திருவாய்மொழி — ஆறும்பத்து

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ— வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள் *

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(வைகல்பூங்கழிவாய்) எம்பெருமானோடுகலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுடைய நிரவதி யத்தாலே என்னுடைய ஸகலகரணங்களையும் அபஹரித்துப்போய் திருவண்வண்டூரிலுள்ள

ஜ்ஞாநமேவாஹ்ருத்யாநஷ்டாநமேவயிஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸாக்ஷிமந்ஸ்வஸ்யஸக்திதநலக்ஷணபூதம் ஸர்வமஸக்திகேஸஹிகமாத்ரம் ।

ஸோவ்யாஹ்ருதஸங்கதிருபணம்ஸ்ரீமதோஜ்ஜ்வல ஸ்ரீரங்கநாயகீமஹாவேதாந்தம் ॥

ஆறும்பத்து.

இ— அஞ்சிறையமடநாரைதுடங்கி கமநக்ஷணங்களில் சொன்னந்யாயத்தாலே இத்திருவாய்மொழி ஸ்வாதந்த்ர்யமும் அநந்யஸங்கதியும் தாங்களே கண்டுகொள்ளலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யிரண்டையுஞ் சொல்லாதே அநந்யதைவத்வத்தைத்துடங்கிக்கொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளுகிறார் (எம்பெருமானோடு வ்யாக்யயால்) ஆனவிவை யிரண்டுமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் நோற்றநோன்புதுடங்கித் தாம் கூப்பிடச்செய்தேயும் எம்பெருமான் தமக்குமுகங்காட்டாதே அப்ரஸந்நனாய் எழுந்தருளாதொழிந்தவாறே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை யெம்பெருமானுக்கு அநந்யார்ஹமாக்கி ஸமர்ப்பணஞ்செய்கிறாரென்றித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸங்கதியுமிருக்கும்படி. இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகமென்கிற லக்ஷணம் ஸ்ரீபாஷ்யமென்றதாய்த்து. இப்படி ஸம்பந்தத்திலே ஸ்வதந்த்ர முன்னிடுகைபாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபமான ஸ்ரீவசநம் இப்பத்திலே ஸ்வாபமாய் அத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீவசநஸாம்யமென்னுமிடம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ஸ்ரீபாதம் ஸ்வாத்ம்யமென்று ஸங்க்ரஹியாய்த்து. இப்பத்துக்கு கீழ்ப்பத்தோடே ஸங்கதியை "அநாத்யஜ்ஞாநஸ்வரஸம் ஸஹஜநிதர்ஶநே தத்வ்யாபாரஸ்வரூபவிபாகஸம்ஸ்திதி: । தத்ராபி ஸர்வேஷாம் விஶேஷதஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யகல்பநாமண்யாதிஸம்ஸரணம்" என்றுஆய்ச்சர் அருளிச்செய்தருளினர்

⋙ * முதற்பாட்டு * ⋘

கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய் பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்வீத வ்யாக்யயால்) விதீயவர்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவண்வண்டூர் வ்யாக்யயால்) ஓ

ஸ—பூம் - ரமணீயமான, கழி - உப்பங்கழியமான, வ்யாப்தமாகிப்பானவென்றபடி. அவன் பிரிவாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே யிருந்தவிஷமு மென்னை வாயிடா நிற்கிற தென்றுகருத்து. கழிவாய்லே, வாயென்று ஸப்தமீவ்யயம். கழி - ஸமுத்ரஜலவர்த்தமம். வைகல் - ஸர்வதா, ஒருக்ஷேபித் தென்னை விட்டுப்போனவனைப் போலன்றிக்கே நீங்களெப்போதுமிங்கே வந்திருக்கப்பெற்றென்று கருத்து. வந்து - அளிட்டறிக்கவேண்டின இத்தேசத்திலே நீங்களே வந்து, வழிபறியுண்டலே பெற்றதாய்முகங்காட்டினாப்போலே இத்தேஶத்திலேநீங்கள்முகம் காட்டப்பெற்றேனேயென்று "ஸம்ஸாரீஸ்வரஸங்கதாஸங்கதாவநமோஸம்ஸ்மரணம்" என்றுவிரஹதாவேதீபகமான தேஶத்திலே

— செய்கொள் செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும் [illegible] கைகள் கூப்பிச் சொல்லீர் வினையாட்டியேன் காதன்மையே * ‖ ௧ ‖

காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங் கருநாராய் * [illegible]

—கையாத்தாலே என்னை [illegible] வினையாட்டியேன் காதன்மையென்று [illegible] ‖ [illegible] ‖

—பிராட்டியானவள் தானித்தனை [illegible] வியதிஷ்டமாக்கு [illegible] ன்வன்றேல் ஸஜ்ஜீநம்மை நினையாதபடி பண்ணுகையாலே [illegible] த்தான்; இந்த [illegible] யறிவித்தால் வருமென் [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) தன் வாஜிதங்களெல்லாரும் தன் [illegible] அவர்களிலே யவன்பக்கல் போய்வரவல்லார் [illegible] இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே கழிகளாயிலே [illegible] தான் வி [illegible] ஆனை [illegible] று விவேகிக்கமாட்டாதே அவைத்தனைக்கு [illegible] ‖ [illegible] ‖

—பில ஜாதிமேஷம். இனம் - கூட்டர், இதற்குச் சொல்லீரென்கிறத்தோடே [illegible] செய் - கழனியாய் கொள்ளாநிற்கிற, ஒரோருமுதல்தானே கழனியெல்லாம் வ்யாபிக்கும்படி [illegible] செந்நெல் - ஸ்லாக்யங்களான நெற்பயிர்கள், உயர் - உயராநிற்கிற, ஆகாஸவகாஸமும் [illegible] நிற்கிறவென்றபடி. திரு - ஸ்ரீமத்தான, [illegible] மான வென்றபடி. வண் - [illegible] ஸேவநீயமான வென்றபடி. வண்டூர் - வண்டூரிலே, [illegible] என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யஸ்தாநத்திலேயென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிற [illegible] வேண்டாதபடி நித்யஸந்நிஹிதனை வென்றபடி. கைகொள் - கையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கைக்கொள்ளும் தான்தானே ஆபரணமாயிருக்கிற வென்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தை யுடையவன் [illegible] சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாயென்று [illegible] என் - என்னுடையவனான, [illegible] ழிபுமான அழகாலும் கனியா பாலும் [illegible] வென்றபடி. கனிவாய் - [illegible] இங்கே [illegible]. பெருமானை - [illegible], கண்டு - [illegible] விஷத்தை [illegible] கருத்து. கைகள் கூப்பி - [illegible] போன விடத்திலே பிராட்டி பக்கல் நின்றும் வந்தோமென்று [illegible] றபடி குருகுகள் கைகூப்புகையாவது [illegible] வினையாட்டியேன் - வி [illegible] வாவதைத யுடையவளான வென்னுடைய, வினையை யுடையவளான [illegible] சாலவிக் கொள்ளும்போது வினையாட்டியேனென்று [illegible] மாயிருக்கும். காதன்மை - [illegible] தை. சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * * * * * ‖ ௧ ‖

காதல் - [illegible] றிக்கை [illegible] ல் - [illegible] மென் - [illegible] களான, [illegible] களானவென்றபடி. பெடையோடு - [illegible] டு, உடன் - கூட. [illegible] யுடைய காதலைப்பற்றக்கூட [illegible] (ஸ்நேஹ) [illegible] தையாய்ச்சொல்லுகிறாள். மேயும் - மேயாநிற்கிற, [illegible] என்று [illegible] த்திரிகிறவென்று கருத்து. கரு - கறுத்திருக்கிற, பேடையோடேகூடத் திரிகை [illegible] காதே [illegible] பெற்றிருக்கிறவென்றபடி. என்னைப்போலேவிரஹிகளாயிருப்பார்க்கு [illegible] ன்று கருத்து. நாராய் - நாராவ்யக்திபே, இதுகருப்பணியீர் என்கிறத்தோடே [illegible] பட்ட [illegible] அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்றறியிருக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் பின்னையும் அலுவிடுகிறாள் வேதவேள்வி - வேதங்களுடையவும் யஜ்ஞங்களி னுடையவும். ஒலி - கோஷமானது, வேள்வி - யஜ்ஞம், [illegible] கோஷமும் [illegible] [illegible]

மூ— காண்டு நாளவண்டு* நாதனுக்கு ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக் கண்டு* பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன்திறமே* ॥ ௨ ॥

திறங்களாகியெங்குஞ் செய்கள்நடுவுள் புள்ளினங்காள்* சிறந்த செல்வம் மல்கு திருவண்வண்டூர் உறையும்* கறங்குசக்கரக்கைக்கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* இறங்கி நீர்தொழுது பணியீர் அடியேனிடரே* ॥ ௩ ॥

இடரில்போகம்மூழ்கி இணைந்தாடும் மடவன்னங்காள்* விடலில் வேதவொலி முழங்கும் தண் திருவண்வண்டூர்*

ஆ— (காதல்) வைகல் பூங்கழிவாய் பாசுரத்திலுமிருந்த திருவண்வண்டூர் நாதனைக் காண்டு பாதங்கைதொழுது பணியீர் அடியேன் திறமென்கிறாள். ॥ ௨

(திறங்களாகி) ஸ்ரீசக்ரபாணியாயிருப்பவன் பக்ஷிகளைப்போலே அழகாயிருக்கிற திருவண்வண்டூர் எம்பெருமானுக்கு என் நிலைமையைச் சொல்லுங்கோள் என்று இரங்கித் தொழுது பணியீர் அடியேனிடரென்கிறாள். ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஞாலமெல்லாமுண்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகல் பூங்கழிவாய் என்று) பெருமானை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிரீடாதிபால) ௨

மூன்றாம்பாட்டு

கறங்குசக்கரக்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிரீடாதிபால) கனிவாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாதிபால) இதுவுமன்றிக்கே - திருப்பவளத்தை ௩

ப— காண்டுகிற தண் - ஸ்ரீமத்தான, ஸாம்ஸாரிகதாபம் தட்டாதிருக்கிறதென்றபடி திருவண்வண்டூர் நாதன் - திருவண்வண்டூருக்கு நாதனை, ஞாலமெல்லாம் - ஜகத்தையெல்லாத்தையும், உண்ட - வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனை, நம்பெருமானைக்கண்டு - நம்முடைய ஸ்வாமியைக்கண்டு, பாதம் - பாதங்களை, கைதொழுது - கையாலே தொழுது, நீங்கள் ப்ரணாமம்பண்ணியென்றபடி. கைகள் கூப்பியென்னுமதுபோதாது; அவர் மிகவும் பெரியவராயிருப்பார்கிடீர்கோள்? ஸாவதாநமாக நீங்கள் ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. அடியேன் திறம் - என்னை விடாதே கூடப்பண்ணவிருக்கிற உங்களுக்கு தாஸபூதையான என்னுடைய விஷயமாக, திறம் - விஷயம். பணியீர் - விண்ணப்பஞ்செய்யவேணும், வாய்விட்டுச்சொல்லவேணுமென்றபடி. பணியீர் என்று பஹுவசநமாகச் சொன்னது எல்லாரையுங்கூட்டிச் சொன்னபடி. * * * * ௨

திறங்களாகி - கூட்டங்களாய், திறம் - கூட்டம், எங்கும் - எங்கும், செய்கள் - கழனிகளுடைய நடுவுள் - நடுவில், உழல - ஸஞ்சரிக்கிற, புள்ளினங்காள் - பக்ஷிக்கூட்டங்காள். புள் - பக்ஷி, இனம் - கூட்டம். பிராட்டியைப் பிரிந்து பெருமாள் நோவுபடுகிற ஸமயத்திலே வானரமுதலிகளடங்கலும் திரண்டு கூடியிருந்து அங்கு நின்றாற்போலே யிருக்கிறதென்கிறாள். சிறந்த - உத்க்ருஷ்டமான, தன்னுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு உசிதமானவென்றபடி. சிறக்கை - உத்கர்ஷமாகை. செல்வம் - ஸம்பத்து, மல்கு - வர்த்திக்கிற, திருவண்வண்டூர் - ஶ்ரீவல்லவாழ் தேசம். திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸிக்கிற, இதுபெருமானுக்கு விசேஷணம். கறங்கு - சுழலாநிற்கிற, ஸ்ரீசக்ரம் நிரவதிகமாகப் பூலாகிறதென்றபடி. சக்கரக்கை - சக்கரத்தைக்கையிலேயுடையவனை, கனிவாய் - விலக்ஷணமான திருப்பவளத்தையுடையவனை, பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு நீங்கள், இறங்கித்தொழுது - கீழிறங்கி நின்று நன்றாக ப்ரணாமம்பண்ணி, அடியேனிடர் - என்னுடைய தாபம் உங்கள் அயோக்யதை புகழ்ந்த ஸாதநமாநயானவென்னுடைய க்லேசம், இடர் - க்லேசம். பணியீர் - சொல்லவேணும், ௩

இடரில் - விஶ்லேஷமயில்லாத. இடர் - விஶ்லேஷம் போகம் - போகத்திலே, மூழ்கி - அவகாஹித்து. நான் செய்தபடி செய்கிறேன்? இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித் திருப்பாரையுங் காணப் பெற்றோமிறே யென்று உகந்து. இணைந்து - கூடிக்கொண்டு, பிரியமாட்டாதே யென்றபடி. ஆடும் - ஸஞ்சரிப்பதை, மட -

ரு:— கடல்மேனிப்பிரான் கண்ணனை நெடுமாலைக் கண்டு * உடலம் நைந்தொருத்தி உருகுமென்றுணர்த்துமினே * ||ச||
உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேய மடவன்னங்காள் * திணர்த்த வண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும் திருவண்வண்டூர் *
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் முடிநம்பெருமானைக்கண்டு * புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும் போற்றுமினே ||

ஆ—(இடரில) ஸ்வாநுபவவிரோதிகள் ... அவனைக்கண்டு அப்பேயா! ஓ! ... யிதுவென்று சொல்லுங்கோளென்று ... குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ||ச||

(உணர்த்தல) நாங்களுமுன்திறமாகச் சொல்லும்வார்த்தையை அவன் கேட்டருளாதொழியிற் செய்வதென்னென்னில்? உங்களுடைய ... தொழுதுங்களை ... நீங்களுமெனக்காக அவனைத்தொழுது ... பின்னையென்றுஞ்சொல்லுவது

* நாலாம்பாட்டு. *

இ— ... க்ருத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவ...ஆல்) ...வாதத்துக்கு ...க்ருத்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்பேயா ... ஆல) ||ச||

* ஐந்தாம்பாட்டு *

இப்பாட்டிலே அன்னங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுமவைகளைச்சொல்லுவானேனென்ன ... (நாங்களி ...ஆல) ... தான் சொல்லச்செய்தேயும் ... போகாதிருந்தவாறே "அவன் நாங்கள் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேளாதொழியிற்செய்வதென்" என்று போகாதிருந்தவர்களை ... லுகிறாளென்று கருத்து. ... க்ருத்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடைய ...ஆல்) செயல - வ்யாபாரவிசேஷம், ஊடல - ப்ரணயகலஹம். உகளோடுள்ளவூடல்மேலேயென்றது - உங்களோடே தங்களுக்குண்டான ப்ரணயகலஹத்தாலேயென்றபடி. ஊடல்தீர்த்தாப்போலே ... வாத ...ம். இப்வாதத்துக்கிப்படி க்ருத்யமோவென்னில்; அடியேனுக்கும் போற்றுமினே என்றதில் ... த்தாலே ஸம்பந்தந்தோற்றுகையாலிப்வாதத்துக்கிப்படி க்ருத்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து.

ம—... திருவண்வண்டூரிலிருக்கிறவென்றபடி. கடல்மேனி. ... போலே ... ச்ரமஹரமான திருமேனியையுடையவனை, பிரான் - உபகாரகனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, நெடுமாலை - ஆச்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹமுடையவனை, மால் - வ்யாமோஹம். கண்டு - இதுக்கு உணர்த்துமின் எனகிறத்தோடே அந்வயம். ஒருத்தி - ஒருஸ்த்ரீயானவள், உடலம் நைந்து - ஶரீரம் ஶிதிலமாய், உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்று உணர்த்துமின் - அறிவியுங்கோள். * * ||ச||

உணர்த்தல் - உணர்த்தலையும், ஊடல் - ஊடலையும், உணர்ந்து - அறிந்து, அதாவது? முற்பட ஊடலை ... த்துப்பின்பு உணர்த்தலைச்செய்தறிந்தென்றபடி. ஊடலாவது — ... வியாநத்தை விட்டிருந்தவர்கூடின ... விசேஷம். அதாவது ... உணர்த்தலாவது ... அதாவது ... இவைகளும்தங்களுடைய ... மேயிப்படியூடலையுமுணர்த்தலையும் ... கருத்து உடன்மேயும் - கூடியிருக்கிற, இப்படியூடலை ... ப்பட்டுப் பின்புணர்த்தலைச் செய்திருந்து இனியொருக்காலுமிப்படி ஊடல் வாராதிருக்கவேணுமென்று கூடவேயிருக்கிறவென்றபடி. மட - ஸௌந்தர்யங்களான, அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்களே, இதுக்குப்போற்றுமின் என்கிறதோடே அந்வயம். திணர்த்த - நிபிடமான, வண்டல்கள்மேல் - தீரத்தில் வண்டல்மேலே, சங்கு - ஶங்கங்கள், சேரும் - ... வேகத்தாலே வந்து சேராநிற்கிற, திருவண்வண்டூர் - ... அங்கேயிருக்கிறவென்றபடி இதுநம்பெருமானுக்கு விசேஷணம். புணர்த்த - தொடுக்கப்பட்டதான, பூம் - ரமணீயமான, தண் - ஶீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயையுடைத்தான, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நம்பெருமானை - ஸ்வாமியை, கண்டு -, புணர்த்த. ... கையினராய் - கைகளையுடையவர்களாய், ...ரென்றபடி, கைகளையுடையவர் கையினர், அடியேனுக்கும் ...

மூ—போற்றியானிரந்தேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்* சேற்றிலவாளைதுள்ளுந் திருவண்வண்டூருறை
மாற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு* மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே

ஆ—உங்களுக்குத்தானித்தனைவருத்தம்வேண்டுவதில்லை, அவன்தானித்தனைபோதிங்கே யெழுந்தரு ளுவதாக வொப்பித்தருளாநிற்கும், சொல்லுமித்தனையே வேண்டுவதென்கிறாள்.

(போற்றியான்) ஸ்ரீகர்க்காதராதம்பண்ணினாலும் ஒன்றுமசெய்யாதானுயிர்க்கும் ஸ்வ ஸ்ரீகவிசேஷாயி நிரஸ்தாமத்மாக ஸநவாதக்ஷூகரயாளைப், ஸ்ரீக ஸம்ஸ்லேஷகமோந்த வெம்பெருமானைக்கண்டு மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல் தீர்வதொருவண்ணமென்கிறாள்.

(ஒருவண்ணம்) திருவண்வண்டூரிற் சோலைகளுடையவும், தாமரைத்தடாகங்களினுடையவும் ஸ-

இ—காரியவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குத்தானித்யாதியால்) வருத்தம் - ப்ரயாஸம். ருளாநிற்குமென்றது - ஸங்கல்பித்துக்கொள்ளாநிற்குமென்றபடி. சொல்லுமித்தனையேவேண்டுவதெ நீங்கள்போய் என்தசையை யவனுக்கொருக்காலறிவிப்பிக்கும் மாத்ரமே வேண்டுவதென்றபடி.

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

ஆற்றல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகர்க்கித்யாதியால்) ஆழியங்கை தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக விரோதித்யாதியால்) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்கு த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக ஸம்ஸ்லேஷ.த்யாதியால்)

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

அதீயவாதாமத்தை ஸங்க்ஷிப்பித்துக்கொண்டு ஒருவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ய்கிறார் (திருவண்வண்டூரித்யாதியால்) உதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—வும் போற்றுமின்- போற்றுங்கோள், போற்றுகை - ஸ்தோத்ரிக்கை. ஸ்தோத்ரமிடமாம்படி மளாவி த்தைச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுடையவ்யாபாரங்கள் ஹ்ருதயங்கமமாயிருப்பதொருக்காலே உங்களை மெ து வாதைச்சொன்னாப்போலேநீங்களுமெனக்காக வெம்பெருமானை மௌனவித்து ஒருவார்த்தைச்சொ ணுமென்றுகருத்து. ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

புன்னைமேலுறை - புன்னைமேலே வஸிக்கிற, இப்படி ஸௌஹார்தமான் ஆஶ்ரயத்திலே ஸ்வபமாக நிற்கிற வுங்களைப்போலவிடுகை யதேஷ்டமாகிலுயிருந்தது ஆகிலும்என்னுற்றமையாலேசெய்கிறேன், ராஜ்ய பிருந்தால்வனவாஸம்கிடைய, தென்றுபெருமாளும்பிராட்டியும், சக்கரவர்த்திலேசொன்னவார்த்தையாமத்துக்குப் ற்கச்செய்தே நடுவே ராவணன்வந்து தோற்றினாப்போலேஉங்கள்ஸோமத்துக்குநான்விஶ்லேஷம்பண்ணத் னேனென்று கருத்து. பூம் - தர்ஶநீயங்களான், குயில்காள் - கோகிலங்காள், யான் - ஸநாதமதீ நான், போற்றி- உங்களுக்குமங்களாஸாஸநம்பண்ணி இரந்தேன்- ப்ரார்த்தித்தேன், உங்களையிதிலேஷ கிறேனல்லேன்? ப்ரார்த்திக்கிறே னென்றபடி. சேற்றில் - சேறுகளிலே. வாளை - மத்ஸ்யங்கள், துள்ளு த்தாலே துள்ளாநிற்கிற, மத்ஸ்யங்கள் கவிகளுமங்கள் போலே மதோத்ரேகத்தாலே ஸ்மாயஜலங்க சேறுக்கியதிலே துள்ளாநிற்கிறனவென்று கருத்து. திருவண்வண்டூர் - ஸங்ஞா. ✕ உடை. திருவண்வண் உறையும - வஸியாநிற்கிற, இது பெருமானுக்கு விஶேஷணம். ஆற்றல் - ஆற்றவேண்டுமவனை, ஆர் ஆஶ்வஸிப்பிக்கை, ஆஶ்வஸிப்பிக்கவேண்டும்படி நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. அதர்வது ஸ்ரீக தாதபண்ணினாலும்ஒன்றும் செய்திலேனென்று நோவுபட்டிருக்குமவனையென்றபடி. ஆழி - சக்ர ம் - ஸுந்தரமான், ஸுகுமாரமான வென்றபடி. கை - ஹஸ்தத்தையுடையவனை, அமரர்பெருமானை - ஸூரிநாயகனை. கண்டு - இதுக்குகொண்டருளீரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மையல் - மோஹம், தீ ஸஹிதாத்தால் வந்த வென்னுடைய ... தென்றபடி. தீர்வதொருவண்ணம் - தீரும்படியான ப்ரகாரத்தாலே, வண்ணம் - ப்ரகாரம். எப்படியானலந்த மோஹம்தீரும் அந்தப்படியாகவென்றபடி.

எ—ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கெனக் கொன்றுரையொண்கிளியே* செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர் வேலைத் திருவண்வண்டூர்* கருவண்ணஞ்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்* செருவொண்சக்கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே* ॥எ॥

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்* செருந்தி ஞாழன்மகிழ்புன்னைசூழ்தண் திருவண்வண்டூர்* பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்* கருந்திண்மாமுகில்போல்

ஆ—ஹாரமான வழக்குகளிலே யகப்படாதே பொரு வண்ணஞ்சென்றுபுக்கு, என்னோடுள்ளகலவியாலே புதுக்கணித்த திருநிறத்தையும் திருப்பவளத்தையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் திருவடிகளையும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் தனக்கு நிரூபகமாகவுடையனாயிருந்தவனைத் திருந்தக்கண்டு, எனக்கொன்றுரையொண்கிளியேயென்கிறாள். ॥எ॥

(திருந்த) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான வழகுதானிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாள். ॥அ॥

எ—(என்னோடுள்ள விஶ்லேஷயால்) புதுக்கணித்தவென்றது - நவீக்ருதமானவென்றபடி. இது திருப்பவளம் முதலானவைத்திலும் மன்வயிக்கிறது. இப்படி உஜ்ஜ்வலங்களான அவயவங்கள் ஸர்வஜ்ஞர்களைப்போலே அவனுக்கே அஸாதாரணங்களாகையாலே இவைத்தையும் சிஹ்னங்களாகச் சொல்லக்குறையில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அவனுக்கடையாளமேதென்று கேட்டகிளியைக்குறித்து அடையாளம் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

எ—ஒண் - விலக்ஷணமான, ஸ்ராவணத்தாலும் வாயில்சிவப்பாலும் அவனோடொத்திருக்கிறவென்றபடி, கிளியே - ஶுகமே, இதுக்கு உரையென்கிறத்தோடே அந்வயம், செரு - ஸ்பர்த்தையாலின்ற, செருகை - ஸ்பர்த்திக்கை, இதுபொழிலுக்குவிசேஷணம், ஒண்பூ - ஒள்ளியபுஷ்பங்களையுடையவையான, பரஸ்பரஸ்பர்த்திகள் போலே பிசலிபிசலி ஸ்பர்த்தமாகப் புஷ்பியாகின்றவையானவென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, இதுஊருக்கு விசேஷணம், செக்கர் - சிவந்ததான, பவளமென்றுஸ்ரீவசியவஸ்துவாபிஜாதஸம்ஸர்க்கிஞ்ஜலிஞ்ஜாணிதமானவென்றபடி, வேலை - கரவரதீரங்களையுடைத்தான, ஸமுத்ரதீரஸ்த்தமாயபுஷ்பாதிமாவதீரவாஸியானவொமஸ்தலைத்தாலேகாவாரதீரத்தையுமவசிக்கிறது. திருவண்வண்டூர் - திவ்யதேசம், திருவண்வண்டூரிலேயென்றபடி, இதுக்குச்சென்றுபுக்கு என்கிறதோடே அந்வயம், ஒருவண்ணம் - ஒருப்ரகாரம், சென்றுபுக்கு, போய்ப்ரவேசித்து, அவ்வூரிலுள்ள தாதிலனாடியெனக்கு நிலையகப்பட்டு இல்லாதேயொருப்ரகாரம்போய்அவன்ஸந்நிதியில்ப்ரவேசித்தென்றபடி. கருவண்ணம் - திருமேனியில்நீலவண்ணமும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயும், செய்யகண் - "புண்டரீகாக்ஷனோ வநம்" என்கிறபடியேசிவந்தகண்களும், செய்யகை - சிவந்தகைகளும், செய்யகால் - சிவந்ததிருவடிகளும், செரும் - ஸ்பர்த்தாவஹமான, ஶ்ருஸ்ரோகம பரம்பொகையாலேஸ்வாயுதஸந்நாவமானவென்றபடி. ஒண் - சோபநமான, சக்கரம் - சக்ரமும், சங்கு - சங்கமுமாகிற, அடையாளம் - அவனுடையசிஹ்னங்களை, திருந்தக்கண்டு - ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டு, ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டென்றபடி, எனக்கு - அவனைக்காணவாசைப்பட்டு க்லேசிக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவனருளிச்செய்ததொரு வார்த்தையையென்றபடி. உரை - நீ அருளிச்செய்யவேணும். * ॥எ॥

ஒண் - அழகியதான, சிறு - சிறியதான, தூதுபோம்படி லகுஶரீரமானவென்றபடி. பூவாய் - ஶாரிகையே, இதுக்குஉரையாய் என்கிறதோடே அந்வயம். செருந்தி - வ்ருக்ஷவிசேஷம், ஞாழல் - பச்சையாயிருப்பதொரு லதாவிசேஷம், மகிழ - வகுளவ்ருக்ஷம், புன்னை - புந்நாகம், சூழ் - இவைகளாலே பரிவ்ருதமான தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஹரமானவென்றபடி. திருவண்வண்டூர் - திவ்யதேசம், திருவண்வண்டூரிலிருக்கிற வென்றபடி. இது ஸ்வாமிக்கு விசேஷணம். பெரும் - அதிவிசாலங்களான, தண் - அதிசீதளங்களான, தாமரைக்கண் - புண்டரீகங்களையுடையவரான, பெருநீள் - மிகவும்நீண்ட, த்ரைலோக்யாதிராஜ்யஸூசகமாம்படி அதிஉந்நதமானவென்றபடி, முடி - கிரீடத்தையுடையவரான, நாற்றடந்தோள் - விபுலங்களானநான்குபுஜங்களையுடையவரான [illegible]

மூ:—திருமேனியடிகளே* ॥ அ ॥

அடிகள் கைதொழுதலர்மேலசையு மன்னங்காள்* விடிவை சங்கொலிக்குந் திருவண்வண்டூருறையுங்*
கடியமாயன்றன்னை கண்ணனை நெடுமாலைக்கண்டு*கொடியவல்வினையேன் றிறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே ॥
வேறுகொண்டுமமையாளிரந்தேன்வெறிவண்டினங்காள்*

ஆ—(அடிகள்) சென்றாலெங்களுக்குக் காலமாயிருக்குமோவென்ன; நீங்கள் செல்லும்போதிலே திருப்பள்ளி யுணராதநாளுங்காலமாம், திருப்பள்ளியுணர்ந்தருளினவாறே ஆச்ரிதருடைய ஸம்ச்லேஷங்களையும் ஒரு க்ஷணத்திலே போக்யமாக ஸஹாயமாய், ஆச்ரித ஸாலப்யனாயிருந்தவனைக்கண்டு, கொடிய வல்வினையேன் திறம் கூறுமின்வேறுகொண்டென்கிறாள். ॥ கூ ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ—முன்பு இரண்டுபாட்டுக்களிலே ஹம்ஸங்களைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஹம்ஸங்களைச்சொல்லுவா னேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (சென்றாலெங்களுக்கித்யாதியால்) முன்புபோகச்சொன்ன ஹம்ஸங்கள் பின் னையும்போகாதிருந்தவாறே நாங்களபோனால் காலமாயிருக்குமோவென்று போகாதிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித் து அவைத்தைககுறித்து விலம்பமாகாதநத்யாயத்தாலே உத்தரம்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து சங்கொலிக் கும் விடிவையென்று சூசயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) திருப்பள்ளியுணர்ந்தவா றேயென்கிறதற்குக் கண்டு என்கிறதோடே அந்வயம். கடியமாயன்தன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆச்ரிதருடைய வித்யாதியால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரித ஸாலப்யனாயிருந்தவென்று) ॥ கூ ॥

ப—யிருக்கிற, கருந்திண்மாமுகில்போலென்று அநுஸந்தேயம். திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவரான, அடிகளை - ஸ்வாமிகளை, அடி - ஸ்வாமி. திருந்த - நன்றாக, பிறர்க்குச்சொல்லத்தெரியும்படி விசத மாகவென்றபடி. கண்டு - ஸாக்ஷாத்கரித்து, எனக்கு - அவராபிப்ராயத்தையறியவாசைப்பட்டிருக்கிறவெனக்கு, ஒன்று - ஒருவார்த்தை, அவர்சொன்னதொருவார்த்தையையென்றபடி. உரையாய் - சொல்லவேணும், எனக்கா க அவனுக்கொருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்றுமாம். * * * ॥ அ ॥

அலர்மேல் - வ்ருக்ஷங்களின் மேலே, ஸரஸ்ஸில தாமரஸ வ்ருக்ஷங்களின் மேலேயென்றபடி. அசை யும் - அசையாநிற்கிற. அன்னங்காள்? - ஹம்ஸங்காள், தூங்குமெத்தையில்போலே புஷ்பங்களிலே பள்ளி கொண்டு ஸஞ்சாரமாத்ரமே செய்யில அசையாநிற்கிற ஹம்ஸங்காளென்றபடி. இதுக்குக்கூறுமின் என்கிறத்தோடே அந்வயம். நான் வ்ருக்ஷங்களைக்கண்டால் தவேஷ்யமாகாநிற்க உங்களுக்குவ்ருக்ஷங்களிலே கால்பொருந்துகை உசிதமேயென்றுகருத்து. சங்கு - சங்கமானது, ஒலிக்கும் - த்வனியாநிற்கிற, விடிவை. ப்ராதஃ, திவ்யாக்ஷங்களை ஆராதனம்பண்ணுகைக்காகசங்கம் த்வனியாநிற்கிற ப்ராதஃகாலமேயென்றபடி. நீங்கள்செல்லுகிறபோதென்று பாவம். திருவண்வண்டூர் - திருவண்வண்டூரிலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, கடிய - வேகவானான, ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநத்திலே அதிசீக்ரகாரியானவென்றபடி. மாயன்தன்னை - ஆ ச்சர்யசேஷ்டிதனான ஆச்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தாக்ஷிண்யமற்றிருக்கையாகிற ஆச்சர்யத்தை யுடையவ னானவென்றபடி. கண்ணனை - க்ருஷ்ணனயவதரித்து ஸாமாநனான, நெடுமாலை - தீவ்யவ்யாமோஹத்தை யுடை யனானவனை, கண்டு - அடிகள் - திருவடிகளை, கைதொழுது - கைகளாலே ஸேவித்து, வேறுகொண்டு-விவிக்த த்தை ஸம்பாதித்து, ஏகாந்த ஸமயத்தைப்பார்த்தென்றபடி. வேறு - விவிக்தம். கொடிய - க்ரூரமான, அத்யந்த வரிதாவஹமானவானவென்றபடி. வல் - ப்ரபலங்களான, வினையேன் - பாபங்களை யுடையவளானவென்னு டைய. திறம் - விஷயமாக, கூறுமின் - வார்த்தைசொல்லுங்கோள். * * ॥ கூ ॥

வெறிவண்டினங்காள் - பரிமளப்ரசுர ஸம்ஸங்காள்? வெறி - பரிமளம் வெறிவண்டென்று ப்ராக்ருதமாயிருக்கவஸம்ஸோகம். இனம் - ஸமூஹம், உம்மை - யாசித்தாருடைய கார்யஞ்செய்தல்லது நிற்க மாட்டாத உங்களை, வேறுகொண்டு - வ்யாவ்ருத்திபண்ணி, வேறு - வ்யாவ்ருத்தி. விசேஷணதாதாத்ம்ய

மூ—தாரப்படைப்பட்டோத்த திருவண்வண்டூர்* மாறில்போரரக்கன்மதிள் நீறெழச்செற்றுகந்த* ஏறு
சேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே* ||ய||
மின்கொள்சேர் புரிநூல்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட* வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*

ஆ—(மின்கொள்) தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸகலஜகத்தையும் வசீகரிக்கவல்லனான பசுமை...
...திருவண்வண்டூராளன் தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே பெரியராயிருந்த
வன்குற்ற, தனக்கு ஈகதீனப்பட்டாருடைய நானுமெல்லாம் நந்திபுரமெனது சொல்லுமாறில்லையென்று சொல்
லாநின்றேன்கிறார். ||ய||

(மின்கொள்) இப்பாட்டு, முதற்பாட்டும் விரோதிவிவசமானதும் முடிபாதத்தோரு திருவுருவாசச்
செய்துப்பெருமாளையுடைத்தாய் அதைப்பிற்குச்சமுந்தோ, தன்னழகாலே உலகமெல்லாம் தன்பக்கல் தெரிந்தது அகலஞால

* பதப் பட்டு *

இ—மாறின்சூழ் சேவகனார்க்கு ஞானமுக்தர் அந்யபரமாக்ஸ்ச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிசூதிப்பாடல்) இ
தியவாதுத்தாக்குதர் அதுபரமாக்ஷேசப்பட்டு (திருவண்வண்டூர்ச்சூதிப்படல்) என்னையுமுளளென்மின்களென்
னத்தைத்தும் அதுபரமாக்ஷசெய்கிறார் (தனக்கிசூதிபாக) ||ய||

* நிகமனம். *

இத்திருவாய்மொழி திருவண்வண்டூர்ப்பெருமான் விஷயமாயிருக்க; இதை "குறளாயகல்ஞாலங்கொ
ண்ட" என்றும் இடத்திலே வாத்ஸல்யபடாகக சொல்லியாதேசொன்ன இதுகதுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இப்பாட்டுப்பிசூதிப்பால்) ஒழிந்தவாறே என்கிறதற்குச்சொன்ன என்கிறதோடே கலபம். இப்பிராட்டி தான்
சிக்குப் பொறுப்படச்செய்தேயும் திருவண்வண்டூர்ப்பெருமான் வாராதொழிந்தவாறே அவன் உலகளந்த
சௌசீல்யத்தையம்மோக்ஷ தானத்தையாக்கொண்டு தூதுவிட்டாளென்றும்—ம் தோற்றுகைக்காக திரு
வண்வண்டூர்ப்பெருமானுக்கு வனுகக்கும்தோற்றம்படி அவன் வனுகளுக வ்யவஸித்து இத்திருவாய
மொழியை வாத்ஸல்யபரமாகச்சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருதது. "கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்"
"பாதங்கைதொழுது பணியீர்" என்றாப்போலே பாட்டுதோறும் தூதுபரமோக்ஷம் தோற்றும்படியிலே உவா
ஸமா விரோதங்கள் பூதிபாதின்றனவிறே (தன்னழகாலே உலகவெழியைத்தோற்பித்து) என்றது மின்கொள்
சேர் புரி நூற்குறளாய் என்கிறதின் தாத்பர்யம். அகலஞாலமென்றது-அவனுடைய அகலஞாலமென்றபடி

மா—மிருக்கிற ராசு, இரக்கதன் - வர்த்தித்தன, தேது - ஸம்ஸகாரன, தோ - ஜலங்களையுடைத்தான,
பழைய — வளமையுடைய, வயல்தண் திருவண்வண்டூர் - உத்காமமான திருவண்வண்டூரிலே இரு
க்கின்றவென்றபடி. மாறில்லும் - ஒப்பற்ற, இது சேவகனார்க்குவிசேஷணம். மாறில - ப்ரதிஸ்பர்த்தியில
ாத, மாறு - ப்ரதிஸ்பர்த்தி, போர் - யுத்தத்தையுடையவனான, போர் - யுத்தம், அரக்கன் - ராக்ஷஸனே
டைய, ராவணனுடையென்றபடி. மதிள் - அவன்பட்டணத்தினுடைய ப்ராகாரத்தையும், நீறெழ - நீறாகவெழும்படி,
நீறு - பஞ்சுலி, பஞ்சுலியாகத்தகாநின்றலே படிதும்படிபாகவென்றபடி. செற்று - வென்றது, உகந்த -
ஸந்தோஷித்த, ஏறுசேவகனார்க்கு - ஏற்றிருக்கிற சேவகத்தையுடையாருக்கு, சேவகம் — வீரமாக இம், "வீரமேக
...ஷம்" "ஸத்த்ரவ்யபாதவ்ய..." என்கிறபடியே அதனாகஜமும்
...லாத்மையுடைய ஸர்வாதிகனாயிருக்கிற வீரத்தை
யுடைய பெருமானுக்கென்றபடி. என்னையும் - அநந்யார்ஹையான என்னையும், உளளென்மின்கள - உள
ளென்றுக்கேளீர் உளள் - வியூ...க, வாரத ஆகமலத்தாலே முகமெல்லாம் ரக்ஷிக்கிறவளுக்கு இன்னு
மொருத்தி ரக்ஷிக்கப்பாயிருக்கப்போன்றென்னையும் பெருமானுக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ||ய||

மின்கொள் - மின்னலைக் கொள்ளாநிற்கிற, கொள்ளுகை — ஜயிக்கை, காந்தியாலே மின்னலைத்தோற்கு
கை ஜயிப்பதென்றபடி. சேர - கநாமாகிவமான, ஸ்ருத்மமான திருமேனிக்குப உளமாயாய்க்
கொண்டு அமர்ந்துவயாயவென்றபடி. புரிநூல் — யஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனான, குறளாய் - வாமனனாய்,
குறள் - வாமநன், அகல் ஞாலம் -விசாலமான பூமியை, கொண்ட - உதகஜலம் பக்கலிலேயும் ஸ்வீகரித்தவனான,
வன்கள்வன் - வஞ்சகனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளின்விஷயமாக - குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன -

ஸூ—பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்திருவண்வண்டூர்க்கு* இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர் மின்னிடைபவர்க்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஒண்டொண்டவன் நள்வனாடிமேல் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் மின்னிடையவர்க்கு மதனன் ஸௌந்தர்யமாப்போலே எம்பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் ஸௌந்தர்யமாவரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—அந்த ஸஹவாஸியினுடைய ஸஹவாஸமில்லையென்கை. (வன்கள்வனிக்ஷ்ரவி)இத்திருவாய்மொழி ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாயிருக்க இத்தை பிராட்டி சொன்னதாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; இத்திருவாய்மொழியி லவசனம் பிராட்டி சொன்னதாகையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லை. மதனர் மின்னிடையவர்க்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மின்னிடையவர்க்கிதர்ஷியால்) மதனர்மின்னிடையவர்க்கு என்றது ராவகாதிஸம்யோக்தியென்றுகருத்து. இங்ஙனன்றிக்கே பாவக்களுக்கு ஸௌந்தர்யாவரென்று யதார்த்தம் கடைக்கொள்ளில் "பலகீகாட்டிப் படுப்பாயோ! யுறந்திட்டேட்மை யின்னும் கெடுப்பாயோ!" என்று காஸ வாராஷகஸத்தை நிஷேதிக்கிற வசனத்தோடு விரோதமாமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

ஸ—ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, பண்கொள்-பண்ணிலேகொள்ளப்பட்டிருக்கிற, பண்-ராகம்,பண்ணிலே தன்னுள்ளே படக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. அதாவது:—ராகமே ஸ்வரூபமாய்ப்பாட்டுக்கள் அதில் ஸகலெஸமாம்படி யிருக்கிறவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, திருவண்வண்டூர்க்கு - இங்குற்ற ஷஷ்டீ தாதர்த்யமன்று. திருவண்வண்டூருடையஸ்வாமியாகையாலே தத்விஷயங்களான வென்றபடி. இன் கொள் - இனிமையைக் கொண்டிருக்கிற, இன்னென்று- இனிமை, அதாவது! ஸௌந்தர்யதை, ஸௌந்தர்யங்களானவை யென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்களான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாடலும், இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையு மென்றபடி. வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், மின்னிடையவர்க்கு- மின்போலேயிருக்கிற இடையையுடையவர்களுக்கு, வித்யுத்ஸத்ருஶ மத்யமத்தையுடையவர்களானபாவதிகளுக்கென்றபடி. மதனர் - மதனராவர், இதுராவகாதிஸம்யோக்தி. பாவதிகளுக்குமதனன்போலே எம்பெருமானுக்கும்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ஸௌந்தர்யாவரென்றபடி. ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவஸ்ரீமத்வரதநாராயணகுருஸ்வாமிதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வைகல்பூங்கழிவாய்.)

வக்ராங்கஸ்ஸ்ரீதராவாப்தவிதயா பிம்பவக்த்ராஸ்யராக:
த்விட்ஸ்ரீரத்நகாந்த்யா யுததுளஸிதயா நிஜப்ருத்யஸமானாக: ।
ரக்தாமோஸ்ரீம்ஹானாகஸ்ஸ்ருஹன்மகுடதயா க்ருஷ்ணசேஷ்டாவிசேஷை:
ஶோபாம்நாதோஸ்த்வந்ஸோப்யஜிஜ்ஞபத்ஸ்வமிசக்ஷ்யாமத்ய: ॥௫௦॥

(வக்ராங்க) கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்பெருமானைக்கண்டு - திருவாழியைக்கையிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீதராவாப்தவிதயா) நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானை - ப்ரளயாவத்திலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின ஸௌசீல்யனாகையாலும், (பிம்பவக்த்ரஸ்யராக) கனிவாய்பெருமானை - கோவைப்பழம்போலே சிவந்தீபமான திருவதரத்தையுடையவனாகையாலும், (த்விட்ஸ்ரீரத்நகாந்த்யா) கடன்மேனிப்பிரான் - ஸமுத்ரம்போலே ஶ்யாமளமான திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (யுததுளஸிதயா) புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி - திருத்துழாய்மாலையாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (நிஜப்ருத்யஸமானாக) அமரர்பெருமானை - அயராவறுமமராகளதிபதியாகையாலும், (ரக்தாமோஸ்ரீம்ஹானாக) செய்யவாய் செய்யகண் செய்யகை செய்யகால் - சிவந்ததிருபவளம் திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் இவைகளையுடையவனாகையாலும், (ப்ருஹன்மகுடதயா) பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோள் - தனக்குத்தகுதியான திருவபிஷேகத்தை யுடையவனாகையாலும். (க்ருஷ்ணசேஷ்டாவிசேஷை:) கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனை - க்ருஷ்ணசேஷ்டைகளானவெஷ்டிதங்களைச்செய்

ரு— தா— தருளுமவனாகையாலும், (ஸங்க்யஸங்க்ஷ்ய)மாறில்போரரக்கன்பதிநீறெழச்செற்றுகந்த—"நீநம ஓயம்'' என்றே திரம்புகோத்த ராவணனுடைய ஸம்ஜ்ஞையை யழித்தருளினவனாகையாலும், திருவண்வண்டூரெம்பெருமானை தேசிகர் வ்யாவ்ருத்தகாரமாக அடையப்படுமவனாக "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற ப்ரபந்தத்தில் ஸகாரணர் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௦௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

அ—(மின்னிடைமடவார்கள்) இப்படி தன்னை நெடுங்காலம் விச்லேஷித திருகைச்செய்தேயும் உகந்த ப்ரணய

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானோடு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்று பிறந்த உத்கண்டாதிசயத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பக்ஷிகளை நோக்கி எம்பெருமானுக்கென்னுடைய தசையை யறிவிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாயிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே "பந்துங்கழலுங்கொண்டுபோகு நம்பீ" "எம்மைநீகழறேலே" "கழகமேறேல் நம்பீ" என்றாப்போலே எம்பெருமானை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸ்தவிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரணயரோஷத்தாலே சொல்லுகிறதாகையாலே ஸம்கதமென்றதாய்த்து. இப்படியென்றது - மாசறுசோதிதொடங்கி வைகல்பூங்கழிவாயுள்பட கீழ் உக்தரீத்யாஎன்றபடி. அவர்கள் பக்கலென்றது - என்னையொழிய வேறேசில மாதர்பக்கலென்றபடி. "ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதப்போயிருந்து" இத்யாதியாலே க்ருஷ்ணனுடைய வேணுநாதாதி வ்யாபாரமிறே இங்குசொல்லுகிறது, இத்தாலி வர்க்கு ப்ரணயகோபவிஷயமாயிருக்கிறவனை மோரு மோரவகாசமிகெயென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆழ்வார்தாம் மாசறுசோதிதொடங்கி இவ்வளவாக விரஹத்தாலே வ்யஸநங்களை யநுபவிக்கச்செய்தேயும் ஸ்வகதத்தாலே ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே ஸக்ருதஸங்கரராய் ப்ரணயரோஷபாரவச்யராய் இனி யவன் வந்தாலுமவனைக் கடாக்ஷித்தல் அவனோடு ஸம்ஸாஷித்தல் செய்யக்கடவோமல்லோமென்று ப்ரணயரோஷத்தாலே துணிந்துநிற்க, எம்பெருமானும் "வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன்" னென்று முன்பு தாமாகநடம்பண்ணின வாக்யுதியைக்கேட்டு ஸௌலப்யத்தை உத்பாவநாதிகள் ஸந்நிதியிலே நலியாநிற்க—அவள் "போவீராய்" வென்று ஆகநடம்பண்ணின வாக்யுதியைக் கேட்டபோதுபோலேயும் பாரதந்த்ர்யதரான ஸ்ரீவிதுரர் தசையை யநுஸந்தித்தபோதுபோலேயும் மிகவும்கலங்கி "நம்மைப்பிரிந்தவரிங்ஙனே நோவுபடாநிற்க நாமுதவப்பெற்றிலோமே நமக்கிஸ்வாதந்த்ர்யமாவதென்!" என்று ஸஜ்ஜமபங்களினாலே விஷ்ணுனுய் மிகவும் விஷணுனாய் தம்மோடே ஸம்ச்லேஷித்தலல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் "ஸுக்ருத ஜக்ஷாலோபயாயயம்யாமேநா யிதீத்யாதி" என்கிறபடியே தாமிருந்தவிடத்தே கடக்கவேயோடிவந்து தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே கிட்டவொண்ணாதபடியிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு "ஸமீபவிசெகபதிரஸ்ய ஸ்திதஸ்ய" என்கிறபடியே மிகவும் ஆர்த்தனாய், தம்மை யநுநயித்துத் தம்முடைய ரோஷத்தை யபேக்ஷிக்க அவனைக்குறித்துத்தாம் ப்ரணயகோபாதிசயத்தாலே யநாதரித்துச்சொன்னபடிகளையும் பின்னையுமவன் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் தன்னுடைய ஆர்த்திசயத்தையும் ஆவிஷ்கரித்துத்தம்மை ப்ரஸாதிப்பித்துத் தம்மோடுஸம்ச்லேஷித்துக் கரைகண்டபடியையும் ஸத்ருசப்ரேமத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் இத்திருவாய்மொழியிலென்றுகருத்து. இத்தால் ஸ்வயமேவமத ஆமென்கிற ஸமதக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

ரோஷிப்பானவஸ்வேச்வரனை யநாதரித்து வார்த்தைசொல்லுகையு மதுக்கடியான ப்ரணயகோபமும் மோக்ஷதேசகாலரான விவர்க்குக்கூடுமோவென்னில்? "ப்ரணயாத்ராஹேந வரிவிக்ஷவாவயம்" "ஸ்ரீமஹாத்ருகபேவதேஸ்: விதாரணேதிஸ்ரமீம் ராஜ்ஞ ஜாதக்ராதம் ப்ரவ்ய ஷிடம் வ்யாஷவிருஹம்"

ஆ—ணைப்பண்ணைசெய்தேயும் எம்பெருமான் எழுந்தருளாதே ழிச்சதுவ்ருத்தியுடைய நீசஷீரஸாமாஸ்யபந்தா லே என்னை யுபேக்ஷித்து அவர்களபக்கலுள்ள வைரூக்கிலப்பத்தாலே யவர்களை விஸ்லேஷிக்கில் யரிசுகமபட்டாமைபாலேயென்று நிரூபித்து க்ருத்ருஜயலமரேனபாய், ப்ரணயகோபபரவசையுமாய்த ப்ரணயகோவத்தாலே தோழிமாரோடு கிளிகள் பூவைகளென்றுள்ளதன்னுடைய லீலோபகரணங்களோடுங்கூட, இனிநாமவன்வந்தாலுமவனைக்கடாக்ஷிக்கவுங்கடவோமல்லோமென்று அவஸரமிட்டுக்கொண்டு அவனெழுந்தருளிலும் வாசலில் ஒன்றுதொருபடி ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்க, எம்பெருமானும் இவளைப்பிரிந்த விரஹவைசஸ்யத்தாலே

இ—ஐந்தாமிகளாலே ஜநகராஜன்திருமகள் பெருமாளோடுடானவிரஹமிவயோகவிசயானவிஷஹத்தாலாவென்னுடையவர்ன்றோவென்கிற வஹிஷ்ணாத்ஸ்யத்தாலுமவரை யுபேக்ஷித்து வார்த்தைசொன்னாளிறே; அப்படியே "வத்ஸ்லாத்வத் ஸாபெளூணய நிருஜகம் வெருடலவீர காந்த்ரு" மென்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கல் பிராட்டிமாரோடொத்த ரஸவிஶேஷத்தையுடையவரான வாழ்வாருக்கும் விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ப்ரணயகோபமுண்டாக ஸநாதநித்து வார்த்தைசொல்லுகையுமுண்டாகக் குறையில்லை. ஆனாலும் ந்யாயதேஶத்திலே வேறேசில ஶௌவோரென்கிற ஸ்தானத்திலே ஸ்வதேஶத்திலே வேறேசில ஸமஸ்தேந்தராணிகளாயிறே சொல்லவேண்டுவது. ஆனபின்பு அந்த ஶௌவிக்கு க்ருஷ்ணன் வேறேசில ஶௌவிமார்பக்கலிலே பாஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகை யுக்தம்; அத்தாலே ஸம்ஸாரிகளாலும் பரஸம்ருத்திஸப்ரயோஜநராய் ஸமஸ்தவைஷ்ணவாதிகாரிராயிருக்கிற வாழ்வாருக்கு எம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலிலே ஆஸக்தனாயிருந்தானென்று ப்ரணயகோபமுண்டாகக்கூடுமோவென்னில்? இவர்க்கிங்ஙனன்று ப்ரணயகோபமுண்டானது - மற்றெங்ஙனேயென்னில்? தாம் நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து வ்யஸநவாரம்பரைகளாலே நோவுபடுகையாலும் இனியவன்வந்தாலும் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷம் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று நிரூபிக்கையாலுமவனோடின்னும் ஸம்ஶ்லேஷித்து மீளவும் விஶ்லேஷித்து து:க்கபரம்பரைகளை யநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ஶ்லேஷியாதேயொழிந்துமுடிந்தால் இந்த து:க்கங்களை யநுபவியாதிருக்கலாமென்று இங்ஙனேயாய்த்திவர்க்கு ப்ரணயகோபமுண்டானது. அந்த ஶௌவிக்கு ப்ரணயகோபமுண்டானதுமிப்படியேயென்று நஞ்சீயர்முதலானோர் நிர்வஹிப்பார்கள். (என்னையுபேக்ஷித்தவர்கள்பக்கலுள்ள) விசாரியான இவ்வாக்யத்துக்கு மப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளலாம் எங்ஙனேயென்னில்? அவர்கள்பக்கல் க்ருஷ்ணனுக்கு வைராக்யமிருக்கிறப்போலே என்பக்கலுமவனுக்கு வைராக்யமிருக்கப்பெற்றிலேன், நானுபேக்ஷாவிஷயமானேனென்று இப்படி தன்னிழவை யநுஸந்தித்து க்ருத்தஸமேதையாய் ப்ரணயகோபாவிஷ்டையுமாயென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. இப்படியானால் தன்னுடைய வ்யாபாரஷிந்தாநிமித்தமிதினாலே ப்ரணயகோபமத்தனையொழிய ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலவருக்கிஷ்டாதிகளில்லையென்று ஸலிக்கையால் இவருடைய ஸாஜ்யமும் ஸாராஸித்தமாயிற்று. இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வர்த்தமதேஶ ஸ்வதேஶங்களிரண்டிலுமிப்ரணயகோப மெம்பெருமான் வேறேசிலர்பக்கலாஸக்தனாயிருந்தானென்னுமிதடியாகவே பிறந்ததனாலுமிது ஸமவிஷயாபி விஶேஷ விஷயமாகையாலே க்ஷிராப்தவத்தமென்று பட்டர்அருளிச்செய்வர். ஸலிசனைக்கொண்டாதல் ப்ரகாராந்தரேணவாதல் அவனுக்கிவளுடைய கோபத்தைத்தீர்க்கலாமேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்ரணயகோபத்தாலேயித்யாதி) உத்தமவ்ருஷணம் பண்ணைசெய்தேயும் வாராதிருந்தவனிப்போது வாராநின்றானோ? இவளித்தனை ஸம்ரம்பம்பண்ணுகைக்கென்னில்? நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து நெடுங்காலம் து:க்கப்படுகையாலும் பெரியவர்களோடே தூதுவிடுகையாலும் அவன்வரவை ஸூசிப்பிக்கிற ஶுபநிமித்தங்களாலுமவன்தான் நமக்குவிஶ்லேஷபீதனாயிருக்க விஶ்லேஷித்துப்போனப்போலே நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷபீதனாயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கவருவானொரு விவக்ஷையாலும நம்முடைய ஸாத்ருஶ்யத்தாலுமவன் வரவுதப்பாதென்று பார்த்தாளென்றுகருத்து. ஸங்கேதம் - ஸங்கேதம், அனுகுகை - கிட்டுகை, ஸநாகவரீயையாயென்றது - ஸம்ஸ்லேஷாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாத நிர்பந்தத்தையுடையவளாயென்றபடி. ஸநாகவரீயைகளாயிருக்கையாலே என்கிறத்துக்கும் ஸநாகவரீயஸ்தேவாவேயென்று மேலிரண்டிடத்தைச்சொன்னத்துக்கும் பெருமையாலேயென்கிறதோடேகார்த்தம். இப்படிஸக

மூ—வினை* உன்னுடைய சுண்டாயம் நானறிவன் இனியது கொண்டு செய்வதென்* என்னுடைய பந்துங் கழலுந் தந்து போகுநம்பி* ௧

போகுநம்பியுன் தாமரைபுரை கண்ணிணையுஞ் செவ்வாய் முறுவலும்* ஆகுலங்கள் செய்ய அழிதற்கே நோற்றோமே

ஆ—என்பக்கலுனக்கு ஸ்நேஹமானது பொய்யிறேயென்ன, நானோருவரோடே பரிமாறினவர்களை பக்கல் பொய்யான ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணுமவனோ வென்றருளிச்செய்ய, உனக்கானோருவரிடத்திலே மெய்யான ஸ்நேஹமுண்டாகில் அவர்களை யின்றோரன்று சேரலிக்கானென்ன? ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளை திறத்து நான்பண்ணின ஸ்நேஹம் மெய்யன்றோவென்றருளிச்செய்ய, அதுவும் பொய்யென்றிவள் சொல்ல, அவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் பொய்யாகில அவளுக்காக ஊரெல்லையை யழிக்கக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்ய, அதென்னை யகப்படுத்துகைக்குச் செய்தவனுமெயென்னுமிடம் அறியேனோ? ஆதலால் என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்தேபோகுநம்பி என்றுசொல்லுகிறாள். * * ௨

(போகுநம்பி) இப்படியெம்பெருமானையுபேக்ஷித்து தான்சொன்னவார்த்தைகளாகிற உக்தி சேஷ்டிதங்களாலே யவனுஜீவித்து நிரக்ஷபவஸ்திபுருஷனுமாய் புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுந் திருப்பவளத்தையு முடையவனுமாயிருந்தவிடத்து, இதுவெல்லாமவர்களாகக்கருதி யிவனுக்கு வந்ததாகக்கொண்டு "இவ்வழகையானுச்

இ—மெய்புண்டென்று காட்டுகைக்காக ராகாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை இவனநுஸந்தித்தவாறே அதுவும் வஞ்சனமென்று சொல்லுகைக்காக விவளத்தை யநுபவிக்கிறாளாகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. ஜீவாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதென்னையித்யாதியால்) ௩

அவர்களையுன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாக்கினர். நாங்களதுக்கு விஷயமாகுகைக்கு இலமென்று இழ்ப்பாட்டிலேவலித்திருக்க விப்பாட்டிலுமத்தைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). புதுக்கணித்தவென்றது – அவிக்ருதலாவண்யமான என்றபடி. உன்தாமரையித்யாதி நோற்றோமேயாமித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகையித்யாதியால்) மாயமென்றது – மறிக்க

மு—கருத்து. உன்னுடைய சுண்டாயம்-உன்னுடைய வ்யாமோஹத்தைத்தன்னை யாச்ரயித்த பெண்பிள்ளைகளை இவன் கைவிடானென்று வ்யாதியை யுண்டாக்கிக்கொண்டு நீயென்னை வசீகரிக்கைக்காகச் செய்த வ்யாபாரத்தையென்றபடி. சுண்டாயம் – வ்யாமோஹம். நான் – நீசெய்கிறவையெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் போலன்றிக்கே உன்னுடைய க்ருத்ரிமங்களை யறியத்தக்கவளான நான், அறிவன் – முன்பே அறிந்திராநின்றேன், இனி – இப்படி நானறிந்திருந்தபின்பு, அதுகொண்டு செய்வதென்? – அதைக்கொண்டு செய்யத்தக்கதென்? அதை யாவிஷ்கரித்து உன்னாலே யென்னை வசீகரிக்கமுடியாதென்றபடி. நம்பி – வார்த்தை? இது ஸர்வாஸ்த்ர முகப்பழக்கமுமின்றிக்கே வஸ்த்ரரூபமாயிருப்பாரைச்சொல்லுமாபோலே நம்பி? என்று ஸம்போதிக்கிறாள், உன்னை நான்கண்டறியேனோவென்றிப்படி விபரீதலக்ஷணம் யதிக்கைக்காக. என்னுடைய பந்துங்கழலும் – என்னுடைய பந்தையுங்கழல்களையும், என்னுடையபந்தென்று தனக்கவனோடுற வறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ஐயங்கள் போகிலே உன்னதென்னதென்று விபாகமில்லாதிருக்கையிறே யுறவறுக்கையாவது. தந்து எனக்குக்கொடுத்துவிட்டு, உயிரைவைத்துப்போ, என்பாரைப்போலே இவனிவற்றைவிட்டுப் போகமாட்டான், என்றிருந்ததுக்கேற்றதாகையாலே, தந்துபோகு என்கிறாள். போகு – அவர்களுன்னையுபேக்ஷிக்கத் துடங்குவதற்குமுன்னே யங்கேபோ, ஸீதாலக்ஷ்மணவிருத்தமான பந்தையும் கழல்களையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவமாகையாலே வஞ்சனமாக்களாயிருக்கிற கழல்களையும அவன்கொடுத்தானென்றது – வாத்ஸல்யத்திலேயாழ்வாருடைய ப்ரணயித்வமான ஸர்வஸ்வத்தையும் ஐச்வர்யவைபவத்தையும் அவன் தன்விஷயமாகவஹரித்து விரும்பினபடியைச்சொன்னபடி. இவையவற்றைத்தாச்சொன்னது உன்னைக்கிடையாவிட்டால் பழையபரிக்ரஹங்களே யமையுமென்னுங்கருத்தாலே. * ௪

உன் – உன்னுடைய, தாமரைபுரை – தாமரைஸத்ருசமான, புரை – ஸத்ருசம். கண்ணிணையும் – இரண்டு கண்களும், செவ்வாய் – சிவந்த திருப்பவளத்தில், முறுவலும் – ஸ்மிதமும், ஆகுலங்கள் செய்ய – க்ஷோபங்களைப்பண்ண, ஆகுலம் – க்ஷோபம். உன்னையாசைப்பட்டுப்பெருந்தெகிடாகிறவர்களுக்கு க்ஷோபங்களைப்பண்ண என்றபடி. அழிதற்கு – அத்தாலே அழிந்துபோகைக்கு, சிதிலராய்ப்போகைக்கென்றபடி. நோற்றோமே

மூ.—யாம்* தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார் செவியோசை வைத்தெழ* ஆகள்போகவிட்டுக்

ஆ—பட்டும்பெருத்த பலஸாதனங்களைப் பண்ணப்பிறந்தவர்கள்காண் நாங்கள்; இவ்வழகைக்கண்டு வாழப்பிறந்தவர்களல்லோம். தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள் சூடுவார்; நீபுணர்ந்தபடியவர்களோடே கலந்து பரிமாறு என்றிவள்சொல்லப் பின்னையுமவன் எழுந்தருளாதே நின்றவாறே பேணவர்களைச் சந்திக்கைக்கு உபாயமறியாதேயிருக்கிறாயோ? ஆகில் நலைத்த சூடாமணி, அதென்னென்னில்? பசுக்களைக்கழியப் போகவிட்டவற்றை

இ—வென்றபடி. போகுநம்பீ என்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (நீபுணர் த்ராஷியால) அவர்களோடே ஸம்ஸ்லேஷி என்றுசொன்னவள் பசுக்களைப்போகவிட்டுக் குழலூதென்று மேவியோருக்கு பக்ஷத்தைச்சொல்லுகை பலமென்னென்ன வகசிப்பிக்கிறார் (பின்னையும் த்ராஷி அதென்னென்னிலென்னுமளவாலே) நின்றவாறே என்கிறதுக்குச் சொல்லுகிறதென்கிறதோடே சமயம். சந்திக்கைக்கு என்கிறது - காணுகைக்கு என்றபடி. ஆகள்போகவிட்டு என்றதையுரைக்கிறார் (பசுக்களையித்ராஷிபால்) குழலூதென்றிவ்வளவே சேவலைமந்திருக்க ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதென்றித்தனைசொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அவற்றை பழைக்கிறபடியென்று) பெண்களை பழைக்கக் குழலூதுகிறானென்றெல்லாருஞ் சொல்லுவார்கள் அதெனக்கு பாக்கமன்றென்றிவள்சொல்ல வதுக்குபரிஹாரஞ்சொல்லுகைக்காக ஆகள்போகவிட்டு குழலூதென்றித்தனை சொல்லுகிறாளென்றதாய்த்து. குழலூதினமாத்ரத்திலே நாட்டாரப்படி சங்கிக்கை ஸம்பாவிதமோவென்ன? அந்தக்குழலினஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆய்ச்சியர்க்கேவி த்ராஷிய-ல்)

ப—யாம் - நோற்றுவைத்தவர்களோநாங்கள், நோன்பு - அநுஷ்டானம். ஸிழியாகைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே அநுஷ்டானம்பண்ணிவைத்தவர்களோநாங்கள்? அல்லது உன்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்து ரஸிக்கநோற்றவர்களான வந்த சொலிகளல்லோமென்றபடி. எங்களையவர்களாக ஹூயாதேகொள்ளென்றுகருத்து. இப்படியென்னுடைய வழகைக்கண்டுங்களுக்கு ஸ்மயிஷ்யம்வருகிறதென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷாபாவமன்றோ- ஆதலாலிந்த ஸ்மயிஷ்யம்போம்படி மேல்காரியம்செய்துகொள்ளீகோள் என்னசொல்லுகிறாள், அழிதற்கேநோற்றோமென்று. நாங்கள் ஸ்மயிஷ்யாதமாம் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப் பிறந்தோமல்லோமு? இங்ஙனே ஸிழியாய்ப்போகப்பிறந்தோமென்றபடி. இப்படி சொல்லிவிட்டிவளவனைப்பாராதே பராங்முகியாயிருக்க இவளுடைய கண்ணழகைப் பார்த்து, இந்த கண்ணழகுகளிருக்கிற வாஸ்யமின்னென்றிவன்சொல்ல இதுவும் ததீபகஸங்கியமேல்சொல்லுகிறானென்று பார்த்து, கண்டார்களையெல்லாமவர்களாக ஹூக்கும்படியுன்னை இங்ஙனேயச்சேறப்பண்ணினார்களிறே, என்கிற அபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறாள். தோகைமாமயிலார்களி த்ராஷி. தோகைமா - தோகையாலே உபலக்ஷிதங்களான, தோகை பக்ஷம். ஸ்ரீகாயகந்த பக்ஷம் நிபிட பக்ஷமாயிகளானவென்றபடி. மயிலார்கள - ஐபசரிகளாயிருக்கிறவர்கள், இது பாஷ்யகாசிம்போக்தி. விதசவசுவுபடிகள்போலே அக்ஷீணவிலாஸகேஸபஷரெவேகளாயிருக்கிற சொலிகளென்றபடி நின்னருள் உன்னுடைய க்ருபையை, சூடுவார் - ஸிரஸாவஹிப்பார்கள், தங்களுடைய பாக்ருதிகளை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு உன்னுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராயிருக்கிறவர்களென்றபடி. நாங்களவர்களல்லோம்? வேறேசிலாகிடாயுன் க்ருபைக்குவிஷயபூதராகிறார்போலென்று உன்தாமரைபுரையித்ராஷியாக இவ்வளவுக்குப்பட்டோம். நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கு விபரீதங்கள் வாஸனையுமாயிருக்க எங்களாலுனக்கு அபேக்ஷையுண்டோ என்று கருத்து. போகு - நீபுணர்ந்தபோ, அவர்களை ஸம்ஸ்லேஷித்து நீவுபட்டிருந்தேயவர்களோடேபோய் ஸம்ஸ்லேஷி என்றபடி. அவர்களைக் காண்கைக்கெனக்கு உபாயமுண்டோவென்னச்சொல்லுகிறாள். ஓசை - வேணுத்வனியை, செவி - தங்கள் காதுகளிலே, வைத்து - ஸாவதானமாகக்கேட்டு, அவர்கள் குழலோசை கேட்பது எப்போதோ வென்றுகாதுகொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கிறவர்களானபடியாலே யசோதைபாசக்கேழுக்கையன்றிக்கே இப்படி ஸ்வயமேவ அபேக்ஷமாகக் கேட்பாரென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வைத்து என்கிறது. எழ. எழும்படி, குழலோசை கேட்டவுடனே இருந்தவிடத்திலே நின்றும் ஸஸம்ப்ரமமாக எழுந்தோடிவரும் படியென்கை. இதுக்குக் குழலூது, என்கிறதோடே அந்வயம். ஸவ்யஸாசியைத்திலே ஸவத்தங்கள்வந்து விழுமாப்போலே நீகுழலூதவே பெண்களெல்லாம் முன்காற்கீழே வந்து விழுவார்கள்காண் என்றுகருத்து. ஆகள் - பசுக்களை, ஆவென்று பசுக்குப்பேர். போகவிட்டு - மறியத்தேசாந்த்ரத்திலேபோம்படிவிட்டுவிட்டு, பசுக்களைமேய்க்கிறோமென்று நாட்டார்க்கு பாவனை

மூ—குழலூதுபோயிருந்தே* ॥௨॥

போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைக்கநம்பிநின்செய்ய* வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்*
வேயிருந்தடந்தோளினாரித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்*மாயிருங்கடலை

ஆ—பழைக்குறிப்பாயச்சிடர்க்கே ஸந்தோஷித்துக் குழலைப்போயிருந்தூது என்றுசொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(போயிருந்து) இப்படி இவன் மேன்மேலான இவளுடைய ஸ்வரூபதோஷமான வார்த்தைகளைக்கேட்டதி னாலே வந்த நிரவதிகவ்ரீடையாலே பதஞ்ஜாதநிரவதிகஸௌந்தர்யமான திருப்பவளத்தையுந் திருக்கண்களை யுமுடையனுப்க்கொண்டு விநீதனுபருளிச்செய்ய இவற்றைபெல்லாமுன்னுடைய ஸ்வரூபமறியாதார்க்குப் போயிருந்து சொல்லென்றவளை யுபாலம்பித்துவைத்து உன்னுடைய திருக்கண்களினுடையவும் திருப்பவளத் தினுடையவு மழகிருந்தபடியென்? கண்டுங்கேட்டுமறியாததொருபடியான விவவழகு திருப்பாற்கடலிலே யஸ்ரீத ஸம்ஸ்லேஷத்திலே பவதீயவோய் ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயமாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகுமார்ய

இ—ஸ்வநிஷ்டன் குழலூதுகிறதென்றால மஹாவிஜ்ஞதேயென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே அப்படிஸங்கிக்கை ஸம்பாவிதமென்றுகருத்து.

॥௨॥

உன்னுடையகண்டாயம் நானறிவன்னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தாலே இப்ரஹ்மவாதாஸ்யமும் கண்ணி ணையும் செவ்வாய்முறுவலுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தாலே விதீபவாதாஸ்யமும நின்னருள்சூடு வாரென்று கீழச்சொன்னத்தாலே இவ்வுத்தரத்தினாஸ்யமும் வாஸாஸ்யமன்றோவென்ன ஸவதாஸிபகி கிறார் (இப்படியிதர்ஹ்யபால) விநீதனுபருளிச்செய்தவென்றது - நான் ஜாதஸ்வதமுதியாகையாலே குழ லூதுகிறேனாததனைபோக்கிப் பெண்களையழைக்கைக்காகவோ நான் குழலூதுகிறது, உன்னையல்லது நானறி வேனோ? குழலூதுபோயிருந்தென்று நீ சொல்லுவானேன்? என்னுமபோலே சிலவாவதைகளை யருளிச்செ ய்தவாறேயென்றபடி. வாதவத்தைக்காட்டிலும் ஸதஜ்ஞாதநிரவதிகஸௌந்தர்யம் அவனுக்குப்பிறக்கை யாலும் விநீதனுபருளிச்செய்கையாலும் முன்பு சொன்னவற்றையே பின்னையுமிப்பாட்டிலே ப்ரகாராந்த ரேண சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ப்ரயவோதத்தையுரைக்கிறார் (இவற்றையெல்லாமிதர்ஹ்யபால்) உன் னாலே பென்னவேண்டியிருக்க பெருமானாலேயென்று வப்ராக்ஷத்திலேபோலே சொல்லக்கூடுமோ என்ன? அவன்சொன்னதுக்கு உத்தரத்தைச்சொல்லிப பின்னையும் வாராதிவியாய்க்கொண்டு தானுக ஸந்தோஷிக்கி றாளென்று ஸமுதிப்பிக்கிறார் (உபாலம்பித்துவைத்தென்று) இதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார (உன்னுடையவிதர்ஹ்யபால்) ஸ்ரீதயோநத்தைச்சொல்லுகிற தாதீபவாதத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச

ஸ—பண்ணுகைக்காகவவற்றைஉப்ராதிலேபோகவிட்டென்றபடி. குழலூத வ்யாஜத்தும் குழலூதவேபெண்களெ ல்லாம் உன்காற்கீழே வந்துவிழுவரௌனறிவளா. சொன்னத்தைக்கேட்டவன் இனிமேல் இருந்தே யூதத்துடங்கின வாறே சொல்லுகிறாள். போயிருந்து - உன்னுடைய வ்யாகம்பேகள்வந்து சேரும்படியானஸ்தானங்களிலே போ யிருந்தென்றபடி. குழலூதென்றுகிறேர்ஷ்டேஸ்வயம். உன்னுடையவ்யாகம்பேகளவந்துசேருகைக்கிடமே நானுபா யனுசொன்னது. உனக்கிங்கு வ்யாபகளில்லையே என்றுகருத்து. * ॥௨॥

நின்புள்ளுவம் - உன்னுடைய கள்ளவார்த்தைகளை, புள்ளுவம் - கள்ளவார்த்தை. அறியாதவர்க்கு - புதிதா க உன்னோடு சேர்ந்தவர்களாகையாலே அறியாதிருக்கும்பெண்களுக்கு, இதுக்குஉரையெனகிறத்தோடே ஸஹ யம். போயிருந்து – உன்பொய்களை யறிந்திருக்கிற எங்கள் ஸந்நிதியினின்றும் போய்அவையறியாதபெண்கள் கோஷ்டியிலே யிருந்து, உரை – சொல்லு, நீ சொல்லுகிறவையெல்லாம் சொல்லு என்றபடி. நம்பி - பூர்ணனே, உனக்கெங்களால ஸவேக்ஷயுண்டோ வென்றுகருத்து, நின் - உன்னுடைய, செய்யவாய் - ஸாரணியமாகிற, இரும் - பெரியதான, ஸாவண்யமானவென்றபடி. கனியும் பழமும், விபரீதமுமென்றபடி. கண்களும் கோவதங்களும், இந்நாள் - இப்போது, விபரீதம் - பூர்வமொருகாலத்திலுமில்லாத ஸதஜ்ஞாதமெ ன்ன ஸம்பாதிப்பாயிராநின்றது வேய- மூங்கிலிற்காட்டிலும், இரும்- ஸகிஸயிதமான, ஸாஸ்ருவம்ஸ காரணத்திற் காட்டிலும் வக்ஷஸ்தலமாகையாலே ஸகிஸயிதமான, வென்றபடி. தடம் - விஸாலமான, ஸம்ஸ்தானமானவென்றபடி. தோளினார் - தோள்களையுடையவராய் இதுக்குப்பெறுவார் என்கிறதோடே ஸஹயம். மா - ஸ்ரேஷ்டமான, ஸமானமானவென்றபடி. இரும் - விஸாலமான, ஸகிஸயிதமானவென்றபடி. கடலை - ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த

மூ—க்கடைந்தபெருமானுலே* ॥ ௩ ॥

ஆலினிலைமேலுலகு முண்டவனே நீ கிடந்தாயுன்மாயங்கள்* மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே*
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று* காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே* ॥ ச ॥

ஆ— ஸாவண்யாதிகளையுடைய ப்ராட்டிமாரோடுகூட ஸம்ஸ்லேஷஸுகம் அநுபவித்தாயாய் ஸர்வேஶ்வரியான பெரியபிராட்டியாரோடென்று கலந்தகலவியாலும் பிறந்ததில்லை, இப்படிப் பெரியபிராட்டியிற்காட்டிலும் முனக்கதிசயிதைகளாய் உன்னை மாஜிக்கப்பிறந்தவர்களாரோவென்கிறாள். ॥ ரு ॥

(ஆலினிலை) நம்முடையவிளம்பமிறே விவனுடையவிவ்வதிஶயத்துக்கு காரணமென்றுபார்த்து நான் வாரதந்தானல்லனோ? எனக்குப்பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவோ? நீ நினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ ஆகையால்விளம்பித்தேன், மற்றொன்றால் விளம்பித்தேனல்லேன் என்றிவனருளிச்செய்ய ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின விசித்ரஸ்வரூபத்தையுடையவுனக்குப் பசுமேய்க்கப்போனேனென்றொருபொய்யைக் கேட்டார்க்கு மெய்யென்றிருக்கும்படிசொல்லுகை யாஶ்சர்யமோ? பசுமேய்க்கப்போனமை பொய்யோவென்னில்? வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடும் மணல்குன்றுகளிலேநின்றன்றோ

இ—செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே உதாஹரியால்) இத்திருவருளபெறுவார்யவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபெரியவிதாஹரியால்) இவனுக்கிந்த நயநவிகாராதிகளெல்லாம் நம்மையவர்களாகஹ்ருதித்துவதென்று நிரூபித்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥ ரு ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

க்ருஷ்ணனைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லாநிற்கச்செய்தே வடதளஶாயிவ்ருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகை க்ஷேமதமன்றோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (நம்முடையவிதாஹரியால்) வாரதந்தானல்லனோவென்றது - விதாஹரிகளுக்கென்றுகருத்து. வடதளஶாயித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகங்களையுமிதாஹரி ஆஶ்சர்யமோஎன்றுமளவாலே) பொய்யையென்கிறதற்குச்சொல்லுகையென்கிறதோடே ஸங்கம். நீ பசுமேய்த்ததுபொய்யென்றுசொன்ன இவள் காலிமேய்க்கவல்லாயென்று

ஶா—ஶ்ரமதப்பண்ணினவனுன, பெருமானுலே ஸாதியாலே - இத்திருவருள்-இந்த ஸ்ரீக்ருபைவையை, தங்கள்தோள் வழகைக்கண்டால் ஸர்வேஶ்வரனுமவர்களோடுகூடக் கலந்து ஸம்ஶ்லேஷரஸத்திற்காட்டிலும் அதிசயித ரஸத்தைப்பெறுகைக்கண்டு உகந்தருளுகையாகிற இந்த க்ருபையை யென்றபடி. பெறுவார் - அடைந்திருக்கிறவர்கள், யவர்கொல்- எந்தமாத்ருவதிகளோ, நாமவர்கள்அல்லோமோ? இவனிங்ஙனே ஸந்திக்கிறானென்றபடி. ॥

ஏழுலகும் - ஸகலலோகங்களையும், உண்டு - வயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு, அன்று - அந்த ப்ரளயகாலத்திலே, ஆலின் - வடவ்ருக்ஷத்தினுடைய, இலை - இலையாகிற ஸாமாந்யமெல்லாம் கழிந்து அப்போதுதானிலையாகிற வென்றபடி. ஆலின்இலை என்கிறவிடத்தில் அகாரஸம்ஶ்லேஷமாவது வடதளகாரணமாகிறது [உதாஹரணம்] இலைவதத்திலே, நீ - ப்ரளயகாலத்தில் விழுவோமென்றறிய மாட்டாதபடியான ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனான நீ, கிடந்தாய். கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஶ்சர்யங்களை, மேலைவானவரும் - ப்ரஹ்மாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான நித்யஸூரிகளும், அறியார்- அறியமாட்டார்கள், இனி - அவர்களுங்கூட அறியமாட்டாத பின்பு, எம்பரமே - எங்களுடைய ஸமமோ, எங்களுக்கறியப்போமோ வென்றபடி. வேலின்வேலுக்கு, வேலென்கிற ஶூலாயுதவிஶேஷத்துக்கு, வேலென்று வாசகமான ஶப்தத்துக்குப்பேர். நேர் - ஸத்ருஶமான, வேல்போலே ஸகலஜந்துப்ரமத்தாலே ஸம்ஹாரத்தையழிக்கத்தக்கதான வென்றபடி. தடம் - விஶாலமான, கண்ணினார் - கண்களை யுடையவர்களான- பெண்களானவர், விளையாடு - விளையாடுகிற ஸ்தலமான, சூழலை - ஸ்தலங்களை, வாஸஸ்தாநங்களை யென்றபடி. சூழவே நின்று - அவ்விடங்களை விட்டுப்போகமாட்டாதே அவற்றைச்சுற்றிக் கொண்டே நின்று என்றபடி. காலிஜாதிகளை, மேய்க்கவல்லாய் - வயிறு நிறைக்கைக்கு ஸமர்த்தனானவனே, இது உபாலம்பகர்ப்பமான ஸம்போதி. த்ருணமேயிடையாத வாஸஸ்தாநங்களிலே பசுக்களைமேய்க்கை ஸம்பாவிதமோவென்று கருத்து. நீ - ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமே ஸ்வபாவமான நீ, எம்மை - உன்னுடைய க்ருத்யங்களை யறிந்திருக்கிற வெங்களை, கழறேலே - அபிநயித்துவார்த்தைசொல்லாதே கொள், கழறுகை - அபிநயித்து வார்த்தைசொல்லுகை. * ॥ ரு ॥

மூ— கழறேல்நம்பீயுன் கைதவமண்ணும்விண்ணும் நன்கறியுந்திண்சக்கர* நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்று ணர்த்துவனான்* மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்கவெங்* குழறுபூவையொடுங்

ஆ— காஷிமெய்ப்பது, இந்தப்பொய்களெங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாவென்கிறாள். ॥௪௯॥

(கழறேல்) இப்படி தன்னையுபேக்ஷித்து மேன்மேலிவள் சொன்னவார்த்தைகளையே தனக்குப்பற்றாசாகக்கொண்டு இவளுடைய கிளிகளையும் பூவைகளையுமெடுத்து அவற்றைக்கொண்டு திருநாமங்களைச்சொல்லுவித்துக் கூப்பவிப்பாகின்றுகொண்டு "என்பக்கல்பொய்புண்டோ" என்று தானருளிச்செய்ய, 'உன்னுடையபொய்யை யறியாதாருண்டோ? பகலைப்ரவாக்கவல்லவனல்லையோ? அதுநிற்க ஒருவிஷயஞ்சொல்லக்கேள், அதேதென்னில்? உன்திருநாமங்களைக்கேட்கவிருந்தாயாகில நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க, இவையொன்றுமெங்

இ— சொல்லுகைபலமென்றேயென்ன ஸவதாரிபுக்கிறார் (பசுமெய்ககப்போனமைபொயயோவென்னிலென்று) எம்மைநீகழறேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்பொய்களித்யாதியால்) ॥௪௯॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உன்மாயங்களித்யாதியாலே உனக்கு சக்தி உங்கள் வநகங்களுண்டென்கிறவர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க உன்கைதவமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுமிவ்வர்த்தைச்சொல்லுகையும் இவளுடையபூவைகிளிகள் அரஷிவசீபங்களாயிருக்கையாலே இவனவற்றையெடுக்கமாட்டிற்றிலன் என்று பூர்வத்திலேசொல்லியிருக்கக் குழறுபூவையொடுங் கிளியொடுங் குழகேலென்கையும் ஸங்கதமோவென்ன சங்கிபுக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பகலையித்யாதியால்) உனக்கொன்றுணர்த்துவன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) குழறுபூவையென்றும்.

ஸ.—நான்சொன்னதெல்லாம் பொய்யைமெய்யாக உபபாதித்ததாகவென்னை இப்படிகடுகச்சொல்லலாமோவென்றிவன் அருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள் (கழறேல்நம்பியென்று) நம்பி — பெரியவனே? கழறேல்- அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள், பெரியவனென்றுகொண்டு எங்களை அதிக்ஷேபித்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள்ளென்றபடி. உன்கைதவம் - உன்னுடையபொய்யை, மண்ணும் - பூலோகமும், விண்ணும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், நன்கு - நன்றாக, அறியும் - அறிந்திருக்கும், திண் - த்ருடமான ஜயத்ருதவதத்தினன்று பகலை யிரவாக்க வேணுமென்று நீயொரு பொய்யிலே துணிந்தால் அதைத்தலைக்கட்டித்தரவல்ல ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தான என்றபடி. நிழறு - தேஜஸ்ஸை ப்ரகாசிப்பியான, நிழறுகை - தேஜஸ்ஸுகள் ப்ரகாசிக்கை. சக்கர - சக்கரமாகிற, தொல்படையாய் - ஸ்வாபாவிகமான ஆயுதத்தை யுடையவனே, தொல - ஸ்வாபாவிகம். படை - ஆயுதம் படையுடையவன் படையான். படையா யென்று ஸம்போதநம், பகலையிரவாக்கின உன்னுடைய ஆயுதமே உன்பொய்க்கு ஸாக்ஷியன்றோவென்று கருத்து. ஜயத்ரதவ்ருத்தாந்தம இந்த மொவிகைக்கு ஸவிஷயத்தாலும் [illegible] என்று [illegible] ஆகைனிலையென்றிவனுடைய [illegible] அவனுடைய ப்ரபாவவிசேஷத்தாலே யறிந்து சொல்லுகிறபோலே இந்த ஸவிஷயத்தையும் அப்படியே யறிந்து சொல்லுகிறாளாதல்? ப்ராசீநத்தில க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேயுண்டான ஜயத்ரதவத வ்ருத்தாந்தத்தை யறிந்துசொல்லுகிறாளாதல்? ஆகையாலேவிரோதமில்லை. உனக்கு - எங்கள் பூவைகிளிகள்முகத்தாலே உன்திருநாமங்களைக் கேட்க வாசைப்படுகிற உனக்கு, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, நான் உணர்த்துவன் - நான் அறிவிக்கிறேன்' ஸாவதாநமாகக்கேளென்று கருத்து. மழறு - மழலையான, அவ்யக்த ஜதிசப்தமாய் செவிக்கு இனிமையான என்றபடி. தேன்மொழியார்கள் - தேனபோலே போக்யமான உக்திகளையுடையவர்களான, மொழி - உக்தி. நின்னருள்சூடுவார் — உன்னுடைய க்ருபையை சிரஸாவஹிக்கிறவர்கள், ஸாத்நரஸ பரித்யாகாநந்தரம் அநந்யகதிகளான பெண்களென்றபடி. மனம்வாடிநிற்க—நீவிளம்பித்தால் மனஸ்ஸு வாடும்படியிருக்க, இதுக்குக் குழகேலென்கிறதோடே அந்வயம். அவர்கள்மனஸ்ஸு வாடிவிட்டால பின்னை நீ அத்தைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாய் கிடாய்? யென்றுகருத்து. எங்கள் - எங்களுடைய, குழறு - நன்றாகவார்த்தைசொல்லவறியாததான, பூவையொடும் - ஸாரிகை களோடேயும்,

மூ—கிளியொடு நங்குழகே* ।௫॥

குழகி யெங்கள் குழமணன் கொண்டு கோயின்மை செய்து கன்மம் ஒன்றில்லை* பழகி யாமிருப்போம் பரமே யித் திருவருள்கள்* அழகியார் இவ்வுலகம் மூன்றுக்கும் தேவிமை தகுவார் பலருளர்*

ஆ—களுடைய பூவைகளையும் கிளிகளையும் உன்திருநாமங்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளாதே உன்னுடைய மழறு தேன்மொழியார்களைச் சொல்லுவித்துக்கொண்டு கேளென்கிறாள். ।௫॥

(குழகி) முற்படவிவளையுணக்கூப்பிடுந்த வெம்பெருமான் இப்படியிவள் தன்னைக்குறித்துச்சில ஸௌகங்களைச் சொன்னவாறே அதுவேபற்றாசாக ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குச் சென்றணுகி இவளுடைய பேடையிருந்த குழமணனை யெடுத்தருள "குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டு அடிக்கழிவு செய்தானுனக்கென்ன ஸ்வபாவமுண்"டென்றிவள் சொல்ல, என்னுடைய ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யமாக வெடுத்தேனென்று அவன் அருளிச்செய்ய, நாங்களிப்போய் களுந்துப் பழகிப்போமல்லோமே? உன்னுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸ்வதந்த்ரத்துக்கு நாங்கள் விஷயமாகப்போதுவோமோ? என்றிவள் சொல்லப்பலதுமற்றிருக்கு ஸ்வப்நவிஷயமுண்டோ?

இ— மழறு தேன்மொழியென்றும் வாஸ்வராஸ்யக்கொழுகாக விசேஷணம் வைத்தருச்சு ஸவிஸ்மயமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடைய விசிஷ்டைபால்) ஸௌஷ்ட்வம். ।௫॥

இப்பிராட்டி விச்லேஷிக்கையாலே கிடந்து வாட்டமுற்ற ஸீதைபோலிருந்த இவன் இப்போதும் இவர் ஸம்ச்லேஷத்துக்கையிருக்க இவளுடைய குழமணனையெடுக்க ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையாலே இப்ப்ர பந்தவாதத்தில் உக்தி ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸ்வதம்பிக்கிறார் (முற்படவிசாஷியால்) பாடே - ஸ்ரீவத்திலே, ப்ரணயவாதத்தையுரைக்கிறார் (குழகிவிசாஷிபால்) அடிக்கழிவு - அதிமேதோஷம், அதாவது:-இவர்களுடைய ஸகலமும் நம்முடையகையிலே யகப்பட்டபின்பு விவாதம்தீர்ந்ததென்று ஜயித்தவனுகை. இதீ பவாதம் வஸ்துவோபாதாவாக்யங்களொன்றோடும் ஸமபிக்கவில்லையேயென்ன ஸ்வதம்பிப்பிக்கிறார் (என்னுடையவிசாஷியால்) பழகியாமிருப்போமென்கிறதற்குக் காக்ஷரமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களிசாஷியால்) பரமேயித்திருவருள்களென்கிறதற்குத் காக்ஷரமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிந்த நிரவதிகமானவிசாஷியால்) உனக்குவிபதமெங்கள் ஸம்ந்கரென்று விஸ்வஸிகரித்து கீழே ஸௌகல்யஞ்சொல்லியிருக்க பலருளர் என்றிப்போது ஸாயிக்கிறபோலே சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸ்வதம்பிப்பிக்கிறார் (நீஅலவதிசாஷியால்) இவ்வுலகமூன்றுக்கும் அழகியாரென்றருளிக்கொண்டு ஸ்வீயவாதத்துக்குக் காக்ஷரம்

மூ —கிளியொடும் - ஸாகங்களோடேயும். குழகலை - ஸம்ஸாரம் கொண்டாடாதே கொள. குழகுகை - ஸ்நேஹம் பண்ணி ரஸிக்கை, எங்குழறுபூவை - நின்னருள்சூடுவார் - தேன்மொழியார்கள் - என்கிறவிவை ஸாஹித்ய பரிச்சேதங்கள். இப்பூவைகிளிகள் எங்களதாகையாலும் இவை உனக்கு ஸௌஹார்தமாமபடி வாய்வெருசொல்ல வறியாமையாலும் அவாகா நின்னருள்சூடுவாரகையாலும்தேன்மொழியாராகையாலும் இவற்றைப்போகட்டு விட்டு அவர்கள் ஸாதிப்பிக்கப் போகைபேயுனக்கு ஹிதமென்று ஸ்வாசயம். இந்தப்பூவையும் கிளியுமென்கிறது ஸாவிஷேஷத்திலே ஆழ்வாருக்கு உசாத்துணையாகைக்கு யோக்யமான வ்யவஹாரத்தையுடைய ஸஹா ஸஞ்ஜநத்தையும், ஸிஷ்ய ஸங்கரம் ஆழ்வாருக்கு ரக்ஷணீயரான ஸம்ஸாரிகளையும் ஸங்கிஷிபதிகைகிறது.॥

குழகி - எங்களை வஸீகரிக்கைக்காக சில சேஷ்டிதங்களைப் பண்ணி, எங்கள் குழமணன் - எங்களுடைய ஸ்நேஹமான ப்ரதிமையை, குழமணன் - ஸ்ரீஸ்நாநஸ்நேஹமான ப்ரதிமை கொண்டு - ஹஸித்துக்கொண்டு, கோயின்மை - தேன்மையை, நாம் ஜயித்தோமென்றிருக்கையை செய்து - ஸ்ருஷ்டம், கன்மம் - கர்மம், ப்ரக்ருதியாகர்த்தவ்யமான ப்ரயோஜநமென்றபடி. ஒன்றிலை. யாம-நாங்கள், பழகியிருப்போம் உன்னுடையபோக்கிலே பழகியிருப்போம், வழங்காவாரம்அறிந்திருப்போமென்றபடி. இத்திருவருள்கள் - இந்த ஸ்ரீக்ருபைகளானவைகள். நீ செய்கிற இந்த ப்ரஸாதங்களெல்லாமென்றபடி. பரமே -எங்களுக்கு பரமோ, எங்களுக்குவசப்படுங்களோ - எங்களுக்கு ஸஹிக்கத்தக்கவைகளோ வென்றபடி. இவ்வுலகமூன்றுக்கும்- இந்தலோகங்கள்மூன்றுக்கும், த்ரைலோக்ய ஸுந்தரான யுவதிகளில் காட்டிலுமென்றபடி. அழகியார் - ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவர்களாய், தேவிமை-தேவிகளாகைக்கு, உனக்கு தேவிகளாயிருக்கைக்கென்றபடி. தகுவார்- யோக்யரானவர்கள், பலர் - பஹுகள், உளர் - உளராயிருக்கிறார்கள், அங்கேபோவென்று தாத்பர்யம்.

மூ—கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே* | சு॥
கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடன்ஞாலமுண்டிட்ட* நின்மலா நெடியாயுனக்கேலும்பிழைபி

ஆ—வென்றவனருளிச்செய்ய, தெய்வ தோஷத்திலுள்ளாரிலு மழகியாருண்டோ வென்னைக்குற்றப்படுத்தலாமோ ... ஆறாயிருப்பார்
எத்தனைவருளர்; அதுநிற்க, நீ புக்கறவெங்கள் வளிஷத்திலவந்தேற வேண்டாம், இதுவுனக்கு மிளையதானகர்மமே
மென்கிறாள். | சு॥

(கன்மமன்று) இப்படியவன் நிர்ப்பந்தம் பண்ணியருகஸஞ்செய்தேயும் இவளுடையவளிஷத்திலேயேறி
இவளுடையகையிற் பாவையைப்பறித்தருள, எங்கள்கையிற்பாவையைப்பறிப்பது உனக்கு ஸ்வரூபவுசிதமாம்,

---

இ—ம நளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மாபிமானத்தால்) எத்தனை நாளென்றது - எத்தனைபேருண்டாயிருக்
கிறார்களென்றபடி. ஸர்வேச்வரன் ரேவென்று தாத்பர்யம். கழகமேறேல என்கிறதையுரைக்கிறார் (எங்கள்
ஸ்வாதீனத்தால்) * * * * * ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

கழகமேறேல்நம்பியென்றித்தனை யநாதரித்திருக்கச்செய்தே அவனிவளகையில் பாவையைப்பறிக்கை
ஸம்பாவிதமல்லாதிருக்க "கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவையைப்பறிப்பது" என்கை யஸம்பாவிதமன்றோவெ
ன்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கழகமேறேல் என்றிவள நிஷேதிக்கைபாலே இவளுடையகோ
ஷ்டியில்புகிரப்பெறாதொழிந்த வெம்பெருமான்செய்யலாவதொன்றும் காணமையாலே இவளுடைய லீலோ
பகரணமான பாவையைச்சென்றெடுப்போமென்றுபார்க்க, இவனுடைய அபிமதத்தையறிந்து பிராட்டியும்தோ
ழிமாருமாகப் பாவையைச்சென்று தாங்கள்எடுத்துக்கொள்ள, இவர்கள்கையில பாவையைப்பறித்தாரென்
றுகருத்து. கன்மமன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குஸ்வரூபவுசிதமாமென்று) நின்ம

ஈ—இவளிப்படிசொன்னவாறே இவனிவர்களுடைய வளிஷத்திலேவந்து புகிரப்புக்கான், அத்தைக் கண்டு சொ
ல்லுகிறாள். நம்பி - பூர்ணனே, கழகம் - எங்களுடைய வளிஷத்தை, கழகம் - வளிஷம், ஏறேல் - ஏறாதே
கொள்ளீர், பெரியவராகையாலே ஸாமான்யங்களான எங்கள் கோஷ்டியிலே யேறாதேகொள்ளு மென்றபடி.
"தீமை செய்யுஞ்சிரீதரா" என்று எனக்கு அபவாதம்பண்ணுகையாலே நாலுபெண்கள் இருந்தவிடத்தே தீம்புசெய்
கையுனக்கு ஸ்வபாவமன்றோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்கும் - நீமையே ஸ்வபாவமான உனக்கும். இ
ளைதே - லாகவமேயான, கன்மம - கர்மம. எங்கள் கோஷ்டியிலே புகிருகை யுனக்கும் லாகவமான க்ருத்ய
மென்றபடி. இவ்விடத்தேபட்டர் அருளிச்செய்வதோர்வார்த்தையுண்டு, "ஸர்வேச்வரனான இவனுக்குஉபயவி
பூதியையுமுடையனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் நாலு இடைப்பெண்களிருந்தவிட
த்தேபுக்கலலதுநிற்கமாட்டாதவளவுமுண்டோ ஸ்வாதந்த்ர்யம் அவர்கள். நீஇங்குபுகிராதேகொள் என்ன, விலங்கிட்
டாப்போலே போகவும் திரியவும் மாட்டாதே தடுமாறுநின்றானென்கிறவளவும் ஆர்அறிந்துகொண்டாடவ்யா
ஸர்கள் எழுதிவிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" வென்றருளிச்செய்வா இங்குகுழமணனென்றது ஸாவதானத்
திலே ஆழ்வார் கோஷ்டியிலே ஸாத்விகர்கள் ஒன்றுஞ்செய்யக் காணப்பெறாமையாலேயென்று ஆறாமை
யாலே ... உடையநங்கையார் முதலானோர் இவர்எழுந்தருளியிருக்கிற திருப்புளி
யின்கீழே கொண்டு வந்திட்டு வைத்திருக்கிற குழமணன் முதலான ஸாமக்ரீவிஶேஷங்களை ஸங்கல்
பிக்கிறது. * * * * * * * ॥சு॥

எங்கள்கையில் - எங்களுடைய கையிலேயிருக்கிற, பாவை - க்ரீடோபகரணத்தை, பறிப்பது - எங்களைத்
தீண்டிப்பறிக்கை, கன்மமன்று - கர்மமன்று, க்ருத்யமன்று? உனக்குஸ்வரூபமா மென்றபடி. கடல்ஞாலம் -
ஸமுத்ர வேஷ்டிதமான பூமியை, உண்டிட்ட - ஸம்ஹரித்தவனே, வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனையென்ற
படி. நின்மலா - நிர்மலனே, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கொரு ப்ரயோஜனத்தை அபேக்ஷிக்கையாகிற தோஷமற்ற
வனேயென்றபடி. இப்படிக்காரணமாயிருக்கிறவனுக்கிது ஸ்வரூபமாமோவென்னச் சொல்லுகிறாள். உனக்
கேலும் - உனக்காகிலும், ஸர்வேச்வரனான விபுவானவுனக்காகிலுமென்றபடி. பிழைபிழையே - ஸர்வ
ஶக்தனானவெங்களைத்தீண்டிப்பறிக்கையாகிற ஸ்வரூபமானது ஸ்வரூபமேயாயிருக்கும்,

மூ— ழையே* வன்மமே சொல்லி எம்மை நீ விளையாடுதி அதுகேட்கில் என்னைமார்* தன்மபாவமென்னா ரொருநான்று தடிபிணக்கே* ௭

பிணக்கி யாவையும் யாவரும் பிழையாமற் பேதித்தும் பேதியாததோர்* கணக்கில் கீர்த்தி வெள்ளக்கதிர் ஞானமூர்த்தியினாய்* இணக்கி யெம்மை யெந்தோழியார்

ஆ— ஐந்த்ரஜாலிகராய்க்கொண்டு ஸ்வர்ணாதிகளையும் வயிற்றிலே வைத்து ஸாமர்த்யத்தை விளைத்தாப்போலே இத்தீம்பையுமுனக்கு ஸ்வாபாவிகத்தை விளைக்குமென்றிவள் சொல்ல, அதின்மேலே பனிமொழிகளை யிவனருளிச்செய்ய, இங்ஙனே கதிர்ஞானமூர்த்தியான் வார்த்தைகளையே சொல்லி யெம்மை நீ விளையாடுதி அதுகேட்கில் என்னைமார், இதுகூடும் கூடாது என்றறியாதே உன்னையுபேக்ஷித்தொருநாளும் கடாக்ஷிப்பதும் செய்யாரென்கிறாள். ௭

(பிணக்கி) இப்படி யிவன் க்ருத்ரிமஞ் செய்து நம்மை யிங்கிருந்து விளையாடவொட்டானாகில் நாமிங்குநின்றும் போவோமென்று பார்த்துத் தன் தோழிமாரோடே கூப்பிடப்போகப்புக நான் போகவொட்டேன் என்றவன்

இ— லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐந்த்ரஜாலிகாதியால்) ஞாலமுண்டிட்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேச்சாதியால்) உனக்கேலும் பிழைபிழையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தீமையும் இத்யாதியால்) பாவையெடுத்து விளையாடுதியென்கையே இங்கு ஸங்கதமாயிருக்க வன்மமே சொல்லி விளையாடுதி என்பானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (அதின்மேலே யித்யாதியால்) பனிமொழிகளை - ஸீதளமான உக்திகளை, வன்மமே சொல்லியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனே இத்யாதியால்) தன்மபாவமென்னார் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுகூடுமித்யாதியால்) ஒருநான்று தடிபிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ௭

* எட்டாம்பாட்டு. *

சழகமேறேல் நம்பியென்று தோழிமாருந்தானுமாய் அவனைக்கிட்டவொட்டாதபடி வ்யூஹமிட்டுக்கொண்டிருக்கிற இவள் உணக்கி நீ வளைத்தாலென்று தங்களை யவன் வளைக்கிறதாகச் சொல்லுகை ஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளையாடப்போதுமின் என்னப்போந்தோமை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறியாதே யித்யாதியால்) உணக்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— இப்போதுங்களைத் தீண்டலாகாதென்கிறதென்? பூர்வம் ஸம்ஸ்லேஷ ஸமயத்தில் நானும் நீங்களுமிங்ஙனேயன்றோ? வென்னப்போலே சில வசனங்களை அவனருளிச்செய்தவாறே சொல்லுகிறாள். வன்மமே - வசனத்தையே, எம்மைச்சொல்லி - எங்களை நோக்கிச்சொல்லி, நீ விளையாடுதி - நீ விளையாடா நிற்கிறாய், அவன் மெய்யாக ஓர் வசனம்சொல்ல இவள் அத்தை விளையாட்டாக்குகிறாள். அது - அந்த விளையாட்டை, என்னைமார் - என்னுடைய ஆனுடன்பிறந்தவர்கள், என்னுடைய பதிஸோதரிகளென்றபடி. என்னைமாரென்று பதிஸோதரிகளுக்குப் பெயர். கேட்கில் - கேட்பார்களாகில், தன்மபாவமென்னார் - யத்னம் பாவமென்று பாரார்கள், உன்னைமிகவும் பாதிப்பரென்றபடி. அவர்களித்தைக்காணார்களோ வென்ன சொல்லுகிறாள்:— ஒருநான்று - ஒன்றேனுமொருநாள் வரையிலே, தடிபிணக்கு - தடியாலே ஸம்ஹாரம், உன்னை ஸத்ருதமுபேக்ஷிப்பரென்றபடி. ௭

யாவையும் - ஸகல வேதநங்களையும், யாவரும் - ஸகல வேதநரையும், பிணக்கி - பிணைத்து, வ்யாகுலமாக்கியென்றபடி. ப்ரளயகாலத்தில் அவிபக்தநாமரூபங்களாக்கியென்கை. பிழையாமல் - தப்பாமல், அவ்வோ வேதநருடைய கர்மங்களுக்கு ஸங்கோசம் பிறவாமலென்றபடி. பேதித்தும் - பேதித்தும், ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே விபக்தநாமரூபங்களாக்கியுமென்றபடி. பேதியாதது - பேதியாததான, ஸகல ஸ்வஸ்வேதரங்களாலே ஸ்பர்ஶமில்லாததானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, இது ஞானத்துக்கு விசேஷணம். கணக்கில் - ஸங்க்யையில்லாத, கீர்த்திவெள்ள - கீர்த்திஸமூஹத்தை யுடைத்தான, கதிர் - நிரதிஶயதேஜஸ்ஸுக்கு ஆஸ்ரயமான, ஞானமூர்த்தியினாய் - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபமாகவுடையனே, ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபநிரூபகமாக உடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. எம் தோழிமார் - எங்களுடைய ஸகிகளானவர்கள், எம்மை - எங்களை, இணக்கி - கூட்டிக்கொண்டு, நாங்கள் விளையாட இசையும்படி வார்த்தைசொல்லி எங்களையும் தங்களோடு கூட்டிக்கொண்டென்றபடி.

மூ—விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை* யுணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே* ।அ।
உகவையானெஞ்சமுள்ளுருகி யுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளி* னகவலைப்படுப்பா

ஆ—தங்களைவளைத்தருள, அறியாதேவிளையாடப்போந்தவெங்களை உன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விழுவித்துக்கொண்டு ஸர்வேச்வரனான நீ வளைத்தால் உன்னையுகவாதாருனக்கென்னபழிசொல்லார், உனக்கெங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷம் வ்ருத்தமென்றும் சொல்லுவரிறே. ஆனபின்பு இதிடல்லவென்று அவனைஉபாலம்பிக்கிறாள்.।

(உகவையால்) தன்னையெம்பெருமானிப்படிவளைக்கச்செய்தேயும் அவனைக்கடாக்ஷியாதேயிருந்து தான் தோழிமாரோடேகூடச் சிற்றில்இழைத்துச் சிறுசோறிட்டுவிளையாடாநிற்க இவளதுகடாக்ஷமல்லது தனக்கு தாரணையில்லாமையாலே ஏதேனுமொருபடியாகிலும் இவள் நம்மைக்கடாக்ஷிக்கவமையுமென்று பார்த்து இவள் தன்னைப்பார்த்தருளும்படியாக இவளுடையசிற்றிலைத் தன்னுடையதிருவடிகளாலே யழித்தருள, இவளுமவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து அவனுடைய திருக்கண்களின் அழகாலே வஶீக்ருதையாய், உன்பக்கலுள்ள

இ—(உன்னுடையவிக்ரஹியால்) வடிவழகைத்தனக்கு ஸம்பாவிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸங்கத்தாலே) என்சொல்லாருகவாதவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுகவாதாரிக்ருஷியால்) ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்று லிதவனுக்கிஷ்டாவஷ்டியன்றோவென்ன இதுக்குப் பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஉபாலம்பிக்கிறாளென்று) நாங்களுமககத்ருஜவஹிஷ்டரயென்களன்றோ? எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமென்றால் உமக்கு உபாவஹமன்றோவென்று உபாலம்பமாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ।அ।

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அவனைமுகம்பாராதே உதாஸீனித்திருக்கிற விப்பிராட்டி தடங்கண்விழிகளின்கவலைப்படுப்பான் என்று தான் அவனுடைய கண்ணழகிலே அகப்பட்டதாக விப்பாட்டிலேசொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்னைவிக்ருஷியால்) சிற்றிலிழைத்துஎன்றது - மாடங்கட்டியென்றபடி. சிறுசோறட்டென்றது - திப்பிச்சோறுசமைத்தென்றபடி. சிற்றில் - சிறியவையானக்ருஹங்கள், இழைக்கை - விசுவிதமைகளாலே. ரவிக்கை, சிறுசோறு - சிறியபாத்ரங்களிலே சமைக்குஞ்சோறு, அடுகை - பாகம்பண்ணுகை, இவன் போகவொட்டேனென்று வளைத்தவாறே போகமாட்டாதேநின்ற இவள் இனியிவனுடையமுகம்பாராதேயிருப்போம் என்றத்யவஸித்து பேசாதேயிருந்தவாறே தன்னைநினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாளென்றெண்ணியிருக்குமிவனென்றுபார்த்து கந்யாவாதோற்றச் சிலவ்யாபாரங்களைச் செய்யத்துடங்கினாளென்றுகருத்து. ஏதேனுமொருபடியாலென்றது - கோபத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. (அவனுடையதிருமுகத்தையிக்ருஷி) சிற்றிலையழித்தவாறே கோபம்பிறந்து தன்னுடையஸங்கல்பத்தைமறந்து அவன்முகத்தைப்பார்த்துவிட்டாளென்றுகருத்து, உகவையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிக்ருஷியால்) கண்டுநின்முக-

மூ—விளையாட- விளையாடுகைக்கு. போதுமின் என்ன- போருங்கோள் என்ன, ஸகாமைகளாய் வாருங்கோளென்றுசொல்லுகையாலேயென்றபடி. போந்தோமை - போந்த வெங்களை, நீ இங்கிருக்கிறதை யறியாதேவந்த வெங்களையென்றபடி. உணக்கி - உணங்கும்படிபண்ணி, உணங்குகை சோஷிக்கை, உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டி ஶோஷப்படுத்தியென்றபடி. நீ- ஸர்வேச்வரனான நீ, வடிவழகுடைத்தில் ஸர்வேச்வரனும சொல்விற்றே; வளைத்தால் – போகவொட்டோமென்று தகைந்தால். உகவாதவர் உன்பக்கல் ப்ரீதியில்லாதவர்கள், உதாஸீனரும்ப்ரதிகூலருமென்றபடி. என்சொல்லார் - எந்தவஸ்துத்தைசசொல்லார், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிறவன் இடைப்பெண்களோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்றிப்படி உபாலம்பத்தைச்சொல்லுவார்களென்றபடி. இங்கு இணங்கின தோழிமாரென்றது ஸாஜாத்யத்தாலே கலந்து ஸ்நேஹவ்யாஜத்தாலே பகவத்விஷயத்திலே மூட்டும ஸாமதிரை ஸங்க்ரஹிப்பிக்கிறது. * * * * * ।அ।

உகவையால் - உன்பக்கல் ப்ரீதியாலே, உகவை - ப்ரீதி, நெஞ்சம் – எங்களுடைய மநஸ்ஸானது, உள்ளுருகி - உள்ளுங்கூடவுருகி, இதுக்கு அகப்பட வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். உன் - உன்னுடைய தாமரைத் தடம் - தாமரைபோல் ப்ராகாஶமாயிருக்கிற, தடித்த ஸ்ப்ருஹணீயங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. கண் - நேத்ரங்களுடைய, விழிகளின்வலையென்றதுயிப்பது- விழிகளாகிறவலையிலே, வீக்ஷணங்களாகிற வலையிலே யென்றபடி. விழி - வீக்ஷணம். அகப்படுப்பான் - அகப்படப்பண்ணுகைக் கிச்சையுடையவனாய், எங்கள் சிற்றிலும்

ழ்—னழித்தாயுன் றிருவடியாற்* றகவுசெய்திலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்* முகவொளி
திகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே* ௧௯
நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்கா லரசுகளைகட்ட*

ஆ— ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலே நெஞ்சுருகிக்கொண்டு உன் தாமரைத்தடங்கண்விழிகளாகிற வலையிலே நாங்கள்
அகப்படுகைக்காக எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியால் அழித்தருளினுப் நாங்கள் விளை
யாடுகிறபடியைக்கண்டுகந்துகொண்டு நிற்கமாட்டிற்றிலை, ஒன்றுங்க்ருபையில்லையாகாதேயென்றுகொண்டு
தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை யெம்பெருமான் தன்னழகாலே யழித்ததாக அவளைப்பின்னுதாகிறாள். ௯௯

இ—வொளிபிக்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள்விளையாடுகிறவிக்ருஷியால்) தாவிலையேயென்கி
றதையுரைக்கிறார் (ஒன்றும்க்ருபையில்லையாகாதேயென்று) இவளை அவனதன்னுடைய திருக்கண்களினழ
கிலே யகப்படும்படிசெய்துகொண்டதே கூவாகாரமாயிருக்க க்ருபையில்லையென்கிற தெங்கனேயெ
ன்ன இதுக்குப் பரிகாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருஷியால்) வ்யவஸாயத்தையென்றது-
இவனோடேநாம் ஸம்ச்லேஷிப்போமல்லோமென்கிற நிச்சயத்தையென்றபடி. அழித்ததாகவென்றது - பரிபூ
மாக்கினதாகவென்றபடி. மேல்பாட்டிலேயிறே ப்ரணயரோஷம் நிச்லேஷநிவ்ருத்தமானதாகச்சொல்லுகிறது.
இன்னுதாகிறாளென்றது - வெறுக்கிறாளென்றபடி. தன் வ்யவஸாயத்தை யழித்தானென்கிறவித்தை உக்தி
லேமொவ தம்பண்ணிக்கொண்டு சிற்றிலையழித்ததற்கு வெறுக்கிறப்போலே வெளிக்குஉவித்து வெறுகி
றாளென்றுகருத்து. அவனோடுஸம்ச்லேஷம் விச்லேஷாஜமாயல்லதிராமையாலே அவனோடுஸம்ச்லேஷித்து
மீளவும் விச்லேஷித்து துக்கவாஸவமொருகளை அநுபவிப்பதிற்காட்டில் ஸம்ச்லேஷியாதேயிருப்பதே நம
க்கு ஹிதமென்றுபார்த்துப்பண்ணின வ்யவஸாயத்தைக்கலக்கின லவனையிவள் வெறுக்கவேணுமிறே.
அநுஸந்தம்பண்ணி இவள் சிற்றிலையழித்தவாறே சீற்றம்தயிகமாய் மிகவும் பேசாதிருக்கப்ப்ராப்தமாயிருக்க அவ
னைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகையும் நின்முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையென்று அவனுடைய
ஸௌந்தர்யத்திலே தனக்கபிநிவேசம்தோற்றும்படி வார்த்தைகையும் இவளுடைய வ்யவஸாயம் அழிந்ததற்கு
ஜ்ஞாபகமென்றுகருத்து. ௯௯

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவனோடேஸம்ச்லேஷிப்போமல்லோமென்றுண்டான இவளுடைய வ்யவஸாயம் சிதிலமாயித்தே

ப—எங்களுடைய சிறிய இல்லுகளையும், இல் - க்ருஹம், லீலார்த்தமாக மணல்களாலே செய்யப்பட்ட மாடங்
களையுமென்றபடி. யாம் அடு - நாங்கள் அடுகிற, எங்களாலே வலிக்கப்படுகிறவென்றபடி. அடுகை - வலிக்கை.
சிறுசோறும் - சிறிய பாத்ரங்களிலே யிருக்கிற சோறுகளையும், உன்திருவடியால் - ஸ்வீடம். ஸங்கல்பத்தாலழிக்
கலாவது தன் சிற்றிலிறே; இவர்களுடைய சிற்றிலாகையாலே இவற்றை ஸ்பர்சித் தழிக்கவேணுமே யிவனுக்
கு. "ஜீவாஸ மொளிஷஸவம்" என்று ஜகத்தெல்லாம் அவனுக்குச்சிற்றிலிறே. அழித்தாய் - கலைத்து விட்டா
ய், கண்டு - எங்களுடைய வ்யாஜஸ்ரீத்தைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு, இதுக்கு நின்றிலையென்கிறதோடே அந்வயம்.
நின்முகவொளி - உன்னுடைய லாவண்யமானது, திகழ - ஸந்தோஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலமாய் ப்ரகாசிக்க,
முறுவல் செய்து - ஸ்மிதம் பண்ணிக்கொண்டு, நின்றிலையே - நின்றாயில்லையே, தகவு - க்ருபையை, செய்
திலை - எங்கள்பக்கல் பண்ணுகிறாயில்லை, எங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை ரக்ஷிக்கும்படி க்ருபை பண்ணுகிறாயில்
லையென்றபடி. உன்னோடு ஸம்ச்லேஷிப்போமல்லோமென்று நாங்கள் பண்ணின ஸங்கல்பத்தையெல்லாம்
அழித்துவிட்டாயென்றுகருத்து. எங்கள் சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும் உன்திருவடியா லழித்தாய் என்கிறவித்
தாலே ஸ்வாபதேசத்தில் இவளெம்பெருமான் இத்தனையுபேக்ஷனைப்பின்பு. இந்த ஸம்ஸாரிகளையாகிகளைக்
கொண்டு பாழுயபடியை யுண்டுபடுத்து ஸம்ஸாரியாய்த் திரிவோமென்று ப்ரணயரோஷத்தால் பிறந்த வாழ்
வாருடைய ஸங்கல்பத்தைத் தன்திருவடிகளினழகைக்காட்டி யழித்தபடி ஸூசிதமாகிறது. * ௯௯

நின்று - ஸ்தாயியாய்நின்று, இலங்கு - விளங்காநின்றக்கிற, முடியினாய் - கிரீடத்தைப்புடையவனே, முடி
யையுடையவன் - முடியினான், முடியினாய் என்று ஸம்போதனையில் ரூபம். இருபத்தோர்கால் - ஏகவிம்சதி
வாரம், அரசு - ராஜக்களை, களைகட்ட - உன்மூலனம் பண்ணின, களைகட்டுகை -

மூ—வென்றிநீள்மழுவாவியன்ஞாலமுன்படைத்தா * யின்றிவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணி
க்கச்சுடர் * நின்றன்னானலிவேபடுவோ மென்றுமாய்ச்சியோமே * ॥ ௯ ॥
ஆய்ச்சியாகியவன்னையா லன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுட் சீற்ற

ஆ—(வென்றிநீள்) இப்படியெம்பெருமானுடையவழகாலும் ஸவிஶேஷஜநித நிரவதிகவ்யவஸாயத்தா னு
மாகத் தன்னுடையஸுடலெல்லாந்தீர்ந்து தன்னையகப்படுத்தின, அவனுடையஅழகையும், ஶௌர்ய காருண்ய
வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையும்பேசி, இப்படி குணவானுமிருந்துவைத்து விஶேஷஸம்பந்தங்களாலே யெ
ங்களையென்று மிங்ஙனே நலிவேசெய்துபோனாய், ஆய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்து நாங்களுன்னால்பட்டது உன்னை
ப்பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமறியாத நீயறியாய்காண்? என்கிறாள். ॥ ௯ ॥

இ—யாகிலும் ஸௌந்தர்யமெல்லாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தமாம்படி அவனிவளுடைய திருவடிகளிலேவிழுந்து
ப்ரஸாதம்பண்ணுவித்துக்கொள்ளாநிற்க "நின்றன்னானலிவேபடுவோமென்றுமாய்ச்சியோமே" என்றுதன
க்கவனோடு நித்யமாகவுறவுதோற்றும்படி யிவள்வார்த்தைசொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமர்த்தி
க்கிறார் (இப்படிபிரயாகியால்) இப்படியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது-
கீழ்ப்பாட்டிலுக்தமான ஸௌந்தர்யமெனறபடி. அதாவது:—அவனை ஸஹ்ருதயமாகப்பாராதேயிருந்த இவள் தன்சிற்றிலே அ
வன் அழித்தவாறே சிறைம்பிறந்து தன்ஸம்பந்தத்தைமறந்து பாதாதிகேஶாந்தமாக அவனைப்பார்க்கையாலே
அவனுடைய அழகையெல்லாம் கண்டெனறபடி. ஸவிஶேஷஜநிதவென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தம இந்தபபி
ராட்டியைச்சொல்லுகிறது. ஸஹ்ருத - ஸௌந்தர்யமெனவும், நின்றிலங்குமுடியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அவனுடையஅழகையுமென்று) கருமாணிக்கச்சுடர் என்கிறதின் தாத்பர்யமும் இதிலே ஸங்க்ரு
ஹீதம். இருபத்தோரிவ்யாதி மழுவாயிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶௌர்யஸம்பத்தாலே)
க்ஷத்ரியநீசர்களாயிருந்த தங்களைஜயித்தவஸரத்தாலே அவனுடையஶௌர்யத்தைக் கொண்டாடுகிறா
ளென்றுகருத்து. வியன்ஞாலமுன்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸம்ப
த்தாலே) இன்றிவ்வாயரித்யாதி தோன்றியவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸம்பத்
தாலே) ஸௌஶீல்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிகுணவானுமித்யாதியால்) ॥ ௯ ॥

ஶா—உக்தார்த்தத்தின்னுடைய. வென்றி - ஜயத்தையுடையதான, நீள் - பெரியதான, மழுவாய் - ஆயுதத்தை
யுடையவனான, மழு- ஆயுதம், மழுவுடையவன்-மழுவான், மழுவாயென்று ஸம்போதநம். ராஜாக்களையெல்லாம்
ஜயித்தவுனக்கு - இடைச்சிகளை ஜயிக்கை ஓர் ஸாமர்த்யமோ வென்றுகருத்து. வியன் - விஸ்தீர்ணமான, ஞாலம்-
ஜகத்தை, முன் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலேயென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இது
வும்ஸம்போதநம், இன்று- இப்போது, இவ்வாயர்குலத்தை - இந்தகோபர்களுடைய குலத்தை, வீடுய்ய-
வீட்டோடேயுய்யும்படி, "ஸபாந்தவஸ்ஸஹாநுகம்" என்கிறபடியேஸபரிகரமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை.
தோன்றிய - அவதரித்தவனான, கருமாணிக்கச்சுடர் - நீலரத்நதேஜஸ்ஸையுடையவனே? ஸம்போதநம், ஆய்
ச்சியோம - இடைச்சிகளாகியநாங்கள், அறிவிலலாத இடைக்குலத்திலே பிறந்தநாங்களென்றபடி. ஆயர் - இ
டையர், தஜ்ஜாதிஸ்த்ரீகள் ஆய்ச்சிகள். நின்தன்னால் - உன்னாலே, நின்ஸம்பந்தத்தினாலே ஸாமீப்யத்தின் ஸம்பந்தம்.
என்னும் - ஸர்வகாலமும், நலிவேபடுவோம் - பீடையையே அநுபவியாநின்றோம். உன்னுடைய விஶேஷ
ஸம்பந்தங்களால் நாங்கள் மிகவும் க்லேஶப்பட்டோமென்று தாங்கள்பட்ட க்லேஶங்களையெல்லாம ப்ரண
யகோபமாக அவனோடே சொல்லிக்குமுறுகிறபடி. * * * * ॥ ௯ ॥

ஆய்ச்சியாகிய - இடைச்சியான, அன்னையால் - தாயாலே, க்ருஷ்ணனுக்கு க்ஷத்ரியஸ்த்ரீஒருதாயும் இடை
ச்சிஒருதாயமாகையாலே வ்யாவ்ருத்திதோற்றுகைக்காக ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. யஶோதைப்
பிராட்டியாலேயென்றபடி. இதுக்குச்சீற்றமுண்டு என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஒருக்கால்பெற்று விட்ட தேவகி
யைப்போலன்றிக்கே க்ருஷ்ணனுடைய ஶைஶவசேஷ்டிதமெல்லாம் அநுபவியாநிற்கிறவளாகையாலே அதி
ஸ்நேஹமுடையவளான யஶோதைப்பிராட்டி பொறுத்தால் அதுபொறுக்கப்போகாது என்றுகருத்தாலே
ஆய்ச்சியாகியவென்று விஶேஷிக்கிறது. அன்று - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, வெண்ணெய்வார்த்தையுள் - ஊ
ரிலே வெண்ணெய்களவுபோயிற்றென்கிற வார்த்தைபிறந்தவளவிலேயென்றபடி சீற்றம் - கோபத்தை,

மூ—முண்டமூ* கூத்தவப்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோப* னேத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்
பத்திசைபொடு* நாத்தன்னாலவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (ஆய்ச்சிபாதிப) சக்திஷ்ஹீயான யசோதைப்பிராட்டி "வெண்ணெய்களவுகண்டாய்" என்று பொடிந்தபோதுபோலே ஆழ்வார்தாம் ப்ரணயரோஷத்தாலே "எம்பெருமானோடுகலப்பேனல்லேன்" என்றகலவதுபொறுக்கமாட்டாதே தளர்ந்ததளர்த்தியை யசோதையாக்கினியராய் அவ்வெம்பெருமானையேத்தின வித்திருவாய்மொழியை விபாவவ்ருத்தியின்றிக்கே சொன்னார்க்கும் எம்பெருமான் ஸந்நிதியிருக்கச்செய்தே பிறங்கித்தாம்பட்ட தைந்யப்படவேண்டாவென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ—ஆய்ச்சிபிரக்ருதி அப்பன்தன்னையிக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்திஷ்ஹீஜ்க்ருதியால்) பொடிந்தபோதென்றது - ஸத்யநம்பண்ணினபோதென்றபடி. தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றது - க்ருஷ்ணன்தளர்ந்ததளர்த்தியையென்றபடி. இனியராயென்றது - ஸ்ரீதராயென்றபடி. நாத்தன்னால்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்பாவவ்ருத்தியின்றிக்கேயென்று) நல்குரவுஇல்லையென்றபயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிக்ருதியால்) பிறங்கியென்றது - விசேஷராயென்றபடி. ॥௧௧॥

ஶ.—உண்டு- அநுபவித்து, தாயாலே கொடுக்கப்பட்டதான ஸத்யநத்தை அநுபவித்தென்றபடி. அமு- ஸ்தந்யம்பண்ணினவனை, கூத்த - கூத்தையுடையவனை, தோப்புக்கரணமிடுகையாகிற கூத்தையுடையவனென்றபடி. ஸர்வேஶ்வரனான க்ருஷ்ணன் தோப்புக்கரணமிட்டது ஸத்யநம்பண்ணினாப்போலே போக்யமாயிருக்கையாலே அத்தைக்கூத்தாகச்சொல்லுகிறார். அப்பன்தன்னை - அப்பனை, உபகாரகனையென்றபடி. தன்னையென்று ஸ்வார்த்தநிர்தேசம். குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸுஷ்டம், ஏத்திய - ஸ்துதித்ததான, எம்பெருமானுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யாதி குணவ்யஞ்ஜகமாகையாலே அவனுக்கு ஸ்தோத்ரரூபமானவென்றபடி. இதுபத்துக்குவிசேஷணம். தமிழ்மாலை - த்ராவிடஸந்தர்ப்பங்களுடைய, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஓர் - அத்விதீயமான, இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மை ஸமுச்சயத்தைப் பத்தோடேயந்வயிப்பது. இவைபத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், இசையொடு - கானத்தோடே, நாத்தன்னால் - ஜிஹ்வையாலே, நா - ஜிஹ்வை, நா ஶப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தேதன்ஶப்தம். உபகாரகஸ்ம்ருதிவிசேஷமின்றிக்கே வாக்மாத்ரத்தாலேயாகிலுமென்றபடி. நவில - பயிலும்படி, நவிலுகை - பயிலுகை, உரைப்பார்க்கு - சொல்லுகிறவர்களுக்கு, பயிலும்படிசொல்லுகையாவது ஆதரம்தோற்றும்படி உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச்சொல்லுகை. நல்குரவு - தாரித்ர்யம், இல்லை, நல்குரவென்று தாரித்ர்யத்துக்குப்பேர். பகவத்விச்லேஷமாகிற தாரித்ர்யமில்லையென்றபடி. பகவதநுபவமாக ஸம்ச்லேஷம்பெறுவரென்று தாத்பர்யம். ॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானசாலி ஶ்ரீசைலதயாபாத்ர ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஶ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பின்னிடைமடவார்கள்,)

வாத்ஸல்யாதிகுணநிதிர் ஜநவத்ஸலோ த்யாம் ...

... ஶ்ரீ ... ।

... ॥௭௧॥

(வாத்ஸல்யாத்) பாதுகுழலுக்குக்குப்போகும்பி - ஸுவாசல்யகாரணத்தையாலும், (ஸௌலப்யாத் ...) தோகைமாமயிலார்கள் நின்னருள்சூடுவார் - ஸ்ரீஸ்மஹிஷிமார்க்கு ஸுலபனானையாலும், (...) பாம்பணையிலக்கடைந்த- பிராட்டியைப்பெறுகைக்காக திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தருளு

த்ர—தா—கையாலும், (ந்யக்ரோதஶயநாத்) ஆலினிலையிலே யேழுலகுமுண்டன்று நீகிடந்தாய்-எழுலோகங்களையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துக்கொண் டாலிலைமேலே சதுர்ப்புஜனாகக் கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சரிஸங்கதயா) திண்சக்கரநிழறுதொல்படையாய் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாக வுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரீபூநீளாவல்லபத்வாத்) அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்குந் தேவிமைதகுவார்பலருளர் - பெரியபிராட்டியாருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபனாகையாலும், (நிர்தோஷத்வாத்) நின்மலாநெடியாய்- ஹேயப்ரத்யநீகனாய் உதாரனாகையாலும், (நிரவதிகயஶஸ:) கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளம் - நிரவதிக கீர்த்தியையுடையவனாகையாலும், (வஶீகாரித்ருஷ்டே:) தாமரைத்தடங்கண்விழிகளினகவலைப்படுப்பான் - ஆஶ்ரிதரை வஶீகரிக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (கோபஸ்வதர்மபாவ) ஆயர்குலத்தை வீடுபெறத்தோன்றிய - ஆஶ்ரிதரான கோவர்களுடைய உத்தாரணத்திலே உத்யோகமுடையவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தானேவந்து மேலவிழுந்து ரக்ஷித்தருளுமென்று "மின்னிடைமடவார்" என்கிறப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௭௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

மூ—நல்குரவுஞ்செல்வு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்* வெல்பகையு நட்பும்விடமுமமுதமுமாய்* பல்வகையும்பரந்த

ஆ—(நல்குரவும்) இப்படி எம்பெருமான்திறத்துப்படுவோமல்லோமென்றிருந்த ஆழ்வார் தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருவிண்ணகரிலேயெழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷாநுகுணமான ஸௌஶீல்யத்தாலும் நிவ்ருத்தப்ரணயகோபராய் அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே ஸஸம்ப்ரமமாக அந்தத்திருவிண்ணகரிலே தாமவனைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஜகதைஶ்வர்யத்தையும் ஸமஸ்தஶேஷவஸ்துக்களுக்கு ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்ய கல்யாணகுணங்களையும் பேசுகிறார். தாரித்ர்யஸாம்பந்நகஸ்வர்க த்வந்த்வத்வந்த்வவிஷாம்ருத

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி எம்பெருமானோடு கலப்போமல்லோமென்று ப்ரணயகோபயுக்தராயிருந்த ஆழ்வார்தன்னை யெம்பெருமான்வந்தநுநயித்து ஸ்வீகாரமாகக்கொண்ட வநந்தரம் கீழ் விஶ்லேஷவ்யஸநங்களாலே தப்பட்டக்லேஶங்களையெல்லாம் அவனுக்கு விஶேஷமறிவித்து நீ இனியென்னையொருநாளும் விஶ்லேஷியாதிருக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்பவராயிருக்க அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வாத்மத்வாதிகளைப்பேசுகை ஸம்பந்தமுண்டோவென்ன சங்கிப்பதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரீதிநிரவதிகமாகையாலே ஸங்கடத்தைமறந்து அவனுடைய வைபவங்களைப்பேசுகை ஸம்பந்தமென்றதாய்த்து. ஸ்வஸம்ஶ்லேஷாஸஹமென்றது - ஆழ்வாருடைய ஸம்ஶ்லேஷாஸஹமென்றபடி. கீழ் ப்ரஸ்துதமானமென்றது - பிணக்கியாவையும்யாவருமென்கிறவிடத்திலே ப்ரஸ்துதமானவென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

ஸர்வவைபவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்யத்யாதியால்) விஷயமென்றது - ஸர்வஸ்வா

ப—நல்குரவும் - தாரித்ர்யமும், செல்வும் - ஸம்பத்தும், நரகும்- நரகமும், சுவர்க்கமுமாய் - ஸ்வர்க்கமுமாய், தத்தத்ஸ்வப்ரகாரகனாயென்றபடி. வெல் - வெல்லத்தக்கதான, வெல்லுகை - ஜயிக்கை. ப்ரத்யுதமை ஜயிக்கும்படியான வென்றபடி. பகையும்- ஶத்ருவமும், நட்பும்-மித்ரமும், விடமும்-விஷமும், அமுதமுமாய்- அம்ருதமுமாய், தத்தத்ப்ரகாரகனாயென்றபடி. இச்ஶப்தங்களெல்லாம் தத்வஸ்து ஶரீரக வாசகங்கள், பல்வகையும்பரந்த-இப்படி, ஸமஸ்தப்ரகாரங்களாலே வ்யாப்தனாய், விஸஜாதீய ஸஜாதீயனாய்

மூ— பெருமானென்னையாள்வானைச்* செல்வமல்கு குடித்திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே* ॥௧॥
கண்டவின்பந்துன்பங் கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்* தண்டமுந்தண்மையுந் தழலுநிழலுமாய்* கண்டு கொள்தற்கரியபெருமானென்னையாளவானூர்* தெண்டிரைப்புனல்சூழ்திருவிண்ணகர்நன்னகரே* ॥௨॥

ஆ— ப்ரக்ருதி விபவஷ்யாஸ்ரயமான தத்வங்களைப் ஸர்வேஶ்வரன் ஶரீரமாகவைத்து என்றிருந்தவம் மஹாத்ந்ய ஶப்தபெருமானை ஸகலகல்யாணகுண ஸம்பத்ஸம்ருத்தி திவ்யஜநவாஸிவாஸமான திருவிண்ணகரில் கண்டேனென்கிறார். ॥௧॥

(கண்டவின்பம்) உலகஸ்த்ரீ ஸுகதுக்கஸுகதுக்காதி நிரஸநாஸ்மி ஸுகோபஸுஷ்டமைதாலக்ஷணங்களைப் ஸ்வாதீநமாக்கொண்டிருந்த ஸர்வேஶ்வரனை நான்காண்டு நிலைகண்டடிமை செய்யும்படி புருந்தருளின திருநகரி திருவிண்ணகரென்று திருநகரியை அநுபவிக்கிறார். ॥௨॥

இ— விரோதங்களானவென்படி. மேல்பாட்டினவ்யாக்யானத்திலே அப்படிபெசொலலப்புகுகிறோமிறே; இத்தால் வரவராவிரோதங்களான வஸ்துக்களைத் தனக்கு விபூதியாக வுடிபடுத்துக்கொண்டு நிற்கைபாகிற ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌலப்யங்கிற ஸ்வபாவத்தை யித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இதுதானித்திருவாய்மொழிக்கு ஒருஸம்கதிவிசேஷமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்? விரோதிவராயிருந்த்தம்மை அதிவேரராமபடிபண்ணின இந்த விரோதவட நவாஸங்கத்தாலே அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்யங்களையெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியிலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) என்னையாள்வானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையித்யாதியால்) செல்வம்மல்கு குடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலகல்யாணேத்யாதியால்) ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு ✻

ஶப்தார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உலகஸ்த்ரீத்யாதியால்) என்னையாள்வானூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்காணுமேத்யாதியால்) ॥௨॥

ப— இவ்வநுவாதம். பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனை, என்னையாளவானை - விரோதனாயிருந்தவென்னை அநிரோதனுக்கடிமைகொண்டவனை, செல்வம் - ஸம்பத்தானது, மல்கு - அபிவ்ருத்தமாயிருக்கிற, ஸம்பந்நமோத்திருக்கச் செய்தே கிட்டப்பெறாதே கிடந்த ஸாதாழவானைப்போலன்றிக்கே “ஸக்ஷணா ஸக்ஷிஸம்வஶ:” என்னும்படி கிட்டிநின்றடிமைசெய்யுமிளையபெருமாளைப்போலே கைங்கர்ய ஸம்ருத்தியையுடையதாள என்றபடி. குடி - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹங்களையுடைத்தான, திருவிண்ணகர் - ஸ்தலவிஶேஷம். திருவிண்ணகரிலே, கண்டேனே - காணவேணுமென்றாசையிருக்கச்செய்தே ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணி ஶோகஸாகரத்தைப்போய்க் காண்கையன்றிக்கே பசித்த விடத்தே சோறு பெறுமாபோலே ஆசைப்பட்ட இடத்தே அநுபவிக்கப்பெற்றேனே என்றபடி. * * * * ॥௧॥

கண்ட - ப்ரத்யக்ஷமான, விஷயஜந்யமாய் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி. இன்பம் - ஸுகம், துன்பம் - து:கம், கலக்கங்களும் - து:கத்தாலவந்த விகாரங்களுைகளும், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், ஸுகத்தால்வந்தவிகாஸஸ்வரூபமாய், ஸுகது:காதிகளோகாரகளென்றபடி. தண்டமும் - உஷ்ணமும், நிக்ரஹமும், விக்ரஹாக்ஷுமடியாகவரும் ’க்காலுமென்றபடி. தண்மையும் - அநுக்ரஹமும், விகாஸாத்மடியாகவரும் ப்ரஸாதமுமென்றபடி. தழலும் கோபஸமான ஔஷ்ண்யத்தை யுடைத்தான ஸூர்யும, தழல் - ஸூர்ய. நிழலுமாய் - ப்ரஸாதஸமோன ஶைத்யத்தை யுடைத்தான சாயையுமாய், தத்வஸ்வரூப காரகளென்றபடி. கண்டுகொள்தற்கு - ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே காண்கைக்கு, அரிய - அஶக்யனான, பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனை, என்னையாள்வானூர் - என்னை இழக்கமாட்டாமல் பின்னிடைமடவாரில் நான்செய்த மிறுக்கெல்லாம் பட்டென்னை அநிரோதனுக்கடிமை கொண்டவனுடைய திவ்யநகரமான, இது திருவிண்ணகருக்கு விஶேஷணம். தெண் - தெளிந்ததான, திரை - தரங்கங்களையுடையவையான, தெண் திரைஎன்கிறஇடத்தில்ணகாரம் தகாரமாய்த் டகாரமாகி. புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரானது, நன்னகர் - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலும் நல்லநகரம். கீழ்நடந்தஅத்யந்தவிரோதியையும் முதலழுக்கச்சாட்டாத ஸ்ரீவைகுண்டம்போலுமன்றுநகரமென்று அருத்தம். * * ॥௨॥

மூ—நகரமும்நாடுகளும்ஞானமும்மூடமுமாய்*நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்* சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே* ௩

புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்* எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்* திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்*

ஆ—(நகரமும்) நகரஜநபதஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதமஸ் ப்ரகாசாதி ஸமஸ்த ஸம்ஸ்திபதார்த்தரூபனாயிருந்த சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடைய நிரவதிககாருண்யமல்லது மற்று ஜீவநோபாயமில்லையென்று தமக்குஜீவநோபாயமான காருண்யத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ௩

(புண்ணியம்) புண்யபாபதத்பலேஷ்டாநிஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸ்மரணவிஸ்மரண பாவாபாவாதி ஸகலபதார்த்தங்களாயும் வ்யாவ்ருத்தனாயிருந்துவைத்தே அதத்வேஷ்டா ரஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருந்து திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்த பிரானுடையக்ருபையாலே ஸகலாபேக்ஷிதஸாதந

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—வாக்யத்வயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகரேத்யாதியால்) ஸமஸ்தஸம்ஸ்திபதார்த்தரூபனென்றது - ஸமஸ்தநாநாவிதபதார்த்தரூபனென்றபடி. இங்கு விசும்பாய்என்னுமளவான ஸாமாநாதிகரண்யத்திலெல்லாம் சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தமாகையாலே ஸமஸ்தவஸ்துஸம்ஸ்திபதார்த்தங்களோடு வ்யாப்தமென்று கருத்து. புகர்கொள்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) புண்ணியமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநோபாயமென்று) ௩

நாலாம்பாட்டு

இன்மையாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யேத்யாதியால்) பாவாபாவ என்கிறவிடத்தில் அபாவஶப்தம் ப்ராக்பாவாபாவரூபமான அவஸ்தாவிசேஷபரம். அல்லனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதத்யாதியால்) கண்ணனின்னருள் என்கிறதை த்ருதீயாந்தமாக உரைக்கிறார் (க்ருபையாலேயென்று) கைதவமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) க்ருபையாலே

ப—நகரமும்- நகரமும், நாடுகளும்- ஜநபதங்களும், நகரஜநபதங்களுக்கு உபலக்ஷணமாகையாலே விராட்பதார்த்தங்கள் கண்டுகொள்வது. ஞானமும் - ப்ரகாசரூபஜ்ஞானமும், மூடமுமாய்- அஜ்ஞானமுமாய், நிகரில்- ஸத்ருசரஹிதமான, ப்ரகாசமநஸ்ஸாலே வணங்கங்களுக்குள் மேலதிசயிதமான என்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸாய், இருளாய் - தத்விரோதியான அந்தகாரமாய், நிலனாய் - பூமியான க்ஷிதியாய், விசும்பாய் - ஊர்த்வபாகமான ஆகாசமுமாய். தத்தத்வஸ்து ப்ரகாரகனென்றபடி. இதுக்குச்சேர்ந்த வென்கிறதோடே அந்வயம். சிகரமாடங்கள்-ஸ்தம்பிகளாலே போலே யிருக்கிற ஸந்நிதிகளாலே மாடம்-ஸதநம். சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, ரக்ஷித்து ஸ்வாமியாகிறதென்றபடி. பிரான் - உபகாரகனுடைய, புகர்கொள் - புகரைக்கொண்டிருக்கிற, புகர் - தேஜஸ்ஸும். திருவிண்ணகரிலே சேருகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலகாட்டிலும் விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. கீர்த்தியல்லால் - கீர்த்தியொழிய, இங்கே கீர்த்திஶப்தம் கீர்த்திமத்தான காருண்யத்தை லக்ஷிக்கிறது அவனுடையகாருண்யமொழியவென்றபடி. யாவர்க்கும் - ஸகலருக்கும், புண்ணியம். உஜ்ஜீவநோபாயமானது, இல்லை -, அவனுடையகாருண்யமே ப்ராப்யோபாயமென்றபடி. * ௩

புண்ணியம் - ஸாதநபூதமான புண்யமும், பாவம் - ஹேதுபூதமான பாபமும், புணர்ச்சி - ஸம்ஶ்லேஷம், புண்யபலமான இஷ்டவிஷய ஸம்ஶ்லேஷம், பிரிவு - விஶ்லேஷம், பாபபலமான இஷ்டவிஷய விஶ்லேஷம், என்றிவையாய் - என்கிற இப்பதார்த்தங்களாய், இப்பதார்த்தங்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாயென்றபடி. எண்ணமாய் - ஸ்மரணமாய், மறப்பாய் - விஸ்மரணமாய், உண்மையாய் - பாவரூபபதார்த்தங்களாய், இன்மையாய் - அபாவங்களாய், ப்ராக்பாவாபாவரூபமான அவஸ்தாவிசேஷ ப்ரகாரகனென்றபடி. அல்லனாய் - இப்பதார்த்தங்களெல்லாம் அல்லாதவனாய், தத்தத்கதாத்மாவாயிருக்கச்செய்தேயும் அதத்வேஷ்டா ரஸம்ஸ்ருஷ்டனென்றபடி. திண்ண - ஸ்திரங்களான, மாடங்கள் - ஸதநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவர்த்திக்கிற, பிரான்- உபகாரகனுடைய,

மூ—கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின் கள்கைதவமே* ॥௪॥

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்* மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்* செய்த
திண்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே* ॥௫॥
மூவுலகங்களுமாயல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்* பூவில்வாழ்மகளாய்த்தௌவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்*

ஆ—ஸம்ஹதகாரணகலேவர ப்ரஹ்ருதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களும் ஸ்ரூஷ்டமான இவ்வர்த்தம் திருவிண்ணகரிலே ப்ரத்யக்ஷித்தலாமென்கிறார். ॥௪॥

(கைதவம்) ஆர்ஜவாநார்ஜவாதி தர்மஸாத்ருஸ்ய நவாய்தர்க நவகாநவகாதிரூபனானவெம்பெருமான் ஸஹஸ்ராதிஸம்பந்நஜகத்ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வலோகங்களுக்கும்ரக்ஷகனென்கிறார் ॥
(மூவுலகங்களுமாய்) நிகிலலோகதத்வம்பந்நாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி ப்ரஹ்ருதிகனுர
ணைப ஸகலபதார்த்தாதரஸ்வரூபனுப் கர்மாணபதார்த்தாதிஸந்தியாலே யாதொருபடிரேஷ

இ— என்கிற க்ருதியையாலே லஹித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரூஷ்டமென்று) கண்டுகொண்மின்
களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவிண்ணகரிலேயித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்ஜவேத்யாதியால்) ஆர்ஜவம்- ஏகநேராகாரதா
நாயக்ரவதம். பெருந்தேவுடை மூவுலகென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்)
பெய்தகாவுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனென்று) ॥௫॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

அல்லனுமென்கிறவடிமொழியப் வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்
த்யாதியால்) தத்வத்தியென்றது - ப்ரீதிக்குவிசேஷணம். அல்லனுமென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலேசொ
ல்லியிருக்க இக்க்ரமத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மாணபதார்த்

ப— கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய. இன் - ஸௌஹார்த்தமேபான். அருளே - க்ருபையாலே, க்ருதீயாசேஷ
ப்ரபஞ்சம். கைதவம் - க்ருதகம், கார்யஸம்ஹதமான காரண கலேவராதிகளெல்லாமென்றபடி. இவையெல்லாம்
அவனுடையக்ருபையாலே யுண்டானவையென்றுஸஹிதார்த்தம். கண்டு கொண்மின்கள— கண்டுகொள்ளுங்
கோள், இவ்வர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு கொள்ளுங்கோளென்றபடி. எல்லாருக்கும்காணலாம்படி அவனு
டையக்ருபை திருவிண்ணகரிலே ஸந்நிஹிதமாயிருக்கிற தென்றுகருத்து. * ॥௪॥

கைதவம - அநார்ஜவம், காடின்ய ஸாத்யகவ மென்றபடி. செம்மை - ஆர்ஜவம். ஏகநேராகாரதாநா நே
காரூபவத்வ மென்றபடி. கருமை - நைல்யம், வெளுமையுமாய் - ஸாவல்யமுமாய், மெய் - ஸத்யம், பொய் -
அஸத்யம், இளமை - பால்யம், முதுமை - வார்த்தகம், புதுமை - நூதநத்வம் - பழமையுமாய் - புராதந
த்வமுமாய், தத்ததர்த்த ப்ரகாரகனு மென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்த வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். செய்த—
செய்யப் பட்டதான, காலம் செலலச் செய்தேயும் இப்போதுசெய்தாப்போலே உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிறவென்றபடி.
திண் - த்ருடமான, மதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான. திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்
ந்த - ஸந்நித்துவஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், பெய்த - வைத்துவளர்த்ததான, காவுகண்டீர், உத்யாநம்
கிடீர், காவு - உத்யாநம். பெருந்தேவுடை-பெரியதெய்வங்களையுடைத்தான, ப்ரஹ்மாதிதேவாதிவஸதிஸஹித மா
னதென்றபடி. மூவுலகு - த்ரைலோக்யமானது, பிரான் பெய்தகாவுகண்டீர் என்றுகீழோடே ஸம்பந்தம். உத்யாந
மானது உத்யாநகர்த்தாவினுடைய ரக்ஷையை யுடைத்தா யிருக்குமாப்போலே த்ரைலோக்யமும் ஸர்வேச்வரனுடைய ரக்ஷையை யுடைத்தானதென்று தாத்பர்யம். * * ॥௫॥

மூவுலகங்களுமாய் - க்ருதகம்- அக்ருதகம்-க்ருதகாக்ருதகம். என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும்
ப்ரகாரங்களாக உடையனாய், உகப்பாய் - ப்ரீதியாய், முனிவாய் - அப்ரீதியாய், பூவில் - பத்மத்திலே, வா
ழ் - வாழாநிற்கிற, மகளாய் - பெண்ணாய், லக்ஷ்மியாயென்றபடி. தௌவ்வையாய் - ஜ்யேஷ்டாதேவியாய், தௌ
வ்வை- ஜ்யேஷ்டாதேவீ. புகழாய் - லக்ஷ்மீகடாக்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ கீர்த்தியாய், பழியாய்- ஜ்யேஷ்டாகடா
க்ஷமுடையவர்க்கு வரக்கடவ அபகீர்த்தியாய், ப்ரீத்யாதி ஸகலபதார்த்தப்ரகாரகனாயென்றபடி அல்லனாய்-இனை

மூ—தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே* ॥௬॥
பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்* கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்யும்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையவர்க்கும்வன்சரணே।

ஆ— தட்டாதேயிருக்கும், அப்படியேஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும் ஸர்வ்வ்யாபிருகதும்,அதெங்ஙனே யறிந்தபடியென்னில்? ஸஹ்யஸ்தோஷமான என்னுடையநெஞ்சிலேபுகுந்துவைத்து ஒருதோஷமும்தட்டாதே நிரதிஶயதீப்தியுக்தனாயிருக்கையாலே யென்கிறார். ॥௬॥

(பரஞ்சுடர்) நிரவதிகதேஜோரூபதிவ்யாத்மஸ்வரூபனாய் ஸஹ்யஸ்தோஷரஹிதனாய் ஸர்வாஜேஶ்வரனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸ்ரீஜயந்தியாதிக்ருபாஸ்ரிதார்த்தமாகப்பிறந்தருளியும அவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தது ப்ரதிகூலர்க்குக் கைதவம்செய்தும் விண்ணோர்சிரங்களால்வணங்கு திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரானுடைய திருவடிகளல்லதொருவருக்கு ஶரணமில்லையென்கிறார். ॥௭॥

(வன்சரண்) தன் திருவடிகளையாஸ்ரயிக்கைக்குவிரோதியான ஸகலபாபங்களையும்போக்கிரக்ஷிக்கைத்

இ— ஸர்வஶக்தியாலே(ஸ்ருஷ்ட்யாதிபால்) இப்போது ஸந்தோஷமேயாயிருக்கப பாவியேன்என்கை ஸம்ஶய மன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயித்யாதியால்) பாவியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸஹ்யஸ்தேத்யாதியால்) ॥௬॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

பரஞ்சுடருடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஸஹ்யஸ்தோஷேத்யாதியால்) இங்கு ஸமிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்யஸ்தேத்யாதியால்) கரந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜயந்தியென்று) தோன்றியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஆஸ்ரிதார்த்தமித்யாதியால்) நின்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) ॥௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

வன்சரண்சுரர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(தன் திருவடிகளையித்யாதியால்) தன்சரணிழந்

ப:— இத்தனையுமாகாதவனுப், தத்தஸ்வாமதர்மஸ்ரவஸ்ருஷ்டனுமென்றபடி. இதுக்குசசேர்ந்தவெனகிறதோடேசுவயம்.தேவர் - நித்யஸூரிகள்.மேவி - ஆஸ்ரித்து,தொழும் - ஸேவியாநிறகிற.திருவிண்ணகர்- திருவிண்ணகரிலே, சேர்ந்த — ரஜித்து வஸியாநிறகிற, பிரான் — உபகாரகன், பாவியேன் — ஸஹ்யஸ்தோஷனை யென்னுடைய, மனத்தே - ஹ்ருதயத்திலே, உறைகின்ற - வஸியாநிறகிற, பரஞ்சுடர் - உத்க்ருஷ்ட ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபன், என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கசசெய்தேயும் நிரதிஶய தீப்தியுக்தனாயிராநின்றானென்றபடி. * * * * * * ॥௬॥

பரஞ்சுடருடம்பாய் - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமானஸகலஹேய திவ்யவிக்ரஹமுடையனாய், அழுக்குபபதித்த உடம்பாய் - ஸகலஜஸ்தோஷதிரஸ்காரிதிவ்யஸ்வரூபனாய் ப்ராக்ருதஸஜாதீயஶரீரகனாய், கரந்தும் - மறைந்தும், ஸகலஜனங்களுமறியாதபடியிருக்கச்செய்தேயும் “யதோ ந வேத” என்கிறபடியேஜ்ஞாதுமஶக்யனுமென்றபடி.தோன்றியும் - ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ப்ரகாஶித்தும், நின்றும் - ஆஸ்ரிதர்க்காக நூறாண்டு பதினோராயிரமாண்டு இந்த லோகத்திலேநின்றும் கைதவஙகள்செய்தும - க்ருத்ரிமங்கள்பண்ணியும்,அதாவது:— ஸமர்த்தித்துநிற்கச செய்தே தன்படிகள் ஶிஶுபாலாதிகளுக்குத் தோன்றாதபடி பணணியு மென்றபடி. இதுக்குச் சேர்ந்தவென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். விண்ணோர் — நித்யஸூரிகள், விண் — பரமவ்யோமம், விண்ணிலேயிருக்குமவர்விண்ணோர். சிரங்களால் - ஶிரஸ்ஸுக்களால, வணங்கும் — வணங்காநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிணணகரிலே, சேர்ந்த - பொருந்திவஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, இதுக்குபபாதமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வரங்கொள் - ஶ்ரேஷ்ட்யத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வரம் - ஶ்ரேஷ்ட்யம். ‘தேவாநாம் தானவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்’, என்கிறபடியே ஸத்ருக்களுக்கும் கிட்டலாம்படியான ஶ்ரேஷ்ட்யத்தை யுடைத்தானவென்றபடி. பாதமல்லால் — திருவடிகளல்லது, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞானவான்களுக்கும், வன்சரண் — வலியசரணம், த்ருடமானஉபாயம். இல்லை * * * * ॥௭॥

மூ—வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்த்* தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்*தென்சரண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்* என்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே*அ॥
என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்* பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்ப

ஆ—தன் திருவடிகளின்கீழேலே வைத்தருளும்ஸ்வபாவனைப் ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைதன் திருவடிகளில்சேராதே அவர்களுக்கநிஷ்டகர ப்ரத்யாஸத்ரனாயிருந்த வெம்பெருமான் தென்திசைக்குப்புகலிடமான திருவிண்ணகரிலேபுகுந்தருளியிருந்தெனக்கு ஸாதாரண்யமாய் எனக்குதர்ஷியாய் என்னைக்கொண்டு ஸகலசேஷவ்ருத்தியுங்கொண்டருளி எனக்குஸ்வாமியானனென்கிறார். ॥அ॥

(என்னப்பன்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னொளியையும் கத்யோஜ்வலமான ரத்னத்தினொளியையுமுடைத்தான திருவுடம்பையுடையனுமாய் அழகியனாய்த்தன்னொப்பாரின்றியேயிருந்த திருவிண்ணகர்சேர்ந்த வப்பன்தன்னழகாலே எனக்குஸ்வாமியாய் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலே பெற்றதாயும் வளர்த்ததாயும் பண்ணக்கடவவேஷத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி ஸ்வவிசேஷஜநிதமான என்னுடைய நிரவதிகஸங்கடமெல்லாம்போமபடி

இ—கீழுலகமவைததுமஎன்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஆஸ்ரிதரையித்யாதியால்) வையாதுமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிகளையித்யாதியால்) அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாமயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கநித்யாதியால்) தாரீபவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொன்னப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுட்டுரைத்தவித்யாதியால்) மணியப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கத்யோஜ்வலேத்யாதியால்) முத்தப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியனாயென்று) தன்னொப்பாரின்றியே யிருந்தவென்றது அப்பனுக்குவிசேஷணம். என்னப்பனெனக்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயித்யாதியால்) இகுளாயென்னைப்பெற்றவளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸௌசீல்யத்தாலே யித்யாதியால்) தந்தனன்தனதாளை யென்னமைந்திருக்க தனதாள்கிழலேயென்று கிழல்வயாஜமாகச்சொன்னத்தால்

ப—சுரர்கு - தேவஜாதிகளுக்கு, வன்சரணாய்- த்ருடமானஉபாயமாய், ஸ்வஸம்ஸ்லேஷவிரோதிஸகலவிரோதிநிவர்த்தகனென்றபடி. தன்சரண் - தன்னுடைய திருவடிகளுடைய, கிழல்கீழ் - சாடையின்கீழே, உலகம்- லோகத்தை, லோகஸப்தவாச்யஜநத்தை. அந்தஆஸ்ரிதஜநங்களையென்றபடி. வைத்தும் - வைத்துக்கொண்டும், வையாதும் - ப்ரதிகூலரை அப்படிவைததுக்கொள்ளாதேயும், அசுரர்க்கு-ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு, வெங்கூற்றமுமாய் - க்ரூரமான ம்ருத்யுவுமாய், கூற்றம் - ம்ருத்யு. கூற்றமுமாய் என்கிறதற்குச சேர்ந்த என்கிறதோடேஅந்வயம். தென் - தக்ஷிணமான, திசைக்கு - திக்குக்கு, சரண் - சரணமான, ஸம்ஸாரபய நிவ்ருத்திஸ்தாநமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்த - ரசித்து வஸிக்கிறவனான, பிரான் - உபகாரகன், என்சரண்- எனக்கு சரணம், ரக்ஷகமான ஸாதாரண்யமென்றபடி. என்கண்ணன்- எனக்கு த்ருஷ்டிஸ்ருதன், த்ருஷ்டிவசஸகலகார்யஸாதநஸ்ருதனென்றபடி. கண்ணாயிருக்குமவன் கண்ணன். யதா - இருடீகேசன் என்கிறவிடத்திற்போலே கண் ஸப்தத்தின் மேலே ஸ்வார்த்தே அன் ப்ரத்யயம். என்னை ஆளுடை - என்னை தாஸனாகவுடையவன், என்னைக்கொண்டுசேஷவ்ருத்திகளெல்லாம் பண்ணிக்கொள்ளுமவனென்றபடி. என்னப்பன்- எனக்கு ஸ்வாமீ. * * * * ॥அ॥

பொன்னப்பன் - கநகம்போலே உஜ்ஜ்வலிதஸ்வரூபனான ஸ்வாமியான, மணியப்பன் - ரத்னம்போலே கநகத்தில் காட்டிலும் - ஔஜ்ஜ்வல்யமான திருமேனியையுடைய ஸ்வாமியான, முத்தப்பன் - முக்தாபலவததி ஸ்வச்ச விக்ரஹனான ஸ்வாமியான, அப்பன் அப்பனென்று வ்யவஹாரமசொல்லுகிறதுவேறேபாதப்ருத்தாலே. என்னப்பனுமாய் - எனக்குவுபகாரகனுமாய், இவ்வழகையெல்லா மெனக்குக் காட்டின மஹோபகாரகனுமென்றபடி. தன்னொப்பார் - உபகாரகத்வத்திலே தனக்கு ஸத்ருசர், ஒப்பார் - ஸத்ருசர், இல்லப்பன் - இல்லாத ஸ்வாமியான, அதாவது. மின்னிடை மடவாரிலே அவன் வந்து மேல்விழ நீயெனக்குவேண்டா, வென்று நான்தள்ளத்தள்ள, நீ, உனக்குஹிதமறிந்தாயோ? நானுனக்குவேணுங்கா, ணென்று தன்னையெனக்குத் தந்தவனுகையாலே

௯—...ளாய்* பொன்மதிள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தஅப்பன்* தன்னொப்பாரில்லப்பன்தந்தனன்தன தாணிழலே ||௯||

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமைகுறுமைநெடுமையுமாய்* சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்* மழலைவாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்* கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலங்காண்மின்களே* ||௰||

ஆ— ஸர்வஸ்வமாய் ஸ்ருதஸஞ்ஜீவநமான தன்திருவடிகளின்நிழலை எனக்குத்தந்தருளினானென்கிறார். ||௯||

(நிழல்) ஸர்வப்ரகாரமான ஸ்தூலஸூக்ஷ்மவிவிதவஸ்துக்களை ப்ரகாரமாகவுடையவனாய், மதுரமாகப்பாடுகிற வண்டுகள்வாழுகிற திருவிண்ணகரிலே நின்று ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்ற ஸௌலப்யத்தையுடையனாய் இனி ஆச்ரயிக்கப்படுவேன் என்றெழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது நமக்கு மற்றொரு ரக்ஷகமில்லை. அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுவதற்கு முன்பு என்னுடைய ஸம்ச்லேஷயில்லாமையாலும் அவன் கடாக்ஷித்தருளியாலே நானுண்டானதாலும் நமக்கவனல்லது மற்றில்லையென்னும்படி எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனென்கிறார். ||௰||

(காண்மின்கள்) ஸுஹ்ருதாஸ்ரிதவிஷயமன்றியே ஸர்வாத்மாக்களுங் கண்டுவாழுங்கோளென்று அவ

இ—ஸாத்விகமான ஸகலத்தைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்விஶ்லேஷதசாதியால்) போம்படியென்கிறதற்குத் தந்தருளினானென்கிறார் ஈடு ஸங்கடம். ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஸ்தூலஸூக்ஷ்மவிலக்ஷணமென்றது — ஸர்வாத்மபூதமாகி நிமிஷ்டம். ஸ்தூலஸூக்ஷ்மசேதநாசேதநவஸ்து என்றபடி. உடையவனுமென்கிறதற்கு எழுந்தருளியிருந்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திருவிண்ணகர்மன்னுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கவித்யாதியால்) காண்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கடாக்ஷித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

காண்மின்களுலகீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருதேத்யாதியால்) ஆனையென்கிற

பா— உபகாரகத்திலே தனக்கொப்பில்லாதவனை என்றபடி மின்ன - மின்னும்படி, காந்திகள் ப்ரகாசிக்கும்படியென்றபடி. பொன்மதிள் - ஸ்வர்ணப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - வளிவ்ருதமான, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே. சேர்ந்தஅப்பன் - சேர்ந்துவஸிக்கிற ஸ்வாமியானவன், என்னப்பனெனக்காய் - எனக்கென்னப்பனாய் என்றபடி. எனக்கானவென்னுடைய ஸ்வாமியாயென்றபடி. அதாவது. எனக்கே ஸ்வாமியானவனை என்னுடைய ஸ்வாமியாயென்கை. இகுளாய் - வளர்த்ததாயாய், இகுளென்றுவளர்த்ததாயாருக்குப்பேர். என்னைப்பெற்றவளாய் - வளர்த்துக்கொண்டதாய் போலன்றியேபத்துமாஸம்வயிற்றிலே சுமந்துபெற்றவளானஜநநியுமாய், இவர்களைப்போலேயன்பக்கல ஹிதத்வமுடையவனென்றபடி. தனதாள் - தன்திருவடிகளினுடைய, நிழல் - சாயையை, தந்தனன் - எனக்குத்தந்தருளினான், விரஹதாபத்தையாறும்படி என்னைத்தன்னோடு ஸம்ச்லேஷிப்பித்தானென்று தாத்பர்யம்.

நிழல் - தாபஹரமானசாயை, வெய்யில - தாபஜநகமானஆதபம், சிறுமை - ஸூக்ஷ்மம், பெருமை - ஸ்தூலம், குறுமை - ஹ்ரஸ்வம், நெடுமையுமாய், தீர்க்கமுமாய ஸர்வபதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனென்றபடி. சுழல்வன - ஜங்கமங்களான, ஐம்பூதங்களானவென்றபடி. நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, மற்றுமாய் - கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வபதார்த்தங்களுமன்றிக்கே ஐம்பூதங்களாகமான மற்றுள்ள வஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக உடையவனென்றபடி. அவையல்லனுமாய் - அந்தவஸ்துக்களை எங்களெல்லாம் ப்ரகாரமாக்கினவனென்று தாத்பர்யம். மழலை - மென்மையான, வாய் - வாக்கு வ்யாபாரத்தையுடையவையான, வண்டு - வண்டுகள் வாழ் - ஸுகமாய்ஸஞ்சரிப்பதாலே வாழாநிற்கிற, திருவிண்ணகர் - திருவிண்ணகரிலே, மன்னு - ஸ்திரமாக வஸியாநிற்கிற, பிரான் - உபகாரகனுடைய, கழல்களன்றி - திருவடிகளொழிய, மற்றோர் - வேறேயொரு, களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, இலம் - இல்லாதவர்கள், நாம் அவன் திருவடிகளையொழிய வேறொரு ரக்ஷகவஸ்துவையுடையோமல்லோமென்றபடி. காண்மின்கள் - கண்டுகொள்ளுங்கோள். இவ்வர்த்தம் என்னிடத்திலே காணலாமென்றகருத்து. ||௰||

* * * * *

மூ— காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பே நிமிர்ந்த* தாளிணையன் தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன*
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்* கோணையின்றி விண்ணோர்க்கென்றுமாவர் குரவர்களே ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ர்கள் கண்முகப்பே நிமிர்ந்த தாளிணையன் தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன ஆயிரத்துளெம்பெருமா னுடைய ஸர்வநியந்த்ருத்வத்தைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுக்கு நிஸ்ஸம்சய மாக ஆச்ரயணீயராவரென்கிறார். ௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய விஜ்ஞாபியால்) கோணையின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸம்சயமாகவென்று) குரவர்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆச்ரயணீயரால்) ௧௧॥

ஈ— உலகீர் - லோகத்திலிருக்கிற ஜநங்காள்? காண்மின்களென்று - இந்த ஸ்ரீவாமநத்தைக்கண்டு க்ருதார்த் தராகுங்கோளென்று, கண்முகப்பே - அவர்கள் கண்ணெதிரே, நிமிர்ந்த - த்ரிவிக்ரமவேஷத்தாலே வளர்ந்த, தாளிணையன் தன்னை - பாதத்வயமுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வப்ரகாசநம், குருகூர்ச்சட கோபன் சொன்ன - உக்தம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆணை - ஆஜ்ஞாரூபமான, அவனுடைய ஜகத்ஸ்வாமித் வப்ரதிபாதகமானவென்றபடி. திருவிண்ணகர்பத்தும் - திருவிண்ணகர்விஷயமான பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கிறவர்கள், கோணை - வக்ரம், இன்றி - இல்லாமல், அதாவது:— ஸம்ஸாரியாயிருக்கிற இவன் இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றமாத்ரத்திலே நித்யஸூரிகளுக்குப் பூஜ்யனாகக்கூடுமோவென்கிற விவாதமில்லாமலென்றபடி. இவ்வர்த்தத்திலிப்படி ஒருவர்க்கும்விவாதம்பண்ண வொண்ணாதென்று கருத்து. ஸர்வதோஷநிர்முக்தனைப் பரமபதத்திலே போயிருந்தபின்பு ஸமஸ்தகைங்கர்யத்தாலே ஸ்ரீவா ஸுதேவனை ஸந்தோஷிப்பிக்கிற வித்தை இங்கேயிருந்தே சிலர்பெற்றால் ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தே நம்முடைய ஸ்வபாவம் இவர்க்குண்டாயிற்றேயென்று நித்யஸூரிகள் இவர்களைப் பூஜிக்கையில் விவாதமில்லை யென்றபடி. விண்ணோர்க்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், குரவர்கள் - ஆசார்யர்களாக, பூஜநீயராகவென்றபடி. ஆவர்—. ௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய நமஸ்ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யநாமதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(நல்குரவும்.)

ஸம்பத்தாரித்ர்யஸ்வாதஸவஸகஸுகதுக்காவிநகராதிமாந்
புண்யாபுண்யாதிமாந் கபடார்ஜவதயாஸர்வலோகாதிமாந் ।
திவ்யாதிவ்யாத்மவபு: ஸ்வாந்தரசிதஜந ஸ்வாதந்த்ர்யாதிக:
சாயாதாபாதிமாந் தவபதி கபடஸம்ப்ராப்த ஸம்ஸாரிணி: ॥௭௨॥

(ஸம்பத்தாரித்ர்யமாந்) நல்குரவுஞ்செல்வும் - ஸௌபாக்யதாரித்ர்யாதிகளைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவனாகையாலும், (ஸுகதுக்காதிமாந்) கண்டவின்பம்துன்பம் - ஸுகதுக்காதிகளைப்பண்ணு கையாலும், (நகராதிமாந்) நகரமுநாடுகளும் - நரகஸ்வர்க்காதிகளை விபூதியாக உடையவனாகை யாலும், (புண்யாபுண்யாதிமாந்) புண்ணியம்பாவம் : புண்யபாபஸம்ச்லேஷவிச்லேஷாதிகளைப் பண்ணுகையாலும், (கபடார்ஜவதயா) கைதவஞ்செம்மை - கபடார்ஜவாதிகளை வ்யவஸ்திப்பிக்கையாலும், (ஸர்வலோகாதிமாந்) மூவுலகங்களுமாயல்லனாய் - லீலாவிபூதியையும் நித்யவிபூதியையும் உடை யவனாகையாலும்; (திவ்யாதிவ்யாத்மவபு:) பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் - சுத்தாசுத்த திவ்ய விக்ரஹனைப்பகொண்டும் ப்ராக்ருதஜந்மனாகனைப்பகொண்டும் இருக்கையாலும், (ஸ்வாந்தரசிதஜந ஸ்வாதந்த்ர்யாதிக:) வன்சரணசுரர்க்காயசுரர்க்கு வெங்கூற்றமுமாய் - தேவதைகளுக்கு ரக்ஷகனுமாய் தேவ ரர்களுக்கு ம்ருத்யுவுமாகையாலும், (சாயாதாபாதிமாந்) நிழல்வெய்யில் — சாயாதபாதிகளையுண்டாகது

ஈடு—கா—சையாலும் இவற்றாலே; ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களைப்போலே உபயவிதகாரமான "என்னப்பனெனக்காய்" இத்யாதியாலே ஸர்வேஸ்வரமேயில சொல்லப்படுகிறதே த்ருவிதமான ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது இப்படி விரோதிஸம்ருத்திகளுகையாலே திருவிண்ணகர்ப்பெருமானை ஸர்வசக்தனாக "நல்குரவும்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௨

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில மூன்றாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋

நாலாந் திருவாய்மொழி.

மூ—குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங் குன்றமொன்றேந்தியது* முரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்தது முட்பட

ஆ—(குரவை) இப்படி திருவிண்ணகரிலெம்பெருமானைக்கண்டு அவனுடைய ஸர்வாத்மபந்துத்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை யநுபவித்து நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஸாரிகளான ஆழ்வாரைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீகனைப் பிறந்தவாற்றில் இவருடையவிழவெல்லாம் தீரும்படி தன்னுடைய திவ்யாவதாரம்தொடங்கித் திருநாட்டிலெழுந்தருளுகை பர்யந்தமாக நடுவுள்ள ஸர்வசேஷ்டிதங்களையுங்காட்டியருளக்கண்டநுபவித்து ததநுபவஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே வரிவாரணத்தோடு இராயனனே

❋ நாலாந்திருவாய்மொழி ❋

இ—இத்திருவாய்மொழியின் பூர்வஸூக்தத்தில் சொன்னபடியே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமான் திருவிண்ணகரிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்க; இவர் அவனைவிட்டுத்திருவாய்மொழியிலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை யநுபவிக்கை ஸம்மதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அவன் காட்டியருளுகையாலே இவரவற்றை யநுபவிக்கை ஸம்மதமென்றதாயிற்று. மற்றவதாரங்களிருக்க க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைக் காட்டியருளுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பிறந்தவாற்றிலித்யாதியால்) ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தில் திருவடியைப்போலே க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தத்திலே ஸக்தராயிருந்த ஆழ்வார் அவற்றைக்காணவேணுமென்று பிறந்தவாற்றிலே வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே அந்த க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களையே காட்டியருளினனென்று கருத்து இத்தால் வரிமெத்ராஸ்ரிதவித்தாஸ்த்ரேஷ்டமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. இங்குகாட்டியருளுகையாவது:— ஸாக்ஷாதநுபவத்தையாகிலும் நான் பிரிந்தேனாகாதேகின்று பெறவேணுமென்று பிறந்தவாற்றில் அபேக்ஷித்தபடியே ப்ரத்யக்ஷமன்றிக்கே ஜ்ஞாநஸாக்ஷாதநுபவிக்கப்பண்ணுகை. ஆனால் காட்டியருளவென்பானேனென்னில்? அந்த க்ருஷ்ணசரித்ரங்களெல்லாமிப்போ தாழ்வாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரமாய்த்தோற்றுகைபன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமயத்தோற்றுகிறதென்கிறகருத்தாலே காட்டியருளினதாகச்சொல்லுகிறார் *

❋ முதற்பாட்டு ❋

"ஸாமவாதேசகாஸ்வாஜ்ஞாஹ்யநுஷ்டாநேபாராவார்யம்" என்று நாமஸாயிரம் அவதாரகந்தமாகையாலே

ப—குரவை - குரவையிலே, ஹல்லீஸகநர்த்தநம், ராஸக்ரீடையிலேயென்றபடி. ஆய்ச்சியரோடு - கோவிகளோடே, கோத்ததும் - மணிகளில் ஒருவிலே மணிகோத்தாப்போலே விஜாதீயனென்று தெரியாதபடி தன்னைப் பெண்களிலே ஒருவனாக்கி அந்தபெண்மாலையிலே தன்னைத்தான்கோத்த ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதமென்றபடி, குன்றமொன்று - ஒருபர்வதத்தை, குன்றம் - பர்வதம். கோவர்த்தனத்தை யென்றபடி. ஏந்தியதும் - திருக்கையிலே சத்ராகாரமாகப் பூவேந்தினாப்போலே நிரதிசய ஸௌகுமார்யமாக ஸதாகாலமாக தரித்துநின்றதுவும், உரவு - உரத்ததான, வலிமையுடையதானவென்றபடி. அதாவது - காளியவிஷஜ்வாலையாலே துஷ்டமானவென்றபடி, நீர் - ஜலத்தையுடைத்தான, பொய்கை - ஹ்ரதத்திலே, பொய்கை - ஹ்ரதம். நாகம் - நாகத்தை, காளியனென்றபடி. காய்ந்ததும் - ப்ரதமித்ததும், நிரஸித்ததுமென்றபடி, உட்பட - இவைமுதலாக

மூ—மற்றும்பல*வரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி* யிரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறை வேனக்கே* [க]

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும்நிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்* வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கண்மணந்தது

ஆ—என்கிறார். காமவ்யதிகராயிபான வாஸுதேவரூஷன் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனுய்வந்துபிறந்தருளியது ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷகுணசாபலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளோடேதிருக்குரவைகோத்து ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினபடியையும் ப்ரணயிஜநவாரித்ராணாஷ மோஹகபாலே தத்ஸம்ஸ்லேஷத்திற்காட்டில் தனக்கு மோஹமான மோஹநஸாம்ப ஸம்ஷிடிதங்களும் விஷாதஜநாநாஸிஹஸ்தீப ஸம்ஹா பிரபாவஸ்ரீகாஷிபாடிபஸுரூஷ்யக்ருத்யங்களை ஸம்ஷிவ்யதேஷிதங்களை மநஸ்ஸில்தடஸாலஜநிதஸ்ரீ தரமே சஸ்த்ருக்தமயிதங்களையலற்றி யிரவுநன்பகலும் நான் தவிர்கிலன் எனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். [க]

(கேயத்தீங்குழல்) வேதநாவேதஸங்ஸவதர்க்களும் கீர்யுருதப்படி குழலூதிக்கொண்டு திவத்தி லும் பசுநிரைமேய்ப்புகந்து நிரைமேய்த்தருளினபடியையும் பசுமேய்க்கவெழுந்தருளின ஆயாஸத்தால்வாச

இ— அரவிலப்பள்ளிப்பிரான் என்கிறத்தை முடிபடவுரைக்கிறார் (காமேதக்ருதிடால்) பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரித்ருதியால்) குரவைமித்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிஜநஸம்ஸ்லேஷத்ருதியால்) குன்றமொன்று சுமந்ததும்என்னாதே குன்றமொன்றேந்தியதுமென்று சொன்னவித்தால் ஸாமிதமான சப்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிஜநவாரித்ராணாதிக்ருதி யால்) உரவுநீர்ப்பொய்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷாதமௌத்ருதியால்) மாயவினை களேயேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருஷ்ணதித்ருதியால்) அலற்றியென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சஸ்த்ருக்தமயிதமென்று) [௨௪]

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

கேயத்தீ மென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவேதத்ருதியால்) நிரைமேய்த் ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவத்திலுமித்ருதியால்) ‹‹திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகந்தி

ய—மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுவினைகளுக்கு விசேஷணம். அரவில - ஸேஷத்தில், பள்ளி- யபதந்தையுடையவனுன, பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, ஸ்வாபாவிகந்தன்மை. காமவ்யதிகரமேதஜ்ஜ ஹ்ருமதேபூதஸ்வாமி’, என்கிறபடியே, அந்த நாமரபநதலில்நின்றும்வந்து உபகாரகனுடையவென்றப டி. மாயவினைகளையே - க்ருஷ்ணதிவ்யசேஷ்டிதங்களையே, வினைமுடிவும்- சேஷ்டிதவாசகமாயகஷி. அலற்றி - ஸ்ரீ க்ருஷ்யதாலே கமநைவரம்சொல்லி, இரவுநன்பகலு மென்கிறவிடத்தில் நன்முடிவும்காள கூதியத்தாலே கீழுமேலும் அமைக்கும் நன் - நலைதான, க்ருஷ்ணசரித்ரநாஸமோவஸ்தயா மொஹமானவென்றபடி. விஸ்லேஷகாலமுமே ஸம்ஸ்லேஷகால்யமா யிருப்பதென்று கருத்து. இரவும்- ராத்ரியும், பகலும்- திவாவும், தவிர்கிலன் - ஒழிகிறேனில்லை, எனக்கு - இப்படியிருக்கிற வெனக்கு, என்ன குறை; ஒருகுறையு மில்லையென்றபடி. ஸம்ஸாரஸம்ஸர்க்கத்தால வருங்குறையுண்டோ? ஸம்ஸாரவிச்சே தத்தால வருங்குறையுண்டோ?என்றுகருத்து. தவிர்கிலமென்னாதுறை நமக்கென்று பாடமுமுண்டு. [௧௧]

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் - மேயத்தோடே ஸம்யமானவெணுகானத்தை யூதினதும். கேயம்- கேயம், பாட்டு, தீம் என்றுயாத்துக்குப்பேர். தான்கினைத்தபெண்களுடைய பேரைவைத்துபபட்டாகவித்து வேணு விலேஸம்யமாகமானம்பண்ணினருஷ்யகம்மென்றபடி. நிரை - மேய்வரியை, மேய்த்ததும் - ஸ்வஷ்டம். பெ ணகளையழைக்கைக்குமபசுமேக்கைக்கும் ஒன்றேவாசகம். குழலையூதவேபசுக்கள்வயிறுநிறையும். உக்ரவதிக் த்திருமகனுக்கு வில்லு மிகவும் வஸ்யமாயிருக்குமாப்போலே யாய்தது க்ருஷ்ணனுக்குக்குழல் மிகவும் வஸ்யமா யிருக்கும்படி. கெண்டை - கெண்டைப்போலே, ஒண் - அதிஸுந்தரமான, கண் - நேத்ரங்களை யுடையவளான, வாச - வாஸநாமயமான, மேநஸ்திக வாஸநாவஸங்களானவென்றபடி. பூம்- ஸுந்தரங்களான, ஸுந்தரதீர்க்கமான ஸுஷ்யங்களானவென்றபடி குழல்-கேஸங்களையுடையவளான, பின்னை-நீளையினுடைய, தோள்கள்-பாஜங்களோடே, மணந்ததும்- ஸம்ஸ்லேஷித்ததும், வாவயுத்தினன்று, “ஸகாரஸம்வரிஷஸஹேஷு”

மூ— மற்றும்பல* மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கை நினைந்து மனங்குழைந்து* நேயத்தோடு கழிந்தபோது எனக்கெவ்வுலகம் நிகரே* ||௨||

நிகரின்மல்லரைச்செற்றது நிரைமேய்த்தது நீணெடுங்கைச்* சிகரமாகளிறட்டதும் இவைபோல்வனவும்பிறவும்*

ஆறு— முன்பும் நப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பிரிகையால் வந்த ஸந்தாபமெல்லாம் தீருகைக்கு குளிர வீசிவிடுவாராக அவளுடைய திருக்குழல் ஸௌரபமனுபவிக்கும் திவ்யாபரணங்களும், அநேகவிதமான திவ்யாபரணங்களையும் ஸுகந்தமான தன் மேனியைப் போக்கிக்கொண்டு அவளுடைய திருக்குழல் வாஸனையோடே திருத்தோள்களோடே புணர்ந்ததுமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸர்வதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நினைந்து மனங்குழைந்திப்படி ஸ்நேஹத்தோடே காலத்தைப்போக்கப்பெற்றவெனக்குத் திருநாட்டிலுத்தான் ஸத்ருசருண்டோவென்கிறார். ||௨||

ஒ— செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு" என்கிறபாசுரம் நுனைக்கொண்டு ஸந்தர்ப்பம். திவத்திலுமென்றது - திவத்தில் நாட்டிலுமென்றபடி. இக்குழ்வாவது 'ஸ்ரீவைகுண்டவிரக்தாய' என்கிறவனுபவம். அங்குள்ளாரெல்லாரும் தன்னோடு ஸாம்யமுடையாரா யிருக்கையாலே தனக்கு ஸமாநராய ஸம்ஶ்லேஷரஸிகருமாகிற வாத்ஸல்ய ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு அங்கே விஷயமில்லாமையாலே அவ்விடத்திற்காட்டிலும் பசுநிரைமேய்ப்பதே அவனுக்குகந்ததென்றாகருத்து. செங்கனிவாயெங்கள் என்கிற விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்க வெழுந்தருளின வித்யாதிபடி) வாசப்பூங்குழல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்தப தாதிபடி) சந்தப என்கிறதற்கு ஸௌரபத்தோடே ஸம்பந்தம். நேயத்தோடென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹத்தோடே யென்று) எவ்வுலகம்நிகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிதாதிபடி) ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நிரைமேய்த்ததுமென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னத்தை மிக்குஞ்சொல்லுகை வ்யாக்யானமன்றோவென்ன

ஊ— என்கிறபடியே பிராட்டி அணைத்தாப்போலே பசுமேய்த்துவந்த தளர்த்தியெல்லாம்போம்படி நப்பின்னைப்பிராட்டி ஸௌந்தர்யாதிஶயத்தையுடைய தன் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி அழகிய திருக்குழலில் வாஸனையாலே அவன் திருமேனியை வாஸிதமாக்கித் தன்தோளோடே அணைக்க அவள்தோளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தது மென்றபடி, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான, இதுசெய்கைக்கு விஶேஷணம். மற்றும்பல வென்றது மற்றப் பிராட்டிமாரோடு கலந்தபடிகளை நினைக்கிறது, உகப்பிக்கத் திருமகனுக்கு ஸ்வயம்வரம் ஆஸ்ரயமென்னை அநுபாவ்யங்களுண்டாமாப்போலே யிவனுக்கெல்லா மிவையிறே. மாயக்கோல - ஆஸ்சர்யமான திருக்கோலத்தை யுடையவனை, நீலாவிஷ்டமுகஸாரூப்யத்தாலே ஆஸ்சர்யமான அழகையும் தக்ஷிணாவர்த்த ஶங்கத்ரயோகங்களையுமுடையவனைவென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - திவ்யசேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - ஸ்மரித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சு த்ரவீபூதமாய், நேயத்தோடு - ஸ்நேஹத்தோடே, நேயம் - ஸ்நேஹம், போது - காலங்கள், கழிந்த - போகாநின்றன, எனக்கு - இப்படி காலம்போக்கா நின்றவெனக்கு, எவ்வுலகம் - எந்த லோகந்தான், நிகர் - ஸத்ருஶம். ஒருவரும் ஸத்ருஶராக மாட்டாரென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ||௨||

நிரை - ஶ்ரோணிப் பசுக்களை, மேய்த்ததும் - ரக்ஷித்தும். இது மல்லரைச் செற்றதற்கு த்ருஷ்டாந்தம். நிகரில - ஸத்ருஶரற்றவர்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். 'கூடளவனோ நாஸீத் ஸாதாசாரங்க தநோர்த்த சத்ருஜ சர்வநா ஶரீராவயவாநி பாஹுமுகாதி ஸ்தந்யமாய் ஶரீரம்' என்கிறபடியே ஸகல ஶரீரங்களும் ஒத்திருக்கையாலே அத்யந்த ஸத்ருஶரான வென்றபடி. மல்லரை - சாணூரமுஷ்டிகாதிகளை, செற்றதும் - ஸம்ஹரித்த வ்ருத்தாந்தமும், நீள்நெடும் - அத்யந்த தீர்க்கமான, நீள் என்றும் நெடும் என்றும் இரண்டு பதங்களும் தீர்க்கவாசிகளாகையாலே அத்யந்த தீர்க்கத்வம் விவக்ஷிதம். கை - துதிக்கையையுடைத்தான. மஹத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சிகரம் - பர்வதஶிகரம்போலே, மா - பெருத்தான, களிறு - மதத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்டதும் - நசிப்பித்ததும், இவைபோல்வனவும் - இவைகளைத் தவிர்ந்த வ்ருத்தாந்தங்களான. இந்த சேஷ்டிதாதிகளைப்போலே ஆஸ்சர்யங்களான வென்றபடி. பிறவும் - மற்

மூ—புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்று* நகராவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கினிநோவதுவே* ||ரு||

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்* சாவப்பாலுண்டதும்ஊர்சகடமிறச்சாடிய

ஆ—(நிகரில்) பசுமேய்த்தருளின விளையாட்டுப்போலே ஈஸ்வரசேஷ்டிதங்களின கல்யாண ரஸ்ம ஜந்மநி ஜந்மநி வ்ருஷ்டிகளு நித்யமாந மஹிமா ஸூரிகள் ஸேவ்யமான ஸர்வாதிகனுடைய சேஷ்டிதங்களையும் அநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநபலமாக வந்த வ்யாகுலதையைக்கொண்டு அலற்றியநுபவிக்கப்பெற்றேனாகையினி பொருநோவுமில்லையென்கிறார். ||ரு||

(நோவவாய்ச்சி) உரலோடே கட்டுவைக்கலாம்படி சுஸ்ப்ருஹமான பெருமையையும் தஸ்தமாக உருவெடுத்தருளின படியையும் அதுதுடக்கமாகவுள்ள சேஷ்டிதங்களை ஸ்மரித்

இ—அநுஸந்தாநமென்கிறார் (பசுமேய்த்தருளி பிரத்யாதிபால) நிகரில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணத்யாதிபால) சிகரமாகவிரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவிஷ்ணுத்யாதிபால) ஜந்மஜந்மநி ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸ்வயம் ஸங்கல்பிதமாக இவைபோல்வனவும்பிறவு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யாக்யாத்யாதிபால) புலம்பி என்கிறவிடத்தில் அவஸ்தாவிசேஷமான வ்யாகுலதையருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தாநபலத்யாதிபால) ||ரு||

* காலம்பாட்டு. *

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உரலோடேயித்யாதிபால) மனந்துழைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரித்தோடேயென்று) ||ச||

ஸ—றுமுள்ள கெம்பீரமஸ்தாநிகளும், புகர்கொள்- புகரைக்கொண்டிருக்கிற,புகர்-தேஜஸ்ஸு. 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்மம்'என்றுஉபநிஷத்துக்கள் ஸாதிப்ராயமாக அநுபவிக்கும்படி ஞானாநந்தமயமான விசேஷத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஸத்யகாமஸங்கல்பாதி ஐச்வர்யத்தையுடையவனையென்றபடி. பிரான்தன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, புலம்பி - அது உள்ளடங்காதே வாய்விட்டலற்றிக்கொண்டு. என்றும் - ஸர்வகாலமும், நகர - ஸாதிக்கும்படி, அநுபவிக்கும்படியென்கை. நகருகை - ஸாதிக்கை. வைகல் - காலமானது, வைகப்பெற்றேன் - மிகவும் கெடுகப்பெற்றேன், ஷட்பாவவிகாரங்களும் மேல் விசேஷமும் இல்லாமையாலே காலமெல்லாம் இவ்வநுபவத்துக்கே உபயோகமாகப்பெற்றேனென்றபடி. இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கு, நோவது - வ்யசனப்படுவது. என்? - எதுகாரக, ஒன்றுக்கும் வ்யசனப்படவேண்டாவென்றபடி. அநுபவகாலமில்லாமல் வ்யசனப்பட வேணுமோ? அநுபவம் ஸாவமல்லாமல் வ்யசனப்படவேணுமோ? என்றபடி. * * * ||ரு||

நோவ - நோவும்படி, ஆழ்வார்தம்முடைய திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினப்போலேயிருக்கையாலே நோவவென்கிறார். ஆய்ச்சி - இடைச்சியானவள், யசோதைப்பிராட்டியானவளென்றபடி. உரலோடு - உலூகலத்தோடே, ஆர்க்க - இறுக்கக்கட்டினவாறே, இரங்கிற்றும் - இரங்கினதும், அழுதிருந்ததுவு மென்றபடி. இரக்கம் - ஸௌலப்யம், ஸம்ஸாரிகள் பந்தமும் மோக்ஷமும் தன்னதீனமாய் ஸத்யஸங்கல்பனாய் தான் ஓர் அபலை கட்டின கட்டவிழ்த்துக்கொண்டுபோகமாட்டாதே நின்றழுகை ஸ்வபாவமாயிருந்த வாத்ஸல்யமுமென்றபடி. வஞ்சப்பெண்ணை - மாத்ருவேஷத்தைக்கொண்டு வஞ்சகையாய்வந்தபெண்ணை, வத்ஸலையையென்றபடி. சாவ - சாம்படி, ஸாதுஷ்ணையைப்போலே அம்மமுணர்ந்தபண்ணிவிட்டு ப்ரசுரமில்லாமைப்படாதே அவள்முடிந்துபோம்படியாகவென்றபடி. பால் - ஸ்தந்யத்தை, உண்டதும் - பானம்பண்ணினதுவும், பெண்ணைப்பாலுண்டதுமென்று விசேஷிக்கவும் ஸ்திரீவதத்துக்கும் ஆழ்வாருக்கு நோவுகைக்கு அந்த ஸ்திரீவதமாவது. நறுநெய்க்கு ஊர் - வ்யாபாரவிசேஷத்தாலே ஸ்வயமேவ ஊர்ந்துவாராநின்ற, சகடம் - சகடமானது, இற - முறியும்படி, இறுகை - முறிகை, சாடியதும - சாடினதுவும், திருவடியாலேயுதைத்ததுமாகிறதென்றபடி. இதுக்குச்செய்கையென்கிறது

மூ—தூ தேவக்கோலப்பிரான்றன் செய்கை நினைந்து மனங்குழைந்து* மேவக்காலங்கள் கூடினேனெனக்கென் இனிவேண்டுவதே* ॥ச॥

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்து பிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்ப்* பூண்டன்றன்னைபுலம்பப்போய் அங்கோராய்க்கு லம்புக்கதும்* காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்தது* மீண்டுநானலற்றப்பெற்றேனினி எனக்கென்னிகலுளதே* ॥ரு॥

ஆ—தோடே ப்ரதானமவிக்கப்பெற்ற வெனக்கினிவேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். ॥ச

(வேண்டி) ஸம்ஸார நிவர்த்தநார்த்தமாக ஸம்ஸ்ருதியிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளவேணுமென்று தேவர்கள் ப்ரார்த்திக்கத் தானுகைப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து பிறந்தருளின படியையும் "பெற்றதாயான ஸ்ரீதேவகி காணப்பெற்றிலேன்" என்று ஸ்ரீவஸுதேவரும் தேவகிபிராட்டியும் அலப்பிட்டலற்ற அவர்களுடைய பக்கல் போம்படியாக அந்தகாரமான அர்த்தராத்ரத்திலே தன்னுடைய ப்ராதுர்பாவ திரஸ்காரமாகத் திருவாய்ப்பாடியிலே யெழுந்தருளினபடியும் அங்கே கம்ஸாதிகள் காணாதபடி வளர்ந்தருளி கஞ்சனைத் துஞ்ச வஞ்சஞ்செய்ததும் இவை

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இ— தேவரிரக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யாதியால்) வேண்டியென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (தானுகைப்பட்டுக்கொண்டென்று) அன்னைபுலம்பவென்று ஸ்ரீதேவகியைச்சொன்னது ஸ்ரீவஸுதேவருக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரும் இத்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடைய இத்யாதியால்) வீங்கிருள்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தகாரமான இத்யாதியால்) ஆய்க்குலம்புக்கதுவென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய இத்யாதியால்) காண்டலின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸ இத்யாதியால்) இகலுளதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—தோடே ஸம்பம். தேவக்கோல- தேவஸஜாதீயத்தையுடையவனை, இவையெல்லாம் ப்ராக்ருதஸஜாதீயத்தை வரித்துச்செய்கையன்றிக்கே அப்ராக்ருதவிக்ரஹவிசிஷ்டனாயிருந்தே செய்தவனையென்றபடி. பிரான்றன் - உபகாரகனுடைய, செய்கை - சேஷ்டிதங்களை, நினைந்து - அநுஸந்தித்து, மனங்குழைந்து - நெஞ்சுநெகிழ்ந்து அவிஷ்டமாய். மேவ — பொருந்தும்படி, இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும்படியென்கை காலங்கள் கூடினேன் — காலங்கள் லபிக்கப்பெற்றேன், இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்குவேண்டுவதுஎன்? - எனக்கு அபேக்ஷ்யமேது? இவ்வநுபவமே பரமப்ராப்யமென்றுகருத்து. ॥ச॥

தேவர் - தேவர்கள், இரக்க - ப்ரார்த்திக்க, ஸம்ஸாரநிவர்த்தநார்த்தம் அவதரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேயென்றபடி. வேண்டி - "விதாஸ்யதேரக்ஷபாலனம்" என்கிறபடியே தானுகைப்பட்டு, வந்து - க்ஷீராப்தியில் நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமாளிகையிலேவந்து, பிறந்ததும் - அவதரித்த க்ருத்யத்தையும், அன்னை - அன்றைக்குப் பெற்றவளான தாயாரானவள், தேவரூபையான தேவகியானவளென்றபடி. பூண்டு - வாத்ஸல்யத்தாலே மார்போடேகட்டிக்கொண்டு, புலம்ப - கம்ஸன்காணில் செய்வதென்? என்று ப்ரலபித்த படியே, இதுக்குப் போய் என்கிறதோடே அந்வயம். வீங்கு - வ்ருத்தியாகிற, இருள்வாய் - அந்தகாரத்திலே யாமென்று அந்வயம். போய் - அந்த தேவகியிருந்த காராக்ருஹத்தில்நின்றும் தப்பிப்போய், அங்கு - அந்த கம்ஸனுடைய தேசத்துக்குள்ளே, ஓர் - அத்விதீயமான, கம்ஸனுக்குப் பயப்படாதே இவனைமறைத்துவைத்து ரக்ஷிக்கும்படி அத்விதீயமானவென்றபடி. ஆய்க்குலம் - கோபகுலத்தை, புக்கதும் - ப்ரவேசித்ததும், காண்டலின்றி - காண்கையில்லாமல், காண்டல் - காண்கை, கம்ஸாதிகள் காணாமல் என்றபடி. வளர்ந்து - அபிவ்ருத்தனாய், கஞ்சனை - கம்ஸனை, துஞ்ச - நசிக்கும்படி, துஞ்சுகை - நசிக்கை, வஞ்சம் - வஞ்சநம். செய்ததும் - பண்ணினதையும், ஈண்டு - இப்போது, நானலற்றப்பெற்றேன் - நான் பகவத்க்ருபையாலே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லப்பெற்றேன், எனக்கு - இப்படிப்பட்ட வெனக்கு, என்ன இகல் - என்ன விரோதம், இதுவென்றுவிரோதத்துக்குப்பேர், என்னஇகல் என்கிறவிடத்தில் ஸந்தோஷகாகுஸ்ஸ்வரம். என்ன ஸமர்த்தனான விரோதமென்றபடி. உளது உண்டு, ஒரு, விரோதமுமில்லையென்றபடி. ॥ரு॥

ரூ—இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவு* முயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல* வகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே* பகவிராபரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே* ௧௬

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து* தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசிற்றத்தினைமுடி

ஆ—எல்லாவற்றையும் இசைக்க அமைப்பெற்றேன். எனக்கினி நடக்கவேண்டுவதுண்டோ' வென்கிறார். ௧௫

(இகல்கொள்) ஸம்ஹாரிதவ்யதிகதுஷ்டஸம்ஹவிஶேஷ தத்தத்வ்யூஷ கருணாதிவாஸாமிர ஸத வ்யூஹதிவாவேஷாஷ திவ்யசேஷ்டிதங்களை ஸங்கீர்த்தனம்பெற்ற நான் ஸவாவ்யஸவ்ய ஸ்திதாயனேனென்கிறார். ௧௬

(மனப்பரிப்போடு) ஸ்ரீஜநநகீஷித திவ்யதிவ்யவிக்ரஹ ஸம்பாரமுக்கொண்டு ஸ்வேஷ

இ—யருளிச்செய்கிறார் (நடக்கவேண்டுவதுண்டோவென்று) ௧௫

✳ ஆறாம்பாட்டு.✳

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸேஷ ஸத்ருஷியால்) இமிலேறுகள்செற்றதுவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்தத்வவ்யூஷவென்று) குருந்தொசித்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரிநு க்ருஷியால்),எனக்கென்னமனப்பரிப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவாவ்ய க்ருஷியால்). ௧௬.

✳ ஏழாம்பாட்டு.✳

மனப்பரிப்போடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜநித க்ருஷியால்) தான்பிறந்தென்கிற

ஸ—. இகல்கொள் - இகலைக் கொண்டிருக்கிற, இகல் - விரோதம், ஸம்ஸஹாரணத்தாலே யுத்தஸந்நத்தமா யிருக்கிறதென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, பகாஸுரனையென்றபடி. பிளந்ததும் - விதாரணம் பண்ணினதும். இமிலேறுகள் - வ்ருஷபஸ்கந்தத்தையுடையவைகளானவ்ருஷபங்களை, இமில் - ககுத்து. செற்றதுவும் - ஸம் ஹரித்ததும், உயர்கொள் - உயரைக்கொண்டிருக்கிற, உயர்-உச்ச்ராயம், அத்யுன்னதமானவென்றபடி. சோலை - சோலையாயிருக்கிற, ஸக்ருஷ்த்தையுடைத்திருக்கிறவென்றபடி குருந்து- குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, ஒசித்ததும் - முறித் ததும், உட்பட- இவைமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் அநேகங்களான. இந்தமாயங்களுக்கு விசேஷணம். அகல்கொள் - விஸ்தாரத்தையுடைத்தான, வையம் - ப்ருதிவியை, அளந்த - திவிக்ரமனான, மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனான, என்னப்பன்றன் - இந்தவளிதங்களையெல்லாமெனக்கு ப்ரகாசிப்பித்த உபகாரகனு டைய, மாயங்களே - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, பகவிரா- விராகஸம், நாட்டார் ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸஜிக்கைக்குப்பகவிராவென்று கூறிட்ட காலமிரண்டும் எனக்கிவ்விஷயத்தை அநுபவிக்கைக்கு உபயுக்த மாகப்பெற்றேனென்றுகருத்து. பரவப்பெறுகிறேன் - ஸ்தோத்ரிக்கப்பெறுகிறேன், எனக்கு - ஸர்வஸம்ருத்தனானவெ னக்கு, மனப்பரிப்பு - மனோதுக்கம் என்ன, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பரியென்றுதுக்கம். அதிலே பரிப்பென்றுப காரஷ்டிலமாகலும் அவ்வர்த்தத்தையேசொல்லும். * * * ௧௬.

மனப்பரிப்போடு - மனோதுக்கத்தோடே, ஸ்ரீதசுகவா ஸஹிஷ்ணுவாகிற காரணத்தோடே யென்றபடி. துக்கவாதியான பரிப்புமன்னும் இங்கு லக்ஷணயா காரணவாசம். அழுக்குமானிடசாதியில்- ஹேயமான மநுஷ்யஜாதியிலே, அழுக்குமானிடசாதியென்று ஸாகேதாதிப்தவஸ்தாவஸ். ஸகலஹேய ஹேயமான மநுஷ்யஜாதியிலேயென்றபடி. தான் - ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் தானே, பிறந் து - அவதரித்து, பத்துமாஸம் கர்ப்பத்திலே வஸிக்கையாலும் தாய்மாருக்கு முலைசுரக்கையாலும் அவர்களு க்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி தன்னை யெளியனாக்கிவைக்கையாலும் அவதாரத்தைப் பிறப்பாகச்சொல்லுகி றார். நாநாவித ஜாதிகளிலே பிறக்கைக்கு ஸங்கல்பம்பண்ணிவைத்த ஸம்ஸாரியுங்கூட ஜந்மாந்தரகுப்படியான ஜந்மத்திலே பிறந்தானிறே? ஸ்ரீதசுகருடைய துக்கம்போறுக்கமாட்டாமையாலே யென்றுகருத்து. தனக்கு வேண்டுரு - தனக்குவேண்டின ரூபத்தை, அதாதுகாமகாமிகளான வேண்டினவிக்ரஹங்களை யென் றபடி. கொண்டு - ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, "க்ருஷ்ணாதிவர்ணஸாவ்யாதி" இறே. தான் - ஸ்வயம், தனசிற்றத் தினை - தன்னுடைய சிற்றத்தை, சிற்றம் - கோபம். முடிக்கும் - ஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநத்தாலே தீர்த்துக்

மூ—க்கும்* புனத்துழாய் முடிமாலை மார்பன் என்னப்பன் தன் மாயங்களே* நினைக்கும் நெஞ்சுடையேன் எனக்கினி யார் நிகர் நீணிலத்தே* ॥௭॥

நீணிலத்தொடு வான்வியப்ப நிறைபெரும் போர்கள் செய்து* வாணன் ஆயிரந்தோள் துணித்ததும் உட்பட மற்றும்

ஆ—தொஷாவஹ ஸந்தாநஜாதியிலே ஸ்வாபாவிகமான வைலக்ஷண்யத்தோடே வந்து பிறந்தருளி ஸ்வாஹிம ... ஐஸ்வர்யத்தை ப்ரகாஸிப்பித்துக்கொண்டு விரோதி நிரஸனம் பண்ணி ... ஸ்ரீயபதியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ... நினைக்கும் நெஞ்சுடையேனான என்னோடொக்க இந்த லோகத்தில் ... உண்டோ என்கிறார். ॥௭॥

(நீணிலத்தொடு) ஸர்வவிஜயரூபமான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவாமநனுடைய க்ருஷ்ண ...

இ—நர்த்தித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிபாணைதத்யாதிபால) தனக்கு வேண்டுருக்கொண்டென்கிறதைத் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிநஸ்ய இத்யாதியால) தான் தனக்கேற்றதென்று முடிக்கும் என்கிறதற்குத் அருளிச்செய்கிறார் (விரோதிஸ்த்யாதிபால) புனத்துழாயென்கிறதற்கு அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீகாரணைத்யாதிபால) ॥௭॥

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

இத்திருவாய்மொழி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களைப் பேசுவதாயிருந்தாலும் "அஃதே ... யென்று" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யத்தையே "மாணிய யிலங்கொண்ட" என்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகிற ஸௌலப்யாதிசயத்தாலே ஸ்ரீவாமநவ்ருத்தாந்தத்திலும் அருளிச்செய்து முடித்தென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார். (மற்றும் இத்யாதியால்) வாக்ஷிகமான ஸௌலப்யத்தையாலும் த்ரிவிக்ரமனைப் பொருந்திய ஸமஸ்த ... எல்லாரையும் திண்டிகையாலும் ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில வாத்ஸல்யத்தாலும் ஆஸ்ரித

மா—வினன் அருமைவனை, ஆஸ்ரிதருக்கு விரோதியைப் போக்கிக் கொடுத்தாலும் இருக்கையன்றிக்கே தான் தன்னுடைய ஜீவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு தன் கார்யம் செய்துகொண்டவனை யிருக்கும் அவனை என்றபடி. புனத்துழாய் - தன்னிலத்தில் துழாயை, புனம் - பயிர்விளைப்பதற்கு நிலம் திருமேனியில ஸம்ஸர்க்கத்தாலே தன்னிலத்திலே வேண்டுமென்றபடி ... தேவியை யென்றபடி. முடி - ஸிரஸ்ஸிலே உடையவனை, மாலை மார்பன் - அத்தாணிசேவை ... யுடையவனை. ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைப் போக்கி ... பருள் ... ஸகலக்ருஷ்ணத்திற்கிறவனை என்றபடி. என் அப்பன் தன் - இவ்வழகை எனக்கு ப்ரகாஸிப்பித்த உபகாரகனுடைய, மாயங்களே - க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களை, நினைக்கும் நெஞ்சு - ... விஷயமான ... உடையேன் - உடையவனான, எனக்கு, இனி - இப்படி ... பெற்றபின்பு நீள - விஸ்தாரமான, நிலத்து - ப்ருதிவியிலே, நீணிலம் என்கிறபடி ... நிகர் என்றபடி. திருநாட்டிலும் தமக்கு ஸத்ருஸரில்லையென்று ... சொல்லியிருக்க இந்த லோகத்திலே ஸத்ருஸர் ... பெறுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னில்? ... ஸாக்ஷாத்கார ... இருந்து ... இருள்தரு மா ஞாலத்திலிருந்து அநுபவிக்கைக்கு ஸம்பந்தமுடையார் ... இந்நிலத்திலே இந்த ... ஒருவரும் ... ஸத்ருஸரில்லையென்கிறார் இது ஸ்வாபதேஸம் ... பண்ணுமிடம்.

*   *   *   *   *

நீள - விஸ்தாரமான, நிலத்தொடு - ப்ருதிவியோடே கூட, வான் - ஆகாஸமானது, ... ஜாதிசரும் ஆகாஸவாஸிகளுமென்றபடி வியப்ப - விஸ்மயப்பட, இதனைச்செய்து என்கிறதோடே நிறை - பூர்ணங்களான, ஸேநாபத்யாதி ... போர்கள் - யுத்தங்களை, ஒருவனும் தனித்தனியே ... ஆயுதங்களைப் பண்ணுகையாலே போக்கொண்டு ... செய்து, வாணனாயிரந்தோள் - வாணாஸுரனுடைய ஸஹஸ்ர புஜங்களை, துணித்ததும், உட்பட - இதுமுதலாக, மற்றும்பல - இன்னும் பலவுங்களை, இது ...

மூ—பலர் மாணியாய்ப் பிலங்கொண்ட மாயனென்னப்பன் றன் மாயங்களே* காணுநெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்க முண்டே*
॥ அ ॥

கலக்கமேழ் கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடா* யுலகத்தேர்கொடு சென்றமாயமுமுட்பட மற்றும்பல*
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை* மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே*
॥ கூ ॥

ஆ—திவ்யசேஷ்டிதங்களையுமே ஸதாலாயிக்கும்நெஞ்சுடையேனானவெனக்கு இனிகலக்கமுண்டோவென்கிறார்॥

(கலக்க) வேதிகவாத்ராநுஸந்தானமாக வெழுந்தருளுகிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமத்தாலே வேதநாவேதநஸமஸ்தவஸ்துக்களும் க்ஷோபிதமாம்படி ஸமஸ்தலோகங்களையும்கழிய ஸஞ்சரித்த திருத்தேரைத்திருநாட்டிலே செல்லக்கடாவியருளின சேஷ்டிதமுட்பட மற்றுமுள்ள ஸமஸ்ததிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்யோதகமானவாகையாலே ததேகாவலம்பநமாக ஸாயுதரான ஸமஸ்ததிவ்யாயுதங்களையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற அழகையும் எம்பெருமானையுங்கூட வீடழிக்கும்படி செவிக்கினியசெஞ்சொல்லாலேகலக்கப்பெற்ற வென்னோடொப்பாருளரோ? இந்தலோகத்திலென்கிறார்.
॥ கூ ॥

இ—ஸமஸ்தமாக தேவாதிகளான ஸர்வசக்திகளைச்செய்கையாலும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடொக்கிருக்கையாலே ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தை இங்கே ப்ரஸ்தாவிக்கை யுசிதமென்றுகருத்து.
॥ அ ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஏழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கலக்கவென்றதைபரித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வேதிகேத்யாதியால்)ஏழ்கடலித்யாதிவாக்யத்தைக் காகாக்ஷிந்யாயேந கழியவென்கிறவிதத்தோடேயும் ஸம்பந்தித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார(ஸமஸ்தேத்யாதியால்)உலக்கவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேசெல்லவென்று) சேஷ்டிதங்களையுமென்கிறதற்கு அழகையுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஆச்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) அழகையுமென்கிறதற்கு ஏற்றப்பெத்த என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் மலக்குநாவுடையேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையுமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை- விக்ருதனாக்குகை, மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பாரித்யாதியால்) ॥ கூ ॥

ப—விசேஷணம். மாணியாய்- ப்ரஹ்மசாரியாய், வாமநவேஷதாரியாயென்றபடி. பிலம் - ப்ருத்வியை, கொண்ட- மஹாபலியிடத்தில் நின்றும் க்ரஹித்தவனான, மாயன்-ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான, என்னப்பன் தன்- அந்தவிவித்ரசேஷ்டிதத்தாலே என்னைவசீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவனுடைய, திருவுலகளக்கிறபோதுள்ளரூபமொன்றிலேயன்றிக்கே ரூபாந்தரத்தைவிட்டு ஆள்ந்துகொண்டது தம்மையென்றிருக்கிறார். மாயங்களே- ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையே, காணும் நெஞ்சுடையேன்- காணும்படியான மநஸ்ஸையுடையேனான எனக்கு, ஆழ்வார் முடியானேயிற் கரணங்களையுடையவராகையாலே நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வாயாய்க் காணவும் வற்றாயிருக்குமென்று பிள்ளான் பணிக்குமென்று பட்டர்கள் அருளிச்செய்வார்கள். இனி- நெஞ்சு இப்படியானபின்பு,என்னகலக்கமுண்டு- ஒருகலக்கமுமில்லையென்றபடி. ॥ அ ॥

ஏழ்கடல் - ஸப்த ஸமுத்ரங்களும், ஏழ்மலை - ஸப்தகுலபர்வதங்களும், உலகேழும் - ஸப்த லோகங்களும், கலக்க - கலங்க, வேதிகவாத்ராநுஸந்தானமாக எழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்டு ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமத்தாலே க்ஷோபிதங்களாம்படி யென்கை. கழிய — இவையெல்லாவற்றையும் அதிக்ரமிக்கும்படி, கடாய் - திருத்தேரைக் கடாவி, உலக்க - முடிய, திருநாட்டிலேசெல்லும்படியாகவென்றபடி. தேர்கொடு — ரதத்தைக்கொண்டு, சென்றமாயமுமுட்பட — போனவாச்சர்யமும்முதலாக, மற்றும்பல — இன்னுமநேகங்களும் வேதிகவாத்ர்களுடைய ஸஞ்சீவநஸம் ஸம்ஸ்காரம் முதலாக மற்றுமுள்ள வாச்சர்யங்களுமென்றபடி. வலக்கை- தக்ஷிணஹஸ்தத்திலே, ஆழி — சக்ரமும், இடக்கை - வாமஹஸ்தத்திலே, சங்கம — சங்கமும், இவையுடை — இவையித்தனையுமுடையவனான, மாலவண்ணனை - நீலவர்ணனை, மால் - நீலம். மலக்கு - மலக்கப்பண்ணத்தக்கதான, ஸஹர்ஷதிசயத்தாலே வ்யாகுலமாம்படி பண்ணத்தக்கதான என்றபடி. நாவுடையேற்கு - நாக்கையுடையவனான வெனக்கு,வாக்ரூபவாங்மயமானசக்தி தகவிதரவெவ்வுமுடையவனானவெனக்குஎன்றபடி. இம்மண்ணின்மிசை — இந்தமண்மேலே, இந்தலோகத்திலேயென்றபடி.மாறு- எதிர், உளதோ-உண்டோ, ஸம்ஸார ஆக்குக்கோர்ஸாரியானவருடையார் வேறு ப்ருதிவியிலில்லையென்று ஸாம்யத்தைஸதாலாபிக்கிறபடிகள்

௰—மண்மிசைப் பெரும்பாரம் நீங்க ஓர் பாரதமா பெரும்போர் பண்ணி* மாயங்கள் செய்து சேனையைப் பாழ்பட
நூற்றிட்டுப் போய் விண்மிசைத் தனதாமமே புக மேவிய சோதி தன்தாள்* நண்ணி நான் வணங்கப் பெற்றேனே. ௰॥
எனக்கார் பிறர் நாயகரே*
நாயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் தன்* வாயகம் புகவைத்துமிழ்ந்து அவையாய அவையல்லனுமாம்*.

ஆ—(மண்மிசை) ஸம்ஹாராவதாரணார்த்தமாக ஸாங்க்யமந்த்ர ஸாஸ்த்ராதிகளைப் பண்ணியருளி மஹாபாரதத்தைப் பண்ணுவித்து ஸேனையையும் நசிப்பித்து ஸுஹ்ருதிகளை விஜயஜநிதமிரமிருத ஜநாவலீர்களைக் கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்ட வாஸத்திலே எழுந்தருளின எம்பெருமானுடைய ஸர்வ திவ்யாவதாரங்களையும் ஸர்வ திவ்ய சேஷ்டிதங்களையும் ஸர்வ திவ்ய கல்யாண குணங்களையும் ஸர்வ்வகாலமும் அநுபவிக்கப்பெற்ற என்னில் மேற்பட்டாருண்டோ வென்கிறார். ௰॥
(நாயகன்) கீழ்த் திருவாய்மொழியாலும் சொன்ன அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறது. நிவிஶேஷந நிக்ர...

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இ—மண்மிசைப் பெரும்பாரம் நீங்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஹாராவதாரணார்த்தமாகவென்று) இதற்கு பாரதத்தைப் பண்ணுவித்தென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள் செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்க்யமந்த்ர ஸாஸ்த்ராதிகளால்) பாரதமா பெரும்போர் பண்ணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (மஹாபாரதத்தாலே) சேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஹ்ருதிகளை ...) விண்மிசைத் தனதாமமே புகமேவிய வென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டவாஸத்தாலே) தாள் நண்ணி நான் வணங்கப்பெற்றேன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடைய ஸர்வாதிகளால்) எனக்கார் பிறர் நாயகரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னில் ஸர்வாதிகளால்) ௰॥

✳ நிகமனம். ✳

க்ருஷ்ணாவதாரத்தைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிற இப்பாட்டிலே ஜகஜ்ஜந்மாதிகளைச் சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (கீழ் ஸர்வாதிகளால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொன்ன அர்த்த விஶேஷத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஶ்ரயத்தாலே ஸ்தாவர ஜங்கமந்யாயத்தாலே அத்தை இங்கே சேர்த்து நிகமிக்கிறாரென்று கருத்து. ஸம்பந்தத்தாலே கீழத்திருவாய்மொழியினர்த்தமும் கேசவன் என்கிறவிடத்திலே

ப—மண்மிசை - ஸ்ருஷ்டியின் மேலே, பெரும்பாரம் - விஶ்வஸ்வமெல்லாவனுக்கும் பொறுக்க வொண்ணாதபடி பெரியதான பாரமானது, நீக்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, இதுக்குப் பண்ணியென்கிறதோடே அந்வயம். மாயங்கள் - ஆஶ்சர்யமாயிருந்த ஸாங்க்யமந்த்ர ஸாஸ்த்ராதிகளான க்ருத்யங்களைச் செய்து, ஓர் - அத்விதீயமான, பாரதமா என்கிறத்தை மஹாபாரதமென்றுமாற்றி அந்வயிப்பது. மஹாபாரதமாகிற, பெரும்போர் - பெரிய யுத்தத்தை, பண்ணி - பண்ணுவித்து, சேனையை - ஸேனையை, பாழ்பட - ஶத்ருஸேனையை யடைய நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும்படி யென்கை. நூறிட்டு - ஸம்ஹரித்து. உபாயங்களை பண்ணியென்றபடி. போய் - அத்தால் நிவ்ருத்தமானவாறே இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தை விட்டுப்போய், விண்மிசை - ஆகாஶத்தின் மேலே, பரமவ்யோமத்திலே யென்றபடி. தனதாமமே - தனக்கஸாதாரண ஸ்தானத்தையே, புக - ப்ரவேஶிக்க, மேவிய - விரும்பினவனான, விரும்பிப் ப்ரவேஶித்தவனானவென்றபடி. சோதி தன் - நிரதிஶய தீப்தியுக்தனான க்ருஷ்ணனுடைய, தாள் - திருவடிகளை, நண்ணி - கிட்டி, நான் வணங்கப்பெற்றேன் - நான் ஸேவாவ்ருத்திகளைப் பண்ணப்பெற்றேன், எனக்கு - அவனுடையனான வெனக்கு, பிறர் - அந்யர் - நாயகர், பெரியவர், ஆர், எனக்குமேற்பட்டாரொருவருமில்லையென்றபடி. * * ௰॥
முழு - க்ருத்ஸ்நங்களான, எழுலகுக்கும் - ஸப்தலோகங்களுக்கும், நாயகனாய் - ஸர்வேஶ்வரனாய், முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நங்களான ஸப்தலோகங்களையும், தன்வாய் - தன் வதனத்தினுடைய, அகம் - உள்ளே, புகவைத்து - ஸம்ஹாரத்திலே ப்ரவேஶிக்கும்படி வைத்தும், ஸம்ஹாரத்திலே ப்ரவேஶிக்கும்படி தன்வதனத்திலே வைத்தென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே ஸம்ஹாரம் பண்ணியென்று வ்யவஸிதார்த்தம். உமிழ்ந்து - உத்கிரணம் பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அவையாய் - அந்த ஸப்தலோகங்களுமாய், தச்சரீரகனாயென்றபடி. அவையல்லனுமாம் - தத்விஜாதீயனுமாகாநிற்கிற, தத்கதஹேயரஹிதனுமாகாநிற்கிற,

மூ — கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன* தூயவாயிரத்திப்பத்தாற் பத்தராவர் துவ ளின்றியே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — [illegible] ஸ்ரீஜயந்தி ஸம்பந்தஸாம்யமுடையனை ஆழ்வார் [illegible] ஆயிரத்துள் இத் திருவாய்மொழி வல்லவர்களை இத்திருவாய்மொழிதானே நிர்ஹேதுகமாக [illegible] பண்ணும் என்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்குமவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் [illegible] முழுவேழுலகுந்தன்வாயகம் புகவைத்துமிழ்ந்த என்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலே த்யாதிபால்) அவையாய் என்கிறவாதற்கு [illegible] நடுநின்றதுக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஜாஸர்வத்தாலே) அவையல்லனுமாம் என்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலவஸ்துக்களாலே) கூடிருமும் [illegible] ஸ்வரூபமாம். ராயகன் முழுவேழுலகுக்குமாய் என்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதிபால்) கேசவனடியிணை கேசவஸ்யும் க்ருஷ்ணஸ்வதஸித்தபடியை ஸ்ரீயதிபதித்துக்கொண்டு [illegible] முழுஷிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (த்யாயதேத்யாதிபால்) [illegible] லக்ஷணத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிவல்லவர்களையென்று) இப்பத்தால் பத்தராவர் என்கிற இவ்வசனத்தாலே [illegible] அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழிதானேயென்று) துவளின்றியென்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகஸம்பந்தேத்யாதிபால) பத்தராவர்என்றது - ஸம்ஸாரஸாகரஸம்பந்தம் [illegible] என்றுகாட்டுகிறார் (ஸாதேத்யாதிபால்) ||கக||

ஸ — வென்றபடி கேசவனடி - கேசிஹந்தாவான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளுடைய, இணைமிசை - யுகளத்தின்மேலே, க்ருஷ்ணவரணயுகள விஷயமாகவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்ருஷ்டம். ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில். தூய - பரிசுத்தமான, க்ருஷ்ணாவதார வ்ருத்தாந்தங்களையே சொல்லுகையாலே [illegible] மானவென்றபடி. இப்பத்தால் - இந்த தசகத்தால், இதுக்குப் பத்தராவர் என்கிறதோடே அந்வயம். துவளின்றி - குறையில்லாமல், துவள் - குற்றம் - [illegible] ஒன்றுமில்லாமலென்றபடி. பத்தராவர் - பக்தராவர்கள், இப்பத்தை அப்யஸித்தவர்களென்று சேஷம். * * * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] தேசிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ꞉.

ஸ்ரீ [illegible] உபநிஷத் [illegible]꞉.

(குரவை.)

[illegible]

[illegible] ||எ||

([illegible]) குரவையாய்ச்சியரோடு கோத்ததுமித்யாதி - கோபிமாரோடே குரவை கோத்ததும் - [illegible] ஏழ்விடையடர்த்ததும் முதலான அவதாரங்களாலும், ([illegible]) வேயத்திக்குழலூதிற்றும் - நாநாவிதமான ராகத்தோடே கூடக் குழலையூதின [illegible] களாலும், ([illegible]) [illegible] தீதறுமல்லரைச்செற்றதும் - [illegible] தாலும், ([illegible]) தேரவாய்ச்சி யுரலோடார்க்கவிசங்கிற்றும் - [illegible] யுரலோடே கட்டும்படியிருந்த ஸௌலப்யாதிகளாலும், ([illegible]) வேண்டித்தேவரிரக்காதி - தேவர்கள் [illegible]

ஆ — தா — தேவகிக்குத்தனயனுப்வந்துபிறந்து அந்தக்ஷணத்திலேதானே சங்கசக்ரத்தோடேகூடின சதுர்புஜ ரூபத்தை அவள்புலம்ப மறைத்துத்திருவாய்ப்பாடியிலேபோய் கம்ஸனறியாதபடி வளர்ந்தவ்ருத்தாந்தங்களாலும், (கம்ஸகேசித்யாதி) இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமித்யாதி — கம்ஸவதம்பண்ணிவசுதேவாதிகளை நிரவதிகஸந்தோஷம்பண்ணுவித்தது, (ருக்மிணீஹரணாதிகள்) மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடத்ததுமுதலான வெவ்வேதங்களாலும், (பாரதஸமரத்தில்வெகுசேனாநாசம் பண்ணினதும்) கூறியதாகக்ஷணாத்மகமாக ஸ்ரீஸூக்தஸஹஸ்ரநாமத்தோடேகூட உதங்கருக்குத்தரிசனம் பண்ணிவித்ததும், (கண்டாகர்ணாதிகள்) நீணிலமுடைப்பாண்டவரை ஜயிப்பித்ததுமுதலான ஆசுரபக்ஷங்களாலும், (ஸமாராதனஜந்மோத்ஸவம்முதலானது) நீணிலத்தோர்ப்பண்ணிப்புவித்தாதி — தேவர்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் விஷயமான போகதயைஹ்ராஜலக்ஷணாத்யவதாரத்தாலும், தேவஸ்வபாவத்தாலே மேவிரண்டுபாட்டில் "கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழும்" "மண்மிசைப்பெரும்பாரந்நீங்க" இத்யாதிபாற்சொல்லப்படுகிற வெவ்வேறுவதாரங்களான ஸாதகமாயுள்ள காரணங்கள்ஸம்பூர்த்திகள். ஸவம்ஸஸிதவரிதங்களாலே வண்டுவரைப்பெருமான் எல்லாருடையவிதமேயும் ஆகவிப்பாநிற்கிறானென்று "குரவைபாய்ச்சிபர்" என்கிற ஸமுகத்திலே காரிஸுனு அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௭௯

ஸ்ரீமதேவரமுநயே நம:. ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆரும்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (துவளில்) இப்படியெம்பெருமான் திருவிண்ணகர்துடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளிலே யெழுந்தருளியிருந்ததிருப்பையும் அவனுடைய திவ்யாவதாரங்களையும் திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுணங்களையும் மநநம்பண்ணித்த ஸ்ரீதியையும் அவனோடே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம்பெறுமையாலேவந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தையும் அந்யாபதேசத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஒருபெண்பிள்ளை திருத்துலைவில்லிடுங்கல

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ — இப்படி க்ருஷ்ணாவதாரவ்ருத்தாந்தங்களை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராகாநின்றஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் அன்னைமீர்காள்? இனியுமக்காசையில்லை இவளைவிடுங்கோள் என்றாப்போலே சிலவசனங்களைப்பேசுகை ஸம்பந்தமென்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதிபால்) உகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே இத்யாதிகளாலே இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீதியுந்தோற்றுகிறதென்று அபிப்ராயம். (நிரவதிகேத்யாதி) ஞானவைராக்யத்தால்வந்தஸ்ரீதியும் பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தால் உண்டான வ்யஸநமுமிரண்டும் அதிப்ரவ்ருத்தமாய் உள்ளடங்காமையாலே வாய்விட்டவற்றை ஆலற்றுகிறாரென்றுகருத்து. (அந்யாபதேசத்தாலேயித்யாதி) என்றுமந்யாபதேசமாகவும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்தவரிகு ஸ்வாபதேசமும் அந்யாபதேசமும் தனித்தனிச்சொன்னது, இத்திருவாய்மொழிக்குக்கீழும்மேலும் எம்பெருமானைக்கவிப்பாடினார். இத்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ப்ரக்ருதியைபருளிச்செய்கிறாரென்றுஅபிப்ராயத்தாலே. அவ்வந்யாபதேசமாவதெங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருபெண்பிள்ளையித்யாதி) கீழ் இப்படி க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே அவகாஹித்து அதுஸந்தானான ஆழ்வாருடைய இத்தசாநுஸந்தாநமும் முதிர்ந்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபிநிவேசத்தைப்பிறப்பிக்க அவ்வபிநிவேசாநுரூபமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே அத்யந்தவ்யாகுலராய் அவன்பக்கலிலே அதிமாத்ரப்ரவணராகக்கொண்டு இவர்படுகிற வ்யஸநங்களை யறியுமதாங்களே இவரை ஸமயக்ஞரல்லாதார்பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்ட இவருடைய வ்யாபாரங்கள்கண்டிவரை யிழக்கிறோமென்னுமச்சத்தாலே இவருடைய அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தை நிவர்த்திப்பிக்கப்பார்க்க இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்த ஸஹ்ருதயர்கள் இனிஇவரை நிவர்த்திப்பிக்கை அஸக்யமென்றுசொல்லிக்கொண்டு அஸக்யதைக்கு ஹேதுவாக இவருடையப்ராவண்யாதிஸயஜநிதவிகாரங்களையும் அவர்களுக்குச்சொல்லுகிறபடியை இவ்வந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் ஆஸ்ரிதரை எம்பெருமான் ஸவிஷயப்ராவண்யத்தாலே வ்யாபாரங்களைவிடும்படியாக்குமென்னுமிடம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரமேயமென்று ஸித்திதம். நோக்கியென்கை ... [illegible]

மூ:—துவளில்மாமணிமாடமோங்கு தொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்* இவளைநீரினியன்னைமீர் உமக்காசையில்லைவிடுமினோ* தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும்*

ஆறா—நம்பெருமானைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறாமையாலே அத்யந்தமவஸந்நையாய் அவனுடைய ஸௌந்தர்யலக்ஷணங்களையும் திவ்யாயுதங்களையும் திவ்யாவயவங்களையும் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தையும் சொல்லி அலற்றுகிறபடியைக்கண்டு இவளுடைய திருத்தாயாரும் பந்துக்களும் இவளைபிழைக்கிறோமென்னும்பத்தமில்லை இவளுக்கவன்பக்கலுள்ள அபிநிவேசத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று இவளுடைய தோழியை அபேக்ஷிக்க; இவளுமவர்களைநோக்கி ப்ரத்யக்ஷப்ரதிபந்நவிவிதகுணரூப நிகரவிஶேஷ யனாயெம்பெருமான் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைத்தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவள் அவனுடைய அத்யந்தபோக்யமாய் அதிஸ்ப்ருஹணீயமாயிருந்த திருச்சங்குதிருவாழிகளையும் திவ்யாயுதங்களையும் லாவண்யாதிகளையும் சொல்லியலற்றி அத்தாமரைகளின்கீழிலே வளர்க்கடவ குவளைபோலேயிருந்த அழகியகண்கள்

மேல்முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம்.

ஒ—துவளில்லாதென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்தோஷமென்று) மாமணியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயவென்று) மணிமாடம் ஸாரநித்யமாகையாலே ஸகலஜநஸ்ப்ருஹணீயமென்றுகாட்டுகிறார் (விஷயத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வார் ஸ்வரூபஞ்சொல்லப்படுகிறதென்று நம்முதலிகளெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியைப் பேரவிரும்பியிருப்பார்களென்று ஸ்லாகிப்பிக்கைக்காகப்பாட்டுத்தோறும் அதிஸ்ப்ருஹணீயஸாமாநாதிகரண்ய வடிவழகுமடியாலே வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார். தவளவொண்சங்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்மல மித்யாதியால்) குவளையொண்மலர் என்கிறவிடத்தில் ஒண்மையைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத் தாமரையித்யாதியால்) ௬௭

ப—துவளில் - துவளில்லாத, துவள் - தோஷம், நிர்தோஷங்களானவென்றபடி. மா - மஹத்துக்களான, நிரதி ஸயபோக்யங்களானவென்றபடி. மணிமாடம் - ரத்நங்களாலே நிர்மிதமான ப்ராஸாதங்கள், ஓங்கு - உயர்த்திகளை யிருக்கிற, அவ்வூருக்கு ஸம்ருத்தமாகையாலே விஸ்லேஷித்தபோது தொடங்கி அவ்வூரையும் அவ்வூரில் மாடங்களையும் அவற்றில் மாணிக்கங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வைத்தகண்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறளென்று இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயம். தொலைவில்லிமங்கலம் - திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யதேசத் தை, தொழுமிவளை - தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளை, "ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம்," என்கிறகணக்கி லே தொழுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற இவளையென்றபடி. இதுவாலிப்ராயமிக்ஷேபம். இத்தனைஅபி நிவேசமுடையான இவளை நிவர்த்திப்பிக்கப்போமோவென்றபிப்ராயம். இதுக்குவிடுமினோ வென்கிறத்தோடே அந் வயம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், ஸ்வவிஷயத்திலே ஸ்வாபேக்ஷைகையென்றொன்றில்லையோ? கேவலம் ஶரீர த்தை யுண்டாக்கினவை அநுவர்த்திக்கையேபோதுமோ? என்று ஸம்போதநத்துக்குக்கருத்து. நீர்- அடியிலே இவளைக்கொண்டுபோய்த்தொலைவில்லிமங்கலத்திலழக்கைக்காட்டின நீங்கள், விடுமினோ - விடுங்கோள், இவளைவிடுகையாவது- இவளுங்களுக்குவிதேயையென்கிற வாஸனையை விடுங்கோளென்றபடி. இவளுடைய அநுபவத்துக்குத்தண்ணீர்த்துரும்பாகாதே இவளுக்கோடுகிற ரஸத்தைக்கண்டுகொண்டு நிற்கப்பாருங்கோளென்று கருத்து- இனி-இவள் அதிசேத்ரகணைபானபின்பு, தொழுகையே ஸ்வபாவமாயானதற்குமுன்னேயன்றோ மீட்கப்பார்ப்பதென்றுகருத்து. உமக்கு - தாய்மாரான உங்களுக்கு, ஆசையில்லை, இவளை ஆசைப்படவகாஸமும் மில்லையாதலாலிபுமில்லை யென்றபடி. ஸாத்யஸாதநங்களானைபக்கல் பெற்றவர்களுக்கு ஸ்வாமித்வமுண்டோ? புக்கவிடத்தே ஸ்வயம்பாகாநிற்பாரைப்பெற்றவர்கள் நாங்கள் என்கிறதைக்கொண்டு நிவர்த்திப்பிக்கை யுசி தமோவென்றுகருத்து. இப்படி இவளை ஆசைப்பட அவகாஸமில்லையென்கிற தெத்தாலேயென்ன? இவளுடைய ப்ரேமைகளைப்பார்க்கலாகாதோ வென்றவற்றைச் சொல்லுகிறாள். தவள - ஶுப்ரமான, ஸ்வாபாவிகமான, அவ ன் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி ஸ்வச்சமான வென்றபடி ஒண் - ஒள்ளியதான, "உண்பதுசொல்லி லுலகளந்தான் வாயமுதங்கண்படைகொள்ளில் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே" என்றுபிராட்டிமார் கொண்டா

[illegible] பொருகண்கணீர் மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே* ௨௩
[illegible] பைம்பொழிற்றண்பணைத் துலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக* உரைகொளின்மொழியாளை நீரும
[illegible] ன்றியகற்றினீர்* திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்*

[illegible] கொண்டழுது நெக்கொசிந்து நீராயுருகாநிற்கும், ஆகலால் அங்கேகொண்டுபுக்கு வலிய இழந்
[illegible] ளி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமேயென்கிறார். ௨௪
[illegible] கொள்) [illegible] கஷி [illegible] வடிவில் [illegible]
[illegible] தவையத்தைபுடைத்தான துலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்க அன்று தொடங்கி அவளைப்பி
[illegible] தாலே [illegible] சொற்காலே திருப்பாற்கடலிலே

செய்தீர் (ஆகுலாதி [illegible]பால்) வலியவென்றது- வலுவிலேன்றபடி. உமக்காசையின்றிரான்
[illegible] தயமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளைமி [illegible]பால்). ௨௫

மூன்றாம்பாட்டு.

[illegible] யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]பால்) பைம்பொழிலா
[illegible] கிறார் ([illegible]பால்) உரைகொள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]
[illegible]பால்) இத்தால் திருநாளிலேதான் கொண்டுபோகவேண்டிவரும் அவ்வூரில் திருச்சோலையுள்ளிட்ட
போவாருண்டோ? இவளை அத்திருச்சோலையுள்ளாகக்கொண்டுபோய்க்கெடுத்துக்கோளென்கிறா
[illegible] உதாரணத்திலே [illegible]த்தையருளிச்செய்கிறார் (அன்று
[illegible]பால்) உரைகொளின்மொழியாளையென்றதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் ([illegible]
[illegible] வத்துசேர்ந்தது மென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலே [illegible]பால்) திரைகள்மேய்த்தது

[illegible] விக்கக்கொடுக்கிற உபகாரகனென்றேசொல்லி, இதுக்குமேல் சொல்லமாட்டாதே இவ்வளவே.
[illegible] ன்றிவ்வவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யம். நிறையும் வாயொடு - உதடுநெளியாநிற்கிறவாயோடே,
[illegible] தல், கண்கணீர் - நேத்ரஜலங்கள், மல்க - ப்ரவஹிக்கும்படி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, [illegible]
லே [illegible] நெகிழ்ந்து என்றபடி. ஒசிந்து - [illegible]மாய், கரை
[illegible] நகாநின்றாள். * * * ௨௬

[illegible] ளான, [illegible] ளானவென்றபடி. பணை - பணைத்த, [illegible]
[illegible] டையவையான வென்றபடி. கரைகொள் - கரைகளைக்கொண்டிருக்கிற, கரை - [illegible]
[illegible] யெல்லாம் [illegible]த்துக்கொண்டிருக்கிற வென்றபடி, பைம். பச்சைகளான, [illegible]
[illegible] ளான வென்றபடி. பொழில் - [illegible]புடைத்தான, துலைவில்லிமங்கலம் - திருத்து
லே மென்கிற [illegible] திலே. கொண்டுபுக்கு - இவளைக் கொண்டுபோய் [illegible]த்து இதுக்கு
[illegible] ன்கிறத்தோடே [illegible] உரைகொள் - உரைகொள்ளப் படுகிறதான, [illegible] போகாதே
[illegible] கேட்ட [illegible]விக்கப் படுகிறதான வென்றபடி. இன் - [illegible]மான, [illegible]
[illegible]விக்கும்படி [illegible]மான வென்றபடி. மொழியாளை - [illegible]த்தையுடையவளான இவ
[illegible] யைப்பற்றிருந்த நீங்களே, உமக்காசையின்றி - இவள்பக்கல் உங்களுக்கு ஒரு
ஆசை யுண்டானால் இப்படி செய்வீர்கோளோ இவளை அவ்வூரிலே கொண்டுபுகுகை பெ
[illegible] லாசையில்லாமை யென்றும் [illegible]. இவள்வேண்டாவென்றன்றோ நீங்கள் இவளை. அ
[illegible] புக்கதென்றுகருத்து. அகற்றினீர் - [illegible]த்துக்கோள். அகலுகை - [illegible]க்கை. இவள்
[illegible] [illegible]த்துப்போம்படி. பண்ணிக்கொண்டீகோளென்றபடி. இவளிப்படியானதுக்கு [illegible]
[illegible] ச் சொல்லுகிறேன். திரைகொள் - திரையைக்கொண்டிருக்கிற, திரை - [illegible]
[illegible] வென்றபடி. பௌவத்து - [illegible]
[illegible] - [illegible]ம். சேர்ந்ததும் [illegible]கள் கூக்குரல் கேட்கும்படியாகக் கண்வளர்ந்தது

மூ— நிறைகண் மேபத்ததுமே நிற்றி நெடுங்கண்ணீர் மல்கின்றதுமே*
தீர்த்தன் மறையாளர் வாழ் திருவல்லவாழ் மங்கலங்கண்டபின்* ஆர்க்கமொன்றுமறவுறும் மலிந்த
உறிவன் அன்னைமீர்* கற்கும்கல்விபெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே* யொற்கமொ
ன்றுமின்றுகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே*

ஆ— கண்வளர்ந்தநுனிபடியையும இந்தம்மைகதைதை யளந்தருளினபடியையும் பசுமேய்த்த
வையும் [illegible] திவ்யவெஷிகங்களைபேயலற்றி தன்னுடைய திருக்கண்கள்பரப்புயாறுபட
கர்த்நிற்கும். ஆதலால் அந்தேசகொண்டுபுக்கு இவளையவிபவிழுந்திகோளென்கிறாள்.

(நிற்குப) சுவளராமெஷபதி த்ர்யஷாமெஷ வெதவெதாகாரமயூவகர்கரான திவ்ய
தவெதமான வுமவகஸாரஞ்வாரஞ்வமாணவிமாஞ்கிகளை வாசுஷாகரித்துக்கொண்டு வாழ்
[illegible] திருவல்லவாழ்மங்கலத்தைக்கண்டபின் ஷீகவப்ராக்ஷமான தேயர்யெதையைக்கடந்து ஒருவர்க்கும்
மன்றிபே சொல்லும்சொல்லெல்லாம கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரானென்றே யெப்போது
ஒருநாளும்விபுமின்றியே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல மேன்மேலெனவந்த ஷீகவப்ரவே

இ— மென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவிசூதிபால்) இது உடமனுஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (பூத
நியாம்) நெடுங்கண்ணென்று கணனைவிசெஷித்ததற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடை
யால்) பரப்பு - விஸ்தாரம் மாறும்படி - வாஷ்பங்களாலே சூவாத்யாபடி, அதீயவானத்துக்கருத்
மருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலிதூநிடால) வசியெயன்றது - வனுவிலென்றபடி.

✳ நாலாம்பாட்டு.✳ -

[illegible] திருமென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவளராமெஷயவென்று) இத்தால் ஷ்வி
[illegible] செய்கிறார் (நிமெஷ்ரஷயென்று) நான்மறைவாணரென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிற
[illegible] வாழுமென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (வெதவெதுமிசூதியால்) அ
[illegible] வுறுமென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஷீகவதூதியால) மலிந்தாள்கண்டே
தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமிதூதியால்) கற்குங்கல்வியெல்லாமென்கிறதற்குத் த
ளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிதூதியால்) ஒற்கமொன்றுமிலளென்கிறதற்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்
[illegible] விபுமிதூதியால்) உகந்துகந்து என்கிறவிராசிக்குத் தாதுபர்யமருளிச்செய்கிறா (அவன்

[illegible] கண்டபம், நிறைகள்மேபத்ததுமே - பசுக்களை மேய்த்ததுமே, சுவயாரணம் இவளுக்குநட
[illegible] கண்டிகோளென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக. நிற்றி - வெஷளத்தால்தாலே சுகமோக ஈ.
நெடுங்கண் - சுதிப்ரமான விமலங்கள், இவையிரண்டும் க்ஷீரஸாகரங்கொன்னலாம்படி
[illegible] இக்கண்களாங்கூம் - வருணேமாம்படி வாஷ்முண்டாவதே! யென்றுகருத்து. நீர்ப
[illegible] கும்படி, நிற்கும் - நிலல நின்றுள் நிறைவுமஷஷயன்றியே நிறையாநின்றாளெ
அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இவள், நிற்கும் - நிற்கததக்கவையான, சுவளராமெஷயாநி
[illegible] படி. நான்மறை - நாலுவெதங்களுக்கு, வாணர் - நிர்வாஹகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், வ
[illegible] ராசுவாரஸத்தாலே வாழ்கிறவென்றபடி. திருவல்லவாழ்மங்கலம் - திரு
[illegible] யென்கிற திவ்யதேசத்தை, கண்டபின் - கண்டபின்பு, அர்க்கம் - ஷீகவாநமாணமான அ
[illegible] - அடக்கம், ஒன்றும - ஏகதேசத்தும், அறவுமிக்வும உறாள் - அடையாநிற்கிறாளில்லை,
[illegible] - [illegible], நமக்கு விதேயையாகாதொழிந்தாளென்றபடி. கற்குங்கல்வியெல்ல
[illegible] கல்லாம், அப்யஸிக்கிறபோலே ஸ்வகூத்தாகசொல்லுகிற வாசிகங்க
[illegible] நீக்கு என்றே என்கிறதோடே கூடம், கருங்கடல்வண்ணன் - நீலஸமுத்ரவணர்
[illegible] - [illegible] ப்பித்தன்படி வழகை என்னைஅனுபவிப்பித்த உபகாரகன், என்றே - இப்படிச
[illegible] சொல்லும் படியேசொல்லி [illegible]

குழையும்வாண்முகத்தேழையைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்கு* இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்
கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்* மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொ டன்றுதொட்டுமையார்ந்

கத்ருஷ்ணவஸ்தையளாகாநின்றாள், இப்படி அவன்திறத்தில் அதிநிவிஷ்டையான இவளை யென்செய்ய நி
ப்பிக்கவொண்ணுமென்கிறாள். ॥ ௪௪ ॥

(குழையும்) நிரவதிகஸௌந்தர்ய லாவண்யாதி ஜந்மபூமியான திருமுகத்தையுடையவளாய்
ட எம்பெருமான்திறத்தில் அதிப்ரவணையாயிருந்த இவளைத் திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டு
தன்னுடைய திவ்யபூஷணங்களினுடைய நிரவதிகஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளமெல்லாம் தன்னுள்ளே அடங்
கி பெருகுகிற நிரவதிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்திலே வர்ணபூர்ணமாய் அலர்ந்ததொரு தாம
ரைத்தடாகத்தினுடைய குளிர்த்தியையும் அழகையுமுடைத்தான திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமான்
எழுந்தருளியிருந்த இருப்பைக்காட்டினீர்; அன்றுதுடங்கி மழைபெய்தாலொக்கும் கண்ணநீரோடு மயங்கி

ஆயித்யாதியால்) குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யுத்கடமித்யாதியால்) பாட்டுக்குத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேபாட்டுக்குஸங்கதியுமென்றுகண்டுகொள்வது. ॥ ௪௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

குழையும்வாண்முகத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) அதில்
ந்தர்யசப்தத்தாலே வாள்சப்தார்த்தமும் லாவண்யசப்தத்தாலே குழையுமென்கிறதின் அர்த்தமும் விவ
க்ஷிதம். ஏழையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) இழைகொளென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சோதியென்கிறதை ஸமுத்ருஷ்டமாக்கிவிவ
க்ஷிக்கிறார் (நிரவதிகமானஜ்யோதிஸ்ஸினித்யாதியால்) வெள்ளத்திலென்கிறதற்கு இருந்தஇருப்பையென்கிறதோ
டந்வயம். செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ணபூர்ணேத்
யாதியால்) இருந்தவிருப்பைக்காட்டினீரென்கிறவித்தாலே அவ்வூரில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்நிதியைக்காட்டின
தன்றிக்கே இவளுக்கு அவ்விடத்திலே எம்பெருமானுடையஅழகையும் காட்டிக்கொடுத்தீகோளென்கிற
து ஸங்கதியும்ஸூசிதை. மையார்ந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயங்கியென்று)

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், குழையும் - குழையாநிற்கிற, குழைகை - த்ரவமாகை. நிஸமர்ஸகதார்
இருக்கிற என்றபடி. வாண்முகத்து - காந்திபூர்ணமானவதனத்தை யுடையவளான, வாள் - காந்தி.
முகமென்று ஸாகல்யாதிப்ரதர்சனம், வாள்முகத்தென்கிறவிடத்திலே ஸகாரஸ்யம்காரஸ்யவரணகாரா
தேசம். வாள்முகத்தையுடையவள் வாண்முகத்தாள். வாண்முகத்தேழையையென்று ஸமஸ்தபதம். ஏழையை -
ஏழையை, பண்டேஅவன்விஷயத்திலே ப்ரவணையாயிருக்கிற இவளை. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லி
மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, கொண்டுபுக்கு - கொண்டுபோய்ப்ரவேசித்து, இதுக்குக்காட்டினீரென்கி
றதோடே அந்வயம் இழைகொள் - ஆபரணங்களைக்கொள்ளாநிற்கிற, இழை - ஆபரணம். திருமேனியிலே
சாத்தியிருக்கிற திவ்யாபரணங்களுடைய காந்திகளையெல்லாம் ஸமூஹத்திலே கோஷ்டம்போலே தன்னுள்
அடக்கிக்கொள்ளாநிற்கிற வென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸிலே, “ஸ்வரூபமபாகிஸீ தல்பாக்ருதீஸ்ஸம்
ஸ்தாஸஹம்” என்னும்படியிருக்கிற ஆதீயகாந்திஸமூஹத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு இருந்தமை யென்கி
றதோடே அந்வயம், செந்தாமரைக்கண் - அரூணதாமரஸ விரோபநனென, தேஜஸ்ஸிலே வர்ணகாரணஜ்
யோதிகளெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி அதிரமணீயங்களான விரோசநங்களை யுடையவனென்றபடி
பிரான் - “ததாவிவர்ணஷாக்ஷோரா ஸஜ்ஜநா” என்கிறபடியே அவ்வடிவழகைக் காட்டித்தர்க்காக்கின உப
காரகன், கண்பிரான் என்கிறவிடத்தில் ணகாராத்லோபகாரோடகாராதேசம். இருந்தமை - இருந்தபடி
, “சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே யெழுவதோருரு” வென்கிறபடியே ஆதீயகாந்திஸமூஹத்துக்குள்ளே எழுந்
தருளியிருந்த வைலக்ஷண்யத்தை யென்றுவ்யாக்யானம். காட்டினீர் - இவளுக்குக் காட்டினிகோள். அன்றுதொட்டு -
அன்று துடங்கி மழைபெய்தால் [illegible] ஒக்கும் - ஒவ்வாநிற்கிற, மழைபெய்தாப்போலே யிருக்கி

மூ— இவள் நுழையுஞ்சிந்தைய ளன்னைமீர்தொழு மத்திசையுற்றுநோக்கியே* ¹⁶
நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை* வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரை
வண்டொலைவில்லிமங்கலம்* நோக்குமேலத்திசையலால்மறுநோக்கிலள்வைகனாடொறும்* வாய்க்கொள்
வாசகமு மணிவண்ணனாமமே இவளன்னைமீர்* ¹⁶

ஆ— அக்கண்களையே நினைத்து அந்தநிக்கைநோக்கித் தொழாநிற்கும்; இனி இவளை ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோ! என்கிறாள்.

(நோக்கும்) ஸர்வதாவஸ்துக்களிடத்தில் ஸ்நேஹமுடையவளான இவள் ஸதா ஸேவ்யமான பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்தைத் தொண்டுபூக்கவென்றுதுடங்கி கண்களாலுக்கல்லது காணாள், வாயால் மணிவண்ணனாமமேயல்லது சொல்லாள். இவளை நிவர்த்திப்பிக்கமுடியுமோவென்கிறாள்.

இ— நுழையுஞ்சிந்தையளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களையேநினைத்தென்று) பாட்டுக்குப் பாவார்த்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனி இவளையிதுவாதியால்),

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

ஸர்வேச்வரவிஷயத்திலே ஸர்வாத்மநா ப்ரவணையாயிருக்குமத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேசவாதியால்) திவ்யதேசவைபவம் ஸ்தோத்ரமாயிருக்கும் ப்ரகாரம். செந்நெலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செந்நெலாதியால்) ஸம்ருத்தம், ஸம்பந்நம், ஸமீதி, ஓங்குசெந்தாமரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞதாதியால்) நோக்கும்பக்கமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமனமென்று) நோக்குமேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டுபுக்கவிதுவாதியால்) நிச்சயமல் மறுநோக்கிலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலிதுவாதியால்) இத் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கி என்றுகீழ்ச்சொன்னத்தை வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீகரிக்கிறாளென்று வ்யாக்யானம். பாட்டுக்குப் பாவார்த்தம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியிவளையிதுவாதியால்)

ஸ — இவள் - இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், நுழையுஞ் சிந்தையள் - நுழைபாயிற்கிற திறமையுடை சிந்தை - நெஞ்சு, ஸம்பந்தத்தாலே அவனுடைய வடிவழகிலேஉள்ளுள்ளே நுழைபாநிற்கிற நெஞ்சையுடையவளாய்க்கொண்டு என்றபடி. அத்திசை - அந்தநிக்கை, அவனெழுந்தருளியிருக்கிறதொலைவில்லிமங்கலத்திக்கென்றபடி. உற்று - உறுதியாக, தன்பார்வையெல்லாம் அந்த திக்கிலேதானே நிரஞ்சநமாம்படியென்றபடி. "ஸகலஜ்ஞாநபாநவிஷயாந் ஸம்பத்ய" என்னுமாப்போலே, நோக்கி - பார்த்து, தொழும் - ஸேவிபண்ணுகின்றாள். * * * * *

அன்னைமீர் - தாய்மார்கள், கரும்பொடு - உக்ஷுகளோடேகூட, செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்கள், வளர்ந்தவூரிலே கதவினங்களாயிருக்கிற வீதிக ளென்றபடி. ஓங்கு - செழிப்பாலே உன்னதங்களை கரும்புகளுக்கும் செந்நெல்களுக்கும் நிழலைச்செய்யும்படி உன்னதங்களான, செந்தாமரை - சுவர்ணசாரமான, நோக்கும்பக்கமெல்லாம் - பார்த்தவிடமெல்லாம், பக்கம் - பார்ச்வம், உபயபார்ச்வங்களிலுமென்றபடி. வாய்க்கும் - வாய்க்கிற, ஸம்ருத்தங்களாகிற்கிற வென்றபடி. தண் - சீதளமான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, வடகரை - உத்தரதீரத்தில், வண் - உதாரமான, ஸகலஸம்பந்நமான வென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலம் - தொலைவில்லிமங்கல மென்கிற திவ்யநகரத்தை, வண்தொலைவில்லி யென்கிறவிடத்தில் உதாரதத்வ தண்மைடகாரலோபச்சாந்தஸம். நோக்குமேல் - நோக்கினதுக்குமேலே, அவ்வூரைக்கண்டபின்பு இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், அத்திசையல்லால் - அந்தநிக்கை ஒழிய, மற்று - மற்றொன்றையும், நோக்கிலள் - பார்க்கிறவளல்லள், வைகல்நாடொறும் - கழிகிறநாள்தோறும், வைகுகை - கழிகை, நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் வகாரதவ்ரு தகாரோடகாரலோபச்சாந்தஸம், ஸாவதாகாலமுமென்றபடி. வாய்க்கொள் - வாயிலே கொள்ளுகிற, இவள் தன்வாயாலே சொல்லுகிற வென்றபடி. வாசகமும் - வாக்யரூபமும் மணிவண்ண ஸ்ம - உடைத்து - ரு

மூ—அன்னைமீரணிமாமயில்சிறுமானிவணம்மைக்கைவலிந்* தென்னவார்த்தையுங்கேட்குறாடொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லான்* முன்னநோற்றவிதிகொலோமுகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவவன்* சின்னமுந்திருநாமமுமிவள்வாயனகடிருந்தவே* ॥எ॥

ஆ—(அன்னைமீர்) நிரதிஶயஸௌந்தர்யஶாலிநீத்வத்ரூபையாலே பாலஹரிணீஸத்ருஶமுக்தையாயிருந்த விச்சிறுப்பெண்பிள்ளை நம்முடைய விநிஷேதாதிகளையெல்லாம் மீறிப்போய்க்கொண்டு தொலைவில்லிமங்கலமென்னுஞ்சொல்லல்லது மற்றொருசொல்லுங்கொள்ளாள். வேதங்களும் வைதிகோத்தமரான ஸநகாதிகளுமே த்திறைப்போலே விஶதமாபதஸ்த்வமாம்படி யவனுடையதிவ்யசிஹ்நங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிஸகலகுணங்களையும் ஸக்ரமமானசொற்களாலே சொல்லாநிற்கும். இப்படி இவளுக்கு த்தேவப்பிரான் திருவடிகளிலுண்டான ஸக்திவிஶேஷம் ஜந்மாந்தரக்ருத ஸுக்ருதவிஶேஷாநுஷ்டானஸாமர்த்யத்தாலே வந்ததோ? அன்றியே அவனுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையாலே வந்ததோ? வென்று விஸ்மிதையாயிப்படிப் பக்திவிஶேஷயான விவளெனக்குங்கூட விதேயையல்லளென்கிறாள். ॥எ॥

(திருந்த) ஸர்வாத்மநாக்ஷமான ஸகலவேதங்களாலும் ஸம்ஸ்துதியமாநனைப் பக்ஷஸமாநமாய

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

இ — அணிமாமயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) சிறுமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலேத்யாதியால்) ஸ்திரியையாலே என்கிறத்தை யுபலக்ஷிதயா வென்றொருவதத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிப்பது. நம்மைக்கைவலிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) என்னவார்த்தையும் கேழ்க்குறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றொருவித்யாதியால்) திருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) அவன்சின்னமுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) திருநாமமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) இவள்வாயனகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்ரமமானவித்யாதியால்) இத்தால் வாய்க்கொள்வாசகமுமென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை விவரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸம்மதிஸூசிதமாகும். த்ருதீயவாக்யத்தின் ஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) முன்னநோற்றவிதிகொலோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸாரதாத்பர்யமருளிக்செய்கிறார் (இப்படிபக்திவிஶேஷயித்யாதியால்) ॥ஞ॥

✱ எட்டாம்பாட்டு. ✱

திருந்துவேதமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மேத்யாதியால்) வேள்வியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்ஷஸமாநமாயேத்யாதியால்) திருநாமங்களைச்சொன்னது உபலக்ஷண

ஶ—அன்னைமீர்- தாய்மார்காள்? அணி - அழகியதான, மா — நீண்டகாலியையுடைத்தான, மா ஶப்தம் தீர்க்கவாசி. மயில் - மயூரியாயிருக்கிற, மயூரிபோலேஸௌந்தர்யமுடையயிருக்கிறவென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணியான, பாலஹரிணிபோலே முக்தையாயிருக்கிற மெல்லியளான என்றபடி. இவள்நம்மை - அன்னையருந்தோழியருமானநம்மை, கைவலிந்து — அதிக்ரமித்து, நமக்குவிதேயையல்லாதவளாயென்றபடி. தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால் — திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிறவார்த்தையொழிய, என்னவார்த்தையும் - வேறொருவார்த்தையையும், கேழ்க்க - கேழ்க்கைக்கு, உறாள் - ஸக்தியாள், கிட்டாளென்றபடி. அவன்சின்னமும் — அவனுடைய சிஹ்நங்களும், தவளவொண் சங்குசக்கரமென்று சொல்லப்பட்ட திவ்யாயுதாதி சிஹ்நங்களும், திருநாமமும் - ஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதி குணவாசகங்களான திருநாமமும், இவள்வாயனகள் - இவள்வாயிலே, திருந்த - திருந்தும்படி, உஜ்ஜ்வலமாம்படி. சிஹ்நங்களும் திருநாமங்களுமிவள் வாயிலே பட்டபின்பு உஜ்ஜ்வலங்களாய்த்தன வென்றுகருத்து. முன்னம்- பூர்வஜந்மத்திலே, நோற்ற- இவளாலே அநுஷ்டிதமான, விதிகொலோ?- ஸுக்ருதமோ, முகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ - தேவபிரானுடைய ஸௌந்தர்யமோ, அவனழகைக் கண்டவாஸனையோ வென்றபடி. இவளிப்படி சிஹ்நங்களையும் திருநாமங்களையுமித்தனை யழகாகச் சொல்லும்படியான, பக்திவிஶேஷம், பூர்வஸுக்ருதத்தால் வந்ததோ? அவன்ஸௌந்தர்யத்தைக்காண்கையால் வந்ததோவென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்டொலைவில்லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥அ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

—

ஆ—வேதாநவிஹவேதங்களால் ஸதா ஸந்நிஹிதரான ஸ்வாமியும் பிராட்டியும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் ஸத்வாரஸ்யத்துடன் மாய்க்கொண்டு அந்த ஸந்நிதியிலே யவதரித்தருளின ஸர்வேச்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில் ஸம்ருத்தியபூர்த்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்டொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு செப்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றொரு மிருந்திருந்தக்கணகளையேநினைத்து அரவிந்தலோசன! அரவிந்தலோசன வென்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பித்தீ—மெனகிறார் (ஈச்வர்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) மலிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிருத்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுளித்யாதி - இத்தாலவளைத்தொழுதவன்று தொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடையமெய்யித்ருத்தைச்சொல்லுகிறாள் என்று ஸமதிமுகஞ்செய்தெ. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

—

ப—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளங்கள் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங்களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹதீ, ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ யென்றபடி, மகள் - பெண், மகள் ஸப்தத்துக்கு மகளிரென்று பஹுவசநம் பஹுமாநத்தில், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேச்வரன்தானு மென்றபடி. பஹுவசநம் பஹுமாநத்தில், மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸம்ருத்தமாக இருந்து ஸாவதமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ் - வாழ்கிற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருநல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விரஜைக்கரையென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தொலைவில்லி மங்கலம் - திருத்தொலைவில்லி மங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, கஜஹஸ்தலக்ஷணயா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழு தென்கிறததோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கருத்தவையான, "சவிதேக்ஷணா" வென்றபடியே மாவிலவித கலவைபடை நீளங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே ஸாஹ்லாதகமான கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகைப்பவிசேக்ஷணேயோடொக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிவிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. அவளைப்பதாலிக்கையால் வந்தவழகுதானுமிறே அவள்கண்ணுக்கு, அதிலும் இவ்வழகுமுண்டிறே ஒதீயாத்தை பதாலிக்கைய விவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுதொடங்கி, கண்டுசேவித்து வந்தனஞ்செய்த வன்று தொடங்கி, நாள்தொடங்கியென்கிறவிடத்திலே வகாரலோபம் தகாரம் டகாரமாக ஸந்தி. இன்றொடாறும் - இப்பாலுண்டான நாள் தோறும், இதுக்கு இரங்குமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யசித்திருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் வ்யவஸாயம் பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்தலோசன - ஸம்போதநம், என்றென்றே - ஒருக்காலசொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலும்படியே சொல்லிய வழைத்து, நைந்து - ஸிதிலமாய்த்தேயாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥அ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொறும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பலவாகச் சொல்லியென்றபடி.

மூ—திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாமலிந்* திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில் லிமங்கலம்* கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாட்டொடங்கியிந்நாடொறு* மிருந்திருந்தரவிந்தலோசனவெ ன்றென்றேநைந்திரங்குமே* ॥ ௮ ॥

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்

ஆ—வேதங்களும் வைதிக கர்மங்களும் ஸ்ரீதேவியும் நிரதிசயபரிபூர்ணராய்க்கொண்டு ஸ்ரீயஃபதியான ஸர்வேச்வரன் திருநாட்டிலெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பிற்காட்டில் ஸந்தோஷித்தெழுந்தருளியிருந்து வாழ்கிற பொருநல்வடகரை வண்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே இழைகொள் சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமையை அலர்ந்ததொரு செப்தல்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்க ளாலேகண்டு கைதொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவும் இருந்திருந்தக்கண்களையேநினைத்து அரவிந்தலோ சந! அரவிந்தலோசந என்றென்றேசொல்லிநைந்து தளராநிற்குமென்கிறாள். ॥ ௮ ॥

"(இரங்கி) இவளைத்திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தை நீங்கள் கற்பி த்—மென்கிறாள் (லக்ஷ்மீத்யாதியால்) தாமென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) மலிந்துஎன்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) தொலைவில்லிமங்கலம்கைதொழுமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொலைவில்லிமங்கலத்திலேயித்யாதியால்) கருந்தடங்கண்ணியென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அலர்ந்ததொருவித்யாதியால்) தொழுதவன்றுளித்யாதி - இத்தாலவனைத் தொழுதவன்றுதொடங்கி இன்றளவுமுண்டான விவளுடையமேலாயிருத்தைசொல்லுகிறாள் என்று ஸம் க்ஷிப்தமாகவிடைத்து. ॥ ௮ ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதியால்)

ப—திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸ்வரவர்ணாதிகளங்கள் தப்பாதிருக்கிற என்றபடி. வேதமும் - வேதங் களும், வேள்வியும் - யாகங்களும், திருமாமகளிரும் - லக்ஷ்மியாகிற பெரிய பெண்ணும், திரு லக்ஷ்மீ, மா - மஹ தீ, நாயிகாலக்ஷ்மீ என்றபடி, மகள் - பெண், மகள் சப்தத்துக்கு மகளிரென்று பஹுவசநம் பஹு மாநார்த்தம், பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி தாம் - தாமும். ஸர்வேச்வரன்தானுமென்றபடி. பஹுவசநமிவ ஹைஸ்வர்ய, மலிந்து. திருநாட்டிலும் ஸந்தோஷத்தோடேயிருந்து ஸாவதமாக எழுந்தருளியிருந்து, வாழ்- வா ழாநிற்கிற, இது அவ்வூருக்கு விசேஷணம். பொருநல வடகரை - தாம்ரபர்ணிக்கு உத்தரதீரத்தில், விர ஜைக்கரையென்னுமாப்போலே சொன்னபடி. வண் - ஸம்ருத்தமான, தொலைவில்லிமங்கலம்- திருத் தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, அஜஹல்லக்ஷணையா அவ்வூரிலிருக்கிற செந்தாமரைக்கண்ணனை யென்றபடி. இதுக்கு கைதொழுதென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கரும் - கறுத்ததையான, "அஸிதேக்ஷணா" வென் கிறபடியே த்ராவிடஸித ஸ்வபதத நீலங்களான வென்றபடி. தடங்கண்ணி - தடாகம்போலே ஸாக்ருஷ்ட விஸ்தீர்ணங்களான கண்களையுடையவளான விவள், தடம் - தடாகம், கருங்கண்ணி - கண்ணழகுக வன் அஸிதேக்ஷணையோடொக்கும். தடங்கண்ணியென்று அவளிற் காட்டிலிவளுக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிற து. அவ்வையநாஸிக்கையால் வந்தவழகுதோற்றமிறே அவள்கண்ணுக்கு, அதிலஹ்ம்ஸமழகுமுண்டிறே உதிய த்தை யநாஸிக்கையா லிவள் கண்ணுக்கு. கைதொழுத வன்றுடங்கி. கண்டுசேவித்து வந்தன்றுதுடங்கி, நான்துடங்கியென்கிறவிடத்திலே வகாரமுமவ்ர தகாரமும டகாரமும ஸந்தேஹம். இன்றொடொறும்-இப்பாலுண் டான நாள்தோறும், இதுக்கு இரங்கு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இருந்திருந்து - ஆற்றாமையாலே யரித்தி ருக்கமாட்டாதவள் க்ஷணந்தோறும் ஸ்வயம்ஸமாதாநம்பண்ணிப்பண்ணியிருந்தென்றபடி. அரவிந்த லோசன - ஸம்போ. என்றென்றே- ஒருகால்சொல்லி நிற்கமாட்டாமையாலே பலகாலும்படியே சொல்லிய ழுந்து, நைந்து - ஶிதிலமாத்ரையாய், இரங்கும் - நெஞ்சுருகநின்றாள், இரங்குகை - நெஞ்சுருகுகை ॥ ௮ ॥

இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், அவ்வூர் - அந்தவூரினுடைய, திருத்தொலைவில்லி மங்கலத்தினுடைய வென்றபடி. திருநாமம் - திருநாமத்தை, கற்றதற்பின்னை - சொல்லக்கற்றபின்பு, இரங்கி - நெஞ்சுருகி, நாடொ றும் - நாள்தோறும், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, அவன் நாமங்களை பவமாகச் சொல்லியென்றபடி.

மூ—கண்ணநீர்களலமர* மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்* துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்* கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே* கூ॥
பின்னைகொனிலமாமகள்கொ திருமகள்கொல்பிறந்திட்டா* ளென்னமாயங்கொலோ இவணெடுமாலென்

ஆ—க்கற்றதற்பின் விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலேயுண்டான ஸந்தாபத்தாலே திருநாமத்தையே வாய்வெருவி அசேதநமான மரங்களுங்கூட இரங்கும்படி ஶோகித்தோடே மணிவண்ணவோவென்று கூப்பிட்டழைத்துத் துரங்கம்வாய்பிளந்தான் தன் ஶத்ருக்களெல்லாம்போம்படி யெழுந்தருளியிருந்த தொலைவில்லிமங்கலமென்றுசொல்லித் தன்கைகளைக்கூப்பித்தொழாநிற்கும். ஆதலால் அவ்வூரில்கொண்டுபுக்கு அவ்வூர்திருநாமத்தைக்கற்பித்துக்கெடுத்திகோளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பின்னைகொல்) நீங்களிவளை திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலே கொண்டுபுக்கவன்றுதுடங்கி அவனுண்டான ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையே சொல்லிக்கூப்பிட்டுத் தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கேற்கத் தானவதாரம்பண்ணுவதற்குமுன்னே எம்பெருமான் பலவடிவுகளைக்கொண்டு நின்றிருந்துறைகின்ற திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சென்னியால்வணங்கி அவ்வூர்திருநாமத்தையென்றே கேட்பதென்று சிந்தியாநிற்கும். இப்படி எம்பெருமான்பக்கலுண்டான ப்ரீதிவெள்ளத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற இவள் நப்பின்னை

இ—இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷத்யாதியால்) வாய்வெரீஇஎன்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமத்தையேயித்யாதியால்) துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை என்கிறதற்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஶத்ருக்களெல்லாமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

நெடுமாலென்றேநின்றுகூவும் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) கூப்பிட்டுஎன்கிறதற்கு வணங்கியென்கிறதோடே அந்வயம். முன்னிவந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) தன்னோடுஎன்றது - இப்பிராட்டியோடேயென்றபடி. ஏற்கஎன்றது - அநுகுணமாகவென்றபடி. தானவதாரம்பண்ணுவதற்குஎன்றது - பிராட்டி அவதாரம்பண்ணுவதற்கு என்றபடி. நின்றிருந்துறையும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பலவடிவுகளையித்யாதியால்) அவ்வூர்திருநாமங்கேட்பது சிந்தையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரித்யாதியால்) ஆஶயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெருமான்பக்கலித்யாதியால்) பின்னைகொல் நிலமாமகள்கொல்

ஶ—கண்ணநீர்கள்-நேத்ரஜலங்கள், அலமர-வ்யாகுலங்களாய்ப்ரவஹியாநிற்க, மரங்களும்-அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களுங்கூட, இரங்கும்வகை- இரங்கும்படி தன்னுடைய த்வநியைக்கேட்டு உருகிப்போம்படியென்கை, ஓமணிவண்ண? என்று மாறியமயிப்பது- ஓ! என்று ஶுக்ருந்துநிவிஶேஷம். மணிவண்ண - நீலஸ்வபாவனே, வண்ணம்-ஸ்வபாவம். மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸௌலப்யத்தை ரக்ஷணீயனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. ஸம்போதி. என்றுகூவும் - இப்படிகூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - விஷாதே. துரங்கம்-அஶ்வரூபியான கேஶியை, வாய்பிளந்தான் - வாயைப்பிளந்தவனான க்ருஷ்ணன், உறை-வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லி மங்கலமென்று-திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்று சொல்லி, தன் கரங்கள்-தன்னுடைய ஹஸ்தங்களை, கூப்பி,-அஞ்ஜலியாகப்பண்ணி, தொழும்-ஸேவியாநின்றாள். * * * * * ॥கூ॥

இவள் - தொலைவில்லிமங்கலத்தை நீங்கள்காட்டக்கண்டநுபவித்தவிவள், நெடுமாலென்றே - ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தை உடையவனேஎன்றே, மால் - வ்யாமோஹம், நின்று - ஸ்தாயியாய், நிரந்தரமாவென்றபடி. கூவும் - கூப்பிடாநிற்கிறாள், ஆல் - ஆஶ்சர்யத்யோதகாவ்யயம், முன்னிவந்து - இவளோடு தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக இவள்பிறப்பதற்குமுன்னேவந்து. அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், நின்றிருந்துறையும் - அநேகரூபங்களை வரித்து வஹித்து நின்றிருந்தும்வஸியாநிற்கிற, தொலைவில்லிமங்கலம் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்கிற திவ்யநகரத்தை, சென்னியால் - ஶிரஸ்ஸாலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிறாள், அவ்வூர்திருநாமம் - அந்தவூர்திருநாமத்தை, கேட்பது - பிறர்சொல்லக்கேட்கை,

மூ— சேர்விடமான * முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்*சென்னியால்வணங்குமவ்வூர்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே* ।ம॥
சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே* தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூரவர் சடகோபன்* முந்தை

ஆ— ப்பிராட்டியே! ஸ்ரீப்பிராட்டியோ! பெரியபிராட்டியோ! அன்று இவள்தானென்றுசொல்லலாம்படியான.. வைலக்ஷண்யமான வ்ருத்தாந்தங்கண்டறியோம், இதென்னவாஸ்சர்யமென்று விஸ்மிதையாய்க்கொண்டு இப்படி பரிநிவ்ருத்தியான விஷயம் என்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்க முடியாதென்றுசொல்லி முடிக்கிறாள். ।ம।
(சிந்தையாலும்) வாங்மனஃகாயவ்ருத்திகளாலே தேவபிரானையே தந்தைதாயென்று அடைந்த குருகூர்ச்

இ— திருமகள்கொல் என்றிவ்வளவேசொல்லவமையுந் திருக்கையாலேபிறந்திட்டாளென்கிறவிடம் ஸ்ரீயகமத்தகைபாலருக்குத் தனியே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிவள்தானித்யாதியால்) அவர்களுக்கு இவள்படியல்லாமையாலே இவளவர்களிலேயொருத்தியுமன்று; லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவள் தானிப்படியொருத்தி பிறந்தாளென்று சொல்லலாமென்றபடி. அவதரித்தாளென்றுசொல்லாதே பிறந்திட்டாளென்றுசொன்ன வஹங்காரத்தாலு மிப்பக்ஷத்திலிப்படியே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னமாயங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைலக்ஷண்யமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபரிநிவ்ருத்யாதியால்) இவளுக்கிவ்வளவ்ருத்தாந்தமெல்லா முங்களாலேவந்ததென்கிற வ்ருத்தாந்தத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸ்தாவித்து இனியென்னுவிஷயம் நிவர்த்திப்பிக்கமுடியாதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறளிப்பாட்டிலென்று இவ்விரண்டுபாட்டுக்களுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ।ம।

— சிந்தை - விஷயத்து, இவளுக்கிதிஸ்வபாவம். தான்சொல்லுகிறதிருக்கப் பிறர்சொல்லக்கேட்கவேணுமென்று சிந்தைகிறாளென்றபடி. தோழி தன்வாயில் திருத்தொலைவில்லிமங்கலமென்றால் இப்பிராட்டி சொல்லும் போது தன்னை அபஹரித்த ஸ்தலமாகையாலே ஊர்திருநாமத்தைச்சொல்லாதே பவ்யமென்றுசொல்லுகிறாள். ஆனால் அவ்வூர்க்கான சொன்னேனென்னில்? அது ஸாமான்யத்வரஹித்யமாயிருக்கையாலே இத்தையிப்போதுதவிருகிறாள். பின்னைகொல் - பின்னையோ, இவள் நீளைப்பிராட்டியோ!என்றபடி. நிலமாமகள்கொல் - பூமிக்கடிக்ஷமாதியாய் ஹணங்களாலே சக்தியான ஸ்ரீப்பிராட்டியோ, நிலம் - பூமிவீ. திருமகள் கொல் - பெரியபிராட்டியோ, பிறந்திட்டாள் - பிறந்தாள், இட்டாளென்றுவாசகமுநக்ஷயொருமம் அவர்களிலேயொருத்தியுமன்று? லோகமெல்லாம்வாழுகைக்கிவளொருத்தி பிறந்தாளென்றபடி. என்னமாயங்கொலோ - என்ன ஆஸ்சர்யமோ, எம்பெருமான்பக்கல் வைலக்ஷண்யமானவ்ருத்தமென்ன வாஸ்சர்யமோவென்றபடி. * ।ம।
சிந்தையாலும் - மனஸ்ஸாலும். சிந்தை - மனஸ்ஸு, சொல்லாலும் - வாக்காலும், செய்கையினாலும் - காயிகவ்யாபாரங்களாலும், இதுக்கு அடைந்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தேவபிரானையே - தொலைவில்லிமங்கலத்திலிருக்கிற தேவப்பிரானையே. தந்தைதாயென்று - பிதாவும் மாதாவுமென்று. அடைந்த - அடைந்தவரான, இது ஆழ்வாருக்குவிசேஷணம். இத்தால் இப்பிராட்டி தன்தாய்மார்முதலான பந்துக்களைவிட்டுத்தேவப்பிரானையே ஸர்வவிதபந்துவாகப் பற்றினாளென்று சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கு தாத்பர்யத்தை ஆழ்வார்தாமே வெளியிட்டாராய்த்து. இராஜ்யமென்றால் ஸ்நேஹிக்கவும் பக்கல் ப்ராவண்யமும், மணிவண்ணனோவென்று கூவுமாலென்றுவாக்ப்ராவண்யமும், கரங்கள்கூப்பித்தொழுமென்றுகாயப்ராவண்யமும்மொருபாட்டிலேயுபஸம்ஹரித்துச்சொல்லிற்று. வண்குருகூரான, ஆழ்வார் அவனையேஸர்வவிதபந்துவாகப்பற்றினார்ப்போலே, 'அன்னையாயத்தனாய்', 'மாதாபிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர்நாராயண:' என்கிறபடியேயாழ்வாரையே ஸர்வவிதபந்துவுமாய்ப்பற்றியிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. குருகூரவர், சடகோபன் - திருக்குருகூரிலிருக்கிறவர்களுடைய சடகோபன், ஊரிலிருக்கிறவர்கள் - ஊரவர். அவர்களுக்கு ஸர்வநிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். முந்தை - அநாதியான, அநாதியாயிருக்கிற வேதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதானவென்றபடி. "வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தஶரதாத்மஜே। வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா"என்னுமாப்போலே ஸஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கநுரூபமாக வேதமும் தமிழாயவர்பக்கல் பிறந்ததாகையாலே முந்தையாயிரமென்கிறது.

மூ—பாயிரத்துள் இவை தொலைவில்லிமங்கலத்தைச் சொன்ன* செந்தமிழ்ப்பத்தும் வல்லார் அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறு—சடகோபன் சொன்ன ஸகலவேதஸாரபூதமான ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் ஸாரபூதமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லார் பெருமானுக்கும் பிராட்டிகளுக்கும் ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவாரென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

* நிகமனம். *

இ—முன்னைப்பயன் கிறதற்கு த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதஸாரமாதியால்) செந்தமிழ்ப்பத்துமென்கிற தற்கு த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரபூதமான இத்திருவாய்மொழியை பிரஸ்தாபியால்) திருமாலுக்கு என்கிறதற்கு த்வயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டியால) ॥௧௧॥

பத—ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன - ஸ்வஷ்டம் செந்தமிழ் - செவ்வியதாயிருக்கிற? ஸம்ஸ்க்ருதத்திலே ஸகல தேசஜ்ஞானவானென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், வல்லார் - அப்யஸித்தவர்கள், திருமாலுக்கு - லக்ஷ்மீபதிக்கு, திரு - லக்ஷ்மீ, மால் - பதி, லக்ஷ்மீவிஶிஷ்ட நாராயணனுக்கென்றபடி, அடிமைசெய்வார் - ஸகலவிதகைங்கர்யங்களும் செய்யப்பெறுவர். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய பக்த்யாதிகல்யாணகுணபூர்ணாய ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீமதே வேதாந்ததேஶிகாய நம꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(துவளில்மாமணிமாடம)

ஶங்கா2ரிஶஸ்த்ரதே3வஸ்ய ஸ்தாநம் ஶ்ரீமஹாந்த꞉

தத்வஜ்ஞாநாதிஜாதம் ஸ்ரீஸரஸிஜாக்ஷ விஷ்ணுநாமேய꞉ ।

தே3வீ ஸம்ஶ்லேஷதஶாஸக்த்யாதிகோ தே3வதேவ

ஸ்தாநேஶ்வரோ நக3ரீவிஷ்டப்யாநம் ஸ்ரீமந்நிவாஸ꞉ ॥௭௪॥

(ஶங்கா2ரிஶஸ்த்ர) தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் - அழகிய திருவாழி திருச்சங்குகளாலும், (ஶ்ரீதே3வதே3வப) தேவதேவபிரானென்றே - தேவதேவத்வத்தாலும். (ஸ்தாநம் ஶ்ரீமஹாந்த꞉) திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும் - திருப்பாற்கடலிலே கணவளர்ந்தருளினமேன்மைத்தாலும், (தத்வஜ்ஞாநா ஜாதம்) கருங்கடல்வண்ணன் - கடலுக்கு ஸத்ருஶமான ஔஜ்வல்யத்தாலும், (ஸ்ரீஸரஸிஜாக்ஷ) செந்தாமரைக்கட்பிரான் - புண்டரீகாக்ஷத்வத்தாலும், (விஷ்ணுநாமேய꞉) அவன்சின்னமும் திருநாமமும் - ஸ்ரீவிஷ்ணுத்தாலும், விஷ்ணு என்கிற இத்தாலேதானே சின்னமும் திருநாமமும் என்று ஸமானாதிகரணமாய் வடிவின்மாமெய்யிலே மணிவண்ணனுமமே என்றுசொல்லப்படுகிற திருநாமமும் ஸங்க்ருஹீதமாகிறதென்று திருவுள்ளம். (தே3வீ ஸம்ஶ்லேஷத) திருமாமகளிருந்தாம் - ஸ்ரீதேவியாலே ஸேவிக்கப்படுகையாலும், திருமாமகளிரென்றது மற்றைப்பிராட்டிமாருக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ஶக்த்யாதிகோ) துரங்கமவாய்பிளந்தானுறை - கேசிவதம்பண்ணின ஸௌசீல்யத்தாலும், (தே3வதேவ ஸ்தாநேஶ்வர) நெடுமாலென்றேநின்று - சக்ரவர்த்திதிருமகனுக்குரிய ப்ரீதிகையாலும், திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்திலெம்பெருமான் தன்னிடத்தில ஸக்தரானவர்களை உகந்தருளுகளோடே விடாதிருக்கிறானென்று "துவளில்மாமணிமாடம்" என்கிற உரகத்திலே ஸ்ரீமத்ஶடகோபரான பராங்குஶன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[தீ3வ்யாஸ்யாதே3ஶ꞉, தே3வீஸம்ஶ்லேஷதாஸாக, என்று பதினெண்ணூறிரத்தில்வாரம். விஷ்ணுஸ்யாதே3ஶ꞉ நீதிஸ்ரவஸ்வா꞉. ஸரஸிஜாக்ஷவிஷ்ணு - சுயிபாந - விஷ்ணுஸ்யாதே3ஶ꞉ - செந்தாமரைக்கண், மணிவண்ணனுமமே, சின்னமுந்திருநாமமும், ஆகையாலே]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதே3ஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாலுக்குவையமளந்தமணாளர்க்கு•நீலக்கருநிறமேகநியாயற்கு•கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்

ஆ—(மாலுக்கு) இப்படிமாங்களுமிரங்கும்வகை "மணிவண்ணனே" வென்று கூப்பிட்டு அவனைக்காணப்பெறாமையாலே மோஹதசாவஸ்தையாய் ஆத்மீயங்களையிழந்து அத்யந்தசோச்யதசையான இவளைக்கண்டு திருத்தாயாரிவளினுடைய மகிமாதிசயத்தாலே ஹ்ருஷ்டையாய்க்கொண் டெம்பெருமானுடைய குணசேஷ்டிதங்களுக்குத் தோற்றிவளிழந்தவற்றைச்சொல்லிப் பெற்றுகிறாள். எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்கு மாஸ்ரிதாஸாதாரணமான செந்தாமரைக்கண்களுக்கும் விவலிகாவேஷ்டிதத்துக்கும் ஸ்நிக்தமயசிற்ஷோயமாய் வஷீகரமான காளமேகத்தினுடைய நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையும் பெருமையையுமழகையுமுடைத்தான திருமேனிக்கும் தெய்ந்நிலைபழகியதொரு தாமரைத்தடாகம்போலேயிருந்த திருக்கண்களுக்குந்தோற்று இந்த நிரவயிகவஸ

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்கிடையாமையாலே பஹோதுவமாக வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் அநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே "என்பெண்பிள்ளைதங்கிழாதாள் மாமைநிறமிழந்தாள்" என்றுபோலே சிலவற்றைப்பேசுகை யமஹேதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரதிசய போக்யரான அவனுடைய கல்யாணகுணகணங்களிலும் ஸௌந்தர்யாதிவிஷயத்திலும் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரேமத்தால்வந்த பாரவஸ்யாதிசயத்தாலே ஆத்மாத்மீயவஸ்துக்களெல்லாமவனிட்டவழக்காம்படியவற்றில் தமக்குஸ்வாதீனவ்ருத்திபிறந்தபடியைக்கண்டதம்முடைய திருத்தாயார் சொன்னபாசுரத்தை யநுவாதமுகத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய விநதரைப்பை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றுகருத்து. ஆத்மீயங்களையென்றது — வளையாதிபூஷணங்களையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுமென்றபடி. இங்கு இழக்கையாவது - காணக்காணவழிகை. இத்தாலெம்பெருமான் ஸவிஷயவைசித்தாலே ஆஸ்ரிதர்க்காத்மீயங்களோடு ஸம்பந்தமறும்படி பண்ணுவிக்குமென்னுமிடம் மித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இத்தையே ஸாத்தியமாகவென்றுவாயருளிச்செய்வர். அதி ஸ்வாதுவைஸ்ரிதவரம்.

*

✻முதற்பாட்டு✻

மாலுக்குவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) வையமளந்த மணாளர்க்குவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதாஸாதாரணமாகவித்யாதியால்) கருநிறமென்னச்செய்தே நீலஸ்வரூபமாமித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நிக்தமாயித்யாதியால) மேகவண்ணர்க்கென்னாதே மேகநியாயர்க்கென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிறத்தையுங்குளிர்ச்சியையுமித்யாதியால்) கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெய்வத்திலேயழகியதொருவித்யாதியால்) கொங்கலரலக்குழலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரவதிகத்யாதியால) (க)

மா— மாலுக்கு - ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனுக்கு, மால - வ்யாமோஹமென்று. மன்னிடைமடவாரிமேல் நீயெனக்கு வேண்டாவென்று பிராட்டிதள்ளச்செய்தேயும் மேல்விழுந்ததாகிற ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹத்தைக்காட்டி யிவளை யகப்படுத்தினனென்று கருத்து. வையம் - பூமியை, அளந்த - ஆஸ்ரிதாஸாதாரணமாக வாஜிதுப்பித்தளந்தவனுக்கு, மணாளர்க்கு - மணவாளரான, வாஜாயாபோஷகம். மணம் - ஸம்ஸ்லேஷம்,மணத்தையுடையவன் மணவாளன், நாயகனென்றபடி. இதற்குமணாளனென்று ஹேதுகாரமாயும் ராவணமுகீ, - ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தில் குணசேஷ்டிதங்களாலே இவளை வசீகரித்து இவளுக்கு நாயகனானவென்றபடி. நீல - ஸ்நிக்தமான, கருநிற என்று மேலசொல்லி இருக்கையாலே இந்த நீலஸ்வரூபம ஸ்நிக்தவரம். கருநிற - நீலவர்ணமான, மேகநியாயற்கு - மேகத்தினுடைய ந்யாயத்தை யுடையவரான, நியாயம் - ரீதி. நீலவர்ணவிஷ்டவிவர்ணாஸ்ரயாஸ்ரயமான தெளிவையுடையரானவென்றபடி. கோல - அழகாரங்களாலும், நீலமான திருமேனிக்குப் பரபாகங்களான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கு - சுவாதந்த்ர்ய ஸூசகமான சிவந்தக்களை யுடையவர்க்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம்,

௩—கொங்கலர்* ஏலக் குழலியிழந்தது சங்கே* ॥௧॥

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்குச்* செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்* கொங்கலர்தண்ணந் துழாய்முடியானுக்கென்* மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே* ॥௨॥

திறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட* திறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்கு*

ஆ—ரூபத்தையுடையவனை எம்பெருமானையுங்கூடத் தோற்பிக்குந் திருக்குழலழகையுடையவளான என் பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கிழந்தாளென்கிறாள். ॥௧॥

(சங்கு) அளந்தருளுகிறபோது வளர்ந்த ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யாயுதங்களையேந்திய அழகுக்கும் ஸௌந்தர்யத்தை ஸம்பூர்ணமாக்கின ஸ்வபாவங்களையுங்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டதாலே புகழ்ந்த திருப்பவளத்துக்கும் திருக்கண்களுக்கும் தோற்று ஸம்பந்தமுடைய ஜாதிக்கு ப்ரீதியை நிரூபித்த அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியானவன் திருமேனிகளைக்கொண்டு சம்ப்ரதாயப்படுத்தின அழகுக்குந் தோற்று என்மங்கை மாமைநிறமிழந்தாளென்கிறாள். ॥௨॥

(திறங்கரியானுக்கு) ஸகலலோகங்களையு மமுதுசெய்தருளின சுவடு காணலாயிருந்த திருப்பவளத்தின அழகுக்கும் ஸகலஜகத்தையும் காத்தருளினவாந்த சிறியவடிவுதனக்கு மத்திருவடிவுடைய நீலமேகவம்போலே

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—கீழ்ப்பாட்டில் திவ்யாயுதங்கம் ஸம்பந்தம் இப்பாட்டும் ஆயுதங்களையென்று நினைத்து ஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகிறவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (தோற்று லோகத்யாதியால்)

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நீடுலகுண்ட திறங்கிளர்வாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகங்களுமித்யாதியால்) சுவடு - ரஸம், கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜகத்யாதியால்) சிறு அவர்க்கென்கிறவடிவங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவித்யாதியால்) திறங்கரியானுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருவடிவுடையவித்யாதியால்) கறங்கியஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—மானுக்கு மணாளர்க்கு உத்யாதிகளில் விசேஷணந்தோறும் அவனுக்கு அவனுக்குஎன்றது அவ்விசேஷணங்களில் தனித்தனியே யீடுபட்டாளென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. இப்படி மேலும்கண்டு கொள்வது. என் என்னுடையவளான, கொங்கலர் - பரிமளம் பிரஸ்தமான புஷ்பங்களை யுடைத்தான, கொங்கு - பரிமளம், அலர் - புஷ்பம், பரிமள ப்ரசுரங்களான, ஏலக்குழலி - ஏலம்போலே பரிமளப்ரசுரமான கூந்தல்களையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, செந்தாமரைக்கண்ணர்க்கிழந்ததென்கிறது அவரையாசைப்பட்டு பெருமையாலே இழந்ததென்றபடி. சங்கு - வளையம், அவனைப்பெருமையாலே ஆசைப்பட்டதால்வந்த காமத்தாலே வளையத்தை யிழந்தாளென்றபடி. ✳ ✳ ✳ ॥௧॥

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு - பஞ்சாயுதங்களைக் கையிலேயுடையவரான, சங்கு - சங்கம், வில் - சார்ங்கம், வாள் - கட்கம், தண்டு - கதை, சக்கரம் - சக்ரம், செங்கனிவாய் - சிவந்த அதரத்தையுடையவனை, செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு - செந்தாமரை போன்ற கண்களையுடையவரான, கொங்கலர் - பரிமளம் மிகுந்த புஷ்பம் விகஸிக்கின்ற, பரிமளம் ப்ரசுரமாயிருக்கிறவென்றபடி. கொங்கென்று பரிமளத்துக்குப்பேர். தண் - சீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாய் - திருத்துழாயை, முடியானுக்கு - கிரீடத்திலேயுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, என்மங்கை - என்னுடைய மங்கையானவள், மங்கை - பருவம் நிரம்பிய பெண், இழந்தது - போக்கிவிட்டது, மாமைநிறம் - அழகியதான காந்தி, மாமை - அழகு, நிறம் - காந்தி, அவனையாசைப்பட்டும் பெருமையாலே தன் காந்தியையிழந்தாளென்று பாவம். ✳ ✳ ॥௨॥

நீடு - விசாலங்களான, உலகு - லோகங்களை, உண்டதிறம் - உதரத்திலேயுண்ட ப்ரகாரமானது, திறம் - ப்ரகாரம் - கிளர் - ப்ரகாசியாநிற்கிற, ஸ்பஷ்டமாகத் தோற்றுகிறவென்றபடி. வாய் - வாயையுடையவனை, சிறு - வடிவத்திலே யடங்கும்படி சிறியவடிவையுடையவனை, கள்வர் - வஞ்சகனை, தன்வளர்ச்சியத்தாலே ப்ருதிவியை அபஹரித்தவன் என்றபடி. அவற்கு - அந்தவாமனனை, திறங்கரியானுக்கு - வர்ணம் கறுப்பாயிருக்கிறவனை,

மூ—கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கென்* பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்தது பீடே*
பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு* மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு* நாடுடைமன்னர்க்குத்தூது
செய்நம்பிக்கென்* பாடுடையல்குலிழந்தது பண்பே* ||௪||

ஆ—பிறந்த கிறததாகும் ஆச்ரித விரோதி நிரஸநங்களிலே எப்போதும் ஸஜ்ஜமான திரு
வாழியையுடையவன் திருக்கையிலிருக்கும்தோற்று நீண்டிருண்டிருக்கின்ற [illegible] போலே வள
ர்ந்திற திருக்குழலையுடையளான என்பெண்பிள்ளை தன் பெருமையிழந்தாளென்கிறாள். ||௫||

(பீடுடை) [illegible] பாரதந்த்ர்ய காரணமான
[illegible] நான்முகனை [illegible] ஸ்ருஷ்டித்து [illegible]
கும் [illegible] தன் திருவடிகளை ஸ்பர்சிப்பித்து நின்றநின்றபடியை
[illegible] கண்டு [illegible] இந்த லோகத்தை ஆர்த்தருளின ஸௌசீல்யத்துக்கும் [illegible]
[illegible]கரான பாண்டவர்கள் [illegible]படி அவர்களுக்கு தூத்யம்பண்ணி அதுவே தனக்கேற்றமாயிரு
க்கிற [illegible] என் பாடுடையல்குல தன் சீர்மையையிழந்தாளென்கிறாள். ||௪||

இ— (ஆரணைதத்துசீதிபால்) பிறங்கிருங்கூந்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாரத்தங்களிலும்
[illegible]) ||௫||

❋ மூலம்பாட்டு ❋

பீடுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கீலி[illegible]பால்) நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) மாடுடையென்கிற விசேஷணத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) வையமளந்தமணாளர்க்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) நாடுடையென்கிற விசேஷணத்துக்கு தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் ([illegible]) தூதுசெய்நம்பி என்கிற வ்யாபாரத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அதுவே தனக்கேற்றமாகையால்) சீர்மை — நல்லஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யாதிகுணங்களென்றபடி. ||௪||

கீ— [illegible] நின்வணன் என்றபடி. கறங்கிய — ஆச்ரித விரோதி நிரஸநத்து
லேயாலே எப்பொழுதுஞ் சுழலாநின்ற, கறங்குகை - சுழலுகை. சக்கரக்கையவனுக்கு - சக்ரத்தைக் கை
யிலே யுடையவனான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் என் - என்னுடையவளான, பிற
[illegible] - [illegible]மாய் [illegible]மான, பிறங்குதல - நீட்சி, இருமை - [illegible]. இது கூ
[illegible] சொல்லுகிறது. கூந்தல் - கூந்தலையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போ
[illegible]. பீடு - பெருமை, [illegible] ஸ்ருஷ்டியென்றபடி. அவனைக்காணாத வ்யஸந
த்தாலே தன்னுடைய பெருமையை யிழந்தாளென்றபடி. * * ||௫||

பீடுடை - ஸ்ருஷ்டி [illegible] ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனான, பீடு - ஸாமர்த்யம், நான
முகனை - [illegible]. படைத்தானுக்கு - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, மாடுடை - இடமுடைத்தான, மாடு - இடம் [illegible]
[illegible] வஸிக்கும்படி [illegible] வென்றபடி, வையம் - ப்ருதி
வியை, அளந்த - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனான. மணாளற்கு - த்ரிவிக்ரமனாய் எல்லாரையும் தன்திருவடியாலே ஸ்பர்
சிப்பித்த ஸௌசீல்யத்தைக்காட்டி இவளை வசீகரித்தவளுக்கு நாயகனான, மணாளன் - நாயகன். நாடுடை -
நாட்டையுடையவரான், நாட்டுக்கெல்லாம் உடையவர்களாகைக்கு [illegible]ரான வென்றபடி. மன்னர்க்கு - ராஜா
க்களுக்கு, மன்னர் ராஜாக்கள். பாண்டவர்களுக்கென்றபடி. தூதுசெய்ய - தூத்யம்பண்ணினவனான, நம்பிக
கு - [illegible]வனுக்கு, "[illegible]" இத்யாதிகள்படியே அந்த தூத்ய[illegible]த்தாலே பூ
[illegible] பூர்ணனுக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே ஸம்பந்தம் என் - என்னுடையவ
ளான, பாடுடை - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பாடு - விஸ்தாரம். அல்குல் - நிதம்பத்தையுடையவளான பெ
ண்ணானவள். அல்குல் - நிதம்பம். இழந்தது - போகவிட்டது, பண்பு - ஸ்வபாவம். தன்னுடைய நிஸர்க்க
ஸௌசீல்யாதி குணமென்றபடி. அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே தன் ஸ்வபாவத்தை யிழந்
தாளென்றபடி. * * * * ||௪||

மூ—பண்புடைவேதம்பயந்தபரனுக்கு* மண்புரைவையமிடந்தவராகற்கு* தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கென்* கண்புனைகோதையிழந்ததுசங்கே* ।(ரு)।
கற்பகக்காவனநற்பலதோளற்கு* பொற்சுடர்க்

ஆ—(பண்புடை) தன்னுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸ்வரூபக்வாதிகளாகையாலே தன்னினுஞ்சீரியதான வேதங்களை ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குக் கொடுத்த வராஹரூபமாய்க்கொண்டு பூமிப்பிராட்டியைபெடுத்தருளி அவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின ஸ்ரீவராஹமான திருவடிவிலெழுந்தருளுகிற திருநாட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இருபமைக்கண்டநித்யஸூரிகளை அயர்வறுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல, திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடேகூட கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகுசந்நிதோற்ற உபாதேயமான திருக்குழலையுடைய வென்பெண்பிள்ளை தன்னுடைய சங்கையுந்தானென்கிறாள். ।(ரு)।
(கற்பகக்காவன) திருப்பாற்கடலிலே பிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகையாலே ஒரு கற்பகச்சோலை

✻ ஐந்தாம்பாட்டு ✻

இ—பண்புடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதிபால) வேதம்பயந்தபரனுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களைப்ரதாதியால) வராஹாவதாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவ்யாதியால) தெண்புனல்பள்ளி தேவபிரானுக்கென்கிற வஸ்தியரூபனதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால) அடிமையாக்கவல்லவென்கிறதற்கு கண்வளர்ந்தருளுகிறஅழகுக்கும் என்கிறதோடேஸம்பந்தம். ।(ரு)।

✻ ஆறாம்பாட்டு ✻

கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவராஹாவதாரமாயிருக்கிறவம் ப்ராஹ்மணமாகையாலே இப்பாட்டும் தத்தேகார்யமென்று நினைத்து ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) த்ருஷ்டீபவாத

பூ—பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, பண்பு - ஸ்வபாவம், ஸமஸ்தஸ்வரூபஸ்வபாவாதிநிரூபகமாகக் ப்ரமாணஸ்வரூபஸ்வபாவத்தை யுடையவையான, வென்றபடி வேதம் - வேதங்களை, பயந்த - உண்டாக்கினவனான, யேன ப்ரஹ்மணம்விதயாதி வாக்யோக்தமெல்லாம் ப்ரஹ்மணாதிகதேவர் என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவுக்கும் உபதேசித்தவனான வென்றபடி. பரனுக்கு - ஸர்வஜ்ஞத்தாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனான, இப்படி யெல்லார்க்கு மறிவு கொடுக்குமவன் கீழ் இவளுடைய அறிவை சுவஹரித்தானென்று கருத்தாயம். மண்புரை - ப்ரஸ்துதமான, புரை - ஸ்வரூபம் ஶ்லேஷாதிமேதைஆதிஸ்வரூபமானவ னென்றபடி வையம் - ஸம்ஶ்லேஷமிடந்த - ஸங்கல்பமாத்ரத்தால் ப்ரதிஷ்டித்தவனான, வராகற்கு - ஸ்ரீவராஹரூபவனான, தெண் - தெளிந்ததான புனல் - ஜலத்தை யுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்திலே, புனல் - ஜலம், தெண்புனலென்று பரமவ்யோமம் பள்ளி - ஶயனத்தை யுடையவனான, என் - என்னுடையவனான, ஸ்வாமியான வென்றபடி. தேவபிரானுக்கு - இங்கு தேவஸம் நித்யஸூரிவாசம் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமிகளான ஸ்வாமிக்கு, க்ஷீரார்ணவஶயனரக்ஷணத்தைக்காட்டி நித்யஸூரிகளையும் அங்கே அடிமைகொண்ட ஸ்வாமிக்கென்றபடி. இதுக்கு இழந்ததென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என் - என்னுடையவளான, கண்புனை - கண்களைப்புனையாநிற்கிற, புனைதல் - கட்டுதல் கண்டார் கண்களையெல்லாம் தன்னோடே கட்டாநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது? வைத்தகண் வாங்கவொண்ணாதபடி உபாதேயதமமான வென்கை கோதை - கூந்தலையுடையவளான பெண்ணானவள், இழந்தது - போக்கினது, சங்கு - வளையத்தை, அவனை பாசைப்படும்பெருமையாலே தன்னுடைய வளையத்தெயியிழந்தாளென்று வ்யாக்யானம். ।(ரு)।
கற்பக - கல்பகவ்ருக்ஷங்களினுடைய, காவு - உத்யானத்துக்கு, அன - ஸாம்யங்களான, அன ஸாம்யம் ஸாத்ருஶ்யமானவி, கல்பகதரு வ்ருக்ஷம்போலே ரக்ஷணிபங்களானவென்றபடி. கல் - நல்லவையான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே தர்ஶனீயங்களான வென்றபடி பல - பஹுக்களான, ஸஹஸ்ரங்களாயிருக்கும் ஸஹஸ்ரபாஹுஸ்வரூபம் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய" என்கிறகணக்கிலே சுருதிகளை அணைக்கைக்கும் அவர்களுக்கு ரக்ஷணத்துக்கும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் விஷயமான வென்றபடி. தோளற்கு - தோள்களை யுடையவரான, தோளை

மூ— குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு* நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கென்* விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்ம்மை* ||௬||

மெய்யமர் பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்குப்* பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்குக்* கையொடுகால் செய்ய

ஆ—தழைத்தாற்போலேயிருக்கிற திருத்தோள்களிலழகுக்கும் கற்பகச்சோலையிலே ஒருதாமரைக்காடலர்ந்தாற்போலேயிருந்த திருக்கைகளின் அழகுக்கும் நிரதிசயதேஜோரூபகநகமிரிவாஸத்ருஶமான திருவபிஷேகத்தினழகுக்கும், ஸ்ரீஸாரங்கம்வளைந்தாப்போலேயிருந்த திருப்புருவத்தையுடையளான இவள்தன் திருமேனிதோற்றாளென்கிறாள், ||௬||

(மெய்யமர்) அவனுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாபூத்தாப்போலேயிருந்த ஸௌந்தர்யமான திருவணிகலன்களாலே ஒப்பித்தருளினவழகுக்கும் திருப்பாற்கடலிலே நிரதிஶயஸௌகுமார்யமான திருவரவணையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகுக்கும் அந்த திருவணிகலன்களுடைய நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் திருவனந்தாழ்வானுடைய பணாமணிகளின் நிரவதிகமான தேஜஸ்ஸையும் விஞ்சிப்புறப்படாநின்ற வொளியையுடைய

இ—த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையிலேயித்யாதியால்) அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விற்புருவக்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸாரங்கமித்யாதியால்) ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மெய்யமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளினவென்றது - அலங்கரித்தருளினவென்றபடி. அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்), தாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்று கீழ்ச்சொன்ன திருக்கையினழகை கையொடுகாலென்று இப்பாட்டிலும் சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன? கீழ்ப்பாட்டிற்காட்டிலும் காந்திவிஶேஷமும் விலக்ஷணமானபடியாலே புநருக்தியில்லையென்கிறார் (அந்தத்திருவணியித்யாதியால்) கையொடுகாலென்றது உபலக்ஷணம்

ம—யுடையவர் தோளர். சுடர்ப்பொற்குன்று என்றுமாறி கூட்டிப்பது. சுடர்-தேஜிஷ்டமான, பொற்குன்று-கநகிரிக்கு, அன்ன - ஸத்ருஶமான, அன்ன- ஸத்ருஶம். பூம்- ரமணீயமான, தண்- ஶீதளமான, திருமுடிக்கு ஸாவயவமான வென்றபடி. முடியற்கு- கிரீடத்தை யுடையவரான, முடி-கிரீடம். முடியையுடையவர்-முடியர். நல்- நல்லவையான நீரணிகைவங்களான ஸாஜங்களுக்குப் பரஹமங்களானவென்படி. பல - பலவாக்களான, இவை கைகளுக்கு விஶேஷணங்கள். தாமரை - தாமரைத்தினுடைய, நாள்- நூதநமான, நாள் - அதிநவம். நாள் மலர்- என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய ணகாராதேஶ. மலர் - புஷ்பம் போலேயிருக்கிற, கையற்கு - கைகளை யுடையவரானவாற்க்கு, இதற்குத்தோற்றது என்கிறதோடே அந்வயம். என்- என்னுடையவளான, விற்புருவ - தநுஸ்ஸாம்யலேயிருக்கிற புருவத்தையுடையவளான, ஸ்ரீஸாரங்கத்தைத் திருக்கொண்டுபட்டுக் கிடப்பாரைப்போலே விஜயஹேதுவான ஶரீரத்தைக்கொண்டுகடா! இவள் தோற்றதென்று விஷாதம் இங்கே மஹிதம். கொடி - லதாகாரமதைப்போலேயிருக்கிறவள், தோற்றது - இழந்தது, மெய் - தன்னுடைய ஶரீரம், மெய்யென்று ஶரீரம், ஶரீரத்தை இழக்கையாவது ஶரீரம் வகுமந்திக்கை யொழிகை. "ஊருஸ்தம்பாவாணஜீவிதெஷு" என்னப்பண்ணும் தன்வடிவழகைக்காட்டி 'ரஜீ வபம் குணதேவ' என்னப்பண்ணும் இவளுடைய வடிவைக்கிடீர் கவஹரித்தானென்றுகருத்து. ||௬||

மெய் - திருமேனியிலே, அமர் - பொருந்தியிருக்கிற, தத்தவயவங்களுக் கநுரூபங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. பல் - பலவகைகளாயிருக்கிற, கலன் - திவ்யாபரணங்களை, கலன் - ஆபரணம். நன்கு - நன்றாக, ரமணீயமாகவென்றபடி. அணிந்தானுக்கு - சாத்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, அணிகை - சாத்துகை, பையரவின் - பணாமணியரத்தினுடைய, பை - பாம்பம்- பணாமணி. அரவு - நாகம், ஶாகவாதிரேகம் ஸௌகுமார்யஜநிதநிரவதிகாநந்தத்தாலே விகஸிதமணிகளான திருவனந்தாழ்வானுடைய. அணை - ஶய்யையிலே, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஶய்யையிலே என்றபடி. பள்ளியினானுக்கு - கண்வளர்த்தியையுடையவனுக்கு, பள்ளி - கண்வளர்த்தி, பள்ளியை யுடையவன்- பள்ளியினன். கையொடுகால் - திருக்கைகளோடே

மூ—கண்ணபிரானுக்கென்* தையலிழந்ததுதன்னுடைச்சாயே* ॥௭॥
சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு* மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்குப்* பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென்* வாசக்குழலியிழந்ததுமாண்பே* ॥௮॥
மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்* சேண்சுடர்க்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்* காண்பெருந்

ஆ— திருக்கைகள்திருவடிகள்திருக்கண்களிலழகுக்கு மிவள்தோற்றுத்தன்னொளியிழந்தாளென்கிறாள். ॥௭॥

(சாயக்குருந்தம்) திருப்பாற்கடலில்நின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமாளிகையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி க்ருஷ்ணஸகடவதநாகாநந்தாத்யஸுர நிரஸநாயாஸலேசங்களிலாவும்ஸ்ப்ருசியாத திருமுகத்திலழகுக்கும் தோற்றுத்தன்னழகிழந்தாளென்கிறாள். ॥௮॥

(மாண்பமை) கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதாவென்றிரக்கிற ஸமயத்திலே நிரவதிகஸௌந்தர்யநிவாஸஸ்தமாய் அசேஷஜநநேத்ரநயநஹாரியாய தத்ஸ்வரூபமான திருவடியினழகுக்கும் அளந்தருளுகைக்காக

இ—மென்கிறகருத்தாலே திருக்கண்களைச்சொன்னது. இங்குஒளியென்றது- ஸுஹாரணஜநிதசோபை. ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்பாட்டிலே பதார்த்தமானபதார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலில்நின்றுமித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதியால்) ॥௮॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

மாண்பமைகோலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொள்வனுனித்யாதியால்) எம்மாயக்குறளற்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்வரூபமானவித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளந்தருளுகையித்யாதியால்) பெருந்தோற்றத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— கூடத்திருவடிகளும் செய்ய - சிவந்திருக்கிறவனான, கண்ணப்பிரானுக்கு - க்ருஷ்ண உபகாரகனானவனுக்கு, இதுக்கு இழந்ததுஎன்கிறதோடேஅந்வயம். என்தையல்- என்னுடையபெண்ணானவள், தையலென்று பெண்ணுக்குப்பேர். இழந்தது - நஷ்டம். தன்னுடைச்சாயே - தன்னுடையஸாயை, ஸுஹாரணஜநிதசோபையென்றபடி. சாயை - சோபை. * * ॥௭॥

குருந்தம் - அஸுராவிஷ்டமான குருந்தவ்ருக்ஷத்தை, சாய - வேரோடேசாயும்படி, ஒசித்த - முறித்தவனை, தமியற்கு - அஸஹாயவீரனை, தமியன் - ஏகாகீ, மாயச்சகடம் - மாயாசகடத்தை, உதைத்த - திருவடியாலே நாசநம்பண்ணினவனை, மணாளற்கு - மணவாளனை, சகடபஞ்சநரூபவிவிதசேஷ்டிதத்தைக்காட்டி இவளுக்குநாயகனானவனென்றபடி. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கு தநுர்ப்பங்கம்போலே இந்தசகடபஞ்சநமிவளுக்கு வசீகரமாய்த்தென்றுகருத்து. பேயை - பிசாசியை, பூதநையையென்றபடி. பிணம்பட - பிணமாய்விழும்படி, பாலுண் - ஸ்தந்யத்தையுண்டவனை, பேயைஸ்தந்யத்தையுண்டவனென்று த்விகர்மகஸூத்ரவ்யாஹாரம். பிரானுக்கு - ராவணனைப்போலே ஓரநர்த்தத்தைவிளைக்கும்படி உயிரோடேவிடாதே நஷ்டையாம்படியாகப்பண்ணின மஹோபகாரகனுக்கு, என் - என்னுடையவளான, வாசக்குழலி - நைஸர்க்கிகபரிமளஸுரபி கூந்தலையுடையபெண்ணானவள், வாசம் - பரிமளம், இழந்தது - நஷ்டம், மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அவனுக்காகவந்தவிரஹவ்யஸநத்தாலேதன் ஸௌந்தர்யத்தையிழந்தாளென்றபடி. ॥௮॥

மாண்பு - ஸௌந்தர்யம், அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற, கோலத்து - அவதாரவிக்ரஹத்தையுடையவனை, கோலம் - வேஷம். இங்கு வாமநாகாரமான அவதாரவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. கோலமுடையவன்-கோலத்தன். கோலத்தெம்மாயக் குறளற்கு என்று ஸமஸ்தபதமாகையாலே கோலத்தனென்கிறவிடத்தில் அந்த்யலோபஶ்சாந்தஸ:. எம் - அஸ்மதீயனை, அவ்வழகாலே நமக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. மாய - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, குறளற்கு - ஸ்ரீவாமநனை, சேண் - உந்நதமான, சேண்ஶப்தம் உந்நதவாசி. சுடர்க்குன்று - தேஜோமயமான பர்வதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருசமான, செஞ்சுடர் - ஹாராபரணாதிகளாலே அருணகாந்தியை யுடைத்தான, மூர்த்திக்கு- திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனை, காண - "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்கிறபடியேதர்சநீயதரரான, பெருந்தோற்றத்து "ஜநேந்த்ரஸ்யாஸ்யஸங்கம:" என்கிறபடியே

மூ.—தோற்றத்தொண்டர்குத்தனம்பிக்கென்* பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே* கூ॥
பொற்பமைநீண்முடிபூந்தண்டுழாயற்கு* மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு* நிற்பனபல்லுருவாய்
நிற்குமாயர்க்கென்* கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே* ।ய।

ஆ.—தாமரைக்காடலர்ந்ததொரு மாணிக்கமலைபோலே வளர்ந்தருளினபோதையழகுகளும் "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரே-
ஷுதபோ", என்னும்படி திவ்யமானஜந்மத்தையுடையனான தஶரதாத்மஜனுடைய ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகுணா-
ஸ்வாதனங்களுக்கும்தோற்று ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாசத்தையான இவள் தன்னுடைய லாவண்யமிழந்-
தனளென்கிறாள். ॥கூ॥

(பொற்பமை) அயர்வறுமமரர்களும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் காலக்ஷேபம், தன்னுடைய திவ்யாகாரஸௌந்தர்ய-
மான திவ்யாவயவ ஸம்ஶ்லேஷநங்களைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வழகுக்கும் அவ்வழகுக்குறியழியாத-
படி மற்பொருத வ்யாபாரத்துக்கு முவனுடையஸ்வாபாஜம்மாதகமான ஸமஸ்தஜகஜ்ஜாதத்துக்கும் ருத்ரதயா

இ.—மருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரே தபாதிபால) நம்பிக்குஎன்கிறபதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.
(ஸௌஶீல்யாதிபால்) பூண்புனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதயாதிபால்)॥கூ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு.✻

பொற்பமைநீண்முடியென்று ராஜாதிராஜஸ்வரூபமான திருவபிஷேகத்தைச்சொல்லுகையாலே நித்ய-
ஸூரிஸேவ்யத்வமும் மற்பெருதோளென்று விரோதிநிரஸநத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டாதவமும்
தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதயாதிபால்) திவ்யாகாரஸௌந்தர்யமானவென்கிறவிட-
த்திலே "ஸ்வஶோபாதிஸௌந்தர்யம்ஸ்வபாவநாபேக்ஷந" மென்கிறவநுஸந்தேயம். தண்டுழாயைச்சொ-
ன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே பதார்த்தப்ரஹணம். ஒப்பித்தருளவென்றது - அலங்கரித்துக்-
கொள்ளவென்றபடி. த்விதீயபாதத்தில், மாயஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகுக்குறியழி-
யாதாதிபால்) மற்பொருதவென்றது — விரோதிநிரஸநம்பண்ணினவென்றபடி. த்ருதீயபாதத்திற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிதயாதியால்) அவனுடையவென்கிறத்துக்கு ஸம்ஸ்காரத்துக்கு

ப.—பெரிய வைபவத்தை யுடையவனான, தோற்றம் - ஆவிர்பாவம். அவதாரரஹஸ்யஶாஸ்த்ரத்தின்படியே
திவ்யமான வைபவத்தை யுடையவனாயென்றபடி. தோற்றத்தையுடையவன் தோற்றத்தான். தோற்றத்தொ
ண்டர்குத்தநம்பி என்று ஸமாஸம். எம்- ஸ்வாமியாராணஸ்வாமியான, "தயரதற்குமகன் தன்னையன்றிமற்றிலே"
னென்றாரிறே. கூத்தநம்பிக்கு — ஸகலஜகத்காரணபூதனான வடபத்ரஶாயியானவனுக்கு, இதுக்குத்
தோற்றது - என்கிறத்தோடே அந்வயம். என் - என்னுடையவளான, பூண் - ஆபரணங்களை, புனை - தொடுத்து
க்கொண்டிருக்கிற, புனைதல் - தொடுத்தல். ஆபரணங்களை யடைவாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி.
மென் - ம்ருதுக்களான, விரஹதாபாஸஹிஷ்ணுக்களான வென்றபடி. முலை - ஸ்தநங்களையுடையவளான பெ
ண்ணானவள், தோற்றது - இழந்தது, பொற்பு- அழகு, லாவண்யமென்றபடி. அவனுக்கு ஆகவந்த தாவாதிஶயத்-
தாலே தன்லாவண்யத்தை யிழந்தாளென்றபடி. * * ॥கூ॥

பொற்பு - அழகு, அமை - பூர்ணமாயிருக்கிற. நீள் - உத்துங்கமாயிருக்கிற, முடி - கிரீடத்தை யு-
டையவனான, பூம் - திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே வாஸிதமான, தண் - அந்த திருமேனி ஸம்பந்தத்தாலே ஶீதி-
ளமான, துழாயற்கு - திருத்துழாயை யுடையவனான, மல்- மல்லரோடு, மல- ஶப்தம் த்ருதீயார்த்தி. மல் பொ-
ரு,வென்கிறவிடத்தில் ஸகாரஸ்வகாரலோப ஸமாஸம். பொரு - யுத்தம் பண்ணினவையான, தோ-
ளுடை - தோள்களை யுடையவனான, மாய - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, தோள்களிலே கர்வம் வைசாத்தின ஸ்தம்-
குறியழியாதே விரோதிநிரஸநம்பண்ணின ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான வென்றபடி, பிரானுக்கு - அவ்வழகை ஸ்ரீவைகுண்டத்து-
திலே,பெண்களுக்குவகரித்தவனான,நிற்பன - ஸ்தாவரங்களான, இதுஜங்கமங்களுக்குமுபலக்ஷணம். பல்-
லுருவங்களான. உருவாய் - ஶரீரங்களாய், ஶரீரஶரீரகனாயென்றபடி. நிற்கும் - நிற்கிறவனான,
மாயற்கு - ஸர்வாந்தராத்மாவாயிருக்கச்செய்தே தத்கதமோஷ ரஸம்ஸ்பர்ஶமற்றிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டித
னுக்கு, இதுக்கு இழந்தது என்கிறதோடே அந்வயம். - என்னுடையவளான, கற்புடையாட்டி - அறிவுடையளான
பெண்ணானவள், கற்பு- அறிவு. கற்புடையவள்- கற்புடையாட்டி. இழந்தது- ஸ்பஷ்டம்.கட்டு- ஸகலமும்,

௬—கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக் கட்டெழிற்றென்குருகூர்சடகோபன்சொல்* கட்டெழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்* கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே* ।௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்வஸ்திதனுபிருந்த விஸ்வாஸத்துக்குந்தோற்று ஸ்ரீவாத்ஸல்யஸௌலப்யாதிகுணாகரனானவனுடையனான வென்பெண்பிள்ளை தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கட்டடங்கவிழந்தனளென்கிறாள். ।௰॥

(கட்டெழில்) பரமபோக்யமாய் ஸர்வஸ்ரேஷ்டமான திருமலையிலே நின்றருளின ஸர்வாதிகனான தமான வாணீஸஹஸ்ரத்திலும், வைத்துநகொண்டு காஞ்சநமயமான சோலைகளாலே அழகிய மான திருமலையிலேநின்றருளின திருவேங்கடமுடையானுடைய கல்யாணகுணங்களையே ப்ரதி பாதிக்கையாலே ஸர்வகல்யாணமான வித்திருவாய்மொழியை வல்லார் அயர்வறுமமரர்களுடைய கல் யாணமானவைபவத்தை யடங்கவநுபவிக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மென்கிறதோடேசுயம். சற்புடையாட்டி என்று ஜ்ஞாநவைஷ்ணவத்தையைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுநி னைத்தருளிசசெய்கிறார் (ஸீமந்த்யாதியால்) ।௰॥

✳ நிகமனம். ✳

த்விதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஸர்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமைகாந்த்யாதியால்) தென்கு ருகூரிசிந்த்யாதியைபுரைக்கிறார் (திவ்யத்யாதியால்) வைத்துக்கொண்டுஎன்கிறத்துக்கு ஸர்வகல்யாண மான என்கிறதோடேசுயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஞ்சநவித்யாதியா ல்) த்ருதீயவாக்யத்தில் கட்டெழில்ஸர்வத்தை பத்துக்குவிசேஷணமாக்கியுரைக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்யாதி யால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ—ஜ்ஞாதீயங்களெல்லா மென்றபடி, கட்டு ஸர்வம், ஸகலஸமஸ்தபர்யாயம். * ।௰॥

கட்டெழில் - க்ருத்ஸ்நமுஜ்ஜ்வலமா யிருக்கிற, கட்டு - க்ருத்ஸ்நம், காஞ்சநமாணீயமா யிருக்கிற வென் றபடி. சோலை - வநங்களை யுடைத்தான, நல் - நல்லதான, ஸேஷஸேஷிகளிருவற்கு ஸௌஹார்த்யமான என்ற படி. வேங்கட - வெங்கடாசலத்துக்கு, வாணனை - நிவாஸகனுமானவனை, வாணன் - நிவாஸகன், இதுக்கு ச்சொல் லென்கிறததோடே சுயம். கட்டெழில் - காஞ்சந உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸர்வத்துக்கும் ஸமஸ்தஸ்ரேஷ்ட தைகநிதிபூதமான என்றபடி. தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர், காந்தகாநகரியிலிருக்கிற, சட - கோபன்சொல் - ஸங்கோசனருளிசசெய்ததான, இது பத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலும் கட்டெழில் - காஞ்சநகல்யாணதமமான, இப்பத்து - இந்தசதகத்தை, வல்லவர் - அப்யஸித்தவர்கள், க ட்டெழில் - அடங்க - உஜ்ஜ்வலமான, வானவர் - நித்யஸூரிகளுடைய, போகம் - போகத்தை, உண்பாரே - ஸா ஜிப்பார்கள். * * * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீதேவராஜாசார்யமஹாதேஸிகாய நம꞉.

ஸ்ரீ꞉.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ꞉.

(மாலுக்கு.)

பாரஸ்த்ய தைர்யஸ்வஸ்த்யாயாதவிஷ்த்திதாபவேஷ்டலக்ஷணைஸ்ஸ ஸ்வஸ்தாவாஸ꞉

தேவாநாமாதிஸாவாக்யவிஸாஸமதயாபலம்ப்ய தேஹந்தாஸாஸா꞉ ।

ப்ராதுர்பாவைஸ்ஸபாத்ரநியபதயா ஸர்வதேவதிவைப்ரம்

ஸாதாப்ய ஸ்ரீஸ்தநஜ்ஜணாதேவஸாரதிஸரஸ்த்யாணீஹமாநி꞉ ॥௭௫॥

(பாரஸ்த்யதைர்யஸ்த்ய) மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு - ஸர்வஸாஸபரத்தாலும் திருவுலகளந்தரு ளினத்தாலும், (வஞாயாபவிஷ்த்திதாவை꞉) சங்கு வில் வாள் தண்டுசக்கரக்கையற்கு - ஸங்கல்பாதிவ ஸ்ருஷ்டிபவிஷாரத்தாலும், தேவஸ்த்தாலே மேனில்பாட்டிலே நீடுலகுண்டதிறங்கிளர்வாய்ச்சிறுக்கள்வாவற்கு

ந்ரு—த்ர— என்று சொல்லுகிற உபதேசமாயிருக்கும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (ப்ரஹ்மணோ ஸ்ரஷ்ட்ரு ஸ்ரஷ்டா) பூந்தொடை நான்முகனைப்படைத்தானுக்கு - பஞ்சாஸ்திக பஞ்சிகரணத்தை நிர்வஹிக்கையாலும், (தேவாநாம் ஸர்வேஷாம் ரக்ஷகத்வாத்) தெணபுனற்பள்ளிமெந்தேவபிரானுக்கு - தேவர்களுக்கு ஸம்ருத்தி ஸம்பாதகனாகையாலும், (கல்பக தரு) கற்பகக்காவனவிக்ரஹ - ஸௌந்தர்ய ஸாம்யங்களாயிருக்கிற திருத்தோள்கள்முதலான திவ்யாவயவங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸம்ஸ்பர்ச தேஜ:) மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்திருந்தானுக்கு - அந்த அவயவங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற திவ்யாபரண ஸம்ஸ்காரத்தாலும், (காந்த ஸம்பாத) சாயக்குருந்தமொசித்த - காந்த்ய ஸம்ஜநத்தாலும், (ப்ராதுர்பாவ வைபவ) காண்பெருந்தோற்றத்தென் காகுத்தநம்பிக்கு - திவ்ய விக்ரஹவைபவத்தையுடைய ராமாத்யவதாரங்களாலும், (ஸர்வ ஜநாநுபாத்யா) நிற்பனபல்லுருவாய்நிற்கும் யந்த்ரு - ஸகலருக்கும் ஆஸ்ரயணீயனாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீசாருடைய ஸமஸ்த ஸ்வரூப ஸ்வபாவ ப்ராப்யாதிகளை ஸர்வஸ்பர்யாய்நிற்குமென்று ‘மாலுக்கு வையம்’ என்கிற தசகத்திலே அருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

எ௰

[வேதாநாம் ஸ்ரஷ்ட்ரு ஸ்ரஷ்டா, வேதம்பயந்த - வேதப்ரதாநத்தாலும், ஸ்ருஷ்டி - ப்ரதாநம் என்று பதினெண்ணாயிரம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஆறாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❀ ✱ ❀

ஏழாந் திருவாய்மொழி.

ஆறு— (உண்ணுஞ்சோறு) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்தவ்யஸநத்தாலே பத்ருஸ்வவஸ்தையாய் சோகஸம்விஷ்டையான பிராட்டி தவிஷய நிரவதிகாதிசய ப்ரீதியோடு கொண்டு திருக்கோளூரிலே யெழுந்தருள, திருத்தாயாரிவளுடைய நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே பத்ருஸ்வவஸ்தையாய் ப்ரக்ருதிம் நிதானைபாலே விவளெழுந்தருளுகிற ஸமபத்தி லவற்றையநுஸந்திக்க க்ஷமையன்றியே பின்னை நெடும்

❀ ஏழாந்திருவாய்மொழி. ❀

ஆறு—இந்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமான்பக்கல் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே தம்முடையவாத்மீயங்களெல்லாம் விட்டவழக்காம்படி தமக்குப்பிறந்த வைராக்யத்தைப் பேசின வாழ்வார் அநுகாரமித்திருவாய்மொழியிலே என்பெண்பிள்ளை தனியே திருக்கோளூரிலேபோனாளென்றும் இனியொருக்கால் வருவளோவென்றும் அங்கேபோய்க்கண்ணீரோடே நிற்குமோவென்றும் மற்றுமிப்படி சிலவற்றைப்பேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன அநுதபிப்பிக்கிறார் (இப்படிசிக்ஷயால்) இப்போதே எம்பெருமானை யநுபவிக்கவேணுமென்று தனக்குப்பிறந்த த்வராதிசயத்தாலே ஸம்பந்திகளையுபேக்ஷித்து அவனைப்ராபிக்கையிலே விசேஷஜ்ஞரான தாமவ்வூரிலே போய்ப்புகுந்ததாகவே தமக்குத்தோற்றுகையாலே தன்னுடைய விரஹ துக்கமையநுஸந்திக்கவல்லதபடி அந்த ஸ்தலாநுபவப்ரகர்ஷத்தாலும் முன்பே விரஹவ்யஸநத்தால் வந்திருந்த வைவர்ண்யாதிகளும் உபாதிகஸ்வாதந்த்ர்யமானவராயிருக்க; தம்முடைய தசையைக்கண்டநுஸந்திக்கநினைக்கிறாரென்றுகருத்து. அவற்றையநுஸந்திக்கவென்றது - எழுந்தருளுகிற வீதிகளைக்கண்டநுபவிக்கவென்றபடி. நெடும்போதுங்கூடவென்றது.- தீர்க்ககாலமானபின்பென்றபடி.

❀ ✱ முதற்பாட்டு ✱ ❀

ப்ரவ்ருத்திமார்க்கமும் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவையெல்லாம் க்ருஷ்ணனென்றிப்படிசொல்லுவானேனென்ன இங்கு ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்கிறார்

மூ— உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்* கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே கண்கணீர் மல்கி* மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூர் வினவித்* திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே* ॥௧॥

ஆ— போதுங்கூட ப்ரவணையாயிவளைக் காணாமையாலே இவளையிழந்தேனென்கிறாள். லோகவிலக்ஷணமான தாரகபோஷகபோக்யங்களை யிவள் ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று கொண்டு சென்றால் அத்தையாதரியாதே எனக்கு தாரகமும் போஷகமும் போக்யமும் கண்ணனெம்பெருமான் என்றென்றே சொல்லி யவனைப்பெறாமையாலே கண்கள் நீர்மல்கியிருந்த வென்னுடையபெண்பிள்ளை ஸம்ருத்தியிலெங்குத்தையிலும் ஸமலக்ஷணங்கள் ஸம்ருத்தமாக விவனைவளைத்துக்கிடக்கிற திருக்கோளூரிலே பதிவ்ரதாஸஞ்சாரமல்லாமையாலே யவ்வூரை

இ—(லோகோக்தியால்) கொண்டுசென்றாலென்றது— நாங்கள்கொண்டுபோய் ஸமர்ப்பித்தாலென்றபடி. உண்ணுஞ்சோறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரகமுமென்று) பருகுநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போஷகமுமென்று) தின்னும்வெற்றிலையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமுமென்று) இத்தால் ஸ்ரீகீதாசார்யஸ்ரவணபோஷணாதிநிதானமென்கிற ஸமலக்ஷணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். என்னிளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையபெண்பிள்ளையென்று) மண்ணினுளவன்சீர்வளமிக்கவனூரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தியித்யாதியால்) இவனைவளைத்துக்கிடக்கிறஎன்றது - இந்த எம்பெருமானை வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறஎன்றபடி. வினவியென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதேத்யாதி யால்) வினவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரையித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத்

ஸ—உண்ணுஞ்சோறு - பசித்தஸமயத்திலே ஸரீரதாரணார்த்தமாக உண்ணப்படுமதான ஓதநம், பருகுநீர்— த்ருஷாயிகஸமயத்திலே த்ருஷ்ணாஸமநார்த்தமாகப் போஷகமாகப்பருகப்படுமதான பாநீயம், பருகுகை-பாநம் பண்ணுகை. தின்னும்வெற்றிலையும் - போகார்த்தமாகத் தின்னப்படுமதான வெற்றிலையும், எல்லாம்- இப்படி தாரகபோஷக பருகப்படும். போக்யங்களானவிவையெல்லாம், எம்பெருமான்கண்ணன்- ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், ஸர்வபாநாதிகளெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளென்று "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" மென்கிறபடியே க்ருஷ்ணனெனக்கு தாரகபோஷகாதிகளெல்லாமாயிராநின்றானென்றபடி. சோறுநீர்வெற்றிலை யென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? இவற்றில் ப்ரத்யேகஞ்சொல்லுகிற விசேஷணங்கள் எதுக்கென்னில்? ஸர்வபாநாதிகள் ஓரவஸ்தையிலே உபயோகங்களாயிருக்கையாலே தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தம் விசேஷணங்கள் - ஸர்வபாநாதிகள் அதிசயஸமயத்திலேயாதொருபடி இருக்கும்? அப்படியேயிருக்குமெப்போதுமெம்பெருமானிவளுக்கு என்றதாய்த்து. என்றென்றே- இப்படியே பின்னையும் பின்னையுஞ்சொல்லி, கண்கள் நீர்கள் மல்கி - அவனைக்காணாமையாலேகண்களிலேஜலங்கள் ப்ரவஹித்து, இது ப்ரவேசமாறுமிங்குகண்களிலே ஜலம்ப்ரவஹித்திராநின்ற வளான என்றபடி. "ஸமித்யஸேவம் ஸோகத்வம் ப்ராவ்ருஷஜலஸ்ரா"மென்கிற விடத்திலே ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருஷகாலநக்ஷத்ரம் என்று வ்யாவ்ருத்த மாறுப்போலே யிங்கும் நீர்கள்மல்கி என்றது நீர்கள் மல்கி யிராநின்ற வளான் என்றபடியாகக்குறை யில்லை யிறே; என் - என்னுடையவளான, இது ஸாதிப்ராய விசேஷணம். என்னுடைய பெண்ணாகையாலே அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கோளூர்க்கே போவளென்றபிப்ராயம். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸாத்ஸங்கத்தில் பிறந்தவர்கள் அவர்களைப் போலே யிருப்பார்களிறே. இளமான் – பாலஹரிணி யானவள், தத்ஸத்ருஸமுக்தமான பெண்ணானவள்என்றபடி. இதுக்குப்புகுமூர் என்கிறத்தோடேஸம்பந்தம். மண்ணினுள் – ஸம்ருத்திக்குள்ளே, அவன்சீர்- அவனுடையகல்யாணகுணங்களுடைய, வளம் - ஸம்ருத்தியானது, மிக்க- மிகுந்திருந்த, கல்யாணகுணங்கள் மிகவும் ப்ரகாசிதங்களாயிருந்தவென்றபடி. அவனூர் - அவனுடையவூரை, அவனுக்கு கல்யாணகுணாஸ்ரயமான் திருக்கோளூரை, வினவி - ப்ரஸ்நம்பண்ணி, அவ்வூரிலாஸக்தியத்தாலே அவ்வூரெத்தனைதூரமுண்டென்று எதிரேவருகிற ஜனங்களை யெல்லாம் கேட்டு என்றபடி. புகுமூர்- போய்ப்ரவேசிக்கத்தக்கவூர், திருக்கோளூரே - ஸ்பஷ்டம். அவதாரணத்தால்வேறொரு ஊரன்றென்று தோற்றுகிறது. திண்ணம் - இது நிஸ்சிதம், என்னுடையபெண்ணாகையாலே அவ்வூரல்லது புகாமையாலும் பாலஹரிணிபோலே முக்தையாகையாலே வேறோரிடத்திலே திரியப்போகமாட்டாமையாலும் திருக்கோளூரிலேபுகு மாவள், இதில் ஸந்தேஹமில்லையென்று பாவம்.

* * *

மூ.— ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய * பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவானிடறிச * சேருநல்வள
ஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே * போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே * ॥உ॥

ஆ.— வினவினவி தனக்கதுவே வாய்பமாகக்கொண்டு திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகும், இதிலொரு ஸந்தேஹமில்லை. அங்ஙனே கண்கள்நீர்மல்க விருந்தவிருப்பையாகிலும் கண்டிருக்கப்பெறுகிறிலேன், இழந்தேனென்றலற்றுகிறாள். ॥க॥

(ஊருநாடும்) அவனுடைய கல்யாணகுணங்களையும் திவ்யநாமங்களையும் நிரவதிகமான வாத்ஸல்யத்தோடே கூப்பிடுகிற தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தைக் கேட்டு ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலே ஸத்ருஶவ்யவஸாயமுடைத்துக்கொண்டு அத்திருநாமங்களையும் திவ்யநாமங்களையுமே சொல்லிக்கூப்பிடும்படியாகக் கூப்பிடுகிறவிவள்.

இ.— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே இத்யாதியால்), "க்ஷமாஶீலஜநோத்ஸாஹவ்யவஸாயாதிகாரணம் । ஸர்வலோகஹிதம் ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம் வ்யவஸிதம் ஹரிம்" என்கிறபடியே வ்யவஸாயமுடையவளைக்கண்டுகொண்டிருக்கை நமக்குப்ராப்யமாக ஸித்தித்ததே என்று கருத்து. ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வாக்யார்த்தம் ஸங்க்ரஹமருளிசசெய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அதிலவனுடைய குணங்களையென்றது - பேர்கள்குணங்களுக்கு வாசகங்களாகையாலே இங்கு பேருமென்றது ஸஹஸ்ரநாமமுகேந குணவாசகமென்கிறகருத்தாலே. ஆகையாலிறே மேல் அந்தகுணங்களையுமென்று சொல்லவேண்டின ஸ்தானத்திலே அத்திருநாமங்களையுமென்றுசொல்லிற்று. பிதற்றவென்கிறவிடத்தில் ஸஹ்ருதயாபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶவ்யவஸாயமாய்க்கொண்டென்று) தார்களுமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) விஶேஷணம் ஸம்பந்தமாத்ரபரம். பிதற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லியுத்யாதியால்) கற்புவானிடறி என்கிறவிடத்தில், ஸஹ்ருதயாபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார்.

ப.— ஊரும் - தானிருந்தக்ராமமும், நாடும் - அத்தோடேசேர்ந்த தேஶமும், உலகமும் - அந்ததேஶத்தோடே சேர்ந்த லோகமும், இவைகள் ஜடங்களாகையாலே ஸந்நிஹிதஜநவாசகங்கள். அந்தந்தஜநங்களுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஊரும் நாடுமுலகுமென்று நிர்தேஶம். இதுக்குப்பிதற்றவென்கிறதோடு ஸமயம். தன்னைப்போல் - வ்யவஸாயத்தாலே ஸத்ருஶமாக மலற்றுகிற தன்னைப்போலே, அவனுடையபேரும் - அவனுடையதிருநாமங்களையும், தார்களுமே - மாலைகளையுமே, இதுஸம்பந்திகளுக்கு முக்யலக்ஷணம். பிதற்ற - வ்யவஸாயத்தாலே ஸத்ருஶமாகச்சொல்லும்படி, தேவதேவபிரானென்றும்சங்கென்றும்சக்கரமென்றும் மென்றும்தான்பிதற்றுகிறாப்போலேயெல்லாரும்பிதற்றும்படியிருக்கிறவளான என்றபடி. அதாவது ஸர்வரும் அப்படியே கூப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவளானஎன்கை இதுபெண்ணுக்கு விஶேஷணம் வான் - ஶ்லாக்யத்தான, வான் ஶப்தம் ஶ்லாக்யத்துக்குவாசகம். ஸர்வருக்கும் ப்ராதிகூல்யமான என்றபடி. கற்பு - தன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வ மர்யாதை, கற்பு - பாதிவ்ரத்யம், இடறி - த்யஜித்தது. இதுக்குசேருமென்கிறதோடே ஸமயம், நல்வளம் - நல்லஸம்பத்துக்களானவை, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, இதுஊருக்கு விஶேஷணம். பழனத்திருக்கோளூர்க்கே - நல்ல கழனிகளையுடைத்தான திருக்கோளூரிலே, பழனம் - கழனி, ஸாகவாக்யவ்யவஸ்தாநம். அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே என்னுமாப்போலேதிருக்கோளூர்க்கே என்று ஸப்தமீ, சேரும் - போய்ச்சேராநின்றவளான, கொடியேன் கொடி - க்ரூரமானபாபத்தை யுடையவனானவென்னுடையகொடியானவள், கொடிபோலே ஸௌகுமார்யமுடையபெண்ணானவளென்றபடி. கொடிது - க்ரூரம், அத்தையுடையவள் கொடியாள். இப்பாபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொளும்போது கொடியேனென்றாரூவமாயிருக்கும். பெண்ணைப்பிரிந்த பாபத்தாலே கொடியேனென்று தன்னைவெறுக்கிறாள். போருங்கொல் - திரும்பிவருவளோ, போருகை - வருகை. பூவைகளே - அவளுடையபூவைகள், பூவை - ஶாரிகை. உரையீர் - சொல்லுங்கோள், அவள்தன்போக்குவரத்தை தனக்கன்றோ சொல்லலாகாது? உங்களுக்கெல்லாம்சொல்லிப்போவளே? ஆதலாலவள்வருவாள் வாராளென்கிறத்தை எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருத்து. பாவியானநானிருக்கையாலே வராதொழியவும் ஸம்பாவிதம்? நானிருக்கையாலே வரவும் ஸம்பாவிதம்? அதிலவள்சொல்லிப்போனத்தைச் சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥உ॥

மூ—பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்* யாவையுந்திருமால்திருநாமங்களேகூவியெழுமென் *பாவை
போயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே* கோவைவாய் துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ॥

ஆ—அந்தவ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமையாலே உத்ரிக்தமான தன்னுடைய ஸ்நேஹத்தை த்ருணவந்மந்யமாநையாய்க்கொண்டு போகட்டுநல்வளஞ்சேர்பழனத் திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்கும் ஸாஹஸிகையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யுங்களைநினைத்தாகிலு மொருகால்வருமேயென்று யென்றவளுடைய பூவைகளைக்கேட்கிறாள். ௩॥

(பூவை) ஸ்ரீஸாதநமாகக்கொண்டுவந்த ஸாரிகாதி லீலோபகரணங்களைக்கண்டால் வரும்ஸாரஸ்யமும் தனக்குப்பிராட்டியோடே ரமமாணனான வெம்பெருமானைக்காணுமதுவேயாகையால் அவனைநினைத்துக்காணப்பெறாமையாலே அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிட்டு அச்சொல்லினுடைய மாதுர்யத்தாலும் குளிர்த்தியாலும் உஜ்ஜீவித்திருக்கிற வென்பெண்பிள்ளை திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக்கு இனிதன்னுடைய

இ—(அந்தவ்யஸநமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேஎன்கிறதற்கு த்ருணவந்மந்யமாநையாய்க்கொண்டென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வாளனென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்ரிக்தமானவென்று) கற்புஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்நேஹத்தையென்று) இட்டிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணவதித்யாதியால்) சேருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (போய்ப்புகுமென்று) புகுமென்றதுக்ரியாபதமன்று, புகுமவளானவென்றபடி. இதுபெண்பிள்ளைக்கு விசேஷணம். கொடியேன்கொடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹஸிகேத்யாதியால்) போருங்கொல்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களையித்யாதியால்) வருமேயென்றது - வருமோஎன்றபடி. அவளுடையபூவைகளை இத்யாதியாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதிஸூசிதை. திருக்கோளூருக்குப்போனாளென்று கீழ்ப்பாட்டிலேநிஸ்சயித்தாள்; திரும்பிவருவளோ! வென்றிப்பாட்டிலே பூவைகளைக்கேட்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

யாவையுந்திருமாலித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸாதநலோசநவித்யாதியால்) திருநாமங்களேகூவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநினைத்தித்யாதியால்) எழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாதுர்யத்தாலுமித்யாதியால்) என்பாவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்பெண்பிள்ளையென்று) என்செய்யுங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிதன்னுடையவித்யாதியால்) (அன்றியேஇத்யாதி) அவனிவளுக்கெதிரேவந்து ஸ்வாகதாதிகளைப்பண்ணி க்ருதார்த்தமாமோ

ப— பூவை - ஸ்ரீஸாதநமானஸாரிகைகள், பைம் - பச்சைவர்ணங்களான, கிளிகள் - ஸுகங்கள், பந்து - கந்துகம், தூதை - க்ரீடோபகரணங்கள், பூம்புட்டில்கள் - புஷ்பவெடிமெல்கைகள், யாவையும் - இந்த லீலோபகரணங்களெல்லாம், திருமால் - ஸ்ரீயபதியே, இவளுக்கதிசேஷ:. இந்த லீலோபகரணங்களைக் கண்டால் இவளுக்கஸஹ்யமாயிவையெல்லாத்தாலும்வரும்ரஸமெல்லாம் ஸ்ரீயபதியைக்கண்டநுபவிக்கை யென்று ஸ்மாரகமாயிருக்குமிவளுக்கென்றபடி. திருநாமங்களேகூவி - அவனுடையதிருநாமங்களையே கூப்பிட்டு, தனக்குஸர்வவித்யபோஷ்யனுமாயிருந்தவனைக்காணக்கிடையாவிட்டவாறேயவனுடைய திருநாமங்களையேயலற்றியென்றபடி எழும் - அததாலே ப்ராணதாரணம்பண்ணி யுஜ்ஜீவித்திராநிற்கும், வேறொரு லீலோபகரணங்களைக் கொண்டு போதுபோக்கவேண்டும்படியான பால்யவயஸ்ஸிலும் அவன்திருநாமங்களையே கொண்டுஜீவியாநிற்கும், இதென்ன ஆஸ்சர்யமோ வென்றபடி. என்பாவை - என்னுடைய பெண்ணானவள், பாவை - பெண். தண்பழன - ஜலஸம்ருத்தியாலேஷட்ஸீதளங்களான கழனிகளை யுடைத்தான, பழனம் - கழனி, திருக்கோளூருக்கே - ஸ்வப்ராப்யஸ்தலம், போய் - இத்திருநாமோச்சாரணரஸமிருக்கவித்தை விட்டுப்போய், இங்கிருந்தநாள் மற்றொன்றுபரமாய் அங்கேபோயவனோடேவஸிக்கப்போனாளோவென்று கருத்து. இனி - அவ்வூரிலே புக்கபின்பு, கோவைவாய் - பிம்பபலம்போலேசிவந்திருக்கிற தன்னுடையஅதரமானது, துடிப்ப - ஆவேசவேகத்தால் துடியாநிற்க, மழைக்கண்ணொடு - வர்ஷம்போலே தாராபாதமானகண்களோடே, என்செய்யுங்கொலோ - என்னசெய்வளோ, அவனைக்கண்டு ஸந்தோஷிப்பளோ? அன்றிக்கே யவனுதவியாமையாலே பின்னையும் ஆவேசியா நிற்பாளோ வென்றபடி.

* * *

ரூ—கொல்லையென்பர்கொலோ குணமிக்கனளென்பர்கொலோ* சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெ ல்லே* செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே *ச॥ மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்* தேவிபோயினித்தன் திருமாற்றிருக்கோளூரிற்* பூவியல்

ஆ—ஸௌந்தர்யமெல்லாம் வர்ணிக்கும்படியிருக்குமோ? அன்றியே தன்னுடைய கண்ணில் நீருமழுகையு மேயாயிருக்குமோவென்கிறாள். ॥ரு॥

(கொல்லை) ஸௌஶீல்யத்தால் ஸர்வஸ்வமாய்க்கொண்டவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருக்கோளூர்க்கே ஸௌகுமார்யையான இவள் மெல்லிடை நுடங்கப்போனாள், ஸ்த்ரீத்வத்தைக்கடந்தாளென்று லோகத்தாரிவளுக்கு க்ஷுத்ரமாகச்சொல்லுவரோ? அன்றியே திருக்கோளூரிலே பெருத்திக்குள்ள வஸ்திலெவரமிருக்கும்படி யென்? என்று ஸ்வாபதேசமாகச்சொல்வரோ? அங்ஙனே க்ஷணமாகச்சொல்லுகை ஸம்பவிக்குமோ? வாத்திமானமத்தையும் தோஷமாகவேகாண்கிற லோகஸ்வபாவமிருந்தபடி என்னென்று இன்னாதாகிறாள். ॥ச॥

(மேவிநைந்து) பிள்ளையாய்விளையாடும்பதமானால் பிள்ளைகளோடேவிளையாடுகையில ரூபமின்றியே

இ—நாயகனோ ஸௌஸீல்யப்ரமையாலே பின்னையுமழுதுகொண்டே கிடக்குமோவென்றபடி. ॥ரு॥

*நாலாம்பாட்டு *

த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யத்தாலி த்யாதியால்) இளமானென்கிறத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகுமார்யையானவிவளென்று) சொல்லையென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீத்வத்தையி த்யாதியால்) குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயி த்யாதியால்) சில்லைவாயென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேக்ஷணமாகவி த்யாதியால்) ॥ச॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

விளையாடலுறாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையாயி த்யாதியால்) பிள்ளை - சிறுபெண்,

ரு—தேவி—ஸர்வஸ்வாமினியானவள், ததநுரூபையானவிவளென்றபடி. இதுக்கு மேவினளென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். செல்வமல்கி - ஸௌஶீல்யம் ஸர்வஸ்வமாய்க்கொண்டு, அவன்கிடந்த - அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, இதுக்குச்செல்ல வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். மெல் - ஸூக்ஷ்மமான, இடை— தன்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க- மஹாயாஸத்தாலே துவளத்துவள, செல்ல- போகுகைக்கு, மேவினள் - ஆதரித்தாள், தன்னுடையவயஸ்ஸினுடைய தௌர்ப்பல்யத்தையும்பாராதேபத்தாஷாத்தோடேபோனாளென்றபடி. சில்லைவாய் - சிறுமை ஸ்வபாவமானவாயையுடையவர்களான, சில்லை - க்ஷுத்ரம். பெண்டுகள் - ஸ்த்ரீஜனங்கள், அயல்சேரியுள்ளாரும் - அசல்தெருவிலேயிருக்கிற ஸ்த்ரீகளும், கொல்லை யென்பர்கொலோ - கொல்லையென்று சொல்லுவர்களோ, கொல்லை - மர்யாதாதிலங்கிநீ, மர்யாதையையழித்தவளென்று மஹாபாபியென்றபடி. குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ- ஜ்ஞாநாதிகையென்று சொல்லுவார்களோ, திருக்கோளூரில் பெரியபெருமான்பக்கல் ஜ்ஞாநாதிஶயத்தை யறிந்து மேல்விழும்படியானவிலக்ஷண ஜ்ஞாநாதிஶயத்தையுடையவளென்று செல்லுவர்களோ வென்றபடி. எல்லே யென்று விஷாதத்யோதகமவ்யயம், அவனையிழந்து படுகிற நான் இத்தனை ஜ்ஞாநாதிகையான விவளைச் சிலர் பழிசொல்லவும் கேட்கில் என்செய்யக்கட வேனென்றுகருத்து. * * * * * ॥ச॥

மேவி - கிட்டி, அவனைநெஞ்சாலே கிட்டி, அவனையாசைப்பட்டென்றபடி. நைந்து நைந்து - க்ஷணக்ஷணம் ஶிதிலையாய், விளையாடல் - பாலக்ரீடைகளிலே, உறாள் - ஸம்பந்தியாதவளான. "மால்பால் மனம்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" வாஸுதேவநியோஜிதேநாவாஸுதேவஸ்ய ஸுமதி" என்கிறகணக்கிலே யாதவ ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை அநுஸந்தியாதவளானவென்றபடி. என் - என்னுடையவளான, சிறு - பால்யையான, தேவி- தேவியானவள், சிறுபெண்ணாயிருக்கச்செய்தே மஹாலக்ஷ்மீ லக்ஷணமறியும்படியான திவ்யஸ்வபாவத்தை யுடையவளான விவளென்றபடி. போய் - இந்த க்ருஹத்தை விட்டுப்போய், இனி- இதற்கு மேல், தன் திருமால- தனக் கபிமானமான ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருக்கோளூரில்- ஸ்வதேஶம். பூவியல்—புஷ்பங்களையே ஸ்வபாவமாக உடைய பொழிலும் - ஸஹாரம். வஸந்த வாஸஸ்வரூபங்களானவென்றபடி. பொழிலும் - உத்யானங்களையும்

மூ—பொழிலூந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்* டாவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே* ॥ரு॥
இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்* தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே* சென்று
தன்றிருமாற்திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு* நின்றுநின்றுநையுநெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே* ॥சா॥

ஆ—எம்பெருமானைக்காண வேணுமென்றாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே நைந்துநைந்து இருந்தவென்சிறுத்தே விபோயினித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் பூவியல்பொழிலையும் அதுக்குள்ளே தாமரைத்தடாகங்களையு மதுக்குள்ளே யவன்கோயிலையுங்கண்டு தன்னுடைய நிரவதிகஸந்தோஷமெல்லாம்போய் ஆவியுள்குளிரவின்று எங்ஙனேயுகக்கிறாளோ? நானந்தஸம்ருத்தியைக் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(இன்றெனக்கு) இன்றுதன்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்படுகிற வெனக்குத்துணையாகாதே யென்னைப்போகட்டுப்போன வென்னிளமானினிப்போய்த் தென்றிசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கேசென்று அவன்கோயிலுள்ளேபோய்த் தனக்குப்பிராட்டியோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுக்கணித்ததிருக்கண்களையும் திருப்பவளத்தையுங்கண்டு நிரவதிகப்ரீதியாலே விகஸிதமான வவளுடையகண்களையுமாநந்தஜமான கண்ணில்நீரையுமாநந்தமான ஸௌந்தர்யாவஸ்தையையுங் காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥சா॥

இ—மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) தடமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரையித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இன்றெனக்குதவாதகன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன்னையித்யாதியால்) திருமாலென்கிறவடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குப்பிராட்டியித்யாதியால்) தனக்கென்கிறவது எம்பெருமானைச்சொல்லுகிறது. நெடுங்கண்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பனிமல்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஜ மித்யாதியால்) நின்றுநின்றுநையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஶ்ருவமதமித்யாதியால்) [ஆநந்தமதமானவென்று பாடாந்தரம்.] ॥சா॥

ப— தடமும்-அந்த வுத்யாநங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற தாமரஸதடாகங்களையும், 'தடம்' தடாகம். அவன் கோயிலும்- அவனுடைய திவ்யாயதநத்தையும், இன்று - தனக்குநல்லவிடிவானவின்றைக்கு, கண்டு - இங்கிருந்து நினைத்து ஸ்திமிதையாகா நின்றவிவள்தன்கண்ணாரக்கண்டு, ஆவி-ப்ராணனானது, ஆஶ்ரயப்ராணாஶ்ரயமான ஸ்வாமிதேன்றபடி. உள்குளிர-விரஹஜநிததாபமெல்லாம்போய்உள்ளங்கூடக்குளிரும்படி, எங்ஙனே யுகக்குங்கொலோ - எப்படி ஸந்தோஷிப்பாளோ, அந்தப்ரஹர்ஷஸந்தோஷாதிஶயஸௌந்தர்யத்தைநான்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. * * * * * ॥ரு॥

எனக்கு- தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாநிற்கிற வெனக்கு, இன்று- இப்படி வ்யஸநதஶாபந்நமாயிருக்கிறகாலத்திலே, உதவாது-உதவாதே, ஏகோபோரஷிதாம்படியாக ஸஹாயையாயிராதே யென்றபடி. அகன்ற-விஶ்லேஷித்துப்போனவளான, இளமான்- பாலஹரிணிபோலே முக்தையானபெண்ணானவள், போய்- ஸ்வயமேவ நடந்துபோய், இதுக்குச்சென்றென்கிறதோடே அந்வயம், தென்திசை - தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதமனைய - திலகம்போலேயிருக்கிற, திலதமென்று திலகத்துக்குப்பேர். அனையஶப்தம்-ஸாத்ருஶ்யவாசி. திருக்கோளூர்க்கே-திருக்கோளூரிலே, சென்று - ப்ரவேஶித்து, இனி- அங்கேபோய்ப்புக்கபின்பு, தன்திருமால் - தனக்கஸாதாரணனான ஶ்ரிய:பதியினுடைய, திருக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களான நேத்ரங்களையும், செவ்வாயும் , அருணமான அதரத்தையும், கண்டு - தன்கண்களாரக்கண்டு, நெடுங்கண்கள்- அந்ததிவ்யாவயவங்களைக்கண்டவாநந்தத்தாலேயவிகஸிதங்களான்தனனுடையநேத்ரங்கள், பனிமல்க- ஆநந்தபாஷ்பப்ரவஹியாநிற்க, பனியென்றுஜலம். நின்றுநின்றுநையும்- ஆநந்தாதிஶயத்தாலேபின்னையும் ஸ்திமிதையாகாநிற்பள். அந்த ஸௌந்தர்யநான்காணப் பெற்றிலேன் "ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருதகாத்ரவாந்। ஸதாபரகுணாவிஷ்ட: த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி:" என்னும்படியான விவளுடைய ஸம்ருத்திமாகிற பாக்யாதிஶயத்தை யிழந்தேனென்றுகருத்து.'

மூ—மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தனளாய்* யல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்ச* செல வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே* யொல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலோ, தந்தே* ॥எ॥ ஒசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையைவைத்துநொந்துநொந்து* கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்

ஆ—(மல்குநீர்) எம்பெருமானைக்கண்டுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக ஸாதநமான அருமந்தகாரமெல்லாம் அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே கண்ணநீர்மல்கி நெடுமால் நெடுமால் என்று அழைத்து, இனிஇவள் தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தாலும் ஸௌகுமார்யத்தாலும் அதிமாத்ரவைவஶ்யையாய் வழிநெடுமையாய்க்கொண்டு செல்வமல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே நடந்துபோய்ப்புகும்படியைக்காணப்பெற்றிலேனென்கிறாள். ॥எ॥

(ஒசிந்த)வண்டாலேதுகையுண்ட பூமாலைபோலே எம்பெருமானோடுள்ள கலவியாலேயொசிந்த திருமேனி

ஏழாம்பாட்டு.

இ—நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையி த்யாதியால்) அல்லும்பகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காரமெல்லாமென்று) காரமெல்லாமென்கிறத்து மல்கியென்கிறத்தோடும் அழைத்துஎன்கிறத்தோடும் அந்வயம். ஆர்ஜவாதித்தில் அபேக்ஷிதமான அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடி த்யாதியால்) ஒல்கியொல்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி த்யாதியால்) ஒசிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வழிநெடுமையாயென்று) நடந்தெங்ஙனேபுகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (நடந்துபோயி த்யாதியால்) ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஒசிந்தவொண்மலராள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (வண்டாலேஇத்யாதியால்) துகையுண்டதென்றது-மர்திக்கப்பட்டவென்றபடி. ஒசிந்ததிருமேனியையுடையவென்றது-"ஸம்ஶ்லேஷஸமயஸம்ரூட... ...தயம் ॥ ... ...அவஸ்தாம்" என்கிறபடியே விலக்ஷணமான திருமேனியையுடையவென்றபடி.

இ—அல்லும்நன்பகலுமென்கிறவிடத்தில் நன் ஶப்தம்காலத்தின் நன்மையை... மேலும் அந்வயிக்கிறது. நன்- நல்ல ... ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் வழிகளுமான வென்றபடி. அல்லும்- ராத்ரியிலும், அல்லு ஶப்தம் ராத்ரிவாசி அல்லுமி த்யாத்மகாரஸ்ய ஸம்ஸ்காரம்லோபஃ. நன்பகலும் – நல்ல திவாவிலும், மல்குநீர் – வீறு... ஒசிந்தல் - ரோதநம், உறுகை- அடைகை, மனத்தனளாய் - நெஞ்சையுடையவளாய், நெடுமாலென்றழைத்து- ...வ்யாமோஹமாதிபானவனேயென்று கூப்பிட்டு; மால் - வ்யாமோஹம். இனி-இப்போதுமேலே இங்கிருந்தநாள்நடந்தஇத்தனைவ்யஸநங்களின்மேலே யென்றபடி. ஒல்கியொல்கிநடந்து-ஸௌகுமார்யத்தாலே அஸக்தையாய் தளர்ந்தசைந்து வழிநடந்து, ஒல்குதல்– அசைதல். ஒசிந்து - துவண்டு, ஒசிகை- துவளுகை. ...மவனைக்காணுதலாவத்தாலே ஶிதிலமாய் நெருயாய் என்றபடி. இதுக்கு எங்ஙனே புகுமென்கிறதோ ... செல்வம் மல்கி - ஸம்பத்து ஸம்ருத்தமாய், அவன்கிடந்த – அந்த ஸம்பத்தப்ரயுக்ததாலே இ... வந்தனைக்கு ஸம்பண்ணுனேனென்று கருத்து. யதா? '.ஸமயாம்போதி ...' என்கிறபடியே ஸம்பத்ப்ரசுரமாய் அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமானவென்றபடி. திருக்கோளூர்க்கே, எங்ஙனேபோய்ப் புகுங்கொல் - எப்படிபோய்ப் புகுவளோ, அத்தைநான் காணப்பெற்றிலே னென்றுகருத்து.

* * * * ॥எ॥

ஒசிந்த- துவண்டவளான. ...வாஸஸ்வமொவ்ஸ்ஸெகயான வல்லிபோலே ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ...வென்றபடி. ஒண் - அழகியளான, அந்ததுவட்சியாலே. பின்னையும் அழகியவளான வென்றபடி மலராள் - பெரியபிராட்டியுடைய, கொழுநன்- வல்லபனுடைய, கொழுநன் - வல்லபன், திருக்கோளூரையடைகைக்காக வென்றபடி, கசிந்தநெஞ்சினளாய்-ஸ்நேஹார்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், எம்மை - தாய்மாரானவெங்களை, நீத்த- நீக்கினவளான அவ்வூரிலாஸக்தியாலேஎங்களை ... என்னுடைய, எங்காரிகை- என்னுடைய காரிகையானவள், காரிகை- ஸ்த்ரீயான பெண்

மூ— லுங்கொ* லொசிந்த வொண்மலராள் கொழுநன் றிருக்கோளூர்க்கே* கசிந்த நெஞ்சினளா யெம்மை நீத்த வெ
ங்காரிகையே* ||அ||
காரியநல்லனகளவை காணிலென் கண்ணனுக்கென்* றீரியாயிருப்பாளிதெல்லாங் கிடக்க வினிப்போய்* சே
ரிபல்பழிதூஉ யிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே* நேரிழை நடந்தாளெம்மை யொன்று நினைத்திலளே* ||கூ||

ஆ— யுடையபிராட்டியோடே திருக்கோளூரிலே அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே என்னைப்போகட்டுப் போன வெண்காரிகை வ்யஸநத்தாலே மெலிந்து நுண்ணிடைமேலே ஸ்ரீஹஸ்தாஶ்ரயத்தாலே கையைவைத்து நொந்துநொந்து கண்ணீர் துளும்ப அவ்வஸ்திவெஸமே துணையாக அவ்வூரிலேபுக்கு முடியவல்லளேயோவென்கிறாள். ||அ||

(காரியம்) ஸுகிரஸநாஹாரமான வொஹ்ருவஸ்துக்களைக் காணில் இவையெல்லாமென் கண்ணனுக்கென்று சொல்லாநிற்கும் இப்பெண்பிள்ளை தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த வொஹ்ருபதார்த்தங்களையும் எங்களையுமொரு

இ— கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே என்கிற வஸதிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கோளூரிலே உத்ராதியால்) கசிந்தநெஞ்சினளாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமித்ராதியால்) எம்மைநீத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்ராதியால்) ஒசிந்தநுண்ணிடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநத்தாலே உத்ராதியால்) த்விதீயபாதத்தில் கசிந்தநெஞ்சினளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸ்திவெஸமே உத்ராதியால்) செல்லுங்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரிலே உத்ராதியால்) ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகிரஸநாஹாரமித்ராதியால்) செல்லாநிற்குமென்கிறது க்ரியாபதமன்று; பெண்பிள்ளைக்கு விஶேஷணம். இதெல்லாங்கிடக்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்காகவித்ராதியால்) எம்மையொன்றும் நினைத்திலளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— ஒசிந்த - வ்யஸநாதிஶயத்தாலே துவண்டதான, நுண் - ஸூக்ஷ்மவஸ்துஸந்நிபமான, இடைமேல் - தன்னுடைய இடையின்மேலே, கையைவைத்து - ஸ்ரீஹஸ்தத்தாலே தன்னுடைய கையைவைத்துக்கொண்டு, நொந்துநொந்து - அந்தகைவைத்ததும் பொறாமையாலே பின்னையும்பின்னையும் க்லேஶப்பட்டு, கண்ணீர் - நேத்ரஜலங்கள், துளும்ப - அலைய, கசிந்தநெஞ்சினளாய் - அவன்பக்கல்ஸ்நேஹத்தால் ஆர்த்ரமான நெஞ்சையுடையவளாய், செல்லுங்கொல் - செல்லுவளோ, அவ்வூரிலேபோய்ச்சேரமாட்டுவளோ மாட்டாளோவென்றபடி. ||அ||

காரியநல்லனகளவை - காயக்லேஶ ஸாத்யங்களாய் நல்லவைகளான வஸ்துக்களை, தனக்காகவெங்களால் செய்யப்பட்டு நல்லவையானவை போஷகவஸ்துக்களையென்றபடி. காரியநல்லன என்கிறவிடத்திலே நகாரவகாரமகாரலோபம். காணில் - கண்டால், என் கண்ணனுக்கென்று - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுக்கென்று ஸங்கல்பித்து. ஈரியாயிருப்பாள் - ஆர்த்ரஸ்வபாவையாயிருக்கிறவளான, ஸ்நேஹார்த்ரஹ்ருதயையாயிருக்கிறவளானவென்றபடி. நேர் இழை - நேர்களான இழைகளையுடையவள், நேர் - ஸூக்ஷ்மம், இழை - ஆபரணம். நிர்மலஸ்வர்ணமாக திருமேனிக்கநுரூபமாக தரதம்யங்களான ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணென்றபடி. இதெல்லாம்கிடக்க - தனக்காக நாங்கள் கொண்டுவந்த வொஹ்ருவஸ்துக்களெல்லாமிங்கேகிடக்க, இவைத்தை த்ருணீகரித்துவென்றபடி. இனி - இதுக்குமேல், கண்ட வொஹ்ருவஸ்துக்களெல்லாம் க்ருஷ்ணனுக்கென்கிற விப்ரதிபத்திக்குமேலே அவனுக்கு என்செய்யவங்கே போனளென்று கருத்து, போய் - இவ்வுத்தை விட்டுப்போய். சேரி - வீதியானது, வீதிஸ்தஜநங்களானவர்களென்றபடி. ஜநங்களுடைய காஸ்ஸந்தேஹாதநாமம் லக்ஷணையாகப்ரயோகம். பல்பழி - பஹுக்களான அபவாதங்களை, அவன் வரவுபார்த்திராதே தான் புறப்பட்டுப் போனாள், தாயைவிட்டுப் போனாள், தனியே போனாள், ஊராருக்கஞ்சாதேபோனாள், என்றாப்போலே பஹுவிதங்களான அபவாதங்களையென்றபடி. தூஉய் - தூற்றி, தூறுதல் - குற்றமாக எல்லாரோடும் சொல்லுதல். இரைப்ப - கோஷியாநிற்க, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, நடந்தாள் - எழுந்தருளினாள், நடந்தாளென்றது ஆதிக்யத்திலே பஹுமாநதோக்தி. தன்னுடைய பெண்ணானவளை பஹுமாநத்தோடேகூடச் சொல்லுகிறாள் ஸம்ஶ்லேஷயத்திலவமாநித்தவள் என்கிறதாலே - எம்மை - என்னை; ஆத்மநீபஹுத்வம்

மூ— நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானிவள்போல்* அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனைத்* தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* மனைக்குவான்பழியும் நினையாள் செல்லவைத்தனளே*. ௰

ஆ— தாயானவள் நினையாதேபோகட்டு லோகமெல்லாம் இவள்தனியேபோனாளென்று பழிசொல்லியிரைக்கும்படியாகத் திருக்கோளூரிலே போனாளென்கிறாள். ௧௬

(நினைக்கிலேன்) தன்திருக்கண்களினழகாலே ஸமஸ்தலோகங்களையும் தோற்பித்தடிமைபாக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுடைய திருக்கண்களைக்கண்டல்லதொரு க்ஷணகாலமும் தரிக்கமாட்டாதிருக்கிற நெடுங்கணிளமான் இனியிது குடிப்பழியென்னுமிடமொன்றுநினையாதே அவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே போய்ப்புக்காள், இவளைப்பிரிந்த வ்யஸநாதிசயம் நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லை, என்றுசொல்லி அப்பின்னையும் தன்செயலறுதியாலே தெய்வங்காளென்றாகூப்பிடுகிறாள். ௰

(வைத்தமாநிதி) ஆழ்வார் விஶேஷமாகிறவாவத்துக்குத் தமக்குவைப்பாகவைத்த ஸம்பத்தியாயிருந்த

இ—(எங்களை புமி த்யாக்யால்) சேர்பல்பழி தூஉப்இரைப்பளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமெல்லாம் ஸ்ரீஸூக்தியால்) ௧௬

✳ பதார்த்தபாட்டு ✳

அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனையென்கிற வஸ்துவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருக்கண்களின் த்யாக்யால்) தினைத்தனையும்விடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணகாலமிகி த்யாக்யால்) மனைக்குவான்பழியும் நினையாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுகுடி த்யாக்யால்) நினைக்கிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளைப்பிரிந்த வி த்யாக்யால்) நினைக்கவும்கூடுகிறதில்லையென்றது - நினைக்கவுமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. செயலறுதியாலேயென்றது - தன்னால்செய்யலாவதிலலாமையாலேயென்றபடி. ௰

✳ நிகமனம். ✳

வைத்தமாநிதியாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரி த்யாக்யால்) ஆழ்வார்தமக்கு

ப—வசநம். ஒன்றும் நினைத்திலள் - ஒன்றாகவும்நினைத்தாளில்லை, உறவுடையவளாகவும்நினைத்திலள், ஊராராகவும் நினைத்திலளென்றபடி. தன்னையவள நினையாததற்குத் தாயார் சோகிக்கிறாள் ஸம்பந்தாநுபந்தியுடைய வருடைய வஸிஷ்டமே உத்தேஸ்யமாகையாலே, * * * கூர அனைத்துலகும் - லோகங்களையும். உபயவிபூதிகளையுமென்றபடி. உடைய - உடையவனான, அரவிந்தலோசனனை - தாமரைக்கண்ணனை. தினைத்தனையும் அல்பகாலமும், ஒருக்ஷணகாலமுமென்கிறபடி தினை - அல்பம், தனையென்றுவரிசைவாயிருத்தம் எள்ளத்தனையுமென்னுமாபோலே தினைத்தனையுமென்கிறது. விடாள - விடாதவளான. நெடுங்கண் - தீர்க்கமான கண்ணையுடையான, இதுவாகி ஸாமாந்யவிஶேஷணமானிப்போலே தானெனவென்பெண்ணானவள், இனி இதுக்குமேலே, தனக்கிப்படி கண்ணழகுண்டாயிருக்க நின்மேலேயென்றபடி. இக்கண்ணழகுக்குத்தோற்று வரவானுப் அவனிங்கேவரவேண்டுமபடியாயிருக்க இவள் அங்கேபோனவிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றுகருத்து. போய் - அவனைநாடிக்கொண்டுபோய், மனைக்கு - தன்னுடைய குடிக்கு, வான்பழியும் - பெரியவபவாதத்தையும், வான் - பெரியது, பழியுமென்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸமுச்சயார்த்தம். நினையாள் - எண்ணாதவளாய்க்கொண்டு, அவன்சேர் - அவன்வஸிக்கிறவிடமான, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, செல்லவைத்தனளே - போகவைத்தாள், ஸித்தியாகப்போனாளென்றபடி. செல்லவைத்தாளென்கிற மனோரதத்தாலே ஸித்தப்போனாளென்கிறது, - நினை - அவளுடையவதிவ்யவ்யாபாரமாலே பரக்கத்தும்பண்ணுகிறபடி, இக்குடிவகாரங்களோ ரக்ஷணமாகங்க நம் பண்ணுகிறாளென்று பழிசொல்லுவார்களோடே பிந்தவாக்யத்தைச்சொல்லி யாருமொண்ணையூரும் தெய்வங்கள் பழிசொல்லாதிருக்கையாலும் தன்னோடொக்கதன்னிருக்கையாலும்தெய்வங்களோடே வாக்யத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்.

மூ—வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்* கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* பத்துநூற்றுளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே* சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே*॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமானையேயலற்றிச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைத் திருக்கோளூர்க்கேப்ரவணமான மனஸ்ஸையுடையராய்க்கொண்டு சொல்லுவாரிட்டவழக்காகும் திருநாடென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— வைப்பாகவைத்தவென்றபயம். தமக்கு ஸேமநிதியாக வ்யவஸிதத்திருந்தவென்றபடி. பொன்னுலகாள்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இட்டவழக்காமித்யாதியால்) ॥கக॥

ப— வைத்த - வைக்கப்பட்டதான, ஆபத்திலே ரக்ஷகமாகவேணுமென்று வைக்கப்பட்டதானவென்றபடி. மா - ஸமத்தரான, கலகாலத்துக்கப்பால் மீண்டுபோகக்கடவதான லோகத்தில் நிதிபோலன்றிக்கே எத்தனை கார்யம்ஸாதித்தாலும் குறைபடாததானவென்றபடி. நிதியாம் - நிதியாகாநிற்கிற, "தஸ்யாஹிரண்யநிதிம்நிஹித" மென்கிறபடியே நிதிபோலேயிராநிற்கிறவென்றபடி. அதாவது:— ஆபத்திலேரக்ஷகமாய்த் தன்னையுடையவனொன்றுக்கும் விஷாதப்படவேண்டாதபடியாய் ஸகலபோகங்களையும் தன்னைக்கொண்டேஸாதிக்கலாய் ஸகலபோகோபகரணங்களும் தன்னையநுபவிக்கிற ஸ்தானத்துக்குள்ளேகிடக்கும்படியாய் தன்னையுடையவனுக்கு பரிபூர்ணமான ஸம்ருத்தியையுண்டாக்கவற்றாய்த் தன்னையுடையவன் காலிலே யெல்லாரும்விழும்படி பண்ணவைத்தாய் மற்று மேவம்விதகுணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறவென்றபடி. இத்தால் ஊரார்பழிக்குமஞ்சாதே தாயையுங்கைவிட்டுத் தனிவழிபோகைக்கு நிபந்தனஞ்சொல்லித்தாய்த்து. மதுசூதனையே - விரோதிநிரஸனனையே, ப்ரதிபந்தகநிரஸகனானவனையென்றபடி. உபேயமானதுதானே விரோதியையும்போக்கித் தன்னையநுபவிப்பிக்கவைத்தாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. அலற்றி - தத்ஸம்ஹநிபந்தனமான வ்யாதியாலே ப்ரலாபித்து, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொத்து - புஷ்பமஞ்ஜரிகள், அலர் - விகஸியாநிற்கிற, தாம் விரஹதசையையநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதபடி திருக்கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கல் ஸங்கசித்தராகையாலே தமக்குப்பிறந்தவாச்வாஸத்தால் ஸ்ருஷ்டபுஷ்பங்களானவென்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், இது பத்துக்குவிசேஷணம். பத்து - பத்துப்படிகளான, "ஸோபாநபங்க்திமிமாம்" என்கிறச்லோகத்தின்படியே ஸோபாநங்களான பத்தங்களை யடைவே ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. நூற்றுள் - ஸதங்களுக்குள்ளே, இப்பத்து - ப்ராப்யப்ராபகமான விந்யாஸகத்தை, இதுக்கு உரைப்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். அவன்சேர் - அவனெழுந்தருளியிருக்கிற, திருக்கோளூர்க்கே - திருக்கோளூரிலே, சித்தம்வைத்து - சித்தத்தைவைத்து, அவ்வூரிலேப்ரவணமான மனஸ்ஸையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. உரைப்பார் - சொல்லுகிறவர்கள், திகழ் - உஜ்ஜ்வலமாயிருக்கிற, ஸமஸ்தஸம்பத்ஸமூஹங்களாலே புஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி, பொன்னுலகு - ஸ்வப்ரகாசஸ்வரூபமானலோகத்தை, பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வாரே - ஆளுவர்கள், ஸமஸ்தஸாம்ராஜ்யஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸம்ராட்டமாக ஸாதிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாதநிஸ்ஸமஸ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்யநாராயணதேசிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உண்ணுஞ்சோறு.)

பர்த்ருஸ்வாத்யாஸ்வஹுபத்யாதிகுணைஸ்ஸ்ரீஸமேதஸ்ஸ்வபக்ஷப்ரதோ
ஹேதுத்வாதிதஸ்வாஸ்யஸ்ரீதபாவஸ்தாவத்ஸ்வபோக்யதாஸ்திதைஸ்ஸ்ரீ:।
புத்ராத்யேதாக்ஷித்யாதிப்ரதாநப்ரயோஜநஸ்ஸம்ஸ்ரிதாநாம்
வேதாநாமவஸ்யாஸ்வாஸ்வபாவஉதயபாவகவேத்யஸ்வஸ்யவஹிதாநாம்ய: ॥எசு॥

(பர்த்ருஸ்வாஸ்யாத்யா) கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றே. பாவத்தோடே க்ருஷ்ணனைய்வந்தவதரித்து

ரூ — ரா — படைத்தஸௌஹார்த்தாலும், (ஸமஹிஷிதர்சநைவ:) பேருகதார்களுமேபிதற்றி - திருநாமங்கீத நத்தாலும் திருமாலையினுடையஉக்தியாலும், (ஸ்ரீமத்தேஹஸம்பந்த) இத்தாலே நாலுபாட்டில் சுக்ஷ்மம் தமைத்துணைரூஷிக்கப்படுகிறது. யாவையுமதிருமால - செலவமமல்கியவன்கிடந்த - இனித்தன்திருமால்திருக் கோளூரில் - தன்திருமால் திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு - ப்ரியஃவேதிகவததாலும் அத்தாலுண்டானஸௌ ரூபஸௌந்தர்யாலும் பிராட்டிபோடே பொருந்தியிருக்கையாலே நித்யவஸமாகச்செல்லுகிற கராவாடிகா கடாக்ஷத்தையுமுடையாலும், தகஸம்ஶ்லேஷத்தாலே புதுககணித்ததிருக்கண்கள்முதலான திவ்யாவயவஸௌ ஸௌந்தர்யாலும், (ஸௌந்தர்யம்), நெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய் - ஆஸ்ரிதர்பக்கல் வ்யாமோஹத்தையாலும் (ஆஸ்ரிதவ்யாமோ) ஒசிந்தவொண்மலராள் கொழுநன் - வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாளுககநாயகமான ஸௌந்தர்யபதியாலும், (ஸ்ரீதவாரஸ்தா) என்கணணுக்கென்றீரியாயிருப்பாள் - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யாலும், (ஸர்வலோகஸௌலப்ய) அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனை - ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையாலும். ஆஸிலத்தாலே அத்தைக்கொள்சொலலுகிற சரவிருமஞாவநகும் ஸம்ரக்ஷிதமாகிறது. இப்படிகளாலே திருக்கோளூரெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்கு விஶ்லேஷஸமயத்தில் சுவவாதீக்யிலலாதபடி ஸௌலப்யாதிகளையு முடைக்காதிற்கிறுனென்று “உண்ணுஞ்சோறு” என்கிறதஶகத்திலே ஸர்வஜநாஜீவநாத்மாக வேதங்களை ஆஸ்ரயமாகக்ஷாமாக ஸம்ரக்ஷித்த ஶடகோபர் உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௰௭௬

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (பொன்னுலகு) திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புக் கெம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷித்ததெல்லாம் மநோரதத்தோடே பழையபடியே எம்பெருமானைக்காணப்பெறுமையாலே தவிரஹக்லேஶநராய் அந்யாபதேஶத்தாலே ஒருபிராட்டியாய் அவனைக்குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்; இப்படி திருக்கோளூரிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஈ — மாலுக்குவையத்திலே விரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைஷம்யாலும் உண்ணுஞ்சோற்றிலே திருக்கோளூரிலே எம்பெருமான்பக்கலிலே ஆஸங்கமம் மிக்கவும் ப்ரவணமாகையாலும் “விஸஸ்மார ததாத்மாநம் நாந்யத் கிஞ்சிதஜாநத” என்னும்படியான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்போலே தம்மைமறந்து, தம்முடைய விரஹதஶை அநுஸந்திக்க க்ஷமரல்லாதவராயிருந்த வாழ்வார் விரஹாநுஸந்தாநதஶையிற்போலே இத்திருவாய் மொழியிலே பொருபிராட்டி யெம்பெருமானுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறதாகச்சொல்லுகை யன்றோமென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேஉத்தரமாகியால்) அப்படியிருந்தாரேயாகிலும் திருக் கோளூரிலெம்பெருமான்பக்கலிலே ஸாக்ஷாத்கரித்தராய் அவன்குணங்களை நெடும்போதநுஸந்திக்கையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டவர்கள் நீரிலேமுழுகி ஸந்துஷிக்குமாப்போலே அந்தவிரஹவ்யஸநத்தால்வந்த வைவர்ண்யாதிகளைத் தீர்த்து ஸந்துஷ்டித்து ‘ப்ரஹ்லாதோவிஸ்மிதஸ்மார” என்னுமாப்போலே தம்மையுணர்ந்து தம்முடைய விரஹவேதனையும் அநுஸந்திக்கக்ஷமரானவாறே பழையபடியே தம்முடைய விரஹதஶை உத்பவிக்கையால் ஆர்த்த பலஹாநராய்க்கொண்டு தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்று கருத்து. காணப்பெறுமையாலே என்றது - ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷம்படி காணப்பெறுமையாலேஎன்றபடி ஒருபிராட்டியாயென்றது - வி ரஹவியாளவொருபிராட்டி தஶையையுடையவராபென்றபடி. அந்யாபதேஶத்தாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றபடி. இப்படி ஸாபதேஶத்திலே திருவாய்மொழிஸம்பந்தமாலும் மாலுக்குவையத்திலே தேஶாந்தரத்தையாயிருந்த பிராட்டி இத்திருக்கோளூரிலேசென்றாளென்று உண்ணுஞ்சோற்றிலே சொல்லுகையாலே இவளுக்கு தூதப்ரேஷணம்பண்ணவேண்டாமையால் அந்யாபதேஶத்திலே இத்திருவாய் மொழி ஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (இப்படி திருக்கோளூரிலேயெழுந்தருளினவித்யாதியால்)

மூ— பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ * நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேனிரந்தேன் * முன்

ஆ— யெழுந்தருளின பிராட்டி போருள்ள வ்ருக்ஷ ஸம்ஶ்லேஷ ஜநிதாநவதிகாநந்த ஹாரணவாஸநியான எம்பெருமான் ஆர்த்த ரக்ஷணைகஸ்வபாவனாகையாலே தனக்கு ஸமாஶ்ரயணீயனாயிறே அதுவாக்கிக்கைக்காக விஶ்லேஷித்து நெடுங்காலம் எழுந்தருளாதிருந்தவாறே தத் விஶ்லேஷத்தாலே ஸக்லேஶ வ்யஸனையான பிராட்டி தன்னுடைய ஆர்த்தியாலே அவனைக்குறித்து, சில பக்ஷிகளைத் தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாம். திருக்கோளூரிலே போய்ப்புக்க வேணுமென்று புறப்பட்ட பிராட்டி தன்னுடைய அவஸாதத்தாலே பின்னைப்போகக்ஷமையன்றியே அங்கே உத்யானத்திலேயிருந்து எம்பெருமானைக் குறித்து தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாளென்றுமாம். ஸஸம்ஶ்லேஷயாமாஸ பக்ஷிமாத்ருணாய் தயிநவ்ஸாதிஹ்யெண்மஃபரா விஶ்லேஷயாய்க்கொண்டு என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கிறான், என்னுடைய ஸத்வத்தையும் அபஹரித்துக்கொண்டென்னைத் தோற்பித்துத் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்ட எம்பெருமான் கணணைப்பிரிந்து நான்படுகிற வ்யஸநத்தைச் சென்று சொலலவேணுமென்று புள்ளினங்களைக் குறித்துச்சொலல; பின்னையும் அவை போகாதிருந்தவாறே அவன் நம்முடைய ஸம்பக்ஷிசஞ்செய்யாதொழியில செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு

இ— தூதாகவிடுகிறாளென்றுமாமெனகிறவிடத்தில் ஸம்பந்தமானது மேல்வாக்யத்தில் ஸம்பந்தத்தோடே அந்வயிக்கிறது. ஸ்வதேஶத்திலே திருக்கோளூரிலெம்பெருமானோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கேயிருக்க அந்யதேஶத்திலே யவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் நடந்ததாகச்சொன்னால விஷமந்தர்ஜ்ஞாநமாமென்கிற அஸ்வாரஸ்யத்தாலே ப்ரகாராந்தரேணவவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கோளூரிலேபோய்ப்புகவேணுமித்யாதியால்) *.

முதற்பாட்டு

பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) பொன்னுலகாளீரோ இத்யாதியாலே உபயவிபூதியையும் படிகளுக்கிவள் கொடுக்கிறதாகச்சொல்லும்போ திவ்விபூதிகளெல்லாமிவளதீநமென்னுமிட மிப்பாட்டிலேசொல்லவேண்டுகையால் பிரானென்கிறவிடத்துக்கிப்படி தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. என்னலங்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷிக்கிறானித்யாதியால்) விஶ்லேஷிக்கிறானென்றது - விஶ்லேஷியாநிற்கிறவனென்றபடி. ஸத்வத்தையுமென்றது - ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையென்றபடி. த்ருதீயபாதத்திற்சொல்லுகிற விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னவதுசொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பிரிந்துநான்படுசிறவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்றது - போகாதேயிருந்தனவாக உத்ப்ரேக்ஷித்தென்றபடி. இந்தஶங்கையைப்

ய— நன்னல - நலமுதான நலத்தையுடையவையான, நலம் - கல்யாணகுணம், ஆஶ்ரித்தார்க்குக் காயஞ்செய்கைக்கடியான ஔதார்யாதி கல்யாணகுணங்களை யுடையவையானவென்றபடி. புள்ளினங்காள் - பக்ஷிகணங்காள், புள் - பக்ஷி, இனம் - கணம், பிரிந்தாரைச்சேர்க்கை திர்யக்குக்களுக்குக்காயமென்று இருக்கிறாள் ராமாவதாரத்தில வாஸநையாலே. இனங்காளென்று "திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே" என்கிறபடியே யெல்லாவிடத்திலும்போகவிடலாம்படி திரள் இருக்கிறபடியைக்கொண்டாடினபடி. முன் - பண்டே காலத்திலே; இந்த ஜந்துக்களெல்லாம் கரண களேபரங்களை யிழந்து தங்களுடைய ஸத்பாவங்களை யறிவிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தஶையிலே யென்றபடி. உலகங்களெல்லாம் - லோகங்களை யெல்லாவற்றையும், படைத்த - தன் காருண்யத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனை, முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனை' வண்ணம் - ஸ்வபாவம்' பரமோதாரனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனை, ஆஶ்ரிதஸுலபனையென்றபடி. அவதாரதஶையிலேயிறே வாத்ஸல்யாதிகள்நமக்குப் ப்ரகாஶிப்பது, என்னலம் - என்னுடையநன்மைகளை; என்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் பாதிவ்ரத்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களையும் என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. கொண்ட - அபஹரித்தவனை, விஶ்லேஷத்தாலே அஸக்யமாம்படி பண்ணினவனை என்றபடி. பிரான்தனக்கு - உபகாரகனானவனுக்கு, இந்த விஶ்லேஷ தஶையிலும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து ஸஸம்ஶ்லேஷ மோஹனப் பக்ஷியநதீயவிபூதிகளைப் பிரிந்தவனுக் கென்றபடி. அவனுடைய ஸந்நிதானத்திலு மிவள் உபயவிபூதியையு மிஷ்டவிநியோகார்ஹமாகக் கொடுக்கும்படியிறே யவன் தன்னையும் தன் விபூதியையு மிவளுக்காக்கிவைத்தபடி, என்னிலைமை - என்னுடைய ஸ்திதியை, உரைத்து - விண்ணப்பஞ்செய்து, பொன்னுலகு - ஸ்வர்கமு

மூ— னுலகங்களெல்லாப்படைத்தமுகில்வண்ணன் கண்ணா* னென்னலங்கொண்டபிரான் றனக்கென்னி லைமையுரைத்தே* ॥௧॥

ஆ— அவன்வாத்ஸல்யாதிகளுடையானும்ஆச்ரிதஸுலபனுமாகையாலும்நம்முபேக்ஷிக்குஞ்செய்தருளும், ஆதலால என்னுடைய தசையைச் சொல்லவேணுமென்றுசொல்லி அவற்றின்பக்கலுள்ள ஸ்ரீக்ருதிஸம்பத்தாலே திருநாட்டையும் ஸ்ரீஉபகாரணமான ஸம்பந்தங்களையுமடங்கஇவைசெய்கிறஉபகாரங்களுக்குக்கைம்மாறாகக்கொடுத்துப் பின்னையும் நிரூபித்து இவை செய்கிறஉபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாகப்போராதென்று பார்த்து வாத்ஸல்யத்தையுடைய உங்களுடைய நிரவதிகதையாலே ஸ்வோபகாரநிர்பேக்ஷமான வென்னுடைய தசையைச்சென்று சொல்லவேணுமென்றுப்ரார்த்திக்கிறாள். ॥௧॥

(மையமர்) ஒருதாமரையிலே ஒருதாமரைபூத்தாப்போலே திருக்கையும் திருவாழியுஞ்சேர்ந்திருக்கிற

இ— வரிஹரிக்கைக்காக விவ்விசேஷணங்களென்றுகருத்து. மூன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாத்ஸல்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) என்னிலைமையுரைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றின்பக்கலித்யாதியால்) கைம்மாறாக - ப்ரத்யுபகாரமாக, உபயவிபூதியுமிவளுடையதாம்படி யவன்பண்ணியிருக்கையாலும் "ஸர்வம் ஸர்வேச்வரஸ்ய" என்றுசொன்னவனவனுடைய திருவுள்ளத்தைப்பார்த்தால் இவளைத்தன்னோடுசேர்த்தார்க்கு உபயவிபூதியுங்கொடுக்கை யவனுக்கு ஸம்மதமாகையாலும் இப்புள்ளினங்களுக்கு இவள் உபயவிபூதியையுங்கொடுக்கத் தட்டில்லையென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் வ்யவஹாரமென்று ஸூசிதமாய்த்து இப்படியுபயவிபூதியைக்கொடுத்தவிவள் நானிரந்தேனென்று ஸகிஞ்சனரைப்போலே ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால) வாத்ஸல்யமென்கிறத்தாலே நன்னலமும்வ்யாவ்ருத்தம். ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மையமர்சக்கரத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையிலேஇத்யாதியால்) சக்கரத்

மூ— ப்ராப்யமான லோகத்தை, யதா - நித்யஸூரிகளுடையமானலோகத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், முழுது - க்ருத்ஸ்நமாயான, புவனி - விபூதியையும், இது உபலக்ஷணம். லீலா விபூதியையுமென்றபடி. ஆளீரோ - ஆளுங்கோள், என் தசையை நீங்களவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தவர்களாம். உபயவிபூதியும் முங்களதன்றோ வென்றுகருத்து. என் தசையை யவனுக்கு அறிவிக்கும்படி நீங்கள் ஸிலருளாகப் பெற்றேனே, உங்களுக்கு உபயவிபூதியையும தருகிறேனென்று கருத்து. தருகிறேனென்று சொல்லாதே ஆளுங்கோளென்று சொன்னது உங்கள் விபூதியை நீங்கள ஆளுகையத்தனைபோககி நான் தருகையென்றொன் றுண்டோவென்றுவ்யவஹாரமாகச் சொன்னபடி. ஆளீரோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்கிற சப்தம் ஸம்போதநார்த்தகம். உங்களுடைய விபூதியும் நான் பட்டது படவேணுமோ; அப்படிப்படாதபடி இவைத்தை ரக்ஷித்தருளவேணும். இவைத்துக்கு ரக்ஷகர் நீங்களே யன்றோ, எங்களுக்கதில் ப்ராப்தியுண்டோ? நாங்களு முங்களுக்கு ரக்ஷ்யராயிருக்கு மத்தனையன்றோவென்று கருத்து. வினை யாட்டியேன் - விரோஷித்து நோவுபடுகைக்கீடான பாபத்தை யுடையவளான, வினையயுடையவள் வினையாட்டி. இழவைத்தால் தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினை யாட்டியேனென்று ரூபமாயிருக்கு. நான் - என்னுடைய விச்லேஷத்திலே "ஸா ஸ்ரீ ஸம்பூர்ணமதா:" என்று கியாக்கின்காலிலே யவன்போய்விடும்படியிருக்கிறவளான நான், இரந்தேன் - ப்ரார்த்தித்தேன், நீங்கள் செய்கிற உபகாரத்துக்கும் உபயவிபூதியும் ஸதாருசமல்லாமையாலே ஸகிஞ்சனனுக்கொண்டு உங்களை ப்ரார்த்தித்தேனென்றபடி. இரக்கிறேனென்று வர்த்தமானமாகச் சொல்லாதே பூதகாலமாகச் சொன்னது என்றால் ஸமர்ப்பணம் பண்ணியாய்த்து, இனி உங்களாலுபேக்ஷிக்கக் கூடாதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. யதா:— இரண்டு மூன்றுதரமிரந்தால் உங்களுக்கு ஸந்தோஷமாமென்றறிந்து ஒருக்கால இரந்தொழிந்தேனென்றபடி. ॥௧॥

மூ — மையமர் வாணெடுங்கண் மங்கைமார் முன்பென் கையிருந்து* நெய்யமர் இன்னடிசில் நிச்சல் பாலொடு மேவீரோ*
கையமர் சக்கரத்தென் கனிவாய்ப் பெருமானைக் கண்டு* மெய்யமர் காதல் சொல்லிக் கிளிகாள் விரைந்தோடி வந்தே॥

ஆ — வழுக்காதும் திருவாழியைக் கண்ட ஹர்ஷத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்தின் அழகாலும் என்னை அடிமையாக்கினவனுடைய அழகைக் கண்டு நீங்கள் ஸஸம்ப்ரமராய்ப் பின்னை அவனுக்கு உன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹம் மெய்யான ஸ்நேஹம் என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவன் அருளிச்செய்யும் வார்த்தைகளை நான் முடிவதற்கு முன்னே விரைந்தோ

இ — அதென்று சொன்ன வசனம் கனிவாயென்று சொன்ன ஸ்லோகார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியைக் கண்ட இத்யாதியால்) புதுக்கணித்த என்றது — நவீக்ருத லாவண்யமான என்றபடி. எம்பெருமானென்று அபிநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (என்னை இத்யாதியால்) சொல்லி என்றபோதே காணுகை ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தே கண்டு என்கிற பதம் ப்ரயோகித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அழகைக்கண்டு இத்யாதியால்) மெய்யமர் காதல் சொல்லி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு உன்பக்கல் இத்யாதியால்) விரைந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நான் முடிவதற்கு இத்யாதியால்) இவள் விரஹவேதனை பொறாதே பரித்திருந்தாலல்லது தோழிமார்க்கு ஔஜ்ஜ்வல்யம் கூடாமையால் மெய்யமர் வாணெடுங்கண் என்று தோழிகளுக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யம் சொல்லுகிற இடத்திலே ஸம்பாவிதமான ஸம்பாதத்தை அருளிச்

ப — கிளிகாள் - தீர்க்கஸ்வாஸத்தையாலே எனக்கு ஆதரணீயராய் ஸ்வாபாவிகத்தாலே அவனுக்கு ஆதரணீயராயிருக்கிற கிளிகாள்? கையமர் - திருக்கையிலே அமர்ந்திருக்கிற, ஸ்வாபாவிகமான திருக்கையிலே ஸந்நிஹிதமாய்க் கொண்டிருக்கிற என்றபடி. சக்கரத்து - சக்கரத்தையுடையவனுடைய, சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், சக்கரத்தென் கனிவாய் என்று ஸமாஸம். என் - என்னுடைய, கனிவாய்ப்பெருமானை — பிம்பாதரத்தையுடையவனை, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். கண்டு - நெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு, சொல்லுகிற என்னைப்போலன்றிக்கே கண்ணாலே காணப்பெற்று, மெய் - ஸத்யமான, அமர் - ஸ்திரமான, காதல் - ஸ்நேஹத்தை, தம்முடைய ஸ்நேஹத்தைப்போலே பொய்யுமாய் — அஸ்திரமுமாயிராதே ஸத்யமாய் ஸ்திரமான என்னுடைய ஸ்நேஹத்தை என்றபடி. சொல்லி - அவனுக்கறிவித்து, விரைந்து - த்வரித்து, அவனோடே கூட வருகிறோமென்று அங்கே நில்லாதே என்றபடி. ராவணவதானந்தரம் பெருமான் மீண்டெழுந்தருளுகிறபோது திருவடி முன்னே வந்து ஸ்ரீபரதாழ்வானை ஆஸ்வாஸிப்பித்தாப்போலே என்னுடைய தாபத்தை ஆற்றுகைக்காகவும் நீங்கள் வந்த வ்ருத்திக்கு எனக்கு முற்பட ஆஸ்வாஸித்து பின்பு அவன் வந்த வ்ருத்தியை அநுபவிக்கலாம்படி இருக்கைக்காகவும் நீங்கள் அவனுக்கு முன்னே வரவேணுமென்று கருத்து. ஓடிவந்து - வழியிலே மெள்ள வாராதே வேகமாக வந்து, பிராட்டியைக் கண்டு மீண்ட அநந்தரம் ஸ்ரீவாநர முதலிகள் பெருமான் தாபத்தை ஆற்றவேணுமென்று ஓடிவந்தாப்போலே நீங்களும் அவன் அருளிச்செய்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு வந்து என்னுடைய தாபத்தை ஆற்றுகைக்காக வேகமாக ஓடிவந்தென்றபடி. இதுக்கு என்கையிருந்தென்கிறதோடே அந்வயம். மையமர் — மை அமர்ந்த மையான், அஞ்ஜனத்தாலே ஸ்வாபாவிகமாக அலங்க்ருதமானவென்றபடி. நீங்கள் திரும்பிவந்து அவன் வார்த்தைகளைச் சொல்லக்கேட்டு எனக்குண்டான ஹர்ஷத்தைக் கண்டு தோழிமார் தங்களை அஞ்ஜநாதிகளாலே அலங்கரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. வாள் - அந்த ஹர்ஷத்தாலே காந்திமத்துக்களான, வாள் - காந்தி, வாணெடுங்கணென்று ஸமாஸம். வாள்நெடும் என்கிற இடத்தில் ளகாரம் ணகாரமாக ... நெடும் - ஹர்ஷாதிசயத்தாலே விஸ்த்ருதங்களான, கண் — கண்களையுடையவர்களான, மங்கைமார் முன்பு - யுவதிகளுடைய முன்னே, மங்கை - யுவதி, உங்களைப்போலே ... என் ஸகிகளுடைய கண்முன்னே என்றபடி. "ஸஹா நா ... " என்கிற கணக்கிலே என்று கருத்து. என்கையிருந்து - என்னுடைய கையிலேயிருந்து, ... போலே அவன் ப்ரஸாதமாகக் கொடுக்கிற என் கையையுங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாக ஸ்வீகரித்தென்றபடி. இதுக்கு மேவீரோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். நெய்யமர் - நெய்யமர்ந்திருக்கிற, ஸ்வாபாவிகமான நெய்யோடே கலந்திருக்கிறவென்றபடி. இன் - ஸ்வாதுவான, அடிசில் - போஜ்யங்களை, பாலொடு - க்ஷீரத்தோடே கூட, நிச்சல் - நித்யமும், மேவீர் - புஜியுங்கோள், மேவுதல் — புஜித்தல், ஓ என்கிற அவ்யயம் ... புஜித்தோடே ஸ்வீகரித்தென்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணுமென்றபடி. இங்கு இன்னும்

மூ—ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ* கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய்* யாடிய

ஆ—ஓடிவந்தெனக்குச்சொல்லி என்னைப்பரிபவித்தவன்னுடையதோழிமாரெல்லாரும் நகைகளை ... யைக் கண்டவசைப்படும்படி என்னையிலேயிருந்து அவன்திருநாமங்களை நான்கற்பிக்கக்கற்று வாழ்கோளென்று தன்கிளியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

(ஓடிவந்து) ராஜ்யஹாரர்வும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பாண்டவர்பக்கலுள்ளவாத்ஸல்யத்தாலே பெருமை ஸௌசீல்யவ்ருக்ஷாதிகளாக ஸாரத்ய காரியாதி திருத்தேரிலேநின்று அவர்களுக்குஸாரஸ்யபண்ணி தத்விரோதிகளை நிரஸித்தருளினஸ்வபத்திலே ப்ரஹ்மரிபாலகராண திவ்ய ஜநங்கள் ஸம்ஸ்லேஷவாரமாகச் சாத்திப்ருளப்பண்ணின திவ்யமாயமான திருக்குழாயின்பேவைப் பாரம்பண்ணி அர்ஜுனமாவாய்களைக் கொண்டு ஓடிவந்து அம்பேவைபு மக்ஸீகனமான திவ்யஸௌந்தத்தைபுடைன் குழல்மேல் ஒளிமாமலர்களின்மேல்

இ—செய்கிறார் (எனக்குச்சொல்லிபிகாஷிபால) மங்கைமார்முன்புஎன்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (தோழிமாரிகாஷிபால்), ஆசைப்படும்படியென்கையிலே யிருக்கதென்கிறவித்தாலே கீழ்பாட்டிலே திருநாடு கொடுத்தான் இப்பாட்டிலே பதிற்காட்டில் மிகவும்ஸாமயமாய் 'வாணியேஹ்ணஷவாணிநா'' என்றவனுக்கு மிகவும்மாதரணீயமான தன்திருத்தையைக்கொடுக்கிறாளென்று ஸம்மதிஸூசிசெ. இதீயவரஷத்துக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைபிகாஷியால்) உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனென்றிருக்கிறவளாகையாலும் 'மஹீஷஸரீ' என்கிறந்யாயத்தாலே இவளுடையகிளிகளுக்கும் திருநாமங்களே ஸர்வமோதக்களாகையாலும் நெய்யடிசில்பாலென்றிவள் சொன்னது திருநாமங்களேயாகை புஷிகமென்றுகருத்து. ॥௨॥

மூன்றும்பாட்டு.

குருநாடுடையென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யஹாரவரயென்று) ஹாவராயென்ற ஆர்யபௌரஷாவென்றபடி. ஐவர்கட்காயென்றதுக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணிகாஷிபால்) வாத்ஸல்யத்தாலேஎன்கிறதற்கு பண்ணிஎன்கிறத்தோடும் நிரஸித்தருளினவென்கிறத்தோடு மன்பம் ஆடியதேரன்கிறவிடத்தி லபிவெந்தாபமருளிச்செய்கிறார் (பெருமெஞ்கேஷகாஷிபால்) நெடுந்தேரென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்யஹகமிகாஷிபால்) படைநீறெழச்செற்றஎன்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதிகாஷியால்) நீறெழச்செற்றபிரான் சூடியஎன்கிறஸம்பந்தவ்யவஹாரத்துக்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபத்திலீகாஷியால்) தண்டுளபமுண்டவென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யமாயமிகாஷியால்) ஊதீரோவென்கிறதற்குக் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (அம்பேவையுமிகாஷியால்) இவள்விரஹாக்ரமொகபாயிருக்க ஒளிமாமலரென்னக்கூடுமோவென்ன விதக்குத் காதுபமருளிச்

ஈ—சென்றது காருண்யஸௌசீல்யாதிகுணப்ரகாசகங்களான திருநாமங்களைபாலென்றது அந்திருநாமங்களே மிகவும்பாலிக்கும்படியான ஸக்தியை, நெய்யென்றது - அந்தஸக்திஜநமாய் திருநாமோச்சாரணத்துக்கு போக்யதாவஹங்களான மற்றங்களை. ॥௨॥

கூடிய - பரஸ்பரம் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, வண்டினங்காள் - ஷட்பதகணங்காள்? குருநாடுடை - கௌரவ்யஸத்தை புடையவர்களான, காரஸ்யஸத்தையாள ஹாவராணவென்றபடி. ஐவர்கட்காய் - பஞ்சபாண்டவர்களுக்காக, இதுக்குநீறெழச்செற்றபிரானென்கிறத்தோடே சுகயம். ஆடியமா - ஆடாநிற்கிற பாககளை புடைத்தான, ஆடுகை - ஸஞ்சாரமாக ஸஞ்சரிக்கை, மா - அஸ்வம் ஸேநாஸமூஹகாரி தாஸ்ஸமர்தியான வென்றபடி. நெடும் - "ஸ்வஸ்திகஸ்ய நெடுயிகள" என்கிறபடிபேயகீர்த்தமான, தேர் - ஆரோஹணீயவுமான தேரிலே இருந்தென்றபடி. தேரிலேஸாரதியாயிருந்தென்று தாதுபம். படை - ஸேநையை, ஸத்ருஸேநை யென்றபடி. நீறெழ - நீறுமெழும்படி, ஸஸ்மமாய்ப் பறந்துபோம்படி யென்கை செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனை. பிரான் - உபகாரகன், சூடிய - அந்தஸாரத்யத்துக்குவ நயநாயமாகச் சூடிக்கொண்டிருக்கிற, தண் - குளிர்ந்தமான, துளபம் - திருத்துழாயை, உண்ட - ஸ்பர்ஸித்ததையான, தாதுவிலேயுள்ளதையாஜித்ததையான, ... அந்த தாதுவிலேயுள்ள நவஸிகங்களான பேவைகளையுடையவையான தாவென்றது ; ... நறும்புரிராஜும். ஸயக்கவிகொண்டு - ஸ்தரங்களைக்கொண்டு, ஓடிவந்து - விரஹதாபத்தாலேவருந்து

மூ — நெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்செற்ற பிரான்* சூடிய தண்டுளப முண்ட தூமதுவாய்கள் கொண்டே* . ௩.

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென் முல்லைகள்மேல் தும்பிகாள்* பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற* மாமதுவார்தண்துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு*

ஆ — வஞ்சிக்கவேணும், வஞ்சிக்கவே அவைமலர்ந்து புதுக்கணிக்கும் என்கிறபடி பண்டுபோலொக்கும் கெண்டை ஒண்கண்ணுந் துயிலும் என்று பராங்குசநாயகி ... வண்டுகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள். ௪

(தூர்த்து) நீங்கள் பூமதுவுண்ணச்செல்லில் ஸாஹஸ்ரீப்ரியனெனக்கு ஸந்தேஷமென்றொரு ஜந்து ஜாயத்தைக்காட்டி என்னையகன்று திருநாட்டில் திருமாமணிமண்டபத்திலே அயர்வறுமமரர்கள் திவ்யவஸ்த்திலே மாலெண்ணிக்கையிலே ஸாவாஸராயிருந்த அவர்களாலே ஸமாஸ்ருதனாயிருந்த அவனைக்கண்டு அவன் திருக்குழலில் திருத்துழாயின் மதுவெள்ளத்தை உங்கள் தூமதுவாய்கள்கொண்டு பருகிப்பின்னை உம்மை

இ — செய்கிறார் (வஞ்சிக்கவேணும் த்யாதிபால்) வஞ்சிக்கவேயென்றது - வஞ்சிக்கவுபக்ரமித்தவளவிலே என்றபடி. புதுக்கணிக்குமென்றது - நவீக்ருதமாமென்றபடி. இது உடையதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்கிறமித்யாதி) பண்டுபோலொக்குமென்றது - பூர்வம்போலே யதாபூர்வமாமென்றபடி. கெண்டையொண்கணணுமென்றது - உத்ஸம்போலேயழகியதான வென்கண்ணுமென்றபடி. துயிலுமென்றது - நித்ரிக்குமாமென்றபடி. கூடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பராங்குசேத்யாதியால்) ௩௬.

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

வினையேனைப்பொய்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷமென்றொருவித்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிறவிடத்திலே பஹிவ்யதமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே ஜந்த்யாதியால்) வானவர்கோனையென்கிற ஸமஷ்டிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாலெண்ணிக்யாதியால்) பூமதுவுண்ணச்செல்லிலென்றுவகுத்தமாமதுவாயென்று விசேஷணங்கொடுத்தவித்தாலே ஸூசிதமாய் தூமதுவாய்கள்கொண்டு என்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருக்குழலித்யாதிபால்) யாமிதுவோதக்கவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையொருத்

ஸ — முடியாதபடி ஸ்ரீவமாகவந்து, என்குழல்மேல் - என்னுடையகேசஹஸ்தங்களின்மேலே, ஒளிமாமலர் - காந்திவஹஸ்தங்களாய் ஸ்ரேஷ்டங்களான புஷ்பங்களை, ஒளி - காந்தி, மா - ஸ்வாதிசயஸ்ராவம். அவன் பக்கல் நின்றும்வந்தவுங்களுடைய ஸம்பந்தத்திலே யதாஜாதங்களாய் விகஸிதங்களான புஷ்பங்களையென்றபடி. ஊதீரோ - ஊதுங்கோள், ஓவென்கிற அவ்யயம் காகுபய ப்ரயோகம். அவன் சூடின திருத்துழாயில்நின்றும் முங்கள்வாயில் கொண்டு வந்த மதுக்களெல்லா மென்குழல்மேலே புஷ்பங்களில்விழும்படி ஸ்ஸகாரம்பண்ணவேணுமென்றபடி. “வாஹிவாத யதக்காந்தா தாம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மயி ஸ்ப்ருஸ்ய । த்வயி மே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஸ சந்த்ரே த்ருஷ்டி ஸமாகம:” என்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாள். ௩௭

என் முல்லைகள்மேல் - என்னுடைய முல்லைகளின் மேலே, நான் வளர்க்கிற முல்லைக் கொடிகளின் மேலே யிருக்கிறவென்றபடி, தும்பிகாள் - ப்ரமரவிசேஷங்காள், தும்பி - ப்ரமரவிசேஷம், பூமது - புஷ்பங்களின் மதுக்களை. அந்தமுல்லைப் புஷ்பங்களில் மகரந்தங்களை யென்றபடி. உண்ணச்செல்லில் - பாஜிக்கப்போனால், பாஜிக்கவுத்யுக்தராகிகோளாகிலென்றபடி. இதுக்குஇதுவோதக்கவாறென்னவேண்டு மென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேனை - அவன் சொன்னதெல்லாம் மெய்யென்றிருக்கைக்கு ஹேதுவான பாபத்தை யுடையவளான வென்னை, இதுக்ககன்ற வென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். பொய்செய்து - என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷமென்றொரு வ்யாஜத்தைச்செய்து, அகன்ற - விஸ்லேஷித்துப்போனவனை, இது வானவர்கோனுக்கு விசேஷணம். மா - ஸ்ரேஷ்டமான, அதிஸயமான வென்றபடி. மது - மகரந்தங்களை, வார் - வாராநிற்கிற, பெருகாநிற்கிற என்றபடி. தண் - திருமுடிஸம்பந்தத்தாலே யதிஸீதளமான, துழாய் - துளஸியை, முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனை, துழாய்முடியென்று வ்யதிகரணபஹுவ்ரீஹி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக் கண்டு, ஏசன் - ஸ்வாமீ. தூமது - பரிஸுத்தமான மதுவையுடையவையான, ஸந்தோஷங்களாய் மதுரங்களான பேச்சுக்களை யுடையவையானவென்றபடி. இங்கே மதுஸப்தம் ராகிவைகாகியமபோக்யமாய் பேச்சைச் சொல்லு

[illegible] உங்களுடைய வாயாலே [illegible] வாய்கள்கொண்டு - [illegible]

ஙு —— பாதக்கயர்ஸெ்றன்னைமேயைஇங்கணேடா நாகட்கே*

—— யானுரைப்பேன் வம்மின்யாவளர்த்தகிளிகாள்* வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்

ஆ —— நத்திஇதைரூசைபபடக்கூப்பிடாகிறதுவனைக் கையாதிருக்குமிதுவோஉம்முடைய ஸ்வபாவத்தை ... பிரிவிலேசொல்லவேணுமென்று தனக்குப்பாரதந்த்ர்யத்துக்களாய் தன் முல்லைகளிலே வாதிருக் ... கோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ரு

(நாகட்கு) இப்ராவண்யத்தை ... பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேற ... ஸம்ஸ்லேஷித்தது விஸ்லேஷிக்கிறபோது ... தர்ஸ்லேஷம் ...

ப —— (... பகல்) என்முல்லைகள்மேல் என்கிறவிடத்தில் ... தமான ... அருளிச்செய்கிறார் (தன ... பகல்) தன் முல்லைகள்மேலே வந்திருந்தவாறே தனக்குபாரதந்த்ர்யத்துக்களாக ... சொல்லு ... என்றுகருத்து. ரு

ஐந்தாம்பாட்டு

வெங்கட்புள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (... பகல்) ஊர்ந்துவந்தென்கிறத ... தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலே ... பகல்) வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்தவென்கிறத ... தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்லே ... போதி ... பகல்) அதில் ஸம்ஸ்லேஷ ... லே செங்கண் ... தாத்பர்யம் ...

ப —— கொண்டு, உவந்து, உகந்து, வடிவங்களைக்கொண்டுக்கலைகயாவது ... லே ... உபாதான ... வளத்துவளர்த்தி ... தைவிக்கை. நாகட்கு - என்னுடைய ... விலே என் முல்லைக் கொடிகளிலே வந்திருக்கிற உங்களுக்கு, இதுக்கு என்ன வேண்டுமென்கிறதோடே ... இதுவோ - இப் படி ... ஸம்ஸ்லேஷ ... பகல் ... ஸம்ஸ்லேஷத்தை ... யாதிருக்கிறவிதுவோ, யாம்தக்கவா ... என்னும்படி ... நாம் செய்யத்தக்க ... மாம், ... என்கிற ... லே நாமென் ... சொன்னபடி தக்கது - உசிதம், ஆறு - ப்ரகா ரம், தக்கவாறென்று ... தக்க ஆறென்கிறவிடத்திலே ... என்னவேண்டுங் கண்டீர் இப்படிசொல்லவேணுங்கீட், கண்டீரென்கிற ... என்முல்லைக்கொடி களிலேஉபாதானம் பண்ணப்பார்க்கிற உங்களுக்கு அவனைக்கண்டிவவாகை ... சொல்லவேணும். இ து சொல்லுதபோது அவன் ... யாலே என் ... போகாமையால "... " என்கிறபடியேயென்னுடைய ... என்முல்லைக்கொடிகள் தாங்களும் ... யாலே ... லே புங்களுக்கு ... கிடையாதொழியும், நீங்களிவ்வார்த்தைசொல்லவே ... தப்பா ... என்னுடைய முல்லைக்கொடிகளும் ... வர்த் ... யாலே அப்போதுங்களுக்கு உபாதானம் பண்ணலாமென்று பாட்டுக்கெலாம் ...

ரு

யான்வளர்த்தகிளிகாள் - ... வென்றாலேவளர்க்கப்பட்டதான ... என்றால வளர்க்கப்பட்ட உங்களுக்கு ... டிதத்திரிய ... முண்டோ? அவனுடைய ... ராயிருக்கவன்றென்றுகருத்து. நாகட்கு - என்னிலகாட்டிலும் ... ராயிருக்கிறவுங்க ளுக்கு, நீங்களிப்படி ... ராயிருக்க உங்களைக்காயமேவுகிறது ... வென்றுகருத்து, யானுரை க்கேன் - நான்சொல்லுகிறேன், வம்மின் - வாருங்கோள், இவளைநாம் ஜீவிப்பிக்குமுபாயமேதோவென்று ... ப்படாநிற்கிறவுங்களுக்கு ... சொல்லக்கேட்கவாருங்கோளென்றபடி. வெங்கண் - ... வெங்கண்ணையுடைத்தான, ... கங்களாயிருக்கிற ... கங்களையுடைத்தான வென்றபடி. எம்பெருமான் என்னோடெஸம்ஸ்லேஷிக்கிறபோது ... விரோதிகளைம்படி ... யையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்புள்ளென்கிறவிடத்திலே ... வெ டைகாரா ... புள் - பக்ஷியை - ... யென்றபடி. ஊர்ந்து - ஊரப்பண்ணி, நடத்திக்கொண்டென்றபடி.

மூ— கவர்ந்த*செங்கட்கருமுகிலைச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை* யெங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டி துவோத
க்கவாறென்மினே* ‖ ரு ‖
என்மின்னுநூன்மார்ப னென்கரும்பெருமா னென்கண்ணன்*

. . . .

ஆ— கடாக்ஷங்களாலும் ஸத்யோபமான பணிமொழிகளினாலும் திருமேனியிலழகாலும் ஸூக்ஷ்மநாபமான் வசிஷ்டமத்தாலு மென்னுடைய ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களையும் ஸவமானித்துக்கொண்டுபோனவனை த்திருநாட்டிலேசென்றாகிலுங்கண்டு உம்முடையதக்கவாறிதுவோவென்று சொல்லவேணுமென்று தான்வள ர்த்தகிளிகளைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ‖ ரு ‖

(என்மின்னுநூன்மார்பன்) இதுவோ தக்கவாறென்றுசொல்லவேணுமென்று தான்வளர்த்தபூவைகளை ஸவே க்ஷிக்கப் பின்னையும்அவைபோகாதிருந்தவாறே நம்மபேக்ஷிதமவன் செய்தருளாவிடில்செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டு ஸ்வீயாஸம்வேத்ய திவ்யஸம்ஷணஸம்ஷிதமான திவ்யாபரணத்தையும் தன்

இ—யர்லே செய்யவாய்ஸ்வஸாத்யமும் திருமேனியினழகாலுமென்கிறவித்தாலேகருமுகில்ஸ்வஸாத்யமும் ஸூக்ஷ்மநேத்ராதியாலே செழுங்கற்பகஸ்வஸாத்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. நெஞ்சைச்சொன்னது உபல க்ஷணமென்கிறகநத்தாலே ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களை. எங்குச்சென்றாகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (திருநாட்டிலேஇத்யாதியால்) ‖ ரு ‖

✳ ஆரும்பாட்டு:✳

அவனென்னையநாதரித்துப்போயிருக்கிறானென்றுகீழெல்லாஞ்சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே நமக்கன்றி நல் காதனென்பானேனென்ன் வவதரிப்பிக்கிறார் (இதுவோவித்யாதியால்) போகாதிருந்தனவாகக்கொண்டென்னு மளவுமவதாரிகை. கொண்டென்றது — உபேக்ஷித்தென்றபடி. இதுக்கு ஜ்ஞானவாக்யத்தில் க்ரியை போடேயந்வயம். இதுவோதக்கவாறென்று சொல்லவேணுமென்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாக்ய தாத்பர்யஞ்சொ ல்லிற்றாய்த்து. ப்ரயோஜநவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயேத்யாதியால்) அதல ஸம்ஷிதமான

ஸ — ஊர்ந்துஎன்றது- ஸகஸம்பாவிதஜாதபாகம்.வந்து-என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகயிப்படிஸலேஶமாகவ ந்து, வினைபேனை- விஶ்லேஷித்தாலவன் யரித்திருக்கிறாப்போலே யிருக்கவொட்டாதவாவத்தைப்பண்ணினவெ ன்னை, நெஞ்சங்கவர்ந்த - ஜ்ஞஸ்ஸைஸம்ஹ்ருதித்தவனை, ஜ்ஞஸ்ஸை பவஹரித்தவனைவென்றபடி. என்னை ஜ்ஞஸ்ஸை யவஹரித்தவனென்று இகரத்தக்கவும் த்ருஷ்டிஸ்வாஹாவ்யாத்பவனும். என்னுடையஜ்ஞஸ்ஸையபஹ ரிததவனைவென்றபடி. செங்கண் - என்பக்கல்வீக்ஷியாலே சிவந்தகண்களையுடையவனை, செங்கட்க ருமுகிலென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரேவசிர டகாராதேஶ:. கருமுகிலை - காளமேகநிபனை, செ ய்யவாய் - என்னைவிஶ்லேஷிக்கிறஸமயத்திலே வாடாமகம்சொல்லப்புக்கு ஸ்மிதம்பண்ணும்போது மிகவும் சிவந்தவராத்தையுடையவனை, செழுங்கற்பகத்தை - அழகியதாகநிற்கிற கல்பகத்தை, செழுஎன்றது அழகி யது மோகத்தில் கல்பகம்போலன்றிக்கே ஸாத்நைவைக்கொடுக்கிற விலக்ஷணகல்பவ்ருக்ஷமாயிருக்கிறவனை யென்றபடி. எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டு — எங்கேபோயாகிலுங்கண்டு, திருநாட்டிலேபோயாகிலுங்கண்டெ ன்றபடி. இதுவோதக்கவாறு - இப்படியவள்நெஞ்சையு மவஹரித்துக்கொண்டு உம்முடையநெஞ்சை அவள் பக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தும்வையாதேதிரப்போருகையோவுமக்குத்தக்கப்ரகாரம், என்மினே-என்னுங்கோள், இப்படிசொல்லுங்கோளென்றபடி. ‖ ரு ‖

தீவினையேன்வளர்த்த - க்ரூரமான வாவத்தை யுடையவளான நான்வளர்த்த, உங்களுடைய காயமும் நான் செய்யவேண்டியிருக்க வுங்களைக்கொண்டென்காயமுஞ் செய்துகொள்ளும்படியான வாவத்தைப்பண்ணி னவ்ளான என்னாலே வளர்க்கப்பட்டவையான வென்றபடி. சிறு- ஜாதிகளான, பூவைகளே - ஶாரிகைகா ள்? என் - என்னுடையவனை, மின்னுநூல்மார்பை யெனக்கு ஹோதமாக்கினவனை வென்றபடி. மின்னு நூல் மின்னாநிற்கிற நூலையுடையத்தான, ஸதாஜ்வலநஸ்யஜ்ஞாவவீதஶாலியானவென்றபடி. மார்பன்- வக்ஷஸ் ஸையுடையவனை, என்- என்னுடையவனை, தன்னுடையகழுத்ததிருமேனியையெனக்குவோதமாக்கினவனை வென்றபடி. கரும்பெருமான் - நீலவர்ணனானஸ்வாமியாந, உதூநீலஸத்ருஶமான திருமேனியினழகைக்காட் டி யென்னையடிமை கொண்டவனைவென்றபடி. என்கண்ணன் — என்னுடைய க்ருஷ்ணன், தன்ஸ்வரூபவத்து

ஸூ— தன்மன்னுநீள்கழல்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்* கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்த மாற்றஞ்சொல்லிச்* சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே* ।௬॥

பூவைகள்போல்நிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்* யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்* மாவைவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்* பாவைகள்தீர்க்கிற்றிரேல்வினையாட்டியேன்

ஆ— னையும் எனக்கே [illegible] கொண்டிருக்கிற என்கண்ணன் தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான் ஆதலாலிதனைச்சொல்லுங்கோளென்கிறாள். ।௬।

(பூவைகள்) நான்வளர்த்தசிறுபூவைகளினுடைய நிறம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் புண்டரீகங்களைப்போன்றிருந்தகண்களையும் அக்கண்களாலே ஸூசிதமான வேதவேத்யத்வ [illegible] க்களினுடைய ஸ்வரூபத்தையு மென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின திருவாழியையேந்தின அழகையும் திருக்கையில்தாழும்பாலே ஸூசிதமான [illegible] விரோதிநிரஸந [illegible] களையும் உடையாள

இ— வென்னுமளவாலேயின்னு நூல்மார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றுப்போத்து [illegible] வதத்தையென்கி றவித்தாலே கரும்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று. தன்னையுமென்கிறவித்தாலேகண்ணனென் கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லித்தாய்த்து. எனக்கேயித்யாதியாலே என்னென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லித்து, சென்மின்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) ।௬।

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

புண்டரீகங்கள்போலுங் கண்ணன்யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்கிற ஸம்ஹிதாபாடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேஸூசிதமானவென்று) யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வேதவேத்யாதியால்) என்னாழிப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத் தோற்பித்தித்யாதியால்) இத்தோடு த்ருதீயபாதஸம்ஹிதாபாடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கையிலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] த்யாதியால்)

ஸு— வெனக்கு [illegible] னென்றபடி. தன் - தன்னுடைய, நீள்கழல்மேல் - ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் உலகமளந்த திருவடிகளின்மேலே, மன்னு - மன்னியிருக்கிற, ஸ்திரமாயிருக்கிற' நித்யம் சாற்றப் பட்டிருக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸ்ரீதளமான, துழாய் - திருத்துழாயை, நமக்கன்றி - நமக்கொழிய, நல்கான் - உபகரியான், நமக்கொழிய வேறொருவர்க்கு உகந்து கொடானென்றபடி. கன்மின்களென்று - அப்யஸியுங் கோளென்று, [illegible] ராய் விளையாடித்திரியாதே யித்தை அப்யஸியுங்கோளென்று [illegible] தென்றபடி. கற் கை - அப்யஸிக்கை, உம்மை - [illegible] ரான உங்களை, யான் - உங்களைக்கொண்டு காரியங்கொள்ளவிருக்கிற நான், கற்பியாவைத்த - கற்பித்து வைத்த; அப்யஸிப்பித்துவைத்த வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, இதுவோ தக்கவாறென்கிறவார்த்தையையென்றபடி. சொல்லி - இத்தை வழிக்குப் வாயெயமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சென்மின்கள் - செல்லுங்கோள், அவன் ஸமீபத்துப்போங்கோளென்றபடி. அங்கேபோனபின்பு சொல்லுகி றேனென்றிராதே சொல்லிக்கொண்டே போங்கோளென்றபடி. * * ।௬।

பூவைகள்போல் - பூவைகளென்கிற பக்ஷிவிசேஷங்கள் போலே, நிறத்தன் - தேஹகாந்தியுடையவனை புண்டரீகங்கள்போலும் - புண்டரீகங்களுக்கு ஸத்ருசங்களாகாநிற்கிற, கண்ணன் - கண்களையுடையவனை, யாவையும் - ஸகலபதார்த்தங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும் - ஆய்நிற்ற - "ஸர்வம் கல்விதம்" என்கி றபடியே இவையித்தனையுமாய்நின்ற, சரீராத்மபாவத்தாலே ஸர்வப்ரகாரனாய் நின்றவனை என்றபடி. மாயன் - ஆஸ்சர்யபூதனை, என் - என்னுடையவனை, திருவாழிபழகாலே யென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி. ஆழிப்பிரான் - திருவாழியை யவ்வழகை யெனக்குக்காட்டி யுபகரித்தவனை' [illegible]. மாவை - குதிரையை யென்றபடி. வல் - த்ருடமான, வாய் - வதநத்தை, பிளந்த - விதாரணம் பண்ணினவனை மதுசூதற்கு - மதுஸூதநனுக்கு, என்மாற்றஞ்சொல்லி - என்னுடைய வார்த்தையை விண்ணப்பஞ்செய்து, மாற்றம் - வார்த்தை. இதுவோதக்கவாறு என்கிற வார்த்தையைச் சொல்லி யென்றபடி. பாவைகள் - ஸ்த்ரீகள் [illegible]. பாவை ஸ்த்ரீ [illegible]. வினையாட்டியேன் - உங்களை நானுபலாளிக்கவேண்டி யிருக்க உங்களை யென் காரியத்துக்கேவும்படியான பாபத்தையுடையவளானவென்னுடைய, பாசறவு - [illegible]

மூ—யேன்பாசறவே* ௭௭.

பாசறவெய்தியின்னே வினையேனெனையூழிநைவேன்* ஆசறு தூவிவெள்ளைக்குருகே யருள்செய்தொருநாள்*
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்* டேசறு நும்மையல்லான்

ஆ — நாயகனுடைய அவனுடைய தூதுவிட்ட நமானுக்கென்ன நம்சொல்லி என்னிழவை நீங்களோ தீர்க்கத்திருமித்தவையொ ன்றொருசெயலிலலையென்று தன்னுடைய மிராப்திக ஸ்வநத்தாலே கலங்கித் தன் பாவைகளை ஆச்ரயிக்கிறுள். ௮

(பாசறவெய்தி) நீங்களும் செல்லவேணுமென்று சிலகுருகுகளை அபேக்ஷிக்க அவைபோகாதிருந்தவாறே பிரிந்த உத்தரக்ஷணத்திலே உருகத் தப்ரஷணம் பண்ணுமித்தனையோ? அவன் விடைவைத்தாலல்லவோ? தூது ப்ரேஷணம் பண்ணுவதென்று போகாதிருந்தனவாகக் கொண்டு அவனையிழந்திப்படியே வ்யஸனப்படுகிறதைத் தனையாயிரம் ஸ்வஸ்துக்களுமுண்டு! ஆதலால வாத்ஸல்யவான்களை ஷண்முகே ஸுலபரான நீங்கள் விடைநீ

இ — பாசறவெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னிழவை யென்று தீர்க்கிறீரே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீங்களேயிக்ஷ்வாகுபால்) பாவைகள் ஸமவயங்களாயிருக்க அவற்றை ஆச்ரயிக்கக்கூடுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடைய விச்லேஷ) ஆக்ஷிகளைப்போலே பறந்துபோகாதே பாவைகள் தன்வசியமத்தைவிடாதே நிற்கையாலே இவைதன்காயஞ்செய்யுமென்று பார்த்து அவற்றை ஆச்ரயிக்கிருளென்றுகருத்து. ௭௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எனையூழிநைகிருளென்று அவனுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனையூழிநைவேனென்று தன்னுடைய விருத்தத்தை யிக்குருகுகளுக்கு அறிவிக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிருர் (நீங்களுமிக்ஷ்வாகுபால்) பாசறவெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவனையிழந்துஎன்று) இன்னேவினையேனெனையூழிநைவேனென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியேயிக்ஷ்வாகுயால்) எத்தனையாயிரமென்றது - அநேகமாயிரமென்றபடி. வெள்ளைக்குருகேயென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வாத்ஸல்யபால்) மாசறுநீலச்சுடர்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (விகாரத்தைக்ஷ்வாகுபால்) வானவர்கோனைக்கண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஈ—க்கை, பாசறவென்றுநோவு. தீர்க்கமாட்டீரோ - தீர்க்கக்கிற்பீர்களோ, கிற்கை - ஸமர்த்தராகை, தீர்க்கமாட்டுதீர்களோ என்றபடி. * * * ௭௭

ஆசறுதூவி - தோஷரஹிதங்களான பக்ஷங்களை யுடைத்தான, ஆசு - தோஷம், அறுகை - ரஹிதம். தூவி - பக்ஷம் ஒருநன்மை குறைவற்றவையான பக்ஷங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, வெள்ளைக்குருகே - வெளுத்திருக்கிற குருகே? மேலேகரியனுயிருக்கிறவள வன்றிக்கே என்னைவிட்டுபோகையாலே உள்ளுங்கூட அவன் கரியனுயிருக்குமாப்போலே இவ்வாபத்திலே எனக்குதவுகையாலே உள்ளுங்கூட சுத்தமாயிருக்கிற குருகென்றபடி ஸம்போதனம். வினையேன் - விரஹதாபம் முடியாதபடியான பாபத்தைப்பண்ணினவளானநான் பாசறவு - ஸ்ரீயதலைவிஸ்லேஷத்தை, பாசு - ஸம்பந்தம், அறவு - விச்லேஷம், விச்லேஷமென்றதாய்த்து. எய்தி - அடைந்து, இன்னே - இப்படியே உங்களுக்கெல்லார்க்குக் காணப்படுகிற விந்த ஆகாரமாயென்றபடி. இது அநந்யகதிகவென்று மத்தனைபோக்கி யொருநிவர்த்திகை யசக்யமென்கிற கருத்தாலே இன்னேயென்று தன்நிலைமையை யந்தக்குருகுக்குக் காட்டுகிருள். எனையூழி - அநேகம் கல்பங்கள், எனையென்னு வைகல்ய விசேஷணவாசி. ஊழி - கல்பம். நைவேன் - சிதிலையாகாநிற்கிறேன், ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டாமென்றபடி. அருள்செய்து - என்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி, இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்புகுகிறவதுக்கோடே அந்வயம். மாசறு - தோஷரஹிதமான, மாசு - தோஷம், அறுகை - ரஹிதம். உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. நீல - ச்யாமளமான, சுடர்முடி - ஜ்யோதிரூபமான மயிர்முடியை யுடையவனுன, ஸர்வாதிசாயிஸ்ரீவைபவ ஸாம்ராஜ்யஸூசகமான என்றபடி. வானவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, கோன் - ஸ்வாமி. இதுக்குச் சொல்லவேணுமென்கிறதோடே அந்வயம். ஏசு - ஏச்சு. ஊரார்தன்பக்கல்சொல்லும்பழியென்றபடி. அறும் - அற்றவளாயிருக்கிருள், உன்பக்கலுண்டான ஸங்கத்தாலேசுக்கையெண்ணுதவளாயிருக்கிருளென்றபடி. நும்மையல்லால் - உம்மையொழிய,

மூ—மறுநோக்கிலள் பேர்ததுமற்றே* ॥அ॥

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேனான்றொன்றிலே* னீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேரும்புதாவினங்காள்* கார்த்திரண்மாமுகில்போற்கண்ணன் விண்ணவர்கோனைக்கண்டு* வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே* ॥கூ॥

ஆ—ஜ்யாக்ஷேப ஸாத்ஸ்யவம்ஸ்யா ஸம்ஸ்ருஷ்டோபஜீவனம் பண்ணியிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ஸ்தாக்யதவிரோக்தாய ஸம்பேஷம்படி உன்பக்கலிலே ஸதிநிவிஷ்டையானாள், நீயுபேக்ஷிக்கிலும் உன்னுடைய ஸடாக்ஷமல்லது வேறொருதுணையுண்டென்றிராளென்று சொல்லவேணுமென்று குருகினையிரக்கிறாள். ॥அ॥

(பேர்த்து) ஸம்ஸாரிகளுலராநிற்கிற தேவங்கள் கடலிலே வஷிக்குமாப்போலே தன்னுடையகடாக்ஷமொழிய வேறொருமதியின்றியே நான்தளராநிற்கத் தன்னுடைய ஸ்வாமித்வஸௌலப்யவிஷய்க்கவிஷயஸௌகுமார்யாதிகளாலே நித்யஸூரிகளான அயர்வறுமமரர்களுக்கே தன்னைய நுபவிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மித்தனையோவென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துபின்னை அவன் அருளிச்செய்தருளின வார்த்தைகளைக்கேட்டு "ஸம்ஸ்ருஷ்டோபஸம்ஸ்திதஃ" என்னும் ஸ்ரீயைப்போலே விருந்தென்பக்கலிலே க்ருபையைப்பண்ணி யெனக்கப்போதுமவற்றைச்சொல்லி என்னையாசிபபிக்கவேணும்

இ—ரூர் (வஸ்தேதாதியால்)வசநமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தாபமேதாத்யதியால்)நும் மையல்லாலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுபேக்ஷிக்கிலுமித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யஸேஷபூரணம்பண்ணியருளிக்கிறார் (என்றுசொல்லவேணுமென்று) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

கார்த்திரண்மாமுகில்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால்) ஸ்வாபதேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையகடாக்ஷமித்யாதியால்) விண்ணவர்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வாமித்வேத்யாதியால்) வார்த்தைகள்கொண்டென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையவனித்யாதியால்) வந்திருந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருஷ்டித்யாதியால்) அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேஇத்யாதியால்) உரையீர்வைகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கெப்போதுமித்யாதியால்) ॥

ரூ—பேர்த்துமற்று - பின்னை வேறொன்றிலே, மறுநோக்கு - மறித்துப்பார்வை, உம்முடையகடாக்ஷத்தைதிரளுமாக ஸங்காஸிகளையைத் தவிர்ந்து வேறொன்றைத்துணையாகவெண்ணுகையென்றபடி. இலள் - இல்லாதவள், என்று - சொல்லவேணுமென்று வாக்யததையத்யாஹரித்துயோஜிப்பது.

நீர்த்திரைமேல - ஜலதரங்கங்களின்மேலே, திரை - தரங்கம், உலவி - உலாவி, நிலத்திலேஸஞ்சரிக்குமாப்போலே ஸஞ்சரித்து, இந்த விவை ஸம்ஸாரஜலத்தையுகீக்ஷித்துப ஸம்வதஸ்வமபோகவல்லவென்றிருக்கிறாள், இரைதேரும - ஆஹாரத்தைதேடாநிற்கிற, புதாவினங்காள் - பெருநாரைக்கூட்டங்காள்? புதா - பெருநாரை, இனம் - கூட்டம், வினையாட்டியேனான் - ஸாத்யகர்மவானான வெம்பெருமானாலே இப்படியுபேக்ஷிக்கப்படும்படி பாபவானான நான், பேர்தது - அவனையொழிய, மற்று - வேறே, ஓர் - ஒரு, களைகண் - ரக்ஷகவஸ்து, ஒன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனல்லேன், கார்த்திரள்- நீலவர்ணமான, கார் - நீலவர்ணம், திரள் - ஸமூஹம், நீலவர்ணமெல்லாம் ஸமூஹமானாப்போலே யிருக்கிறவனென்றபடி. மாமுகில்போல் மஹாமேகம்போலேயிருக்கிறவனை, ஸம்ஸாரிகளுலராநிற்க ஸமுத்ரத்திலே வஷிக்குமாப்போலே நான்தன்னைப்பிரிந்து வருந்தவிக்கச்செய்தே நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை யென்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, விண்ணவர்கோனைக்கண்டு - நித்யஸூரிநாயகனைக்கண்டு, வார்த்தைகள்கொண்டு - அவனருளிச்செய்தவார்த்தைகளை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, வந்து - அங்குநின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - ஸந்நிதியிலேயிருந்து, அருளி - என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி, வைகல் - ஸர்வகாலமும், உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், "கிம் வா வதேத் ஸௌமித்ரே கிம் வா வக்ஷ்யதி ஸத்யதஃ" | ஸஞ்ஜீவநார்த்தஸாத

மூ—வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலுநீருமெல்லா* மந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்கா* ளென்றிருமார்வர்க்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று* மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே* ॥௰॥

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமே*

ஆ—மென்று சிலபக்ஷிகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௯॥

(வந்திருந்து) திருவோலக்கத்திலேயெழுந்தருளியிருந்த ஸமயத்தில் திருவுள்ளமப்ரஸந்நமாயிருக்கிறபோது சொல்லாதே அவ்வோலக்கங்கலைந்து ஏகாந்தஸேவா காலத்திலேயெழுந்தருளினால் அங்கே பிராட்டியினுடைய திவ்யஸந்நிதியிலே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி யென்திறம் விண்ணப்பஞ்செய்து அவன் அருளிச்செய்தருளின மறுமாற்றங்கொண்டு என்னருகேவந்திருந்து சொல்லவேணுமென்று ஸுந்தரஸம்ஸ்லேஷ ஸமேதமான, அன்னங்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௰॥

(மாற்றங்கள்) பொலிந்துநின்றபிரான் திருவடிகளிலேநாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

இ—மந்திரத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவோலக்கத்திலேயித்யாதியால்) என்னையின்னவாறித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறமித்யாதியால்) வந்திருந்துரையீரென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேவந்தித்யாதியால்) உம்முடையமணியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுந்தரஸேதித்யாதியால்) ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

மதுசூதபிரானடிமேல்நாற்றங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொலிந்துநின்றவித்யா

ஸ—கிம்வாவசநெயம்'' என்கிறபடியே யவற்றைக்கேட்கையேஎனக்குப்போதுபோக்காயிருக்கும்படி எப்போதுமந்தவார்த்தைகளையே சொல்லவேணுமென்றபடி. ॥௯॥

உம்முடைய - உங்களுடைய, மணி - ஸௌந்தர்யமான, என்னுடையநாயகனென்னைவிட்டுப்போனாப்போலன்றிக்கேஸதாஸம்ஸ்லேஷசாலிகங்களானவென்றபடி. சேவலும் - பார்யாஸஹிதங்களும், நீரும் - ஸ்த்ரீகளானநீங்களும், ஸாத்விகத்திலே ஸ்த்ரீபும்ஸபேத முண்டாயிருந்தாலும் அது திவ்யதம்பதிகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குபயுக்தமாயிருக்குமாப்போலே இவற்றினுடைய ஸ்த்ரீபும்ஸபேதமும் தன்கார்யஞ்செய்கைக் குபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். எல்லாம் - ''ஸபுத்ரபௌத்ரஸஹகண:'' என்னுமாப்போலே மற்றுமுள்ள உங்களுடைய ஸமூஹங்களுமெல்லாருமென்றபடி. அந்தரம் - இடைவெளி, பரஸ்பரஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு விச்சேதமென்றபடி. ஒன்றுமின்றி - விச்லேஷத்துமில்லாமல், அலர்மேல் - புஷ்பங்களின்மேலே, பத்மங்களின்மேலேஎன்றபடி. அசையும் - ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தாலே அசையாநிற்கிற, இவையும்தன்தோழிமாரைப்போலே சூதங்களாயிருந்து விடாதே யிப்படி ஸஹசரங்களாயிருக்கை தன்கார்யத்துக்கு உபயுக்தமென்றிருக்கிறாள். அன்னங்காள் - ஹம்ஸங்காள், என்திருமார்வருக்கு - எனக்கு ஸ்வாமியான பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையவரான ஸ்வாமிக்கு, இதுக்குஉணர்த்தியென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். என்னை - ஸுநந்யகதிகெயானவென்னை உத்தேசித்து, இதுக்கு ஒரு வார்த்தை யென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். இவளின்னவாறு - இவளிப்படிப்பட்ட ப்ரகாரத்தையுடையவளானாள், ஆறு - ப்ரகாரம். காண்மினென்று - கண்டுகொள்ளுமென்று, தன்ப்ரகாரம் வாசாமகோசரமல்லாமையாலேஇன்னவாறென்று ஸாமாந்யேநசொல்லுகிறாள். யத்வா:—இன்னவாறு காண்மினென்றுபலமான உங்களுடம்பைக்காட்டுங்கோளென்கிற கருத்தாலே யிப்படி நிர்தேசிக்கிறாள். மந்திரத்து - மந்திரத்திலே. பிராட்டியுந்தானுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கிறஏகாந்தஸேவாஸமயத்திலே யென்றபடி. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, உணர்த்தி - அறிவிப்பித்து, மறுமாற்றங்கள் அவனருளிச்செய்த ப்ரத்யுத்தரங்களை, மறுமாற்றம் - ப்ரத்யுத்தரம், வந்து - அவன்பக்கல் நின்றுமிங்கேவந்து, இருந்து - என்ஸமீபத்திலேயிருந்து உரையீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும். * * * ॥௰॥

மதுசூதபிரான் - ஜ்ஞானமயதேவாதிவேதத்தை யபஹரித்துக்கொண்டுபோன தைத்யரைநிரஸித்து ஜகதுபகாரகனான பொலிந்து நின்றபிரானுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, பேசென்று ஸ்வாதந்த்ர்யத்வயும்

மூ— ஊற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன் *தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோருபத்தும்வல்லார்* ஊற்றின்கணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே* ।கக।

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைகமாக தத்விஷய நிரதிஶய ப்ராவண்யத்தைப்ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு அதிஶயோக்தியாய் த்ருஷ்டாந்தமாயிருந்தசொற்களாலே சொன்ன ஆயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வாருக்குச்சென்ற வ்யஸநத்தை அநுஸந்தித்தார் தத்பாரவஶ்யரன்றியே ஊற்றின்கண் நுண்மணற்போல் நீராயுருகாநிற்பரென்கிறார். ।கக।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ—(ஈட்டால்) "ஸர்வகந்தஸ் ஸர்வரஸ:" என்னும்படியிருக்கிறவவன் திருவடிகளிலே பொழில்களவுபிர்ஸங்களைக் கொள்ளாகிற்கிறனவென்றுகருத்து. தோற்றங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்க்ஷேப தாத்பர்யத்தால்) காவும்பண்ணுவோமென்கிற ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷமன்றிக்கே "போக்யோ ஹாநிஷ்ட ஸாதக:" என்கிற கணக்கிலே ஷ்ருதிவரீவாஹமாகச் சொன்னதானவென்றபடி. மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶயோக்தி த்ருஷ்டியால்) இவையுமோருபத்தும்வல்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் த்ருஷ்டியால்) ।கக।

ப—ஊற்றங்கொள்— பரிமளங்களைக்கொள்ளாகிற்கிற, "ஸர்வகந்த:" என்றுசொல்லப்பட்டவவன் திருவடிகளின்றும் பரிமளங்களை ஸம்பாதியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. பூம்பொழில் - புஷ்பாராமங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியிலிருக்கிறவாழ்வார், மாற்றங்கள் - ஶப்தங்களை, கொண்டு உபாதாநங்களான ஶப்தங்களை யென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு - எம்பெருமானுக்குத் தகுதியாயிருக்கும்படி ஸூக்ஷ்மநிரூபணம்பண்ணித்துக்கொண்டு. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, தோற்றங்கள் - தோற்றங்களான, ஆவிர்பாவங்களான. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷஜநித நிரவதிக ஸுகதுக்க விஶேஷங்களானவென்றபடி, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே. இவையுமோருபத்தும் - இப்படியொரு விலக்ஷணமான ப்ரபந்தத்தை, இவையுமேயென்கிற விடத்தில் ஏவகாரார்த்தாலே இப்படியுமோருபத்துண்டோ! வென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. வல்லார் - ஸாவதாநமாக ஸம்பிக்கவல்லரானவர்கள், ஊற்றின்கண், ஊற்றினிடத்திலே. கண் என்று ஸப்தமீ விபக்தியாய். ஊற்றுப்புறப்படுகிறவிடத்திலிருக்கிறவென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மங்களான, மணற்போல் - ஸிகதங்கள்போலே த்ரவீபூதராய், நீராயுருகாநிற்பர். தேஹேந்த்ரியங்களும் பிறந்து த்ரவமாயுருகுவரென்றபடி. "ஸர்வதா ஜாயதே" "ஸ்வப்ராதா" என்று ஸாத்ம்யமான ஹேது தேஹத்தாலேவந்த ஶரீரமென்னுமிது ப்ரத்யக்ஷம் விஷயத்திலுண்டாவதன்றிலேயிறே. உருகாநிற்பரென்கிற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்தேஶத்தாலே தேஹத்திலுடைய ஸ்வபாவம் சொல்லப்படுகிறது. ।கக।

* *

ஜ்ஞாநவைராக்ய ஸந்தாநஶேஷி ஶ்ரீமதே ஸ்தாநராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஸ்ரீதேவநிஷ்டாத்பர்ய நாவலீ:.

(பொன்னுலகு.)

லோகத்ரயஸ்ய ஸ்ருஷ்டேரபி ஸம்ஹ்ருதேஶ்ச ஜிஷ்ணு ஸாரத்யயோகாத்

ஸ்ரஷ்டுர்வேதஸாரார்த்தர தயா ஸ்ரீதேவசக்ராதாத் ।

க்ருஷ்ணம் த்ருஷ்ட்வா ஶரணாகதரக்ஷணாரம்பதஸ்

ஸ்வபக்தஸம்பந்தி புண்யலோகாநபரஸந்தேஶ:ஸ்ம்ருதி: ॥எ॥

(லோகத்ரயஸ்ய ஸ்ருஷ்ட்யா) முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த - ஸர்வலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாதலாலும், (ஸம்ஹ்ருதேஶ்ச) கையமர்சக்கரத்தென் - திருவாழியைத் திருக்கையிலே தரித்த தலாலும், (ஜிஷ்ணு ஸாரத்யயோகாத்) குருநாடுடை ஐவர்க்காயடியூமாநெடுந்தேர் - ஸாரத்யத்தைப் பண்ணுகையாலும், (ஸ்ரஷ்டுர்வேதஸாரார்த்த) மாமதுவார்தண்டுழாய் - ஸுகந்தியான திருத்துழாய்மாலையலங்காரத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான .. தேஜ..

ஈ—தா—தெய்வத்தாலும், (ஸாமாந்யாதபா) வெங்கட்புள்ளூர்துவந்து — விரோதிநிரஸநசீலனை யென நினைத்தவனை வாஹநமாகவுடையவனாகைபாலும், (ஸ்ரீஸ்ரீதேவஸேனாபத்யாச) என்கண்ணன் தனைமன்றுநீள் கழல்மேல்தண்டுழாய்நமர்சன்றிநல்கான் - அஸ்ரீதர்ந்திடக் கொண்டு தைஸ்வர்யத்தாலும்;(சாரூர்) பூவைகள்போல் நிறத்தன் - பூவைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தாலும், (ஸாம்ராஜ்யமாக) மாசறுநீலச்சுடர்முடி- யிருநீலக்காவுஜ்ஜ்வலங்கொண்டு சேர்ந்திருக்கிற திருவபிஷேகத்தாலே ஸூசிதமான விபூதித்வயஸாம்ராஜ்யமாதத்தாலும், (சுவதிராவபரமேஷ்டிஸ்வாமித்யச) சாத்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர். கோனே - சுவதாரஜ்ஞமியிலும் ப்ரகாசிக்கிற அபர்வருமமராகளதிபதித்வத்தாலும், மகாரத்தாலே "என் திருமார்வற்கு" என்று மேலிற்பாட்டில்சொல்லுகிற ஸ்ரீயஃபதித்வம் ஸூசிதமாகிறது, இப்படிகளாலெம்பெருமானை ஸகலமநுஜநங்களிட்டழைக்கும்படியான விபூதியுபத்தையுடையனாக "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிறதுலகத்திலே ஆழ்வார் ப்ரகாசிப்பித்தருளினரென்கிறார். ௰௭௨

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம: ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க் காலாய்நெடுவானாய்ச்* சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனாய்*

ஆ—(நீராய்) இப்படி தூதுப்ரேஷணம்பண்ணியு மெம்பெருமான் வரக்காணாமையாலேயவனைத்தம்முடைய பெரியஆர்த்தியோடேகூடத் திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைக்கிறார். வ்யூஹாதிவிபவமிகாரஸவ-

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவநந்தர மவன்வருகை யவஸ்யம்பாவியாக வேண்டியிருக்க அந்தரமுதவானவிடங்களிலே கண்டிருக்கிறவிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஆர்த்தராய்க் கூப்பிடுகைக்கு யைமேதென்றோ? தூதப்ரேஷணத்தாலே அவன்வரக்காணாமையாலே தாமாகவவனைக்கூப்பிட்டு அழைக்கிறாரென்றில்? தூதப்ரேஷணத்தால் வாராதவன் தாமாகவழைத்தால் வருவனென்றிருக்கைக்கு நிபந்தநமேதென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிதூதேத்யாதிநா) "மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோ! வென்றுகூவுமா" லென்கிறபடியே தம்முடையவார்த்த்யதிசயத்தாலே சேதனரங்களான மரங்களுங்கூட விரங்கிறபடியைக்கண்டவிவர் இழிற்பாட்டில் பெரியவார்த்தியோடேகூட தாமாக்கூப்பிடம்பண்ணினால் ஸர்வேஸ்வரனுப் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் நீராயுருகிவந்து விழாதிருக்கமாட்டானென்று பார்த்து இப்படி கூப்பிட்டழைக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * * * *.

முதற்பாட்டு

சிவனாயயனாயென்று ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கிவன் ஆத்மாவென்றபோதே மற்றப்பேர்க்குமாத்மாவென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதி) (நீராயித்யாதி) சுடர்களி

ப—நீராய் - ஜந்துக்களுக்கு விஷயஸாதநமாயிருக்கிற ஜலமாய் நிலனாய் - ஸகலருக்கும் ஆதாரமாயாஸ்ரயமாயிருக்கிறபூமிக்குமுண்டாக்குகிற வ்யாப்தியாய், தீயாய்- ஸாமான்யவாயுவுடன் வழியாய், தீ - அக்நி, காலாய் - தேஹஸஞ்சார ஸாதநமான ப்ராணனாய், காலென்று ப்ராணன், நெடு- விபுவுமான, ஸகலத்துக்குமவகாசப்ரதமாய்க்கொண்டுஸகலத்தையுமவ்யாப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. வானாய் - ஆகாசமாய், சீரார் - ஸ்ரீயினாலே குணங்களான, சீர் - ஸ்ரீ, ஸர்வஸஞ்சாரவிரோதி ஸஹஜஸ நிரந்தரமாயும் ஸகலத்துக்கு ஸ்வப்ரயோஜனமாயுமிருக்குள்ளதிகளாலே குணங்களானவென்றபடி. சுடர்களிரண்டாய் இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களாய், சந்த்ரஸூர்யர்களா யென்றபடி. சிவனாய் - ருத்ரனாய், அயனாய் - சதுர்முகனாய்? ஸர்வாத்மாவானவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீராய்நிலனாயென்று தொடங்கிசிவனாயயனாயென்று

மூ—கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாரா* யொருநாண்மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே* ||க||
மண்ணும்விண்ணுமகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி* மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட

ஆ—ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரமாக அவைதந்நக்காத்தபராவஸ்தனாய் அவற்றுக்கு அவதாராதிவ்யாப்தி தொடங்கி [illegible] நிரபேக்ஷமான உபகாரத்தைப் பண்ணுகைக்காக ஸௌசீல்யாதி குணங்களுக்கு மாத்ரூமாக எழுந்தருளின ஸர்வேச்வரனே! உன்னைக் காணப்பெறாதே கூப்பிடுகிற என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தைக்கேட்டு இவ்வாத்மவஸ்துக்களான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளுமடைய முடியக் கிடப்புநிற்கிறது, ஆதலால் உன்னுடைய ஸௌசீல்யகாரணமும் ஸௌந்தர்யகாரணமும் மகிழும்படி கூராராழி வெண்சங்கேந்தின அழகோடே உன்னுடைய விபூதியெல்லாம் துறந்துதளரும்படி கூப்பிடுகிற கொடியேன்பால் ஒருநாளாகிலும் வாராய்? என்று கூப்பிடுகிறார்.

(மண்ணும்) ஸ்ரீவாமநனாய் வந்து பிறந்தருளி உன்னுடைய நிரவதிக ஸௌலப்யமாகிற வழியாலே ஜகத்தை அபஹரித்து லோகங்களைக்கொண்டருளிற்று, இவ்வாத்மவஸ்துக்களான ஆத்மாக்களும் திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்துக்கிதாதியால்) மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) அடையவென்றது – [illegible] மகிழுமென்றபடி. மண்ணும்விண்ணும் மகிழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸௌந்தர்யகாரணமென்கிறவித்தாலே யவன் திருமேனியழகைக் காணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறவிவர் நீராவித்யாதியாலே ஜகஜ்ஜீவிதத்தைச் சொல்லுகையாலே என்றோவென்கிற ஸம்சயமும் வரிஹரியதெய்யாய் [illegible]. என்னுடைய ஆர்த்தஸ்வரத்தாலே ஜகத்தெல்லாமழிந்துபோகாதபடி நோக்கிக்கொள்ளென்று சொல்லு[illegible]போது ஜகத்தவனுடைய விபூதியென்னுமிடம் சொல்லவேண்டுகையால் அதுக்காக ஜகஜ்ஜீவிதத் [illegible]திருக்கிறதென்றிருந்தது. ||சு||

* இரண்டாம்பாட்டு. *

குறளாயென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவாமநனித்யாதியால்) வலங்காட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுங்கொண்ட என்கிறத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (லோகங்களைவித்யாதியால்) மண்ணும்விண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மவஸ்துவித்யாதியால்) இந்தவிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லித்தாய்த்து. எங்ஙனேயென்னில்? கீழ்ப்பாட்டிலே என்

[illegible]கையாலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஜகஜ்ஜீவிதகதாரகத்திலொ[illegible]வில்லையென்று ஸம்பாவிதமாய்த்து. கூர்- கூர்மையாலே, ஜெர்க்ஷித்தாயேயென்றபடி. ஆர் - [illegible] ஆழி- வக்ரத்தையும்,வெண்சங்கு - சத்யவைமானஸத்வத்தையும், ஏந்தி -யரித்துக்கொண்டு,மண்ணும் - [illegible] இதுஉபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியும். விண்ணும் - பரமபதமும், மகிழ - ஸந்தோஷிக்கும்ப[illegible] என்னுடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸஹிக்கமாட்டாதே ஸம்ஹ்ருதமாய்ப் போகாநிற்கிற உபயவிபூதியும் [illegible]மாம்படி யென்கை. இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே அந்வயம். கொடியேன்பால்– [illegible]வென் விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமீவிபக்தியும். உன்னுடைய விபூதிகளெல்லாமழி[illegible] பண்ணுகையாலே யெல்லார்க்கும் [illegible]னை யெனக்காகவென்றபடி. ஒருநாள்- ஒரு [illegible]ஆகிலும் வாராய்?- நீவரவேணும், விடாய்ப்பட்டவர்கள் ஒருக்கால்நாகருங்கினைக்சத்துளிகீர்வேணுமென்னுமாப் [illegible] ஒருநாள்வாராயென்கிறார்.

* * * ||சு||

மண்ணும் – [illegible]லோகமும், இது உபலக்ஷணம். லீலாவிபூதியுமென்றபடி. விண்ணும் - பரமபத[illegible]மும், நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. மகிழ – உன்னழகைக்கண்டுகக்கும்படி, குறளாய் – ஸ்ரீவாமநனாய், [illegible] கலங்காட்டி, [illegible]வலிபானவன் ஔதார்யமென்றொரு குணத்தையுடையவனாயிருக்[illegible]போலே யவனை நிரஸிக்கவொண்ணமையாலே [illegible]மாகிற வழித்தைக் [illegible] நிரஸிக்கச்செய்தேயும் அவர்களைத்தள்ளிக்காரியம்நடக்கும்படி பண்ணு[illegible] ஸௌந்தர்யத்தை வழிமாகச்சொன்னது. மண்ணும்- ஸம்ஹிதையும், விண்ணும்- [illegible]லோகத் [illegible]கொண்ட- அபஹரித்தவனை, உபேந்த்ரனுக்கு வாங்கிக்கொடுத்தவனென்னவேண்டியிருக்கத்தான் ஸ்வீகரித்த

மூ—மாயவம்மானே *நண்ணி புன்னை நான் கண்டுகந்து கூத்தாட* நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே*॥
ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றும்

ஆ—ள்ள திவ்யஸம்ஸாரிகளும் ஸ்ரீ கராகைக்கன்றோ? ஆதலால் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸௌகா ஸ்திக்ஷமயான என்னுடைய மாதுங்களாலே உன்னைஸ்பர்சித்துன்னழகையு முன்னடையையுங் கண்ணாலே கண்டுகந்து அந்தஸ்ரீ க்ருதிமயத்தாலே நான்கூத்தாடும்படி வந்தொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயென்கிறார். ॥உ॥

(ஞாலத்தூடே) வாஸனையும் வஸுவதீத்திருமகளையும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகளையும்மற்றுஸம்வேத்ய

இ—ஞகத்யமிவைக்கேட் டுன்விஶ்லேஷியழியாமைக்காக நீ வரவேணுமென்றிவ ரருளிச்செய்தவாறே உம்மு டைய வாத்ஸல்யமிபாலேயிவை ஸௌகாவிஷ்டங்களாகுவிவைத்தைஸ்ரீ தங்களாக்குகைக்காக நமக்குவி ஷமல்லாத காரியத்தை நாம் செய்யப்போமோவென்றருளிச்செய்ய ஸ்ரீயஃபதியான நீ உன்விஶ்லேஷியான வாஸநாக்கள் ஸ்ரீ கராகைக்காகவன்றோ ஸம்ஸாரன்பக்கலிலே யாவகளுப்சென்றது, அப்படியே இத்தைபுஞ்செய்யவே ணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. வ்யாக்யானத்தில் ஸங்கதாயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உஜ்ஜீவநார்த்தமாகவென்கிறதற்கு நடவாயென்கிறத்தோடே ஸம்பம். நண்ணிபுன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகாஸ்ரீத்யாதியால்) ‘யதாதம்ஸம்ஸாரஷவ்யம் பரவெத்ருஸ்லாகாவிக்ஷமிதேதத் ஸஸ்யஸௌயம்ஸகாரதம் தயாகாஸாரதபாம்ஸயி’ என்கிறஸ்லோகமிங்கே யஙிவ்ருதம். கண்டுவென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) ॥உ॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஞாலத்தூடேநடந்தென்கிறவிடத்திலே யதார்த்திஸாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (வாஸனையுமித்யாதியால்)

ஸ—தாகச் சொன்னது ஆஶ்ரிதர்பேறே தன்பேறாகயிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. மாய- ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதனை, ஸ்ரீயஃபதியானவன் க்ஷத்ரியாய் வந்தபடியும்வடிவழகைக்காட்டி யஸாரனை வஶீகரித்தபடி யும் “கொள்வனுன் மாவலிமூவடி” யென்றுபோலே சில முக்ஷஜ்ஞதங்களைப் பண்ணினபடியும் சிற்றடியைக் காட்டிப் பெரியவடியாலே யளந்துகொண்டபடியும் முதலான வாஶ்சர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமிந் “தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்” மென்கிறபடியேபொதுவான ஸ்வாமி த்வத்தாலேயிறே யஸாரனையும் ஸம்ரக்ஷிக்கவேண்டித்தென்றுகருத்து. உன்னை- நிரதிசயஸௌந்தர்யமுடை யான உன்னை, நண்ணி- கிட்டி, ஸௌகாஸ்திக்ஷமிதங்களான வென்னுடைய அவயவங்களாலே ஸ்பர்சித்தெ ன்றபடி. கண்டு- கண்ணாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, உகந்து- மிகவும் ஹர்ஷியாதனுப், நான்கூத்தாட-நான் ஆரம்பம்பண்ணும்படி, ஐஶ்வர்யனைப்போலே உன்பக்கலொன்றைவாங்குகைக்காக வாதல் ஶேஷாவ்ருத்தியைப்போ லே என்னுதென்றபிமானித்து வைத்ததொன்றை யுனக்குக்கொடுக்கைக்காகவாதல் நீ வரவேணுமென்கிறேனா ல்வேன் “ஸம்ஸ்ருஷ்டாஶேஷ்யமௌவிந வனதனுஃவாஸம்யந” என்கிறபடியே நான் ஸம்ஸாரமேகக்கண்ட நாஶவிக்கைக்காக ப்ரார்த்திக்கிறேன். எனக்கு வேணுமென்றிருப்பாரோடும் என்னுதான வஸ்துவைக்கொ டுக்கிறேனென் றிருப்பாரோடுமோ நீ கலப்பது. உன்னைக்கண்டநாஶவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருப்பார் க்குன்னைக் காட்டலாகாதே,வென்று கருத்து. நண்ணி- கிட்டி, நானிருக்கிறவிடத்திலே வந்தென்றபடி. ஒரு நாள்- ஒருநாளாகிலும், பலநாள் செய்யச் சொல்லுகிறேனே. முன்புசெய்ததை பின்னையுமொருநாள் செய் தலாகாதே. மண்ணும் விண்ணும் மகிழநடப்பது ஸம்ஸாரன் முன்பேபோ- ஸம்ஸாரப்ரயோஜனர்முன்னே நடந்தலாகாதோவென்று கருத்து. ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸ்ருஷ்டத்திலே, ஊடு- மத்யம், ஸம்ஸ்ருஷ்டியிலேயென்றபடி. நடவாய்- வெயிலிலு வாடித்திலே நடந்தாப்போலே நடந்துவரவேணும். ॥உ॥

ஞாலத்தூடே - ஸம்ஸ்ருஷ்டத்திலே, ஜநங்களில்லாத வொருமூலையிலேயன்றிக்கே ஸகலருங்காணும்படி யாக மத்யஸம்ஸ்ருஷ்டியிலே யென்றபடி, ஸஹாஸ்ரநம் பண்ணுவார்முன்னே நடக்கக்கடவதையை- காடாவிஷ்க மாகத் தான்வந்தாலும் கூடாகூடியாதார் முன்னே நடந்தாய் இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்று கருத்து. நடந்தும்- “ஆர த்ஸ்ரீபயளாஸ, ஸஹஸ்ராஶாயிஸீஸ்வராஸஜௌநாஸஹாவயஃ, விஷ்ணுஸ்ஸாக்ஷாத்வெண ஸ ஸாரஸஸ்யாதவெ” என்கிறபடியே ஸவிலாஸமாக ஸஞ்சாரங்களைப்பண்ணியருளியும், நடந்துமென்கிற விட த்தில் மகாரம் ஸம்யியிலே ஸஸ்வமா யிருக்கிறது. நின்றும் “ஸவஸ்ஸ்யவதிஷ்டும் ஶஶயநம் ஸஜ்ஜித ✈

மூ— கிடந்திருந்தும்* சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே*கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே*
சாலப்பலநாளடியே னின்னுந்தளர்வேனோ* ।௩।
தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாய்ப்* பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்ட

ஆ— யங்களான திருவவதாரங்களைப்பண்ணி [illegible] திவ்யசேஷ்டிதங்களைக் [illegible] கொண்டு [illegible]களையும் யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளுகிற [illegible]? நீ பிராட்டியோடேகூட யெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்பையு முன்னழகையு முன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் நானொருத்தனும் [illegible] காணப்பெறாதே தளருமித்தனையோவென்கிறார். ।௩।
(தளர்ந்தும்) [illegible]பண்ணினாப்போலே உன்னைக்காண்கைக்கு விரோதியான வென்

இ— [illegible]த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிடந்திருந்தித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமருளிச்செய்தது. எங்ஙனேயென்னில்? பாஹுல்யமாக நாமொருக்கால் [illegible] கண்டு நீரின்னமிந்த [illegible] கடவே. நம்மைவரச்சொல்லலாமோ? வென்னவொண்ணாதபடி நீயுகந்தோறும் [illegible] அவதாரங்களைப்பண்ணி [illegible] நானாவிததிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் பண்ணும்ஸ்வபாவனாயிருக்க, நானொருவன்மாத்ரம் முன்னைக்காணாதே க்லேசப்படுகை யுக்தமோவென்கிறாரென்றுகருத்து. உன்னைக் கூடாதேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமித்யாதியால்) உன்னையென்கிறது [illegible] மென்று கருத்து. ।௩।

நாலாம்பாட்டு.

[illegible]த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சகடாஸுரனித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு

[illegible]” என்கிறபடியே [illegible]மாகநின்றருளியும், கிடந்துமென்கிறவிடத்திலும் [illegible]. கிடந்தும் ‘[illegible]” என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கடலுக்கு [illegible] கிடந்தாப்போலே கண்வளர்ந்தருளியும், இருந்தும் - ‘[illegible]” என்கிறபடியே பிராட்டியோடே [illegible]களிலே யிருந்தருளியும், இதுக்குக்காப்பானே என்கிறத்தோடே அந்வயம். சால - மிகவும், பலநாள் - [illegible]; “[illegible]” என்கிறபடியே மிகவும் [illegible] மென்றபடி. உகந்தோறும் - “[illegible]” என்கிறபடியே யுகந்தோறும், உயிர்கள் - ஆத்மாக்களை, காப்பானே - ரக்ஷித்தருளுகிறவனே [illegible]. கோலத் திருமாமகளோடு - கோலத்தை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட, கோலம் - அழகு, [illegible] “[illegible]” என்கிறபடியே [illegible]வடிவழகுகளை யுடையவளான பெரியபிராட்டியாரோடேகூட என்றபடி. உன்னை - [illegible]. உன்னை, கூடாதே - கிட்டியநுபவியாதே, இன்னம் - கிழநாளிழந்த [illegible] மன்றிக்கே இதுக்கு மேலும், [illegible]—[illegible]யில்லாத நாளிழந்தமாத்ர மன்றிக்கே [illegible]பிறந்தபின்புமென்றபடி, சால - மிகவும், பலநாள் - [illegible], ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே [illegible]மென்றபடி. இதுக்குத்தளர்வேனோ என்கிறத்தோடே அந்வயம். அடியேன் - [illegible]தான், உறவறியாதநாளில்தானிழந்தா லுறவறிந்தபின்புமிழக்கவோவென்றுகருத்து. தளர்வேனோ - [illegible]கடவேனோ, உன்னைகாணாத [illegible]த்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனோ என்றபடி. * * * * ।௩।

சகடவசுரர் - சகடாஸுரனுடைய, அசுரரென்கிற [illegible] சகடாஸுரவா[illegible]. [illegible]மென்னவுமாம். உடல் - சரீரமானது, தளர்ந்தும் - கட்டுக்குலைந்தும், முறிந்தும் - [illegible]யும், வேறாய் - இரண்டுகூறாக, பிளந்து - [illegible]. வீய - நசிக்கும்படி, [illegible] பேசப்படியென்கை. திருக்காலாண்ட - திருவடிகளை யாண்டவனை, திருவடிகளை [illegible]

மூ— பெருமானே* கிளர்ந்தபிரமன்சிவனிந்திரன்விண்ணவர்சூழ* விளங்கவொருநாள் காணவாராய் விண்மீதே* ॥ சு ॥

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேனிற்பாய் கடற்சேர்ப்பாய்* மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்கு மறைந்துறைவாய்*

ஆ—பக்கலுள்ளவாவங்களை நிஶ்ஶேஷமாக நீயே நிரஸித்தருளி ஜீவநாயமாக ஏழ்ந்தருளுகிறபடியையக் கண்டு ப்ரஹ்மாதிகளான ஸகலதேவதைகளும் ப்ரீதியோடு ஸேவிக்கும்படி ஸர்வேஶ்வரனான உன்னுடைய திருமேனியில் தேஜஸ்ஸாலே ஸகலலோகங்களும் விளங்கும்படி ஸ்ரீமஹாவராஹமாய் வந்து தோற்றினாப்போலே ஒருநாள்காணவாராய்? விண்மீதேயென்று கூப்பிடுகிறார். ॥ சு ॥

(விண்மீது) திருநாட்டிலும் திருமலையிலும் திருப்பாற்கடலிலும் மற்றும் ஸந்நிதியிலுள்ள திருநகரிகளிலும்

இ— ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ருத்தி. எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரத்யக்ஷங்கள் ப்ரஸங்கங்களாயிருக்கஇன்னந்தளர் வேணோவென்று நீர்கூப்பிடப்போமோவென்ன? அதுக்குத்தாம் அருளிச்செய்கிறாரென்றுகருத்து. கிளர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜீவநாதாதியால்) விளங்கவென்கிறவிடத்தில் சுபாஶ்ரயத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (பாவநாதியால்) இன்னதுவிளங்கவென்று விஶேஷியாதே விளங்கவென்று ஸாமாந்யஞ்சொன்னதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலாதியால்), காரியவாக்யத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாவராஹாதியால்). ॥ சு ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

மண்மீதுழல்வாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியிலிதாதியால்) இவற்றுளென்கிற

ம—துனவென்றபடி. ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிநிவர்த்தகங்களான திருவடிகளே உனக்கும் விரோதிநிவர்த்தகங்களாய்த்தென்றுகருத்து. பெருமானே - ஸ்வாமீ? ஶேஷிவஸ்துவான உன்னையவஸரன்பக்கல் நின்றும் ரக்ஷித்த உனக்கு ஶேஷவஸ்துவான வென்னை ப்ரதிபந்தகங்கள் நின்றும் ரக்ஷிக்கை அறிமையோவென்றுகருத்து. கிளர்ந்த - ஜ்ரும்பிதனாய், யென்னைரக்ஷிக்கைக்காக ஸகாரனாய வருகிறவுன்னைக் கண்டு ப்ரஹர்ஷ ஸம்ப்ரமனாய வென்றபடி. இது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் விஶேஷணம். பிரமன் - ப்ரஹ்மாவும், சிவன் - ருத்ர னும், இந்திரன் - இந்த்ரனும், விண்ணவர் மற்றுமுள்ள தேவதைகளும், சூழ - உன்னைச்சுற்றிலும் ஸேவிக்க, விளங்க - உன்னுடைய தேஜஸ்ஸாலே ஸர்வலோகங்களும் விளங்கும்படி, விண்மீதே - ஆகாஶத்தின்மேலே, விண் - ஆகாஶம், மீதென்றுவரிஶப்தவாச்யம். ஆகாஶத்தினுடைய ஸமீபத்திலே என்றபடி. நா னிருந்த ஸந்நிதியிலே வரச்சொல்லுகிறேனோ ஆகாஶத்திலேயத்தனை முயர்ந்த ப்ரதேஶத்திலே வரவமையுமென்றுகருத்து. ஒருநாள் - "ஶதவர்ஷஸஹஸ்ராணி ஶதவர்ஷஶதாநி ச" என்னுமாப்போலே பதினோராயிர யாண்டு வரச்சொல்லுகிறேனோ. ஒருநாள் வந்தாலமையுமென்றுகருத்து. காணவாராய் - நான்கண்ணாலே காணும்படி வரவேணும், என்தலையிலே திருவடிகளை வைத்தருளவேணுமென்கிறேனோ என்கண்ணுக்குத் தோற்றும்படி வரவேணுமென்று கருத்து. ॥ சு ॥

விண்மீது - பரமபதத்தின் மேலே, இருப்பாய் - திருநாட்டிலுள்ளார்க்குமோஹநுக்கொண்டிருக்கிற வனே? ஸர்வேஶ்வரனே: இது ப்ரகாரதாத்பர்யம். பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே பரிவாரமுக்கொண்டே திருமலைமுதலான விடங்களிலுமிருக்கிறாயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. மலைமேல்நிற்பாய் - திரு நாட்டிலுள்ளார்க்கும் ஸந்நிதியிலுள்ளார்க்கும் ஸேவிக்கலாம்படி திருமலைமேலேநின்றருளுகிறவனே? கடல் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, சேர்ப்பாய் - ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாம்படி கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, சேருகை - ஶயனிக்கை, மண்மீது - ஸந்நிதியின்மேலே, திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரை முதலான திவ்யதேஶங் களிலேயென்றபடி. உழல்வாய் - ஸஞ்சரிக்கிறவனே, உழலுகை - ஸஞ்சரிக்கை. உன்னழகாலேஎல்லாரையும்வ ஶீகரிக்கைக்காக ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண ஸஞ்சரிக்கிறவனே, என்றபடி. இவற்றுள் - இந்த ஸ்தாவரஜங்கமாத்மக வஸ்துக்களில், எங்கும் - எல்லாத்திலும், மறைந்து ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடி. உறைவாய் - வஸியாநிற்கிறவனே

மூ—எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தா யெனதாவி* யுண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ* ॥௯॥
பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்* தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த* மாயோனுன்னைக்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்* தீயோடுடன்சேர்மெழுகா யுலகிற்றிரிவேனோ* ॥கூ॥

ஆ—இவற்றிலும் ஸம்ஸாரத்திற்காளான ப்ரஹ்மாதிகளிலும் ஸர்வஸ்யமான ஸம்ஸாரங்களிலுமுள்ளும் என்னுடைய வுள்ளும் எங்கும் ஸ்ரீகாமயாக ஸந்நிஹிதனாயிருந்துவைத்து எனக்கு ஒருத்தனுக்கு உன்திருவடியைக்காட்டாதொளிக்கவோபார்த்தருளிற்றென்கிறார்.

(பாயோரடிவைத்து) என்னை யுன்றிருவடிகளிலேசேர்க்கவேணுமென்று லோகவிக்ராந்தவ்யாஜத்தாலே விலையில்லாதொரு ரத்நங்கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே பெரியவருத்தத்தோடே யுன்திருவடியாலே என்னைத்தேடிக்கொண்டுதிரிந்தவுன்னை நான்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று வருந்தித்தேடிக்காணப்பெறாதே லோகமெல்லாம் தீயோடுடன்சேர்மெழுகுபோலே உருகிநின்றுயிவ்வுலகத்திலே

இ—த்துக்கு இவற்றிலுமென்று ப்ரதிவசனமிட்டு அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திற்கதி யாலே) எண்மீதியன்ற புறவண்டத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்ய மிக்கதியால்) எனதாவியுண்மீதாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவுள்ளுமிதரர் கீழால்) உருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதரர்கீழால்) "ஸாஞ்ஜ்யோதிர பாவஸம்வேத்ய" என்கிறபடியே ஸேஷர்க்கு ப்ராப்யனாய்க்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிற நமக்கந்தராத்மதையிட்டு வரப்போமோவென்ன? பரமபதந்தொடங்கி யெங்கும்வஸிக்கிற நீ எனக்குன்னைக்காட்டாதிருக்கை யாதுமேவென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸந்நிவேசம். ॥௯॥

* ஆரும்பாட்டு. *

பாஸுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதரர்கீழிருந்தவுன்னையென்னுமளவாலே) வருத்தத்தோடேயென்றது - ப்ரயாஸத்தோடேயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸந்நிவேசம். ஸர்வஸம்பன்னரல்லவோ? நாமெங்கும்ஸந்நிஹிதராயிருந்தோமேயாகிலும் நம்மைக்காண்கைக்கு நீர ஸாதநரோவே ன்றவனுக்கவிஷயமாகவெண்ணி நீயென்னைத்தேடித்திரியாநிற்க நான் ஸாதநனென்னக்கூடுமோ வென்கி யால) தாத்பர்யவாக்யத்தி லக்ஷணவிஸேஷத்தைபருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமிதரர்கீழ் காணப்பெறாதேயென்று) எனைநாளுமென்

ப—எண்மீது-ஸங்கல்பத்துக்குமேலே, இயன்றவத்யந்தநின்றதான, ஸங்கல்பாதீதமானவென்றபடி புறவண்டத்தாய்-ஸம்போதி. எனது - ஸ்வீயமான, ஆவியுள் - ஆத்மாவுக்குள்ளே, ஸ்வரூபத்திலேயென்றபடி. ஆடி - நடையாடி, வஸித்தென்றபடி. உரு, ரூபத்தை, உன்னுடைய திவ்யரூபத்தையென்றபடி. மீது - மிசவும், தே - என்கண்ணுக்குக்காட்டாதே, ஒளிப்பாயோ, மறைக்கக்கடவையோ. காட்டா

ஓரடி - ஒருதிருவடியை, பாய்வைத்து - பரப்பிவைத்து, பாயென்றது வ்யாபகம். ஒருதிருவடியை ஸகல பூமிகளையும் வ்யாப்தமாகும்படி விஸ்ருதமாக ஸமுத்திரத்திலே வைத்தென்றபடி. அதன் கீழ் - அந்த திருவடிகளின்கீழ், அந்தத்திருவடிகளுக்குள்ளே யடங்கும்படி யென்கை. பரவை நிலமெல்லாம் - ஸமுத்ரம், ஸமுத்ரத்தோடே கூடினஸமுத்ரநிலமெல்லாம். பரவை - ஸமுத்ரம், ஸமுத்ராவாஸங்கள் தாய் - தாவி, அளந்தென்றபடி. ஓரடியால் - மற்றையடியாலே, எல்லாவுலகும் - ஸகலலோகங்களான வெல்லா லோகங்களையும், தடவந்த - கடாகத்திலேவிழுந்த ரத்நத்தை தேடுவார் காலாலேதடவுமாப்போலே என்னைத் தேடிக்கொண்டு தடவினவனென்றபடி. மாயோன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனே? இப்படி யென்பக்க லுண்டான வ்யாமோஹத்தை யுடைய வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனே யென்றபடி. ஸம்போதி. உன்னைக்காண்பான் - உன்னைக்காணவேணுமென்றிட்டென்றபடி. வருந்தி - ப்ரயாஸப்பட்டு, உன்னைக் காணப் பெறாமையாலே க்லேஸப்பட்டு. எனைநாளும் - ஸர்வகாலமும், இதுசகும்மெழுகா யென்கிறதோடே அந்வயம். தீயோடுடன் - அக்நியோடேகூட, தீ - அக்நி, சேர் - சேர்த்ததான, அக்நிஸம்ஸ்ருஷ்டமான வென்றபடி. மெழுகாய் - மெழுகினுடைய ஸ்வபாவத்தையுடையனென்றபடி, உலகில் - லோகத்திலே, ஹேயமான லீலாவிபூதியிலே யென்றபடி.

மூ— உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமாய்* உலகுக்கேயோருயிருமானாய்ப்புறவண்டத்* தலகிற்பொலிந்ததிசைபத்தாயருவேயோ* வலகிற்பொலிந்த வறிவிலேனுக்கருளாயே* ॥எ॥

ஆறா— நானுள்ளதனையும் திரியுமத்தனையோவென்கிறார். ।௬॥

(உலகிற்றிரியும்) லோகத்தில் வர்த்திக்கிற அநுஷ்டானத்தால் ஸாதநபூதமாயிருந்த யாகாதி ஸத்க்ரியைகளும், அந்த க்ரியாநுஷ்டாநரான லோகமும், அந்த லோகத்திலே வர்த்திக்கிறராய் க்ரியாநுஷ்டாதாக்களான வாத்மாக்களும், ஸர்வாத்மபூதரான ஸர்வாந்தராத்மாவாய் ஸர்வவ்யாபியாயிருந்த சேதனாத்மாக்களும், இதெல்லாமுன் ஸங்கல்பாயத்தமன்றோ? ஆதலாலென்னுடைய நிர்வாஹமான விஷயஜ்ஞாநமயமின்றியேயிருக்கிறவெனக் குன்னுடைய நிர்ஹேதுககிருபையாலே உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ।எ॥

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுள்ளதனையுமென்று) ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

உலகில்திரியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகஹிதகாரியால்) கருமகதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகாதியால்) உலகுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தக்ரியைகளால்) உலகுக்கேயோருயிருமானாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த லோகத்திலேயிருக்கையால்) திசைபத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாபியாகையால்) அலகில்பொலிந்தவென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸர்வவ்யாபியாயிருந்தவென்று) அருவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதநத்வாதியால்) வாக்யத்வயஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. எங்ஙனேயென்னில்? நம்மைக்காண்கைக்கு நீரொருவாயாநுஷ்டானம்பண்ணவேணுமென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று. அலகில்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதோஷத்தாலேயால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ।௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

அறிவிலேனுக்கருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னத்தையே இப்பாட்டிலும்சொல்லுகையாலே வாக்

ஸ—திரிவேனோ - திரியக்கடவேனோ. * * * ॥௬॥

உலகில் - லோகத்தில், திரியும் - திரியாநிற்கிற, தத்தமோகதிகளாலே யநுஷ்டீயமானங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கருமகதியாய் - கர்மகதியாய், மதிராவாயஃ. யாகாதிகர்மங்களாகிற உபாயங்களாய்- தனிப ஷாவாயென்றபடி. உலகுமாய் - அந்த கர்மாநுஷ்டாநோபாயங்களான லோகங்களுமாயென்றபடி. உலகுக்கே - லோகங்களுக்கே, "ஸோஸ்ய ஸர்வஸ்ய" போலே ஏகமென. லோகஸ்தவர்த்திகளான வாத்மாக்களுக்கென்றபடி. ஸகலாத்மாக்களுக்கும். ஓருயிருமானாய் - அத்விதீயமான வாத்மாவுமானவனே? ஸம்போ ஸி, புறவண்டத்து - பஹிரண்டவர்த்திகளான், ஸம்ஸாரவ்யதிரிக்த தேசவர்த்திகளானவென்றபடி. அலகில் - ஸம்க்யையிலே, பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான ஸம்க்யைக்கு முடிவில்லாதவையானவென்றபடி. அலகு- ஸம்க்யை, திசைபத்தாய் - பத்துதிக்குகளுமாயிருக்கிற, "ஸர்வாநஜ்யா:" என்கிறபடியே யதோக்த ஜ்ஞானத்தாலே ஸர்வதிக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. அருவே - ரூபரஹிதமானவே? "நாத ரூபவாநிதோ" என்கிறபடியே தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதிரூபரஹிதரான சேதனாத்மாக்களுக்கு ஸ்வாத்மபூதனேயென்றபடி. ஸம்போஸி. அலகில் - ஸம்க்யையில், பொலிந்த - வர்த்தித்தவையான, ஸம்க்யைக்கு முடிவில்லாதவையானவென்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞாநாஸாதநங்களையுடையேனானவெனக்கு, ஸத்யஜ்ஞாநஸாதநரூபனென வெனக்கென்றபடி. அறிவு - ஜ்ஞாநம், இல் - இல்லாமை, அபாவமென்றபடி. அறிவுடையவன் அறிவிலான், இஸ்வபாவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அறிவிலேனென்றாரெடம். அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், என்தலையிலொரு வுபாயத்தைச்சுமத்தாதே நீயே வுன்னையெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்றபடி. அருவேயோவென்கிறவிடத்தில் ஓவென்றது ஆத்மாதிசயத்தாலேவந்த ஸம்போதநம்.

[illegible]

மூ.— அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்* வெறிகொள் சோதிமூர்த்தியடியேன்நெடுமாலே* கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னங்கெடுப்பாயோ* பிறிதொன்றறியாவடியேனாவிதிகைக்கவே* ॥அ॥

ஆ.—(அறிவிலேனுக்கு) என்னையுள்ளபடியறிவார்க்கன்றோ நானென்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதென்னில்? ஸ்வஜ்ஞானத்தாலே யவர்களுக்கு உன்னைக்காட்டிக்கொடுக்கைவரதம். அவற்றிலெனக்குச்செய்தருளுகையன்றோ? ஞானமாவது:— ஆதலாலுன்னுடைய நிரதிசயஔஜ்வல்யலாவண்யஸௌந்தர்யாதிவிசிஷ்டதேஜோமயமான உன்திருமேனியை கேவலம் க்ருபையாலே யெனக்குக்காட்டியருளவேணுமென்று வெகுதிக்க, ததுத்தரக்ஷணத்திலே செய்தருளக்காணாமையாலே பதிரோஹிதராய் நெடுங்காலமெல்லாமுன்னைக்காணப்பெறாதே விஸ்லேஷித்தபடி யெனக்கரியனான நீ உன்திருவடிகளல்லது மற்றொருவருவம் வருகைமுமில்லையென்றிருக்கிற விவ்வறிவுங்கூடக்கலங்கும்படி உன்னைக்காட்டாதே என்னைவஞ்சித்து, ஶப்தாதிவிஷயங்களைக்காட்டி என்னைப்பின்னங்கெடுக்கவோ பார்த்தருளிறதென்கிறார். ॥அ॥

(ஆவிதிகைக்க) ஶப்தாதிவிஷயஸாம்யம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமன்றோ? அத்தையபரோக்ஷமாகச்சொல்லுகைக்கு நிபந்தனமன்றோவென்ன? வதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) அறிவாருயிரானாய்? என்று ஸம்போதித்து அறிவிலேனுக்கருளாயென்றுசொன்னவிஶேஷவ்யாபாரத்தாலே தோற்றுகிற வஸ்துதையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஜ்ஞானமித்யாதிஞானமாவதென்னுமளவாலே) ‹‹ஸ்வமேவாத்மநா ஆத்மாநம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம»” வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி அருளாயென்கிறவடிகளுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) அருளாயென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவர் அவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க இன்னங்கெடுப்பாயோவென்றவனுடைய வாயகத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ததுத்தரக்ஷணத்திலேயித்யாதியால்) ஹீகரா பென்கிறதுக்கு ஶப்தாவதாரத்தில் கிரியையோடே ஸம்பந்தம். நெடுமாலென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடுங்காலமித்யாதியால்) பிறிதொன்றறியாவடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வறிவுங்கூட, வித்யாதியால்) கிறிசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காட்டாதேயித்யாதியால்) புறத்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தாதியித்யாதியால்) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோவென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை ஸாபேக்ஷமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஶப்தாதியித்யாதியால்) ஆவிதிகைக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்,

ப.— வெறிகொள் - வெறியைக்கொண்டிருக்கிற, வெறி - பரிமளம். “ஸர்வகந்த:” என்கிறபடியே பரிமளமயமானவென்றபடி. சோதி - ‹‹தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம்” மென்கிறபடியே தேஜோமயமான, மூர்த்தி - திவ்யமங்கள விக்ரஹமுடையவனே? அறிவாருயிரானாய் - அறிவார்க்குயிரானவனே? உன்னையுள்ளபடியறியத்தக்கவர்களுக்கு நீயே உன்னைக்காட்டிக் கொடுத்து தாரகனாயிருக்கிறவனே என்றபடி அறிவிலேனுக்கு - அறிவில்லாதவனான வெனக்கு, ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தனான வெனக்கு. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், உன்னுடைய திவ்யரூபத்தைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்படிசொன்ன உத்தரக்ஷணம் காட்டியருளாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். அடியேன்நெடு - தாஸனானவெனக்கு வ்யாமோஹனனை. வெனக்கு வ்யாமோஹனானவென்றபடி. மாலே- பெரியவனே? மால்- பெரியவன், பிறிது- வ்யதிரிக்தமான, ஸ்வரூபானுரூப வ்ருத்தி விஷயமானவென்றபடி, ஒன்று- ஒருவிஷயத்தை, அறியா- அறியாதவனான, ப்ராப்யமாகவாதல் ப்ராபகமாகவாதல் அறியாதவனானவென்றபடி. அடியேனாவி - தாஸனானவென்னுடைய ஆத்மாவானது, இங்கே ஆவிஶப்தம் ஞானமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. திகைக்க - கலங்கும்படி, நீயே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற அத்யவஸாயம் குலையும்படியென்கை. கிறிசெய்து-ஏதேனுமொரு உபாயத்தைப்பண்ணி, கிறி. உபாயம். என்னை- உன்னையொழிய மற்றொன்றறியாதிருக்கிற வென்னை, புறத்திட்டு - புறம்பேவைத்து, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலேதள்ளி, இன்னங்கெடுப்பாயோ - ஸம்ஸாரியான நாளெல்லாம் இழந்தது போராமல் உன்பக்கல் ஸம்பந்தம் பிறந்தபின்னும், கெடுக்கப்பார்க்கிறாயோ.

॥அ॥

௯—ஆவிதிகைக்கவைவர் குமைக்குஞ் சிற்றின்பம்* பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ* தாவிவையங் கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே* கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோ* ௯

ஆ—வானோமென்னில்? ஜ்ஞாநலாபநமொஹமாவாய் உர்வபஹார்மாயதுஷ்டமாய் அத்யுக்ரமாயிருக்கையாலே ஐவைஷயிகமாவம ஸ்வாராஷ்ட்ரமோகையாலே அந்தவிஷயங்களைக்காட்டி யுன்னையிழப்பித்தென்னைத்தரைப்படுத்தாதே லோகமெல்லாம் நிறையும்படிமலர்ந்து உன்திருவடிகளாகிற தாமரைத்தடாகத்திலே என்னைவாங்கியருளாயென்றபேக்ஷிக்க அப்போதேசெய்தருளாமையாலே அக்காலம்வந்தால் செய்கிறோமென்றுஆறக்கொண்டு அக்காலம் இக்காலமெல்லாம்முடிந்தாலும் வரக்கடவதன்றோவென்று கூப்பிடுகிறார்.

இ—செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) குமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதியால்) சிற்றின்பமென்கிறவிடத்தில் விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யுக்ரமாயென்று), இது உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அத்யுக்ரமென்று) இவ்விசேஷணங்களெல்லாம் ஹேதுகர்ப்பங்களென்றுநினைத்ததால் ஸ்வீகாரத்தைப்பருளிச்செய்கிறார் (வைஷயிகேத்யாதியால்) ஸ்வாராஷ்ட்ரமோகையாலேயென்கிறத்துக்கு தரைப்படுத்தாதேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைஷயிகமாவ ஸ்வாராஷ்ட்ரமோகையாலே அத்தைக்கொடுக்கையே தரைப்படுத்துகையன்றோ வென்றுகருத்து. பலசிற்றின்பம்காட்டி என்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவிஷயங்களைக்காட்டியென்று) படுப்பாயோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிழப்பித்தேத்யாதியால்) இழப்பித்தென்றது - உன்னைநானிழக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. அத்யுக்ரமாயிருக்கிற விவரிந்தக்ஷணத்திலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கவேணுமென்று சொல்லாதேகாலமின்னங்குறுகாதோவென்றுசிலகாலவிளம்பத்தை இசைந்துசொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன உபதாிப்பிக்கிறார் (லோகமெல்லாமித்யாதி செய்கிறோமென்றுஆறக்கொண்டென்னுமளவாலே) என்றுஆறக்கொண்டென்றது - என்றெண்ணிஆறி உபேக்ஷித்தென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் லோகமெல்லாமித்யாதி தடாகத்திலேஎன்னுமளவாலே த்ருதீயபாதார்த்தமும் சொல்லித்தாய்த்து. வாங்கியருளாயென்றது - நீசேர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்காலமித்யாதியால்) இக்காலமென்றது - ஶாஸ்த்ரஸம்வஸ்ரயாஸம

ப—ஆவி - ஆத்மாவானது, ப்ராணவாசிபான ஆவிஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா ஆத்மாவைக் காட்டுகிறது: திகைக்க - ப்ரமிக்கும்படி. ஆராத்யவிஷயாஸக்தியாலே ஜ்ஞாநங்களெல்லாம் ஸாதங்களாம்படி. ஐவர் - ஐந்துபேர்கள், பஞ்சேந்த்ரியங்களென்றபடி. குமைக்கும் - பிடிக்கும்படியான, என்விஷயத்தைக் காட்டு என் விஷயத்தை காட்டென்று தனித்தனியே என்னைப் பீடிக்கும்படி பண்ணுகிறவையான வென்படி. ஒருவனையிழைப்பற்றி ஐந்து பதர்கள் ஹிம்ஸிக்குமாப்போலே யிவையும் ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றுகருத்தாலே ஐவரென்று சேதநஸமாதிசேஷிக்குமாப்போலே நிஷேதிசித்தது. பல - பஹுக்களான, சிற்றின்பம் - சிறியஸாவங்களை, இன்பம் - ஸாவம், அத்யுங்களான விஷயஜந்யஸாவங்களை யென்றபடி. காட்டி - அஸ்துங்களைச்சொல்லுகைக்கு ஸாவங்களைக்காட்டுவாரைப்போலேகாட்டி, பாவியேனை - விஷயங்களோடு பொருந்தாத ஜந்மத்தைப்பெற்றுப் பின்னையுமந்தவிஷயங்களாகிற விஷபாநங்கள் நிவியங்களாய் வதிக்கிற தேசத்திலே யிருக்கும்படி வாவியானவென்னை, நீ - ரக்ஷகனானநீ, படுப்பாயோ - நசிப்பிப்பாயோ, உன்னை யறியாதே ஸம்ஸாநுப் போம்படி பண்ணப்பார்க்கிறாயோ வென்றபடி. இந்தவிஷய விஷயபாநங்களின் நடுவேஎன்னைவைத்தபோதேஇப்படிசெய்கிறது நிஸ்சயமன்றோவென்றுகாருத்துகருத்து. உமமை யுஜ்ஜீவிப்பிக்குங்காலம் வந்தவாறே யுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறோமென்னச் சொல்லுகிறார்மேல். தாவி - "த்ரீணிபதாவிசக்ரமே" என்கிறபடியே விக்ரமணம்பண்ணி, வையம் - ப்ருதிவியை, கொண்ட - ஸ்வீகரித்ததான, தடம் - விசாலமான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. தாமரைகட்கே - தாமரைகளிலே, இதுபூர்வகாதிஶயோக்தி ஸாமாநாதிகரண்யம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளிலேயென்றபடி. அங்கே இங்கே என்னுமாப்போலே தாமரைகட்கேயென்று ஸப்தமி. கூவிக்கொள்ளுங்காலம் - அடியேனை நீயழைத்துக்கொள்ளத் தக்ககாலம், கூவிக்கொள்ளுகை - அழைத்துக் கொள்ளுகை, திருவடிகளிலே யழைத்துக்கொள்ளுகையாவது - திருவடிகளிலே நிரந்தரகைங்கர்யமனுபவிக்கும்படியழைத்துக்கொள்ளுகை. இன்னம் - இத்தனைபாயிரங்காலம் போனபின்பும், குறுகாதோ - கிட்டிவாராதோ! குறுகுகை - கிட்டுகை

மூ—குறுகா நீளா இறுதிகூடா எனையூழி* சிறுகா பெருகா அளவிலின்பஞ் சேர்ந்தாலும்* மறுகாலின்றி மாயோனுக்கே யாளாகுஞ்* சிறுகாலத்தையுறுமோ வந்தோ தெரியிலே* ௰

ஆ—(குறுகா) வைஷயிகஸாவத்யத்வாதி தோஷரஹிதமாகையாலே உபேக்ஷணீயமன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபநிகரணமான கைவல்யாநுபவலக்ஷணஸாவத்தை ப்ராப்யமாகக்கொள்ளாநின்றேனென்னில்? கைவல்யாநுபவம் ஸ்வாத்மஸம்பந்தமாய் நித்யமாய் நிரவதிகமாயிருக்கையாலே ஐஸ்வர்யாநுபவம் க்ஷணிகமாயிருப்பது, ஆகிலுமிந்த ஆத்மாநுபவமொருகட்டுமின்றிக்கே ஐஸ்வர்யாநுபவமொருகட்டுமாகையால் இத்தைக்கைவிட்டு அதைப்பற்றுகை யுறுமென்றிருப்பரோவறிவுடையார்,

இ—கைவல்யமென விபரீதஜ்ஞாநமாயிருக்கிறதல்லவென்றபடி. ௰

பத்தாம்பாட்டு.

ஸ்வாபாவிகமாய் நித்யமான கைவல்யாநுபவத்தைப்பெற்றாலும் அந்தவாநுபவம் முனக்கடிமைசெய்யுங்காலத்தோடு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோவென்றிப்பாட்டுக்கு கருத்தாகையாலே மோக்ஷத்திற்காட்டிலிந்த கைங்கர்யம் பண்ணுகையே பரிபூர்ணமென்றதாகத்தோற்றுகையாலிப்பாட்டு கூடக்கொள்ளுங்காலிந்த குறுகாதோ வென்று மோக்ஷவைலக்ஷண்யமாகக் கீழ்ச்சொன்னதோடு விரோதியாதோவென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (வைஷயிகத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வாபம் வைஷயிகஸாவாபேக்ஷயா அதிகத்வம் விவக்ஷிதம். "ஸக்ஷய்யம் ஸமவேதாத்மஸாம்ராஜ்யம்" என்னுமாப்போலே விகாராஸ்பதம். ஆத்மஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வாபாவிகத்வம் விவக்ஷிதம். இதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யத்யாதியால்) குறுகாநீளா சிறுகாபெருகாவென்கிறத்துக்கு ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மஸம்பந்தமென்று) இறுதிகூடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) அதிவிராமாயியாயென்றபடி. யதா:— கைவல்யம் நித்யமாயிருந்தாலும் ஐஸ்வர்யம் க்ஷணிகமாயிருந்தாலுமிதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்று சொல்லுகைக்காக நித்யத்வாதிக ளாராதஹ்யாதிமாகச் சொன்னதுகளாகவுமாம். அளவிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகமாவதென்று) நிரவதிகமாகட்டுமென்றபடி. உனக்கேயாளாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்ய கைங்கர்யவமென்று) சிறுகாலத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணிகமாயென்று) மறுகாலின்றியென்கிறதற்கு ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமாவதன்று) ஸத்ருசமாகட்டுமென்றபடி. சிறுகாலத்தையுறுமோவென்கிறதில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) உறுமோதெரியிலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தைக்கைவிட்டித்யாதியால்) அந்தோவென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்.

ஈ—ஆ - அன்று குதர்க்கிதத்தாலே வந்த ஸங்கோசம். * * ௰

மாயோன் - உன்விஷயத்தில ஸௌலப்யாதி கைங்கர்யமும் வைலக்ஷண்யாதிசயம்படியான குணங்களுள்ளவனே, குறுகா - குறுகாததான, நீளா நீளாததான், ஸங்கோசவிகாஸ ஹோராவாநதிகமாமவென்றபடி. இறுதி - நாசம், கூடா - கூடாததான, அதிவிராமமாயியான வென்றபடி. எனையூழி - பஹுகாலமும், சிறுகா - ஸங்கோசியாததான, பெருகா - விகஸியாததான், ஸங்கோசவிகாஸ விகாரங்களுமில்லாததான வென்றபடி. அளவில - அளவில்லாததான, வைஷயிகஸுகாபேக்ஷயா அதிகமான வென்றபடி. இன்பம் - ஸுகத்தை, கைவல்யாநுபவத்தை யென்றபடி. குறுகா நீளா இத்யாதி விசேஷண ஸமுதாயத்தாலும் மேலே கைவல்யாநுபவத்தைச் சொல்லுகை யாலுமித இன்பசப்தம் கைவல்யாநுபவவாசி. சேர்ந்தாலும் - அடைந்தாலும், இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம் தெரியில் - நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், இதுக்குமுறுமோ என்கிறதோடேயன்வயம். மறுகால் - பின்னையொருக்கால் இன்றி - இல்லாமல், உனக்கேயாளாகும் - உனக்கே கிங்கரனாகிற, சிறுகாலத்தை - ஸ்வல்பகாலத்தை, ஒருக்காலொழியப் பின்னையொருக்காலில்லாமல் ஒருக்கணமாகிலும் முனக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுமதைதையென்று வருமோ - கிட்டுமோ! அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி. அந்தோ - அய்யோ! இவ்வர்த்தம் ஸர்வ ஸம்மதமாயிருக்க இதனையுபேக்ஷிப்பாருண்டோ என்று நிர்வேதத்தாலே அந்தோ வென்கிறார். * * ௰

மூ—தெரிதல்நினைதலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்* குரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்* தெரியச் சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— இப்பொருளுவவாடீயமோ? அந்தவைஷயிகஸுகத்தினுடைய க்ஷணிகத்வாஸ்திரத்வாதிதோஷங்களை நம்பண்ணிற்று ஈநவெக்ஷிதஸௌந்தர்யாகவன்று, ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணினவித்தனை, வைஷயிகஸுகம் நவெக்ஷிதமாகைக்கு ஸௌந்தர்ய ஸுகஸெகையவ்யதிரிக்தமாகை, ஆதலாலந்த வைஷயிகஸுகத்தையும் கைவல்யஸுகத்தையுமொழிய ஸ்வநந்யாஸம்பெராஷாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குத்தந்தருளவேணுமென் றெம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்துமுடிக்கிறார். ।௰॥

(தெரிதல்) விபிஸிவஸநகாதிகளுடைய ஸ்ரவணமநநநிதித்யாஸநங்களுக்கஸாத்யியாய் ஸ்ரீயஃபதியாயி ருந்த வெம்பெருமானுக்குரியதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துள் கண்ணு த்கண்டதிற்சாட்டிலும் விஸதமாம்படி சொன்னவித்திருவாய்மொழிதானே அவன்குணங்களுக்குத்தோற்ற டிமையாம்படி பண்ணுமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—ய்கிறார் (இப்பொருளிதியாதிடால்) இப்படி நிரவயிகஸுகாதிகளுவாஷயமெதக்கும் ஸுகாதிகள் த்யாஜ்ய மெதக்கும் ப்ரயோஜநங்களல்லவாகில் சிற்றின்பம் பாவியேனைபலநீகாட்டிப் படுப்பாயோவென்று கீழ்ப் பாட்டிலே ஸுகாஸ்வாதங்களாலே வைஷயிகஸுகம் த்யாஜ்யமாகச்சொன்னது விரோதியோவென்ன வதுக்குத்தரமாக விப்பாட்டிலபிப்ரேதமான வசநத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவைஷயிகஸுகத்தினு டையவித்யாதியால்) ஸுகாதிகளெல்லாம் ஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்காரமாகில் த்யாஜ்யமெத்தாலேயென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (வைஷயிகஸுகநவெக்ஷிதமித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ।௰॥ (ஆதலாலித்யாதியால்)

✳ நிகமனம். ✳

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விபிஸிவெத்யாதியால்) இன்னாருடையதெரிதல் நினைதல்என்று பாட்டிலேவிஶேஷியாமையாலே விபிஸிவாதிகளுடைய ஸ்ரவணமந நாதிகளுக்குங்கூட ஸாத்யியன்றென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஸாத்யியாயென்றது - ஸ்வஸாத்ருஶ்யமெ ன்றபடி. தெரியச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுவித்யாதியால்) உரியதொண்ட ராக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்குணங்களுக்கித்யாதியால்) ॥கக॥

ஸ—தெரிதல் - தெளிவாலே ஸத்ருஶந்யாய யாதாத்ம்யஸ்ரவணஜந்ய ஸவீஜ ஜ்ஞாநத்தாலே, நினைதல் - மநநத்தா லே, எண்ணல் - த்யாநத்தாலே, ஆகா - ஆகாதவனை, அஶக்யனை யென்றபடி. அபிஜ்ஞாதஸமக்ரமல்லாத வனையென்கை. திருமாலுக்கு - ஸ்ரீயஃபதிக்கு, உரிய - அநந்யார்ஹரான, அநந்யாஸராந வென்றபடி. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் - தாஸர்க்கும் தாஸர்க்கும் தாஸரானவாழ்வார், தெரியச்சொன்ன - கரதல ஆமலகம்போலே யெல்லார்க்கும் ஸௌலப்யமும் ஸ்வாரஸ்யமும் விஸதமாகத் தெரியும்படி யருளிச் செய்ததான, இது பத்துக்கு விஶேஷணம். ஓர் - விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் இந்த தஶகமானது. உலகமுண்டார்க்கு - லோகங்களை வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான ஸாமிக்கு. உரி யதொண்டராக்கும் - அநந்யார்ஹதாஸராகப்பண்ணும், தன்னை யப்யஸித்தவர்களை ஐதிஶேஷம். உரியர் - பெரி யவர், இங்கு அநந்யார்ஹரைச் சொல்லுகிறது, தொண்டர் - தாஸர். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஶேஷயிஸ்ரீமதெதிராஜராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(நீராய்நிலனாய்.)

ஸர்வத்ரஸ்வாத்மத்ருஷ்டே: குணததஸம்ரக்ஷணார்த்தாவதாராத்

ஶத்ருத்வம்ஸாத்ஸ்வபாதப்ரதிஸதிஶுபாவனுபாவஸ்திதத்வாத் ।

நித்யாஸ்வாத்யத்வகோட்யாஸ்வபதயிததயாவாத்ஸல்யஶீலத்வதுங்கா

ப்ரேமக்ஷேபோத்பாதகத்வாஜ்ஜகதுபக்ருதிதோ நாத்யதஸ்ஸ்ரீமதோ தம் ॥ ௭௯ ॥

(ஸர்வத்ரஸ்வாத்) நீராய்நிலனாயித்யாதி - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கு ஆத்மாவாகையாலும், (ஜகத்ருஷ்டே: குணத:) மண்ணும்விண்ணும்மகிழ கொண்டமாயவமமானே - ஸர்வலோகங்களை நிறையும்படி யளந்தருளுகையாலும், (ஸம்ரக்ஷணார்த்தாவதாராத்) பலநாளுகந்தோ நபிர்கள்காபபானே - ஸஜாதீயனாய் ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (ஶத்ருத்வம்ஸாத்) தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல் வேறாய்ப்பிளந்துவீய - விரோதியான ஶகடாஸுரனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஸ்வபாதப்ரதிஸதிஶுபாவனுபாவஸ்திதத்வாத்) விண்ணும் திருப்பாதி த்யாதி - ஸர்வாத்மஸாதாரணமான போக்யனாயிருக்கையாலும், (நித்யாஸ்வாத்யத்வகோட்யா) பாயோரடிவைத்ததன்கீழ் த்யாதி உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமி த்யாதி - அத்யந்தபோக்யனாக்கொண்டு ஸகலங்களுக்கும் ஸர்வாத்ம ஸர்வகாலங்களுக்கும் நித்யாஸ்வாத்யனாகையாலும், (ஸ்வபதயிததயா) அறிவாருயிரானாய் - ஜ்ஞானிகளை ஆத்மாவாகவுடையவனாகையாம், ஸர்வஜ்ஞானிகளுக்கு ப்ராணஸம்ஸ்திதனாகையாலும், (வாத்ஸல்யஶீலத்வதுங்கா) தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே - ஶரண்யஸ்திதஸ்வரூபம்பண்ணாதே எல்லார்தலையிலுந் திருவடிகளைவைக்கையாலும், (ப்ரேமக்ஷேபோத்பாதகத்வாஜ்ஜகது) குறுகாக்களைவித்யாதி - உதாரவ்யாபாரஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே ப்ரத்யக்ஷத்திலே உபேக்ஷையுண்டாக்குகையாலும், எம்பெருமானை விஶேஷத்துக்குக்காரணமானது "நீராய்நிலனாய்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார்.

௭௯

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறாம்பத்தில் ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(உலகமுண்டபெருவாயா) இப்படி திருநாட்டிலேகேட்கும்படி கூப்பிட்டழைத்து மவனைக்காணப்பெறுமை.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—என்னோடுவாஸஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும்படி நீ இங்கே எழுந்தருளுதல் அல்லது ஶீக்ரமாகவென்னைத் திருநாட்டிலேயழைத்தருளுதல் செய்தருளவேணுமென்றிப்படி கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வாராயொருநாளென்றும், தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்கால மின்னங்குறுகாதோவென்று மாக ப்ரார்த்தனம்பண்ணின ஆழ்வார் ஸம்ஶ்லேஷமென்றிக்கே ஸர்வஸுலபத்வத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை ஶரணமாகப் பற்றவேணுமென்றித்திருவாய்மொழியிலே பலற்றுகை யஸங்கதமன்றோ? என்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளை யிங்கு ப்ராப்யமாகவுமபேக்ஷிக்கிறாரல்லர், கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்த ப்ராப்யாகாரஸாதனத்துக்கு ப்ராபகமாகப்பற்றுகிறாராதலால் இத்திருவாய்மொழி இங்கே மிகவும் ஸங்கதமென்றதாய்த்து.

இத்திருவாய்மொழியிலாரும்பாட்டிலே திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்று நிஷ்கர்ஷித்ததுவும் ஸர்வதாநுபபத்திவிஷயப்படாதே நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய்க்கொண்டு நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாகவநுபவிக்க வாசைப்படுகிறபடியென்னுமிடம் அந்தப்பாட்டின் வ்யாக்யானத்திலே வ்யக்தமாயிருக்கையால் விரோதமில்லை. இவனைக்காண்கைக்குளென்றது - தம்முடைய

௬௰-உலகமுண்டபெருவாயாவுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே*நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்திநெடியாயடியேனாருயிரே*
திலதமுலகுக்காய்நின்றதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே* குலதொலடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே* ௧

ஆ—யாலே இனிபவனைக்காணகைக்குவாய நியன்திருவடிகளைச் சரணம்புகுகைபோக்கி மற்றொன்றுமில்லை யென்றுபார்த்து இவனுடைய காருண்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களைப் பற்றாசாகச்சொல்லிக்கொண்டு பிராட்டி புருஷகாரமாக ஸர்வலோகஶரண்யனான திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை சரணம்புகுகிறார். காருண்யவாத்ஸல்யாதிகளாலே நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கும் ஸௌஶீல்யத்தாலும் ஸ்வதேஜஸ்ஸால் நிலைநின்ற த்தையும் உஜ்ஜ்வலியாநின்ற திவ்யாத்மவிக்ரஹத்தையுடையனாய் எனக்கு ப்ராப்யனுமாய் ஸர்வஶேஷியுமானவனை

இ—ப்ரக்ருதிஸ்வபாவமெல்லாம் நிஷ்ப்ரயோஜனமாம்படியிவனையநுபவிக்கைக்கென்றபடி. மேல்பத்தின் முதற்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேஶத்திலே இப்படியநுஸந்திக்கிறாரிறே; ஶரணாகதிஸூக்ஷ்மகதமாகையாலே யதுக்கொருபாட்டமைந்திருக்கப் பத்துப்பாட்டுக்கள் பாடுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இவனுடையகாருண்யத்வாதியால்) ஒன்பதுபாட்டாலும் ஸத்குணங்களையநுஸந்தித்துப் பத்தாம்பாட்டிலே சரணம்புகுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய ஶரண்யத்வமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * *

✻ முதற்பாட்டு ✻

உலகமுண்டபெருவாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸம்ருத்தாலே) உலப்பில்கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிகளால்) நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதேஜஸ்ஸாதிகளால்) அடியேனாருயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாதிகளால்) நெடியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசேஷித்வாதிகளால்) விஷயமாகைக்காகவென்கிறதற்கு நின்றருளுகையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். குலதொலடியே.

ஶ—உலகமுண்டபெருவாயா - லோகங்களை யமுதுசெய்த பெரியவாயை யுடையவனே, வாயையுடையவன் வாயான் வாயாவென்று ஸம்போதி. பெரியவாயாது ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கைக்காக லோகங்களை அமுதுசெய்யும்போது ரக்ஷ்யங்களான லோகங்களுக்கு அளவான மாத்ரமன்றியே காருண்யாதிஶயத்தாலே யதிப்ரவ்ருத்தமான ரக்ஷணஸம்ரம்பத்தையுடைத்தானவாயென்றபடி. அந்த லோகரக்ஷணத்திலே யத்தனை ஸம்ரம்பம்பண்ணின நீயென்பக்கலிலே இத்தனையுபேக்ஷை பண்ணவேணுமோ? ஜகத்துக்கெல்லாம் ஆபத்துவந்தாலோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஜகத்துக்குவருமாபத்தெல்லாம் எனக்கொருவனுக்கே வந்தால் ரக்ஷிக்கலாகாதோ? ப்ரளயார்ணவத்திலே விழுந்தாரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே யழுந்துவரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ- அபேக்ஷிக்கமாட்டாதே அசித்கல்பராய்க் கிடப்பரையோ ரக்ஷிக்கலாவது? அபேக்ஷிப்பாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்றுகருத்து. உலப்பில - அவயிரஹிதங்களான, உலப்பு - அவதி. கீர்த்தி - வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதிகுணவத்தாப்ரதையை யுடையவனே, அம்மானே- எனக்கு ஸ்வாமியான, நிலவும் - வர்த்தியாநின்ற, நிலவுகை - வர்த்திக்கை, ஸ்வாபாவிகமாகையாலே நிகமாயிராநின்ற என்றபடி. சுடர் - தேஜஸ்ஸாலே, சூழ - வ்யாப்தமான, "தேஜோஸிராவ்ருதஜகத்ஸ" மென்கிறபடியே ஸர்வஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறஎன்றபடி. ஒளிமூர்த்தி - ஶுத்தஸத்வப்ரகாஶரூபதிவ்யாஶ்ரயவிக்ரஹமுடையவனே. அடியேனாருயிரே - தாஸபூதனான வெனக்கு வர்ணிக்கப்ரதாணபூதனான, ஆர் - வர்த்திக்கும், உயிர் - ப்ராணன். நெடியாய் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனே, ஸர்வசேஷியானவனேயென்றபடி. இதுக்கு திருவெங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதோடே அந்வயம். உலகுக்கு- லோகங்களுக்கு, திலதமாய் நின்ற- திலகமாய் நின்றதான, ஜகத்துக்கெல்லாம் அலங்காரபூதமாய் ஸாவஸ்ரமாயிருந்த என்றபடி. திருவேங்கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தில் நிற்கிற, எம்பெருமானே - உன்னுடைய நிருபாதிக ஸ்வாமித்வத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே. அம்மானேயென்று கீழ் ஸ்வாமித்வஞ் சொல்லுகையாலே எம்பெருமானென்கிற பதத்துக்கு ஸ்வாமித்வப்ரகாஶத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யங்கொள்ளுகை யுசிதம். குலதொலடியேன் - குலத்தினாலே யநாதியாக தாஸபூதனான நான், தொல்லென்று அநாதி. வம்ஶபரம்பரத்தாலே முன்பேயுனக்கு தாஸனாயிருக்கிறநானென்றபடி. உனபாதம் - உன்னுடைய திருவடிகளை. கூடுமாறு - அடையும் ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம். கூறாய்- அருளிச்செய்

௨-கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்*சீறாவெரியுந்திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே*சேறா
ர்* சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே*யாறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே।

ஆ— நீ காரணவஸ்தையிலே ப்ரவ்ருத்திபாகைபன்றியே ரக்ஷணவிஷயமாகைக்காக ஸகலலோகாதிகஸுலபமான திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகையாலும் நானுனக்குக்குடியடியேனாகையாலு முன்திருவடிகளிலே என்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ௧௬

(கூறாய்) ஆஸ்ரிதவிஷயங்களான பாஸங்கள்போனலன்றோ வென்றோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறலாவதென்னில்; ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு விரோதிகளான வலங்களைத் திருவாழியைக்கொண்டு நிரஸித்தப்போலே என்பக்கலுள்ள ஆஸ்ரிதவிரோதத்தையும் நிரஸித்து ஸ்வரூபமேயாலே திருமலையெல்லாம் விளங்கும்படி யத்ருஜஸ்யமாபதிஸீதளமாய் ஸௌகுமார்யமாய் உஜ்ஜ்வலமாயிருந்த வாரணாரவிந்தங்களாலே ஸம்ருத்தமான திருமலையிலே நின்றருளின உன்திருவடிகளை உபாயோபேயங்களாக அநுஸந்திக்கையாலே அடியேன் சேரும்படி க்ருபைபண்ணியருளாயென்கிறார். ௧௨

இ—னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுனக்கித்யாதியால்) இப்படிங்களெல்லாம் ஹேதுவாக என்றாகத்தை உன்பாதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) ௧௩

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

அடியேனுன்திருவடிகளையடையும்படி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு புநருக்தியன்றோ? வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிஷயங்களானவித்யாதியால்) ஆஸ்ரிதவிஷயநிவர்த்தநஸாமர்த்யத்திலும் ஆஸ்ரிதவிஷயநிவ்ருத்திக்கும்ஹேது ஸ்வீயசரணாரவிந்தப்ராப்தியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாய்த்து. தெய்வக்கோமானேயென்கிறவிடத்தில் ஸுஹ்ருதஸ்வாதந்த்ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரித்யாதியால்) கூறாயித்யாதிவலவாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதித்யாதியால்) நிரஸித்தென்கிறதுக்குப் பண்ணியருளாயென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபமேயாலேஇத்யாதியால்) சேறார்சுனையென்கிறவித்தாலுமுரைத்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அத்ருஜஸ்யமாயித்யாதியால்) தாமரைமலருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜ்வலமாயித்யாதியால்) ஆறாவன்பிலடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—செய்யவேணும், கூறுதல்-சொல்லுதல் அடியேனும் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி. என்றுகூறாயென்றதே கூறுயென்பானேனென்னில்? உனக்கொருசொல்லு மாத்ரம். எனக்குஉஜ்ஜீவனமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் "ஸ்ரீமான் வசோ" என்கிறபடியாலே ஒரு வார்த்தைசொல்லியென்னை அடிமைக்கொள்ளவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் கூறுயென்கிறார். * ௧௪

தெய்வக்கோமானே - தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமியான, கோமான் - ஸ்வாமீ. கொடு - க்ரூரரான, வல் - வலிஷ்டரான, அசுரர்குலமெல்லாம் - அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களையெல்லாத்தையும், கூறாய் - கண்டகண்டங்களாகவும். நீறாய் - கண்டகண்டமாக்கி ஸூக்ஷ்மமும் தெரியாதபடி பஸ்மமாயும், நிலனாகி - அந்த பஸ்மமும் தெரியாதே வெறுந்தரையாகவும், ஆகி - ஆக்கி, சீறா - பின்னையும் கோபம்போலே சீறுகின்ற வென்கை, எரியும் - ஜ்வாலைமைபாலே ஜ்வலியாநின்றதான, திருநேமி - வீரஸ்ரீயையுடைத்தான சக்ரத்தை, வலவா - வலத்திலேயுடையவனான, வலம் - தக்ஷிணபார்ச்வம், வலத்திலேயுடையவன் வலவன், வலவா என்று ஸம்போதநம். சேறார் - பங்கஜாதிக்கு உபாதாநங்களான சேறுகளாலே பூர்ணங்களான, இத்தால் சுனைகளுக்கு நித்யமையஸ்ஸம்பந்தம் சொல்லுகிறது. சுனை - பர்வதத்திலுள்ள ஸரஸ்ஸுக்களில். தாமரை - தாமரைப்பூக்களும், செந்தீ - அக்நிஜ்வாலைகளான அக்நிகள்போலே, மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே? - திருவேங்கடமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே, ஸம்போதநம். ஆறா - ஆறுதலான, ஒருக்காலுமடங்காததான, அன்பில் - ஸ்நேஹத்தையுடையவனான, அன்பு - ஸ்நேஹம். இல்லென்று ஸப்தம்யர்த்தபம. அடியேன் - நிரதிசயபோக்யனான நான், உன்னடி - நிரதிசயபோக்யமான உன்திருவடிகளை, சேர்வண்ணம் - சேரும் ப்ரகாரம், வண்ணம் - ப்ரகாரம், அடையும்படி என்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ௧௫

மூ—வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயவம்மானே* எண்ணைப்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிபதியே* தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந் திருவேங்கடத்தானே* யண்ணலேயுன்னடிசேரவடியேற்காவாவென்னாயே* ||௩||

ஆவாவென்று துலகத்தையலைக்கு

ஆ—(வண்ணமருள்கொள்) நிஸ்ஸீமஸௌந்தர்யமாகச்செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு அபர்வருமமரர்களுளராயிருக்கச்செய்தே கேவலக்ருபையாலே நிரதிஶயாஶ்ரயணீய நீலமேகவஸ்துஸ்வரூப ஸ்வபாவ திவ்யரூபவைஶிஷ்ட்யத்தைக்கொண்டு என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து எனக்கினியையாயப்போலே இங்ஙன முன்க்ருபையாலே ஸாக்ஷாத்ஸமாஶ்ரயணீய ஸமீபவர்த்தமான பரமபாவனமான விஶ்வாதிவிஷயமணி கநகமுக்தாபிகாரங்களாலே விராஜமானமான திருமலையிலே நின்றருளின உன் திருவடிகளிலே பிரானே? என்னைச்சேர்ந்தருளவேணுமென்கிறார். ||௩||

இ—(உபயபர்வரீத்யாதியால்) ||௨||

மூன்றாம்பாட்டு.

அதிஶய்யமாகஸம்ஶ்லேஷத்தைத்தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிவ ரிபபோதுண்டான ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞானத்தைப்ரகாஶித்து வாக்யே சொல்லவேண்டியிருக்கி எண்ணைபுகுந்து தித்திக்குமமுதேயென்றித்தை ஸாக்ஷாத்காரமாகச்சொல்லுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன? அது த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷமாகையாலே ஸம்பதமென்றிப்படி காதயஞ்சொல்லுகைக்காக வைகரிப்பிக்கிறார் (நிஸ்ஸீமதாகமித்யாதியால்) இமையோரதிபதியேயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கித்யாதியால்) வண்ணமருள்கொளென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலேத்யாதியால்) க்ருபையாலேயென்கிறதற்கு இனிமையாயென் கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். அணிமேகவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எண் ணைப்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால்). இனியை யாளுப்போலேயென்றது – நீ ஸௌஹ்ருதனைப்போலேயென்றபடி. இனியன் – ஸௌஹ்ருன், இஷ்டமேதிரேயி ருக்குமவனைச்சொல்லும்போது இனியையென்றாபவமாயிருக்கும். இன்னமுன்க்ருபையாலே என்கிறத்து க்கு சேர்த்தருளவேணுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தெண்ணலருவி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்ஸமீப த்யாதியால்) மணிபொன்முத்தலைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபாவனேத்யாதி யால்) அடியோர்க்காவாவென்னாயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானே இத்யாதியால்) ||௩||

நாலாம்பாட்டு

ஆவாவென்றுதுலகத்தையலைக்குமசுரரென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நிவ்ருத்தானித்யாதியால்)

ப—இமையோர் - அநிமிஷர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. அதிபதியே - ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, வ ண்ணமருள் - ஸ்வாபமான க்ருபையை, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், கொள் - கொண்டவனே, அமைத்தாகமல்லா மல் ஸ்வபாவமாயிருக்கிற க்ருபையையுடையவனே என்றபடி. அணி - ஸௌந்தர்யமான, மேகவண்ணா – மே கத்தினுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவனே, மாய - "ஸர்வாஶ்சர்யமயோதேவ" மென்கிறப டியே ஆஶ்சர்யவிக்ரஹஸம்பன்னனான, அம்மானே - ஸ்வாமியான, எண்ணம் - என்னுடைய மநஸ்ஸு, புகுந்து - ப்ர வேஶித்து, தித்திக்கும் எனக்கு அதிஸௌஹ்ருதமான, அமுதே - அம்ருதமாயிருக்கிறவனே, தெண் - தெளிந்தவை யான, நல் - நல்லவையான, ஜலப்ரவாஹங்களானவென்றபடி. அருவி - நிர்ஜரங்கள், மணி - மாணிக்கங்களையும், பொன் - கநகங்களையும், முத்து - முக்தாபலங்களையும், அலைக்கும் - உபயபார்ஶ்வத்திலும் தரங்கவேகங்க ளாலே யலையாநிற்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அண்ணலே - உன்னுடைய நிரதிஶய ஸௌந்தர்யத்தை யெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனே, உன்னடி - உன்னுடைய திருவடிகளை, சேர் - சேரும்படி, அடியேற்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, ஸ்வதந்த்ரஸேவகம். அடியேனுக்கென்றபடி. ஆவாவென்னாயே - ஹா! ஹா! வென்னவேணும். ஐயோ! வையோ! வென்று க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ||

ஆவாவென்றுது - ஹாஹாவென்றுதே, ஐயோ வையோவென்று க்ருபைபண்ணாதேயென்ராவென்ற படி. உலகத்தை - லோகங்களை, அலைக்கும் - வ்யாகுலப்படுத்துகிறவர்களான, க்ருபைபண்ணாத வாறவன்றிக்கே

மூ—மசுரர்வாணாண்மேற்* தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா* தேவாசுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே* பூவார்கழல்களருவினையேன்பொருந்துமாறு புணராயே*॥

ஆ—(ஆவாவென்னாது) நிர்த்தயரானவஸுரராலே யுபத்ருதமான லோகத்தினுடைய து:க்கஸம்பந்தத்தைப் பாராமை அவ்வஸுரருடைய ப்ரக்ருதிபாலே ஸ்வாபாவிப்படி யவர்கள்ப்ராணங்கள்மேலே ஸரவர்ஷத்தை வர்ஷித்து லோகத்தைநிருபத்ரவமாக்கினாற்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே பிராட்டியோடேகூட நின்றருளின உன்னுடைய நிரவதிகபோக்யமான திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கென்னவேயொரு ஸாதனமாயிருப்பதோருபாயத்தைப்பரிகல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே என்னைச்சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரவேதனையும் போக்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.௪

இ—வாணாள்மேல்தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வஸுருடைய ப்ரக்ருதியால்) அடையென்றது - ப்ரக்ருதியென்றபடி. ஆக்கினாற்போலேயென்கிறதற்குப் போக்கியருளவேணுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளுக்கும்) [illegible] பிராட்டியோடேகூடவென்கிறவித்தாலே திருமாமகள்கேள்வா என்கிறது வ்யாக்யாதம். பூவார்கழல்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகபோக்யமான) புணராயென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸித்தமானவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (எனக்கென்னவேயொரு ஸாதனமாயிருப்பதோர்) கேவலமுன்க்ருபையாலே நீயென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளினாற்போலே என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்ப்பதும் கேவலமுன்க்ருபையாலே செய்தருளவேணுமென்றிவர் விண்ணப்பஞ்செய்தவாறே நாமும்உம்முடைய நெஞ்சிலேபுகுந்தது மொருஸாதனத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு செய்ததொழிகையாலே நம்மையடைகைக்கு மொருவ்யாஜமவேணுமென்றருளிச்செய்ய அப்படிவேணுமாகில் ஸாத்யஸாதனமான ஸாதனங்களான வுபாயங்களிலொன்றும் [illegible]மாகிறதில்லை, எனக்கே ஸாதாரணமாகத் [illegible]மாமபடி ஸ்வதந்த்ரமாகவொரு உபாயத்தை நீ கல்பித்து அவ்வுபாயத்தாலே நீயென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி [illegible] அருவினையேனென்கிறபதத்தில ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவிரோதியால்)॥௪॥

ஈ—ஹிம்ஸிப்பதும் செய்கிறவர்களானவென்றபடி. ஸம்ஹாரனுக்கு ஸ்ருஷ்டிசெய்கையாவது ஸம்ஹார விஷயத்திலே [illegible] பண்ணுகையிறே; அது செய்யாதவளவன்றிக்கே அத்தை ஹிம்ஸிப்பதுமசெய்தால் அவனுக்கு நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமிறே என்றுகருத்து. அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, வாணாள் - ப்ராணன் - ப்ராணவிஷயமாக என்றபடி. ப்ராணங்களைப் போக்குகைக்காக என்கை. [illegible] பொழிந்த என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். தீவாய் - அக்நிமுகங்களான, "தீப்தபாவக ஸங்காசை:" என்[illegible] அக்நிமுகங்களையுடையவையான வென்றபடி வாளிமழை - [illegible] [illegible], சிலையையுடையவன் சிலையான். சிலையாவென்று ஸம்போதநம். திருமாமகள்கேள்வா - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனே, கேள்வன் - நாயகன், கேள்வாவென்று ஸம்போதநம். [illegible] [illegible] [illegible] என்கிறபடியே பெரிய பிராட்டியாருக்கு மிகவுமாதரணீயனான வென்றபடி. வீரஸ்ரீயிருக்க வதின்மேலே ஸதஸ்ரீயானவள்பண்ணின [illegible] [illegible] சொன்னபடி. சுரர்கள் - நித்யஸூரிகளும், முனிகணங்கள் - [illegible] [illegible] பண்ணுகிற, போக்யமாக வநுபவிக்கிற என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே [illegible] [illegible] அத்யந்த போக்யங்களானவென்றபடி. கழல்கள் - உன்திருவடிகளை. அருவினை [illegible] திருவடிகளில் [illegible] இழக்கைக்கி[illegible] பொருந்துமாறு - சேரும்படியான வுபாயத்தைப் பொருந்துகை, [illegible] உன்திருவடிகளை நித்யமாகச் சேர்ந்திருக்கும்படியான உபாயத்தை யென்றபடி.

மூ—புணரா நின்றமரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ* புணராய்நின்றமரமிரண்டினடுவேபோனமுதல்வாவோ* திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே* திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே* ।௫।

ஆ—(புணரா) இதுக்குமுன்புகளவுமன்றியே சுவசக்திமாயிருப்பதோருபாயத்தை வரிக்கழிக்கமுடியுமோவென்னில்; ஒருதிருச்சரத்தினாலே ஸப்தஸாலமான மராமரங்களேழையும் ஸப்தஸாலத்தையும் ஸ்வஸ்தசத்தைமூராவுப்படியெய்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? ஆதலால் அன்றுனக்கொரு தீங்குவிளையாதபடி மருதின்நடுவேபோயென்னுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கி என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தாப்போலே ஸர்வஸம்ஸாரஸாக்ஷ்யமானதிருமலையிலே ஷட்குணதார்மிக நிரஸநாஸக்தமான ஸ்ரீஸார்ங்கத்தோடுவ்யூஹமான திவ்யாயுதங்களோடேகூடக்கொண்டு நின்றருளினவுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தென்னையுஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாளோவென்கிறார். ।௫।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

இ—ஸர்வஸாக்ஷ்யங்களஸஹாயிகளைப்போலே ஆஸ்ரிதவிரோதிகளல்லாமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸஹாயநிரஸநஸக்தம்போலே இஷ்டஸாதநமெல்லாம் நம் சரிதநிவர்த்தகஸர்வவ்யஞ்ஜகமாக மாட்டானமபாவித்தை யிங்கேசொல்லுகை நிரஸநக்ஷமன்றோ? ஸாதயவ்யஞ்ஜகமாகிறதென்னில்! அதுவுநேஸாதநிரஸநஞசொன்னவிடத்திலே யஸம்ஸிஸயாகையாலே இது ஸாதநாபேக்ஷாகாதோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்குமுன்பிதாசியால்) இந்த ஸம்விகைக்குத்தாஞ்செல்லுகைக்காக விரோதிஸமக்ரமத்தைச் சொல்லவந்ததாகையாலே ஒருதோஷமில்லையென்றதாய்த்து ஆர்யஸவாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதிருவிதாசிஉண்டோஎன்னுமளவாலே) அதில்அன்றுஎன்று தஸ்காலத்தைஸ்மரிப்பிக்கையால் வ்யஞ்ஜகமாகிற ஸக்த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸப்தஸாலத்தையுமிதாசியால்) ஆதலாலென்கிறதற்கு உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுவதெந்நாள் என்கிறத்தோடே ஸம்பம். விதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொருவிதாசியால்) தீங்கு - சரிதம், மருதின்நடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷத்வயமத்தியிலே, அர்ஜுநவ்ருக்ஷத்வயமேபோகப்புக்க க்ருஷ்ணனுக்கென்னதீங்குவிளையப்போகுகிறதோ! வென்றெனக்குப்பிறந்த ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கிஎன்றபடி. களிறுசேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸம்ஸாரஸாக்ஷ்யாசியால்) திணரார்சார்ங்கத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஷட்குணதிதாசியால்) ॥௫॥

ஸ—புணராட் - கழித்தருளவேணும், புணர்த்தல் - கழித்தல். * * ।௫।

புணரா நின்ற - பரஸ்பர ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நின்றவையான, புணர் - ஸம்ஸர்க்கம், ஆகை - உண்டாகை செய்வையாகஇலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடி ஸஹஸ்ரஸாக்ஷிகங்களாய்நின்றவையானஎன்றபடி. மரமேழு - வ்ருக்ஷங்களேழையும். அன்று - "ஸாதீ ஸுக்ரீவ ஸதாஸஸ்ரீ ஸ்வம் வீர்யஸ்ய ப்ரவேஸ" என்று ஸுக்ரீவமஹாராஜர் ஸம்ஸிதராயிருந்த காலத்திலே, எய்த - வேதம் பண்ணினவனான, ஒரு - அத்விதீயனான, வில்வலவா - தநுஸ்ஸையுடைய ஸூராவீரனான, வலவன் - வீரன், வில்வலவா - வென்று - ஸாகல்யாதிஸந்தமஸ:, ஓ!வென்று திருவடிகளைப் பெருமையால் வந்த விஷாததிஸய த்யோதகம். புணரேய் நின்ற - பரஸ்பர ஸம்ஸர்க்கம் பொருந்திஇருக்கிற ஏய்கை பொருந்துகை, நிரீஸ்வரமாம்படி நன்றாக ஸம்ஸ்லிஷ்டங்களாய் நிற்கிற என்றபடி. மரமிரண்டினடுவே - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களிரண்டுக்கும்மத்யத்திலே, போன - திருமேனியிலே ஒருதீங்கு வாராதபடி தப்பிப்போனவனான, முதல்வா - காரணபூதனான, மருதமரங்களாலேயுனக்கென்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிறவெனக்குப்பிறந்த பயத்தைப் போக்கி யென்னை யுளனாக்கினவனான என்றபடி. ஓ!வென்று பூர்வவத் விஷாததிஸய த்யோதகம். திணரார் - திணராலேபூர்ணங்களான, திணர் - ஸாந்த்ரஸம்ஸ்லேஷம், மிகவும். பெருத்திருக்கிறவையான என்றபடி. மேகமென - மேகங்களென்று சொல்லலாம்படி, களிறுசேரும் - கஜங்கள் கூடியிருக்கிற, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, திணரார் - திணராலேபூர்ணமான, திணர் - பெருமை. அதிஸ்தூலமானஎன்றபடி. சார்ங்கத்து - ஸ்ரீஸார்ங்கத்தை யுடையவனான, ஸார்ங்கத்தை யுடையவன் ஸார்ங்கத்தன். ஸார்ங்கத்துன்பாதமென்று ஸமஸ்தபதம் உன்பாதம்- உன்னுடைய திருவடிகளை, அடியேன் - தாஸபூதனான நான், சேர்வது - அடைவது, எந்நாள் - எந்தகாலமோ! விஷாத திஸய த்யோதகங்களான ஓகாரங்களை இங்கே கணயிப்பது. * * ।௫।

மூ—எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று எந்நாளும் நின்று இமையோர்கள் ஏத்தி இறைஞ்சி இனமினமாய் மெய்ந்நா மனத்தால் வழிபாடு செய்யும் திருவேங்கடத்தானே மெய்ந்நான் எய்தி எந்நாள் உன்னடிக்கண் அடியேன் மேவுவதே
அடியேன் மேவி அமர்கின்ற அமுதே இமையோர் அதிபதியே [௬]

ஆ—(எந்நாளே) ஸாகேத்ரத்திலேயிருக்கும் ஸம்ஸாரிக்கு ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகையன்றிலே ஸௌலப்யமெல்லாமென்னில், அங்குள்ள அபர்வருமமரர்களும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளையன்றோ காண்கைக்கு காண்பதென்றாசைப்பட்டு இங்கே இனமினமாகவந்துன்னுடைய திருவடிகளிலேயன்றோ வாஞ்சைக் கைங்கர்யமே ஸம்ஸ்காரமும் ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுகிறது. அப்படியெனக்கு மிதுவேஸ்வாவும். ஆதலால் திருமலையிலேசெல்லவேணும், என்னத்தக்கதாக நான் மெய்யாகத்திருமலையிலேவந்துன் திருவடிகளிலே ஸம்ஸ்காரமும் ஸம்ஸ்காரங்களாலும் ஸம்ஸ்லேஷவ்ருத்தியும் பண்ணுவதன்றோவென்கிறார்.
(அடியேன்மேவி) உபாயாநுஷ்டானம்பண்ணினுலன்றோ விந்தஸ்வாவும் பெறலாவதென்னில்? ௨௬

* ஆறாம்பாட்டு *

இ— உன்திருவடிகளையடியேன் சேர்வதென்றோவென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்ஸ்லேஷத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸங்கதியன்றோவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (வாமதேஹாதிபால்) இமையோரென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (அங்குள்ளவித்யாதியால்) ஸ்வாமித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) இதுக்குப் பூர்வ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) மெய்ந்நானெய்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்மெய்யாகவித்யாதியால்) உன்னடிக்கண் அடியேன் மேவுவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலேஇத்யாதியால்) [௬]

* ஏழாம்பாட்டு. *

எனக்கொரு உபாயமும் காயக்லேசமாகிறதில்லை, நீயே என்னை ரக்ஷிக்கவேணும் என்று கீழ்ச்சொன்னவிவர் "உனபாதங்காணவேதாவிதாற்றே"னென்று இப்பாட்டிலே உன்னையநுபவிக்கைக்கு உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதேயானிருக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயாநுஷ்டானேத்யாதியால்) எனக்கென்னவேயஸாதாரணமாக

ம— மண்ணளந்த - ஸ்ருஷ்டியை அளந்தகளான, இணைத்தாமரைகளைப் பாராதே யெல்லார்தலையிலும்படும்படி ஸ்ருஷ்டியெல்லாம் வ்யாபிக்குங்கனான என்றபடி. தாமரைகள் - தாமரைபோன்ற பாதங்களை, ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஸகலருமுக்தமாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளையென்றபடி. இணை - இரண்டையும், நாம். வடிவுடையோமாயிருக்கிறவர்களென்று, எந்நாளென்று பவமான் ஸம்ஹிதை. திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளை நாங்கள் அனுபவிப்பது எந்த காலமோவென்றாசைப்பட்டு என்றபடி. இமையோர் - சுரிதிஷிர், ஸர்வஸ்ரீதஜ்ஞானரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. எந்நாளும் - ஸர்வகாலமும், இனமினமாய் கூட்டங்கூட்டமாய், இனம் - கூட்டம். நின்று - திருமலையிலேவந்து நின்று, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, இறைஞ்சி - ஆஸ்ரயித்து, இறைஞ்சுதல் - ஆஸ்ரயித்தல். மெய்ந்நா மனத்தால் - ஸ்ரீரவாங்மனஸ்ஸுக்களாலே, மெய் - ஸரீரம், நா - ஜிஹ்வை, வாக்கென்றபடி, வழிபாடு - கைங்கர்யத்தை, செய்யும் - செய்யும்படியான, திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே? அடியேன் - ஸம்ஸ்லேஷமிச்சிகனான, நான் - ஸம்ஸாரியான நான், மெய் - ஸத்யமாக, ஸர்வஸ்மாத் பரனான ஸர்வகாலமும் ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி, எய்தி - அடைந்து - கிட்டியநுபவித்தென்றபடி. உன்னடிக்கண் - திருவடிகளிலே, கண்ணென்று ஸப்தமிவிபக்தியும். மேவுவது - பொருந்துவது, நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுவதென்றபடி. எந்நாள் - எந்தகாலம்.
இதனைப்பாரதிப்பதே - திருவேங்கடமுடையானை, அடி - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைத்தப்பிக்கும் ஸ்வாமியான, [௭]
அமுதே - தப்பில்லாப் புல் - ஸதிஸைப, ஸ்வாமியென்றபடி. கொடியா - ஸ்வஜமாக, கொடி - த்வஜம், உடையானே.

மூ—கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே* செடியார்வினைகடீர்மருந்தே திருவேங்கடத் தெம்பெருமானே* நொடியார்பொழுது முனபாதங்காணநோலாதாற்றேனே* ௭

ஆ—ஸர்வேச்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸேவ்யனாய்க்கொண்டு உனக்கு விஜயத்வஜமாய் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸாதநனான பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி எனக்காகத் திருமலையிலே புகுந்தருளி என் பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி. என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தருளி, உன் திருப்பவளத்தின் அழகாலே ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யனான வென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கி ஒரு க்ஷணமாத்ரவிளம்பத்திலும் ஸாதநாநுஷ்டானமின்றியே யவிளம்பேந நானுன்னை யநுபவிக்கும்படி யெனக்கு பரமபோக்யமாயிருக்கையாலே- உன்னைக்காண்கைக்கோருபாயாநுஷ்டித்திலேனாகிலும் முன்னைக் காணுந்தொழிலில் பொறுக்கமாட்டேன், ஆதலால் உன்னைக்காட்டியருளாயென்கிறார். ௭

இ—ஒரு உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கை விதிக்கப்பட்டதானால் அது நமக்கருமையோ என்னுமதிலே இவர்சொன்னவாறேஇது நமக்கருமையன்றாகிலும் வைஷ்ணவ்யங்கள் ஸர்வஸாதாரணமாக நாமநுஷ்டியாகக்க ஷித்துவைத்த உபாயங்களிராநிற்க உபகேவலாஸாதாரணமாக வேறொரு உபாயத்தை இப்போது அனுஷ்டித்தால் நமக்கு வைஷம்யம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆதலால் [illegible] உபாயங்களிலே ஒன்றை யநுஷ்டித்தாலன்றோ யிந்தவுபாயம் பெறலாவது என்றவன்ருளிச்செய்ய, அப்படியொரு உபாயாநுஷ்டித்திலேனாகிலும், உன்னைக்காணுந்தொழிலில் க்ஷணமாத்ரமும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன், ஆதலாலெனக்குன்னைக் காட்டியருளவேணுமென்றபடி. இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் இப்பாட்டு ஸமஸ்தமென்றுகருத்து. இமையோரதிபதியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுடையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்குவிஜயேத்யாதியால்) திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால்) செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ள வித்யாதியால்) அடியேன்மேவி என்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) கோலக்கனிவாயென்கிற பதத்துக்கும் அடியேனென்கிற பதத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருப்பவளத்தினித்யாதியால்) மேவியமர்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரேத்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குபரமேத்யாதியால்) உனபாதங்காணநோலாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஆற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணுந்தொழிலித்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலுன்னையித்யாதியால) ௭

எட்டாம்பாட்டு.

கீழாறும்பாட்டிலே நித்யஸூரிகளெல்லாருந் திருமலையிலேவந்தெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கிறார்களென்றபோதே ப்ரஹ்மாத்யாதிகளிங்கேவந்தடிமைசெய்கிறாரென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாமையால் அத்தை

ப—உடையவனே, திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே யிருக்கிறஸ்வாமியானவனே, செடியார்- தூறுபோலே யடர்ந்தவைகளான, செடி - தூறு, ஆர் - பூர்ணம், ப்ரவ்ருத்தமென்றபடி. வினைகள் - பாபங்கள், தீர் - தீருகைக்கு, மருந்தே - ஔஷதமாயிருக்கிறவனே, கோல - ஸுந்தரமான, கனிவாய் - பக்வபலம்போலேயிருக்கிற அதரத்தையுடையவனே, பெருமானே - பெரியவனே, மோக்ஷதசையிலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனே என்றபடி. அடியேன் - இந்த வழக்குக்குத்தோற்றடிமைபுகுந்தநான், மேவி - க்ருபிதனா, க்ஷணமாத்ர விளம்பமின்றி யென்றபடி. அமர்கின்ற - அமராநிற்கிற, நிரந்தரமாக அநுபவியாநிற்கிற வென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே. உனபாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, காண - கண்டநுபவிக்கைக்கு, நோலாது - நோலாதே, நோன்புபண்ணாதே, நோன்பு - வ்ரதம், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. நொடியார் பொழுதும் - நொடியானது ஸம்பூர்ணமாம்படியும், நொடி - [illegible]. ஆற்கை - ஸஹிக்கை. ஒரு க்ஷணமாத்ரமுமென்றபடி. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்கமாட்டேன், உன்னைக்காணாதே க்ஷணமாத்ரமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்றபடி. * * ௭

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று நுண்ணுணர்வின்* நீலார்கண்டத்தம்மானு நிறைநான்முகனுமிந்திரனும்* சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழ விரும்பும்திருவேங்கடத்தானே* மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்

[illegible] (நோலாதாற்றேன்) உபாயம் [illegible] இருந்து வைத்து ஆசைப்பட்டால் கிடைக்குமோவென்னில்; அறி[illegible] [illegible] தேவர்களுங்கூட ஸ்வாமி [illegible] மாகவந்து, நாங்களுபாயம் [illegible] [illegible] உன்னைக் காணுமதில் [illegible] மாட்டோமென்று ஆசைப்பட்டன்றோ உன்னைக் காணப்பெறுகிறது, [illegible] [illegible] கூறும்படி வரவேணுமென்று ஆசைக்க, அப்பொழுதே யெழுந்[illegible] [illegible] இப்படி செய்கை திருவுள்ளமன்றாகில், உன்னைக் காணப்பெறாத [illegible] நத்தாலே [illegible]

இ— [illegible] ப்பாட்டிலே சொல்லுகை [illegible] வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (உபாயம் [illegible] ராயிதத்யாதியால்) நுண்ணுணர்வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையரானவென்று) சேலேய்கண்ணார்பலர் சூழ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகராதியால்) ஸபரிக்ரஹங்களா - [illegible] ங்கள், நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாங்களித்யாதியால்) [illegible] யாதுமென்றது - [illegible] பிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. விரும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணப்பெறுகிறதென்று) இப்பாதத்துக்குப் [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைக்க இத்யாதியால்) இப்போது [illegible] வைக்கிறவர் தமமோடு [illegible] த்துக்கு [illegible] எம்பெருமான் முன்பு வந்ததில்லை திருக்க வந்தாய்போலே வாராயென்று, முன்பு வந்தாப்போலே இப்போதும் [illegible] த்துக்கு வரவேணுமென்று சொல்லுகை [illegible] ன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) எழுந்தருளாவிட்டாரே என்கிறதற்கு [illegible] த்தில் [illegible] யோடே அந்வயம். [illegible] [illegible] (இப்படிசெய்கையித்யாதியால்) இப்படிசெய்கையென்றது - நானுன்னை [illegible] [illegible] வந்தகையென்றபடி. மாலாய்மயக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண,

---

ப— நுண்ணுணர்வில் - [illegible] யுடையவனான, நுண் - [illegible], உணர்வு - [illegible]. இல்லென்று, [illegible] நமுடையவனான் வென்றபடி. நீலார - [illegible] [illegible] ஆர்ந்திருக்கிற, விஷத்தாலே [illegible] இருக்கிறவனென்றபடி. கண்டத்து - கண்டத்தை யுடையவனான, அம்மானும் - ஐச்வர்யானும், [illegible] யுடையவனாகையாலே ஐச்வர்ய[illegible] [illegible] என்றபடி. நிறை - [illegible], அந்த [illegible] [illegible]. நான்முகனும் - [illegible], இந்திரனும் - [illegible], இதுக்கு விரும்புமென்கிறதோடே அந்வயம். சேலேய்கண்ணார் - [illegible] களான [illegible] கள், சேல் - மீனம், [illegible] மலர் - ஒக்கும்பேர், சூழ - சூழ்ந்திருக்க, [illegible] தங்களுடைய [illegible] களை [illegible] வர்தென்றபடி. இதுக்கும் விரும்புமென்கிறதோடே அந்வயம். உன்பாதம் - உன்திருவடிகளை, காண - [illegible], நோலாது - நோன்புபண்ணாதே; நோன்பு - விரதம்; உன்திருவடிகளைக்கண[illegible] [illegible] க்கு ஒரு உபாய [illegible] திருக்கச்செய்தேயும் என்று [illegible]. ஆற்றேன் - ஆறியிருக்[illegible] [illegible] டேன், உன்னைக் காணாதே [illegible] திருக்கமாட்டேனென்றபடி. [illegible] தனித்த [illegible] சொல்லுகிறபடி [illegible] க்காக ஆற்றேனென்று [illegible] என்று, இப்படி [illegible] [illegible] சொல்லி, விரும்பும் - [illegible] மாக, [illegible] என்றபடி. திருவேங்கடத்தானே - ஸ்ரீவேங்கடத்தில், பிலேயிருக்கிறவனே, மாலாய் - பிச்சாய், உன்னைக்காணப் பெறாமையாலே பிச்சேறி [illegible] மயக்கி - மயங்கப்பண்ணி, [illegible] பண்ணியென்றபடி. உன்னைக்காணாமையாலே பிச்சேறி [illegible] [illegible] பண்ணுவித்தென்னை [illegible] "மென்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible] மயக்கி [illegible] என்னை மயங்கப் பண்ணி [illegible] ஜனவென்றதிகிறது. வந்தாய்போலே - ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] திருவுள்ள [illegible] [illegible] வர்க்கு வந்தாப்போலே [illegible] மென்றபடி. அடியேன்பால் - [illegible]

மூ— போலேவாராயே* ॥அ॥

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே* செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதே யெனதுயிரே* சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே* அந்தோவடியேனுன்பாத

ஆ— மகலகில்லேனிறையுமே* ப்ரவந்த வடியேன்பால ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீவல்லபனுக்கு வந்தது மறந்து போலே யாகிலும் வந்தென்னை யபேக்ஷித்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

(வந்தாய்போலே) ஆஸ்ரிதர்க்குக் கண்டவாற்றாலே யெளியாரைப்போலே யிருந்தரியையாகையாலும் ஆஸ்ரிதர்க்குக் கண்டவாற்றலரியாரைப்போலே யிருந்தெளியையாயிருக்கையாலும், நீயென்னை ஸகலஸௌந்தர்ய ஸ்வபாவ வைலக்ஷண்யங்களுக்குமையாலும், திருமலையில் ஸர்வசேஷமான ஸுப்ரபைகளாலே ராத்ரியையும் பகலாக்காநின்ற ரத்நங்களாலே யலங்க்ருதமான திருமலையிலே யெனக்காக நின்றருளுகையாலும், அடியேனுக்கு ஒருநாளும் முன் திருவடிகளை விஸ்லேஷிக்கமாட்டாமையாலும் முன் ஸ்வாமித்வத்தாலே யடியேனை

இ— பெறுதவித்யாநவியால்) வந்தாய்போலேவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீவல்லபத்வாதியால்). ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வந்தாய்போலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) கண்டவாற்றால் என்றது — ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ஆறு - ப்ரகாரம், எளியார் — ஸுலபர், வாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியையாகையாலுமென்று) அரியை - துர்லபன், அருமையாயிருக்குமவன் அரியான், இஸ்ஸ்வபாவம் எதிரேயிருக்குமவனைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எளிமையித்யாதியால்) எளியாயென்கிற ஸ்வபாவம் எதிரேயிருக்குமவனைப்பார்த்துச்சொல்லும்போது எளிமையென்று ரூபமாயிருக்கும். செந்தாமரையித்யாதி விசேஷணங்களோடே எனதுயிரேயென்கிறவிடத்தின் ஸங்க்ஷேபார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்கு ஒருநாளுமித்யாதியால்) இதுக்குப் பலஸித்தத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் ஸ்வாமித்வத்தாலேயித்யாதியால்) இத்தால் தாமபேக்ஷித்தபோதே காணப்பெறுமையாலே

ஈ— பாலென்று ஸங்க்ஷேபார்த்தம். எனக்காகவென்றபடி. வாராய் - வரவேணும். ॥அ॥

வந்தாய்போலே - வந்துகிட்டினவன்போலே, ஸுலபனானவன்போலேயிருந்து என்றபடி. வாராதாய் - வந்துகிட்டாதவனாய், துர்லபனாயிருந்தவனானவென்றபடி. ஸம்போதநம். வாராதானென்கிற ஸ்வபாவம் எதிரேயிருக்குமவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போது வாராதாயென்று ரூபமாயிருக்கும். வாராதாய்போல் - வந்துகிட்டாதவன்போல், துர்லபன்போலே யிருந்தென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்குத் தங்களாலேயுண்டான தைத்தைப் பார்த்தால் நமக்கவன் துர்லபனென்று தோற்றும்படி இருந்தென்றபடி. வருவானே - வருமவனான, ஸுலபனாயிருக்குமவனே என்றபடி. செந்தாமரைக்கண் - ரக்தபத்மஸத்ருசநேத்ரனான, கட்செங்கனிவாயென்கிறவிடத்தில் ஸமாஸம் ஸம்பந்தவிசேஷம். செங்கனிவாய் - ரக்தபக்வபலஸத்ருசமான அதரத்தை யுடையவனான, விசாலமானவனென்றபடி. நாற்றோள் - சதுர்ப்புஜனான, அமுதே - ஸர்வபோக்யமான, அம்ருதமானவனென்றபடி. எனது - மதீயமான, உயிரே - ப்ராணனான, இந்த ஸௌந்தர்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்து தொழுங்களாக்கினவனானவென்றபடி. சிந்தாமணிகள் - சிந்தாமணிகளுடைய, பகர் - தேஜஸ்ஸானது, சிந்தாமணிகள்போலே அபேக்ஷிதார்த்தப்ரதங்களாய்க்கொண்டு வேங்கடகிரிதடங்களிலே யிருக்கும்மாணிக்கங்களுடைய தேஜஸ்ஸானது என்றபடி. பகர் - தேஜஸ்ஸு, அல்லை - ராத்ரியை, அல்லு ராத்ரி, பகல்செய் - பகலாக்குகிற, "ஸக்ருத்விபாதௌ வைவஸ்வதீ" என்னுமாப்போலே பகலையாம்படி ராத்ரியையுங்கூடப் பகலாக்குகிற என்றபடி, திருவேங்கடத்தானே — ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலிருக்கிறவனே, அந்தோ - ஐயோ, அந்தோ ஹைத்யர்த்தே. நீ ஸுலபனாய் - அத்யந்த ஸுலபத்தாலே, அந்தோ என்கிறார். அடியேன் - நிரதிசய சேஷபூதனான, நான், உன்பாதம் - உன்னுடையதிருவடிகளை, இறையும் - லேசமாத்ரத்தும், அகலகில்லேன்

மூ—அகலகில்லேனிறையுமே*

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா* நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாயென்னையாள்வானே* நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந் திருவேங்கடத்தானே*

ஆ—புன் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு மெனகிறார்.

(அகலகில்லேன்) ஸ்வாமிகாருண்ய ஸௌசீல்யாதியாய் ஸர்வலோகநாதியாய், உன்னுடைய குணங்களாலே ஸர்வஸ்வாமியாய், திருநாட்டிலே ஸகலவிபூதியோடேகூட ஸேஷமாயும் ஸகலகுணங்களோடேகூட ஸேஷமாயும்

இ—இனி ஒருக்ஷணமாத்ரமும் பரிக்கமாட்டேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமிதே.

பத்தாம்பாட்டு.

நிகரில்புகழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) புகழாயென்றது — த்ர ஸ்வாமித்வாதிகமாயிருந்ததேயாகிலும், ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகள் நிருபாதிகமாயிருக்கையாலே ஸர்வகாரணங்களாகும், வாத்ஸல்யாதிகளெல்லாம் காருண்யத்தின்கவடுகளாகையாலும், ஸர்வ கல்யாணகுணப்ரதானமான காருண்யகுணமே இங்கேவிவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உலகமூன்றுடையாயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரத்வாதியென்று) என்னையாள்வானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவிக்ரஹத்தால்) அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேஉத்ஸவாதியால்) "ஸேவா: ஸுகாத்மாநஸ்த்வய்யநந்தே" என்றபடி தேவலோகம் நிகாமஷ்டத்திலே வர்த்திக்கையாலே தேவலோகம் ஸாதாரணமான ஸுகமும் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தையுமணைச் சொல்லுமென்றுகருத்து. முனிக்கணங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாஞானித்வாதியால்) ஞானிகளையும் ஸநகாதிகளைச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஞானாநந்தநிஷ்டரைச்சொல்லுமென்றுகருத்து. அத்யவஸாயத்தில் நிகரிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (நிரவதிகத்வாதியால்) இப்படிநிகரிலென்று விசேஷிக்கை யாலே இங்கு ஞானமும் ஆநந்தமும் நித்யஸித்தமானதென்றுகருத்து. விரும்புமென்கிறதற்கு

ஶ—அகல- விஶ்லேஷிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனாகிறிலேன், இறைசை- க்ஷணமும்.

இறையும்- க்ஷணத்தும், க்ஷணகாலமுமென்றபடி. அகல- விஶ்லேஷிக்க, நிரதிஶயபோக்யமான திருமார்பை விஶ்லேஷிக்கவென்றபடி. கில்லேனென்று- மாட்டுகிறிலேனென்று, நித்யஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் அவன் திருமார்பின் போக்யதாதிஶயத்தாலே நவம்நவமாகப்பிறக்கிற ஸாவஸ்த்யாதிஶயத்தாலே விஶ்லேஷிக்கமாட்டேன் விஶ்லேஷிக்கமாட்டேனென்று சொல்லாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்கு உறையுமென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலர்மேல்- புஷ்பத்தின் மேலேயிருக்கிற, வடிவாவலியான வென்றபடி. வத்திலே பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலே நிரதிஶய போக்யமாயிருக்கிறவளுங்கூட வகலகில்லேனி றையுமென்றும்படி யிருக்கிறது உன்னுடைய போக்யதையென்றுகருத்து. மங்கை - யௌவநையானவள், நித்ய யௌவநையான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி. உறைமார்பா - வஸியாநிற்கிற திருமார்பையுடையவனே; உறைதல் - வஸிக்கை. நிகரில - ஸத்ருஶரஹிதங்களான, நிகர் - ஸத்ருஶம். புகழாய்- புகழையுடையவனே, புகழ் - கல்யாணகுணம், புகழையுடையவன் புகழான். புகழாயென்று ஸம்போதநம். இத்தால்காருண்ய ப்ரமுகல்யாணகுணங்களைச்சொல்லித்து. மூன்றுலகமென்றுமாறியவைப்பது. மூன்று - த்ரிவிதங்களான, உலகம்- லோகங்களை, லோக்யந்த இதிலோகா: சேதநாசேதநங்களான வேதநாவேதநங்களையென்றபடி, உடையாய்- உடையவனுன வென்னை, இத்தால் தன்பேறாக ரக்ஷிக்கைக்கீடான ஸ்வாமித்வஞ்சொல்லித்து. என்னை - அநந்ய கதியை, ஆள்வானே - ஸர்வாவஸ்தையிலும் அங்கீகரித்தாளாநிற்கிறவனே, இத்தால் ஸௌஶீல்ய ஞ்சொல்லித்து. நிகரில - ஸமமான சேதநாசேதநங்களிலே ஸத்ருஶரஹிதரான, அமரர் - தேவர்களும், ஸம ஸ்தஞாநஶக்தி தகர் அதிகரான நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. முனிக்கணங்கள் - முநிகணங்களும், ஸதாஞாநிஷ்டரான ஸூரிகளுடைய கூட்டங்களுமென்றபடி. விரும்பும் மிகவுமாதரிக்கும்படியான, நித்யஸூரிகளிலே எல்லாருக்கும்போலே எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணங்களமிகவும் உகந்து ஸம்ஸாரிகளுக்கும் வந்து நிற்கையாலே இப்பாட்டு தீர்ஷகுணத்தால் ஸமயத்தையிட்டு ஸர்வ ரக்ஷகத்வத்துக்குப் பரிச்சேத்தனாக திருநாட்டிலும் மிகவும் த்ருதிமாந் நிற்பனென்று [illegible] திருவேங்கடத்தானே-

மூ—புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே* (ம)
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந் தடியீர்வாழ்மின்னென்றென்றருள்

ஆ—நிரவத்யராயிருந்த நித்யஸித்தபக்ஷிகளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே, அநாதியோ
ஸ்திதவிசேஷா சேஷியோக ஸரண்யனைக்கொண்டு நின்றருளுவதுஞ்செய்த உன் திருவடிகளை, அநந்யஸ
ரணனான வடியேன். அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஸரணம்
புகுந்தேன், இப்போதே நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதிபந்தகனாய் யுன்திருவடிகளிலே ஸர்வகாலமும் ஸர்வவிதகைங்க
ர்யமு மடியேன் பண்ணப்பெறவேணு மென்கிறார். (ம)

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) திருவேங்கடத்தானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலேயித்யாதியால்) புகலொன்றில்லாஎன்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (அநந்யஸரண
னயித்யாதியால்) அமர்ந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டெ
ன்று) ப்ரயோஜனத்திலஹிதமான தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) இங்குபிராட்டிக்குபுரு
ஷகாரத்வஞ்சொன்னது இவளுடைய ஸ்வாபாவிகவிசேஷணத்துக்கு உபலக்ஷணம். அல்லதவ்விசே
ஷணத்தை வ்யவச்சேதித்தபடியன்று. உபாயத்திலும் உபேயத்திலு மிப்பாட்டிலுமிவளுக்கு
ஸ்வாபாவிகவிசேஷணத்வம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே அத்தையிங்கே வ்யவச்சேதிக்கக்
கூடாதிறே; ஆகையாலிவ்விசேஷணத்தை எடாதே புருஷகாரத்வத்தையெடுத்தது எம்பெருமா
னிற்காட்டில் இவளுக்குள்ளவேற்றஞ்சொல்லுகைக்காகவாமத்தனை. புகுந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸரணம்புகுந்தேனென்று) பாட்டிலஹிதமான தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயித்யாதியா
ல்) "அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையு" மென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி இப்பாட்டிலே உன்னடிக்கீ
ழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனென்றுசொன்ன விஸேஷவ்யாஹாரத்தாலு மிப்பாட்டு ஸரணாகதிமந்த்ரமான த்வயத்தி
னுடைய ஸமஸ்தார்த்தஸங்க்ரஹமாகையாலே உத்தரவாக்யார்த்தமுமிங்கு சொல்லவேண்டுகையாலும் ஸர்வா
நிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக பரிபூர்ணகைங்கர்யப்ராப்தியாகிற பலமிங்கே ஸஹிதமென்றுகருத்து. இத்தால்ஸ
ர்வஜ்ஞமாயிருப்பதோ ருபாயாந்தரநிஷ்டர்க்கல்லது பரபக்திநிஷ்டர்க்கு ஸாத்யமாயிராதென்று அவனருளிச்செய்தவா
றே யிப்பாட்டிலேஸரணாகதியைப்பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாச. இப்பாட்டுத்வயார்த்தாநுஸந்தா
நமாகிறபடி எங்ஙனேயென்னில்? ப்ரதமபாதத்தாலே ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தமும் த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே கா
ருண்யஸௌஸீல்யாதிகல்யாணகுணகணவாரமான நாராயணசப்தார்த்தமும் புகலொன்றில்லாவடியேனென்
அநந்யகதித்வமென்கிற க்ரியாபதத்திலுத்தமனில் விவக்ஷிதமானவர்த்தமும் உன்னடிக்கீழென்று சரணஸப்தா
ர்த்தமும் புகுந்தேனென்று க்ரியாபதத்திலர்த்தமும் சொல்லி அமர்ந்தேனென்று அநந்யப்ரயோஜநத்வரூ
பமான உத்தரவாக்யார்த்தமும் ஸூசிதமாகிறதிறே. (ம)

ஸ—ஸ்ரீமலைகுனியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனே? ஸம்போதி. இத்தால்ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து. உன்னடிக்
கீழ் - கீழச்சொன்ன லக்ஷ்மீஸஹாயக காருண்ய வாத்ஸல்யாதிக ஸௌஸீல்யஸௌலப்யவிஸிஷ்டனான உன்னுடை
ய பாதபத்மத்திலே, புகலொன்றில்லாவடியேன் - ஸ்வரக்ஷணக்ஷமத்வ க்கிஞ்சிந்மான உபாயமொன்று மில்லா
தவனாய் நிருபாதிக ஸேஷத்வஸஹிதனான நான், புகல் - கதி, உபாயமென்றபடி. நானுனக்கு நித்யதாஸமா
கையாலும் ஸர்வஸாதாரண நிர்ஹேதுகனான வெனக்கு ஸாத்யஸாரமில்லாமையாலும் என்னுடைய ரக்ஷணபாரத்
தை நீ சுமவாதொழிய வொண்ணாதென்றுகருத்து. அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், ப்ரயோஜநாந்தரங்களை வாங்கிக்
கொண்டுஉன்னைவிட்டுப்போகாதே கைங்கர்ய ஸ்வஸேஷ ப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூப ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்போலே தமதேவ மாஸாநுஷ்டேயான ப்ராப்யத்வை யுடையனாயென்றபடி. புகுந்தேன் - ப்ரவே
ஸித்தேன். ப்ராப்யப்ரவிஷ்டனானே னென்றபடி. உன்திருவடிகளே என்னுடைய ரக்ஷணபாரத்தைச்சுமந்தது
களாக அத்யவஸித்தேனென்று பொருள். * (ம)

அடியீர் - ஈஸ்வராபிமாநிஜனங்காள்? அடிக்கீழ் - உங்களுக்கிஷ்டதமமான வென்னுடைய பாதபத்மத்தி
லே, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதராய், ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ப்ராப்தியன்றிக்கே இதிலேஸ்திரமான ப்ராப்தியை யு
டையவராயென்றபடி. புகுந்து - ப்ரவிஷ்டராய், ஆசாராநுஷ்டான ப்ராப்திகளாயென்றபடி. வாழ்மின் - வாழுங்கோள்

மூ—கொடுக்கும்* படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்*முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்* பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(அடிக்கீழமர்ந்து) ஐச்வர்யகைவல்யாதிகளாய்க்கொண்டு தன்திருவடிகளை ஸமாச்ரயிக்கவவர்களுக்கு ஐச்வர்யகைவல்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற நிரவத்யமான வாத்ஸல்யத்தையுடைய திருவேங்கடமுடையானைச்சேர்ந்து முடிக்கைக்காகத் திருமலையில் ஸந்நிதியைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யாச்ரயித்தவர்களை யாச்ரயித்தவர்களை, திருநாட்டிலே ஸமஸ்தவைஷ்ணவஸாம்ராஜ்யத்திலே யபிஷிக்தராய், ஸர்வகாலமும் ஸர்வசேஷவ்ருத்தியும் பண்ணிக்கொண்டு வர்த்திக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அடியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யகைவல்யாதிகளிதாதியால்) அடிக்கீழிதாதி. படிக்கேழில்லாஉதாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யகைவல்யத்தையிதாதியால்) முடிப்பான்சொன்னவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(சேர்ந்துமுடிக்கைக்காகவென்று) அடைந்துதிருகைக்காகவென்றபடி. அடைந்து-ஸ்தாபநமுப்பிடிக்கைக்காகவென்கை.திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்துமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலிதாதியால்) பிடித்தார்பிடித்தாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆச்ரயித்தவர்களையிதாதியால்) பெரியவானுள்வீற்றிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயிதாதியால்) நிலாவுவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (வர்த்திக்கவிதாதியால்) ॥கக॥

அ— ஆநந்தியுங்கோன், என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஆச்ரிதஜநங்களுக்குத்தனித்தனியே யிப்படிச்சொல்லியென்றபடி. அருள்கொடுக்கும்படி - க்ருபையைகொடுக்கும் ப்ரகாரத்துக்கு, க்ருபைபண்ணுகிற ப்ரகாரத்துக்கென்றபடி. கேழில்லா - ஸத்ருசரஹிதனை, கேழ் - ஸாத்ருசம் ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்திலே தனக்கு ஸத்ருசரில்லாதவனை என்று பதார்த்தம், பெருமானை - ஸர்வாதிகனை, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் - நல்லகழனிகளை யுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற வாழ்வார், பழனம் கழனி, இந்த ஸாகவாதிஸாமவஸ்தரவ:. முடிப்பான் - முடிக்கவிச்சையுடையவனாய், முடிக்கை - தீர்க்கை, எம்பெருமானையடைந்துகைங்கர்யத் திஷ்கைக்கு இச்சையுடையவராயென்றபடி. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில். திருவேங்கடத்துக்கு - ஸ்ரீவேங்கடகிரிக்கு சேஷமான, ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதானவென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், பிடித்தார் பிடித்தார் - ஆச்ரயித்தவர்களையாச்ரயித்தவர்கள், இத்தைஸாதநமாக வநுஸந்திக்கிறவர்களை யாச்ரயித்தவர்களென்றபடி. பெரிய - அபரிச்சிந்நமான ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, வானுள் - ஆகாசத்திலே, வான் - ஆகாசம், பரமபதத்திலென்றபடி. வீற்றிருந்து - வீறுபெற்றிருந்து, வீறு உத்கர்ஷம். ஐச்வர்யஸாம்ராஜ்யத்தைபெற்றிருந்தென்றபடி. நிலாவுவர் - வர்த்திப்பார், நிலாவுகை - வர்த்திகை. ஸந்ததாநுவ்ருத்தியன்றிக்கே நித்யமாக வர்த்திக்கப்பெறுவரென்றபடி. ॥கஉ॥

* * *

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதிஸ்ரீவேதாந்தாசார்ய நாஜகுராவைஷ்ணவாய நம:.

ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகாய:.

(உலகமுண்டபெருவாயா.)

ஆபத்ஸகத்வ்யபாவகாரணதயா ஸ்வஸாம்யாதிதா ப்ரதத்தா,

ஸாநாதிப்ரஸக்தாநகஸாநுரூபஹஜநா ஸ்வ்ருத்திஸ்வஸ்தா ।

ஸ்ராவ்யஸ்ராவ்யகயோகமாகஸஜநவீஜநயோ:ஸகபாவதத்வாவாக்யே

ஸ்யந்தநாயஸமாரவ்யம்ஸ்ரீரம்யதநிதம் வேங்கடேசம்ஸ்மரேத்॥ ॥எகூ-

(ஆபத்ஸகத்வக) உலகமுண்டபெருவாயா - ப்ரளயாபத்திலே எல்லாரையுந் திருவயிற்றிலேவைத்துத்தருகைனையாலும், (காருண்யதயா) கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீறுவெரியுந்திருநேமி வலவா - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீறுகிற திருவாழியைதிவ்யாயுதமாகவுடையவனுகையாலும், (தேவஞ

த்ர—தா—ஸாத்ம்யாதிஹ ஸ்தித்ர) அணிமேகவண்ணு - ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாகஸ்வரூபத்தையுடையவனுகையாலும், ஸ்ரீ ஸம்பந்தத்தாலே அநந்யார்ஹமாயெயிலே 'திருமாமகள்கேள்வா தேவா' என்றுசொல்லப்படுகிறநிரதிஶயஶ்ரீ ஸ்தம் ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது, (த்வாநாம்விஶ்வாஸதாநாத்) புணராநின்றமரமேழ் ஒன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ— ஸப்தஸாலங்களைஷேதித்துக்காட்டி "விஶ்வஸநீயஸுகவி:" என்கிறபடியே ஸ்வாஶ்ரிதர்க்கு விஶ்வாஸத்தையு ண்டாக்குமவனுகையாலும், (ஸாமராஜ்யநாத்) இமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய் இமையோரதி பதியே - அயர்வறுமமரர்கள் திரள்திரளாகவந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணியடிமைசெய்ய அவர்களாஶ்ரயணத்துக்கு ஸ்ரீஸ்ரனுய் நிற்கையாலும், (திவ்யதேஶாவஸ்த்ர) நீலார்கண்டத்தம்மானுமித்யாதி - தேவதாஷ்யாதி விஶஸ்ரஷ்டு வெல்லாருமாஶ்ரயிக்கும்படி திவ்யமான திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், (ஸ்ராவ்யாஸ்ராவ்யத்வ யோராவிர்பாவதிஜநயோ:) வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே - ஆஶ்ரிதர்க்கரியனைப் போலே ஸாத்யனுமாய் அநாஶ்ரிதர்க்கெளியனைப்போலேதுஸ்ஸாத்யனுமாயிருக்கையாலும், (ஸந்நிஹிதத்வ ஸமாத்) அகலகில்லேனிறையுமித்யாதி- ஸர்வர்க்குமாஶ்ரயணீயையாய் தன்னை யாஶ்ரயித்திருக்கிற பெரியபி ராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனுமாய் வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்ய ஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வபரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணவி ஶிஷ்டனுமாகையாலே சகிஞநரான வெல்லாராலும் ப்ராப்யத்வனுகையாலும், ஸர்வதேஶங்களிலும் ஸாந்நிஹித்யவனை திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனுக "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் உபபாதித்தருளினுரென்கிருர். ॥ ௭௯ ॥

ஜகஸம்ஸாராபமித்யம்ஸ்யதி தத்ஸமஸ்தாயிநாம்யோஜநாஸக்தம்
கஷ்டக்ஷம்மேஸ்வஶுரிமெத்ருவிப்யதி தவிஜநம்ஸ்வாமித்வேஸ்யதக்ஷம் ।
யுக்த்யாதீநாம்நிஷ்டாநம்யடகவஶம்தமாஸக்திபாதம்ஶாணி
வெவ்யப்ருஸ்யுத்யுநஸக்தம்ப்ரபத்நஸாஹம்ஸாதஹஷதேஷஶரண்யம் ॥ ॥ ௮௦ ॥

இப்படி ஷஷ்டஶதகத்திலே பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களைஸங்க்ரஹித்தருளுகிருர்.

ஆபத்ஸகாஷ்காரமாக ஸஹாயனுமாய், ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தில் தானேவந்துமேல்விழுமவனுய், விஸ்வங்களானவஸ்த்ரக்களை வடிப்பிக்குமவனுய், ஸ்வீயசரித்ரங்களாலே ஸர்வசித்தாகர்ஷகனுமாய், போக வாபிகவாயாஜநங்களோடே விவடிப்பிக்குமவனுய், ஆஶ்ரிதருடைய அஹங்காரமமகாராதிதோஷகனுமாய் விஶ்லேஷஸம்பத்திலு மாஶ்ரிதர்க்கு வ்யஸநாதிகளையுண்டாக்குமவனுய், ஆஶ்ரிதரைத் தன்னோடேவடிப்பி த்தஜநங்களிட்டவழக்காம்படியான விபூதித்வயத்தையுடையனுமாய், விஶ்லேஷத்துக்கஸஹனுமாய், ப்ர பதநத்துக்கு ஸாதநனுமான திருவேங்கடமுடையானை ஸர்வலோகஶரண்யனுக ஷஷ்டஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினரென்கிருர். ॥ ௮௧ ॥

ஸ்ரீ த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ ஷஷ்டஶதகாநுஸந்தாநம்.

ஆரும்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

கநாத்யுஜ்ஜ்வலநந்த ஸாரஸகாரணா கருஜநித: ப்ரணைதாஶ்ரவார: ப்ரபதநவிபாகாஸக்ததித:
தத்ராவாயேஷ்டவஜ்ஞம் விரவிரஹித ஸர்வதவட நஸாரவக்லேஷதேஷ ஶாநிரஶாரணோபாதிஶரணம் ॥ ௫௫ ॥
ஶாஸ்த்ரஸாரஸாரமெவயம் ஸ்வயதேஹிம தம்மெவரியடகம் ரிபுத்ருக்ஷம்ஸ்வாரவிவடநம் ஸ்வாமித்வஸாரம்
நிதாநம்யுக்த்யாதே வஸ்தவஶமஸக்தி அயதாதநஸக்தமெதவட்யுஜவிகய ஶரண்யஸ்தித்தித்வ ॥ ௫௬ ॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்பத்துகளுக்கும் மேல்பத்துக்குமுள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிருர் (கநாதீத்யாதி) ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்ய ஶாஸ்த்ராஶ்ரயவிக்ரஹக ஸர்வஸௌஹார்த்ததிஶாயிகங்களாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனுய் ஆஶ்ரிதஹிதனுய் நிரதிஶயாநந்த ஸ்வரூபியாயிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, காரணவிஶேஷமின் னதென்றறுதியிட வொண்ணுதையாலே நிர்ஹேதுகமென்னலாம்படி ஸ்வாபாவிகமான க்ருபையென் னும் காரணமடியாக அவன்தான் வேதநனை ப்ரபதநத்திலேமூட்டும்படிகளிருக்கும் படியை ஐந்தாம்பத் தில் அருளிச்செய்தார். பரமைகாந்தத்தின்படியே விவேகநிர்வேத விரக்த்யாதிகளையுண்டாக்கினபடி யென்கை. மேல் ஆரும்பத்தில்—நெடுங்காலமிழந்த நம்மைத்திருவுள்ளம்பற்றமகன்என்றுகொண்டு அவனது

ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸ்வீகரிப்பரின்றிகொண்டு தாம் சுகிக்குமாறாட்பட்டவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு ப்ரபத்தி பண்ணியருளுகிறா ரென்கிறார். * *

ஸந்தோஷஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாம்யா காருண்யாத்யை: கம்ர நஜநித: ப்ரணதாஸ்ஸாது ஜநப்ரணயி ந்ருத்தி ஸ்ரவண்யைஸ் ஸாத்மநிர்வ்யூட நிர்வாஹ ஸம்ருத்திமத்வஸம். ஸ்வாமி ஸ்ரீமாந் ஸ்வாம்யா ப்ரணதோதி இத ஸ்வாமி நிர்தேஷ்யிருக்கும்படி. * * ௧௫

இஸ்லோகத்தில் ப்ரபத்தி ஸாதநத்வ ப்ரதிபாதகமான ஆறும்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் உபாயாதிகள்ளான பத்துகுணங்களையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (மாலாகாரோபாயதீதி) முதல்திருவாய்மொழியில் 'வைகல்பூங்கழிவாய்' இத்யாதிலக்ஷணலக்ஷிதரான ஸ்வாமிகளை குருகுமுதலானவற்றின்வாயாக நியமித்துத் தூதுவிடுகையாலே ஸ்வாமியாராத்ய னென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந் திருவாய்மொழியில், கேட்டாரடைய நீராயடி நெடும்போதுகூடக்கூட்டிடாநிற்கச்செய்தே அவன் வாராமையாலே ப்ரணயகோபத்தாலே வாராதேவனுபிருக்க ஸஹ்யவஸிக்கும் ஸாமர்த்தியதை விஷயத்தில அவன்தானேவந்து மேல்விழுந்து இவன் ஸம்ஸாரத்தைமாற்றிக் கலந்தருளும்படியை ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே அருளிச்செய்து அம்ஸத்தாலே ஸ்வஸ்வாத்ம ஸ்வபாவிஷயே ஸ்வயம்ஸமர்த்தாவென் றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், ஸம்ஸாரிகளுக்கு நடுவிராவஸ்திதிவ்யவிரோதிகளுகையாலே 'ஸ்வம்ஸ' என்றால் ஸம்ஸ' என்கிறத்தோடே நில்லாதே 'ஸ்வம்ஸ' என்னும்படியானாலும் அவன் ஸ்வரூபத்திலே ப்ரவேசநத்திலே மூட்டிவைப்பன் என்றுகொண்டு விராஜமானநாம் ஸ்ரோத ஸக்தியாலென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில்- தன் நிரவதிக காருண்யமடியாகத் தனக்கு ஸம்பந்தமானவர்கள் தன்னைவிட்டுப்பிரியில தரிக்கமாட்டாதபடி பண்ணவற்றான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யருளிச்செய்கையாலே ஸம்ஸ்தாரக்ஷகவாரித்வத்தையருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் 'இப்படி தாஸ்யஸம்ஸாரைக்கிடையாதபோது' வியாதிகள் ஸ்மர்த்தவ்ய வாங்காங்க வஸ்யவரிஸாயம்' என்றருளிச்செய்த கணக்கிலே ஸ்வாஸ்ரயவிராஜஸ்ரீமத்யாராகிலுமாம் அவரைவரித்துக்கப்ப்ரவணமென்றுகொண்டுதாய்மாரைவிட்டுப்போந்தபெண்பிள்ளைபடியைப்பேசுகையாலே ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யவிஷயங்களென் றருளிச்செய்தார். 'ஸ்வாதந்த்ர்யவஸம்யாஸ்ய விதாவஸம்ராவஸ:'' என்கையாலே அல்லாதார்எல்லாரும் வராதிறே; ஆறாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வரூபவிரோதிகளைப்போக்கி அவன்நம்மைக்காக்கக்கொள்ளுமவனென்றுகொண்டு "நஹ்யேஜீவிதுமர்ஹாமி க்ஷணமபி விநா த்வயா" என்கிறபடியே இவர் ஸம்ஸாரியான அவைதான்தனனடையையே போனபடியையருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீதநடைட ஸம்ஸாரஸாகர உத்தாரகோபாயிகளை ஸஹாயியாகிற்பன் என்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எழுந்துநடக்கப்புக்கால் ஓரடிபேர்த்து வைக்கவும்மாட்டாதபடியான ஸ்வஸாத்யதேயில் நெடுந்தூரங்கடந்துவரும்படியான ஸக்தியையும் யோகஸ்வபாவஜநாவதாரநாதிஸமமறும்படியான வேஷசேஷ்டிகளையும் எம்பெருமான்தானே உண்டாக்கிவைக்கும்படியை யருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் தன்ஸம்ருத்திஅபததையும் ஸ்வாமிதரைத்தன்னோடுசேர்த்தாரிட்ட வழக்காம்படி அவன்வைத்தருளினபடியை அருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில அவனைக்ஷணமும பிரிந்திருக்கை ஸ்வரூபவஜ்ஞனுக்கு ஸஹ்யமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸாங்கமாக ஸந்ந்யாஸம்பண்ணுகையாலே ஸரண்யகோவயாஸக்த ஸாதநங்களில் குறைவில்லாதவனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி தேஸிகஅநுக்ருஹாதிகளாலே எம்பெருமான் ப்ரபத்திஸாதநமென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். யோஸா ஸமவதாம் ஸாதிகாநாம் ஸம்ஸாரார்ணவ ஸந்தரணம். ஸத்யஸாதநம் பாதஸ்ய ஸாதநமாக ஸங்க்ரஹித்தருளினார் என்கை. ௬௰

[௬௰]

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய் ஸமஸ்ததேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆறும்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி – ஏழாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(உண்ணிலாவிய) இப்படி எம்பெருமானைக் காணப்புக்கு எனனுடைய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைப் போக்கி என்னையடிமைகொண்டருளவேணுமென்று ம்வகுக்கச்செய்தேயும் அவனுக்குத் தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தாலுமிவரைக்கொண்டே திருவாய்மொழியை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலுமிப் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்தருளாமையாலே பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இவர்தம்முடைய கரணங்கள ப்ராக்ருத விஷய விஷயங்களாய் ஸர்வஸ்வமாயிருக்கச்செய்தேயும் விஷயப்ரவணகரணஜாதீயமாகையாலும் இன்றளவும்வர வாஸநாரூபமெல்லாம் விஷயப்ரவணமாய் ஸர்வதா நாஸ்திவிரோதியாகையாலும் இப்போது மஹாத ஸம்ஸ்லேஷ ப்ரதிபந்தகமாகையாலும் ஸ்வபாவமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ஸ்லேஷா நர்ஹமாகையாலும் இவற்றினுடைய துஷ்டாசாரத்தாலே விஷயங்களில் ப்ரக்ருஷ்டரைப்போலே யதீந்த்ரியரப் எம்பெருமானைக் காணப்பெறாத துஃகத்தாலே வ்யஸநமாய்க்கொண்டு எம்பெருமானை நோக்கி இக்கரண ஸந்நிதானத்தைத் தவிர்ப்பித்தருள வல்லையாயிருந்து வைத்துத் தவிர்த்தருளாமையாலே நீ இவற்றையிட்டு என்னை ஹிம்ஸிப்பித்து உன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய்? இத்தாலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு ஸர்வேச்வரனிகனே இவற்றினின்றும் உன் திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்று

ஸப்தமே தேவதேவோ பிதவ்ருத்தி ஸத்மாநஸாரம்ஸம் ।
காரஸ்வாபிக்ருவணாம் காருண்யாத்ரை ஸ்ரீரங்கநாயகமே ஸுவாஸநாஸேயய ॥

ஏழாம்பத்து.

இ—ஸத்தைப் ஸம்ஸ்லேஷப் ஸமஸ்தஜந ஸஹ்ருத்தாய் ஸர்வேச்வரனாயிருக்கிற திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே இப்படி ஸர்வஸ்வ ப்ரஸாதம் பண்ணினவநந்தரம் க்ருதக்ருதஜ்ஞதையாலே நிஸ்ஸீமராய் நிஷ்பரராய் நிஸ்ஸம்ஸயராய் ஸுஷ்டிர நிர்பரராயிருக்க ப்ராப்யமாயிருக்க விவரித்திருவாய்மொழியிலே வந்தேறி இந்த்ரியங்களை இன்று ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றும் நீ யென்னைக் கைவிடப்பார்த்தாயென்றும் சொல்லிக்கொண்டு க்ருது நம்பண்ணுகை யஸஹ்ருதமன்றோவென்ன ஸவகலிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதர்ஜியால்) பண்டுபோலேயென்றது - பண்டுபோலேயென்றபடி; முடிபானேயில் தான் சொன்னபடியே தம்முடைய கரணங்கள் ஸர்வேச்வரப்ரவணமாகயிருக்க விக்கரணங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறதாதத்தாலே பித்தனையலற்றுகை ஸாஹஸிகமோவென்ன ஸந்நிதி செய்கிறார் (தம்முடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷய த்ருஷிபால்) அநாதிகாலமிதராஜியாலே ஸர்வ ப்ருத்திலே இந்த்ரியங்கள் விரோதிகளாயிருந்தபடியுமிப்போது மிக்குருவிபாலே ஸம்ஸ்லேஷ நஸாதத்திலும் விரோதிகளாயிருக்கிறபடியும் ஸ்வபமித்ருஷியாலே ஸவிஷ்ருஸ்கூதத்திலும் விரோதிபாகத்தக்கபடியும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஸுஷிரத்ஸ்வாஸள ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்லேஷிவிரஹம், ஸுஷிரகஸம்ஸ்லேஷமாவது ஸம்போககாலமான பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம். இவருடைய கரணங்கள் ப்ராக்ருதவிஷயப்ரவணங்களாயிராவிட்டாலும் எம்பெருமான் தீம்ஷியஜூகையாலே அவனோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களாயிருக்குமென்று கருத்து. (ஸம்ஸ்லேஷாத்தாலேயிக்ருஷி) ஸம்ஸ்லேஷங்கள் கடியாதிருந்தாலும் அவைகளுடைய ஸந்நிதியில் நடுவே வஸிக்கை யதிஸஹ்யமாயிருக்குமிறே யென்று கருத்து. (நீயிவற்றையிப்படியிருஷி) முன்பத்திலே ஸாத்ம்யபோகம் பண்ணுகிறபடியைச்சொன்னவித்தமே ஸாத்ம்யபோகாஸக்தரை விக்ருஷ்ணா மித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரமென்று ஸங்கதிமாயத்து. (இவற்றின்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூ—உண்ணிலாவிய வைவராற்குமைதீற்றியென்னையுன்பாதபங்கய* நண்ணிலாவகையே நலிவானின்னுமெண்ணுகின்றாய் *எண்ணிலாப்பெருமாயனேயிமையோர்களேத்துமுலகமூன்றுடை* யண்ணலேயமுதேயப்பனே யென்னையாள்வானே*

க.

ஆ—திருவடிகளைப்பூண்டு கொண்டு கிடந்தஎம்பெருமானைக்கண்டபின்பு பெருத்த ஸந்தாபமும சக்தமாம்ஸ்ருஷ்டவ்ருத்தி ஸம்யக ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலுமாக வம்ஸாகவநிகையில பிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலே

இ—அவதாரிகை)இப்படி இந்த்ரியங்களை நிவ்ருத்திப்பிக்கவேணுமென்று இடபத்தினுவக்க உத்திலேசொல்லுகையாலே இப்பத்துக்கு எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ஸ்வீகாரணோபாய ஸுமான இந்த்ரிய விஸ்ரம்ஸநஸாமர்த்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று ஸங்கதி கமாய்த்து. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே ப்ரபதநத்தைப்பண்ணி இப்பத்திலே யவனுடைய ஆச்ரிதா நிஷ்ட விஸ்ரம்ஸநஸாமர்த்யத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு தம்முடைய இந்த்ரிய நிவர்த்தநத்திலே விளம்பியாதபடி யவனை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று கீழோடே யிப்பத்துக்கு ஸங்கதிஸங்கதிமத். இவ்வர்த்தத்தை "தமேவஞ்ஞாநம் விதித்வாவிசேஷவ்ருத்தம்: ஸமாஸாக விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண: இந்த்ரியாணாம் ப்ரஸங்க்யாநம் நிஷ்ட ப்ரஸங்க வஸ்ருஷ்டம் ப்ரஸமாஹிதம் வபத்" என்றருளிச்செய்தார்.

*

ஸ—எண்ணிலா - எண்ணில்லாதவையான, அஸங்க்யேயங்களானவென்றபடி. பெரு - பெரியதுகளான' ஸ வேலாதக்ருஷ்டங்களான வென்றபடி. மாயனே- ஆச்சர்யங்களை யுடையவனே? விசித்ரஸக்திகளை யுடையவனே யென்றபடி. ஸம்போதி. நீ ஸர்வஸக்தனாயிருப்பதுஎன்னை இக்காரணங்களையிட்டுநலிகைக்காக வென்றறிந்தேனே ன்று கருத்து. இமையோர்களேத்தும். நித்யஸூரிகளாலே ஏந்தப்படாநிற்கிறவரான, ஜிதேந்த்ரிய இங்கே நித்யஸூரிகளைச் சொல்லுகிறது. உன் திருவடிகளைவிஸ்லேஷிக்கில் தரிக்க மாட்டாதாரை இந்த்ரியங்களையிட்டுநலிக்கிற விப்பெருங்குணத்தை யேத்துகைக்குனக்கொரு வ்யுத்பத்தி யுண்டாயிருக்க நீமெய்யவனா, அண்ணலே - ஸ்வாமி, ஸ்வாமியாயிருக்குமவன் நம்மைநலியுமோ வென்றுநான் நம்பிஇருக்கும்படிபண்ணி என்னைநலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. அமுதே - அம்ருதமே? எனக்குநிரவதிக ஸௌந்தர்யனவனே என்றபடி. உன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தை யெனக்குக்காட்டினது வேறொரு ப்ரயோஜநத்திலும் பொருந்தாதே உன்னையே நினைத்துநான்நோவுபடுகைக்காகச்செய்தாயென்றுகருத்து. அப்பனே - உபகாரகனே? உத்தி தொடங்கி யிவ்வளவாக எனக்குபகரித்தவனே, இப்படி உபகாரகனாயிருக்கிறவன் நம்மை நலியானென்று நான் விஸ்வஸிக்கும்படி பண்ணிஎன்னைநலியப்பார்த்தாயென்று கருத்து. என்னையாள்வானே - இன்னமுள்ள உன்னுடைய குணங்களாலே யென்னை வஸீகரித்தவனே, இதெல்லாம் தம்மை நலிகைக்காக வென்றிருக்கிறார். உள் — உள்ளே, என்னுடைய ஸரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. உள்நிலாவிய என்கிறவிடத்திலே ளகாரலோபம் செய்யுள்விகாரமென்னு தெரிகை. நிலாவிய - வர்த்தியாநிற்கிற, நிலாவுகைவர்த்திக்கை. ஓடிப்போய் தப்பவொண்ணாதபடி ஸர்வதா என்னுடைய ஸரீரத்துக்குள்ளே வர்த்தியா நிற்கிறார்களென்று த்வாரநியாலே சொல்லுகிறது. ஐவரால் ஐந்து பேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. ஐந்துபேராலேஎன்றுசொல்லாதே ஐவரால் என்று வெதநரைச்சொல்லுமாப்போலேசொன்னதுயிவையஹங்காரைபோலே யிருக்கிறனவென்று. ஐவராலென்கிறவித்தால ஒருவரிருவராலும் பரிஹரித்துக்கொள்ளலாமென்று தோன்றுகிறது. இன்னும் - உத்தரோத்தரமும், கீழ்ச்சொன்ன பந்தரிபாந ஸம்ஸாரத்தில் நலிந்ததுபோராதே ச நந்தமான ஸம்ஸாரத்திலுமென்றபடி. குமை - வேதனையை, தீற்றி - தின்றபண்ணி, அநுபவிக்கப்பண்ணியென்றபடி. இந்த்ரியங்கள் சிறிது நலிவுபண்ணினாலும் பண்ணவொட்டாமேதானேகைக்கொண்டு நலியப்பார்க்கின்றீர். என்னை உன்திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஸ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டாதவனைவெட்டுகை. உன்பாத பங்கயம் - உன் ஸ்ரீபாத பங்கஜத்தை, நண்ணிலா வகையே - நண்ணாதபடியாகவே, நண்ணுகை - கிட்டுகை. நலிவான்-நலிவதற்குக் கடவனாக, திருவடிகளைக்கிட்டாமையே நலிவென்றிருக்கின்றார். எண்ணுகிறாய் - எண்ணுகின்றாய், இவனைநம்பக்கல் கிட்டாதபடி பண்ணுகைக்கு உபாயமேதோ வென்று சிந்திக்கிறாய்

௨—என்னையாளும்வன்கோவோரைந் திவைபெய் திராப்பகன்மோதுவித் தட்* டுன்னைநானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்* கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடன்ஞாலங்காக்கின்ற* மின்னுநேமியனாய்வினை

ஆ—கூப்பிடுகிறார். ஐஶ்வர்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்த விவக்ஷயா ஶக்தியுக்தனாய் ஸர்வேஶ்வரனாய் நிர பேக்ஷஹேதுக கல்யாணகுணவானாய் ஆஶ்ரிதவத்ஸலனாயிருந்து வைத்து இன்றளவும் அநாதிகாலமெ லாமுன் திருவடிகளை யிழப்பித்து வைத்து இன்னமுமென்னுடைய ஶரீர ஸம்பந்தமுமாய் கர்மவ ஶ்யமுமாய் த்ரிகுண த்ரவ்யமுமாய் ஸ்வதந்த்ரமுமா யிருந்த இந்த்ரியங்களாலும் விஷயங்களிலே யென் னை யாகர்ஷிப்பித்து உன் திருவடிகளை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கிலும் தரிக்கமாட்டா திருக்கிற வென்னை யுன்றிருவடிகளை யிழப்பிக்கவோ பார்த்தருளுகிறது பிரானே? யென்றுகூப்பிடுகிறார். ௧௧

(என்னையாளும) ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேயும ஸௌஹார்த்தத்தாலேயும நிருபாதிகனான வென்னை உமக்குத்தந்து உம்முடைய ஶேஷித்வ ஸம்பந்தத்தையும் அறிந்து ஸம்பந்தியாக வர்த்திப்பவனுமாயிருந்து வைத்து நானும்மை உபாஸ்யராக்கி யென்னை இழப்பிப்பதோவென்னில் எனக்கு நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தத்துக்கு ஸ்வாமியுமாய் ஸம்பந்தியாக வர்த்திப்பவனுமாயிருந்தாயே யாகிலுமுன்னை ஶரணம்புக்க பின்னுமிந்த

✻ முதற்பாட்டு ✻

இ— எண்ணிலாப்பெருமாயனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதியால்) உலக மூன்றுடையண்ணலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அமுதேயப்பனேயெ ன்னையாள்வானே என்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிருபாதிகேத்யாதியால்) இன்னமுமென்கிறவர்த்தத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இன்றளவுமித்யாதியால்) இன்ன முமென்கிறதற்கு இழப்பிக்கவோயென்கிறத்தோடே யன்வயம். உண்ணிலாவியவென்றதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய ஶரீரேத்யாதியால்) இந்த்ரியங்கள் ஸ்வதந்த்ரங்களாயிருக்கச்செய்தே ஐவராலென்றிவற்றை சேதநரைப்போ லே நிர்த்தேஶித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிகுணேத்யாதியால்) குமைதீற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலேயித்யாதியால்) என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால்) உன்பாதமித்யாதி எண்ணுகின்றாயித்யஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவித்யாதியால்) ௧௧

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

அவன்பக்கலிலே ஶரணாகதிபண்ணுகிற விஶேஷணத்திலே கன்னலேயமுதேயித்யாதியாலே யவ னுடைய ஸௌஹார்த்தாதிகளைச்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே யுமித்யாதியால்) கன்னலேயமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிருபாதிகஸௌஹார்த்தமென் று) வினையேனுடைவேதியனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶுத்தஸத்வனென்று) கார்முகி ல்வண்ணனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமியென்று) கடன்ஞாலம்காக்கின்ற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஐந்திவைபெய்து என்கிறவிடத்தில்விவ க்ஷாயமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஶரணமித்யாதியால) வைத்தருளுகையாலேஎன்கிறதுக்கு ஸ்வயம்படா ம்—யென்றபடி. ஸம்ஸாரனுக்கொழிய வேறுஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்றிருக்கிறார். உபகாரகனைவிஶ்வாஸனையிப்படி ப்ரகாரகனைச் சொல்லுகிறது தனக்கவனேயிருக்கமையாலே. ௧௨

கன்னலே - மாதுர்யம் அமுதே - அம்ருதமே, போக்யத்தாலுமாக ஸௌஹார்த்தனே என்றபடி. வினை யேனுடை - உனைகிட்டவொட்டாதபடியான பாபத்தை யுடையேனான வென்னுடையவனான, எனக்குன்னை ஸ்வாமியாக நினைவிக்க த்தந்தவனானவென்றபடி. வேதியனே - வேதவேத்யனே, ஸர்வஸ்வதந்த்ராணாம் ரக்ஷகர்கள் லக்ஷணங்களை யுடையவனே என்றபடி. கார்முகில்வண்ணனே - காளமேகம் ஸ்வபாவனே. வண்ணம் - ஸ்வபா வம். வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஔதார்யத்தை ஸ்வபாவமாக வுடையவனே என்றபடி. ஸாதவிஶ்ராணனத்தை ஸ்வபாவனே என்கை. கடன்ஞாலம் - ஸமுத்ராவ்ருதமான பூமியை, ப்ராக்ருதர்களை ஸ்வஸ்வதர்மோத்யோகங்க ளையுமென்றபடி. காக்கின்ற - ஸர்வரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை, மின்னுநேமியனாய் - மின்னுகிற நேமியை உ டையவனே, நேமி - சக்ரம் - நேமியையுடையவன்நேமியன். இஶ்வரன் ஸ்வரூபவைச்சொல்லும்போது நேமியனு

ரூ:— யேனுடைவேதியனே*

॥௨॥

ஆ— ப்ரக்ருதியிலேஎன்னை வைத்தருளுகையாலே உனக்கநந்யார்ஹ ஶேஷமானவென்னையதிப்ரபலங்களான விஷயங்களுக்குஶேஷமாக்கி அவற்றையிட்டு பாயிப்பித்துன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணப் போகிறாயென்று ஸப்படாகின்றேனென்கிறார்

॥௨॥

(வேதியாகிற்கும்) உம்மை நானிந்த ப்ரக்ருதியிலே வைத்ததொரு ப்ரயோஜநார்த்தமாக வாதலாலிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்னில்? நிவிஜஜஹளிர்மாண நிமருணாஜுருண க்ரமேண

இ— கின்றேனென்கிறத்தோடே ஈயம். என்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கநந்யார்ஹாழியால்) ஆளும்வன்கோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈக்திப்ரபலவைதாழியால்) யோதுவித்திட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவற்றையிதாழியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைபிதாழியால்)

॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

நீயென்பக்கல் ஈத்ருஶோபகாரகனுமிருந்தாயேயாகிலுமிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்காத ஞாத்ரத்தைக்கொண்டு நான் ஸடப்படாநின்றேன் என்றிப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே அவனை மஹோபகாரகனாக ஒப்புக்கொண்டருளிச்செய்த வாழ்வார் என்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நீ நலிவித்தாலுனக்கு ப்ரயோஜநம் ஸித்திப்பதொன்றுமில்லை கொண்டுமென்னைப் நலிவிக்கைக்காகவே ப்ரவர்த்திக்கிறாயென்றிப்படி மேலிரண்டுபாட்டுக்களாலே யவனை கேவலநிர்த்தயனாகச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மையிதாழியால்) உமக்கு ஸர்வோபகாரகனாயிருந்த நானும்மைநலிவிப்பனோ வென்றவன்சொல்லுகையாலே அவனை மஹோபகாரனாயொப்புக்கொண்டார் கீழ் இப்போது இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிவர்த்திப்பிக்கக்கடவதன்றென்று அவன்சொன்னவாறே யிப்படிகுற்றஞ்சொல்லுகிறாராகையாலே இது ஸம்கதமென்றதாயிற்று ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவேயென்றது - திருவாய்மொழியை நிறைவேற்றுகையைச்சொன்னபடி. இத்தைச்சொன்னவிவ நநாதிரிப்பென்று ஸபத்தாலே ஒருப்ரயோஜநத்துக்காகவென்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுகிறார். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிமைதாழியால்), சோதிநீள்முடியாய் என்கிறவித்தாலே ஸூசித

ப— மென்று ஈஶ்வரமாயிருக்கும். ஜ்யோதிஶ்ஶோபகாரணமுமாய் திருமேனிக்குப்பரபாகமமாம்படி ஸர்வோத்தமான திருவபிஷேகமுடையவனே என்றபடி. இத்தனைமஹோபகாரனாயிருந்தும் இப்போதென்னை இந்த்ரியங்களையிட்டு நலியப்பார்க்கிறாயென்று ஸப்படுகின்றேனென்று சொல்லுகைக்காக விக்ரஹோணங்களைச்சொல்லும் அநுஸந்தித்தபடி. என்னை - உனக்கநந்யார்ஹஶேஷபூதனான வென்னை, ஆளும் - ஆளாகிற்கிறவைகளான, உனக்கே கிங்கரனான வென்னைத் தங்களுக்கு கிங்கரனாக்கிக்கொண்டு ஸ்வகார்யங்களிலே ஏவுகிற ஆவலிகளான, வன் - ப்ரபலங்களான எனக்கு ஜயிக்கவொண்ணாதவைகளான வென்றபடி. கோ - ஸ்வாமிகளான, எனக்குத்தாங்களே தங்களுக்கு ஶேஷங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தங்களுக்குக் கூறையேறு தேடியிரும்படி குமைத் தென்னை ஶேஷமாக்கிக்கொண்டவையான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றைக்கொன்று ஸத்ருஶங்களாகாதபடி விஜாதீயங்களையுடையவையான வென்றபடி. ஐந்து பஞ்சஸம்க்யங்களான, "ஷட்காரவர்கா" என்கிற நிமையும் போய்விட்டது இவையென்று கருத்து. இவை - இந்த இந்த்ரியங்களை, பெய்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, என்மேலே, கஞ்சமாக திரோதித்தென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்மேலே ஹிரண்யன் ஸர்வவிஷமாக்ஷமாலவிடுத் தவனைப்போலேயென்றுகருத்து. அடியார்களகுழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' என்று ப்ரார்த்தித்த வெனக்குஇவற்றுடனேகூடும்படியாவதேயென்றுகருத்து. இராப்பகல் - நக்தந்திவம், காலத்துக்கெல்லாம்விநியோகம் என்னை மோதுவிக்கைபிலேயே யாய்விட்டதே, ஓழிவில்காலமெல்லா மடிமை செய்யவேணுமென்று கசப்பட்ட ஸமம் அழியதாகப் படைத்தேனென்று கருத்து. மோதுவித்திட்டு - என்னைமிகவும் நலிவித்து, மோதுவிக்கை - அதிஶயமாக ப்ரஹரிக்கை, இட்டென்று ஸாகல்யத்தால் ப்ரயோஜநம். உன்னை - நிருபாதிகனான உன்னை, நான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாநான், அணுகாவகை - கிட்டாதபடி, அப்படி யொளித்துப்போவாய் கிடாயென்றபடி.

மூ—வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்றிருவடிச்*சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ*
வாதியாகி யகலிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட* சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூத
௩॥
-னனே*
சூதுநானறியாவகை சுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்* போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்

ஆ—காரணத்வேந ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஜகத்தைப் படைத்த ஸர்வசக்தியான
-ம்மைக ப்ரயோஜநனுமாயிருந்த வுனக்குப்ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தவநாதகாலமெல்லாம் ஸம்ஸார
-மான விஷயங்களாலும்பாதிப்பித்துன்திருவடிகளைச்சேராதபடி தடுத்தாலென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார்.॥
(சூது) இந்த்ரியவச்யமான வென்னுடைய பாபத்தைப்போக்கவல்லையுமாயென்னுடைய பாபத்தை
ப்போக்குகைக்காக கர்த்தவ்யாந்தரவனுமாயிருந்துவைத்துன்திருவடிகளைப்பெறுகைக்குபாய முன்திருவடிகளே

இ—மாகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) தொண்டனேனித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்திலே யதார்த்தமிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கி
றார் (ப்ரக்ருதியிலேயித்யாதியால்) வேதியாநிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவரத
த்யாதியால்) ஐவரால்மோதுவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியங்களாலுமித்யாதியால்)
சாதியாவகையென்கிறதையுரைக்கிறார் (சேராதபடியென்று) என்பெறுதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
௩॥
ய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்)

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யாதுமித்யாதி குழவியித்யாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) வினையேனி
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய பாபத்தைப்போக்குகைக்காக கர்த்தவ்யாந்தரவனு
மிருந்துவைத்தென்று) சூதுநானறியாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை

மூ—ஆதியாகி - காரணபூதனாய், அகலிடம் - விஸ்தீர்ணையான ப்ருத்வியை, இடம் - ப்ருத்வி. படைத்து -
ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு - ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்து - பாநஸ்ருஷ்டிகாலே உத்காரணம்பண்ணி,
கடந்து - பிறர்ஸ்வஹஸ்தியாமே த்ரிவிக்ரமனாயளந்து, இடந்திட்ட - வராஹனாய்ஸ்தாபித்தவனான, இப்படிஸர்வ
விட கார்யமுக்தனாயிருக்கிற உனக்குஎன்னாலே ஸாதிக்கவேண்டியதொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. சோதிநீ
ள்முடியாய் - ஜ்யோதிர்மயமாய்உத்துங்கமான கிரீடத்தையுடையவனான, முடியையுடையவன்முடியான். முடியா
யென்றுஸம்போதியில்ஸாம்பவமாயிருக்கும். ராஜாதிராஜனாயவாத்ஸல்யகுணனாயிருக்கிற உனக்குகீழைக்குஅந
வாப்தமாய் உதவாதவாத்ஸல்யமொன்றுண்டோ என்றுகருத்து. தொண்டனேன் மதுசூதனனே - பவனான
வென்னுடைய விரோதிநிரஸநனே, தொண்டன்- பவன், இஸ்வபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது
தொண்டனேனென்றுஸம்பவமாயிருக்கும். உன்னுடைய ஜ்ஞானங்களையநுபவிக்கையிலேபவனானவெனக்கு
ஐயாஎன்கிற அஸுரனைப்போலே அநிஷ்டமாயிருந்தப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிகளைப்போக்கும்ஸ்வாமியனே என்றபடி.
வேதியாநிற்கும் - வேதியாநிற்கிற, வேயநம்பண்ணுகை - பாரத்தாலேஉருவும்படிபோடுகை. மிகவும்ஹிம்ஸியா
நிற்கிறஎன்றபடி. ஐவரால்-ஐந்துபேர்களாலே, பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே என்றபடி. வினையேனை- உன்னுடையாக்ஷ
த்துக்குவிஷயமாகவொட்டாதபடியான பாபத்தையுடையவனானவென்னை, மோதுவித்து - ப்ரஹரிப்பித்து,
மோதுகை - ஸர்வமாகப்ரஹரிக்கை, உன்திருவடி- உன்னுடையதிருவடிகளை, சாதியாவகை- ஸாதியாதபடி.
ஞானடையாதபடி என்கை. தடுத்து - நிரோதித்து, நீஎன்பெறுதி - நீ என்னப்ரயோஜநம் பெறப் புகுகிறாய்,
ஒருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. ஸ்ரீஸாதாழ்வானை நீ ஸத்ருப்ரதிஜ்ஞனைக்காகப் பிரித்துவைத்தாய், என்
னைவிச்லேஷிப்பித்து வைக்கிறதுக்கு என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நான் படுகிற வ்யஸநத்தாலுனக்கு ஒருப்ர
யோஜந முண்டாகில் எனக்கிதுவே யமையுமென்று கருத்து. அந்தோ!- ஐயோ, ரக்ஷகனாயிருக்குமவனே
௩॥
பாயகனாவதே என்று சோகிக்கிறபடி.

யாதும்- ஸகலசேதநங்களும், யாவரும் - ஸகலசேதநரும், இன்றி- இல்லாமல், சேதநாசேதநங்க
ளிலே ஒன்றும் விடாமல்என்றபடி. ஙின்னகம்பால்- உன்னுள்ளுக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு. பாலென்று ஸப்தமீ
விபக்த்யர்த்தம். உன்வயிற்றுக்குள்ளே யென்றபடி. ஒடுக்கி- ஒடுங்கப்பண்ணி, ஓராலின்- ஒருவடவ்ருக்ஷத்தினுடைய

ஆ— டாய்* பாதும்பாவருமின்றிநின்னகம்படியெலாடுக்கியோராலினீளிலை* மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினை தீர்மருந்தே* ॥ ச ॥

நீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை* நேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெஞ்ப்பாழென்னை* யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்* வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணு

ஆ— பென்றிருக்கிற என்னுடைய வறிவுங்கூட வழியும்படி இந்திரியங்களைச்காட்டி என்னைக்கலக்கி யுன் திருவடிகளைச்சேராதபடி பண்ணிப்போகவொகாதே புகுகிறதென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(நீர்மருந்தின்றி) ஸ்ரீதவிரோதிநிரஸநசகஸஹாயனைப் ககநாமாணவகதா ஷ்வேர்வகாரண ஸ்வரூபலும் ஸஹஸ்ரநாமாயிருத்துவைத்து கஹிகிதவிஷயாவ்ய ஹாவ்யாபகங்களாலே யதிஜை ஸ்ரீதவிகளுக்கொண்டு ப்ரக்ருதியிலே இவ்வாத்மாவை வரிஷ்டிபிக்கிற விஷயங்களாலேசுற்றும்

இ— ப்பெறுகைக்கித்யாதியால்) சுழற்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (கலக்கியென்று) உன்னடிப்போதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளைச்சேராதவித்யாதியால்) இத்தாலென்னை இந்தப்ரக்ருதியிலேநிறு த்தினவித்தானுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி ஆதலால் என்னைப்வீடிக்கைக் காகவே இப்படிசெய்கிறதென்று இப்பாட்டிலேசொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியறிவது. ॥ ௬ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அசுரர்வன்குலம்வேர்மருங்கறுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) அடலாழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கநாமாணேத்யாதியால்) வேர்மருங்கறுத்தா யென்கிறவிடத்தில் ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹேத்யாதியால்) நீர்மருந்தின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கஹிகிதவென்று) ஐந்துநோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயேத்யாதியால்) அடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுதிரேத்யாதி யால்) ஐவரைநேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்திரியங்களாலே

ப— இன்னவிடத்திலேமூனத்தெழுந்ததென்று தெரியாததொருவடவ்ருக்ஷத்தினுடையவென்றபடி. நீள் - நீளா நிற்கிற, - பெருமை கழிந்து அப்போதான் விஸ்த்ருதமாகாநிற்கிறஎன்றபடி. இலைமீது- இலையினுடையமேலே சேர் - கண்வளர்ந்தருளினவனை, குழவி - ஶிஶுவானவனே, குழவி - ஶிஶு, வினையேன்வினை - பாவமே நிறைவாகும்படியானவென்னுடையபாவங்களை, தீர்மருந்தே - தீர்க்கவௌஷதமானவனே, ஓர் - சுவிதீயவனு ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, இந்திரியங்களையென்றபடி. காட்டி, என்மேலே கொண்டுவந்துவிட்டுஎன்றபடி, சூது அறியுவகை - சூதை நானறியாதபடி, சூது - உறுவது, உசிதமானதென்றபடி, உன் திருவடிக ளே உசிதமாயவையென்று நானறியாதே போம்படியென்கை. சுழற்றி - யென்னை ப்ரமிப்பித்து, உன்னடிப் போது- அரவிந்தத்தை, போது, வாஷம், இங்கேகமலம்விவக்ஷிதம். நானுகாவகைசெய்து - நான்கிட்டா தபடி பண்ணி; போதிகண்டாய் - போவாய்கிடாய்,எனக்குத்தோற்றாதபடி போகப்பார்க்கிறாய் கிடாயென்றபடி. கண்டாயென்கிற வ்யத்தாலே நீயிப்படி செய்வாயென்றுமிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்று தோற்றுகிறது ॥ ச ॥

அடலாழி - வராகரூபாயிபானவக்ரத்தை, அடல் - பராக்ரமம், ஶாகவாதீவைகளுடையவை. ஏந்தி - தரித்து, அசுரர்வன்குலம் - அஸுரர்களுடைய ப்ரபலமான கூட்டத்தை, வன் - ப்ரபலம் மருங்கு வேரென் று மதிப்பது மருங்குவேர் - பார்ஶ்வத்திலவேரோடே, மருங்கு - பார்ஶ்வம், நிஶ்ஶேஷமாக என்றபடி. அறுத்தாய் - சேதித்தவனே, ஸம்போதி. நீர்மருந்தின்றி - தீர்க்கத்தக்கமருந்தில்லாமல், ஒன்றாலும் நிவர்த்தி க்கமுடியாதென்றபடி. ஐந்துநோய் - பஞ்சவ்யாதிகளாலே, ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற வ்யாதிகளா லென்றபடி, அடும் - பாதிக்குமவையான, இது இந்திரியங்களுக்கு விஶேஷணம், செக்கிலிட்டு - திரிவகத்திலே வைத்து, ஸஞ்சரிக்கிற ஶரீரமாகிற யந்த்ரத்திலே வைத்தென்றபடி. திரிக்கும் - இவ்வாத்மாவை சுழற்றுமவையான, ஐவரை - ஐந்துபேர்களை, ஸ்வாமிநிதேத்தாலே ஸம்பந்தம் தோன்றுகிற இந்திரியங்களை யென்றபடி. நேர்மருங்குடைத்தாய் - நேர்மரு ங்கு, நேர் - முற்புறம், மருங்கு - பார்ஶ்வம், என்னுடையமுற்புறத்திலும் பக்கங்களிலும் இருக்கும்படியென்கை. அடைத்து - நிவிர மாகநிறுத்தி, கஹிதநுபூ என்றொருவாசனை நலிகைக்காக சுதிரம்

...ளார்பெருமானேயோ* ॥ரு॥

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை* மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செ

ஆ— நிராயிப்பித்த தன்னைக் கைவிடுவாரைப்போலே யிராநின்றாய், நீயென்னைக்கைவிட்டால் வேறெனக்கு ரக்ஷகருளரோ? ஆதலால் ஸம்ஸாரிகளுக்கஸாதியாயிருந்த திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள் சூழவெழுந்தருளியிருந்த வுன்திருவடிகளிலே யடியேனைவாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ரு॥

(விண்ணுளார்) திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்த உன்திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கிற வயர்வறுமமரர்களையுங்கூட ஸ்வவஸமாக்கி யுன்திருவடிகளையிழப்பிக்கவல்ல விந்த ஸப்தாதிவிஷயங்கள் தன்னிலமாவது பின்னை நீயுங்கைவிடுவது ஆனாலென்னை என்செய்யா இவைசெய்யும்வாரமெய சொல்லவுமல்ல இந்தவாமெய்யாலே கூப்பிடுகிற வென்னுடையசொற்களிலும் கண்ணும் ஷாஸஸ்ஸங்காஸமான வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலு முன்னைக்காணப்பெறுமையாலே யவஸமான வென்னுடைய அக்ஷராதிகரணங்களிலு

இ—உத்யாதியால்) நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவிடுவாரை உத்யாதியால்) ஆர்மருந்தினியாகுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயென்னையித்யாதியால்) விண்ணுளார்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால் நீயென்னை உபேக்ஷிக்கப்பார்க்கிறாயென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி இப்பாட்டிலே இப்படிகைவிடாதே என்னையாஸ்ரிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸாதிதை. ॥ரு॥

✷ ஆறும்பாட்டு. ✷

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலே உத்யாதியால்) செறுமைம்புலனிவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவஸமித்யாதியால்) விஷயங்களென்கிறதற்கு என்செய்யாயென்கிறத்தோடேயன்வயம். மண்ணுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலமாவதென்று) மற்றுநீயும்விட்டாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையித்யாதியால்) தன்னிலமென்றது - தங்கள் காரியங்களைத்தட்டில்லாமல் செய்யலாம்படியான ஸ்தலமென்றபடி. இவ்விடம் ப்ராக்ருதவிஷயங்களுக்குத் தன்னிலமாயிருக்க நீயுமென்னைக்கைவிட இப்படியானவிந்தவிஷயங்கள் என்னையென்னபாடுபடுத்தாவென்றுகருத்து. என்செய்யாஎன்கிறவிடத்தில் ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இவைசெய்யுமித்யாதியால்) பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாமெய்யாலேகூப்பிடுகிறவித்யாதியால்) பத்தியினுள்ளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணும்ஷேத்யாதியால்) கண்ணுளாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) இப்வடிவு

ஸ—ஸாமாயரெல்லாரும்சூழ்ந்திருந்தாப்போலேஎன்னைச் சுற்றிலும் நிறுத்தின்றபடி. நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் - நெகிழ்க்க விவக்ஷையுடையவனுக்கு ஸத்ருஸனாகா நிற்கிறாய், என்னை விஸ்லேஷிக்க விவக்ஷையுடையவனைப்போலே யிராநின்றாய் என்றபடி. இனி - ரக்ஷகனானநீ கைவிட்டபின்பு, மருந்தாகுவார் ஆர்?- இந்தவிஷயாஸக்தி ஸாமாந்யத்துக்கு நிவர்த்தகராகத்தக்கவர்களார், ஒருவருமில்லை என்றபடி. விண்ணுளார்பெருமானே - பரமபதவாஸிகளானநித்யஸூரிகளுக்குநிர்வாஹகனானவனே, ஓ என்று ஸோகாதிஸயத்தாலேஜீவனமாக வார்த்தநம்பண்ணுகிறபடி. “ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞா ஸாஸக்தித்ரு ஸாராஸாத ஸ்வஸமேஜநத்ய:” என்னுமாப்போலேதமக்குறவுமுறையாரான அயர்வறுமமரர்களையும் எம்பெருமானையும் நினைத்துத் தம்முடையவார்த்திஸயத்தாலே கூப்பிடுகிறார். ॥ரு॥

விண்ணுளார் பெருமாற்கு - பரமவ்யோமத்திலேயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்வாமியானஸர்வேஸ்வரனுக்கு, அடிமைசெய்வாரையும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறவர்களையும், நித்யஸூரிகளையுமென்றபடி. செறும் - அதிக்ரமிக்குமவையான அபிபவிக்கத்தக்கவையான என்றபடி. செறுதல்- அதிக்ரமித்தல், பெரியதிருவடியையுங்கூட ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலேஅவதரித்திருக்கும்போது ஸாத்த்விகனென்கிற வொருஸ்வரூபமாகிறவா ஸாரம்தப்பிப்போனவாறே உபேந்த்ரனையிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனையும் த்ருணீகரித்து வார்த்தை சொல்லப்பண்ணி வைத்ததிறே இவ்விஷயமென்றுகருத்து. ஐம்புலனிவை- இவைஐம்புலனென்றுமாறி அன்வயிப்பது. இந்தஸப்தாதிவிஷயங்களாகிறவை, புலமென்றுவிஷயங்களுக்குப்பேர், மண்ணுள் - ஸம்ஸ்ருதிக்குள்ளே, தங்களுக்குஅஸாதாரணமான

மூ— பெற்றால் மற்றுநீயும்விட்டால்* பண்ணுளாய் கவிதன்னுளாய்பத்தியினுள்ளாய்* பரமீசனேவந்தென்* கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே* ॥௬॥

ஒன்றுசொல்லியொருத்தினிற்கிலாதவோரைவர்வன்கயவரை* யென்றுயான்வெல்கிற்பனுன்திருவருளி

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தனுமாயிருந்த நீ என்னுடைய விஷயங்களெல்லாந்தீரும்படி என்னையுன்திருவடிகளிலே வாங்குகிறேனென்றுசொல்லுதல் நானுசையறும்படி வாங்கக்கடவதன்றென்று சொல்லுதலிரண்டத்தொன்று சொல்லாயென்றுகூப்பிடுகிறார். ॥௬॥

(ஒன்றுசொல்லி) இப்படி இத்தவிஷயங்களுமக்குவஶ்யமாகி இவற்றில் ப்ரவணமாகாதபடி உம்முடைய விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டீரோவென்னில்? ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளான தேவர்களுங்கூட உன்னையொழிய இவற்றைக்கடக்கமாட்டிற்றிலர் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வங்களையுமாய் உபாயத்தானுமாயிருக்கிற

இ— ஸ்ரீயஃபதியாக அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனுமாயென்று) பரமீசனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தனுமாயிருந்தஎன்று) ஒன்றுசொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிஷயங்களெல்லாந்தீராமல்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்னை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவர்இப்பாட்டிலே இரண்டத்தொன்றுசொல்லவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதம். ॥௭॥

ஏழாம்பாட்டு.

இந்தவிஷயங்களினின்றும் என்னையிப்போதே உன்திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்ற இவரின்னஞ்சிலகால விஷயங்களோடிருக்கையை இசைந்தார்சொல்லுமாப்போலே உன்னுடையக்ருபையில்லையாகில் இவ்விஷயங்களை நானென்றைக்குஜயிக்கப்புகுகிறேன் என்றுசொல்லுகை யவனாவிதமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வகதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தேவாஸுராதி குன்றம்வைத்தஎத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஒன்றுசொல்லி ஒருத்தினில்நிற்கிலாதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) வன்

ப— இந்தப்ராக்ருத லோகத்திலே என்றபடி. என்னை - விஷயங்களைஜயிக்கமாட்டாதஅஸமர்த்தனானவென்னை, பெற்றால் - தங்களுக்குபோக்யமாக வடைந்தால், மற்று - இதுதவிர, இப்படிமண்ணுக்குள்ளே என்னைப் பெற்றவித்தாய்மன்றிக்கே என்றபடி. நீயும்விட்டால் - ரக்ஷகனான நீயும்கைவிட்டால் - என்செய்யா - என்ன வீபவைப் பண்ணாது, ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் பண்ணுமென்றபடி. பண்ணுளாய் - பண்ணுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, பண் - ராகம், பண்ணுக்குள்ளே யிருக்குமவன் பண்ணுளான். பண்ணுளாயென்று ஸம்போதனம், அதினால் கூப்பிடுகிற வென்னுடைய வார்த்தாஸாரத்துக்குள்ளே இருக்கிறவனே என்றபடி. என்னுடைய ஸாரத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே? கேளாதவனல்லையே என்றுகருத்து. கவிதன்னுளாய்- கவிதைக்குள்ளே இருக்கிறவனே, அந்தஸாரத்துக்காப்ருய மானவென்னுடைய உக்திகளைக்கேளாதாயல்லைஎன்றுகருத்து. பத்தியினுள்ளாய் - என்னுடைய பக்திக்குள்ளே இருக்கிறவனே? எனக்குன்பக்கலுள்ள ப்ராவண்யத்தையறியாதாயல்லையேஎன்றுகருத்து. என்கண்ணுளாய் - என்னுடைய சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, நெஞ்சுளாய் - சித்தத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, சொல்லுளாய் - சொல்லுக்குள்ளே யிருக்கிறவனே, வாகிந்த்ரியத்துக்குள்ளே யிருக்கிறவனே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெறாதே ஸங்கடங்களான வென்னுடைய சக்ஷுராதி கரணங்களை யறியாதாயல்லையே என்றுகருத்து. வந்து - எனக்காக காலடிநடந்து வந்து, ஒன்றுசொல்லாய் - ஒன்றுசொல்லவேணும், என்னையுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையையாதல் சேராமையையாதல் இவற்றிலேதேனுமொன்றுசொல்லவேணும். ॥௬॥

அன்று - அந்தக்ஷீராப்திமதனஸமயத்திலே, தேவர் - தேவதைகளும், அசுரர் - அஸுரர்களும், வாங்க - வாங்கினவாறே, அவர்கள் கடையமாட்டாதேகைவாங்கினவாறேஎன்றபடி. இதுக்குவைத்த என்கிறத்தோடே அலைகடல் - அலைகிறகடலிலே, அரவம் - ஸர்ப்பத்தை, வாஸுகியைஎன்றபடி. அளாவி - ஸ்பர்சிக்கப்பண்ணி, சுற்றிஎன்றபடி. ஓர்குன்றம் - ஒரு பர்வதத்தை, மந்தரபர்வதத்தை என்றபடி. வைத்த - வைத்தவனை, அவர்களுக்குக்கடையலாம்படி திருத்தினவனை என்றபடி, எந்தாய் - ஸ்வாமி, கொடியேன் - க்ரூரனான, உன்னை யநுபவிக்க வொட்டாதபடி அதிக்ரூரமான பாபத்தைப்பண்ணினநான், பருகு - பருகும்படி, பருகுகை - பானம்பண்ணுகை, நன்றாக வநுபவிக்கும்படிஎன்றபடி. இன் - அதிபோக்யமான, அமுதே

ருளில்லையேல்* வென்றுதேவரசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்* குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகி
ன்னமுதே* ||௭||

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையுமயக்கநீவைத்த* முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தென்னை

ஆ— விஷயங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானென்னாலேஜயிக்கும்படி ஆதலாலுன்னுடையக்ரு
பையாலே நீயென்னுடைய ப்ரதிபந்தகமான பாபத்தைப்போக்கி நிரவதிகபோக்யாம்ருதமான வுன்னை
யெனக்கு ஸாக்ஷிக்கத்தந்தருளினாப்போலே இன்னமுமுன்க்ருபையாலே நீயேயிந்த கரணஸம்பந்தத்தைப்
போக்கி யுன் திருவடிகளிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ||௭||

(இன்னமுதென) அநாதிகாலவாஸநையாலே ஸ்வரூபதோஷமாய் விஷயங்கள் நிரபேக்ஷமாக்கேவல விஷேஷமாய்
ஸுக்ஷ்ம்ருதிகளைக்கூட மோஹிப்பிக்கும்படி ஸம்ஸாரபந்த ஹேதுவான விஷயப்ரவேசமான தேவாதிகளையுங்கூட மோ
ஹிப்பிக்கும்படி ஸப்தாதிவிஷயாநுபவம் உன்னாலே நிர்மிதமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை ஸமூலகா
மாகப்போக்கி அயர்வறுமமரர்கள் வஸிஷ்டத்திலேயென்னைவாங்கி ப்ராக்ருதவிஷயஸ்மரணமும் வாராதபடி

ஆ—என்கிறதைபுரைக்கிறார் (அநிஷ்டமென்று) யாவரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவா
த்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையக்ருபையை யித்யாதியால்)
கொடியேன்பருகின்னமுதேன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ||௭||

எட்டாம்பாட்டு.

இன்னமுதெனத்தோன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாதிவேத்யாதியால்) தோன்றி
என்கிறவித்தாலே ஸ்வரூபதோஷமுண்டாகிற வித்தனையொழிய ஸ்வரூபத்தியில் விஷேஷமென்றுமுஸு
ஷிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷயஜத்யாதி) யாவரையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரஹேத்வாதியால்) மயக்கவென்கிறதையுரைக்கிறார் (மோஹிப்பிக்கும்படியென்று) ஓரை
வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சப்தாத்யாதியால்) நீவைத்தமுன்னமாயமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னாலேயித்யாதியால்) எல்லாம்முழுவேரரிந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸமூலகாஷமித்யாதியால்) ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமூலமான வாஸநைகளோடே என்றபடி.

ப— ஸ்வரூபமே, ஒன்றுசொல்லி-ஒருவாரத்தையைச்சொல்லி, ஒரு விஷயத்தைத்தரவேணுமென்றொரு வார்த்தை
சொல்லி – என்றபடி. ஒரு விஷயத்தைக்ஷணத்திலே ஸம்பாதிக்கும்படி குமைத்துஎன்று தாத்பர்யம். ஒருத்த
னில் - ஒருபடியிலே, ஸங்கல்பத்திலே என்றபடி. ஒருத்து - ஸங்கல்பியா யிருக்கை. நிற்கிலாத - நிறகமாட்
டாதவையான, ஒருவிஷயத்திலே பலவெண்ணமுண்டாம்படிகுமைத்துபின்னையந்தவிஷயத்தை ஸம்பாதித்த
நாலவிக்குந்தனையுமே அந்தஸங்கல்பியாயிருக்கமாட்டாதவையான என்று பாடாந்தரம். க்ரூரஸ்வபாவங்க
ளான என்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, தனிததனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரிய
ங்களாகிற, வன் - அதிப்ரபலரான. கயவரை - க்ஷுத்ரரை, கயவர் - க்ஷுத்ரர், பரஹிம்ஸைக ஸ்வபாவரை எ
ன்றபடி. நின் திருவருளில்லையேல் - உன்னுடைய ஸ்ரீக்ருபை யில்லையாகில், நீ க்ருபை பண்ணாவிட்
டாலென்றபடி. என்று - என்றைக்கு, வெல்கிற்பன் - வெல்லமாட்டுவேன், வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிற்கை-
ஸாமர்த்யமுடைமை- ஒருகாலத்திலும் ஜயிக்கமாட்டேனென்றபடி. ஆதலாலிந்தஶத்ருக்களினின்றும்என்னை விடுவிக்
கவேணுமென்றுகருத்து. ||௭||

என்னம்மா - என்தாயே, தாய்போலே எனக்குப்பரிவனானவனே என்றபடி. என்கண்ணா - என்னுடை
யக்ருஷ்ணனே, உன்னுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே என்றபடி. இமையோர்தங்கு
லமுதலே - நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தைக்கு ப்ரதானனானவனே, இமையோர்- அநிமிஷர்- இங்கே
நித்யஸூரிகளைச்சொல்லுகிறது. தம் என்று ஸ்வாமிஸம்பந்தயோமம். குலம் - ஸமூஹம். முதல்- ப்ரதா
னன். ஓர்- அத்விதீயங்களான, தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரங்களான என்றபடி. ஐவர்- ஶப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்
கள், இன்- போக்யமான, அமுதென- அம்ருதமென்னும்படி, தோன்றி- "யத்தத்தக்ரேऽம்ருதமிவ" என்கிறபடியே
அநுபவவேளையிலே தோற்றிஎன்றபடி. அமுதென்னவே போக்யம்ஸித்தியாகிற்க போக்யவிஶேஷணம்
ஏதுக்கென்றேயென்னில்? பழியும்பாவமுமாய் மேல் நரகமுமாமாறும் விடப்போகாதபடி அத்யந்தரஸ

மூ—உன் சின்னமுந் திருமூர்த்தியுஞ் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவே அருளெனக்கு* என்னம்மா என் கண்ணா இமையோர் தங்குலமுதலே* ॥௮॥

குலமுதலடுந்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில் வீழ்க்குமைவரை* வலமுதல் கெடுக்கும் வரமே தந்தருள் கண்டாய்*

ஆ—உன்னுடைய ஶங்கசக்ராத்யஸாதாரண திவ்யசிஹ்நங்களையும் அவற்றாலே அலங்க்ருதமான திருமேனியையும் நான் சிந்தித்தேத்திக் கைதொழவே அருள் எனக்கு எம்பிரானே ஸூரிகுலநாதனே என்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ॥௮॥

(குலமுதல்) ஸங்கல்ப [illegible] நிர்வாஹகனான [illegible] வாராவாஜனை [illegible] இந்த்ரியப்ராக்ருஷ்டா [illegible] ஜகத்காரணனாய் [illegible] இருந்த [illegible]

இ—இமையோர் தங்குலமுதலென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும் இத்யாதியால்) கைதொழவென்கிறவிடத்தில் கரணத்தாலே தோற்றுகிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதே இத்யாதியால்) உன்சின்னமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஶங்க இத்யாதியால்) என்னம்மாவென் கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பிரானே இத்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப் பாட்டிலே பதிவேர்களாயிருந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தனைகளை யிப்பாட்டிலே கணாரவென வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதம். ॥௮॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

குலமுதலித்யாதி படைத்தாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்ப இத்யாதியால்) அதில் [illegible]த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸஶக்தியாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

[illegible]ங்களைத் தோற்றுகிறனவென்கைக்காக இவ்விஶேஷணம். யாவரையும் - எல்லாரையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகளோடு [illegible] வாசியறவெல்லாரையுமென்றபடி. மயக்க - மோஹிப்பிக்கும்படி, [illegible] என்றபடி. நீ வைத்த - உன்னாலே வைக்கப்பட்டவையான, மூன்று - [illegible]யான, மாயம் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை, எல்லாம் - க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்னை. ஸம்ஸாரத்திலே வர்த்திக்கிற என்னை, முழுவேரரிந்து, முழுக்க வேரறுத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்துக்கு [illegible]த்தோடே கூட நிஶ்ஶேஷமாக அறுத்து என்றபடி. என்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை என்று [illegible] என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்து என்றபடி. உன்சின்னமும் - உன்னுடைய சிஹ்நங்களையும், ஶங்கசக்ராதிகளையுமென்றபடி. திருமூர்த்தியும் - ஸ்ரீமத்தான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், சிந்தித்து - மநஸ்ஸாலே த்யானித்து, ஏத்தி - வாயாலே [illegible]த்து, கைதொழ - கையாலே தொழும்படி, வாயாலே யொன்றைச்சொல்லி நெஞ்சாலே வேறொன்றை நினைத் திருத்தல் [illegible]லே - உனக்கு ஶேஷமென்றநுஸந்தித்து வைத்து கையாலே வேறொருவர்க்கடிமை செய்கையன்றிக்கே த்ரிவிதகரணங்கள் மூன்றும் [illegible] ப்ரவணங்களாயென்றபடி. கைதொழ என்கிறவிடத்திலேவகாரத்தை எனக்கு என்கிறதோடே கூட்டிப்பது. எனக்கேயருள் - எனக்கே க்ருபைபண்ணு, எனக்கு [illegible]மாக க்ருபைபண்ணவேணுமென்றபடி. ॥௯॥

குலமுதல் - [illegible]முதலாக, இவ்வுலகத்தும் - இன்னமுள்ள ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும், லோகங்கள் [illegible]க்கைக்காக என்றபடி. இதுக்குப் படைத்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். நிற்பன - ஸ்தாவரங்கள், செல்வன - ஸஞ்சரிக்குமவைகள், என - என்னும்படி, ஸ்தாவரங்கள் ஜங்கமங்களென்று சொல்லப்படுமவையானவென்றபடி. பல - பலவாக்களான, பொருள் - பதார்த்தங்களை, முதல் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீய" மென்று ஸஹாயாந்தரமில்லாதபடியான ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே யென்றபடி. படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, த்விதீயமாயிருக்கையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே யென்று [illegible]. என்கண்ணா - என்னுடைய க்ருஷ்ணனே, லோகங்களுக்காக அவதரித்த க்ருஷ்ணனை தமக்காக அவதரித்தவனாக நினைக்கிறார். என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே. எனக்கு போக்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனே என்றபடி. குலமுதல் - குலத்துக்கு முதலானவர்களையும், வம்சத்துக்கு [illegible]ரான [illegible]களையுமென்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸிக்குமவையான, ஒருவன் பண்ணினபாபம் அவன் தன்னளவிலே நிற்கையன்றிக்கை [illegible]யுங்கூட ஹிம்ஸிக்குமென்று கருத்து. தீவினை - க்ரூர

மூ— நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கு நிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்* பலமுதல்படைத்தாயென கண்ணாவெ ன்பரஞ்சுடரே* ॥௯॥

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்* கன்புருகிநிற்குமது நிற்கச்சுமடுதந்தாய்*

— — — —

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனாய ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாய ஸர்வேச்வரனான ஸம்ஹாரம் பண்ணுமவனே ஸாதநமான இந்த்ரியங்களினுடைய பலத்தை ஸமூலகாஷம் கெடுக்கையாகிற வென்னுடைய அபிமத த்தைச்செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௯॥

(என்பரஞ்சுடரே) ஆஸ்ரிதருடையவபேக்ஷிதத்தை முடிப்பானொருவனுமாய் முடிக்கவல்லானொருவ னுமாயிருக்கச்செய்தே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே அநவரதம் நிரதிசயப்ரீதியாலே ப்ரீதியுக்த னாய்க்கொண்டு என்பரஞ்சுடரே யென்றுன்னையலற்றி உன்திருவடிகளிலுள்ள ப்ரேமாதிசயத்தாலே நீராயு ருகிநிற்கையாகிற வென்னுடைய ஸ்வபாவத்தையொழிய விஷயாநுபவோபகரணமான ப்ரக்ருதியை

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யாதிகளால) பரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ப்ரண தேத்யாதியால) நிலமுதலந்தீவினை யென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதநேத்யாதியால்) கொடு வன்குழியினில்வீழ்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிகோரேத்யாதியால்) ஸ்ருஷ்டிக்கு ஸம்ஹிதகோர ஸம்ஸாரஸாகர பதித்விஷயம். ஐவராலவலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (இந்த்ரியேத்யாதியால்) முதல்கெடுக்கும்வரமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமூலகா ஷேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளிரண்டையும் ப்ரார்த்தித்தவ ரிவ்விந்த்ரி யங்களின்றும் பயாதிசயத்தாலே பின்னையுமநிஷ்டநிவ்ருத்தியை விசேஷித்து ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டி லென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ॥௯॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தே எ ன்கிறதற்குத் தந்தாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். அலற்றியென்கிறவிடத்திலே ப்ரீத்யாதிசயிக்கிற ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) அன்புருகிநிற்குமது நிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேமாதிசயத்தாலேஇத்யாதியால்) சுமடுதந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸாதநங்களான பாவங்களாகிற, கொடுவன் குழியினில்- கோரமாய் ப்ரபலமான நரகத்திலே, வீழ்க்கும்- வி ழப்பண்ணுமவையான, ஐவரை – இந்த்ரியங்களை, வலம்- பலத்தை, கெடுக்கும்வரமே – நசிப்பிக்கையா கிறவென்னுடையவபிமதத்தையே, வரம் - அபிமதம், அவதாரணத்தாலே இந்த அநிஷ்டநிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமென்று தோன்றுகிறது. தந்தருள்கண்டாய் – நீதந்தருளவேணும் கிடாய், கண்டாயென்கிற அவ்யயம் இந்த வாக்யத்துக்கு அவஸ்யகர்த்தவ்ய த்யோதநார்த்தமான வசநமாகி. ॥௯॥

முன் – ப்ராக்காலத்திலே, அநாதிஸம்பந்தத்தால்வந்தஅஜ்ஞானகாலத்திலேஎன்றபடி. பரவை-ஸமுத்ர த்தை, கடைந்து – உத்யமம்பண்ணி, அமுதங்கொண்ட – அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தவனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமீ, அந்த அம்ருதத்தைக் கொடுத்து தேவர்களுக்குபகரித்த ஸ்வாமித்வத்தை யுடையவனே என்றபடி. ஓ என்கிறது ற்கு எற்றுகின்றனர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம், என்பரஞ்சுடரே - என்னுடைய பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, எனக்கு போக்யனாய் நிரதிசயஉஜ்ஜ்வலனானவனே என்றபடி. என்றுன்னையலற்றி - இப்படி யுன்னைகுறித்து ப்ரலபி த்து, உன் - உன்னுடைய, இணைத்தாமரைகட்கு- அநுரூபமான திருவடித்தாமரைகளுக்காக, இணை- அநுரூபம், தா மரையென்று ரூபகாதிசயோக்தி, பரஸ்பரமுள்ளசேர்த்தியாலேபத்மஸௌந்தர்யங்களான திருவடிகளைஎன் றபடி, அன்பு - ப்ரேமத்தாலே, அந்தர்க்ருதீபாகம் பக்ஷம். உருகிநிற்குமதுநிற்க - த்ரவீபூதனாயிருக்கை யாகிற வந்த பரமானந்தகார்யம்கிடக்க, தாத்ருசஸ்வபாவகாரணமே யிவ்வாத்மாவுக்கு உசிதமாயிருக்கச்செ ய்தே என்றபடி. சுமடுதந்தாய் - சும்மாட்டைத்தந்தாய், சுமடு என்று பாரம் வஹிக்கைக்காகத் தலையிலே கட் டுகிற சும்மாடு. விஷயாநுபவோபகரணமான தேஹஸரீரத்தைத் தந்தாயென்றபடி. ஐவர் - ஐந்துபே ர்கள், இந்த்ரியங்களென்றபடி. ஒருவரிருவரானால் நான்பொறுத்திரேனோ வென்று கருத்து. வன் - ப்ர பலங்களான, சுமக்கப் போகாதவையான வென்றபடி. சுமக்கலாம்படியான சுமைகளை யெடுத்திறுகுவார்

மூ—வன்பரங்களெடுத்தைவர் திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்* முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ* ௰

கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்குமப்* புண்டரீகக்கொப்பூழ்புனற்பள்ளியப்பனுக்கேதொண்டர்* தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்*

ஆ—எனக்குத்தாய் இத்தவ்ருத்த்யாஸ்ரயமான விஷயங்கள் துஸ்ஸஹமான விஷயஸாரங்களையெடுத்து ஆக்ரோஸித்துக்கலக்கித்தென்னை வாயிபாகின்றனகிடாயென்றெம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறார். ௰

(கொண்டமூர்த்தி) ஜ்ஞானத்ரயாத்யுபஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகாரணமான திவ்யவிக்ரஹவிஸிஷ்டனாய்ப் ப்ரவாஹஜலத்திலுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஸயனனாய் ஸர்வலோகஸ்ரஷ்டாவான திருநாபியையுடையனாயிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களுக்குத்தோற்று அநந்யார்ஹ ஸேஷபூதரானவர்களுடைய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் அநந்யார்ஹங்களையே தமக்குப்பற்றாசாகக் கொண்டு கூப்பிட்ட இத்திருவாய்மொழியில் பாவஸ்தையுள்ளபடியேகண்டு பாடுவாருடைய ப்ரக்ருதி

இ— (விஷயபத்யாதியால்) வன்பரங்களெடுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஸ்ஸஹமானவித்யாதியால்) திசைதிசைவலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகிருதிஸம்பந்தாதியால்) மூர்த்தியோவென்கிறவிடத்தில் ஓ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைக்கூப்பிடுகிறாரென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேதாம் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயு மவன் செய்யாதொழிந்தவாறே அத்யந்தார்த்தராய்க் கூப்பிடுகிறாரென்று ஸம்க்ஷிப்தமாக்குகிறது. ௰

✻ நிகமனம். ✻

ப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானத்ரயெத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) ப்ரபந்தத்தில் ஸூசித்தகுணங்களையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஸீல்யெத்யாதியால்) புனல்பள்ளியென்கிறவிடத்தில் ஸூசித்தகுணங்களையருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹெத்யாதியால்) தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யார்ஹெத்யாதியால்) இப்பத்துங்கண்டு பாடவல்லாரென்கிறவிடத்தில் ஸூசித்தகுணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (அந்தமானத்

ப—நான்சுமப்பேனோ வென்றுகருத்து. பரங்கள்- பாரங்களை, விஷயங்களாகிறசுமைகளையென்றபடி. எடுத்து- என்தலையிலே சுமத்தி, திசைதிசை - தங்கள்தங்களுக்கிஷ்டமானதிக்குகளிலே, ஒருதிக்கிலே போக இழுத்தார்களாகில் நான்பொறுக்கேனோ வென்றுகருத்து. வலித்து- இழுத்து, எற்றுகின்றனர் - எற்றுகின்றார்கள், பீடிக்கின்றனவென்றபடி. ராஜபுத்ரன் தலையில் கிரீடத்தைவாங்கி சும்மாடுந் தலையுமாய் வழியிலேநின்றலறுகிறவிவன் தலையிலே சுமையையெடுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போமாபோலே ஹேயஸரீரத்தோடே இருக்கின்றவென்னை இந்த்ரியங்கள் விஷயங்கள்தோறுமிழுத்துப்பீடிக்கின்றனவென்றுகருத்து. ஓ என்று ஆர்த்தவிலாபத்திலே முறையிடுகிறபடி. ௰

குணங்கள்கொண்டமூர்த்தியென்றதைப்பற்றி - ஸத்வராஜஸதாமஸங்களைக்கொண்டிருக்கிற மூர்த்தியை [illegible], ஓர் - அத்விதீயமான, மூவராய் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்கள் மூவருமாய், ப்ரஹ்மருத்ரஸரீரகனாய் ஸ்வேநரூபேண விஷ்ணுவுமாயென்றபடி. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து - ரக்ஷித்து, கெடுக்கும் - ஸம்ஹரிக்குமவனான, ப்ரஹ்மாவாய்ஸ்ருஷ்டித்து விஷ்ணுவாய்ரக்ஷித்து ருத்ரனாய் ஸம்ஹரிக்குமவனானவென்றபடி. புண்டரீகக்கொப்பூழ்- புண்டரீகஸத்ருஸமானதிருநாபியையுடையவனான, சதுர்முகனுக்கு உத்பத்திஸ்தானமான புண்டரீகத்தை நாபியிலேயுடையவனான என்றுமாம். புனல்பள்ளி - ஜலத்தை ஸயநமாகவுடையவனான, புனல் - ஜலம், பள்ளி - ஸயநம், ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக க்ஷீரார்ணவஸாயியான என்றபடி. அப்பனுக்கே - [illegible] உபகாரகனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் - தாஸரானவர்களுக்கும் தாஸரானவர்களுக்கும் [illegible], தொண்டன் - தாஸபூதரான, தாவாதத்வமடியிலே தாழ முழுகு[illegible] விஷயங்களைப் [illegible]த்தாண்டான தோதாவத்தாலே ஸேஷத்வத்தினுடை [illegible]கிறார். சடகோபன்சொல் - ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ

மூ—கண்டுபாடவல்லார்வினைபோங்கங்குலும்பகலே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸம்ஸாரஹேதுபூதமான பாபம்நிஶ்ஶேஷமாகப்போமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— (அர்த்தம் அறிந்து பாடுகையால்) வினைபோங்கங்குலும்பகலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதத்வாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—த்திலே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுகளையும், கண்டுபாடவல்லார்- அர்த்தங்களைத்தெளிந்து பாடும்ப ண்ணத்தக்கவர்களுக்கு, கங்குலுமென்கிறவிடத்தில் அவ்யயம் ஸாகாங்க்ஷயென ஸமுச்சயார்த்தமாதலால் இரண்டிலுமன்வயிப்பது. கங்குலும்பகலும் – ராத்ரியிலும் திவஸத்திலும், கங்குல் - ராத்ரி, ஸமுச்சயார்த்தங்களானவென்றபடி. வினை - ப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஹேதுபூதங்களான பாபங்கள், போம் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போய்விடும். ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உண்ணிலாவிய.)

நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத் ஸ்வதுரஸதயா ஜகத்காரணத்வாத்
ந்யக்ரோதஶாயாஸக்தஹேதோ: த்ரிதஶபதிதயா யாஜ்ஞஸந்நிதாநாத் ।
பீயூஷஸ்யார்ப்பணாத்தேர்த்தேவ்ய ஸ்வபதிதயா லோகஸம்ரக்ஷணாத்தே:
ஶரண்யஶங்காம் ஸஹதே கதநு ஸம்பந்தஹா(ஹா)ர்திகஸ்ஸ: ॥௮௧॥

(நிஸ்ஸங்க்யாஶ்சர்யயோகாத்) எண்ணிலாப்பெருமாயனே - எண்ணிமுடியாத ஆஶ்சர்யங்களையுடையவ னாகையாலும், (ஸ்வதுரஸதயா) கன்னலேஅமுதே – கருப்புக்கட்டிபோலேயும் அம்ருதம்போலேயும் அத்யந்தபோக்யனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) ஆதியாகியித்யாதி - லோகங்களுக்கெல்லாம் காரண பூதனாயிருக்கையாலும், (ந்யக்ரோதஶாயாஸக்தஹேதோ:) ஓரலினிலைமீதுசேர்குழவி - லோகங்க ளொன்றும் பிரியாதபடி வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு ஓரலின்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (த்ரிதஶபதிதயா) விண்ணுளார்பெருமானேயோ - அபர்வருமமரர்களுக்கதிபதியாகையாலும், (யாஜ்ஞஸந்நிதாநாத்) பண்ணுளாயித்யாதி - ஸ்ரீதிருடையயாஜ்ஞஸாமங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (பீயூஷஸ்யார்ப்பணாத்தே:) அன்றுதேவரசுரர்வாங்கஇத்யாதி - திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து தேவர்களுக்கு அம்ருதத் தைக்கொடுத்தருளுகையாலும், (ஸ்வபதிதயா) என்னம்மாஎன்கண்ணா - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையா லும், (லோகஸம்ரக்ஷணாத்தே:) நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் – லோகங்களையெல்லாம் ரக்ஷித்தருளுகை யாலும் ஆதிஶப்தத்தாலே அநந்தரமாகயிலே ''என்பாஞ்சுடரேஎன்றுன்னையலற்றி'' என்றுசொல்லுகிறப டியே ஸ்ரீதிருக்குத்தன் வடிவழகைக்காட்டி அநுபவிப்பிக்கிற உபகாரகத்வம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது. (த்ரிதநம:) கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராயித்யாதி - ப்ரஹ்மருத்ரஶரீரகனாயும் வேதநாரூபேணவிஷ்ணுவா யும் அவதரித்தனை எம்பெருமான் தன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபாரரான நம்மை இந்த்ரியங்களோடே ஸம்பந்தி ப்பித்து ஸம்ஸாரத்திலேவைத்தபோதே கைவிடநினைத்தாயென்று ஆழ்வார் மிகவும் வ்யாகுலசித்தராய் இனி நாம் இவனிடத்தில்பண்ணும் ஶரணாகதியை ஸஹிக்குமவனென்று ''உண்ணிலாவிய'' என்கிறதஶகத்திலே உபபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥௮௧॥

ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கங்குலும்பகலும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ச்லேஷ ப்ராப்திஸாதக ஸ்ருஷ்டிஸம்பந்த ஜநிதவ்யஸநத்தாலும் மத்யஸ்தஸஹரான ஸ்வவசமாகவன் திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடந்துகூப்பிட்டுப் பின்னையுந்தம்முடைய அவைகஷி தம்பெருமையாலே இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்றுவிழுந்தாலல்லது என்னுடையக்லேசம் போகாதென்றுபார்த்துப் பெரியபெருமான்திருவடிகளிலேசென்று விழுந்து அங்குமொரு கடாக்ஷம்பெறாமையாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி எனக்குச்செல்லுகிறவ்யஸநமொன்றுந்தெறிகிறதில்லை, சொல்லக்ஷமனாகிறிலேன், பிரானே! என்னை என்செய்யநினைத்தருளினாயென்று, தாம் பெரியபெருமாளைநோக்கிக் கூப்பிடுகிறபாசுரத்தை யந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி ஸ்வஸநாதிசயத்தாலே சைதில்யமாவளொருபடியிருக்கிறபடியைக்கண்டவளினுடைய வஸ்தரர்ராயிருந்த விவளுடைய திருத்தாயாரிவளுக்குச்செல்லுகிற ஸ்திதியைச்சொல்ல நிலமல்லாமையாலே இவளுடையபடியை பெரியபெருமாளுக்குக்காட்டி இவளுடைய வ்யஸநகாரிதமான வெஷிதங்களையுஞ்சொல்லி இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்று பெரியபெருமாளைநோக்கிக்கூப்பிடுகிற பாசுரங்களாகச்சொல்லுகிறார். உன்னைக்காணப்பெறாத நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே ப்ராக்ருதவிஷயங்களென்னைப் லீவிபாகிற்கிறனவென்று தம்முடையபடியைச் சொல்லிக்கூப்பிட்டுச்சொல்லியலற்றின விவர்களுடைய மித்திருவாய்மொழியிலே ஒரு பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களைப் பேசுகை யஸம்கதமன்றோ? தாம் ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடச்செய்தேயு மவன் தம்முடைய அவைகஷிதஞ்செய்யக் காணாமையாலே தமக்குப்பிறந்த வுத்கடவ்யஸநங்களை யந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறாரென்னில்? அதுபோலுமிடத்தில் தாம்ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பண்ணின திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துப்பேசுகை யுக்திதமாயிருக்க திருவரங்கத்தாயென்று பெரியபெருமாளைக்குறித்துப்பேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருப்பதால்) இனிக்கோயிலிலேஇத்யாதி "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி து:கித:" என்கிறபடியே ஆச்ரிதரக்ஷணைகமான பெருமாள் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை ஆதரிச்சுக்கொண்டு தம்மைப்பார்த்தருளபடிக்கும்படி ஆச்ரிதரக்ஷணைகதீக்ஷிதராயிருக்கிற பெரியபெருமாள் திருமுன்பே தம்முடைய வ்யஸநங்களை யறிவித்தாலவர் திருவுள்ளம் புண்படப்புகுகிறதென்று ஆர்த்திதீர்த்தனைகாருமுகத்துவங்களிலெம்பெருமான்களைக்குறித்துத் தம்மார்த்தியைச்சொல்லி யலற்றின வாழ்வார் தமக்கு வ்யஸநோத்கடமானவாறே இனி பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழுந்தாலல்லது தீராதென்று பார்த்தாரென்றபடி. (அங்குமொருகடாக்ஷமித்யாதி) ஆச்ரிதரக்ஷணைகரான பெரியபெருமாள் இவருடைய திவ்யமங்கவிக்ரஹங்களாகிற திவ்யாத்ருஷ்டவிஷயங்களாலே ஸம்ஸாரத்ஹவதஹநதஹநதப்தரான ஜநங்களை யாவ்ருதநம்பெருமாளைத் திருவுள்ளமாயிவரைக்கொண்டே இவ்வுபயத்தைத் தலைக்கட்டுகைக்காக விவரை இப்போதேயுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்குபாய. மேதோவென்று விசாரித்துக்கொண்டு ஸ்திதராயிருந்தவாறே தம்மை பெரியபெருமாள் ஒரு விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணிற்றிலராகக்கொண்டு விசாவிக்கிறாரென்றுகருத்து. கலங்கியென்கிற திருக்கு கூப்பிடுகிறவென்கிறதோடே அந்வயம். தம்முடையபடியை யந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறதாகில் நானுன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாகின்றேன் நீயென்னைக்கடாக்ஷிக்கிறாயில்லை யென்றிப்படி இததிருவாய்மொழி பிராட்டியினுடைய வாக்யாநுபவமாயிருக்கவேண்டாவோ உம்மைப்பிரிந்துப்பிராட்டி நோவுபடாநின்றாள், இவளைநீர், கடாக்ஷிக்கிறீரில்லையென்று ஸபத்நாநுபவமாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளோடேஇத்யாதிபால்) பெரியபெருமாள் தம்மை விசேஷித்துக் கடாக்ஷியாதாகக்கொண்டு தாம்பிரவர்த்தனராய் சைதில்யாவஸ்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய அந்தரங்கர்களிங்குதெய்வைப் பெரியபெருமாளுக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட்டபடியை யிவ்வந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். தம்பக்கல் பெரியபெருமான்திருவுள்ளம் நீராய்க்கரைந்துருகியிருக்கைக்காக வென்றபிப்ராயம். *

முதற்பாட்டு

கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (உன்னைக்காணவித்யாதி)

மூ— கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்கும்* சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும் தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்* எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்டென்றுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்கும்*

ஆ— ராத்ரிந்திவ விபாகமின்றியேயொருக்காலும் நித்ரையானதெங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாள், உன்னைக்காணுகைக்காகப்பேராறாக வூறுகிற கண்ணீராகிறகடலைத் தன்னுடைய வஹிநிவேசத்தாலும் ஸௌகுமார்யத்தாலும் தன்சிறுகைகளாலே இறையாநிற்கும், "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்வாராய்" என்று சொல்லத்துடங்கி முடியச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையவ்விரப்புத்தோன்றும்படி கைகளாலே தொழாநிற்கும் தாமரைக்கண்களாலே நோக்காயென்றுசொல்ல வுத்யோகமாத்ரத்திலே தளரும். என்னையுங்கூடத்தோற்பித்தடிமையாக்கின கண்களையுடைய வுன்னைப்பிரிந்து தீக்ஷ்ணமானவிஷத்தைப் பாநம்பண்ணினாப்போலே ஒருபடியாலும் தரிக்கமாட்டேனென்றுசொல்லாநிற்கும். தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமை [?]த்திலே விசேஷம்பண்ணாநிற்கும். நிர்விஜாதீய ஸ்வபாவனே [?] கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவளுக்காக

இ— றியாளென்றுமளவாலே) கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண்கைக்காகவித்யாதியால்) காண்கைக்கு என்கிறதற்கு இறையாநிற்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். பேராறாகவூறுகிறஎன்றது - பெரியவாறாக வூறாநிற்கிறஎன்றபடி. தான்மிகவும் ஆர்த்தையாயிருக்கையாலே இப்போதவன்வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து அவன்வந்தால் காணகைக்கு ப்ரதிபந்தகமாய் ப்ரவஹிக்கிற பாஷ்பங்களைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. ஸௌகுமார்யத்தாலுமென்றது - இந்தபாஷ்ப ப்ரவாஹமானது தன்சிறுகைகளாலே இறைக்கமுடியாதென்றறியமாட்டாமையாலுமென்றபடி. சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்புமென்கிற ஸம்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூராராழியித்யாதியால்) அவ்விரப்புஎன்றது - வாராயென்கிற இந்தப்ரார்த்தனையானது என்றபடி. தாமரைக்கண்ணென்றே தளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைக்கண்களாலித்யாதியால்) உன்னைவிட்டெங்ஙனே தரிக்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுங்கூடவித்யாதியால்) இருநிலங்கைதுழாவிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) செங்கயல்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்விசேஷ இத்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ— கங்குலும் - ராத்ரியும், பகலும் - திவாவும், கண்டுயில் - கண்களிலே நித்ரையை, துயில - நித்ரை. கண்டுயிலென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்ய டகாராதேசம். அறியாள் - விரஹஸ்வபாவத்தாலே நித்ரை யின்னபடி இருக்குமென்றறியாளென்றபடி. நாயகனோடு ஸ்மரணமறியாதநாட்டாருறங்குகிற ராத்ரியிலும் நாயகஸம்ஸ்லேஷத்தாலே ராத்ரியெல்லாம்போதுபோக்கின ஸ்த்ரீகளுறங்குகிறபகலிலுமிவளுக்குநித்ரையிலே ஆஸைமுங்கூட இல்லையென்றபடி. நாயகனோடுஸம்ஸ்லேஷமறியாதிருந்தால் ராத்ரியுறங்கலாம். நாயகனோடுஸம்ஸ்லேஷித்திருந்தால்பகலிலேயுறங்கலாம் இரண்டுமில்லாத தசையாய்த்து இவளுக்கென்று கருத்து. கண்ணநீர் - நேத்ரஜலங்களை, கைகளாலிறைக்கும் - இவளுடைய கண்வட்டத்திலே ஸாகரம்போலே வெள்ளமெடுக்கிற ஜலத்தைத் தன்கைகளாலே இறையாநிற்கிறாளென்றபடி. இத்தனை பாதிப்பான தசையில் நீவருகை தப்பாதென்று நினைத்து உன்னைக் காண்கைக்காக அஸ்ருவெள்ளத்தைகடலைக்கையிட்டு இறைக்குமாப்போலே இறையாநிற்கிறாளென்று கருத்து. சங்குசக்கரங்களென்று - ஸங்கசக்ரங்களென்று, கைகூப்பும் - கைகளைக்கூப்பாநிற்கிறாள், ஸங்கசக்ரங்களை யேந்திக்கொண்டு வரவேணுமென்று யாசிக்க வுபக்ரமித்து முடியச்சொல்ல மாட்டாமையாலே சங்குசக்கரங்களென்று சொல்லாகியவளவிலே மேல்ச்சொல்லமாட்டாதே அந்த யாச்ஞையை அஞ்ஜலியாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாளென்று கருத்து. தாமரைக்கண்ணென்றே - தாமரஸஸத்ருஸ விலோசநங்களென் றிவ்வளவே சொல்லி, தளரும் - ஸிதிலையாகாநிற்கிறாள். தாமரஸஸத்ருஸ விலோசநங்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்று சொல்ல வுபக்ரமித்து தாமரைக்கண்ணென் றிவ்வளவுசொன்ன வளவிலே மேல்சொல்லமாட்டாதே ஸிதிலையாகாநிற்கிறாளென்றுகருத்து. உன்னைவிட்டு - அதிமநோஹரமான கண்ணழகை யுடையவனான உன்னைவிட்டு, எங்ஙனே தரிக்கேன் - எப்படி தரிக்கக் கடவேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், இரு - விஸாலமான, நிலம் - பூமியை கைதுழா - கையாலே துழாவாநின்றுகொண்டு, இருக்கும் - இராநிற்கிறாள். எங்ஙனே தரிக்கேனென் [?]

மூ— செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ||௧||
என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண

ஆ— வன்றோ? இவளுடைய உண்மையிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே? இவள்திறத்தென்செய்யநினைத்தருளி னாயென்கிறார். ||௧||

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே பெண்ணைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வலமொக்ஷநாஷாவ ஜநிதஸ ஜாவத்தாலே பக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ப்ரவஹிக்கையாலே கரைகுட்டப்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளா பொரு வேஷ்டிதகைமேயன்றியே இருக்கும். என்னுடைய ஸத்பாவத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸத்பாவமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ— செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால) இவளென்கிறவசத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால்) ||௧||

✻ இரண்டாம்பாட்டு.✻

என்தாமரைக்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று சோகாச்ருக்களுடைய வத்யவஸாநத்தைச்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிற ஆரம்பத்தைச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன இதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவலக்ஷணேத்யாதியால்) எறிநீர் திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸத்பாவத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸத்பாவமொன்று

ரா— தேயுமவன்வரக்காணாமையாலேயாதொசயித்த ஸாவத்யவிலையையெல்லாந்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிரா நிற்கிறளென்றபடி. செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸம்ச்லேஷஸூசித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் ஸஞ்சரிக்கிறதென்றபடி. நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்கிறவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடையவ்யஸநங்களொன்றும் வாய்விட்டுச்சொல்லி முடியாமையாலே "ஸஹி வ்யஸநீஸாணீ" என்னுமாப்போலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ||௧||

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாஸ்யஸ்வீகாரவடனே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே சோகாச்ருவ்யாப்திகள், இருக்கும் - ஒருசேஷ்டிதமுமின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரையுடைத்தான, தரங்கவிக்ஷேப ஸாலிகளான ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீ பொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - உஷ்ணம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் மூச்சுவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என் செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வ்யவஸாயாநுஸந்தாநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி உஷ்ணமாய் மூச்சுவிட்டுருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே, முகப்படாயென்னும் - முகத்திலே ஸம்முகியாயென்றுசொல்லாநிற்கும் என்கண் முன்னேதோற்றும்படி வந்துநில்லாய்-என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேசப்படச்செய்தேயு மவன்வந்துசெய்யாதொழிந்தவாறே "கிம் மே ஸுக்ருதம் கிம்வா துஷ்க்ருதம் க்ருதம் ஸம்ஸார:" என்கிறகண

மூ— செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவடிறத்தென்செய்கின்றாயே* ॥க॥

என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்னுங்கண்ணீர்மல்கவிருக்கும்* என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென்னும்வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும்* முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்ணா

ஆ— வன்றோ? இவளுடைய உயிரிருக்கிறபடி பார்த்தருளாய் பிரானே? இவள் திறத்து என்செய்யநினைத்தருளுகிறாயென்கிறார். ॥க॥

(என்செய்கின்றாய்) என்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கின தாமரைக்கண்களையுடையவனே அக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப்பார்த்தருளநினைத்தாயோ இல்லையோவென்னும், உன்னுடைய வ்யாமோஹநாஸ ஜநிதஸந்தாபத்தாலே யக்கண்ணநீர்வெள்ளமெல்லாம் ப்ரவஹிக்கையாலே கரைக்குட்பட்ட கண்ணநீரையுடையவளாய் பொறுக்கவொண்ணாதபடி இருக்கும். என்னுடைய ஸந்தாபத்தையெல்லாம் பொறுக்கைக்காகவன்றோ கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளிற்று. இஸ்ஸந்தாபமொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேன் என்செய்கேனென்

இ— கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால) இவளென்கிறவிடத்தில விஸேஷம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால) ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

என்தாமரைக்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) என்செய்கின்றாயென்தாமரைக்கண்ணாவென்கிற ஸம்போதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கண்களாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குமென்று ஸோகாஸ்ருக்களுடைய வத்யாவஸ்தத்தைச்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே, கண்ணீர்மல்கவிருக்குமென்று நேத்ரஜலம் பெருகிறவாஸ்தத்தைச்சொல்லுகை பஸஸ்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாமோஹேத்யாதியால்) எறிநீர்திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஸந்தாபத்தையித்யாதியால்) என்செய்கேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸந்தாபமொன்று

ஈ— நேயமன்வரக்காணமையாலேயாமெத்தனையாகப்பித்தஸாவஸ்யவியையெல்லாம்தன்கையாலே துழாவிக்கொண்டிராநின்றாளென்றபடி செம் - சிவந்தவையான, இளமையாலே ஸம்ஸ்லேஷோசித வர்ணங்களானவென்றபடி. கயல் - மத்ஸ்யங்களானவை, பாய் - பாயாநிற்கிற, ஸமுத்ரஸம்பந்தத்தாலே குறுக்கும்நெடுக்கும் வேறாக ஓடாநிற்கிற வென்றபடி. நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, ஜலஜந்துக்களுங்கூடக் களிக்கும்படி இருக்கிறவென்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, இவள்திறத்து - இந்தபெண்பிள்ளையின் விஷயத்திலே, தன்பெண்பிள்ளையினுடைய வ்யஸநங்களொன்றும் வாய்கொண்டு சொல்லி முடியாமையாலே "வநஷீ வஸ்யாஸீராணி" என்னுமாபபோலே இவள்திறத்தென்று இப்பெண்பிள்ளையை யவனுக்குக்காட்டுகிறாள். என்செய்கின்றாய் - என்னசெய்யாநின்றாய். ॥க॥

என்தாமரைக்கண்ணா - என்னுடைய தாஸ்ய விரோதியானே, என்செய்கின்றாயென்னும் - என்ன செய்யாநிற்கிறாய், உன்திருக்கண்களாலே என்னை கடாக்ஷிக்கநினைக்கிறாயோ இல்லையோ வென்றபடி. கண்ணீர்மல்க - நீ கடாக்ஷியாதொழிந்தவாறே ஸோகாஸ்ருவ்யாப்தமாக, இருக்கும் - ஒருவ்யாபாரக்ஷமையின்றிக்கே யிராநிற்கிறாள். எறிநீர் - எறிகிறநீரையுடைத்தான, ஸாம்ஸ்லேஷிகளான ஜலங்களையுடைத்தான என்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே, என்செய்கேனென்னும் - என்னசெய்யக்கடவேனென்று சொல்லாநிற்கும், வந்துகிட்டுகைக்கு ஸக்தனாய் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற நீ யொன்றுஞ் செய்யாதிருந்தால் நானெத்தைச்செய்யக்கடவேனென்கிறாளென்றபடி. வெவ்வு - உஷ்ணமாக, வெம்மை - ஔஷ்ண்யம், உயிர்த்துயிர்த்து - பின்னையும் பின்னையும் ஸ்வாஸவிட்டு, உருகும் - உருகாநிற்கிறாள், என்செய்கேனென்று கீழ்ச்சொன்ன வாக்யவ்யாபாரஸம்பாதநத்துக்கும் வாராதொழிந்தவாறே இப்படி விஷண்ணையாய் உருகாநிற்கிறாள் என்றுகருத்து. முன்செய்த - பூர்வஜந்மத்திலே என்னாலே செய்யப்பட்ட, வினையே - கர்மமே; முகப்படாய் என்றும் - ஸாக்ஷாத்தாக வந்து நில்லாய் என்று சொல்லாநிற்கும் என்கண் முன்னே தோற்றும்படி வந்து நில்லாய் - என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. தானித்தனை க்லேஸப்படச்செய்தேயும் ஒன்றுஞ்செய்யாதொழிந்தவாறே "பூர்வஜந்மக்ருதம் பாபம் நரகஸ்யாநுபூயதே" என்கிறகணக்கிலே

மு—ணாதகுவதோவென்றும்* முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோமுடிகின்றதிவட்கே*॥௨॥

ஆ—னும். தன்னுடைய ஸந்தாபஜநிதவைவர்ண்யநிஸ்வாஸபாஷ்பவேகங்களாலே யுருகாநிற்கும். ஸௌந்தர்யமான வ்யஸநத்தை யநுபவிக்கைக்கு ஜந்மாந்தரத்திலே யென்னபாபத்தைப்பண்ணினேனோவென்னும். பரமோதாரனே! என்னுடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்யாதொழிகை யுன்னுடைய ஔதார்யத்துக்குப் போருமோவென்னும், நிரபேக்ஷனாக லோகத்தைப்படைத்து ரக்ஷித்தருளுகிற பரமகாருணிகனே இவளுக்கென்னாய் விளையுமோவென்கிறார். ॥௨॥

(வட்கிலள்) உன்னைக்காணப்பெறாதவ்யஸநத்தாலே தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்த்ரீத்வாபரணங்களையுமிழந்தாள், பின்னைநெடும்போதுங்கூட அஸம்ஜ்ஞையாய் நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌகுமார்யாதிகல்யாணகுணங்களையுடையவனே யென்னும். ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்துதோன்றினாப்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளிவந்து தோன்றுவதுகாணென் றாகாசத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும், அங்குகாணாதொழிந்தவாறே மயங்கும். விரஹஸந்தாபத்ருதியஹு க்ஷுத்பிபாஸிதராய் கதிபுவாராக்ரரான ஸஸாரரையெல்லாம் நிரஸித்து நிரவத்யமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனே உன்னைக்காண்கைக்கென்பக்கலுள்ள ப்ரதிபந்தகத்தையெல்லாம் போக்கியருளாயென்னும். பின்னையும் அவன்வாராமையாலே நெஞ்சுருகும். ப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸுக்களுக்கு நானொருநாளும் விஷயமாகே

இ—மித்யாதியால்) வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையஸந்தாபஜநிதேத்யாதியால்) முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமானவித்யாதியால்) முகில்வண்ணாதகுவதோவென்று மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமோதாரேத்யாதியால்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷகமித்யாதியால்) ॥௨॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

வட்கிலளிறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) ஸ்த்ரீத்வாபரணங்களையுமென்றது - ஸ்த்ரீத்வத்துக்கஸாதாரணமான லஜ்ஜாதிகளையுமென்றபடி. மணிவண்ணாவென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வானமேநோக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ரேத்யாதியால்) மையாக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குக்காணாதித்யாதியால்) ப்ரத்யூஹஎன்கிறத்துக்கு போக்கியருளாயென்னுமென்கிறவிடத்தில் என்னுமென்கிறக்ரியையோடே அந்வயம். உட்குடையசுராருயிரெல்லாமுண்டவொருவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்தேத்யாதிபோக்கியருளாயென்னுமித்யந்தம்) கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதமானவித்யாதியால்) மணிவண்ணாவென்று ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தவள் காகுத்தா கண்ணனேயென்று பின்னையும்பின்னையுமந்தஸௌ

ஸா—கிலே தனக்கொரு துஷ்கர்மப்ரதிபந்தகமாயிருக்கிறதாக நினைத்து பரமகாருணிகனையுங்கூட ப்ரதிஷ்டம்பிக்கிறவுன்னுடைய ஹ்ருதயத்தைநானொருநாள்கண்ணாலே காணவாராயென்று தன்னாற்றாமையாலலற்றுகிறாளென்றுகருத்து. முகில்வண்ணா - ஜலஸ்வபாவனே, வண்ணம் - ஸ்வபாவம், நிர்வ்யாஜ பரமோதாரனே என்றபடி. தகுவதோ என்னும் - உசிதமோ வென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், தகுவது- உசிதம், நீ யிப்படிமுகங்காட்டா திருக்கிற விது பரமோதாரனான உனக்கு உசிதமோ என்னாநின்றாளென்றபடி. முன் - பூர்வகாலத்திலே ஆத்மாக்களெல்லாம் அசித்விசேஷிதங்களாய் தங்களுக்கொரு ஜந்மங்களை யபேக்ஷிக்கவும் மாட்டாதே கிடக்கிற தசையிலேயென்றபடி. இவ்வுலகம் இந்தலோகத்தை, செய்து - ஸ்ருஷ்டித்து, உண்டு- ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - புநஸ்ஸ்ருஷ்டித்து, அளந்தாய் - பிறர்கொண்டுபோகாதபடி த்ரிவிக்ரமனாய் யளந்துகொண்டவனே, நீ யித்தனை பரமோதாரனன்றோ வென்றபடி. இவட்கு - உம்மையொழியஜீவிக்கமாட்டாதவளான இவளுக்கு, முடிகின்றது - பர்யவஸிக்கப்புகுகிறது, என்கொலோ - என்னவாயிருக்கிறதோ, இவளுடைய காத்ரமே நசிக்கப்புகுகிறதோ உன்னுடைய ஸ்வரூபமேநசிக்கப்புகுகிறதோஎன்றுகருத்து. ॥௨॥

௩ — வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கு* முட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணனேயென்னுந்*
திண்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே* ||௩||

௩ — என்றுனக்கொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகில் நானொருநாள் முன்னைக்காணும்படி க்ருபை பண்ணுமென்னும் இதில் செய்யக்கடவதோ வென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டார் காண்கைக்காகவன்றோ ஸ்ரீ தசரதர் திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் பிறந்த நளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக ப்ரஜைக்காக ஸம்ஸ்க்ருதமான ப்ராகாரங்களாலேவரிவ்ருதமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறார். ||௩||

இ — ஸம்ஶ்லேஷ ப்ரதகவடிங்களைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிக்கிறார் (அன்னைசெய்யவித்யாதிபால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதிபால்) திண்கொடிமதிள்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதிபால்) ||௩||

ஈ — இறையும் - லேஶத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள். மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாயுள்ளவனே என்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாஶத்தையே பாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற கூப்பீட்டைக்கேட்டவன் வருகை தப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேஶமான ஆகாஶத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாய்ப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை - உடையவர்களான, ஐஶ்வர்யாதிகளை ஜயிக்கும்படி, ப்ரபலரானவென்றபடி. உட்குவென்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணங்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - நிரஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும் - ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோ வென்று கருத்திலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீ வாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்குமென்றபடி, கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி, உன்னை - ஸர்வஶக்தனான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியதத்துக்கு உனக்கொருத்திக்கு ஸ்வதந்த்ர்யமுண்டாகில் அது அந்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று வடதாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையந்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, வகுத்வதித்தித்து ஸ்ரீஸுமங்கள ப்ரஸ்துதித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் "ரூபௌதார்யகுணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் ராமஸ்யவநவாஸிந:" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லாருக்கு முன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே? - க்ருஷ்ணனே? "தாஸாராவிரபூச்சௌரி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்கும் கூடவுன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, ஸ்ரீவிபீஷணாதிகளாலே கூட ஶத்ருக்களாலே விஷயமாகையாலே த்ருடதரமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு விஶேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரவஸ்த்ர ககாரவொர டகாராதேஶம். மதிள் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், ஶாகவாதிகவக ஸதாஸ:. சூழ் - வரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடு என்று ஸ்வார்த்தத்தில் அநாதரப்ரயோகம். என்செய்யநினைத்து

மூ—வட்கிலளிறையுமணிவண்ணாவென்னும்வானமேநோக்குமையாக்கு* முட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
வொருவனேயென்னுமுள்ளுருகும்* கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணனேயென்னும்*
திண்கொடிமதிள்சூழ் திருவரங்கத்தாயிவள் திறத்தென்செய்திட்டாயே* ||௩||

ஆ—என்றனக்கொரு நிவ்ருத்தியுமுண்டாகில்லாதொழிந்ததிலும் உன்னைக்காணுமபடி க்ருபைபண்ணுமென்னும்; அங்ஙனே செய்யக்கடவதோவென்னில்? உன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டார் காணுகைக்காகவன்றோ ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனாயும் பிறந்தருளிற்றென்றுசொல்லும். இவளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக பரவஸ்து ஸுலபமான ப்ரகாரங்களாலேயபரிச்சேத்யமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற நீ இவள்திறத்தென்செய்ய நினைத்தருளினாயென்கிறாள். ||௩||

இ—ஸந்தேஹாதகவடிக்கைச்சொல்லுவானேனென்ன அவற்றுக்குத்தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனே செய்யவிதாதியால்) அவற்றுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவேணுமித்யாதியால்) திண்கொடிமதிள்சூழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளோடேஇத்யாதியால்) ||௩||

ப—இறையும் - ஏகதேஶத்தும், வட்கு - லஜ்ஜை, இலள் - இல்லாதவளானாள், வட்குதல் - வெட்குதலாய், லஜ்ஜையைச் சொல்லுகிறது. லஜ்ஜையில்லாமையை நீ கண்டபடி எங்ஙனேயென்ன? சொல்லுகிறாள் - மணிவண்ணாவென்னும் - நீலஸ்வபாவனேயென்று சொல்லுகிறாள், வண்ணம் - ஸ்வபாவம், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்து ஆளலாம்படி ஸுலபனாயிருக்குமவனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. பெற்றதாய் முன்பென்று ஸங்கோசப்படாதே யிப்படி தன் நாயகனைச் சொல்லுகிறபோதே இவள் லஜ்ஜையில்லாதவளானாளென்றறிந்தேனென்று கருத்து. வானமே நோக்கும் - ஆகாஶத்தையே பாராநிற்கும், மணிவண்ணாவென்று தான் கூப்பிடுகிற த்வநியைக்கேட்டவன் வருகைதப்பாதென்றுபார்த்து நீ பெரிய திருவடிமேலேயேறியெழுந்தருளும் ப்ரதேஶமான ஆகாஶத்தைப் பாராநிற்கிறாளென்றபடி. வானமே என்கிற அவதாரணத்தாலே நிரந்தரமாகப் பார்க்கிறாளென்று தோற்றுகிறது. மையாக்கும் - அப்படி வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், மையாக்கை - மோஹிக்கை, உட்கு - ஸாமர்த்த்யத்தை, உடை - உடையவர்களான, ஐஶ்வர்யாதிகளை ஜயிக்கும்படி, ப்ரபலரானவென்றபடி. உட்கென்று ஸாமர்த்த்யத்துக்குப்பேர். அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, உயிரெல்லாம் - ப்ராணங்களெல்லாவற்றையும், உண்ட - நிரஸித்தவனான, ஒருவனே என்னும் - ஏகவீரனேயென்று சொல்லாநிற்கிறாள், என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கைக்குனக்கு ஸாமர்த்த்யமில்லையோ வென்று கருத்தாலே இப்படி சொல்லுகிறாளென்று தாத்பர்யம். உள்ளுருகும் - பின்னையும், நீவாராமையாலே நெஞ்சுநீராயுருகாநிற்கிறாள், கட்கு - கண்ணுக்கு, இலீ - இல்லாதவனே, ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லாதவனே என்றபடி. உன்னை - ஸர்வஸ்வாமியான வுன்னை, காணுமாறு - காணும் ப்ரகாரம், நான் என்கண்ணாலே காணும்படியென்கை. அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், ப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸுக்கு கோசரனல்லனென்கிற நியமத்தை எனக்கொருத்திக்குமாத்ரம் அந்யதாகரித்தாலாகாதோ என்று வடதாத்பர்யம். நாமந்த நியமத்தையாரேனுமொருவர்க்கந்யதாகரித்ததுண்டோ வென்ன? சொல்லுகிறாள். காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, சக்ரவர்த்தித்திருமகனாயவதரித்து "த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" மென்றும் "ரூபௌதார்ய குணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்றும் நாட்டோடும் காட்டோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் முன்னே நீ காட்டினாயில்லையோ வென்றுகருத்து. அதொருக்கால்செய்ததத்தனையன்றோவென்ன சொல்லுகிறாள் கண்ணனே?- க்ருஷ்ணனே? "தர்ஶநீயஶிரோமணி:" என்கிறபடியே இடைச்சிகளுக்குமுட உன்னை நீ காட்டினாயில்லையோ என்றுகருத்து. என்னும்- இப்படி சொல்லாநிற்கும், திண் - த்ருடமான, உன்னுடைய விஜயத்வஜ விராஜிதமாகையாலே த்ருடமான என்றபடி. இது ப்ராகாரத்துக்கு, விஶேஷணம். திண்கொடி யென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேவரே டகாராதேஶ:. கொடி மதின் - த்வஜாலங்க்ருதமான ப்ராகாரத்தாலே, கொடி - த்வஜம், ஶாகவாத்திகவச் ஸமாஸ:. சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே இருக்கிறவனே, அவதாரகாலத்திலே யுதவாதாரிழக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவனே என்றபடி. இவள்திறத்து - இவள்விஷயத்திலே, என்செய்திட்டாய் - என்னசெய்தாய், இடு என்றுஸார்வதாது ஸகந்தரூபோ(?)ம்:. என்செய்யநினைத்து

மூ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமெழுந்துலாய்மயங்குங்கைகூப்பும்* கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்குங் கடல்வண்ணாகடியைகாணென்னும்* வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும் வந்திடாயென்றென்றேமய

ஆறா— (இட்டகால்) இவ்வாராயீநவெஷிசமான கரசரணாவயவங்களை யுடையவளாயிருக்கும். இப்படி வெஷிக்கக்ஷமையன்றியே யிருக்கச்செய்தே யவஸாநஸமயத்திலே ப்ரதீபம்போலே ஸஹஸா எழுந்துலாமயங்கிக்கிடக்கும். பின்னையும் ப்ரபோதித்துத் தன்னுடையவ்யவஸாயத்தாலே உன்னைத்தொழாநிற்கும். ஸஹ்யமான துக்கத்தைபொல்லாதாகாதே; ஸஹ்யகூர்திகளல்லாதார் என்னஸாஹஸம்பண்ணினுரோவென்று சொல்லி மோஹிக்கும். சுநவயிகாசிமயாவலம்வ்ய ஸுஹ்ராணமணனே யென்றுன்னைச்சொல்லுகிற விதெல்லாப்பொய் நீ சாலநிஷ்டுரன்காணென்றுசொல்லும். வலத்திருக்கையிலே திருவாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற வழகைநான்காணும்படி வந்திடாயென்று சொல்லவுபக்ரமிக்கும். முடியச்சொல்லக்ஷமையல்லாமை வட்டவாய் நேமிவலங்கையாவென்னும், பின்னையும் நெடும்போதுங்கூட வந்திடாயென்னும், வரக்காணாமையாலே பின்னையும் வந்திடாயென்னும், வரக்காணமையாலே மயங்கும். இங்ஙனேசொல்லாநிற்கும்.

நாலாம்பாட்டு.

இ— இட்டகாலிட்டகையளாயிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள்வாராயீநெத்யாதி யால்) எழுந்துலாய்மயங்குமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவெஷிக்கக்ஷமை யித்யாதியால்) கட்டமேகாதலென்று மூர்ச்சிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்யமான வித்யாதியால்) கடல்வண்ணாகடியைகாணென்கிற வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுநவயிகாசிமயெத்யாதிசொல்லுமென்னுமளவாலே) சாலவென்றது - மிகவுமென்றபடி. க்ஷமையல்லாமையென்றது - க்ஷமையல்லாமையாலே என்றபடி. நெடும்போதுங்கூடஎன்றது - தீர்க்ககாலமானபின்பு என்றபடி. தீர்க்ககாலமவன் வாராதிருந்தவாறே என்கை. என்றென்றேயென்கிறவீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணமையாலேபின்னையுமித்யாதியால், மயங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரக்காணமையாலேமயங்குமென்று) இவ்வளவுக்கும் வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேசொல்லாநிற்குமென்று) இப்படியே மோஹமும்தெளிவுமாய் நடவாநிற்குமென்றபடி. சிட்டனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— என்றபடி. உபேக்ஷிக்கநினைத்தாயோ சுநாஹ்ருதஹிக்கநினைத்தாயோ வென்கை. [illegible]

இட்டகாலிட்ட கையளாயிருக்கும்- இடப்பட்டகால்களை யுடையவளாய் மிடப்பட்ட கைகளை யுடையவளாயிருக்கிறாள், தான் வெஷிக்கக்ஷமையல்லாமையாலே 'ஸவீஹிநத்வஸ்ப்ருக்ஷணா ஸ்ரதம்த்ருவிஷாம்ஸராம்ஸீம்' என்கிறபடியே ஸகிகளிட்டு வைத்தபடியே நிஸ்சலமாய்க்கிடக்கிற கரசரணங்களை யுடையவளாய் யிருக்கிறாளென்றபடி. எழுந்து. கிளம்பி, அணையப்புகுகிற விளக்குப்போலேஸாத்தாகஎழுந்திருந்து என்றபடி. உலா- உலாவி, ஸஞ்சரித்தென்றபடி. மயங்கும் - மோஹித்துக்கிடக்கும், கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாதே யஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், காதல் - ப்ரேமமானது, கட்டமென்று - கஷ்டமென்றுசொல்லி, பஹுவ்யஸநத்துக்கு நிதாநமேயொழிய அத்தாலொரு ஸுகமில்லையென்று அத்தை நிந்தித்தென்றபடி. மூர்ச்சிக்கும்- மோஹியாநிற்கும், கடல்வண்ணா- ஸமுத்ரஸத்ருஸவனே, சுவர்ணஸனே என்றபடி. சுநவயிகாசிமயா ஸம்வேத்யமாணாசரனே என்கை. கடியைகாணென்னும் — நீகடியன்காணென்று சொல்லாநிற்கும், கடியன் - க்ரூரன், இங்கு நிஷ்டுரனைச் சொல்லுகிறது. கடல்வண்ணாஎன்றது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்னையஸம்வேத்யமாணாசரணாகரஹித்தோம், நீ நிஷ்டுரன்காணென்று வாக்யாபிப்ராயம். கடியன் ஸப்தம் சுவிஸேஷனைச் சொல்லும்போது கடியையென்று ரூபமாயிருக்கும், வட்டவாய்-வட்டமானவாயையுடைத்தான, ஸ்ருஷ்டிகரக்ஷணார்த்தமாகச்சுற்றிலும் வாயையுடைத்தான என்றபடி. நேமி - சக்ரத்தை யுடைத்தான, வலங்கையாஎன்னும் - தக்ஷிணஹஸ்தத்தையுடையவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், திருவாழியையேந்தினவழகோடேவரவேணுமென்றுசொல்லவுபக்ரமித்துமுடியச் சொல்லமாட்டாமையாலேபரிஸமாப்தி பண்ணாநிற்குமென்றபடி. வந்திடாயென்றென்றே - நீவரவேணுமென்றென்றே பலகாலுஞ்சொல்லி, இடாயென்று ஸாபேக்ஷநாவ்யயம். சுவிஸேஷணாந்தியிலே விஶ்லித்தவநஸரம்குறைவாகுஞ்சொல்லினென்றபடி. மயங்கும் - பின்னையுமீ வரக்காணமையாலே மோஹியாநிற்கும், சிட்டனே - ஶிஷ்டனே, ஸதாசாரமுடையவனே

மூ— கிருஞ்* சிட்டனே செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் இவள்திறத்தென் சிந்தித்தாயே* ।சுர

சிந்திக்குந் திசைக்குந் தேறுங் கைகூப்புந் திருவரங்கத்துள்ளாய் என்னும்* வந்திக்குமாங்கே மழைக்கண்ணீர் மல்கவந்திடாயென்றென்றே மயங்கும்* அந்திபோதவுணனுடலிடந்தானே யலைகடல்கடைந்தவாரமுதே*

ஆ—செழுநீர்த் திருவரங்கத்தாய் இதுவோவுன்னுடைய ஸ்ரீவத்ஸம், இவள் திறத்தென் செய்ய நினைத்தருளினாய் என்கிறாள். ।சுர

(சிந்திக்கும்) உன்னழகையு முன்னேபண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியையும் நினைக்கும். நினையா ஶோகிக்கும் நெடும்போதுங்கூட அத்யவஸாயம், தன்னுடைய வைலக்ஷண்யம் பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழா நிற்கும், தன்னுடைய வ்யவஸாயம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், கூஶாலையாயி நருது வைத்தே ராஜஹம்ஸியைப்போலே திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்கும், அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்து தன்னுடைய வழகிய கண்கள் நீர்மல்க வந்திடாயென்றென்றே மயங்காநிற்கும். உன்திருவடிகளை பொருக்கால்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்னுமாசையாலே தன்னை யரிதத்துக்கொண்டிருக்கிற விப்பெண்பிள்ளையை இப்பாடு

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இதுவோ உத்ஸவத்யால்) ।சுர

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

சிந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையும் இத்யாதியால்) திசைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையா ஶோகிக்குமென்று) நினையாவென்றது - நினைத்தவாறேயென்றபடி. தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும் இத்யாதியால்) தன்னுடைய இத்யாதி வாக்யத்வயம் ஸ்பஷ்டார்த்தம். வந்திக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஶலை இத்யாதியால்) ஆங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனேவிழுந்துகிடந்தென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளை இத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ம—என்றபடி. இது மஹாபுண்ய மஹிதமான ஸம்வாதம் - உம்முடைய ஸ்ரீவத்ஸமழகியதாயிருந்தது - ஸ்வமெகள் குடிகெடுக்கைக்கு அழகியதாக ஸந்த்யாஸந்த்யாநராயிருந்தீர் - ஸ்நேஹமுடையோர்களைப்பண்ணிப் பூணுநூலவெளுக்க யரித்துக்கொண்டு கையிலே பவித்ரத்தையுமிட்டு ஸாவித்ரியஞ் சொல்விக்கொண்டு திரிவாரைப்போலேயிருந்ததுஉம்முடையரீதியென்றுகருத்து. செழு - ரமணீயமான, செழு ஶப்தம் ரமணீயவாசி. நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனே, ஸ்ரீவத்ஸமாவனைப் பண்ணிக்கொண்டு நீர்க்கரையிலே கிடக்கிறவனேயென்றபடி. தண்ணீர்ப்பந்தலிலேவாதகரோதிங்கினைப்போலேயாயிருக்கிறது நீயிவ்வூரில் வஸிக்கிறதுஎன்றுகருத்து. இவள் திறத்து - உம்முடைய விஶ்லேஷ ஶாஸ்த்ரத்திலே ஶோகிக்கும் ஸ்வபாவையான இவள்விஷயத்திலே, என்சிந்தித்தாய் - என்னநினைத்தாய், இவளை ஶோகிப்பிக்கவே நினைத்திருக்கிறாயோ? தேறப்பண்ணிவைக்கநினைத்திருக்கிறாயோ? என்றபடி. இப்படியிப்பாட்டிலே யவளை மஹிஷிக்கையாலே ஸுஹ்ருத் வ்யவஸாதாராய்த்தன்னை மஹிக்கைத்தால் "நக ந்யஸ்ய த்ரிதஶை ... ஸாந்த்வதீச ... வாஸுதேவ ... ஸ்வயம் ஸுஹ்ருத் ஜநம்" என்கிறபடியே பசுர்களைத்தான் ரஞ்சிப்பித்து அந்த மஹிஷியையரக்ஷிப்பிக்குமென்கிற ஸமத்வமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யமென்று ஸாதிதமாய்த்து.

அந்திப்போது - ஸுராஸுரர்களுக்கு பலம் வர்த்திக்கிற ஸாயங்காலத்திலே, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய தேஹத்தை, அவுணன் - ஹிரண்யன், இடந்தானே - ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்காகப்பிளந்தவனே, இடக்கை - நகத்தாலே பிளக்குகை, "உதஸ்மின் உவாஸம்" என்று தெளிவோடே இருப்பார்க்கோ நீயுதவலாவது, ஶோகத்தாலே ஶோகித்துக்கிடப்பார்க்குதவலாகாதோ. அந்த ஸம்யோ என்றொரு காலநியமம் பார்த்தாப்போலே இவளை ரக்ஷிக்கைக்கு அப்படியே ஒருகால நியமந்தான்பார்க்கவேணுமோ வென்று கருத்து. ப்ரஹ்லாதனென்பானொருவனுக்கொருக்காலுதவினோமென்றால் அப்படியெல்லாருக்கும் நாமுதவப்போமோ வென்னச்சொல்லுகிறாள். அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை. தேவாஸுரர்களுக்குங்கூட நினைத்தபடி காரியங்கொள்ள வொண்ணாதபடி ஸ்வயமாதிஸங்கடமாயிருக்கிற க்ஷீரஸமுத்ரத்தை என்றபடி. கடைந்த - அவர்களுக்காகவே நம்பண்ணிக்கொடுத்தவனே, ஆரமுதே - வரிவாயினை த்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யனே

மூ— சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே* ॥௬॥
மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தானேயென்னுமாமாயனேயென்னும்* செய்யவாய்மணியேயென்னுந்த

ஆ— படுத்தவேணுமோ உன்னுடையநிரவதிகமான வாத்ஸல்யமெல்லாம் எங்ஙனேபோயிற்றென்கிறாள். ॥
(மையல்செய்து) அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைவிட்டருளின உன்னுடைய ஸௌசீல்யகாரணமான ப்ரணயித்வகுணத்தாலே என்னுடையநெஞ்சை யபஹரித்தவனேயென்னும், வக்ஷ்ய

இ— (உன்னுடையநிரவதிகவித்யாதியால்) ॥௬॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

மையல்செய்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரேத்யாதியால்) பெரியபெருமாளுக்கு ராமாவதாரம் ஸந்நிஹிதமாகையால் மையல்செய்தென்றது ராமாவதாரத்தில் ப்ரணயித்வகார்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதுஎன்கையே யுக்தமென்றுகருத்து. என்னைமனங்கவர்ந்தானேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாமாயனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—என்றபடி. உன்னைக்கொண்டொருப்ரயோஜநாந்தரங்கொள்ளுவார்க்கோ நீயுதவலாவது. உன்னையேப்ரயோஜநமாகப்பற்றினார்க்குதவலாகாதோவென்றுகருத்து. சந்தித்து- ஸந்தித்து, உன்னைக்கிட்டி என்றபடி. ஜ்ஞாநஸாதநமான ஞாநமன்றிக்கே பக்ஷ்யாதிகரணங்களாலும் அநுபவிக்கும்படி உன்னையடைந்து என்றபடி. உன்சரணம் உன்னுடைய திருவடிகளை, சார்வதே- சார்வதாகவே, உன்திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறுகைக்காகவே என்றபடி. வலித்த- வலித்தவளான, வலிக்கை- கரைந்துபோகாதே த்ருடமாயிருக்கை. “ஸதிஜீவஜாந்தோ நரம்வர்ஷசதாதபி” என்கிற கணக்கிலே என்றேனு மொருநாளுன் திருவடிகளோடு பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷம் பெறவேணுமென்று மாசையாலே தன்ஸரீரத்தை நீராயுருகிப் போகாதபடியரித்துக்கொண்டு இருக்கிறவளான என்று வ்யுத்பத்திம். தையலை-பெண்பிள்ளையை, தையலென்று பெண்பிள்ளைக்குப்பேர். மையல் செய்தானே - மோஹம்பண்ணிவித்தவனே, மையல் - மோஹம், இவளைஇப்படி மோஹிப்பித்து க்லேசப்படுத்துகிறவனே என்று மஹாகுணமஹிதமான ஸம்போதநம். சிந்திக்கும் - உன்னுடைய அநீய ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களையும் உன்னோடுதான் பண்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியையும் நினையாநிற்கும், திசைக்கும் அந்த ஸம்ஸ்லேஷமிப்போது பெறாமையாலே மோஹியாநிற்கும், தேறும் - தெளியும், நெடும்போது போன பின்பு பின்னையும் ஸம்ஸ்லேஷமுண்டாமென்றபடி. கைகூப்பும் - மோஹந்தெளிந்தவாறே தன்னபேக்ஷிதம்பெறுகைக்காக வுன்னைக்குறித்து அஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும். திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்துக்குள்ளேஇருக்குமவனே என்றுசொல்லாநிற்கும், இப்படி நீ ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தே யெனக்குதவாதொழிவதென்னென்றுதன்னுற்றமையாலே சொல்லாநிற்குமென்றபடி. வந்திக்கும்- வந்தநம்பண்ணாநிற்கும், அநாதையைப்போலே காலக்ஷேபந்தோற்ற உன் திருவடிகளைநினைத்துதெண்டனிட்டுக்கிடக்குமென்றபடி. அங்கே - அவ்வவஸ்தையிலே, அப்படி தெண்டனிட்டபடியே கிடக்கச்செய்தே என்றபடி. மழைக்கண் - மழைபோலே குளிர்ந்திருக்கிற கண்களுடைய, நீர் - ஜலங்களானவை, மல்க — ப்ரவஹிக்க, வந்திடா யென்றென்றே - நீ வரவேணுமென்றென்றே சொல்லி, மயங்கும்- பின்னையும் வரக்காணாமையாலே மோஹியாநிற்கும், காமார்த்தர்களுடைய விகாரங்களில் இவளுக்கில்லாதவை யில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

மையல் செய்து - பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்தைச் செய்து, மையலென்று பிச்சுக்கும் பிச்சேறினாருடைய வ்யாபாரத்துக்கும் பேர். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பிச்சாலே அதிக்ஷுத்ரமான காகத்தின் மேலே வ்யாமோஹவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி என்றபடி. இப்படி ப்ரணயிகள் பக்கலிலே தனக்கத்யந்த ஸக்தியுள்ளதாகக்காண்பித்தென்கை. என்னை - உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களறியாதவென்னை, மனம்- நெஞ்சை, ஹ்ருதயத்தைக்கும். என்னுடையநெஞ்சையென்றபடி. கவர்ந்தானேஎன்னும் - அபஹரித்தவனே என்று சொல்லாநிற்கும், கவருகை - க்ரஹிக்கை. இங்கேஅபஹரிக்கையைச் சொல்லுகிறது. மாமாயனேஎன்னும் - மஹாஸ்சர்யபூதனே என்று சொல்லாநிற்கும், மஹாஸ்சர்யஸௌந்தர்யமுடையவனே என்றுசொல்லாநிற்கும் என்றபடி. அதையே விவரிக்கிறாள் மேல். செய்யவாய் மணியே என்னும் - அருணாதரத்தையுடைத்தான நீலமணியேஎன்றுசொல்லாநிற்கும். நானுன்னுடையஸொத்தன்றோஎன்றுப் போலே ஸம்ஸ்லேஷதிஸையிலே

சு—தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்* வெய்யவாடண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்விண்ணோர்முத லென்னும்* பைகொள்பாம்பணையாயிவடிறத்தருளாய்பாவியேன்செயற்பாலதுவே* ||சு||

ஆ—ஶரண்யனான வுன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவைலக்ஷண்யத்தைப் பிரலாபித்தும் ஸ்வரூபரூபகுணங்களைச் சொல்லும்; நிரதிஶயபோக்யமாயிருப்பதொரு நீலரத்நஞ் செந்தாமரைபூத்தாபோலேயிருக்க, திருவுடம்பையும் திருப்பவளத்தையுமுடையவனே என்றவ்வழகைச்சொல்லும். அடியேனுக்கு ஆஶ்ரயணீயனாவதற்காகவன்றே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறதென்னும் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருந்த ரக்ஷணோபகரணமான திவ்யாயுதங்களை ஏந்தியருளுகிற தெனக்காகவன்றோ வென்னும், இவளுக்காக நீ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே இவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணியருளுகிறதில்லை, இதுக்கு ஹேது என்னுடையபாபமேயிறே என்கிருள். ||சு||

(பாலதுன்பங்கள்) ஸாதனங்களை பதார்த்தங்களை நாமரூபமாக நீ பண்ணின வ்யவ

இ—(ஶரண்யனான வுன்னுடைய த்யாதியால்) செய்யவாய்மணியேயென்று ஸௌந்தர்யம்வக்ஷ்யமாணமிறே. செய்யவாய்மணியே யென்னும்மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்முதலென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வஜ்ஞனுமித்யாதியால்) வெய்யவாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிருர் (கத்யாதித்யாதியால்) பைகொள்பாம்பணையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இவ ளுக்காகநீஇத்யாதியால்) இவள்திறத்தருளாயென்கிறதையுரைக்கிருர் (இவள்பக்கலித்யாதியால) பாவியேன்செ யற்பாலதுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இதுக்குஹேதுவித்யாதியால்) ||சு||

ஏழாம்பாட்டு.

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸாவேத்யாதியால்) (பதார்த்தேத்யாதி) ஸம்ஸாரிசேதநர்களுக்கும் தத்வங்களுக்கும் ஸம்பந்தங்களாக என்றபடி.

அ— ஸந்நிதானமாக இவளைக்குறித்து சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது ஶ்ரமஹரமான வுன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் ஶயநத்தில் திருமேனியொளியையும் நினைக்கிருளென்றுகருத்து. தண்புனல் - குளிர்ந்த ஜலங்களாலே ஶிஶிரோபசாரங்களாலே என்றபடி. சூழ் - வரிவாத ரத்ந மணிஸ்தாநக மணிகிரண ஸமூஹங்களுடைய குளிர்ச்சிபோலே பிராஜின்றதவ்வூரிலகுளிர்ச்சியுமென் றுகருத்து. திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே நித்யஸந்நிஹிதனுயிருக்கிறவனே என்று சொல்லா நிற்கும். வெய்ய - உக்ரங்களான, ஆஶ்ரிதவிரோதிகள்பக்கல் கதிதீக்ஷ்ணங்களான என்றபடி. வாள்தண்டு, சங்குசக்கரம்வில் - ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்ககட்கங்களை, ஏந்தும் - ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறவனை, "வாத த்ருதவாநஸ்யபாணம் விலம்பவஸஸம்ஸ்தித । ஸந்தநஞானாபாயம்பிஹ ஸுஸுநஃ ஸ்ரீரங்கநாயகஃ" எனனும்படியோ, ஷிணதிக்ப்ரகம் தோன்றும்படி. ஸந்ததம் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவனை என்றபடி. உன்னுடைய திவ்யா யுதம் ஒளிகளை நவிபுமப்போலேகாந்திகளையும் நலியாநின்றது. பக்ஷத்திலே ஸாயந்தே வாலேவா ஹதோஸ்வேஷா ஹதேஷி" என்னும்படியான திவ்யாயுதங்களையே கொண்டு நீ பெண்பிள்ளைகளை இங்கே அழுப்பன்னையோ. இங்ஙனேயோ ஸாதுக்கள்பக்கல் ஸத்துவிருப்ப தென்கிறுளென்று கருத்து. விண்ணோர் முதலென்னும் - ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகளுக்கு நியாமகனென்னுநிற்கும். அவர்களுடையவஸ்த்தை [illegible] ஸர்வஜ்ஞனுப் ஸர்வஶக்தனாயிருக்குமவனென்று சொல் [illegible] என்றபடி. பைகொள் - பையைக்கொள்ளாநிற்கிற, பையென்று படத்துக்குப்பேர். ஸதீபதிவ்யாம [illegible] ஸம்ஸாரக்லேஶித ஸம்பந்த வியவர்த்தனனை என்றபடி. பாம்பு - நாமத்தை, அணை [illegible] வுடையவனே, இவளுக்காக இங்கேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே என்றபடி. இவள்திற [illegible] ஸந்நிதானத்திலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கத் தரைப்பட்டுகிடந்து அலற்றுகிற இவள் விஷயத்திலே, [illegible] - க்ருபைபண்ணுகிறாயில்லை. பாவியேன் - இவனை இப்படி காண்கைக்கீடான பாபங்களையுடை [illegible] யென்னுடைய, செயற்பாலது - கர்த்தத்திலே யிருப்பது, செயல் - கர்மம், பால் - இடம், பாவியே [illegible] பாலது. இப்படி நீ இவள்பக்கல் க்ருபைபண்ணுமைக்கு நிபந்தநம் என்னுடைய பாபமே [illegible] [illegible] யிருக்கிறதென்று பாவனை.

மூ—பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றானே*காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்டகடல்வண்ணா கண்ணனேயென்னுஞ்* சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்னுமென்தீர்த்தனேயென்னுங்* கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்குமென்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே* ௭॥

அ—தேஹத்தை என்னளவிலே விஷயீகரிக்கவோ பார்த்தருளிற்றென்னும். உன்னுடைய ரக்ஷண ஸ்மரணம் ஸம்பந்தமேபோயிற்றென்னும் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுடைய ஶாபாபராதநமணநெகஸமர்த்தமான திருவாழியையேந்திக்கொண்டிருக்கிற தடியேனுக்காகவன்றோவென்னும், திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளினதும் கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகவன்றோவென்னும். ஸ்வஜநமான்யகாராக வொஷகமொமஷ்யஸவிரோதியாய்.

இ—பற்றிலார்பற்றநின்றானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) காலசக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுடையவித்யாதியால்) கடலிடங்கொண்டஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேஉத்யாதியால்) கண்ணனேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்தகோபவரித்யாதியால்) திருவரங்கத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேஉத்யாதியால்) என்தீர்த்தனேஎன்னும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஜநமான்யத்யாதிசொல்லிக்கொண்டென்றுமளவாலே) கோமளக்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

வ—பால் - பாலாக, இரண்டுபாலாக என்றபடி. பாலென்றுஸ்தாநம். ப்ரக்ருதிஸ்தர்க்கு துக்கமும் ஸாநுகூலர்க்கு ஸுகமும் என்றிப்படி இரண்டுஸ்தாநமாக என்றபடி. துன்பங்களின்பங்கள் - ஸுகங்களையும் துக்கங்களையும், துன்பம் - துக்கம், இன்பம் - ஸுகம், படைத்தாய் - ஸ்ருஷ்டித்தவனே, இதுஸாதிஸாயஸங்கல்பநம். இப்படி யநாதியாக நீ கட்டினஸம்ஸ்காரபந்தத்தை என்பக்கலிலேவிஷயீகரிக்கிறாயேயென்றபிப்ராயம். ஸாதநங்களொன்றுமில்லாதாரை விஷயீகரிக்கப்போமோவென்ன? சொல்லுகிறாள், பற்றிலார் - ஸ்வாவலம்பநமில்லாதார், பற்று - ஸ்வாலம்பநம், ஒருஸாதநவிஶேஷமுமில்லாதாரென்றபடி. பற்ற - ஆஶ்ரயிக்கும்படி. நின்றானே, நின்றவனே, ஸாதநவிஶேஷமுமன்றியே யவாப்யமேயாயிருக்கிற ஸர்வஸாதாரன். முதலானவர்களுமுன்னே யாஶ்ரயிக்கும்படி நின்றவனே என்றபடி. இவ்வரணத்வ ஶரண்யத்வஸ்மரணமுனக்கு இப்போது போய்விட்டதோவென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதிபந்தகங்களிருக்க விப்போது ஸம்வீகரிக்கக்கூடுமோவென்ன? சொல்லுகிறாள். காலசக்கரத்தாய் - ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு ம்ருத்யுவாயிருக்கிற சக்ரத்தையுடையவனே. காலோம்ருத்யு:. ஸகலப்ரதிபந்தக நிரஸநார்த்தமாகவன்றோ நீதிருவாழியேந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று கருத்து. ஆனாலும் த்ருஷ்டிகோசரனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயன்றோ நாமிருக்கிறதென்ன? சொல்லுகிறாள் மேல், கடலிடங்கொண்ட - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே ஸ்தாநத்தைக்கொண்டவனே, கடல்வண்ணா - ஸமுத்ரவர்ணனே, ஒருகடலிலேயொருகடல்சாய்ந்தாப்போலேஇருக்கிறவனேஎன்றபடி. ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவன்றோக்ஷீரஸமுத்ரத்தில் கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்று கருத்து. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, க்ஷீரார்ணவத்திலே வரமாட்டாதார்க்குமாஶ்ரயணீயனாகைக்காகவன்றோ "நாமவயதுகதுஸஜ்ஜ ஸஹாமதேகாதந்தோவைஷ்ணவீ" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தருளிற்றென்றுகருத்து. என்னும் - என்னாநிற்கும், இப்படி சொல்லாநிற்குமென்றபடி. சேல்கொள் - மத்ஸ்யங்களைக் கொண்டிருக்கிறவையான, சேல் - மத்ஸ்யம். மத்ஸ்யங்களையுடைத்தானவையான என்றபடி. மத்ஸ்யங்கள் ஜலத்தைப்பிரிந்துதரிக்கிலன்றோநானுன்னைப்பிரிந்துதரிக்கவல்லளாவது, என்றுகருத்து. தண்புனல் - ஶீதளங்களான ஜலங்களாலே,சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவரங்கத்தாயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிறவனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்திலும்உதவாதார்க்குமாகவன்றோ கோயிலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்கிறாளென்றுகருத்து. என்தீர்த்தனேஎன்னும் - என்னுடைய தீர்த்தனேஎன்னாநிற்கும், எனக்கு பாவநபூதனே என்னாநிற்குமென்றபடி. எனக்கு ஸ்வவிஷயவிரோதிகளையெல்லாம் போக்கினவனே என்னாநிற்கிறாளென்கை. என்னுடைய - என்னுடைய, கோமளக்கொழுந்து - ஸுகுமாரமான பதாரம்போலே க்ருஷ்டிஸுகுமாரையான பெண்ணானவள், கொழுந்து - பதாரம், கோல - ரமணீயங்களான, மா - மஹத்துக்களான, விஶாலங்களான என்றபடி. மழை - வர்ஷம்போலே,ஸ்வாபீசலங்களான, கண் - நேத்ரங்கள், பனிமல்க - ஜலம்ப்ரவஹிக்க, இருக்கும் -

மூ—கொழுந்துவானவர்கட்கென்னுங்குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னும்* அழுந்தொழுமாவியனலவெவ் வுயிர்க்குமஞ்சனவண்ணனேயென்னும்* எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப்பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகே னென்னுஞ்* செழுந்தடம்புனல்சூழ்த்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே* ॥அ॥

ஆ—உத்தமமான விசேஷசேஷ்டிதங்களையும் போக்கினுப்போலே ஸ்வஸம்ச்லேஷவிரோதியான வென்னு டையபாபங்களையும் போக்கியருளாயென்னும் சொல்லிக்கொண்டுபிரிவென்னுஞ் சொல்லுங்கூடப்பொறுக் கமாட்டாதபடி ஸுகுமாரையான வென்னுடைய பெண்பிள்ளை தன்னுடைய வழகியதிருக்கண்கள்நீர்மல்கவிரு க்குமென்கிறாள். ॥அ॥

(கொழுந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனுய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் பரவ்யூஹவைபவங்களையுடையனாயிருந்துவைத்து தேவவேஷமாச்ரிதனுக்கொண்டு பிறந்தருளி க்ஷணத்திலே ஸஜாதீயராந கோபகோபீஜநங்களை யும் பசுக்களையும் ஸ்ரீகோவர்த்தநத்தை யெடுத்துரக்ஷித்தருளின உன்னுடைய நிரவதிகமான காருண்ய த்துக்குங்கூட விஷயமல்லேனோவென்னும். பின்னையும் நீ பார்த்தருளாதொழிந்தவாறே யழாநிற்கும். தன் னுடைய வைவர்ண்யம்பெறுகைக்காக உன்னைத்தொழாநிற்கும். தன்னுடைய வாத்ஸல்யாதி ஸௌகுமார்யமா

இ—செய்கிறார் (பிரிவென்னுஞ்சொல்லுமித்யாதியால) ॥அ॥

எட்டாம்பாட்டு.

கொழுந்துவானவர்கட்கென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யஸௌசீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட த்யாதியால்) அத்தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) இங்கே ஸௌசீல்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வே த்யாதியால்) குன்றேந்தியென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யஸௌசீல்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (கோவேத்யாதி யால்) குன்றேந்திக்கோநிரைகாத்தவனென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷணத்தினுலே. உத்யாதி அல்லேனோவென்றுமித்யந்தந) ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (தன்னுடையவாத்ஸல்யாதியால்) எழுந்துமேல்நோக்கி இமைப்பிலளிருக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ஈ—நிமேஷமாயிருக்கும், தன்னுடைய வாத்ஸல்யநிக்கெல்லா மவன்வாராதொழிந்தவாறே இப்படி கண்ணீ ர்மல்கவிருக்குமென்றுகருத்து. ॥அ॥

வானவர்கட்கு - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. கொழுந்தென்னும் - கொ ழுந்துபோலே ஸிரோபூஷணமென்று சொல்லாநிற்கும், அவர்களுக்கு நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தையுடையனா யிருக்கிறவனென்று சொல்லாநிற்கிறுளென்றபடி. குன்று - கோவர்த்தநத்தை, கோவர்த்தநத்தையென்றபடி. ஏந்தி - கையிலேபரித்து, கோநிரை - கோவர்க்கத்தை, காத்தவனென்னும் - ரக்ஷித்தவனென்றுசொல்லாநிற் கும், அவனுக்குப்பரக்ஷமில்லாமையாலே யென்னையிதமிழக்கிறேனோ ஸாஹஸ்யமில்லாமையாலே இழக்கி றேனோவென்று வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யம். அழும் - பின்னையும் நீ வாராதொழிந்தவாறே அழாநிற்கும், தொழும் - உன்னைக்குறித்தஞ்ஜலி பண்ணாநிற்கும், ஆவி - சூத்ராவானது, அனலவெவ்வு - அனலாலேவேகும்படி, ஜ்வரதாபத்தாலே ஊஷ்மாம்படி, உயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடாநிற்கும், அஞ்சனவண்ணனேயென்னும் - என் னைப்படியாகத்தாக்கின நீலவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், எழுந்து - இவ்வளவில் ஆர்த்தியைக்கேட்டு நீ வருகை ஸம்பாவிதமென்று புத்தியாலே எழுந்திருந்து, மேல்நோக்கி - மேலேநோக்கி, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு வந்தாப்போலே பரமபதத்திலே நீ வரப்புகுகிறுயென்று கருத்தாலே ஊர்த்வதேசத் திலே பார்த்தென்றபடி. இமைப்பு - நிமேஷம், இலள் - இல்லாதவளாக, இருக்கும் - இராநிற்கும், நீ வருகிற தை அடியேதுடங்கிக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கண்கொட்டாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்குமென்ற படி. இமைப்புஎன்றுநிமேஷம். எங்ஙனேநோக்குகேனென்னும் - அப்படி வரக்காணுதவாறே உன்னைநானெ ப்படி காணப்புகுகிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறுள். செழும் - ரமணீயங்களான, செழுமென்று ரமணீயம். தடம் - விஸ்தீர்ணங்களான, புனல் - ஜலங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, "வைதீகஸரயமஸலாஸலநிமந் நிமே" யென கநகாலயமெயாலே பரிவ்ருதமானஎன்றபடி. திருவரங்கத்தாய் - ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருக்கிற வனே, என்திருமகட்கு - என்னுடையவளான லக்ஷ்மீஸத்ருசையான இப்பெண்பிள்ளைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், இவ்வார்த்திக்கடியான தெளர்ப்பல்யத்தை பூர்வபடுத்துவேனோ, வாராதவவனை

கூ—என்றிருமகள்சேர்மார்வனேயென்னுமென்னுடையாவியேயென்னும்* நின்றிருவெயிற்றாலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனேயென்னும்* அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்டவாய்மகளன்பனேயென்னுந்* தென்

ஆ—ம்படி நீயெ-ர்ஷணிஸ்வாஸத்தைப்பண்ணும். என்னுடையஸத்தாவமெல்லாம்போம்படி உன்னுடையவிஶிஷ்டமான ஸம்ஹநமேனியைக் காட்டியருளாயென்னும். நீவரும்படி காணவேணுமென்றெழுந்திருந்து ஊர்த்வ்ருஷ்டியாய் ஆகாஶத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அங்குங்காணுதொழிந்தவாறே உன்னைக் காண்கைக்கு உபாயமேதோவென்னும். செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாய் என்திருமகட்கினிநான்செய்வதென்னென்றுகூப்பிடுகிறாள். ॥அ॥

(என்திருமகள்) ஸர்வலோகஶரண்யையாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மிகையாயிருந்த பெரியபிராட்டியார்க்குமஶேஷியாய் உன்னுடைய குணங்களாலே தாஸ்யைகரஸையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும் ஶேஷியாய் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி ஸர்வகல்யாணகுணங்களாலே பரமபோக்யையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கும் ப்ரணயியாயிருந்த நீ தந்வபிமானமாகையாலே என்னை ஸ்வஶேஷதாவஸ்யையாக்கினைப்போலே இன்னமும் தத்விஷயமென்றென்னை யுன்றிருக்கண்களாலே பார்த்தருளாயென்றுசொல்லும். இவளுக்காகக்கோயிலிலே கண்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (நீவரும்படிஇத்யாதியால்) எங்ஙனேநோக்குகேனென்னு மென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குங்காணுதித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருமகள்சேர்மார்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நீகொண்டநிலமகள் கேள்வனேஎன்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையகுணங்களாலேஇத்யாதியால்) அன்றுருவேழுந்தழுவிநீகொண்ட என்கிறவிடத்தில் ஸூசித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையநிரவதிகேத்யாதியால்) ஆய்மகளன்பனேயென்னுமென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) என்திருமகளென்கிறவிடத்திலே என்ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்வபிமானமாகையாலேஎன்று) என்னுடையாவியேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வஶேஷேத்யாதியால்) வாக்யத்ரயத்திலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) தத்ஸமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுககாகவித்யாதியால்) ॥கூ॥

ஸ—வாப்பண்ணுவேனோ, இவ்விரண்டுமஶக்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥அ॥

என்திருமகள் - எனக்கு ஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார், சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, நித்யமாகவஸியாநிற்கிறவென்றபடி. மார்வனேஎன்னும் - ஸ்வக்ஷம். பெரியபிராட்டியார்க்கு நான் ஸ்தநபாஸ்தாநீயமான ஶேஷத்வைகமென்றன்றோநீஎன்னையென்றுமாதரிக்கிறது, இப்போதுமவளுடையதோஷவிஸ்மரணார்த்தமாகவென்னைக்கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்கிறாளென்றுகருத்து,நின் - உன்னுடைய, திருவெயிற்றால். ஸ்ரீவராஹதம்ஷ்ட்ரையால், எயிறு - தம்ஷ்ட்ரை. ”ஜகதாதாரபூதா ச தம்ஷ்ட்ரா த்ரைலோக்யதாரிணீ” என்னும்படி அதிரமணீயமான திவ்யதம்ஷ்ட்ரையாலே என்றபடி. இடந்து - அண்டபித்திதளத்தில்நின்றும்பிரித்தெடுத்து, உன்னை யபேக்ஷியாதவளுக்காகவிரித்துக்கொண்டாகிலும் ப்ரணயிநிகளுக்கு நீ காரியஞ்செய்யுமவனல்லேயோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. நீகொண்ட - இப்படி உன்னுடையப்ரணயித்வகுணத்தைக்காட்டி நீயுனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்ட, நிலமகள் . பூமிப்பிராட்டிக்கு, கேள்வனே என்னும் - வல்லபனேஎன்றுசொல்லாநிற்கும், அன்று - க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறுவேனோவென்று நப்பின்னைப்பிராட்டிவிரிதாவப்படாநின்றவந்த காலத்தில், உரு - இடிபோலே பயங்கரமான ஶப்தத்தையுடையவையான வ்ருஷபங்களை, உருவென்று இடிபோலே பயங்கரமுமிபாஷாவ்யாக்யானத்துக்குப் பேர். ஏழு - ஏழுகளையும், தழுவி- ஆலிங்கநம் பண்ணி, மர்த்தனத்தாலேவதித்தென்றபடி. நீலாக்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷஸாதநமாகையாலே தத்ஸம்ஶ்லேஷம்போலே க்ருஷ்ணனுக்கு போக்யமாயிருந்ததென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மர்த்தனத்தை தழுவுதலாகச் சொல்லுகிறாள். நீகொண்ட - நீயுனக்காக்கிக்கொண்ட. ஆய்மகள் - கோபகுமாரிகைக்கு நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கென்றபடி. அன்பனேயென்னும் - ப்ரியதமனேஎன்று சொல்லாநிற்கும், இப்படியவர்கள்பக்கலிலே ப்ரஸக்தியாயிருந்த நீ அவர்களுக்கு ஶேஷமான வென்பக்கலிலே க்ருபை

மூ:—திருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவடனக்கே* ॥௯॥
முடிவிவடனக்கொன்றறிகிலேனென்னுமூவுலகாளியேயென்னும்* கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்
னுநான்முகக்கடவுளேயென்னும்* வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்னும்வண்டிருவரங்கனேயென்னும்*

ஆ:—வளர்ந்தருளுகிற நீ இவளைப்பார்த்தருளுகிறதில்லை, இனியிவளுக்கென்னாய்விளையுமென்றோன்று மறிகி
றிலேனென்கிறாள். ॥௯॥

(முடிவிவள்தனக்கு) இப்பெண்பிள்ளைதனக்கு முடிகைக்கொருபாய மறிகிலேனென்னும், ப்ரஹ்மாத்யகில
ஸகலதேவதைகளுக்கு ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்தனை யவர்களுடைய ஸர்வ ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யா
த்யாதி ஹேதுபூதனானவனே? உன்திருவடிகளிலவர்களோபாதி யுறவுபோராதோவென்னும், அயர்வ
றுமமரர்களையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற வுன்னைக்காட்டியருளாயென்னும், கோயி
லிலேபுகுந்து கண்வளர்ந்தருளி ஸுஸ்திதார்த்தநம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனேயென்னும்.

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ:—மூவுலகித்யாதிகடவுளேயென்னும்மித்யந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி
தேவாத்யாதியால்) இதுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளிலித்யாதியால்) வடிவுடைவா
னோர்தலைவனேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வண்டிருவரங்க
னேயென்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயித்யாதியால்) அடியுடையாதாள்
போலிவளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாள்திருவடிகளையித்யாதியால்) சேர்ந்துமுடி
யவென்றது — சேர்ந்துதலைக்கட்டவென்றபடி. போய்முடிந்தாளென்றது - மிகவும் சோகபரவசையானாளென்றபடி.

ஸபண்ணை. தொழுவதெங்ஙனே யென்றாளென்றுகருத்து. தென் - ஸுந்தரமான, திருவரங்கம்- ஸ்ரீரங்கத்தை,
கோயில் கொண்டானே - கோயிலாகக்கொண்டவனே, அவதாரத்திலே யுதவாதாருன்னை யிழந்து போகாதபடி
கோயிலை நித்யவாஸஸ்தாநமாக ஸ்வீகரித்தவனே என்றபடி. இவள்தனக்கு - இப்பெண்பிள்ளைக்கு, தன்னென்
றுஸ்வாபதேசஸ்வரூபம். முடிவு - தேஹாவஸாநத்தை, முடிவு - அவஸாநம், தெளிகிலேன் — தெளிய
மாட்டுகிறேனில்லை, நீ தன்னை ரக்ஷகனாயாகிலு மிவளுடைய வ்யஸநஸங்கட்யத்தைப் பார்த்தாலிதுக்கு மு
டிவுண்டாகப் புகுகிறதாகவெனக்குத் தோற்றுகிறதில்லையென்றபடி. ॥௯॥

இவள் — இப்பெண் பிள்ளையானவள், தனக்கு- விரஹாஸ்ஹிஷ்ணுஸ்வபாவையான தனக்கு, முடிவொன்று —
முடிவை யொன்றையும், முடிக்கைக்குபாயமொன்றையு மென்றபடி. இங்குமுடிவு பாவம் முடிக்கைக்கு
உபாயபரம். அறிகிலேனென்னும் — அறியமாட்டுகிறிலே னென்றுசொல்லுகிறாள். இந்தவிரஹ தசையிலே
தனக்கு முடிகையே நன்மை யென்று நினைத்து அதுக்குபாய மொன்று மறியமாட்டுகிறிலே னென்று சொல்
லாநிற்கிறாளென்று கருத்து. மூவுலகாளியே என்னும் - மூன்றுலோகங்களையு மாளுகிறவனேஎன்னாநிற்கிறாள்,
மூன்றுலோகங்களையுமாளுகிற ஸ்ருஷ்ட்யுக்தஸ்ரஷ்டாதனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி. கடி - பரிமள
மானது, கமழ் - பரிமளியாநிற்கிற, கமழ்கை — பரிமளிக்கை. பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிற என்றபடி,
கொன்றைச் சடையனே யென்னும் - கொன்றைப்பூவை ஜடையிலே யுடையவனேயென்னாநிற்கிறாள். ருத்
ரனுக்கஷ்டாதனே என்றுசொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. நான்முக - சதுர்முகமான, கடவுளேயெ
ன்னும்- தெய்வமேஎன்னாநிற்கிறாள். கடவுள் — தெய்வம், சதுர்முகவ்யதேவதைக்கஷ்டாதனே எ
ன்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களோடுள்ள வுறவு ஸகல
ஜீவிதையான என்றோடுனக் கில்லையோ வென்று வகுத்தாகூதபாவம். வடிவுடை - திவ்யரூபத்தை யுடைய
வர்களான, ஸமஸ்தகல்யாண ரஸமெல்லாம் வடிவிலேதோன்றும்படி யுஜ்வலரூப ஸ்வாமிகளான என்றபடி.
வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவனேஎன்னும்-ப்ரதாநனே என்னாநிற்கிறாள், உன்னழகாலேயவர்களை
தோற்பித்தடிமை யாக்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்கிறவனே என்றுசொல்லுகிறாளென்றபடி.
அவர்களுக்கு நீயுன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலேஎனக்கு முன்னைக்காட்டியருளா யென்கிறாள்
என்று தாத்பர்யம். வண் — உதாரமான, திருவரங்கனேயென்னும் - ஸ்ரீரங்கத்திலேயிருக்கிறவனேஎன்னா
நிற்கும். நித்யஸூரிகள் போலநுபவிக்கிறதாய்ப்போகாதே ஸம்ஸாரிகளுமநுபவிக்கும்படி கோயிலிலே

மூ—அடியடையாதாள்போலிவளணுகியடைந்தனள்முகில்வண்ணனடியே* ||௰||
முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநல்* துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பன்
வண்பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்னசொல்மாலையாயிரத்திப்பத்து

ஆ—இனி பெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து முடியமாட்டாள் போய்முடிந்தாளென்னும்படி க்ஷாமதசையானவிவள் ப்ரஸித்தமானவிந்த விஶ்லேஷநிபந்தநமான நிரவதிகது:க்கமெல்லாம் விஸ்ம்ருதமாம்படி தானாசைப்பட்டபடியே பெரியபெருமாள்திருவடிகளையே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றாள் என்றிவளுடைய திருத்தாயார் ப்ரீதையாகிறாள். ||௰||

(முகில்வண்ணன்) பெரியபெருமாள்திருவடிகளைச்சேர்ந்து ஸர்வப்ரகாரஸம்ஶ்லேஷமும் பண்ணப்பெறுகையாலே உஜ்ஜீவநராய் ஸ்வப்ரஸந்நஸலிலத்வாதி ஸர்வகுணபூர்ணமான திருப்பொருநலாலும் ஶ்லாகநீய திவ்யோத்யாந ஸந்நிவேஶாதிகளாலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திவ்யநகரியையுடையராயிருந்த சடகோபன் முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் பெரியபெருமாள்திருமேனியில் நீலமான ஜ்யோதிஸ்ஸின்வெள்ளத்தாலே தீப்யமானமான திருநாட்டிலே அயர்வறுமமரர்கள்சூழ ஸவி

இ—ஶ்ருதவ்யமெய்யானுமென்றுகருத்து. அணுகியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஸித்தமான வித்யாதிகளால்) இத்தால் ஸர்வேஶ்வரனிவளுடைய ஆர்த்தியையறிந்து தன்ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலும் ஔதார்யத்தாலு மிவளுடையவாகாரஸம்ஶ்லேஷத்தை விஶேஷித்து ப்ரகாஶிப்பிக்க இவளுக்கதனால்பிறந்த ஆஶ்வாஸத்தைக்கண்டு தாயார் ஸந்தோஷயாய்ச்சொல்லுகிறாளென்று ஸமதிஸந்தர்ஶிதம். ||௰||

✻ நிகமனம். ✻

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) மொய்புனற்பொருநல்துகில்வண்ணத்தூநீர்சேர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரஸந்நேத்யாதியால்) வண்பொழில்சூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யோத்யானேத்யாதியால்) வண்குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யநகரேத்யாதியால்) முகில்வண்ணவானத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளித்யாதியால்) இமையவர்சூழஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) பேரின்பவெள்ளத்தேஎன்கிற

ஸ— வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற பரமோதாரனேஎன்கிறாளென்று பாடாந்தரம். நீ கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸௌந்தர்யம்நான் பெறவேண்டாவோ என்கிறாளென்று பரமதாத்பர்யம். அடி - அவன்திருவடிகளை, அடையாதாள்போல்- அடையாதவள்போலே இருந்தவளான, இந்த விரஹத்தாலே யிவள் முடிந்து போமித்தனையொழிய இனியவன்திருவடிகளை யடையமாட்டாளென்னும்படி இருந்தவளான என்றபடி. இவள் - இப்பெண்பிள்ளையானவள், முகில்வண்ணன் - மேகஸ்வபாவனானவனுடைய, முகில் - மேகம், ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் மேகம்போலே ஸர்வருக்கும் முகங்கொடுக்கும் ஸ்வபாவரான பெரியபெருமாளுடைய என்றபடி. அடி - திருவடிகளை, அணுகி - கிட்டி, அடைந்தனள் - அடைந்தாள், போகத்திலே விஶதமாக அநுபவிக்கப்பெற்று ஜீவித்தாளென்று கருத்து. ||௰||

முகில்வண்ணன் – மேகவர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, அடியை - திருவடிகளை, அடைந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, போகத்திலே விஶதமாக அநுபவித்தென்றபடி. அருள்சூடி - க்ருபையை ஶிரஸாவஹித்து, அவருடைய ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி. உய்ந்தவன் - உஜ்ஜீவித்தவரான, விரஹதாபந்தீர்ந்து ஜீவித்தவரான என்றபடி. மொய் - நிபிடங்களான, ஸம்ருத்தங்களான என்றபடி. புனல் - ஜலங்களை யுடைத்தான, பொருநல் – தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்கு, நீர் என்கிறத்தோடேஅந்வயம். துகில்வண்ண - படவர்ண வஸ்த்ரம்போலே, துகில் - படவஸ்த்ரம், தூ - ஶுத்தமான, "ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா" என்கிறபடியே ஸ்வச்சமானஎன்று பாடாந்தரம். நீர் - ஜலத்தை, சேர்ப்பன் – சேர்ந்தவரான, தாம்ரபர்ணீதடஸமீபஸ்தரான என்றபடி. வண் - ஶ்லாக்யங்களான, பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, வண்குருகூர் - ஶ்லாகநீய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன - மேகவர்ணன்விஷயமாகவருளிச்செய்தான, சொல்மாலையாயிரத்து – ஸூக்திஸஹஸ்ரத்தில்

மூ—மவல்லார்* முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸமுதிதகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனை ப்ராபிப்பர்களென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷத்திலே தாத்பர்யம்) ॥கக॥

ஈ— இப்பத்தும்- இந்த பத்து பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸிக்கவல்லார்கள், முகில்வண்ண- மேகவர்ணமான, பெரியபெருமாளுடைய திருமேனியில் ஸௌந்தர்யாதிகளை அநுபவிக்கையாலே மேகவர்ணரானவர்களென்றபடி. வானத்து- பரமவ்யோமத்திலே, இமையவர்-தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. சூழ- இவர்கள்பக்கலாதராதிஶயத்தாலேசூழ்ந்துகொண்டிருக்க, பேரின்ப வெள்ளத்தே - ஆநந்தப்ரவாஹத்திலே. இன்பம் - ஆநந்தம் அபரிச்சேத்யமான ஆநந்தத்திலேயென்றபடி. இருப்பர் - நித்யமாக வர்த்திப்பார்கள். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யராஶயே ஶ்ரீவாதிகேஸரி ஜீயர்ஸ்வாமிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(கங்குலும்பகலும்)

ஶ்ரீரங்கே ஸந்நிதாநாந்நிஜமதநஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வஶாந்த்யா
விஜ்ஞாநிஷ்டாவதாநாதுரகஶயநத: பாலஸம்ஸ்ருஷ்டதாநாத் ।
ஸர்வாஸ்ஸம்பந்நதாஜ்ஞ்யா ஜகதநந்தயா உபக்ரியாதஸ்வபாவாத்
ஸ்வாதீநாநாம் விஶேஷாத் ஸ்வபரவஶதயா விக்ருதாப்யநந்தவ்யா ஶாந்தி: ॥

(ஶ்ரீரங்கே ஸந்நிதாநாத்) செங்கயல்பாய் நீர்திருவரங்கத்தாய் - கயல்களுக்கு கூடக் களித்துவர்த்திக்கும்படி ப்ரசுரமான ஜலஸம்ருத்தியையுடைய ஶ்ரீரங்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (நிஜமதநஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வாத்) முன்செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் - எல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், ஸ்ருஷ்டத்தாலே கரணகளேபரப்ரதாநமாகையிலே "காகுத்தா கண்ணனேயென்னும்" என்றுசொல்லுகிற அவதாரங்களும் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. (ஶாந்திமத்வாத்) சிட்டனே - ஶிஷ்டனாகையாலும், (விஜ்ஞாநிஷ்டாவாத்) அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானே - விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும் (உரகஶயநத:) பைகொள்பாம்பணையாய் - தன்திருமேனிஸ்பர்ஶத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவுடையவனாகையாலும், (பாலஸம்ஸ்ருஷ்டதாநாத்) பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் - வேதநருடைய கர்மாநுகுணமாக ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஜகதநந்தயா, உபக்ரியாதஸ்வபாவாத்) இங்கேக ஸம்விதமன்று குன்றேந்திகோநிரைகாத்தவனென்னும் - நின்திருவெயிற்றில் தாங்கி - முகில்வண்ணனடியை - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகோபாலர்களைக் காத்தவனாயும், வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், வர்ஷாகாலமேகம்போலே ஶ்யாமமாய்க்குளிர்ந்திருக்கிற வடிவையுடையனாகையாலும், எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியான ஶ்ரீரங்கநாயகன் ஸ்வாஶ்ரிதருடைய மநோரதத்தை ஶாந்தியாநிற்கிறானென்று "கங்குலும்பகலும்" என்கிற ஶ்லோகத்திலே காரிமாறன் அருளிச்செய்தானென்கிறார். ॥

ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்றாந் திருவாய்மொழி.

ஆ—(வெள்ளைச் சுரிசங்கு) [illegible] பெரியபெருமாள் ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] திருவாய்மொழி [illegible] [illegible] திருவுள்ளம் [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ [illegible] [illegible] [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] [illegible] திருவுள்ளம் [illegible] [illegible] திருப்பேரையிலே [illegible] [illegible] இவளுடைய [illegible] [illegible] [illegible]

ஒன்றாந் திருவாய்மொழி.

இ—[illegible] ஆழ்வார் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ [illegible] விஶ்லேஷ [illegible] இத்திருவாய்மொழியிலே [illegible] [illegible] பலமாகமன்றோவென்னா? இப்போதிவர் [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] இப்போதைக்கு [illegible] ஸம்ஶ்லேஷம் [illegible] [illegible] பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து [illegible] திருப்பேரையில் செல்லவேணுமென்று [illegible] [illegible] (இன்னொரு [illegible]) இப்படி [illegible] இத்திருவாய்மொழி [illegible] பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று [illegible] திருவாய்மொழியிலே [illegible] இத்திருவாய்மொழியிலே திருப்பேரையிலே செல்லவேணுமென்று [illegible] [illegible] (அந்த ஸம்ஶ்லேஷம் [illegible]) இத்தலை ஸம்ஶ்லேஷம் [illegible] விஶ்லேஷத்தை ஸஹிக்க [illegible] [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] விஶ்லேஷிக்க [illegible] (இவளுடைய [illegible]) இவள் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறவனும் [illegible] [illegible] இவள் திருப்பேரைக்கெழுந்தருளுகிறவனும் [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ [illegible] இப்படி அவனைப்பிரிந்த [illegible] ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்த [illegible] இடையவழகு [illegible] [illegible] (விஜயத்தை [illegible]) [illegible] திருவுள்ளக்கண் [illegible] இவளவற்றைச் சொல்லக்கடவோமென்று [illegible] [illegible] திரும்பிப்பார்த்தருளினான்படி.

மூ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே* புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றை க்காணீரென்சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழா

ஆ— நீங்களேயென்னைத் தென்திருப்பேரையிலே யீண்டெனக்கொண்டுபோய்விடுமகோளென்கிறாள். நிரதிசய உஜ்ஜ்வலமாய் அபிவ்யக்தமான சந்த்ராதித்யர்களைப்போலேயிருந்த ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், நிரதிசய தீப்தியுக்தமாய் ப்ரகாசம்போலேயிருந்த திருவாழியையுமேந்தி, பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலே பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயேறியருளி இலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்ற நீண்டகண்களையுடையனானவனென்னெஞ்சினூடே சாரிகைத்திரிதருளுகிறபடி நீங்கள் காணகிறிலிகோள். இன்னபடியென்றெனக்குச் சொல்லநிலமாகிறதில்லை, ஆதலாலவனை யொருக்ஷணங்காணுமொழியில தரிக்கமாட்டேன் வேதகோஷத்தாலும் உத்ஸவகோஷத்தாலும் ஸ்ரீமந்நாராயண பரர்களுடைய பரவசகோஷ ஸ்துதிகோஷத்தாலும் அபிவ்யக்தமான திருப்பேரையிலே உத்க்ருஷ்டஜநித நிரவதிகஸ்தவ

✳முதற்பாட்டு✳

இ— வெள்ளைச்சுரிசங்கொடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயஉஜ்ஜ்வலாத்யாதியால்) ஆழியேந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயதீப்த்யாதியால்) புள்ளைக்கடாகின்ற என்கிறவிடத்தில ஸம்பந்திஸாமர்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பொன்மலையித்யாதியால்) மீமிசையென்றது - உபரி என்றபடி. கநககிரேருபரி காலமேகமபோலேஎன்றபடி. தாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்கு திருமொழிப்பாசுரத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொளியித்யாதியால்) இலங்கொளி - விளங்காநிற்கிறகாந்தியானது, சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, காந்திப்ரசுரமாயிருக்கிற என்றபடி. அரவிந்தம்போன்ற - அரவிந்தஸத்ருசமான, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்) என்சொல்லிச்சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) வேதவொலியுமித்யாதி விளையாட்டொலியுமென்னுமதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) ஸ்ரீமந்நாராயணனென்கிறவிடத்திலே "பராவரேசம் ஸ்ரீமந்நாராயணம் ... ஸ்துத்யா" என்கிறஶ்லோகமபிப்ரேதம். வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்

அ— அன்னைமீர்காள்? - மாத்ருஜநங்கள், வெள்ளை - தவளமான, ஶ்யாமளமான திருமேனிக்குப் ப்ரதிபடமாம்படி ஶுப்ரமான என்றபடி, சுரிசங்கொண்டு - சுரியையுடைத்தான ஶங்கத்தோடே, சுரி - சுழல், சுழித்தசுழிபோலே வர்த்துலமான அவயவஸந்நிவேசவிசேஷத்தையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடேகூட என்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, அப்படியொருவிசேஷண மிட்டுச்சொல்லவொண்ணாதபடி ஸர்வோத்தமமான ஸ்ரீஸுதர்சனத்தைஎன்றபடி. ஏந்தி - அவற்றில்ப்ரதிபத்தாலே திருக்கைகளாலே ஏந்திக்கொண்டென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- ஸாத்ருஶ்யாதிஶயவிஶேஷமன், ஆயுதங்களையும் திருக்கண்களையும்சேர அநுஸந்தித்தது இவைகளுடையவநேத்ரங்களுக்கு நேத்ரத்துக்குண்டாயிருக்கையாலே. அதாவது:— திருக்கண்களைப்போலே திவ்யாயுதங்களும் திருமேனிக்கலங்காரமாயிருக்கையாலும் திவ்யாயுதங்களைபோலே திருக்கண்களும் எல்லாரையும் தோற்றுககாலிலே விழப்பண்ணுகையாலுமென்றபடி. என்னெஞ்சின்- என்னுடைய, ஊடே - மத்யத்திலே, புள்ளை-பக்ஷியை, வாஹனை என்றபடி, கடாகின்ற- சக்வைமாக நடத்துகிற, ஆற்றை - ப்ரகாரத்தை. ஆறு - ப்ரகாரம், கடாகின்ற ஆற்றைஎன்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலேயகாரமாகும். காணீர்-காண்கிறீகோளில்லை. உங்கள்நெஞ்சிலே தோற்றுதமாத்ரத்தைக்கொண்டு நீங்களிதுகூடாதென்றிருக்கக்கூடுமோ வென்றுகருத்து. நாங்கள் காணுமாகில் நீசொல்லலாகாதோவென்ன? உத்தரஞ் சொல்லுகிறாள். என்சொல்லி - என்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி, சொல்லுகேன் - என்னெஞ்சில்நடக்கிற வாஶ்சர்யத்தைச் சொல்லக்கடவேனென்றபடி. அதுவாசாமகோசரமென்றுகருத்து. வெள்ளச் சுகம் - வெள்ளமான ஸ்வபங்களை யுடையவனை, நிரவதிகாநந்த ஸஹிதனை வென்றபடி. அவன் - அந்த பரமசேஷிதான், வீற்றிருந்த - வீறுதோன்றும்படி இருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வோத்கர்ஷந்தோன்றும்படி எழுந்தருளியிருந்தவிடமான வென்றபடி. இது திருப்பேரைக்கு விசேஷணம். வேதவொலியும் - வேதகோஷமும், ஒலி - கோஷம், விழா

மூ—லொலியும்* பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன்நானே* ॥உ॥
நாணக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற்சேரியீர்காள்* நானித்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்

ஆ— ஸௌந்தர்யநிதர்ஶநனாப் மகரகுண்டலனைக்கொண்டிருக்கிற திருப்பேரைக்காணவேணும், நீங்களென்னைக் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில் நானேயாகிலும்போவனென்று தன்னை நிஷேதிக்கிற தாய்மாரையும் தோழிமாரையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௧॥

(நாணக்கருங்குழல்) லஜ்ஜாவஹமான நீலமானகுழல்களையுடைய தோழிமாருமன்னைநும் மற்றுமுள்ளபந்துஜனங்களும் நீதனியேபோகையீடல்லவென்றுசொல்ல, அவர்களைக்குறித்து நானென்னுடைய ஸ்வதந்த்ரமானநெஞ்சைக் காக்கமாட்டேன், எனக்குவிதேயமன்று, ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணைகரசத் திருநாட்டிலநின்றும் ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகனாய் வந்துபிறந்தருளி, அக்காலத்தில் பெறுதாருடைய பழிழவுதீரும்படி தேன்மொய்த்தபூம்பொழில தண்பணைசூழ் தென்றிருப்பேரையில் மகரகுண்டலனையெழுந்

இ—ஸம்ஶ்லேஷ த்யாதிபால்) சேர்வன்நானேஎன்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களென்னையித்யாதிபால) சேர்வன்நானேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேயாகிலுமித்யாதிபால்) ॥௧॥

நான் திருப்பேரையிலேபோயல்லது நில்லேனென்று சொல்லவந்தவிவள் அத்தைப்பிப்பாட்டிலே என்னெஞ்சவன்பக்கலிலே கிடக்கிறதென்றுசொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வித்துக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைகசாக வவதரிப்பிக்கிறார் (லஜ்ஜாவஹமித்யாதியால்) இத்தால் ப்ரயோஜனத்தில் பந்துகளுக்கந்வயமும் ஸூசிதமாயிற்று. விதேயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதியால்) அக்காலத்திற்பெறுதாருடையஎன்றது - அந்த க்ருஷ்ணாவதாரகாலத்திலே ப்ரஸவிக்கப்பெறுதாருடைய என்றபடி. வானப்பிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மகரகுண்டலனித்யாதிபால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—வொலியும்- உத்ஸவ வெ:ஷமும், விழா- உத்ஸவம்; உத்ஸவங்களிலுண்டான ஶம்கவாத்யாதி கோஷமுமென்றபடி. பிள்ளைக்குழா - பாலஸமூஹத்தினுடைய, குழா - ஸமூஹம்; விளையாட்டொலியும் - க்ரீடநத்திலுண்டானகோஷமும், க்ரீடநகாலத்திலே பரஸ்பரமவர்கள் சொல்லுகிற வசநகோலாஹலமுமென்றபடி. அறா - அறுதலான, விச்சேதியாததானஎன்றபடி. இதுவெல்லாம் நித்யமாக நடவாநிற்கிறதான வென்றபடி. திருபபேரையில்- திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே. நானே- நான்தானே, நீங்கள் கொண்டுபோய்விடீர்களாகில்நான்தானேயாகிலுமென்றபடி. சேர்வன் - போவேன். ॥௧॥

நாணக் கருங்குழல் - லஜ்ஜா ஹேதுக்களாயநீலங்களான கேஶங்களையுடையவர்களான, நாணமென்று மயிர்முடிக்கிடும் ஸுகந்தத்ரவ்யத்துக்குப்பேர். நாணக்கருங்குழலென்று பாகவாதிகள் வசுஸிக்கைவ. இப்படியிலர்த்த கேஶவிஶேஷங்களானவுங்கள ஸந்நிதியில்லையாகில் நாநங்குப்போகநினையாதிரேனோ வென்று கருத்து. இவளோடு ஸம்ஶ்லேஷ காலத்திலே தானேசாற்றிக்கழித்தவையாய் ".வஸ ஷ வ வஸ்ஸ ... தோஷ" என்கிறகணக்கிலே தங்களுக்கவன் ப்ரஸாதித்தருளினவையான லிஶேஷத்ரவ்யங்களை யெல்லாமித்தோழிமார்கள் அவன்பக்கல ப்ரீதியாலே சூட்யாவியரித்துக்கொண்டிருக்கையாலே யவர்களுடைய ஸந்நிதியேயிவளுக்கு கருணலெஷ்ழி தாதி ஸாரகமாய்க்கொண்டு பாயகமாயிருக்கைதபாலே இப்படிசொல்லுகிறாள். தோழிமீர்காள்?- ஸகிகாள், அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், அயல்- அசலாரான, ஸமீப ஸ்ஜந வ்யதிரிக்தரான என்றபடி. சேரியீர்கள்- ஊரிருக்கிறவர்காள், சேரி-ஊர், சேரியிலிருக்குமவர்கள். சேரியார், சேரியீர்களென்று ஸம்போதநம் ஸஹதர்மிணிகளான தோழிமாரோடு ஸஹோதரிகளான தாய்மாரோடு ஸஹஶ்மரல்லாரானவூராரோடு வாசியற இவளுடைய பாவத்தை யெல்லாரு மறியும்படியாய்த் திவளுடைய வாத்ஸல்யம். நான் - அவன்பேர் சொன்னால் நையும் ப்ரக்ருதியான நான், இத்தனி நெஞ்சம் - இந்த தனிநெஞ்சத்தை, சொல்விற்றுக்கேளாதே, ஸ்வதந்த்ரமான விந்த ஹ்ருதயமென்றபடி. "மநோவசீகரிஷ்யாமி" என்றுகொண்டு ஒருவரையும் பாராதே போகாநின்ற விந்த ஹ்ருதயமென்கை. காக்கமாட்டேன்- அவன் பக்கல் போகாதே தகையமாட்டேன்

மூ—வசமன்றி இராப்பகற்போய்* தேன்மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ்தென் திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* வானப்பிரான்மணிவண்ணன் கண்ணன்செங்கனிவாயின் திறத்ததுவே* ||உ||

செங்கனிவாயின் திறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்* சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துந்தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துங்* திங்களுநாளும்விழாவறாததென் திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த* நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே* ||ஙு||

ஆ—தருளியிருந்தவவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே புதுக்கணித்த திருப்பவளத்திலே என்னெஞ்சிராப்பகல போய்ப்படிந்துகிடக்கும், இனிநானெங்ஙனே போகாதிருக்கும்படியென்கிறாள். ||உ||

(செங்கனிவாயின்) உன்னுடைய லஜ்ஜைக்கும் நிறைவுக்கும்போருமோ தனியேபோகையென்று தோழிசொல்ல திருப்பவளத்தினழகிலே போய்ப்படிந்தும் திருப்பவளத்திலொளிசொரிந்துவிட்டு மேலேநோக்கிவளர்ந்ததாவென்னும்படி நீண்டிருந்த திருவபிஷேகத்திலழகிலேதாழ்ந்தும், திருவாழியுந் திருச்சங்குமேந்தின வழகைக்கண்டுகந்தும், மற்றோரழகுக்குரித்தல்லாதபடி தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும், என்னுடையநெஞ்

இ—(இனிநானித்யாதியால்) ||உ||

* மூன்றாம்பாட்டு *

ஸ்நேஹவன்பக்கலிலே ப்ரவணமாயிருக்கிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலிப்பாட்டு புநருக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) லஜ்ஜாதிகள் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போயிற்றென்கையிலே பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமாகையால் புநருக்தியில்லையென்றதாய்த்து. நிறைவு - அடக்கம், அதாவது:— நெஞ்சிலேயோடுகிறது ஒருவர்க்குந்தெரியாதபடியிருக்கை. செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பவளத்திலொளியித்யாதியால்) தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ—என்வசமன்று- எனக்கு விதேயமன்று, இது, ஸ்நேஹமானது, இராப்பகல்- ராத்ரிந்திவம், சிலபோது ஹமவுஷ்பமும்சிலபோதுவஸவாஸமாயுமாயிருந்ததாகில்றே மீட்கலாவதென்றுகருத்து. போய்- விட்டுப்போய், இதுக்கு திறத்ததுவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், தேன் - வண்டுகளானவை, தேனென்றுவண்டுக்குப் பேர். மொய்த்த - நிபிடமாகநெருங்கிக்கொண்டிருக்கிற, பூம்பொழில் - புஷ்போத்யாநங்களாலும், தண்- ஶீதளங்களான, பணை - நீர்நிலங்களாலும், பணை - நீர்நிலம், சூழ் - வரிவ்ருதமான, தென் - தக்ஷிணதேஶீயமான திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், ஸர்வப்ரகாரமுமெல்லாம தோற்றும்படி என்கை. இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவனை, வானப்பிரான் - வைகுண்டத்திலிருக்கு முபகாரகனை, வானம் - பரமவ்யோமம், பரமபதத்திலே தானிருக்கிறபடியை யெல்லாம் நமக்காகவிங்கே யிருந்துகாட்டுகிற வுபகாரகனையென்றபடி. மணிவண்ணன் - நீலமணிவர்ணனை, மணிபோலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனை என்றபடி. கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய செங்கனிவாயின் திறத்தது- சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரத்தின் விஷயத்திலே யிருக்கிறது. கனி - பழம், இங்கே பிம்பபலமும் விவக்ஷிதம். திறம் - விஷயம் திறத்திலிருக்குமது திறத்தது, தத்விஷயப்ரவணமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆதலால்நானிருப்பேன் சேர்ந்திருக்கமாட்டேனென்றுகருத்து.

தோழி - வயஸ்யே, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஸ்நேஹமானது, செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும் - சிவந்தகனிபோலே யிருக்கிற அதரவிஷயத்திலே தத்ப்ரவணமாயும், செஞ்சுடர் - ஸாரணகிரணமாயுள்ள, நீண்முடி - உத்துங்கமானகிரீடத்திலே, தாழ்ந்ததாயும், ப்ரவணமானதாயும், சங்கொடு - ஶங்கத்தோடு, சக்கரம் - சக்ரத்தையும், கண்டுகந்தும் - ஸந்தர்ஶித்து ஸந்தோஷித்தும், தாமரைக்கண்களுக்கு — தாமரைபோல ஸுந்தரங்களான லோசநங்களுக்கு, அற்றுத்தீர்ந்தும் - மற்றொரு ஸௌந்தர்யங்களுக்கும் ஶேஷமாகாதபடி யவற்றுக்கே ஶேஷமாயுமென்றபடி. இதுக்குநிறையு மிழந்ததுவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திங்களும் — மாஸங்களிலும், நாளும் - தினங்களிலும், விழா - உத்ஸவங்கள், மஹோத்ஸவங்களும் நித்யோத்ஸவங்களுமென்றபடி. அறாத — விச்சேதியாதனான, தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த- வைஶிஷ்ட்யம், நங்கள் பிரானுக்கு — நம்முடைய வுபகாரகனுக்கு, ஸர்வோபகாரத்தாலேமக்குபகாரகனையுபகாரகனைவனுக்கு. நாணும் - லஜ்ஜையும், நிறையும் — அடக்

மூ—இழந்தவெம்மாமைத்திறத்துப்போனவென்னெஞ்சினாருமங்கேயொழிந்தார்* உழந்தினியாரைக்கொண்டெ
ன்னுசாகோவோதக்கடலொலிபோலவெங்கு* மெழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்குதென்றிருப்பேரையி
ல்வீற்றிருந்த* முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர்காளென்னைமுனிந்தே* ||ச||

ஆ—சானது திங்களும்நாளும் விழாவறாத தென்திருப்பேரையிலேவீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்குநாணும்நிறைவு
மிழந்தது, இனியெனக்கு நாணும்நிறைவுமுண்டோவென்று தோழியைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ||ரு||

(இழந்த) யாவத்ஸமோ ஸயாவத்ஸமோவென்று நிரூபியாதே போகப்பெறலாமோவென் றன்னைமார்தன்
னைமுனிய இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன வென்னெஞ்சினாரு மவனுடையவழகைக்கண்டு என்னைமறந்து
வாராதேயங்கேயொழிந்தார், இனி இங்கிருந்தென்ன வ்யாபாரஸம்ஸாயிப்பது, ஆரோடேயெத்தைநிரூ
பிப்பது, ஓதங்கிளருகிற கடலினுடைய வொலிபொலேஇருந்த ஸம்ஹிதமான வேதகோஷத்தாலே ஸ
ம்ருத்தமான தென்திருப்பேரையிலே வீற்றிருந்தருளினவிவனுடைய நண்ணுவசுரர் நலிவெய்துநல்ல வமரர்பொலி

இ—செய்கிறார் (மறநோரழகுக்கித்யாதியால்) உரித்தல்லாதபடியென்றது - சேஷமாகாதபடியென்கை, உரித்து-
சேஷபூதம். ||ரு||

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

திருப்பேரைக்கு நான்தானேபோவேனென்றபோதே தானவன்பக்க லதாஸமென்னுமிடம் ஸ்ப
ஷ்டமாயிருக்க விப்பாட்டிலுமவ்வர்த்தத்தைச்சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யத்தை
சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (யாவத்ஸமோவித்யாதியால்) அங்கேயொழிந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவழகையித்யாதியால்) உழந்தினியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆரைக்கொண்டென்னுசாகோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆ
ரோடேயித்யாதியால்) நல்வேதஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸம்ஹிதமித்யாதியால்) ஓங்குஎன்கிறத்தையுரைக்கி
றார் (ஸம்ருத்தமானவென்று) முழங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நண்ணுவசுராரித்யாதியால்)
ஸ்வார்த்தம், நண்ணு - தன்னையாச்ரயியாதவர்களான, அசுரர் - க்ரூரர்களானவர்கள், நலிவு - வீழ்வையை,

ய்— சுத்தையும், இழந்தது – ஸ்பஷ்டம், ஸகாரம்லாக்ஷணம். ||ரு||

இழந்த - என்னாலே இழக்கப்பட்டதான, அவனபஹரித்துக்கொண்டுபோனதான வென்றபடி. எம்மா
மை - என்னுடைய மாமையுடைய, திறத்து - விஷயத்திலே, மாமை - காந்தி, அவனபஹரித்துக்கொண்டு
போன வென்னுடைய காந்திக்காக வென்றபடி. போன - அவன்பக்கலிலே போனதான, என்னெஞ்சினாரும் -
என்னுடையமனஸ்ஸும், அவனுக்காக வன்றிக்கே என் காந்திக்காகப்போன வென்மனஸ்ஸு மென்றபடி.
நெஞ்சினாருமென்கிறபஹுவசனம் அங்கேபோயவரோடேகூடினவாறேமிகவும்பெரியவராயென்னைமறந்துவிட்
டாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அங்கே - அவ்விடத்திலேதானே. ஒழிந்தார் - நின்றுவிட்டார், அவனழகை
க்கண்டவாறே அங்கே நின்றுவிட்டாரென்றபடி. இனி - இப்படி நெஞ்சுபோனபின்பு, உழந்து - க்லேசப்பட்
டு வ்யாபாரமொன்றுமின்றிக்கேயொவ்வேப்பட்டுஎன்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - ஆரைஸஹாயமாகக்கொண்டு,
என் - என்னத்தை, எந்தவஸ்துத்தைஎன்றபடி. உசாகோ - உசாவுவேன், ஸம்வாதம் பண்ணி நிரூபிக்கக்கட
வேனென்றபடி. உசாவுகை - ஸம்வாதம்பண்ணுகை, கோ வென்றது கிம்ஶப்தபர்யாயமாய்க்கொண்டு க்ஷேபா
ர்த்தகம். மனஸ்ஸுபோனபின்பு யாவத்ஸயாவத்ஸம் நிரூபிக்ககூடுமோ வென்றுகருத்து. ஓதக்கடல் - ஓதத்தை
யுடைத்தான ஸமுத்ரத்தில்' ஓதம் - தரங்கஸ்பந்தனம், ஒலிபோல - வொலிபோலே, எங்கும் - ஸர்வப்ர
தேசத்திலும், எழுந்த - உஜ்ஜ்ரும்பிதங்களான, நல் - ஸம்ஹிதமான, வேதத்து. வேதங்களினுடைய, ஒலி - வொ
லியானது, நின்று - ஸ்தாயியாய்க்கொண்டு, ஓங்கு – ஓங்காநின்ற, ஸம்ருத்தமாகாநின்றவென்றபடி. தென்திருப்பே
ரையில்வீற்றிருந்த - ஸ்பஷ்டம், முழங்கு - ஶப்தாயமானமான், அந்த வேதகோஷ ப்ரதித்வநியாலே ஶப்தா
யமானமாகா நின்றவென்றபடி. சங்கக்கையன் - ஶங்கத்தைக்கையிலே யுடையவனான வெம்பெருமானுடைய,
மாயத்து - மாயையிலே, ஆஶ்சர்யமான வழகிலே, ஆழ்ந்தேன் - மக்நையானேன்' அன்னையர்காள்? - தாய்மார்
களே? என்னை - இப்படியிருக்கிற வென்னை, முனிந்து - கோபித்தது, என்? - என்னப்ரயோஜநமுண்டு, நீங்கள்
ஶும்மாரான ஶாஸ்த்ரத்தாலே கோபிக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ||சு||

ரு—முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டுமருதிடைபோய்* கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ண பிரானுக்கென்பெண்மைதோற்றேன்* முனிந்தினியென்செய்தீரன்னைமீர்காண்முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த* கனிந்தபொழிற்றிருப்பேரையிற்கேகாலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே* ॥௫॥

ஆ— வெய்தும்படி முழங்குநற ஸ்ரீவாஸுஜ ந்ருத்தையேந்தினவழகு வெள்ளத்திலேபுக்கழுந்தினேன், இனியென்னை முனிந்து ப்ரயோஜநமென்னென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௪॥

(முனிந்து) உன்னுடையஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோவென்றவர்கள் பின்னையுந்தன்னைமுனிய, ஸந்த்யாயிப்புராய், ரோஷத்தாலே ஶகடத்தைப்பாய்ந்த திவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும் வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமாயும் படிமுலையுண்டதிவ்யசேஷ்டிதத்துக்கும், கனித்தவிளவுக்குக் கன்றெறிகைக்காக விளங்கனியைக்குறித்துப்பார்த்தருளின பார்வைக்கு மென்பெண்மைதோற்றேன், நீங்களினியென்னைமுனிந்துசெய்வதென்? என்னுடைய வரவுபார்த்து முன்னமேபோயவன் வீற்றிருந்த நிரவதிகபோக்யமான சோலையையுடைத்தான தென்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோயவன்பக்கலிலே யென்னை யீண்டக்காட்டிக்கொடுங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

இ— எய்து - அடைந்து, நல்ல - நல்லவர்களான, தன்னையாஶ்ரயித்தவர்களானவென்றபடி. அமரர் - தேவர்களானவர்கள், பொலிவு - வ்ருத்தியை. எய்தும்படி - அடையும்படி, மாயத்தாழ்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிதாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவன்பக்கல்நானத்ருஷ்டப்ரவணையானேன், என்னைநீங்கள் முனிந்தென்னப்ரயோஜநமென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே சொல்லுகையாலேயிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாந்தரங்கியன்றேவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) முனிந்துசகடமுதைத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹாதியால்), மாயப்பேய்முலையுண்டுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சனையாலித்யாதியால்) முன்னியவன்வீற்றிருந்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவரவித்யாதியால்) கனிந்தபொழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) திருப்பேரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தென்றிருப்பேரையிலேஇத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ஆறும்பாட்டு.✳

எனக்கவன்பக்கலிலே ஸந்நிவேஶதாஸக்தமென்னும் என்னைத்திருப்பேரையிலே கொண்டுபோய்க்காட்டுங்கோளென்னும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே சொல்லுகிறதாகையாலேயிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாந்தரங்கியன்றே

ஸ்— முனிந்து - கோபித்து, "ஸந்த்யாஸீத்ஸ்ரோஷ" என்கிறபடியேஸந்த்யாதியாய் அது விஷம்பித்துவாறே கோபித்தென்றபடி. சகடம் - ஶகடத்தைஉதைத்து - திருவடிகளாலே நாஶம்பண்ணி, மாயம் - ஆஶ்சர்யமான, பேய் - பூதனையினுடைய, முலை - ஸ்தநத்தை, உண்டு - அமுதுசெய்து, மருது - அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்களுடைய, இடை - மத்யத்திலே, போய் - ஸஞ்சாரவிஷயங்களானவவற்றிலகப்படாதே தப்பிப்போய், கனிந்த - பக்வமான, விளவுக்கு - கபித்தவ்ருக்ஷத்துக்கு, விளவு - கபித்தம், கன்றெறிந்த - வத்ஸத்தை எடுத்தெறிந்தவனை, கபித்தாஸுரனாய்நின்ற வத்ஸாஸுரன்மேலேவத்ஸாஸுரனாய்வந்திருந்தவத்ஸாஸுரனைஸம்ஹரித்தாவர்களிலைபோலேகல்லெறிவாரைப்போலே எறிந்தவிசித்ரசேஷ்டிதனனைவென்றபடி. கண்ணபிரானுக்கு - க்ருஷ்ணனான உபகாரகனுக்கு அந்தக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் விசித்ரசரித்ரங்களையெல்லாம் எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்த உபகாரகனுக் கென்றபடி. என்பெண்மை - என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, தோற்றேன் - இழந்தேன், இனி - இப்படியானபின்பு, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், முனிந்து - என்னைகோபித்து, என்செய்தீர் - என்னகார்யஞ்செய்யப் புகுகிறீர்கோள், இத்தமுனிவாலொரு ப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. முன்னி - முற்பட்டு, என்னுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு எனக்கு முன்னேதானே என்றபடி. அவன்வந்து வீற்றிருந்த - அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்தவிடமான, கனிந்தபொழில் - பரிபக்வமான உத்யாநங்களையுடைத்தான, திருப்பேரையிற்கே - திருப்பேரையென்கிறதிவ்யநகரத்துக்கு, காலம்பெற - ஶீக்ரமாக, என்னை - அவன்வருமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாதவென்னை, காட்டுமின் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலிருக்கிறவனுக் கென்னைக் கொண்டுபோய் ஶீக்ரமாகக் காட்டுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

மூ—காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்கடலின்மிகப்பெரிதா* னீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமானிற்குமுன்னேவந்தென்கைக்குமெய்தான்* ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வியோவாத* கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசுங்கூடுபுனற்றிருப்பேரையிற்கே* ||௬||

ஆ—(காலம்பெற) வேட்டைக்கெழுந்தருளினவத்தனையன்றோ இப்போதே யெழுந்தருளுகிறானிறே, இங்ஙனே பதறவேணுமோ, என்று அவர்கள்சொல்ல, எனக்கவன்திறத்திலுள்ள அபிநிவேஶவெள்ளத்துக்கொரு முடிவில்லை, நீலமேகநிபமான திவ்யரூபத்தினுடைய வழகாலே யென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவனென்கண்ணிலேவந்துதோற்றுநிற்கும், என்கைக்குமெய்தான், ஸர்வலோகஸஞ்சாரயாநேகவேஷ நித்யநைமித்திகாதி ஸமஸ்தகர்மாநுஷ்டாநநிரதராய் வேதவிதக்ரேஸரான திவ்யஜநங்களாலே ஸததவ்யாப்தமாய், ரமணீய ஶாலிஶஸ்யசாமரங்களாலே வீஜ்யமாநமாய் ஸாந்த்ரஸலிலஸம்ருத்த தா

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வேட்டைக்கித்யாதியால்) காதலகடலின்மிகப்பெரிதாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) த்வீதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலமேகேத்யாதியால்) வேள்வியோவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) நான்மறையாளருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவிதித்யாதியால்) கோலச்செந்நெற்கள் கவரிவீசுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரமணீயேத்யாதியால்) கூடுபுனலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ரஸலிலேத்யாதியால்) ஞாலத்தவன்வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப—காதல் - அபிநிவேஶமானது, எனக்கவனைக் காணவேணுமென்கிற அபிநிவேஶமான தென்றபடி, கடலில் - ஸமுத்ரத்தைக்காட்டில், மிகப்பெரிது - மிகவும் பெரியதாய் இருக்கிறது, ஆலென்று வேதஶ்லோகம் ஆதலால் அவனுகவருமளவும்விளம்பம் பொறுக்கமாட்டேனென்றுகருத்து, ஆனாலும் காதலை யளவுபடுத்திக்கொண்டு நீ நாங்கள்சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேட்கவேண்டாவோவென்ன? சொல்லுகிறாள். நீலமுகில் வண்ணத்து - நீலமேகவர்ணத்தை யுடையவனான, வண்ணத்தை யுடையவன் வண்ணத்தன், வண்ணத் தெம்பெருமானென்று அந்வயம். எம்பெருமான் - அவ்வழகாலே என்னை யடிமை யாக்கிக்கொண்டவன், முன்னே வந்து - என்கண் முன்னேவந்து- நிற்கும் - நில்லாநிற்கிறான், கண்ணுக்குத் தோற்றுமாப்போலே தோற்றுநிற்கிறானென்றபடி. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றிலனாகில் நானுங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு மீளேனோ அவனிப்படி வந்து முன்னேநிற்க வென்னால் மீளப்போமோ வென்றுகருத்து. இப்படியவன்வந்து முன்னே நின்றானாகில் உன்னபிமதந் தலைக்கட்டித்தே யென்ன? சொல்லுகிறாள். என்கைக்கும்- என்னுடைய கைகளுக்கும், எய்தான் - எட்டான், வார்த்தைசொல்லுதல் அணைத்தல்செய்யாமை தாத்பர்யம். கைக்குங் கூடக்கிட்டுகிறானில்லை யென்றபடி. ஆனால் - நீ செய்யநினைக்கிறதென்னென்னில் சொல்லுகிறாள்மேல், ஞாலத்து - ப்ருதிவியிலே, அவன் - அந்தஸர்வேஶ்வரன், வந்து - தன்னழகோடே வந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, தன்னுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ வைபவம் ப்ரகாஶிக்கும் படியென்கை. இருந்த - எழுந்தருளிஇருந்த ஸ்தலமான, இது திருப்பேரைக்கு, விஶேஷணம். நான்மறையாளரும் - சதுர்வேத பாரகர்களான திவ்யப்ராஹ்மணர்களும், மறை - வேதம், மறையுடையவர்கள் மறையாளர், மறையாளருமென்கிற உம்மை ஸமுச்சயத்தின்மே லிருக்கிற சாமரம் கவரி வீசுமென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். ஸர்வஜ்ஞரான ப்ராஹ்மணர்களும் ரமணீயங்களான செந்நெற்களும் ஒக்க கைங்கர்யம்பண்ணும்படி யிருக்கிற என்று ஸமுச்சயத்துக்குத் தாத்பர்யம். வேள்வி - யாகங்களிலே, நித்யநைமித்திக ரூபங்களான ஸமாராதநங்களிலே என்றபடி. ஓவா - ஓயாதவிடமான, ஸர்வதா நித்யநைமித்திக ஸமாராதநங்களை யநுஷ்டிக்கிறவிடமானவென்றபடி. இதுவுந்திருப்பேரைக்குவிஶேஷணம். கோல - ரமணீயங்களான, செந்நெற்கள் - ஶாலிவாஸமையிலே சிவந்திருக்கிறநெல்லுகளானவை, கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கிற, வாயுவினாலங்களானகதிர்கள் ஸமாநாகாரமான ஶிரஸ்ஸுகளாய்க்கொண்டு அசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றுகருத்து. நான்மறையாளரும் வேள்வியிலே ஓயாதவர்களாய் செந்நெற்களும் கவரிவீசுகிறனவா யிருக்கிறஸ்தலமான என்று பர்யவஸாநம். கூடு புனல் கூடினஜலங்களை யுடைத்தான, சேர்ந்தஜலங்களை யுடைத்தானவென்றபடி. அந்தஸமாராதநங்களுக்கும்செந்நெற்களுக்குமநுரூபமானஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான வென்கை. திருப்பேரையிற்கே - திருப்

மூ—பேரெயிற்சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* பேரெயிற்கேபுக்கென்னெஞ்சநாடிப்
பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேன்* ஆரையினியிங்குடையந்தோழியென்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லை*
யாரையினிக்கொண்டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனே* ॥௭॥

ஆ—வண்டிஸ்ரீக வரிவ்ருதமாயிருந்த திருப்பேரெயிலே யெனக்காகவெழுந்தருளியிருந்த பெரியபெருமாள் பக்கலிலே காலம்பெற வென்னைக்காட்டுமின்களென்று தன்னுடைய வன்னைமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறாள். ॥௧௫॥

(பேரெயில்) உனக்கவன்பக்கலுள்ள ஸஹிநிவேஸம் நிரவதிகமாயிருந்ததாகிலும், அவனெழுந்தருளுமளவு மிங்கேயிருக்குமத்தனை, அங்குப்போகை யுக்தமன்றென்று தோழிசொல்ல, ஸமுத்ரபரிக்ஷிப்த ப்ராகாரஜலவரிவ்ருதமான லங்கையிலே ராவணனை ஸவம்ஸநாஸமாகக் கொன்றருளின விஜயலக்ஷ்மீ பரிவ்ருதனுங்கொண்டு தென்திருப்பேரெயிலே யெழுந்தருளியிருந்த விருப்பைக்கண்டென்னெஞ்சின்னம் மீண்டுவாராது, எனக்கிங்கொருதுணையுமில்லை. துணையானவென்னெஞ்சை யழைக்கவல்லாருமில்லை, இங்காரைகொண்டென்ன ப்ரயோஜநம் ஸாதிப்பது இனியென்னெஞ்சு புக்க தேஸத்திலேபோய்ப்புகு மித்தனையென்று தன்தோழியைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாள். ॥௨॥

இ—செய்கிறார் (எனக்காகவித்யாதியால)

ஏழாம்பாட்டு. ॥௧௫॥

நெஞ்சங்கேபோயிற்றென்றும் திரும்பிவரக்காணேனென்றும எனக்கிங்காருமில்லையென்றும் நானுமங்கேபோவேனென்றும் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வஹதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) பேரெயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரபரிக்ஷிப்தேத்யாதியால்) சூழ்கடற்றென்னிலங்கை செற்றபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜலவரீத்யாதியால்) வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜயேத்யாதியால்) பேர்த்துவரவெங்குங்காணமாட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சின்னமித்யாதியால்) ஆரையினியிங்குடையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிங்கித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கூவவல்லாருமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணையானவென்னெஞ்சையித்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கண்டதுவேகண்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னெஞ்சித்யாதியால்) ॥௭॥

ப—பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திற்கே, என்னை- விஸ்லேஷாஸஹையான வென்னை, காட்டுமின்கள் - காட்டுங்கோள், திருப்பேரையிலேகொணடுபோய் விடுங்கோ ளென்றபடி, காலம்பெற - ஸீக்ரமாக,

பேர் - பெரியதான, ஸமுத்ரபரிக்ஷிப்தமானவென்றபடி. எயில் - ப்ராகாரத்தாலே, எயில் - ப்ராகாரம் ॥௧௫॥

சூழ் - வரிவ்ருதமான, கடற்றென்னிலங்கை - கடலையுடைத்தான தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற லங்கையை, ஸமுத்ரத்தை யகழாகவுடைத்தாய் பர்வதம்போலே ஸயங்கரமான லங்கையிலிருக்கிற ராவணாதிகளையென்றபடி. செற்ற - ஹிம்ஸித்தவரான, பிரான் - அத்தாலே ஜகத்துக்கெல்லா முபகாரகனானவன், வந்து - தானுப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோன்றும்படி, இருந்த - எழுந்தருளியிருந்தவிடமான, அவன் ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணிலிற்றேடிக்கொண்டுபோகவேண்டாதபடி தானேகிட்டிவந்து, வீற்று - வீறுபெற்று, விஜயலக்ஷ்மியெல்லாம் ஸவிடாய்த்துவந்திருக்கிறான் "ஹதாராவரிஷவஜ" என்கிறபடியே ஸிம்ஹாஸனாரோஹணம்பண்ணவேணுமென்றுகருத்து. பேரையிற்கே - திருப்பேரையிலே, புக்கு - ப்ரவேஸித்து, நாடி - அவனைத்தேடி, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, பேர்த்து - மீண்டு, எங்கும் - ஒருவிடத்திலேயும், வரக்காணமாட்டேன் - வரும்படிகாணமாட்டுகிறேனில்லை, இனியது வரமாட்டாதென்றுகருத்து. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதொழிந்தபின்பு. தோழி - என்னோடு ஸமது:கையான ஸகியே, இங்கு - இவ்வவஸ்தையிலே, ஆரையுடையம் - ஆரைஸஹாயமாகவுடையோம், ஒருவரும்ஸஹாயமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சம் - அங்கேபோனவென்னுடைய ஹ்ருதயம், கூவவல்லாருமில்லை — அழைக்கத்தக்கவருமில்லை, ஹ்ருதயந்திருப்பவும் ஒருவராலுமொண்ணாதென்றபடி. இனி - இப்படிநெஞ்சுவாராதேபோய், நீயுமென்னைப்போலே து:கிதையாயிருக்கின்றபின்பென்றபடி. ஆரைக்கொண்டு - எந்தஸஹாயத்தைக்கொண்டு, என் - என்னப்ரயோஜநத்தை, சாதிக்கின்றது - ஸாதிக்கிறது, இனியிங்கே நமக்கொருப்ரயோஜநமுமில்லையென்றபடி. என்னெஞ்சங்கண்டதுவே - என்னுடைய ஹ்ருதயங்கண்டவிஷயத்தையே, கண்டேனே - நானுங்கண்டுவிட்டேன். ॥௭॥

மூ—கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங்கூடிக்கார்கடல்வண்ணனோடென் திறத்துக்* கொண்டலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்கொண்டவென்காதலுரைக்கிற்றோழி* மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலும்நீள்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்* தெண்டிரைசூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்ததென்திருப்பேரையிற்சேர்வன்சென்றே* ॥ அ ॥

ஆ—(கண்டதுவேகொண்டு) ஆந்தரமான ஸந்நிவேஶம் ஸத்ருஶமாயிருக்கச்செய்தே புறம்புதோற்றுகிற சாத்ருஶ்யத்தையேகொண்டு ஸகலஜநாபவாதஜநிதமான வென்னஸந்நிவேஶத்தைக் குற்றமாகவுங்கொண்டு லோகமெல்லாங்கூடி ஒருத்திக்கெம்பெருமான்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶமே, இப்படியஸந்நிவேஶிக்கை குடிப்பழியன்றோ? என்று என்னை யலர்தூற்ற, அதடியாகக்கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த வென்னஸந்நிவேஶத்தின்பெருமை சொல்லநிலமன்று, சொல்லில் தோழி இவ்வஸம்வேத்யமான வண்டங்களுமளவிறந்ததிருநாடும் நிறையப்பெருகி அதுவுமிடம்போராமைப் பொங்கிப்பெருகாநின்றது, ஆதலாலவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலுஞ்சென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கை தவிரேனென்கிறாள். ॥ அ ॥

(சேர்வன்சென்று) இப்போதேதானே எழுந்தருளுகிறானிறே, இப்படி பதறவேணுமோவென்றும் போகைதானுமீடல்லவென்றுந் தோழிமாருமன்னையருஞ்சொல்ல; நீங்களென்னையொன்றுந் தேற்றவேண்டா,

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— கண்டதுவேகொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆந்தரமானவித்யாதியால்) கார்க்கடல்வண்ணனோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜநெத்யாதியால்) என்திறத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னஸந்நிவேஶத்தையித்யாதியால்) உரைக்கிலென்கிற பதஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சொல்லநிலமன்றென்று) மண்டிணிஞாலமுமேழ்கடலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்வேத்யெத்யாதியால்) நீள்விசும்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவித்யாதியால்) கழியப்பெரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

நீர்களுரைக்கின்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இங்கபிப்ரேதார்த்த-

ய— தோழி - ஸகியே? கண்டதுவேகொண்டு - வெளியிலேகாணப்படுகிற சாத்ருஶ்யத்தைக்கொண்டு, உள்ளேயிருக்கிற வென்னஸந்நிவேஶத்தைப்பாராதேமேல்காணப்படுகிற ஸஜாதீயகாந்திவிஶேஷ சாத்ருஶ்யத்தைக்கொண்டென்றபடி. எல்லாருங்கூடி - ஹிதபரரான தோழிமாரும் ஹிதபரரானவன்னைமாரு மெல்லாரு மேகமாய்க் கூடிக்கொண்டு, கார் - நீலவர்ணமான, கடல் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணனோடு - வர்ணத்தை யுடையவனோடே, என்திறத்து - என்பக்கலுள்ளத்தை, இங்குதிற ஶப்தம் திறத்திலே யிருக்கிற ஸம்பந்தத்தைக்காட்டுகிறது யென்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶத்தை யென்றபடி. அவனோடெனக்குண்டான ஸாத்ருஶ்யத்தை யென்றபடி. கொண்டு - க்ரஹித்து, அத்தையொரு குற்றமாக க்ரஹித்தென்று தாத்பர்யம். அலர்தூற்றிற்றதுமுதலா - பழிதூற்றினபதுவேமுதலாக, அலர் - பழி, நீங்கள் திறளாக அபவாதஞ்சொன்னதுவே உத்தம்பகமாகவென்றபடி. கொண்ட - இடங்கொண்டதான, அதிஶயாபிவ்ருத்தமானதானவென்றபடி. நீங்கள் பேசாதிருந்திகோளாகில் என்னுடைய ஸந்நிவேஶமளவுபடாதோ வென்றுகருத்து. என்காதல் - என்னுடைய ஸந்நிவேஶத்தை, உரைக்கில் - சொல்லப்புக்கால்' மண் - ம்ருத்திகைகளாலே, திணி - திணிந்திருந்ததான, நிபிடாவயவமானவென்றபடி. ஞாலமும் - பூலோகமும் - ஏழ்கடலும் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், நீள் - அதிவிஸ்தாரமான' விசும்பும - ஆகாஶமும், பரமவ்யோமமுமென்றபடி. கழிய - அதிக்ராந்தமாம்படி, இவையெல்லாம் ஸங்கோசமாம்படி இவையித்தனையும்விஞ்சியென்றபடி, பெரிது - பெரியதாயிருக்கிறது, ஆல் - விஷாதத்யோதகம். தெண் - தெளிந்தவையான, திரை - தரங்கங்களாலே, ஸமுத்ரஸம்பந்தி தரங்கங்களாலே என்றபடி. சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அவன் வீற்றிருந்த - அவனெழுந்தருளியிருந்த விடமான, "தஸ்யாவஸதஸம்வேஷா நாவ்யாக்ஷஸாமயிஷா । விஸ்ருத்யஸ்ரீஷுஜிணா தவாம்கேஸரோவாசிஸ:" என்கிறபடியே ஸநாதநயோக்யமான தேஶத்திலேபோய்ப் புகக்கடவேனென்றபடி. தென்திருப்பேரையில் - தக்ஷிணதேஶஸ்திதமான திருப்பேரையிலே, சென்று சேர்வன் - போய்ச்சேருவேன். ॥ அ ॥

மூ— சேர்வன்சென்றென்னுடைத் தோழிமீர்காளன்னையர்காளென்னைத்தேற்றவேண்டா* நீர்களுரைக்கின்றதென்னிதற்கென்னெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை* கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த* ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்தென்றிருப்பேரையின்மாநகரே* ||௯||

ஆ—போகைக்கு நீங்கள்சொல்லும்விரோதமென்? போனால்வாராததுண்டோ விரோதமுண்டோவென்றிவள்சொல்ல; உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளுக்குப் போராது என்று அவர்கள்சொல்ல, அவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்ய காருண்யாதிகுணங்களாலே என்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளபஹ்ருதங்களாயிற்றன, ஆதலால் திவ்யரூபமாய் ருக்மிணீபுரமாய் என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக அவன்வந்தெழுந்தருளியிருந்த தென் திருப்பேரையிலே சேர்வன்சென்றென்கிறாள். ||௯||

(நகரமும்) அவனெழுந்தருளியிருந்த தென்திருப்பேரையிலே நீயேபோகில் ஊரும்நாடும் மற்றுமெல்லாருமுன்னைப் பழிசொல்வாரோவென்று தோழிமார்சொல்ல, அவர்களையிறே நான் தேடுவதென்றிவள்சொல்ல, பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜையாகாதோவென்று பின்னையுந்தோழிமார்சொல்ல,

இ—அருளிச்செய்கிறார் (போனால் இத்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமில்லையென்கிறது ஸ்வயமேவ உக்தமாயிருக்கையாலே இங்கத்தைச்சொல்லுகை வ்யாக்யாநமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாதியால்) கார்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதிகளாலே) கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யாதிகளாலே) கார்க்கடல்ஞாலமுண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யாதியால்) நெஞ்சுநிறைவுமெனக்கிங்கில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) ஏர்வளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யரூபமாயென்று) ஒண்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருக்மிணீபுரமாயென்று) வந்துவீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடே இத்யாதியால்) ||௯||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

திருப்பேரைக்குப்போவேனென்று சொல்லுகின்றவிவள் நகரமும்நாடுந்தேர்வேனென்றுசொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நகரமுநாடும் பிறவுந்தேர்வெனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையிறே இத்யாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தென் றிப்பாட்டிற்சொல்லுகிற விது இப்போதோட வ்யாக்யாநமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பழிசொன்னால் இத்யாதியால்) மாயன்மகரநெடுங்குழைக்காதன் என்

ப—என்னுடைத் தோழிமீர்காள்? - என்னுடைய ஸகிகாள், அன்னையர்காளே - தாய்மார்காள், என்னை - அங்குப்போகையிலே துணிந்திருக்கிற வென்னை, தேற்றவேண்டா - நீங்கள் ஸமாதானம் பண்ணவேண்டா, இதற்கு - நானங்கேபோகிறவிதுக்கு, என் - என்னத்தை, என்னவிரோதத்தை, நீர்கள் - நீங்கள், உரைக்கின்றது - சொல்லுகிறது இதுக்கொரு விரோதமுண்டோ சொல்லுகைக்கென்று கருத்து. நீபோகையுன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வாபிமானாதிகளுக்கு விருத்தமன்றோவென்னில், நெஞ்சும் - உத்ஸாஹம், நிறைவும் - அபிமானாதிகுணவிஶிஷ்டமும், எனக்கிங்கில்லை - ஸத்யம். எல்லாமவனாலே அபஹ்ருதமாயிற்றென்றுகருத்து. கார்வண்ணன் - நீலவர்ணனை, கார்க்கடல் ஞாலமுண்ட - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை யுடைத்தான ஸ்ருஷ்டியை ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனை, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து உபகாரகனானவன், என்னுடையநெஞ்சையும் நிறைவையு மபஹரிக்கைக்கீடான ஸௌந்தர்யகாருண்ய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களையுடையவனானவனென்று பாவம். வந்து - என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக முன்னமேவந்து, வீற்றிருந்த - [illegible] கொண்டு வஸிக்கிற விடமான, ஏர்வள - ஏர்களுடைய ஸம்ருத்தியை யுடையவையான, ஏர் - க்ருஷியிலே உபயோகியான லாங்கலம், வளம் - ஸம்ருத்தி, ஒண் - ரமணீயங்களான, கழனிப்பழன - கழனிகளையும்பழனங்களையு முடைத்தான, கழனி - வயலிடம். பழனம் - நீர்நிலம், தென் - தக்ஷிணதேஶஸ்தமான. திருப்பேரையின்மாநகர் - திருப்பேரையிலாகிற மஹாநகரத்தை, சென்று - போய் - நீங்கள்சொல்லுகிறவாதைக்கு மீளாதே போயென்றபடி. சேர்வன் - அடைவேன், வழியிலே நில்லாதே சேர்ந்துவிடுவேனென்றபடி. ||௯||

மூ—நகரமும் நாடும் பிறவும் தேர்வேன் எனக்கில்லையென் தோழிமீர்காள்* சிகரமணி நெடுமாடம் நீடு தென் திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த* மகர நெடுங் குழைக்காதன் மாயன் நூற்றுவரை யன்று மங்க நூற்ற* நிகரில் முகில்வண்ணன் நேமியானென் நெஞ்சங்கவர்ந்தெனை யூழியானே* ||௰||

ஊழிதோறூழி புருவும் பேரும் செய்கையும் வேறவன் வையங் காக்கும்* ஆழிநீர்வண்ணனை யச்சுதனை யணிகு

ஆ—அவனுடைய நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணங்களாலு மவனுடைய ஆச்சர்ய சேஷ்டிதங்களாலு மென்னுடைய நெஞ்சமும் லஜ்ஜையு மபஹ்ருதமாயத்தனை காலமுண்டு, ஆதலாலினித் தென்திருப்பேரையிலே நானேயாகிலும் போமத்தனையென்றத்யவஸிக்கிறாள். ||௰||

இ—இதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய நிரதிசயஸௌந்தர்யாதியால்) நூற்றுவரையித்யாதி நேமியானித்யந்தத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய ஆச்சர்யசேஷ்டிதாதியால்) என்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியான் நானெனக்கில்லையென்கிற விரண்டுக்குங்கூடக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நெஞ்சுமித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம் ✳

ஊழிதோறூழி புருவும்பேருஞ்செய்கையும் வேறவனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்

பா— என்தோழிமீர்காள்?- என்னுடைய ஸகிகாள், நகரமும்- நகரங்களையும், நாடும்- ஜநபதங்களையும் பிறவும்- மற்றுமுள்ள ப்ரதேசங்களையும், ஐக்ஷ்ணபாத தத்ஸ்தரான ஜநங்களெல்லாரையுமென்றபடி. தேர்வேன் தேடாநிற்கிறேன், அவர்களெல்லாருங்கூடி எனக்குப்பழிசொல்லவேணுமென்று அவர்களைத்தேடாநிற்கிறே னென்றுகருத்து. நீங்களென்னைக் கொண்டுபோயவனோடே சேரிகோளாகில் அவன்தானும் வாரானாகில் இனியவனோடேயென்னைக்கூட்டிப் பழிசொல்லுவாருடையவாக்குகளாகிறவஸ்த்ரங்களைக்காதாலேவாங்கிப ண்ணியிட்டு யெனக்குப்ப்ராணதாரணம் பண்ணவேண்டுமென்றுகருத்து. அவர்கள் பழிசொன்னாலுனக்கு லஜ்ஜை பிறவாதோவென்னில்? நானெனக்கில்லை- லஜ்ஜையெனக்கில்லை, நாண் - லஜ்ஜை. என்னையவனோடேகூட்டிச்சொல்லுகிற பழிகளைக் கேட்கையே யெனக்குப் பரமபோக்யமானபின்பு லஜ்ஜைக்கு ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று கருத்து. இவ்வளவேயன்று, சிகர - சிகரங்களை யுடையவையான, மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உந்நதங்களான, மாட - மாடங்களையுடைத்தான, நீடு - தீர்க்கமான, விஸ்த்ருதமாயியான என்றபடி. தென் - தக்ஷிணதேசஸ்திதமான, திருப்பேரையில் - திருப்பேரையென்கிற திவ்யநகரத்திலே, வீற்றிருந்த - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாயெழுந்தருளியிருந்தவனான, மகர - மகரத்தை யுடைத்தான, மகராகாரங்களான ஆபரணங்களை யுடைத்தான, நெடும் - தீர்க்கங்களான, ஸ்கந்தபர்யந்தம் லம்பிகளான என்றபடி. குழைக்காதன் - குண்டலாலங்க்ருதங்களான கர்ணங்களை யுடையவனான, மாயன் - இவ்வவயவ ஸௌந்தர்யங்களாலே ஆச்சர்யபூதனான, அன்று - அந்த பாரதயுத்த ஸமயத்திலே, நூற்றுவரை - சதஸங்க்யரான துர்யோதநாதிகளை, மங்க - நசிக்கும்படி, நூற்ற - ஸங்கல்பித்தவனான, நூற்கை - ஸங்கல்பம்பண்ணுகை, நிகரில் - ஸத்ருசரில்லாதவரான, முகில்வண்ணன் - மேகவர்ணனான, ஆச்ரித வ்யாமோஹநாசத்தாலே ஆச்சர்யனான என்றபடி. நேமியான்- சக்ராயுதனானவன், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பகலை இரவாக்கும் ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனான் ஆயுதவான், என்னெஞ்சம்கவர்ந்து - என்னுடைய மநஸ்ஸை அபஹரித்து, எனையூழியான் - எத்தனையோ கல்பத்தையுடையவன், அநேககல்பத்தையுடையவனென்றபடி. அவன் என் மநஸ்ஸை அபஹரித்துக்கொண்டுபோய் அநேககல்பமாயிற்றென்றுகருத்து. ||௰||

ஊழிதோறூழி - ஊழியூழிதோறுமென்றபடி. கல்பகல்பந்தோறுமென்றபடி. உருவும் - ரூபங்களும், பேரும் - திருநாமங்களும், செய்கையும் - திவ்யசேஷ்டிதங்களும், வேறவன் - வேறாக வுடையவனுக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ண ந்ருஸிம்ஹாதிரூபங்களையும் விஷ்ணுவாஸுதேவாதிநாமங்களையும் ராவணவதாதிவ்யாபாரங்களை யுடையவனுக்கொண்டு, வையம் - ஸகல லோகங்களையும், காக்கும் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, ஆழிநீர்வண்ணனை- ஸமுத்ரஜலம் போலே ச்யாமளமான வர்ணத்தையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம் ரக்ஷிபாதே புவேகங்களை யிருந்தாலும் விடவொண்ணாதபடியான வடிவழகை யுடையவனானவென்றபடி. அச்சுதனை, ஆச்ரிதரைக் கைவிடாதவனானவனை அணி- அலங்காரமான, ஜகத்துக்கெல்லாமலங்காரமாயிருக்கிற என்றபடி. குருகூர் - திருநகரியிலிருக்கிற,

மூ— ஆழியங்கூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* கேழிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவை திருப்பேரையின்மேயபத்து* ஆழியங்கையனைப்பேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ॥கக॥

ஆ— (ஊழிதோறூழி) ப்ரதிபாத்ய விஷய வைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டு ஸ்வாஸ்யாரண திவ்யாஶ்ரிவெணைவகீணனை ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன இவ் வைலக்ஷண்யங்களாலும் நிரவத்யமாயிருந்த திருவாய்மொழியில் தென்திருப்பேரையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அவனுடைய திருவாழிபங்கையுமாயிருக்குமழகை பேத்தவல்லார் திருவாழிபோதொக்கவடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்கிறார். ॥கக॥ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (ப்ரதமபரிச்சேதத்தாலே) ஆழிநீர்வண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸ்யரணத்வாதிபால்) வையங்காக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரக்ஷணாதிபால்) இவ்வளவாலே ஆஶ்ரிதர்க்குத் தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தைத்தானே ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்கிற ஹமத்வாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. கேழிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்யமொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்று) ஆழிபங்கையனைப்பேத்தவல்லாரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிருவாழி த்வாதிபால்) அடிமைத்திறத்தாழியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியோடு த்வாதியால் யுமித்வாதிபால்)

ப— சடகோபன் சொன்ன - ஸ்பஷ்டம். கேழில் - ஸத்ருஶரஹிதமான, கேழ் - ஸத்ருஶம், அந்தாதி - அந்தாதியான, ஓர் - விலக்ஷணமான, ஒருபடியாலுமொப்பில்லாததான என்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில் திருப்பேரையில் மேய - திருப்பேரையின் மேலேசேர்ந்த, ஸக்தமான என்றபடி இவைபத்தும் - இந்த பத்து பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, ஆழியங் கையனை - ஸ்ரீஸுதர்ஶனத்தாலே அழகியதான கையையுடையவனை, ஏத்தவல்லாரவர் - ஸ்தோத்ர ஸமர்த்தரானவர்கள், அடிமைத் திறத்து - கைங்கர்யவிஷயத்திலே, ஆழியார் - ஸுதர்ஶனத்தாழ்வார்கள், ஸ்ரீஸுதர்ஶனத்தாழ்வானைப் போலே அநவரத கைங்கர்யங்கள் பண்ணப் பெறுவரென்றபடி, ॥கக॥ ஸ்ரீமதே வாதிகேஸரிமணவாளஜீயர் ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி: (வெள்ளைச்சுரிசங்கு.)

வக்ஷஸ்ஸ்தோ நமஸ்யஸ்ஸ்ரீ ஸுரவேந்த்ரப: ஸ்வாவகாரீ விமஜ

ஸம்யோதநிஷ்ட ப்ரஹ்ம தத்ரஸ்யரவிலஸந்கூஷ்ஷ் கோமேஹாயிகுஶ்ச: ।

ஶ்ரீவஸ்ஸாரக்ஷக: ஸ்ரீரகரவஸ்துஸ்கார்ந்நி ஸ்வாந்தகாந்த்ய

ஸ்வேஷ்டாஸ்ம ஸ்ம்ஸ்வாஸ ப்ரகடபதிம் ஶ்ரீம த்ருஶ்யாம்ஸஸ்மாமி: ॥அங॥

(வக்ஷஸ்ஸ்தோ நமஸ்யஸ்ஸ்ரீ) தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே - ஸர்வவிஜயஸத்யஸநயனனுக்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶிக்குமவனாய், (ஸுரவேந்த்ரப:) வானப்பிரான் - ஸுரவேந்த்ரனுமாய், (ஸ்வாவகாரீ) தென்திருப்பேரையில் வீற்றிருந்த நங்கள்பிரானுக்கு - ஆஶ்ரிதாஸ்த்ரமாகத் தென்திருப்பேரையிலே வந்து வீற்றிருந்துவகரிக்குமவனாய், (விமஜஸ்ம்வ:) முழங்குசங்கக்கையன் - ஶத்ருக்களுர்வாழவும் ப்ரதிகூலர்நடுங்கவும் முழங்காநிற்கிற ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடையனுமாய், (ஸம்யோதநிஷ்ட ப்ரஹ்ம தத்ர) முனிசுதசகடமித்யாதி - ஶகடாஸுரநிரஸந வத்ஸநாஸந யமளார்ஜுநபஞ்ஜநாதிகளைப் பண்ணுமவனாய், (ரவிலஸநக்ஷ்ஷ்) காதல்கடலின்மிகப்பெரிதால் - ஆஶ்ரிதர்கள்பக்கத்தன்னிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைவளர்ப்பிக்குமவனாய், (ரக்ஷக:) பேரையில்சூழ்கடலித்யாதி - அவதரித்தருளி விரோதிநிராகரணத்வாரா ஜகத்துக்களுக்கு ரக்ஷகனுமாய், (கோமேஹாயிகுஶ்ச:) கார்க்கடல்வண்ணனோடென் திறத்து - கடல்போலே ஸ்யாமளமான வடிவையுடையவனுமாய், (ஶ்ரீவஸ்ஸாரக்ஷக:) கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரான் - ப்ரளயாவஸ்தையிலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனாய், (ஸ்ரீரகரவஸ்துஸ்கார்ந்நி ஸ்வாந்தகாந்த்ய) மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் - மகரகுண்டலஸமயமாய்த் திருமேனிகாந்தியாலே விளங்காநிற்கிற திருக்காதுகளை யுடையனுமாயிருக்கிற தென்திருப்பேரையிலெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதவிஷயத்திலே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறானென்று “வெள்ளைச்சுரிசங்கு” என்கிறதஶகத்திலே பாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ।அங।

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஏழாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ— ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் திசை* வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ வண்டம்* மோழையெழ முடிபா
தமெழ வப்* பனூழியெழவுலகங்கொண்டவாறே* ௧

ஆ— (ஆழியெழ) இப்படி தென்திருப்பேரையிலே தாமேபோக வ்யவஸித்திருந்த ஸமயத்திலே "யதா ஹ்யஜித்வா ஸங்க்ராமம் ப்ரதிக்ஷேய நமஸ்யவா | மஹாபாஸ்கரதீப்த்யா நாவிஜித்ய நிவர்த்தந்தே ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாராயணோ கஜேந்த்ரரணமூர்த்தநி | ஏஷ நாராயணஸ்ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" என்னும் ஸூக்தியாலே தென்திருப்பேரையிலே ஸ்ரீமதாஸ்ரமமாக வெழுந்தருளின பெரியபெருமாள் விஜயஸூசகமான திவ்யசரித்ரங்களைக் கொண்டெழுந்தருளினபடியைக் கண்டு நிரதிசயப்ரீதியுக்தராய் ஸம்ஹ்ருஷ்டசேதஸராய்க்கொண்டு "தம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் | பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்னும் ந்யாயத்தாலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷஜநிதஸ்நேஹத்துக்கு ஸீமாபூமியாகப் பெரியபெருமாளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்து தத்திவ்யசேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி என்னப்பன்செய்தருளினபடியென்? பிரான்செய்தருளினபடியென்? என்று அநுஸந்திக்கிறார், உத்தேஸ்யஸாதநசேஷ்டிதங்களான ஸர்வாவதாரங்களிலும் ஸம்ஸ்பர்ஸமுடைய ஸ்வரூபமென்னும்படி விசித்ரபஹிர்க்கமாக ஸம்பத்தி திவ்யாயுத திவ்யாபரணங்களைக்கொண்டு என்னப்பன் ஜகத்தைஜயித்து லோகத்தையளந்து

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் இப்போதே தென்திருப்பேரையிலேபோய் அவனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்றலற்றின வாழ்வார்க்கு நகர மித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய வைதிக ஸ்ரீஸ்ரூதயேநாகிவிசித்ர சரித்ரங்களைப்பேசுகை யஸம்பவமன்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படிஉத்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபாவத்தாலே வந்த வ்யஸநத்தாலே ஜ்ஞாநஸாமாந்யமும் கலங்கித் தென்திருப்பேரையிலேபோக வ்யவஸித்த இவருடைய ஆர்த்தியைக்கண்டு பெரியபெருமாளிவர்க்குத்தாம் விஜயஸூசகவிசித்ரங்களைக்கொண்டெழுந்தருளுகிறபடியை ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாக ஜ்ஞாநாலோகமநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள அத்தாலேப்ரஹ்ருஷ்டரா யிப்படிபேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு

திசைவாழியெழவென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உதாத்தசேஷ்டிதயாதியால்) அண்டம்மோழையெழவென்கிறதற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டவ்யத்யாதியால்) முடிபாதமெழ ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத் தண்டும் வாளுமெழவென்கிறதற்குத காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தத்யாதியால்) உலகங்கொண்டவாறேயென்கிறதற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பன்ஜகத்தையஜத்யாதியால்)॥

ஸ—திசை - திக்குகளிலே, ஸர்வதிக்குகளிலேயு மென்றபடி. வாழி - மங்களாஸாஸநமான்து, எழ - கிளம்பாநிற்க, தேவர்ஷி ஸித்தகந்தர்வாதிகளுடைய வாழி வாழியென்னுப்போலே சொல்லுகிற மங்களாஸாஸநங்கள் திக்குகள்தோறுங்கிளம்பாநிற்கவென்றபடி. எழுகை - கிளம்புகை, அண்டம்மோழையெழ முடிபாதமெழ - அண்டங்குமிழி கிளம்பும்படி முடியும் பாதமும் வளராநிற்க, மோழை - குமிழி. திருமேனிவளர்த்திக்கு அவகாஸமிடம் போராமையாலேநெருங்கிபேதித்திபிளந்து ஆவரணஜலமுள்ளே புகும்படி திருமுடியும் திருவடிகளும் வளராநிற்க வென்றபடி. ஆழி- ஸுதர்ஸநம்' எழ - ஜ்ரும்பியாநிற்க, வாமனன் வளர்த்துடங்கினவாறே திருமேனியினுடைய ஹ்ராஸ அநுகூல வீரர்கள் மேல்விழப்புகுகிறாரென்று ஹேதுவாக ப்ரதிகூலாநராபிரான திருவாழியாழ்வான் ஸஹஸ்ரமாக த்திருக்கையிலேவந்தேறி யாதவஸ்திதிநகர பதஸஹஸ்ர ஆயுதனைக்கொண்டு அவமெல்லாம் நிறையும்படி ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்றபடி. சங்கும்வில்லுமெழ - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும் ஸார்ங்கமும் ஜ்ரும்பியாநிற்க, தண்டும்வாளுமெழ - கதையும்வாளும்ஜ்ரும்பியாநிற்க, ஜயார்த்தமான ஸ்ரீஸுதர்ஸநாழ்வான்முன்னேகிளம்பப்பின்னேடேஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்ஸார்ங்காதிகளும்ஜ்ரும்பியாநிற்கவென்று ஸாத்பர்யம். ஊழி - காலமானது, எழ - ஜ்ரும்பிக்கும்படி, மஹாபலியாலே பீடிக்கப்பட்ட காலம்போய் நல்ல காலமாம்படி யென்கை. அப்பன் - உபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன், உலகங்கொண்டவாறே ॰

மூ—ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியர*வூறுசுலாய்மலைதேய்க்குமொலி கடல்*மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி யப்பன்* சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே* ॥௨॥

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்* நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே பின்னும்* நான்றிலவேழ்

ஆ—கொண்டருளினபடியென்னென்கிறார். ॥௪॥

(ஆறு) கடைந்தருளுகிறபோது மலைகளிற்காட்டில் கடலுக்குக்கையாலே ஆறு மலையை நோக்கி யோடுகிற த்வநியையும், பாம்பினுடம்பைச்சுற்றி மலையைத்தேய்க்கிற த்வநியும், ஸமுத்ரத்தை மதித்தபோது இடமும்வலமுமாய்ச்சுழன்று கோஷிக்கிற கோஷமும், என்னப்பன் நீர்கோதாம்படி பசைபடக்கடைந்த அம்ருதம் வாங்கின நாளிவையெல்லா முளவாயினவென்று ஸமுத்ரமதநவ்ருத்தியையை அநுபவிக்கிறார். ॥௨॥

(நான்றில) என்னப்பன் ஸ்வாபதேஶமான ஸ்ருஷ்டியைத் திருவயிற்றிலே யிடந்தெடுத்தருளின போது ஸஜீவங்களும் ஸமுத்ரங்களும் ஸபர்வதங்களும் தந்தாமுடைய ஸ்தாநங்களிலே,

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

இ— ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தருளுகிறவித்யாதியால்) உக்குகையாலேயென்றது - ஊர்த்வமாக ப்ரவாஹமாகையாலேயென்றபடி. அரவூருசுலாய் மலைதேய்க்குமொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாம்பினித்யாதியால்) கடல்மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமுத்ரத்தையித்யாதியால்) சாறுபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீரித்யாதியால்) பசைபடவென்றது - ஸாரமுண்டாகவென்றபடி. அமுதங்கொண்டநான்றேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடைந்தம்ருதமித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஊன்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேஶமித்யாதியால்) நான்றில தானத்தவேயென்கிற, பதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) பாட்டுதோறு மப்பனப்பனென்கிறது

மூ—லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரம், கொண்டஆறு என்கிறவிடத்திலே ஸம்பந்த ஸகாரமதம். இப்படி லோகங்களை யளந்துகொண்ட ப்ரகாரமென்ன ஸாமர்த்யமென்றுகருத்து. ॥௪॥

அப்பன் - உபகாரகனென்னுண்டவன், சாறுபட - ஸாரமுண்டாம்படி, க்ஷீரஸமுத்ரத்தில் நீரெல்லாம் கோதாயதிலே ஸாரமுண்டாம்படியென்கை. அமுதங்கொண்ட நான்று - அம்ருதத்தைக்கடைந்தெடுத்த வந்தகாலத்திலே, ஆறு - நதிகளானவை, மலைக்கு - ஸவோதகஸ்தாநங்களான ஸமுத்ரங்களுக்கு, எதிர்ந்து - எதிர்த்து, ஓடுமொலி - ஓடுகிறகோஷமும். மதநவேக வஶீக்ருதமாய்க்கொண்டு ஸாகரம்-ஸம்வே ஜலாதிஶயம்படி உஜ்ஜ்ரம்ஹிக்கையாலே ஆறுகளெதிர்த்து கதிவேகமாகத்திருமபிக்கொண்டோடுகிற கோஷமு மென்றபடி. அரவூறு - ஸர்ப்பத்தினுடைய உடலாலே, அரவு - ஸர்ப்பம், ஊறு - உடல, வாஸுகியினுடைய உடலாலே என்றபடி. சுலாய் - சுற்றி, மலை - மந்தரபர்வதத்தை, தேய்க்குமொலி - தேய்க்கிற கோஷமும், மதநஸமயத்திலே வாஸுகிபார்ஶ்வத்தைப் பிழுக்கும்போது மந்தரகிரியோடுரைத்தலாலே உண்டான சரசரவென்கிற கோஷமு மென்றபடி. கடல் - ஸமுத்ரமானது, மாறு சுழன்று - மாறி மாறிசுழந்து, மதநவேகத்தாலே ஸவ்யாபஸவ்யமாகச் சூழ்ந்தென்றபடி. அழைக்கின்ற - கூப்பிடாநிற்கிற, அழைக்கை - கூப்பிடுகை, ஒலி - கோஷமும், அம்ருதமதநத்திலேயிந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்லாம் நடந்தனவென்று விஸ்தாரபவனுடைய அம்ருதமதந வ்ருத்தியை யநுபவிக்கிறபடி. ॥௨॥

அப்பன் - என்னுண்டவன், ஊன்றி - குத்தி, ப்ரளயத்திலே யண்டபித்தியோடொட்டிக்கிடந்த ஸ்ருஷ்டிக்கு, அதோடே ஒட்டிவிடும்படி த்ம்ஷ்ட்ராக்ரத்தாலே குத்தியென்றபடி. இடந்து- அண்டபித்தியில்நின்றுமிடந்து, எயிற்றில் - த3ம்ஷ்ட்ரையில், எயிறு- த3ம்ஷ்ட்ர, கொண்டநாள் - எடுத்துக்கொண்டருளின காலத்திலே, நான்றில — நான்றுதலை, நான்றுகை - ஸ்வஸ்தாநத்தை விட்டு லம்பிக்கை, ஸ்வஸ்தாநத்தைவிட்டுச்சலிதமாகவையாய்க் கொண்டென்றபடி. ஏழ்மண்ணும்- ஸஜீவங்களும், தானத்த - ஸ்வஸ்தாநஸ்தங்களாயின, தானம் - ஸ்தாநம், தானத்திலே யிருக்குமவை தானத்த, ஏகாரமவதாரணார்த்தம். தானத்தவென்கிறவிடத்திலேஸம்பந்தஸகாரமதம். பின்னும் இதின்மேலே, இந்தவாஶ்சர்யமொன்றுமே யமைந்திருக்க இதின்மேலேயென்றபடி. நான்றில- நான்றுதலையாய்

மூ—கடல்தானத்தவே யப்ப* னான்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே* ||௩||

நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணும்* கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை* தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்ப* னூழியெழவுலகமுண்டவூணே* |௪|

ஊனுடைமல்லர்ததர்ந்தவொலிமன்ன* ரானுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணு* ளேனுடைத்தேவர்

ஆ—நிஸ்ஸீமமாயிருக்கும்படி யெடுத்தருளினான், இதென்னவாஸ்சர்யம், என்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௩||

(நாளுமெழ) ஸமஸ்தஸம்ஹாரஹேதுவான காலத்தையும், ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களையும், ஸகல லோகங்களையும், நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ்ஸுக்களையும், ப்ரஹ்மாண்டஸஹிதமான ஸமஸ்த ஜகத்தையும், ஸநாயாஸமாகவுண்டபண்ணிப்போலே நிஸ்ஸேஷமாக வுண்டருளினானென்னப்பனென்னப்பனென்கிறார். ||௪||

(ஊனுடைமல்லர்) ஸ்தூலவபுஸ்ஸரான மல்லருடைய வ்யூஹஸமூஹமும், ஸமர்த்தாதிவிவர்த்தனாஸ்ஸமீதரான ராஜாக்களுடைய ஸேனாஸமூஹமான கோலாஹலமும்,

இ— நிரவதிகஸ்தியாலே வாயணிக்கவமுதூறச்சொல்லுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனென்னப்பனென்கிறாரென்று) ||௩||

✷ நாலாம்பாட்டு. ✷

நாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலாத்யாதியால்) நிலவிதாதிகாலுமெழவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவ்யாதியால்) மலைதாளுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகாதியால்) சுடர்தானுமெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நக்ஷத்ராதியால்) உலகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாண்டாதியால்) ஊழியெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாயாஸேநாதியால்), உண்டவூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸேஷமித்யாதியால்) ||௪||

✷ ஐந்தாம்பாட்டு. ✷

ஆனுடைச்சேனைமன்னர் நடுங்குமொலியென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமர்த்தாதி

ர—க்கொண்டு, ஸ்தானத்தில்நின்றும் வழியாதவையாய்க்கொண்டென்றபடி. ஏழுமலை— ஸப்தகுலாசலங்கள், தானத்த- ஸ்தானஸ்தங்களாயின, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். ஆஸ்சர்யத்யோதகமவா. இதென்ன வாஸ்சர்யமென்றபடி. பின்னும்- இதின்மேலேயும், இந்தஆஸ்சர்யத்தின் மேலேயும் என்றபடி.. நான்றில- வழியாதவையாய்க்கொண்டு, ஏழ்கடல் - ஸப்தஸமுத்ரங்களும், தானத்த - ஸ்தானஸ்தங்களாய்த்தன, ஏகார மாஸ்சர்யத்யோதகம். இதென்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ||௩||

நாளும் - ஸம்வத்ஸரங்களும், இது உபலக்ஷணம், ஸமஸ்தாத்ர வக்ஷணாதி காலங்களுமென்றபடி. எழ - போக, எழுகை - போகை, நிலைகுலைந்துபோக என்றபடி. நிலம் - ப்ருதிவியும். நீரும் - ஜலமும், எழ — நிலைகுலைந்துபோக, விண்ணும்- ஆகாஸமும், கோளும்- தேஜஸ்ஸும், நவக்ரஹரூபதேஜஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. கோள்- தேஜஸ்ஸு. எழ- நிலைகுலைந்துபோக, எரி- அக்நியும், காலும்- வாயுவும், எழ- நஷ்டம், மலைதாளும்- பர்வதங்களுடைய அடிகளும், எழ- நிலைகுலைந்துபோக. ஸமஸ்தபர்வதங்களெல்லாம் போகவென்றபடி. சுடர்தானும்-நக்ஷத்ரரூபங்களானஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுமென்றபடி. தானுமென்றுஸர்வஸமஸ்தப்ரஹ்மாண்ட... எழ- நஷ்டம், இதுக்கு உலகமுண்ட வூணை என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம், அப்பன்- ப்ரஹ்மாண்டஸ்ஸவனு. யுகாந்தகனான ஸர்வேஸ்வரன், ஊழி- உறங்குகிற ப்ரளயானது, எழ- கிளம்பும்படி, உறங்கினாற்போலே யநாயாஸமாகவென்று தாத்பர்யம். உலகமுண்டவூண்- லோகங்களை ரக்ஷித்தலக்ஷணம். இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களும் நிஸ்ஸேஷமாய்ப்போம்படி ப்ரஹ்மாண்டமெல்லாவற்றையும் லோகங்களை ஹவித்தவித என்னவாஸ்சர்யமிது மென்றபடி. ||

அப்பன் - ஆஸ்ரித வத்ஸலனான வென்னப்பன், கானுடை- காண்கையை யுடைத்தான, ஸுந்தர ஸந்நிபமான வென்றபடி. பாரதம் - பாரதத்திலே. பாரதஸமரத்திலேயென்றபடி. கையெறிபோழ்து- கையெறிந்தபோது, அதாவது ஸேனையை ஸம்போதித்து நீங்களின்னபடி செய்யுங்கோள் நாங்களின்னபடி.செய்கிறோமென்று ஸங்க்ராமத்திலே கைதட்டினபோதென்றபடி, ஊனுடை— ஊனையுடையவரான, பலகரமான

மூ— வெளிப்பட்டவொளியப்பன்* காணுடைப்பாரதங்கைபெறிபோழ்தே* ।ரு।
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரில்வான்றிசை* சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை* கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்த தாலப்ப* ஆழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே* ।சு।

ஆ—ஆச்ரிதரான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸவிஷயஸ்துதிகோஷமுமெழும்படி ஸ்லாகநீயமான மஹாபாரதஸமரத்திலே பணிவகுத்தென்னப்பன் ஸாரத்யம்பண்ணினபடியென்னென்கிறார். ।ரு।

(போழ்து) பஶ்சிமஸந்த்யாஸமயத்திலே ஸகலஜகத்தவிஸ்தாரமும் ருதிரவர்ணமாம்படி ஜராஸந்தவிரோதத்தாலே மேதி பொருவிஹமானது ஹிரண்யவஸ்த்ரத்தைபிளந்தாப்போலே ஹிரண்யனையழிக்கும்படிபண்ணி யென்னப்பன் பிளந்தருளினபடியென்னென்கிறார். ।சு।

(மாறுநிறைத்து) சரிகைவருகிற மௌவ்யாதிஶயத்தாலே ஸவவிதிகருகளிலும் நின்றுவிட்ட திருச்

இ—ஷிபால) ஏனுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொளியெனகிறதறகுத தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (ஆச்ரிதரான விதஷ்டிபால்) காணுடையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்லாகநீயமானவித்யாதியால்) ।ரு।

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பஶ்சிமேத்யாதியால்) வான் திசைசூழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) எழுந்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருதிரேத்யாதியால்) இதுக்குப் பிளந்தருளினபடியென்கிறத்தோடே அந்வயம். மலைகீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யவித்யாதியால்) ஆழ்துயர்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனையித்யாதியால்) ।சு।

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

மாறுநிறைத்திரைக்குஞ் சரங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சாரிகையித்யாதியால்)

அ— வாஹனங்களை யுடையவரான வென்றபடி. யுத்தத்திலே உத்ஸாஹயிக்க முண்டாகைக்காக உபகாரமான ஶங்கவாத்யாஹாரங்களைஸக்ஷித்து யுத்தத்திலே ஆவ்ருத்தரான வென்கை. மல்லர் - மல்லரானவர்கள், ததர்ந்தவொலி - நெருங்கின கோஷமும், ததர்த்தல் – நெருங்குதல், யுத்தத்திலே ப்ரஹாரம் நெருங்கி ஶரீரம்முறிகிற படபடாரவமும் மென்றபடி. ஆணுடை - பௌருஷத்தை யுடைத்தான, ஆண் - பௌருஷம். சேனை - ஸேனைகளை யுடையவர்களான, மன்னர் - துர்யோதநஸேநையில் ராஜாக்கள், நடுங்குமொலி - பயத்தினாலே நடுங்குகிற கோஷமும், தான் ஸாரதியாய்க்கொண்டு அர்ஜுநரதத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்தருளினவாறே பயத்தாலே நடுங்காநிற்கிற ஶத்ருராஜாக்களுடைய கோஷமுமென்றபடி. ஏனுடை – ஏனை யுடையவர்களான, லோகத்திலெண்ணபபட்டவர்களான வென்றபடி. மிகவும் ஆஸ்திகர்களான வென்கை. தேவர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், விண்ணுள் - ஆகாஶத்திலே, வெளிபபட்டவொலி – வந்துதோன்றினகோஷமும், யுத்தம்காண ஆகாஶத்திலேவந்துதோன்றி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌஶீல்ய ஸாரத்யாதிகளைக் கொண்டாடுகிற மஹாகோஷமும், இவையெல்லா முண்டாயிற்றன, இதென்ன வ்ருத்தாந்தமென்றுகருத்து. ।ரு।

போழ்து – காலமானது, ஸந்த்யானதென்றபடி. மெலிந்த - க்ஷயித்த, மெலிகை - க்ஷயிக்கை, புன்- புல்லியதான, அல்பமானவென்றபடி. செக்கரில் – சிவந்ததத்திலே, ஶங்கரவர்ணமான ஸந்த்யாகாலத்திலேயென்றபடி. செக்கர் - சிவந்தது, ஸந்த்யாக்ஷயித்த ஸந்த்யாகாலமாவது பஶ்சிமஸந்த்யாகாலமும், பஶ்சிமஸந்த்யாகாலத்திலென்று பதார்த்தம். வான் - ஆகாஶமும், திசை - திக்குகளும், சூழும் - சுற்றிலும், எங்குமென்றபடி. எழுந்து - கிளம்பி, உதிரப்புனலா - ருதிரஜலமாக, எங்கும் ரக்தவர்ணமாம்படியென்கை. அப்பன் – ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனுக்குப்போலே ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கும் அவஸ்யமான உபகாரகன், ஆழ் - அகாதமான, அபரிச்சின்னமானவென்றபடி. துயர் - து:க்கத்தை, செய்து - பண்ணிவித்து, மிகவும் க்லேஶப்படுத்தியென்றபடி. அசுரரை - அஸுரனை, தஸ்யுக்களிலேகதேசமான ஹிரண்யனை, சொல்லுமாறு - வைதரிக்கும்ப்ரகாரம், மலை - பர்வதத்தை, கீழ்து - கீழாக, தனக்குக்கீழாம்படி, தான்மேலேயேறிக்கொண்டென்றபடி. பிளந்த - விதாரணம்பண்ணின, சிங்கம் - ஸிம்ஹத்துக்கு ஒத்தது - ஸத்ருஶமாயிருந்தது, ஆமென்றுமிருபமேயத்ருஷ்டாந்தம். இதென்னவ்ருத்தாந்தமென்றபடி. ।சு।

மூ—மாறுநிறைத்திரைக்குஞ்சரங்களின* நூறுபிணமலைபோல்புரளக்* கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்ப*
வீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே* ||எ||
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னும்* நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன்பின்னும்* நேர்சரிந்தான்

ஆ—சரங்கள் பரஸ்பரம் தன்னிலேசந்தித்திரைக்கும்படியாகவும் ராக்ஷஸசரீரங்கள் சிதிலமாம்படியும் சிதிலமாம்படியும் ஸமரோத்ஸுகமாம்படியும் ஆர்த்தமாம்படியும் ஸஜீவிகமாம்படியும், ராயிரவெள்ளத்தாலே கடலெல்லாம்நிறைந்தாறுகளிலே எதிர்க்கும்படியும் ஸாரவத்தைத் வஹித்தென்னப்பன் பொடிபடவில ங்கையைச்செற்றானென்கிறார். ||எ||

(நேர்சரிந்தான்) வாணனுடையதோள்களைத்துணித்தவன்று தோற்ஸகக்குக்கொடிகட்டிக்கொண்டு வந் தாற்போலே ஸுப்ரஹ்மண்யன்முகமாகத்தோற்றான், கிளர்ந்தெரிகிற வஹ்நியு மப்படியேதோற்றான், த்ரிணே த்ரனும் ஸராஜபவீர்யமெல்லாலே கவசனிதனைக்கொண்டுபோனான். என்னப்பன் ஜயித்தருளினபடியென்

இ—சாரிகை- ஶ்லேஷாலங்காரமாகப் பாடிஸஞ்சரணம். இனநூறுபிணம்மலைபோல்புரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸதேஹாதியால்) இங்கு "ஶிதிலம்ஶிதிலம்ஸமரோத்ஸுகம் ஆர்த்தம்ஸஜீவித"மென்கிற ஶ்லோகமஹித்ருதம். கடலாறுமடுத்துதிரப்புனலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராயிரோ த்யாதியால்) இங்கஸ்ரேவிஸாஸத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாரவத்தைவஹித்தென்று) ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாணனுடையவித்யாதி யால்) கொடிக்கோழிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்கைக்கித்யாதியால்) நே ர்சரிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முகமாகத்தோற்றானென்று) ஆயுதந்தோற்றானென் றபடி. நேர்சரிந்தானெரியுமனலோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கிளர்ந்தவித்யாதியால்) கண்டரென்கிறவிடம் அபிப்ராயத்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸராஜயேத்யாதியால்) முக்கண்

ப—இனநூறு - நூறுஇனமென்று மாறியவயிப்பது. நூறுநூறாகக்கூட்டமாயென்றபடி. இனம் - கூட்டம், பிணம் - ஶவங்களானவை, ராக்ஷஸஶவங்களானவையென்றபடி. மலைபோல் - பர்வதங்கள்போல், புரள - ஸமுத்ரியிலேகிடந்து புரளும்படியாகவும், கடல் - ஸமுத்ரமானது, ஆறு மடுத்து - ஆறுகளிலே எதிர்த்து, உதிரப்புனலா - ராயிரஜலமாகவும், ஸமுத்ரமெல்லாம் ரக்தப்ரவாஹங்களாலே கூடி ப்ரவாஹமாய் நதிகளிலே எதிர்க்கும்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு இலங்கை செற்ற வென்கிறத்தோடே அந்வயம். அப்பன் - ஸர்வஜக த்காரகனான ஸர்வஶக்திருமகன், இலங்கை - லங்கையை, நீறுபட - பஸ்மமாம்படி, செற்றநேரே - ஹ ஸித்த காலத்திலே, ஸம்ரம்பண்ணின காலத்திலேயென்றபடி. நேரென்று காலம். சரங்கள் - பாணங்களானவை மாறு - எதிர்க்க, ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்க வென்றபடி. நிறைத்து - வஜ்ரவஜ்ரமாக ஸம்ஸக்தங்களாயென்றபடி. இரைக்கும் - ஶப்திக்கும், பெருமாள் ஶ்லேஷாலங்காரமாக ஓடியோடி ஶரங்களை வஹிக்கும்போது மேற்குதி க்கில் நின்றும்புறப்பட்ட ஶரவர்ஷங்கள் கிழக்கே வருவதற்கு முன்னே இவருடைய ஶீக்ரவேகத்தாலேகிழக்கில் நின்றும் ஶரவர்ஷம் எதிரேபுறப்படுகையாலே இப்படிஎட்டுதிக்கிலுமிவருடைய ஶரஜாலங்கள் ஒன்றுக்கொன் று எதிர்த்தடிபட்டு வடிவடியென்று ஶப்தாநுகாரமாக ஶப்திக்கும். இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றபடி. ||எ||

அப்பன் - என்னப்பனானவன், சேர்சரி - நேரில் நின்றும் சரிந்தவனான. நேர் - எதிர், தான் முன்னேவந் து நிற்கமாட்டாதே ராக்ஷஸாதிகளை முன்னிட்டுப்பின்னே ஒதுங்கி இருந்தவனானஎன்றபடி. வாணன் - வாண னுடைய, திண் - த்ருடங்களான, ராக்ஷஸவரபலத்தாலே த்ருடங்களான என்றபடி. தோள் - புஜங்களை, கொ ண்டவன்று, ஜயித்தவன்றைக்கு, கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, சேதித்தவன்றைக்கென்றபடி. கோழி - மயிலை, கோழியென்றுமயிலுக்கும்பேர். கொடி - த்வஜத்திலே, கொண்டான் - கொண்டிருக்கிறவன், ஸேநாபதியான ஸுப்ரஹ்மண்யனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் - நேரில் நின்றும் சரிந்துபோனான், எதிரே நிற்கமாட்டாதே ஒது ங்கிப்போனானென்றபடி. பின்னும் - அதின் மேலே, எரியும் - ஜ்வலிக்கிற, அனலோன் - அக்நியும், நேர்சரிந் தான் - முன்னே நிற்கமாட்டாதே போனான், பின்னும் - இவ்வளவுமன்றிக்கே அதின்மேலே, முக்கண் -

மூ— முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்ப* னோசரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே* ‖அ‖

அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுத* லன்றுசுடரிரண்டுபிறவும்பின்னும்* மன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றும-ப்ப* னன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே* ‖கூ‖

மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சுனை*வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின*வாநிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்*

ஆ—னென்கிறார். ‖அ‖

(அன்று) ஸங்கல்பைகதேசத்தாலே நிகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணியருளுகிற ஸர்வேச்வரனுக்கு சதுர்முகருத்ராதிகள் நிரஸநமொருபொருளோவென்கிறார். ‖கூ‖

(மேய்நிரை) வத்ஸங்களுக்குமிடையர்க்கும் கீழ்ப்புக்கு நிரபாயமாக வர்த்திக்கும்படியாகவும், ஊஹிய ரோஷாவிஷ்டரான வ்ருஷபாஸுரன் கீழே புரளும்படியாகவும், வர்ஷணவேகாவஸ்யங்கள் சுபோஷமாய்,

இ— மூர்த்திகண்டீரென்று இவரவனை முக்கண்ணனாக விசேஷித்தது எல்லாருக்குங்காட்டுகையாலே யவன் ஸ்ரீஸைபாலே தன்னைமறைத்துக்கொண்டுபோகிறதாகத் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பாட்டுக்குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னப்பனித்யாதியால்) ‖அ‖

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பைகத்யாதியால்) ‖கூ‖

* பத்தாம்பாட்டு. *

மேய்நிரைகீழ்புக இனவாநிரைபாடியங்கே யொடுங்கவென்கிறவிரண்டுக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வத்ஸங்களுக்குமித்யாதியால்) மாபுரளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊஹியரோத்யாதியால்) சுனைவாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷணேத்யாதியால்).

மூ— த்ரிநேத்ரனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியானவன், மூர்த்திசப்தம் ஸ்வாமிவாசகம். தான்ஜகத்ஸ்வாமியென்கிற வபிமானத்தை யுடையவனை ருத்ரனென்றபடி. நேர்சரிந்தான் கண்டீர் - முன்னே நிற்கமாட்டாதேஹ்ருதனாய்ப் போனான்கிடீர், அவன் ஸ்ரீஸைபாலே தன்னை மறைத்துக்கொண்டுபோக இவர் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீரென்று கண்ணைக்காட்டுகிறார். ‖அ‖

அப்பன் - ஜகதுபகாரகனான மஹோபகாரகனானவன், மண் - ப்ருதிவியையும், நீர் - ஜலத்தையும், எரி - அக்நியையும், கால் - வாயுவையும், விண் - ஆகாசத்தையும், மலைமுதல் - பர்வதங்கள்முதலானவற்றையும், தாரீபவாக்யத்தில செய்து மென்கிறவக்ஷத்தை கீழ்மூன்றுவாக்யத்திலுமநுஷங்கிப்பது. செய்ததும் - ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று - அன்றைக்கே, ஸங்கல்பித்தபோதே யென்றபடி. க்ஷணமாத்ரத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தானல்லது விளம்பங்கூடிஸ்ருஷ்டித்தானல்லனென்றபடி. இரண்டு. சுடரென்று மாறியன்வயிப்பது. இரண்டு தேஜஸ்பதார்த்தங்களை, சந்த்ரஸூர்யபதார்த்தங்களை யென்றபடி. பிறவும் - மற்றவையும் மற்றுமுள்ள நக்ஷத்ராதி தேஜஸ்பதார்த்தங்களையும்மென்றபடி. செய்ததுவும்-ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- தத்க்ஷணத்திலே, பின்னும்-அதுக்குமேலே, மழை-வர்ஷத்தையும் உயிர்-அந்த வர்ஷோபஜீவிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-அந்த வர்ஷப்ரதரான தேவதைகளையும. மற்றும்- இன்னுமுள்ளபதார்த்தங்களையும், செய்ததுவும்- ஸ்ருஷ்டித்ததுவும், அன்று- ஸங்கல்பித்தக்ஷணத்திலேதானே, முதல்-ஆத்யஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, உலகஞ்செய்ததும்- லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்ததும், அன்று-தத்க்ஷணத்திலேதானே, இதென்ன வாச்சர்யமென்று கருத்து. இப்படி ஸங்கல்பமாத்ரத்திலே ஸகலஸ்ருஷ்டியும் பண்ணுகிறவனுக்குச்சொன்ன ருத்ரநிரஸநாதிகள் ஒரு ஆச்சர்யமோ வென்று பாட்டுக்குத்தாத்பர்யம். ‖கூ‖

மேய்நிரை - வத்ஸங்களுடைய கூட்டங்கள், மேய் - மேயுமவை. வத்ஸங்களென்றபடி. கீழ்புக - கீழேபுகும்படியாகவும், கீழ்ப்புக்கு வர்ஷவ்யதையின்றிகேயே ஸுகமாயிருக்கும்படியாகவு மென்றபடி. மா - திர்யக்குக்களானவை' வ்ருஷபாதிகளென்றபடி. மாசப்தம் திர்யக்வாசகம். புரள - புரளும்படியாகவும், சுனை - பர்வதஸ்தலங்களுடைய, வாய்நிறை — வாயளவும் நிறைந்தவையான, நீர் - ஜலங்கள், பிளிறி-வொலித்து, பிளிறுகை - வொலிக்கை, சொரிய - திரளாக வர்ஷிக்க, கோவர்த்தந கிரியை யெடுத்துத் தலைகீழாகப் பிடிக்கைபோலே சுனைநீரெல்லாம் சொரியும்படியாகவு மென்றபடி. இன - கூட்டங்கூட்டமாக, ஆநிரை - கோபங்களை யுடைத்தான, பாடி - திருவாய்ப்பாடியானது, அங்கேயொடுங்க - அதின்கீழேவந்தடங்கும்படி

மூ— தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே* ॥ய॥

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு* மொன்றிநின்றசடகோபனுரைசெய* னன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள் ளிவை* வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வோத்கர்ஷமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கும்படியாகவும், ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தையெடுத்தருளி, வர்ஷுகமானவர்ஷத்தைத் தடுத்தருளி, இந்த்ரனை ஜயித்தருளினான் என்னப்பனென்கிறார். ॥ய॥

(குன்றமெடுத்த) ஆழ்வார்தாமும் கோவர்த்தனத்தின்கீழே திருவாயரோடேகூடிநின்று கோவர்த்தனோத்தாரணவ்ருத்தாந்தவிஷயமான ஸௌசீல்யவிசேஷங்களையும் ஏத்தின திருவாய்மொழியை ஸாதரமாகக்கற்பவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியிலோரோர்பாட்டே விஜயத்தைக்கொடுக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—தீமழைகாத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷுகமித்யாதியால்) பாட்டுதோறுமப்பனப்பனென்றது ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய ஸகலமென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக அநுவ்ருத்தி. ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடு மொன்றிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்தாமுமித்யாதியால்) நன்றிபுனைந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தனேத்யாதியால்) மேவிக்கற்பார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதரமாகவித்யாதியால்) இவைபத்தும்வென்றிதருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியிலித்யாதியால்) ॥கக॥

ஶ—யாகவும், அப்பன்—ஸர்வஸ்வாமியான க்ருஷ்ணன், தீமழை—க்ரூரமான மழையை, காத்து—நிவாரணம்பண்ணி, குன்றம்—கோவர்த்தனபர்வதத்தை, எடுத்தானே—ஸ்வஷ்டம், இதென்னவிசித்ரமென்றபடி. ॥ய॥

குன்றமெடுத்த—கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்தவனான, பிரான்—உபகாரகனுடைய, அடியாரோடும்—தாஸர்களோடே கோவர்த்தனதாரணனுடைய ஸௌலப்யஸௌசீல்யாதிகல்யாணகுணங்களாலே தாஸ்யமுபகதரான கோபரோடே, ஒன்றிநின்ற—ஸங்கேலித்து நின்றவரான, அவர்களுக்கு தாஸ்யத்தை வஹித்து நின்றவரானவென்றபடி. சடகோபன்—ஆழ்வாருடைய, உரைசெயல்—உக்திசெய்கையான, வாசிககைங்கர்யவ்ருத்திரூபமானவென்றபடி. நன்றி புனைந்த—நன்மையைப்புனைந்ததான, புனைகை—தொடுக்கை. ஸர்வேஶ்வரனுடைய விசித்ரவிஷ்டிவிசேஷங்களையுடைவடைவேஷ்டிவாதித்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்கு விசேஷணம். ஓர்—அத்வீதீயமான—ஆயிரத்துள்—ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும்—இந்தபத்து பாட்டுக்களும், இதுக்குத்தருமென்கிறத்தோடே அந்வயம். மேவி—ஆதரித்து, கற்பார்க்கு—அப்யஸிக்கிறவர்களுக்கு, வென்றி—ஜயத்தை, தரும்—கொடுக்கும், வைஶ்யார்த்திகளுக்கு வைஶ்யவிரோதிவிஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். கைவல்யார்த்திகளுக்கு தத்விரோதி ஜயத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்கும். பகவத்ப்ராப்த்யர்த்திகளினுபாஸகர்க்கு ஸித்திவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்கும். ப்ரபன்னர்க்கு கைங்கர்யவிரோதிவிஜயத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்குமென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டானவேஷ்டயிஸ்ரீஉபதேசரத்னமாலாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்னாவளி:.

(ஆழியெழ.)

விக்ராந்த்யாவிஷ்க்ருதஸ்வரூபநித்யாஜ்ஞாஶ்வதமஹாத்ம்யாத்மா:
கல்பமேகாதிநாம்ஸகிஸரஸமரணாதித்யாஜ்ஞாஸமாராதநாஸ் ।
ஸங்காஸங்காவகஸ்ஸாதிஸ்வஸாம்ஜ்யநம்ருதிநாம்ஸகஸ்யாஹ.
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்யாதோவர்த்தனாதித்ரு:ஸ்வாப்ஜமதுவநவந்தி யம்ஸ்ரீஶடாரா ॥அச॥

(விக்ராந்த்யாவிஷ்க்ருதாநாம்) உலகங்கொண்டவாறே—த்ரிவிக்ரமனுக்கொண்டு லோகங்களைப்பக்கையாலும்,

ஸ்ரீ — கா — (ஸ்ருஷ்டவாந்) அமுதங்கொண்டவன்றே - ஸ்ருஷ்டம்நிதியாகக்கடலைக்கடைகையாலும், (உத்ருதவாந்) ஈன்றிடந்தெயிற்றிற்கொண்டாளே - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு பூமியை யுத்தரிக்கையாலும், (க்ரஸ்தவாந்) உலகமுண்டானே - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும்விழுங்குகையாலும், (ஸ்திதவாந்) காணுடைப்பாரதங் கையறைபோழ்தே - பாரதயுத்தத்தை நடத்தி பூபாரத்தை பரிஹரிக்கையாலும், (நிஹதவாந்) அசுரரைக்கொல்லுமாறே - ந்ருஸிம்ஹனைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லங்காம்தக்தவாந்) நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே - குளவிக்கூடுபோலே ராக்ஷஸாவாஸமான விலங்கையை நீறாக்குகையாலும், (பாணபாஹுவநம்சிந்நவாந்) வாணன்திண்டோள்கொண்டவன்றே - கையிரண்டாயிரம் பாணனுடைய கைகளைக்கழிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்டி:) அன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே - முதலிலே லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (ப்ரத்யாஸந்நரக்ஷணம்) திமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே - ஸமீபஸ்தர்களை ரக்ஷிக்கையாலும், எம்பெருமானை தன்னுடையரக்ஷகத்வாகாரங்களை வெளியிடாநின்றவனாக ‘ஆழிவெழச்சங்கு’ என்கிறதசகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௪௯௫

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

⁂ ✻ ⁂

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கற்பாரிராமபிரானையல்லால்மற்றுங்கற்பரோ* புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே* நற்பால்

ஆ — (கற்பாரிராமபிரானை) ப்ரஸ்துதஸௌசீல்யஸ்வரூபஸௌலப்யாதிவிஜய ஸ்ரீராமாவதார திவ்யசேஷ்டிதங்களுடைய வர்ஷாவதாரகங்களுக்கு வதரவதாரத்தை ப்ரகாசிக்கிறார், [illegible] திவ்யசேஷ்டிதங்களிலே திருவுள்ளம்தாழ்ந்து மற்றும் அவதார திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ப்ரஸ்துதமான இவ்வாகாரத்தாலே ப்ரகாசிக்கிறார், ப்ராக்ருதவஸ்துக்களே [illegible] இருக்கக்கடவ

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன திவ்யாவதாரசேஷ்டிதங்களையே யித்திருவாய்மொழியினுஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யித்திருவாய்மொழி [illegible] வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஸ்துத [illegible]) இப்படியாகில் முக்தினவையான வராஹாதிவதாரங்களை முற்படச்சொல்லாதே கற்பாரிராமபிரானை [illegible] ராமாவதாரத்தை முற்படச்சொல்லுகை யெங்ஙனேயென்ன [illegible] ஸ்ரீராமாவதாரத்தை [illegible] (ஸம்வேதநாதியால்) தாழ்ந்தானென்றது - மிகவும்ப்ரவணமாயென்றபடி.

⁂ முதற்பாட்டு. ⁂ *

நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியால்)

ய — நான்முகனார் - சதுர்முகனை, [illegible] ஸ்ருஷ்டித்த, சதுர்முகனை சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டமாய் - தந்ப்ரவர்த்யமாயிருக்கையாலே சதுர்முகனுடையதென்று தாத்பர்யம். நாட்டுளே - ஜகத்துக்குள்ளே, இதுக்கு நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதோடேயன்வயம். புற்பாமுதலா வென்கிறத்தை பாபுல் முதலாவென்று மாறியநுயிப்பது, பா - பாவுகை - பரம்புகை, பூமியெல்லாம் படர்ந்தவையான வென்றபடி. புல்முதலா - [illegible] த்ருணங்கள் முதலாக, புல் - [illegible] களான, புல்லென்று [illegible] க்கும் பேர். எறும்பாதி - எறும்பும்முதலாக, ஸ்தாவரங்களிற் கடையான த்ருணங்களும், ஜங்கமங்களிற் கடையான சிற்றெறும்பும்முதலாகவென்று [illegible] ப்ரதானமானது [illegible] த்திலே முற்பட வோடுமாப்போலே யித்த [illegible] ஜந்துக்கள் பக்கலிலேயிறே ஸ்ரீராமனுடைய [illegible] யானது முற்பட ப்ரவஹிக்குமென்றுகருத்து. இதுக்குச்சராசரமென்கிறத்தோடே யன்வயம். நற்பால் - நல்லஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான, [illegible] வான வுபாயமொன்று மில்லாதாருக்கும் [illegible] த்தாலே ஸ்ரீராமஸம்பந்திகளாயிருந்த ஸ்வபாவங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அயோத்தியில் - அயோ

மூ—போத்திரில்வாழுஞ்சராசர முற்றவு* நற்பாலுக்குய்த்தனனான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே* ।கக

ஆ—இப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே வைத்துக்கொண்டு திருவயோத்யா திருநகரியிலே வஸிக்கிற த்ருணகுல்மாதி ஸகலஜந்துக்களையும் ஸர்வேச்வரஸாயுஜ்யம் பண்ணுவிக்கச்செய்தேயும் திருநாட்டிலுள்ளாரைப்போலே தன்திருவடிகளை யாவதாத்மபோக்யமாக்கியருளின விசேஷகுணத்தையுடையனாயிருந்த இராமபிரானையல்லால் மற்றுங்கற்பரோவென்றவனுடைய குணங்களையநுபவிக்கிறார். ।கக

(நாட்டிற்பிறந்தவர்) தான்திருவவதாரம்பண்ணியருளின திருநகரியிலே வஸிக்கிற ஜந்துக்களைத் தன் திருவடியே யாவதாத்மபோக்யமாகப் பண்ணியருளினானென்னுமிதோரேற்றமோ ஸநத்குமாராத்தி களுடைய தேவைம் பொறுக்கமாட்டாமை தவிரெனாயிநிரவதிம்பண்ணியருளின ஸௌலப்யகுணத்தைப்பார்த்தா லென்கிறார். ராவணவதார்த்தமாகத் தேவர்களாலேயர்த்திதனாய் தனக்கு விஸத்ருசமான ஸநத்குமாரோக்த த்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளி ஒருஸநத்குமாராதிகளும் தேவைப்படியும் தான்கழி ஸாதுதேவிகளாய் ஸகலதேவஸமூஹங்களுக்கும் விராயவ்யூஹ்யகி ராவணவதாரான ராக்ஷஸரையே

இ—வைத்துக்கொண்டென்கிறதற்குத் தன்திருவடிகளேயி த்யாதியோடேயவயம். புற்பாமுதலாப்புல்லெறும்பாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தாவரேத்யாதியால்) ஒன்றின்றியேயென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேசமேத்யாதியால்) நற்பாலுக்குய்த்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (திருநாட்டிலித்யாதிகுணத்தையுடையனென்னுமளவாலே). இத்திருவாய்மொழியினுபக்ரமத்திலே யிப்படிசொல்லுகையாலே நிகிலஜகதுத்தாரணயிஷ்டமென்கிற ஸமபக்ஷணம் இங்கு ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசி தமாயிற்று. ।கக

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வஜநோபகாரகத்வத்தையே சொல்லுகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநிக்கப் பட்டதென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தான்திருவித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தென்கிறவிடத்தி லபிப்ராய த்தையருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்குவிஸத்ருசமி த்யாதியால்) இவ்விடத்திலே "ஸமேத்யவொஷணீணாம்ஸ்ய ராவணஸ்யவதார்த்திபி: । ஸுர்தேவதா ஸநத் ஷேமோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந:" என்கிறவசநஹிஸ்ம்ருதம் மனிசர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸநத்ஷேத்யாதியால்) படாதனபட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானீத்யாதியால்) நாட்டைநலிபுமரக்கரைபென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதேவேத்யாதியால்)

ஈ—வெயிலில், வாழும் - வாழாநிற்கிறவையான, ராமகுணாநுபவத்தாலே ஸாவியாநிற்கிறவையானவென் றபடி. சராசரம் முற்றவும் - ஸ்தாவரமெல்லாவற்றையும், ஒன்றின்றியே - ஸர்வேசமாயுஜ்யமொன்றில் லாதிருக்கச் செய்தேயும், நற்பாலுக்கு - நல்ல ஸ்வபாவத்திலே, ராமேவ்யணாம விசேஷ யாவத் ஆத்ம போக்யமாகிறநல்ல ஸ்வபாவத்திலே யென்றபடி. அங்கு இங்கு என்னுமாப்போலே பாலுக்கென்று ஸ ப்தமி. உய்த்தனன் - ப்ரவேசிப்பித்தான், உய்க்கை - ப்ரவேசிப்பிக்கை, நல்லஸ்வபாவ நிஷ்டராக்கினானென் றபடி. "விஷ்டயதேஸாராஜ ராமவ்யஸநகர்சிதா:। ஸர்வப்ரக்ஷாமவிஷ்டாநா: ஸவாஷம்ஸாரகோபகா: தியம்ஹ்யாதி மதாஸ்ராவி ஸவேசராமஸநாவ்ருதா:" என்னும்படி பண்ணியருளினானென்கை. ஆதலா லென்று ஒருபதங்கூட்டிக்கொள்வது. கற்பார் - கற்குமவர்கள், ப்ரயஹிதங்களை யநுஸம்ஹிக்க வேண்டு மென்று இச்சையுடையவர்களென்றபடி. இராமபிரானையல்லால் - ராமனைப் ஸௌலப்யகாரகனானவனை யொழிய. மற்றும் - வேறொன்றையும், அரத்தைபுமவதாரங்களையுமென்றபடி. கற்பரோ? - அநுஸம்ஹிப்பா ரோ, "ஸேஹாதேவாஜோராஜஸ்யம்ஷிதப்ரதிஷிதா: । ஸக்தாநிபதாவீரஸாவோநாநாத்யமாஹா கி" என்றிறே யிருப்பார்களென்று கருத்து. இவனையொழியவேறு ப்ரயமும்ஹிதமுமுண்டோவென்று கருத்து. இராமனென்கிறவித்தாலே ப்ரியமும் பிரானென்கிறவித்தாலே ஹிதமும்சொல்லிற்று. ராமேதிராம: என் கிறதிறே. "அதீவப்ரியதர்சநம், த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம், நவதஸ்யாநநம்ஸ்ருவ்ருக்ஷாத்வர நரோத்தமாஸ। ஸ்ருதேர்த்யோரக்ஷஸ ஸாகராஜேவி ராவணே ராமேராசிமவாநு யசேஷ்ஸ்வதேஸ தஹிகோந்த:" என்னும்படியிறே ப்ரியமும்ஹிதமுமிருக்கும்படி. ।கக

மூ.—நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணர்க்காளன்றியாவரோ * நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய் * நாட்டைநலி யுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு * நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே * ‖ உ ‖

ஆ.—ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் ஸர்வேச்வரன் நெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து தேடித்தேடி வதித்தருளி இப்படி லோகத்தைரக்ஷித்தருளி "ததிதஸ்ய ததாமாந்நுஶாஸ்தாய" என்று ஸ்ரீவிண்ணப்பஞ் செய்தபோதே யெழுந்தருளாதே விச்லேஷத்தாலே விநாசமான திருநகரியில் ஸ்தாவரஜங்கமாத்தை யெல்லாமீண்டெழுந்தருளி யுய்யச்செய்து பின்னை திருநாட்டிலேயெழுந்தருளின விக்ரஹத்தைக்கேட் டும் வேதநாரிருப்பார் "ஸ்வாமிநாராயணோதேவ:" என்று சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனை நாராய ணனுக்கடிமையாகாதிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்கிறார். ‖ உ ‖

இ.— நாடியென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மணாஸமேதத்தையருளிச்செய்கிறார் (விதர்வவநேதர்யால்) நாடித் தடிந்திட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேடியிதர்யால்) நாட்டையளித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிலோகத்தையிதர்யால) நாட்டையளித்தென்றிருக்கச்செய்தே உய்யச் செய்தென்று சொல்லுகை ஸ்தாவராதிபன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ("ததிதஸ்ய" இத்யாதிசெய்தென்னுமவாலே) நடந்தமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைதிருநாட் டிலேயித்யாதியால்) நாட்டிற்பிறந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநாராயிருப்பாரென் று) ஸர்வேச்வரனுக்காளாகாதவர் நாட்டிற்பிறந்தாரோடுகூட்டன்று, வேதநமில்லாத காஷ்டாயமெ ன்கிறாரென்றுகருத்து. ஸர்வேச்வரனை நாராயணனென்று சொல்லப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்யாதியால்) ஆளன்றியாவரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வேச்வரன் ஸகலஜந்துக்களையும் ரக்ஷித்தவாறுபமத்தைச்சொன்னவ ரிப்பாட்டிலே ஸம்ஸாரிகளை

வ்ய.— நாட்டில் - ஸம்ஸாரிகளுங்கூட ஜநஸமூஹப்படும்படி யிருக்கிறவிந்த ஸம்ஸாரலோகத்திலே, பிறந்து - கர்மலேசமில்லாத தான்வந்துபிறந்து, மனிசர்க்காய் - ஸம்ஸாரிகளுக்காக, திருவயோத்யையிலுள்ளார் மற் றையூராரென்கிற வாசியற வெல்லாஸம்ஸாரிகளுக்காகவு மென்றபடி படாதனபட்டு - ஒருவரும் படாதது:கங்க ளைப்பட்டு, "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதி து:கித:" என்கிறபடியே யொருவனுமொருவன் து:கப்பட்டாலும் தான்மிகவும் து:கிதனென்றபடி, இதுக்கு தடிந்திட்டு என்கிறதோடே யந்வயம். நாட்டை - லோகத்தை, நலியும் - ஹிம்ஸிக்குமவர்களான, அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, விராதகரதூஷ ணாதிகளை யென்றபடி. நாடி - தேடி, அவர்களிருந்தவிடந்தேடிக்கொண்டு போயென்றபடி. தடிந்திட்டு - ஸம் ஹரித்து, தடிதல் - ஸம்ஹரித்தல், இட்டென்று ஸாகல்யார்த்தமாகவுமாம். நாட்டையளித்து - இப்படி லோ கத்தைரக்ஷித்து, உய்யச்செய்து - உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி, ராவணவதமான மட்டிலே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்த ருளாதே மீண்டு திருவயோத்யைக்கெழுந்தருளி "அயோத்யாவாஸிநோ ஜநா:" என்னும்படிகிடந்தவாராவாரங்க ளெல்லாவற்றையும் "ஸம்வத்ஸரஸஹஸ்ராணி தசவர்ஷசதாநி ச" என்கிறபடியே நெடுங்காலந்தன்னுடைய ஸௌசீல்யாதிகளாலே ரஞ்ஜிப்பித்து ஸர்வாத்மநப்பணணி யென்றபடி. நடந்தமை - பின்பு - எழுந்தருளின ஸத்காரத்தை, பின்புதன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின விக்ரஹமாஹாத்ம்யத்தையென்றபடி. கேட்டும் - ஸ்ரீராமா யணத்தாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், இதுக்குஆளன்றியாவரோவென்கிறதோடேயந்வயம் - நாட்டில் - "ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: ராமபூதம் ஜகதபூத்" என்றிருக்கக்கடவ லோகத்திலே நாடென்றில் ராமகுணாவிஷ்டமாயல்லாதிராதென்றிருக்கிறார். பிறந்தவர் - ஜநித்தவர்கள் - இன்னாரினியாரென் று விசேஷமில்லை பிறப்புடையவராக வெல்லாருமென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுக்கு ஆளாகாதாரென்ன பிறப்பு ண்டானை ஸர்வேச்வரனுக்கென்றபடி. ஆளன்றியாவரோ - அடிமை யாகாதவர்களாயிருப்பார்களோ, "ஸாகேத ஜநிகாஸ்ஸ" என்னுமிவையெருமாளைப்போலே பெருமாளுக்கடிமையாகாதே யிருப்பாருமுண்டோவென்று படி. பிறந்தாரளன்றியாவரோ, "ஸர்வே ஸம்வநவாஸாய" என்னுமாப்போலே ஜனித்தவர்கள் ஜந்மத்தை. மிக்கப்பாரோவென்றுகருத்து.

மூ—கேட்பார்கள் கேசவன் கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ * கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வையும் *
சேட்பால் பழம்பகைவன் சிசுபாலன் திருவடி * தாட்பாலடைந்த தன்மை அறிவாரை அறிந்துமே * ||௩||

ஆ—(கேட்பார்கள்) ஸநாஷ்ட்ர சாந்த்வேஷி ப்ரஸந்நம் பண்ணியருளும் இத்தானும் ஒரு குணமோ, ஆச்ரிதனான சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன் திருவடிகளைக் கொடுத்த விமலகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார். ஸர்வேச்வரனென்கைக்கு மாறான ஆச்ரிதனுடைய செவிகளும் வேம்படி வார்ஷ்ஷாஷண வானுப் ப்ரதிஷேம் ஸஹாவராயயா ஜனாயிருந்த சிசுபாலனுக்குங்கூடத் தன் திருவடிகளைக் கொடுத்தருளின இஸ்வபாவத்தை யறிவாரையறிந்துவைத்தும் ஸம்ச்ரவணீயமாயிருப்பதொன்றைக் கேட்கவேணடியிருப்பாரவர்கள் பக்கலிலே சென்று இக்குணத்தையன்றி மற்றுமொன்றைக் கேட்பாரோவென்கிறார். ||௩||

(தன்மையறிபவர்) ஆச்ரிதனான சிசுபாலனை ரக்ஷித்தருளினானென்று இதுதானுமொரு குணமோ? ஸம்பந்நமான ஆச்ரிதனானார்க்கு ஸகலஜநஜாதத்துக்கும் ஸம்ச்லேஷ வார்ஷ்ஷாஷ ஸாயந ஸம்த்தகாரண க்ஷேபா த்ரவகாரண ப்ராதம்பண்ணின விமலகுணத்தைப் பார்த்தாலென்கிறார்

இ—ஒருத்தனை ரக்ஷித்தவிதைஒரு குணமாகச் சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வசுதரிப்பிக்கிறார் (ஸநாஷ்ட்ர த்யாதியால்) ஸநாதநர்களை ரக்ஷிக்கிறதிற்காட்டில் ஆச்ரிதனை ரக்ஷிக்கை யாச்சர்யமாகையாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. கேட்பார்செவிசுடு என்கிறவிடத்திலே கேட்பாரென்கிற ஸாமாந்ய நிர்தேசத்தாலே ஆச்ரிதரருங்கூட விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனெத்யாதியால்) இந்தஸ்வபாவம் க்ருஷ்ணவரம். கீழ்மைவசவுகளைவையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வார்ஷ்ஷாஷ த்யாதியால்) சேட்பால்பழம்பகைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிஷேமித்யாதியால்) திருவடிதாட்பாலடைந்த தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) கேட்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்ரவணீயத்யாதியால்) கேட்பரோவென்கிறவிடத்தி லப்யுபகமத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) அவர்கள்பக்கலிலேஎன்றது - அந்தக்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யறிவார்பக்கலிலேயென்றபடி. கேசவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குணத்தையித்யாதியால்) ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டுமவதாரங்களைச்சொல்லாநிற்க நடுவேயிந்தப்பாட்டிலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வசுதரிப்பிக்கிறார் (ஆச்ரிதனையித்யாதியால்) இப்படி மேற்பாட்டுக்களிலும் அவ்யவஸ்த குணாபேக்ஷயா உத்க்ருஷ்டமான குணங்களை உத்தரோத்தரமாகச் சொல்லுகிறாரென்று

ஸ—கேட்பார்செவி - கேட்கிறபேர்களெல்லாருடைய காதுகளும், சுடு - சுடுகைக்கு ஸாமர்த்ய முமாய்க்கொண்டு சுடுமவையான: கீழ்மை - நிக்ருஷ்டவாக்யங்களான, கீழ்மை — நிக்ருஷ்டம். வசவுகளேவையும் - வார்ஷ்ஷாஷிங்களையே சொல்லுமவனை, வசவுகளேவையுமென்றது, ஒதுகவோதாவையுகி' என்னுமாப்போலே ஔபசாரிகம். சேட்பால் - உத்ப்ருஷ்டத்தில், உத்க்ருஷ்டத்திலென்றபடி. ஹிரண்யராவணஜந்மங்கள் தொடங்கி விரகாலத்திலே யென்றபடி. சேண் - உச்ரம், பாலென்று ஸப்தமீ ஸமர்த்த்யம், சேண்பாலென்கிறவிடத்திலே ஸப்தமியிலே ணகார ஸம்ஸ்காராதேசம். பழம் — பழையவனை பகைவன் - விரோதியான, பகை — வைரம், பகை யுடையவன் பகைவன், ஹிரண்யாக்ஷி ஜந்மந்தொடங்கி விரகாலமாக ஸஹஜ விரோதியானவென்று பதார்த்தம். சிசுபாலன் - சிசுபாலனானவன், திருவடி - ஸ்ரீஸ்ஸ்வாமியினுடைய, நிரூபாதிக ஸ்வாமியானவனுடைய வென்றபடி, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம். தாட்பால் - ஸ்ரீபாதத்திலே, தாள் - பாதம். பாலென்று ஸப்தம்யர்த்தகம், அடைந்ததன்மை - அடைந்த ஸ்வபாவத்தை; தன்மை - ஸ்வபாவம். அப்படிப்பட்ட சிசுபாலனுங்கூட திருவடிகளையடையும்படி பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிவாரை - அறிந்தஜ்ஞாநாதிகரை, அறிந்தும் - அறிந்திருக்கச் செய்தேயும்; கேட்பார்கள் - ச்ரோதவ்யமாயிருப்ப தொன்றைக் கேட்கவேணுமென்றிச்சையுடையவர்கள், கேசவன் கீர்த்தியல்லால் - கேசியைக் கொன்றவனான க்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியொழிய, அந்த சிசுபாலனுக்குங்கூட மோக்ஷங்கொடுத்தவிந்த கீர்த்தியொழிய வென்றபடி, மற்றும் - வேறொன்றையும். கேட்பரோ - ஸஷ்டம். ||௩||

மூ— தன்மையறிபவர் தாமவர்க்கன்றியாவரோ* பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து* நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணித்தன்னுள்ளே* தொன்மைமயக்கியதோன்றியசூழல்களசிந்தித்தே॥

ஆ— தேவாதி ஸர்வபதார்த்த நிர்மாணத்துக்கும் அவாந்தரகாரணம் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி ரூபமாய்ப் பெரும் ப்ரதாநமாய்ப் பகுதி ஸகல ப்ரபஞ்ச ஸூக்ஷ்ம ஸுக்ஷ்மமாயிருக்க ஸ்வீய நிரவதிக காருண்யத்தாலே ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டி ரூபமாய் ஸகல ப்ரபஞ்சங்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பாதீநத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விசித்ர வாதி பேதாபேத ஸாமர்த்யங்களையும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டித்தருளின விம்ஸ ஸாதாரணத்தை யநுஸந்தித்தால் ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யறிவார், அந்தஸர்வகாரணனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥௪॥

(சூழல்கள்) கிணற்றிலேவிழுந்த தன்னுடைய புத்ரனை மாதாவானவள் வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே வீழ்ந்தெடுக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்திலே நிமக்நரான ப்ரஜைகளை உத்தாரணார்த்தமாய் அக்ஷணத்தி— கண்டுகொள்வது. அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) அவாந்தரகாரண மென்கிறவித்தாலே நெடுங்காலத்துஎன்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி நமித்யாதியாலே ஆதுமிலென்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஸகலப்ரபஞ்ச ஸூக்ஷ்மமென்கிறவித்தாலே பாழென்றது வ்யாவ்ருத்தம். அதீதவாக்யத் திலவஸ்தாபேதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீயேத்யாதியால்) நன்மைப்புனலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்டீத்யாதியால்) தன்னுள்ளேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய வித்யாதியால்) உபாதவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வாதியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு

பாடிலக்ஷித ப்ரமேயமான த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (கிணற்றிலேயித்யாதியால்) அதீதவாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமித்யாதியால்) உத்தாரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (உபாயமித்யாதியால்) உணர்ந்துஎன்கிறவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதித்யாதியா

ப— பன்மைப் படர்பொருள் - பஹுத்வத்தை யுடையவையாய் படர்ந்தவையான பதார்த்தங்கள், பன்மை - பஹுத்வம், ஸாமாந்யே நபும்ஸகம், தேவாதிரூபேண பஹுவிதமாய் அவாந்தரபேதத் தாலுமநேகவிதமாய் வ்யாப்தமான பதார்த்தங்களென்றபடி. ஆதும் - ஒன்றும், இல் - இல்லாத, எல்லாம் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியிலே லீநமானவென்றபடி. பாழ் - ஸூக்ஷ்மமான, ஸகலப்ரபஞ்ச ஸூக்ஷ்மமான வென்றபடி. நெடும் - தீர்க்கமான, அவாந்தரப்ரளயமாக அதிதீர்க்கமான வென்றபடி. காலத்து - காலத்தி லே, ப்ரளயகாலத்திலே யென்றபடி. ப்ரளயகாலத்திலே யென்று விவக்ஷிதம். நன்மைப்புனல் - நன்மை யை யுடைத்தான ஜலத்தை, ஸாமாந்யே நபும்ஸகம். ஸம்ஹரிக்கைக்கு ஸம்வர்த்தக மேகவுண்டா க்கின ஜலம்போலன்றிக் கேவலப்ருதிவ்யாதிகளுக்கெல்லாமுபாதானமாகிற நன்மையையுடைத்தான ஜலத்தைஎன் றபடி, பண்ணி - ஸ்ருஷ்டித்து, "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே முற்பட ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. நான் முகனைப் பண்ணி - அண்டம் அம்பத்துக்குள்ளே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்து, ஸ்ருஷ்டித்தென்னாதே பண்ணியென்ற து சதுர்முகஸ்ய அத்யந்தவிதேயத்வத்யோதநார்த்தம். குழமணனைப் பண்ணியென்னுமாப்போலே. தன்னு ள்ளே - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே, தொன்மை - அநாதிகாலத்திலே, தொல் - அநாதிகாலம், தொன் மை - அநாதிகாலமும். இப்படி பதவிபாகம் மிக்கே லக்ஷணையாயிருக்கும். மயக்கிய - தான்மயக்கின, ஒரு வர்க்குத்தெரியாதபடி, "ஸதஸதீ" என்னும்படி பண்ணிவித்தவென்றபடி. ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்களெல்லாம் ஸாமாந்யம்படி பேதாபேதங்களைஅசிதாகாரமாய்ப்பித்துவைத்தவென்கை, தோன்றிய - ஆவிர்ப்பவிப்பித்த, தி ரும்பிகாரணகளேபரப்ரதாநத்தாலேயெல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. சூழல்கள் - உபாயங்களை, இப்படிஜகதீசாஷ்டமாகவவன்பண்ணினஸ்ருஷ்ட்யுபாயங்களையென்றபடி. சிந்தித்து - விசாரித்து, வேதா ந்தங்களிலே பராமர்சித்தென்றபடி. தன்மை - ஸ்வஸ்வபாவங்களை, தன்மை - ஸ்வபாவம், "ஸ்வதந்த்ரபாணாம் அவிசேஷகாநாமித்யாதிஸ்வபாவம்" என்கிறபடியே அவன்காரணமாயிவையெல்லாமவனுக்குக்கார்யமாயி ருக்கிறதென்கிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை யென்றபடி. அறிபவர் - அறிந்தவர்கள், தாம் - தாங்கள், ஸ்வா மித்வத்தையுடையவர்களென்றபடி. அவர்க்கன்றி - அந்த ஜகத்காரணபூதரான பெருமானுக்கல்லது, ஆளாவ ரோ - அடிமையாவார்களோ. ॥௪॥

மூ—சூழல்கள்சிந்திக்கின்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ* வாழப்பெரும்புனறன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்* தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட* கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே*॥௫॥
கேட்டுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ* வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்* டீட்டங்கொடேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய* கோட்டங்கைவாமனனாய்ச்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே*॥௬॥

ஆ—திலேசென்று முழுகியெடுத்தருளின இம்மஹாகுணத்தைக்கேட்டு ப்ரமாணத்தை ஸ்மரித்திருந்துவைத்துந் தங்களுக்கொரு புருஷார்த்தோபாயத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றுநினைக்கில் அந்தஸர்வேச்வரனானவனுடைய திருவடிகளையல்லது ஆச்ரயிப்பரோவென்கிறார். ॥௫॥

(கேட்டுமுணர்ந்தவர்) மஹாபலியாகிற மஹாஸுரனாலேபீடிதமாய் சரணாகதரான தேவஸ

இ—ல்) சூழல்கள்சிந்திக்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்கிஷ்டஸித்தியால்) மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸர்வேச்வரனுடைய பாதாச்ரயியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மாவலியிடத்தில் இரந்தார்க்கிதவசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலிவதாதியால்) வாட்ட

பத—பெரும் - பெரியதான, அபரிச்சேத்யமான, வென்றபடி. புனல் தன்னுள் - ஜலத்துக்குள்ளே; புனல்-ஜலம், தன்னென்று ஸாமானாதிகரண்யமாம். ஆழ - ஆழும்படி. அவகாசத்தளவும்தாழவிழும்படி யென்கை. அழுந்திய - மக்னமான, ஞாலத்தை - பூமியை, இதுக்குக்கொண்டவென்கிறத்தோடேயன்வயம். தாழப்படாமல் - விளம்பிக்கப் படாமல், தாழ்கை - விளம்பிக்கை, சக்ரீவமாக வென்றபடி. தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன் திருமேனியிலே என்றபடி. ஒரு - அத்விதீயமான, கோட்டிடை - தம்ஷ்ட்ராக்ரத்திலே, கோட்டு - தம்ஷ்ட்ரை, இடை - அக்ரம், தம்ஷ்ட்ரையிலேஎன்றபடி. கொண்ட - தரித்தவனான, கேழற்றிருவுருவாயிற்று - வராஹமான அழகிய ரூபத்தையுடையவனை, கேழல் - வராஹம். கேட்டும் - வேதேதிஹாஸ புராணாதிகளாலே கேட்டிருக்கச்செய்தேயும், உணர்ந்தும் - அறிந்தும், கேட்டிருந்தவித்தை ஸ்மரித்திருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்குக் கழலன்றிச் சூழ்வரோ வென்கிறத்தோடே யன்வயம், சூழல்கள்- உபாயங்களை, புருஷார்த்தஸாதனங்களையென்றபடி. சிந்திக்கில் - அநுஷ்டிக்கவேணுமென்று நினைத்தால். மாயன்கழலன்றி - ஸர்வேச்வரனானவனுடைய திருவடிகளையொழிய, சூழ்வரோ - ஆச்ரயிப்பரோ வென்றபடி.॥ ॥௫॥

வாட்டமிலா - ஹானியில்லாததான, ஒருக்காலும் ஔதார்யங்குறையாததான வென்றபடி. வண்கை - உதாரமானகையை யுடையவனை, எத்தனைகாலம் தானம்பண்ணினாலும் ஔதார்யம்வாடாதே உதாரோதாரமானகையையுடையவனைவென்றுவ்யாக்யானம். இப்படி மஹாபலி ஔதார்யமாகிற மஹாகுணமிருக்கையாலே அவனை ராவணாதிகளைக்கொன்றாப்போலேகொல்லமாட்டாதேதான்யாசகனாய் வந்தானென்று கருத்து மாவலி - மஹாபலியானவன், வாதிக்க - பாதிக்க, பாதித்ததினாலேயென்றபடி. வாதிப்பு - பாதையை, உண்டு - அநுபவித்து. ஈட்டங்கொள் - கூட்டங்கொண்டவர்களான, ஸமுதாயீபூதரான வென்றபடி. ஈட்டம் - ஸமூஹம், ப்ராணிகள்போலே பரஸ்பரரக்ஷணம் ஸமர்த்தமையாலே சேராச் சேர்த்தியாயிருந்துவைத்து. மஹாபலி பீடிக்கத்துடங்கினவாறே ஸம்ஹிதராய் காரியார்த்தமாகக் கூட்டங்கூடினவர்களான வென்றபடி. தேவர்கள் - தேவதைகள், சென்று - தான் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்திலேவந்து, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்களுக்கு, பண்டு தேவஸாமிகளாயிருந்துவைத்து இப்போது தீநராய்வந்து யாசித்தவர்களுக்கென்று வ்யாக்யானம் இடர்நீக்கிய - துக்கத்தைப்போக்கினவனை, இடர் - துக்கம். யாசித்த அர்த்தத்தைச் செய்கிறோமென்கிற ப்ரதிஜ்ஞா வசனத்தாலே யவர்களுடைய மனோதுக்கத்தைப் போக்கினவனை வென்றபடி. கோட்டு - குவிந்ததான, மஹாபலியினுடையதானஜலம் ஏற்கைக்காகக் குவிந்ததான வென்றபடி. அம் - அழகியதான, கை - ஹஸ்தத்தை யுடையவனை, வாமனனாய்; வாமநப்ரஹ்மசாரிவேஷனாய்ச் செய்த கூத்துக்கள்- பண்ணினவாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை, அதாவது அன்றேபிறந்து அன்றேவளர்ந்து அன்றே ஸமிதிலே யபிஷேகித்து மஹாபலி யஜ்ஞவாடத்திலே க்ருஷ்ணாஜிநமும் யஜ்ஞோபவீதமும் முஞ்சியுமான விசித்ர வேஷத்துடனே வந்துநின்று "கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதா" வென்றி யாசித்தைப்பண்ணிச்சிறியகாலைக்காட்டிப்பெரியகாலாலேயளந்துகொண்டவிந்த வாச்சர்யசேஷ்டிதங்களை

மூ— கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ* வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்கு வாழ்நாள்* இண்டைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுசாசெல்லக்*

ஆ— ஶ்ருதத்தாலே யம்த்ருஜனெம்பெருமான் அவனுடையவாத்ஸல்யத்தாலே ஸாம்யாபத்தியை நிரஸிக்கமாட்டாமை ஸ்ரீவாமனனைவந்துபிறந்தருளி ஆஶ்ரிதார்த்தமாக "ஊர்த்வம் ப்ராணம் உந்நயதி ப்ரஹ்மாஸ" என்கிற தன்னுடைய ஸ்வாபத்தையுங்கூட வஸ்யமாகரித்துக்கொண் டவனுடையஜமத்தை 'கொள்வனுன்மாவலிமூவடி தா' வென்றிரந்துகொண்டுசெய்தருளின வாஸ்யங்களைக்கண்டுவைத்து மறிவுடையராயிருப்பார் ப்ரஹ்மஸநகாதிகளுக்குக் காருணிகனான ஸ்ரீவாமனனுக்கலலது ஆளாவரோவென்கிறார். ௬

(கண்டும்தெளிந்தும்) ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸஹஸ்ரதவஸாமர்த்யனுப் ஸநவாஸதமுவமாஸிதனுபிருந்த மார்க்கண்டேயன் தன்னுடைய ஆபத்ஸமயமாக ருத்ரனையாஶ்ரயிக்க, அவனும் ஸ்வதீக்ஷிதவிஷயமாக நாளும் ஸாவோருத்ரனைநோக்கி தவஸ்யெப்பண்ணிவதிக்கிறதென்றுசொல்லி தன்னுடைய தவோவேஷத்தையுங்காட்டி, அவனுடையதிருவடிகளை யாஶ்ரயிக்கப்போரென்று அவனைக்கொண்டு ருத்ரன்வந்தாஶ்ரயிக்க, அவனுக்காக மார்க்கண்டேயனுக்கு ஸநாதமான வாயுஸ்ஸைக்கொடுத்தருளி

இ— மிலாவண்ணகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவாத்ஸல்யத்தாலேஐத்யாதியால்). கோட்டங்கைவாமனனுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) செய்தகூத்துக்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையஜமத்தையித்யாதியால்) கேட்டுமுணர்ந்தவரென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவுடையராயிருப்பாரென்று) கௌஸ்துபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ௬

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் என்கிறவிடத்திலே ஸமாஸவிஶிக்கிற வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (மார்கேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநவாஸதமித்யாதியால்) வாழ்நாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்கு ஸமிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனையித்யாதியால்) இண்டைச்சடைமுடியீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வீக்ஷிதமித்யாதியால்). உடன்கொண்டுசாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய திருவடிகளையித்யாதியால்) ஆஶ்ரயிக்கப்போரென்றது - ஆஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்றபடி. செல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொண்டித்யாதியால்) கொண்டங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்காக

ம— வென்றபடி. கண்டும் - நன்றாகவறிந்திருக்கச்செய்தேயும், இதுக்கு ஆளாவரோவென்கிறத்தோடேயன்வயம். கேட்டும் - பிறர்சொல்லக்கேட்டும், உணர்ந்தவர் - அறிந்திருக்கிறவர்கள், ஸநகாதிகளைப் பிறர்சொல்லக்கேட்டும், தாங்கள் ஜ்ஞாநத்தாலே நிரூபித்துமறிந்திருக்குமவர்கள், தேசவர்க்கன்றி - 'ஸநத்குமாரஸ்ஸநகாநந்தநஸ்ஸநாதநஸ்ஸநத்ஸுஜாதஶ்ச ஸம்ஹிதாந் தஸாஸ்கேஸவ நாராயணஶ்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மருத்ரயோ: காரணபூதரானவர்க்கல்லது, "வநகஸ்ப்ராவீஸாஸ்தாதீநஸ்: ப்ரஹ்மக்ஷத்ரநாஶநா| ஸவரோதீயாத்பாஸ்ம்கோபிகஸ்துமணுதா:" என்னும்படி யவர்களுக் காரணபூதனாயிருந்த ஸ்ரீவாமனனுக்கல்லது என்றபடி. ஆளாவரோ— அடிமையாவர்களோ. ௬

வண்டுண் - வண்டுகளுண்ணுகிறகிற. ஸகரந்தபூர்ணமாகையாலே வண்டுகளாலே பாஸ்வாதநம்பண்ணப்படாநின்றதென்றபடி. மலர் - வர்ஷங்களையுடைத்தான, தொங்கல் - மாலையை யுடையவனான, மார்கவிதர்க்களாலே ஸ்வஹஸ்தார்ப்பத்தாலேஸமர்ப்பித ஸ்ரக்கனானவென்றபடி. மார்க்கண்டேயனுக்கு- மார்க்கண்டேயனுக்கு, வாழ்நாள் - வாழ்நாளுக்காக, ஜீவித்திருக்குமகாலமுண்டாகைக்காகவென்றபடி. ஸநாதநாதப்பி ஜீவித்திருக்கும்காலமுண்டாகைக்காகவென்கை. இதுக்குச்செல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். இண்டைச்சடை - ஸமாநமானஜடையை, இண்டை - ஸமானம். முடி - ஶிரஸ்ஸிலேயுடையவனான, தன்னுடைய தவோவேஷத்தையும் தோற்றும்படியிருக்கிறவனான வென்றபடி. ஈசன் - ருத்ரனானவன், உசா - உசாவி, ஸல்லாபம்பண்ணி, உசாவுகை - ஸல்லாபம்பண்ணுகை, நான் நாராயணஶரணாஶ்ரிதன், நீயுமவனையாஶ்ரயிக்க வேணுமென்று, மார்க்கண்டேயனோடே ஸல்லாபம்பண்ணியென்கை; உடன்கொண்டு -- மார்க்கண்டேயனையுங்கூட

மூ—கொண்டங்குத்தன்னோடுங்கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்ததுமே* ।எ॥

செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ* எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை* அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை* மல்லலரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே* ॥அ॥

ஆ—ந்ருஸிம்ஹரூபேண விஷயீகரிப்பதுஞ்செய்தருளின விசேஷமாஹாத்ம்யத்தையறிந்துவைத்தும் ஸாரஸாரவிவேகஜ்ஞராயிருப்பார் அந்தக்ருஷ்ணனுக்காளன்றியாவரோவென்கிறார். ॥எ॥

(செல்லவுணர்ந்தவர்) தன்னுடைய தபோபலத்தாலே தேவர்களுக்கு ஸர்வோபகாரபரனான ஹிரண்யனுடையசரீரத்தை யபரிமிதவிக்ரமனான ந்ருஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு பிளந்தருளின வாச்சர்யசேஷ்டிதத்தையறிந்துவைத்து மறிவுடையாராயிருப்பார், ஸ்ரீதேவசேஷாரிவ நிரதிசயஸௌந்தர்யத்தையுடையனானவனுடைய வந்த ஆச்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தைபல்லது கற்பரோவென்கிறார். ॥அ॥

இ— வித்ருஷியால்) தன்னோடுமித்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிமித்த த்ருஷியால்) கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமர்த்ருஷியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்ருஷியால்) பலவித்ருஷிசெய்யுமித்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவர்களுக்கித்ருஷியால்) மல்லலரியுருவாயித்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபரிமிதத்ருஷியால்) செல்லவுணர்ந்தவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிவித்ருஷியால்) செல்வன்றன்னித்ருஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேவசேஷ த்ருஷியால்) ॥அ॥

ஶ—வழைத்துக்கொண்டு, செல்ல - ஸர்வேச்வரனைவந்துகிட்டினவாறே, அங்கு - அந்ததேசத்திலே, ஶாகடம்பெயணிப்படி ஶூத்ராதிகளுய்வந்த தேசத்திலேயென்றபடி. கொண்டு - அங்கீகரித்து, அப்படி தேவதாந்தரநிஷ்டனான ஶாகடம்பெயனையும் ரக்ஷித்தென்று அங்கீகரித்தென்றபடி. தன்னோடுங்கொண்டு - தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு, ரக்ஷித்தமாத்ரமன்றிக்கே யவனைத்தனக்கு கிங்கரனாக்கியுங்கொண்டென்றபடி. உடன்சென்றது - கூடச்சென்றத்தை, அவனினிதன்னைப்பிரியாதபடியாக வவனை நாராயணைகநிஷ்டனாம்படி பண்ணிக்கொண்டத்தை. உணர்ந்தும் - புராணாதிப்ரபாவத்தாலே யறிந்திருந்தும், இதுக்குஆளாவரோ வென்கிறத்தோடே யன்வயம். கண்டும் - ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலேயறிந்தும், விபக்ஷிதங்களை யித்வேஷ:. தெளிந்தும் - ஸம்சயங்கள் தீரும்படி மநநத்தாலே தெளிந்தும், கற்றார் - இப்படிசாஸ்த்ரங்களை யப்யஸித்திருக்குமவர்கள், ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணியிருக்குமவர்களென்றபடி. கண்ணற்கன்றி - க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ - அடிமையாவாரோ. ॥எ॥

எல்லையிலாத - அவதியில்லாத, அஸங்க்யங்களான, பெருந்தவத்தால் - பெரிய தபஸ்ஸுக்களால், பல - பஹுக்களான, செய் - தன்னால் செய்ப்பட்டவையான, மிறை - மிறுக்குக்களையுடையவனான, பலபேதங்களையுடையவனானவென்றபடி. தபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணி வரங்களைப் பெற்று லோகங்களையெல்லாம் ஸம்ஹாரமாக பீடிக்கிறவனானவென்றபடி. அமரரை - தேவர்களை, அல்லல்செய்யும் - உபத்ரவம் பண்ணுமவனான, அல்லல் - உபத்ரவம், இரணியனாகத்தை - ஹிரண்யனுடைய சரீரத்தை, ஆகம் - சரீரம், மல்லலரியுருவாய் - பெருமையையுடைய ந்ருஸிம்ஹரூபியாய், மல்லல் - பெருமை அரி - ஸிம்ஹமென்றபடி. மஹாவிக்ரம ந்ருஸிம்ஹரூபியாயென்றபடி. செய்தமாயம் - பண்ணின ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களை, பாலனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ஸ்தம்பத்தில் நின்று ஆவிர்ப்பவிக்கையும் மஹாஸுரனுடைய உடலை நகாக்ரங்களாலே பிளக்கையும் முதலான ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களையென்றபடி. அறிந்தும் - புராணாதிப்ரபாவத்தாலே கேட்டறிந்திருக்கச் செய்தேயும், இதுக்குச் சீரன்றிக் கற்பரோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். செல்ல உணர்ந்தவர் - எல்லையளவும் செல்லவறிந்தவர்கள், பூர்ணஜ்ஞானராயிருக்குமவர்களென்றபடி. செல்வன்தன் சீரன்றி - ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணங்களையல்லது, ஸ்ரீதேவசேஷாரிவ மஹாஸம்பத்தையுடையவனுடைய வாத்ஸல்யத்தை யென்றபடி. கற்பரோ - அப்யஸிப்பரோ, வேறொன்றை மநஸா அப்யஸிப்பரோ வென்றபடி. ॥அ॥

மூ— மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்* தேசம
றியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை* நாசஞ்செய்திட்டு நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே* ॥கூ॥
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ* போர்த்தபிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை*

ஆ—(மாயமறிபவர்) பாண்டவர்களுக்கு ஸர்வலோகஸாக்ஷிகமாக ஸாரத்யம்பண்ணி யவர்களுடைய தாய
ப்ராப்தராஜ்யதானஹேதுவிரோதிகளான துர்யோதநாதிகளையும் அவர்களுடையஸேனைகளையும் நாசஞ்
செய்திட்டு திருநாட்டேறவெழுந்தருளின கஷ்ணசரித்ரத்தையறிந்துவைத்து நல்லதறிவார் அந்தஸ்வரூப
ஸர்வேச்வரனுக்கன்றி யாளாவரோவென்கிறார். ॥கூ॥

(வார்த்தையறிபவர்) "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்றுகொண்டாச்ரிதரை யா
த்ருச்சிகவிரோதகஜந்மஜராமரணாதி நிரவதிகதுக்காகரஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி கேவ

✳ஒன்பதாம்பாட்டு:✳

இ— ஓரைவர்க்காயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர்களுக்கென்று) தேசமறியவோர்
சாரதியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரத்யக்ஷமாக) தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்
கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிரோதிகளை) நடந்தநல்வார்த்தையறிந்து
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவிரோதிகளை) அறிந்துவைத்துளன்கிறதற்கு ஆ
ளாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்வயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லதிரோதியால்) ॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

போர்த்தவிரோதி பேர்ததிருத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவேகாதிரோதியால்) நாஸ
கரீரஸம்பந்தமும் ஜந்மவிசேஷமாகையால் போர்த்தபிறப்பொடுவென்று ஜந்மநிவ்ருத்தியைச்சொன்னபோதே

ஸ— தாயம் – தாயத்தை, தாயப்ராப்தமான ராஜ்யாம்சத்தையென்றபடி. செறும் – செறுக்கினவர்களான,
செறுக்குதல் - பாதித்தல், தாயத்தைபாதிக்கையாவது இவர்களைபோஜிக்கவொட்டாதே தாங்களபஹரி
க்கை, ஓர் – வைலக்ஷண்யத்திலும் ப்ரஸித்தியிலுமத்விதீயரான, நூற்றுவர் – சதஸங்க்யரான துர்யோத
நாதிகள், மங்க - நசிக்கும்படி, இதுக்குச்சாரதியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஓர் – அஸஹாயரான, ஒரு
ஸாரதியொழிய வேறுதுணையில்லாதவர்களானவென்றபடி. ஐவர்க்காய் - பஞ்சஸங்க்யரான பாண்டவர்களு
க்காய், அவர்களுக்குத்தானொருவனுமே ஸர்வவிதபந்துவுமாயென்றபடி. தேசமறிய – தேசமெல்லாமறி
யுமபடியாக, இது நிக்ருஷ்டக்ருத்யமாகையாலே இத்தை ரஹஸ்யமாகச்செய்யவேணுமென்றெண்ணாதே "பா
ண்டவாநாம் த்வம் ஸாரத்யம் ஸர்வலோகஸாக்ஷிகம்" என்னும்படி உபயஸேனைகளுக்கும் நடு
வே ஸர்வதேசங்களிலும் ப்ரஸித்தமாம்படியாகவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயனான, சாரதியாய் - ஸாரதியா
ய், சென்று - தேரைநடத்திகொண்டு ஸஞ்சரித்து, சேனையை – ஸேனையை, நாசஞ்செய்திட்டு – நாச
ம்பண்ணிவித்து, நடந்த – "ஸஜநம்கிரம்ஸ்தல ஸ்தாநாவ்ஸாநஞ்ச" மென்கிறபடியே தன்னுடைய
விந்த ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை யறியமாட்டாதே ஸம்ருத்தியைப்படுகிற விந்த ப்ரபஞ்சத்தைவிட்டு தேஹஸ
ஹிதமாகவே தன்னுடைச்சோதிக்கெழுந்தருளின, நல்வார்த்தை - நல்லவார்த்தையை, இப்படி
யெழுந்தருளினபடியைப்பேசின இதிஹாஸத்தையென்கை. இப்படி க்ருஷ்ணனுடைய ஸௌசீல்யாதிகுணங்
களை ப்ரதிபாதிக்கையிலே ப்ரதானதாத்பர்யமாகையாலே நல்லதான இதிஹாஸத்தையென்கை. அறிந்
தும் – அறிந்திருக்கச்செய்தேயும, இதுக்காளாவரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாயம் – ஆச்சர்யத்தை,
ஆச்சர்யமான விந்தசரித்ரத்தையென்றபடி. அறிபவர் – அறிந்தவர்கள், மாயவற்கன்றி – அ
ந்தஸ்வரூபஸர்வேச்வரனான க்ருஷ்ணனுக்கல்லது, ஆளாவரோ- வேறொருவர்க்கு அடிமையாவர்களோவென்றபடி ॥கூ॥

போர்த்த - போர்த்துக்கொண்டிருக்கிற, ஸம்ஸாரதோஷாதிகளைக் காணவொண்ணாதபடி யாத்மாவைம
றைத்துக்கொண்டிருக்கிறவென்றபடி. பிறப்பொடு - ஜந்மத்தோடே, நோயொடு– அந்த சரீரஸம்பந்தமான
வ்யாதிகளோடு, மூப்பொடு - ஜரையோடு, அந்தவ்யாதிகள்போலே ஔஷதாதிகளையிட்டுப் பரிஹரித்
துக்கொள்ளவுமொண்ணாதபடியான ஜரையோடென்றபடி. இறப்பு – மரணமும், அப்படி ஜரையோடே
யாகிலும் ஜீவித்திருக்கவுமொட்டாத மரணமுமென்றபடி. அவை- அவையத்தனையும், பேர்த்து - அதுபோடே

மூ— போக்குப்பெருந்துன்பம்வேறாநீக்கித்தன்றாளின்கீழ்ச்* சேர்த்து அவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றே* ||௰||

தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்* தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ஸம்ஸாரத்திலும்புகாமே தன்தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து ஆத்மஸம்ரக்ஷணத்தைப் பண்ணியருளும் உபகாரத்தை உள்ளபடியேயறிந்துவைத்தும் வேதநராயிருப்பார் ஸர்வேச்வரனை வகுத்த ... நமகனுக்கல்ல தாளாவரோவென்கிறார். ||௰||

(தெளிவுற்று) அநந்யப்ரயோஜநமாக வொருக்கால் தன்னை நினைத்தவர்களுக்குத் தன்திருவடிகளை ஆச்ரய

இ— ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியும் தனித்துச்சொல்லவேண்டாமையாலே பெருந்துன்பமென்றது கைவல்யமென்றுகருத்து. அவன்செய்யுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரக்ஷணாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்ப ந்தியும்ஸூசிதமாகிறது. கீழ்ப்பாட்டுகளிற்சொன்ன உபகாரங்களெல்லாமிச்சேதநர் ஸம்ஸாரத்தேயிரு க்கச்செய்தே யிவர்களுக்குப்பண்ணுமுபகாரங்கள் அவ்வளவன்றிக்கே ஸம்ஸாரத்தை நிச்சேஷமாகப் போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துகொள்ளுகையாகிற உபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறாரிப்பாட்டி லேயென்றதாயிற்று. வார்த்தையறிபவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதநராயிருப்பாரெ ன்று) மாயவர்க்கென்று ஸர்வேச்வரமாயிருந்தாலும் கற்பாரிராமபிரானையென்றுவகுத்த வசநத்தா லே யிவ்வுபகாரமும் ஸ்வவிஷயமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

வீவின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநாதியால்) தெளிவுற்றுநின்றவென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்காலித்யாதியால்) இன்பக்கதிசெய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதியால்) தெளிவுற்றகண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— போக்கி, பெருந்துன்பம் - பெரியது:க்கத்தை, கைவல்யமாகிற ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. ஜந்ம ஜராமரணாதிகளை நிச்சேஷமாகக்கழிக்க யத்நம்பண்ணுவாரையும் "யம்ஸ்வர்க்காவாஸம்" மென்கிறபடியே ஸூசிக்குமதாகையாலே ஸம்ஸாரமிறே கைவல்யம். வேறா - வேறாற்றுப்போம்படி, கைவல்யத்தி லுண்டாமதொன்றும் கிட்டாதபடியென்கை. நீக்கி - தள்ளிவிட்டு, தன்றாளிணைக்கீழ் - "பாவனஸர்வஸூரீதா வாமிவ்யஜநாநிதே! ப்ரபந்நாபயக்ரதி நமேஸ்தௌ விஷ்ணு" என்னும்படியிருக்கிற தன்திரு வடிகளின்கீழே, சேர்த்தி - சேரப்பண்ணி. ஆத்தாயிதிசேஷ:. அவன் - "விதித்வஸ ஹிதர்ஜ்ஞ" என்கிற படியே ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரன் திருமகன், செய்யுஞ்சேமத்தை - பண்ணும்க்ஷேமத்தை, ஸுவ்யவஸாயி வாநந்தலக்ஷணே, அவர்களுக்குபுநராவ்ருத்திவாராதபடி யாவதாத்மபாவிஸ்வரூப நிர்வாஹத்தையவர்க ளுக்கு நடத்தும்படியை யென்றபடி. எண்ணி - ஸந்தம்பண்ணி, தெளிவு - நிரூபத்தை, உற்று - நன்றாக வ டைந்து, உறுகை - ஸாக்ஷாத்காரம் அவனுடைய விம்ஸஹாயத்தை நன்றாகத்தெளிந்துஎன்றபடி. இத ற்கு மாயவற்காளன்றியாவரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வார்த்தையறிபவர் - வ்யவஹார மறிந்தவர்கள், வேதநராயிருப்பாரென்றபடி. விசேஷஜ்ஞராயிருப்பாரென்று தாத்பர்யம். மாயவற்கன்றி - ஸர்வேச்வர னை ஆச்ரயாத்மஜனுக்குக் கல்லது, ஆளாவரோ, மற்றொருவர்க்கடிமை யாவாரோ வென்றபடி. ||௰||

வீவு - நாசம். விச்சேதமென்றபடி, இன்றி - இல்லாமல, அநந்யப்ரயோஜநமாயென்றபடி. ப்ரயோஜ நாந்தரஸ்பர்சியுண்டாகிலிறே ஸம்பந்தஸம்ச்லேஷத்தில் நின்றும்விச்சேதம்வரும், ஆகையாலே வீவின்றி என்றவாறே அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்று ஸித்திக்குமிறே! தெளிவு. நல்லஜ்ஞாநத்தை, உற்று - அடைந்து; பகவத்விஷயமாக நல்ல ஸ்மரணத்தைப்பண்ணி யென்றபடி. அவனேப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றத்யவஸித்துஎன் கை. நின்றவர்க்கு - இப்படி யொருக்கால்நினைத்து அப்பால் ஸ்திரவ்யவஸாயராயிருக்கிறவர்களுக்கு, இன்ப - ஸுகரூபமான, கதி - ப்ராப்யத்தை, ஸுகரூபமான தன்திருவடிகளினுடைய ஸம்ச்லேஷத்தையென்றபடி. செ ய்யும் - பண்ணுமவனை, தெளிவுற்ற - விசதஜ்ஞாநத்தையடைந்தவனை அதாவது, அப்படி திருவடிகளையவர்க ளுக்குக் கொடுத்தும் இவர்களுக்கொன்றும் செய்யமாட்டித்திலோமென்று "ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே" என்று நினைத்திருக்குமவனையென்றபடி, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி

மூ—சொற்*றெளிவுற்றவாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்*தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமூவுலகத்துள்ளே॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—மோக்ஷமாகக்கொடுத்துவைத்துப் பின்னையுமவர்களுக்கொன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலோமென்று அவர்கள்திற லேக்கித்துக்கொண்டிருக்குமந்த ஸர்வேஶ்வரனை விஷயமான வெம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்துச்சொன்ன வித்தி ருவாய்மொழியை வல்லாரிந்தலோகத்திலேயிருந்துவைத்தே யவனையறிந்து தத்ஸமமாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதியால்) சிதலையென்றது - க்லேயையென்றபடி. அவர்களசெய்த கிஞ்சித்காரத்தையென்கை. தெளிவுற்றவாயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தித்யாதியால்) தாமீபயாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥கக॥

இ—யிலிருக்கிற வாழ்வாருடைய, சொல் - உக்தியான, தெளிவுற்ற - விஶதஜ்ஞானத்தை யுடைத்தான, "தமிழ்மாலைகள் நான்தெளியவோதித்தெளியாத மறைநிலங்க டெளிகின்றோமே" என்னும்படி விஶதஜ்ஞானரூபமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்தும் வல்லார் - ஸ்பஷ்டம். பாமரு - விஸ்தாரத்தை யுடைத்தான, பா - பரப்பு, விஸ்தாரமென்றபடி. மருவுதல் - ஸம்பாயித்திருத்தல், வேதநருடைய கர்மாநு ஸாரணமாக அதிவிஸ்த்ருதமான வென்றபடி. மூவுலகத்துள்ளே - ஸ்வாராஜ ஸ்வேஸ்ஸாக்ஷாத்தாலே த்ரிவிதங்களான லோகங்களுக்குள்ளே, தெளிவுற்ற சிந்தையர் - தெளிவை யுடைத்தான சித்தத்தையுடையவர்கள், ப்ரஸித்த ஸம்ய பரமாகாரஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ஸகிராவு ஸமஸ்தவிஷய வைராக்ய ராவரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீஶைலேஶதாஸாராதநாஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலீ:.

(கற்பாரிராமபிரானை.)

ஸாகேதஸ்தாந்ஸ்திராதீநஸ்வபுரவரஜநாந்ஸம்பஸம்ஸாரமோக்ஷகர
சைத்யஸாயுஜ்யதாநாஜ்ஜடமதிபக்ஷ்யத்ராணத்ஸமுக்திதேவ்யா: ।
பாதூரம்போஜகர்ப்பத்விஜகரதநநாம்போக்ஷாநாத்யாநதேஷை:
ஸ்தஸம்ஸ்ப்ருஶ்யம்ஸாஜ்ஞ்யபதிஸத்யதிஶ்ரு த்யாஜ்ஞாபிதேந ॥ருகூ॥

(ஸாகேதஸ்தாந்ஸ்திராதீநஸ்வபுரவரஜநாந்) புற்பாமுதலாவித்யாதி - அவதீர்ணத்திருமகனுப்பக்கொண்டு திருவயோத்யையில ஜங்கமஸ்தாவரவிஹாமமன்றிக்கே பெல்லார்க்கும் மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், (ஸம்ஸாரமோக்ஷகஸ்தாத்) நாட்டிற்பிறந்தித்யாதி - லோகத்தார்படும்பாட்டைத் தானேபட்டு அவர்களுக்கு வ்யஸநமான ராவணனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸம்ஹரித்து ஸம்ஸ்காரத்தாலும் லோகத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (சைத்யஸாயுஜ்யதாநாத்) சிசுபாலன்திருவடிதாட்பாலடைந்த - ப்ருதிகமுறையைக்கொண்டு மிக்கவும் பரிவாதங்களைப்பண்ணின ஶிஶுபாலனுக்கும் ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கையாலும், (ஜடமதிபக்ஷ்யதே:) ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்தித்யாதி - ஒன்றுமின்றிக்கே பாழாய்க்கிடக்கிறகாலத்திலே "அவிஷயிஷ்டா ப்ரஜா ஶ்ரீநவலோக்ய" என்கிறபடியே அவிஷயராயிருக்கிற ஸகலசேதநருக்கும் கரணகளேபரயோகமாக லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலும், (உத்ஸ்ருஷ்டேர்முக்திதேவ்யா:) ஆழப்பெரும்புனலித்யாதி - மிக்கஜலத்திலே யழுந்தினபூமியை வராஹவேஷத்தைக்கொண்டு எயிற்றாலேயெடுக்கையாலும், (பாதூரம்போஜகர்ப்பாத்) ஈட்டங்கொள்தேவர்களித்யாதி - ப்ரஹ்மாவினாலே வாயிக்கப்பட்டதேவர்களிரக்க அவர்கள்நிமித்தமாகத் தான் வாமநனுய்க்கொண்டிரப்பாளனுகையாலும், (ஶிவஹஜகரதநநாம்போக்ஷாநாத்யாநதேஷை:) வண்டுண்மலர்த்தொங்கலித்யாதி - ஶிவனைஹஜித்த ப்ரஹ்மஶிரஸ்ஸினை விவன்தன் கையிலேகாட்டிக்கொடுக்க, அவனுக்கு மோக்ஷங்கொடுக்கையாலும், ஶ்ருதிஶப்தத்தாலே விரோதியில் வதங்களுக்கு வாசகவஸாரமி ஶாஸ்த்ரங்கள். ஸாம்ப்ரதாயிகங்கள். அல்லலமரரைச்செய்யுமித்யாதி - ஸ்ரீநிதானதேவர்களுக்கு விரோதிஜனஹிரண்யனை நிரஸிக்கையாலும், ஓரைவர்க்காய் தேசமறியவோர்

டீ—கா— சாரதியாய்ச்சென்று 'பாண்டவாநாம் ஹிதார்த்தாய ஸர்வலோகஸாக்ஷிகளுக்காக' என்கிறபடியே எல்லாருமறிய ஸஜாதீயனைப் பரிபாலிக்கைக்கொண்டு நின்றசெயலாலும், போர்த்தபிறப்பொடு இத்யாதி - வேதாந்த ஜஞாநாநுஷ்டாநாதிநிவாரணவைலக்ஷண்யமாகத் தன்திருவடிகளிலே சேர்க்கையாகிற மோக்ஷத்தைப் பண்ணுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான தன்னுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ப்ரகாசிப்பியா நிற்கிறானென்று "கற்பாரிராமபிரானை" என்கிறதசகத்திலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ௪௯

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❋ ✳ ❋

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—பாமருமூவுலகம்படைத்தபற்பநாபாவோ* பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ* தாமரைக்கண்ணாவோ

ஆ— (பாமருமூவுலகம்) இப்படியாஸ்ரிதரை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கித் தன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளும் ஸ்வபாவங்கள்கிடக்கச்செய்தே நான்பின்னையுமிப்ரக்ருதியோடேகூட வர்த்திக்கிறவத்தனை யாகாதேயென்று தத்ஸம்ஸ்லேஷவிரோதியான தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே கலங்கினவராய் இப் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளி யுன்திருவடிகளிலே யென்னைச் சேர்த்தியருளவேணுமென்று ஸர்வ வர்த்தித்திருமகனை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறார். தேவாதி ஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜநங்களான ஸமஸ்தலோகங்களையும்படைத்த பரமகாருணிகனே? பின்னையுமந்த ஸ்ருஷ்டமானலோகத்திலே ஸ்ரீவாமனனாய் வந்து அவதரித்தருளி அநாலோசிதகுணாகுணமாக ஸமஸ்தாத்மாக்களுமுஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸகலலோகத்தையு

❋ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ❋

இ— இப்படிஸ்ரீதசரதாத்மஜனுடைய கல்யாணகுணாம்ருதங்களை யநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸ்ருஷ்டராயிருந்த ஆழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியாஸ்ரிதரையித்யாதியால்) ஸர்வ வர்த்தித்திருமகனையித்யாதி - இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஆஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணமென்கிற ஸ்வபாவம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. *

❋ முதற்பாட்டு. ❋

பாமருமூவுலகம்படைத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாத்யாதியால்) பாமருமூவுலகுமளந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனியேன்தனியாளாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குநீயித்யாதியால்) பற்பநாபா பற்பபாதா தாமரைக்கண்ணா

ஸ— பா - பதார்த்தங்கள், தேவாதி ஸ்தாவராந்த நிகிலஜகஜ்ஜாலங்களென்றபடி. பாவென்று பதார்த்தங்களுக்குப்பெயர் - மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாப்தங்களாகச்சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி. மூவுலகம் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, இப்படி காரணத்வேந ப்ரதாநத்தாலே ஸர்வஸத்தாப்ரதனான ஸர்வோபகாரகனானவென்றபடி. இப்படி பெற்ற தாயாயிருந்து வைத்தென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோவென்று கருத்து. பற்பநாபா - பத்மநாப? பத்மம்போலே பரிசுத்தமான நாபியை யுடையவனே யென்றபடி. லோகங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கின பத்மத்தை நாபியிலே யுடையவனேயென்று சொல்லுவாருமுண்டு. ஓவென்று ஆர்த்திசயத்தாலே யாக்ரந்தம்பண்ணுகிறபடி. பா - தேவாதி ஸ்தாவராந்த பதார்த்தங்கள், மரு - மருவியிருக்கிற, எங்கும் வ்யாப்தங்களாகச் சேர்ந்திருக்கிறவென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்று லோகங்களையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரம ரூபத்திலே யளந்துகொண்டதான, பற்பபாதா? - பத்மஸத்ருசபாதங்களையுடையவனே, லோகங்களைஸ்ருஷ்டித்த வளவன்றிக்கே ரக்ஷணமும் பண்ணியிருக்கிறவனே யென்றபடி. ஓவென்றாக்ரந்தம், தாமரைக் கண்ணா - தாமரை விலோசநனே? லோகங்களைப்பெற்று வளர்த்தவுபகாரமாத்ரமொழிய ஸௌந்தர்யமின்றிக்கேயிருந்தாயாகில் நானறியிரேனோ,

மூ—தனியேன்றனியாளாவோ* தாமரைக்கையாவோ வுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே* ॥க॥
என்றுகொல்சேர்வதந்தோவரனான்முகனேத்துஞ்செய்ய* நின்திருப்பாதத்தையானிலநீரெரிகால் விண்ணுயி* ரென்றிவைதான்முதலாமுற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ* குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங் கூத்தாவோ* ॥உ॥

ஆ—மனத்தருளின வாத்ஸல்யவானே? எனக்குநீயல்லது மதியில்லை, ஆனபின்பு உன்னுடைய ஸதிர்மணீய விகஸித ஸரஸீருஹஸத்ருஶமான திருநாபியையும் விகஸிதநளிநஸத்ருஶமான திருவடிகளையும் திருக்கண்களையும் திருக்கைகளையும் கண்களாரளவும் நின்றுகாணும்படி யுன்னையென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥க॥

(என்றுகொல்) விசித்ர ஸகலலோகங்களுக்கு மாதாவானவனே? நிரதிஶயமாக ஶ்ரீகோவர்த்தநத்தையெடுத்தருளிப் பஶுக்களைரக்ஷித்தருளின உபகாரசீலனே? ஸர்வேஶ்வரரான ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்குங்கூட ஸ்துதிக்கப் பிராப்யபோக்யமான வுன்திருவடிமலர்களை யென்றோநான் சேர்வதென்று கூப்பிடுகிறார். ॥உ॥

இ—தாமரைக்கையா வென்கிற ஸம்போதனங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவதிர மணீயத்வாதியால்) நளிநஸத்ருஶமானவென்றது - திருக்கண்கள் திருக்கைகளுக்கும் விஶேஷணம். கண்களாரளவுமென்றது - கண்கள த்ருப்தங்களாமளவுமென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நிலநீர்த்யாதிஶப்தாயித்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விசித்ரத்வாதியால்) குன்றெடுத்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயத்யாதியால்) அரனான்முகனேத்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்) இதனால் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட போக்யமான வுன்திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டும்படிபண்ணவேணுமென்று கூப்பிடுகிறார் என்று ஸூசிதமாயிற்று. செய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராப்யபோக்யமானவென்று) ॥

ஸ—வென்று கருத்து. ஓவென்றுகூப்பிடுதல். தனியேன்தனியாளா - தனியேனானவெனக்குத் தனியாளானவனே, உபாயாந்தர மில்லாமையாலே யஸஹாயனானவெனக்கு அத்விதீய ரக்ஷகனானவனே. ஆளன் - ஆண்டவன், ரக்ஷகனென்றபடி. ஆளாவென்று ஸம்போதநம். தாமரைக்கையா - தாமரை ஸத்ருஶ ஹஸ்தனே, உன்னை - பிராப்யபோக்யனான வுன்னை, என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - நானடைவது. ॥க॥

நிலம் - ப்ருத்வி, நீர் - ஜலம், எரி - அக்நி. கால் - வாயு, விண் - ஆகாஶம், உயிர் - ப்ராணிகள், என்றிவைதான் முதலா - என்கிறவிவைமுதலாக, தானென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், முற்றுமாய்நின்ற - கார்யவர்க்கங்களைப் பின்றவனை வென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமி, ஸர்வஶேஷியாக ஜகத்துக்குப் பிதாவாய் நின்றவிந்த ஸம்பந்தத்தாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனே யென்றபடி. ஓவென்று கூப்பிடுதல். ஆநிரை - பசுக்களை, மேய்த்து - ஸ்வீகரித்தம், குன்றம் - கோவர்த்தனத்தை, எடுத்து - ஒருகுடைபோலே வுயரத்தரித்து, அவை - அந்தப் பசுக்களை, காத்த - ரக்ஷித்தவனான, வர்ஷத்தில் நின்றும் ரக்ஷித்தவனானவென்றபடி. ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வபாவனான வென்கை. எங்கூத்தா - என்னுடைய கூத்தனே, கூத்து - விசித்ரசேஷ்டிதம், கூத்தை யுடையவன் - கூத்தன், கூத்தாவென்று ஸம்போதநம். கோவர்த்தநோத்தாரணாதியான தன்னுடைய விசித்ரசேஷ்டிதத்தை யெனக்கு போக்யமாக ப்ரகாஶிப்பித்தவனேயென்றபடி. ஓவென்றுதன்னுடைய விஶேஷம். அரன் - ருத்ரனும், நான்முகன் - சதுர்முகனும். ஏத்தும் - கொண்டாடும்படியான, ஸர்வேஶ்வரரானவர்க்குங்கூட போக்யமானவென்றபடி. செய்ய - சிவந்ததான, ஆரக்தவர்ணமானவென்றபடி. நின்திருப்பாதத்தை - உன்னுடைய ஶ்ரீபாதத்தை, யான் - அநந்யப்ரயோஜனனான நான், என்றுகொல் - என்றைக்கோ, சேர்வது - கிட்டுவது, அந்தோ - அய்யோ, ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு ஸாதாரணமான திருவடிகளை அநந்யப்ரயோஜநனான நான் கிட்டுகைக்குக் கூப்பிடவேண்டுவதே யென்றுகருத்து.

௩—காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரி தன்னைப் * பூத்தண்டுழாய் முடியாய்ப்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய் * வாய்த்தவென்னான்முகனே வந்தென்னாருயிர்நீயானால் * ஏத்தருங்கீர்த்தியினாய் உன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே * ॥௩॥

எங்குத்தலைப்பெய்வன் நானெழில்மூவுலகும்நீயே * அங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவன்நீ * வெங்கதிர்

௩—(காத்தவெங்கூத்தாவோ) ஸ்ருஷ்டிநவராத்ர வத்ஸரூப வஸுதேவ கிருஷ்ணாய் ஸ்ருஷ்டிஸமஸ்த ராக்ஷஸனுமாய் ஐயத்தாலஸம்ப்ராப்தமாகையாலே பரமஸ்வதந்த்ரமான ஸம்ஹாரமானவிஷ்ணுமாயிருந்த வனே? வர்ஷவிவசிதரான பசுக்களை ரக்ஷித்தருளுகைக்காக ஸ்ரீகோவர்த்தனத்தை யெடுத்துக்கொண்டு நின்றருளின வுன்னுடைய ஸௌந்தர்யமான வநிலையையும் அப்போது திருவாயர் திருத்துழாயைக்கொண்டொப்பித்தருளப்பண்ணின வவ்வழகையும் கேவல முன்னுடைய க்ருபையாலே யென்றோகாண்பதென்கிறார். ॥௩॥

மூன்றாம்பாட்டு

இ— கொன்றையிக்ருதிநான்முகனேயிக்ருதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிசேதநாதியால்) வந்தென்னாருயிர்நீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரத்வனுமாயென்று) ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐபத்தாலஸேவ்யாதியால்) அபயப்ரதானத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷாத்யாதியால்) பூத்தண்டுழாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது திருவபரிக்ருதியால்) இத்தாலே ஸம்பத்தியும் ஸௌந்தர்யமும் கையாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டிலே கோவர்த்தனோத்தாரணம் அபதாநமானவாறே அவ்வழகை நான் காண்பதென்றோவென்று கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதி. எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) ॥௩॥

௩—மலையேந்தி - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, கன்மாரி தன்னை - கல்வர்ஷத்தை, உக்ரமான வர்ஷத்தை யென்றபடி. காத்த - நிவாரணம் பண்ணினவனான, காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. என்கூத்தா - என்னுடையகூத்தனே. கூத்து - ஸௌந்தர்யசேஷ்டிதம். கூத்தையுடையவன் கூத்தன். கூத்தாவென்று ஸம்போதி. பூத்தண்டுழாய் முடியாய் - வாஸனைகளையும் சீதளஸுந்தர தாளவிகளையும் முடியிலே யுடையவனே, புனைகொன்றை - புனைந்தகொன்றையை யுடைத்தான, புனைதல் - தொடுத்தல், தொடுக்கப்பட்டகொன்றைப்பூவை யுடைத்தான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமாய் அழகியதான, செம் - சிவந்ததான, சடையாய் - ஜடையை யுடையவனே, ஸம்வலிதஜடையையுடையவனான ருத்ரனே யென்றபடி ருத்ரஶரீரகனேயென்கை. ருத்ரனுடையஜடைவிசேஷம் ஸௌந்தர்யமென்று அபிப்ராயம், வாய்த்த - ஸித்தனான, உனக்குப் புத்ரனாகப் பிறந்தவனானவென்றபடி. என்னான்முகனே - என்னுடைய சதுர்முகனே, எனக்குதலைவனாகிய சதுர்முகஶரீரகனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஏத்தரும் - ஏத்துகைக்கருமையான, ஸ்தோத்ரங்களாலேயெய்தரிதங்களானவென்றபடி. கீர்த்தியினாய் - கீர்த்திகளையுடையவனே, கீர்த்தியையுடையவன் கீர்த்தியினான்; கீர்த்தியினாயென்று ஸம்போதநம். நீ ஸர்வநியந்தாவான நீ, வந்து - என்னபேக்ஷா நிரபேக்ஷனாகவந்து, என்னாருயிர் - எனக்கு ஆத்மாவான, உஜ்ஜீவந ஹேதுபூத ப்ரயோஜகனென்றபடி ஆனால் - இப்படியானால், நீ ஸர்வநிர்வாஹகனாய் நான க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தபின்பு என்றபடி. உன்னை - கோவர்த்தனோத்தாரணதசையில் ஸுந்தரனாயிருந்தவுன்னை, எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுவேன். உன் க்ருபையொழியவெனக்கு வேறுமுகமில்லையென்றபடி தலைப்பெய்கை - கிட்டுகை ॥௩॥

கொங்கலர் தண்ணந்துழாய்முடி - உத்ஸாரிதவிகஸித சீதளஸுந்தர தாளவியை முடியிலே யுடையவனான, கொங்கு - தேன், பரிமளவாஹிவகஸ் ஸுரஸம். அலர் - விகஸிதம், தண் - சீதளம், அம் - ஸுந்தரம். என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடையகோபாலனே, உன்னழகையென் உத்ஸவத்துக்கு ப்ரகாசிப்பித்த கோபாலனே யென்றபடி. எழில - உஜ்ஜ்வலங்களான, நாநாவித வைபவங்களான வென்றபடி, மூவுலகும் - மூன்றுலோகங்களும், நீயே, ஸர்வஶரீரகன் நீயேயென்றபடி ஸகலங்களான வஸ்துக்களெல்லாம் ஸ்ருஷ்டிக்க னென்கையிலே தாத்பர்யம். அங்கு அந்தலோகவைகுண்டங்களிலும், உயர் - உத்க்ருஷ்டனான, ஆதிஸம்ஸ்கேதுபாதிகளாலேயு த்ருஷ்டனானவென்றபடி, முக்கட்பிரான் - த்ரிநயனனாய்

மூ—வச்சிரக்கையிந்திரன் முதலாத் தெய்வம் நீ* கொங்கலர்த்தணைணந்துழாய் முடியென்னுடைக் கோவலனே* ௬।
என்னுடைக்கோவலனே யென்பொல்லாக் கருமாணிக்கமே* யுன்னுடையுந்திமலருலகமவை மூன்றும் - பரந்து*

ஆ—(எங்குத்தலைப்பெய்வன்) ப்ரஹ்மாதிகளான ஸஜாதீயர்களுடைய ஸத்தா ஹேதுவாயிருக்கிற நீ அவர்களுடைய வைலக்ஷண்யமும் ஸம்பந்தமுமாயிருக்கின்றாய், ஆதலால் அத்தைவியக்கத்தைப் போக்கி நுன் யடியேனை புன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்கிறார். ।௬।
(என்னுடைக்கோவலனே) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸத்தாதிஹேதுவிகள் ஈஸ்வராதீனமாயிருக்கிற மோக்ஷகத்தைக்கு பரத்வ ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகைக்காக வேணுமென்கிற நிர்ஹேதுகமாகக் ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலும் ஸகலவிஷயங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமானவென்னுடைய தத்துவமான ப்ரதிபந்தகத்தைப்பண்ணி நிரதிசயபோக்யமான திருநாட்டிலே புகவிடவேணும்.

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகள் ஸர்வேஶ்வரனாலென்னுமிடத்தை கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாதாரண காரணத்தாலே சொல்லிநிருக்க விப்பாட்டிலும் அந்த ஸாதாரண காரணத்தைச்சொல்லுகை பௌநருக்தியன்றோவென்ன? விஶேஷகாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளால) எங்குத்தலைப்பெய்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) இதனால கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளான ஸ்வரூபம் ஸர்வேஶ்வராதீனமென்று சொன்னவிப்பாட்டிலே யவர்களுடைய வைலக்ஷண்யமும் ஈஶ்வராதீனமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஸ்வாமித்வத்தைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியுமிதே. ॥௬॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

என்னுடையாருயிரோரென்று தம்முடையவாத்மாவை ஸமர்ப்பணத்தாலேசொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதியால்) இது ஆழ்வாரைக்குறித் தெம்பெருமானருளிச்செய்கிற வாக்யமாகச்சொன்னபடி. உண்டாகிலென்கிறதற்கு முடியாதுண்டோவென்கிறத்தோடே யன்வயம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதீநத்யாதி யால்) என்னுடையாருயிரோரென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவாத்மாவென்று) த்ருதீயவாக்யத்தின் ஸங்கதத்தைபருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யேத்யாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதி

ப— ஸமாஶ்ரித்துபகாரகனான சிவனும், முக்கண் பிரானென்கிற விடத்திலே ஜகதுபகாரனேவரோ டகாராதேஶ:. அவன் - அந்த ப்ரஸித்தனான, பிரமபெருமான் - ப்ரஹ்மாவாகிற ஸ்வாமியும், ஈஶ்வரபதியான ப்ரஹ்மாவும், நீ, ஸுரரீபகனும் நீயென்றபடி, அவர்களுடைய ஸம்பந்தித்வ ஸ்வாமித்வங்கள் ஸர்வேஶ்வரங்கள் யஜ்ஞபோலே ஸ்வாமித்வமான வென்றபடி. வெங்கதிர் - வெவ்வியதான கதிரையுடைத்தான, வெம் - உஷ்ணவாதி. கதிர் - கிரணம். ப்ருஹ முதலா - ஸூர்யன் முதலான, தெய்வம் - தேவதைகளும் - நீ, ஸூர்யகனும் நீயென்றபடி. அவர்களுடைய வதிஸம்பந்தங்களும் ஸர்வாதீநங்களென்றபடி. நான் - ஸத்தாஶூந்யனான நான், எங்குத்தலைப்பெய்வன் - எங்கே கிட்டப்புகுகிறேன், உன்னையிதிஶேஷ:. அந்தப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸம்பாஷணங்களைக் கொடுத்தாப்போலே யென்னுடைய ஸமாகமத்தைபும் நீதானே செய்தருளவேணுமென்று கருத்து.

என்னுடைக்கோவலனே - என்னுடைய கோவாலனே, பசுக்களை மேய்த்து வாவென்று நியமிக்கலாம்படியான ஸௌலப்யத்தைப் பெனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனேயென்றபடி. என் - என்னுடைய, எனக்குன் ஸௌலப்யத்தைப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்றபடி. பொல்லா - பொல்லாததான, துளையாததான வென்றபடி. அநாக்ராதமானவென்று தாத்பர்யம். கருமாணிக்கமே - நீலரத்னமே, அநாக்ராதமான நீலரத்னம் போலே ஸந்தோஷமான வென்றபடி. உன்னுடையுந்தி - உன்னுடைய நாபியில், மலர் - பத்மத்தில், தாமரைபுஷ்பத்திலே புண்டானவென்றபடி. லோகங்களுடைய காரணத்வம் முழுமையனே யிவ்விஶேஷணம் உலகம் - லோகங்களுடைய, அவை - ப்ரஸித்தங்களான, மூன்றும் - மூன்றுவிஷயங்களையும், ம ஊர்த்வ திர்யக்குகளான விஷயங்களை யென்றபடி. பரந்து - வ்யாபித்து, ப்ராக்ருதஸகலவிஷயங்களிலும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருந்து வைத்தென்றபடி. இதுக்கெங்ஙனே கொல்வந்தெய்துவனென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னு

மூ—உண்டுடைச் சோதிவெள்ளத்தகம்பால் உன்னைக் கண்டுகொண்டிட்டு* என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவரே* ||ரு||

வந்தெய்துமாறறியேன் மல்கு நீலச்சுடர் தழைப்ப* செஞ்சுடர்ச் சோதிகள் பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வது போல்* அந்தரமேல் செம்பட்டோடு அடியுந்தி கைமார்பு கண்வாய்*

ஆ— ஆராவிகரும்படி பெரியவன்னை ஸ்வமதமாகவுக்கு முடியாதென்னவொட்டமென்று தமமைமபாவ ஸம்ஹிததுக் கொண்டு சொல்லுகிறார். ||சு||

(வந்தெய்துமாறறியேன்) ஈஸ்வராய் நீலமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸு தழைத்து சிவந்தவொளியைப்பூத் தொரு மாணிக்கங்கிடந்தாப்போலே திவ்யாங்கைமக நீலஜ்யோதிஸ்ஸாலும் பீதாம்பர வர்ண நிருஷ்ணா ஸ்ரீகஹுகாசையைகள வக்ஷஸ்ஸ்தல விராஜித சக்ஷுர்விம்ப வதன ரக்தகிரணங்களாலும் தீப்யமானுமாய், ஸ்ரீவத்ஸாங்க கோயிலிலேகண வாசநந்தருளுகிற வுன்னைக்

ஒ— பரமபதத்திலே) எங்ஙனேயிங்ஙாகிகருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆராவிசதுஷி கடாக்ஷியால்) என்றுயிரார் என்கிற வஹ்வதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மை மாறிக்கடாக்ஷியால) ||ரு||

✳ ஆறம்பாட்டு ✳

மல்குநீலச்சுடர்தழைப்பவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஸ்வரப் நீர்க்ஷியால) செஞ்சுடர்ச் சோதிகள்பூத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவி கடாக்ஷியால்) சேர்வதுபோலென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (கிடந்தாப்போலேயென்று) நீலரத்நஸ்தானத்தாலே ஸன்னிவேசமான வண்ணத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திவ்ய கடாக்ஷியால்) செம்பட்டோடிக் கடாக்ஷி சோதிவிடவிதவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பீதாம்பர கடாக்ஷியால்) பீதாம்பரனுவர்ணாவ நிருஷ்ணாஸிகையும் கரதலமும் கௌஸ்துபவக்ஷஸ்ஸ்தலவிராஜித சக்ஷுர்விம்பவதனமு மென்பதால். திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸாங்கமென்று) உறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோயிலிலேயிகடாக்ஷியால்)

ரு—உடையாருயிரார் - என்னுடையவபிமானரானவாத்மாவானவர், அந்த ஸகலவிஷயங்களுக்கும் தம்மையே ஸேஷியாக ஸம்போதித்து வபிமானித்திருக்கிறவாத்மாவானவரென்றபடி. இவர் வஸ்துதானன்றோ, இவர் ஸாதிக்கமாட்டாத துணையோவென்று தமதாத்மாவைபவாஸம்ஹிக்கிறபடி. உன்னுடை - உன்னுடைய தான, உனக்கே பஸாபாரணமான வென்றபடி. சோதிவெள்ளத்து - ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபத்தை யுடைத்தான "தஸ்யேகநாமலேதஸ்ய ஸ்வாநாபிஷுதர்மநந்தஸ" என்கிறபடியே அதிஜஜிஷ்ணுவானவென்றபடி. அகம் பால் - அகத்தைப்பாலாகவுடையவனுனை, அகம் - ஹ்ருதயம், பால் - இடம் - ஈகம்ஜஜிஷ்ணுவான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஸ்வாநமாகவுடையவனை வென்றபடி. உன்னை, இப்படிபத்ரஸகஸ்வாநவக்ஷியாத ஸ்வரூபனுன்னை யென்றபடி. கண்டு கொண்டிட்டு - ஸாக்ஷாத்காரமாக ஸநாதமிக்கப்பெற்று, எங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர் - எப்படிதான் வந்தடைவர், ஸாக்ஷாத்காரவிவ்யாதா நந்தாநுபவைபமாட்டா ரென்றபடி.

மல்கு - ஸம்ருத்தமான, நீலச்சுடர் - நீலஜ்யோதிஸ்ஸானது, தழைப்ப - தழையாநிற்க, ஸகலதிக்குகளி லும் நிவியாபகபரம்ப நிறகவென்றபடி. இதுக்குச் சேர்வதுபோலென்கிறத்தோடேயந்வயம். செஞ்சுடர் - சி வந்தவர்ணத்தையுடையவையான, சோதிகள் - தேஜஸ்ஸுக்களை, கிரணவர்ணங்களான ப்ரபைகளை யென்றபடி. பூத்து - ப்ரகாசித்து, நீலஜ்யோதிஸ்ஸின்நடுவே நடுவே ப்ரகாசித்தாப்போலே கிரணங்களை யுடைத்தாயென்றபடி. ஒருமாணிக்கம் - விலக்ஷணமான ஒரு நீலரத்நமானது, சேர்வதுபோல் - படிந்து கிடந்ததுபோலே, இதுக்கு உறையென்கிறதோடே யந்வயம். அந்தரமேல் - ஆகாசத்தின்மேலே, ஆகாசம் - ஹ்ருதய, கபிநத்திலென்றபடி. பரமபதத்துக்கு ஹ்ருதய்பிரதேசமிடம். செம்பட்டோடு - சிவந்தபட்டோடே, ஈஷிதபீதாம்பரத்தோடேயென்றபடி. அடி - திருவடிகளும், உந்தி - திருநாபியும், உந்தியென்று நாபிக்குப்பேர். கிரணவர்ணபக்ஷமாகையாலே நாபியையும் காரணாதிகளோடேகூடவெடுக்கக்குறையில்லை யிறே! கை - திருக்கைகளும், மார்பு - வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், லக்ஷ்மீகௌஸ்துபவிராஜிதமாகையாலே திருமார்பையும் சேர்ந்தவஸ்துகளோடே சேரவெடுக்கக்குறை யில்லையிறே! கண் - திருக்கண்களும், வாய் - திருவாயும் செஞ்சுடர்ச்சோதி - கிரண வர்ணங்களான ப்ரபைகளை, விட - ப்ரஸரிப்பியாநிற்க, உறை -

மூ— செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்திருமார்பனை யே* ௧௩

என்திருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை* யென்றுமென் னாமகளையகம்பாற்கொண்ட நான்முகனை*

நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயின்மூன்றெரித்த*

ஆ—காணுந்தொழிலில் யசிக்கமாட்டுகிறிலேன், கண்ணைக்கொருவாயமுங் காண்கிறிலேனென்கிறார். ௧௩

(என்திருமார்பன்றன்னை) உன்னுடைய மோஹனவ்யக்திகள் ஸ்வதீனமானபோலே ப்ரஹ்மாதிகள்

இ—வந்தெய்துமாறறியேனென்றவிடத்து உபாயத்தையருளிச்செய்கிறார் (காணுந்தொழிலில் கருத்தியாக) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காண்கைக்கிருதியால்) ௧௩

※ஏழாம்பாட்டு.※

என்திருமார்பன்றன்னையென்று ஸ்ரீபவித்ரத்தை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாய்நடக்கீடன்றோ வென்ன விஷ்ணுவாதாரமென்கிறார் (உன்னுடையவிதரதிப்ப) மோஹமுண்டாக்குதலென்றது ஸம்ப ந்தம், மோஹங்களும் வ்யக்திகளுமென்றபடி. மோஹமூர்த்தாலே திருமார்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமும் வ்யக்திரூபத்தாலே நிலங்கீண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளோடே ஸம்பந்தமானுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யநிர்த்தேசம்பண்ணியிருக்க இப்பாட்டிலுமப்படி ஸாமாநாதிகரித்துச்சொல்லுகை வாய்நடக்கீடன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிபல்) மோஹமுண்டாக்குதல்களுமென்பது - வம்ஶத்துவகை ஸம்பந்தம். அவர்களுடைய மோஹங்கள் ஸ்வதீநங்களென்கிற விஶ்வாஸத்தாலே மலைமகளிதர்தி சசிபதியை நிலங்கீண்டெயில் தாத்பர்யமும் வ்யக்திகள் ஸ்வதீநங்களென்கிற விஶ்வாஸத்தாலே எயில்மூன்றெரித்தார்களுக்குத் தாத்பர்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யேந நிர்த்தேசிக்கப்படுகிற ப்ரஹ்மாதிகளை மலைமகளிதர்தியாலே பாவத்தீவுஹ்யுதிஷ வைத்தவிஶிஷ்டர்களாக நிர்த்தேசிக்கையாலே இஸ்ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அவர்களுடைய மோஹம் ஸ்வதீநமென்கையிலே தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையிலும் எயில்மூன்றெரித்ததியாலே திவ்யாவதாரதி

௭—கண்வளர்ந்தருளுமவனை, கோயிலேயென்றுகருத்து. என்திருமார்பனை - என் ஸ்வாமியான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையரான பெரியபெருமாளையென்றபடி. வந்தெய்துமாறு - வந்துகிட்டுமுபாயத்தை, எய்துகை - கிட்டுகை, ஆறு - உபாயம். அறியேன் - நானறியேன், நீயேயுன்னையுபாயத்தைச் செய்தருளவே ணுமென்றுகருத்து. ௧௩

என்திருமார்பன்றன்னை - என்னைப்பெற்றதாயான பெரியபிராட்டியாரை வக்ஷஸ்ஸிலேயுடையவனை, தன்னையென்று ஸ்வஸ்வரூபவ்யாமம். என் - என்னுடையவனை, என்னாண்டவனையென்றபடி. தன்னுடையாரைக்கிட்டுகைக்கு விதைத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென்கை. மலைமகள்கூறன்றன்னை - பார்வதியை ஶரீரைகதேசத்திலேயுடையவனை, மலைமகள் - பார்வதி, கூறு ஹாரம், கூறிலேயுடையவன் - கூறன், பார்வதிக்கு ஶரீரத்தில் ஸ்தானம் கொடுத்த ருத்ரனுக்கு ஶரீரியானவனையென்றபடி. என் - என்னுடையவனை, இது உபதேஶிக்கும் விஶேஷணம். பார்வதியின் ஸாம்யத்தை எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தவனையென் றபடி. நாமகளை - ஸரஸ்வதியை, நாவென்று நாக்கு, மகள் - பெண், நாவிலிருக்கும்மகள் நாமகள். என் றும் - எப்போதும், அகம்பால் - உள்ளே, அகம் - உள்ளு, பாலென்பது ஸப்தமி, தன் வடிவிலிருத்துகி ன்னையென்றபடி. கொண்ட - வைத்துக்கொண்டவனை, ஸர்வ - போலே நித்யம் ஸம்பந்தனையென் றபடி. நான்முகனை - சதுர்முகனை, ப்ரஹ்மாவுக்கு ஶரீரியானவனையென்றபடி. நின்ற - ஸ்வயம்பூர் என்றியர்களோடேகூடச் சொல்லலாம்படி நின்றவனை, சசிபதியை - இந்த்ரனை, ஶரீரியானவனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கு ஸமஸ்தவிஷயங்களிலே விநியோகம்பண் ணிவைக்கும் விதாதாவைப்போலே தனக்குப்பிராட்டிபோல் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை விட்டு ஆஶ்ரயத்தைப் பண்ணிவைத்தவனையென்று பாவம். நிலங்கீண்ட - வராஹரூபமாய் பூமியை யெடுத்த. எயின்மூன்று - ப்ராகாரங்கள்மூன்றை, எயில் - ப்ராகாரம், லக்ஷணையாவாஸத்தைக்காட்டுகி றது. திரிபுரத்தையென்றபடி. எரித்த - ருத்ரரூபனாய்ப்பஸ்மமாக்கின. புலன் - இந்த்ரியங்களை வென்று துரந்த - ஜயித்துத்துரத்தினவனை, வெல்லுகை ஜயிக்கை, ப்ரஹ்மஶரீரகனைப்பகொண்டு ஸம்ஹாரவ

ஆறு—வென்றுபுலன்றுறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனே ॥எ॥

ஆளியைக்காண்பரியா யரிகாணநரியாயரக்கர்* ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப* மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்றுபின்னும்* ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்கண்டுங்கொலோ *॥

ஆ—ளுடைய மோஹப்ரவ்ருத்திகளும் ஸஹ்யமாம்; ஆனபின்பு என்னுடைய அபேக்ஷிதமும் ஸுஸம்பாதமென்கை ஆழும், இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தே நீயோவென்னபேக்ஷிதம் செய்தருளுகிறிலை, நானினி புன்னைக்காணப்பெறாதே போமத்தனையாகாதேயென்கிறார். ॥எ॥

(ஆளியை) ஆளியைக்கண்டகுதிரையைப்போலேயும், ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட நரியைப்போலேயும் ஹதசேஷரான ராக்ஷஸரெல்லாரும் பீதபீதராய் ஊளையிட்டு லங்கையினின்றும் ரஸாதலத்திலே புக்கொளிக்கும்

ஈ—தத்வ்யாபாரங்களாலே அவர்களைவிரோதிக்கைபாலே தத்ஸம்ப்ரவ்ருத்திகள் ஸஹ்யமன்றென்கையிலே யிவ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகையுங் கூடுமென்றுகருத்து. விசும்பாளியையித்யாதிக்குப் பாசுர தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) காணேனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருக்கவித்யாதியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஆளியைக்காணபரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆளியையித்யாதியால்) அரிகாணநரியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸிம்ஹத்தையித்யாதியால்) பிலம்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸாதலத்திலேபுக்கென்று) மீளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈடு— பாகுமாக விஜயபத்தைப்பண்ணினவனையென்றபடி. ப்ரஹ்ம ஸம்ஹ்ருதியைப்பண்ணினத்தையே அநுபாஷ்யமாகச்சொல்லுகிறார். விசும்பாளியை - நாகாயிபதியை, விசும்பு - நாகம், ஐம்புலன்களுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தையாளுகிற ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. ராக்ஷஸாதிகளுடைய நிரஸனாதிவ்யாபாரங்களும் ஸஹ்யமங்களென்று பரதாத்பர்யம். காணேனே - காணமாட்டேனே, இப்படி ப்ரஹ்லாதிஸம்ரக்ஷணாதி ஸர்வாஶ்சர்யப்ரவ்ருத்திமானவன் என்காபத்தைச்செய்யக்காணாமையாலே யினிநானவனை யிழந்துபோமித்தனையென்றுகருத்து. ॥எ॥

ஆளியைக்காண் - ஆளியைக்கண்டதான, ஆளியென்று யாளிக்குப்பேர். அதாவது - கஜவைரி யாயிருப்பதொரு ம்ருகவிஶேஷம். பரியாய் - அஶ்வமாய், பரி - அஶ்வம், யாளியைக் கண்ட அஶ்வம்போலே அதிபீதரா யென்றபடி. கஜவைரியைக்கண்டால் அஶ்வம் நடுங்கும்படி சொல்லவேண்டாமிறே, அரிகாண் - ஸிம்ஹத்தைக்கண்டதான, அரி - ஸிம்ஹம், நரியாய் - ஜம்புகமாய், காண்நரியென்கிறவிடத்தில் ணகாரனகாரஸவர்ண ணகாரவர்ணலோபம். ஸிம்ஹத்தைக்கண்டநரிபோலேபீதராயென்றபடி. "ஶரபேண யதா ஸிம்ஹா ஸிம்ஹேந த்விரதா யதா! த்விரதேந யதா வ்யாக்ரா வ்யாக்ரேண த்வீபிநோ யதா। ததாதே ராக்ஷஸா ராம விஷ்ணுநா ப்ரபவிஷ்ணுநா" என்று உத்தரராமாயணத்திலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்தாலே சொல்லுகிறார். அரக்கர் - ராக்ஷஸரானவர்கள், ஹதஶேஷரான ராக்ஷஸரென்றபடி. அன்று - அந்த யுத்தகாலத்திலே, ஊளையிட்டு - பயாதிஶயத்தாலே ஸ்வேதநமாகக்கூப்பிட்டு, இலங்கைகடந்து - லங்கையை யதிக்ரமித்து, குளவிகள் கூண்டைவிட்டுப்பறந்து போமாப்போலே லங்கையை விட்டென்றபடி. பிலம்புக்கு - பிலத்தை ப்ரவேஶித்து, த்ருஷ்டஜந்துக்கள் பயத்தாலே பிலத்தை ப்ரவேஶிக்குமாப்போலே ரஸாதலத்திலே ப்ரவேஶித்தென்றபடி. ஒளிப்ப - ஒளிக்கும்படி, இதுக்கடாத்தானை யென்கிறதோடேயந்வயம். மீளி - ம்ருத்யுவான, மீளியென்று ம்ருத்யுவுக்குப்பேர். ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யுவான வென்றபடி. அம் - ஸுந்தரமான, அநுகூலர்க்கு த்ருஷ்டிமநோஹரமான வென்றபடி. புள்ளை - கருடனை, கடாய் - கடாவி, ஸ்வேச்சமாக நடத்தியென்றபடி. விறல்மாலியை - பராக்ரமவானான மாலியென்கிற ராக்ஷஸனை, ஶாகவத்தித்வவதலோபஸ். கொன்று. ஸம்ஹரித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், ஆளுயர் குன்றங்கள்செய்து - ஆள்களாலே யுயர்ந்த குன்றங்களைச் செய்து, ராக்ஷஸர்களைக்கொன்று ராக்ஷஸர்களை பர்வதங்களாகக்குவித்தென்றபடி. அடர்த்தானையும் - இப்படி யவர்களை ஸம்ஹரித்த வனையும், அடர்த்தானையுமென்கிற உகாரஸாமர்த்த்யத்தாலே யவனைக்காண்கை அதிஶயமன்றோவென்று தோற்றுகிறது.

மூ— காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையே முயலும்* ஆண்டிறன் மீளிமொய்ம்பிலரக்கன் குலத்தைத்தடிந்து*
மீண்டுமவன்றம்பிக் கேவிரிநீரிலங்கையருளி* யாண்டுதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே* ‖ கூ ‖

ஆ— படியாக ப்ரதிகூலர்க்கு ம்ருத்யு ஸத்ருசரான பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே யேறி லங்கையைச்சென்றடர்த்து அதிவேலமாக அரியவர்களான சரீரங்களை ஸம்ஹாரம்பண்ணியருளினாப்போலே விரோதியான வென்னுடைய பாபங்களையும்போக்கி யெனக்கென்றே தன்னைக்காட்டியருளுவதென்கிறார். ‖ அ ‖

(காண்டுங்கொலோ) பின்னையுங் க்ரூரகர்மத்திலே நிரதனாய் வீர்யத்தையும் பராக்ரமத்தையுமுடைய ம்ருத்யு ஸத்ருசனுமாயிருந்த ராவணனுடைய குலத்தை ஸம்ஹாரம்பண்ணி அவனைக்கொன்றோமென்று திருவுள்ளத்திலே நொந்து அவன்றம்பியான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைராஜ்யத்தைக் கொடுத்தருளி மீண்டெழுந்தருளி ஸர்வேஶ்வரஜனித நிரவதிகவைபவத்தாலே விலக்ஷணமான திருவயோத்யா நகரியிலுள்ள

இ— (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்) கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்தோளிலேயித்யாதியால்) அடர்த்தென்றது - வீசித்தென்றபடி. விரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவேலேத்யாதியால்) சரீரைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (சரீரேத்யாதியால்) பின்னுமித்யாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரமித்யாதியால்) ‖ அ ‖

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கடியவினைபே முயலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்றது - மிகவுமென்றபடி. ஆண்டிறலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வீர்யேத்யாதியால்) மீளிமொய்ம்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ம்ருத்யுவித்யாதியால்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து என்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராவணனுடையவித்யாதியால்) அவன் தம்பிக்கேயென்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்கொன்றோமித்யாதியால்) மீண்டுமாண்டென்றதைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மீண்டெழுந்தருளியித்யாதியால்) தன்சோதிபுக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஸ— காண்டுங்கொலோ - காணப்போமோ, அப்படியும் நமக்கொரு காலம் வருமோவென்றுகருத்து. ‖ அ ‖

கடியவினையே - க்ரூரகர்மங்களையே, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப் பிரிகைத்துடக்கமான அதிக்ரூரகர்மங்களையென்றபடி. அவதாரணத்தாலே ஸத்கர்மம் ஒன்றுமில்லையென்று தோற்றுகிறது. முயலும் - அபிநிவேசத்தோடே ப்ரவர்த்திக்கிறவனை, முயலுகை - அபிநிவேசத்தோடே ப்ரவர்த்திக்கை. ஆண் - ஆண்மையிலே, ஸங்க்ராமத்திலேயென்றபடி. திறல் - பராக்ரமஸாமர்த்யத்தையுடையவனை, திறல் - பராக்ரமஸாமர்த்யம். ஆண்திறலென்று வ்யதிகரண பஹுவ்ரீஹி. ஆண்திறலென்கிற விடத்திலே டகாரலோபம். ஸங்க்ராமத்திலே பார்த்தால் ஸகலபராக்ரமஸாதகனை யென்றபடி. மீளிமொய்ம்பில் - ம்ருத்யுவைப்போலே மிடுக்கையுடையவனை. மீளி - ம்ருத்யு, மொய்ம்பு - மிடுக்கு. இல்லென்று ஸப்தமீயும், ம்ருத்யுவைப்போலே அத்யுக்ரஶக்தியை யுடையவனை யென்றபடி. அரக்கன்குலத்தை - ராக்ஷஸனுடைய குலத்தை, ராவணனுடைய ஸஹோதரஸமூஹங்களும் இந்த்ரஜித் ப்ரப்ருதி புத்ரனுமான குலத்தையென்றபடி. தடிந்து - ஹேதித்து, தடிகை - ஹேதிக்கை. அவன்றம்பிக்கே - அவனுடையதம்பிக்குத் தானே, விபீஷணாழ்வானுக்கென்றபடி. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கு லங்கைராஜ்யங்கொடுத்த அவனநுகூலனாயிருந்தானென்கிற வித்தாலே யன்று. ராவணனைக் கொன்றோமே யென்று திருவுள்ளத்திலே நொந்து இனியவன்றம்பிக்காகிலும் ராஜ்யத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றுபார்த்து நம்முடைய ஸாம்ராஜ்யத்தாலேயிவனவன்றம்பியாயிருக்கப்பெற்றோமென்றிவ்வாகாரத்தாலேயென்றுகருத்து. விரிநீர் - விஸ்த்ருத ஜலத்தையுடைத்தான, அதிவிததஸமுத்ர பரிவ்ருதமான வென்றபடி. இலங்கை - லங்கையை, அருளி - கொடுத்தருளி, மீண்டுமாண்டு - பின்னையும் பரிபாலனம்பண்ணி, ராவணவதாநந்தரம் மீண்டெழுந்தருளி திருவயோத்யயிலே ஸகலஜனங்களையும் பதினோராயிரமாண்டு பரிபாலனம்பண்ணி யென்றபடி. தன்சோதி - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை, அத்யுக்ரதேஜோமயமான தன்னுடைய பரமபதத்தையென்றபடி. புக்க - ‘விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ் ஸஶரீரஸ் ஸஹாநுகஃ’ என்கிறபடியேயெல்லாரையுங்கூட்டிக்கொண்டு ப்ரவேசித்தவனை, அமரரரியேற்றினை - அமரருடைய ஸர்வஶ்ரேஷ்டத்தை, அரி - ஹரி. ஸிம்ஹமென்றபடி, ஏறு - வ்ருஷபம்,

மூ— ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளுநமக்காயர்குலத்* தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற் றிக்கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்றைவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்* தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்

இ— ஸ்வஜாதீயஸஜாதீயமான ஸஜாதீயாசேஷத்தையும்ரக்ஷித்தருளி அவர்களையுங்கூடக்கொண்டு திருநாட் டிலேயெழுந்தருளி திருமாமணிமண்டபத்திலே யமர்வருமமரர்கள்நடுவே ஸ்ரீவைகுண்டநாதனான ஐபத்தோ டேகூட வெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை நெஞ்சே! நாமுமொருநாள் காணவல்லோமோவென்கிறார். ||௯||

(ஏற்றரும்) ஸ்ரீநந்தகோபர்வஸுதேவனாப்வந்துபிறந்தருளி திண்கொளசுரரைத்தேயவளர்ந்தருளி ஸம்ஸார ஸாகரத்தில்வந்து ஸ்ரீவைகுண்டனான கம்ஸனை வஞ்சித்துக்கொன்றருளி பின்னை பாண்டவர்களுக்காக ஸர்வேஷ்வரனான துர்யோதனனையும் அதர்மமான வஹாந்துடைவெஸ்ஸேனையையும் நிஸ்ஸேஷமாக நஸிப்பித் து பாண்டவர்களுக்குராஜ்யத்தைக்கொடுத்து பின்னையுமவர்களுக்கொன்றும செய்யாதானுய்த் திருநாட்டிலே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையுமி த்யாதியால்) அமரரரியேற்றினையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய் கிறார் (திருமாமணியி த்யாதியால்) காண்டுமகொலோநெஞ்சமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயி த்யாதியால்) ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஆயர்குலத்தீற்றிளம்பிள்ளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநந்த த்யாதியால்) மாயங்க ளேயியற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திண்கொளி த்யாதியால்) ஸ்வஸ்தமந:, திண்கொ ள் - திண்மையைக்கொண்டிருக்கிற, வஜ்ரகொடிநிமித்தரானவென்றபடி. அசுரரை - அஸுரரை, ஸ்ரீ பூதனாதிகளான, த்ருணாவர்த்த ஸகடாஸுரர்களையென்றபடி. தேய - க்ஷயிக்கும்படி, வளர்ந்தருளி - அ வர்களைக்ஷயிக்கப்பண்ணிக்கொண்டே வளர்ந்தருளியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரி த்யாதியால்) கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டனானவி த்யாதியால்) ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னைபாண்டவர்களுக்கி த்யாதியால்) ஆற்றன்மிக்கானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவர் களுக்குராஜ்யத்தையி த்யாதியால்) பெரியவி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயி த்யாதியால்)

ஈ— வீதிபெருவழித்திலே பேற்றினையென்று ரூடமாயிருக்கும், நித்யஸூரிகளுடைய ஸிம்ஹ ஶ்ரேஷ்டத்தை யென்றபடி. ராவணாதிஸ்ரீவைகுண்ட நிரஸநஜநிதஹர்ஷாதிஸாவ்ருத்திபாலே நித்யஸூரிகள் நடுவே ஸிம்ஹாஸனம்போலேஸ்ரீ ஐ யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸர்வஸ்வத்திருமகனையென்கை. நெஞ்சமே? - என்னுடையமனஸ்ஸே, ஸம்போதநம். காண்டுமகொலோ - காண்போமோ, காணமாட்டோமோ வென்றபடி. ||௯||

ஆயர்குலத்து - கோபர்களுடைய குலத்திலே, ஈற்றிளம்பிள்ளை - ஈன்றப்பட்ட பாலகனானவனை, ஈன்றுகை - ஜனிக்கை, இது க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணம் மாயங்களேயியற்றி - ஆஸ்சர்யங்களையே ஸ்ரீவஷ் ப்பித்து, இயற்றுகை - ஸ்ருஷ்டிப்பிக்கை, வஜ்ரநாதத்ருணாவர்த்த ஸகடாஸுரநிரஸநாதிகளான ஆஸ்சர்யங்களையே நடத்தியென்றபடி. ஒன்றாய்ப்புக்கு - ஒருவ்யாஜத்தாலே ப்ரவேஸித்து, யநாயாஸத்துக்கு வருகிற ஸபாக்களோடே தானும் ஸபாவ்யாஜத்தாலே உபாஸையிலே ப்ரவேஸித்தென்றபடி. கூற்றியல் - ம்ருத்யுஸ்வபாவனை, கூற்றம் - ம்ருத்யு, இயல் - ஸ்வபாவம். ம்ருத்யுவுக்கு ஸ்வபாவமாவது ப்ராணனையும் தே ஹத்தையும் பிரிக்கையிறே. ஸ்ரீவஸுதேவதேவகிகளுக்கு ப்ராணபூதனான தன்னை யவர்கள் பக்கல் நின் றும் பிரிக்குமவனையென்றபடி. கஞ்சனை - கம்ஸனை, கொன்று - ஸம்ஹரித்து, ஐவர்க்காய் - பஞ்சபாண்டவர் களுக்காக, ஸர்வவிபவாயாவு மவர்களுக்காயென்றபடி. கொடுஞ்சேனை - கொடியதான ஸேனையை, க்ஷத்ரியங்களான துர்யோதனாதிஸேனைகளையென்றபடி. தடிந்து - நஸிப்பித்து, ஆற்றன்மிக்கான் - பொ றுமைமிஞ்சினவனை, ஆற்றல் - பொறுமை. நாம் பாண்டவர்களுக்கு எல்லாம் ஸாதித்துக் கொடுத்தோமே ன்று மகிழ்தலுகாதே “ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே” என்கிறபடியே யிவர்களுக்கொன்றும் செய்யாதானுயிருக்கும வனையென்றபடி. பெரிய - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான, பரஞ்சோதி - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையெ ன்றபடி. புக்க - ப்ரவேஸித்தவனை, ஸம்ஹாராவதாரணாநந்தர மெழுந்தருளினவனை, அரி - ஹரியானவன்

மூ— கலிநிலை* ௰

புக்கவரியுருவாயவுணனுடல்கீண்டுகந்த*சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* மிக்கவோராயிரத்துளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்*தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே* ௧௧

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—போய்ப்புக்கருளின வாஸுதேவனை அந்தநாராயணனான [illegible] திருநாட்டை நமக்குந்தந்தருளுமென்று தம்திருவுள்ளத்தைப்ப்ரஸாதிப்பிக்கிறார். ௰

(புக்கவரியுருவாய்) வாமநோ [illegible]ப்படி ஸ்வரூபமான ஸிம்ஹஸ்வபாவனைப்புக்கு அஸுர [illegible] ஹிரண்யனைக் [illegible] ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனை [illegible] ஸ்ரீஸூக்திகளான வாஸுதேவனுக்கு அதிவாதகமாய் அதிவாதத்திலும் உத்தமமான திருவாய்மொழியிலித்திருவாய்மொழிவல்லார்க்கு [illegible] ஸூரிகளெல்லாரும், திறந்திறமாக ஸேவைகளும் பண்ணுவார்களென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ஏற்றருமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ப்ராப்யமானவென்று) வைகுந்தத்தையருளும்நமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டைநமக்குநித்யமாகியபால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டுகளாலே ப்ராப்யனவனென்று சொல்லுமிடத்தைச்சொல்லி மேலெந்துபாட்டுகளாலே ப்ராபகனவனென்னுமிடத்தைச்சொல்லி அநந்தரமிரண்டுபட்டாலே பகவானுடைய விரோதிநிரஸநஸீலத்வத்தையச்சொல்லி யிப்பாட்டிலே யிப்படியிருக்கிறவனே நமக்கபிமதத்தைச்செய்தருளுமென்று தம்முடையதிருவுள்ளத்தை ப்ரஸாதிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸித்தித. ௰

✳ நிகமனம். ✳

புக்கு அ அரியுருவாயென்று அவதாரம்பண்ணி அ அரியுருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) அவுணனுடலகீண்டுகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரனைத்வாதியால்) சக்கரச்செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்தித்வாதியால்) மிக்கவோராயிரத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவாதத்திலுயித்வாதியால்) ஏழையரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தித்வாதியால்) தொக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறந்திறமாகவென்று) பல்லாண்டித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவைத்யாதியால்) ௧

ம— க்ருஷ்ணனவனென்றபடி. ஏற்றரும்- ஏறுகைக்கருமையான, ஸமஸ்தக்ருபையொழிய ப்ராப்யமானவென்றபடி. வைகுந்தத்தை- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, நமக்கருளும்- அவன் க்ருபையொழிய வேறுஉபாயமின்றி நமக்குத் தந்தருளும். ௧௦

அ அரியுருவாய் - அந்த ஸர்வேஸ்வரனைப், ப்ரஸித்தமான ஸிம்ஹஸ்வபாவத்தை யுடையவனை யென்றபடி. அ என்று ப்ரஸித்தவாசகம். அதாவது நரஸிம்ஹஸ்வபாவனையென்கை. புக்கு- ஸத்ருவிஷயத்திலே ப்ரவேசித்து, அவுணனுடல் - ஹிரண்யனுடைய ஸரீரத்தை, கீண்டு - பிளந்து, உகந்த - ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனாலே ப்ரஹ்ருஷ்டனை, சக்கரச்செல்வன்றன்னை - ஸுதர்ஸனனை ஸ்ரீதரனை. ஸாகவாம்ஸாதிஸம்பந்நாஸ: தன்னை யென்று - ஸர்வேஸ்வரனாயிருமம். குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ஸ்லோகம். மிக்க - அதிஸயிதமான, ஸமஸ்தமான அதிவாதகமாகையாலே அதிஸயிதமான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துளிவைபத்தும் - ஸ்லோகம். வல்லாரவரை - அப்யஸிக்கவல்லவர்களை, ஏழையர் - வனிதைகள், ஸமஸ்தவைபவத்தாலே [illegible] வனிதைகளாயிருக்கிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்க ளென்றபடி, தொக்கு - ஸம்மிலிதைகளாய், தொக்குதல் - ஸம்மிலித்தல். பல்லாண்டு - மங்களஸாஸநமான வெண்கவரி, இசைத்து - பாடி, கவரி - சாமர வீஜநத்தை, ஸேவைபோகங்களையு மென்றபடி. செய்வர் - பண்ணுவர்கள். ௧௧

ஆறாம்வேதமான திருவாய்மொழி ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ ஸ்ரீவாஸுதேவபாதஜம் [illegible]

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பாமருமூவுலகம்.)

நாபீபத்மோத்பவாஜ்ஞோ விதிஶிவபஜநீயாங்க்ரி ஶர்வாணத்ரா
ணதக்ஷ: ஸர்வஸம்பத்ப்ரதாநபிநந்த: ஸம்ஶ்ரிதஸ்வஸ்வாமா ।
ப்ரஹ்மாத்யாபத்விமோக்ஷாத் அஸுரநிரஸநாத் த்ராதரக்ஷோநுஜாத்
ஸ்வீயாநாம் த்ராணஶாலீ ஸ்வஹவதிஸமவாநித்யவாதீஷ்டஹாரி: ॥ ௮௬ ॥

(நாபீபத்மோத்பவாஜ்ஞ:) பாமருமூவுலகம்படைத்த பற்பநாபாவோ - ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஹேதுவான திருநாபீகமலத்தாலே யாஜ்ஞனாகையாலும், (விதிஶிவபஜநீயாங்க்ரி:) அரனான்முகனேத்துஞ் செய்யதிருப்பாதத்தை - ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸேவ்யமானதிருவடிகளை யுடையனாகையாலும், (ஶர்வாணத்ராணதக்ஷ:) காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்தி - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸர்வஸம்பத்ப்ரதாநபிநந்த:) எழில்மூவுலகுநீயேயித்யாதி - ஸமஸ்தஸம்பத்துக்களையும் ஸ்ருஷ்டி ஸ்ருஷ்டியழிக்கையாலும், (ஸம்ஶ்ரிதஸ்வஸ்வாமா) என்னுடைகோவலனே - க்ருஷ்ணனாயவதரித்தாஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வாமியாகையாலும், இத்தாலேதானே மேலிற்பாட்டில் என்றிருமார்பனையென்று வக்ஷ்யமாணஸ்வ ரூபத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மீஸம்பந்தமுக்தமாயிற்றென்று திருவுள்ளம். (ப்ரஹ்மாத்யாபத்விமோக்ஷாத்) நிலந்தீண்டெயின்மூன்றெரித்தித்யாதி - "விஷ்ணுராத்மா பகவத:" இத்யாதிகளின்படியே ப்ரஹ்மாதிகளை விசேஷித்தநுப்ரவேசித்து அவர்கள் துடங்கின த்ரிபுரஸம்ஹாராதிகளைத் தலைக்கட்டி ஆபத்துக்களினின்றும் விடுவிக்கையாலும், (அஸுரநிரஸநாத்) ஆழியைக்காண்பரியாயித்யாதி - விரோதிகளானவஸுரர்களை போரிடத்திலும்தரிக்கவொட்டாதே நிரஸிக்கையாலும், (த்ராதரக்ஷோநுஜாத்) அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து மீண்டுமவன்றம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி - தத்ப்ராதாவான ராவணனை பந்துமித்ரர்களோடேகூட ஸம்ஹரித்து ஸ்வாஶ்ரிதனான விபீஷணாழ்வானுக்கு லங்காராஜ்யத்தைக்கொடுத்துரக்ஷிக்கையாலும், இவற்றாலேதானே மேலிற்பாட்டில் ஸதஸத்ரூபமாய் ஐவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்து என்றுசொல்லுகிற ஆஶ்ரித ரக்ஷகத்வ விரோதிநிரஸநபூர்வகமான ஸாரஸ்வாரக்ஷண முபலக்ஷிதமென்றுகருத்து. இப்படிகளாலே யெம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர் தன்னை யநாயாஸமாகப் பெறுதே கூப்பிடுகிறவற்றைப் பரிஹரியாநிற்கிறானென்று "பாமருமூவுலகம்" என்கிறதஶகத்தாலே யாழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௮௬ ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழையராவி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய வாஶ்ரிதவாத்ஸல்ய குணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸாபேக்ஷிதத்தைச்செய்தருளுமென்று ஆஶ்வஸ்தரானவாழ்வார், அவன் செய்தருளாமையாலே, பின்னையுமவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டு, தத்ஸௌந்தர்யாநுஸந்தாந ப்ரகர்ஷஜநிததத்ஸாக்ஷாத்காரராய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ

இ—ஏறாளும் வைகுந்தத்தையருளும் நமக்கென்றிப்படி யாஶ்வஸ்தரான வாழ்வார் அநந்தரமே யித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஸநதஶையிலேபோலே விரஹிணியான பிராட்டியினுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யஸங்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) அநுஸந்தாநத்தாலேயென்கிறத்துக்கு ஆஶ்வஸ்தரானவென்கிறததோடே யந்வயம். தத்ஸாக்ஷாத்காரராயென்று ஸ்வப்நஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி.

மூ—ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்* ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ

ஆ—உபோத்காதம். ஸாக்ஷாத்க்ருதஸ்ரீமந்மதிருமேனீயதிவ்யாவயவங்களாலே பீட்யமானராய்க்கொண்டு ஸ்ந்யா வஸ்த்தாலே கூப்பிடுகிறார். வாரவோரோஷ ஸம்ஶ்லேஷவைகல்யத்தாஜந ப்ராணஹாரி ஶத்ருபா மடமோ? அன்றியே ஸ்வபதாதிருமேனீய விஶேஷணவிஜித ஸகலஶோகனை னெம்பெருமானுடைய திருக் கண்கள்கொலோ வறிகிறிலேன், அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே சூழவந்துதோன்றி என்னை வாயி யாகின்றன, தோழியர்காள் அன்னைமிரென்றும் ஈடுவமேபடப் பிறந்தேனாகாதேயென்று "ஸாராஶஸாரங்க

இ—தத்ஸம்ஶ்லேஷமென்றது வாஸஹ்வஸம்ஶ்லேஷத்தை யென்றபடி ஸாக்ஷாத்க்ருதஸ்ரீமந்மதிருமேனீயேத்யாதி. இத்தாலே ஸாரணவிஶேஷமென்கிற ஸமஷ்டீரண மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆனால் இங்ஙனேயோ வன்னைமீரிற்காட்டிலித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷமேதென்னில், அதிலே ஸ்ரீகுஸ்ரீகளிரண்டும் ஸமமாயிருக்கும். இதிலே ஸ்ரீகுஸம்மயிகமாயிருக்கும். இவ்வகைப்பீட்யமானராயென்கிறவதத்தாலே ஸூசிதம். ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோ வென்றெம்பெருமானுடைய திருக்கண்களை ஶத்ருக்களாகச்சொல்லுகையாலே கத்ருத்வபீட்யமானத்வம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. (ஸந்த்யாவஶேத்யாதி) உபத்ருஷ்டவமானதாகாரமாகத் தம்முடைய மநஸ்ஸிலே வந்துதோற்றுகிறவனுடைய திவ்யாவயவஶோபைகளாலே பீட்யமானரான வாழ்வார் தம்முடையவார்த்தியைக்கண்டு நிவிர்ஷணரான ஸமாஹ்ருத்துக்களுக்கும் ஸ்வயுவக்களுக்கும் தமக்கும்நடக்கிற வித்தைஶோவையத்தாம்ஸாவிஷ்கரித்துக்கொண்டலற்றுகிற ப்ரகாரத்தை விரஹிணியான வொருபிராட்டியினுடைய பாசுரங்களாலே பேசுகிறாரென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாரஶேத்யாதியால்) ஆவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங் கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணேத்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணபிரானென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபதேத்யாதியால்) வேதநாவேதநரையகப்படுத்துவது கண்ணாலேயாகையாலே தன்னையகப்படுத்தினகண்களை மற்றையவயவங்களுக்கு முன்னே யநுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. தாமரைநாண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதியால்) தோன்றுங் கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) தன்னுடைய வசத்ரவத்வாவஸ்த்தை நிஷேபிக்கக்கடவரான. தோழிமார்க்கு மன்னைமார்க்கும் தன்னுடையவ்யஸநங்களைச் சொல்லுவானேனென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (ஸாராஶேத்யாதியால்) அவனைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதே வைவஶ்யமானவிவள்

ஈடு— ஏழையராவி - ஏழைகளுடைய ப்ராணனை, ஏழைகள் - வைலக்ஷண்யங்கள், அவன் பக்கலிலே வாவருத் தைப்பண்ணி அவனைக்கிடையாவிடில் யரிக்கமாட்டாத ஸௌஶீல்யங்களுடைய ப்ராணனை யென்றபடி. இவை வைலக்ஷண்யங்களையே நாடிநலிகிறன வத்தனையொழிய இச்வ்யவஸ்த்தை யுண்டாக்கின வவனையும் இதுவேண்டா வென்று மீட்கப்பார்க்கிற வன்னைமுதலானோரையும் கிட்டுகிறதில்லை. அவனையும் நமைப்போலே நலிந்தாகில் இவைபடுத்துகிற பாட்டை யறிந்து நம்பக்கலிரங்கானோ. அன்னைமுதலானோரைநலிந்ததாகில அவர்களும் இவைபடுகிறதெல்லாம் யோக்யமென்றிரார்களோவென்று கருத்து. உண்ணும் - நஶிக்கக்கடவதான, ஏழையரையவி யிடத்திலும் அவர்களுடைய தேஹமும்ஸம்ஸ்காரமு மிருந்தபடியே யிருக்க ராக்ஷஸம் போலே ப்ராணனையே உண்கிறனவென்று கருத்து. இணை - ஸமமான, இவை பரஸ்பரம் ஸங்கேதம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தாப்போலே யிருக்கிறனவென்றுகருத்து. கூற்றங்கொலோ - ஶத்ருக்களோ, கூற்றம் - ஶத்ரு, கொலோ வென்றவ்யயம் ஸம்ஶயவாசகம். அறியேன் - நிரூபிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, இவை ஶத்ருக்களாகி லிப்படி ஶோபநீயங்களா யிருக்குமோவென்றுகருத்து. அன்றிக்கேயென்று ஒருவ்யாக்யானம். ஆழியங்கண்ண - ஸமுத்ரஸத்ருஶங்களாய் ஸுந்தரங்களானகண்களையுடையவனான, ஆழி - ஸமுத்ரம், அம் - ஸுந்தரமான, கண்ணுடையவன் கண்ணன், கண்ணபிரானென்று ஸமாஸம். கம்பீரஸமுத்ரங்களிலே ஸ்வபதவிஶாலஸீதல ஶ்யாமவர்ணங்களாய் அதிஸுந்தரஸுந்தரங்களான திருக்கண்களையுடையவன் வென்றபடி. பிரான் - முன்பெனக்கு விஶேஷணத்தோடு ஸம்ஶ்லேஷித்துபகரித்தவனுடைய திருக்கண்கள்கொலோ - திருக்கண்களோ, அறியேன் - அதுவும் நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேன்.

ஞா—வறியேன்* சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றுங்கண்டீர்* தோழியர்காளன்னைமீரென் செய்கேன் றுயராட்டியேனே ||க||

ஆட்டியுந்தூற்றியுநின் றன்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென்?*மாட்டுயர்கற்பகத்தின்வல்லியோகொழுந்தோவறியே*

ஆ—ண ஹா ஸர்வதோ ஸமாஸ்ரேதஸஹஜநத்ரா" என்றசொல்லப்படுகையிற்பிராட்டிகூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிருர். ||க||

(ஆட்டியும்) ஸௌந்தர்யாவாதாநமாய்க்கொண்டு மூளைத்தெழுந்தகற்பகத்தினுடைய கொழுந்தோ அன்றிக்கே அதினுடையகொழுந்தோ அதுவுமன்று, ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கு அந்தவெ

இ—அவனுடையதிருமூக்கின்அழகை மிகவும்நினைத்துக்கொண்டுபோருகையாலே யித்திருமுகஸௌந்தர்யத்திலேயீடு படுகையபடியமகப்பட்டு பாஹ்யவிஷயஸந்நிதிக்கைக்கு வசராதிகரணங்களுக்குத்தான் ஸஹகாரியாகமாட்டாதே யதாதர்ஸநரூபத்தைபே நிரந்தரமாகவநுபவிக்கையாலே கண்முன்னேவந்துநின் றப்போலே ப்ரத்யக்ஷதாவனுமாய்க்கொண்டவ்வழகு ப்ரதிபாஸிக்கத் தானுக்கென்றெழுந்திருந்திவள் கிட்டச்செல்ல, நினைத்தபடிஸம்ஸ்லேஷிக்கப்போகாமையாலே நடுக்கடலிலேயகப்பட்டாப்போலே ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷ துக்கவைசித்ர்யாய் உதிஜநங்களையெல்லாம்நினைத்து முறையிடுகிறுளென்றுகருத்து. ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாட்டுயரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸௌந்தர்யாதிகளால்) ஸௌந்தர்யத்தையே தனக்குவாதாநகாரணமாகவுடைத்தாய்க்கொண்டென்றபடி. இதுமகோத்ஸவப்ரகாஸம். தாத்பர்யவாதத்தி லஹி ப்ரதாநமருளிச்செய்கிருர் (அந்தவெண்ணெயினுடையவிதாதிகளால்) மாட்டியவிதாதிக்குத் தாத்பர்ய

ஙா— இவையவனுடைய திருக்கண்களாகி இப்படி வீங்கங்களாயிருக்குமோ, உஜ்ஜீவநங்களன்றோ வவனுடைய திருக்கண்களென்று கருத்து. இப்படி வாயகங்களாலவற்றில் அகப்படாதேதப்பிப்போகலேமென்னசொல்லுகிருள். தாமரை நாண்மலர் போல் - தாமரஸத்தினுடைய அதிநவவாஷ்டம்போல, நாள் - அதிநவம், நாண்மலரென்கிறவிடத்திலேளகாரஸ்யணகாரவிகாரவாதேஸம். சூழவும் - சுற்றிலும், ஏகதேஸமபாத்ரமன்று, பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்பெருமானேயாயிருந்தாப்போலேயிருக்கிறது. ரக்ஷகர்க்குராஜாநங்களைத்தப்பிப்போகலாகிலன்றோ உபமைகளுக்கிக்கண்களைத் தப்பியோகலாவதென்று கருத்து. வந்துதோன்றும் - வந்துதோன்றாநின்றது, ஏதோவொன்றிதிஸம்ஸேஷ. கண்டீர் - கண்டீர்களோ; உங்களுக்குத்தோற்றுகிறதில்லையோவென்றுகருத்து. தோழியர்காள் - ஸகிகாள், அன்னைமீர் - தாய்மார்காள். துயராட்டியேன் - துக்கங்களையுடையவளானநான், துயர் - துக்கம், துயரையுடையவள் துயராட்டி. இவ்வளத்திலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது துயராட்டியேனென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும். துக்கமேவாஸ்மீமயானநானென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன், இந்த துக்கத்துக்கு என்ன பரிஹாரம்பண்ணக்கடவேன், தோற்றுகிறதிருக்கண்களைமறைக்கமாட்டேன் கிட்டியநுபவிக்கவும்மாட்டேனென்றபடி. ||க||

மாட்டுயர் - மாட்டிலேயுயராநின்ற, மாடு - பார்ஸ்வம், ஸமீபத்திலே டகாரவிகாரம் - க்ஷீரார்ணவமத்ய பார்ஸ்வத்திலே அந்த க்ஷீரதரங்கஸேசநத்தாலே ஸ்நிக்தமாயொரு கல்பகக்கொடி வளருமாப்போலே திருக்கண்களின் பார்ஸ்வத்திலே வளராநின்றவென்றபடி. கற்பகத்தின் - கல்பகதருவினுடைய, வல்லியோ - கொடியோ, கொழுந்தோ - ப்ரதாநமோ, ஸரளமாக நீண்டிருக்கையாலே கொடியென்னவுமாம், அக்ரஸீமத்தில் கொழுமைகூர்மையாயிருக்கையாலே கொழுந்தென்னவுமாமென்று கருத்து. அறியேன் - ஸந்தேஹம், என்னெஞ்சிலே தோற்றுகிற இது கல்பகலதைகயோ, அதின் கொழுந்தோ, அறியேனென்று படுகிறுள். ஈட்டிய - திரட்டின, ஈட்டுகை - திரட்டுகை, கடைந்தெடுத்து திரட்டி வைத்ததான வென்றபடி. க்ருஷ்ணனுக்கு, மூக்கைக்கிட்டி - மண்டி உண்ணலாம்படி திரளாயிருந்ததான வெண்ணை. வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு - வெண்ணெயையுண்டவனான க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யநாஸிகை, இது கல்பகக்கொடியுமன்று, கொழுந்துமன்று, அவதீர்கஸௌரப முடைத்தாயிருக்கையாலே இந்த க்ருஷ்ணனுடைய திருமூக்கேயென்று [illegible]. இது நிஸ்சயம், ஸம்ஸேஷாலங்காரம், [illegible]

மூ— வீட்டிய வெண்ணெயுண்டான் திருமுகத்தென தாவியுள்ளே* மாட்டிய வல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும் வாலியதே* ॥௨॥

வாலியதோர் கனிகொல் வினையாட்டியேன் வல்வினைகொல்* கோலந்திரள் பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோ

ஆ— க்ருஷ்ணனுடைய திவ்யாதரசோபாவிசேஷமான திருமுக்கழகு என்னுடைய ஹ்ருதயத்தினுள்ளே பாரோவித்தாய்ஸ்தைர்யமத்தாயிருப்பதொரு விளக்கினுடைய ஜ்வாலை போலே நின்று ப்ரகாசியா நின்றது, அவ்வளவன்று அதினுடைய வாயகமாயிரா நின்றது. என்னை பலைத்துக்கொண்டெங்கும் வொவித்துநின்றென்னை வாயித்தால் அன்னைமீர்களுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறாள். ॥௨॥

(வாலியதோர்) வ்ருக்ஷபக்வதாவஸமாயிருப்பதொரு கனியோ, அன்றியே வாயகமாகையாலே ஸஹஜ

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஜ்வாலாவிகம்த்யாதியால்) வாலியதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவித்யாதியால்) வ்யபதேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையலைத்தித்யாதியால்) இத்தால் தோழியர்களன்னைமீரென்று கீழேயிவர் முறையிட்டவாறே யவர்களெல்லாரும் வந்திப்படி நீயலற்றுகிறது யாதுமென்றென்றிவளைக்கூப்பிட அவர்களைக்குறித்து இப்படி சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

வினைபாட்டியேன் வல்வினைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாயகமித்யாதியால்) வாயகமாகையாலேயென்கிறதுக்கு வாவயோஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். கோலந்திரளென்கிறதற்குத் தாத்பர்

ப— க்ருஷ்ணனுடைய திருமுக்கில் நவநீதஸ்பர்ஸமுங்கூடவிவளுக்கிப்போதநுஸந்தேயமாகையாலேயிப்படி சொல்லுகிறாள். எனதாவியுள்ளே - என்னுடைய ஆவியினுள்ளே, ஹ்ருதயத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மாட்டிய - மாட்டப்பட்டதான, ஏத்தப்பட்டதானவென்றபடி. மாட்டுகை - தூண்டுகை, ஏத்துகை என்றபடி. வல் - வலியதான, ஸ்ரேஷ்டமானவென்றபடி. விளக்கின் சுடராய் - தீபத்தினுடைய ஜ்வாலையாய், நிற்கும் - ஸ்திரமாயிருக்கிறது, அந்த திருமுக்கின் விசேஷம். அவனுடைய திருக்கண்கள் சுற்றிலிருந்த ஸாதுமாகையாலே அவற்றைகாம்பீர்ய தப்பிலும் தப்பலாம். இது என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே பற்றி நிற்கையாலே ஒருபடியாலும் இதைத் தப்பிப்போக முடியாதென்று கருத்து. இங்கு திருமுக்கை ஹ்ருதயத்தைப் பற்றின தீபஜ்வாலையாகச் சொன்னது ஸத்ருஜ்ஜதநீபதத்த ஸம்பந்தம் ஸாமீப்யமிருக்கச்செய்தே தான் பற்றின வஸ்துவை ப்ரகாசிக்கிறதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. வாலியது, வலியது. ஸ்வபத்தென்றபடி. தீபஜ்வாலையைக்காட்டிலும் அதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறதென்றபடி. அதை மணிமந்த்ராதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்கலாம், இதையொன்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்கமுடிகிறதில்லையென்றதாகவுமாம். அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீர் - எனக்குப்ரியவரைகளான நீங்கள், ஆட்டியும் - அலற்றியும், ஹிதவாக்யங்களான நிஷேதவாக்யங்களாலே யென்னையிருந்தவிடத்திலேயிருக்கவொட்டாதே பண்ணியுமென்றபடி. தூற்றியும் - ப்ரகாசம் பண்ணிவைத்தும்; தூற்றுகை - ப்ரகாசம்பண்ணுகை. நீங்களாகவென்னையலற்றுகிற வளவன்றிக்கே ஊரெல்லாரோடும் என்பக்கல் குற்றங்களைச்சொல்லியுமென்றபடி. நின்று - ஸ்தாயியாய், ஒருக்கால் - சொல்லிவிடுகையன்றிக்கேயெப்போதுமிப்படியே சொல்லிக்கொண்டு நின்றென்றபடி. என்னை நலிந்து - இப்படியென்னைப்பீடித்து, என்? - என்ன ப்ரயோஜநம். ॥௨॥

வாலியது - வலியதான, பரிவ்ருத்தான வென்றபடி. ஓர் - விலக்ஷணமான, நிரதிசய போக்யஸ்வபாவமான, வென்றபடி. கனிகொல் - பழமோ, வினையாட்டியேன் - இபஸ்வத்தை இப்போதேயநுபவிக்கப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவளான வென்னுடைய. வல் - ப்ரபலமான, அநுபவித்துங்கழிக்க முடியாததான வென்றபடி. வினைகொல் - பாபமோ, அன்றுகிலித்தனை ஸ்வாரஸ்யஜநகமாயிருக்குமோ வென்று கருத்து. ப்ராப்யபாவங்களானவையுஷ்டிகொவங்களாகையாலே தன்னுடைய பாவததையவன்பக்கலிலேயிருக்கிறதாகச் சொல்லக்குறையில்லையிறே. கோலந்திரள் - ஸம்ஸ்தானந்திரண்டதான; கோலம் - ஸம்ஸ்தானம். ஸம்ஸ்தானங்களெல்லாங்கூடி ஸநீபூதமானதுபோலேயிருக்கிறதான வென்றபடி, பவளம் - ப்ரவாளத்தினுடைய, வித்ருமத்தினுடைய வென்றபடி. கொழும் - கொழுத்ததான, ஸ்நிக்தமாக வளர்ந்ததான வென்றபடி. துண்டங்கொலோ - வம்சமோ, அதியேன் - ஸ்வதஸம்ஸ்தாநஸௌந்தர்யமாயிருக்கையாலே வாக்

மூ—வறியேன் * நீலநெடு முகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய் * ஏலுந்திசையுளெல்லாம்வந்துதோன் றுமெனின்னுயிர்க்கே * ||௩||

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல் * மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன் *

ஆ—விம்பஸத்ருஶமாயிருக்கிறவென்னுடைய ஸ்வாமியுடைய அதரமோ? ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வமான பவளத்தினுடைய கொழுவியதாயிருப்பதொருமுறியோ? அவையெல்லாமல்ல நீலமேகம்போலே ரமணீயதிவ்யவிக்ரஹனுடைய அவனுடைய ஸாரதரவிஶேஷமான திருப்பவளம், ததீயதிவ்யவிக்ரஹஸௌந்தர்யஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க் கொண்டென்னை முடிக்கைக்காக வெல்லாதிக்குகளிலும் வந்துதோன்றுகின்றதென்கிறார். ||௩||

(இன்னுயிர்க்கு) ஸர்வேஶ்வரஸௌந்தர்யத்திலே ஶ்ரமமான காதிநீஜநத்தினுடைய ப்ராணனையே லக்ஷ்யமாகவுடையவையாய் நத்ருமாய் நீலமாயிருப்பனவிரண்டுவிற்களோ அன்றிக்கே? ஈஶ்வரனுடைய ஸௌந்தர்யமிதிகேதநமான விக்ஷேபகோதண்டமோ? இவையெல்லாமல்ல ஸௌந்தர்யஸாரனான ஈஶ்வரனுக்கு ஜந்மஸித்தியான ஸம்பந்திகவிலோசனனுடைய புருவங்களே இவையென்னுடைய ப்ராணன்களையெப்போதும் பாதிக்கிறனவென்கிறார். ||ச||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) கொழுவியது - கொழுத்தது, ஸமிக்தமாகவளர்ந்ததென்றபடி. முறி - பல்லவம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவையெல்லாமித்யாதியால்) நீலநெடுமுகில்போலென்கிறவிஶேஷணத்தாலே ஸூசிதமானத்தையருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதியால்) எனின்னுயிர்க்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைமுடிக்கைக்காகவென்று) ||௩||

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

ஏழையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இன்னுயிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராணனையேயித்யாதியால்) வளையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நத்ருமாயித்யாதியால்) மன்னியசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமிதிகேதநமானவென்று) மதனன்றன்னுயிர்த்தாதையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸாரனனவென்று) த்ரீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ||ச||

ஷ—மென்று நிஶ்சயிக்க மாட்டுகிறிலேன் - ஸஜாதீயகமாயிருக்கையாலேகனிபவளமென்று நிஶ்சயிக்கவும் மாட்டுகிறிலேனென்றபடி. நீல - நீலவர்ணமான, நெடு முகில் போல் - மஹாமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனி - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையவனான, அம்மான் - ஸ்வாமியினுடைய, தொண்டைவாய் - பிம்பஸமானது. தொண்டை - பிம்பபலம், வாய் - அதரம், ஶ்யாமளதிவ்யவிக்ரஹமான திருமேனிக்குப் ப்ரதிபடமாம்படி சிவந்திருக்கிற திவ்யாதரமானதென்றபடி. என் - என்னுடைய, இன்னுயிர்க்கு - இனியதான ஆத்மாவுக்கு, போக்யமான ஆத்மாவுக்கென்றபடி. ஆத்மாவைத் தொலைக்கைக்காக வென்கை. ஏலும் - பொருந்தின, இதிலகப்படாதே தப்பிப் போகைக்கு யோக்யமான வென்றபடி. திசையுளெல்லாம் - திக்குக்களிலெல்லாம். பார்த்த பார்த்த திக்குக்களெங்குமென்று வ்யக்திவிவக்ஷை. வந்து தோன்றும் - வந்துதோன்றுகின்றது. ||௩||

இன்னுயிர்க்கு - போக்யமான ப்ராணனுக்காக, ப்ராணனை யபஹரிக்கைக்காக வென்றபடி. ஏழையர் மேல் - அபலைகள் மேலே. ஸர்வேஶ்வர ஸௌந்தர்யைகலோலுபைகளான அபலைகள்மேலே யென்றபடி. வளையும் - தாந்தானே நத்ருமாகாநிற்கும், இணை - யுக்மமாயிருக்கிற, நீலவிற்கொல் - நீலநிறமுடைய சாபங்களோ, மன்னியசீர் - ஸ்திரமானஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான, சீர் - கல்யாணகுணம், இங்கு ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதம். இதுகருப்புச்சிலைக்கு விஶேஷணம், மதனன்கருப்புச்சிலைகொல் - ஈஶ்வரனுடைய விக்ஷேபசாபமோ, சிலை - சாபம், ஏதேனுமொரு நீலசாபங்களாகில் ஏழையர்மேலே வளையவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லையிறே, ஆதலாலிவை ஈஶ்வரனுடைய சாபங்களென்று கருத்து. மதனன்றன் - மதனன் தனக்கு, ஸௌந்தர்யத்தாலே லோகங்களை யெல்லாம் மோஹிப்பிக்கிற வந்தவனுக்குங்கூட வென்று தன் ஸௌத்துக்குக்கருத்து, உயிர் - ஆதாரமான, அவனுக்குங்கூட ஸத்தாஹேத்வித்யாதி

மூ—றன்னுபிரத்தாதைக்கண்ணபெருமானபுருவமவையே*யென்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே*॥
என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீனசுடர்வெண்மின்னுக்கொ* லன்றியென்னுவியடுமணிமுத்தங்கொலோவ
றியேன்* குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடு* மொன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே*॥

ஆ—(என்றுநின்றே)தோன்றிமாயாதேயென்றும நின்றுவிளங்காநின்று சிவந்தசுடரையீன்றுநின்ற வெள்ளை மின்னோ? அன்றிக்கே என்னுதாவை நோவுபடுத்தாநின்றுள்ள வழுவியமுத்துநிரையோ? வறிகிறிலேன், கோவ ர்த்தநோத்தாரணம்பண்ணி யாஶ்ரிதர்பக்கல நாஸ்ரூஷ்ணனை க்ருஷ்ணனுடைய முறுவலானது என்னுடைய, ப்ராணனை நலியாநின்றது. அன்னைமீரவனுடைய திருவழகாலேவந்த நலிவைத்தப்பியுஜீவிக்கலாமிடமொன்று மறிகிறிலேனென்கிறாள்.

। ரு॥

(உய்விடம்) சுவமெனகளுக்குமஸாறருக்கும் ராக்ஷஸருக்குமுய்விட மெவ்விடமென்றிலங்கி திருமகாரு ண்டலந்தளிர்நகிறதளிரோ? தன்னோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே விகஸிதமான வஸ்ஸங்களையும் அதிக ருமர்க்கணு கவொன்னுதபடி நஞ்சைபுமுடையனைத் தன்னுடையதிருவழகுக்கு உத்தம்ஸகனான திருவனந்தாழ்வானை.

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

இ— என்றுநின்றேதிகழுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோன்றியித்யாதியால்) செய்யசுடர் ஈன்னென்றஙபித்துத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதியால்) அணிமுத்தங்கொலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முத்துநிரையோவென்று) எனதாவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ ய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) உய்விடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதியால்).

। ரு॥

✱ஆறும்பாட்டு.✱

கைவிடமென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோட்டையித்யாதியால்) பாம்பணை யானென்கிறவிடத்திலே ஸம்ஶ்லேஷாவஸ்தைதத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கைவிட

முதலானவான-வென்றபடி. தாதை- ஜநகனை, கண்ணபெருமான்- க்ருஷ்ணனை-ஸர்வேஶ்வரனுடைய, புருவம வையே - புருவங்கள்தானே, அழகிலே ஸஹிதங்களான வந்தபுருவங்கள்தானே யென்றபடி. ஜநகஜநா ஸாக்களுக்கித்தனை யதிஶயங்கூடுமோ? அவனுக்குங்கூடஜநகனை க்ருஷ்ணனுடைய திருப்புருவங்களே யி வையென்று கருத்து. என்னுயிர் மேலனவாய் - ஸப்ராணவிஷயங்களாய்க்கொண்டு, உயிரின்மேலே யிருக் கிறவை உயிரின் மேலன, ஸப்ராணாதி ரூவங்களாய்க்கொண்டென்றபடி. என்றும்- ஸர்வகாலமும், என்றும் என்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்பியிலே லோபம், நின்று - ஸ்வாபகத்திலே ஸ்தாயியாய்நின்று, அடுகின்றன. ஹிம்ஸிக்கிறன.

। சு॥

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஸந்தேள மகாரஸ்ய லோப:. நின்றே திகழும் - ஸ்திரமாய் விளங்காநிற் கிற, லோகத்தில் மின்போலன்றிக்கே ஸ்தாயியாய் விளங்காநிற்கிறதானவென்றபடி. இதுவெண்மின்னுக்கு விஶேஷணம். செய்யச்சுடர் - சிவந்த காந்தியை, ஈன் - ஈனுகிற்கிற, வெண் மின்னுக்கொல்- வெளுத்தமின் னோ, தந்தபங்க்திகாந்தியானது பிம்பாதரகாந்தி விஶிஷ்ட பாரோஹமா யிருக்கையாலே சிவந்த காந்தியை யீனுகிற்கிற வெள்ளை மின்னுத வத்தைசசொல்லுகிறாள், அன்றி - அன்றிக்கே, என்னுவி - தந்த ஸாவை, அடு - ஹிம்ஸிக்கும் ஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை. அணி - பங்க்தியான, முத்தங்கொ லோ - முத்துக்களோ, அறியேன் - நிரூபிக்க மாட்டுகிறிலேன், குன்றமெடுத்த - கோவர்த்தநகிரியை யெடு த்தவனான, பிரான் - அத்தாலே பெண்பிள்ளைகளை மழையினின்றும் காத்துரக்ஷித்த - உபகாரகனானவனு டைய, முறுவல் - அவர்களை ரக்ஷித்தவ்ருத்தியாலேயுண்டான தந்தஸ்மிதமானது, எனதாவி- தந்தாவை, அடும் ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, கோவர்த்தநத்தின்கீழே நின்ற பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லா மா நந்தஹேதுவான முறுவலை வத்தொருத்திக்கும் ஹிம்ஸகமா யிருக்கிறதென்றுகருத்து. அன்னைமீர் — தாய்மார்காள், எனக்கு - இப்படியவ னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே அகப்பட்ட வெனக்கு, உய்விடமொன்றும் - உஜ்ஜீவிக்கத்தக்கவிட மொன்றையும் இவற்றில் நின்றும் தப்பிப்போ யுஜ்ஜீவிக்கும்படியான ஸ்தானத்தை யொன்றையு மென்றபடி. அறிகின்றிலேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எங்கேபோனாலுமிவை யென்னை விடாவென்றுகருத்து.

। ரு॥

மூ—உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கு* மெய்விடமென்றிலங்கிமகரந்தழைக்குந்தளிர்சொல்* பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே* கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே* ॥சு॥

காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்* நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொலாயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்* சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநுதலே*

ஆ—பணையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய திருக்குண்டலக்காதுகளை ஸ்வாநுமாநமாகவியாநின்றன பாரீர்கோளென்கிறார். ॥சு॥

(காண்மின்கள்) (நாள்மன்னு) ஸர்வேச்வரக்ஷத்தில் ஸ்ரீவாத்யத்தை! அன்றிக்கே ஆசைப்பட்டார்க்கு நச்.

இ—லொன்றுமின்றியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுமாநமாகவென்று). ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதீகம் ஸூசனம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) வெண்டிங்கள்கொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ராதியால்) நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) நச்சவேண்டாதிருக்கிறதோவென்றது - நச்சவேண்

ஈ— ஏழையர்க்கும் - ஸர்வேச்வரன் பக்கல் பவ்யைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கும், அசுரர்க்கும் - தேவத்வேஷிகளான ஸாமர்களுக்கும், அரக்கர்கட்கும் - ராக்ஷஸர்களுக்கும், உய்விடம். உஜ்ஜீவிக்குமிடம், தப்பிப்போய்ப் பிழைக்குமிட மென்றபடி. எவ்விடமென்று - எந்தவிட மென்று; இது க்ஷேபார்த்தகம். தப்பிப்போய்ப்பிழைக்குமிட மொன்றுண்டோ வென்று கொண்டென்றபடி. இலங்கி - விளங்கி அதாவது இவ்வழகைக்கண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸுராஸுர ராக்ஷஸர்களுக்கு பிழைக்கவிட முண்டோவென்று கொண்டென்றபடி. இவ்வழகைக்கண்டால் ஸுராஸுரராக்ஷஸர்கள்பொறுக்கமாட்டாதே முடிந்துபோவார்கள், ஸ்த்ரீகள் ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறுமையாலே முடிந்துபோவார்களென்றுகருத்து. மகரந்தழைக்கும் - மகரமாகத்தழையாநிற்கிற, தளிர்சொல் - பல்லவங்களோ, மகராகாரமாகத்தழையாநிற்பன சிலபல்லவங்களோ வென்றபடி. பைவிடப் பாம்பணையான் - பையையும் விடத்தையு முடைத்தான பாம்பை யணையாக வுடையவனுடைய, பை - பணம். விடம் - விஷம். பாகவதாதிவைபவ ஸாரம். ஸர்வஸ்வாமிநி விஷ்ணு ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையும் ஶத்ருக்களுக்குக் கிட்ட வொண்ணாதபடி விஷத்தையு முடையவனான திருவனந்தாழ்வானை ஶய்யையாகவுடைய வெம்பெருமானுடைய வென்றபடி. திருக்குண்டலக்காதுகளே - மகராகாரகுண்டல ஶோபிதங்களான திருக்காதுகள்தானே, பல்லவங்களென்றபடி. அவற்றுக்கித்தனை பாக்ய முண்டோ வென்றுகருத்து. கைவிட லொன்று மின்றி - கைவிடுகை யிஷத்து மின்றிக்கே, ஈஷத்து மொட்டாதே யென்றபடி. அடுகின்றன - பீடிபாநிற்கின்றன, காண்மின்கள் - பாருங்கோள், தன்னைப்போலே யவர்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுமென் றிருக்கிறாள். ॥சு॥

நாள்மன்னு - நாள்களிலே மன்னுநிற்கிற, நாள்தோறும் க்ஷயியாமல் வர்த்தியாநிற்கிற வென்றபடி. ஸர்வேச்வரக்ஷமசனா வென்றதாயிற்று. வெண் - வெளுத்தவனான, சுத்தாகாரனாயிருக்கையாலே ஸௌந்தர்யாதிஸ்ய ஸ்ரீஜ்ஞானனா வென்றபடி. திங்கள்கொல் - சந்த்ரனோ, திங்கள் - சந்த்ரன் - நயந்தார்கட்கு, ஆசைப்பட்டவர்கட்கு. நயக்கை - ஆசைப்படுகை, தன்னையாசைப்பட்டார்க்கென்றபடி. நச்சிலைகொல் - ஆசையிலையோ: நச்சு - ஆசை, தன்னை யாசைப்பட்டாரை முடித்துவிடுகையாலே இனியவர்களுக்கு தன்னை யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருக்கிறதோ வென்றபடி. இப்படி யாசைப்பட வேண்டாதபடி யிருப்பதொரு விலக்ஷணவஸ்துவோ வென்கை. சேண்மன்னு - தைவாஸ்வரமாயிருக்கிற; சேண் - ஔந்நத்யம். இந்தச் சைவைத்தை க்காட்டுகிறது. "ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச" என்கிறபடியே ஆஜாநுலம்பிகளான வென்றபடி. நால் - நாலுமான, தோளழகுகண்ட ஸாக்ஷிப்பார்க்கு ரஸமிரட்டிக்கும்படி நாலுகளாயிருக்கிறவையான வென்றபடி. தடம் - விசாலங்களான, ஸம்ஸ்தாநங்களானவென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, பெருமான்றன் :- அவ்வழகாலே யென்னை யடிமைகொண்டவனுடைய, தன்னென்று ஸ்வாமித்வாநுஸந்தாநரோமம். திருநுதலே:- திருநெற்றியே, நுதல் - நெற்றி, மற்றவையொன்றும் இத்தனை ஸௌந்தர்யவிஜநகங்க ளாகமாட்டாவென்று

மூ—கோண்மன்னியாவியடுங் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே* ௭

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லும்* கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையும்* கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்*

ஆ—சவேண்டா! இருக்கிறதோ! கொழுந்துவிட்டுச்சுற்றுடைத்தானநாலு திருத்தோளையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய திருநெற்றியே. இப்படி நோவுபடுகைக்கு பாபத்தைப்பண்ணின என் ப்ராணனை முடிக்கையிலே துணிந்தபிநிவேசித்துநலியாநின்றது, இத்தைக் காண்மின்களன்னையர்காளென்று காட்டும்வகையறிகிறிலேனென்கிறாள். ௭

(கோளிழைத்தாமரையும்) தன்னொளியைத்தனக்காபரணமாகவுடைய தாமரையும், கொடியும், பவளமும் வில்லும், அழகை ஆபரணமாகவுடைய குளிர்ந்த முத்தும், தளிரும், குளிர்ந்துபெருத்தபிறையுமாய் தன்னழகே தனக்காபரணமாயிருக்கிற ஜ்யோதிர்மண்டலமோ? தன்னொளியே தனக்காபரணமாகவுடைய க்ரு

இ—டாதபடியிருக்கிறவொரு விலக்ஷணவஸ்துவோவென்றபடி. சேண்மன்னுநாற்றடந்தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொழுந்தித்யாதியால்) திருநுதலேயென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (திருநெற்றியிலேயென்று) கொடியேனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கோள்மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிநிவேசித்தென்று) ஆவியடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலியாநின்றதென்று) ௭

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

கோளிழையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னொளியை யித்யாதியால்) இரண்டாங்கோளிழைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகை யித்யாதியால்) வான்பிறையுமென்னுமத்தை யுரைக்கிறார் (பெருத்த பிறையுமென்று) கோளிழையாவுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகை யித்யாதியால்) சோதிவட்டங்கொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்யோதிர்மண்டலமென்று) இதுக்குநலிகிறதென்று

ப—கருத்து. கொடியேனுயிர் - பாபிஷ்டையான வென்னுடைய ப்ராணனை, கொடுமை - க்ரௌர்யம், பாபமென்றபடி, கொடுமையை யுடையவள் கொடியாள், இஸ்வத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேனென்று பாடம். உயிர் - ப்ராணன், கோள் - கொள்ளுகையை, ப்ராணனையபஹரிக்கையை யென்றபடி. கோள் - அபஹாரம். இழைத்து - நிரூபித்து, இழைக்கை - ரசிக்கை, இங்கு நிரூபித்தையைச் சொல்லுகிறது. ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே துணிந்தென்று வடதாத்பர்யம். கோண்மன்னி - கொள்கையிலே ஸ்திரமாய், ப்ராணனை யபஹரிக்கையிலே அபிநிவிஷ்டையாயென்றபடி. ஆவி - தன் ப்ராணனை, அடும் - வ்யாபாதிக்கிறது, இது நலியாநின்றதென்று சொல்லாநின்றாய், எங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லை, எங்களுக்குத் தெரியும்படி சொல்லிக்காணுமென்ன? அதுக்குத் தாமே சொல்லுகிறாள். அன்னையர்காள் - தாய்மார்காள், காண்மின்களென்று - இத்தைக்கண்டுகொள்ளுங்கோளென்று, காட்டும்வகை - காட்டும்ப்ரகாரத்தை, அறியேன் - அறியமாட்டுகிறேனில்லை, எனக்கதுகையிலே யகப்படுகை யாதல், என்னைப்போலே யுங்களுக்கும் ஸ்வஸாக்ஷாத்கார விஷயமாகையாதல், செய்யிலிறே யுங்களுக்குத் தெரியச் சொல்லலாவதென்று கருத்து. ௭

கோளிழை - தன் காந்தியையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் - காந்தி, இழை - ஆபரணம். தாமரையும் - கரசரணவக்த்ரங்களும், கொடியும் - [illegible]த்தையும், “கற்பகத்தின் வல்லியோ” வென்றதிறே. பவளமும் - [illegible]மும், வில்லும் - [illegible]களும், “இணைநீலவிற்கொ” லென்றதிறே. கோளிழை - தன்னழகையே தனக்காபரணமாக வுடையவையான, கோள் ஸௌந்தர்யத்தையே யழகைக்காட்டுகிறது. தண் - சீதளங்களான, முத்தமும் - [illegible]ங்களும். தளிரும் - [illegible]ங்களும், ‘மகரக்குழைக்குத்தளி’ ரென்றதிறே. குளிர் - சீதளமான, வான் - பெரியதான, வான் சப்தம் விஸ்தாரவாசி, பிறையும் - அர்த்தசந்த்ரகலையும், அஷ்டமீசந்த்ரனுடைய கலையுமென்றபடி. இவை யித்தனையும் ஸமுதிதமாயிருக்கிறவென்றபடி. இது சோதி வட்டத்துக்கு விசேஷணம். கோள் - தன்னழகையே, இழையாவுடைய - ஆபரணமாக வுடையதான, கொழும் - கொழுத்ததான, ஸம்ருத்தமான வென்றபடி. சோதிவட்டங்கொல் - ஜ்யோதிர்மண்டலமோ, இதுக்குக் கொல்லென்றதென்கிறத்தோடே பயம். கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய,

மூ— கோளிழைவாண்முகமாய்க்கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே* ||அ||
கொள்கின்றகோளிருளைச்சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்* உள்கொண்டநீலநன்னூற்றழைகொலன்றுமாய
ன்குழல்* விள்கின்றபூந்தண்டுழாய்விரைநாறவந்தென்னுயிரைக்* கள்கின்றவாறறியீரன்னைமீர்கழறுகின்
றீரே* ||கூ||

ஆ— க்ருஷ்ணனுடைய வழகியதிருமுகமென்றொருபேரையிட்டுக்கொண்டு இப்படி நோவுபடுகைக்கடான பாவ
த்தையுடைய வென்னுடைய ப்ராணனை நலிகிறதென்கிறாள். ||அ||

(கொள்கின்ற) ப்ரகாசத்தில் திமிரமாதுவிமர்சமின்றிக்கே ஜகத்தையடைய வ்யாபியாநின்ற மி
க்க தமஸ்ஸைப்புறவாயிலே வெளிறானவம்சத்தைக்கழித்து அதினுள்ளேயுண்டான கொழுவியவிருண்டசுருளி
னுடைய ஸாரமானகருத்த நூற்றிரளோ? அங்ஙனமன்று, ஸௌந்தர்யமானவழகையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய
திருக்குழல் அலராநின்றுள்ள வழகியதிருத்துழாயினுடைய பரிமளம்நாறவந்து என்னுடையப்ராணனை

இ— றந்தோடே யந்வயம். வாண்முகமாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய திருமுக மித்யாதி
யால்) இத்தால் கீழேழு பாட்டுக்களாலே திருமுகத்தி லவயவ சோபைகளை தனித் தனியே சொல்லி, இப்
பாட்டிலே யதின் ஸமுதாயசோபையைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ||அ||

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

கொள்கின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாசெத்யாதியால்) கோளிருளை யென்கிற
தையுரைக்கிறார் (மிக்க தமஸ்ஸை யென்று) சுகிர்ந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புறவாயிலே
யித்யாதியால்) புறவாயிலேயென்றது- பஹிரவயவங்களிலே யென்றபடி. வெளிறனவென்றது- தௌர்ப
ல்யாதத்தான வென்றபடி. கொழுஞ்சுருளின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுள்ளேயி
த்யாதியால்) கொழுவிய - கொழுத்த, அதாவது:— ஸ்நிக்தமானவென்றபடி. உள்கொண்ட நீல நன்னூற்
றழைகொலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாரமானவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

மூ— இதுக்குவாண்முகத்தோடே யந்வயம். கோளிழை - தன்காந்தியையே தனக்காபரணமாகவுடைத்தான,
வாண்முகமாய்- அழகியதிருமுகமண்டலமாய், திருமுகமண்டலமென்று பேரிட்டுக்கொண்டென்றபடி. வாள் -
உஜ்ஜ்வலம், அழகியதென்றபடி. கொடியேனுயிர் - அவனழகாலே நோவுபடும்படியான பாவத்தையுடையவளான
வென்னுடைய ப்ராணனை. கொள்கின்றது - ஸம்ஹரியாநின்றது. ||அ||

கொள்கின்ற - ஜகத்தை யெல்லாம்வ்யாபியாநிற்கிற, ப்ரகாசத்திலே ஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸூக்க
ளில்லாமையாலே நிரந்தரமாக வெங்கும் வ்யாபியாநிற்கிற வென்றபடி. கோள் - பலிஷ்டமான, நிபிடமான
வென்றபடி. இருளை - தமஸ்ஸை, சுகிர்ந்து - ஒதுக்கி, கந்தல் கழியும்படி பண்ணியென்றபடி. சுகிருகை - ஒது
க்குகை, அதாவது:- ஸாராம்சமெல்லாம்போய் நூல்நன்றாக விழுகைக்காக பஞ்சையில்லாமலே தறிக்கை
யை ஒதுக்குகை யென்பார்கள் - இட்ட - இடப்பட்டதான, அந்த தமஸ்ஸாலே ரசிக்கப்பட்டதான வென்ற
படி. கொழும் - கொழுத்ததான், ஸ்நிக்தமான வென்றபடி. சுருளின் - சுருட்டினுடைய, உள்கொண்ட -
உள்ளேகொண்டதான.கையழுக்குப்படாதேயுள்ளே நூற்கப்பட்டதானவென்றபடி. தமஸ்ஸின் ஸாராம்சத்தைத்
தனியே ஒருகாவஸம்போலே சுருட்டியதினுள்ளே நூற்கப்பட்ட தானவென்று பாவம். இத்தனை வி
சேஷித்தாலாயிற்று இந்நூற்றழைபுவமாகப்போராதென்றுசொல்லபொருமாவது.நீல- ச்யாமங்களா
ன, நல் - நல்லவையான, ஸ்நிக்தஸுகோமல ஸூக்ஷ்மங்களானவென்றபடி, நூற்றழைகொல்- தந்து ஸமூஹமோ?
இது ஸந்தேஹாலங்காரம். உபமேயோக்தியன்று. அந்தநூற்றழை இத்தனை யழகியதாயிருக்கமாட்டுமோ வென்
றுகருத்து. அன்று - ஆதலாலித்த நூற்றழையு மன்று, மற்றதென்னில்? மாயன்குழல் - ஸௌந்தர்யபாவனத்
தாலே ஆச்சர்ய சேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணனுடைய கேசபாசங்கள், விள்கின்ற - விகஸ்வரங்களான, பூம் -
ஸுகுமாரங்களான, பூம் ம்ருதும் ஸுகுமாரவாசி. தண் - ஸஸீதளங்களான, துழாய் - துளஸிகளுடைய,
விரை - பரிமளமானது, நாற - பரிமளிக்க, வந்து - சுற்றிலும்வந்து, என்னுயிரை - மதாத்மாவை, கள்கின்
றவாறு - அபஹரியாகிற்கிற ப்ரகாரத்தை, கள்கை - அபஹரிக்கை, ஆறு - ப்ரகாரம், ஸம்யக ப்ரகார
[illegible]. அறியீர் - அறியமாட்டுகிறீர்கோ இல்லை, அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? கழறுகின்றீர் - கழறுகின்றீர்கோள்,

மூ—நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினிராயெம்மைநீர்* சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும்வைதிர்சுடர்ச்சோதிமணிநிற மாய்* முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே* யொற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென் னுங்கட்கே* ||ய||

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றவர்க்கும்* கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* வுட்கு

ஆ—ஸவஹஸிக்கிறபடி யறிகிறிலிகோள், ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லிப் பொடியாநிற்கிறிகோளென்கிறாள். ||கா||

(நிற்றிமுற்றத்துள்) தன்னகத்துமுற்றத்தேநின்றாயென்று ஸ்பர்சஞ்செய்தேனாகக்கொண்டு என்னுடைய ஸ்வபாவமையறிந்தநீங்கள் விடாதேசுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும் வையாநின்றீகோள், நிரவயிகதேஜஸ்ஸான ரத்நங்களினுடையவொளியை யுடைத்தாய்க்கொண்டு ஸகலலோகங்களையு மோரிடமொழியாமே வ்யாபிக்கிற தேஜஸ்ஸையுடைய திருவபிஷேகத்திலேயென்னுடைய ஹ்ருதயமகப்பட்டது, இனியென்னைப்பொடிந்தன்னை மீர்நுங்களுக்கொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறாள். ||ய||

இ—கிறார் (அலராகின்றாள்ளவித்யாதியால்) கள்கின்றவாறென்கிறதையுரைக்கிறார் (சவஹஸிக்கிறபடியென்று), கழறுநிற்றிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமொன்றைபித்யாதியால) ||கா||

* பத்தாம்பாட்டு. *

நிற்றிமுற்றத்துளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னகத்தித்யாதியால்) நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்ற சுடர்முடிக்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஹ்ருதயமித்யாதியால்) நசையென்னுங்கட்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியென்னையித்யாதியால்) ||ய||

ஈ—நிர்ப்ஸித்துவாசேதுசொல்லாநின்றீர்களென்றபடி. கழறுகை — நிர்ப்ஸித்துவாசேதுசொல்லுகை. ||கா||

முற்றத்துள் - க்ருஹாங்கணத்திலே, நிற்றியென்று - நில்லாநிற்கிறாயென்று, "யாவமஸ்யப்ரஸாதம் ஸந்நிதேராகாஸமேவ" என்னும்படி யிருக்கக்கடவ நீயெல்லாருங்காணும்படி முற்றத்திலேபுறப்பட்டு நில்லாநின்றாயென்று கோபித்தென்றபடி. நெரித்த - நெரிக்கப்பட்ட, கையினிராய் - கையை யுடையவர்களாய், கையை யுடையவர்கள் கையினர். ஸ்த்ரீகள்வரைச் சொல்லும்போது கையினிரென்றாரூபம் கோபித்துவையும்போது கையைநெரித்து வைகிறார்களென்றுகருத்து. நீர் - என்னுடைய ஸ்வபாவமையறிந்த நீங்கள், எம்மை - அவனுடைய ஸௌந்தர்ய லாவண்யங்களாலே வசீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறவென்னை, சுற்றியும்சூழ்ந்தும் - போயும்வந்தும், சுற்றுகை - வெளியிலே திரிகை. சூழ்கை — வந்து கிட்டுகை, வைதிர் - வையாநிற்கிறீகோள், சுடர்ச்சோதி - தேஜஸ்ஸினுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸைப்போலே தக்க ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடையவ்யான, ஸமுதாயி தேஜஸ்ஸாக்களுடையப்ரபைபோலே தக்கப்ரபையை யுடைத்தானவென்றபடி. மணிநிறமாய் - ரத்நங்களினுடைய ப்ரபையை யுடைத்தாய், இம் மூவுலகும் — இந்த மூன்று லோகங்களையும், முற்ற - கார்த்ஸ்ந்யேந, விரிகின்ற - வ்யாபியாநிற்கிற, சுடர் - காந்தியையுடைத்தான, முடிக்கே - முடியிலே, திவ்யகிரீடத்திலே யென்றபடி. அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே முடிக்கேயென்று ஸப்தமீ. உள்ளம் - என்னுடையமனஸ்ஸானது, ஒற்றுமை - ஐகாக்ர்யத்தை, கொண்டது - அடைந்துவிட்டது. அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? நுங்கட்கு - உங்களுக்கு, நசையென் — ஆசையென்ன, ப்ராப்யமவனேயாய் நாயகஸம்ஸ்லேஷரஸமறிந்த பெண்கள்பக்கலிலே தாய்மார்களுக்காசையுண்டோவென்று கருத்து ||ய||

கட்கு - கண்ணுக்கு, அரிய — அஸக்யரான, ப்ரத்யக்ஷஸ்ஸாக்கு க்ராஹ்யரல்லாதவரானவென்றபடி. பிரமன் - ப்ரஹ்மா, சிவன் - ருத்ரன், இந்திரன் — இந்த்ரன், என்றுஅவர்க்கும் - என்றுப்ரஸித்தரான வந்த தேவர்களுக்கும், கட்கரிய - கண்ணுக்கஸக்யனை, அவர்கள் கண்ணுக்கும் ப்ரத்யக்ஷனாகாதவன் தமக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சிலே நிலைநின்றானென்றபிப்ராயம். கண்ணனை - க்ருஷ்ணாவதாரனை, குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன - ப்ரோக்தம், உட்குடை - உட்கை யுடைத்தான, உட்கு-ஸக்தி. ஸஹஸ்ர ப்ரதிவாதிபயங்கரமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் — இப்படியுமொரு

மூ—டையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்* உட்குடைவானவரோடுடனாயென்றுமாயாரே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கட்கரிய) ஈஶ்வருடையவிந்த்ரியங்களுக்கு விஷயமாகாதிருக்கிற ஸூக்ஷ்மாதிகளுக்கும் கண்ணுக்குப்ரகாசகனான க்ருஷ்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன (உட்குடையாயிரம்) வாத்ஸல்யத்தைவெளியிடவல்ல ஶக்தியோகத்தையுடைய வாயிரத்திலித்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸம்ஸாரணவெஷ்டங்களை வைராக்யமாகவநுஸந்திக்கவல்ல வயர்வறுமமரர்களோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

* நிகமனம். *

இ—கட்கரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வருடையவித்யாதியால்) இரண்டாங்கட்கரியஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணுக்கித்யாதியால்) உட்குடையாயிரமென்று ஸ்வீகாரம்பண்ணியதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யத்தையித்யாதியால்) இரண்டாமுட்குடைஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரணத்யாதியால்) வானவரோடித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ||கக||

ப—விலக்ஷணங்களான, ஒரு - அத்விதீயங்களான, பத்தும் - பத்துப்பாட்டுகளையும், வல்லார் - அப்யஸிக்கவல்லார்கள், உட்குடை - ஶக்தியை யுடையவரான, ஸம்ஸாரணங்களை வைராக்யமாக அநுஸந்திக்கும் ஶக்தியை யுடையவர்களான வென்றபடி. வானவரோடு - நித்யஸூரிகளோடு, உடனாய் - ஸஹவாஸராய், என்றும் - ஸர்வகாலமும், மாயாரே - நசியார்கள், அவர்களைவிட்டுப் பிரியார்களென்றபடி, ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஸ்ரீஶடகோபராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஏழையராவி)

த்ருஶ்யத்வக்ஷாக்ருதிஹ்ருத்ஸுரதருலதாநாஸிகா தோஷ்டஶோண
ஸப்ரவாளைநவஸ்மிதேநாப்யுதகரமகரஸங்காஶகர்ணம்விஶிஷ்ட: ।
பாலேநாப்யூர்த்வபுண்ட்ரோத்தஸமஸிதநேந்துஶோபாஹிதேஜா
ஸ்ரீமாநுத்தேஜகிரீடஸ்த்ருதிவிஶதஸம்ஸாகிதேவ த்ருஶ்யாயி ||அஎ||

(த்ருஶ்யத்வக்ஷாக்ருதிஹ்ரம்) ஆழியங்கண்ணபிரான்திருக்கண்கள்கொலோவித்யாதி - ஸரஸிஜஸத்ருஶங்களான திருக்கண்மலர்களோடும், (ஸுரதருலதாநாஸிகாத:) மாட்டியர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோவித்யாதி - கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய கொடிபோலேயிருக்கிற திவ்யநாஸிகையோடும், (ஶோணோஷ்ட) கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவித்யாதி - அழகிய பவளமுறிபோலேயும், பக்வமானகோவைப்பழம்போலேயுமிருக்கிற திருவதரத்தோடும், (ஸப்ரவாளை) மன்னியசாமதனனித்யாதி - ஈஶ்வரனுடைய விலக்ஷணபாவம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளங்களோடும், (ஸ்மிதேந) வெண்மின்னுக்கொலித்யாதி - வெண்மையான மின்போலேயும் முத்துநிரைபோலேயுமிருக்கிற ஸ்மிதத்தோடும், (மகரமகரஸங்காஶகர்ணம்) மகரங்குழைக்குந்தளிர்கொலித்யாதி - தளிர்போலேயிருக்கிற திருச்செவியிலே மகரஸம்ஸ்தாநமாய் விளங்காநிற்கிற திருக்குண்டலங்களோடும், (பாலேநாப்யூர்த்வ புண்ட்ரஸார) நாணமன்னும்வெண்டிங்கள்கொலித்யாதி - ஊர்த்வபுண்ட்ர ஸஹிதமாய் அஷ்டமீசந்த்ரனையநுகரிக்கிற திருநெற்றியோடும், (அம்போருஹநேத்ரஶோபாஹிதேஜா) கோளிழைத்தாமரையுமித்யாதி - திருக்கண்மலர் - திவ்யநாஸாவம்ஶம், திருவதரம், திருப்புருவம், ஸ்மிதம், திவ்யகர்ணபாஶம்; திருநெற்றி, இவைகளாலே ஶோபமாநமாய், நிரவதிகவைலக்ஷண்யயுக்தமான திருமுகமண்டலத்தோடும் விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு, (ஸ்ரீமாநுத்தேஜகிரீட) முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய் அத்தாலே ஸர்வாதிகத்வம் விளங்காநிற்கிற 'கிரீட' என்கிறவித்தாலேதானே முன்னில்பாட்டிலே 'கொள்கின்றகோளிருளை' இத்யாதியாலே சொல்லப்படுகிற திருவபிஷேகத்தோடே ஸேவ்யமாயிருக்கிற திருக்குழல்கற்றையையுடையனென்கையுமுக்தமாயிற்று

ஈ—கா—என்றுகருத்து. ஸர்வேஶ்வரனான பெருமான் ஆஶ்ரிதர்க்கு விஶேஷமாக ஸ்நிக்தவிஷயமென்று ‘கொடியாவியுண்ணும்’ என்ற ப்ரகரணத்திலே யாழ்வாராலே யருளிச்செய்யப்பட்டதென்கிறார். ॥அ௭॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—மாயாவாமனனே மதுசூதாநீயருளாய்* தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்த்* தாயாய்த்தந்தையாய்

ஆ—(மாயாவாமனனே) கீழுருவு வெளிப்பாட்டோடே நீந்து நோவுபடச்செய்தே தன்னைக்காட்டி யாகிலும் தொழுகிற படியையும், அங்ஙனேயிருக்க முடியாதபடி தம்மை நடத்துகிற படியையுங்கண்டு, ‘இவ்வாஶ்சர்யமிருந்தபடியென்’ என்றெம்பெருமானுக் கறிவிக்க, அவனும் இவ்வளவோ வென்படி என்று தன்னுடைய விசித்ர ஸம்ருத்திகளைத் காட்டியருளக் கண்டு, இதிருந்தபடியென்? என்று விஸ்மிதராகிறார் ஆஶ்சர்யஸம்ருத்தனை யாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனை நீயென்னைத் தெளிவிக்க வேண்டும், லோகத்தில்,

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலெம்பெருமானோடு ஸாக்ஷாத்ஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலும் ஸாக்ஷாத்கரித்ததிவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களாலே வ்யாமோஹிதையாலும், க்லேஶப்பட்டவாழ்வார் ஆநந்தரமித்திருவாய்மொழியிலே யவனுடைய விசித்ரஸம்ருத்திகளை விஸ்மிதராய்ப்பேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்னவ தரிப்பிக்கிறார் (கீழித்யாதியால்) உருவுவெளிப்பாட்டோடென்றது - மாநஸஸாக்ஷாத்காரமாத்ரமென்றபடி. அதாவது:— விரஹிணிக்குவருவதோரவஸ்தாவிஶேஷம். நாயகனைப்பிரிந்துதரிக்கமாட்டாத நாயகியானவள் பிரிந்தக்ஷணந்தொடங்கி யவனுடைய ஸௌந்தர்யாவயவங்களை நிரந்தரமாக நினைத்துக்கொண்டேயிருக்க; அந்தவ்யஸநாதிசயத்தாலே ‘அக்ரத: ப்ருஷ்டதஶ்சைவ பார்ஶ்வதஶ்சாபி த்ருஶ்யதே’ என்கிறகணக்கிலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் அவன்ரூபம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த்தோற்றுகை. (உருவுவெளிப்பாட்டோடென்றிந்தித்யாதி) எம்பெருமானுடையரூபம் ப்ரத்யக்ஷஸமமாய்த்தோற்றினவாறே யவன்வந்ததாகவேயெண்ணி ஸஸம்ப்ரமமாகவெழுந்திருந்து திருவடிகளைப்பிடிக்க, அதுகையிலேயகப்படாதொழிந்தவாறே இதுஉருவுவெளிப்பாட்டோடென்றிந்து நோவுபட்டாரென்றுகருத்து. முடியாதபடியென்றது - ஶரீரவிஶ்லேஷம் வாராதபடியென்றபடி. ‘ந்யஸ்யதேஹாய ஜீவிதம்’ என்னும்படியிருக்கிறவன் ஆழ்வார்நோவுபடாநிற்க ஆதியைத்தீராதொழிகிறவிதுவும், இத்தனைவ்யஸநம்நடக்கச்செய்தேயு மிவரைமுடியாதபடிநடத்துகை யுமாஶ்சர்யமன்றே! (விசித்ராத்யாதி) இத்தால்விசித்ரஸம்ருத்திகமென்கிற ஸங்கதியித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

மாயாவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்சர்யயோகித்யாதியால்) மதுசூதாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) நீயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈடு— மாயா - ஆஶ்சர்யசக்தனே, இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்புகுகிற ஆஶ்சர்யப்ரகாரங்களையெல்லாம் ஸாமான்யேந ஸங்க்ரஹித்தபடி. அதிலேயொன்றை யுதாஹரிக்கிறார், வாமனனே - மஹாமேருவை மாட்டும்மணியாகச் சுருக்கினாப்போலே ஆஶ்சர்யமான ஸம்ஸ்தாநத்தையுடையவனே, மதுசூதா - மதுஸூதனனே, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனேயென்றபடி. நீயருளாய் - நீயேயருள செய்ய வேணும், மேல் நான் கேட்கப்புகுகிற வர்த்தங்களை நீயேயருள் செய்யவேணு மென்றபடி. தீயாய் - அக்நியாய், நீராய் - ஜலமாய், நிலனாய் - ப்ருதிவியாய், விசும்பாய் - ஆகாஶமாய், காலாய் - வாயுவாய், தத்வஞ்ருகாரகனென்றபடி. தாயாய் - லோகத்திலே மாதாக்களாயிருக்கிற ஜநங்களாய், தந்தையாய் - பிதாக்க

மூ—மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்* நீயாய்நீநின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே* ‖௧‖

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்* திங்களுஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்*
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னுநீ* வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்தி
ரமே* ‖௨‖

ஆ— ஸஹ்ருதய ஸம்பந்திகளான மாதாவாய தாக்களையும தாயையும தந்தையையும மக்களையுமமற்றெல்லாரையும் ஸம்ருத்தி
யாகவுடையையாய், இவற்றோடுபிரியஸாமாநாதிகரண்யத்தையுமுடையையாய்க்கொண்டுநீநின்றபடிஎன்னென்று
விஸ்மிதராய் எம்பெருமானைக் கேட்கிறார். ‖௧‖

(அங்கண்மலர்) அழகிய ஸௌரப்யத்தோடேகூடின பூவையுடைய திருத்துழாயை திருமுடியிலே யுடையை
யாய், இவ்வழகுக்கொருநாளுமொருவ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனே, திங்களும்ஞாயிறுமாயழகிய தாய்பலவகைப்பட்ட நக்ஷ

இ—செய்கிறார் (நீயி த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேயி த்யாதியா
ல்) நீயாய்நீநின்றவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றோடி த்யாதியால்) இவற்றோடுபிரியவெ
ன்றது - இவற்றிற்காட்டில்வ்யாவ்ருத்தமாகவென்றபடி. இவையி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வி
ஸ்மிதரி த்யாதியால்) ‖௧‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு.✳

அங்கண்மலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவி த்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கி த்யாதியால) செழும்பல்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (அழகியதாயி த்யாதியால்) வெங்கண்வெங்கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—னாய், மக்களாய்- புத்ரர்களாய், மற்றுமாய்- இன்னுமுள்ளபந்துக்களாய்;முற்றுமாய் - தத்வ்யதிரிக்த
ஸகலஜநங்களுமாய், காரணஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்குமாய் கார்யஸம்பந்திதாரதாவித்ராதிகளுமாய் என்றபடி.
நீயாய் - உன்னுடைய ஸாமாநாதிகரண்ய விசிஷ்டனு யென்றபடி. இத்தனையுமா யிருக்கச் செய்தேயும் தத்
கதகொதோஷ ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுப்பக்கொண்டு “ஸத்யஜ்ஞாநந்தமநந்தஸ்வரூபகம்” என்கிறபடியே ஸ்வரூபேணைக
ஜாநனுயென்கை. இவைநீ நின்றவாறு - நீநின்றவிந்த ப்ரகாரங்கள், ஆறு - ப்ரகாரம், என்ன நியாயங்கள்,
என்ன ந்யாயங்கள், என்னஉபபத்திமத்துக்களென்றபடி. காரணமும்கார்யமும் நீயேயாயிருக்கச்செய்தே
யும், நீ தத்கததோஷ ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனு யிருக்கிறவிப் ப்ரகாரங்களுக்கு ஸாதகங்களான வேதாந்தஸூ
த்ரவ்யுத்பத்திகளென்ன வாஸ்யங்களாயிருக்கிறன, இவற்றை நீயேசொல்ல வேணுமென்றுகருத்து. இந்த
ஜகதாகாரதாதிகளைகீழே சப்தஸூக்தங்களிலே யநுஸந்தித்தாரேயாகிலும் “அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்
னாராவமுத” மென்கிறகணக்கிலே யபூர்வம்போலே ரஸிக்கையாலே இப்படிவிஸ்மிதராய்ச் சொல்லுகிறார்.‖

அங்கள் - அழகியதான கள்ளை யுடையவையான, கள் - மாதுர்யரஸம். ஸௌரப்யகந்தாதிகளான
வென்றபடி. கள் மலர்என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய மகாரொவரொ ணகாராதேசம். மலர் - புஷ்பங்களை
யுடையவையான, தண்டுழாய்முடி - ஸ்ரீதுழாயமாலிகளை கிரீடத்திலே யுடையவனுன, அச்சுதனே - அச்யு
தனே? இந்த திவ்யஸௌந்தர்யத்துக்கொருக்காலும்வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவனேயென்றபடி. அருளாய் — நீயருள்செய்ய
வேணும், மேல்சொல்லபுகுகிறவைசித்ரியையென்றபடி. திங்களும் ஞாயிறுமாய் - விஸ்வாஹ்லாதகாரனுன
சந்த்ரனும் தாபகாரனுன ஸூர்யனுமாய். செழும் — அழகியதுகளான, செழுமென்றழகியதுகருப்பேர்,
பல் - பஹுவிதங்களான, சுடராய் - தேஜஸ்ஸுக்களாய், நக்ஷத்ரங்களாயென்றபடி. இருளாய் - ஸர்வபதார்த்த
தர்சநம் பண்ணவொட்டாத தமஸ்ஸாய், பொங்கு பொழி - பொங்கிப்பொழியாநிற்கிற, சத்ருணம் வர்த்தி
யாநிற்கிற வென்றபடி. மழையாய் - வர்ஷமாய், புகழாய் - கீர்த்தியாய், பழியாய் - அபகீர்த்தியாய்; பின்னும்-
அதின்மேலேயும, ஸாதாரணமான அபகீர்த்தியாயிருக்கிற விதுக்கு மேலேயு மென்றபடி. இதுக்குக் கூற்ற
முமா யென்கிறதோடே அந்வயம. நீ — ஸர்வாரணசாணஸமர்த்தனுனநீ, வெங்கண் - வெவ்விய கண்ணை யுடை
த்தான, சத்ருஹமானதுஷ்டிபாதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. வெங்கூற்றமும் — க்ரூரமான ம்ருத்யு
வும், க்ரூரஸ்வபாவமானம்ருத்யுவுமென்றபடி. கூற்றம் - ம்ருத்யு, ஆமிவை - ஆகிறவிவை, நீயே யித்தனையு
மாகிற விந்த ப்ரகாரங்க ளென்றபடி. என்ன விசித்திரம் — என்னவிசித்ரம், என்னவாஸ்சர்யமென்றபடி. ‖௨‖

மூ—சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய் *யெத்தனையோருகமுமவையாயவற்றுள்ளியலும்*மொத்தவொண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்* வித்தகத்தானிற்றி நீயிவையென்னவிடமங்களே* ॥௩॥

ஆ—ருங்களுமாய் தத்ஸம்பமாய் பொங்குபொழி மழையாய் புகழாய்பழியாய், பின்னும் நீ வெவ்விய கண்ணையுடையவெவ்விய ரௌத்ரமான படிகளென்ன வெளிதி தானென்கிறார். ॥௨॥

(சித்திரத்தேர்வலவா) ஸாரத்யம்பண்ணும்போது சித்ரஸ்வரூபமாம்படி தேரைநடத்தவல்லவனே? ஐயத்ருஷ்வயத்தினன்று பகலே பிரவாக்கின வதூர்ஸ்வரூபமான திருவாழியை யுடையவனே? க்ருதாதிகளான வநேகயுகங்களையும், அவ்வவகாலங்களி லுண்டான ஒரோர்வகையாலேயொத்தும, ஒரோர்வகையாலே வேறுபட்டும், தேவமநுஷ்யாதிரூபேண பலவாய், ப்ரதிவ்யக்தி ஸம்வேத்யமான வஸ்துக்களையும் விசித்திரமாக வுடையையாய், இப்படி விஸ்மயநீயனாய் நில்லாநின்றாய்? இவையென்ன சேராச்சேர்த்திக ளென்கிறார். ॥

(கள்ளவிழ்) ஸௌகந்தியமான தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையகண்ணனே? எனக்கொன்றருளிக

இ—(வெவ்வியவித்யாதியால்) வெவ்வியது- உக்ரமானது. ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

சித்திரத்தேர்வலவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யவித்யாதியால்) திருச்சக்கரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜயத்ருதேத்யாதியால்) எத்தனையோருகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதாதீத்யாதியால்) அவற்றுள்ளியலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவகாலங்களிலுண்டானவென்று) அந்தந்தகாலங்களிலுண்டாயென்றபடி. ஒத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரோர்வகையித்யாதியால்) வியவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரோர்வகையாலேவேறுபட்டுமென்று) பலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) உலப்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிவ்யக்தீத்யாதியால்) பொருள்களாயென்றதைப்பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸ்துக்களையித்யாதியால்) காரியவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிஸ்மயநீயனித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கள்ளவிழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌகந்தியமானவென்று) உள்ளதுமென்கிறதற்

ரு— சித்திரத்தேர் வலவா - விசித்ரமாகத் தேரிலே வலவனே, வலவன் - ஸாரதின், ஸாரத்யம பண்ணும்போது விசித்ரமாகத் தேரைநடத்தவல்லவனானவனே, பீஷ்மத்ரோணாதிகள் விடுகிற பாணங்கள் தப்பிப்போம்படியாகவும் அர்ஜுநன் விடுகிறபாணங்கள் தப்பாதே இலக்கிலேவிழும்படியாகவும் அர்ஜுநன்விட்ட பாணங்கள் தன்தேருக்குப் பிறதம்படி பாணமெவமாதிகமெவமாகும்படியும் மற்றுமிப்படி விசித்ரமாகத் தேரை நடத்தவல்லவனே யென்றபடி. திருச்சக்கரத்தாய் — ஸ்ரீஸுதர்சநத்தை யுடையவனே, சக்கரமுடையவன் சக்கரத்தான், ஸம்போதியிலே சக்கரத்தா யென்று ரூபம். பகலே பிரவாக்கின வாஸ்வரூபமுடையானே யென்றபடி. அருளாய் — நீயருள் செய்யவேணும், எத்தனை - அநேகங்களான, க்ருதத்ரேதாதி ரூபேண வஹுவிதங்களான வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயங்களான, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ருசங்களாகமாட்டாமையாலே யத்விதீயங்களான வென்றபடி. அவை - ப்ரஸித்தங்களான, உகமுமாய் — யுகங்களுமாய், அவற்றுள். அந்த யுகங்களுக்குள்ளே, இயலும் — ப்ரவ்ருத்தியாகிற்கிற, அந்தகாலவஸ்துக்களாய் நடவாநிற்கிற வென்றபடி. ஒத்த - ஸத்ருசங்களான, ஒரோரா காரங்களாலே வாஸ்தவ ஸத்ருசங்களான வென்றபடி. வியவாய் — விலக்ஷணங்களாயிருப்பதுகளான, மற்றொருகாரத்தாலே வாஸ்தவ விலக்ஷணங்களான வென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதுகளான, ப்ராணாஸ்யங்களான வென்றபடி. பல் - தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண வஹுவிதங்களான, உலப்பிலன - அவதியில்லாதவைகளான, உலப்பு - அவதி, தேவாதிவ்யக்திகளாலு மஸங்க்யாதங்களான வென்றபடி. பொருள்களாய் — வஸ்துக்களாய். தத்ப்ரகாரகனென்றபடி. வித்தகத்தால் — விஸ்மயநீயதையால், இப்படி விசித்ரவஸ்துப்ரகாரகனுமாகிற விஸ்மயநீயதையாலே யென்றபடி. நீநிற்றி - நீ நில்லாநிற்கிறாய், இவை யென்னவிடமங்கள் - இவையென்ன விஷமங்கள், இந்த வடிவுடைத்தங்கள் அத்யாஸ்சர்யங்களென்றபடி.

॥௩॥

மூ— கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளா* யுள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்*
வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி* யுள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே* ||ச||
பாசங்கணீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ* வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்* காய

ஆ— செய்யவேணும் நித்யமாயிருக்கையாலேயுண்டென்றுசொல்லலாம்படி சேதநனும் பரிணாமஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ப்ரதிக்ஷண வேஷஸஹஸ்ராகாரமாகையாலே யில்லையென்னலாம்படி ப்ரக்ருதியுமாய் வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி திருவுள்ளத்தாலே பலரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணாநிற்றி? இவையென்ன விரகுக ளென்கிறார். ||ச||

(பாசங்கணீக்கி) ஸுஜாதபரிமளதுளஸீஸம்ஸ்ருஷ்டமான திருமுடியையுடையையாய் ஆஶ்சர்ய ஸ்வபாவனான நீ ப்ராக்ருதவிஷயப்ராவண்யத்தைத்தவிர்த்து உனக்கேயாம்படி என்னைப்பண்ணிவைத்து பின்னையுமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிட்டுவைக்கிற ஆஶ்சர்யத்தை யருளிச்செய்யவேணும், ஶரீரஜீவஸம்பந்தாதிநிபந்தநங்களாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளாகிற வஞ்சநங்களைப்பண்ணிவையாநின்றாய் இவையென்னஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்க ளென்கிறார். ||ரு||

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமாயென்று) இல்லதுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரிணாமேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளத்தாலேயித்யாதியால்)||

* ஐந்தாம்பாட்டு. *

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஜாதேத்யாதியால்) பாசங்கணீக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) என்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கேத்யாதியால்) அருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரேத்யாதியால்) மாயங்கள் செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளித்யாதியால்) வஞ்சநங்கள் - ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்கள். ||ரு||

ஶ— கள்ளவிழ் - கள்ளாக அவிழாநிற்கிற, கள் - புஷ்பாஸவம், அவிழ்கை - ஸ்ரவணம், ஸ்ரவணகாரணமான வென்றபடி. தத்க்ஷணவிகஸிதமான வென்கை. தாமரைக்கண் - தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனே, கண் கண்ணனே என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ககாரேபரே டகாராதேஶ:. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே? எனக்கொன்றருளாய் - எனக்கொன்றருளிச்செய்யவேணும், உள்ளதும் - ஸதேகரூபமாகையாலே ஸச்சப்தவாச்யமான சேதநவஸ்துவும், இல்லதுமாய் - ஸததவிகாரஶீலமாகையாலே நாஸ்திஶப்தவாச்யமான அசேதநமுமாய், த்ரிகுணப்ரக்ருதியுமா யென்றபடி. உலப்பிலனவாய் - அவதியில்லாதவையாய், வியவாய் - விலக்ஷணங்களானவஸ்துக்களாய், தத்ப்ரகாரகனு யென்றபடி. வெள்ளம் - ப்ரபூதஜலமான, தடம் - விஶாலமான, கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, விடநாகணைமேல் - விஷத்தையுடைத்தான நாகராஜ பர்யங்கத்தின்மேல், விடம் - விஷம், ஶாகவார்த்திவைகல்யஸஹஸ்ர:. ப்ரதிகூலர்க்குக் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷஶாலியான ஶேஷஶயநத்தின்மேலே யென்றபடி, மருவி - ஆஶ்ரித்து, ஸாதரமாகக்கண்வளர்ந்தருளியென்றபடி. உள்ளப்பல்யோகு - உள்ளத்தாலே பஹுவிதயோகங்களை, செய்தி - செய்யாநிற்கிறாய், யோகம் - விசேஷ, திருவுள்ளத்தாலேபஹுவிதரக்ஷணவிசேஷங்களைப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறா யென்றபடி. இவையென்னவுபாயங்கள் - ஸ்வதந்த்ரணோபாயமோ? ஸம்ஶ்லேஷநிவ்ருத்த்யுபாயமோ? ஸம்ஶ்லேஷப்ரவர்த்தநோபாயமோ? ஸ்ருஷ்டிஸம்ரக்ஷணோபாயமோ? அறிகிறிலேன். ஒன்றை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யவேணும், ||ச||

வாசமலர் - வாஸநையையும் மலரையு முடைத்தான, பரிமளப்ரசுரமாய் புஷ்பிதமுமான வென்றபடி. தண்டுழாய்முடி - ஶீதளதுளஸியை முடியிலே யுடையவனே, மாயவனே - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனே, அருளாய் - ஸ்பஷ்டம், பாசங்கள் - ப்ராக்ருதவிஷயாஸக்திகளை, நீக்கி - நிவர்த்திப்பித்து, பாசங்கள் நீக்கி என்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய நகாரேபரே ணகார ணகாராதேஶ:, என்னை - ஶேஷபூதனான வென்னை, உனக்கேயற - உனக்கேயறும்படி, மற்றொருவர்க்கு மன்றிக்கே யுனக்கே ஶேஷமாகத் தீரும்படி என்னைக் கொண்டிட்டு - ஸ்வீகரித்து, பின்னும் - இப்படி ஸ்வீகரித்தும், இதுக்கு மாயங்கள் செய்து வைத்தி

மூ—முஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னுநீ*மாயங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குக்களே! ரு
மயக்காவாமனனேமதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்* அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்*
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னுநீ* துயக்காநீநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே* ॥

ஆ—(மயக்காவாமனனே) ஸ்ரீவாமனனாய் அழகாலே பிச்சேற்றி நினைத்தது முடித்துக்கொள்ள வல்லவிரகனானவனே! தெளிவுடையேனாம்படி யொன்றுபண்ணியருளாய், அஜ்ஞாநஜ்ஞாநசோகஹர்ஷசீதவிஸ்மய விஸ்மயவிஷயவாவஸாந்த த்ருஷ்டிவிஷயங்களைப் அதுக்குமேலே ஸம்ஸ்ருஷ்டாஜ்ஞாநாதிஜநகனைப் நீநின்றப்ரகாரமென்ன துக்காத்மகங்க ளென்கிறார். ॥ சு ॥

(தாங்கள்செய்யுங்கண்ணுஞ்சுடர்நீண்முடியாயருளாய்) உன்னுடைய திருவபிஷேகத்திலழகாலே நலியும் க்ருஷ்ணனே? அப்படியேவிஷமுக்தியினுடைய வாஸ்யத்தாலேயும் நலிவுபடாமே தெளிவிக்கவேணும், துக்க

ஆறாம்பாட்டு.

இ— மயக்காவாமனனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவாமனனித்யாதியால்) மதியாமவண் ணமொன்றருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெளிவித்யாதியால்) அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநஜ்ஞாநவென்று) அழலாய்க்குளிராயென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஷ்ணசீதவென்று) வியப்பாய்வியவாயென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயேத்யாதியால்) வினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபபுண்யவென்று) பய னுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்பலேத்யாதியால்) சரமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதியால்) ॥ சு ॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) துயரஞ்செய்மானங்களா

ரா—என்கிறதோடேபமம். காயமும் - சரீரமும், சீவனுமாய் - ஜீவாத்மாவுமாய், கழிவாய் - நிவ்ருத்தியாய், ச ரீர நிவ்ருத்திரூப மரணமா யென்றபடி. பிறப்பாய் - ஜநநமாய், நீமாயங்கள் செய்து வைத்தி - நீ மாய ங்களைச் செய்து வைபாநிற்கிறாய். அவித்யாகர்மவாஸநாதிகளாகிற விசித்ரஹேதுக்களைப் பணணிவையா நிற்கிறா யென்றபடி. இவையென்ன மயக்குக்கள் - இவையென்ன மோஹக வ்யாபாரங்கள். இந்தஸம்ஸாரத்தி லே ருசியில்லாதவனைப் அபேக்ஷமானும்படி என்னைப்பண்ணி பின்னையுமிந்த ஸம்ஸாரத்திலே நிறுத்தி யபிருக்கும்படி பண்ணுகையாகிற விவைகளென்ன மோஹகவ்யாபாரங்களென்றபடி. இத்திருவாய்மொ ழிக்கு நிதாநமிப்பாட்டினர்த்தம். இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்கவந்து தத்வஸம்சயத்தாலேயிறே மற்றவிவிருத் தத்தை யெல்லாம ஸாதிக்கத்தது. ॥ ரு ॥

மயக்கா - மயக்குமவனான, வடிவழகாலும் நடையழகாலு முக்கியாலு மெல்லாரையும் மோஹிப்பிக்குமவ னானவென்றபடி. வாமனனே - ஸ்ரீவாமனரூபத்தையுடையவனே, மதியாம் வண்ணம் - வைசத்யமுண்டாம் படி, எனக்குக் கலக்கம்தீர்ந்து தெளிவுண்டாம்படி யென்கை. ஒன்றருளாய் - ஒன்றுபண்ணி யருளவேணும், அயர்ப்பாய் - அஜ்ஞாநமாய், லோகத்திலுள்ள அஜ்ஞாநத்தை யெல்லாம்தனக்கு சரீரவிசேஷமாகவுடைய வனான வென்றபடி. அயர்ப்பு - அஜ்ஞாநம், தேற்றமுமாய் - தெளிவுமாய், விசதஜ்ஞாநமுமா யென்றபடி. லோகத்தில் விசதஜ்ஞாநங்களை ப்ரகாரமாக வுடையவனான யென்கை. அழலாய் - உஷ்ணப்ரகாரனாய், அழலென்று உஷ்ணத்துக்குப்பேர். குளிராய் - சீதமாய், வியப்பா யென்கிறத்தை முற்பட வநுபிப்பது. வி யப்பாய் - விஸ்மயமாய், தத்ப்ரகாரகனா யென்றபடி. வியப்பு - விஸ்மயம். வியவாய் - விலக்ஷணமாய், விஸ்ம ய விலக்ஷணமான வவிஸ்மயத்தையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனா யென்றபடி. வியந்தது - விலக்ஷணமானது. வென்றிகளாய் - ஜயங்களாய், வினையாய் - கர்மங்களாய், புண்யபாபங்களா யென்றபடி. பயனாய் - பல ங்களாய், பயன் - பலம். பின்னும் - அதின்மேலேயும், நீ துயக்கா - நீயந்யதா ஜ்ஞாநத்தை சரீரமாகவு டையனாய், துயக்கு - அந்யதாஜ்ஞாநம். நீநின்றவாறு - நீநின்றப்ரகாரங்கள், இவையென்னதுயரங்கள் - இ வையென்ன துக்காத்மகங்கள், இப்படி சீதோஷ்ணாதி ஸகலபதார்த்த சரீரகனாயிருக்கிற விந்தவிசித்ரப்ரகார ங்களுக்குமீஸ்வரனாயிருக்கின்றன, எங்களுக்கிவைதுக்காத்மகங்களாயிருக்கிறனவென்றபடி. ॥ சு ॥

மூ—துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீள் முடியாய அருளாய்* துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனாகியுகவைகளாய்த்* துயரஞ்செய்காமங்களாய்த்துலையாய்நிலையாய்நடையாய்த்* துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே* ।எ॥

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா* இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை* முன்னியமூவுலகும்அவையாயவற்றைப்படைத்துப்* பின்னுமுள்ளாய்ப்புறத்தாயிவையென்

ஆ—ஸௌந்தர்யாபிமாநம், அர்த்தாபிலாஷம், உகப்பு - துக்கரமானகாமம், வரிமாணம், ஸ்திரதைநங்கள், ஸம்ஸாரிவமாய் துக்காதிசயமான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணிவைத்தாய், இவையென்னவிளையாட்டுகளென்கிறார். ।எ॥

(என்னசுண்டாயங்கள்)என்னமீநாபாநுகளைப்பிந்நின்றாய் என்னையடிமைகொள்ளுகிறக்ருஷ்ணனே? இன்னதொரு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துக்கஹேதுவானவித்யாதியால்) துலையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரிமாணமென்று) நிலையாய்நடையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திதிகமநங்களென்று) துயரங்கள்செய்துவைத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்ருதியால்) ।எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

என்னசுண்டாயங்களானின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னமீதெத்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னதொருவித்யாதியால்) முன்னியமூவுலகுமவை

ஸ—சுடர் - தேஜோரூபமான, நீள் - உத்துங்கமான, முடியாய் - கிரீடத்தையுடையவனே, முடியையுடையவன் முடியான். முடியாயென்று ஸம்போதி. துயரங்கள் செய்யும் - துக்கங்களைப் பண்ணாநிற்கிற, துயரம்-துக்கம், உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தி லழகைக்காட்டி என்னை க்லேசப்படுத்தாநிற்கிற வனானவென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ணனே, அருளாய் - நீ க்ருபை பண்ணவேணும், இந்தவிஷயத்திலேவிஸ்ருத்தைக்கண்டு என்னவிவுபடாதபடி யென்னைத்தெளிவித்து க்ருபைபண்ணவேணும், துயரஞ்செய் - துக்கங்களைப் பண்ணக்கடவதான, மானங்களாய் - அபிமாநங்களாய், ப்ரமங்களா யென்றபடி. மதனாகி - மதமாய், அபிஜநாதிவிஸ்வஸ்யாக்ருஷ்டிகு போதி: ப்ரமம். க்ருத்யாக்ருத்ய தோஷவையர்த்யஹேதுர் மத: மதமென்கிற ஸப்தத்துக்கு மதனென்று னகாராந்த ஸ்வரூபமு முண்டு. உகவைகளாய் - ப்ரீதிகளாய், துயரஞ்செய்-காமாக்மகோபாதிஜாயதே" "போதிநாஸாத் ப்ரணஸ்யதி" என்கிறபடியே துக்கங்களை யுண்டாக்கக்கடவதான, காமங்களாய் - ஸங்கம், துலையாய் - தூக்கமாய், ஸாம்யவைஷம்யங்களா யென்றபடி. துலை-தூக்கம். நிலையாய் - ஸ்திதியாய், நடையாய் - கமநமாய், துயரங்கள் செய்து வைத்தி - துக்கங்களைப்பண்ணிவையா நிற்கிறாய். இவை யென்ன சுண்டாயங்கள் - இவையென்ன ஸாமர்த்ய வ்யாப்திகள், உனக்கிவை லீலாரூபவ்யாபாரப்ரவ்ருத்திகளாயிருக்கிறன, எங்களுக்கு துக்கங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. ।எ॥

என்ன சுண்டாயங்களால் - என்ன ஸாமர்த்ய ப்ரவ்ருத்திகளாலே, நின்றிட்டாய் , நின்றருளினாய், எத்தனை பாரமார்த்யமான சீலவைத்தை யுடையவனாய் நின்றருளினாயென்று வாக்யார்த்தம். என்னை யாளுங்கண்ணா - உன் குணங்களைக்காட்டி என்னையடிமைகொள்ளுகிற க்ருஷ்ணனே, இன்னதோர் தன்மையையென்று - இன்னபடியானதொரு ப்ரகாரத்தை யுடையவனென்று, தன்மை - ப்ரகாரம், உன்னை- அபரிச்சேத்யஸ்வபாவனான வுன்னை, யாவர்க்கும் - எத்தனை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கும், தேற்றரியை - நீதேருகைக்கரியனானவன், அறிகைக்கஸக்யனென்றபடி. அரியன் - அஸக்யன், அபிதாவைச்சொல்லும்போது அரியையென்று ரூபமாயிருக்கும், முன்னிய - ஸநாதியான, ப்ரவாஹாநாதியான வென்றபடி. மூவுலகுமவையாய் - அந்தமூன்று லோகங்களுமாய் க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று ப்ரஸித்தங்களான த்ரிவிதலோகங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாயென்றபடி. அவற்றைப்படைத்து - அந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, பின்னும் - அதின்மேலேயும், உள்ளாய் - அந்த: ப்ரவிஷ்டனா யிராநின்றாய், உள்ளே யிருக்குமவன் உள்ளான். அபிதாவனைச் சொல்லும்போது உள்ளாயென்று ரூபமாயிருக்கும். புறத்தாய் - பஹிஷ்டனாயிராநின்றாய்? புறத்திலே யிருக்குமவன் புறத்தான். அபிதாவனைச்சொல்லும்போது புறத்தாயென்று ரூபம். இவை யென்ன வியற்கைகள். வியற்கை - ஸ்வபாவம்,

மூ— ணவியற்கைகளே* ॥௮॥

என்னவியற்கைகளாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா* துன்னுகரசரணமுதலாகவெல்லாவுறுப்பு* மு ன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே* யுன்னையுணரவுறிலுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே* ॥௯॥

இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணந்* தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருவுமருவுநீயே*

ஆ—ஸ்வபாவமென்று ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு மதிப்பொண்ணாதே பழையதான லோகங்களுக்குக் கடவையாய் அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து பின்னையுமவை ஸம்ஹரித்துநின்றாய், இவையென்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவமென்கிறார். ॥௮॥

(என்னவியற்கைகள்) என்ன ஸ்வபாவங்களையுடையனாய் எந்தப்ரகாரத்திலே நிற்கிறாய் எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனே? நெருங்கின கரசரணம் முதலானவெல்லா (உறுப்பும்) அவயவங்களுக்கும், ரஸம், ரூபம், ஸ்பர்சம், சப்தம், கந்தம், இவையெல்லாவற்றுக்கும் கடவையானவுன்னை யநுஸந்திக்கப்புக்கால் உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு முடிவில்லையென்கிறார். ॥௯॥

(இல்லை) இதிற்காட்டில் (பிறிது) வேறு ஸூக்ஷ்மமில்லையென்னும்படி பழையதான வேதாந்தத்திலே சொன்ன

இ—பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உள்ளாய்புறத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்கல்பஸித்யாதியால்) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எந்தப்ரகாரத்திலே நிற்கிறாயென்று) என்கண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) துன்னு என்கிறதையுரைக்கிறார் (நெருங்கினவென்று) திவ்யங்களானவென்றபடி. உறுப்புமென்று ப்ரதீகக்ரஹணம். அவயவங்களுக்குமென்றது - அதினர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸமித்யாதியால்) உன்னையுணரவுறிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) உலப்பில்லைநுணுக்கங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

தொல்லைநன்னூலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பழையதானவித்யாதியால்) உருவுமருவுநீயேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசித்துக்குமித்யாதியால்) அச்சுதனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

---

ப— இதென்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களென்றபடி. ॥௮॥

என்கண்ணா- என்னுடையக்ருஷ்ணனே, எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. என்னவியற்கைகளால்- என்னஸ்வரூபஸ்வபாவங்களாலே, என்ன ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையனாயென்று தாத்பர்யம். எங்ஙனே நின்றிட்டாய்- என்ன ப்ரகாரத்திலே நின்றருளினாய், எத்தனை விசித்ரவிபூதிகனாய் நின்றருளினாயென்றபடி. துன்னு- திவ்யங்களான, சரீரத்திலே திவ்யங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. கரசரணமுதலாக- கரசரணவ்யக்திகளான, எல்லாவுறுப்பும்- எல்லாவவயவங்களும், உறுப்பு- அவயவம், இதுக்கு நீயேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். உன்னு- உன்னப்படுமதான, போக்யமாகையாலே ஆசைப்படும்படியிருக்குமவையானவென்றபடி. உன்னுகை- ஆசைப்படுகை, சுவை- ரஸம், ஒளி- ரூபம், ஒளியென்று ரூபத்துக்குப்பேர், ஊறு- ஸ்பர்சம், ஊறுகை- ஸ்பர்சிக்கையிறே. ஒலி- சப்தம், நாற்றம்- கந்தம், நாற்றமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் லோபியாலே லுப்தம். முற்றும்- க்ருத்ஸ்நம், நீயே- இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயேயென்றபடி. உன்னையுணர- உன்னையறிகைக்கு, உறில்- அபேக்ஷிக்கில், நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்கள். நுணுக்கம்- ஸூக்ஷ்மம், வைலக்ஷண்யங்களென்றபடி. உலப்பில்லை- அவதியில்லை, அநந்தங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. ॥௯॥

இதனில்- இதிற்காட்டில், பிறிது- வேறு, நுணுக்கங்கள்- ஸூக்ஷ்மங்களானவை, இல்லையென்னும் வண்ணம். இல்லையென்னும்படி, இதுக்குச்சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். தொல்லை- அநாதியான, நன்னூலில்- நல்ல சாஸ்த்ரத்திலே, நூல்- சாஸ்த்ரம், அபௌருஷேயமான வேதாந்தத்திலேயென்றபடி. சொன்ன- சொல்லப்பட்டதான, "அவ்யக்தமக்ஷரே லீயதே அக்ஷரம் தமஸி லீயதே தம: பரே தேவ ஏகீபவதி" இத்யாதி வேதாந்தவாக்யங்களிலே அவ்யக்தாக்ஷராபேக்ஷயா ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லப்பட்டதானவென்றபடி. உருவும்- ரூபவித்த்ரவ்யமும். அபஞ்சீக்ருதமாயில் ரூபாரூபமாகத்தக்க உத்பத்திப்ரக்ருதியுமென்றபடி. அருவும்- அரூபவித்ரவ்ய

மூ— அல்லித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே* வல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம் வண்ணமே* ॥௰॥

ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவரியை* யாம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த* வாம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து* மாம்வண்ணத்தா

ஆ—வகித்துக்கும் ஹிதத்துக்கும் நிவர்த்தகனானவனே அல்லியையுடைய திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான அழகியமார்பையுடையையாய் இவ்வழகுக்கொருநாளும் மொழிவில்லாதவனே? வேதங்களும் ஸநகாதி யோகிகளும் உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைப் பேசப்புக்கால் பேசினவம்சம் பேசிற்றுமத்தனைபோக்கி பேசாததுக்கவதியில்லை, அவர்கள் உனக்கு நல்லராய் உன்குணங்களிலேயீடுபட்டிருப்பார் உன்னைப்பேதேனுமொருபடிபேசினால் அதுவேயுனக்காம்ப்ரகாரமென்கிறார். ॥௰॥

(ஆம்வண்ணம்) ஒருவராலுமொருவகையுமறியவொண்ணாத ஸர்வேச்வரனை யுள்ளபடியேயறிந்தருளிச்செய்த ஸஹஸ்ரமாக வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழியை யதாசக்திசொல்லுமவர்களே என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்யரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வழகுக்கித்யாதியால்) தத்பவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதியால்) இந்தயோஜனையிலே உனக்காம்வண்ணமென்கிறவிடத்திலே காகாக்ஷிகளிக்கவேண்டுகையாலே இந்தயோஜனையிலேநிஷ்டமாகையாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலுமித்யாதியால்) ஆம்வண்ணத்தாலறிந்தென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயறிந்தென்று) த்ருதீயபாதத்தில் ஆம்வண்ணசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குத்தைக்குஸத்ருசமாகவென்று) ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாசக்தித்யாதியால்) அமைந்தார்தமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்ருத்யரென்று) ॥கக॥

ஈ—காரணாவஸ்தாவஸ்தனான ஜீவாத்மாவும். நீயே-இவை யித்தனையையும் ப்ரகாரமாகவுடையவன் நீயென்றபடி. அல்லித்துழாய்- பத்ரங்களை யுடையவையான தளங்களுடைய, அலங்கல்- மாலையை, அணி- அலங்காரமாக வுடைத்தான, மார்பன்- வக்ஷஸ்ஸையுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, அணி- அலங்காரம், என்னச்சுதனே- என்னுடைய அச்யுதனே, இவ்வழகுக்கொருநாளும் ச்யுதியில்லாதபடியை யெனக்குக் காட்டினவனே யென்றபடி. பர்வப்ரஸங்கத்தாலே ஸர்வாவிபூதியோகமும், த்ருதீயபாதத்தாலே ப்ராக்ருதவிக்ருதாதி நித்யவிபூதியோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று. வல்லதோர்வண்ணம்- தாங்களறிந்ததொரு ப்ரகாரத்தை, சொன்னால்- சொன்னார்களாகில், வேதங்களும் ஸநகாதிகளுமிதிசேஷ:. அதுவே- தந்தாதுமே, உனக்காம்வண்ணமே- உனக்கஸாதாரணமான ப்ரகாரமோ வென்றபடி. அவ்வளவேயுனக்குப் ப்ரகாரமன்று. இன்னுமுன்னுடைய ப்ரகாரங்களவரிமேயங்களென்றபடி. இது ஆறாயிரப்படியில் ப்ரதமயோஜனைக்கநுகுணமான ஸ்வாரஸ்யம். த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாரஸ்யமெங்ஙனேயென்னில்; வல்லதோர்வண்ணம் சொன்னால்- உன்பக்கல் ப்ரேமவான்களாயிருப்பார் தாங்கள் வல்லதேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தைச் சொன்னால், ஏதேனுமொருபடி யுன்னைப்பேசினாலென்றபடி. அதுவே யுனக்காம்வண்ணம்- அதுவே யுனக்கு நல்ல ப்ரகாரமாம்படி ஆச்ரித ஸவ்லப்யமிருப்புதியென்றபடி. ॥௰॥

ஆம் வண்ணம்- ஆகாநிறகிற ப்ரகாரம், அவனுக்குண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரமென்றபடி, இன்னதொன்றென்று இப்படிப்பட்டதாயிருப்பதொன்றென்று, அறிவதரிய- அறிவதிலே யரியவனான, அறிகைக்கசக்யனானவென்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஆம் வண்ணத்தால்- உண்டாயிருக்கிற ப்ரகாரத்தாலே, உள்ளபடியே யென்றபடி. அறிந்து குருகூர்ச்சடகோபனுரைத்த- ஸத்ருசம், ஆம்வண்ணம்- ஆகத்தக்கபடியான, அவனுக்கநுரூபமாம்படியான வென்றபடி. ஒண்- அழகியதான, தமிழ்களிவை- இந்த த்ராவிடமாலைகளுடைய, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துபாட்டுக்களையும், ஆம் வண்ணத்தால்- ஆன ப்ரகாரத்

மூ—அரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈடு—தாலே, உங்கள்நெஞ்சு ஸத்ருஶமான ஆகாரத்தாலே யென்றபடி- ஸஜ்ஞாநத்தோடே யாதல், அதன்றிக்கே யாதல், மாநஸாநுபவமாக வாதல், வாசிகமாக வாதலென்றபடி. உரைப்பார்- சொல்லுமவர்கள், என்றைக்கும்- ஸர்வகாலத்திலும், தமக்கமைந்தார்- தமக்கு பர்யாப்தரா யிருப்பார்கள், அமைவு- பர்யாப்தி. அவர்களுக்கு ஸம்ஸாரிகளைப் போல மநோவ்யதிக்க வேண்டா, இத்திருவாய்மொழியின் ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யராய் விடுவார்களென்றபடி. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவதயே ஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(மாயாவாமனனே.)

ஸ்ருஷ்டேஸ் தத்வாத்யவஸ்தாப்ரதிஷ்டேஸ் ஸகலபாஹ்யதேவஸ்யாபிஶக்தநாமதேஹ்யோ:

மோக்ஷஸ்யாஜ்ஞாநநாஶநிபந்தாஸ்வாரணதிதவேராத்ரக * ஜாநநாநாமதேஹ்யோ: ।

ஜ்ஞாநோபாஸ்யாஸ்வாஜஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயகரணாவேதவேத்யஸ்வபாவாஸ்

ஶ்ரீநாமஸ்வநாநாவிஷயஸ்திதஶ்ஶ்ரீபதி: ப்ரதிபாதி ।அ।।

(ஸ்ருஷ்டே:) நேர்பட்டோர்த்தாதி - ஸ்ருஷ்டிகளாலும், (ஸூத்ராயமாணேஷு:) திங்களும்நாயிறு மாயிதாதி - ஸூர்யாதிநக்ஷத்ராதிகளாலும், (ஸகலபாஹ்யதேவஸ்யாபி:) எத்தனையோருகமுமவையாயிதாதி - க்ருதத்ரேதாதிஸகலகாலவிபாகங்களாலும், (வேதநாமதேஹ்யோ:) உள்ளதுமில்லதுமாயிதாதி - நித்யாநித்யங்களான சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலும், (மோக்ஷநாஶநிபந்தா) காயமுஞ்சீவனுமாயிதாதி- தேஹதேஹஜந்மநாஶாதிகளை யுண்டாக்கிறதாகத்தான் கட்டிவைத்த மோக்ஷபந்தத்தாலும், (ஸ்மரணதிதவேராத்ரகநாஸ) அப்பாபத்தேற்றமுமாய் - ஸ்மரணவிஸ்மரணங்களை யுண்டாக்குகையாலும், (ஜாநநாமதேஹ்யோ:) துயரஞ்செய்மானங்களாயிதாதி - ஜ்ஞாநாதிகளாலும், (ஜ்ஞாநோபாஸ்யாஸ) இன்னதோர் தன்மையையென்றுன்னை யாவர்க்குந்தேற்றரியை - இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று எத்தனை பேரும் அறியவொண்ணாதபடி நிற்கையாலும், (ஸ்வாஜஸ்ய ஸ்வாஶ்ரயகரணாஸ) நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா - தன்னையாஶ்ரயித்தபேர்களுக்கு நன்மைகளைப்பண்ணுகையாலும், (வேதவேத்யஸ்வபாவாஸ) தொல்லைநன்னூலிற்சொன்ன வுருவுமருவுமே - ஸர்வஜ்ஞவித்ஸர்வவித்யதயா "ஸர்வவேதஸ்ய ஸூக்ஷ்மஸ்" உதாரிப்பாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலும், எம்பெருமானுடைய ஸ்வஸ்திகனென்று "மாயாவாமனனே" என்கிறதுவாக்கத்திலே மாறனாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ||அ||

+ காயஜீவாதிஜ்ஞாநாதேவ்யோ:, * நோதநாதவநதேஹ்யோ:" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் வாக்யம்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ—என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய* அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை*

ஆ—(என்றைக்குமென்னை) இப்படி ஆச்சர்யபூதமான ஐச்வர்யத்தையும், ஸர்வாத்மஸாதாரணமான ஸௌலப்யத்தையும், இவையவன்பக்கலிலே ஸம்பந்நமாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்த க்ருதஜ்ஞ விஸ்மிதராய் நிரதிசய ப்ரீதியுக்தராய் நிரஸ்தஸமஸ்த து:க்கஸந்தாபராயிருந்து நிரவதிக காருண்யரூப வ்யாபாரத்தையுள்ளபடியேசொன்னார், இதுதானும்நிரூபித்தவாறே யவன்செயலாயிருந்தது, இத்தையநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞநிஷ்டனாயிருந்த வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவித்தருளுவதே என்றுதம்மைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின அவனுடைய ஸர்வசக்தித்வ ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலேசொல்லுகிறார். ஆத்மகிங்கரபாவஸ்வீகரித்து ப்ரதிதிநமுமென்னைத்தன்னைப்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸம்ஸாரதாபத்தைப்பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநப்படுகிறதம்மை இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேவைத்து ப்ரீணிப்பிக்கிற ஆச்சர்யத்தையநுஸந்தித்து தத்ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யவனுடையவிசித்ரவிபூதிகத்வத்தை யநுபவித்தவாழ்வார் ப்ராஸங்கிகமான வ்யஸநம் தலைக்கட்டினபின்பு பழையபடியே யவிளம்பிதஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியைப்ரார்த்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்க ஸம்ஸாரத்திலேபொருந்துவார்சொல்லுமாப்போலே தம்மையிச்சரீரத்தோடேவைத்து கவிபாடுவிக்கிறவித்தை யித்திருவாய்மொழியிலே கொண்டாடிக்கொண்டுபேசுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? வித்தையஸங்கதிப்பிக்கைக்காக வ்ருத்தாநுவாதத்தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) நிரஸ்தேத்யாதி, இங்குவ்யஸநமாவது- ஸம்ஸாரதுஃகாநுபவ ப்ரவ்ருத்திபூர்வகமான ப்ரதிகூலயோகத்தை யவன்நிவர்த்திப்பியாமையாலே வந்ததுஃகம். அவனுடைய வைசித்ர்யைக்கண்டவப்ரீதியாலே யித்துஃகம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்றுகருத்து. இந்தவ்ருத்தாநுவாதத்தாலே யஸாங்கத்யசங்கைக்குப்பரிஹாரமென்னாயிற்றென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இதுதானுமித்யாதி) இதுதானுமென்றது - இப்படிதான் சொன்னதுதானுமென்றபடி. இதுதானுமென்கிறவிடத்தில் உகாரார்த்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்னவாச்சர்யங்கள்போலே இதுவுமொருவாச்சர்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. நிரூபித்தவாறேயித்யாதி - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம்பொறுக்கமாட்டாதே வ்யஸநியாநின்றதாய் அந்தக்லேசங்களைமறந்து அவனுடைய விசித்ரவிபூதியோகத்தைப்பேசி விஸ்மிதராய் ப்ரக்ருதியோடுபொருந்தாத நாமப்ரக்ருதியோடேயிருந்துகொண்டு இதென்ன செய்கிறோமென்றுவிசாரித்து ஸ்வஸ்ரூபவிரோதியாயுள்ள ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை யறுத்தருளவேணுமென்று பலகாலுமபேக்ஷிக்கச்செய்தேயு மவன்செய்தருளாமைக்குக் காரணமென்னென்றுநிரூபித்தவாறே ஸாரஜ்ஞத்திலே ஸ்ரீகோசைவைத்து சொக்கத்தாருக்கு யுக்தத்தைச்சொல்லிவைத்தாப்போலே தன்னையாச்ரயித்தார்க்கும் தனக்கும் ஸாதாரணமாகத்தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ள நினைக்கிறவவனுடைய வ்யாபாரமிதென்னுமிடத்தைக் கண்டாரென்றபடி. க்ருதஜ்ஞநிஷ்டனித்யாதி - வேதங்களும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்துடக்கமாகவுண்டான ருஷிகள்சொன்னகவிகளும் எனக்குமுந்தினவர்களான முதலாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த கவிகளும்கிடக்க க்ருதஜ்ஞநிஷ்டனானவென்னைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொள்ளுகிற விதென்னவாச்சர்யமென்றபடி. சொல்லுவித்தருளுவதேயென்றென்கிறத்துக்கு சொல்லுகிறாரென்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மேத்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) என்னாற்றன்னையின்றமிழ்

ஏ— என்றைக்கும்- எல்லாக் காலத்துக்கும், மேலுள்ள ஸர்வகாலத்துக்குமென்றபடி. யாவதாத்மபாவியாக மேலெல்லா மநுபவிக்கும்படி யென்கை. என்னை- க்ஷுத்ரனானவென்னை, உய்யக்கொண்டு- உஜ்ஜீவிப்பித்து, கிங்கரபாவ ஸ்வீகரித்தென்றபடி. போகிய- போனவையான, அன்றைக்கன்று- ப்ரதிதிநந்தோறும், என்னைத்தன்னாக்கி- என்னைத் தன்னாகவாக்கி, ஸாதர்ம்யமுடையனான வென்னைத் தன்னைப்போலே பரிசுத்தனாக்கியென்றபடி, என்னால்- ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னைக்கொண்டு, தன்னை- வேதங்களுக்கு

மூ— யின்றமிழ்பாடியவீசனையாதியாய்* நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ* ॥க॥
என்சொல்லிநிற்பனென்னின்னுயிரின்றொன்றாய்* யென்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்துத்* தன்
சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்* முன்சொல்லுமூவுருவாமுதல்வனே* ॥உ॥

ஆ— போலேவசிஷ்டர்க்கு என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுந்தன்னுடைய ஸர்வ
சக்தித்வத்தையும் ஸர்வப்ராபஹ்ய நிரதிசய போக்ய நிரவதிக தேஜஸ்ஸையும் எத்தைச்சொல்லிவ
வர்ப்பன், காருணிகமுள்ளதெல்லாம் சொன்னாற்றானவனோவென்கிறார். ॥க॥

(என்சொல்லி) என்னையுமொருவஸ்துவாகக்கொண்டு என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து ஸ
ஹ்ருதயர்களுக்காதாரமாய்நின்று வ்யாஸாதிகளைப்பண்ணினாப்போலே என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு

இ— பாடியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுபகரணமித்யாதியால்) ஈசனையென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசக்தித்வத்தையுமென்று) ஆதியாய்நின்றவென்சோதியையென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ராபஹ்யவித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனோவென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தைச்சொல்லியித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

என்னின்னுயிரின்றொன்றாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) மூவுருவா
முதல்வனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ஈ— மிதிஹாஸ புராணாதிகளுக்கும் வசிஷ்டிக்க முடியாத தன்னை, இன்- போக்யங்களான, ஸர்வஸ்
ஸத்தானே சுதிதேநாஸமாயிருக்கு மவையான வென்றபடி. தமிழ- ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிட
வங்களான மாலைகளை, பாடிய- பாடின, ஈசனை- ஸர்வநியந்தாவான, ஸர்வசக்தனானவென்றபடி.
ஸர்வசக்தனாகையாலே த்ருணத்தை வஜ்ராக்ஷமாக்கினாப்போலே யென்னைக்கொண்டு தன்னைக்கவிபாடவும்
வல்லவனேயென்று கருத்து. நானொரு வுபகரண மிருந்தபோதும் கவிபாடினவனவனென்று திருவுள்ளம்.
தன்னையின் தமிழ்பாடியவென்று விசேஷிக்கவும். ஆதியாய் நின்ற- இதுக்கு உபாதானகாரணமாய் நின்றவனை,
எனக்காதாரமாய் நின்று கவிபாடுகையாலே யிக்கவிக்கு ப்ரதானகாரணமாய் நின்றவனைவென்றபடி.
என்சோதியை- என்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸை. தானிப்ரபந்தஞ்செய்தருளி யத்தாலே ஸதாஜ்வலனாயிருக்கு
மிருப்பை யெனக்குக் காட்டினவனை வென்றபடி. என் சொல்லிநிற்பனோ- என்னவாசகஞ்சொல்லி நிற்க
க்கடவேன். அவனுடைய ஸர்வசக்தி ஸௌசீல்யாதிகளிலே எத்தைச்சொல்லி நிற்கக்கடவேனென்
றபடி. ஓரொருகுணங்களைக் காருணிகமுள்ளதனையும் பேசினாலும் முடியுமோவென்று கருத்து. ॥க॥

என்- என்னுடைய, இன்- இனியதான, நல்லதான வென்றபடி. விபரீத லக்ஷணயாஹேயமான வெ
ன்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, இன்று- இன்றைக்கு, ஒன்றாய்- ஒரு வஸ்துவாய், இத்தனைநாள் அஸத்க
ல்பமான விதுஇன்றைக்கொரு வஸ்துவாயென்றபடி. என்சொல்லால்- என்னுடைய சொல்லாலே, யான்சொன்
ன- நான்சொன்னதான, இன்கவி- போக்யமானகவி, என்பித்து- என்னும்படிபண்ணுவித்து, உக்தியுமென்னத
ன்றிக்கே கவிபாடினவனும் நானன்றிக்கேயிருக்க; உக்திகளுமென்னதாய கவிபாடினவனும் நானேயென்று
லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாம்படி பண்ணுவித்தென்று பாவம். த்ராவிடத்திலே கவியென்று பாட்டுக்கு
ப்பேர். தன்சொல்லால்- தன்னுடைய சொல்லாலே, தான்றன்னைக் கீர்த்தித்த- தான் தானேதன்னை
ஸ்துதித்தவனை, மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, என்முன் சொல்லும்- நான் கவிசொல்லும்போதெ
னக்காதாரமாயிருந்துகொண்டெனக்கு முன்னுருசொல்லுமவனை, அவன்தான்முன்னே சொல்லிக்
கொண்டுபோக நான்பின்னேயேசொன்னேனத்தனையென்று கருத்து. மூவுருவாம்- மூன்றுரூபமாக
நிற்கிற, த்ரிமூர்த்திரூபனாகநிற்கிறவென்றபடி. மூவுருவமென்கிற விடத்தில் மகாரத்துக்கு லோபி
யிலேனாவம். விஷ்ணுவதார ரூபனைக்கொண்டு ரக்ஷணம்பண்ணுகிறாப்போலே ப்ரஹ்மருத்ராதி
பதிகளைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுந்தான் பண்ணச்செய்தே ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்செய்கரார்க
ளென்றுலோகத்திலே ப்ரஸித்தம்பண்ணுவித்தாப்போலே தான்பண்ணச்செய்தேயுமிப் ப்ரபந்தத்தைநான்
பண்ணினதாக ப்ரஸித்தம்பண்ணி வைக்கிறானென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக விவக்ஷிதமாஷ்டணம். முதல்வனே—

மூ—ஆமுதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்* னாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி* தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான் றன்னைச்சொன்னவென்* வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ* ॥௩॥

அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே* தப்புதலின்றி தனைக்கவிதான்சொல்லி*

ஆ—திருவாய்மொழிபாடியருளினதன்னுடையவிந்தமாணத்தை யெத்தைச்சொல்லி வ்யவஸிப்பதென்கிறார்.॥

(ஆமுதல்வன்) ஆமிவனேஸர்வேஶ்வரனென்று தன்னையுள்ளபடியேயறிவித்து என்னாவைநியமித்துக் கொண்டுவந்து புகுந்து அயர்வறுமமரர்களுக்குபோக்யமாக நல்லவாயினியவான கவிகளைத்தான்றன்னைசொல்லுகையாகிற விம்மஹோபகாரத்தை யென்றுமறப்பனென்கிறார். ॥௩॥

(அப்பனையென்று) என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லாநிற்கச்செய்தே தப்பாதபடிசொல்லி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) என்சொல்லிநிற்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தையித்யாதியால்) ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஆமுதல்வனிவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆமிவனேயித்யாதியால்) தற்றேற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) என்னாமுதல்வந்தென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாவையித்யாதியால்) தூமுதற்பத்தர்க்குநல்லின்கவியென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹோபகாரத்தையித்யாதியால்). ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

என்னாக்கியென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்)உய்யக்கொண்டென்கிறதற்குத்

ரா—காரணபூதனானவனை, என்சொல்லி நிற்பன் - எத்தைச்சொல்லிநிற்கக்கடவேன். இந்த வாத்ஸல்யம் மென்னாலே சொல்லிமுடியாதென்று கருத்து. ॥௨॥

முதல்வன் - ஜகத்காரணபூதன், இவனா மென்று - இந்த நாராயணனே யென்று - நான்கவிபாடியேத்தும்படி ஜகத்காரணதயா ஸர்வேஶ்வரனா யிருப்பானிவனேயென்றபடி. தற்றேற்றி - தன்னை நான் தேறும்படிபண்ணி, தன்னை நானநுபவிக்கும்படி பண்ணியென்றபடி. தற்றேற்றியென்றது ஸ்வஸம்வேத்யமாய் தன்னைத் தேற்றியென்கிற வர்த்தத்தைக்கொடுக்கும், என்னாமுதல் — என்னுடையநாக்குமுதலாக, என்னுடைய வாகிந்த்ரியத்துக்குக் காரணபூதனா யென்றபடி. வந்துபுகுந்து - என்னாக்கிலே வந்து ப்ரவேஶித்து "ஸாஹோவாச தேவஸ்ஸர ஸ்வதீ" என்கிறபடியே ஶ்ரீவால்மீகிபகவானுக்கு ப்ரஸாதமாகவன் ஸௌம்யமாக ஸரஸ்வதிவந்து நாக்கிலேபுகுந்தாப்போலேயன்றிக்கே தன் ப்ரஸாதத்தினாலே தான் தானே வந்து புகுந்தென்றபடி. தூ - விஶுத்தரான, முதல் - அநாதிகளான, அநாதியாக பகவத்கைங்கர்யஸம்ஸாரரானவென்று வித்யர்த்தம். பத்தர்க்கு - பக்தர்களுக்கு, நிரதிஶயப்ரேமரான நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. நல்லின் - நல்லவினியவையான, நிரதிஶய போக்யங்களானவென்றபடி. "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றதிறே. இன் என்கிறதற்கு ஈன்என்று தீர்க்கமாக பாடமுமுண்டு. கவி — கவிகளை, தான்றன்னைச்சொன்ன — தான்தானேதன்னை யுபதேஶித்துச் சொன்னவனான, என் வாய்முதல் - என்னுடைய வாக்வ்ருத்திகளுக்குக் காரணபூதனான, அப்பனை - உபகாரகனை, என்று மறப்பனோ.— என்றுகிலும் மறப்பேனோ, ஒருநாளும் மறவேனென்றபடி, ॥௩॥

என்னாகியே - தானென்பக்கலிலேயாயே - என்னையுபகரணமாகக் கொண்டே யென்றபடி. உபகரணத்தாலே யுபாதானமான வென்னைக்கொண்டே யிப்படிதப்பாமல்சொல்லுகை யாஶ்சர்ய மன்றோவென்று ஸூசிக்கிறது. இங்கே எம்பெருமானா ரருளிச்செய்யும்படி. தான் பாடினானாகில் நிர்வாஹ்யமாய் தலைக்கட்டும்; நான் பாடினேனாகில் ப்ரமாஸப்பட்டு தப்புந்தாருமாக வொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச்செய்தேயும் என்னோட்டே ஸம்பந்தத்தால் வரும்தோஷந்தட்டாதபடி தலைக்கட்டினானிதென்ன ஆஶ்சர்யமென்று, தப்புதலின்றி - தப்புகையில்லாமல், ஶப்ததோஷ அர்த்ததோஷமொன்றுமில்லாமலென்றபடி

மூ—பொப்பிலாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு* செப்பமேசெய்துதிரிகின்றசீர்கண்டே* ॥ ச ॥
சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி* நேர்படயான்சொல்லுநீர்மையிலாமையில்* ஏர்விலாவென்னைத்
தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்* பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே* ॥ ௫ ॥

ஆ—திரிகின்றசீர்கண்டு அப்பனையென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ॥ ச ॥

(சீர்கண்டு) தன்னுடையகல்யாணகுணங்களை யுள்ளபடிகண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவிநான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் எனக்குஸாத்ருஶ்யமில்லை, இப்படிகுணலேஶமின்றியே யிருந்தவென்னைத் தன்னைப்போலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாக்கி என்னாற்றன்னை ஸர்வலோகமும்கவியை ஸாதிக்கும்படி யின்கவிபாடும்பரமனையென்று மறப்பனோவென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(இன்கவி) இன்கவிபாடும்பரமகவிகள் தனக்குளராயிருக்கச்செய்தே அவர்களைக்கொண்டு தன்னைக்கவி பொப்பில்லாததீவினையேனாயிருக்கச்செய்தே யென்னைபாத்ரமாக வடிமைகொண்டு மேன்மேலனநன்மைசெய்து

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶுத்தஸத்வாதியால்) செப்பமேசெய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேன்மேலித்யாதியால்) ॥ ச ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

சீரென்கிறதைபுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால) ஏர்விலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னைத்தன்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (இப்படியித்யாதியால்) பார்பரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ॥ ௫ ॥

✳ஆறாம்பாட்டு.✳

வாக்யார்த்தஸாரஸ்யத்தைபருளிச்செய்கிறார் (தனக்குளராயிருக்கச்செய்தேயென்று) இத் தால்ஸூக்ஷ்மான கவிகளில்லாமையாலே யும்மைகொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டா னித்தனையாகையாலி

ஈ— தன்னைக்கவிதான் சொல்லி - தன்னைக்குறித்துக்கவிகளை த்தான்தானே சொல்லி, ஒப்பிலா - ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான், ஸர்வேஶ்வரன் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளிலே பொப்பிலாதவனாயிருக்கு மாப்போலே அஜ்ஞாநஶக்திகளிலே யொப்பிலாதவனென்றுகருத்து. தீவினையேனை - க்ரூரகர்மாவானவென்னை, தீ - க்ரூரம், வினை - கர்மம். வினையுடையவன்வினையான். தன்னைச்சொல்லும்போது வினையேனென்று ரூடமாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஶுத்தஸத்வ ரவிசனாக்கியென்றபடி. செப்பமே செய்து - மேலும் நன்மைகளேயேசெய்து, செப்பம் - செவ்வை, இங்கே நன்மையைக்காட்டுகிறது. திரிகின்ற சீர்கண்டு - இதுவே காலக்ஷேபத்திரிகிற சீலத்தைக் கண்டிருந்து, அப்பனை - இப்படி உபகாரகனானவனை, என்றுமறப்பன்-என்றாகிலும் மறப்பனோ, இனியவ னவகாரம் பண்ணினால்தா னென்றால் மறக்கஶக்யமோவென்றபடி. ॥ ச ॥

சீர் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, கண்டுகொண்டு – ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டு, திருந்து - திருந்தி யிருக்கிற, ஶாஸ்த்ரங்களை நன்றாகப் ப்ரதிபாதியா நிற்கிற வென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஶப்தார்த்த ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டமான, இன் - இனியதான, ஸம்ஶ்ரவ உபாதேயமான வென்றபடி. கவி - கவிதை, நேர்பட -வாய்க்கும்படியாக, அவனுக்கு மவன்பக்கல் ப்ரேமவான்களுக்கும் ஹ்ருதயங்கமாய்க்கொண்டு ஸாதிக்கும்படி யென்கை. யான்சொல்லு நீர்மையி லாமையில் - நான் சொல்லும்படியான நீர்மை யில்லாமை யிலே, நீர்மை - ஸ்வபாவம், சொல்லுமென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்பந்தம். நான்சொல்லுகைக்கீடான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸ்வபாவங்களில்லாமையிலே யென்படி. ஏர்விலா – ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான, ஏர் - ஸாத்ருஶ்யம், என்னை- இப்படி குணலேஶரஹிதனான வென்னை. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே ஸமஸ்தகல்யாண ரஹிதனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டனாக்கி, என்னால் - என்னை யுபகரண மாக்கிக்கொண்டு, தன்னை கவிபேசுமாறு செய்வித்த தன்னை, இதுக்குப்பாடுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். பார் - ப்ருத்வியானது, பாரென்றுப்ருத்விக்குப்பேர், ஸர்வலோகமுமென்றபடி. பரவு - கொண்டாடும்படி, பரவுதல் - கொண்டாடுதல், இன்கவி - உபாதேயமானகவிகள், பாடும் - பாடாநிற்கிறவனான, பரமர் - ஸர்வோத்க்ருஷ்டனை, இத்தனைஸ்வாபனான வென்னைக்கொண்டிப்படி [illegible]த்தாலே பவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸாக்ஷாத்கொண்டறியவேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷ [illegible]கருத்து. [illegible]. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥ ௫ ॥

மூ— இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்* றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று* நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்னாற்றன்னை* வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே* ॥கூ॥

வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்* செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை* வைகுந்தனாகப்

ஆ— பாடுவியாதே, இன்றுநான்வந்து என்னுள்ளேபுகுந்து வேதங்களினுள்ளுமடங்காத தனக்குங்கூடவடங்காதகவிகளைப்பாடின வென்வைகுந்தநாதனை யென்றுமறப்பனோவென்கிறார். ॥கூ॥

(வைகுந்தநாதன்) ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்துவைத்து என்னுடைய வல்வினைகளையெல்லாம்போக்கி ஆதலால் குந்தனென்னும்திருநாமத்தையுடையனாய் என்னைத்தன்னைப்போலே தூயனாக்கி என்னாற்றன்னைவைகுந்தனைப் புகழவண்டுன் கவிசெய்குந்தன்றன்னைக்காலதத்வமெல்லா மநுபவித்தாற்றுவனோவென்கிறார். ॥எ॥

இ— தொருமாணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாட்டாலேயென்று ஸம்கதி ஸங்கதி
தை. என்னுடனாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) வன்ஸத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களித்யாதியால்) அடங்காதவென்றது - ஸ்வாபிவ்யாப்யமானவென்றபடி. ॥கூ॥
தயாவிஷயமானவென்கை.

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

என்வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) குந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) „குந்தடீகுந்தகுந்த:” என்றதிறே. தன்னையென்னாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தன்னைப்போலேயித்யாதியால்) தூயனாக்கி - பரிசுத்தனாக்கி. ॥எ॥

ஸ— இன் - “வாசோமேஸ்வதயம்” மென்கிறபடியே ஸ்வரூபநிரூபகங்களான, கவி - வசனங்களை, பாடும் - பாடத்தக்கவர்களான, பரமகவிகளால் - பரமகவிகளாலே, ஸ்ரீவால்மீகிபராசரவ்யாஸாதிகளாலும் முதலாழ்வார்களாலுமென்றபடி. தன்கவி - தனக்குஸத்ருசங்களான கவிகளை, தான்றன்னைப்பாடுவியாது - ப்ரயோஜகனான தான் நிரவதிகஸாமர்த்யனான தன்னைமுன்புபோலே யிப்போதும் பாடுவித்துக்கொள்ளாதே. இன்று - இப்போது, நன்கு - நன்றாக, உவந்து - உகந்து, இக்கவிபாடுகைதானே ப்ரயோஜநமாகவுகந்தென்றபடி. என்னுடனாக்கி - என்னையவிநாபூதனாக்கி, உடன் - அவிநாபூதன். என்னையவிநாபூதமான வபுவாகஸீகரணமாக்கியென்றபடி. என்னால் - ஸ்வஸாதகனான்னாலே, தன்னை - ஸ்வாபிவிஷ்ஜ்ஞஸாமர்த்யனான தன்னை, வன்கவி - ப்ரபலங்களானகவிகளை, ஸவேதஸாகங்கும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி நிரதிசயகல்யாணமான கவிகளையென்றபடி. பாடும் - பாடாநிற்கிற, என்வைகுந்தநாதனே - என்னுடையவைகுண்டநாயகனை, தான் வைகுண்டநாயகனாயெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமையைப்போலே திருவாய்மொழிபாடுவிக்கிறவித்தைத்தனக்கு மிகவும் பெருமையாகவுடையனாயிருக்கிற விருப்பை யெனக்குப்ப்ரகாசிப்பித்தவனையென்றபடி. என்றுமறப்பனென்று கீழோடேயந்வயம். ॥கூ॥

வைகுந்தநாதன் - வைகுண்டநாதனானதான், ‘லோகநாயகஃவாஸுதேவஸ் ஸாக்ஷீ வஜ்ராயுதஸ்ஸ்ரீ’ என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனாயிருந்துவைத்து ஒருஸம்ஸாரிபக்ஷகவிலே இத்தனைமேல்விழுந்தாலென்ன லாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. என் - பாபம்போகவேணுமென் றிச்சாலேசமில்லாதவென்னுடைய, வல் - ப்ரபலங்களான, வினை - பாபங்களை, மாய்ந்து - நசித்து, அற - அறும்படி, நிஶ்ஶேஷமாம்படியென்கை. செய் - செய்தவனான, குந்தன் - குந்தபுஷ்பம்போலே பரிசுத்தனான, தன்னையென்னாக்கி - என்னைத்தன்னாக்கியென்று ப்ரத்யயங்களை மாறியமைப்பது. ஹேயனானவென்னைத் தன்னைப்போலே யஜ்ஞாநாதிதோஷரஹிதனாக்கியென்றபடி. என்னால் - இப்படிதான் விஷயீகரித்தவென்னால், தன்னை - ஸ்வாபிவ்யாப்யவைபவனானதன்னை, வைகுந்தனாகப்புகழ - வைகுண்டனாம்படி ஸ்தோத்ரிக்க, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி நான்ஸ்தோத்ரிக்கவென்றபடி. வைகுண்டத்வமாவது - நித்யஸூரிநாயகத்வம். ஜ்ஞாநாநந்தகுணங்களுக்கொருக்காலும் குண்டநமில்லாதார் - விகுண்டர். விகுண்டாநாமயம்பதிர்வைகுண்டஃ, அவனுக்கு வைகுண்டத்வமுண்டாம்படி யிவன்ஸ்தோத்ரிக்கையாவது - லோகத்திலேயின்னான்வாக்காலே கவிபாடினபின்பு யிவனுக்கைஶ்வர்யமுண்டாயிற்றென்னுமாப்போலே இவர்புகழ்ந்தவித்தால் தனக்கு விபூதியுண்

மூ—புகழுவன்மேன்கவி* செய்குந்தன்றன்னையெந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ* ॥௭॥

ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்* பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலும்* ஏர்விலாவென்னைத்தன்

னாக்கியென்னாற்றன்னைச்* சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே* ॥௮॥

திறத்துக்கேதுப்புரவாந்திருமாலின்சீர்* இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ* மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்

ஆ—(ஆர்வனோ) என்னைக்கொண்டு தானுளனாம்படி கவிபாடினவிதரணத்தை இவ்வயோநவாக்கிகளான லோகவேதவ்யவஹாரக்களுடைய வாமத்ஸ்வகாரணங்களையும அயர்வருமமரர்களுடைய வாமத்ஸ்வகாரணங்களையுங்கொண்டு அநுஸவித்தாற்றூனார்வனோவென்கிறார். ॥அ॥

(திறத்துக்கே) ஜ்ஞானத்துக்குங்கூட வாஸ்யமல்லாமையாலே பசிக்ஷுவாயிருந்த வென்னைத்தன்னைப்போலேயாக்கி யென்னைக்கொண்டு பிராட்டியுந்தானுமாக திருவாய்மொழியாடின விம்ஸௌஹாவகாரத்தை

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— சீர்பெறவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுளனாம்படியென்று) இன்கவிசொன்னவென் திருக்கையாலே பெம்மான்புகழென்கிறது கவிபாடினவித்தரணததைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (கவியிதாசிபால்) விதீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வயோநவாக்கிதாசிஅநுஸவித்தாற்றூனென்றுமனவாலே) ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

மறப்பிலாவென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞானத்துக்குமிதாசியால்) திருமாலென்கிறவதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுந்தானுமாகவென்று) சீரென்கிறவதும் ஸ்ரீயபதிநாமாணத்தாலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடினமாணத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுகாட்டுகிறார் (திருவாய்மொழியிதாசியால்) என்னுள்சிந்தித்தார்வனோவென்று கீழ்ச்சொன்னவதைத்தையே இறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமென்று சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டுவாநராக்யன்றோவென்ன? விங்கவிவேதாவ

———

டானதாக வவன்கினைத்திருக்குமென்றுகருத்து. வண்—உதாரங்களான, தேன்—ஸ்வாதுவான, தேன்என்று ஸ்வாதுவுக்குப்பேர். கவி - கவிகளை, செய் - செய்யாநிற்கிறவனை, குந்தன்றன்னை — காஷ்டவஷ்டம்போலேயிருக்கிறவனை, என்னைக்கவிபாடுவிக்கை தன்பேறாயிருக்கையாகிற ஸௌஹாவத்தையுடையவனை யென்றபடி. சிந்தித்து — அவனுடையவிந்தமாணங்களை யநுஸவித்தென்றபடி. எந்நாளார்வன் - எந்தகாலத்திலே த்ருப்தனாவேன், காலமெல்லாமநுஸவித்தாலும் த்ருப்திவாராதென்றபடி. ॥௭॥

ஏர்விலாவென்னை — ஏர்விலாதவனானவென்னை, ஏர்வு - பொருந்துகை, கவிபாடுகைக்கு பொருந்தையான ஜ்ஞானமக்த்யாதிகளில்லாதவனான வென்னையென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைபபோலே ஜ்ஞானாதியாக்களுக்கி, என்னாற்றன்னை - ஸ்வம், சீர்பெற - கல்யாணமாணங்களுண்டாமபடி, ஸ்வதஸ்ஸகலகல்யாணமாணாதியானவன் நான்கவிபாடினவித்தால் தனக்கு கல்யாணமாணங்களுண்டாயிற்றாக நினைத்திருக்கிறானென்றுகருத்து. இன்கவிசொன்னதிறத்துக்கு - போவங்களானகவிகளைத் தான்சொன்னப்ரகாரத்துக்கு, திறம் — ப்ரகாரம், இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யவயம். ஆழியங்கை - திருவாழியாலே யழகியதானகையையுடையவனை, எம்பிரான் - இவ்வழகைககாட்டி பென்னையடிமைகொண்டஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கல்யாணமாணத்தை, என்னாஸ்தன்னைக்கவிபாடுவித்த விக்மாணத்தையென்றபடி. இதுக்குப்பருகிலுமென்கிறத்தோடே யவயம். பார் - ஸூமியும், ததஸ்தப்ராணிகளுமென்றபடி. "ஸோக்கௌராஸஞி" திவலக்ஷணா. விண் - வாரவேராமும், ததஸ்ஜநங்களுமென்றபடி. நீர் - ஜலங்களும், ததஸ்தப்ராணிகளும், முற்றுங்கலந்து — இவையித்தனையையுங்கூட்டிக்கொண்டு, இவைற்றினுடைய வாமத்ஸ்வகாரணங்களெல்லாத்தையுங் கொண்டென்றபடி. பருகிலும் — வாதம்பண்ணினாலும், அநுஸவிக்கிலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ॥அ॥

மறப்பு - விஸ்மரணம், இலா வென்னை — இல்லாதவனான வென்னை, ஸ்மரணமுண்டானவனுக்கிறே ததவஸ்மரணமான விஸ்மரணமுண்டாவது. ஒருக்காலும் ஜ்ஞானப்ரஸங்கமில்லாமையாலே ஜ்ஞானப்ரஸங்கமுமில்லாதபடி பசிக்ஷுவானவென்னை யென்றபடி. தன்னாக்கி - தன்னைப்போலே பதிஸயிதஜ்ஞானவானாக்கி, என்னால் "மறந்தேனுன்னைமுன்னம்" மென்கிற வநுதாபமுங் கூடவில்லாத வென்னால், தன்னையுற—தன்னை மஹாமதக

மூ—கியன்றாற்றன்னை* யுறப்பலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே* ||௬||
உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்* அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னாற்றன்னைப்* பதவிய
வின்கவிபாடியவப்பனுக்கு* எதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே* ||௰||

ஆ—முன்புசொன்ன ஸர்வேச்வரனுபகாரத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானகாலமெல்லா மநுபவித்தாற்றுவனோவென்கிறார். ||௬||

(உதவி) இப்படியென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளின ஸம்ஹோபகாரத்துக்குக் கைம்மாறாக வென்னுடைய ஆத்மாவை யவனுக்கடிமையாகக்கொடுக்கவேண்டில் அதுவும் பண்டேயவனுக்கடிமையாதலால் இங்குமங்கு மிதுக்கொரு கைம்மாறுசெய்யலாவதில்லையென்று அவனுடைய உபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறார். ||௰||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னவித்யாதியால்) இறப்பெதிர்காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ருத்தேத்யாதியால்) ||௬||

பத்தாம்பாட்டு.

என்னாற்றன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸர்வோபகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவும்பண்டேயித்யாதியால்) ||௰||

ஈ— ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்படி, உறுகை - ப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கை. "விரஹிவ்ருத்தர்வேத்யஸ ஸாக்ஷாத்க்ருத இவஸம்ஸ்லேஷ:" மென்னுமாப்போலே தன்னுடைய ஸ்வரூபகுணாதிகளை யெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசிக்கும்படி யென்றபடி. பல் - பஹுக்களான, இன் - அத்யந்தபோக்யங்களான, "வதாமி ஸஹஸ்ரணி ச்லோகாநாம் உக்தவாந்ருஷி:" என்னுமாப்போலே யிந்த ஸம்ஸாரத்திலே யிப்படி விலக்ஷணங்களான வாயிரம் பாட்டுக்களைப் பாடினனென்று விஸ்மயிக்கிறபடி. கவி - பாட்டுக்களை, சொன்ன வுதவிக்கு - சொன்ன உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம், இதுக்குப்பருகிலு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். திறத்துக்கு - ஸகலகாய ப்ரகாரங்களுக்கு, திறம் - ப்ரகாரம், ஏய் - அநுரூபமான, ஏய்கை - அநுரூபமாகை, துப்பரவாம் - ஸாமர்த்யமுண்டாயிருக்குமவனான, துப்பரவு - ஸாமர்த்யம், ஸர்வகார்யங்களையுமுண்டாக்குகைக் கநுரூபமான ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனானவென்றபடி. திருமாலின் - ச்ரியஃபதியினுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, இறப்பு - அதீதகாலத்திலே, இறப்பென்றதீதகாலங்களுக்குப்பேர், எதிர்காலம் - பவிஷ்யத்காலத்திலும், இதுஉபலக்ஷணம், வர்த்தமானகாலத்திலுமென்றபடி. பருகிலும் - பானம்பண்ணினாலும், அநுபவித்தாலுமென்றபடி. ஆர்வனோ - த்ருப்தனாவனோ. ||௬||

உதவி - உபகாரத்துக்கு, என்னைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வுபகாரத்துக்கென்றபடி. கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், என்னுயிரென்ன - ஆத்மாவென்ன, உற்று - ப்ரத்யக்ஷமாகஸம்ஸ்லேஷித்து, ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவித்தென்றபடி. எண்ணில் - நினைத்துப்பார்க்கில், ஆங்கு - அவ்வவஸ்தையிலே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே யென்றபடி. அதுவும் - அந்த ஆத்மவஸ்துவும், மற்று - தத்ஸம்பந்திகளான ஆத்மீயங்களும், அவன்தன்னதே - அந்த ஸர்வேச்வரனுடையதே, ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணி யமிக்கவேண்டுமவஸ்தையிலே என்னதாயிருப்பதொன்றுமில்லாமல் போய்விட்டதென்று வாக்யார்த்தம். என்னால் - ப்ரத்யுபகாரத்துக்குங்கூட யோக்யதையில்லாதவென்னாலே, தன்னை - உபகாரகனானதன்னை, பதவிய - ஸ்நிக்தங்களான, பதவியது - ஸ்நிக்தமானது, இன் - ஸ்வாதுக்களான, கவி - பாட்டுக்களை, பாடிய - பாடுவித்த, அப்பனுக்கு - உபகாரகனுக்கு, இங்கும் - இந்தலோகத்திலும், அங்கும் - திருநாட்டிலும், இங்கு - ஸம்ஸாரியாயிருந்த பத்தாவஸ்தையிலே ப்ரத்யுபகாரமில்லையாகிலும் முக்தாவஸ்தையிலேயுண்டாகலாமேயென்ன வங்குமில்லையென்கிறார். இங்கே கடாக்ஷவிஷயீகாரத்தை ப்ரத்யுபகாரமாகக்கொடுக்கநினைத்தாலும் நினைக்கலாம். முக்தாவஸ்தையிலே இப்படிநினைக்கவுங்கூட வவகாசமில்லையென்றுகருத்து. செய்வது - ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யத்தக்கது, எதுவுமொன்றுமில்லை - ஏதேனுமொருவஸ்துவில்லை. ||௰||

மூ— இன்றுமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்டு* அன்னவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்* இன்னவாறுசொன்னவோரா யிரத்திப்பத்தும்* எங்ஙனேசொல்லிலுமின்பம்பயக்குமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— (இன்றுமங்கும்) ஸ்ரீபதியானவனல்லது உபகாரகரில்லையென்னுமிடத்தை யநுஸந்தித்து அநந்ய ப்ரயோஜநரானவாழ்வார் தம்மைத்திருவாய்மொழிபாடுவிக்கருளின விம்மஹோபகாரத்தைச்சொன்ன வித்தி ருவாய்மொழி யெங்ஙனேசொல்லிலு மின்பம்பயக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— திருமாலன்றியிங்குமங்குமின்மைகண்டென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதீத்யாதி யால்) அன்னவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனென்று) இன்னவாறுசொ ன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தமமையித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ— திருமாலன்றி - ஸ்ரீபதியல்லது, இங்குமங்கும் - ஆமுஷ்மிகத்திலும் ஐஹிகத்திலும், இன்மை - இல்லாமை, வேறுரக்ஷகரில்லாமையை, கண்டு - அநுஸந்தித்து, "பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும் பங்க யத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீய்த்" தென்றதிறே. அன்னவனை - அப்படியிருக்குமவனை. அவ ப்ராப்தவிஷயத்திலே செவ்வையாயிருந்து புறம்போனால் அநந்யார்ஹராய்ப்போருகிற நம்மைப்போ லன்றிக்கே ஸ்ரீயவனே ஸர்வரக்ஷகனென்கிற ஸாமொருக்காலும் மாறாதவரானவென்றபடி. வண் - உ தாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வேஷ்டம், இன்னவாறுசொன்ன - இப்படிசொன்னதான, என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்தான் இதுக்கொருப்ரத்யுபகாரமில்லையென்றிப்படி யருளிச்செய்ததானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபா ட்டுக்களும், எங்ஙனேசொல்லிலும் - ஏதேனுமொருபடிசொல்லிலும், ஸாபிப்ராயத்தோடேயாதல் ஸாபிப்ராயம ன்றிக்கேயாதல் ஏதேனுமொருப்ரகாரஞ்சொல்லிலுமென்றபடி. சடகோபனுடையபாசுரங்களைக் கற்றவர்க ளென்றிறே ஸம்ஸாரிகளைக்கடாக்ஷிப்பது. ஆதலாலிவர்களுடைய ஸாபிப்ராயாஸாபிப்ராயங்களிரண்டு மப்ரயோஜகங்களென்றுகருத்து. இன்பம் - ஆநந்தத்தை, மோக்ஷாநந்தத்தையென்றபடி. பயக்கும் - ஸ்ரு ஷ்டிக்கும், உண்டாக்குமென்றபடி. பயக்கை - ஸ்ருஷ்டிக்கை. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதாசார்யராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(என்றைக்குமென்னை)

ஸ்வாதீஸ்வாஸ்ரூப்யஹேதூபகரணபரிநிர்வாஹ்யஸம்ஹநநா

தாஜ்ஜீவாவாதகாவாதவடிதவடநாஸக்திவைகுண்டயோகாத் ।

ஸாத்யஸ்வாதகஸ்வகர்த்ருப்ரயோஜநவிஸ்தாரஸம்ஹாராதிக்ருத்யாத்

ஸேவ்யோ தேவிஷ்ணுராஸ்வருத்யவக்ருதிவிஷயஸ்வாநுபாநகீத்ருஸாயத் ॥௯௧॥

(ஸ்வாதீஸ்வ) இன்றமிழ்பாடியவீசனை - ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (ஸ்வாரூப்யஹேதூ) தன்சொல்லாற்று ன்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயன் - ஸ்வாரூப்யஸங்கல்பனானவனாகையாலும், (காரணபரிநிர்வாஹ்யஸம்ஹநநாத்) என்வாய் முதலப்பனை - ப்ரதானனுக்குப்போலே தன்க்ருபையாலே தானேபாஸ்ரிதர்க்கு வாக்கையுண்டாக்குமவனா கையாலும், (உஜ்ஜீவாவாதகாவாத்) ஒப்பில்லாத்தீவினையேனையுய்யக்கொண்டு - அத்யந்தநிக்ருஷ்டர்களையு முஜ்ஜீவி ப்பிக்குமவனாகையாலும், (அவடிதவடநாஸக்தி) ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியித்யாதி - தன்னைக்கவிபாடுகை க்கு ஸர்வப்ரகாரத்தாலு மயோக்யரானவர்களையுங்கொண்டு பாடுவித்துக்கொள்ளவல்ல அவடிதவடநா ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தாகையாலும், (வைகுண்டயோகாத்) வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே - ஸ்ரீவை குண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்யஸ்வாதகஸ்வ) வல்வினைமாய்ந்தறச்செய்குந்தன்றன்னை - ஆஸ்ரித

ரு— தா— ருடையவாவங்களை நிவ்ருத்தமாம்படி பண்ணவல்ல ஸர்வஶக்தனாகையாலும், (ஶக்த்ய) ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ் - திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (ஜய ப்ரஸாதக ஸௌசீல்ய) திருமாலின்சீர் - ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், (ஸிதத்வாத்) பதவியவின்கவிபாடியவப்பனு க்கு- உபகாரகனாகையாலும், எம்பெருமானுடைய நிதான ஸ்வரூபாதிகளை அவிஷயமான தத்திலே மூட் டாநிற்கிறானென்று "என்றைக்குமென்னை" யென்கிற ப்ரகரணத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௰ - அ - ௯.

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— இன்பம்பயக்கவெழின்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை* யின்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்ற

ஆ— (இன்பம்பயக்க) இப்படி என்னைத்திருவாய்மொழிபாடுவித்தருளுகைக்காகத் திருநாட்டினின்றும் அ ங்கேயெழுந்தருளியிருந்தபடியை ஸவிகாரமாகத் திருவாறன்விளையிலேவந்துபுகுந்து என்னைத்திருவாய் மொழிபாடுவித்துப் பாட்டுக்கேட்டருளி திருவடி பெருமாள்குணங்களைச்சொல்லக்கேட்டருளி ஸஹோதர நிலையிலே பிராட்டி நித்யயௌவனையாயிருந்தாப்போலே நித்யயௌவனனாயிருந்த திருவாறன்விளையை யென் றோசென்றநுபவிக்கப்பெறுவதென்று உதாநாயிக்கிறார். ஸாஹசர்யாதிசயத்தாலே தங்களுக்கின்ப

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— என்னுடையப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை யிப்போதேபோக்கி யென்னையுந்திருவடிகளிலேசேர்த்தருளவே ணுமென்று "பரமபதவுலகிலே" யலத்தினவாழ்வார் ப்ரஸாதாநுப்ரஸாதமாகவந்த விஷ்வக்ஸேநாதிக ளாநுஸந்தாநமும் தம்மைக்கொண்டுகவிபாடுவித்த வாத்ஸல்யத்தைபநுஸந்தித்தவிதுவும் தலைக்கட்டினபி ன்பு பழையபடியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தந் தலையெடுத்தென்னை யிப்போதேதிருநாட்டிலே சேர்த்தருளவேணுமெ ன்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டியிருக்க வின்னமிச்சரீரத்தோடேயிருந்து திருவாறன்விளையிலே போயடிமைசெ ய்யவேணுமென் றித்திருவாய்மொழியிலேபேசுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) *

முதற்பாட்டு

இன்பம்பயக்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹசர்யேத்யாதியால்) இனிதென்கிறதற்குத்

ஸ— இன்பம்- ஆநந்தமானது, பயக்க- ஸவிக்கும்படி, ஸந்நிதாநஸாஹசர்யத்தாலே தங்களிருவருக்குமா நந்தவ்ருத்தி யுண்டாம்படி யென்றபடி. இனிது- இனிதாக, நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாகவென்றபடி. இதுக்கு வீற்றிருந்தென்கிறதோடே யந்வயம். எழில்- உஜ்ஜ்வலையான, "ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீ" மென்று ஸத்ருசித்திருமகனே யிவளுக்கநுரூப னென்னும்படி நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய லாவண்யஶா லிநியான வென்றபடி. மலர்மாதரும்- ஸரஸீருஹவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரும், தானும்- அவ ளும் மேல்விழும்படி அதிபோகஸாரனான தானும், உடன்- இருவருங்கூட, வீற்றிருந்து- வீறுதோற்றவிருந் து, வீறு- உத்கர்ஷம். ஸர்வேஶ்வரத்வமான வுத்கர்ஷந்தோற்றும்படி திருமாமணி மண்டபத்திலே யிருந்தருளி யென்றபடி. இவ்வேழுலகை- இந்த ஸப்தலோகங்களை, லோக்யந்த இதிலோகா:- பதார்த்தா:. த்ரிகுணகாலஶுத்தஸத்வப்ரக்ருதிஜ்ஞாநரூப ஸதாவித்யா வேதநமும் ஸஜாதீயநித்யரூப த்ரிவிதசேதநருமென் றிப்படி ப்ரமாண ஸித்தங்களான ஸகல பதார்த்தங்களையுமென்றபடி. இதுக்காள் கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். இன்பம்பயக்க- ஆநந்தம் பிறக்கும்படி, "ராஜ்ஞீ தாவநுவ்ருத்ய ரா ஜ்யம் ஸாநுகம்பம்" ப்ரஹ்ருஷ்டமுதிதோ லோக:" என்கிறபடியே மாதாபிதாக்களான தாங்களிருவ ருங்கூட விருந்து ரக்ஷிக்கத் துடங்கினவாறே லோகங்களுக்கு நிரதிஶயாநந்தமுண்டாம்படி யென்கை,

மூ— வெங்கள்பிரா* னன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யன்புற்றமர்ந்துவலஞ் செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ* ௧௧
ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியகலிடமுற்றவுமீரடியே* யாகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையு*

ஆ— மூண்டாம்படியாகவும், அபர்வருமமரர்களுக்கினிதாம்படியாகவும் பிராட்டியோடேகூடத்திருமாமணிமண்டபத்திலே வீற்றிருந்தருளி யிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்கவாள்கின்ற வெங்கள்பிரான் அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ் திருவாறன்விளையன்புற்றமர்ந்து வலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாக வற்றேயோவென்கிறார். ௧
(ஆகுங்கொல்) ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கே யகலிடமுற்றவு மீரடியேயாகும்படி யளந்தருளின ஸ்ரீவாமநனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற உபகாரத்துக்காகக் கொடிகட்டி யலங்க்ருதமான திருவாறன்விளையை உதநகவ-ந்த்ராதி ஸாமஸ்த வ்யாவஸிதமாய் ஹிமஶீதளமான நீர்கொண்டு தூவி வலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமோவென்கிறார். ௨

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வருமித்யாதியால்) ஆகவற்றேயோவென்றது - ஆகமாட்டுமோவென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருஸந்தேஹமின்றிக்கேயென்று) எழுந்தருளியிருக்கிறவென்கிறது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். மாகந்திகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியித்யாதியால்) மாகந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாநேநேத்யாதியால்) ௨

ஈ— ஆள்கின்ற- வஶிவர்த்தியாநிற்கிற, எங்கள்பிரான்- எங்களுடைய உபகாரகன், தன்னுடைய ஸம்பத்தை யெங்களுக்குக் காட்டி யென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழி பாடுவித்தெனக்கு மென்னநுபவமியிகளுக்கும் உபகாரகனான வென்றபடி. அன்பு- ஸ்நேஹத்தை, உற்று- ப்ரசுரமாகவஸ்ரீத்து. திருவாய்மொழிகேட்கைக் கநுகூலமாயிருப்பதொரு தேஶத்தைப்பெற்றோமென்றந்ததேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹயுக்தனு வென்றபடி. அமர்ந்து- ஸுஸ்திதனாய், அத்தேஶத்திலிருந்துதிருவாய்மொழி கேட்கையிற்காட்டில் வேறொரு ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாதவனு வென்றபடி. உறையும்- கலாதாரங்கள்போலே தீர்க்கம் ப்ரவாஸித்துப்போகாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் பாடின ஸ்ரீராமாயணம் கேட்கைக்கித் திருவயோத்யியிலே திருத்தம்பிமாருந்தாமுங்கூடப்பெருமாள் பேரோலக்கமாக விருந்தாப்போலே நான்பாடின திருவாய்மொழி கேட்கைக்காகத் திருவனந்தாழ்வான்மேலே நாய்ச்சிமாரோடேகூட நித்யஸூரிஜநங்களோடேகூட வவன்வஸிக்கிற தேஶமானவென்றபடி. அணிபொழில்- ஊருக்கலங்காரமான வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, இதுக்குக் கைதொழுமென்கிறதோடே யந்வயம். அன்புற்று- திருவாய்மொழி கேட்கைக் கநுகூலமான தேஶமிதுவென்று அத்தேஶத்திலே ப்ரஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, அமர்ந்து- அத்தேஶவாஸத்திற்காட்டில் வேறொருப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷியாமல், வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணி, கைதொழுநாள்களும்- கைகளாலே தொழும்படியான தினங்களும், "ஸஞ்சாஞ்ஜலி புடாஹ்ருஷ்டா:" என்கிறபடியே யஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கும் தினங்களுமென்றபடி. நாள்களுமென்கிற பஹுவசநத்தாலே யவற்றினுடைய தைர்க்யவர்ஷம் ஸூசிக்கிறது. ஆகுங்கொலோ- உண்டாகுமோ. "கதாஹ்நீம் ஸகாருஸ்ய ராமஸ்யாநுகமே சாக்ஷ யஸ்வி: । ஸஹாயநம்பஸஹஸ்ராத்ரா வஶ்யபதிஹாராவலம்" என்னுமாப்போலே யிக்காலமே யக்காலமாகாதோ வென்றபடி. ௧௨
ஆகுங்கொல்ஐயம்- ஆகமாட்டுமோ வென்கிற ஸந்தேஹம், இது ஶக்யமாமே,வென்கிற ஸந்தேஹமென்றபடி. ஐயம்- ஸந்தேஹம், ஒன்றின்றி- ஶங்கைத்துமில்லாமல், இத்தனை உபாஹந விவ்வாமநவ்யூஹவாரிக்கு லோகங்களளக்க ஶக்யமோவென்று கலங்கின தேவர்களுடைய ஸந்தேஹமெல்லாம்போம்படி யென்கை, இதுக்கு நிமிர்ந்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அகலிடம்- விஸ்தீர்ணமான ஸம்ருதிபானது, இடம்- ஸம்ருதி, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நமும், ஈரடியேயாகும்பரிசு- இரண்டடியே யாகும்படியாக, நிமிர்ந்த- த்ரிவிக்ரமனையளந்தவனை, திருக்குறளப்பன்- ஸ்ரீவாமநனான உபகாரகன், குறள்- வாமநன், அமர்ந்துறையும்- வாஸஸ்தானத்திற்காட்டிலும் பொருந்திவஸிக்கிற ஸ்தலமான, மாகம்- ஆகாஶத்திலே, மா- மேகத்து, தம்-

மூ— மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கணீடுமதிட்டிருவாறன்விளை* மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக் கூடுங்கொலோ* ॥உ॥

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை* யாடும்பரவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றி யவனுறையும்* பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்தாறங்கப்பன்னினர்வாழ்* நீடுபொழிற்றிருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொனிச்சலுமே* ॥ந॥

ஆ—(கூடுங்கொல்) ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேயெழுந்தருளி யிருக்கும்படியைக்கண்டு கைதொழுகையன்றியே அவனுக்குங்கூட ப்ராப்யமாய், ஸாங்கவேதவித்ப்ரதானராய், தத்வஹிதபுருஷார்த்தயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டானஶீலராயிருந்த திவ்யஜனங்கள்வாழ்கிற திருவாறன்விளையை நிச்சலுந்தொழக்கூடுமேயோவென்கிறார். ॥ந॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ— கோவிந்தனையித்யாதிபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதியால்) ஆதிஶப்தத்தாலே விரோதிநிராஸகத்வமும் ஶத்ருணாம் ஸிம்ஹவதபயகத்வமும் விவக்ஷிதம். ஆடுபறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) அவனுறையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கேத்யாதியால்) அதில்ஸாங்கஶப்தத்தாலே ஆறங்கமென்றது வ்யாக்யாதம். பஞ்சமஹாயஜ்ஞஶப்தத்தாலே வேள்வியைந்தென்கிறது வ்யாக்யாதம். ॥ந॥

ரா— ஆகாஶமென்றபடி. திகழ்- விளங்காநிற்கிற, கொடி- த்வஜங்களையுடையவையான, மாடங்கள்- ஹர்ம்யங்களையும், நீடு- உந்நதங்களான, மதிள்- ப்ராகாரத்தையு முடைத்தான, மதிள் திருவாறன் என்கிறவிடத்திலே ளகாரஸ்ய தகாரே உத்தரஸ்தானே டகாராதேஶ:. திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, மாகந்த- ஆமோதமயமான, ஸுகந்தகர்ப்பூராதி திவ்யத்ரவ்யவாஸிதமான வென்றபடி. நீர்கொண்டு- ஸலிலங்களைக்கொண்டு, தூவி- "ஸிஞ்சந்தி ஸலிலாங்கர்ப்பூர ஸிதஶீதே வாரிணா" என்கிற கணக்கிலே யெங்கும் திருநீர்பரிமாறி. வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணங்களைப்பண்ணி, கைதொழக்கூடுங்கொலோ- அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டநுபவிக்கக்கூடுமோ. ॥உ॥

வைகலும்- ஸர்வதா, கூடுங்கொல்- இது ஆதராதிஶயத்தாலே கீழ்ச்சொன்னத்துக்கநுபாஷணம். கோவிந்தனை- கோவிந்தனை, கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டனையென்றபடி. மதுசூதனை- மதுஸூதனனை, ரக்ஷ்யவிரோதிநிராஸகனையென்றபடி. கோள்- பலிஷ்டமான, அரியை- ஹரியை, ஸிம்ஹத்தை, ஸிம்ஹம்போலே ஶத்ருக்களுக்கநபிபவநீயனான வெம்பெருமானை யென்றபடி. ஆடு- ஆடாநிற்கிற, ஆடுகை- நர்த்தனம்பண்ணுகை. எம்பெருமானுக்கு வாஹனமாயிருக்கிற ஹர்ஷாதிஶயத்தாலே நர்த்தனம்பண்ணுமாப்போலே ஶோபநீயகதிஶாலியான வென்றபடி. பரவைமிசை- பக்ஷியின்மேலே, கருடன்மேலே யென்றபடி. கண்டு- திருவாறன் விளையினின்றும் என்னைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக விங்கே யெழுந்தருளக்கண்டு, கைதொழுதன்றி- கைகளாலே தொழுகையன்றிக்கே, இதுக்குத்தொழவாய்க்குங்கொலென்கிறத்தோடே யந்வயம். எழுந்தருளினவிடத்திலே யவனைக்காண்கை போராது. அவ்வூரிலேபோயவனைக் காணவேணும் என்று கருத்து. அவனுறையும்- அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற்கிற விடமான, இது திருவாறன்விளைக்கு விஶேஷணம். பாடும்- பாடாநிற்கிற, உச்சைஸ்ஸ்வரமாகச் சொல்லப்படாநிற்கிறவையான வென்றபடி. பெரும்புகழ்- விபுலமஹத்குண ப்ரதிபாதகங்களான, நான்மறை- நாலு வேதங்களையும். வேள்வியைந்து- யஜ்ஞங்களைந்தையும், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையுமென்றபடி. ஆறங்கம்- ஷடங்கங்களையும், பன்னினர்- நன்றாக நிரூபித்தவர்கள், வாழ்- ஸம்பதநுபவத்தாலே ஸேவியாநிற்கிற ஸ்தலமான, நீடுபொழில்- விஶாலோத்யானஶாலியான, திருவாறன்விளை- திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேஶத்தை, நிச்சலும்- நித்யமும், தொழ- ஸேவிக்க, வாய்க்குங்கொல்?- கிடைக்குமோ, நித்யமும் ஸேவிக்கும்படி என்றைக்குக்கிடைக்கப்புகுகிறதென்று த்வரிக்கிறபடி. ॥ந॥

மூ—வாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமெப்பொழுதுமனத்தீங்குநினைக்கப்பெற* வாய்க்குங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை* வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த* வாய்க்குமணிநிறக்கண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே* [ச]

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்* பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்பனமர்ந்துறையு* மலரின்மணிநெடுமாடங்கணீடுமதிள்

ஆ—(வாய்க்குங்கொல்) ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளுகையாலே யதார்த்தமான கல்யாணகுணங்களையும் ஸௌலப்யாதிகுணங்களையுமுடையனாயிருந்த வவனெழுந்தருளியிருந்த திருவாறன்விளையிலே அவன்றிருவடிமலர்களை நெஞ்சாலேயநுபவிக்கக்கூடுமோவென்கிறார். [ச]

(மலரடிப்போதுகள்) தன்றிருவடிமலர்களை யென்னெஞ்சத்தெப்பொழுது மிருத்திவணங்கித் திருவாய்மொழிபாடியநுபவிக்கும்படி திருவனந்தாழ்வான்முதலாகவுள்ள பலரடியார்முன்பருளிய பரமகாருணிக

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

இ— வடமதுரைப்பிறந்தவாய்க்கும்பெரும்புகழென்றதை பித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேயித்யாதியால்) வாய்க்கும்மணிநிறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரூபவைத்யாதியால்) ப்ரஸவோதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) [ச]

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

வணங்கவென்கிறதற்குப் ப்ரகாரதர்ஶநமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கியித்யாதியா

ப— வடமதுரை - உத்தரதேசஸ்தமான ஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனை, வாய்க்கும் - அத்தாலேவாய்த்திருக்கிற, ஸ்ரீமதுரையிலே யவதரிக்கையாலே ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ப்ரகாசியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - அபரிமிதங்களான கல்யாணகுணங்களையுடையவனை, மூவுலகீசன் - த்ரிவிதசேதநாசேதநநியந்தாவான, வாய்க்கும் - ஸித்தமாயிருக்கிற, அவதரிக்கையாலே மிகவும்ப்ரகாசியாநிற்கிறதென்றபடி. அணி - அலங்காரமான, அதிமநோஹரமானவென்றபடி. நிறம் - காந்தியையுடையவனை, கண்ணபிரான்றன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை உபகாரகனுடைய, தன்னென்றது அஸாதாரண்யோக்தி. மலர் - விகஸிதங்களான, அடிப்போதுகளை - சரணகமலங்களை, போது - புஷ்பம், இங்கு கமலம்விவக்ஷிதம். இதுக்கு நினைக்கவென்கிறதோடே யன்வயம். ஈங்கு - இந்ததேசத்தலே, வாய்க்கும் - ஸஹஜமாகஸித்தமாயிருக்கிற, கரும்பும் - இக்ஷுக்களும், பெரும் - பெரியதுகளான, கரும்புகளுக்கும்நிழலாம்படி யுந்நதங்களானவென்றபடி. செந்நெலும் - சிவந்தகதிர்களையுடையவையான நெல்லுப்பயிர்களுமான, வயல் - கழனிகளாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவாறன்விளை, திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, நிச்சலும் - நித்யமும், எப்பொழுதும் - ததாவிக்ஷணந்தோறும், மனத்து - மநஸ்ஸிலே, நினைக்கப்பெற - ஸ்மரிக்கப்பெறுகைக்கு, பெறவென்கிறத்தாலே ஸ்மரிக்கையே பேறென்றுதோற்றுகிறது. "ஸம்வத்ஸரே ஸம்ஸ்ம்ருதி:" என்றதிறே! வாய்க்குங்கொல் - கிடைக்குமோ. [ச]

மலர் - விகஸிதமான, அடிப்போதுகள் - தன்திருவடித்தாமரைகளை, என்னெஞ்சத்து - என்னுடையமநஸ்ஸிலே, எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், இருத்தி - ப்ரதிஷ்டிதங்களாக்கி, வணங்க - நான்ஸேவிக்கும்படி, திருவாய்மொழிபாடியநுபவிக்கும்படியென்கை. இதுக்கருளியவென்கிறதோடே யன்வயம். பலரடியார்முன்பு - ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் ஸ்ரீபராசரபகவான் முதலாழ்வார்களென்கிற விதக்தபேர்களான அடியார்முன்னே, அடியார் - தாஸ்யரஸிகர்கள், அருளிய - என்பக்கல் விசேஷித்துக்ருபைபண்ணினவனை, "[illegible]" என்று முதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினாப்போலே யென்றுகருத்து. பாம்பணை - நாகஶயநனை, அப்பன் - பரமகாருணிகன், அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், அத்தேசவாஸத்திற்காட்டில் வேறொன்றை யபேக்ஷியாமலென்றபடி. உறையும் - நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமான, மலரில் - புஷ்பங்களையுடையவையான, இல்லென்றது ஹேத்வர்த்தீயம். புஷ்பாலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. மணி - ரத்நமயங்களான, நெடு - உத்துங்கங்களான, மாடங்கள் - க்ருஹங்களையும், நீடு - அத்யுந்நதங்களான, மதிள் - ப்ராகா

||ரு||
மூ—திருவாறன்விளை* யுலகுமலிபுகழ்பாடநம்மேல்வினையொன்றுநில்லாகெடுமே*
ஒன்றுநில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்* ரன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கைய
ணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தா* னென்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரா* னின்ற
||கூ||
வணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே*
நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை* நீணகரத்துறைகின்றபிரானெடுமால்கண்ணன்விண்

மரந்துறையும் திருவாறன்விளையினுடைய வுலகமலிபுகழ்பாட நம்முடையக்லேசமெல்லாந்தீரும், திருவாற
||ரு||
ன்விளையைப்பாடுங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைகுறித்தருளிச்செய்கிறார்.
(ஒன்றுநில்லாகெடும்) அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கை யணிநெடுநதோள்புணர்ந்தருளி அத்திரும
ணப்புணர்ந்தருளின திருவழகையென்று மென்னெஞ்சந்துதிப்ப வென்னெஞ்சுள்ளேபுகுந்திருக்கிற பிரான்
நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவே உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர்? உங்கள்ஸகலது:க்கங்
||கூ||
ளும்போமென்கிறார்.

ல்) பாம்பணையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானிதர்ஶியால்)
||ரு||
பாட்டுக்குஸங்கதி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைப்பாடுங்கோளிதர்ஶியால்)

* ஆறும்பாட்டு. *

||கூ||
என்னெஞ்சந்துதிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்திருமணமிதர்ஶியால்)

திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய, இதுக்குப்புக
ழ்களைபுழுடைத்தான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்தினுடைய,
ழோடேயகயம். உலகமலி - லோகத்திலேமலிந்ததான, ஸர்வாதிகமானதென்றபடி. புகழ - கீர்த்தியை, பா
ட - பாடினால், நம்மேல்வினை - நம்முடையமேலேயிருக்கிறகர்மங்கள், ஒன்றுநில்லா - லேசமும்நில்லாமல்,
||ரு||
கெடும் - நஷ்டங்களாம்.
அன்று - ஶிஶுபாலன் விவாஹம்பண்ணுவதாக ஸந்நத்தனாய் வந்திருந்த காலத்திலே, அங்கு - அந்த யுத்த
பூமியிலே, அமர் - யுத்தத்திலே, வென்று - ஜயித்து, ஶிஶுபாலாதிகளை யென்கிறசேஷம். நங்கை யுருப்பிணி
யென்று மாறியநுபிப்பது. நங்கை - ஸௌந்தர்யஶாலினி வடிவழகுடையாள, நங்கை - வதுவெனல். உருப்பிணி -
ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடைய, அணி - அலங்காரஸாமிகளான, அணி - அலங்காரம். ஶாகவாக்யத்தில் வஸ்து
ஹாஸம். நெடும் - பெரியதுகளான, அதிஶயிதஹோர்த்ங்களான வென்றபடி. தோள் - புஜங்களை, புணர்ந்
தான் - ஸம்ஶ்லேஷித்தவனை, என்றும் - ஸர்வதினங்களிலும், எப்போதும் - சதுராவி ஸர்வக்ஷணங்களிலும்,
என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மநஸ்ஸானது, துதிப்ப - ஸ்தோத்திக்கும்படி, அவ்வவதானத்தையுமவ்வழகையுங்கொ
ண்டாடும்படி யென்றபடி. உள்ளே - என்னெஞ்சுக்குள்ளே, இருக்கின்ற - ருக்மிணிப்பிராட்டியை கல்யா
ணம் பண்ணினபோதுள்ளவதிருக்கோலத்தோடே வநதிருக்கிறவனை, பிரான் - மஹோபகாரகன், நின்ற -
எல்லாருங்கண்ணாலே காணும்படி நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, அணி - ஜகதலங்காரமான, திருவாறன் விளை
யென்னும் - திருவாறன் விளையென்கிற, நீணகரமது - அந்தப்ரஸித்தமான மஹாநகரத்தை, நீள்நகரமென்கிற
விடத்திலே ளகாரஸ்வரோ நகாரோ உஹபோணகார ணகாதேசம். தொண்டீர் - பகவத்விஷயத்திலே வா
ஸமுடையவர்காள்? தொண்டு - வாஸம், தொண்டுடையவர் தொண்டர், தொண்டீரென்று ஸம்போத
நம். உள்ளி - மநஸ்ஸாலே யநுஸந்தித்து, தொழுமின் - ஸேவியுங்கோள், தீவினை - க்ரூரபாவங்கள்,
ஒன்றுமிலவா - லேசமும் நிற்கமாட்டா, முற்றவும் - ஸமஸ்தபாவமும், கெடும் - நஷ்டமாய்விடும், கெடு
||கூ||
மென்கிற மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபம்.
அதுவே - அந்த திருவாறன்விளையே, நீணகரம் - தீர்க்கமாயிருந்து ஸகலவிபவைகங்களும் ப
ண்ணும்படியான ப்ராகாரமும், மலர்ச்சோலைகள் - ஸம்பகவகுளாதிரூப வ்ருக்ஷங்களாலே, சூழ -
வரிவதமான, திருவாறன்விளைநீணகரத்து - திருவாறன்விளையாகிற மஹாநகரத்திலே, உறைகின்ற - நீ
த்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனை, பிரான் - என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவித்த மஹோபகாரகனு
ன, விண்ணவர்கோன் - நித்யஸூரிநாயகனை, நெடுமால் - ஆஶ்ரிதர்பக்கலிலே தீர்க்கவ்யாமோஹத்தை
யுடையவனை, கண்ணன் - அதவாவ க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தவனை, வாணபுரம்புக்கு - பாணாஸுரனுடைய

மூ—ணவர்கோன்* வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து* வாணனையாயிரந்தோடுணி
த்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே* ௭௨

அன்றிமற்றொன்றிலநின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்* நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையி
ன்னெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்* சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை* யொன்றிவ

ஆ— (நீணகரமதுவே) திருவாறன்விளையென்னும் நீணகரமதுவேபரமப்ராப்யம், அதுபெறுகைக்குபாயம் அதிலேநின்றருளினவன், அவனுகிருன் அயர்வறுமமரர்களதிபதியோடிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமஹோததியாகையாலே ஸ்ரீவஸுதேவரெயிலே யாஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநார்த்தமாகவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணன், அவனல்லதுபாயமில்லை, அவனை ஶரணம்புகுங்கோ ளென்கிறார். ௭௩

(அன்றிமற்றொன்றிலம்) ஶரணம்புக்கால் நம்மவெகுதிதஞ்செய்தருளுமோவென்னில், பரமேவதிமேவ

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— நீணகரமதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) நீணகரத்துறைகி ன்றபிரான்சரணென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுபெறுகைக்கித்யாதியால்) நெடுமாலி த்யாதிதோள்துணித்தானித்யந்தத்துக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகிருனித்யாதியால்) அதில்நெடு மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவரெயிலேயித்யாதியால்) பண்ணியருளினவென்கிறதற்கு க்ருஷ்ணனுடைய ஸ பம். வாணபுரமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) அன்றிமற்றொன்றில மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனல்லதித்யாதியால்) இதுக்குப்பரமதாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அவனையித்யாதியால்) ௭௪

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

அகலிரும்பொய்கையின்வாய் நின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்)

ஶப— பரத்தைப்ரவேஶித்து, முக்கட்பிரான்- ப்ரபலாஶ்ரிதஸம்ரக்ஷகமான நேத்ரத்ரயத்தையுடைய பா ணாஸுரனுக்குபகாரகனான ருத்ரனை, இதுக்குப் போர்கள்செய்தென்கிறதோடே யந்வயம். கண்பிரான் என்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்ய பகாரேபரே டகாராதேஶ:. தொலைய - ஸர்வஜ்ஞனும்படி, பாணாஸுர ரக்ஷணம்பண்ணினது போருமென்று உபாதனும்படியென்கை. வெம்போர்கள்செய்து - க்ரூரங்களான யுத்தங்களைப்பண்ணி, வெம்மென்று - உக்ரம், போர் - யுத்தம், ருத்ரனை யுத்தங்களைப்பண்ணியென்று அநே கத்வம் ப்ரதிபக்ஷபாஹுள்யாபேக்ஷம். வாணனை - பாணாஸுரனை. ஆயிரந்தோள் — ஸஹஸ்ர ஸங்க்ய பாஹுக்களை, அநேகத்வம். துணித்தான் - சேதித்தவன், சரண் - ஶரணம், திருவாறன்விளையை ப்ராபிக்கைக்குபாயம் என்றபடி. அன்றி - அவனன்றிக்கே, மற்றொன்றிலம் - வேறொரு வுபாயமுடை யோமல்லோம். ௭௫

அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இரும்- பெரியதான, அகாதமானவென்றபடி. பொய்கையின்வாய்- ஸரஸ்ஸினி டத்திலே, வாய்- இடம், நின்று- முதலையாலே ப்ரஸ்தனாய்க்கொண்டு வழிக்கமாட்டாதேநின்று. இதுக்கேத்திய வென்கிறதோடே யந்வயம். நின்சரணேயன்றி- உன்திருவடிகளையொழிய, மற்றொன்றிலமென்று- வேறொரு கதியுடையோமல்லோமென்று, தன்- தன்னுடைய, நீள்- நீளுமவையான, ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் வரத் தக்கவையான வென்றபடி. கழல்- திருவடிகளை, ஏத்திய- ஸ்தோத்ரம்பண்ணின, ஆனையின்- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வானுடைய, நெஞ்சிடர்-மநஸ்ஸில் து:க்கத்தை, தாமரைபுஷ்பங்களை திருவடிகளிலே சாத்தப்பெற்றிலேனென் கிற ஆர்த்திது:க்கத்தை யென்றபடி. தீர்த்த- நிவாரணம்பண்ணினவனான, பிரான்- உபகாரகன், ஆனை யிடரைப் போக்ினதுவும் தமக்குபகரித்ததாக நினைத்திருக்கிறார். சென்று- ஆஶ்ரிதஸமீபத்தாலே வந்து, அங்கு - அவ்விடத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஸாத்ம்யமாக உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறவஸ்துமான, இதுவும ருக்குவிஶேஷணம், செழும் - அழகியதான, பொழில் — உத்யாநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, திருவா றன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யநகரத்தை, ஒன்றி- கிட்டி, வலஞ்செய்ய - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணினவ்,

மூ— லஞ்செய்யவொன்றுமே தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே* ॥அ॥

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்* நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழிலினுள்ளுநவின்று* யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை* மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே* ॥௯॥

ஆ—னுப் ஶரணாகதனை ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடைய பாபத்தையெல்லாம்போக்கி யவனைரக்ஷித்தருளின ஶரணாகதவத்ஸலனல்லனோ திருவாறன்விளையிலே யிருக்கிறான், அவன்நம்முடைய ஸம்ரக்ஷணஞ்செய்தருளும் ஆதலாலுங்களுடைய ஸம்ஸாரதுக்கங்களும்போம்படி திருவாறன்விளையிலே போயநுபவியுங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

(தீவினை) திருவாறன்விளையேயோ ப்ராப்யம், திருநாடன்றோவென்னில்? நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகராய்த்தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையைக்கண்டால் திருநாட்டைவிட்டு இத்தையே ப்ராப்யமாகக்கொண்டு ஸர்வகரணங்களாலுமநுபவிப்பார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்கு மிதுவே ப்ராப்யம், என்னெஞ்சும் திருவாறன்விளையை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுமேயோவென்று மநோரதியாநிற்கும், அதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ॥௯॥

இ—அன்றியித்யாதிக்கும் தன்னீள்கழலேத்தியவென்கிறதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகதனை வென்று) ஆனையின்நெஞ்சித்யாதி விளையிடத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதி இருக்கிறானென்னுமளவாலே) இவ்வளவுக்கும் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

திருவாறன்விளை ஸர்வர்க்காஶ்ரயிக்கைக்காக வீஶ்வரனாலே பரிக்ரஹமாயிருக்க வித்தை நிவ்ருத்தப்ரதிபந்தகராய்த் திருநாட்டிலேபோமவர்கள் வந்தநுபவிப்பரென்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோ வென்னவதரிப்பிக்கிறார் (திருவாறனித்யாதியால்) தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்தி லபேக்ஷிக்கிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையைக்கண்டாலித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகரணேத்யாதியால்) யாவருமென்கிறபதத்திலே யபிப்ரேதமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேப்ராப்யமென்று) ॥௯॥

ஈ— தீவினையொன்றும் — க்ரூரபாபங்களொன்றும், ஒவ்வொன்று ஸம்போதநம். பாபிஜநங்காளென்றபடி. உள்ளத்தின்சார்வு - உள்ளத்திலேசார்வையுடையவை, அல்ல - மநஸ்ஸிலேஸ்திதியுடையவையல்ல, மநஸ்ஸிலேநிற்கமாட்டாதே நசித்துப்போமென்கை. ஆதலாலங்கேபோய் அநுபவியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ॥அ॥

என்சிந்தனை— என்னுடைய விசாரமானது, என்னுடைய மநோரதமானதென்றபடி. இதுக்குக் கூடுங்கொலென்றுமென்கிறதோடே அந்வயம். தீவினை- க்ரூரபாபங்கள், உள்ளத்தின்சார்வு- மநஸ்ஸிலே சார்வையுடையவை, மநஸ்ஸிலே ஸ்திதியை யுடையவை. அல்லவாகி- அல்லாததுகளாய், ஸகலமும் நிவ்ருத்தங்களாயென்றபடி. தெளிவிசும்பு- தெளிவைக் கொடுக்குமாகாஶத்திலுடைய, பரிபூர்ணாநுபவமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுடைய வென்றபடி. ஏறல்- ஆரோஹணமானது, உற்றால்- கிட்டினால், உறுகை- கிட்டுகை, ப்ரதிபந்தகங்களும் நிவ்ருத்தங்களாய் ஸ்ரீவைகுண்டாரோஹணமும் வந்து கிட்டினாலென்று வாக்யார்த்தம் இதுக்கு வணங்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாவினுள்ளும்- வாக்கிலும், உள்ளத்துள்ளும்- மநஸ்ஸிலும், அமைந்த- அந்த வாங்மநஸங்களுக் கநுரூபமாம்படி பூர்ணமான, அமைவு- பூர்த்தி. தொழிலினுள்ளும்- காயிகவ்யாபாரங்களிலும், த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ. மநோவாக்காயங்களாலே யென்றபடி. நவின்று- அப்யஸித்து, நவிலுகை- அப்யஸிக்கை. ஆதராதிஶயத்தாலே மாறிமாறி அநுபவித்தென்றபடி. யாவரும்- எல்லாரும், முக்தராய்ப்போவாரெல்லாருமென்றபடி. இது நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷணம். வந்துவணங்கும்- இவர்களெல்லாரும் வந்து ஸேவிக்கிற ஸ்தலமான; பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை- பூம்பொழில்களை யுடைத்தான திருவாறன்விளையாகிற வந்திவ்யதேஶத்தை, மேவி- ஆஶ்ரயித்து, வலம்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி; கைதொழ- கைகளாலேயஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண் டநுபவிக்க, கூடுங்கொலென்னும—

மூ—சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மைத்தேவபிரானறியுஞ்சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்களொன்றுமில்லைச்* சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையானிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்* சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே* ௰

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித் தீர்த்தனுக்கே* தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்

ஆ—(சிந்தை) திருநாடுங்கூடவும், என்னுமதுவஸிதியாலே யும்மைத்திருநாட்டேறக்கொண்டெழுந்தருளிற்செய்வதென்னென்னில், திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான பாபத்தைபோக்கி யென்னைத்திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கப்பண்ணினபின்பு திருவாறன்விளையென்றால் என்னெஞ்சு தாழ்ந்துகிடக்கும்படியறியானோ, ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்கிறார். ௰॥

(தீர்த்தனுக்கற்றபின்) திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்றிருக்கைக்கு விரோதியானவென்னுடைய பாபத்தைப்போககுகையாலே வஸிதம். அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் அதிலும்வஸிதம். அவனை

✳ பத்தாம்பாட்டு.✳

இ—திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றை யென்னெஞ்சறியாதென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிவிசேஷணத்தால்) தீர்த்தனுக்கென்கிறவதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையேப்ராப்யமிசேஷணத்தால்) ஸ்ரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிசேஷணத்தால்) ப்ராப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறன்விளையென்றாலிசேஷணத்தால்) ஸிதிபவாதத்துகருத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனல்லனோவென்று) ௰॥

✳ நிகமனம்.✳

மனத்தனனாகியிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாறனிசேஷணமெம்பெருமானென்னுமள

ரம—கிடைக்குமோ வென்று நினையாநின்றது. ௰கூ॥

நிலத்தேவர்குழு - ஸம்ஸாரான ஸாமவதருடையஸமூஹமானது, குழு - ஸமூஹம், சிந்தையினால் - மநஸ்ஸாலே, சொல்லினால் - வாக்காலே, செய்கையினால் - காயிகவ்யாபாரத்தாலே, வணங்கும் - ஸேவியாநிற்கிற, இவ்வூருக்குவிசேஷணம். சிந்தைமகிழ் - ஸநாஸேவிக்கிறவர்களுடைய சித்தத்தை யாநந்திப்பிக்கிறதான, திருவாறன்விளை - திருவாறன்விளையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறை - வஸியாநிற்கிற, தீர்த்தனுக்கு - தீர்த்தனுக்கு, பரமபாவநஸ்வபாவனுக்கென்றபடி. அற்றபின்னே - அறுதியாகத்தீர்ந்தபின்பு, அவ்வூரிலெம்பெருமானுக்கே பரந்யாஸவிசேஷமாக வ்யவஸித்துத்தீர்ந்தபின்பென்றபடி. சிந்தை - என்னுடையநெஞ்சானது, மற்றொன்றின்திறத்ததல்லாத்தன்மை - திருவாறன்விளையொழிய வேறொன்றின்விஷயத்திலேயிராத ஸ்வபாவத்தை, இங்குவேறென்றது திருநாட்டை. அதின்பேர்சொல்லுகையுங்கூட வஸஹ்யமாகையாலே வேறொன்றென்று ஸாமாந்யமாகநிர்தேசிக்கிறார். திறம் - விஷயம், திறத்திலேயிருக்குமது திறத்தது, தன்மை - ஸ்வபாவம், வேறொன்றையுத்தேச்யமாக வுடைத்தாயிராத ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. தேவபிரான் - நித்யஸூரிநாயகன், அறியும் - அறிவன், சிந்தையினால் - என்னுடையமநஸ்ஸாலே, செய்வ - செய்யப்பட்டவையான, மாயங்கள் - ஒருவர்க்குந்தெரியாதே மறைக்கப்பட்டவர்த்தங்கள், தானறியாதன - ஸர்வஜ்ஞனானதானறியாதவைகள், ஒன்றுமில்லை - என்னுடையமநஸ்ஸிலேயிருக்கிற வர்த்தங்களிலே அவனறியாததொன்றுமில்லையென்றபடி. ஆதலாலென்னைத் திருவாறன்விளையிலேதானே கொண்டுபோய்ச்சேர்ப்பனென்றாகருத்து. ௰॥

தீர்த்தனுக்கு - பாவநஸ்வபாவனானவனுக்கு, அற்றபின் - அநந்யார்ஹஸேஷமாகத் தீர்ந்தபின்பு, மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி - வேறொருஉபாயமில்லையென்று நிஸ்சயித்து, தீர்த்தனுக்கே - திருவாறன்விளையிலேயிருக்கிற பரமபாவநனுக்கே, தீர்த்த - ஸுப்ரஸித்தமான, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும்விட்டு இவனுக்கேயடிமையாக வ்யவஸிதமானவென்றபடி. மனத்தனனாகி - மநஸ்ஸையுடையவனாய், செழும் - செழித்ததான, குணங்களைச் செழிப்பிக்குமதானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலே

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைக* தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பார்தந்தேவியர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸ்ரீவாஶித்த திருவாய்மொழிகள் இவைவல்லா ரவைற்றிலும்பவித்ராஸநதரென்று ஐந்த்ராதிதேவர்கள்ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் பத்நிகளுக்குச் சொல்லுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—வாலே) அதில்நின்றருளினவெம்பெருமான் ஸ்வபாவத்தைப்பேசக்குகையாலே பவித்ரமென்றபயம். பவித்ரஸ்பர்ஶத்தாலே தீர்த்தஸ்பர்ஶம்வ்யவஹாரம். த்ருதீயபாதத்தில் தீர்த்தஸ்பர்ஶத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலுமித்யாதியால்) திருவாய்மொழிக ளதிலும்பவித்ரமென்றபயம். தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைவல்லாரித்யாதியால்) ஸ்ரீவாஶித்ததிருவாய்மொழிகளென்னுமளவு மாழ்வார்தாமாக வருளிச்செய்ததைச்சொன்னபடி. இவைவல்லாரதிலும் பவித்ரஸநதரென்றது — ஐந்த்ராதிகள்சொன்னதாக வாழ்வாரநுகரித்ததைச்சொன்னபடி. ॥கக॥

ஸ—யிருக்கிற வாழ்வாரருளிச்செய்ததான, தீர்த்தங்கள் - தீர்த்தங்களான, பரமபாவநங்களான. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், ஆயிரம்பாட்டுமாயிரந்தீர்த்தமென்றுகருத்து. இவைபத்தும்வல்லார்களை — இந்தபத்துபாட்டுக்களையு மப்யஸிக்குமவர்களை, தேவர் - ஐந்த்ராதிதேவதைகள், வைகல் - ஸர்வதா, ஸர்வகாணிகடலைத்தீண்டலாகாதென்றுப்போலே யொருகாலநியதியன்றிக்கேயென்றபடி. தீர்த்தங்களேயென்று - பரமபவித்ரஸநதரேயென்று, ஏகாரத்தாலே அதில் ஸம்ஶயலேஶமில்லையென்றபடி. இதுக்கு உரைப்பரென்கிறத்தோடேபயம். பூசித்து - பூஜித்து, நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தம்தேவியர்க்கு - தங்களுடைய தேவிகளுக்கு. உரைப்பர் - ஸ்ரீதிவஸீவாஹத்தாலே சொல்லாநிற்பர்கள். ॥கக॥

ஸஹஸ்ரஶாக்²யம்ஶாகோ²பஶ்ருதிதமஸ்த்ருஷ்டபாந்து
ஸ்வதோஷ்யகம்பஷ்ட்ஜூவித்ஜநாநபத்நிகாம் ।
ஶ்ரீதாஸ்ருதேஷ்வதாஸ்பதணவிஶதஶ்ருதிவிமலம்
ஸ்ஸத்யபாஜவ்ஷ்டாத்ருவ்யஸநஜிதபஶ்சிம்ஸ்ரீஸம்ஶிதம் ॥

ஜ்ஞாநவைராக்³யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஶ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்பம்பயக்க.)

தேவ்யா நித்யோபபோகாத் ஸ்ரீதவஸதயா நந்தகீத்யாத்மதாநாத்
சேஷஶாயித்வாத் ருக்மிண்யபிமதகலநாத் பாணதோஸ்சேதநாச்ச ।
க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷா உதிதவிஷயே ஸந்நியாநாத் ஸ்வாமிபாவாத்
ஸ்தோத்ரூணாம் தேஹஜாதம் வ்யதயதி ஹரிஸ்ஸ்வாத்மபோக்யாயயி ॥ ௭௦ ॥
ஶார்ங்கஶங்காஸஹிஷ்ணும் ப்ரஶஸ்தஜநதாமஹாத்ம்யஸ்வரக்ஷம்
வ்யாக்ஷேபஸ்வப்ராக்ஷாக்ரம் உபிஜநஸ்தோத்ரஹிதாம்ஶயஞ்சம் ।
ஸ்வீயாக்ருஷ்டிஶ்ரீதாக்கம் ஸ்வாரணஸாவிஶதம் விஸ்மயாஹாப்திமக்நம்
ஸ்தோத்ரேபாஜஞ்சராஜ ஸ்வாதிக்ருதவஹாரம் ஸவ்ய தேஶநிஷ்டபோத்ரம் ॥ ௭௧ ॥

(தேவ்யா நித்யோபபோகாத்) இன்பம்பயக்கவித்யாதி - பெரியபிராட்டியாருந்தானுமாக நலமந்தமில்லதோர்நாட்டுக்குள்ளே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஸ்ரீதவஸதயா) அகலிடமுற்றவுமித்யாதி - கூடுங்கொல்வைகலுங் கோவிந்தனையித்யாதி - வாதநத்ருஷ்டிராத்வேண வவதரித்தாஸ்ரீதர்க்குச் சொல்விற்றுச் செய்யுமவனுகையாலும், (நந்தகீத்யாத்மதாநாத்) வாய்க்கும்பெரும்புகழ் மூவுலகீசன் - நிரவதிகக்கீர்த்தியாலே பூஜ்யனுகையாலும், (சேஷஶாயித்வ) பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும் - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையவனுகையாலும், (ருக்மிண்யபிமத) உருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள் புணர்ந்தான் - ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கபிமதகலபத்திலே யுதவுகையாலும், (பாணதோஸ்சேதநாச்ச) வாணபுரம்புக்கு முக்கட்பிரானைத்தலைய வெம்போர்கள்செய்து வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் - நெற்றியிலே கண்படைத்தருத்ரனை ரக்ஷகனாகப்பற்றினேம் என்றிறுமாந்து தேவர்களோடேவிரோதித்த பாணாஸுரனிருந்தவிடத்தேசென்று ஸௌஶீல்யகுணத்தாலே அவனுக்கு ரக்ஷகனான ருத்ரனை முன்னே பராஜிதனாகப்பண்ணி பின்னையவனுடைய வாயிரங்கரங்களைக்கழிக்கையாலும், (க்ராஹக்ரஸ்தேபரக்ஷா) அகலிரும்பொய்கையின்வாயித்யாதி - ப்ரபலமானமுதலைகையிலே யகப்பட்டதந்யமக்யாய்நின்ற கஜேந்த்ராழ்வானைக்ருபைபண்ணி அதில்நின்றும் விடுவித்து ரக்ஷிக்கையாலும், (உதிதவிஷயேஸந்நியாநாத்) யாவரும்வந்துவணங்கும் பொழில்திருவாறன்விளையதனை - அயர்வறுமமரர்களும் வந்தாஸ்ரயிக்கும்படி ஸதிஸாரவ்யமான திருவாறன்விளையிலே யெழுந்தருளுகையாலும், (ஸ்வாமிபாவாத்) திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே - தன்னிடத்திலே ப்ரவணரானவரை ஐதரவிஷயநிஸ்ப்ருஹராம்படி பண்ணவல்லஸ்வாமியாகையாலும், திருவாறன்விளை யெம்பெருமான்தன்னை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறபேர்களுடைய தேஹத்தையெல்லாம் ஶரீப்பியாநிற்கிறுனென்று "இன்பம்பயக்க" என்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலேயருதியிடப்பட்டதென்கிறுர்.

॥ ௭௦ ॥

இப்படி ஸப்தமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களானகல்யாணகுணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறுர்.

ஶார்ங்கஶங்கையை ஸஹிக்குமவனுய், ஆஸ்ரிதருடையமஹாத்ம்யத்தை ஶரீப்பிக்குமவனுய், தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை வெளியிடுமவனுய், அதினுடையப்ரகாரங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனுய், தன்னுடையஸ்வஜநஸௌஹார்த்தத்தை தர்ஶிப்பிக்குமவனுய், ஸ்வாஸ்ரிதருடையகூப்பீட்டைப் பரிஹரிக்குமவனுய், அவர்களுக்குவிஶதமாக ஸ்வஜீவிஷயனுமாய், ஆஶ்சர்யவிபூதிகனுமாய், ஆஸ்ரிதரை ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே போஜிக்குமவனுய், ஸ்தோதாக்களுடையதேஹத்தை ஹரிக்குமவனான வெம்பெருமானை ஸப்தமஶதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனுக ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறுர்.

॥ ௭௧ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

தத்ஷ்வம்ஷஷோஜ்ஞம் விஹிதஸவிஶேஷப்ரபத்தி: ஷோயாஸாங்க்ஷிஜ்ஞஸ்தித ஸ்ப்ருஹயஸ்ஸ்வஸ்தேஶதே ।
ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மஸ்ப்ருஹாஸிரஸிநிஷ்ப்ரஶமேநஸ்வ தஸ்மிந்ஸ்வீயம் ப்ரஸாதம் ஸம்வயதி ॥௧௫॥
ஸ்வாநுஸாராத்ஶங்காஸம்ஶ்ரிதமஹாத்ப்ரகடயநுஸ்வபோதப்ருஷம் தத்க்ருத்ஸ்வவிஷயஜ்ஞாப்ரணயிதாம் ।

இச்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே ஏழாம்பத்துக்குள்ள ஸங்கதியை அருளிச்செய்கிறார் (தச்சேஷஹ்ருதி) ப்ராப்யப்ராபகங்களான ஸாமாந்யவிசேஷங்களாலே விசிஷ்டனான ஸ்ரீபதி திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பணமாய் ஆத்மயாத்ராஸ்வரூபேண ஶரணவரணம்பண்ணச்செய்தேயும் தம்முடைய தம்தலைக்கட்டக்காணாமையாலே விஷண்ணராய் ஆற்றாமையின்மிகுதியாலே 'ஸம்ஸாரஇயங்களைவிட்டென்னை ஹிம்ஸித்துன்திருவடிகளைச் சேராதபடிபண்ணப்பார்த்தாயாகாதே" என்று 'ப்ரணயாத்ரோஹிதாத்யவிக்ஷேபாராவம்" என்கிறகணக்கிலே உபாலம்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீகஜநாதிநிவர்த்தகனை தஜ்ஞனை எம்பெருமானை ஸமர்த்திகரித்தருளுகிறாரென்கிறார்: ॥௧௫॥

இச்லோகத்தில் ஸ்ரீகாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வப்ரதிபாதகமான ஏழாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளிலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவேஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஸ்வாநுஜதி) கீழுலகமுண்டபெருவாயாவில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ப்ரபதநம்பண்ணச்செய்தேயும் ஸம்ஸாரைபுருாமையாலே விஷண்ணராய் நீஎன்னை உன்திருவடிகளிலே சேரவொட்டாதபடி பண்ணுகிறாயாகாதே இப்படிபண்ணுகிறஸாமர்த்யத்தாலே உனக்கென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று முதற்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானைவைத்துக்கொண்டிறகையாலே எம்பெருமான் தன்திறத்தில் ஸ்ரீதர்பண்ணும் ஶாஸ்யஶங்கையை ஸஹித்தருளுமவன் என்றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் பெரியபெருமாளோடே கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியினுடைய திருத்தாயார் எம்பெருமானைநோக்கி இவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே என்று ஸம்ஶ்ரிகுமபாசுரத்தாலே ஸ்வஜநஸமாஶ்ரயணம் எம்பெருமானுக்குள்ள ஸக்தியையும் ஸக்திஸமயிதத்வத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஸ்வாஶ்ரிதஸமாஶ்ரயஸாதகனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகுணப்ரஸங்கத்தாலே மோஹித்தபிராட்டி பாசுரத்தாலே திருப்பேரைக்குப்போகாமல் நிற்கவல்லேனல்லேனதேயென்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸ்ரீதாரகத்வப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில எம்பெருமானுடைய அவதாராபதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன்பண்ணும்ரக்ஷாப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கையாலே ரக்ஷாதத்வப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் "அன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி" என்கிறபடியே கௌஸல்யாநந்தநரான ஶ்ரீராமனதிசரஜநாத திவ்யசரிதாப்ரபாவாவதாந திவ்யாவதாநங்களை அநுஸந்தித்து அவன் நிவிஷ்டஜநாதஶரண்யனென்றுகொண்டு ஸகலஜநஸமாஶ்ரயணப்ரகாஶகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "உன்னையொன்று

ஸ்ரீதாரக்ஷ்ணே ஸ்வத்ராணவிஶதஸ்ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமஸ்ஸ்வாந்தளபாங்ஜநஸ்தோத்ராவ்யாஸாஜித்வஶீக்ருதஸ்வாமிஹ ।

கொல்சேர்வதுவே” என்றுகேட்டாரடைய நீராம்படிகூப்பிடுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வாஶ்ரிதர்பண்ணும் க்ருதங்களை மதிப்பியாநிற்பனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸாவநாவுகஷத்தாலே ஸ்வ்ருக்ஷஸநாகாரமாகத் தோற்றுகிறச்செய்தேயும் ஸாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்கிடையாமையாலே கரைந்து நோவுபடும் பிராட்டி பாசுரத்தாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்நினைக்குந்தோறும் மனதிலேவுகாஶியாநிற்ப னென்றுகொண்டு ஸ்ம்ருதிவிஷயத்வத்தை உபபாதித்தருளினர். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தனது ஆஶ்சர்யநாநாவிபூதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு அவனது விசித்ரவிபூதிகத்வத்தையருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் “நீயென்னை இப்படிக்ருதியிலேயேன்வைத்தா” யென்று எம்பெருமானைக்கேட்க ஜோகோபகாரமாக நம்ஸ்வாமிவாமிவசனவிபூதிகளை உள்ளீடாக வைத்த திருவாய்மொழியைப் பாடுவிக்கைக்காகவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, ‘ஸ்ரீவால்மீகிஸமவான் உள்ளிட்டாநிற்க என்னைக்கொண்டு பாடுவிப்பதே’ என்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரஸ்வீகாரகுணத்தை அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானைக்கவிபாட வினைகளொன்றுநில்லாகெடுமென்றுகொண்டு எம்பெருமானுடைய ஸ்தோத்ரஜநாவஹாரகத்தை அருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸாம்ஸாரஸம்காரஸஹத்வாதிகளாலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனென்றருளிச்செய்தாராயிற்றென்கிறார். ।௭௯।

ஸ்ரீமதேஶ்ரீஶைல ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேஶிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யவரவரமுநயே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி-எட்டாம்பத்து.

மூ— தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவமற்றமரராட்செய்வார்* மேவியவுலகமூன்றவையாட்சிவேண்டுவேண்

✳ திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். ✳

ஆ— (தேவிமாராவார்) கீழில் திருவாய்மொழியிலே ப்ரார்த்தித்தபடி பெறுமையாலே ஸத்ருஶவஸ்தாய் எம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களை அதிஶங்கைபண்ணும்படி கலங்கி 'காணுமா

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸேவ்ய ஸ்ரீவேதாந்ததேஶிகாய நம:. ✳

ஸம்பூர்ணஜநபாஸ்யராஜஸத்யயோகாதிநாயகம் ஸ்வரூபஸ்யாபிரோதே: ।

அபிராமிதஸ்வாமிஜாதபேயம் ஜநாநாம் ப்ரார்த்யமாநம் ப்ரஸம்ஶயம் ॥

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— தாம்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படி திருவாறன்விளையிலே அவன் எழுந்தருளியிருக்கக் காணுமாறருளாயென்றிவர் இத்திருவாய்மொழியிலே அலற்றுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வஸதஸிப்பிக்கிறார்- (கீழில்தாத்) ப்ரார்த்தித்தபடியே பெறுமையாலேயென்றது - நினைத்தக்ஷணத்திலே திருவாறன்விளையைக் காணப்பெறுமையாலே யென்றபடி. அதிஶங்கைபண்ணும்படி என்கிறவிடத்தில் "வ்யாதவ்யாஜக்ருதஜ்ஞஸ்யாநந்தஸ்யாஸ்வாவ: । ஸத்வேதாநிர்ணந்தஸ்ய ஶங்கோதாத்யஸம்க்ஷயாஸ்" என்கிற ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம். காணுமாறருளாயென்கிறவித்தாலே திதிக்ஷாயாஸ்யஶ்யமென்கிற ஸமஸகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸங்க்ரஹிதமாயிற்று. அதாவது:— ஆஸ்ரிதர்காணவேணுமென்று இச்சித்தால அவனுக்குத்தான்த்ரஷ்டுமுக்தி இப்பத்தினுடைக் ப்ரதேதிலே இப்படிசொல்லுகையாலே ஸங்க்ஷேபநந்தரம் இப்பத்துக்கெல்லாம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. இத்தால்கீழ்ப்பத்திலே அநிஷ்டஸம்ஸநம்பக்கத்தைச்சொல்லி இப்படி அநிஷ்டஸம்ஸக்கம் தனக்குஸ்வாஸமானாலும இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம்

ஸ— தேவிமாராவார்- உனக்கநுரூபவதேவிகளாயிருப்பார், திருமகள்பூமி- ஸ்ரீதேவியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும், தம்மிதவராயீநனுப்க்கொண்டு நீ கார்யம் செய்யும்படி உனக்கு ஸஹாயைகளாயிருப்பார் ஸ்ரீஸூரிகள், இப்படி "நகஸ்யதாவராத்ரதி" என்பாரும அருகேயிருக்க எனக்கு க்லேஶப்படவேண்டின ஹேது வென்னென்று கருத்து. ஏவ- நீ ஆஜ்ஞாவிக்க, கைங்கர்யம் ப்ரியமானுப்போலே "க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்கிறபடியே ஏவி அடிமை கொள்ளுகையும் மிகவும் ப்ரியமாயிருக்குமிறே; "ஸஹாஸம்ஹீரயாவாவா" என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே அநுஸந்திப்பது ஆட்செய்வார்- கைங்கர்யமபண்ணுவார், மற்றமரர்- ஸ்ரீஸூரிகளுக்கு வேறான அமரர், அவர்களுக்கு ப்ரதிநிதிகளான அமரரென்றபடி. ஸ்வதந்த்ர ஸங்கல்பத்தாலே பிராட்டிமாருக்குப் பிறக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் அவர்களோடவனுக்கு கைங்கர்யம் பண்ணப்பெறுகையாலே தங்களுக்குமுண்டாகையாலே அவர்களோடு துல்யமாக விகல்பிக்கலாம்படி இருக்கிற நித்யஸூரிகளென்கை. "வேதம வல்லார்களைகொண்டு" என்கிறபடியே இவர்களெல்லோரும் ஸாக்ஷாத்காரமாயிருக்க நான் க்லேஶப்படுவதே என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஐஶ்வர்யத்தில் குறையுண்டாகில கார்யம் செய்யமுடியுமோ வென்னில்; மேவிய- ஸம்விதங்களான, ஆஶ்ரிதமானவென்றபடி. "ஐஶ்வரோதேஹி ப்ரஸாதாஸநம்" என்கிறபடியே உன்பக்கல் பொருந்தினவையான என்கை. உலக மூன்றவை- அந்த ப்ரஸித்தங்களான மூன்று லோகங்கள். லோகத்ரயம், ஸதாஸத:. த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களென்றபடி. ஆட்சி- ஆளப்படுமவை, நியாம்யங்களென்றபடி., வேண்டுவேண்டு- இந்த ஐஶ்வர்யத்துக்கு தத்தத்காலங்களிலே வேண்டின வேண்டினவையான

மூ—டுருவமின்னுருவம்* பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே* யாவியேயமுதே
அலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய்* ॥க॥
காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீர்களலமரவினையேன்* பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பேரே

ஆ— ரருளாய்” என்றுகூப்பிடுகிறார். ஶ்ரிய:பதியாய் நீளாநாயகனாய் ஶேஷஶேஷாஶந ஶர்வாதிப்ரப்ருதி நாநாவிதாநந்த பரிஜநபரிவாரிகா பரிசரித சரணயுகளனாய், நிகிலஜகதுதய விபவலய லீலனாய், ஸர்வஸமாஶ்ரயணீய ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுண விக்ரஹனாய், ஸௌஶீல்யாதி ஶேஷ ஶேஷாஶந பதகதர்ஶநனாய், ஸர்வேஶ்வரனாய், நிரதிஶய ஸௌந்தர்ய ஸம்பந்நனாய், எனக்குதாரகனாய், போக்யனாய், ப்ராணதஜனஸஞ்ஜீவன நிவர்த்தநஸ்வபாவனாய் இருந்த- உன்னைக்காணுமாறருளாயென்கிறார். ॥க॥

இ—ஸர்வஜ்ஞத்வமாகவே செய்தருளுமென்னுமிடத்தை இப்பத்திலேயருளிச்செய்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸம்பத்தியாகிறது. இவ்வர்த்தத்தை “ஶயாநீஶோ வாஸம் ஸ்ம ரேத” என்றுவாயர் அருளிச்செய்தார். *

முதற்பாட்டு

பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரிய:பத்யாதியால்) ஏவமற்றமராட்செய்வாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷஶத்ராதியால்) உலகமூன்றவையாட்சியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலஜகதாதியால்) பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ணதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதியால்) ஆவியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குதாரகனென்று) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யனென்று) அலைகடல்கடைந்தவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணதாதியால்) ॥க॥

ஶ— உருவம்- ரூபங்கள், மின்னுருவம்- உனக்கு திவ்யவிக்ரஹங்கள், பாவியேன்றன்னை- உன்னழகுகளை அநுபவிக்கப் பெறாதபடி பாபத்தையுடையவனான வென்னை, பாவத்தை யுடையவன் பாவியான். இது பாபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது பாவியேன் என்று ரூபமாயிருக்கும். தன்னை யென்று ஸாபேக்ஷ ப்ரயோகம். அடுகின்ற- பீடிக்கின்ற, ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகக் கொண்டு பீடிக்கின்ற என்றபடி. கமலக்கண்ணது- தாமரைஸத்ருஶநயனங்களை யுடைத்தான, கண்ணை உடைத்தானது கண்ணது, இதுமணிக்கு விஶேஷணம். ஓர்பவளவாய் விலக்ஷணப்ரவாளாகாரமான. வாய்- அதரம், அத்யுஜ்ஜ்வலப்ரவாள ஸத்ருஶாகாரமான வென்றபடி. மணியே- நீலரத்நமே, ஒரு நீலரத்நமானது தாமரைமலர்களையுடையதாய் ப்ரவாள ஸத்ருஶாகாரமாயிருந்தாற்போலே இருக்கிறவனே என்றபடி. ஆவியே- ப்ராணனே, விஶ்லேஷித்தால் எனக்கு ஜீவிக்கப்போகாதபடி இருக்கிறவனே என்றபடி. ஒரு வாயவிஶேஷமன்று இவருக்கு ப்ராணன், நாய்ச்சிமாரோடும் விபூதியோடுங்கூடி அழகிய கண்ணும் வாயும் வடிவுமாயாயிற்றிவருடைய ப்ராணனிருப்பது. அமுதே- நிரதிஶயபோக்யனே, தாரகமான ப்ராணமாத்ரமாய் போக்யவஸ்து புறம்பே தேடவேண்டியிராதே போக்யமும் நீயேயாயிருக்கிறவனே என்றபடி. அலை- தேவாஸுரர்களாலே கடைந்து தலைக்கட்டவொண்ணாதபடி அலைபாநிற்கிற, கடல்- ஸமுத்ரத்தை, கடைந்த- மதநம்பண்ணிக்கொடுத்தவனை, அப்பனே- உபகாரகனே, ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தாகிலும் உபகரிக்குமவனே என்றபடி. காணுமாறு- உன்னை நான் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கும்படி, அருளாய்- நீ க்ருபை பண்ணவேணும். அவர்களுக்குப்போலெனக்குக் கடல் கடையவேண்டா, அவ்வடிவைக்காட்ட அமையும், ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் நீயே என்றிருப்பாருக்கிவ்வளவும் செய்யலாகாதோ என்று கருத்து. ॥க॥

காணுமாறருளாய் என்றென்றே- உன்னைநான்காணும்படி க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்றலற்றி பலற்றியே, கலங்கி- மோஹித்து, கண்ணநீர்கள்- நேத்ரஜலங்கள், அலமர- ப்ரவாஹங்களாய் ப்ரவஹிக்க, வினையேன்- உன்னைக்காணப்பெறாதபடி பாபங்களையுடையவனான நான், பேணுமாறெல்லாம்பேணி- ஆசைப்படும்படியெல்லாமாசைப்பட்டு, பேணுகை- ஆசைப்படுகை. மடலூரும் தூதுவிட்டும் ஶரணம்புகுந்தும் மோஹித்துக்கிடந்தும் இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக வாசைப்பட்டேனென்றபடி. நின்பெயரேபிதற்றுமாறு •

மூ— பிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ* காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணா தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே*
பேணுவாரமுதேபெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா* ௨
எடுத்தபேராள னந்தகோபன்றன் னின்னுயிர்ச்சிறுவனே யசோதைக்* கடுத்த

ஆ—(காணுமாறருளாய்) இப்படிகாணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீர்களலமறவினையேன் இதற்குமேல் இல்லையென்னும்படி யாசைப்பட்டாலும் உன்திருநாமங்களையே சொல்லிக்கூப்பிடப்பெறுமிதுவோ எனக்கருளுமருள். இங்ஙனன்றிக்கே காணுமாறருளாய் காணவேணுமோஎன்னில், காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தாருக்கு சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணியன்றோ உன்னைககாட்டிக்கொடுத்தருளிற்று. நெஞ்சாலே அநுபவிக்கலாம்படி உன்னையெனக்கு போக்யமாகத் தந்தருளின பரமோதாரனல்லையோ? மற்றுமாசைப்பட்டாரெல்லாருக்கும் உன்னைபோக்யமாகக்கொடுக்குமவனல்லையோ? மஹார்ணவமக்நமான ஜகத்தையெடுத்து ரக்ஷித்தருளின பரமகாருணிகனல்லையோ? காணுமாறருளா? யென்கிறார். ௨

(எடுத்த) ஸ்வச்சந்தமாய் எடுத்தாப்போலே எடுத்தநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் யசோதைப்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— பேணுமாறெல்லாம்பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்இத்யாதியால்) நின்பெயர்பிதற்றுமாறருளெனக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருநாமங்களையேயித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்தில் விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அவற்றிற்குப்ரயோஜநம்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (காணவேணுமோஎன்று) காகுத்தாகண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவர்க்கித்யாதியால்) தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சாலேயித்யாதியால்) பேணுவாரமுதேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பெரியவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹார்ணவவித்யாதியால்) ௨

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

எடுத்தவித்யாதி களிறேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வச்சந்தமித்யாதியால்) அடுத்ததோருரு

ஈ—பின்னையும் காணப்பெறாமையாலே யுன்திருநாமங்களையே அலற்றும்படியே, பெயர் - நாமம், பிதற்றுகை - அலற்றுகை, பிதற்றுமாறுஎன்றது காகாக்ஷிந்யாயம். எனக்குஅருள்என்று மாறியநயிப்பது. எனக்கு - அநந்யசரணனானஎனக்கு, அருள் - நீபண்ணும்க்ருபை, உன்னைக்காணப்பெறாதே நான் க்லேசப்பட்டலற்றுகையேயோ நீயெனக்குப்பண்ணும்க்ருபையென்று வ்யங்க்யம். அந்தோ - அய்யோ! இது விஷாதோக்தி. காகுத்தா - காகுத்ஸ்த, அர்த்திகளுடையஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் கிடைக்கும் ககுத்ஸ்தவம்சத்திலே பிறந்தவனேயென்றபடி. கண்ணா - க்ருஷ்ண, பெண்பிறந்தாரும் கலந்தநுபவிக்கும்படி ஸுலபஸ்வபாவனான க்ருஷ்ணனாய்ப்பிறந்தவனேயென்றபடி. தொண்டனேன்கற்பக - தாஸனானஎன்னுடைய கல்பகமே, தொண்டன் - தாஸன், இத்ரூபத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேன்என்று ரூடமாயிருக்கும், ஸம்ஸாரிவிஷயங்களிலே தாஸனாய்த்திரிகிற எனக்குங்கூட மநஸ்ஸாலே அநுபவிக்கும்படி உன்னைத்தந்தவனேயென்றபடி. கனியே - பழமே, எனக்குபோக்யனானவனேயென்றபடி. பேணுவாரமுதே - உன்னைஆசைப்பட்டாருக்குநிரதிசயபோக்யனானவனே, பெரிய - அதிவிஸ்தாரமான, தேசாந்தரவ்யாப்தமானவென்றபடி. தண் - சீதளமான, ப்ரளயமாகையாலே ஸூர்யகிரணஸம்பந்தமில்லாமையாலே அத்யந்தசீதளமானவென்றபடி. புனல் - ப்ரளயார்ணவஜலத்தாலே, சூழ் - வ்யாப்தமான, பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, எடுத்த - உத்தரித்தவனான, பேராளா - மஹாபுருஷனே, காணுமாறு - உன்னைநான்காணும்படி, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும். ௨

எடுத்த - ஸ்வச்சந்தமாக நிதியெடுத்தாப்போலே உன்னைக்கண்டெடுத்தவரான, பேராளன் - மஹாபுருஷரான, ஔதார்யகரானவென்றபடி. நந்தகோபன்தன் - ஸ்ரீநந்தகோபருடைய, இன் - நிரதிசயபோக்யமான, உயிர் - ப்ராணனான, சிறுவனே - பாலகனே, அசோதைக்கு - யசோதைப்பிராட்டிக்கு, அடுத்த-

மூ— பேரின்பக்குலவிளங்களிறே அடியனேன்பெரியவம்மானே* கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே* யடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே* ॥௫॥
உமருகந்துகந்தவுருவநின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்* அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றுஞ் சங்கிப்பன்வினையேன்* அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே* யமரர்தமமுதே

ஆ— பிராட்டிக்கும் பரமபோக்யனாய் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதவ்ருத்தாந்தஸமயஸம்ரக்ஷகனாய் ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்த ஸ்வீக்ருத ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரனாய் லோகத்ரய நிர்வாஹகஸ்வபாவனாய் அஸ்ரிதரக்ஷணார்த்த நிரவதிக ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஹேதுபூதனாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதனுக்கு வேண்டும் க்ரியையாயின்று நீவருகிறிலை, வாராதொழிந்தால் உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணைகபாரகரான ஆஸ்ரிதஜநங்களெங்ஙனே? ஜீவிக்கும்படியென்கிறார். ॥௫॥

(உமருகந்து) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகஸ்வபாவனாய், ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனாய், ஆஸ்ரிதவிரோதி

இடவாயென்கிறவிடத்திலே பரமபக்தஸமயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதேத்யாதியால்) அடுத்த தோருருவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கடுத்தஉத்யாதிஉகிராண்ட உத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்ரயேத்யாதியால்) எங்கடலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அஸ்ரிதரக்ஷணேத்யாதியால்) அடியனேன்பெரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதனுக்குவேண்டுமித்யாதியால்) எங்ஙனந்தேறுவருமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) ॥௫॥

* நாலாம்பாட்டு. *

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்தமமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனென்று) அசுரர்கணஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோதிநாஶகஸ்வபாவேத்யாதியால்) என்னுடையாருயிரென்கிறதற்குத்

ப— அபரிமிதமாகக்கிட்டின, அபரிமிதமாக போக்யமானவென்றபடி. இதுகளிறுக்குவிசேஷணம். பேரின்பம்- நிரதிஶயஸுகமான, இதுவும் களிறுக்குவிசேஷணம், குலவிளங்களிறே - ஸமூஹத்துக்கு இளங்களிறானவனே, களிறு - கஜம், தேவஸமூஹத்திற்கு பாலகஜம்போலே நித்யஸம்ஸாரதாரகனானவனே? யென்றபடி. அடுத்தது - உசிதமான, அடுத்தது - உசிதம், வஜ்ரகோடிகடினஹிரண்யாஸுரவக்ஷவிதாரணாநுரூபமானவென்றபடி. ஓருருவாய் - லோகவிலக்ஷணவிக்ரஹனாய். அத்யத்புத ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹயுக்தனாயென்றபடி. போர - யுத்தத்திலே, கடுத்த - க்ரோதத்தையுடையவனான, அவுணன் - ஹிரண்யனுடைய, உடல் - ஶரீரமானது, இருபிளவா - இரண்டுபிளவாக, இரண்டுஸமமாம்படியாகவென்றபடி. கையுகிர் - கரநகங்களை, ஆண்ட - ஆண்டவனான, நியமித்தவனானவென்றபடி. நகங்களைவ்யாபரித்தவனானவென்கை. எங்கடலே - எங்களுடைய ஸமுத்ரமே, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யஜலநிதியானவனேயென்றபடி. அடியனேன் - தாஸனானவெனக்கு, பெரிய - பெரியவனான, எட்டவொண்ணாதவீஶ்வரனானவென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமிந், இன்றுநீ வாராய் - எனக்கிப்படி பாவத்துநடவாநிற்கிற விப்போதும்வருகிறாயில்லை, உமர் - உன்னுடையவர், உன்னுடையகுணங்களையே ஜீவநமாகவுடையவர்களென்றபடி. எங்ஙனந்தேறுவர் - எப்படிவிஶ்வஸிப்பர்கள், தேறுகை - விஶ்வஸிக்கை, ஆஸ்ரிதரெல்லாருமுன்னை விஶ்வஸிக்கைக்காக நீயென்னபேக்ஷிதம் செய்யவேணுமென்றுகருத்து. ॥௫॥

அமரதுவென்கிறவித்தை அதுஅமர்என்று மாறிவரைப்பது. அது - அந்தப்ரஸித்தமான, அமர் - யுத்தத்தைப்பண்ணி, பாரதாயுத்தாதிரூபத்தாலேயுண்டாக்கி, இதுக்குஅவித்தவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அகலிடம்புடை - விஸ்தீர்ணையான பூமியினுடைய பார்ஸ்வமெங்கும், இடம் - பூமி, புடை - பார்ஸ்வம் சூழ - வ்யாப்தமான. அடு - ஹிம்ஸகஸ்வபாவமான, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, படை - ஸேனையை, ஶாத்ரவ ஸேனையையென்றபடி. அவித்த - நஶிப்பித்தவனான, அவித்தல் - நஶிப்பித்தல், அம்மானே - ஸ்வாமிந், அமரர்தம் - அமரர்களுக்கு, தைவப்ரக்ருதியானவாஸ்ரிதர்க்கென்றபடி. தம்மென்று ஸ்வார்த்தமென்றபடி. அமுதே - அம்ருதமே, நிரதிஶயபோக்யபூதனேயென்றபடி. அசுரர்கணஞ்சே - அஸுரர்களுக்கு நஞ்ச

ரு— அசுரர்கணஞ்சே யென்னுடையாருயிரேயோ* ॥௪॥
ஆருயிரேயோ வகலிடமுழுதும் படைத் திடந் துண்டுமிழ்ந்தளந்த*

ஆ— நாசகமென்கைக்கு ஸ்வரூபனாய், எனக்கு தாரகனாயிருந்த உன்னுடைய ஆச்ரிதர்க்காயீந திவ்யாவதார திவ்யசேஷ்டிதஸ்வரூபமான ஆச்ரிதவாத்ஸல்யகுணமொன்றுமே யெனக்கு தாரகம். நீவாராமையாலே அதுவுமென்னுடைய பாவத்தாலே பொய்யோவென்று ஸம்சயாநின்றேனென்கிறார். ॥௪॥

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனதுகித்யாதியால்) உமருகந்தஇத்யாதி செய்கைஇத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேஷ்வாயீமெ நத்யாதியால்) அதில்திவ்யசேஷ்டிதஸமூஹத்தாலே செய்கையுன்மாயை யென்கிறதற்குத தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸமிதாசயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதவாத்ஸல்யகுணமென்று) உன்மாயையறிவொன்று மென்கிறவிடத்தி லப்ராசயத்தாலே ஸூசிதமாகிறவசயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமேயெனக்குதாரகமென்று) இதொன்றுமன்றே எனக்குதாரகமாயிருந்தது, இத்தையும் ஸம்சயாநின்றேனென்று சப்தாசயத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்றுகருத்து. அமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையென்கிறவித்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே அறிவுசப்தம் வாத்ஸல்யகுணவிஷயமானவறிவைச்சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. சங்கிப்பன்வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீவாராமையாலே யித்யாதியால்) ॥௪॥

ரு— னவனே, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான வாச்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாசகஸ்வபாவனானவனே யென்றபடி. அசுரர்கள் நஞ்சேயென்கிறவிடத்திலே ளகாரத்வரெ நகாரெ ணகார உஷயொரெகாதெசஃ. என்னுடை- என்னுடைய, ஆர் - ப்ராப்தமான, உயிரே - ஆத்மாவே, எனக்குஸதாதாரகனேயென்றபடி. அதாவது:— ஆச்ரிதர்க்குஉபகாரமாய் ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு நாசகமுமிருக்கிற வ்யாபாரங்களைக்காட்டி யென்னை யபிபவித்தவனேயென்கை. ஓ! என்றது அவனைக்காணாமையாலேவந்த விஷாதாதிசயத்யோதகம். உமர் - உன்னுடையவர்கள், ஸ்வாச்ரிதரென்றபடி. உகந்துகந்த — வளஞ்வோனெந்த உகந்ததான, உருவம்- ரூபமானது, நின்னுருவமாகி- உனக்குரூபமாய், இன்னரூபமெங்களுக்கு போக்யமென்று ஆச்ரிதர்மிகவுமுகந்ததான ரூபமேஉனக்கு திருமேனியாய்என்று பாவம். இதுக்கப்ராஹ்மிஷ்யாணகித்யெயோபேஷயம். உந்தனக்கன்பரானார்- அவர் உன்விஷயத்திலே ப்ரேமவாரவசராயிருக்குமவர், ஷஷ்டியானது ஸம்பந்த ஸாமாந்யவாசமாகையாலே உன்றனுக்கு என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டியானது விஷயத்வமன்றோ. அன்பர் - ஸ்ரீமான்கள், உகந்து - கஹிருஷ்டம்பண்ணி, அமர்ந்தசெய்கை - ப்ரதிஷ்டிதங்களான சேஷ்டிதங்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்வந்து கிட்டும்படியான சேஷ்டிதங்களென்றபடி. உன்மாயை - உன்னுடையவாத்ஸல்யசேஷ்டிதங்கள், ஆயிருக்குமென்று க்ரியாத்யாஹாரமேணயோஜிப்பது. ஆச்ரிதர் ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷமாக வுன்னைவந்துகிட்டும்படி யவர்களுக்குமிகவும் ப்ரியங்களாயிருந்த சேஷ்டிதங்களே யுனக்குவ்யாபாரங்களாயிருக்குமென்று பாவம். அறிவொன்றும்- இப்படி நீ யாச்ரிதவத்ஸலனாயிருப்பதென்கிற வறிவையொன்றையும், வினையேன்- பாபமாயிருக்குமவற்றிலும் அதிசங்கைபண்ணும்படியானபாவத்தையுடையவனான நான், சங்கிப்பன்- ஸம்சயாநின்றேன், நீயாச்ரிதவத்ஸலனென்கிற வறிவொன்றுமேயெனக்கு தாரகமாயிருந்தது, நீவாராமையாலே அதுவும்பொய்யோவென்று ஸம்சயாநின்றேன், பாபியாகையாலேயென்று பாவம், "ப்ராதஃப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஸ்ச" என்கிறச்லோகத்தை யிங்கேயநுஸந்திப்பது. என்னுடைய ஸாமக்ரியாலே நானதிசங்கைபண்ணுகிறேனத்தனைபோக்கி அவர்பக்கலிலே ஸம்சயத்துக்குடைய காரணமில்லையென்கிறாரிரே. ॥௪॥

ஆர்- ப்ராப்தமான, உயிரே- ப்ராணனே, "ப்ராணஸ்யப்ராணஃ" என்கிறபடியே தாரகமான ப்ராணாதிகளுக்கும் தாரகனாகையாலேயெனக்கு வரிஷ்டதாரகனானவனே என்றபடி. ஓ! வென்று வேதத்யோதகம். ஸர்வேச்வரனான நான் என்னத்தைபநுஷிப்பது. எனக்கு தாரகனான நீயே என் கார்யஞ்செய்ய வேண்டாவோவென்று கருத்து. அகல்- விஸ்தீர்ணமான, இடமுழுதும்- ஸ்ருஷ்டியெல்லாத்தையும், படைத்து- நீ ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயார்ணவத்தாலே யழிந்துபோகாதபடி பரிபாலித்து. உண்டு- ப்ரளயகாலத்தில் ப்ரஜைகளைவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து- ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்தாரணம்பண்ணி,

மூ—பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த* சீருயிரேயோமனிசர்க்குத்தே
வர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ* ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லா முன்னைநானெங்குவந்துறுகோ*।ரு।

ஆ— (ஆருயிரேயோ) நீரே உபாயங்களை ஸ்ருஷ்டித்து என்னை ரக்ஷிக்குமத்தனையன்றோவென்னில், என
க்குபாயங்களும் நிகிலஜகதுதய ஸஹாயமிந்த்ர ஜகத்காரண நிமித்தமொருவிஷ்ணு ஸர்வஹேது
ஸமஸ்த பரகாரணமுவிசிஷ்டனும், ஸமஸ்தவஸ்துக்ஷ ஸ்வாபாவிக ஸ்வாமித்வ ப்ரணயி
ஸகலகுணபாத்ரனுமாய், ஸத்குணங்களாலும் ஸமஸ்தகுணங்களாலும் ஸ்ருஷ்ட்யர்களைக்காட்டில் தேவர்க
ளெத்தனை விலக்ஷணராயிருப்பார். அப்படியே தேவர்கள்ஸ்ருஷ்ட்யர் என்னும்படி அந்தகுணங்களால் விலு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஸ்வஸ்வரூபத்தமக்குஸம்பவிக்குமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே சாணுமாறருளாயென்று தஸ்வரூபத்தை
ப்ராபிப்பிக்கிற விவரிப்பாட்டிலே யுன்னைநானெங்குவந்துறுகோவென்று தஸ்வரூபத்தனக்கு ஸம்பவி
யாதென்றுசொல்லுகை யஸம்பவமன்றோவென்ன வடதரிப்பிக்கிறார் (நீரேயித்யாதியால்) நீரேயென்றது -
ஸஹஜஸ்வாபாவிகமாகை நீரேஸ்வதந்த்ரமாயென்றபடி. ஸ்வஸ்வரூபஸ்வாபாவிக ஸ்வதந்த்ரத்தாலே தம
க்குஸ்வஸ்வரூபத்தி ஸம்பவியாதென்கிறார். ஆகையாலே ஸம்பவமென்றுஸம்பவிதமாயிற்று. உபாயங்களை
யென்றது - ஸக்திப்ரவ்ருத்திகளிலேதேனுமொரு வ்யாபாரத்தையென்றபடி. அவனிப்போது விஷயீகரித்தவாறே
முன்புதான்பண்ணினப்ரவ்ருத்தி "ஸர்வஜ்ஞஸர்வஸம்பவ" மென்கிறபடியேயவன் ப்ரயோஜனகாரமாய்ப் பண்
ணினதாகையாலே யங்கனன்றிக்கே ஸ்வஸ்வதந்த்ரவிஷயமாக நீரேயேதேனுமொரு வ்யாபாத்தை ய
நுஷ்டிக்கவேணுமென்றீஸ்வராபிப்ராயமோ வென்றுகலங்கி யிப்படிசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ஆருயிரே
யோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அகிலேத்யாதிபேருயிரேயோஇத்யத
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) பெரியநீரித்யாதிசீருயிரேயோவித்யந்தத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேதரேத்யாதியால்) மனிசர்க்கித்யாதிதேவாவோஇத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸத்குணங்களாலுமித்யாதியால்) ஒருயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— ஸ்தஸ்வஷ்டித்தென்றபடி. அளந்த - ஸம்ஸாரிகளபஹரித்தவாறே யத்தையளந்து மீட்டுக்கொண்
டவனே, பேருயிரே - ஸாதாரமே, ஸர்வகாரணிகனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதே, ஸம்ருத்தியை ஸக
லவத்துக்களிலும் ரக்ஷித்தநீயே என்னையும்ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ, என்னாலொருவ்யாபாரமநுஷ்டிக்கமுடி
யுமோவென்றுகருத்து. பெரியநீர் - ஸகலலோகஸ்ருஷ்டிஸாதனமான ஏகார்ணவத்தை, படைத்து - ஸ்ருஷ்டி
த்து, அங்கு - அந்தவேகார்ணவத்திலே, உறைந்து - கண்வளர்ந்தருளி, அது - அந்தஸமுத்ரத்தை, க்ஷீரா
ர்ணவரூபேண பரிணமித்த வந்தஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்து - பிராட்டியைலபிக்கைக்காக
மதநம்பண்ணி, அடைத்து - ராவணாவதாரமானவத்தை பிராட்டிக்காகவே ஸேதுவாலேபாயித்து,
உடைத்த - ஸம்ஸாரிகளுக்கு தீர்த்தஸேவாம்படி தநுஷ்கோடியாலேயுடைத்தவனே, சீருயிரே- ப்ர
ணயிகுணங்களையுடைய ஸத்தாவே, சீர் - கல்யாணகுணம், ஸ்வேதரேத்யாதி ஸமஸ்தவ்யாபாரத்தா
லே யிங்கேப்ரணயிகுணம் விவக்ஷிதம். உயிரேயென்றது ஸத்தாபோலேயிருக்குமவனேயென்றபடி. அதா
வது:— ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில்வந்தால் ஒருவன்தான் தன்னுடையரக்ஷணத்திலே ப்ரணயியாயிருக்குமாப்போலே
யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதே, பெரியபிராட்டியாரோடு லோகத்தோடுவாசியற ப்ரணயி
யானநீ யென்தலையிலேயொரு பாரத்தைச்சுமத்தப்பார்க்கலாமோவென்று கருத்து. மனிசர்க்கு - ஸ்ருஷ்ட்ய
ர்க்கு, தேவர்போல - தேவதைகள்போலே, தேவர்க்குந்தேவா- தேவதைகளுக்கும் தேவதையாயிருக்கி
றவனே, தேவதைகளை ஸ்ருஷ்ட்யஸ்தாநமாக்கி யவர்களைக்காட்டில் ஸர்வப்ரகாரோத்கர்ஷனாயிருக்கிறவ
னேயென்றபடி. ஓ! வென்றுவெதே, இத்தனையுத்கர்ஷனானவுன்னை நீயே ப்ராபித்தாலல்லது என்னால்கிட்
டமுடியுமோவென்றுகருத்து. உலகங்கட்கெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஒருயிரே - அத்விதீயாத்மாவே, ஓ!
ஐதிவெதே. ஶரீரரக்ஷணமாத்மாவுதன்றோ? ஶரீரம் தான்றன்னைரக்ஷித்துக்கொள்ளுமோவென்றுகருத்து.
உன்னை - ஏவம்பூதனானவுன்னை, நான் - ஸ்வயத்நஸாத்யநிவ்ருத்திகனான நான், எங்குவந்துறுகோ-
எங்கேவந்துகிட்டுவது, உறுகை- கிட்டுகை, தேவஸம்பந்தத்தாலே யவனைக்கிட்டமுடியாதென்றுகருத்து.।ருட,

மூ— எங்குவந்துறுகோ என்னையாள்வானே ஏழுலகங்களும் நீயே* அங்கவர்க்கமைத்த தெய்வமும் நீயே அவற்றவை கருமமும் நீயே* பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலும் அவையுமோ நீயின்னேயானால்* மங்கிய அருவாம் நேர்பமும் நீயே வான்புலனிறந்ததும் நீயே* ॥௬॥

ஆ— க்ஷணாப் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஆதாரவாயிருந்த உன்னை நான் என்னுடைய பதத்தாலே எங்ஙனே ப்ராபிக்கும்படியென்கிறார். ॥௬॥

(எங்குவந்து) ஸர்வலோகங்களும் தத்ஸஹாயமான ப்ரஹ்மருத்ராதிதெய்வமும் அவைகளினுடைய க்ரியைகளும் லோகத்துக்குப் புறம்புள்ள பதார்த்தங்களும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாய் தத்ஸம்பந்தவிதஜ்ஞாநமாய் ஸூக்ஷ்மமாயிருந்த பராமாத்ஸமஷ்டியும் தத்ஸம்பந்த ரஹிதமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய், பரிசுத்தமா

இ—(ஸர்வலோகாதியால்) நாணிகாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

புறம்பாற்பொருளென்கிறதையுரைக்கிறார் (லோகத்துக்கிதயாதியால்) மங்கியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தமாயென்றது - லீநமாயென்றபடி. அருவாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரத்யாதியால்) நெற்பமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மேத்யாதியால்) வான்புலனிறந்தது மென்கிறவிடத்தில் சுத்தஸத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்தேத்யாதியால்) புலனிறந்ததுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) பரிசுத்தமாயென்றது - அவித்யாவாஸநாதிதோஷ த்ரயரஹிதமாயென்றபடி. இன்னேயானாலெங்கு

ஶ— ஏழுலகங்களும் - ஸமஸ்தலோகங்களும், ஈக்ஷணபாஸஸ்தலோகஜநங்களுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸம்ரக்ஷகன் நீயேயென்றபடி. அவதாரணமந்யயோகவ்யவச்சேதார்த்தம். அங்கவர்க்கு — அங்குள்ளாருக்கு, அங்கென்றது ப்ரஸித்தவாசம். ப்ரஸித்தகர்மவஸ்யஜநங்களுக்கென்றபடி. அமைத்த - பயனாவஸ்யமாக்கிவைத்த, "தேவாநாராதயந்தே நந்தேவாஸாவயந்தவ:" என்கிறபடியே ஆராத்யதெய்விலும் ஸமாஸ்ரயணீயதெய்விலும் வசுதாவஸ்யமாக்கிவைத்தவென்றபடி. தெய்வமுநீயே - ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவஸரீரகனும் நீயேயென்றபடி. அவற்றவை - அந்ததேவகாக்ருத்யங்களான, கருமமும் - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களுமென்றபடி, நீயே - தத்ஸம்ரக்ஷகனும் நீதானேயென்கை. பொங்கிய - சஹிதங்களான, உபசாரணிசோதரங்களானவென்றபடி. புறம்பாற்பொருள் - பஹி: ப்ரதேசத்தில் பதார்த்தங்களும், பால் - ப்ரதேசம். கம்பாதிஸஹிதங்களான மஹதாதிபதார்த்தங்கள், உளவேலும் - உண்டாயிருந்தாலும், "விகாரஜநநீமஜ்ஞாமஷ்டரூபா" இத்யாதிப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே யவையுண்டாயிருந்தாலும் என்றபடி. அவையுநீயென்றன்வயிப்பது. தத்ஸம்ரக்ஷகனும் நீயேயென்றபடி. அவையும் த்வதீநங்களாயே யிருக்குமென்றபடி. உளவேலுமென்கிறவஸ்வரஸத்தாலே பாஹ்யகாரணவாதிகளானதமக்கு ஸாங்க்யாதிகள் ஜகத்காரணமாகச்சொன்ன ப்ரக்ருதிமஹதாதிபதார்த்தங்களையில்லையென்னவேண்டா, அவையுண்டாகிலும் த்வதீநங்களிறே ப்ராப்திகளாலேஸித்திப்பதென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. அவையுமென்கிறவிடத்திலே ஓவென்றது ஸர்வாதாரனான உன்னை நானெங்ஙனே வந்துகிட்டுவதென்கிற விஷாதத்யோதகம். ஓரென்றுபாடமானால் நானுன்னைக்கிட்டவல்லனோவென்கிறவர்த்தத்தை நீ விசாரித்துப்பாரென்றபடி. ஓருகை - விசாரிக்கை, மங்கிய - நஷ்டமான, மங்குதல் - நசித்தல், ப்ரக்ருதியிலேலீநமானவென்றபடி. அருவான் - அரூபமான, ரூபம் - ஆகாரம், சரீரஸம்பந்தவிதஜ்ஞாநமென்றபடி ஆத்மவஸ்துவானது ஜ்ஞாநைகாகாரமிறே. அருவாநெற்பமும் என்கிறவிடத்திலே ஸம்ஹிதாயாம்வர்ணலோப: நெற்பமும் — ஸூக்ஷ்மவஸ்துவும், ஸூக்ஷ்மரூபமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸமஷ்டியுமென்றபடி. நீயே - தத்ஸம்ரக்ஷகனும் நீயேயென்கை. வான்புலனிறந்ததும் - பரமவ்யோமத்திலிந்த்ரியவிநிர்முக்தமான வஸ்துவும், வான் - பரமவ்யோமம், புலன் - இந்த்ரியம், இறந்தது - ரஹிதமானது, பரமவ்யோமத்திலேபோய் இந்த்ரியதேஹாதி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தரஹிதமான முக்தஸ்வரூபமுமென்றபடி. நீயே — தத்ஸம்ரக்ஷகனும் நீயேயென்றபடி. இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், இப்படி ஸர்வாதாரனானபின்பென்றபடி. எங்குவந்துறுகோ - நானென்னுடையபதத்தாலே உன்னையெங்குவந்துகிட்டுவது. என்னையாள்வானே - என்னைரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இவ்வளவாக கேவ

மூ— இறந்ததுநீயேயெதிர்ந்ததுநீயேநிகழ்வதோநீயின்னேயானால்* சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென் றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையேன்* கறந்தபானெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுளமுதமேயமுதிற்*

ஆ— யிருந்த ஆத்மாவும் நீயே, ஆதலால் என்னுடையயத்நத்தாலே உன்னைநான் எங்ஙனே ப்ராபி க்கும்படி, இதற்கு முன்பு நிர்ஹேதுகமாக என்னைவிஷயீகரித்தாப்போலே இன்னமும் உன்க்ருபையாலே விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். வாஸ்தவமான ஆத்மசரீரபாவம் இந்தஸாமாநாதிகரண்யமென்னுமிடஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

(இறந்ததுநீயே) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான ஸகலஜகஜ்ஜாதத்துக்குமாத்மாவாய் ரக்ஷகனாயிருந்த வுன்

இ—வந்துறுகோவென்றபேக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாமித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது - நீயி ப்படி ஸர்வாதாரனாகையாலேயென்றபடி. என்னையாள்வானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கு முன்பித்யாதியால், இப்படி நீயென்னை விஷயீகரிப்பதற்கு என்பக்கலுள்ளது ஒருவ்யாஜமாத்ரமன்றோ? இதுவொருஹேதுவென்னப்போருமோவென்று நிர்ஹேதுகஸ்நேஹத்துக்குக்கருத்து. ஒருபிரேயோ வுலக க்கட்கெல்லாமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஆத்மசரீரபாவத்தை ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசங்களாலே இப்பாட் டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன இந்த ஸாமாநாதிகரண்ய வையதிகரண்யநிர்தேசங்களிரண்டுக்கும் ப்ரயோஜந மருளிச்செய்கிறார் (வாஸ்தவமித்யாதியால்) ஆத்மாவே சரீரத்தைரக்ஷிக்க ப்ராப்தனென்னுமிடம் சொல்லுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஆத்மசரீரபாவத்தை யிப்பாட்டிலே பரமவ்யங்க்யமாக வி ஸ்தரித்தபடி. ஸர்வரக்ஷகனானவுன்னை யென்னால்கிட்டக்கூடுமோவென்று சொல்லவந்தவிடத்திலே ஸாமா நாதிகரண்யநிர்தேசம்பண்ணுகையால் வாஸ்தவாத்மசரீரபாவ நிபந்தநமிந்த ஸாமாநாதிகரண்ய மென்றபிப்ராயமாகிறதென்றுகருத்து. ॥௬॥

✱ ஏழாம்பாட்டு. ✱

இறந்ததுமித்யாதி உதுவென்றதளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) இத் தால்ஸாமாநாதிகரண்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாயிருந்தவென்று) அறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) "தேனும்பாலும்நெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே"

ஸ— க்ருபையாலே ரக்ஷித்தருளினாப்போலே மேலும்செய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ॥௭॥

கறந்தபால் - கறக்கப்பட்டபாலாயிருக்கிறவனே, ஸத்யோத்ருதமான க்ஷீரம்போலே ஸ்வாதுதமமா யிருக்கிறவனேயென்றபடி. நெய்யே - அதில்ஸாராம்சமான நெய்போலேயிருக்கிறவனே, நெய்யின் - அந்த நெய்யினுடைய, இன்சுவையே - ஸ்வாதுதமமான ரஸமாயிருக்கிறவனே, தத்தத்போக்யனாயிருக்கிற வனேயென்றபடி. கடலினுளமுதமே - இப்படி லௌகிகபோக்யமன்றியே திவ்யபோக்யமாம்படி க்ஷீரஸாகரத் திற்பிறந்த அம்ருதம்போலிருக்கிறவனே, அமுதிற்பிறந்த - அம்ருதத்திலுண்டான, இன் - அதிஸ்வாதுவான, சுவையே - ரஸம்போலேயிருக்கிறவனே, அதுசுவையென்று மாறியநயிப்பது. அதுசுவைபயனே - அந்த ரஸத்தாலுண்டானப்ரயோஜநமே, பயன் - ப்ரயோஜநம், ஸர்வமென்றபடி. அம்ருதரஸாஸ்வாதஜந்யஸு கவைஶத்யபோக்யனேயென்றபடி. இப்படி யுத்தரோத்தரஸ்வாத்விஷ்டங்களான ரஸங்களாக நிரூபித்துச் சொல்லி இவையித்தனையும் அவனுடையபோக்யதைக்குப் போராமையாலே ஸர்வாதிகபோக்யனான அவ னொருவனையே நிர்தேசிக்கிறார்மேல். பின்னைதோள்மணந்த - நீளையினுடைய திருத்தோளோடே ஸம்ஶ்லே ஷித்தவனான, ஸம்ஸாரியாயிருந்து ஊக்ஷனானவனுக்கு அவன்போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்று இவ ளுக்கவன் போக்யனாயிருப்பனென்கிறது அத்தம்பதிகளிருவருங்கூடியேயாயிற் றிவருக்குப்போக்யராயிருப்ப து. பேராயா - பெரியஆயனே, கோப்ரபாவனான கோபாலனேயென்றபடி. இறந்ததும் - அதீதமானவ ஸ்துவும், நீயே - தத்ப்ரகாரகனும் நீயேயென்றபடி. எதிர்ந்ததும்நீயே - பவிஷ்யத்வஸ்துசரீரகனும் நீயே, எதிர்ந்தது - பவிஷ்யத், நிகழ்வதோநீ - வர்த்தமானவஸ்துப்ரகாரகனும்நீ, நிகழ்வது - வர்த்தமானம், இங்கு ஓவென்றது ஸமுச்சயார்த்தகம். இன்னேயானால் - இங்ஙனேயானால், நீ காலத்ரயவர்த்திவஸ்துசரீ ரகனானபின்பென்றபடி. அதுவிதுவுது - விப்ரக்ருஷ்ட ஸந்நிக்ருஷ்ட அத்யந்தவஸ்துக்கள், சிறந்த - ப்ரஶஸ் தனான, ஸர்வோத்தரனான ஸர்வாதிகனானவென்றபடி. நின்தன்மை - உன்னுடையப்ரகாரங்கள், என்றறி

மூ— பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோண்மணந்தபேராயா* ॥எ॥

மணந்தபேராயாமாயத்தால்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற* குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்கூற்

ஆ—னுடையவிந்த நிரவதிககாருண்யத்தையும் பொய்யோவென்று ஶங்கியாநின்றேன், அப்படி ஶங்கை பண்ணுவானேனென்னில், நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறுதொழிந்தால் ஶங்கைபிறவாதோவென்கிறார். ॥எ॥

(மணந்தபேராயா) உம்முடையவபேக்ஷிதஞ் செய்யவேண்டுமாகில் லோகஸஞ்ஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்னில், அதுக்குத்தாம் மேலிட்டு ப்ரணயஸஹாவனுகையாலும் "ஸூஹ்ருதயாநந்தநோ ஜநஸ்ய குணவத்தயா" என்னும்படியேயாலே முழுதும்வல்வினையேனையிருக்த வென்னையுங்கூடவீராநின்ற ஸௌஶீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை யுடையையாயிருக்கையாலும் ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநைகஸ்வபாவனாயிருக்கையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய வாவத்துக்குதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை த்வஜவாஹநமாகவுடைய

இ— என்று ஸம்ஶ்லேஷத்தெசையிற்சொல்லுமத்தை கறந்தபாலித்யாதியாலே இந்தவிஶ்லேஷதெசையிலேசொல்லுகையஸம்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸர்வவிதஶங்கைகளும்பண்ணும்படி நானுன்னைக்காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே வணங்குமாறறியேனென்று வணக்கமாகிற ஶங்கையெல்லாத்தரும் தம்மாலேசெய்யமுடியாதென்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) ஐந்தாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே ஸ்வஸ்வஸ்ஹாயநிரபேக்ஷமாக நீரேஸ்வதந்த்ரராய் ப்ரவ்ருத்யாதிகள்பண்ணமாட்டீராகில் ஒருஸஞ்ஜீவநார்த்தமாகிலும் பண்ணமாட்டீரோவென்ன இப்படி உபாயஶங்கையும் ஶங்கைஸ்வதந்த்ரஸாத்யமன்றென்கையிலே பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமாகையாலிது ஸம்கதமென்றதாயிற்று. மணந்தபேராயா மாயத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேலிட்டித்யாதியால்) மேலிட்டென்றது - மிகவுமென்றபடி. முழுதுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூஹ்ருதநீத்யாதியால்) ப்ரக்ருதியையாலே முழுதுமென்கிறவடுங்களுக்கு ஈர்கின்றவென்கிறதோடே யந்வயம். அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்) கொடியபுள்ளுயர்த்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதருடையவா

மூ—வொன்றுஞ்சங்கிப்பன் - என்கிறவறிவையொன்றையுஞ் ஶங்கைபண்ணுநின்றேன். இவையுனக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாத்யர்க்காரஸூதங்களாகையாலே யவற்றிற்குவந்தக்லேஶத்தை ஸ்வக்லேஶமாகநினைத்து காருணிகனாயிருப்பதென்கிற ஜ்ஞானமொன்றும் எனக்குயாரகமாயிருந்தது. ஸத்ருஶஸௌஹார்த்தனாயிருந்த வுன்னைக்காணப்பெறுமையாலே அந்தஜ்ஞானத்தையும் பொய்யென்று ஶங்கியாநின்றேனென்றபடி. வினையேன் - து:க்கங்களையுடையவனானநான், உன்னுடையகாருண்யமும் பொய்யாகாதிறே. இப்படி ஶங்கைபண்ணுகைக்குஹேது என்னுடையது:க்கமிறே! என்றுகருத்து. ॥எ॥

மாயத்தால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களாலே, மணந்த- ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரம் ஸம்ஶ்லேஷித்தானஞ்சிப்பித்தவனே, உத்கர்ஷாபகர்ஷம் பாராதே ஆஶ்ரிதரெல்லாரையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரஸம்ஶ்லேஷிப்பித்தானஞ்சிப்பிதவனை வென்றபடி. மணமென்று நாயிகாநாயகயோஸ்ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸம்ஶ்லேஷம், ஜகதாநந்தாவஹமான ஸம்ஶ்லேஷாத்தத்தைக் காட்டுகிறது. பேராயா- ஸௌஶீல்ய ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாலே பெரியவனான ஹேயானனே, முழுதும்- க்ருத்ஸ்நமும், இதுக்கு ஈர்கின்ற வென்கிறத்தோடே யந்வயம். சில குணங்களீராநிற்கச் சிலகுணங்கள் யாரகங்களாகையன்றிக்கே யெல்லாங்கூடவென்னை யீராநிற்கிறன வென்று கருத்து. வல்வினையேனை- ப்ரபலது:க்கங்களையுடையவனனவென்னை, சிலர் ஸ்வீயகுணஜ்ஞானத்தாலே ஜீவித்திருக்க அந்த குணம் பாதகமாம்படி பூர்வபாவத்தைப் பண்ணினேனென்று கருத்து. ஈர்கின்ற- விதாரணம் பண்ணுகின்ற, ஸ்மரணங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பீடியாநின்றனவென்றபடி. குணங்களை யுடையாய்- ஸௌஶீல்யஸௌந்தர்யாதிகுணங்களை யுடையவனே, வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, பலிஷ்டர்களான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக் கென்றபடி. கூற்றமே,

மூ—கூற்றமேகொடியபுள்ளுயர்த்தாய்* பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா* வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே* ॥அ॥
யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையுநீயானால்* வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்

ஆ—வனுகையாலும், திருநாட்டில்நின்றும வந்து ஆஶ்ரிதருடைய பாபத்தைப்போக்கப்பற்றாமை யணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஸர்வாதிகாரணமெவஷிதங்கள் ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமாய் ஸ்வாதீநமாய் ஸ்வஶரீரமாகையாலும் என்னாலொருசெயலில்லை; ஆதலால் அவனை வணங்குமாறறியேனென்கிறார். ॥அ॥

(யானுநீதானே) உம்முடையஸர்வாதிவங்களும்பட ஸகலமும்நானேயென்னுமிட மறிந்தீராகில் உமக்கென் பக்கல் ஐஶ்வர்யமுண்டோவென்னில், ஸகலமும்நீயே ஆதலால் இவ்விடத்தேயிருந்தத்தோடு திருநாட்டி

இ—லிருந்தத்துக்கும் வாசியில்லையென்கிறார் (திருநாட்டிலிருந்தபோதும்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலிருந்தாலும்) பறாமையென்றது - அத்தனைவிஶேஷமில்லாமையாலென்றபடி. அணித்தாக - ஸமீபமாக, யானும்மனமுமென்றமையித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிவெத்ருஷியால்) (என்னுடைய ஆஜ்ஞை) ஸ்வஸாமர்த்யநிரபேக்ஷமாக வென்னாலொருவுபாயஞ்செய்ய ஸம்பவியாதென்றபடி. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

ஸம்ஸாரத்தில்நின்றுமெடுத்தென்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றிவ்வளவே சொல்லவுசிதமாயிருக்க வானுயரின்பமெய்திலென்னாலே திருநாட்டிலிருந்ததோடு ஸம்ஸாரத்திலிருந்ததோடு வாசியில்லையென்றிதைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய விபூதியால்) ஐஶ்வர்யமுண்டோவென்றதுக் கிங்கிருந்ததோடு திருநாட்டிலிருந்ததோடு வாசியுண்டோவென்றுகருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவிபூதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ஶ— ம்ருத்யுவாயிருக்கிறவனே, கூற்றம்- ம்ருத்யு. கொடிய- ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான, புள்- பக்ஷியாலே, ஶரீரனுமே யென்றபடி. உயர்த்தாய்- வஹிக்கப்பட்டவனே, பணங்களாயிரமுடைய- ஸஹஸ்ரஶிரஸ்ஸான, ஸ்வீயமாத்ருஶ்யோஜ்ஜ்வலிதக ஸம்ஶ்லேஷாதிஶய விகஸிதங்களாய் ஸ்வாநுபவ ஸந்தானத்துக்கு பஹுமாநமாக ஸ்தோத்ரவத்தாலே போக்குவிடலாம்படி ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான பணங்களையுடையவனான வென்றபடி. பைந்நாக- பிராட்டிமாருக்கு முனக்கும் விஶாலமாக விருக்கலாம்படி ஸ்திவிஸ்தீர்ணனான திருவனந்தாழ்வானாகிற, பையென்று விஸ்தீர்ணதைவாசி. பள்ளியாய்- படுக்கையை யுடையவனே, பள்ளியுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். பாற்கடற்சேர்ப்பா- க்ஷீரார்ணவஶாயியானவனே, சேர்ப்பன்- ஶயிதன், சேர்ப்பாவென்று ஸம்போதநம். யானும்- நானும், மனமும்- சித்தமும், வாசகமும்- வாக்கும், செய்கையும்- அநுஷ்டாநஸாதநமான ஶரீரமும், செய்கையென்று ஶரீரவாசியான வக்ஷ்யமாணக்ரமத்தைக் காட்டுகிறது. நீ தானே- காரணியான நானும் காரணங்களான மனோவாக்காயங்களும் நீயே யென்றபடி. தத்ஸ்வரூபகாரகன் நீயேயென்கை. வணங்குமாறு- வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, அறியேன்- இவையெல்லாம் ஸ்வஸ்வரூபகாரகபர ஸ்வாதீநங்களான பின்பு நான் ஸ்வதந்த்ரமாக வணங்கும் ப்ரகார மறிகிறிலேனென்றபடி. ॥அ॥

யானுநீதானே யாவதோ- ஸர்வப்ரகாரகன் நீயேயாயிருக்கிற விவ்வர்த்தமோவென்றால், மெய்யே- "ஸம்வாசஸ்ஸர்வமேவஹ்யேததேவஸத்" என்று ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஸத்யம். அரு- அருமையான, எனக்கு து:ஸ்ஸஹமான வென்றபடி. நரகவையும்- நரகதுல்யமான ஸம்ஸார து:க்கத்திலிருக்கிற பதார்த்தங்களும், நீ - தத்ஸ்வரூபகாரகனும் நீயேயென்றபடி. ஆனால் - வஸ்துஸ்திதியிப்படியானால், வான - பரமபதத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, இன்பம் - ஆநந்தத்தை, எய்தில் - அடைந்தால், என் - என்னதிஶயம், மற்றை - அதுக்கெதிர்த்தட்டான, நரகமே - ஸத்வத்துக்கும் ஶேஷஜ்ஞானத்துக்கும் விரோதியாகையாலே நரகதுல்யமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரது:க்கத்தையே, எய்தில் - அடைந்திருந்தால், என் - என்னகுறை, ஶேஷஜ்ஞானம் ப்ரதிஷ்டிதமாயிருந்தாலிரண்டும் துல்யமென்று பக்ஷத்தாத்பர்யம். எனிலும் - என்றாலும், இப்படிநிரூபித்தறிந்தாலுமென்றபடி. யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும் - நானும்நீயாய்த் தெளிகைதோறும்,

மூ—இல்லெனினும்*யானுன்னைக்கண்டுதெளிகொறு நன்று மஞ்சுவனாகநானடைதல்* வானுயரின்பமன்னிவீற் றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே* ॥கூ॥

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறாத்* தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயி

ஆ—விருந்தத்தோடு வாசியில்லை நிரூபிக்கில் அப்படியேயாகிலும் ஸர்வேஶ்வரனீயேயென்னுமிடத்தை யறியச் செய்தேயும் திருநாட்டிலே நீயேயாயிருக்கிறவிருப்பைக் காணுதேயிருக்கு மிவ்விருப்பாகிற நரகத்தை மிகவும ஞ்சாநின்றேன், அருளுநின்தாள்களை யெனக்கேயென்கிறார். ॥கூ॥

(தாள்களை) ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் ப்ராக்ருதவிஷயைக யாசகவொஷகஶேஷராயிருக்கச்செய்தே என்னையுன்திருவடிகளையே யாசகவொஷகஶேஷமாயிருக்கும்படி பண்ணியருளினுப் இந்த உபகாரமேயமையாதோ, இவ்வுபகாரத்துக்குக்கைம்மாறாக வென்னுடையவாத்மாவை யுனக்கே யடிமையாக

இ—வித்யாஷியால்) யானுனீதாணுய்த்தெளிதொறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனீயே யென்னுமிடத்தையித்யாஷியால்) கேசவன்றமர் கீழ்மேலெமரென்றிருக்கிறவிவருக்கு நரகப்ரஸக்தியில்லாமையாலே நன்று மஞ்சுவன்னாகநானடைதலென்கை யஸம்பவமன்றோவென்ன விதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேநீயேயித்யாஷியால்) (அதிலிருக்குமிருப்பையென்னுமளவாலே) வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தா யென்கிறதினர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. நீயேயாயிருக்கிறவென்றது - ஸாம்ஸாரிகஸஹோபகாரகஸங் கலசாதே நீ ஸர்வோபகாரகனாயிருக்கிறவென்றபடி. ॥கூ॥

✱பத்தாம்பாட்டு.✱

எனக்கேயென்கிறவவதாரணத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாஷியால்) தாளித்யாஷிதந்தவித்யஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாஷியால்) பேருதவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஉபகாரித்யாஷியால்) பாட்டிலே தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு வென்று ஸாகவாக்யமாயிருக்கச்செய்தே பண்ணியருளினுயென்றிவர் வாக்யஶேஷம்பண்ணிற்றும் தமக்கவ ன்பண்ணிப்பண்ணின உபகாரங்களைக்கண்டு கொண்டாடுகிற விவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விஶேஷமெ ன்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாஷிகொ டுத்துஎன்னுமளவாலே) அதில்ப்ரீதியாலே ஸம்ஸாவித்துஎன்கிறவித்தாலே தோள்களையாரத்தழுவியென்கி றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தந்தேனென்னுமென்கிறதற்குக் கொடுத்துமென்கிறத்தோடேயந்வயம். ப்ரீதியாலேயென்றது - இவ்வாத்மா அவனுக்கு ஸுகமாயிற்றென்னும் ப்ரீதியாலேயென்றபடி. ஸம்ஸாவித்து

ஸ—ஸர்வோபகாரகன் நீயாகையாலே உபகாரகனும் நீயேயாய்த் தெளியச்செய்தேயுமென்றபடி. இதுக்கு அஞ்சுவனென்கிறத்தோடே யந்வயம். நான் - ஶேஷித்தேகஶக்தியான நான், நரகம் - நரகத்தை, நரகதுல்யமான ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அடைதல் - அடைந்திருக்கையை. நன்றுமஞ்சுவன் - மிகவுமஞ்சாநின் றேன், ஶேஷஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே ஸம்ஸாரத்திலிருக்கையைப்பற்ற மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றப டி. வான் - பரமவ்யோமத்திலே, உயர் - உத்க்ருஷ்டமான, நிரதிஶயமானவென்றபடி. இன்பம்மன்னி - ஆநந்தஸ்திரமாய், வீற்றிருந்தாய் - வீறுபெற்றிருந்தவனே, வீறு - உத்கர்ஷம், ஶேஷித்வோத்கர்ஷந்தோன் றும்படி ராஜாதிராஜனுயிருந்தவனேயென்றபடி. நின்தாள்களை - சரணங்களை, எனக்கு - இப்படிவை ஷம்ஸீதனனவெனக்கு, அருளு- க்ருபைசெய்து ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥கூ॥

எனக்கே - மற்றஸம்ஸாரிகளொருவருக்குமன்றிக்கே யெனக்கேயஸாதாரணமாக, தாள்களை - உன்றி ருவடிகளை, தலைத்தலைச்சிறப்ப - மேன்மேலெனச்சிறக்கும்படி, சிறக்கை - பரிவர்த்தமாகை, தலையெ ன்று மேலைச்சொல்லுகிறது. உத்தரோத்தரம்பரிவர்த்தமாம்படியென்கை. யாசகமும்போஷகமும்ஶேஷ மும் எல்லாமிதுவே பர்யாப்தமாம்படியென்று பர்யவஸிதார்த்தம். தந்தபேருதவி - ப்ரஸாதித்தருளி னவிம்மஹோபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக, இதுக்கு விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னுயிரை - என்னாத்மவஸ்துவை, இதுக்குத்தழுவி விலைசெய்தனனென்கிறத்தோடேயந்வயம். "எனதாவியாரியானார், அதுவுமற்றாங்கவன்றனதே" என்கிறபிரபந்தங்களைப்பின்பே ஷஷ்டிசதிஶயத்தாலே மறந்து என்னுயிரையென்கிறார். தோள்களையார - தோள்களைவ்யாபிக்கும்படி, தோள்களிரண்டும் நிரம்பும்படியென்கை.

மூ—ரையறவிலைசெய்தனன்சோதீ* தோள்களாயிரத்தாய் முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்*
தாள்களாயிரத்தாய்பேர்களாயிரத்தால்தமியனேன்பெரியவப்பனே* ௰
பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்* குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்

ஆ— த்தநேதனென்னும் ப்ரீதியாலே ஸம்பாவித்து தம்முடையவாத்மாவை ஶேஷத்வஶேஷமாகக்கொடுத்து இந்த உபகாரத்தைப்பண்ணினவுன்னை பொருக்கால்காணவேணும் காணவெளிதோவென்னில்? காணவேணுமென்றபேக்ஷித்த வாஶ்ரிதர்க்காகவன்றோ நீ பஞ்சவ்யயதிவ்யரூபங்களையும் அஸங்க்யேயகல்யாணகுணங்களையும் உடையையாயிருக்கிறது, உன்னையொழிய வொருக்ஷணமாத்ரமும் செல்லாதிருக்கிறவெனக்கு அரிதியாகலாமோ பிரானே? யென்கிறார். ௰

இ—என்றது ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணியென்றபடி. கொடுத்தனென்கிறதற்கு உபகாரகஸ்ம்ருதியில் க்ருதஜ்ஞதயோடே பயம். சோதியென்று காந்திவிஶிஷ்டதயா ஸம்போதநம்பண்ணுகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவுபகாரத்தைப்பித்ருஷியால்) க்ருதஜ்ஞனிவரை ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்காகத்தானிவரை ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாராதநஸ்வதக யாரகவொவக்ஷஸ்ஸௌஹார்த்தாக்கினபடியை ப்ரகாஶிப்பிக்க இவரும் அக்குணத்தைக்கொண்டாடி யதுவே ஹேதுவாக வவனையாசைப்படுகிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்தில் விஶேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமேதென்ன வதுசொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்கிறார் (காணவெளிதோவென்னிலென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்றபேக்ஷித்தவித்யாதியால) அதில் ரூபங்களையுமென்கிறவித்தாலே தாள்களாயிரத்தாய் த்யாதித்துக்குத் தாத்பர்யமும் குணங்களையுமென்கிறவித்தாலே பேர்களாயிரத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. தமியனேன்பெரியவப்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையொழியவித்யாதியால) ௰

ப— அதிமாத்ரமாகவென்று வயாக்யாநம். தழுவி - ஆலிங்கநம்பண்ணி, ஸ்ரீஜநகராஜன்றன்திருமகளை "இயம்ஸீதாமமஸுதா" என்றத்யாதத்தோடே அணைந்துகொடுக்குமாப்போலே உனக்குத்தரப்புகுகிற வஸ்துவென்கிறப்ரீதியாலே த்ருடமாகவாலிங்கநம்பண்ணியென்றபடி. அவிபக்தமானவஸ்துவானது அணைத்துக்கொள்ளலாம்படி தானுந்தோளுமாய்ப் பணைத்ததாயிற்று. உபகாரஸ்ம்ருதியால்வந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தழுவிக்கொள்ளுமாப்போலே அத்யாதரம்பண்ணியென்று வயாக்யாநம். அற - அறும்படி, மற்றொருவரோடு ஸம்பந்தமற்று உனக்கேயஸாதாரணமாம்படியென்கை. விலைசெய்தனன் - விக்ரயம்பண்ணினேன், மீளாதபடியர்ப்பித்தேனென்றபடி. ஆத்மதாநத்தை விக்ரயமாகச்சொன்னது உபகாரமாநாத்தை யஶோதைவ்யத்தாலே பெற்றவனுடைமைக்குமாப்போலே அவன்றன்னுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகளைக்காட்டி வஶீகரித்துக்கொண்ட ஜ்ஞாநியினுடையவாத்மாவை "ஸமோஹாத்மா" என்றுதன் ஸ்வரூபாதிகளிற்காட்டில் அதிகமாகவாதரிக்கைக்காக, சோதீ - ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையவனே, தோள்களாயிரத்தாய் - புஜஸஹஸ்ரமுடையவனே, ஆயிரமுடையவன் ஆயிரத்தான், ஆயிரத்தாயென்றுஸம்போதநம். முடிகளாயிரத்தாய் ஶிரஸ்ஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் - அலர்ந்திருக்கிற தாமரைப்பூக்கள்போலிருக்கிற நேத்ரஸஹஸ்ரமுடையவனே, துணை - அந்யோந்யஸத்ருஶம், ஸமமென்றபடி. தாள்களாயிரத்தாய் - பாதஸஹஸ்ரமுடையவனே, பேர்களாயிரத்தாய் - நாமஸஹஸ்ரமுடையவனே, தத்ஸ்வபாவகுணவாசகநாம ஸஹஸ்ரங்களையுடையவனேயென்று தாத்பர்யம். தமியனேன் - அஸஹாயனானவெனக்கு, உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டாத ப்ரக்ருதியானவெனக்கென்றபடி. பெரியவப்பனே - உபகாரகனானவனே, அஸம்யனான நீயெனக்கு துர்லபனாகலாமோவென்றுகருத்து. விலைசெய்தனென்று க்ரியாபதம். ௰

பெரியவப்பனை - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, ஸர்வஸ்வாமிநாரஸாமிதனைனவென்றபடி. பிரமனப்பனை - ப்ரஹ்மாவுக்கீஶ்வரனை, உருத்திரனப்பனை - ருத்ரனுக்கீஶ்வரனை, முனிவர்க்கு - ஸநகாதிகளுக்கு, உரியவப்பனை - அஸாதாரணஸ்வாமியான, ஸநகாதிகள் கேவலப்ரஹ்மோபாஸநநிஷ்டராகையாலே அவர்கள்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷமுடையவனைனவென்றபடி. அமரரப்பனை - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமியான, உலகுக்கு,

மூ—பன்றன்னைப்* பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளு* முரியசொன்மாலையிவையு ம்பத்திவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்நங்கட்கே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(பெரியவப்பனை) ப்ரஹ்மாதிஸகலஸமாஶ்ரயணங்களுக்கும் ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியாயிருந்த நீயே யுன் திருவடிகளைத் தந்தருளவேணுமென்றாசைப்பட்டு "ஸம்ஶ்லேஷாஸ்ஸம்ஶ்ரயாத்" என்றுபிராட்டிசொன்னாப்போலே சொன்ன வுரியசொன்மாலையான வித்திருவாய்மொழியைவல்லார்க் கெம்பெருமானைப்பெறலாம், நான்பட்டபாடுபடவேண்டாம். நீரிப்பாடுபடுவானேனென்னில், இக்கண்ணிலையிப்போதே காணவேணுமென்றுபடுகிறேன், எம்பெருமானைப்பெறுமென்றாழ்கிறேனென்று படுகிறேனல்லேனென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— பிரமனித்யாதி அமரரப்பனையித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) உலகுக்கு உத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பேணினவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதிசொன்னதென்றுமளவாலே) உய்யலாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) இங்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்) ||கக||

ரா—ஸர்வலோகங்களுக்கும், ஓர் - அத்விதீயமான, தனியப்பன்றன்னை - ப்ரதாநநாயகனானவனை, இதற்குப்பேணினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெரியவணகுருகூர் - மஹாஸம்பத்ஸம்ருத்தமான திருநகரியில், வண்ணென்று ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். வண்சடகோபன் - திவ்யஜ்ஞாநபரிபூர்ணத்தாலே உதாரரான ஶடகோபன். பேணின - ஆசைப்பட்டு, எம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டுச் சொன்னவையானவென்றபடி. இது பத்துக்குவிஶேஷணம். இவைபத்துமென்று வகாரார்த்தத்தைப் பத்தோடேகூட்டியந்வயிப்பது. இந்தபத்துப் பாட்டுகளுமென்றபடி. ஆயிரத்துள்ளும் - ஆயிரம்பாட்டுகளிலும், உரியசொன்மாலை - யோக்யமானஸூக்திஸமூஹம், ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹவாதநயோக்யமான ஸமூஹமென்றபடி. தொண்டீர் - விஷயாந்தரபரராய்த்திரியும்ஜநங்காள், தொண்டர்- பரர், தொண்டரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபமாயிருக்கும். நங்கட்கு - இப்படிபரரானநமக்கு, உங்களுக்கென்றபடி. நங்கட்கென்று நிர்தேஶித்தது, அவர்களை ஸ்வஸமாநவ்யவஹித்து ஸ்நேஹத்தாலேசொன்னபடி. இவற்றால் - இந்தபத்துப்பாட்டால், உய்யலாம் - உஜ்ஜீவிக்கலாம், எம்பெருமானைக்கிட்டி யநுபவிக்கலாமென்றபடி. ஆகையாலிவற்றை யப்யஸியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவஶயிஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம꞉.

ஶ்ரீ꞉.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(தேவிமாராவார்.)

ப்ரஹ்மேஶோத்யாதிதத்ஸ்வாபாதாவயோராஹ்வாஸ்வாஶ்ரிதேதஹா
யீநேஹாவிரூஹஸ்வாத்தஸ்வீரிதாமாத்ரத்வம்ரத்நா ।
ஸாத்வாஸ்வாஶ்ரிதாவைஸ்யவிபவராமதயாஜ்ஞாநிநாமவ்யதாவ
ஸ்வநேஹாவாதநாவைஸ்வஹம்ஸிரகமிவார்த்தஸம்நேஹாஸாத்யஶ்ய꞉ ||கஉ||

(ப்ரஹ்மேஶோத்யாதிதத்ஸ்) தேவிமாராவாரித்யாதி - மஹீஸம்ருத்திகளை வத்திகளாகவும், ஶேஷஶேஷாஶநவேநதயர்களை பரிஜநமாகவும் உடையவனுகையாலும், (ரவாபதாவயோராஹ்வாஸ்) காணுமாறருளாய்காகுத்தா - எடுத்தபேராளன் நந்தகோபன்றனித்யாதி - ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ராமக்ருஷ்ணவேண அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதேதஹாயீநேஹாவிரூஹஸ்வாஸ்) உமருகந்துகந்தவுருவம் நின்னுருவமாகியித்யாதி - தனக்கபிமதனுயிருந்தவடிவைத் தனக்குத்திருமேனியாகவும், அவர்களுக்கபிமதங்களான கிரியைகளைத் தனக்கு அபிமதங்களாகவும் கைக்கொள்ளுமவனுகையாலும், (ஸகலவிதிதாமஜ

த்ரு— தா— ராத்ரஸம்ஸ்ருஷ்டா) ஒருயிரேயோ வுலகங்கட்கெல்லாம் ஏழுலகங்களுமி த்யாதி - ஸமஸ்தசேதநா சேதநங்களுக்கு மஹாதாரமாயிருக்கையாலும், (ஸாதிகஸ) இறந்ததும்நீயேயி த்யாதி - காலத்ரயத்திலுள்ள ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸேஷமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸர்வஸ்ரீ தாமேஸ்வரோ விசேஷணதயா) வல்வினையேனையீர் கின்ற குணங்களையுடையாய்- ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷிக்கவல்ல கல்யாணகுணங்களை யுடையனாகையாலும், (ஜ்ஞாநிநஸ்த்வாத்மைவ ஸ்வேஸ்வாவாதநாமேத்யை:) யானுந்தானாய்த்தெளிதொறும் நன்றுமஞ்சுவனித்யாதி — ஸேஷஸ்வரூபராய், ஸேஷியானதன்னிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருப்பாரையும் ஸ்வாதந்த்ரியலேசத்தையுண்டாக்கித் தன்னையாராதிக்கப்பண்ணுமவனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே ஸநாதநமா மெய்யிலே என்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதி என்றுசொல்லப்படுகிற பராதிசயதீக்ஷை ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலெம்பெருமான்தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுமவர்களுக்குத் தானேஸ்ருஷ்டனாகிற்கிறானென்று "தேவிமாராவார்" என்கிறவாக்யத்திலே யாழ்வாராலேதெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (நங்கள்வரிவளை) இந்தவ்யஸநம்முறுகி எம்பெருமானோடே கலந்துபிரிந்த பிராட்டியாய்க் காணவேணுமென்றுகூப்பிடுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனான ஸர்வேஸ்வரனும் "உன்னுடைய கடாக்ஷலக்ஷ்யமாகப் பெறுவது காண்" என்றுசைப்படவேண்டும்படியான வடிவையுடைய நீயாசைப்படுதற்கீடாயிருப்பதொரு விஷயமுண்டோ?

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஎம்பெருமானைக்கண்டு அநுபவிக்கவேணுமென்றபிநிவேஸித்து ப்ராதித்த வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஸத்தாலே சங்கஞ்சரிந்தனவென்றும் சங்குமணிநிறையுங் கொள்வானென்றும் கோலவளையொடுமாமை கொள்வானென்று மிப்புடைகளிலே யவன்பக்கல்நின்றும் ஸம்பாதிஸம்ஸ்லேஷணங்களையும் தேஹகாந்தியையும் நான்பெறவேணுமென்றும் அதற்காகவவனைக்காணவேணுமென்று மாசைப்படுகை ஸம்மதமன்றோ, ஸர்வாபிமானமான வஸ்ராபதேஸமாகிபால் சிலப்ரயோஜநாந்தரங்களை யவன்பக்கல்நின்றும் நான்பெறவேணுமென்றன்றோ ஸ்வாபதேஸத்தில்ஸமிப்பது. ஆகையாலிது கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தவ்யஸநமித்யாதிபதல்) முறுகியென்றது - அத்யந்தமாயென்றபடி. அந்யாபதேஸமாகிற ப்ரபவமான இத்திருவாய்மொழிக்கு மவனைக்காணவேணுமென்கையே ப்ரயோஜநமபிப்ராயம். அல்லது ஸம்பாதிகளைப்பெறவேணுமென்கை ப்ரதிபாத்யமன்று, "நஹிஜேஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்நசபூஷணை: । வஸந்த்யாராக்ஷஸீமத்யே விநாராமம்மஹாரதம்" என்றிருக்கிறபிராட்டிக்கு அவனைக்காண்கையேயொழிய ஸம்பாதிகளைப்பெறுகை ப்ரயோஜநமன்றிறே. ஆதலாலதைச்சொல்லுவானேனென்னில், தன்னுடைய வ்யஸநம்முறுகினபடியை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக சங்கொடுசாயிழந்தேனென்று ஸம்பாதிகளையும தன்திருமேனியொளியையு மிழந்தேனென்றுசொன்னவித்தனை, சங்கும்நிறையுங்கொள்வானித்யாதியாலே யவற்றைப்பெறவேணுமென்றசஸாரஞ்சொன்னதுக்கு மிவனோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கவேணுமென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலவனைக்காணவேணுமென்கையே ஸ்வாபதேஸத்திலும் ஸமிக்கையாலிது ஸம்மதமென்றுகருதது. முறுகியென்கிறதற்கு பிராட்டியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். பிராட்டியாயென்றது — பிராட்டிதன்மையையுடையராயென்றபடி. இதுக்குக் கூப்பிடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

முதற்பாட்டு

அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்படுகிற பிராட்டி யிவ்வபிப்ராயத்தை யவனுக்குஅறிவிக்க விரகுபாராதே தோழிமாரோடே ஸல்லாபம்பண்ணுவாளென்ன. வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) ஸர்வேஸ்வரனுமென்கிறதற்கு ஆசைப்படவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெறுவதுஎன்றது ஸங்கேதித்ருஷ்டியை

மூ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர்முன்புநாணி* நுங்கட்கியானொன்றுரைக்குமாற்ற

ஆ—ஆசைப்பட்ட விஷயமேது என்றும் உனக்குச்சொல்லுகிற வ்யவஸாயமேது என்றுமிவளுடைய தோழிமார்கேட்க உகவாதார்முன் என்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலுள்ள லஜ்ஜையாலும், வ்யவஸாயந்தான்நிரவதிகமாயிருக்கையாலே அதுக்குவாசகமாயிருப்பதொரு ஸப்தம் காணாமையாலு மென்னுடையவ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், இப்படி வ்யவஸாயம்வருகைக்காசைப்பட்டதென்னென்னில்

இ—ஹமாய் ப்ராப்தாப்ராப்தங்கள் பெறவேணுமென்றபடி. தோழிமார்கேட்கவென்கிறதற்கு உபாலம்பத்திலே க்ரியையோடேயந்வயம். நம்முடையேதலர் முன்புநாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உகவாதாரித்யாதியால்) இங்குகவாதாரென்றது நீயவன்பக்கல ப்ரஸக்தையாகலாகாதென்று தன்னையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கிற அன்னைமார்களைச்சொன்னபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யவஸாயந்தானித்யாதி மாட்டுகிறிலேன்என்னுமளவாலே) உங்களுக்கென்றது ஸம்போதநஸமுதாயமாகையாலே பஹுவசநமாகையாலேஉகவாதாரென்று ப்ரஸக்தைகளான அன்னைமார்களையும் கூட்டிக்கொண்டு தோழிமார்களையுஞ்சொல்லுகிறது. அன்னைமார்களுக்கும் தோழிமார்களுக்குமென்றபடி. யதாஸங்க்யம் லஜ்ஜையாலும் ஸப்தங்காணாமையாலும் உங்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன். லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச்சொல்லமாட்டுகிறிலேன், ஸப்தங்காணாமையாலே தோழிமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. இங்கு அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்றது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். உகவாதவர்களான அன்னைமார்களுக்கன்றோ உன்ன வ்யவஸாயத்தைமறைக்கவேண்டுவது, அந்தரங்கைகளான எங்களுக்கும் மறைக்கலாமோவென்ன லஜ்ஜையாலே அன்னைமார்களுக்குச் சொல்லமாட்டாதாப்போலே இதுக்கொரு வாசகஸப்தங்காணாமையாலே யுங்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலேனென்கிறாளென்றுகருத்து. இப்படி வ்யவஸாயம்நிரவதிகமென்று சொன்னபின்பு சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேனித்யாதியாலே அத்தைச்சொல்லுகை வாங்மாத்ரமன்றோவென்ன அதனிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வருகைக்கு என்கிறதற்கு எதுஎன்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னாலே அபிலஷிக்கப்பட்டதாய் இத்தனைய வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவானவிஷயமேதென்றபடி. இவ்வ்யவஸாயத்திற்கு ஹேதுவைச்சொல்லுகையிலே அபிப்ராயத்திற்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாங்மாத்ரமல்லவென்றதாயிற்று. ஆனாலும் த்ருதீயபாதம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னில், என்னவ்யவஸாயத்தை நான்சொல்லவேணுமோ, என்னுடம்பிலே இதுஸ்பஷ்ட

ஈ— நங்கள் - நம்முடைய, இது வ்யாவ்ருத்திவசநம், இதுக்காயங்காளென்கிறத்தோடே அந்வயம் நமக்கந்தரங்கைகளானவென்றபிப்ராயம். வரிவளையாயங்காள் - தர்சநீயவலயபூஷிதைகளான ஸகிகாள், வரி - தர்சநீயம், வரிவளையென்று பஹுவ்ரீஹி. ஆயங்காள் - ஸகிகாள், சங்கஞ்சரிந்தனவென்னும்படி நான் க்ருசவலயையாய் நிற்கச்செய்தே நீங்கள் தர்சநீயவலயவதிகளாயிருப்பதே ‘‘ஸகம்து:கோஸ்வாஸ்தேவனு ளள்’’ என்றிருக்கிற வுங்களுடைய அந்தரங்கத்வம் கைமேலேகாணலாயிற்றென்றுகருத்து. இவளைப்பாதுகாப்பிக்கைக்காகத் தங்களுடையவ்யவஸாயத்தை மறைத்துக்கொண்டு ப்ராயேண ஸகிகள் ஸந்நிதானங்களைப்பரித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த ஸந்நிதாநாபிப்ராயத்தை யிவளுமறிவளேயாகிலும் அறியாதவள்போலே யவர்களைப்படி யுபாலம்பிக்கிறாள். இவர்கள்தன்னை யவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிற ஸகிஸம்பியைச்சில விசேஷிதங்களாலேகாண்கையால் ஓ! என்று விஷாதோக்தி. அவர்களை ஸம்போதித்துவைத்து வார்த்தைசொல்லுவதற்குமுன்னே விஷண்ணையாகிறாள், வ்யஸநாதிசயத்தாலே உன்னவ்யவஸாயத்தை ப்ரகாசிக்கக்கன்றோமறைப்பது, அந்தரங்கைகளான வெங்களுக்குச்சொல்லவேண்டாவோ என்ன அதுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறாள். நம்முடையேதலர்முன்பு - நம்முடையஸத்ருக்கள்முன்னே, ஏதலர் - ஸத்ருக்கள், நாயகாபிஸரணாத்யநுகூலரன்றென்னை அபாகம்யிக்கப்பார்க்கையாலே ஸத்ருக்களான ‘தாய்மார்கள்முன்னே யென்றபடி. என்னுடையேதலரென்னாதே இப்போது ப்ராதிகூல்யவ்யவஸிதைகளான ஸகிகளையும் தன்னோடேகூட்டிக்கொண்டு நம்முடையேதலரென்று நிர்தேசித்தது நாயகஸம்ஸ்லேஷமோஹஸதி ஸகீஜநஸாதாரண்யமாகையாலென்கிறகருத்தாலே, நாணி - லஜ்ஜித்து, தாய்மார்கள்முன்னே வ்யவஸாயத்தைச்சொல்ல லஜ்ஜித்தென்றபடி நுங்கட்கு - அந்தரங்கைகளான உங்களுக்கு, உரைக்குமாற்றமொன்று என்றந்வயம். சொல்லத்தக்கவார்த்தையொன்று, மாற்றம் - வார்த்தை, இவ்வ்யவஸாயத்தை யுங்களுக்குச்சொல்லும்படியாய

மூ— நோக்குகின்றேனெங்குங்காணமாட்டேன்* சங்கஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன்* வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே* ௧௧
வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேனும்*

ஆ— தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியுக்தனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையதிருவேங்கடமுடையானை யாசைப்பட்டு சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த் தளர்ந்தேனென்கிறாள். ௧௧

(வேண்டிச்சென்று) நீயாசைப்பட்டவிஷயந் திருவேங்கடமுடையானாகில்? அதுயுக்தம், உனக்குங்கூட

இ— மன்றோவென்று ஸமாதானிப்பிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே த்ருதீயவாக்யமும் ஸாபேக்ஷமென்று கருத்து. வெங்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீக்ஷ்ணத்ருஷ்டியால்) பறவையின்பாகனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடியித்யாதியால்) ஸ்பஷ்டம்- ஸ்பஷ்டம். ௧௧

இரண்டாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் வாக்யத்ரயத்திற்சொன்னவர்த்தத்தையே யுரைக்கும்படியை யந்தோகாண்கிறிலேனென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டில் வாக்யத்ரயமும் வாக்யார்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நீயாசையித்யாதியால்) ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரி

ஸ— [illegible]யென்றபடி. யான் - இவ்வவஸாதத்தை யநுபவியாநிற்கிறயான், நோக்குகின்றேன் - வாராதம்பிப்பாய்கின்றேன், எங்குங்காணமாட்டேன் - ஒருவழியிலுமத்தைக் காணமாட்டுகிறிலேனில்லை, நிரவதிகமான இவ்வவஸாதத்திற்கு பௌாயகமானவஸ்துதை யொருவ்யாபாரத்தாலும் காணமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஆனாலுன்னுடையவவஸாதம் எங்களுக்குத்தெரியும்படியெங்ஙனே, நிரதிசயகல்யாணியான வுனக்குங்கூடவித்தனை ஸ்ப்ருஹணீயமான விஷயந்தானேதென்னச் சொல்லுகிறாள்மேல், வெங்கண்- வெவ்வியகண்களையுடைத்தான. ப்ரதிபக்ஷவிஷயத்திலே காருண்யகந்தரஹிதமான நேத்ரங்களையுடைத்தானவென்றபடி. வெங்கண்பறவையென்கிறவிடத்திலே ணகாரஸ்ய பகாரேவா டகாராதேசः. பறவையின் - பக்ஷியினுடைய, கருடனுடையவென்றபடி. பாகன் - நேதாவான, கருடனையேறிக்கொண்டு நடத்துமவனையென்றபடி. பாகனென்று கஜாதிகளைநடத்துமவனுக்குப்பெயர். எங்கோன் - அந்தகருடவாஹநஸௌந்தர்யத்தாலே என்னையடிமைகொண்டெனக்கு ஸ்வாமியான, வேங்கடவாணனை - வேங்கடநிவாஸகனை, வாணன் - நிவாஸகன், ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்போலன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகளுக்காகத் திருமலையிலே நின்றருளினவென்றபடி. வேண்டிச்சென்று - ஆசைப்பட்டடைந்து, நிரந்தரமாகவாசைப்பட்டென்றபடி. சங்கம் - வளை, ஜாத்யேகவசநம், என்னுடையவளைகளானவையென்றபடி. சரிந்தன - கட்டோடேவிழுந்துபோயின, அவனைக்காணாதவ்யஸநத்தால்வந்த கார்ச்யத்தால் காரணத்தில்நின்றும் ப்ரச்யுதங்களாயிற்றுகளென்றபடி. சாய் - காந்தியை, ஸௌந்தர்யசோபையையென்றபடி. இழந்தேன் - அதுவுமெனக்குப்போய்விட்டதென்றபடி. தடமுலை - விசாலங்களானஸ்தநங்கள், தடம் - விசாலம், "[illegible] ஸ்ரீரங்கராஜஹ்ருதயே [illegible]" என்கிறபடியே நாயகனுமேகதேசத்திலேயடங்கும்படி அதிவிசாலங்களான ஸ்தநங்களென்றபடி. பொன்னிறமாய் - பொல்லாதநிறத்தையுடையவையாய், பொல்லென்று - பொல்லாதது, பொல்நிறமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரேவா ணகாராதேசः. விவர்ணமாயென்றபடி. தளர்ந்தேன் - சிதிலையானேன், சிதிலகாத்ரையானேனென்றபடி. என்னவஸாதமென்னுடைய சரீரத்திலே காணலாகிறதில்லையோவென்று கருத்து. ௧௧

சென்று- அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், ஒன்று- ஒருப்ரயோஜநத்தை, வேண்டி- அபேக்ஷித்து, பெறுகிற்பாரில்- பெறுகைக்கு, ஸமர்த்தரானவர்களில், கிற்பார்- ஸமர்த்தர்- அபேக்ஷிதமெல்லாம் பெறும்படியான அதிசயத்தை யுடையவர்களிலே என்றபடி. இவ்வதிசயமாவது அவனுக் கத்ருஷ்டமஹிமதையாயிருக்கை, தலைவியானவென்றொரு வதமஸ்யாஹரிப்பது- ப்ரேஷையான வென்றபடி. யார்- பெறுகிற்பாரிலென்றது பெறுகிற்பாரில்லாதவளான வென்றபடி. அதாவதுதானொழிய வபேக்ஷிதம் பெறத்தகுவாரினிவேறில்லாதவளானவென்கை. அவர்களெல்லாரிலும் ப்ரேஷையானவென்று வ்யவஸிதார்த்தம். என்னுடை- என்னுடைய, தோழியர்- ஸகிகாள், நுங்கட்கேனும்- உங்களுக்கேயாகிலும், அன்னைமார்களைப்போ

மூ—மீண்டுரைக்கும்படியையந்தோ காண்கின்றிலேனிடராட்டியேனன்* காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்
வன்விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டா* லீண்டியசங்குநிறைவுங்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்

ஆ—ஸ்ப்ருஹணீயனானவனாகிலும் நீயாசைப்பட்டால் கிடையாததுண்டோவென்னில், ஆசைப்பட்டபொருள் பெறுவாரெல்லாரிலும் தலையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆசைப்பட்டுப்பெறாதே நான்படுகிறவ்யஸநம் வாசாமகோசரமாகையாலே வ்யஸநப்படுமத்தனையல்லது உங்களுக்குச்சொல்லுகைக்கொரு சொல்லுச்சொல்லக்காண்கிறிலேன், அவனையாசைப்பட்டா ருதூரக்ஷணம்பெறுதொழியில் தளர்ந்துகொண்டிருக்கு மித்தனையோவென்னில், ஸர்வாநாஸ்ப்ருஹ்யமானாலும் ஸுஸ்ப்ருஹ்யதர்ஸநீயமாய் அம்போருஹதளாயதமான திருக்கண்களையுமுடையனாய் தத்ஸௌந்தர்யத்வாரேண ஸகலஜநமநோநயநஹரனுமாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்தென்னை

இ— அஸக்ருத்கோஷ்டியாயிருக்கச்செய்தேயு மத்தைப்பெறமாட்டாதே க்லேஶப்படுகிறேனென்கையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே வாசாஸக்தியில்லையென்றதாயிற்று. இவளையவன்பக்கல்நின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கவுத்யோகிக்கிறவளிகள் அவனுனக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனும்படியான குணமுடையவனல்லன், ஆதலால் அவன்பக்கல் ஸ்ப்ருஹையைவிட்டுவிடென்றிப்படி சொல்லாதே நீயாசைப்பட்டால்கிடையாததுண்டோ வென்றிப்படிசொல்லும்போது திருவேங்கடமுடையானை இவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயனாக ஸம்மதித்ததாக வேணுமென்கிறகருத்தாலே யாசகத்வஸத்ருஶதமாயிற்று. திருவேங்கடமுடையானாகி லென்கிறவித்தாலே ஸ்ரீவேங்கடேஶநாயகனாகில் யாசகமன்றென்றுதோற்றுகிறது. ஸௌந்தர்யமுண்டாகிலு மவனுக்கித்தனை ஸௌஶீல்யமில்லையிறே. வேண்டிச்சென்றொன்று பெறுகிற்பாரிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டபொருளித்யாதியால்) தலையாய் - ஶ்ரேஷ்டையாய், த்விதீயபாதத்தி லபேக்ஷிதஸித்திக்கிற வபேக்ஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திற்சொன்ன ஶரீரவைவர்ண்யத்தையே எத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனென் றிப்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்திலும் சொல்லுகையாலே இதுவாசாநாஸக்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையாசைப்பட்டாரித்யாதியால்) வ்யஸநம்வந் துவிகாரமாயிற்றென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாசாநாஸக்தியில்லையென்றதாயிற்று. காண்டகுவென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநாஸ்ப்ருஹ்யதமநேத்யாதியால்) கள்வனென்கிறதற்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) நங்கள்கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—வன்றிக்கே ஸுஹ்ருத்தமைகளாயிருக்கிற வுங்களுக்குச் சொல்லுகிறதென்று பார்த்தாலு மென்றபடி. ஈண்டு- இப்போது, முன்பெல்லாமென்னவஸாதம் சொன்னேனேயாகிலும் இப்போது சொல்லமாட்டுகிறிலேனென் று கருத்து. இது- இந்த வ்யஸநத்தை, மத்த வ்யஸநங்களைச்சொல்லிப் போந்தேனேயாகிலுமிந்த வ்யஸந ஞ்சொல்ல முடிகிறதில்லையென்று கருத்து. உரைக்கும்படியை- சொல்லும் ப்ரகாரத்தை, இடராட்டியே ன்நான்- தௌர்பல்யமானநான், இடர்- தௌர்பல்யம், இடரையுடையவளிடராட்டி. இச்ஶப்தத்தாலே தன்னைச் சொல்லிக்கொள்ளும்போது இடராட்டியேனென்று ரூபவமாயிருக்கும். காண்கின்றிலேன்- காண்கிறிலே னில்லை, அந்தோ- ஐயோ, உங்களுக்குச் சொல்லியாறவேண்டி யிருக்கச்செய்தே சொல்லும்படியைக் கா ணேனென்று விஷண்ணையாகிறபடி. காண்டகு- காண்கைக்குத் தகுதியான, ஸதாதர்ஶநீயங்களான வெ ன்றபடி. காண்டகு என்கிறவிடத்திலே ணகாராத்ஸ்வ தகாரஸ்ய டகாராதேஶ:. தாமரைக்கண்ணன்- தாமரைப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடையவனான, கள்வன்- வஞ்சகனான, அக்கண்ணழகாலே ஸகலஜநமநோ நயநஹாரியான வென்றபடி. விண்ணவர்கோன்- நித்யஸூரிநாயகனான, நங்கள்கோனை- அவர்களுக்குப் போலேயக்கண்ணழகாலேநமக்கும் ஸ்வாமியானவனை, கண்டால்- காணப்பெற்றால், காணப்பெற்ற வநந்தரமென் கிறபடி. இதுக்குக் கொள்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஈண்டிய- குவிந்ததான, என்பக்கல்நின்றும் அவன்பக் கலிலேபோய் ராஶீபூதங்களான வென்றபடி. தன் பக்கல் தரித்திருக்கமாட்டாதவை யெல்லாத்துக்கும் உதியவனே யென்றிருக்கிறாள். சங்கும்- வலயங்களையும், நிறைவும்- என்னுடைய தாரணவ்ருத்திகளையும், கொ ள்வான்- வாங்கிக்கொள்ள விச்சையுடையவளாய், கொள்வானென்றது ஸநந்தஸ்வபாவம், ஆகையாலிது வாஞ்சாரூபவுமன்று, ஸர்வகாலத்திலும் ஸாதாரணமானரூபவும். இப்படிதிருத்துவான் தொழுவான்

|௨|

மூ— ரேமின*
காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேனானிளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின்* ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேனன்னுதலீ

ஆ—படிமைகொண்ட ஸர்வேச்வரனைப்பிரிந்தவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதே யென்னுடைய ஸௌந்தர்யலக்ஷணங் களையும் ஆபரணங்களையுமிழந்து அவைகொள்கைக்கு நான்வருந்துகிற தெத்தனைகாலமுண்டென்கிறாள். |௨| (காலமிளைக்கில்) அவனையாசைப்பட்டுப்பெறாதே யுனக்குள்ளவையுமிழந்தவைபெறுகைக்கு நெடுங்காலம்

இ—(என்னையடிமையித்யாதியால்) தாபவாதத்தி லஸமாச்வஸிக்கிற ஸமயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயித்யாதியால்) தாபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைகொள்கைக் |௨| கித்யாதியால்)

மூன்றாம்பாட்டு

நான்ப்ராப்யாகாங்க்ஷின்றேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவளிப்பாட்டிலே நானிளைக்கின்றிலனென்று தனக்கு விரஹஜநிதக்லாந்தியில்லாததாகச்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) காலதத்வமெல்லாம் முடிந்துபோனாலும் நான —

ஸ—செய்வானித்யாதியான ஸகலஸமுதாயங்களிலெங்கும் கண்டுகொள்வது. எத்தனைகாலம் - ஸம்வத்ஸர ப்ரகாரமெல்லாம், சதுர்யுகஸஹஸ்ரதநாந்தம் ஸஹஸ்ரயொஷாமாவ:. இளைக்கின்றேன் - ப்ராப்யாகாங்க்ஷின்றேன், ஸதாதநிஷ்டத்தாலே இதுக்கு விரதிகாணேனென்றுதோற்றுகிறது. அவனைக் கண்டு அவன்பக்கலின்றும் ஸ்வபாதிகளைவாங்கிக்கொள்ளவேணும் என்றவிதுக்கு விரஹதசாஸஹிதங்க ளான ஸ்வபாதிகளை அவன்வந்து ஸம்ச்லேஷித்தென்னை யாச்வஸிப்பித்து தேஹாத்ரஹ்ஸ்யனுக்கொ ண்டு "ஸ்வபாதிரேஹஸ்வபாதிஹஸ்தயோ:" என்னும் ச்ருதிப்ரயோகே தன்கையாலே பூட்டியருளப்பெற வேணுமென்று கருத்து. ஆகையாலிப்படியவன் ச்ருதிபண்ணும்படி அவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென் |௨| கையிலே யிவ்வுக்திக்குத் தாத்பர்யமாயிற்று.

நீல - நீலரூபமான, மலர் - விகஸிப்பான, ஸர்வதம்ஸ்வாமியானவென்றபடி. நெடும் - விசால மான. ஸர்வவ்யாபியானவென்றபடி. சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸாலே, ப்ரகாசமாலேயென்றபடி. சூழ்ந்த- வ்யா ப்தமான, நீண்டமுகில்வண்ணன்- மேகவர்ணனான, ஸர்வவ்யாபிநீலஜ்யோதி: வ்யாப்ததேஹமேக வர்ணனென்று ஸம்போதனம். கண்ணன்- க்ருஷ்ணன், இவ்வடிவழகைப்பெண்களுக்கே யாக்கிவைக்குமவனெ ன்றபடி. கொண்ட - ஸ்வீகரித்த, அவனாலேபஹரிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோலவளையொடு - அழகியவளைகளோடேகூட, மாமை - காந்தியை, தேஹவர்ணத்தையென்றபடி. கொள்வான் - வாங்கிக்கொ ள்ளவிச்சையுடையவளாய், காலமுமென்கிறவிதி ஸாத்யத்தை சென்றாளென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திப்பது. எத் தனைகாலங்கூடச்சென்றும் - காலமெல்லாங்கூடநடந்தும், காலமுள்ளதனையும் நடந்தாகிலுமென்றபடி. கொ ள்வானென்றொரு க்ரியாவிசேஷணமத்யாஹரிப்பது. அவன்பக்கல்நின்றும் வாங்கிக்கொள்ளுவேன், இளைக்கில் காலமென்றொருவாக்யமும் அல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலனென்றொரு வாக்யமுமாக யோஜிப்பது. இளைக்கில் - ஒழியில், அந்தஸ்வபாதிகளை யவன்பக்கல்நின்றும் கொள்ளுவதற்குமுன்னே யுபரதமாய்ப்போகி லென்றபடி. காலம் - காலதத்வம், அல்லால் - அல்லது. இதுக்கு இளைக்கின்றிலனென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். வினையேன் - அவன்ஸம்ச்லேஷமொன்றாலும் விடவொட்டாத பாபத்தையுடையவளான, வினையையுடையவள் வினையாள். இப்புருஷத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்றாரூபம். நான் - ஸதா ஸம்ச்லேஷாபிநிவேசவதியான நான், இளைக்கின்றிலன் - இளைக்கிறேனில்லை, உபரதையாகிறேனில்லை, உப ரதமாகில் காலமுபரதமாமத்தனையல்லது நானுபரதையாகிறேனில்லையென் றிவ்வாக்யத்திற்கும் த்ருஷ்டாந்தம் இதுவாவாசொல்லு மத்தனையல்லது உன்னால்நடத்தமுடியுமோவென்னில், கண்டுகொண்மி ன் - என்நடத்தப்புகுகிறபடியை நானிப்போது சொல்லவேணுமோ நீங்களே ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டுகொள் ளுங்கோள், நீ லோகத்தார்க்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டாவோவென்னில், ஞாலமறிய - லோகமெல்லாம் ச்ரவ்ய தமாம்படி, பழி - அபவாதத்தை. துணிந்துபுறப்பட்டாளென்கிற அபவாதத்தையென்றபடி. சுமந்தேன் - பரிஹரித்துக்கொள்ளவும் சக்யமன்றிக்கே து:க்கமாகவஹித்தேன், நன்னுதலீர் - நல்லதான நுதலையுடைய

மூ—ரினிநாணித்தாளென்* நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட* கோலவ
ளைபொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே* ‖ ௩ ‖
கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம்* பாடற்றொழியவிழந்துவை

ஆ—வருந்தியும் பெறுகையாவது இனித்தான்வருந்தினால் கிடைக்குமோ இனியவைபெறுகைக்கு வருந்தாதேவிட்டாலோவென்னில் நிரவதிகநீலஜ்யோதிர்வ்யாப்தமாய் ஸுவர்ணமய ஸுவர்ணரூபமான திருமேனியையுடையவனை க்ருஷ்ணனையே பவ்யனுமான கோலவளையோடு மாமைகொள்வானுக்கு ஸ்நேஹமான நாளெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றாகிலும் கொள்வன் இக்காலத்தவந்தான் முடிந்துபோமத்தனையல்லது நான்கொண்டல்லது விடேன் இத்தைக்கண்டுகொண்மின், அவன்றானைப்பட்டவனுக்கு மரியையாயிருக்கக்கடவ நீயவனையாசைப்பட்டால் உனக்குப்பழிவருமென்று ஸ்வதர்மமல்லபோவென்னில ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீரினி நாணித்தாளென்னென்கிறாள். ‖ ௩ ‖

(கூடச்சென்றேன்) இதுக்குமுன்பு அவனையாசைப்பட்டு உன்னுடைய உபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே

இ—வனைக்கண்டாலல்லது ஒழியேனென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலிது ஸங்கமென்றதாயிற்று, நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நீண்டவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுவர்ணஸமேத்யாதியால்) கொள்வானுக்கு ஸ்நேஹயானமென்றது - கொள்ளவேணுமென்றிச்சையுடையவனாயிருக்கும் ஸ்நேஹயானமென்றபடி. கொள்வனென்றொருவசனத்தை யத்யாஹரித்துயோஜிக்கிறார் (சென்றாகிலுங்கொள்வனென்று) ப்ராயஶ்சித்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலத்தவமித்யாதியால்) ஸ்வநாயகனிடத்திலே ப்ரீதிபண்ணினால் பழியுண்டாகப் ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே பழிசுமந்தேனினி நாணித்தாளென்னென்றுசொல்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (அவன்தானித்யாதியால்) அரியையாய் - ஸ்வாதீனையாய், அவனுக்குஸ்வாதீனமாம்படி யடைக்கலமாயிருக்கிற நீ மேல்விழுந்தாசைப்பட்டால் பழிவாராதோவென்றபடி. ‖ ௩ ‖

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

சங்கஞ்சரிந்தனவித்யாதியாலே யவனையாசைப்பட்டு வலயாதிகளையிழந்தேனென்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) முதற்பாட்டிலே தன்னுடையவ்யவஸாயத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னாள். உனக்கின்ன

ஶ—வர்காள், நுதல் - லலாடம், நல்நுதல்என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய நகாராதேஶம். வாராய் ஸாரங்கிகளான ஸகிகளென்றபடி. இனி - இப்படிபழிசுமந்தபின்பு, நாணித்தாளென் - லஜ்ஜித்துத்தானென்ன ப்ரயோஜனம், ஸர்வமும் ப்ராப்தமானபின்பு லஜ்ஜித்துப்ரயோஜனமில்லையென்றபடி. இப்படிகொள்வனென்றொரு க்ரியாபதமத்யாஹரித்துயோஜிப்பது இவ்வத்யாஹாரமில்லாதபக்ஷத்திலே ப்ரயமஸமுச்சயார்த்தம் கநகாரம் நீலமலரித்யாதி வளையொடுமாமை யெத்தனைகாலங்கூடச்சென்றும் கொள்வன்ஞாலமறியப்பழியித்யாதியென்றிப்படியன்வயம். இப்பக்ஷத்தி லிவ்வாறுயிரப்படிவாக்யம் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறதத்தைபோக்கி யிப்பத்துப்பாட்டினன்வயக்ரமம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமில்லையென்றுகண்டுகொள்வது. ‖ ௩ ‖

மாடக்கொடிமதிள் - மாடங்களையும் கொடியோடேகூடின மதிளையுமுடைத்தான, மாடங்கள் - க்ருஹங்கள், கொடி - த்வஜம், மதிள் - ப்ராகாரம், கொடியுடையமதிள் கொடிமதிள், கொடிமதிளென்று மத்யமபதலோபிஸமாஸம். மதிள்தென்குளத்தை என்கிறதுவும் ஸப்தமீதத்புருஷஸமாஸம் மதிள்தென் என்கிறவிடத்திலே ளகாரதகாரயோ: ப்ரக்ருதிபாவம் காராதேஶம். தென்குளந்தை - தக்ஷிணதிக்கிலிருக்கிற குளந்தையென்கிற திவ்யதேஶத்தினுடைய, வண்குடபால - ஸம்ருத்தமான பஶ்சிமபாகத்திலே, வண் - ஸம்ருத்தம், குடஎன்று பஶ்சிமம், பாலென்று - பாகம், நின்ற - விஶேஷமாக நிற்கிறவனை, ஆடல்பறவை - ஆடலையுடைத்தான பறவையாலே, ஆடல் - ஸஞ்சாரம், பறவை - பக்ஷி, த்ருதீயாதத்புருஷஸமாஸம். ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாஹனமாயிருக்கப்பெற்ற ஸர்வாதிஶயத்தாலே காம்பீர்யத்தைவெளியிடுகிறவனையென்றபடி. உயர்த்த - உயர்த்தப்பட்டவனை, வெல்போரென்கிறதை போர்வெலென்று மாறியமைப்பது. யுத்தங்களிலே ஜிஷ்ணுவானவனென்றபடி. போர் - யுத்தம், ஸர்வஜ்ஞத்வேஷு. வெல்என்று ஜிஷ்ணு, ஆழி - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தை, வலவனை - வலத்திலேயுடையவனை, ஆழிவலவனை

—கல்பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன்* மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தைவண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன்* ॥ ௪ ॥
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே*
ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம்* தோழியர்காணம்முடையமேதான்சொல்லுவதோ

ஆ—இனி புள்ளவற்றைப்புமிழவாதே யவனை யாசைப்படத்தவிர்ந்தாலோவென்னில், ஸௌந்தர்ய ஸௌலப்ய ஸர்வ ரக்ஷகத்வ ஸௌசீல்யாதி சதுர்விதமாயிருந்த திருக்குளந்தையில் வார்த்தையான மேலத்திக்கிலே வெந்த பவானைப், விஜிதரிபுஸைன்யமாகிற திருக்கரத்தில் ஆழியை யுடையனாய்க்கொண்டு ஸர்வத்ர ஸந்நிதியும்படி நின்றருளினவவனை யாதரித்துக்கூடச் சென்றேன், சென்று கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கமெல்லாம் பாடற்றொழியவிழந்து வைகல்பல்வளையார்முன்னே பெண்மையமெல்லாமிழந்தேன், இனியென்கொடுக்கேனென்கிறாள். ॥ ௪ ॥

(ஆழிவலவனை) அவனையாசைப்பட்டால் பெறவொண்ணாது, ஸ்வதந்த்ரவன், அவனையாசைப்படவேண்டா

இ—முள்ளவற்றைபு மிழக்கப்புகுகிறாயென்று தோழிமார்சொல்ல முன்பேயெல்லாமிழந்தேன் இனியெத்தையி ழக்கப்புகுகிறேனென்றிப்பாட்டிலே யதுக்குத்தரஞ்சொல்லப்புகுகிறாளாகையாலே வாக்யார்த்தமில்லையென்றதா பிற்று. மாடக்கொடிமதிளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) தென்குளந்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தக்ஷிணதிக்யால்) வண்குடபாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வார்த்தாதியால்) உதாரம் - ஸேநாஜும், ஆடற்பறவையுயர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைநதேயத்யாதியால்) வெல்போராழிவலவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஜிதத்யாதியால்) நின்றமாயக்கூத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்ர ஸந்நிதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அவனோடு ஸம்ச்லேஷிக்கச்சென்று அதுபெறுமையாலே என்னுடையவுபாதிகளை யிழந்தேனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலே அவன்நம்மில் வரவுமித்யாதியாலே அவன்தானாக எல்லாருக்கும் ஸ்வதந்த்ரனென்றுவவாதிக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இப்படியவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யங்கஞ்சொல்லுகிற ஸகிகளுக்குத்தரஞ்சொல்லுகிறதாகை

ரா—யென்று வ்யதிகரணவஸமாஸம். திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனைவென்றபடி. மாயக்கூத்தன்—ஆச்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையுடையவன். ஆச்சர்ய ஸ்வதந்த்ரனானவனை, “கிம்வித்யாபலமஸமந்தக” மென்கிறபடியே ஸர்வநிரபேக்ஷமான நிலையுடையவனை ஆதரித்து- ஆசைப்பட்டு, கூடச்சென்றேன் - ஸம்ச்லேஷிக்கப்போனேன், கோல்வளைநெஞ்சத்துடக்கம்- சுவஸ்காரமான, வளையங்கள் தேஹஸ்தி முதலாகவெல்லாம், பாஹ்யாகாரங்களான வளையங்களும் ஆந்தரமான தேஹஸ்தி முதலாக என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு இழந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். பாடு-என் வசிலாத்திலே, அற்று- இல்லாமல், ஒழிய- போம்படி, என்னிடத்திலே ஸம்பந்தமில்லாமல் நிச்சேஷமாகப்போம்படி என்றுவ்யாக்யானம். இழந்துபோக்கிவிட்டு, வைகல்பல்வளையார்முன் - ஸர்வகாலமும் பஹுவளையவதிகளான ஸ்த்ரீகள்முன்னே, வைகலென்று ஸர்வகாலவாசகம். பரிசுஅழிந்தேன் - ப்ரகாரமிழந்தவளானேன் - பரிசு - ப்ரகாரம், இங்கு லஜ்ஜையாகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. சிலபோதுகழத்தி சிலபோதுபூணத்தக்க ஸாதாரணமான வளையங்களும், ஒருக்காலுமிழவாத ஸ்த்ரீகள்முன்பே ஒருக்காலும்கழத்தவேண்டாத ஸாதாரணமான லஜ்ஜையையுங்கூட யிழந்தவளானேனென்று வ்யாக்யானம். இனியென்கொடுக்கேன் — இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன்; இனியெத்தை யிழக்கப்போகிறேனென்றபடி. எல்லாம்முன்பே இழந்துபோனபின்பு இனிஇழக்கைக்கு ஒன்று மில்லையென்கை. ॥ ௪ ॥

தொல்லையஞ்சோதி- அநாதிஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸை, தொல்லை- அநாதி, அம்- ஸாந்த்ரம், நித்யஸாந்த்ரஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமானவன் விக்ரஹமுடையனானவன் என்றபடி. ஆதி- ஜகத்காரணபூதனை, நினைக்குங்கால்- விம்சிக்கும்போது, விசாரித்துப் பார்க்கும்போது என்றபடி. இதற்குசுடர்கொளென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்கு- நன்றாக, உணர்வார்க்கும்- அறியத்தக்கவர்களுக்கும் தத்வங்களை யதாவஸ்திதங்களாக வறியத்தக்க ஸ

மூ— விங்கரியதுதா* னூழிதோறூழியொருவனாகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளா
தித்தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே* ௫

ஆ— வேரொன்னில், பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஸர்வேச்வரனை நினைக்கப்புக்கால் ஜ்ஞாநவத்தமரான ஸநகாதிமுனிகளுக்கும் ஊழிதோறூழிகூடினும் ஒருவனாகஉணரவொண்ணாத திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், தேஜஃப்ரஸ்ருதஸம்ஸ்தாந கல்யாணகுணத்தையுமுடையானொருவனாகிலு மந்தஸௌலப்யமுடையனாயிருந்தவனை யாசைப்படுகையும் ஆசைப்பட்டநம்போல்வர் பக்கலவன்வருகையும் நாம்துடங்கியோ? இப்படியரியனுயிருக்கச்செய்தே யாசைப்படுவாரும் பெறுவாருமெத்தனைவர், அவனரியன், அவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுசொல்லுகையெளிதென்னுச் சொல்லுமித்தனையோவென்கிறாள். ॥௫॥

இ— யாலே இதுஸங்கதம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னது "ஸர்வேச்வரஸாக்ஷிகம்ஸ்நேஹஸமபத்திநஸம்சய:" என்கிறபடியே நமக்கு ஸந்நிவேசங்களிருக்கையாலே விச்லேஷிக்கிறானென்றுசொன்ன வித்தனையல்லது ஸதாவ்ருத்தனென்றுசொன்னபடி யல்லாமையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸானவித்யாதியால்) நன்குணர்வார்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவத்தமரித்யாதியால்) சூழலுடையசுடர்கொளாதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) உணரவொண்ணாதவென்றது - உணரவொண்ணாதபடியானவென்றபடி. ஒருவனாகிலுமென்கிற வ்யதிரேகத்தாலே அவர்கள்சொன்ன து:ஸ்ரவத்வோபாதிகமான வவனுடைய துராபத்வத்தை யிவள்தானுமநுவதிக்கிறாளென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸாமஸ்த்யஞ்சொல்லவந்தவள் துராபத்வஞ்சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைபரிஹ்ருதமாயிற்று. ஆழிவலவனையாதரிப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸௌலபத்யாதியால்) ஆங்கவனம்மில் வரவுமெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டவித்யாதியால்) நம்போல்வரென்றது - ஸஜாதீயரென்றபடி. நம்முடையமேதானென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (நாம்துடங்கியோவென்று) இவ்வளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சொல்லுவதோவிங்கரியதுதானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனரியனித்யாதியால்) ॥௫॥

ஈ— நகாதிகளுக்குமென்றபடி. ஊழியூழிதோறு என்றநுவதிப்பது. கல்பம்- கல்பந்தோறுமென்றபடி. ஸர்வகாலத்திலுமென்கை. ஒருவனாகை - ஒருபடிப்பட்டவனாக, ஸாவதாநனென்று ஸமாஹிதமனஸ்கனாகவென்றபடி. உணரலாகாச்சூழலுடைய- அறியவொண்ணாத வசீகரணோபாயங்களை யுடையவனை, சூழல்- வசீகரணோபாயம், அவனை பரிச்சேதித்தறியவொட்டாதவையாய் ஆச்ரிதர்க்கு ஆகர்ஷகங்களான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையனனையென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்குமவன், சுடர் - தேஜஸ்ஸு, இதுஉபலக்ஷணம், தேஜஃப்ரஸ்ருதஸம்ஸ்தாந கல்யாணகுணஸாகரமாயிருக்குமவனென்றபடி. ஆகிலுமென்றொருவசநம் கூட்டிக்கொள்வது, ஆழிவலவனை- திருவாழியை வலத்திருக்கையிலேயுடையவனை, ஆதரிப்பும் - ஆதரிக்கையும், ஆசைப்படுகையுமென்றபடி. ஆங்கு - அந்த ஆச்ரயணாவஸ்தையிலே, அவன்வரவும்போலே ஸௌசீல்யத்தையுமுடையவனானவவன், நம்மில் - நம்பக்கலிலே, வரவும் - வருகையும், ஆசைப்பட்டவர்களான நம்மையுபேக்ஷித்து வருகையுமென்றபடி. எல்லாம் - அவனையாசைப்படுகையு மவன்வருகையுமாகிற விவையெல்லாம், நம்முடையமேதான் — நம்முதாகவுடையோமே, தானென்றது வாக்யாலங்காரம், ஸ்வாதீனமாகவுடையோமேயென்றபடி. இவையெல்லாம்நாமதுடங்கி நடக்கக்கடவனவாக நாம்செய்கிறோமே. ஸநாதியாக நடக்கிறவையன்றோவென்கை. தோழியர்காள் - என்னோடே ஸமாநசீலைகளாகையாலே யவனுடையஸௌசீல்யாதிகளிலே நீங்களுமவகாஹித்திருப்பீர்களேயென்று ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். சொல்லுவதோ - அவன்துராபனென்றுசொல்லுகையோ, இங்கரியது — இங்கரியாமையாலிருக்கிறது, அவன்துராபனென்றுசொன்னால் நிவாரணம்பண்ணுவாரில்லாத விங்கேயிப்படிசொல்லுகை யருமையோ, அருமையில்லாதவாறே ஸத்யத்தைச்சொல்லுமித்தனையோவென்று கருத்து. தானென்றது வாக்யாலங்காரம், யத்வா, அவனையாதரிப்பும் அவன்நம்மில்வரவுமாகிற விவையெல்லாந்தான் நாம்துடங்கியுண்டாமவையோ அவன்துராபனென்றுசொல்லுகைதானரியதோ இவையிரண்டுமிப்படியன்றிறே என்றிப்படி தான் ஸம்சயத்துக்கு மயம

மூ—தொல்லைஅஞ்சோதிநினைக்குங்கால் என்சொல்லளவன்றிமையோர்தமக்கும்* எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய் யுமத்திறநிற்கவெம்மாமைகொண்டான்* அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந்தாரானார்க்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்லீர்* வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே* ॥௬॥

ஆ—(தொல்லைஅஞ்சோதி) அவனறியனல்லேனோவென்னில், நான்சொல்லுமளவோ அவனுடையவருமை? ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குங்கூட அறியவொண்ணாத ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையுடையானொருவனல்லனோ, அத்திறம்நிற்க என்னைவிஷயீகரித்தருளுகைக்காகத்திருக்குடந்தையிலே புகுந்துவைத்தென்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையு

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ—இப்படியவனுக்கு ஸௌலப்யமநாதிஸித்தமென்று சொன்னவிவள் என்சொல்லளவன்றித்யாதியாலே யவனுக்கு ஸௌசீல்யமுண்டென்றுசொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அவனுக்கு ஸௌலப்யமநாதிஸித்தமென்றாகிலும் ஸௌசீல்யமொருக்காலுமில்லையோவென்றபடி. 'யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ப்ரஹ்மாஜநாதிவாஸாவேஷாத்தம்' 'நமஸ்ஸஹ்யகே நவிஸக்ஸவிஸ' என்றுசொல்லிற்றில்லையோவென்றுகருத்து. இப்படிசங்கித்த ஸவிகளைக்குறித்து அவனுக்கு ஸௌசீல்யமுண்டென்றுசொல்லி யிப்படிஸவிசிஷ்டஸௌசீல்யனானாலும் என்பக்கலிலே ஸௌஹார்த்தைக்காட்டிப் பின்னையும்விளம்பிக்கிறவனை நான்கூப்பிடாதொழியேனென்று சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. என்சொல்லளவன்றித்யஸ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இமையோரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) எம்மாமைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

மூ—ஸௌசீல்யமாகவுமாம். ॥௫॥

நினைக்குங்கால் - பராமர்சிக்கும்போது, தொல்லைஅஞ்சோதி - அநாதிஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸானது, நித்யமாய்ஸித்தமான ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹமுடையனானவனென்றபடி. என்சொல்லளவன்று - உக்தியிலடங்கத்தக்கதன்று, அளவு - அடங்கத்தக்கது, 'நேஸ்தஸ்தாஸ்யாஸ்ய ஸாதும் யத்நஜ்ஞம்விஹம். ஸ்வரூபவர்ணநேஸ்ய சக்யம்யோஷிஸகவிஷ்டி' என்றபடி. இமையோர்தமக்கும் - அநிமிஷர்க்கும், தம்மென்றது ஸ்வஸம்ப்ரயோகம். அதிசயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமென்றபடி. எல்லையிலாதன - அவதியில்லாதவையான, கூழ்ப்பு - ஸம்சயங்கள், செய்யும் - பண்ணுநிற்கும், ஜநிப்பிக்குமென்றபடி. அத்திறம் - அந்தப்ரகாரமானது, அந்தஅதிசயஸ்வாதந்த்ர்யமானதென்றபடி. நிற்க - நிற்கச்செய்தே, வல்லிவளவயல்சூழ் - வாஸ்துமைகளாலும் அழகியவயல்களாலும் சூழப்பட்டதான, வல்லி - லதை, வளம் - அழகு, குடந்தையிலே, மாமலர்க்கண் - ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ரீகௌஸ்துபங்களான லோசநங்கள், மா - ஸ்ரீயும், வளர்கின்ற - நித்ரைபண்ணுகின்ற, மால் - ஸ்ரீநித்யாஸத்யஸ்வரூபனானவன், நித்ரைபண்ணுகிற லோசநங்களையுடைய, ஸ்ரீதவக்ஸமனென்று பாடாந்தம். இப்படிஸந்நிஹிதனாய் வத்ஸலனானவனுடைய ஸாவிஹ லாபரலோசநங்களென்ன வளவில்லாசக்கரனேனென்றுகருத்து. கூப்பிட்டுக்கேட்கும்படி திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனென்றுமபிப்ராயம். நித்ரைகண்களுக்குப் போஷணஹேதுவாகையாலே அத்தைக் கண்ணுக்குவளர்த்தியாக வ்யவஹரித்துச்சொல்லுவார்கள். எம்மாமை - என்னுடையகாந்தியை, கொண்டான் அபஹரித்தான், திருக்குடந்தையிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறவித்தாலே தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தைக்காட்டிவைத்து பாதஸம்ஸ்லேஷம்தாராதே விளம்பிக்கையாலே என்காந்தியை அபஹரித்தானென்றபடி. அல்லிமலர்த்தண்டுழாயும் - கேஸரஸ்ராவிபுஷ்பயுக்தமாய் ஸீதளமான திருத்துழாயையும், அல்லிகேஸரம் ஸ்தாகவாபிவிகஸஸ்வராஸ:. யத்வா அல்லியென்றுமாலையாய் மாலையினுடைய விகஸிதஸீதளதாவஸியையுமென்னவுமாம். அதவா, அல்லிகந்தஷட்பதமாய் தத்ஸ்வபாவவிகஸித ஸீதளதாவஸியையுமென்னவுமாம். தாரான் - தருகிறானில்லை, என்னையிப்படி நோவுபடுத்திவைத்து தான்வந்துஸம்ஸ்லேஷியாவிட்டால் தன்னோடு ஸம்பந்தமுள்ளவற்றையாகிலும் தரலாமிறே, அதுவும்தரிகிறிலனென்று கருத்து. இனி - அவனிப்படி நம்மைப்படுத்தினபின்பு, ஆர்க்குப்பூசலிடுகோசொல்லீர் - இப்படிநம்பக்கலுறவுபண்ணி நம்மைப்படுத்தினவனையொழிய மற்றார்க்குக்ரந்தநம்பண்ணுவது சொல்லுங்கோள், பூசல் - க்ரந்தநம், இடுகை- பண்ணுகை, இடுகை

மூ—மாலரிகேசவனாரணன்சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றன்* றோலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட் டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டா* னேலமலர்க்குழலன்னைமீர்காளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்

ஆ— ஸஹித்துத் தன்திருவடிமலர்களில் அல்லிமலர்த்தண்டுழாயுந் தருகிறிலேன், இப்படி அந்யாயஞ்செய் தவனையொழிய மற்றாரைக்கூப்பிடுவோம் சொல்லீரென்கிறாள்.

(மாலரி) இப்படிகூப்பிடச்செய்தேயுந் தன்னைக்காட்டாதிருக்கிறவனை யாசைப்படுவாருண்டோவென் ||௬||
னில், ஸ்ரீகௌ..., ஸ்ரீ ..., ஸ்ரீ ... நிரஸநஸமர்த்தன், ஸர்வேச்வரன், ஸர்வஸ கல்யாணகுணநிதி, ஸ்ரீயப்பதி, வராஹாவதாரன், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனென்று கூப்பிடும்படி பண்ணிவிட்டொ ன்று முருவுஞ்சுவடுங்காட்டான் ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா ளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன் ஸம்பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை காலம்பலசென்று முங்களானையேகண்டல்லதுவிடேன் நீங்களிதரர்க்குவி ரோதத்தைப்பண்ணி யுமுங்களோடுமுதவில்லையென்கிறாள். ||எ||

*** ஏழாம்பாட்டு. ***

இ— நங்கள்வரிவளையாயங்காளென்று தனக்கந்தரங்கைகளாகச்சொல்லப்பட்ட ஸகிகளைக்குறித்து உங்க ளோடே எங்களிடையில்லையென்றுறவறுக்கை யஸம்மதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுரு ஷிபால்) ஆசைப்படுவாருண்டோவென்றதுக்கு நீயவனையாசைப்படவேண்டாவென்றுகருத்து. அவர்களிப்ப டி அபிநிவேசிக்கையாலே யுறவறுக்கிறாளென்றுகருத்து. மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதத்வாதியால்) அரியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதாதீரத்வாதியால்) கேசவனெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ ... த்வாதியால்) நாரணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்வாதியால்) சீமாதவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயப்பதியெ ன்று) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வராஹத்வாதியால்) வைகுந்தனென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்வாதியால்) ஓலமிடஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (கூப்பிடும்படியென்று) உ ங்களோடித்வாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்வாதியால்). ||எ||

ம—யென்றது ஸர்வஜ்ஞத்வமம் ஒன்று கிம்ஶப்தாக்ஷேபகம். உறவுண்டானவனைக்குறித்து முறையிடுமத் தனையொழிய வுறவில்லாதாரைக்குறித்து முறையிட்டு ப்ரயோஜநமுண்டோவென்றுகருத்து.

மால்- ஸ்ரீதத்வாதேவமே வடிவாயிருக்குமவன், அரி- ஹரி, ஸ்ரீதாதீரஹரன்- கேசவன்- கேஶிஹந்தா, இது உபலக்ஷணம். கேஶிமுதலான ஸ்ரீ... நிரஸிக்குமவனென்றபடி. நார ணன்- உபயவிபூதிநாதனென்றபடி ... கல்யாணகுணாகரன், சீமாதவன்- ஸ்ரீயப்பதி. இக்குணங்களை யதிஶயித ங்களாக்குமவளான லக்ஷ்மிக்கு வல்லபனென்றபடி. கோவிந்தன்- கோவிந்த, கோக்களோடே மரு வும்படியான ஸௌஶீல்யத்தையுடையவ னென்றபடி. வைகுந்தன்- வைகுண்ட, ஸ்ரீவைகுண்டநிலய னென்றபடி. ஸௌஶீல்யாதிகளைக்கண் டாஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுக்கும்படி கல்யாணமான விபூதியையுடைய னென்கை. என்றென்று. இப்படி நிரந்தரமாகச் சொல்லி, ஓலமிட- கூப்பிடும்படி, என்னைப்பண்ணி "ஸர்வம் வதநாஸாய" என்ற கணக்கிலேயிப்படி கூப்பிடும்படியாகவே என்னைப்பண்ணி என்றபடி. விட்டு- தன்பக்கல்நின்றும் என்னைப்பிரித்து, இட்டு- ஒரு த்ருணத்தைப் போடுமாப்போலே போகவிட்டு, ஒன்றும்- ஸம்ஶ்லேஷத்தும், உருவும்- ரூபத்தையும், மற்ற வடிவையுமென்றபடி. சுவடும்- தானிருந்தவிடத்துக்கு ஒரு னியை யாதல் ராஜாஶ்ரேத்தில் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு பாதுகாதிகளைப்போலே தானிருந்த விடத்துக்கு அடை யாளமாயிருப்பதொன்றை யாதல் காட்டுகிறதில்லை என்றபடி. ஏலமலர்க்குழல்- ஏலம்போலே குளிர்ந்து வாஸிக்கின்ற புஷ்பங்களையுடைத்தான கேஶங்களை யுடையவர்களான, குழல்- கேஶம், இப்போது ப்ரவிதைகளாயிருக்கிற உங்களை இப்படி பர்யாகுலைகளான நான்காண்பதெப்போது என்று கருத்தா லே இவ்விசேஷணம். அன்னைமீர்காள்- தாய்மார்காள், என்னுடைத்தோழியர்காள்- அன்னைமார்களைப்போ லன்றிக்கே எனக்கந்தரங்கைகளாயிருந்த ஸகிகாள் என்செய்கேன்- எத்தைச் செய்யக்கடவேன், ஓரடை யாளமும் காணாத நானெத்தைச் செய்வேனென்று வ்யஸநாதிஶயத்தாலே சொன்னபடி. காலம்பல சென்றும்-

மூ—ஏகின்* காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணையுங் களோடெங்களிடையிலையே* ।எ।

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள் குயில்காள்மயில்காள்* ளுடையநம்மாமையுஞ்சங்குநெஞ்

சுமொன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான்* னடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய*

ஆ—(இடையில்லை) தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கிற வன்னைமாரோடுந்தோழிமாரோடு முறவறச்செய்தேயு மவனைக் காணாதொழிந்தபாதே தான்வளர்த்த தன்னுடைய ஸம்போககாரணமான கிளிகள், பூவைகள், குயில்கள், மயில்கள், என்கிறவிவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தமுமாகாதே யவனைக்காண்கைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்று பார்த்தவற்றை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள். அவன் நம்முடைய நிறமும் வளையும்நெஞ்சுந்தொடக்கமாகவுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்துக்கொண்டுபோனானாகிலும் ப்ராப்யமான திருநாடும் திருப்பாற்கடலுந்திருமலையுந் தன்னையாசைப்பட்டார்க்குக் காணலாம்படியாகில் காட்டாதொழிவானேனென்னில், உங்கள்பக்கலுள்ள ஸம்பந் நிச்சேஷமாகப்போனாலல்லதவனவை காண்கொடான், ஆதலாலினியுங்களோடு முறவில்லையென்கிறாள். ।அ।

✳ எட்டாம்பத்து. ✳

இ— இப்படி ஸங்கிகளைத்துறந்தாளேயாகிலு மவர்களைப்போலே தன்னை ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு யோக்யதையு மில்லாதபடி ஸமீபஸ்தராயிருக்கிற ஶுகஶாரிகாதிகளை யிப்பாட்டிலேதுறக்கிறவிது ஸங்கதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ஸம்பந்தமாகாதேயென்றது - ஸம்பந்தமன்றோவென்றபடி. அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) அடையும்வைகுந்தமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதியால்) நணியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையாசையித்யாதியால்) காணல்நணியவென்கிறது - காண்கைக்குக்கிட்டினவையென்றபடி. நணியவென்று திருநாடுமுதலான திவ்யதேசங்களுக்கு ஸௌலப்யத்தைச்சொல்லி யங்ஙனமே யவைகாண்கொண்டானேயென்று அவைத்துக்கு தௌர்லப்யஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) ஸமீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இத்தால் நணியவென்று ஸௌலப்யஞ்சொன்னது விஷயஸம்பந்தரஹிதருக்கென்று ஸம்பந்திக்கையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ப்ரஸ்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்பந்தஸம்பந்தமென்கிற ஸம்பந்தகாரணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ।அ।

ஸ— பலகாலம் சென்றபின்பாகிலும், காலமெல்லாமதீதமாகிலு மென்றபடி. காண்பது- காணக்கடவது, ஸாவேயியில் ப்ரயோகம். நானவனை ஸ்வஸ்யங்காண்பே னென்றபடி. ஆணை- இதுக்கு ஶபதம்பண்ணுகிறே னென்றபடி. நானிந்தவ்யவஸாயத்தை விடேனென்கை. உங்களோடு- இத்தை ப்ரதிபந்தகிக்கிற வுங்களோடே, எங்களிடையில்லை- எங்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லை, ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம். இடை- ஸம்பந்தம், எனக்கொரு ஸம்பந்தமில்லையென்றபடி. உங்களோடு ஸம்பந்தத்தைவிட்டேனென்கை. ।எ।

யான்வளர்த்த - என்னாலேவளர்க்கப்பட்டவையான, ருஷிஹூரதன்வளர்த்த மான்போலே நீங்களும்வளர்த்த ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு பாதகங்களாய்விட்டீகோளென்று கருத்து. யான்வளர்க்கிறவென்னாதே யான்வளர்த்தவென்று அதீதகாலமாகநிர்தேஶித்தது இப்போதுங்கள்பக்கலெனக்காஸக்தியற்றது தோற்றுகைக்காக, கிளிகாள் - ஶுகங்காள், பூவைகள்காள் - ஶாரிகைகாள், குயில்காள்மயில்காள் - ஸ்பஷ்டம், உடையநம்என்கிறத்தை நம்முடையவென்று மாறியநுபிப்பது. நம்முடையமாமையும் - ஸ்வாதந்த்ர்யவசநம் என்னுடையஶோபையுமென்றபடி. சங்கும் - வளைகளையும், நெஞ்சும் - மனஸ்ஸையும், ஒன்றுமொழியவொட்டாது - ஒன்றுமென்பக்கல் அவஶேஷிக்கவொட்டாதே, கொண்டான் - அபஹரித்தான், தான்வந்துஸம்ஶ்லேஷியாதே விஶ்லேஷித்தபஹரித்தானென்றபடி. ஆனாலுமென்று ஒருபதங்கூட்டிக்கொள்ளுக. இப்படிவிஶ்லேஷித்தவனைப்போலே யிருந்தாகிலுமென்றபடி. இதுக்கு நணியென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடையும் - அடையவேண்டுவதான, ப்ராப்யமானவென்றபடி. வைகுந்தமும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், பாற்கடலும் - க்ஷீராப்தியும், அஞ்சனவெற்பும் - அஞ்ஜநாசலமும், ஸகலதிவ்யதேஶங்களுக்குள்ளே திருமலையும் ப்ராப்யத்தோடொக்கச் சொல்லலாயிருக்கிறதென்று கருத்து. அவை - அந்தத்திவ்யதேஶங்கள், ஸ்ரீவைகுண்டமும் க்ஷீராப்தியும் அஞ்ஜநாத்ரியுமாகிற வந்ததிவ்யதேஶங்களென்று பதார்த்தம். நணிய - கிட்டினவை, அவனைக்

மூ— கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே* ॥அ॥

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந்தன்னைக் கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால்* மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டிமண்ணும்விண்ணுநிறையமலர்ந்த* சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த தேவபிராற்கென்னிறைவினொடு*

ஆ—(காண்கொடுப்பானல்லன்) உனக்குத்தன்னைக்காட்டானோவென்னில்; ஸாம்ஸாரிகவிஷயஸங்கம் விட்டாலல்லதார்க்குந் தன்னைக்காட்டானென்று அவற்றைநோக்கிச்சொல்லி தத்ஸம்பந்தமான ஸௌந்தர்யத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக நீ அவனைபாசைப்பட்டிதற்குமுன்பு உன்னுடையவுபகரணங்களை யிழந்தாப்போலே யின்னமுள்ளவற்றையிழவாதே யிருக்கப்பார்க்கிலத்தைவிடு என்றசக்ருராயிருப்பார்சொல்ல; அவர்களை நோக்கி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருந்த ஸர்வேச்வரனாலுமிப்படி நிர்த்தேசிக்கமுடியாதென்னும்படி யாச்சர்யமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமுமாய் ஸர்வவசீகரணமான தன்னுடைய மாண்குறள் கோலவடி-

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— காண்கொடுப்பானல்லனென்கிறவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே வாக்யாந்தரங்கிபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) நீபக்ஷாந்தரமேதயன்றோ உனக்குக்காட்டானோவென்றுகருத்து. அந்த ஸாம்ஸாரிகாதிகளைக்குறித்து என்னுடைய லஜ்ஜாதிகளையெல்லாமிழந்தேன் இனியென்கொடுக்கேனென்று நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தையே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தத்ஸம்பந்தேத்யாதியால்) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காகவென்கிறதற்கு சக்ருராயிருப்பார் சொல்லவென்கிறத்தோடே யந்வயம். சக்ருரென்றது - ஸம்ஸாரிகரென்றபடி. கீழேஸகிகளுக்குச்சொன்னாள், இங்கே சக்ருருக்குச்சொல்லுகிறாளாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னால்கைசெயப்பாலது என்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) மாயமென்றதையுரைக்கிறார் (ஆச்சர்யமயென்று) ஓரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) மாண்குறளென்கிற

ரு—காணவாசைப்பட்டார்க்கு ஸாக்ஷாத்கரிக்களென்றபடி. ஆகவவற்றையுனக்கவன் காட்டாதொழிவானேனென்ன ச்சொல்லுகிறாள். கடையற - சேஷமற்றுப்போம்படி, கடை - சேஷம், நிச்சேஷமாகவென்றதாயிற்று அதாவது:— வாஸனையுங்கூட நஷ்டமாம்படியென்கை. பாசங்கள் - ஆஸக்திகள், ஐஹிகஆமுஷ்மிகவிஷயாஸக்திகளென்றபடி. விட்டபின்னையன்றி - நம்மையிட்டுப்போனபின்பல்லது, அவன் 'வ்யபிவீதஸம்வேசனம்யஃச்ருதிஷாபதந்யஸுகி। தஸ்யாநந்தஸ்ய ஸாக்ஷாந்நஜநாதநஃ" என்னும்படியான ஸ்வபாவவிசேஷத்தையுடையவன், அவை - அந்தவிக்ரஹங்களை, காண்கொடான் - காணும்படிஸங்கல்பியான், உன் பக்கலெனக்குள்ள ஆஸக்தியாலே அவற்றையெனக்கவன்காட்டுகிறிலன் என்றுகருத்து. உங்கள்பக்கலாஸக்தியைவிட்டேனென்றதாயிற்று. ॥அ॥

ஆர்க்கும் - எத்தனையேனுந்தனக்கபிமதராணர்க்கும், தன்னை - சதுர்முகப்ரஜாபதிகளுக்கு மோஹனத்தன்னை, காண்கொடுப்பானல்லன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவனல்லன், அவர்களுக்கு விஷயாஸக்தியுண்டாயிருக்கிலென்றுகருத்து. தன்னால் - ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தனான தன்னாலும், கைசெய் - கையாலேசெய்கைக்கு, நிர்த்தேசிக்கைக்கென்றபடி. அப்பாலது - அப்பாற்பட்டதான, நிர்த்தேசிக்கைக்கு சக்யமல்லாததென்னும்படியானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நிஸ்ஸமாப்யதிகமான வென்றபடி. மாயம்- ஆச்சர்யமான, மாண்குறள்கோல- வாமனவேஷமான. மாண் - வாமனகம், குறள் - வாமனன், வாமனப்ரஹ்மசாரிவேஷமானவென்றபடி. வடிவு - ரூபத்தை, காட்டி- மஹாபலியைவஞ்சிக்கைக்காக அவனுக்குக்காட்டி, மண்ணும்- பூலோகமும், விண்ணும்- ஆகாசமும், ஊர்த்வலோகங்களுமென்றபடி. நிறைய- நிறையும்படி, மலர்ந்த - விஸ்த்ருதனான, த்ரிவிக்ரமரூபவிசிஷ்டனானவென்றபடி. இதுதேவபிரானுக்குவிசேஷணம். அபிவ்ருத்தியை வர்ஷபதமான மலர்த்தியாலே உபசரித்துதிருமேனியை ஐச்வர்யம்போலே ஸர்வஜகத்ஸம்ரக்ஷணமென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. சேண்சுடர்- மஹாதேஜஸ்ஸானவான, சேண்- உன்னதம், நிரதிசயதேஜஸ்ஸானவென்றபடி. பலதோள்கள்-அநேகபாஹுக்கள், தழைத்த-வ்ருக்ஷசாகைகள்தழைத்தாப்போலே தழைத்திருக்கிறவனான, தேவபிரார்க்கு- தேவோபகாரகனானவனுக்கு, மஹாபலிபக்கல்நின்றும் ராஜ்யத்தைமீட்டுக்கொடுத்து தேவர்களுக்குபகாரகனுக்கு என்றபடி. என்னிறைவினொடு- என்னுடையவலயாதிகளோடே

மூ— நாண்கொடுத்தேனினியென்கொடுக்கே னென்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள்* ॥ ௬ ॥
என்னுடைநன்னுதனங் கைமீர்காள்யானினிச்செய்வதென்னென்னெஞ் சென்னை* நின்னிடையேனலலே
னென்றுநீங்கிநேமியுஞ்ச ங்குமிருகைக்கொண்டு* பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிறனோடுபான்மதியேந்தியோர்

ஆ— வுகாட்டி, ஸர்வேச்வரனுடைய ஸௌந்தர்யங்களை யுபவர்ணித்து நெய்தல்பூ அலர்ந்தாப்போலே ஸௌகுமார்யமும் நிறையும்படி மலர்ந்ததிருமேனியையும் கற்பகச்சோலைதழைத்தாப்போலே தழைத்த நிரதிசய போக்யமான திருத்தோள்களையுமுடையனுயிருந்த தேவபிரான்கென்னிறைவினோடு நாண்கொடுத்தேன் இனி யென்கொடுக்கேன் என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காளென்று சொல்லுகிறாள். ॥ ௬ ॥

(என்னுடை) ஆகிலுமவனையாசைப்படுகை யீடல்லவென்றவர்கள்சொல்ல; நான் தோழிமாரைவிட்டாய்

இ—விடத்தில் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) ஜ்ஞானவைராக்யாதிகளிலும் ஸௌந்தர்யம் வசீகரணமிறே. வடிவுடையனுயென்னாதே வடிவுகாட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரியாதியால்) நிமிர்ந்ததென்னாதே மலர்ந்தவென்றதால் ஸௌகுமார்யமும்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நெய்தலித்யாதியால்) தழைத்தவென்றதால் சோலைபோடுஸாத்ருச்யந் தோற்றுகிறதென்றுநினைத்து உசிதமானசோலையை யருளிச்செய்கிறார் (கற்பகச்சோலையித்யாதியால்) செஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமானவென்று) ॥ ௬ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

லஜ்ஜையையுங்கூடவிழந்தேனென்றபோதே தன்னெஞ்சவன்திருவடிகளிலே ஸக்தமென்னுமிடம் ஸித்தமாயிருக்க விப்பாட்டிலேயத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) சொல்லவென்கிறதற்கு ஸர்வாக்யானத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். இப்படி சொன்னவர்களைக்குறித் தென்னெஞ்செனக்கு ஸ்வாதீனமன்றிக்கே போயிற்றென்றுசொல்லுகிறாளாகையாலே யிதுஸங்கதமென்றதாயிற்று. தன்னெஞ்சுதன்னைவிடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன இது ஸம்பாவிதமென்கைக்கு உசிதமான த்ருஷ்டாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நான்தோழிமாரையித்யாதியால்) இவ்வர்த்தமுங்களோடேங்களிடை

ஈ—நிறைவு- ஸம்ருத்தி, ஸம்பத்தியென்றபடி. ஸம்பூர்ணத்வமென்கை. நாண்- நாணத்தை, லஜ்ஜையையென்றபடி. கொடுத்தேன் - இழந்தேன் அவனையாசைப்பட்டுப்பெறுமையாலே யிழந்தேனென்றுவத்தாத்பர்யம். நன்னுதல் - நன்னுதலையுடையவர்களான, நுதல் - லலாடம், துக்கமறியாமையாலே காந்தியுக்தமாயிருந்த லலாடங்களையுடையவர்களானவென்றபடி, என்னுடைநங்கைமீர்காள் என்றந்வயிப்பது. என்னுடையவளுகளானவர்கள், நங்கை - ஸம்பூர்ணை, எனக்குஹிதஞ்சொல்ல ஸமர்த்தைகளாய் விரஹமறியாமையாலே ஸம்பூர்ணஸ்வபாவாதிகுணங்களாலே குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இனியென்கொடுக்கேன்- இனியெத்தைக்கொடுக்கப்போகிறேன், எல்லாம்முன்பே யிழந்தபினபெத்தை இழப்பதென்றபடி. ॥ ௬ ॥

என்னெஞ்சு- எனக்கெப்போதும் வச்யமாயிருந்த வென்னெஞ்சானது, நின்னிடையேனல்லேனென்று- நானுனக்கவகாச முடையதல்லேனென்று, இடை- அவகாசம், இடை யுடையது இடையது. இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக் கொள்ளும்போது இடையேனென்று ரூபமாயிருக்கும். என்பக்கலுனக் கவகாசமுண்டாம்படி நானுனக்கு காரணமாயிருப்பேனல்லேனென்றென்றபடி. என்னை- தன்னைக்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னை, நீங்கி- விட்டுப்போய், "ஸக்ருத் ஸம்ஜ்ஞா" என்று போவாரைப்போலே இனிமீட்க வொண்ணாதபடி ஸம்பந்தமறுத்துவிட்டுப் போயென்று வத்தாத்பர்யம். இதுக்கு அடைந்ததென்கிறதோடே யந்வயம். நேமியும்- சக்ரத்தையும், சங்கும்- சங்கத்தையும். இரு கைகொண்டு- இரண்டுகைகளிலும் தரித்துக்கொண்டு, இதுக்கு வருவதெப்பாவென்கிறதோடே யந்வயம். பல்- பலவாக்களான, அஸங்க்யேயங்களானவென்றபடி. நெடும்- தீர்க்கங்களான, திமதவ்யாபிகளானவென்றபடி. சூழ்- சூழ்ந்தவையான, திக்குகளிலும் வ்யாப்தங்களானவென்றபடி. சுடர்- தேஜஸ்ஸுகளையுடையவையான, ஞாயிற்றோடு- ஸூர்யனோடேகூட, ஞாயிர்- ஸூர்யன், பான்மதி- பால்போலேயிருக்கிற சந்த்ரனையும், மதி- சந்த்ரன், பாலபோலே பவளப்ரகாசாதிகுணங்களை யுடையனான சந்த்ரனையுமென்றபடி. ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, இதுக்குவருவதென்கிறதோடே யந்வயம். ஓர்கோல- ஏகவிதமான ஸ்வரூபமான, நீல- ஸம்ருத்தி

மூ—கோலநீல* நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பா னாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே* ॥௰॥
பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்* கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல்வண்
குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்

ஆ—போலே யென்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி ஸம்வசக ஸஹாயரானாய், நீலமான திருமேனியையுடையனாய், நிரவதிகதீப்தியுக்த திவாகர நிஶாகராலங்க்ருத நிரதிஶய ரமணீய வரணீய ஜங்கம நீலஶைலம்போலேயிருந்த வவனுடைய நாண்மலர்ப்பாதமடைந்தது, யானினிச்செய்வதென்? என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காளென்கிறாள். ॥௰॥

(பாதமடைவதன்) திருவடிகளைச்சேரவேணுமென்னுமாசையாலே தத்வ்யதிரிக்தவிஷயஸங்கத்தை நிஶ்ஶேஷமாகவிட்டு ஸர்வ்வதிரிக்தஸகலவிஷயஸங்க நிவர்த்தகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனான கண்ணன்

இ—யில்லையென்று தான்சொன்னப்போலே நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கிற்றென்று தன்னைக்குறித்துத் தன்னுடை நெஞ்சுசொன்னதாகச் சொல்லுகிறவித்தால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. நீலநன்னெடுமித்யாதி னோக்தநீலகிரிஸ்ருஷ்டாந்தத்தாலே கல்பிதமான வஸ்துத்தைபுரைக்கிறார் (நீலமானவித்யாதியால்) பன்னெடுஞ்சூழ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) நாயிற்றுடுபான்மதியேந்தியென்கிறத்தைபுரைக்கிறார் (திவாகரேத்யாதியால்) ஓர்கோலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) நீலநன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரணீயேத்யாதியால்) அதில் வரணீயஶப்தத்தாலே நன்ஶப்தம்வ்யாக்யாதம். ஜங்கமஶப்தத்தாலே வருவதென்றதுவ்யாக்யாதம். ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

கோதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ்வதிரிக்தஸகலவிஷய ஸங்கநிவர்த்தகமான

ஶ—வணர்மான, நல்- நல்லதான, உத்தாநோக்த ஸர்வோத்க்ருஷ்டதிஶய ஸாதரமான வென்றபடி, நல் நெடுமென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரேஶோ ணகாராதேஶஃ. நெடும் உத்துங்கமான, குன்றம்-பர்வதமானது, வருவதொப்பான்- நடந்து வருவதற்கு ஸத்ருஶமானவனுடைய, ஒப்பு- ஸாத்ருஶ்யம், ஒப்புடையவன்- ஒப்பான், நாண்மலர் பாதம்- ஸர்வம், அடைந்தது- வஸ்த்திலேவண்டுபடிந்தாப்போலே சேர்ந்துவிட்டது. நன்னுதல்- நல்லநுதலையுடையவர்களான, லகாரஸ்ய ணகாராதேஶஃ. வநுவசஸ், நுதல்- லலாடம். தோஷமறியாமையாலே யொளியழியாத தேஜஸ்த்தையுடையவர்களான வென்றபடி. என்னுடை- நங்கைமீர்காள்- என்னுடைய வதூநிகாள், நங்கை- வதூ, எனக்கு ஹிதஞ்சொல்ல வுபசிக்ஷைகளாய் விரஹமறியாமையாலே மாஹீர்வஸாத்ருஶ்யகுணங்களில் குறைவற்றவர்களாயிருக்கிற ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. யான்- உங்களைப்போலன்றிக்கேயெல்லாத்தையு மிழந்திருக்கிறநான், இனி- நெஞ்சு என்னைத்துறந்துபோனபின்பு, செய்வது- செய்யத்தக்கது, என்- எது, என்னால்செய்யலாவதொன்றுமில்லை யென்றபடி. நெஞ்சுஸ்வாயீ நமன்றிக்கே யென்னைவிட்டுப்போனபின்பு நீங்கள் சொன்னஹிதத்தை யென்னால்கேட்கமுடியாதென்று கருத்து. ॥௧௦॥

பாதமடைவதன் பாசத்தாலே- ஸம்பந்தவாஞ்சையிலாஸக்தியாலே, பாசம்- ஆஸக்தி, இதுக்குவிட்டு என்றதோடே அந்வயம். மற்ற- தத்வ்யதிரிக்தங்களான, இதர ஸாரஸ்வாதவிஷயங்களான என்றபடி. வன்- த்ருடங்களான, பாசங்கள்- ஆஸக்திகளை, முற்ற- க்ருத்ஸ்னத்தையும், விட்டு, இதுக்குச்சென்ற வென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு நிஸ்ஸம்ஶயஸாத்ய ஹேது ப்ரதிபாத்யமென்னுமிடத்தை யிவர்தாமே யருளிச்செய்தாராயிற்று. கோதில்-கோதில்லாததான, கோது- அஸாரம், தன்னை யநுபவிப்பாருக்கு இதர விஷயஸங்கம் விட்டுப்போம்படி அத்யந்தஸாரமான வென்றபடி. புகழ் - கல்யாணகுணங்களையுடையவனான, கண்ணன் தன்னடிமேல் - க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளின்விஷயமாக, வண் - பரமோதாரனான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், தீதில் - தீதில்லாததான, தீது - தோஷம், ஸர்வகுணமொழிய அபார்த்தத்வமாகிற தோஷமில்லாததானவென்றபடி. யதா விஷயாத்யந்தஸம்பந்தபாவாஸ்ய நிவர்த்தகமான வென்றபடி. இது பத்துக்கு விஶேஷணம், அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள்-

மூ—ரிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார் ஆதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கடாமே ॥௧௧॥

ஆ—தன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன நிரவத்யமான இத்திருவாய்மொழியைவல்லவர் நிரஸ்த ஸமஸ்ததோஷராய் அங்குமிங்குமெல்லாப்படியாலும் பரிபூர்ணரென்கிறார். ॥௧௧॥

இ—(வென்று) தீதில்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யமானஎன்று) ஆதுமோர்தீதிலராகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தஸமஸ்தத்யாதியால்) எல்லாமமைவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ப—ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, ஓர்இவைபத்தும் என்றழைப்பது. ஸந்நிதீபமான இந்தப்பத்துப்பாட்டையும், இசையொடும் - கானத்தோடே, ஸம்யமாக கானமுண்டாம்படியான ஸ்வரத்தோடே என்றபடி. வல்லார் - ஸப்ரஸதிக்கவல்லவர்கள், ஆதுமோர்தீது - ஸவிஷயகர்த்ருவாஸநாதிகளி லேதேனுமொருதோஷமும், இலராகி - இல்லாதவர்களாய், ஆதுமென்கிறவிடத்திலே உத்ஸம்ஸமற்றிருக்கச்செய்தே ஸம்ஸாரம் தலைக்கட்டுகைக்காக யிருக்கையாகிற தோஷமுமவர்களுக்கில்லையென்று தோற்றுகிறது. தாமே - தாங்கள்தானே, இவர்களுக்கு ஸதசார்யவிஷயம்பண்ணி மவெகுக்க வேண்டாவென்று கருத்து. இங்குமங்கும் - இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும், எல்லாமமைவார்கள் - எல்லாம்பரிபூர்ணராவார்கள், அமைவு - பரிபூர்த்தி, இஹலோகத்திலே க்ருதக்ருத்யகமனாநுபவாதிகளிலும் பரலோகத்திலே ப்ரஹ்மாநுபவகைங்கர்யாதிகளாலும் பரிபூர்ணராவர்களென்றபடி. ॥௧௧॥

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:.

(நங்கள்வரிவளை.)

தார்க்ஷ்யாரூட்யாஸநத்வாத் ஸுமநயநதயா நீலமேகாக்ருதித்வாத்
ஸ்ரூமயேத்ராவேஷ்டிதத்வாத் ப்ராவ்யாதயா யோகிஹ்ருதிவிரஜேரஸ்த்ர ।
ஸ்வஸ்யாவ்யாஜப்ரியத்வாத் ப்ரதிஹதிவிரஹாத் த்யாஜநாத்யஸ்யத்வாத்
த்யக்தாநாஜ்ஞாநஸங்கைஸ்ஸ்வயம்ப்ரதிஸ்யாத்ரிதநாஸ்ஸ்ரீ: ॥௯௩॥

(தார்க்ஷ்யாரூட்யாஸநத்வாத்) வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் - விரோதிநிரஸநத்திலே உத்யுக்தனான பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடையவனாகையாலும், (ஸுமநயநதயா) காண்டகுதாமரைக்கண்ணன் - ஸதாதர்ஸநீயமாய் ஸௌவிஜாத்யமான திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (நீலமேகாக்ருதித்வாத்) நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன் - வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (ஸ்ரூமயேத்ராவேஷ்டிதத்வாத்) வணகுடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் - ஸத்யாஸ்ரயர்க்கான வெஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், (ப்ராவ்யாதயா யோகிஹ்ருதிவிரஜேரஸ்த்ர) ஒருவனுகந்துணர்வார்க்குமுணரலாகா - எத்தனையேனும் ஸமாதியுக்தரான யோகிகளாலும் ப்ரஹ்மாதிகளாலும் இன்னபடியென்றறியவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனாகையாலும், (ஸ்வஸ்யாவ்யாஜப்ரியத்வாத்) மலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே - ஸ்வாஸ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரதிஹதிவிரஹாத்) காலம்பலசென்றுங்காண்பதாணை - ஆஸ்ரிதர்காணுமிடத்தில் ப்ரதிபந்தரஹிதனாகையாலும், (த்யாஜநாத்யஸ்யத்வாத்) கடையறப்பாசங்கள்விட்டாலன்றி - காண்கொடுப்பானல்லார்க்குந்தன்னை - ஸவாஸநமாக இதரவிஷயஸங்கத்தைவிடாதே ஸ்வயத்நத்தாலே காணவுபக்ரமிக்குமவர்களுக்கு அத்ருஸ்யனாகையாலும் (த்யக்தாநாஜ்ஞாநஸங்கை:) என்னெஞ்சென்னை நின்னிடையேனல்லேனென்று நீங்கியத்யாதி - இதரவிஷயஸங்கரஹிதருடைய மநஸ்ஸு தன்னிடத்திலேசேரும்படி யிருக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் இதரவிஷயத்தில் பற்றற்றபேர்களுக்கு ஸத்யஸுலபனாயிருக்கிறனென்று "நங்கள்வரிவளை" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் நிர்ணயித்தருளினரென்கிறார். ॥௯௩॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

எட்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந் திருவாய்மொழி.

மூ— அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரு* மெங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி* யங்கு

ஆ— (அங்குமிங்கும்) இப்படிஎம்பெருமானைப்பிரிந்து வ்யஸநப்படுகிற தமக்கொருதுணையின்றியே யிருக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார். ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலு மிந்தலோகத்திலும் மற்றெங்கும்வர்த்திக்கிற தேவாஸுரமநுஷ்யாதிஸமஸ்தாத்மாக்களும் ஸர்வஜ்ஞனென்றுன்னை யுள்ளபடியறியாதே லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனும், ஸர்வசக்தனும், ஸர்வாந்தராத்மாவுமாயிருந்த உன்னைத்தங்களுக்கு ஆத்மாவுமான க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வ-

இ— இப்படியவனைக்காணவேணுமென்றுள்ள தம்முடைய அபிநிவேசாதிசயமாகத் தாமவனைக்காணப் பெறுமையாலே அந்தவ்யஸநமின்னம் ஸாதமாகாதிருக்கச்செய்தே யிப்போது ஸந்தோஷமேயிற்போலே அங்குமிங்கும் வானவர்தானவரித்யாதியாலே யவனநாலோசிதவிசேஷமாக ஸர்வஸமாச்ரயணீயனென்றும் அவனையாச்ரயித்து நாம்ஸம்ஸாரக்லேசங்களை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டோமென்று மவனைக்கொண்டாடுகை யஸம்பாவிதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தமக்குத்துணையில்லையென்று சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸம்பாவிதமென்றதாயிற்று. தாமிப்படி வ்யஸநப்படச்செய்தேயு மவன் வாராதொழிந்தவாறே பரமஸம்ச்லேஷவிச்லேஷைக ஸாக்ஷாத்காராயிருப்பார் சிலரோடே யாலோசநம்பண்ணியாகிலும் தரிப்போமென்றுபார்த்து அவரவியரிங்கே தமக்குஸஹாயதொழிந்தவாறே மிகவுமார்த்தராய்த் ததச்சொல்லி விலாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு

இனையையென்றுன்னை யறியகிலாதலற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞனென்றது — நிரதிசயமோஹநனென்றபடி. லக்ஷ்மீபதித்வலக்ஷணமான ஸர்வாநுபந்தித்வமாகாதிசயத்தாலே ஸௌசீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாவென்று) இன்ன ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கென்று விசேஷியாதே ஸர்வஸம்சரணமென்றிருந்தாலும் தேவாஸுரமநுஷ்ய வ்யவஹாரத்தாலே இவ்விடமிங்கே ஸௌலப்யாதிபாவமாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தங்களுக்

அ— அங்கும் - அந்தலோகங்களிலும், ஊர்த்வதேசஸ்த்களான ஸ்வர்க்காதிகளிலுமென்றபடி. இங்கும் — இந்தபூலோகத்திலும், எங்கும் - ஸர்வலோகங்களிலும், இன்னுமுள்ள பாதாலாதிகளிலுமென்றபடி. வானவர் - தேவதைகளும், தானவர் - அஸுரர்களும், யாவரும் - ஸர்வரும், மநுஷ்யாதிகளாக வின்னமுள்ளசேதநரெல்லாருமென்றபடி. இங்கு லோகங்களையெடுத்தது இவர்களெல்லாரும் ஸ்வஸ்வலோகஸ்தாயிகளாய் ப்ரவ்ருத்திவிசேஷர்களென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் ஒருலோகத்திலும் தமக்குத்துணையில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவுமாம். இங்கு அஸுரரையெடுத்தது ஸர்வேச்வரஸ்வரூபத்தையறியாமையாலே, அது அநாத்மகுணமுடைய ப்ரஹ்லாதரோடு அல்லாதாரோடு வாசியில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. புராணத்திற்சொன்னபடியே ஸ்வதர்மத்திலே ரதிகாரவிசேஷம்பெற்றவர்களான ப்ரஹ்லாதமஹாபலிப்ரப்ருதிகளைப்போலே அஸுரர்களிலேயும் சிலர் ஸ்வாமிபக்திவிஸ்வஸ்தராய் ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித்திருப்பார் ஸம்பாவிதமிறே. உன்னை- ஸ்ரீபூநீளாலக்ஷ்மீ ஸங்கல்பாதிகளாலும் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலு மத்யந்தமோஹநனான உன்னை, இனையையென்று- ஸர்வஜ்ஞனென்று, நிரதிசயமோஹநனென்று என்றபடி. இனையான்- ஸர்வஜ்ஞன், எதிரே யிருக்கிறவனைச் சொல்லும்போது இனையையென்று ரூபமாயிருக்கும். அறியகிலாது- அறியமாட்டாதே, அலற்றி- ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்த்யாதிகளைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, மோஹநதாவயவங்களான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகளைச்சொல்லி யநுபவிக்கவறியாதே ரக்ஷகத்வாவயவங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமாத்ரத்தை யலற்றி என்றபடி. இதுக்கு என்பாரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூமகள்- பூவிலிருப்பாள், பூவில்வாஸிவடிவு கொண்டாப்போலே வஸவாஸியாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருமென்றபடி. மண்மகள்- மண்ணில்பெண், பூமியிலக்ஷ்மிஷ்டாத்ரியாய் க்ஷமைஸம்பத்தியான பூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. ஆய்மகள்- கோபகுமாரியும், ஆயர்- கோவர், கோபகுலஸௌந்தர்யத்துடனே யுடையவளான நீளையுமென்றபடி. அங்குஞ்சேரும்- திருமேனியைச்

மூ— சேரும்பூமகள் மண்மகளாய்மகள்* சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே* ‖க‖
சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே*

ஆ—த்துக்குபாயமென்பர் ஆதலாலெனக்கவர் துணையல்லரென்கிறார். ‖க‖

(சரணமாகிய) இப்படி ஸம்ஸாரிகள் துணையல்லரென்றருளிச்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுந் தனக்குத்துணையல்லரென்றருளிச்செய்தார். ஸம்ஸாரிகளாய ப்ரயோஜனபரர்களைவிட்டு மோக்ஷாபேக்ஷியாய ஸாக்ஷாத் ப்ரவர்த்தித்த நாமும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸக்தனான ஸ்ரீயப்பதியை, ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனை ஸாத்யமாக அநுஸந்தித்து ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ஸாதநத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினோ மித்தனையிறே, அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றிற்

இ—கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது– இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரராகையாலே ஸம்ஸாரிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஸம்பந்திகளல்லாமையாலென்றபடி. ‖க‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஸாரிகளாயிருக்கிற விவரிப்பாட்டிலே எம்பெருமானையாச்ரயித்து ஜாயமானகடாக்ஷாதி வமான ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தைப்பெற்றோமென்று சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ஸாரிகளை யநுவதித்தது த்ருஷ்டாந்தார்த்தம். தமக்குத் துணையில்லையென்று சொல்லுகிற ப்ரகரணஸங்கதார்த்தமாகவுமாம். ப்ரக்ருதஸம்பந்திகளுக்குத் துணையல்லராகில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸம்பந்நர் துணையாகலாமேயென்ன ஸாதநாநுஷ்டாநவிது ஸம்பந்திகளல்லாமையாலே ஸம்ஸாரிகளைப்போலே யவர்களுமெனக்குத் துணையல்லரென்கிறாரென்றுகருத்து. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திலர்த்தவிசேஷத்தையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேத்யாதியால்) மோக்ஷஸாதநமாம் ஸ்ரீவைஷ்ணவம். நாமுமென்றவிடத்தில் உம்மையும் அவன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றுமையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸம்ஸாரிகளோடே இக்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. ஸர்வரக்ஷகஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்தி லர்த்தவிசேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஈசர்க்காளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யேத்யாதியால்) கரணப்பல்படையித்யாதியான விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இங்கு ஸம்ஸாரமும் ஜாயமானாதிகாரம். இதுக்கு ஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்)

ஈடு—சேரும்படி யிருக்கிறவனை, ஸம்ஸாரிகளிலே யகப்பட்டுப்பிரியமாட்டாமல் தன் திருமேனியோடே நித்யஸம்ச்லிஷ்டைகளாம்படி யிருக்கிறவனை என்றபடி. “ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயு” மென்கிற கணக்கிலே உபாவிஷய வைலக்ஷண்யமான வித்திவ்யதம்பதிகளுடைய சேர்த்தியைக்கண்டால் “வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு” என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி யநுபவிக்க வறியகிலர். இவர்கள் தங்களுடைய க்ஷுத்ரப்ரயோஜந ஸாதத்துக்கு ஸாதகமாக நினைக்கிறார்கள். இவர்களை த்தனை ஸாத்விகரோ என்றுகருத்து. சங்கு சக்கரக்கையவன்- ஸர்வ ரக்ஷாபாணியானவன், கையுந் திருவாழியுமான வழகைக்கண்டால் ப்ராவணராய் “வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ்சுடராழியும்பல்லாண்டு” என்று மங்களாசாஸநம் பண்ணியநுபவிக்க வறியகிலர். தங்களுடைய க்ஷுத்ரப்ரயோஜநவிரோதிகளை போக்கைக்குஉபகரணமுடையவனென்று அநுஸந்திக்கிறார்கள். இதென்ன ஸாமர்த்யமென்றுகருத்து. சரணமென்பர்–உபாயமென்று அநுஸந்தியாநிற்பர். அவனை நிரதிசயபோக்யமென் றநுபவியாதே ஸாத்ய ஸாதநமென்றத்யவஸிப்பாரென்றபடி. ஆகையாலெனக்கவர்கள்துணையல்லரென்று கருத்து. ‖க‖

சரணமாகிய - உபாயமான, ஸம்ஸாரிகளாய ஜ்ஞாநஸாதநமானவென்றபடி. நான்மறைநூல்களும் - சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரங்களையும், மறை - வேதம், நூல் - ஸாஸ்த்ரம், தத்வஹிததத்துவங்களையுமென்றபடி. சாராதே - ஆச்ரயியாதே, இதுக்கு ஆராய்மாய்த்தோமென்கிற விரண்டிடத்திலுமன்வயம். நூல்களுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தை சாராதேயென்கிறவிடத்திலே கழிப்பது

மூ— மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்* கரணப்பல்படைபற்றறவோடுங்கனலாழி*
அரணத்திண்படையேந்தியவீசற்காளாயே* ||௨||
ஆளுமாளார்ஆழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்

ஆ—றிலோமிறே. ஆதலால் நீங்களுமெனக்குத துணையல்லீரென்கிறார். தம்மோடவர்களுக்குண்டான வைஷ்ணவத்வ ப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தத்தாலே கைங்கர்யத்துக்கு ஸஹாயத்தாலே வ்யபதேசிக்கிறார். ||௨||
(ஆளுமாளார்) தன்தனிமையினுடைய அநுஸந்தானத்தாலே அவன் தனிமையை நினைத்து அவன்தனிமைக்கு

இ—மாய்த்தீரென்னவேண்டியிருக்க மாய்த்தோமென்று தம்மையுமவர்களைக் கூட்டிச்சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடி த்யாதியால்) பாட்டிலே ஸஹவாஸமில்லையாகிலும் மாய்த்தோமென்கிற உத்தமபுருஷனாலே ஸஹவாஸவ்யபதேச மபேக்ஷிதமென்றுகருத்து. வைஷ்ணவத்வப்ரயுக்தஸம்பந்தத்தாலே தாமுமவர்களோடொன்பட்டுநின்று தம்மைக்கூட்டி வ்யபதேசிக்கிறாரென்றபடி. ||௨||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

தமக்குத்துணையில்லையென்று விலக்குகிறவிவர் அத்தைவிட்டு இப்பாட்டிலே அவன்வனாகிபாய் ஸஞ்சரிக்கிறானென்றநுஸந்திக்கை ப்ரஸக்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (தன்தனிமையித்யாதியால்).

ஈ—சாராதேயும் - ஆஶ்ரயியாதிருந்தும், இதுக்கு மாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். கர்மக்ருதவிபாக ஸாதனங்களை அநுபவியாதேயிருந்தும் ஜராமரணாதிகளைப் போக்கினோமித்தனையொழிய அவனையுபாயமாகப் பற்றிலோமென்றிப்படி வைஷ்ணவத்வமு மவர்கள்தமக்குத்துணையாகைக்கு ஸாதகமன்றென்றிவ்வ ப்ரஸங்கத்தாலே த்யோதிதமாம், கரணப்பல்படை - இந்த்ரியஸமூஹமானது, படை - ஸேனை, பல்படை - பஹுஸேனை, இஸ்ஸமூஹமிங்கே ஸமூஹவாசி, பற்றற - ஸம்பந்தமில்லாமல், பற்று - ஸம்பந்தம், அறஎன்று க்ரியாவிசேஷணம், ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தமில்லாமல் என்றபடி. ஓடுங்கனல் - ஓடும்படி ஜ்வலியாநின்ற, கனலுகை - ஜ்வலிக்கை, ஆஶ்ரிதருடையகரணக்ராமம் நிவ்ருத்தவிஷயஸம்பந்தமாய் நடக்கும்படி ஜ்வலியாநின்றவென்று பாவம். இத்தாலிவர்களவனை யாஶ்ரயிப்பது இந்த்ரியஜயார்த்தமென்று ஸூசிதம். ஆழி - சக்ரமாகிற, இதுக்குப்படையோடேயந்வயம். அரணம் - ஆஶ்ரிதர்க்குஅரணை, ரக்ஷகமானவென்றபடி. அரண் - ஆஶ்ரிதஸ்வரக்ஷணஸாதனம், இதுக்குஅரணமென்று ஸம்ஸ்காரமாயும் ப்ரயோகமுண்டு. அதவா, அரண்அத்திண்படையென்று விக்ரஹம், அஎன்றுஅவ்யயவாசகம், அரணுக்கவ்யயமானஎன்றபடி. திண் - த்ருடமான, ஶத்ருநிரஸநஸமர்த்தமான என்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, ஏந்திய - தரித்தவரான, ஈசர்க்கு - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, ப்ரயோஜனாந்தரமநவந்நம். ஆளாய் - தாஸபூதராய், "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே" என்கிறகட்டளையாலே அவனையுபாஸித்துஎன்றபடி. மரணம் - தேஹவியோகம், தேஹவியோகமாவது ஶரணாகதர்க்குப்ரயோஜனமாகையாலே கைவல்யத்திலே ஸ்தூலஶரீரநாஶப்ராப்தியுண்டென்று ஸூசிதம். தோற்றம் - ப்ராதுர்பாவம், ஜனனமென்றபடி. வான்பிணி - மஹாவ்யாதி, வான் - மஹத், பிணி - வ்யாதி, நிவர்த்தியிதுமஶக்யங்களான வ்யாதிகளென்றபடி. மூப்பு - ஜரை, என்றிவை - என்கிறவிதுகளை, மாய்த்தோம் - நஶிப்பித்தோம், வைஷ்ணவத்வத்தாலே வந்த உறவாலேயவர்கள்செய்ததைத்தாம் செய்ததாகவத்யவஸித்து மாய்த்தோமென்று உத்தமபுருஷனாலே நிர்தேசிக்கிறார். ஜராமரணாதிநாஶம் கைவல்யமாகையாலே ஸூசிதநிர்தேசம், இவ்வளவே உத்தேஶ்யமாகப்பற்றினோமத்தனையொழிய அவனையுபாயமாகப்பற்றிலோமாகையாலேநீங்களுமெனக்குத துணையன்றென்றதாயிற்று.

ஆளுமாளார் - ஆளையுமாளுகிறாரில்லை, ஆள் - ஆளப்படுமவன், தாஸனென்றபடி. தாஸராயிருக்கிறவரையும் ஏவிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்றபடி. இளையபெருமாள் "ஸஹஸ்வஸஹகாரிஷ்யாமி" என்று கிங்கரவந்நிரதராயிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்ரீவநிரஸநார்த்தமாகவாதல் ஸாதிநிரஸநார்த்தமாகவாதல் எழுந்தருளும்போது அவரையேவித் துணையாக்கிக்கொள்ளுகிறாரில்லையென்கை. ஸாயாவிகளாய் நிஶாசரரான ராக்ஷஸர்க்கு வாஸஸ்தானமான தண்டகாரண்யத்திலே இப்படி தனியேயெழுந்தருளுவதே, ஐயோ! அப்போதைக்குநான் துணையாகவுதவப்பெற்றிலேனே, அவனுடைய வித்தனிமையையறிந்த நானினியெங்ஙனே யாறியிருப்பனென்றுகருத்து. ஆழியும்சங்கும் - ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுமப்பார் - சுமக்கிறவர்

மூ— தாம்* வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லை* தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக் காணேன்*

ஆ—தவப்பெறறிலேனென்று சொலலிக்கொண்டு தம்முடைய தனிமையைசசொல்லுகிறார். ஸ்ரீவநிரவஸநத்தமாகவாதல் வாஸுதேவஷ்ணநிரவஸநாதமாகவாத லெழுந்தருளும்போது துணையின்றியே தன்னுடைய ஸம்வஹநாதிவ்யாயுதங்களைத் தானேசுமந்துகொண்டு போகாநிற்கும், வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின் செல்வார்மற்றில்லை, தாமெழுந்தருளும்போதவனுடைய திவ்யாயுதங்களைச்சுமந்துகொணடு அவன்திருவடி

இ—தனிமை-ஏகாகித்வம், இபபடிநான் ஏகாகியானேனென்று விலபித்தவிவர் உபச்லேஷித்தல் தனக்குத் தனிமையில்லாமையாலே இறையவனென்னை யிப்படி ஸம்ச்லேஷிக்கிறதென்று விஷித்துப்பார்த்தவிடத்தில் ஒல்லுமெயிலே தனிமையுள்ளதாகததோற்றி யிபபடிவ்யஸநமாக அவனுடையதனிமையைக்கண்டு மிகவும் உத்வேஜிதராய் அவன்தனிமைக்கு நானு தவப்பெறறிலேனென்று விலபித்து இப்படி இம்மாவத்தாலும் தமக் குள்ளதனிமையைச்சொலலி விலபிக்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழியிலே ஸவிச்லேஷிகாதிவமென்கிற ஸமஸ்தமானம் வ்யக்திவாக்யமென்றதாயிற்று. இந்தவ்யாக்யானம் ஆஸ்ரிதவ ரம். இளையபெருமாள்முதலானோர் உளராயிருக்க ஆளுமாளாரென்னக்கூடுமோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவாதிபால்) எழுந்தருளும்போதுஎன்கிறதற்குத் துணையின்றியேயென்கிற விவ் வளவிலேயன்வயம். மேலேஅந்வயமில்லை. ராமாவதாரத்திலே ஸாவஹநாதிகளில்லையிறே. ஸ்ரீவநிரவஸநாதமு மெழுந்தருளும்போது துணையின்றியேநிற்கும். க்ருஷ்ணாவதாராதிஷுமெளகளிலே ஸம்வஹநாதிகளைத் தானேசுமந்துகொண்டுபோகாநிற்குமென்று வாக்யபதார்த்தம். யதா, துணையின்றியேயென்கிறதற்கு போ காநிற்குமென்கிறத்தோடே யன்வயம். தானேசுமந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே அந்வயமில்லை. ததாச ஸ்ரீவ நிரவஸநாதிஷுமெயிலே துணையின்றியேயும் க்ருஷ்ணாவதாராதிஷுமெளகளிலே ஸம்வஹநாதிகளைத் தானே சுமந்தும் போகாநிற்குமென்றதாயிற்று. அபவா, வாஸுதேவஹிமதயில் பிம்பநிர்வாணவ்யாக்யானத்திலே "த்ரிஸம்ஸாவிதாஜாநாதம் ஸ்வாதவர்ணாம்கிரீடிநம் । ஸ்ரீவத்ஸாங்கம்வ்யவஸிதம் யதாராமவதாமஜம் । உதரேதஸ்யாடாதம் வாமஹஸ்தேபநாயநம் । சக்ராஞ்சதவஜிதம் ஸாஹஸ்தேதக்ஷிணம் । அபராஹ்ய ஹஸ்தாஹ்ரா ஸம்வஹநுபாரயேத்" என்றுசொல்லுகையாலே ஒருகல்விமோஷத்திலே ராமனுக்கும் பதாஹஸ்ஜமுண்டென்றுகருததாலே யிப்பாட்டிலே யருளிச்செய்ததாகவுமாம். சுமப்பார்தாம் பின்செல் வார்மற்றிலலை யெனகிறவிடத்திலே ப்ரதிகதிறவசத்தை யருளிச்செயகிறார் (தாமெழுந்தருளும்போதுசப்த திபால்) அதாவது:— ராமஜாதிவாஸநமன்றிக்கே ".ஓத்தாதம்மராதிந" மென்னும்படி மஹீதவமொஸமா மாய் நடநதெழுநதருளுமபோது என்கை. நாடுவனென்று ஸாதநேநசொல்லாதே ஞாலததேநாடுவனென் றுசொன்னததால் காதாரஸ்ம்ருத விரஹிணீஸாஹஸ்யம்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிசசெய்கிறார்

ஶ—தாம் "ஸ்ஸாமொகம்நொமஸ்ாதி" என்னும்படி சுகுமாரரானதாமே "திவ்யாஸ்வாஹிதவதா ஸஜ" மென்கிறபடியே ஆபரணமான திவ்யாயுதங்கள் மலையெடுத்தாப்போலே சுமையாய்த்தோற்றுகிறது அவனுடைய ஸௌகுமார்யத்தைபே யநுஸந்திக்கிறவிவருக்கு எப்போதும் கைகழலாநேமியானன்றோ, அத்தைமற்றொருவர் தொடக்கூடுமோவென்ன, இவற்றையாகிலும் ஒருவர்சுமக்கலாகாதோ வென்கிறார்மேல, வாளும் - வஜ்ரத்தையும், வில்லும் - யநுஸ்ஸையும். கொண்டு - சுமந்துக்கொண்டு, பின்செல்வார் - வ்ருஷ் தஸ்யாநுவ்ருஷாணிதஸ்மொஞாநுஜமாபஹ" என்கிறகணக்கிலே பின்னேயேபோவார், மற்றிலலை - வேறொ ருவருமில்லை, தாமேஇவற்றையும் சுமந்துக்கொண்டுபோகாநிற்பரென்றபடி. தாளும் - திருவடிகளையும், தோ ளும் - ஸாஜங்களையும், இதுக்குக்காணேன்கிறத்தோடே யன்வயம், கைகளையார - என்னுடையகைகள் த்ரு ப்திகளாம்படி, கைகளையென்கிறவிடத்திலே வைகாரமவ்யயமாய் வாக்யாலங்காரமாயிருக்கிறது. ஆருகை- த்ரு ப்தமாகை, அவனைப்பிரிந்துவிடாய்த்திருக்கிற வென்கைகள் விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்கை. தொழ - வண ங்கைக்கு, காணேன் - என்கண்ணாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அந்த வாளையும்வில்லையும் நான்சுமந்து கொண்டு ".ஓத்தாதம்மராதிநம்" என்னும்படி ஸுகுமாரமான ப்ருதுஸஞ்சாரஸாபிகளான திருவடிகளையும் "வேஸநாராயணாம்ஸ்ரிதா" என்னும்படி ஆஸ்ரிதர்க்கவாஸ்ரயங்களாய் ஹஸ்தஹஸ்தவர்யங்களாய் நடை,

மூ—நாளுநாளுநாடுவனடியேன்ஞாலத்தே* ॥௩॥
ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றுருவாகி* யாலம்பேரிலை யன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே* காலம்பேரவ

ஆ— கைகளையும் திருத்தோள்களையும் என்னுடைய கைகளினுடையவிடாய்தீரும்படி தொழக்காணப்பெறுகிறிலேன், "காஞ்சநாங்கேஸ்யவிஜயதேவிஸ்யூஷாவாசேவகதாவிஷயாவஸீதா" என்றபிராட்டியைப்போலே அவனைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டு நாளும்நாளுமிந்த ஸோகமாகிறகாட்டிலே தனியேகிடந்து கூப்பிடாநின்றேனென்கிறார், ॥௩॥

(ஞாலம்) ஓர்முற்றுருவாய் அந்தப்பிள்ளைத்தனத்தாலே ஸர்வலோகங்களையுமமுதுசெய்து பெரியவெள்ளத்திலே சிறியதோராலிலையிலே யசோதைப்பிராட்டியைப்போலே அவனைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டிருப்பாளொரு தாயாருமின்றியே தனியே கண்வளர்ந்தருளுகிற உசைமயில் துணையாயிருக்கப்பெறுமை

இ—(காஞ்சநாங்கேத்யாதி) என்றபிராட்டியைப்போலேஎன்றது- சொல்லப்பட்டபிராட்டியைப்போலேயென்றபடி.॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ஞாலம்போனகம்பற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தப்பிள்ளையித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம்- பால்யமும், பாலனானதுதனக்கு ஸாத்யாஸாத்யங்களை நிரூபிக்கவறியாதே தன்னெதிரேகிடந்ததெல்லாவற்றையும் விழுங்கிவைக்குமிறே! இதிவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவெள்ளத்திலேயித்யாதி பெறுமையாலுமென்னுமளவாலே) அதில் யசோதையித்யாதி ஸாபேக்ஷவிஸேஷணம், இத்

ஸா—யிலேவீசுகிற திருத்தோள்களையும் ஸம்ஸ்லேஷபூர்வகமாகப் ஸேவித்துக்கொண்டு பின்செல்லவேணுமென்று நினைத்தால் அவற்றைக்காணப்பெறுகிறிலேனென்று கருத்து. அடியேன் - சேஷத்வமேஸ்வரூபமானநான், நாளும் நாளும் - தினம்தினமும், ஞாலத்தே - ப்ருதிவியிலே, இந்த ஸம்ஸாரஸாகரத்திலேஎன்றபடி. நாடுவன் - தேடாநிற்பன். ॥௩॥

ஓர்- அத்விதீயமான, முற்று- முற்றுதலான, பரிபூர்ணமான என்றபடி. உருவாய்- ரூபத்தை யுடையவனாய், இவ்வளவென்று நிரூபிக்கவொண்ணாதபடி அபரிச்சேத்யமையுடைத்தான திவ்யரூபத்தை யுடையவனாயென்றபடி. ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸர்வஸ்வ ஸகலகோடிஸௌந்தர்யமான திவ்யாபரணவிஸேஷத்திலே அதிஸுகுமார பாலனாய்க்கொண்டு நீ கிடந்தமையை நினைத்தால் நானெங்ஙனே பொறுத்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. அவனுடைய வடதளஸாயித்வம் போதிவருக்குத் தோற்றுகிறதில்லை, அந்த ப்ரதிஸய ஸௌகுமார்யமேயாயிற்று இவர் நெஞ்சிலேயுரைப்பது, அத்தாலே இப்படியஞ்சுகிறார். ஞாலம்போனகம்பற்றி- ப்ருதிவியை போஜனமாக ஸ்வீகரித்து, போனகம்- போஜனம், கீழ்ச்சொன்னவிவ்வளவேயோவெனக்கு பயஸ்தானம், என்னையும் ஸாத்யமாதென்னும்படி. அத்யந்தஸௌகுமார்யத்தை யுடையவனை நீ அந்த ஸௌகுமார்யத்தாலேயிது ஸாத்யமாதென்றறியாதே ப்ருதிவிப்பரப்பையெல்லாமெடுத்து விழுங்கிவைத்தாய், உனக்கென்ன தீங்குவருகிறதோவென்று மிகவுமஞ்சாநின்றேனென்றுகருத்து. இத்தனையுமானாலுமொரு தொட்டிலிலேதான் கிடக்கப் பற்றுதோவென்கிறார் மேல், ஆலம்பேரிலை- ஆலமரத்தினுடைய பேர்த்ததுமானவிலையிலே, இலையென்று பேர்த்ததுமாயிருக்கிறதத்தனையல்லது ஸாக்ஷாத் இலை யன்றென்றபடி. இலை என்று சொல்லப்போராதபடி அத்யல்பமான வடபத்ரத்திலே என்கை. "ஸமஸ்தம் பால்யமுதோ ஸோகே நாபஸோபாம்பதே । பாவாயாம்வடவ்ருக்ஷஸ்ய ஸுக்வேதி கிவிஷ்ணு ஸிதஃ" என்னக்கடவதிறே! ஒருதொட்டில்தானில்லையாயிற்று, இவ்வாலிலையு மித்தனை சிறியதாகவேணுமோ என்வயிறெரிகைக்கு என்றுகருத்து. அன்னவசம் செய்யும்- உதஸ்தஸ்யிபா நிற்குமவனை, அன்னவசஞ்செய்கையாவது:— ஸூக்ஷ்மமான வஸ்ஸம்பம்படி படுக்கையிலே இடமும் வலமுமாக மாறிமாறிப் புரளுகை. ஸௌகுமார்யத்தாலே அதிவஸுஸ்வேதனு யசோதைப்பிராட்டி யிட்ட தொட்டிலிலே செய்யும் வேஷ்டிதமெல்லாமிதிலே செய்யுமவனை வென்றபடி. கீழ் ப்ரலயார்ணவமாய் அதின்மேல் ஒரு தொட்டிலுமின்றியே ஆலிலையுமித்தனை சிறியதானால் அதிஸுகுமாரபாலனான நீ அதில்கிடந்த விடத்திலேயாகிலும் கிடக்கலாகாதோ! இங்ஙனே துருதுருகையாகப்படவேணுமோபிரானே, ஐயோ! இந்த ப்ரஸங்கத்துக்கு நானென்னசெய்வேனென்று ஸோகமயாகுலராய் விஷாதிக்கிறார். அம்மானே- எனக்குஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே, நான் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கிம்கரிக்க

மூ—தேரார்காரிருளூழிபோத்துளதாலுன்* கோலங்காரெழில்காணலுற்றாழுங்கொடியேற்கே* ॥௪॥
கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியும்* மடியாதின்னேநீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்* அடியாரல்லற
விர்த்தவசைவோவன்றேலிப்* படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே* ॥௫॥

ஆ—யாலும் உன்வடிவழகைக்காண ஆசைப்பட்டுப்பெருமையாலும் அபாயமான து:க்கார்ணவத்திலே அழுந்திக்கிடக்கிற வெனக்கொருக்ஷணமானது கல்பகாலரூபமான ராத்ரியாமமாய்ச்செல்லுகிறதென்கிறார். ॥௪॥

(கொடியார்) அந்தவிழவுதீரவேணுமென்று ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸ்வதர்சநம்பண்ணுகைக்குக் கொடிகட்டிக் கொண்டிருக்கிற திருக்கோளூரிலும் திருப்புளிங்குடியிலும் போய்ப்புக்கவிடத்திலே தம்மைத்திருக்கண்ணாலேபார்த்தருளுதல், ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தல், ஒருவிஶ்வேஷிதத்தைப்பண்ணுதல் செய்தருளாதே யொருபடியே கண்வளரக்கண்டவாறே நீயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறது ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஜநித

இ—தாலவனுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன தனிமையைக்காட்டில் அபாயமானதனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. கோலங்காரெழில்காணலுற்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வடிவிஶ்லேஷியால்) ஆழும்கொடியேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபாயமான விஶ்லேஷியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணவிஶ்லேஷியால்) ராத்ரியாமமாயென்றது- திவாவின்றியே கேவலராத்ரிரூபமான யாமமாயென்றபடி. ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவனுடையதனிமையைநினைத்து விஷாதிக்கிற விப்ரலம்பத்திலே அநந்யப்ரயோஜநஸாத்யமான திருக்கோளூர்முதலான திவ்யதேசங்களிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறபடியை அநுஸந்திக்கை பலம்போலன்றேயென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (அந்தவிழவுதீரவிஶ்லேஷியால்) இங்குஇழவானது தாமவனுக்குத் துணையாயிராமையாலும் அவனழகைக்காணப்பெறாமையாலுமுண்டான தம்முடையது:க்கம், தீரவேணுமென்றுஎன்கிறதற்கு புக்கவிடத்திலேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயொருபடியே

ஈ—வேண்டும்படி ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற உனக்கித்தசையிலே துணையாயிருக்கப் பெற்றிலேனென்றுகருத்து. காரெழில்- நீலகாந்தியையுடைத்தான, எழில்- காந்தி, நின்கோலம்- உன்னுடைய அழகிய விக்ரஹத்தை, காணல்- காண்கையை, உற்று- ஸங்கல்பித்து, ஆசைப்பட்டு என்றபடி. ஆழும்- ஆழாநிற்கிற, து:க்க ஸாகரத்திலே மக்நனாநிற்கிறவென்றபடி. கொடியேற்கு- மஹாபாபியானவெனக்கு, அதீதமான ஸம்ஶ்லேஷங்களை நினைத்துப் போது வீதனுபந்த ஸம்பத்துக்கொரு பரிஹாரமும் காணாதே இது நித்யமாக அநுபவிக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணின வெனக்கு என்றபடி. காலம்போவது- ஒருக்ஷணம்போகிறது, ஒருக்ஷணம் போய் த்விதீயக்ஷணம் வருகிற ஸம்யோகமென்றபடி. ஓர்- அத்விதீயமான, காரிருளூழி- மஹாப்ரளயகால ரூபமான கல்பத்துக்கு, ஊழி- கல்பம், ஒத்து- ஸத்ருஶமாய், உளது- இராநிற்கிறது. ॥௪॥

கொடியார்மாட- த்வஜநிகாவளிவிஶிஷ்டப்ராகாரமாலியான, கொடி - த்வஜம், மாடம் - ப்ராகாரம், கோளூரகத்தும் - திருக்கோளூர்க்குள்ளேயும், அகம் - உள்ளு, புளிங்குடியும் - திருப்புளிங்குடியிலும், இதுக்குத்துயில்மேவிஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். பலவிடங்களிலேகண்வளருகை ஶ்ரமாதிக்யத்தாலே யன்றோவென்று கருத்து. மடியாது – திரும்பாதே, இடம்வலமாக அசையாதேயென்றபடி. இன்னே - இப்படியே, ஸகலகால மேகரூபமாயேயென்றபடி. துயில்மேவி – நித்ரையையாஶ்ரயித்து, துயில் - நித்ரை, நீமகிழ்ந்ததுதான் - அதிஸாகாரனான நீயுகந்திருக்கிறது, கண்வளரக்கண்வளர மிகுத்துவருகிற திருமுகத்திலொளியாலே கண்வளர்த்தியிலுகப்புத் தோற்றுகிறதென்று கருத்து. இதற்கு அசைவோஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். தானென்றது வாக்யாலங்காரம். அடியாரல்லல் - ஆஶ்ரிதருடைய து:க்கங்களை, தவிர்த்தவசைவோ - போக்கின ஶ்ரமமோ, அசைவு – ஶ்ரமம், ராவணாதிவிரோதிகளான தேவரிஷிஸாதுஜநாதிகளுக்காக ராவணாதிகளுடனே மஹாஸமரங்களைப்பண்ணி அந்த தேவாதிகளுடைய து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது- து:க்கங்களைப்போக்கின ஶ்ரமமோஎன்றது ஹேதுகார்யயோரைக்யவ்யவஹாரத்தாலே சொன்னபடி. துயில்மேவிமகிழ்ந்தது து:க்கங்களைப்போக்கியருளின ஶ்ரமத்தாலேயோவென்று தாத்பர்யம். அன்றேல் - அன்றாகில், இப்படிதான் - இந்தப்ருதிவியைத்தான், படி - ப்ருதிவி, ஈண்டு - ஶீக்ரமாக, நீயிறந்த

மூ—பணியாவமரர்பணிவும்பண்புந்தாமேயா* மணிபாழியுஞ்சங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்* தணியாவெந் நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல* மணியார்மேனியொடென்மனஞ்சூழவருவாரே* ||௬||

ஆ—ஶ்ரோத்ராலேயோ, அன்றிக்கே த்ரைலோக்யேக்ஷணஜநிதஶ்ரோத்ராலேயோ வென்றுகொண்டு இவனுக்கொருவ்யஸநமுண்டானதாக ஶங்கித்துவ்யஸநப்படுகிறார். ||௫||

(பணியாவமரர்) ஸ்வாஶ்ரிதவதாத்ஸல்யாதிஸேவைகளுக்கு ஸ்வஶாஸகஜநாஸிவ்ருத்யத்வ நிரதிஶயஸ்வ ரூபத்வத்வனாய் ஸகலலோகக்லேஶநிரஸநாஸக்தமாக ஸ்வாத்மவிஶேஷண ஶங்கசக்ராதி திவ்யாயுதயானாய்

இ— யித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஶ்ரிதவிரோதி இத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரைலோக்யேத்யாதியால்) ||௫||

* ஆறும்பாட்டு. *

பணியாவென்றுவிஶேஷிக்கையாலே அமரர்ஶப்தம்ப்ரஹ்மாதிபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஶ்ரிதேத்யாதியால்) அதில்ஸ்வாஶ்ரிதவென்றது ஸ்வஶப்தவிவக்ஷிதார்த்தகதநம். பணிவுமென்கிறதற்கு பணியாவென்கிறத்தோடே ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலுசித்த ஸ்வார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸேவகரேத்யாதியால்) ஸேவ்யஸ்வபாவம். பண்புஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயவேஶ்யத்வமென்று) பணிவும்பண்புந்தாமேயாம் என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம் சுயாவ்ருத்தமென்னுமாபோலே காரணகார்யபாவமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேஶ்யத்வத்வனாயென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலலோகேத்யாதியால்) அணியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மவிஶேஷணவென்று) என்மனம் சூழவருவாரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்யாதியால்) தாவியவசைவோ பணியாயென்று தாம் விஜ்ஞாபிக்கச்செய்தேயும் தமக்கொருவார்த்தை யருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே விஷண்ணராய் கலங்கி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயத்தை யாசைப்பட்டு வ்யாவ்யஸநப்படுகிறோமென்று ஶங்கித்து ஸ்நேஹம்நிரூபித்துப்பார்த்து அப்படி கடிநஸ்வபாவமானவிஷயமன்று நானாசைப்பட்டது, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மநோரதாநுகூலஸ்வபாவமுமுடைய மற்று

ப— ஷிநத்திலேதானேஎன்றபடி. தாவியவசைவோ- அப்போதான்பிறந்தவனை வுன்னுடைய ஸுகுமாரமான திருவடியாலே யளந்தருளினஶ்ரமோ, பணியாய்- அருளிச்செய்யவேணும், ராவணாதிஸம்ஹாரத்திலே ஸ்வரஶரஸம்யாநஜ்யாகர்ஷணாதிகளாலே திருத்தோள்கள்நொந்தோ, காடும்மலையுமான ஸ்ருஷ்டியளந்தருளினதாலே ஸுகுமாரமான திருவடிகள்நொந்தோ இங்ஙனேகண்வளர்ந்தருளுகிறது, திருத்தோள்கள் நொந்தாகில்அதைநான்பிடிப்பன், திருவடிகள்நொந்தாகில் அவைதன்னைப்பிடிப்பனென்றுகருத்து. ||௫||

பணியா- பணியாதவர்களான, பணிதல்- ஸேவிக்கை, ஸம்ஸாரதஶையிலே ஒருவரையும் ஸேவியாதவர்களானவென்றபடி. தாங்களே ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யராயிருக்குமவரான என்கை. அமரர்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுடைய, பணிவும்- ஸேவையும், பண்பும்- ஸ்வபாவமும், வேஶ்யத்வமுமென்றபடி. தாமேயாம்- தாமேயாயிருக்குமவரான, ப்ரஹ்மாதிகள் விஷயமாக ஸர்வரும் பண்ணுகிறஸேவைக்கு மவர்களுடைய வேஶ்யத்வத்துக்கும் தாமே ஹேதுவாயிருக்குமவரானவென்றபடி. உலகில்- லோகத்திலே, தணியா- தணியாதவையான, ஒருக்காலும்முடியாதவையானவென்றபடி. வெந்நோய்- வெவ்வியநோய்களை, தாபகரங்களான வ்யாதிகளை, ஆத்யாத்மிகாதிதுக்கங்களை என்றபடி. தவிர்ப்பான்- நிவர்த்திப்பிக்கக் கடவனாய், அணி ஆரென்கிறதை ஆர் அணி என்று மாறியநயிப்பது. பூர்ணாபரணமான என்றபடி. அணி- ஆபரணம், ஸர்வாபரணமும் தாமேயாயிருக்கிறதான என்கை. ஆழியும்சங்கும்- ஸ்பஷ்டம். ஏந்துமவர் காண்மின்- எப்போதும் தரித்துக்கொண்டிருக்குமவர் கிடீர், திருநீலமணி- ஶ்ரேஷ்டமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற, ஆர்- பூர்ணமான, த்ருப்திகரமானவென்றபடி. ஸர்வஶரீரமான என்கை. யதா- என்னெஞ்சினாரென்னுமாப்போலே மணியாரென்று பூஜாபஹுவசநமாய் ஶ்ரேஷ்டமணிபோலே யிருக்கிற மேனி, என்பது, ஸ்வயம- ஆரென்கிறதைதிருமேவோடே ஸ்வயிப்பது. திருவார் நீலமணி- ஶ்ரீஸம்ருத்தமான நீலமணிபோலே யிருக்கிறவென்றபடி. மேனியொடு- திருமேனியோடேகூட, இதுக்கு வருவாரென்கிறதோடே ஸ்வயம். என்மனம்- என் மநஸ்ஸானது, சூழ- தன்னைச்சூழும்படி. தன்னை யாசைப்படும்படி என்கை. வருவார்- இந்த ஸம்ஸாரதஶையத்தை

மூ— வருவார்செல்வார்வண்பரிசாரத்திருந்தவென்* திருவாழ்மார்வற்கென் திறஞ்சொல்லார்செய்வதென்* உரு வார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ* டொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனென்றே* ॥எ॥

ஆ— நிரதிசயபாவநீய ஸ்வாத்மதத்வஸம்ருஷயனுமாயிருந்தவனை பாசைப்பட்டுக்கிடீர் நானிப்பாடுபடுகிறதென்கிறார். ॥

(வருவார்) நானிப்பாடுபடாநிற்கச்செய்தே அவனெழுந்தருளாதொழிகிறது என்னுடைய வ்யஸநமறியாமையென்று பார்த்து ஸ்வகார்யபரராகப் போகிறாரும்வருகிறாரும் திருப்பரிசாரத்தேறப்போகிறாராகவும் அங்குநின்றும் வருகிறாராகவும் நிஶ்சயித்து, அவர்கள்திருப்பரிசாரத்திலே எனக்குத்தாயுந்தந்தையுமாய் என்னைத்தேடிக்கொண்டிருக்கிற வென்திருவாழ்மார்பற்கு நிரதிசயபோக்யமான ஸௌந்தர்யாதி திவ்யாயுதங்களைச் சுமந்துகொண்டிருந்த லோகத்திலே தனியேயெழுந்தருளும்போது பின்னேஸாயையைப்போலே திரிவானொரடியானு முளனென்று என்திறஞ்சொல்லார், செய்வதென்னென்கிறார். ॥எ॥

இ— முள்ளஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஸர்வகாரரக்ஷகனுமாய்க்கொண்டு ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தமுடையனாயிருக்கிற அவனை பாசைப்பட்டேகிடீர் நானென்னுடைய ஸாந்நிதியாலே இப்பாடுபடுகிறது என்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இப்படி ஸர்வஜ்ஞஸ்வாபாவிகஸம்பந்தமுடையனாயிருக்கிற அவன் "ஸர்வபூதஸாக்ஷிகஸ்" என்னும்படியிருக்கிற தாம் தம்முடைய வ்யஸநப்படச்செய்தேயும் வாராதொழிந்தவாறே அவனைவெறுக்கவேண்டியிருக்க என்திறஞ்சொல்லாரென்றிப்பாட்டிலே பதிகஜநங்களைவெறுக்கை யஸம்கதமன்றோவென்ன வ்யதரிப்பிக்கிறார் (நானிப்பாடித்யாதியால்) அவன் நம்முடைய வ்யஸநத்தையறியாமையாலே நாமவனைவெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையென்றிருக்கிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் பதிகஜநங்களும் ஸ்வஸ்வஸித்தமுகங்களுக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்த்தனை போக்கித் திருவண்பரிசாரத்துக்கு ஸஞ்சரிக்கிறார்களல்லாமையாலே யவர்களையும்வெறுக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகார்யபரரித்யாதியால்) பார்த்துஎன்கிறதற்கு நிஶ்சயித்துஎன்கிறத்தோடே பஸ்யம். நிஶ்சயித்துஎன்கிறதற்கு ஶேஷவாக்யத்தில் க்ரியையோடேபஸ்யம். என்திருவாழ்வார்மார்பனென்கிறவிடத்தில் என்பதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தாயுமித்யாதியால்) மார்பற்கு என்கிறதற்குச் சொல்லாரென்கிறத்தோடே பஸ்யம். உருவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று) உம்மோடொருபாடுழல்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) ॥எ॥

மூ— வாராநிற்பர், ஆதலாலவர் கதிநஸ்வபாவரன்று, ஸ்வாபாவஸ்வரென்றபடி. ॥௯॥

வருவார் செல்வார்- திருவண் பரிசாரத்துக்கும் திரு நகரிக்கும் வருவது போவதுமாய்த்திரிகிற ஜநங்கள், வண்- ஸௌந்தர்யமான, பரிசாரத்து, திருப்பரிசாரமென்கிற திவ்யதேசத்திலே, இருந்த- எழுந்தருளியிருந்தவரான, என்- என்னுடையவரான, எனக்குத்தாயுந் தந்தையும் ரக்ஷகனும் மற்றுமுள்ள ஸர்வவிதபந்துவுமான என்றபடி. திருவாழ்மார்பர்க்கு- லக்ஷ்மிவாழுகிற திருமார்பையுடைய ஸ்வாமிக்கு, உருவார்- ரூபவஸௌந்தர்யமான, உரு- ரூபம், ஸர்வாங்க ஸௌந்தர்யமான என்றபடி. சக்கரஞ்சங்கு- திருவாழி திருச்சங்குகளை, சுமந்து- விநயமனோபாவத்தாலே பாரவாஹித்துக்கொண்டு, இங்கு- இந்த லோகத்திலே, உம்மோடு- ஏதேனுமொரு காலவிஶேஷத்திலே தனியே எழுந்தருளுகிற உம்மோடே, ஒருபாடு- ஒரு பார்ஸ்வத்திலே, பாடு- பார்ஸ்வம், பார்ஸ்வத்தைவிடாமல் ஸாயைபோலே யநுவர்த்தனையென்றபடி. உழல்வான்- திரியுமவனான, ஓர்- ஒருவனான, "ஸர்வபூதஸாக்ஷிகஸ்" என்றுனக்குத்தேடவேண்டும்படி ஸ்வதந்த்ரனானவென்றபடி. அடியானும்- தாஸபூதனும், உளனென்று- வித்யமாநனென்று, இல்லையென்றுகைவிடவேண்டும்படி ஸர்வஜ்ஞஸ்வதந்த்ரனானவனுமுளனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அடியானுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைபூர்வம். என்திறம்- என் விஷயமான வார்த்தையை, சொல்லார்- சொல்லுகிறார்களில்லை, செய்வதென்? இனி என்னால்செய்யலாவதென்! போவதுவருவதற்கு ஸமர்த்தரானவர்கள் என்பக்கல்வருகைபண்ணாதபின்பு ஒரு ப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் க்ஷமனன்றிக்கே "அநந்யஶரணஸ்" என்னும்படி கிடக்கிறவனான நான் எத்தைச்செய்யக்கடவேனென்றபடி. ॥௭॥

மூ—என்றேலென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்* நின்றேயாட்செய்யநீகொண்டருளநினைப்பதுதான்*
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடன்ஞாலமுழுவேழு* நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே* ॥அ॥
திருமானான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்* பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியே* ஞெ

ஆ—(என்றேலென்னை) அவன்ஸர்வஜ்ஞனல்லனோ, அறிந்தருளாமையுண்டோ நினையாமையல்லதென்றுபார்த்து என்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிகீழ்நின்றே யாட்செய்யும்படி நீ விஷயீகரித்தருளநினைப்பதுதானென்றென்றபேக்ஷித்து பின்னையும் அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிந்தவாறே நாமொருவ்யாபாரம் பண்ணுமையாலாகாதே யபேக்ஷிதஞ்செய்தருளாதொழிகிறதென்றுபார்த்து உன்னுடைய க்ருபையாலே நிர்ஹேதுகமாக ஸர்வலோகத்தையுமளந்தருளினாப்போலே யடியேனுடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்தருளாயென்கிறார். ॥அ॥

* எட்டாம்பத்து. *

இ— தம்முடையவ்யஸநத்தையவனறியான், அதையவனுக்குச் சொல்லுவாருமில்லையென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே என்னைநீ ஸ்வீகரிக்கநினைப்பதென்றைக்கென்று சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) நினையாமை - உபேக்ஷியாமை, இவ்வுதாஹரணத்தில் த்ரிவிக்ரமாவதாரகதநத்துக்கு ப்ரயோஜநமெதென்ன வதுசொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இங்குவ்யாபாரமாவது [illegible]. உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

என்னைஸ்வீகரிப்பதுதானென்னறைக்கென்று கீழ்ச்சொன்னத்துக்கும் ப்ரஹ்மாதிகள் அவனுடைய வைப

ப— என்னை- க்ருதார்த்தனையென்னை, இதுக்குக்கொண்டருள என்கிறதனோடே அந்வயம். உன்- நிரதிசயபோக்யனான உன்னுடைய, ஏரார் கோலம்- ஸௌந்தர்யத்தையுடைத்தான அலங்காரங்கள், ஏர்- ஸௌந்தர்யம், அதிசோபநங்களான பூஷணங்களென்றபடி. திருந்து - திருந்தியிருக்கிற, ஸர்வாபரணபூஷணங்கள் நன்றாகச்சாத்தியிருக்கிற என்றபடி. அடிக்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே, நின்றே "[illegible]" என்றொருக்ஷுத்ரப்ரயோஜநத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடாதே யடிமையையே ப்ரயோஜநமாகப்பற்றியென்று மொக்கஸ்திரமாய்நின்று, ஆள்செய்ய - நானடிமைசெய்யும்படி, நீகொண்டருள - நீஸ்வீகரித்தருள, நீயேஸ்வீகரித்தாலல்லது நானாகசெய்கிறவடிமை வேண்டாவென்று கருத்து. நினைப்பதுதான் - ஊஹிப்பதுதான், என்றேல் - என்றைக்கு, ஏலென்றது வாக்யாலங்காரம், இப்போதுஎன்னை ஸ்வீகரியாயாகில் ஸ்வீகரிப்பதுதான் என்றைக்குஎன்று தாத்பர்யத்துக்குக்கருத்து. குன்றேழ் - குலபர்வதஸப்தகத்தையும், பாரேழ் - ஸப்தத்வீபஸப்தகத்தையும், பார் - பூமி, த்வீபஸப்தகத்தையுமென்றபடி. சூழ்- த்வீபங்களைச்சூழ்ந்திருக்குமவையான, கடலேழுமென்றநயிப்பது. ஸமுத்ரஸப்தகத்தையும். முழுஞாலம் - இப்படிக்ருத்ஸ்ந ஸமஷ்டியையும், நின்றேதாவிய - நின்றவிடத்திலேநின்றே. அளந்ததான, நீள்கழல் - ஸேஷஸர்வவிருந்தவிடமெங்கும்வரும்படி நீண்டதான திருவடிகளையுடையவனான, ஆழித்திருமாலே - சக்ரதாரனான ஸ்ரிய:பதியே, திவ்யாயுததிவ்யபூஷணங்களாலே அதிஶோபநனானவனே என்றபடி. நினைப்பதுதானென்றேலென்று கீழோடே அந்வயம். ॥அ॥

திருமால்?- இது ஸம்போதநம். திருமாலே என்றபடி. பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸ்வாமியாயிருக்கையாகிற வைபவத்தையுடையவனே என்றபடி. எம்பெருமான். தன்மை- ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வபாவத்தை, தன்மை- ஸ்வபாவம், ஸர்வேஸ்வரனான உன்னுடைய மஹிமைகளை என்றபடி. இதுக்கு அறிகிற்பாரென்கிறதோடே அந்வயம். நான்முகன்- வேதசதுஷ்டயமும் ப்ரவசநம்பண்ணலாம்படி நாலுமுகங்களையுடையவனான ப்ரஹ்மா, செஞ்சடையான்- சிவந்தஜடையையுடையவன், ஸதா தபஸ்வியாகையாலே ஜடாநாயகனான ருத்ரனென்றபடி. என்றிவர்கள்யார் என்று அந்வயிப்பது. ப்ரஹ்மருத்ரனென்கிற இவர்கள் ஆர்தானென்றபடி. அறிகிற்பார்- அறியமாட்டுவார்கள், இவர்களொருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. பேசியென்- இதைச்சொல்லி என்னப்ரயோஜநம், இது உபபாதிக்கவேண்டுமோ என்றபடி. ஆதலால் நானுன்னை யறிந்தேத்தமாட்டேனென-

மூ—ஒருமா முதல்வா ஊழிப்பிரானென்னையாளுடைக்* கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே* ||௯||

ஆ—(திருமால்) ஆகிலுமென்னை யுள்ளபடியறிந்தேத்திலனல்லது உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ் செய்யக்கடவதன்றோவென்னில், திருமால்? எம்பெருமானாயிருந்த வுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்தை ஸர்வஜ்ஞரான ப்ரஹ்மாதிகள்தாமறியவல்லரோ, இவ்வர்த்தம் அபூர்வமோ, ஆனபின்பு அஶக்தனான நானறிந்தேத்துகையாவதென்னென்ன, அங்ஙனேயாகில் அத்விதீயமஹாகாரணபூதனே ‘‘காரணம் ஜகதாம் பாலகஞ்சைகஸ்ஸுத்தேஸ்தோ மஹதாத்மா வர்த்ததே நாநா’’ என்றுசொன்னபடியாலே ஸங்கல்பத்தாலே க்ருதயுகாதிஸகலகாலாவச்சின்னபதார்த்தங்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவிஷய வ்யக்திகளுக்கு மென்னையுங்கூடத் தோற்பித்தடிமையாக்கவல்ல நிரவதிகஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யலாவண்யாதிகுணங்களையுமுடையாய், நீலமேகஸத்ருஶமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனேயென்று சொல்லுவானேனென்னில காதலாலேகலக்குண்டுசொன்னேன் நானறிந்துசொன்னேனல்லேனென்கிறார். ||௯||

(கலங்கமில்லா) அவனையறிந்தேத்தினீராலோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞரான நிரதிஶயஜ்ஞானஸம்பந்நரான

இ—தத்வத்தையறியார்களென்கிறதற்குமென்னசேர்த்தியுண்டென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலுமித்யாதியால்) பத்து. கீழே, ஸ்வரூபத்தையுமுன் திருவடியாலே ஸம்ஸ்பர்ஶித்தாயென்று த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில ஸௌஶீல்யத்தையநுஸந்தித்தாப்போலே நிர்ஹேதுகமாகத் தம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்கைக்கு இன்னுமொருஸௌஶீல்யவிஶேஷத்தை யநுஸந்திக்கை யுசிதமாயிருக்க ப்ரஹ்மாதிகள் தேவதத்வத்தையறியார்களென்று, பரத்வத்தையநுஸந்திக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் என்னவுமாம். திருமால்நான்முகனென்று ஸம்போதிதமாயிருந்தாலும் திருமாலென்கிறது ஸம்போதநமாயிருக்கை யுசிதமென்றுகொண்டு அதைப்பிரித்து அந்வயிக்கிறார் (திருமாலெம்பெருமானாயிருந்தவென்று) எம்பெருமான் தன்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானாயித்யாதியால்) பேசியென்னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குப் ப்ரதிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) நான்ஸ்தோத்ரிக்கமாட்டேனென்றவர் ப்ரேமத்தாலேஸ்தோத்ரிக்கிறேனென்றிவ்வுக்தார்த்தத்திலே சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அங்ஙனேயாகிலித்யாதியால்) அத்விதீயேத்யாதியாலே ஒருமாமுதல்வாவென்றதுவ்யாக்யாதம். காலவ்யக்த்யேத்யாதியாலே ஊழிப்பிரானென்றதுவ்யாக்யாதம். காலவ்யக்தம் - க்ருதாதியுகஸம்வத்ஸராதிவிஶிஷ்டநம், ஜகத்வ்யக்தம் - ப்ராக்ருதாப்ராக்ருதஸ்வரூபாதிவிஷயதயா வர்த்தமாநவிஶிஷ்டநம், பதார்த்தம் - க்ருதகேதாதிபதார்த்தவிஶிஷ்டநம், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார - ஸ்வஹாஹந்த்ரு, விஶிஷ்டயதே - வ்யக்தீக்ருதம். ஸௌகுமார்யேத்யாதிகுணத்தை யுடையவனேயென்னுமளவாலே என்னையாளுடைக்கருமேனியனென்றது வ்யாக்யாதம். என்பன்என் காதல்கலக்கவேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காதலாலேயித்யாதியால்) ||௯||

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ஜ்ஞானவனையறிந்தேத்த ஶக்தனல்லேனென்று கீழ்ச்சொன்னவர்த்தத்தையே நாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) நற்றவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) முனிவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—என்னுமிடம்கேட்கத்தக்கவிஷயமன்றோவென்றுகருத்து. என்காதல் என்ப்ரேமமானது, கலக்க என் ஸ்வரூபத்தை கலக்கைபாலே, இதுக்கு என்பனென்கிறதோடே யந்வயம். ஒர்- அத்விதீயமான, மாமுதல்வா- மஹாகாரணபூதனே, பரமகாரணபூதனே என்றபடி. ஊழிப்பிரான்- காலங்களுக்குபகாரகனானவனே, காலாதிகாலவ்யக்திகளுனவனே என்றபடி. என்னையாளுடை- என்னையாளாக உடைத்தான, கருமா மேனியன்- நீலமேகநிப திவ்யமங்களவிக்ரஹஶாலியானவனே, என்னை வஶீகரிக்கும்படி அதிரமணீய விக்ரஹஶாலியானவனே என்று வர்த்தம். என்பன்- என்னாநின்றேன், இப்படி சொல்லாநின்றேனென்றபடி ||௯||

கலக்கமில்லா - ஒரு காலத்திலும் ஜ்ஞானத்துக்குக்கலக்க மில்லாதவர்களான நற்றவர் - நல்ல தவத்தை யுடையவர்களான, நிரதிஶய ஸக்திமந்தரான என்றபடி. முனிவர்- மநந ஶீலர்கள், ஸநகாதிகளான ஸம்ஸரிகளென்படி. கரைகண்டோர்- ஸமுத்ரஶயநனுடைய விக்ரஹத்தை

மூ— லக்கமில்லா நற்றவமுனிவர் கரைகண்டோர்* துளக்கமில்லா வானவரெல்லாந் தொழுவார்கள்* மலக்குமெய்ய்
மாகடல்தன்னைக் கடைந்தானை* உலக்க நாம் புகழ்கிற்பதென் செய்வதுரையீரே* ௰
உரையா வெந்நோய் தவிரவருள் நீண்முடியானை* வரையார் மாடமன்னு குருகூர்ச்சடகோபன்* உரையேய்

ஆ— ஜ்ஞாநஸம்பந்நரான அபர்வமரர்கள் அவனுடைய கல்யாணகுணஸமுத்ரத்தினுடைய க்கரைகண்டார் ஸர்வேச்வரனை ஸேவிக்குமவரான நித்யஸூரிகள் அவன் திருவடிகளில் ஸ்தோத்ரவரிவஸ்யை பண்ணுவார், அக்ஷோப்யமான ஸமுத்ரத்தை க்ஷோபிதமாம்படி கடைந்தருளினவன் வரிவஸ்யை பண்ணப்படுகிறவன், இப்படியிருக்கிறவனை நாமுள்ளபடியறிந்து புகழுகையாவதென்? ஆகில் நீர் புகழ்வானென்னென்னில், என் காதலென்னைக் கலக்காநின்றால் நான் செய்வதென், ஆனபின்பு உன் க்ருபையாலே யடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார். ௰

(உரையா) வாசாமகோசரமாய் க்ருதஜ்ஞஸத்ருசமாயிருந்த விரஹவ்யஸநத்தாலுள்ள ஸந்தாபந்தவிரும்படி நிரதி

இ— (ஸநகாதிகளால்) கரைகண்டோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய கல்யாணகுணக்ருத்யாதியால்) தொழுவாரென்கிறவிடத்திலே உசிதவசநத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரி வரிவஸ்யாதியால்) துளக்கமில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரிவென்று) நித்யஸூரிகளிலே சிலபோது சிலர் ஜ்ஞாநாநுஸந்தாநபரராயும் சிலர் வரிவஸ்யாபரராயுமிருப்பாரென்னுமத்தாலே இப்படி இருவகையாகப்பிரித்தருளிச்செய்தது. தொழுவார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷோபித்யாதியால்) உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற இத்யாதியால்) செய்வதுரையீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்காதலித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ஆனபின்பு- என்னால் ஸாதிக்கமுடியாதபின்பு. ௰

✳ நிகமனம். ✳

உரையாவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாசாமகோசரமாவென்று) வெந்நோயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ—ண்டவர்கள், "ஜ்ஞாநஸம்பந்நாம் ஸம்ஸ்திதே நாநமோஸ்து தே" என்கையாலே அக்கரையைக் கண்டவர்கள் என்னக்கூடாதிறே. இக்கரையிலேயிருந்து கடலைக் காணுமாப்போலே ஸமஸ்தகுணங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமவர்களென்றபடி. மற்றுள்ளாரெல்லாம் ஸமஸ்தகுணஸமுதாயமறியாரென்று கருத்து. துளக்கமில்லா— ஒரு காலத்திலும் சலநமில்லாதவர்களான, துளக்கம்- சலநம், நித்யஸூரரான என்றபடி. வானவரெல்லாரும்- ஸூரிகளெல்லாரும், கைங்கர்யபரரான ஸூரிகளெல்லாருமென்றபடி. தொழுவார்கள்- ஸேவிப்பார்கள், அடிமை செய்வார்களென்றபடி. மலக்கம்- க்ஷோபத்தை, எய்த- அடையும்படி. மாகடல்தன்னை- க்ஷீராப்தியை, கடைந்தானை- மதநம் பண்ணினவனை, ஸர்வேச்வரத்வஸூசககுணங்களையுடையவனை என்றபடி. உலக்க- முடிய, குணங்களொன்றும் விடாதே என்றபடி. நாம்- ஸர்வஜ்ஞரான நாம், புகழ்கிற்பது, ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாவது, கிற்கை- ஸாமர்த்யம், என்— எது, நாம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகை யென்றொருபொருளில்லை என்றபடி. ஆனால் நீர் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவானென்னென்னில், செய்வதுரையீர், என்னால் செய்யலானத்தைச் சொல்வீர், நிரவதிகமான ப்ரேமமானது என்னைக்கலக்கினால் என்னால் ஸாதிப்பாயிருக்க முடியுமோ என்றபடி. உரையீரென்றெம்பெருமானை கேட்கிறபடி. ௰

உரையா- உரைக்கப்போகாததான, வாக்குக்கு அவிஷயமாகையாலே அநிர்வசநீயமான என்றபடி. வெம்- க்ரூரமான, நோய்- வ்யாதியானது, விரஹஜ்வரமானதென்றபடி. தவிர- நிவ்ருத்தமாம்படி, அருள்- க்ருபைபண்ணினவனை, நீள்முடியானை- உத்துங்ககிரீடமுடையான எம்பெருமானை, [illegible] க்ருபாவிசேஷ ப்ரகாசகமான கிரீடமுடையானவனை என்று வ்யாக்யானம். வரையார்- வரைபோலேயார்ந்திருக்கிற, வரை- பர்வதம், மணி பர்வதங்கள்போலே விசாலங்களாயிருக்கிற என்றபடி. மாடம்- பவநங்கள், மன்னு- ஸ்திரமாயிருக்கிற, குருகூர்- திருநகரியில், சடகோபனுரை— ஆழ்வாருரைத்ததான, ஆழ்வார் நீள்முடியானைச் சொன்னதான என்று வ்யாக்யானம். இதுபத்துக்கு விசேஷணம். ஏய்- ஏய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- பொருந்துகை, "[illegible] ச்ரவணம்"

மூ—சொற்றொடையோராயிரத்துளிப்பத்தும்* நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே* ।௧௧।

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸர்வவிஷயீகாரஸாதகமான காருண்யப்ரஸாதஸம்பந்தத்தாலேதம்மைவிஷயீகரித்தவெம்பெருமானைச் சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில பிறவாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ— (காருண்யாதிசயத்தால) அருள்நீள்முடியானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய ஔதார்யத்தால) அவன்விஷயீகாரஸாதக ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணினானென்னுமிடம் நோய்தவிரவருள்நீள்முடியென்றிவரிப்போது அருளிச்செய்கையாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. ।௧௧।

ஶ—என்கிறபடியே ஶப்தங்கள்க்கு ஸந்தாநம்பொருந்தியிருக்கிற என்றபடி. சொற்றொடை— ஶப்தஸந்தாநத்தையுடைத்தான, ஓர்- விலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டையும், நிரையே- அடைவிலே, அதில்சொன்ன விரஹவ்யஸநத்தை யநுஸந்திப்பார்க்கித்தை யடைவுபடக்கறகை யரிதென்று கருத்து. வல்லார்- அறிந்தவர்கள், நீடுலகத்தில்- விஸ்தீர்ணமான லோகத்திலே, கேவலவிஸ்தார மாய்- ஸம்ஶ்லேஷஸாதகர் கிடையாதபடியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலென்றபடி. பிறவார்- நித்யவிபூதியிலே நித்யராயிருப்பரென்றபடி. ।௧௧।

ஜ்ஞாநவைராக்யஸந்தாநஸமேவ ஶ்ரீமத்வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(அங்குமிங்கும்.)

ஶ்ரீஸந்தீநாயகத்வாத்ஶரிஸாகரதயா கல்பஸிம்ஹளஶிஶுத்வாத்
ஶ்ரீஸ்தாநேஷ்வஸ்தாநாத்ஸாதஹிதகரணாச்ச்ரீநிவாஸத்வயோகாத் ।
விக்ராந்த்யாவிஷ்டபாநாம்விபுதாக்ர்யமோக்ஷாத்ஶேஷ்யாஸேவ்யஸக்தே
ர்வைகாஸ்ஸ்வாமித்வாநாம்விஹாரணஸதயேஶ்ரீயாஶ்ரக்ருத்யாதி ॥௩௪॥

(ஶ்ரீஸந்தீநாயகத்வாத்) அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள் - ஶ்ரீபூமிநீளைகளுக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஶரிஸாகரதயா) கனலாழியரணத்திண்படையேந்திய ஆழியுஞ்சங்குமசுமபபார்தாம் - திருவாழிதிருச்சங்குகளாலே விளங்காநிற்கிற திருக்கைகளையுடையனாகையாலும், (கல்பஸிம்ஹளஶிஶுத்வாத்) ஓர்முற்றுருவுருவாகி யாலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யும் - ப்ரளயகாலத்திலே வடதளத்தைக்கொண்டாலிலை மேலே கணவளர்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரீஸ்தாநேஷ்வஸ்தாநாத்) கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் - வதாகைகளாலே வர்ணநீயங்களான ப்ராஸாதங்களையுடைய திருக்கோளூர் திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶங்களிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (ஸாதஹிதகரணாத்) பணியாவமரர்பணிவும் பண்புந்தாமேயாம் - நித்யஸூரிகளுடையபணிவுக்கும் ஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் தானேவிஷயமாய்நிற்கையாலும், (ஶ்ரீநிவாஸத்வயோகாத்) திருவாழ்மார்பர்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (விக்ராந்த்யாவிஷ்டபாநாம்) குன்றேழ்பாரேழி சூழாதி - த்ரிவிக்ரமனுயெல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளக்கையாலும், (விபுதாக்ர்யமோக்ஷாத்) திருமாலகான்முகனிதயாதி - ப்ரஹ்மருத்ரர்களாலே உபஜீவ்யனாகையாலும், (ஶேஷ்யாஸேவ்யஸக்தே) கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவரிதயாதி - தன்னைஶரணமாகவடைந்த பேரிடத்திலே மிகவும்வாத்ஸல்யத்தையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் விஹாரணஸதயத்திலே ஏககாகியாகையாலே சூழ்ந்தர்பரியவேண்டும்படி ஐஶ்வர்யஸம்பத்தை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "அங்குமிங்கு" மென்கிறதஶகத்திலே யாழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௩௪॥

ஶ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

மூ—வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி* யூர்கொதிண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேற* போர்கடாவரசர்புறக்கிடமாடமீமிசைக்

ஆ—(வார்கடாவருவி) இப்படி விரஹவ்யஸநிதரான ஆழ்வாருடைய விடாயைப் போக்கியருளுகைக்காக முன்னமே திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஒருதாமரைத்தடாகம் நின்றாப்போலே தான்நின்றருளினபடியைக்காட்டக்கண்டு ப்ரீதியாலே ஸகலஜநமநோநயநஹாரி திவ்யசேஷ்டிதஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணகண ஸம்பந்நத்வங்களைப்பேசி அந்த தாமரைத்தடாக மிருந்தவிடத்தேறச்செல்லவேணுமென்கிறார். நிஷ்யந்தமாந மதஜலமாகிற ஸரித்தையுடைத்தான ஸ்வாவயவமாகிற மஹாவகத்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருவாறன்விளையிலே எம்பெருமானைபநுபவிக்க வாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே தேவிமாராவார்துடங்கி மூன்றுதிருவாய்மொழியாலே வ்யஸநப்பட்டவாழ்வார் அத்திருவாறன்விளை யெம்பெருமானைவிட்டு திருச்செங்குன்றூரி லெம்பெருமானைவணிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சேஷ்டிதகுணகணாத்ய ஸம்பந்நத்வங்களெனுகிறார். போக்கியருளுகைக்காக என்றதுக்கு காட்டவென்கிறதேயே ஸுலயம் தாமரைத்தடாகம்போலே ஸுகிரணீயவிசாலஸுசீதல விதீத்ருத்ரமான திருமேனியழகைக்கண்டவாறே திருவாறன்விளையைமறந்து விரஹவ்யஸநமெல்லாம் ஸ்பர்சமாய் ஸூத்தஸாமராஜநிர்ப்பந்த ஸ்வரூபவரைப்போலே ஸுத்ருஷ்ஸாவிதராய் ஸுகிவேஷ்டித்ருஷ்டாஸ முள்ளடங்காமலவனை வணிக்கிறாரகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

வார்கடாவருவியென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிஷ்யந்தமாநேத்யாதியால்)ஆனைமாமலையினென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஈ— வார்கடா- வார்கிற மதஜலமாகிற, வார்தல்- பெருகுதல், கடா- மதம், ஸ்வயமேவநிரம்பநிஷ்யந்தமாந மதஜலமாகிற என்றபடி. அருவி- நிஜரத்தை யுடைத்தான, அய்யோ! ப்ராதத்தாலேகைத்தப்பு வந்ததேயென்று சோகித்துத் தானும்மான்ஸாவனைபண்ணி யிருக்கவேணுமென்றுபார்த்து கம்ஸன் மதகாரத்ரவ்யங்களாலே கஜத்தை உந்நதமாக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ஆனைமாமலையின்- ஸ்வாவயவமாவ்ருகஜமாகிற மஹாகிரியினுடைய, மருப்பு- தந்தங்களாகிற, இணைக்குவடு- அம்சமாயிருக்கிற சிகரங்களிலே, குவடு- சிகரம், இறுத்து- முறித்து, உருட்டி- அந்த யானையைஉருட்டி, தந்தபங்கவேதநையாலே கால்மடங்கியுட்கார்ந்த வானையை கரிப்பானையை யுருட்டுமாப்போலே தன் திருவடியாலே உருட்டியென்றபடி. இதுக்குச் செகுத்து என்கிறதோடே யந்வயம். ஊர்கொள்- ஊர்கையைக்கொள்ளாநிற்கிற, ஊர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, ஸஞ்சாரத்தை ஸ்வாதீனமாகிறகிற என்றபடி. அப்படி ஸந்நத்தமாய் நியமிதமான கஜத்தையும் சிக்ஷாபலத்தாலே நடத்திக்கொண்டு வாராநிற்கிறவனான என்கை. திண்- த்ருடனான, கஜம் ஸந்நமாயும் தான் ஸந்நனாகாதவனான என்றபடி. பாகன்- கஜஸாதியினுடைய, உயிர்- ப்ராணனை, செகுத்து- நசிப்பித்து, ஆனையையுருட்டினாலு மிவனுயிரை நசிப்பியாதபோது அந்தயானையை நசிப்பித்ததாகாதென்று கருத்து. அரங்கில்- ரங்கத்திலே, அரங்கிலென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் ணகாராதேசம். மல்லயுத்தவிநோதஸ்தமான ரங்கத்திலிருக்கிற என்றபடி. மல்லரை- சாணூராதி மல்லர்களை, கொன்று- ஸ்ரீவஸுதேவஸூநுந்தானும் கஜதந்தவாயுதராய்க்கொண்டு, மவீசராய் ரங்கத்திலேபுகுந்தவாறே தயாவிபமவர்மேலஸஹமாநராய்க்கொண்டு யுத்தோந்முகரான மல்லர்களை ஸம்ஹரித்து என்று வாக்யார்த்தம், சூழ்- சூழ்ந்திருக்கிற, அந்த ரங்கஸ்தலத்தில் சுற்றிலுமுண்டாயிருக்கிற என்றபடி. பரண்மேல்- மஞ்சங்கள்மேலிருக்கிற, பரண்- மஞ்சம், இது அரசர்க்கு விசேஷணம். போர்- யுத்தத்தை, கடா- கடாவுகிறவர்களான, ஸந்நமாகாநிற்கிற தங்களுடையஸேனையை யுத்தஸம்பித்து உத்ரோத்தரம் யுத்தத்தை நடத்துமவர்களான என்றபடி. அரசர்- கம்ஸாநுவர்த்திகளான ராஜாக்கள், புறக்கிட- பின்புறம் காட்டிப்போம்படி, புறக்கு- பின்புறம், பராங்முகராய் ஓடிப்போம்படி என்கை. இதுக்கு தகர்த்த என்கிறதோடேயந்வயம். மாடமீமிசை- மாடத்தினுடைய உந்நதஸ்தலத்தில்;

மூ—கஞ்சனைத்தகர்த்த* சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே* ||க||
எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதமிமையவரப்பனென்னப்பன்* பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவனெம்மருவன்*செங்கயலுகளுந்தேம்பணை

ஆ—தன்னுடைய உத்ஸவமாகிற ஸ்வாங்களைமுறித்து நட்டி யூர்கொள் திண்பாகனுயிர்செகுத்து மஜஹஸ்த ஸாமந்தபரிபாலர் நம்பிமூத்தபிரானும் தானும் மல்லீஸாவிசேஷிதங்களையுடைய விரண்டுஸிம்ஹங்கள் க்ஷுத்ர ம்ருகங்கள்நடுவே புக்காப்போலே ரங்கஸ்தலத்திலேபோய்ப்புக்கு முஷ்டிகரைக்கொன்று கம்ஸாவஸ்திதராய் உதர்வர்த்திவர்க்கம் பாண்டித்தில்ஸமாஜிதரான ராஜாக்கள் த்ரஸ்தராய்கெடும்படி யெழப்பாய்ந்து கம்ஸாஸநஸ்த னான கம்ஸனை வெண்ணெய்விழுங்கிவெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டதனோசைகேட்டு விளையாடினாப்போலே தகர்த்த சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு ப்ராப்யமென்கிறார். ||க||

(எங்கள்செல்சார்வு) நமக்குப்ராப்யமாய், நமக்குபோக்யமாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், நிகிலஹேயப்ரத்யநீகமான ஸம்ஹாராதிலீலனாய், த்ரிமூர்த்திஸாம்யனாய், ப்ரத்யக்ஷநாத

இ—(காவலுமெபத்யாதியால்) மருப்பினைக்குவடிறுத்து என்கிறதை உரைக்கிறார் (ஜகேத்யாதியால) அரங்கின்மல்லரைக்கொன்று என்கிறவிடத்திலே பக்ஷவிலாஸத்தை யுரைக்கிறார் (மஜேத்யாதியால்) சூழ்பரண்மேல்என்கிறதையுரைக்கிறார் (கம்ஸாவஸீதேத்யாதியால்) போர்கடாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதர்வர்த்திஸ்திதேத்யாதியால்) புறக்கடஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரஸ்தரித்யாதியால்) மாடமீமிசையென்கிறதையுரைக்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) வாரணப்ரஸித்தமான கம்ஸவதப்ரகாரத்தைநினைத்து கம்ஸனைத்தகர்த்தஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேனேத்யாதியால்) ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பொருந்துமூவுருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்தீத்யாதில்) அருவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) ஆதியான்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப— மாடம்- ஹர்ம்யம், மீமிசை- உன்னதஸ்தலம், கஞ்சனை- கம்ஸனை, ஸபரிவாரவஸ்திதனான கம்ஸனைஎன்றபடி. தகர்த்த- ஒருபானையை உடைக்குமாப்போலே உடைத்தவனை, தகர்த்தல்- உடைத்தல், "கேசேஷ்வாக்ருஷ்ய விகலத்கிரீடமவநீதலே । ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச" என்றும், "ஸஞ்சூர்ணித [illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அநாயாஸேந விளையாடி ஸம்ஹரித்தவனை என்றபடி. சீர்கொள்- ஸ்ரீயைக்கொண்டிருக்கிற, சீர்- ஸ்ரீ, சிற்றாயன்- பாலகோபாலனுடைய, ஸாக்ஷாத் பாலகோபாலனாயிருந்துவைத்து சாணூராதிஸகலஸம்ஹாரஜநித வீரஸ்ரீயையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடைய என்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில்- திருச்செங்குன்றூரென்கிற திவ்யதேசத்திலே, திருச்சிற்றாறு- "[illegible]" என்றுப்ரஸித்தமான திவ்யநதியானது, எங்கள்செல்சார்வு- எங்களுக்கு செல்வத்தக்கசார்வு, எங்களுக்கு செல்லவேண்டும்படியான ப்ராப்யஸ்தலமென்றபடி. ||க||

எங்கள் செல்சார்வு- எங்களுக்குத்தானிருந்தவிடம் தேடிச் செல்லவேண்டும்படி ப்ராப்யபூதனான, ப்ராப்யமெங்ஙனேயென்னில்; யாமுடையமுதம்- நமக்கு போக்யபூதனான, போக்யமாக ப்ராப்யமென்றபடி. கேசவன்தமரில்படியே தம்முடைய ஸம்பந்திகளும், தம்மோடு ஸாம்யபோக்யரென்றுகருத்தாலே எங்கள் யாமுடை என்கிற பஹுவசநம். இமையவரப்பனென்னப்பன்- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானயென்னப்பன், நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியாகையாலே ஸவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து அவர்களையடிமைகொள்ளுமாப்போலே என்னை யடிமைகொள்ளுகிறவனை என்றபடி. பொங்கு- ஸம்ருத்தமான, மூவுலகும்- மூன்று லோகத்தையும், படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அளித்து- ரக்ஷித்து, அழிக்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவனான, பொருந்துமூவுருவன்- பொருந்தின மூன்று ரூபங்களை யுடையவனான, அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குவிதமான த்ரிமூர்த்திரூபத்தை யுடையவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, நமக்குத்தன்னதிஸயங்களையெல்லாம் ப்ரகாசிப்பித்தவனான என்றபடி. அருவன்- அரூபனான, ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டவிலக்ஷணனான என்றபடி. செங்கயல் சிவந்தமத்ஸ்யங்கள், கயல்- மத்ஸ்யம், பளவநஜேவ்யதங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- துள்ளும்படியான, உகளுகை- துள்ளுகை, தேம்பணை- தேன்மிஞ்சின பணைகளாலே, ஸகலஜலவகாதிராஜ ஷ்ட

மூ—புடைசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்று*றங்கமர்கின்றவாதியானல்லால்யாவர் மற்றென்னமர்துணையே॥
என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம்பெருமான்*முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள

ஆ—ஜகத்ஸர்க்கத்துக்கு, ஸர்வகாரணமாய், ஸகலஜகத்ரக்ஷகனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வப்ரகார ஸேவ்யமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனல்லது மற்றெனக்கொருதுணையில்லையென்கிறார். ॥உ॥

(என்னமர்) பரமபதத்திலே நித்யஸம்ச்லேஷபோக்யனாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாரிகளோடு ஸம்ச்லேஷபோக்யனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ப்ரளயகாலத்திலே ஸம்ஹ்ருதையான பூமியையெடுத்தருளினாப்போலே ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிரவதிகவ்யஸனத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளி ஸ்வவிஷயபோக்யனான ஸர்வேச்வரனாய் ஸதாஸந்நிஹிதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்நின்ற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது மற்றுமொன்றுமில்லையெனக்கொருதுணையுமில்லையென்கிறார். ॥க॥

இ—செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்யாதியால்) பாட்டிலேஆதியானென்றது விசேஷ்யமாயிருக்க இதை விசேஷணமாக்கித் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்கின்றவனென்கிறதை விசேஷ்யமாக்கிஉரைத்தது அவன் திருச்சிற்றாற்றிலிருப்பே ஆழ்வாருக்கு உத்தேச்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. செங்கயல்உகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மத்யாதியால்) தேம்பணைபுடைசூழ்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்ருத்யாதியால்) பணையாவது நதீதீரவ்ருக்ஷவாடிகையானாலும் தேம்பணையென்று அதற்கு விசேஷணஞ்சொன்னபோதே தடாகாதிபரமென்று கருத்து. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார்க்குச்சென்ற விச்லேஷவ்யஸனம் ஸர்வாத்மனா போனாப்போலே இத்திருவாய்மொழியில் செல்லுகிற ப்ரீதியும் ஸர்வாத்மனா என்று இப்பாட்டுக்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகத் தாமுமதிசயோக்திரூபமான வசனங்களாலே விவரித்தருளுகிறார். இந்த விவரணம் ஸர்வஜ்ஞானியரமணீயமாம். ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இமையவர்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) என்னமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தித்யாதியால்) இதீபவாக்யத்தில்மாளஉத்யுக்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வீரமத்யாதியால்) என்னையாள்கின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்) ॥க॥

ஸ—ஸாம்ப்ரதாயங்களாகையாலே தத்ஸ்வரூப ப்ராணங்களான நதீதீரங்களாலே என்றபடி. பணை- நதீதீரம் தேன்ஸ்ரவஸ்ய ஸரஸதராயாம்தேமித்யாதேச:. தேம்பணையென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. புடை- பரிஸரமெல்லாம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூர்- திருச்செங்குன்றூரென்கிறதிவ்யநகரத்தில், திருச்சிற்றாற்றங்கு- ஸ்ரீமத்தானசிற்றாறுகிற வந்ததிவ்யப்ரதேசத்திலே, சிற்றாற்றிலென்று சொல்லலாயிருக்க அங்கு என்றொரு பதமதிகமாக ப்ரயோகித்தது அந்த ப்ரதேசத்தினுடைய ஸ்ரீமத்த்வம் ஸர்வாத்மனா என்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. அமர்கின்ற- ப்ரதிஷ்டிதனாகாநிற்கிற, அவதாரங்கள்போலே தீர்க்கப்ரவாஸி யாதே, "ஸந்த்யாவிஹித்ருஸ்யதே" என்னும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற்கிறவனை என்றபடி. ஆதியானல்லால்- ஸர்வகாரணபூதனானவனொழிய, மற்று- வேறே, என்னமர்துணை- எனக்கமர்ந்ததுணை, எனக்கு நித்யமான ஸஹாயமென்றபடி. யாவர்? யார், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥உ॥

இமையவர்பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்குஸ்வாமியான, தத்ஸம்ச்லேஷபோக்யனானவென்றபடி. என்னமர்பெருமான் - எனக்கமர்ந்தஸ்வாமியான, என்னோடு நித்யஸம்ச்லேஷரஸிகனான ஸ்வாமியானவென்றபடி. இருநிலம் - விஸ்தீர்ணையானபூமியை, இரு- விஸ்தீர்ணம், இடந்த- ப்ரளயார்ணவத்தினின்று ருத்தரித்தவனை, எம்பெருமான் - என்னுடையநாயனை, முன்னை - முன்புநடந்ததான, கீழத்திருவாய்மொழியிற் சொன்னதானவென்றபடி. வல் - த்ருடங்களான, வினைகள் — வ்யஸனங்கள், பாவவாசியான வினைஸப்தம் ப்ரக்ருதப்ராப்யவ்யஸனபரம், முழுது - க்ருத்ஸ்னமும். உடன் - யுகபதேவ, மாள - நசிக்கும்படி, என்னையாள

மூ— வென்னையாள்கின்றவெம்பெருமான்* தென்திசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங் கரைமீபா* னின்றவெம்பெருமானடியல்லால்சரணினைப்பிலும்பிறிதில்லையெனக்கே* ॥௩॥

பிறிதில்லையெனக்குப் பெரியமூவுலகுநிறையப்பேருருவமாய்நிமிர்ந்த* குறியமாணெம்மான்குரைகடல் கடைந்தகோலமாணிக் கமென்னம்மான்* செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்திருச் செங்குன்றூறில்த் திருச்சிற்று* றறியமெய்ம்மையேநின்றவெமபெருமானடியிணையல்லதோரரணே* ॥௪॥

ஆ— (பிறிதில்லை) நிரதிசயபோக்யபூதனாய் கிங்கரீக்ருதத்ரிவிக்ரமனாய் ஸமஸ்தலோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாய் ஸமுத்ர மதனம் பண்ணினவனாய், ஸகலஜநமனோஹரதேஜோரூபனாய், ஸர்வஸ்வாமியாய், ஸ்வாச்ரித ஸுலபனாய், பஹுவித பாதபஸம்பன்னமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னை யுள்ளபடியேயறியலாம்படி நின்றருளின வெம்பெருமானடியிணையல்லது ஓரரண்பிறிதில்லையென்கிறார். ॥௪॥

(அல்லதோரரணும்) மற்றுள்ள திருநகரிகளில் ஸாந்நித்யம் பண்ணியிருக்கிறானும் திருச்செங்குன்றூரில்நின்ற

நாலாம்பாட்டு.

இ— குறியமாணெம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்ய) ஆச்ரிதரு னாய் - ஸர்வஸ்வாமியாய், பெரியமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தலோகேத்யாதியால்) மெய்ம்மையேயறியவென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னையித்யாதியால்) ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

மற்றுமுள்ளதிவ்யதேசத்திலெம்பெருமான் ஸ்வாரஸ்யத்திவ்யதேசத்தெம்பெருமானிற்காட்டில் வேறல்ல னென்றுசொல்லுகை யிங்கநவெக்ஷிதமன்றோவென்ன வபதரிப்பிக்கிறார் (மற்றுமுள்ளவித்யாதியால்) நல்ல

ஈ—கின்ற - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, எம்பெருமான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், என்னையடிமை கொள்ளுகிறத்தாலே ஸ்வத்வம்பெற்றவனா யிருக்கிறவனானவென்றபடி. தென்திசைக்கு - தக்ஷிணதிக்குக்கு, அ ணிகொள் - அணியாகக்கொள்ளப்படுமதான, அலங்காரமாக எல்லாராலும் அபிமானிக்கப்படுமதானவென்ற படி. திருச்செங்குன்றூரில் - ஸ்தலம், திருச்சிற்றாற்றங்கரை - திருச்சிற்றாற்றங்கரையினுடைய, மீபால் - வ ஸமீபத்திலே, பால் - ஸமீப, நின்ற - நின்றருளினவனான, எம்பெருமான - அவ்வழகாலேயென்னை யடி மைகொண்டவனுடைய, அடியல்லால் - திருவடிகளையொழிய, எனக்கு - அநந்யனானவெனக்கு, நினைப்பி லும் - ஸ்மரணத்திலும், பிறிதுசரண்இல்லை - வேறானப்ராப்யமில்லை. ॥௩॥

குறியமாண் - வாமநவேஷனான, எம்மான் - அந்தஸௌந்தர்ய வ்யாமோஹத்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனான, பெரிய - அதிவிஸ்தீர்ணங்களான, மூவுலகும் - க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருத காக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானலோகங்களும், நிறைய - தன்திருமேனியாலே நிறையும்படி, பேருருவ மாய் - அதிவிலக்ஷணத்ரிவிக்ரமரூபமாய், நிமிர்ந்த - வளர்ந்தவனான, இந்த்ராதிகளான ஆச்ரிதர்க்காக ஸ்வா பிமானத்தைத் தானுபேக்ஷித்தகாருண்யத்தலைக்கட்டின ஸௌசீல்யத்தாலே தன்னையறியாமல் திருமேனிவள ர்ந்ததென்னும்படி க்ஷணத்திலே வளர்ந்தவனானவென்றபடி. குரைகடல் - கோஷிக்கிறஸமுத்ரத்தை, கடைந்த - மதநம்பண்ணினவனான, கோலமாணிக்கம் - அதிமநோஹரமாணிக்யமான, தேஜோமயதிவ்ய நீல மணிரூபனானவென்றபடி. என்னம்மான் - ஸௌந்தர்யஸௌலப்யத்தையும் அழகையுங்காட்டி என்னையடிமைகொண்டவனான, செறிகுலை- ஸாந்த்ரங்களான பழக்குலைகளையுடையவையான, செறிவு- ஸாந்த்ரம், இது கமுகுதெங்குகளுக்கு விசேஷணம், வாழைகமுகுதெங்கு - கதலீக்ரமுகநாளிகேரங்களுடைய, அ ணி - பங்க்தியாலே, சூழ் - வரிவ்ருதமான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - "கங்காசோணமஹீ" நிவ ஹணா. அந்த திவ்யநதீதீரஸ்தலங்களெல்லாமென்றபடி. மெய்ம்மையேயறிய - உள்ளபடியேயறியும்படி, மெ ய்ம்மையேயென்கிறவிதாக்கியாலே அத்யந்தயாதார்த்யம்விவக்ஷிதம். இவனே ஸர்வேச்வரனென்றெல்லாரும் நன்றாகவறியும்படியென்கை. நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனான, எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமியினுடைய, அடியிணையல்லது - சரணத்வந்த்வமொழிய, பிறிது - வேறு, எனக்கு - ப்ராப்யாந்தரவிமுகனானவெனக்கு, ஓர ரணில்லை - ஒருரக்ஷகமுமில்லை, அரண் - ரக்ஷகம், ரக்ஷகாந்தரமுமில்லையென்றபடி. ॥௪॥

௫— அல்லதோராறுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலுமவனை* யல்லதென்னாவியமர்ந்தணைகில்லாதாதலா லவனுறைகின்ற* நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும்* நல்லநீண் மாடத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே* ॥௫॥

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர்தந்தைதாய்தன்னைத்* தனக்குந்தன்றன்மையறிவரியானைத்

ஆ— இன அவனையல்லனோ, ஆனபின்பு அவனேயாகிலென்னும் நிர்ப்பந்தமென்னென்னில்? அல்லாததிருநகரிகளில் ஆராயிருக்கிறவனும் அவனையல்லது வேறில்லை. பொருளது ஆகிலும் என்னெஞ்சு அவனையல்லது அமர்ந்தணைகில்லாது ஆதலால் அவனுக்காயதமாய் ஸத்யஸத்வதாவேதி விதமொத்தாரானவர்களுடைய யாகங்களிலே ஸாதமான ஹவிர்தூமத்தையுடைத்தாலே திரஸ்க்ருதமஹத்தர நிர்மலதேஜஸ்ஸமாய் உச்ச்ரீபாத்யுத்துங்க ப்ராஸாதாலங்க்ருதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெனக்கு நல்லரணென்கிறார். ॥௫॥

(எனக்குநல்லரணை) எனக்குநித்யரக்ஷகனாய், எனக்குப்ராணனாய், அயர்வறுமமரர்களுக்குப் பிதாவாய், மாதாவாய், ஸ்வநாவிதாரவபோய ஸ்வேஷ்வேஸராவனாய், க்ஷீராணவஶாயியாயிருந்த வெம்பெருமானை ஸகலவேதநாஸார ஸர்வ்யாணமாணவிஶிஷ்டராய், தனித்தனியே ப்ரஹ்மவிஷ்ணுரூத்ரவக ஜமஜநஸ்திஸம்ஸார

இ— நான்மறையோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்யாதிபால்) வேள்வியுண்மடுத்த நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாகங்களிலேயித்யாதியால்) நல்லநீண்மாடமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உச்ச்ரீயேத்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

மனக்கொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதாதிபால்) வண்சிவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன தம்முடைய தனிமைதீருகைக்குவிதமானவூறும். திருச்சிற்றாறென்று ஐந்துபாட்டாலேயருளிச்செய்து இனி யாளுமாளாரித்யாதியாலே யவன்தனிமையைநினைத்துத் தாம்ஶோகித்தஶோகமும் தீரும்படி நிரதிஶயஜ்ஞாநஶக்தி ஸமவர்ணஶக்தி ஸ்வநஹாதிவிஶிஷ்ட த்ரிஸஹஸ்ர ஸம்வ்யாதவிஜநஸ்ஜந ஊர்ந்தாஸேவிர வஶீகத்யக்த

ஸ— அல்லது - வ்யதிரிக்தமான, ப்ரஸ்தாவபாதேதிர் வ்யதிரிக்தமானவென்றபடி. ஓராறும் - ஏதேனு பொருஷார்த்தமும், மற்றுள்ளதிவ்யதேசங்களில் ஸவதாவதாரமாகவுறையிருக்கிறவனுமென்றபடி. அவனில் - திருச்சிற்றாற்றிலிருக்கிறவனிற்காட்டில், வேறில்லை - வேறாயிருப்பதில்லை, அதுபொருள் - அதுவேஸமஸ்தமும், ஆகிலும் - இப்படியானாலும், அவனல்லது - திருச்சிற்றாற்றிலெம்பெருமானையொழிய, என்னாவி - என்னெஞ்சானது, அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதமாய், ஸநிர்பேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஸகலதேவநிஷ்டமாயென்றபடி. அணை- கிட்டுகைக்கு, கில்லாது- மாட்டாது, ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஸகலவதிக்கத்திருமகனிற்காட்டில் வேறுபட்டவனென்றன்றோதிருவடி "ஹாவொ நாநந்தமஹதி" என்றதென்றுகருத்து. ஆதலால்- ஆகையாலே, அவனுறைகின்ற - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமான, நல்ல - நல்லவர்களான, ஸத்யவந்தரானவென்றபடி. நான்மறையோர் - சதுர்வேதிகளுடைய, வேள்வியுள் - யாகங்களிலே, மடுத்த - ஸந்நிவேத்திலே ஸவேதித்த துகளாலே, ஸாதங்களான ஹவிஸ்ஸுக்களாலேயென்றபடி. நறும் - பரிமளிபாநின்ற, புகை - யதூமமானது, விசும்பொளி - ஆகாஶத்தில், தேஜஸ்ஸுக்களை - ஆதித்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையென்றபடி. மறைக்கும் - ஸூக்ஷ்மம்பண்ணும்படியிருக்கிற, இது திருச்செங்குன்றூருக்கு விஶேஷணம். நல்ல - உச்ச்ரீதங்களான, நீண்மாடம் - உத்துங்கஸெளதங்களையுடைத்தான, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு - ஸ்தம், எனக்கு- இவன்பக்கலிப்படி யாஸக்தித்தனனெனக்கு, நல்லரண் - நல்லரக்ஷாஸ்தானம், விரோதிநிவர்த்தகமான ஸ்தானமென்றபடி. ॥௫॥

எனக்குநல்லரணை - நல்லரக்ஷகனை, நித்யரக்ஷகனையென்றபடி. எனதாருயிரை - ஜீவனப்ராணனை, தன்னுடைய ரக்ஷகத்வாதிகுணங்களைக்காட்டி ஸகலகாலங்களிலும் எனக்குஸத்தாதாரகனையென்றபடி. இமையவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தந்தைதாய்தன்னை - பிதாவும்மாதாவுமானவனை, தன்னையென்றதுஉபலக்ஷணம். தனக்கும் - ஸர்வஜ்ஞனான தனக்குங்கூட, தன்தன்மையறிவு - தன்ஸ்வரூபமறிகைக்கு, அரியானை - அஶக்யனானவனை, "யோஸ்யாத்யக்ஷ:பரமேவ்யோமந் ஸோஅங்கவேதயதிவா

மூ— தடங்கடற்பள்ளியம்மானை* மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்* கனக்கொள்திண்மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே* ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றும்* திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்செவ்வடியுஞ்செய்யகையும்* திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்

ஆ— ஸர்வேச்வரராய், த்ரிஸஹஸ்ரஸம்க்யாதரான ஜநங்களாலே அநுபாவ்யனாய், த்ருடதரப்ராஸாதோபசோபிதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் கண்டேனென்கிறார். ॥௬॥

(திருச்செங்குன்றூரில்) திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்ட அந்தசீர்கொள்சிற்றாயன் ரமணீயதா ப்ரகர்ஷஸ்வரூபமான திருக்கண்களும் வித்ருமஸ்வரூபமான திருப்பவளமும் கல்பகஸ்வரூபமான திருக்கைகளும், கமலஸ்வரூபமான திருநாபியும், நிஜஸாஜாத்யஸம்பந்திசாதிவ்யாப்த ஸ்வபாவஸம்பந்த

இ— திவ்யதேசத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பைக் காணப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதம். கனக்கொள்திண்மாடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருடதரேத்யாதியால்)॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

திருச்செய்யகமலமார்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஜஸௌஜந்யாதியால்) படையுமென்

ஸ—நவேத” என்றதிறே. தன்னாலும் ஸ்ருஷ்டப்ரஹ்மாதிகனவனையென்றபடி. தடம்- விஸ்தீர்ணமான, கடல- க்ஷீரஸமுத்ரத்தை, பள்ளி - படுக்கையாகவுடையவனை, ஸர்வஜீவவாஸிகளாநாஸ்விக்கைக்கும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளைத்தான் ரக்ஷிக்கைக்குமாக க்ஷீரார்ணவசாயியானவனென்றபடி. அம்மானை - ஸ்வாமியை. இதற்குக் கண்டேனென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கொள் - த்யானங்களைக்கொள்ளுமவையான, மனோஹரிகளானவென்றபடி. ஸஜ்ஜநஹ்ருதயங்களானவென்கை. சீர் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவர்களான, வண் - ஸம்பந்நரான, ஜ்ஞாநாதிஸம்பத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி. சிவனும்அயனும் - ருத்ரனும்ப்ரஹ்மாவும், தானும் - ஸர்வேச்வரனானதானும், ஒப்பார் - ஸத்ருசமாம்படியிருக்கிறவர்களான, ஒரொருவர் த்ரிமூர்த்தி ஸாதிகபமான ஸ்ருஷ்ட்யாதித்ரயத்தையும் செய்ய சக்தரானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ரஸம்க்யர்களான வைஷ்ணவர்கள், அத்திருமேனிக்குப் பரிவரித்தனையாயிரவருண்டாயிருக்கப்பெற்றோமென்று ஹ்ருஷ்டராகிறபடி. வாழ் - வாழ்கிறவிடமான, ஸமஸ்தகுணாநுஸந்தாந ஸஹிதராய்க்கொண்டு வஸிக்கிறவிடமானவென்றபடி. கனக்கொள் - கனத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கனம - மேகங்கள், அத்யுன்னதவிமானங்களானவென்றபடி. திண - த்ருடங்களான, மாட - ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, அவனுக்குப்பரிவார்தாலும் தன்னேத்தமாம்படி அவ்வூர்தானே ப்ரதிகூலருக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கப்பெற்றோமென்று கருத்து. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - திருச்சிற்றாறு என்கிற திவ்யதேசத்துக்குள்ளே, கண்டேன் - காணப்பெற்றேன். ॥௬॥

திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள் - ஸ்பஷ்டம், கண்ட - எல்லாராலும் காணப்பட்டவனை, அத்திருவடி - அந்தஸ்வாமியானவன், அடி - ஸ்வாமி, திருவென்று பூஜோக்தி, திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் - ஸ்ரீமத்துக்களாய் ஸாமாந்யகமலஸத்ருசங்களான நேத்ரங்களும், ப்ரணதஜநங்களை முற்பட ஸநேஹபாவ ஸாதரமான ஸம்லோகந வீக்ஷணங்களாலே குளிர்ப்பித்தலகருணாக்குமவையாய் அநிமேஷவிகாஸாதிகளாலே கோகநதஸத்ருசங்களான திருக்கண்களுமென்றபடி. செவ்வாயும் - சிவந்தவதரமும், அவர்களைக்கண்ட ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஸாதரமாகப்பருளிச்செய்ய வருமாப்போலே ஸ்மிதப்ராபல்யதவிகஸிதமாயிருக்கையாலே ஆரக்தமான பிம்பாதரமுமென்றபடி. செவ்வடியும் - சிவந்ததிருவடிகளும், அந்த அபாரவநேக அநுவர்த்திகங்களாலே விதரான ப்ரணவாவசர் சிரஸாவிருத்தி வரிவஸ்யம்பண்ணிக்கொண்டால் அவர்களுக்கு விகஸிதாரவிந்த ஸௌந்தர்யமும்போலே கமலஸத்ருசங்களாயிருக்குமவையான வடிகளுமென்றபடி. செய்யகையும் - சிவந்த திருக்கைகளும், திருவடிகளிலேவிழுந்தவர்களை ஹஸ்தத்தாலே யவன் ஸம்ரக்ஷிக்கும்போது அவர்களுக்கு ஸாந்த்வநஸம்ஸ்பர்சம் பெறுவிக்கவல்லவையாய், ஸகலஜகதுபகாரங்களாயிருக்கும் திருக்கைகளுமென்றபடி. திருச்செய்யகமலவுந்தியும் - ஸ்ரீமத்தாய், ஸாமாந்யகமலஸத்ருசமான திருநாபியும், உந்தி - நாபி, 'திருவடிகளிலேவிழுந்'

மூ—செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்* திருச்செய்ய முடியுமாரமும்படையுந்திகழுமென்சிந்தையுள்ளானே ॥
திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்கணான்மறையோர்* திசைகைகூவியேத்துந்திருச்செங்
குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானைப்* புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந் தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்

ஆ—மாகையாலே சிவந்ததாமரைபோலேயிருந்த திருமார்பும், திவ்யபீதாம்பரமும், நிரதிசயதேஜோரூபமான திருவபிஷேகமும், திவ்யாபரணமும், ஸம்வதகாதிதிவ்யாயுதங்களும், திகழுமென்சிந்தையுளிருந்தானென்கிறார். ॥எ॥

(திகழுமென்சிந்தையுள்) ஸ்வாநுபவ ஸகலஜ்ஞாநஸம்ஜநநவ்யவஸாயந ஸம்ஸ்ருஷ்டிஞனுய், ஸர்வாத்மவதோபவ பரமாத்மஸ்வரூப ஸ்வ்யாப்ய ஸகலஸாராஜநதூரண்யனய், தவிரோ ஸ்வாராஜந ஸ்ருஷ்டிதனய், வாதவேதவித்வராய், வரதவாஷ வரணயமஹநாரம் யாதராய், க்ருதாஞ்ஜலிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவராலே ஸம்ஸ்துதமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையிலே நின்றருளி என்னெஞ்சிலே நிரந்தரனுயிருந்தருளினவனை யெத்தைச்சொல்லிப்புகழுவது,

இ—கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸம்வதாதியால்) அவன்தனிமையைநினைத்துவந்த மோகந்தீர்ந்தவாறே அவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமெத. ॥எ॥

✱ எட்டாம்பத்து. ✱

பொருந்துமூவுலகித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமீத்யாதியால்) சுநாரதம் - சுநாராமயோஹ்யும், புகர்கொளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தியாதித்யாதியால்) அசுரரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தவிரோயித்யாதியால்) செழுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வரதவாரவேஷ்டித்யாதியால்) திசைகைகூவி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதேத்யாதியால்) நிலத்தேவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) ॥அ॥

ஸ—தவர்களை யவனெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும்போது விநயஸாத்யஸாவநதரான வவர்களுக்கு நிரஹாரமாகவநுபவிக்கும்படி அழகியதாய் காஞ்சநமணிகிரண விஸாரணாரணமாய் வரிதஸ்வநுத நிரதிசயஸம்பத்தாலே தாவிகஸித கநகஸத்ருஶமான திருநாபியுமென்றபடி. செய்யகமலமார்பும் - லக்ஷ்மீதநத்யதிரஞ்ஜிதமாகையாலே சாரணநவிநகாதிபாதமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், செய்யவுடையும்- ஸந்த்யாராகதட வரிஷ்டம்பிஸம்யாதவாஸமான பீதாம்பரமும், உடை - வஸ்த்ரம், திருச்செய்யமுடியும்- பத்மராகமணிமணவத்தமாகையாலே உதயஸூர்யமணிஸத்ருஶமான திருவபிஷேகமும், ஆரமும்- திவ்யாபரணமும், படையும் - ஸதோதிசேயிலாயுதமாய் ஹாமதிசேயிலாமரணமாயிருக்குமவையான திவ்யாயுதங்களும், படை - ஆயுதம், திகழ - விளங்க - என்றும் - ஸவகாலமும், என்சிந்தையுள்ளான் - என்னெஞ்சிலேயிருக்குமவன், சிந்தையிலேயிருக்குமவன் சிந்தையுள்ளான். ॥ஸ॥

பொருந்து- பொருந்துமவையான, தன்னுடைய குணாதிகளாலே சுநாரதங்களாகத்தக்கவையானவென்றபடி. சுநாராமயோஹ்யமாம்படி நிரவாயிக ஶேஷங்களான வென்கை. மூவுலகும்- மூன்று லோகங்களுடையவும், படைப்பொடு- ஸ்ருஷ்டியோடேகூட, கெடுப்புக்காப்பவன்- ஸம்ஹாரண ரக்ஷணங்களையுடையவனுன, கெடுப்பு- ஸம்ஹாரணம், காப்பு- ரக்ஷணம், கெடுப்புக்காப்புகளையுடையவன் கெடுப்புக்காப்பவன், ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களையும் பண்ணுமவனுனவென்று பதார்த்தம், "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் । ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தந:" என்கிறபடியே சுவராயவாஸநாஶாதக மாகையாலே ஸம்ஹாரணமும் உபகாரகமான ரக்ஷணவிஶேஷமாகையால, ஸ்வாமிநாராமயோஹ்யவிஷயத்திலே வாருநத்தோடே ஸம்ஹாரத்தையும் சொல்லக்குறையில்லை. புகர்கொள்- தேஜஸ்ஸைக் கொண்டிருக்கிறவர்களான, தேஜஸ்விகளானவென்றபடி. ஸமஸ்தஸக்கியாகிற ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவர்களானவென்கை, வானவர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும், புகலிடந்தன்னை- ஶரணவிஷயமான, புகல்- ஶரணம், ஶரண்யனைவென்றபடி. வன்கையர்- வலியகைகளையுடையவர்களான, வலிமை- விஶேஷணம், விஶேஷ்யாகரான வென்றபடி. அசுரர்- அஸுரர்களுக்கு, வெங்கூற்றை- க்ருதாந்தவான், கூற்று- ஶத்ரு, க்ருஷ்ணாவஸ்தனானவன் யாதவவென்னும்படி க்ருதிதவிரோதயை

மூ— கடைப்பு* புகழுமாறறியேன் பெருந்துழாவலரும் படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவனே* ‖ அ ‖

படைப்பொடு கெடுப்புக் காப்பவன் பிரமபரம்பரன் சிவப்பிரானவனே* இடைப்புக்கோருருவும் மொழிவில்லையவனே புகழ்வில்லை யாவையுந் தானே* கொடைப்பெரும்புகழார் இனையர் தன்னானார் கூரிய விச்சையோடொழுக்கம்*

ஆ—புகழுமாறறியேனென்கிருர்.

‖ அ ‖ (படைப்பொடு) ஸாமேச்வராராய், வ்யவஸிதராய், ஸ்வாஸ்யராய், நிரதிசயஸுகலேதக வாஸ்ய ஸ்ஜ்ஜராய், ஆசார ஸ்தாநவரிஷ்டராய், நித்யகர்த்தவ்ய நாநுஷ்டாந பரராய் ஸகல லோகபாலகராயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸ்துத்யமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கமர்ந்தநாதன் ப்ரஹ்மாதி தேவதாதிகள் ஸர்வமும் அவனே நிகில ஜகத் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு ஹேதுவாயிருக்கிறான், ஸர்வவ்யாபகத

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— கொடைப்பெரும்புகழாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வாமேச்வராதியால்) இனையரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வ்யவஸிதராயென்று) ஸ்திதயா வ்யவஸிதராயென்றபடி. தன்னானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வாஸ்யராயென்று) ஸம்பந்தஸ்வரூபம் கூரியவிச்சையோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வேதவ்யாஸ நிரதிசய பலமாவது ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் ஸகலசாஸ்த்ர ரஹஸ்யமும். ஒழுக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஆசாரேத்யாதியால்) நடைப்பலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நித்யேத்யாதியால்) இயற்கை யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வபாவஸித்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (திவ்யேத்யாதியால்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அதில் தேவதாதிகளென்கிறவித்தாலே இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனேயென்றது வ்யாக்யாதம். யாவையுந்தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வேத்யாதியால்) அதில் ஸாமாநாதிகரண்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வேத்யாதியால்) புகழ்வில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இவ்வஸ்துத்திவித்யாதியால்) இதற்கு ஸாமாநாதிகரண்யமருளிச்

அா— ஸாரவிஷயேதித்ராம் ப்ரத்யாவான வென்றபடி. நான்மறையோர்- சதுர்வேதங்களை யுடையவர்களான, மறை- வேதம், மறையுடையவர் மறையோர், செழு- விலக்ஷணரான, வாஸுதேவாராதனபராயணராய் ஞானம் அநுஷ்டானம் இவற்றை உடையவர்களான வென்றபடி. நிலத்தேவர்- பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திசைகைகூவி- திக்குகள்தோறும் அஞ்ஜலிபண்ணி. கூவியென்றது கூப்பியென்றபடி, ஏத்தும்- ஸ்துதிக்கும்படி யிருக்கிற, திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை- அவ்வாற்றங்கரையிலே யிருக்குமவனை, திகழ்- ப்ரகாசமாக, என்- சிந்தையுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்தவனை, புகழும் அறியேன்- அவனுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகள் அநந்தமாய் வாசிவேத்யங்களாகையாலே என்னால் ஸ்துதிக்க முடியாதென்றபடி.

‖ அ ‖ கொடைப் பெருங்புகழார்- விஷ்ணுதர்மாதி ஜநிதமஹாகீர்த்தியை யுடையவர்களான, கொடையென்று தானத்தை. புகழ்- கீர்த்தி, புகழையுடையவர் புகழார், இனையர்- இன்னாரின்னாரென்று ப்ரஸித்தரான, தன்னானார்- தனக்கு ஸ்வாஸ்யராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவென்றபடி கூரியவிச்சையோடு- ஸூக்ஷ்மங்களான வித்யையோடே, விச்சை- வித்யை, ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் முதலான ஸூக்ஷ்மவித்யைகளோடே யென்றபடி. ஒழுக்கம்- ஆசாரநாநுஷ்டானங்களான ஆசாரங்களும், நடைப்பலி- நித்யம் நடவாநிற்கிற வலிகளும், ப்ரத்யஹம் அநுஷ்டாந பலிபூஜாதிகளு மென்றபடி. இயற்கை- ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறு- அந்த திவ்யநதீ தீரத்திலே, அமர்ந்த- ப்ரதிஷ்டிதனை, நாதன்- ஸர்வேச்வரன், படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்- ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார ரக்ஷணங்களை யுடையவன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேச்வரனே, பிரமபரம்பரன்- ப்ரஹ்மாவாகிற பராத்பரன், தேவர்களிற்காட்டில் பரரான வனென்றபடி. சிவப்பிரான்- "ருத்ரம் ஸமாச்ரிதாதேவா:" என்கிறபடியே, தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஐச்வர்யாதிகளுக்கும் பரனிறே ப்ரஹ்மா, இப்படி பராத்பரனை ப்ரஹ்மாவைத்தனக்கு ப்ரகாரமாக வுடையவனென்றபடி.

மூ—கடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே* ॥௯॥

அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளருளுமம்மானை* அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை* அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள்தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு* அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே* ॥௰॥

ஆ— ஜகந்நாதனாய், ஸர்வேச்வரனாயிருக்கும் இவ்விஷயத்தில் ஸ்துதியில்லை, புகழுமாறறியேன் என்கிறார். ॥௯॥

(அமர்ந்தநாதனை) ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்ததிநாயகனாய், ஈச்வரனாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நிர்வாஹகனாய் த்ரிமூர்த்திஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே, வர்த்தமானமான திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையை ஸந்நிதியாகவுடையவனாய், வேதவித்துக்களான வாஸுதேவஸ்வாமிகள் மூவாயிரவர்க்கு ஸ்வாமியாய் மூவாயிரவர் திருக்கைப்பிடியாய்த் த்ரிலோகத்திலுமுள்ள வைஷ்ணவஜனங்கள் வாழ்வமர்ந்தமாயோனை யமர்ந்

இ—செய்கிறார் (புகழுமாறு இத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே புகழுமாறென்றருளிச்செய்தவாறே படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனென்றருளிச்செய்த ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யாதிவர்ணநமே ஸ்துதியன்றோவென்ன, அதுவும் ஸ்வவிஷயமாக்கினாரல்லது ஸ்துதியன்று, ஆதலால்புகழுமாறறியேனென்கிறாரென்று ஸங்கதிவிசேஷம்.

பத்தாம்பாட்டு.

அவரவராகியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ இத்யாதியால்) அவர்க்கு இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவ இத்யாதியால்) அமர்ந்ததண்பழனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நகர இத்யாதியால்) தம்பதி யென்கிறதை திருச்சிற்றாற்றங்கரைக்கு விசேஷணமாக்கியதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதி இத்யாதியால்) அமர்ந்தசீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவ இத்யாதியால்) த்ரிலோகம்- த்ரிஸஹஸ்ரம், தம்பதியவனிதேவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்ய இத்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழி பலபாட்டுக்களிலே த்ரிஸஹஸ்ரவைஷ்ணவஸமூஹத்தை வர்ணித்

ஈ—உபகாரகனான நாதனுமவனே யென்றபடி. அவனே- அந்த ஸர்வேச்வரனே, இடைப்புக்கு- நடுவேபுகுந்து, ப்ரஹ்மசிவயோர்மத்யே அவதரித்து என்றபடி. ஓருருவும்- ஒரு வ்யக்தியையும், உரு- வ்யக்தியும், ஒழிவில்லை- ஒரு வ்யக்தியையும் விடாதே ஸமஸ்தத்தையும் ரக்ஷியாநிற்பனென்றபடி. யாவையும்- ஸகல வ்யக்திகளும், தானே- ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் ப்ரகாரமாக வுடையவனவனே யென்றபடி. புகழ்இல்லை- இதில் ஸ்துதியில்லை, புகழ்வு- ஸ்துதி. இவையெல்லாம் ஸ்வரூபவிசேஷணங்களும் ஸ்வரூபத்தை மத்தனையொழிய ஸ்துதியாகமாட்டாதென்றபடி. ॥௯॥

அமர்ந்தநாதனை - ஸநாதநநாயகனான, நிரூபாதிகநாயகனானவென்றபடி. அவரவராகி - அந்தந்தஸ்ரீவைஷ்ணவராய், "ராஜஸூயஸ்ய வைராஜ்யம் சைவவைஷ்ணவஸாயுஜ்ய" என்கிறபடியே அவர்களோடேகீபவித்தனாயென்றபடி. அதாவது:— "ஸ ஸர்வபூதாத்மாஸ்து ஸர்வேச்வரஸ்ய த்ருஷ்டி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவசரீரகனாயென்கை. அவர்க்கு - அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கு, அருள் - அருளப்படுமவைகளை, அபேக்ஷிதங்களையென்றபடி. அருளுமம்மானை - ப்ரஸாதித்தருளுஞ்ஸ்வாமியான, முக்கணம்மானை - த்ரிநேத்ரனாய்- "ருத்ரஸ்ஸர்வேச்வரேச்வரஃ" என்கிறபடியே தேவர்களுக்குஸ்வாமியான ருத்ரனுக்காதாரமாவான, நான்முகனை - சதுர்முகனுக்காதாரமாவான, தம்பதி - தனக்குவாஸஸ்தானமான, பதி - ஸ்தானம், தம்மென்று வடுஜாஸ்வபாவநம். தனக்கு ஸந்நிதியானவென்றபடி. இது திருச்சிற்றாறுக்கு விசேஷணம். அமர்ந்த - ஸநாதநங்களான, தண்பழன - ஸுசீதமான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, தடாகங்களையுடைத்தானவென்றபடி. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை - அவ்வாற்றங்கரையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனான, வேதியர் - வைதிகரான, வேதவித்துக்களானவென்றபடி. அமர்ந்தசீர் - ஸநாதநகுணங்களையுடையவர்களான, ஸம்பூர்ணாநந்தமூர்த்திகளானவென்றபடி. மூவாயிரவர் - த்ரிஸஹஸ்ர ஸங்க்யரான, அவனிதேவர் - பூதேவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வாழ்வு - ஸம்ருத்திக்கு, அமர்ந்த- ஸநாதநனான, அவர்களுக்கு நிரதிசயாநந்த மங்களங்களுண்டாகைக்கு உசிதமாம்படி நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதிவிசிஷ்டனானவென்றபடி. மாயோனை - ஆச்சர்யபூதனை, அமர்ந்தேனே-

மூ—தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை* வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனைக்* கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன் சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்* வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தேனென்கிறார்.

(தேனை) [illegible] திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இப்பத்தும் அருள்செய்து வானின்மீதேற்றிப் பின்னை ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—கையாலே கிட்டியவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றவ ரிப்பாட்டிலேயவனை ஸ்பர்சிக்கமாட்டுகிறிலேனாகிலும் நன்றாகவநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்தது. ॥டீ॥

✳ நிகமனம். ✳

கன்னலையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்பந்தத்தாலே) ஸம்பம்- கண்டசர்க்கரை, கோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமீத்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ—கிட்டப்பெற்றேனே, அநுபவிக்கப்பெற்றேனேயென்றபடி. ॥டீ॥

தேனை - [illegible] தேன்போலே "ரஸ:" என்னும்படி யிருக்குமவனையென்றபடி. நன்பாலை - நல்லபாலை, [illegible] போலே [illegible] யானவென்றபடி. கன்னலை - ஸம்பந்தரைபோலே [illegible] கொண்டு [illegible], கன்னல் - [illegible], இங்கே ஸம்பந்தரையைச்சொல்லுகிறது. அமுதை- [illegible], திருந்து - திருந்தியிராநின்ற, [illegible] ஸ்வபாவங்களாயிருந்துள்ளவென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, உண்ட - ப்ரளயகாலத்தில் வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனை, அம்மானை - ஸ்வாமியான, [illegible] வென்றபடி. வானநான்முகனை - வானத்திலேயிருக்கிற நான்முகனை, [illegible] வனையென்றபடி. இதுக்குப் படைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மலர்ந்த - விகஸிதமான, தண் - சீதளமான, [illegible] மானவென்றபடி. [illegible] மானவென்கை. கொப்பூழ்மலர் - திருநாபியின் [illegible], மிசை - மேலே, படைத்தமாயோனை - ஸ்ருஷ்டித்த [illegible] னை, கோனை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, வண்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன - நிரதிசயஔதார்யத்தையுடைத்தான திருநகரியிலிருக்கிற [illegible] வாழ்வாரருளிச்செய்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும் - ஸஹஸ்ரத்திலித்தசகமானது, அருள்செய்து - க்ருபைபண்ணி, இங்கிருந்தநாள் [illegible] ங்களையுண்டாக்கி என்றபடி. வானின்மீது - பரமபதத்தின்மேலே, ஏற்றி - [illegible] த்தாலே யேறவிட்டு, பிறவி - ஸம்ஸாரமாகிற, மாமாயக்கூத்தினை - [illegible] மானநாடகத்தை, முடிக்கும் - [illegible] மாக்கிவிடும். ॥கக॥

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] தேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

[illegible]

(வார்கடாவருவி.)

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible] ॥கூடு॥

([illegible]) வார்கடாவருவியித்யாதி - [illegible] யுடையமிகுதியாலே யொருவராலும்

த்ர— கா—கிட்டப்போகாத குவலயாபீடத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கிஸம்ஹரிக்கையாலும், (ஶாலிநிசயதயா) செங்கயலுகளுந்தேம்பணை யித்யாதி - மத்ஸ்யங்கள் களித்துவர்த்திக்கிற நீர்நிலங்களாலேசூழப்பட்ட திருச்செங்குன்றூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஸாத்விகஶ்லாக்யரக்ஷா) இத்தால் மூன்றுபாட்டிலர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமான - ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற வைதிகருக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் வாசிபற ஸ்வாமியாகையாலும், பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த- மூன்று லோகமும் வழிந்தோம்படியாக த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு, நிரோதாநதவிஷமமற வெங்கும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், அல்லதோராறுமவனிலவேறில்லை - தன்னாலே அவிநாபூதமான ஸ்வாதந்த்ரமிலலாதபடி வேஷ்டிமின்றிக்கே நிற்குமவனாகையாலும், (ஸ்வாயத்தேஷு) எனதாருயிரை - தனக்காதாரமில்லாதபடி வாராதாவாகையாலும், (ஸாநாகஸ்ரீதஹஸ்தஹஸ்தத:) திருச்செய்யகமலக்கண்ணு மித்யாதி - ஸ்ரீதருடையஸ்வரூபத்திலே திருக்கண்மலர்முதலான திவ்யாவயவங்களோடேகூட ப்ரகாஶிக்கையாலும், (தேவதஜ்ஞஸம்வதீத்ராத்ருகயோமாஸ) புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றை - தேவர்களுக்கு ரக்ஷகனும் அஸுரர்களுக்கு ம்ருத்யுமாகையாலும், (ஜகதர்தயக்ருதே) படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன் - ஜகஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (தேவதாத்மநோ) முக்கணம்மானைநான்முகனை - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றெம்பெருமான், ஸ்ரீ தீர்த்தனக்குப்பிரிந்து ஹபப்படவேண்டாதபடி ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறானென்று 'வார்கடாவருவியிலே'' யாழ்வாராலே யநுபவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ௧௫௫

ஸ்ரீவேதாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாயக்கூத்தா) இப்படியந்ததாமரைத்தடாகமிருந்த திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறேறச்செல்ல வேணுமென்று வ்யவஸாயித்துப்போக உத்யோகித்தவர் எம்பெருமானைக்காணப்பெறாத விடாயின்மிகுதியாலே போகக்ஷமரன்றியே நான்வரக்ஷமனாகிறிலேன் நீவாராயென்று அததாமரைத்தடாகத்தைக் கூப்பிட்டழைக்கிறார். வாமநனும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்து திருவவதாரம்பண்ணி க்ருஷ்ணனுமாய், தேஜஸ்நீயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகிறது அடியேனுக்காகவன்றோ, பின்னையும்நான் ஸாக்ஷாத்தர்ஶநத்தை யாலே காணப்பெறுகிறிலேன், அடியேனுடைய கண்களின்விடாய்தீரும்படி யொருநாள்காண வுன்னுடைய

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி திருச்செங்குன்றூரிலெம்பெருமானை அதிஶயத்தரயநுஸந்தித்துக்கொண்டு வணங்குகின்றவர் இத்திருவாய்மொழியிலே ஆகர்ஷாயலற்றுகை யஸம்பதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) தாமரைத்தடாகமென்று ரூபகாதிஶயோக்தியாலே எம்பெருமானைச்சொன்னபடி. நீவாராயித்யாதியாலே ''அவேக்ஷாவஸரவேக்ஷ'' மென்கிற ஸமவக்ரமண மிதிருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாமனா கண்ணாவென்கிறவடிங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாமநனித்யாதியால்) மாயக்கூத்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணமித்யாதியால்) வினையேன்கண்ணாவென்று க்ருஷ்ணனை ஸங்க்ஷேபேண நாநுஸந்தித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுக்காகவன்றோவென்று) இங்கு கண்ணனுக்குச்சொன்னது தத்ஸஜாதீயவ்யாபாரததாலே வாமநனுக்கும் தாத்பர்யமென்று கருத்து. தம்மை வினையேனென்று அநுஸந்தித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நிரந்தரகாணவென்னாதே ஒருநாள்காணவென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடையவித்யாதியால்)

மூ— மாயக்கூத்தா வாமனா வினையேன்கண்ணா கண்கைகால்* தூயசெய்யமலர்களா சோதிச்செவ்வாய்முகிழ
தா* சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா தாமரைநீள்* வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காண
வாராயே* ‖ க‖
காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியே*

ஆ—திருக்கண் கைகால்கள் தூயசெய்யமலர்களாகவும், சோதிச்செவ்வாய் முகிழதாகவும், உஜ்ஜ்வலமாய் ஶ்யாமமா
யிருந்த திருமேனியைக் குளிர்ந்தஇலையாகவு முடையையாய், வாஸநையையுடைத்தான ஸரஸ்ஸு போலே
யிருந்த நீ ஒருதாமரைத்தடாகம் நடந்துவருமாப்போலே வாராயென்று கூப்பிடுகிறார். ‖ க‖
(காணவாராய்) காணவாராயென்றென்று கூப்பிட்டுக் கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து நானிப்பாடுபடச்செய்
தேயும் நீவாராதொழிந்தவாறே உன்னை நிர்த்தயனென்று லோகத்தார்சொல்லுகிறாரென் றடியேன்லஜ்ஜித்

இ—ஸதாஸ்த்ருஷ்டத்தையுடையாருக்கால் நாக்குநனைக்கக்காணவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறாரென்றுகரு
த்து. யதா- வாசத்தடமித்யாதியாலே தாமரைத்தடாகம்போலே வரவேணுமென்றதுக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கி
றாரென்னவுமாம். காணவென்கிறதற்கு தாமரையித்யாதியோடே அந்வயம். தண்பாசடையாவென்கிறதை யரு
ளிச்செய்கிறார் (குளிர்ந்தவித்யாதியால்) வாசவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (வாஸனையித்யாதியால்) தடம்போ
ல்வருவானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதாமரையித்யாதியால்) ‖ க‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

நாணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணிப்பாடித்யாதி லஜ்ஜித்தென்னுமளவாலே) இது
க்கலமர்ந்தாலென்கிறத்தோடே அந்வயம். நன்னாட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காண
வித்யாதியால) தம்மைப்போலேகூப்பிடக் காணாமையாலே நாடெல்லாமவனைக்காணப்பெற்று ஸம்ருத்தமா

ப—வாமனா- எனக்காக வாமநனானவனே, என்கண்ணா- த்ருஷ்டிபூதனானவென்னுடைய க்ருஷ்ண? எனக்
காக க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணினவனே யென்றபடி. திருவவதாரம் தமக்குகார்யகரமாகா
மையாலே வினையேனென்கிறார். மாயக்கூத்தா- ஆஶ்சர்யமாய் ஸ்ப்ருஹணீயங்களான சேஷ்டிதங்களையுடைய
வனே, கூத்துஶப்தமிங்கு வாமனனோடு ஸமபிக்கையால் த்ரைவிக்ரமாதிஸ்ப்ருஹணீய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லா
வற்றையுங்காட்டுகிறது, நவநீதநடனமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. கூத்துடையவன் கூத்தன், கூத்தா
வென்று ஸம்போதநம், கண்கைகால்- ஸ்வீயநயனகரசரணங்கள், கிட்டினாரோடு முதலுறவுபண்ணும்
திருக்கண்களும், அக்கண்ணழகிலகப்பட்டாரையணைக்குந்திருக்கைகளும், அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத்தோற்று
ஶேஷவ்ருத்திபரர்விழுந்த திருவடிகளுமென்றபடி. தூய- நிர்மலங்களான, செய்யமலர்களா- சிவந்த புஷ்பங்
களாக, ஶ்யாமமான திருமேனிக்கு பரபாகமமாம்படி ரக்தகமலங்களாக வென்றபடி. சோதி- ஜ்யோதி
ஷ்டத்தான, உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. செவ்வாய்- அதரமாகிய, முகிழ்தா- அந்த ரக்த
மாக, அந்த அதரமுகுளமாக வென்றபடி. முகிழ - முகுளம், "அவாக்யநாதர:" என்கிற
ஸ்வபாவமாகையாலே, மந்தஸ்மிதத்தாலே உத்பன்ன விகாஸோந்முகமாயிறே திருப்பவளமிருப்
பது சாயல்சாமத்திருமேனி காந்திமத்தாய் ஶ்யாமளமான திருமேனியானது, சாயல்- காந்தி, சாயல்சாமத்
திருமேனியென்று வ்யத்யயேநாவஸாநம். தண்பாசடையா- குளிர்ந்த பச்சிலையாக, அடை- இலை, பா
சடை- பச்சிலை, ஶீதலஶ்யாமள ஸம்வீதமாக வென்றபடி. இப்படி இங்குதிருமேனி ஸம்வீதத்
வஸ்தானீயமாய், ஹஸ்தாதிரக்தகிரணஜாலமானது, ஸலிலஸ்தானீயமாயிருக்கிறது என்றுகருத்து. தாமரை
நீள்வாசத்தடம்போல்- தாமரைவாஸநாயுமாய், நிரதிஶய விஸ்தாரமாய், பரிமளபஹுளமான தடாகம்போ
லே, வாசம்- வாஸனை, தடம்- தடாகம், வாசத்தடமென்று ஸாகவார்த்திவவத்ஸமாஸ:. வருவானே- வரும்ஸ்வ
பாவனே, முன்புதன்பக்கல்வரும்படியை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. ஒருநாள்காண- ஒருநாளாகிலுமுன்னை
யென்கண்ணாலேகாணும்படி, வாராய்- வந்தருளவேணும். ‖ க‖

காணவாராய் என்றென்று- நானுன்னைக் காணும்படி நீவரவேணுமென்றென்று பலகாலமலற்றி, காண
வாராயென்றொருக்கால்சொல்லி, வரக்காணவிட்டால் ஆறியிருக்கவல்லவரன்றே, பின்னையுங்காணவாராய் கா
ணவாராயென்பராயிற்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து- நீ வருகிறாயோவென்று திக்குகள்தோறும்போயாதேபார்

மூ—ஞாணிநன்னாட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாணீயந்தோ* காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க* நாணன்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே* ॥௨॥

முடிசேர்சென்னியம்மாநின்மொய்பூந்தாமத்

ஆ—து உன்னைக்காணப்பெற்று ஸந்துஷ்டமானவிந்நாட்டிலே நானொருவனு முன்னைக்காணப்பெறாதே கிடந்தலம ர்ந்தால் என்பக்கலிலேக்ருபைபண்ணி ஜ்ஞாநாநந்த நீலஸகலஸம்பூர்ணராய், நீலஜ்யோதி ரூபவிக்ரஹனாய், உதயந்நீலமஹாவிஷ்ணுவாய், வைஷ்ணவஸாகாரமாயிருப்பதொரு கருமாணிக்கமலை நடந்துவருமாப்போலே காணவாராயென்கிறார். ॥௨॥

(முடிசேர்) நிரதிஶயவிநீலதாஸ்ஸ்வரூபமான ஸகலஸாரத்தையுடையவனே? பென்றேன்

இ—கிருக்கிறதென் றிருக்கிறாரிவரென்றுகருத்து. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கலிலேயிருந்தாவியால்) முடிஸம்பந்திங்கே கருநாயிறுதித்த ஷோடஶகலாபூர்ணத்தாலே மயிர்முடியைச்சொல்லுகிற தென்றுநினைத்து சுடரிதழிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தாவியால்) ஸம்பூர்ண - ரநேஜநம், இதநால் கீழ்ப்பாட்டிலென் விடாய்கெடும்படி தாமரைத்தடாகம்போலே வந்தருளவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலே என்விடாய்கெடும்படி யழகியமயிர்முடியோடேவந்து தோற்றியருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. நீலரூபிதைவமையாலே ஶ்யாமத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நீலஜ்யோதிரித்யாதியால்) கருநாயிறுதிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உதயந்நீலேத்யாதியால்) நாணன்மலையென்கிறவிடத்தில் நன்ஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவேத்யாதியால்) இத்தை ஸூசிதாவபோதமென்றுகருத்து. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

முடிசேர்சென்னிகடிசேர்கண்ணி யென்கிறவாக்யங்களுடைய ஸௌஹ்ருதஹாரத்தாலே ஶ்யாமத்வத்தை

ஸூசிக்கிறகண்ணும் கூப்பிடுகிற வாயும் உலர்ந்து, கண்ணீர் கைகளாலிறைக்கும் உபஸர்ஜநமென்று தோற் றும்படி கண்பசையற வுலர்ந்தது, கூப்பிடும்வாயும் பசையறவுலர்ந்ததென்றுகருத்து. அடியேன்- உனக்கு ஶேஷமென்னலாம்படியான நிருபாதிகஸம்பந்தத்தை யுடையவனானான், நாணி- லஜ்ஜித்து, இப்படிவா ராதொழிந்தவாறே, நாட்டாருன்னை யென்சொல்லுவார்களோவென்று லஜ்ஜித்து என்றபடி. நன்னாட்டு- நல் லநாட்டிலே. உன்னைக்காணப்பெற்று ஸுகிதமாயிருக்கிற நாட்டிலே என்றபடி. உன்னைக்காணப்பெற்ற தி ல்லையாகி லென்னைப்போலே கூப்பிட்டலையாதோ வென்றுகருத்து. அலமர்ந்தால்- தடுமாறினால், உன்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டாலென்றபடி. இரங்கி- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, உனக்கென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தில் அபேக்ஷையில்லாதொழிந்தாலும் பாரதந்த்ர்யங்கண்டா லிரங்கவேண்டாவோவென்று கரு த்து. சுடர்ச்சோதி- ப்ரகாஶகமாய் ஸ்வரூபாநுகூலமான ஜ்யோதிரூபமான, சுடர்- ப்ரபை, முடிசேர்- ம யிர்முடியோடே சேர்ந்திருக்கிற, திவ்யாஸகலஸம்பூர்ணமான வென்றபடி. சென்னி- ஶிரஸ்ஸை யுடையவ னுன, அம்மானே- ஸர்வேஶ்வரனே, கருநாயிறு- நீலகாந்தியையுடையதொரு ஸூர்யன், உதிக்கும்- ஶிகரத்திலே உதியாநிற்கிற, இதுமலைக்கு விஶேஷணம். உதயந்நீலவிஷ்ணுஶிகரமான ஶிகரமாணவென்ற படி. கருமாமாணிக்க- நீலரத்நமணிரூபமான, நாள்- நூதநமான, நாளென்று நூதநவாசி. நாள்நல் மலையென்கிற விடத்திலே, ளகாரஸ்ய ணகாராதேஶ: நல்- நல்லதான, லோகத்தில் பர்வதங்கள்போ லன்றிக்கே அதிஸுந்தரமான வென்றபடி. மலைபோல்- பர்வதம்போலே, இதுக்கு வாராயென்கிறத் தோடேயந்வயம். நீ- ஒருநாளும் பிரியவொழியாதவழகையுடையவனானநீ, அந்தோ- அய்யோ, உன்னுடைய வழகின் வைலக்ஷண்யத்தை நீயறியாதொழிந்தால் என்னுடைய நிலையையுமறியாதொழிய வேணுமோவென்று கரு த்து. ஒருநாள்- பலநாள் வரவேணுமென்கிறேனோ, காண- நான்காணும்படி, ஒருயோஜநாந்தரமான யழை க்கிறேனோவென்று கருத்து. வாராய்- வந்தருளவேணும். ॥௨॥

முடிசேர் சென்னி- ஸகலஸாரத்தோடேசேர்ந்த உத்தமாங்கத்தை யுடையவனான, அம்மா- ஸர்வேஶ்வ ரனே, அம்மாவென்று அம்மானுக்கு ஸம்போதநம். நின்- உன்னுடையதான, உனக்கஸாதாரணமான வென்றபடி. மொய்- நிபிடமான, தொடுக்கப்பட்டதான வென்றபடி. பூம்- ஸௌகுமார்யமான, தாம- மாலை

மூ— தண்டுழாய்* கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்* படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நாற்றோளுந்* துடிசேரிடையுமமைந்ததோர் தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே* ||௩||

தூநீர்முகில்போற்றோன்றாய் நின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயுந்* தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா* மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்* தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்

ஆ—றேங்கியழுதக்கால் [illegible] அபேக்ஷிதமாய், விலக்ஷணவர்ணமாயிருப்பதொரு வலாஹகம்போலே வந்து தோன்றுகிறிலையென்கிறார். ||௩||

(தூநீர்) விலக்ஷணவர்ணமாயிருப்பதொரு வலாஹகம்போலேயிருந்த வுன்னுடைய உஜ்ஜ்வலமான திருவடியும், கனிவாயும், [illegible]மாய், [illegible]மாய், [illegible]மாய், ரவிகர

இ—பருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யதையால்) துடிசேரிடையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தநுமத்யையா-). ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௩||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

தேநீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) இவ்விஶேஷணத்தால் [illegible] த்துக்குவமித்த வதிஶயங்களையருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible]போலே வந்தென்சிந்

ப—[illegible]மான, காம்பீர்யத்தான வென்றபடி. கடிசேர் என்கிறத்தை யிங்கேயநுபிப்பது. பரிமளம் சேராநிற்கும், கடி- பரிமளம், நாட்செல்ல நாட்செல்ல பரிமளம் விஞ்சி வாராநின்றுள்ள வென்றபடி. தண்டுழாய்கண்ணி- ஶீதள [illegible]யான, பெருமானே- பெரியோனே, என்றென்று- இப்படியே நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லி யாறியிருக்கிறேனென்று தான்தேறியிருக்கிறேனோ. ஏங்கி- தீவ்ரஶோகவேகத்தாலே ஸ்நியும்பிறப்பிடமாட்டாதே [illegible]னாய், அழுதக்கால்- நானழுதால், இதுக்குத் தோன்றுமென்கிறத்தோடே ஸுபம். படிசேர்- படியாய்சேர்ந்திருக்கிற, படி- ஸ்வபாவம் [illegible]ங்களுக்கு மிகவும[illegible]ங்களாயிருக்கிற வென்றபடி. மகரக்குழைகளும்- [illegible]ங்களும், பவளவாயும்- [illegible]மும், நால்தோளும்- [illegible]க்களும், துடிசேர்- துடிக்கு ஸத்ருஶமான, துடி- [illegible]விஶேஷம், [illegible]மான வென்றபடி. இடையும்- [illegible]மும், அமைந்தது- சமைந்ததான, இவையித்தனையுமுடைத்தாம்படி வரிணித்ததானவென்றபடி. தூய்நீர்- விலக்ஷணத்தையுடைத்தான, விலக்ஷண வர்ணமாகையால் [illegible]மான வென்றபடி. ஓர்- [illegible]மான, [illegible]மான வென்றபடி. முகில்போல்- மேகம்போலே, தோன்றாய்- தோன்றுகிறாயில்லை, உபாயநானவுனக்கு இது உசிதமோ பிரானேயென்றபடி. நான்காணும்படி வந்துதோன்ற வேணுமென்று கருத்து. ||௩||

மாநீர்- [illegible]த்தில், [illegible]மான ஒரு ஜலாஶயத்தில் கிடக்கிற வென்றபடி. வெள்ளிமலைதன்மேலே - ரஜதகிரியின்மேலே, தன்னென்று [illegible]. வண் - உதாரமான, ரமணீயமான வென்றபடி. கார்நீலமுகில்போல - வர்ஷாகாலத்து நீலமேகம்போல, கார் - வர்ஷாகாலம், தூநீர் - [illegible]மான, வெளுத்தஜலத்தையுடைத்தானவென்றபடி. கடலுள் - க்ஷீரார்ணவத்திலே, துயில்வானே - கண்வளர்ந்திருக்கிறவனே, ரஜதகிரி[illegible], [illegible] ஶேஷஶயநத்தின் மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனானவென்றபடி. கடலுள்துயில் என்கிறவிடத்தில் ளகாரானது தகாரத்தோடே [illegible]. எந்தாய் - [illegible], தூநீர்முகில்போல் - விலக்ஷணவர்ணமான மேகம்போலே, கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான [illegible]ம்போலே என்றபடி. தோன்றும் - ப்ரகாஶிக்கும்ஸ்வபாவமான, நின் - [illegible]மான, சுடர்கொள் - சுடரைக்கொண்டிருக்கிற, சுடர் - [illegible], உஜ்ஜ்வலமானவென்றபடி. வடிவும் - திருமேனியும், கனிவாயும் - பிம்போஷ்டமும், கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலவாசம். தேநீர் - தேனாகிறநீரையுடைத்தான, [illegible]மானவென்றபடி. தேன்நீரென்றவிடத்திலே னகாரலோபம். கமலக்கண்களும் - [illegible] [illegible]ங்களும், வந்து - என்கண்ணுக்குத்தெரியாதபடி வந்து, என்சிந்தைநிறைந்தவா - என்

மூ— சொல்லமாட்டேனே*

||௪||

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளங்குசோதித்திருபாதம்* எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா* வல்லலெல்லாமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்* மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்கொண்டல்வண்ணனே*

||௫||

ஆ—விகஸிதமான ஶ்யாமஸரஸிஜம்போலேயிருந்த திருக்கண்களும், ஸ்பர்ஶவ்யவஹாரமன்றியே வந்தென்சிந்தைநிறைந்து வ்யாபகமாகிறபடி சொல்லவல்லனல்லனென்கிறார்.

||௪||

(சொல்லமாட்டேன்) ஶுத்தஸத்வமயமான ஸர்வாஶ்ரயமான ஸோதிவெளிச்சத்தின்நிறம்போலேயிருந்த திருநிறத்தையுடையவனே உன்னுடைய நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான திருவடிகள் நிரதிஶயபோக்யமாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தமாயிருப்பதிளநாயிறிரண்டுபோலே என்னுள்ளே விளங்குகிறபடி மறக்கவும்முடிகிறதில்லையென்கிறார்.

||௫||

(கொண்டல்வண்ணா) ஶ்யாமளவர்ணனே, ஸமஸ்தஜநநயநஹாரி திவ்யவிக்ரஹங்களையுடையவனே

இ—சிந்தைநிறைந்தவாவென்று ஸர்வாத்மஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பேசுகை யிங்கே ஸங்கதமன்றோவென்ன, இதுக்கு ஶ்ருதகாரணாநுஸந்தானமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நபதேத்யாதிபடியென்னுமளவாலே) இத்தால் ஸர்வாத்மாக ஜகத்ஸாக்ஷாத்கரிக்க விருந்துபடுவானேனென்ன அதுவேயெனக்குமிகவும் பாதகமாகிறதென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

||௪||

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ஆழிசூழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶுத்தஸத்வேத்யாதியால்) துளங்குசோதியென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) எல்லையில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயபோக்யமித்யாதியால்) அல்லலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மறக்கவித்யாதியால்). இத்தானுன்னழகு என்னெஞ்சிலேநின்று என்னைநலிகிறதென்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே அதுமறக்கவும்முடிகிறதில்லை என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.

||௫||

✳ஆறும்பாட்டு.✳

குடக்கூத்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ஆளென்கிறதற்குத்

ஶ— சிந்தைநிறைந்தபடியை, சொல்லமாட்டேன் - இந்தப்படியென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன்.

||௪||

ஆழிசூழ்- ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஆழி- ஸமுத்ரம், மல்லை ஞாலம்- மஹாப்ருதிவியை; மல்லை- மஹத், முழுது- க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட- கபளீகரித்ததான, ஶுத்தஸத்வத்திலே, வ்யாபித்ததானவென்றபடி. மாநீர்- மஹாஜலத்தையுடைத்தான, முழுதுண்ட மாநீரென்று பஹுவ்ரீஹி. ஶுத்தஸத்வ ஶுத்தஸத்வ ஸமுஜ்ஜ்வலவர்ணமானவென்றபடி. கொண்டல்வண்ணனே- ஸஜலஜலத ஶ்யாமத்திலுடைய வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணத்தையுடையவனே, அடியேன்- உன்னழகுக்குத் தோற்றடிமையாயிருக்கிற நான், சொல்லமாட்டேன்- ஸவ்யபதேஶமென்றுசொல்ல ஶக்தனாகிறிலேன், இப்படிசொல்ல முடியாததேதென்னில்; உன்- உன்னுடைய, துளங்குசோதி- விளங்காநிற்கும் ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனான, துளங்குதல்- விளங்குதல், திருப்பாதம்- திருவடிகள், எல்லையில்- நிரவதிகமான, சீர்- அழகையுடையவையான, இரண்டு இளநாயிறு போலென்று மாறியமைப்பது- இரண்டு பாலஸூர்யர்கள்போலே, என்னுள்ளவா- என்னுள்ளத்திராநின்றன, திருவடிகளை பாலஸூர்யர்களாகச்சொன்னது ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் கண்ணாலே பருகலாயிருக்கையாலும் பாதிக்கத்துடங்கின வித்தனையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும். அல்லலென்னும்- துக்கரூபமதாகச் சொல்லப்படுமதான, அல்லல்- துக்கம். இருள்- அந்தகாரமானது; அஜ்ஞானமானதென்றபடி. விஸ்மரணமென்கை. சேர்தற்கு- வந்து கிட்டுகைக்கு. உபாயமென்னே- உபாயமேது, உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. நாட்டாரதுக்கரூபமாகச் சொல்லுகிற அஜ்ஞானமே இத்தஶையில் எனக்குமுண்டாம். துக்கநிவர்த்தகஸ்ஸ்வரூபரூபமானது என் ஹ்ருதயத்திலே விளங்குகையாலே விஸ்ம்ருதிரூபாஜ்ஞாநாந்தகாரம் வருகைக்கு ஒரு உபாயமும் காண்கிறிலேன், ஆதலாலதை மறந்துபிழைக்கவும் வழியில்லையென்று கருத்து.

||௫||

மூ — கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா வினையேன் கண்ணா கண்ணாவென் * னாண்டவாவென்றென்னையாளக்கூப் பிட்டழைத்தக்கால் * விண்டன்மேற்றான் மண்மேற்றான் விரிநீர்க்கடற்றானமற்றுத்தான் * றொண்டனேனு ன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே * ||சு||

ஆ — ஸர்வேச்வரனை என்னுடைய கண்ணா கண்ணா என்று என்னை அடிமைகொண்டருளுகைக்காகக் கூப்பிட்டழைத்தக்கால் திருநாட்டில்நின்றுதல் ப்ருதிவியிலுள்ள திருநகரிகளில்நின்றுதல் திருப்பாற்கடலில்நின்றுதல், ஒருதூணில்நின்றுதல் தொண்டனேன்உன்கழல்காண வொருநாள்வந்துதோன்றாயென்கிறார். ||சு||

(வந்துதோன்றாய்) ஆச்ரித ஸம்ரக்ஷணார்த்தமான நயனங்களையுடைத்தாய்

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையடிமைகொண்டி த்யாதியால) விண்டன்மேற்றானென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலன்றி த்யாதியால்) மண்மேற்றானென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவி த்யாதியால்) மற்றுத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருதூணிலி த்யாதியால) நரஸிம்ஹாவதாரத்தை நினைத்தருளிச்செய்தபடி. தாமித்தனைபாக்ஷராய் கூப்பிட்டழைக்கச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே திருச்செங்குன்றூரில்நின்று மெழுந்தருளததிருவுள்ளமில்லையாகிலும் மற்றெங் கேனுமிருந்தாலும் வந்துதோற்றியருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்ப்ரதிபத்தி. ||சு||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

செந்தணகமல உத்யாதியையுரைக்கிறார் (ஆச்ரித த்யாதியால்) வடிநமஸ்ஸ்திந்தே கயாரவாம். அந்தமிலாககதிர்பரப்பி யலர்ந்ததென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகே த்யாதியால்)

ஶ — கொண்டல்வண்ணா - மேகவர்ணா, "த்ருஷ்டவைவஹி நம்ஸாகவேம் நஷ்டதிராவவ:" என்கிறபடியே கண்டபோதே விடாய்கெடும்படியான வடிவையுடையவனென்றபடி. குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே குடக்கூத்துடையவனே, குடக்கூத்தாவது - பால்குடத்தை தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இடையர்கள்களிப்பாலே ஆடுங்கூத்து, இதுஉபலக்ஷணம். ஸௌந்தர்யாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே யென்றபடி. வினையே ன்கண்ணா - பாபங்களையுடையவனான வெனக்கு த்ருஷ்டிஸ்தானனானவனே, கண்போலே யெனக்குஅழகாய், ப்ரதானமுமாய் ஸஹகாரியுமாயுமா யிருக்குமவனேயென்றபடி. இப்போதவனைக்காணப்பெறாத நி வ்ருத்தாலே வினையேனென்கிறார். கண்ணையிழந்திருக்கும்படியான மஹாபாபத்தைப் பண்ணினேனென் றாகருத்து, கண்ணா - ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனாயிருக்கும் க்ருஷ்ணனே, என்னாண்டவாணா - எனக்காக ஸ்வாயிவதியானவனே, வாணன் - நிர்வாஹகன், என்னை விஷயீகரிக்கைக்காக ஸ்வாயிவதியானவனே யென்றபடி. ஜநஸங்க்ரஹணார்த்த மாச்ரிதரக்ஷணமாயிருக்குமாபபோலே விபூதியொமமும் தமக்காக வென்றிருக்கிறார் என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி என்னை - ஸ்வரூபஸ்வரூபிகளனவென்னை, ஆள - அடிமைகொள்ளுகைக்காக, ஒருப்ரயோஜநாந்தரத்திற்காக வழைக்கிறேனோவென்று கருத்து. கூப்பிட்ட ழைத்தக்கால் - விலம்பம்ஸஹியாமையாலே பெரியசப்தமாய் முறைபிட்டழைத்தக்கால், இதுக்குத் தோன்றாயென்கிறத்தோடே யன்வயம். என்று சப்தமசெவிபட்டாலுனக்கு விலம்பிக்கவும் நினைக்கலாயி ருக்கிறதோவென்றுகருத்து. விண்டன்மேற்றான் - விண்மேலநின்றுதல, விண் - பரமபதம், விண்தன் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேச:. தன்என்று ஸாமாந்யாதேசம். ப ரமபதத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மண்மேற்றான் - ப்ருதிவிமேல்நின்றுதல், ப்ருதிவியிலுள்ள திவ்யதேசங்கள் நின்றுமாதலென்றபடி. விரிநீர் - விஸ்தீர்ணஜலராசியான, கடற்றான் - ஸமுத்ரத்தினின்றுமாதல், க்ஷீரா ர்ணவத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. மற்றுத்தான் - ஐதாதவ்யதேசத்தில் நின்றுமாதல், உக்தவ்யதிரிக்தமான வேதேனுமொருப்ரதேசத்தில் நின்றுமாதலென்றபடி. "ஸ்தம்பேஸகலஜந்தூநாவிகரீசநரஸிம்ஹ வேதுவோ க்ருதேசக்ஷவிமம்நாரஸிம்ஹமஹம்" அன்றோவென்றுகருத்து. இதுக்கு வந்துதோன்றாயென்கிறத்தோடே யன்வயம். தொண்டனேன் - தாஸனானநான், தொண்டன் - தாஸன். இஸ்ஸப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொ ள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். ஸ்வரூபாநுரூபதாஸனான நானென்றபடி. உன் கழல்காண - உன்திருவடிகளைக்காணும்படி, ஒருநாள் - பலநாள்வேணுமென்கிறேனோ, வந்துதோன்றாய் - வந்துதோன்றியருளவேணும். ||சு||

மூ— வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்* முந்திவந்துயானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்*
செந்தண்கமலக்கண்கைகால்சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு* அந்தமிலாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே* ॥
ஒக்கும்மம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளும்* தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணுந்தோறுந்தொலைவன்

ஆ— நிரவதிகதீவ்ர ஸங்கமாயிருப்பதொரு கருநாயிறுபோலேயிருக்கிற நீ வந்துதோன்றாய், அன்றேல் ஸநாதனஜ்யோதிர்விசேஷ விசேஷ லோகஸாரண்யமாய், லோகவிக்ராந்தமாயிருந்த உன்திருவடிமலர்களின்கீழே உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீயருளிச்செய்வதற்குமுன்பே அறிந்துசெய்யக்கடவனாய்ச்சமைந்துநிற்க முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறார். ௭॥

(ஒக்கும்மம்மான்) உன்திருமேனிபோலொக்குமென்று தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்

இ— வையந்தாயவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிக்கிறவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸநாஜோவிதேத்யாதியால்) வையந்தாயவென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (லோகவிக்ராந்தமாயென்று) முந்திவந்துயானிற்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமென்னுமளவாலே) பின்னையுமவன் விளம்பித்தவாறே நீயிங்கேயெழுந்தருளுகல் அதுதிருவுள்ளமன்றாகில் என்னையங்கே யழைத்துக்கொண்டருளுதல் செய்யவேணுமென்று ஸங்கதிவர்ணிதையாயிற்று. ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவதாரிகையில் ஸங்கதாவத்தைபருளிச்செய்கிறார் (உன்னைமறந்தித்யாதியால்) இத்தால் நாமுன்னை யழைத்துக்கொள்ளுமளவும் பாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணித்து நம்மைமறந்திருமென்ன? அவற்றில் ஸங்க

ப— செம் - ஆதாம்ரமான, தண் - ஶீதளமான, கமலம் - கமலம்போலிருக்கிற, கண் கை கால் - நயநபாணி பாதங்களையுடைத்தான, சிவந்தவாய் - ஸாரணயாபமான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, ப்ரஸித்தாதித்யனுக்கு இவ்விசேஷணங்களில்லாமையாலே ஸாதர்ம்யமொருவகைக்காக இப்படி யருளிச்செய்தபடி. கருநாயிறு - நீலஸூர்யனானது, அந்தமில்லா - அபரிமிதங்களான, கதிர் - கிரணங்களை, பரப்பி - ஸகலதிக்குகளிலும் ப்ரஸரிப்பித்து, அலர்ந்ததொக்கும் - விகஸிதனானதற்கொத்திருக்குமவனான, விஷயிஸாரூப்யம் வெளிப்படுத்தியபாவிகஸிதனான நீலஸூர்யனுக்கு ஸத்ருசனான என்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமிந், வந்துதோன்றாய் - என்கண்வட்டத்திலே நீவந்து தோற்றவேணும், அன்றேல் - அன்றாகில், ஸர்வஸாமர்த்யனான உனக்கு என்னை நினைக்காண ப்ரஸங்கிக்கையாலே, இங்ஙனேயெழுந்தருளத் திருவுள்ளமன்றாகில் என்றபடி. இதுக்கு கூவிப்பணிகொள்ளாயென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். உன் - உன்னுடைய, இதுக்குமலரடியோடே ஸம்பந்தம். வையந்தாய - வையத்தைத் தாவின, வையம் - லோகம், லோகவிக்ராந்தமான வஸிஷ்டசண்டாள விபாகமற ஸகலஜந்துக்கள் தலையிலும் ஸம்ஸ்பர்சித்ததான வென்றபடி. மலரடிக்கீழ - ஸௌகுமார்யமான திருவடிகளின்கீழே, முந்திவந்து - உன் திருவுள்ளத்திலபேக்ஷிதமான கைங்கர்யத்தை நீ யருளிச்செய்வதற்கு முன்பேயறிந்து செய்யுமவனாய்க்கிட்டி, யான்நிற்ப - நான்நிற்கும்படியாக, முகப்பே - உன்முன்பே, கூவி - என்னை யழைத்துக்கொண்டு, பணிகொள்ளாய் - நீ கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும், ஸ்வஜ்ஞானத்தாலே யறிந்திருக்கும் ஸ்ரீஹாரீதாழ்வான் ப்ரக்ருதியல்லேன், "ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிர்விசேஷஜ்ஞ:" என்று இளையபெருமாள் ப்ரக்ருதியானவனென்றபடி. அடிமைகொண்டல்லது நிற்கவொண்ணாதெனக்கென்று கருத்து. ௭॥

அம்மானுருவம் - ஸ்வாமியுடையஸ்வரூபத்தோடே, உஜ்ஜ்வலஸ்வரூபமான திருமேனியோடேயென்றபடி. ஒக்குமென்று - ஸத்ருசமாமென்று, நீலஸ்நிக்தஶீதளத்வாதிகளாலே இந்தமேகங்கள் ஸத்ருசங்களாமென்றபடி. இதுக்கு உள்ளங்குழைந்து தொலைவனென்கிற விரண்டிடத்திலுமந்வயம். தொக்க - ஸம்ஹிதங்களான, மேகம் - மேகங்களுடைய, பல் - பஹுப்ரகாரங்களான, குழாங்கள் - ஸமூஹங்களை, காணுந்தோறும் - காணும்பொழுதெல்லாம், நாணாளும் - நாளும்நாளும், ப்ரதிதினமுமென்றபடி. நாணாளுமென்கிறவிடத்தில் ளகாரமாகவும் நகாரம் ணகாரமாகவும் ஆதேசம். உள்ளம் - ஹ்ருதயமானது, குழைந்து - ஶிதிலமாய், நான் - நாட்டார்க்கு ஸுஸ்வாபஹேதுவான தேஹாநந்தமும் துர்லபஹேதுவாம்படியான நான்; தொலைவன் - மாண்டுபோகாநிற்பன், தொலைவு - மாளுகை, ப்ராணவிஶ்லேஷத்தை யடையாநிற்பு

மூ— ஞன்* நக்கலவர் தமக்காய் அன்றைவர் பதின்மர் தாள்சாயப்* புக்க நற்றேர்த் தனிப்பாகா வாராயிதுவோ பொருத்தமே* ௮அ

இதுவோ பொருத்தமின்னாழிப் படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்* அதுவே கொடியாவுயர்த்தானே

ஆ—நானும் உள்ளங்குழைந்து தூவன நான் உன்னை மறந்திருக்க வொட்டுகிறதில்லை இந்தப் பேர்கள், உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றிருக்குமவர்க்கு ரக்ஷகனைப், அன்றைவர் பதின்மர் தாள்சாயப்புக்க நற்றேர்த்தனிப்பாகா? அத்தேரை இங்ஙனே திருத்திக்கொண்டு வாராய், இதுவோ உன்னுடைய ப்ரணயித்வமென்கிறார். ௮அ

இ—ஸம்ப்ரமவாக்யங்களென்னை மறக்கவொட்டுகிறதில்லை யென்கிறாரென்று ஸங்கதி தோற்ற நககவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளையே யித்யாதியால்) ராஜ்யாதிகளிலே ஆஸக்தியுண்டாயிருந்ததாகிலும் பாண்டவர்களுக்கு ஸ்ரீ நாரதாதிகளையுபதேசம் ஸ்ரீவிஷ்ணு ரக்ஷணவைபவம் ஹ்ருதயே யபாலே ஸமஸ்தாதிகளையும் முன்னைக்குறையிலில்லையிறே! தேர்த்தனிப்பாகா வாராயென்கிற ஸந்நிதியாஹாரத்தாலே ஸ்வாபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தேரையித்யாதியால்) திருத்திக்கொண்டென்றது- திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ௮அ

ஒன்பதாம்பாட்டு

மின்னாழியென்று திருவாழிக்கு விசேஷணமாக்ஷேபஞ்சொன்னதால் ஸமர்த்தவாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்

ஈ—னென்றபடி. நக்க- யோக்யமான, ஸ்வாராதகரை ப்ராப்யப்ராபகங்களாக வுடையவர்களானவென்றபடி. ஐவர்தமக்காய் - ஐவர்களுக்கும் ஸ்வம்மாய், தம்மென்று ஸ்வார்த்தப்ரயோகம், பாண்டவர்களுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹனென்றபடி. அன்று - பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமான காலத்திலே, ஈரைம்பதின்மர் - பலசாலிகளான துர்யோதநாதிகளென்றபடி. ஈரைம்பது- இரண்டு ஐம்பது, ஈரைம்பது ஸங்க்யையுடையவர் ஈரைம்பதின்மர், தாள்சாய - கால்சாயும்படியாக, விலகிரு ஸேனைகள்போலே ஸந்நிகிதராம்படியென்றபடி. புக்க - ஸமஸ்தவேதவிஷ்டமான, நல்தேர் - நல்லதேருக்கு, உன்னைஸாரதியாகவுடைத்தாகையாலே ஸ்லாக்யமான ரதத்துக்கென்றபடி. தனிப்பாகா? - அத்விதீயஸாரதியே, பாகன் - ஸாரதி, ரதியானஅர்ஜுநன் முதுகின்கீழேயொதுங்கும்படி ப்ரதானனாய்க் கொண்டு ஸாரதியானவனேயென்றபடி. வாராய் - வருகிறாயில்லை, "ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேऽச்யுத" என்றருளப்படிசெய்யலாவது அர்ஜுநனுக்கேயோ எனக்காக அந்தத்தேரை யிங்கே நடத்தலாகாதோ, ஆச்ரிதர் ஐவருமாய் அநேகர்களவ்யாதருமானாலோ வுதவலாவது, நான்னகாகியுமாய் ஸீதிக்கிற வேதேஷுங்கள் ஸவாத்யாந்தகளுமாறு உதவலாகாதோவென்றுகருத்தது. இதுவோ பொருத்தம் - இங்ஙனேயோவுன்னுடைய ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணஸ்வபாவம், ஆச்ரிதர்க்காக தூத்யஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணினதும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்ததும் எல்லாம்பொய்யோ, 'நாராயணகவசீதா' மென்று கவிபாடினவனும் உன்பக்கல் கைக்கூலியாகப்பொய்யைப்பாடின னித்தனையோவென்று கருத்து. வாராய் – எனக்கதெல்லாஞ்செய்யவேணுமோ, ஒருக்கால்முகங்காட்ட வமையுமேயென்றுதிருவுள்ளம். ௮அ

மின்னாழி- மின்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற, ச்யாமளமான திருமேனிக்கு வித்யுத்துக்கும்போலேயிருக்கிற திருவாழியாகிற வென்றபடி. படையாய்- ஆயுதமுடையவனே, படை- ஆயுதம், படையுடையவன் படையான், படையாயென்று ஸம்போதநத்தில் ரூபம் ஏறும்- ஏறப்படுமதான, திவ்யவாஹநமான என்றபடி. இருஞ்சிறை- பெரியசிறகை யுடைத்தான, இரும் என்று பெரியது, சிறை- பக்ஷம், அதிவிசாலபக்ஷமாகியான வென்றபடி புள் அதுவே- அந்த பக்ஷியையே, வேதஸ்வரூபி ப்ரசித்தனான பெரியதிருவடியையே என்றபடி கொடியா- த்வஜமாக, உயர்த்தானே- உயரவவித்தவனே, ஆச்ரிதரக்ஷணத்தைப் ஸ்ரீமதஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே அதிசீக்ரமாய் வந்தருளி யெனக்கு வடிவழகைக்காட்டிய நாளே வேணுமென்று ஸம்போதநத்துக்கும் தாத்பர்யம். யதா- ப்ரயோஜநாந்தரங்களிற்சென்ற பாண்டவர்களான்றிக்கே ஏகாந்திகளான திருவாழியாழ்வான் முதலானோரோடு ஸம்ச்லேஷிப்பதும் பொய்யோவென்று கருத்தாகவுமாம். இதுவோபொருத்தம் - இங்ஙனே

மூ - என்றென்றேங்கிபழுதக்கா* லெதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்* மதுவார்சோலைபுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே* ॥ க௦ ॥

பிறந்தமாயா பாரதம்பொருதமாயா நீயின்னே* சிறந்தகாற்றீநீர்வான்மண்பிறவுமாய பெருமானே* கறந்தபாலுண்

ஆ—(இதுவோபொருத்தம்) திருவாழியையின்னுகவுடைய திவ்யாயுதமாகிற மீதுவைபவத்தையுடையவனே ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்துக்கு உதவவருகைக்கீடான பெரியதிருவடியை திவ்யவாஹநமாகவுடையவனே இதுவோமுடிந்ததென்றென்றேங்கிபழுதக்கால் ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ரக்ஷணஸ்வபாவனாக மதுவார்சோலை புத்தரமதுரைப்பிறந்த ஸௌலப்யசாலியனே நீயெதுவாக நினைத்திருக்குமென்கிறார். ॥ க௦ ॥

(பிறந்தமாயா) ஸாரதியாகவும், தூதனாகவும், ஸ்ரீமதுரையிலே பிறந்தருளின ஆஸ்ரிதவத்ஸலனே, நீயிப்படி ஸர்வஸ்வதந்த்ரனாயிருந்துவைத்து உன்னைக்காட்டியருளுகின்றிலை இனியுன்னை யெங்கேகாண்கேனென்கிறார். ॥ ய ॥

இ— (திவ்யாத்யாதியால்) இருஞ்சிறையென்கிறவிசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) இதுவோபொருத்தமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவோமுடிந்ததென்று) பொறைதீர்ப்பானென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்யாதியால்) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ரக்ஷணத்யாதியால்) எதுவேயாகவித்யாதியாலே தாமித்தனைகூப்பிடச்செய்தேயும் அவன்வாராதொழிந்தவாறே நம்பக்கலவனெது நினைத்திருக்கிறானோவென்று ஸம்சயமாக விசாரிக்கிறாரென்று ஸம்கதியுக்தி. ॥ க௦ ॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

பிறந்தமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாரத்யாதியால்) இதில் தூதனாக என்கிறவித்தாலே "பாரதம்பொருதமாயா" என்கிறத்தின் தாத்பர்யமுக்தம். நீர்தீவான்மண்ணாத்யாதி பெருமானேயென்பதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயிப்படியித்யாதியால்) கறந்தவித்யாதிபெருமாயாவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) நாம் ஸர்வஸ்வதந்த்ரஸ்

ஸ—யோவுன்னுடைய ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணஸ்வபாவம், ஸஜ்ஜனங்கள்பக்கல் ஸம்ரக்ஷணமும் போய்யோவென்றபடி. என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஏங்கிபழுதக்கால் - ஸர்வதா, இதுக்கு எதுவேயாகக் கருதுங்கொலென்கிறத்தோடே அந்வயம். இம்மாஞாலம் - இந்தமஹாப்ருதிவியினுடைய, பொறை - பாரத்தை, தீர்ப்பான் - தீர்க்கைக்கு இச்சையுடையவனாய்க்கொண்டு, இதுக்குப் பிறந்தஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மதுவார்சோலை - தேனாறுபாய்கிற உத்யானங்களையுடைத்தான, உத்தரமதுரை - உத்தரதிக்கிலுண்டானதான ஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்த - அவதரித்தவனான, மாயன் - ஆஸ்ரிதவத்ஸலன், "தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரஸ்வபாவங்களோடே பிறந்த ஸௌலப்யகுணசாலியென்றபடி. எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் - எதுவாகநினைத்திருக்குமோ, என் (கண்ணாரக்காண) கண்ணனீர்மார) வருவதாக நினைத்திருக்கிறானோ, கூப்பிட்டேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ அழுதேபோவனென்று நினைத்திருக்கிறானோ வென்றபடி. ॥ க௦ ॥

பிறந்தமாயா - ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யஸம்ஸ்தானத்தை தேவமநுஷ்யஸஜாதீயமாக்கிக்கொண்டு பிறந்தஸௌலப்யசாலியனே, பாரதம் - பாரதயுத்தத்தை, பொருத - யுத்தம்பண்ணினவனான, "ஓடுநவாதம்வைத்தீ" திவ்யஸாரத்யத்தைச் செய்தருளினவனானவென்றபடி. மாயா - ஆஸ்ரிதவத்ஸலனே, ஆபத்யமெடுத்தல், பகலையிரவாக்குதலான ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனே என்றபடி. சிறந்த - ஸ்ரேஷ்டமான, காரணகார்யங்களாலே ஸகிம்பிதமானவென்றபடி, கால் - வாயு, தீ - அக்நி, நீர் - ஜலம், வான் - ஆகாசம் - மண் - ப்ருதிவீ, பிறவுமாய் - அந்யங்களுமாயிருக்கிற, வாய்வாதிகார்யங்களான தேவதிர்யங்மநுஷ்யாதிபதார்த்தங்களுமாயிருக்கிற வென்றபடி. தத்ஸரீரகனாயிருக்கிறவென்கை. பெருமானே - ஸர்வேஸ்வரனான, நீயின்னே - நீயிப்படியிருக்கச்செய்தே, நீயிப்படி ஸர்வஸக்தனாயிருந்துவைத்துமென்றபடி. கறந்த - கறந்தஸத்யமான, காமதேனுநாதி க்ருதபரிணாமவிஷயமானவென்றபடி. பாலுள் - க்ஷீரத்துக்குள், நெய்

மூ—ணைப்பேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொ* ளிறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையெங்கேகாண்கேனே* ||௰|
எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென்* றங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சட கோபன்* செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க* ளிங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெ ல்லியுங்காலையே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ||கக||

ஆ—(எங்கேகாண்கேன்) எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னை யானென்றென்றங்கே ஆர்த்தஸ்வரமாய் வெளிப்ரத்யக்ஷமான சொற்களாலே அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் ஸுஸ்வரமாகச்சொன்ன வாயிரத்துளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள் இந்தலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே யெல்லாருங்காண வெம்பெருமானை யெப்போதுங்காணப்பெற்று மகிழ்வரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ||கக||

இ—ஸ்திதனுபிருக்கச்செய்தே இப்போதாகவர்வேணுமென்கிறதென்னென்ன? அதுக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறுரென்று ஸம்கதிஸந்தர்பிசெத. ||ம||

✳ நிகமனம். ✳

அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலென்கிறவிடத்து லக்ஷணவிலக்ஷணத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (ஆர்த்தநாதஸ்வரமென்று) தாழ்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (வெளிப்ரத்யக்ஷபால்) வெளிப்ரத்யக்ஷமாக விஷயதிஸ்ஸாரஸ:. செங்கேழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸுஸ்வரத்யக்ஷபால்) ||கக||

ஸ—பேபோல்- நெய்ப்போலமபோல, ஸாத்ருஶ்யேக்ஷீரவந்ந்யவஸ்தகைஷ்ஷ:. க்ஷீரம் கண்ணுலேகாணப்படச்செய்தே அதிலுள்ளிருக்கிற நெய்போலும் காணவரிதானுப்போலென்றபடி. இவற்றுளெங்கும் - காணப்படுகிற ஸமஸ்த ஸாதிகவஸ்துக்களெங்கும். இதுக்கு நின்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். கண்டுகொள் - கண்டுகொள்ளு வதாக. இறந்து - இல்லாமல், கண்ணுலே காண்கையில்லாதவனை யென்றபடி. “வ்யாப்யவயவஸ்திதம்ருஷ்ண ஸஞ்சிதம்யஸ்திதம்ஜ்ஞாநம் | ஸதஸச்சாபி தத்ஸநாதநமந்தம்” என்கிறபடியே ஸத்ஸ்ர ஷாந்தத்தால் ஸயிததுக்காணுமத்தனையொழிய கண்ணுலேகாணவரியனென்றபடி. நின்ற - இப்படிவ்யா பகனாயிருந்தவனை, பெருமாயா - ஸர்வாஶ்சர்யபூதனே, உன்னை - இப்படி நித்யஸந்நிதனாயிருந்தே துர்லபனானவுன்னை, எங்கேகாண்கேன் - எவ்விடத்திற் காணக்கடவேன், திருநாட்டிலேகாண்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயமறவேணும், அவதாரங்களுக்குப் பிற்பாடனுப்விட்டேன், அர்ச்சாவதாரம் நான்நினைத்தபடி ஸம்ஶ்லேஷாதிகளைச்செய்யாது, அந்தர்யாமிவிக்ரஹம் ப்ரத்யக்ஷவிஷயங்கள் கண்ணுக்குவிஷயமன்று, இனி இவ்வி ழவோடேமுடிந்துபோமித்தனையாகாதேயென்றுகருத்து. ||ம||

ஈன்- ஸ்நிக்தமான, நிரதிஶயபோக்யமான வென்றபடி. துழாய்- ஸர்வேஶ்வரத்வவிஹமான திருத்து ழாயை யுடையவனை, அம்மான்தன்னை ஸர்வேஶ்வரனை, யான்- கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி யவ னானநான், எங்கேகாண்கேன்- எங்கேகாணக்கடவேன், என்றென்று- இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஒருக்கால் சொல்லிப்ஆறியிருக்க மாட்டாதே, ஸாஹத்தளவுமிப்படியே சொல்லாநிற்பரித்தனையிறே. அங்கே- தோளுந்திருத்துழாய்மாலையுமான வவனுடையவழகிலே, தாழ்ந்த- ஆர்த்தங்களான, சொற்க ளால்- ஸூக்திகளாலே, இதுக்குச்சொன்ன வென்கிறதோடே யந்வயம். அம்- ஸுந்தரமான, தண்- ஶீதள மான, ஸாம்ஸாரஸந்தாபஹரமான வென்றபடி. குருகூர்- திருநகரியில, சடகோபன்- ஸர்வ வைஷ்ணவநிர்வாஹகர்கள் பக்கல் கௌரவமுடையரான ஆழ்வார், செங்கு- ஸுஸ்வரம், ஏழ்- எழும்படி, ஸுஸ்வர மாகவென்றபடி. ஶ்ரோத்ருக்ஷயங்க ளோக்யமாகவென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள் இவையும் பத்தும் வல்லார்கள்- இவையும் என்கிறவிடத்தில் உம்மை இத்திருவாய்மொ ழியில் சொன்ன ஸாதவம் துர்லபமாகையாலே, இவற்றையும் சிலர் அப்யஸிக்க வல்லரோவென்றிவ ற்றினுடைய வைலக்ஷண்யத்யோதநார்த்தம். பத்துமென்கிறவிடத்தில் உம்மை இத்தஶகத்தினுடைய கா ர்த்ஸ்ந்யார்த்தம். இங்கே- இந்தலோகத்திலேதானே, காண- எல்லாருங்காணும்படியாக, ப்ரத்யக்ஷமாக வன் றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமாகவென்றபடி. இப்பிறப்பே- இந்த ஜந்மத்திலேதானே, எல்லியும்- ராத்ரியும், காலை யும்- பகலும், விவாராத மொழியாதே என்றபடி. மகிழ்வர்- ஆநந்திப்பார்கள், ஸர்வதாஸமாநு பவித்தர்வார்களென்றபடி. ப்ரஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாதமோகாதஜ்ஞாநஸேவிகாயநம:. ||கக||

ஶ்ரீ:
த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(மாயக்கூத்தா.)

ஶுப்ரஸ்மேராத்விகத்வாத் ஸாந்த்ரகிரீடதயா ஸ்வாம்யதோ தோயஶாயித்வதஶ்ச।
நீலஸ்நிக்தத்வதஶ்ச ஶ்ரிதஸம்மோஹதயா பத்மஸம்பந்நேத்ராதிமத்வாத்
ஸாரத்யாத் ஸ்வாப்ரஸந்நேர்த்தராபாரஹாரித்வதோ ஞானதத்வைகபோதாத்
ஜீவாபேக்ஷாவ்யாப்தேஶ்சா பி ச தயிதரக்ஷாதி த்ருஶ்யோ ஹரிணீ ॥௯௯॥

(ஶுப்ரஸ்மேராத்விகத்வாத்) மாயக்கூத்தாவாமனா - ஶுப்ரங்களாய் ஸ்மேரஹாஸிகளான வெண்பற்களையுடையனாகையாலும், (ஸாந்த்ரகிரீடதயா) சுடர்ச்சோதிமுடிசேர் சென்னியம்மானே - நிரவதிகதேஜோயுக்தமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாகையாலும், (ஸ்வாம்யத:) முடிசேர்சென்னியம்மான் - அத்திருவபிஷேகத்தாலே ஸர்வஸ்வாமித்வந்தோற்ற நிற்கையாலும், (தோயஶாயித்வதஶ்ச) நீர்கடலுள் துயில்வானே - அநிருத்தரூபியாய் ஸமுத்ரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நீலஸ்நிக்தத்வதஶ்ச) மாநீர்க்கொண்டல் வண்ணனே - நீலஜலதநிபமான திருநிறத்தையுடையனாகையாலும், (ஶ்ரிதஸம்மோஹதயா) கொண்டல்வண்ணா குடக்கூத்தா - க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸம்மோஹனனாயிருக்கையாலும், (பத்மஸம்பந்நேத்ராதிமத்வாத்) செந்தண்கமலக்கண்கைகாலினாய் - செந்தாமரைப்பூத்தாப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையும், திருக்கைகளையும், திருவடிகளையும், நிரவதிகநிரதிஶய ஸௌந்தர்யயுக்தமான திருமேனியையுமுடையனாகையாலும், (ஸாரத்யாத் ஸ்வாப்ரஸந்நே:) தக்கவைவர்தமக்காயின்று - ஆஶ்ரிதனான அர்ஜுநனுக்கு ஸாரத்யத்தைப்பண்ணுகையாலும், (தராபாரஹாரித்வத:) இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான் - வடமதுரையிலேயவதரித்து பூமியினுடையபாரத்தை ஶமிப்பிக்கையாலும், (ஞானதத்வைகபோதாத்) அந்தமிலாவுள்ளெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள் - க்ஷீரத்திலே வ்யாப்தமிருக்கிறப்போலே எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாப்தனாயிற்கையாலும், எம்பெருமான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் சேதநருடைய அபேக்ஷாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாயக்கூத்தா" என்கிற தஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௯॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(எல்லியுங்காலையும்) எம்பெருமானென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படி யருள்செய்தருளினன். ஒருவன் செய்தருளினபடியேயென்றென்று நினைத்துக்கிடக்கும்படி யருள்செய்தருளினன், அவ்வருள்தானென்றால்

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு.

இ— நல்லவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடாயெல்லாந்தீரும்படியென்று) ஸ்வயமேவாகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனின்றாயால்) பாட்டில்வ்யவதாந ஏகவாக்யமாயிருக்க தகுநேதாதம் வாக்யபேதமாய் வ்யவச்சேதத்து அருள்நல்லதென்றும் அது யாவதாத்மபாவியமென்று மிவ்வர்த்தபத்திலும் இவ்வ்யவச்சேதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷயாலே க்ருதஜ்ஞாதரராயிருந்த ஆழ்வார் நல்லவருளென்றும் யாவதாத்மபாவியமென்று மித்தனை கொண்டாடுகைக்கு விஷயம் திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதானவிஶேஷமாக மாட்டாமையால் இவ்வுத்தரார்த்தம் ஸங்கதமன்றோவென்று ஶங்கிக்கிறார் (அவ்வருளின்றாயால்) எதுவென்றது ஜேஷ்டமமோனவாக்யம், திருக்கடித்தானத்தில் ஸந்நிதானவிஶேஷமும் ஸம்ஶ்லேஷாந விஷயமாகாதென்று ஜேஷ்டமம். இவ்வுத்தரார்த்தம் ஸங்கதமாம்படி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார்

மூ— எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ* நல்லவருள்கணமக்கேதந்தருள்செய்வா* னல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்* செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே* ॥க॥

ஆ— முன்னம்திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார். ॥க॥
(திருக்கடித்தானமும்) பின்னையுஞ்செய்தருளுகிறான், திருக்கடித்தானத்தையும் என்னெஞ்சையுமொக்க,

இ—(முன்னமித்யாதியால்) முன்னமென்றதுக்குமேல்பாட்டுக்களிலருளிச்செய்யப்புகுகிற உபகாரவிசேஷங்களுக்கும் மேல்த்திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்யப்புக்கிற ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கும் முன்னமென்றுகருத்து. இப்படி திருக்கடித்தானத்தில் அவன்வந்துநிற்கிறவிது பஹுவிதோபகாரஸாத்ய ஸம்ஶ்லேஷவிசேஷ ப்ரகாஶகமாயிருக்கிறதாகையாலே இது ஆழ்வார்க்கிப்போதுமிகவும் ஸ்வாபநவிஷடமாகவற்றுகையாலிவ்வுத்தராஸம் ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. எங்ஙனேயென்னில்? மாயக்கூத்தனிலாழ்வாருடைய ஆர்த்தியைக் கேட்டு தத்க்ஷணமவருடைய ஆர்த்திதீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுகைக்காக வருகையிலே உத்யுக்தனானவெம்பெருமான் இனி நாம் கடுகேவந்நாட்டில் ஸம்ஶ்லேஷித்தவிதிவேகத்தாலே தடுமாறியழியும்படியாய்ப் படுவாராகையாலே ப்ரீதியையுத்பாதிப்பித்துப் பின்பு ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று பார்த்து பதினாலாண்டு பிரிவாலேநொந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்குத் தாமெழுந்தருளின ப்ரீதியாதித்தபின்பு திருவயோத்யையிலே புக்கருளுகைக்காகத் திருவடியை முற்படப்போகவிட்டு பெருமாள்தாம் ஸ்ரீபரத்வாஜாஶ்ரமத்திலே விட்டிருந்தருளினப்போலவும், ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகன் தூதுஎழுந்தருளுகிறபோது தேவேஶ்வரரான ஸ்ரீவிதுராதிகளுக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதியாதித்தபின்பு ஹஸ்திநாபுரத்திலே புக்கருளுகைக்காக "காஶ்யாம் நிவஸதிஸ்ம ப்ராதரிஷ்யதி" என்கிறபடியே காஶ்யத்திலே விட்டருளியிருந்தாப்போலவும் ஆழ்வாருக்குத் தானெழுந்தருளின ப்ரீதியாதித்தபின்புவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே வந்துபுகுந்தருளி யிவர்பக்கல் அதிவ்யாமோஹமிருக்கிறபடியை யிவரநுஸந்தித்து ப்ரீதராய் இதைப்பேசி யநுபவிக்கிறாரென்று இங்கேஸூசிதமாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு "ஸவிதாஸஜ்ஜக" மென்கிறமஹாவக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலிருப்பை யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன விங்கு தலைதீர்க்கமான உபகாரவிசேஷத்தைச்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) (செய்தருளுகிறான்) ஒருஉபகாரவிசேஷத்தை உதிசேஷ: உமக்கு ப்ரதிபந்தகங்கள் உநகங்

ப— அல்லியம்- புஷ்பங்களாலே அழகியதான, அல்லி- புஷ்பம், புஷ்பஶோபாநுஷக்ததயா அதிஸுந்தரமான வென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அம்- ஸுகந்தவிஸ்தாரமான, துழாய்- திருத்துழாயை, முடி- திருமுடியிலே யுடையவனான, அப்பன்- ஸ்வாமியானவன், கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே "மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய்கடிசேர்கண்ணிப் பெருமானே" என்றுநானசைப் பட்டபடியேவந்து தோற்றின ஸ்வாமியானவனென்றபடி. எல்லியும்- ராத்ரியும், காலையும்- பகலும், ஸர்வதாவு மென்றபடி. தன்னை- என்பக்கல் நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தத்தைப்பண்ணின தன்னை, நினைந்து- இதென்ன ஸௌஹார்த்தமென்று விஸ்மயாவஹனாய் ஸ்மரித்துஸ்மரித்து, எழ- எழும்படி, உஜ்ஜீவிக்கும்படியென்கை. நல்ல- நல்லவையான, என்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரும்படியான என்றபடி. அருள்கள்- க்ருபைகளை, நமக்கே- மற்றொருவருக்குக் கிடையாதபடி நமக்கே அஸாதாரணமாக, தந்து- ப்ரகாஶித்தருளி, க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளியென்றபடி. அருள்செய்வான்- மேல்இடைவிடாதே க்ருபாகார்யங்களைச் செய்தருளாநிற்கிறான், ஊர்- இப்படி உபகாரியாயிருக்கிறவனெழுந்தருளியிருக்கிற திவ்யநகரம், செல்வர்கள் வாழும் திருக்கடித்தானம்- ஸ்ரீமான்கள் வாழ்கிற திருக்கடித்தானம், "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்ந:" என்கிறபடியே அவிஶ்லேஷமஹாஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பத்தையுடையவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸதாதநஸ்ய கைங்கர்யங்களாலே நித்ய ஸ்ரீமான்களாய் வர்த்திக்கிற திருக்கடித்தானமென்றபடி. ॥க॥

மூ — திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையு* மொருக்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்* செருக்கெடுத் தன்றுதிகைத்தவரக்கரை* யுருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே* ॥௨॥

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்று* உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்* திருவமர்மார்பன்திருக்கடித் தானத்தை* மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே* ॥௩॥

ஆ — தனக்கிருப்பிடமாகக்கொண்டருளினான். அவனாரென்னில்? செருக்கெடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை யுருக் கெடவாளிபொழிந்த அத்விதீயன், கண்டீரென்கிறார். ॥௨॥

(ஒருவர்) பின்னையுமொருவரா யிருவராய் மூவராய்த்தோன்றி உருவுதெரியாதபடிவந்து வாளிபொழிந்த வனென்று அவன்சிகலையே அநுபவித்து அதுக்குமேலே இன்று திருக்கடித்தானத்திலு மென்னெஞ்சிலும்

இ — களாயிருக்க இப்படி அநுஸந்திக்கமாட்டானென்கிற வைதர்ம்யத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனாரென்னி லென்று) ஆரென்று ஸாக்ஷேபம். ஒருவனுமாகமாட்டானென்றபடி. ராவணாதிநிரஸநம்பண்ணின ஸஹாயீரநனையாலே என்னுடைய அபாயங்களையும் நிச்சேஷமாக்கினானென்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய் கிறார் (செருக்கெடுத்தித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

உபாயோத்ஜவ்யூத்தாகமாகையாலே "வக்ஷ்யே வஹாமொணவ ! ஷ்யாஜநம்வாரநிவாஸிநம்" என்கிறப டியே யாழ்வாரை மேல்போகவொட்டுகிறதில்லையென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) பின்னையுமென்கிறதற்கு அநுபவித்துஎன்கிறதோடந்வயம். திருக்கடித்தானத்தில் திவ்யஸம்ஸ்தானமொன் றேயாயிருக்க இருவர்மூவரென்கையும் அதிப்போது அநுபவமொவ்வாமாயிருக்க உருவுகரந்து என்கையும் ஸம்பதமல்லாமையால் கீழ்ச்சொன்ன வாளிபொழிந்தவிஷயிலே இதுக்கந்வயமாகவேணுமென்று நினைத்த ருளிச்செய்கிறார் (வந்தித்யாதியால்) சிகலை - வ்யாபாரத்தை, கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதில்க்காட்டில்

ஈ — செருக்கு - மதம், எடுத்து - தலையெடுத்து, உத்கடமாயென்றபடி. வரபலஜூஹபலங்களுக்கடியாகத்தா லே மதம்அதிகமாயென்கை. திகைத்த - ஜொஷித்தவரான, சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஜயிக்கலாமென்று த்ரு ஷித்த மதிகேடரான வென்றபடி. அரக்கரை - ராக்ஷஸர்களை, ராவணாதிகளைக்குறித்து என்றபடி. இதுக் குப்பொழிந்தவென்கிறதோடே யந்வயம். அன்று - அக்காலத்தில், ரிவ்ருத்தாஜவியஹீநனான தன்திருவுள் ளத்திலும் நீரிலேநெருப்பெழுந்தாப்போலே சீற்றம்விளையும்படி அவர்கள் அபசாரங்களைப்பண்ணின அந் தகாலத்திலே, உருக்கெட - ரூபங்கெடும்படி, "ஹிநம்ஹிநம்ஸ்ரோத்தூ" என்கிறபடியே யவர்கள்ஸ ரீரங்களழியும்படியென்கை. வாளி - பாணங்களை, பொழிந்த - "ஸரவர்ஷம்வவர்ஷஹ" என்கிறபடியே வர்ஷித்தவனான, ஒருவன்கண்டீர் - ஏகவீரன்கண்டீர், கண்டீரென்றது ஸகலஜநாதிவ்யக்திஜ்ஞாந ஸ்வாபாவிகத்வஸூசகம். திருக்கடித்தானமும் - அந்ததிவ்யதேசத்தையும், என்னுடைச்சிந்தை யும் - என்னுடையசித்தத்தையும், ஒருக்க - ஒருபடிப்பட, எடுத்து - ஸ்வீகரித்து, இரண்டையுமேகரூப மாக அபிமானித்தென்றபடி. இரண்டிலுமேகரூபமாக ஆஸக்திசெய்தருளியென்கை. உள்ளே - இவற்றுக்குள் ளே, உறையும்பிரான் - வஸிப்பதற்குஉபகாரகன். ॥௨॥

ஒருவர் இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று - ப்ரதமபாதத்தோடு யுத்தம்பண்ணியருளுகிறபோது ப்ரதமம்ஒருவ ராய், பின்பு ஸம்ப்ரமாதிவேகம் விஞ்சவிஞ்ச இருவர்மூவரென்னும்படிநின்று, அநேகரூபனாய்த்தோன்றி என்றபடி. உருவுகரந்து - அதிதீவ்ரமான ரூபமமறைந்து, வக்ஷ்யாமிதி யவஸ்யோதத்துக் அவகாசமில்லாதபடி யாதிவேகம்பின்னையு மதிகமானவாறே நிரதிசயதேஜோரூபமான திவ்யஸம்ஸ்தானமும் அத்ருஸ்யமாயெ ன்றபடி. வாளிபொழிந்தவனென் றநுஸந்திப்பது. ஸரங்களைவர்ஷித்தவன், திரு - ஸ்ரீயானவள், அமர் - அமர்ந்திருக்கிற, மார்வன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனைக்கொண்டு, அந்த வீரஸ்ரீயோடே வந்தானென்றபடி. லக்ஷ்மியைத் திருமார்பிலே யுடையவனைக்கொண்டு என்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம், மருவி - ஆஸ்ரித்து, உறைகின்ற - அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகின்ற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான உபகார கனாய், உள்ளுந்தோறும் - அநுஸந்திக்குந்தோறும், உள்ளுகை - அநுஸந்திக்கை, தித்திப்பான் - போக் யனாகின்றான். ॥௩॥

மூ — மாயப்பிரானென் வல்வினைமாய்ந்தற* நேசத்தினால் நெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்* தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை* வாசப்பொழில் மன்னுகோயில்கொண்டானே* ॥ ச ॥
கோயில்கொண்டான் றன் திருக்கடித்தானத்தைக்* கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகம்* கோயில்கொடெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தம்* கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே* ॥ ரு ॥

ஆ — பிராட்டியோடேகூடவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥ ௩ ॥

(மாயப்பிரான்) இவன் திருக்கடித்தானத்தைக்காட்டிலு மென்னெஞ்சிலே வல்வினைகள் தீரும்படி ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு குடியாகவிருந்தருளினானென்கிறார். ॥ ச ॥

(கோயில்கொண்டான்) அங்குமிங்குமாயிருந்தருளுகையன்றியே ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தையுங்கண்டு என்னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥ ரு ॥

இ — அதிசயித ஸந்நிதானவிசேஷத்திலே யிப்பாட்டுகளுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலேயென்று) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸந்நிதானத்துக்குமேலென்றபடி. உள்ளுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலுமென்று) திருவமர்மார்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியிஷ்டதியால்) ॥ ௩ ॥

நாலாம்பாட்டு

திருக்கடித்தானத்தை வாசப்பொழிலித்யாதியாலே உத்யானஸ்த்தமாகச்சொல்லி நெஞ்சைக்குடியாகச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதிகொண்டென்னுமளவாலே) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸந்நிதானத்திற்காட்டில் அதிகமான ஸந்நிதானஞ்சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதிஸூசிதமென்க. நெஞ்சிலே என்கிறதற்கு ஸ்நேஹத்தையித்யாதிபோடே யபிப்ராயம். ஸ்நேஹசப்தத்தாலே நேசத்தினாலென்கிறவிதமும் வ்யாக்யாதம். ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் அதீயவாதாத்பர்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுநினைத்து தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குமித்யாதியால்) ॥ ரு ॥

பப — தேசத்தமரர் - தேஜஸ்ஸையுடையவரானவமரருடைய, தேசம் - தேஜஸ்ஸு, தேசமுடையவர் - தேசத்தார், தேசத்தமரரென்று ஸமஸ்தபதம், நித்யாநுபவத்தாலே தேஜிஷ்டராயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ராப்யமானவென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்வஷ்டம். வாசப்பொழில் - வாஸனையுடையவையான உத்யானங்கள், வாஷ்பவரிசுகந்தவ்யாபாரங்களான உத்யானங்களென்றபடி. மன்னு - மன்னியிருக்கிற, நித்யமாகவுண்டாயிருக்கிறவென்றபடி. கோயில் - வாஸஸ்தானமாக, உத்யானஸ்தவமாகவென்று பாடாக்ஷரம். கொண்டான் - பரிக்ரஹித்தவனான, மாயப்பிரான் - ஸ்வரூபகுணசேஷ்டிதங்களையுடைய உபகாரகனான, என்வல்வினை - என்னுடைய ப்ரபலதுர்தைவங்கள், வினைசப்தமிங்கே லக்ஷணயாதுர்தைவபரம். காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயுந்துவர்ந்து துவர்ந்துபட்டதுர்தைவமெல்லாமென்றபடி. மாய்ந்து - நசித்து, அற - நிச்சேஷமாம்படி, நேசத்தினால் - ஸ்நேஹத்தினாலே. த்ராவிடத்தில் யகாரசகாரயோ: அபேதத்தினாலே இப்பாட்டில்வாக்ய ஸாம்யத்திலும் அதீயவர்ணாநுப்ராஸத்துக்குக் குறையில்லை. நெஞ்சம்நாடு - நாடுபோலேவிஸ்தீர்ணமான என்னுடையநெஞ்சை, ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களை அநுஸந்தாநவித்துப் பெரியநாடுபோலேவளர்ந்திருக்கிற நெஞ்சையென்றபடி. ஸம்ச்லேஷங்களிலும் விச்லேஷங்களிலும் அவனுடையகுணசேஷ்டிதாதிகளை வளர்ந்தசெந்த அநுஸந்திக்கையாலே த்ருடதரஸம்ஸ்காரவாடவத்தால் அநவரததீயாநத்தக ஸ்வகுணசேஷ்டிதாத்யவகாஹநஸமர்த்தயா விசாலமானநெஞ்சையென்கை. குடிகொண்டான் - ஸபரிகரமாக நித்யவாஸம்பண்ணும்ஸ்தானமாகவபரிக்ரஹித்தான். ॥ ச ॥

கோயில்கொள் - கோயில்களைக்கொண்டவர்களாயிருக்கிற, எம்பெருமானைப்போலே தாங்களும் ஐமதாராப்ராஸகையாலே தனித்தனியேயொரு கோயில்களையுடையவர்களான வென்றபடி. தெய்வமெல்லாம - தேவர்களெல்லாம், அநந்தவிஷ்வக்ஸேநாதிகளெல்லாமென்றபடி. தொழ - ஸேவிக்கும்படி. வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, கோயில்கொண்ட - தனக்குநிவாஸமாகவுடையவனான, குடக்கூத்தவம்மான் - க்ருஷ்ணாவதாரித்து குடக்கூத்தாடினஸ்வாமியானவன், திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்வஷ்டம், கோயில்கொண்டான்தன் - தன்கோயில்

மூ—கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவு* மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை* பூத்தபொழிற்றண்டிருக் கடித்தானத்தை* யேத்தநில்லா குறிகொண்மினிடரே* ॥௬॥

கொண்மின்னிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்* மண்விண்முழுது மளந்தவொண்டாமரை* மண்ணவர்தாந்

ஆ—(கூத்தவம்மான்) இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாம் திருக்கடித்தானத்தை யாஶ்ரயித்ததினாலே வந்ததென்னும்படி பாலே ஶயநமெடுத்தாகி ப்ரக்ருதிகுணநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே ஸ்வகீயமாதுர்யவைஶிஷ்ட்யாவிஷ்காரத்தாலே ஸவிஶேஷஜ்ஞாநியான வென்னுடைய து:க்கத்தைப்போக்கியருளினவனுறைகின்ற திருக்கடித்தானத்தை யேத்தவாருங்கோளென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்துக்கொண்டு அவர்களோடேகூடவேத்துமாஜிக்கிறார். ॥௬॥

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

இ— அவன் தம்பக்கல்பண்ணுகிற ஸகலஸம்ஶ்லேஷங்களை ஸகலாஸ்வாதகப்புக்கவிவர் திருக்கடித்தானத்தை யேத்துங்கோளென்று வஶீகரணோபாயம்பண்ணுகை யுக்தமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இஸ்ஸம்ருத்தியால்) வீதியாலேயென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையித்யாதியோடே யந்வயம். மதுசூதவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶயநாத்யாதியால்) கூத்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) கொடியேனிடரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷேத்யாதியால்) தாஸீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தவாருங்கோளித்யாதியால்) ॥௬॥

ப—கொண்டானென்று மாறியமைப்பது. தனக்கு அஸாதாரணமான வாஸஸ்தானமாக வபிநிவேஶித்தவனைக் கொண்டு, அதனோடும் - அந்ததிருக்கடித்தானத்தோடேகூட, என்னெஞ்சம் - என்னுடையஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அகம் - உள்ளு, கோயில்கொண்டான் - வாஸஸ்தானமாகவபிநிவேஶித்தான், கோயிலுக்குவெளியில் செருப்பை வைத்துஉள்ளேபுக்குத் திருவடித்தொழுவாரைப்போலேயாக வொண்ணாதென்று திருக்கடித்தானத்தோடே என்னெஞ்சிலேபுகுந்தருளினானென்றபடி. ॥௫॥

கூத்தவம்மான் - கூத்தையுடைய ஸ்வாமியான, ஶ்ருங்காராதிரஸவைஶிஷ்ட்யங்களாலே லோகத்துக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. கொடியேனிடர் முற்றவும் - க்ரூரனானவென்னுடைய து:க்கங்களெல்லாவற்றையும், இடர் - து:க்கம், காணவேணுமென்று மிகவும்விலக்ஷித்து க்ருதார்த்தம்பண்ணின க்ரூரனான வென்னுடைய விரஹது:க்கங்களையெல்லாமென்றபடி. மாய்த்தவம்மான் - போக்கினவென்ஸ்வாமியான, மதுசூதவம்மான் - ஶயநமென்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய ப்ரதிபந்தகங்களை நிரஸிக்கும் ஸ்வபாவனான ஸர்வேஶ்வரன், உறை - உறையாநிற்கிற, நித்யமாக வஸியாநிற்கிற ஸ்தலமானவென்றபடி. பூத்தபொழில் - ஸர்வதோதிவ்யநமஸ்யமான, அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே நித்யவஸந்தமான உத்யானங்களையுடையவென்றபடி. கடாக்ஷவஶீக்ருதமாறிலாவிறே! ஸ்வாஸம்மாறலாவதென்று கருத்து. தண் - ஶீதளமான, ஸம்ஸாரதாபஶமநமான வென்றபடி. திருக்கடித்தானத்தை - ஸ்தலம். ஏத்த - ஸ்தோத்ரம் பண்ணினவளவிலே, இடர் - து:க்கங்களானவை, நில்லா - நிற்கமாட்டாதுகள், அதை ஸ்தோத்ரம்பண்ணவே து:க்கங்களெல்லாம் நமக்கிதுதேஶமன்றென்று சும்மெனாதேகைவிட்டோடும் என்றபடி. குறிக்கொண்மின் - லக்ஷ்யமாகக் கொள்ளுங்கோள், இது ஸாதாரணமென்றிராதே இதை நன்றாக த்ருஷ்டியுங்கோளென்றபடி. ஆகையால் திருக்கடித்தானத்தை ஸ்தோத்ரம்பண்ண வாருங்கோளென்று கருத்து. ॥௬॥

கோவிந்தன் - கோவிந்தனுடைய, திர்யக்குக்களுக்குங்கூட ஸுலபனானவென்றபடி. இதற்குத் தாமரையென்கிறத்தோடே யந்வயம். மண்விண் - பூமியையும் ஆகாஶத்தையும், முழுதும் - அதில் ஏகதேஶத்தும் விடாதே க்ருத்ஸ்நத்தையும், அளந்த - த்ரிவிக்ரமவேஷத்திலே அளந்தவையான, ஒண் - ஒள்ளியதான, ஸுதர்ஶநீயங்களானவென்றபடி. தாமரை - தாமரஸஸத்ருஶங்களை, ஒரு தாமரைப்பூவைக்கொண்டாயிற்று ஸர்வ த்ருஷ்டிக்ஷங்களையளந்துகொண்டது, ஸர்வஶரீரியோக்ஷி. திருவடிகளையென்றபடி. ஒண்தாமரையென்கிற விடத்தில் ணகாரரகாரஸ்ய தகாரஸ்யடகாராதேஶ:. மண்ணவர் - பூமியிலிருக்கிறவர்கள், இடக்கை வலக்கையறியாத ஸகலமநுஷ்யஜாதிகளெல்லாமென்றபடி. தாம்தொழ - தாங்களேதொழாநிற்க, தங்களுக்கே அஸாதாரணஸௌம்யமாக ஸேவியாநிற்கவென்றபடி. பரமபதம் நித்யர்க்கேயாயிருக்குமாப்போலே

மூ—தொழுவானவர்தாம்வந்து* நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே* ॥எ॥

தானநகர்கடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* வானிந்நிலங்கடன்முற்றுமெம்மாயற்கே* யானவிடத்துமென்னெஞ்சுந்திருக்கடித்* தானநகருந்தனதாயப்பதியே* ॥அ॥

ஆ—(கொண்மின்) கோவிந்தனுடைய மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்தாமரையை மண்ணவர்தாந்தொழுகிறபடியைக்காண்கைக்காக வானவர்தாம்வந்து நண்ணு திருக்கடித்தானநகரைநினையுங்கோள் இடர்கெடுமென்கிறார்॥ (தானநகர்கள்) இப்படி திருக்கடித்தானத்தையநுபவித்துப் பின்னையுந்தன்றிறத்துச் செய்தருளின நன்மையைச்சொல்லுகிறார். உம்முடையநெஞ்சும் திருக்கடித்தானமு மெம்பெருமானுக்கிருப்பிடமாகச்சொன்னீர் வானின்னிலங்கடல் முற்றுமவனுக்கிருப்பிடமல்லவோவென்னில்? அங்ஙனேயாகிலு மென்னெஞ்சுந் திருக்கடித்தானமு மவனுக்குப்பிறந்துடைய திருநகரியாயிருக்குமென்கிறார். ॥அ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— உள்ளத்துக்கொண்மினென்று கமயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினையுங்கோளென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஏத்துங்கோளென்றார், இப்பாட்டிலே நெஞ்சாலே நினைக்கவமையுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தாம்பெற்றஸம்ருத்திகளுக்கெல்லாம் நிதாநம் திருக்கடித்தானமென்னும்ப்ரீதியாலே அதைக்கொண்டாடாநின்றவிவர் அதோடொக்கத் தம்முடையநெஞ்சையு மவனுக்கிருப்பிடமாகச்சொல்லுகை யுக்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருத மநுஸரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனாலும் திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும் என்கிறவிரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவையர்த்த்யமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) தனதாயப்பதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறந்துடையவித்யாதியால்) பிறந்துடையது - தாயப்ராப்தமானது, திருக்கடித்தானமும் தம்முடையநெஞ்சமும் மற்றஸ்தலங்களிற்காட்டில் அவனுக்கு விசேஷாபிமாநவிஷயமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வையர்த்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விசேஷாபிமாநியாயிருக்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தை "திருக்கடித்தானத்துளாயர்க்கதிபதி யற்புத"னென் றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகையாலே இதுவையர்த்த்யமன்றோ

கூ—உகந்தருளினதேசம் ப்ராயேண ஸம்ஸாரிகளுக்கேயாயிருக்குமென்று திருவுள்ளம். வானவர்தாம்வந்து- நித்யஸூரிகள்தாங்களேவந்து, ஸம்ஸாரிஜநங்களுக்கு ஸௌலப்யமிருக்கிற ஸௌசீல்யதர்சனத்தாலே ஆச்சர்யராய்க்கொண்டு அவசராய்த் தாங்களேவந்துவென்றபடி. இங்குள்ளார் பரமபதத்துக்குப்போவது பரத்வத்தையநுபவிக்கைக்காக, அங்குள்ளாரிங்குவருவது ஸௌசீல்யாநுபவம் பண்ணுகைக்காக வென்றுகருத்து. நண்ணு- கிட்டாநின்றுள்ள, திருக்கடித்தானநகர்- அந்தநகரத்தை, இடர்கெட- உங்களுடைய து:கங்கள் எல்லாம்கெடும்படியாக, உள்ளத்துக்கொண்மின்- ஹ்ருதயத்திலேகொள்ளுங்கோள், மநஸ்ஸாலே ஸ்மரியுங்கோளென்றபடி. கொண்மினென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்யமகாரபரத்வே ணகாராதேச:. ॥எ॥

வான்- பரமபதமும், இந்நிலம்- இந்த பூமி, கடல்- க்ஷீரார்ணவம், எங்கெங்கும் முற்றும்- கண்ட கண்டவிடங்களெல்லாம், பரமபதபூமி க்ஷீரார்ணவங்களாகிற வெல்லாவிடங்களுமென்றபடி. தலைச்சிறந்து- தலையாகச்சிறந்து, தலையென்று உத்க்ருஷ்டம், சிறக்கை- அதிசயிதமாகை. மிகவும் ச்லாக்யங்களென்றபடி. எம்மாயற்கே- என்பக்கலிலே அதிநிவிஷ்டனான வாத்ஸல்யமூர்த்திக்கே, தானநகர்கள்- ஆவாஸஸ்தாநங்களான நகர்கள், ஆனவிடத்தும்- ஆனவிடத்திலேயும், அவை வாஸஸ்தாநங்களாயிருந்தாலும் என்றபடி. என்னெஞ்சும் திருக்கடித்தான நகரும்- ஸ்பஷ்டம். தனதாயப்பதி- தன்னுடைய தாயஸ்தாநம், தனக்கஸாதாரணமாய் தாயப்ராப்தமான ஸ்தாநமென்றபடி. இதையவன் தனக்கு தாயப்ராப்தஸ்தாநமாக அபிமாநித்திருக்கு மென்கை. ॥அ॥

மூ—தாயப்பதிகடலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்* மாயத்தினான்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை* தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்து* ளாயர்க்கதிபதியற்புதன்றானே* ॥௯॥

அற்புதனாராயணனரிவாமன* னிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சக* நற்புகழ்வேதியர்நான்மறைநின்றதிர்*

ஆ—(தாயப்பதிகள்) எல்லாமவனுக்குத் தாயப்பதிகளன்றோவென்னில்? அதப்படியேயாகிலும் திருக்கடித்தானமென்று லவன்திருவுள்ளம் விழுந்துகிடக்கும்படி ஆஸ்சர்யமென்கிறார். ॥௯॥

(அற்புதன்) இப்படி திருநாடு திருப்பாற்கடல்தடக்கமாகவுள்ள திருநகரிகளெல்லாவற்றிலு மத்யஸ்ரேஷ்டமாயிருந்த திருக்கடித்தானத்திலேநிற்பது மேவியிருப்பதென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௰॥

இ—வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேயாகிலுமென்று) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானமித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ஸ்லேஷத்தி லாஸக்தியாலே திருக்கடித்தானத்திலே யவன் விஸேஷாபிநிவேஸியாயிருக்குமென்று கருத்து. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

திருக்கடித்தானத்தை யவன் விஸேஷித்து விரும்பாநிற்குமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவிடத்தில் அத்தைவிரும்புகைக்கு நிபந்தநம் தம்மோடுஸம்ஸ்லேஷத்தி லாஸக்தியென்னுமிடம் கண்ணாலுமன்றிக்கே அபிப்ராயமாத்ரமாயிருக்கையாலே அதை வெளியிடுகிறதாகையா லிப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்குஸேஷமென்று ஸமதிகாட்டுகைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத்தை அநுவதிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கடித்தானத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

ஏ— தாய- தாயமான, தனக்கு நிரூபாதிகஸ்வமான வென்றபடி. பதிகள் எங்கெங்கும்- ஸ்தாநங்களெல்லாவற்றிலும், இதுக்கு வீற்றிருந்தானென்கிறதோடேயந்வயம். தலைச்சிறந்து- தலையாயிருக்குமதொருபடி. அதிஸயிதனாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்குமதொருபடி அதிஸயிதனா யென்றபடி. ஸர்வவிஷயஸௌஸீல்யாதிகுணஸாலியாயென்கை. மாயத்தினால்- ஆஸ்சர்யமான அபிநிவேஸத்தினாலே, அபிநிவேஸாநுபவஜ்ஞாநத்தாலே என்னுதல். “ஜ்ஞாநவயுநம்ஜ்ஞாந” மென்றதிறே. மன்னி- ஸ்திரமாய், விடாமலென்றபடி. வீற்று- வீறுமைபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், பரவ்யூஹாதிகளைப் போலன்றிக்கே ஸௌலப்யோத்கர்ஷத்தையுடையவனாயென்றபடி. இருந்தான்- எழுந்தருளி யிருந்தவனானவென்றபடி. தேசத்தமரர்- ஸுவர்ணமயஸத்தாலே தேஜஸ்விகளான நித்யஸூரிகளுடைய, திருக்கடித்தானத்துள் - அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான திருக்கடித்தானத்திலே, தானேயுறை - தானேநித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தானேஎன்றவதாரணத்துக்கு “நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகிஹ்ருதயே ரவௌ। மத்பக்தாயத்ர காயந்தி தத்ரதிஷ்டாமிநாரத” என்கிறபடியே மற்றஸ்தலங்களிலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு அவனுக்கிருப்பாய்த்தோன்றுகிறதில்லை, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமதுவே அவனுக்கிருப்பாகத் தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. ஆயர்க்கதிபதி - கோபாதிபதியானவன், அற்புதன் - ஆஸ்சர்யதன், திவ்யதேஸங்களெல்லாம் தனக்குத்தாயப்பதிகளாய் தானுமவற்றிலே வீறுபெற்றருளி யிராநிற்கச்செய்தேயு மென்னோடுஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு உறுப்பானதிலமென்று திருக்கடித்தானத்தை விஸேஷித்து விரும்பாநிற்கிறவ ஆஸ்சர்யசர்யாதனன்றோவென்றபடி. ॥௯॥

அற்புதன் - ஆஸ்சர்யதனை, ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனானவென்றபடி. நாராயணன் — ஸகீபரைக்கைவிடாதபடி வாத்ஸல்யாதிகுணஸாலியான, அரி - ஹரியான, ஸாநுபவப்ராதிபந்தகஹரனானவென்றபடி. வாமனன் - தானர்த்தியாய்ப்பிறந்தாகிலு மாஸ்ரிதருடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிவர்த்தித்துக்கொடுக்குமவனான வெம்பெருமான், நிற்பது - வஸிப்பது, இதுக்குத் திருக்கடித்தானமென்கிறதோடேயந்வயம. நற்புகழ் - நல்லபுகழையுடையவர்களான, நல புகழ்என்கிறவிடத்திலே லகாரஸம்பந்தாரவரோஹஸ்சேஷ:. புகழ் - கீர்த்தி, அநந்யப்ரயோஜநர்களென்கிற கீர்த்தியையுடையவர்களானவென்றபடி. வேதியர் - வைதிகர்களுடைய, நான்மறை - நாலுவேதங்கள், அவர்களாலே உச்சரிக்கப்படுகிற நாலுவேதங்களென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி, அதிர் - அதிராநிற்கிற, முழங்குகிற

மூ— கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே* ॥௰॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிரு* மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாலோடமுதன்னவாயிரத்
திப்பத்து* மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(சோலை) சோலைத்திருக்கடித்தானத்துறைதிருமால் கவிக்கு ப்ரதிவாத்யன், மதிள்குருகூர்ச்சடகோப
ன் கவிபாடுகிறான், ஆறுவிவையெய்நனேயிருக்கிறன, இவைவல்லாரை எம்பெருமானொருக்ஷணமபிரியில
ஸீகமாட்டானென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— பாலோடமுதன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுவிதுரீயால்) ஆறுவென்றது உ
விஷயமும திஸாரமாய் வக்தாவும த்ருணாவகாரான பின்புஎன்றபடி. எநஙனேயிருக்கிறனவென்றது- இதி
னுடையவாரஸ்ய ஸ்வாதநஸ்ரோவரமென்றபடி. வைகுந்தத்திருத்துமென்கிறவதிங்களுக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானிதுரீயால்) ॥௧௧॥

ஈ—வென்றபடி. கற்பகச்சோலை - கல்பகவநங்களையுடைத்தான, திருக்கடித்தானம் - இது ஸஹ்ருத்ருதேசத்வ்ரு
தமெ, திருக்கடித்தானத்திலேயென்றபடி. மேவியிருப்பது - ஆஸ்ரிதத்திருப்பது, திருக்கடித்தானத்திலிருப்பு
க்கு ஸமமாக உத்தேஸித்திருப்பதுஎன்றபடி. என்னெஞ்சகம்- என்நெஞ்சிலுள், அகம் - உள், என்னெஞ்சிலே
வந்துபுகுந்தருளுகைக்காகத் திருக்கடித்தானத்திலே ஸந்நிவிஷ்டனாயிருக்கிறானென்றுகருத்து. ॥௰॥

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து - உத்யாநவநங்களையுடைத்தான திருக்கடித்தானத்திலே, உறை - நித்யம்
வஸிக்கிற, திருமாலை - ஸ்ரீபதியை, மால் - ஸ்வாமீ, உக்திஸ்ருதிவிஶேஷ:. மதிள்குருகூர் - ப்ராகார
ங்களையுடைத்தான திருநகரியிலே, ஸம்ஸாரதுர்ஜிதம் புகவொண்ணாதபடி ரக்ஷையையுடைத்தான திரு
நகரியிலிருக்கிறவென்றபடி. சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாருடைய ஸூக்திபான. "ரஸோவைஸ: ...
ணீதம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீபதிவிஷயமாய் ஆழ்வாருளிச்செய்ததாகையாலே நிரதிஶயகல்யாணமானவெ
ன்று பட்டதாத்பர்யம். பாலோடமுது - க்ஷீரத்தோடேகூடின அம்ருதத்துக்கு, அன்ன - ஸத்ருஶமான, இது
பத்துகருவிஶேஷணம். பாலென்கிறது - திருக்கடித்தானத்துறை திருமாலாகிறவாஸ்துத்தை, அமுதெனகிற
து - சடகோபன்சொல்லாகிற வாவகத்தை, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும்,
ஸகாரத்தாவிவை ஸநேத்ராநந்தஸந்தோஷமாய்க்கொண்டு காரங்காரங்களென்றுதோற்றுகிறது. வியந்து- விஸ்மய
ப்பட்டு, ஸம்ஸாரத்திலே நம்மை ஸஹ்ருவிப்பாளொருவனுண்டாவதே! என்று விஸ்மயப்பட்டென்றபடி. மேலை
வைகுந்தத்து — உத்தமமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, இருத்தும் - ப்ரதிஷ்டிதராக்கும், ஸாநராவ்ருத்திரஹி
தராக்குமென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுக்கு க்ஷணவிஶ்லேஷாஸஹ்யப்ரியதராக்குமென்கை. இத்திரு
வாய்மொழியில் ஸம்ஶயமுடையாரைஉத்தேஶ:. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸாயஸ்ரீதேஶிகாசார்யாநாஜஹஸாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(எல்லியுங்காலை)

ஸாந்த்ராச்சீ(ஹ்ரீ)த்ராஸஸ்ய ஸ்ரீதஸ்ருதிஶயநாக ஸ்ரீஜ்ஞகஸஹாவ
தாஸ்யேப்ரவக்ரியகர்த்தாரமணஹஜநாசேஷரிவிஷ்யம்ஸககாக ।
ஶௌரிஸ்ஸாதுஶேஷாவிஜதவிஷயதாசஸ்ஷ்ஸுக்தககாக
ஸப்ரகாராஸ்ஸாதகாஸஸ்வதவிதாணைஸஜ்ஜத்ரஸக்ருஷ்ணம் ॥௬௭॥

(ஸாந்த்ராச்சீ(ஹ்ரீ)த்ராஸஸ்ய) அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி - ஸுஶீதமான திருத்துழாய்மாலையாலே
அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்ரீதஸ்ருதிஶயநாக) என்னுடைச்சிந்தையு மொருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்

ஞா—தா—பிரான் - ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ருத்தியத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா வாக்) திருவமர்மார்வன் - பெரியபிராட்டியார் பொருந்திவஸிக்கிற திருமார்வையுடையவனாகையாலும், (ஆஶ்ரித பக்ஷபாதி யக்வாக்) மாயபபிரானென் - ஆஶ்சர்யமாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வஹஜநாக்) கோயிலகொள்தெய்வமெல்லாந்தொழ - நித்யஸூரிகளாலே நிரந்தரம் ஸேவிக்கப்படுகையாலும், (தெவதி ப்ராஸகவாக்) மதுசூதவம்மானுறை - விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனாகையாலும், (மௌநிதவாக்) உள்ளத்து ககோவிந்தன் - ஸர்வஸௌலப்யனாகையாலும், (அஶேஷாதிதவிஷயநொழ்ஷஸ்துதகவாக்) வானின்னில ங்கடவித்ருஷி - வாமநவ்யாஜேக்ஷீரணார்வாதிநிக்காட்டியும் ஆஶ்ரிதருடையமேநஸ்ஸை ஈத்ருஶாதிதஸ்பு ஹமாகவுடையனாகையாலும், (ஸர்வாகாராஸ்ரதகவாக்) ஆபர்க்கதிபதியற்புதன்றனே - ஸர்வஸ்வீகாரத் தாலு மாஶ்பர்ஹமுதனாகையாலும், ஸர்வஸ்வீகாரத்தாலுமென்கிறவித்தை விவரணம்பண்ணுகிறது. “அற் புதநாராயணனரிவாமனன்” என்றுமேலிற்பாட்டு, தன்னுமேலஸ்பஷ்டமான நாரத்தைத்தான் வாஸஸ்தாநமாகவு டையனாவது, விராஜங்களான விரணடுவடிவைக்கொண்டு விரோதியைநிரஸிப்பது, சிறுகாலைக்காட்டி பெரியகாலாலேயளப்பது, இபபடிகளால் திருக்கடித்தானத் தெம்பெருமா னாஶ்ரிதருக்கு ஸுலபவிதரண த்திலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்று “எல்லியுங்காலை” என்கிற உபாகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தரு ளினாரென்கிறார். ||க௬௯||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இருத்தும்வியந்து) இப்படியென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளுகிறான், நான்தன்னைப்பிரிந்து பட்டபாடெல்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— மாயக்கூத்தனில் தமக்கோடின விடாயெல்லாம்மாற்றுகைக்காக எழுந்தருளின வெம்பெருமான்தம்பக் கல்செய்கிற அநுபவ ஸவிஶேஷஸம்ஸ்லேஷங்களை ஸ்ருதிஶயத்தாலே ஆஶ்லேஷித்துக்கொண்டநுபவிக் கத்தொடங்கின ஆழ்வார் அவற்றில திருக்கடித்தானத்துநின்று செய்தருளின சிலஅநுபவ ஸவிஶேஷங்களை யேழத்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுபவித்து ததநந்தரமவன் செய்தருளாநின்றதாய் தமக்கு ஸாக்ஷாத்த்ஸ்ப ஷ்யமான ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷாநுபவாநுபவத்தை யித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம் ஙதிஸ்பஷ்டயென்று வ்யாஜபுக்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்று) இப்படியென்றது - கீழ்த் திருவாய்மொழியிலுக்தரீத்யாஎன்றபடி. அதாவது:— தான் ஸோத்தரகவெழுந்தருளினால தத்க்ஷணஸம்ப ஜ்ஞாதநிரப்பேக்ஷப்ரீதிவெள்ளமெனக்கு ஸாத்மியாதெனறுபார்த்து ஸமிதியெழுந்தருளாதே திருக்கடித்தான த்தில்நின்று தானெழுந்தருளினப்ரீதியை எனக்கு ஸாத்மிப்பித்தருளியென்றபடி. “என்னைத்தன்பொன்னடிக்கீ ழிருத்தும்” என்கிறவித்தாலும், கருத்தையுறவீற்றிருநதா” னென்கிறவித்தாலும் நான் வாஞ்சாஸம்ஶ்லேஷ த்தைபவேக்ஷித்தால் தானென்மேநஸ்ஸிலே புகுந்திராநின்றானென் றிப்பாட்டுக்குப் பொருளாகததோற்றுகிறதா கையாலே “ஶ்ரோத்ரவ்யஷ்டகோவிதாராநவஷ்ட” என்கிற உபாஸம்ஹாரகாரம்போலே இப்பாட்டும் உபாஸம் ஹாரகாரமாய்த்தோற்றுகிறவிது “பொருத்தமுடைவாமன” னென்று அவனுக்கு ஸ்நேஹமயிகவுஞ்சொல்லுகிற வித்தோடுவிராஜமன்றோவென்ன? “என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழ்” நிதாநிவாகத்துக்குத் தமக்குள்ளஸ்வாஸ்ஸ ஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷையைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கீழ் தாம்பட்டவ்யஸநாதிஶயத்தை ஸ்வா ஹாஸம்ஹாரமாக அநுபவித்தமேவத்தாலே “எனக்கவன்பக்கலுள்ள ஆஸக்தியைக்காட்டிலு மவனுக்கென் பக்க லாஸக்தி ஸஹஸ்ரகுணமதிகமாயிராநின்றதென்கையிலே தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லையென் றுகாட்டுகிறார் (என்னெஞ்சிலேஉத்ருஷி பட்டுஎன்னுமளவாலே) இவ்வநுவாதத்திற்கு ஸ்வாஸம்ஹார ஸம்பாட்டின்ஶ்வாரஸ்யத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. புகுந்தருளுகிறானென்றது— க்ரியாவஷமன்று, புகுந்

மூ— இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்* றருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்குப்*
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்* கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே* ||க||

ஆ— ஸர்வமொன்றன்றென்னும்படி தானென்னைப்பிரிந்துவ்யஸநப்பட்டு ஒருவண்ணமென்னைக்கண்டுகொண்டு புகுந்து ஸந்நிஹிதனாயிருந்தருளினான், ஒருவனுடைய ப்ரணயித்வமிருக்கும்படியென்? இவனையாகாதே நான் இதுவே பொருத்தமென்று சொல்லிற்றென்கிறார். ||க||

(இருந்தான்) என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகிறான், என்னுடைய ஸகலகரணங்களு மிப்ரமாணமல்லது மற்றொரு

இ—தருளுகிறவனென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

ஒன்றன்றென்னும்படியென்றது - இதொருவ்யஸநமன்றென்று சொல்லலாம்படியென்கை. ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரைப்பிரிகையாவது - தன்னையிவர் அநுபவியாதவஸரத்தில் தனக்கிவரோடு ஸாத்ம்யமன்றிக்கேயொழிகை, ஜகத்திலும் காமுகனுக்குவிரஹமாவது காமினியினுடைய ஸம்ச்லேஷவ்யாஸங்கத்தால் பிறந்த ஸாத்ம்யஹாநியிறே! வீற்றிருந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிஹிதனாயித்யாதியால்) பொருத்தமுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனுடையவித்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தாலே மாயக்கூத்தனில் தாமபேக்ஷித்த பாஹ்யஸம்ச்லேஷம்பெறாது ஜீவிக்கவில்லையேயாகிலும் ஆச்ரிதஸௌலப்யப்போந்த தம்முடைய அத்யந்தநிகர்ஷத்தையும் ஸர்வேச்வரன்தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்பாராதே தம்பக்கலபிநிவிஷ்டனாயிருக்கும்படிகளைக்கண்டு தஜ்ஜநிதநிரவதிகஹர்ஷத்தாலே இம்மாநஸஸம்ச்லேஷமாத்ரத்திலு மவனையிப்படி கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் "ஹ்ருதிஸ்தக" மென்கிறஹ்ருதயகமந மித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸந்நிவேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்ரமாணமென்றது- இந்தப்ரணயித்வப்ரமாணமென்றபடி. மற்றொருப்ரமாணமென்றது - இங்கு ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணமாயாதி ப்ராக்ருதப்ரமாணவராம். இப்ரமாணத்தை யநுபவிக்கும்போது தஜ்ஜநிதநிரவதிகநிவ்ருத்தியாலே பாஹ்யகரணங்களும் ஸவிஷயாபேக்ஷையில்லாமல் அத்யந்ததத்பரங்களாம்படியென்கை. பெருந்தாளித்யாதி

பா— என்னை- தன் விரஹத்தில ப்ராணதாரணமஸம்பாவிதனை யென்னை, இதுக்கு இருத்து மென்கிறதோடே அந்வயம். வியந்து- விஸ்மயப்பட்டு, இந்த ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்திலே நம்மை அபேக்ஷிப்பானொருவனுண்டாவதேயென்று விஸ்மயப்பட்டு என்றபடி. தன்பொன்னடிக்கீழ்- தன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளின்கீழே, இருத்தும் என்று- ப்ரதிஷ்டிதனாக்கி யருளுவனென்றத்யவஸித்து, அருத்தித்து- அர்த்தித்து, இதுக்கு அழைத்தேற்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எனைத்து- அநேகமாக, ஓர்- ஒருபடிப்பட்டவையான, ஏகாகாரங்களானவென்றபடி. பஹுஸம்வத்ஸரம் ப்ரதிச்லேஷ ஸம்வபேக்ஷங்களான என்கை. பலநாள்- அஸங்க்யாத திநங்கள்தோறும், மாயக்கூத்தனில் நாளும்நாளுமென்றதை அநுவதிக்கிறபடி. அழைத்தேற்கு- ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனுயிருக்கிற வெனக்காக, ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக் காலென்கிறதை யநுவதிக்கிறபடி. இது வ்யாஜமாத்ரம், நாமிவனுடைய ப்ரணயித்வத்தையறியாதே இவன் விளம்பித்தானாகவும் நாமுபேக்ஷித்தோமாகவும் நினைத்து ஆக்ரந்தநம்பண்ணி என்னகார்யஞ்செய்தோமென்று மதம். இப்படி ஆக்ரந்தநம் பண்ணினவனுயிருக்கிறவென்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வென்றபடி. பொருத்தமுடை- ப்ரணயித்வத்தை யுடையவனான, வாமனன்- ஸ்ரீவாமநனானவன், தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத்தான் அர்த்தியாயிருக்குமவனை நானர்த்தித்து என்செய்தேனேனென்று கருத்து. தான்கண்டுகொண்டு- என்னைக் காணப்பெறாதே வ்யஸநப்பட்டதான் ஜந்மதரித்ரனானவன் நிதியைக்கண்டாப்போலே யென்னைக்காணப்பெற்று, என்தன்கருத்தை- என்னுடைய ஆசயத்தை; தன்சப்தம் ஸ்வார்த்தே. என்னுடைய மநஸ்ஸையென்றபடி, புகுந்து- ப்ரவேசித்து, உற- உறுதியாக, ஸ்தைர்யமாகவென்றபடி. வீற்றிருந்தான்- வீறுபெற்றிருந்தான், வீறு- உத்கர்ஷம், தத்ஸம்ச்லேஷ ஜநிதஹர்ஷத்தாலே ஸந்நிஹிதனாயெழுந்தருளியிருந்தானென்றபடி. ||க||

மூ — இருந்தான் கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளுந்* திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்ந்தறமன்னிப்* பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்* தருந்தானருள்தானினியானறியேனே* ॥௨॥

ஆ — ஶரணமறியாததொருபடி யிருந்தருளினான், ஆதலாலதின்மேலில்லை யென்னும்படி பண்டெனக்குச்செய்தருளினவருளை யோரருளாகமதியேனென்கிறார். ॥௨॥

(அருள்தான்) என்னுள்ளேயிருந்தருளின இவ்வருளல்லது மற்றோரருளை நானோரருளாகமதியேன் அவனும்

இ — அருள்தானித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) "ஸ்வ ப்ரயோஜநாபேக்ஷா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவியதாகையாலே யிதின்மேலில்லையென்கிறவர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலே ஸூசிதமென்றுகருத்து. எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருக்குச்செய்ததெல்லா மிவர்தமக்குச்செய்ததாக நினைத்திருப்பாரொருவராகையாலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச் செய்தருளினதெனக்கென்கிறாரென்றுகருத்து. யானறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓரருளாகவித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

நானிப்படி யவனென்பக்கல்பண்ணுகிற வ்யாமோஹத்தைக்காட்டில் வேறொருக்ருபையை மதியேனென்று இருந்தாப்போலே அவனுமென்பக்கல் பண்ணுகிறப்போலே மற்றொன்றிலு மாஸக்திபண்ணுகிறானில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக "அருள்தானினியானறியே"னென்று கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதிக்கிறாரென்று நினைத்

ப — எனது- ஸ்வீயமான, ஏழை- சபலமான, கண்ட விஷயங்களெல்லாத்திலும் சபலமானவென்றபடி. நெஞ்சு- மநஸ்ஸை. ஆளும்- ஆளாநிற்குமவரான, "விஷயேஷ்வதிஸந்தேஹ ஶ்ரவணாயே விப்ரஸம்விக்ஷேபாதே நாவகிரிக்ஷேபோ நாநாவிதேய ஶப்தம் ஶ்ரோதே" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வகார்யங்களிலே ப்ரவர்த்தகராகவிருக்குமவரான வென்றபடி. திருந்தாத- ஸத்பத்திலேப்ரவர்த்திக்கஶக்யமல்லாதவரான, எத்தனையேனும் ஶக்தர்கள் நிக்ரஹிக்கப்புக்காலும் நிக்ரஹிக்கஶக்யமல்லாதவரான வென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணரான, ஸத்திலே நிஸ்ஸாமர்த்யகரான வென்றபடி. ஐவரை- பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற ஶத்ருக்களை, ஸ்த்ரீயை ஸ்தீர்பமிதீயஸ, இவை உபஜீவ்யங்களாய்க்கொண்டு படுத்தினபாடுகளை நினைத்து இவற்றை சேதநஸமாதியாலே ஐவரென்று நிர்தேஶிக்கிறார். தேய்ந்து- க்ஷயித்து, அற- நஶிக்கும்படி, ஶப்தாதிவிஷயங்களிலாஸக்திமாண்டு நிவ்ருத்தவ்யாபாரங்களாயடங்கும்படி யென்கை. ஸமவஸ்தங்களும் ஶரணாகதரான நிவ்ருத்தஸ்வ விஷயாநுபவ விஷ்ணுஷங்களாகும்படியென்று தாத்பர்யம். மன்னி- ஸ்திரனாய், என்னெஞ்சிலே ப்ரதிஷ்டிதனாயென்றபடி. கண்டுகொண்டு- பார்த்துக்கொண்டு, உபிஶ்ரன்யமநோஹமுண்டானால் அதைப்பார்த்துக்கொண்டேயிருக்குமாப்போலே "ஸோவநஸ்ராவித்வலகி" என்கிறபடியே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டென்றபடி. இருந்தான் – ஸ்திதம், பெருந்தாள் – பெருந்தாளையுடைத்தான, தாள் – கால், உத்தம்பமநோஸம்பாதகமானவென்றபடி. ஶைலஸம்மோஹம் க்ராஹக்ரஸ்தமஜநிதஸ்வேதேந பொறுக்கமாட்டாமைக்கு ஹேதுவென்றுகருத்து. களிற்றுக்கு - கஜத்துக்கு, களிறு - கஜம், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கென்றபடி. அருள்செய்த - க்ருபைபண்ணினவனான, பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரன், தான்தருமென்று மாறியநயிப்பது. தான்- ஸ்வயமேவ, கருடவ்ரதாதிகளன்றிக்கேயென்றபடி. தருமருள் - தான்தந்தருளினக்ருபையையும், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் செய்தருளின க்ருபையையுமென்றபடி. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு க்ருபைகொடுத்தது தமக்குத்தந்ததாகத் தோற்றுகையாலே தருமருளென்கிறார். தருமருளென்றது தந்தவருளென்றபடி. தருமென்கிறவர்த்தமாநநிர்தேஶம் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்பக்க லுபகாரகமான க்ருபைக்கு யாவதாத்மபாவி அநுவ்ருத்தியுண்டென்றதநார்த்தம். அருள்தானென்கிற தான்ஶப்தம் வ்யாவர்த்தகம். இந்தக்ருபை லோகத்திலேதான் பண்ணின க்ருபையெல்லாத்திலு மதிகமாயிருந்தாலுமென்றபடி. இனி - இப்படியவஸ்தமுந்திருக்கும்படி என்பக்கல் க்ருபைபண்ணினபின்பு, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக எண்ணுகிறிலேனென்றபடி. சிலநாளொருஸரஸ்ஸிலே ஒருமுதலையாலேகொள்ளப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான்பக்கல் அருளினது ஸஹஸ்ரவர்ஷபர்யந்தம் த்யாகாதிநாஶமதத்திலே ஐந்துமுதலைகளாலே நலிவுண்ட வென்பக்கலருளினதோடொக்குமோ வென்றுகருத்து. ॥௩॥

மூ—அருள்தானினியானறியேனவனென்னுள்* இருள்தானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லால்* பொருள்தானெனின்மூவுலகும்பொருளல்ல* மருள்தானீதோமாயமயக்குமயக்கே* ॥௩॥

ஆ—மென்னுள்ளேயிருந்தருளின விவ்விருப்பல்லது மற்றும் ஸர்வகாரணமான ஸம்பந்தங்களையும் திருநாட்டையு மொருபொருளாக மதியானென்று, இப்படி யெம்பெருமானுக்குத்தம்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேசத்தைப்பேசி தம்முடைய நிகர்ஷத்தையநுஸந்தித்து ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தி நிர்வேசவிஷயமாரு தேவஸ்வபாவத்தானது எனக்குஸம்பவியாது, என்னுடைய ஜ்ஞானமோதல் அவனென்னை ஜ்ஞாபிப்பித்தானுதல் அல்லதிதுகூடாதென்கிறார். ௩॥ (மாயமயக்கு) நிரவதிகவாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தையுடையனுயிருந்தவனே என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்

இ—ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளே இத்யாதியால்) இதுவல்லான் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமென்னுள்ளேயித்யாதியால்) இப்படியவனுடைய ப்ரணயித்வகுணத்தாலே ஸந்தோஷிக்கிறவிவர் மருள்தானித்யாதியாலே இதுபொய்யென்றுசங்கித்தது ஸம்மதமன்றோவென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸத்யஸங்கல்பனான வென்பக்கலித்தனை யபிநிவேசஞ்செய்தருளுகிறவிது என்னவாச்சர்யமென்று இப்படியுள்ளநிகர்ஷம் ப்ரஸித்தமாகையால் ஸந்தேஹிக்கிறாரென்றுகருத்து. தாத்பர்யவாக்யத்தி லபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசக்தியித்யாதியால்) மருள்தானீதோவென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மாயவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனென்னையித்யாதியால்) ராக்ஷஸராஜ்யமத்யமான அசோகவநிகையின்நடுவே ராஜகீயத்தைப்பண்ணிக் கொண்டுவந்த திருவடியைக்கண்டருளி மிகவும்ஹ்ருஷ்டையான ஜநகராஜன்திருமகளார் ஸம்பவங்களாயிருப்பாரித் தேசத்தில்வரக்கூடாது, ஆனபின்பு "கிஞ்சஸ்யாத் ஸ்வப்நதோஷோயம் ஸஹஸா கதசித்விபம் । உந்மத்தஜோவிகாரோவா ஸ்யாதியம் ம்ருகத்ருஷ்ணிகா" என்று ஸ்வப்நதோஷாதிகளிலே யொன்றென்று ஸந்தேஹமேற்கொண்டு பண்ணினாப்போலே யிவரும ஸம்சயம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ௩॥

நாலாம்பாட்டு.

ஆபன்னதம்மானென்கிறவடிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ப்ரமேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) தூயசுடர்ச்சோதி என்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஸ— இனிதாமென்றுமாறியதுபிப்பது. இனிதான் - இதுக்குமேல், அருள் - க்ருபையை, என்னுள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த விதிற்காட்டில் வ்யதிரிக்தமாயிருக்கிற க்ருபையையென்றபடி. யானறியேன் - நானொருக்ருபையாகவெண்ணுகிறிலேன், இத்தாலித்தனை ஸந்நிவேசமேதென்ன அவ்வஸந்நிவேசத்தைச்சொல்லுகைக்காகத் தம்நெஞ்சிலவனிருந்ததை யநுபவிக்கிறார். அவன் - என்பக்கல் ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வரன், என்னுள் — என்பக்கலுள்ளவையான, இருள்தான் - ஸம்ஸாரங்களெல்லாம். ஏகவசநமேகபதமாகையாலே தானென்கிறதிங்கே காரகாஸ்வபாவம். ஸஜாதீயமாரமெல்லாமென்றபடி. அற - அற்றுப்போம்படி, வீற்றிருந்தான் - ஸாம்ராஜ்யம்பெற்றாப்போலே ஸர்வேச்வரனாயிருந்தருளினான், இதுவல்லால்- என்னெஞ்சிலிருந்தருளுகிற விதுவல்லது, பொருள்தான்- பொருளுண்டோ, புருஷார்த்தமுண்டோவென்றபடி. இங்குதான்சப்தம் வாக்யாலங்காரமாய்க்கொண்டு விசாரவாசகம் எனில் - என்றுவிசாரிக்கில், என்னெஞ்சிலிருந்த விருப்பிற்காட்டி லவனுக்கு வேறொருபுருஷார்த்தமுண்டோவென்று நிரூபித்துப்பார்க்கிலென்று வாக்யார்த்தம். மூவுலகும் - த்ரிவிதசேதநமும், உலகு - லோகம், லோக்யதஇதிலோகம்வஸ்து, த்ரிவிதவிதசேதநமுமென்றபடி. பொருளல்ல - அவனுக்கொருபுருஷார்த்தமு மன்று, என்னெஞ்சிலிருப்பொழிய உபயவிபூதியையு மொருபுருஷார்த்தமாக நினைக்கிறானில்லையென்றபடி. ஈது - என்பக்கலித்தனை ஸந்நிவேசமாக அவனநுஸந்திக்கிறவிது, இதுவென்கிறதற்கு ஈதென்றுதீர்க்கமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு, மருள்தானோ - ப்ராந்தானோ, மாய - ஆச்சர்யங்களையுடைய, மயக்கு - மோஹநங்களாலே, ஓகாரத்தைப்பந்துஷமித்து மயக்கோவென்றநுவிப்பது. மோஹிப்பிக்கைக்காக வவன்தானோவென்றபடி, ஸதவஸ்தாவதாரசேஷ்டிதாலெனக்கிப்படி தோற்றுகிறதோ, அன்றிக்கே மாயக்கூத்தனின் னென்னுடைய ஸ்வரூபத்தை நிறுத்துகைக்காக அவன்தானென்னை ஜ்ஞாபிக்கிறானோ வென்றபடி.

௪॥

மூ—மாயமயக்குமயக்கானென்னைவஞ்சித்* தாயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான்* தூயச்சுடர்ச்சோதிதனதென்னுள்வைத்தான்* தேசந்திகழுந்தன்திருவருள்செய்தே* ||௪||
திகழுந்தன்திருவருள்செய்துலகத்தார்* புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுட்* டிகழுமணிக்குன்ற

ஆ— பார்த்தென்திறத்துப்பொய்செய்தநளான், ஆதலால் ஸுப்ரத்யக்ஷமான வவன்திருவடிவை யென்னுள்ளே ஸர்வலோகமுமறியும்படி மெய்யேவைத்தருளினனென்கிறார். ||௪||

(திகழும்) லோகமெல்லாமறியும்படி என்னுள்ளேயிருந்தருளின வத்தனையேயோ, இப்புகழையே லோகமெல்லாம்புகழும்படியாகவு மிருந்தருளினன், இருந்தருளுகிறான் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மென்னுடையநிகர்ஷத்தையும் பார்த்து "நானத்தைவிட்டகலுகிறேன்" என்னும்பயத்தாலே நான்தன்னைவிடமாட்

இ— மருளிசெய்கிறார் (ஸேயத்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகமுமறியும்படியென்று) மயக்கானென்கிறவித்தால் ஸூசித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (மெய்யேயென்று) ||௪||

* ஐந்தாம்பாட்டு *

திகழுந்தன்திருவருள்செய்தென்றது கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன குணத்திற்காட்டில் அதிகமான குணஞ்சொல்லுகைக்காக வத்தைப்ரநுவதித்தபடியென்று நினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகமித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும். உலகத்தாரித்யாதி தந்து ஐதிஹ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்புகழையேயித்யாதியால்) பாட்டிலே நின்றுனிதந்த ஏகவாக்யமாயிருந்தாலும் லோகமெல்லாம்புகழும்படியிருந்தருளுகையும் தன்னழகைக்காட்டி வசீகரிக்கையுமாகிற வர்த்தத்தி லிவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வ்யாக்யானத்திலே இருந்தருளினனென்றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணியருளினார். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இருந்தருளுகிறானித்யாதி கொண்

ஸ— அமரர்க்கு- நித்யஸூரிகளுக்கு, அரியேறு- ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டனென்ன, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி. ஏறு- வ்ருஷபம், ராஜாதிராஜனென்றபடி. ஆயன்- இப்படி ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்துவைத்து அறிவில்லாத விடையர்க்கு ஸஜாதீயனாயவதரித்தவனென, எனதம்மான்- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வெனக்குந்த ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தென்னை வசீகரித்தடிமைகொண்ட ஸ்வாமியானவன், என்னைவஞ்சித்து- தன்திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரனானவென்னை வஞ்சித்து, மாயமயக்கு- க்ஷுத்ரங்களான வ்யவஸாயநங்களாலே, மயக்கான்- ப்ரமிப்பியான், அவன் ஸௌஶீல்யாதிபாகைபாலும் நான் தன்னைநம்புமவனானையாலேயுமென்னைவஞ்சித்து ப்ரமிப்பியானென்றபடி. க்ஷுத்ரவிஷயங்களான ஶப்தாதிகளையிறே வஞ்சித்து ப்ரமிப்பிப்பது என்று கருத்து. தேசந்திகழும்- தேசமெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கும்படியான, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாம்படியான வென்றபடி. தந்திருவருள்செய்து- மற்றொருவர்க்கன்றிக்கேதனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்பக்கலிலே செய்தருளி, தனது- தனக்கஸாதாரணமான, தூய- பாவநமான, ஸுப்ரத்யக்ஷமானவென்றபடி. சுடர்ச்சோதி- சுடரையுடைத்தான ஜ்யோதிஸ்ஸை, [illegible]. சுடர்- ப்ரபை, ப்ரபாஸமியாய் அப்ராக்ருதஜ்யோதிர்மயமான திவ்யவிக்ரஹத்தை, என்னுள்ளே வைத்தான்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளினான். ||௫||

திகழும்- ஸர்வலோகங்களிலும் ப்ரகாஶிக்கும்படியான, தன்திருவருள்செய்து- தனக்கே அஸாதாரணமான க்ருபையை யென்விஷயத்திலே செய்தருளி, உலகத்தார் புகழும்- என்பக்கல் தான்செய்தருளின ஸந்நிவேஶத்தைக்கண்டு லோகத்தார் ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற, அது- அநந்தப்ரஸித்தமான, புகழ்- ஸ்தோத்ரத்தை, தான்- என்பக்கல ஸந்நிவிஷ்டனானதான், காட்டித்தந்து- எனக்கு ப்ரகாஶிப்பித்தருளி, ஸர்வேஶ்வரனுக்கொரு சேதநன்பக்கலித்தனை ஸந்நிவேஶமுண்டாவதேயிதென்ன வாஶ்சர்யமென்று லோகத்தாரெல்லாம் நானறியக்கொண்டாடும்படி செய்தருளியென்று தாத்பர்யம், என்னுள்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, இதுக்கு நின்றனென்கிறத்தோடே யந்வயம். திகழும்- விளங்காநின்றுள்ள, மணிக்குன்றமொன்றேயொத்து- ஒரு ரத்நபர்வதத்துக்கு ஸத்ருஶனாய், ஒன்றேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ஸ்வீயமான ஸ்தலமாகிற ஸ்தாநத்தைப்பெற்று ஸௌஹார்த்தம்பெற்றாப்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலமான விக்ரஹஸாலி யாக்கொண்டு ப்ரேமாதிஶயத்தாலே அத்தைவிட்டு வஸிக்கமாட்டாமல் நிற்கையாலே இந்த்ரநீலவ

மொன்றேபொத்துகின்றான்* புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே* ||ரு||

பொருண்மற்றெனக்குமோர்பொருடன்னிற்சீர்க்கத்* தருமேற்பின்னையார்க்கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்*
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோல்* திருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே* ||சு||

ஆ— டாதபடியாகத் தன்னைக்காட்டி யென்னைவசீகரித்துக்கொண்டருளின புகழல்லது மற்றவனுடையபுகழையொருபுகழாகமதியேனென்கிறார். ||ரு||

(பொருண்மற்றெனக்கும்) தானாகிறஸம்பத்தையொழிய வேறேசிறியதொருஸம்பத்தை யெனக்குத்தந்தால் நிரவதிகஸம்பத்தையுடையனான தன்னை வேறுகொள்வாரில்லையென்று இப்படிதன்னையெனக்கு

இ— டருளினவென்னுமளவாலே) இருந்தருளுகிறானென்றது - இருந்தருளுகிறவென்றபடி. இதுக்குககாட்டி வசீகரித்துக்கொண்டருளின இரண்டிடத்திலுமந்வயம். ||ரு||

* ஆறும்பாட்டு. *

மற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானாகிறவித்யாதியால்) சீர்க்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிறியதென்று) ஓர்பொருளென்கிறதற்குத் தருமேலென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸம்பத்தையித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) பின்னையார்க்கித்யாதிவாக்யம் க்ஷேபரூபமென்றுநினைத்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் க்ஷேபரூபமன்றிக்கே யதாஶ்ருதமாகில் பாட்டிலெம்பெருமானுக் கொருகுணம்சொல்லிற்றாகாமையாலிது ப்ரகரணத்துக்குச்சேராதொழியும். தம்மையொழிய ஸமஸ்தகுண

ப— ஸந்நிஹனைப் என்றபடி. நின்றான்- ஸ்ரீரங்கபிராநின்றான். மற்று- இதல்லது, இப்படி யென்னெஞ்சிலே யிருந்தருளின விம்ஶேஷகுணமல்லது என்றபடி. எனக்குமென்கிற (உகாரத்தை) உம்மை) புகழும்புக ழென்கிற தோடே அந்வயிப்பது. புகழும்புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுகிற குணமும், லோகத்தாராலே ஸ்லாகிக்கப்படுகிற வேறொருகுணமுமென்றபடி, புகழுமென்கிறவிடத்தில் உகாரம் புகழுக்கு அதிக்ஷுத்ரத்வத்யோதநார்த்தம், எனக்கு- இக்குணத்தை யறிந்தவெனக்கு, ஓர்பொருளே- ஒரு வஸ்துவோ. ||ரு||

பொருள் தன்னில்- பதார்த்தங்களுக்குள்ளே, பொருள்- பதார்த்தம், தன் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவங்கள், மற்று- வ்யதிரிக்தமான, தானாகிற பதார்த்தத்திற்காட்டில் வேறானவென்றபடி. ஓர் பொருள்- ஒரு பதார்த்தத்தை, ஐஶ்வர்யாதிகளிலே யொருபதார்த்தத்தை யென்றபடி. எனக்கும்- அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கும், இதற்குத்தருமென்கிறதோடே யந்வயம். சீர்க்க- சீர்மையாக, ஶ்லாக்யமாக வென்றபடி. தருமேல்- தந்துவிட்டானாகில், பின்னை- ஐஶ்வர்யாதிபதார்த்தப்ரதாநாநந்தரம், கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்- நீலரத்நபர்வதத்தில் அரவிந்தங்கள்போலே, திருமார்பு- ஸ்ரீகௌஸ்துப காந்திரஞ்ஜிதமான வக்ஷஸ்ஸையும், கால்- அத்திருமார்பிலழகை யநுபவித்து ப்ரீதரானவர்கள்விழும் திருவடிகளையும், கண்- அவர்களை அநவதிக வாத்ஸல்யத்தோடே ஸ்நேஹபூர்வமாக கடாக்ஷிக்கும் திருக்கண்களையும், கை- அவர்களை முதுகைத்தட்டி ஆஶ்வாஸிப்பிக்கும் திருக்கைகளையும், செவ்வாய்- அதராதரத்தையும், "ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷீ" என்கிறபடியே அவர்களைநோக்கி ஸம்பாஷணம்பண்ணும் திருவதரத்தையுமென்றபடி. உந்தியான்- அவர்களுக்கநுபாவ்யமாய் ஸமஸ்தஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யுத்பத்திஸ்தாநமான திருநாபியையுமுடையவனான, உந்தி- நாபி, திருமார்புதுடங்கி உந்தியளவும் ஸமாஹாரத்வந்த்வம். உந்தியுடையவன்- உந்தியான் என்று அதின்மேல் மத்வர்த்தீயப்ரத்யயம், ஏவம்பூதஸ்வரூபனான விட்டாலித்தனை விபூதியுமுடையனாயிருக்கிற இவனை யினியாராநுபவிக்கக் கொள்ளுவரென்று ஸாமாநாதிகரண்யேந விஶேஷிக்க இவ்விஶேஷணங்கள், இத்தன்மையனானவிவனை யாசைப்படாதாருண்டோ வென்றபிப்ராயம். அவன் - ஏவம்விதனானவன். தன்னை - இப்படி நிரதிஶயபதார்த்தரூபனான தன்னை, யார்க்குக்கொடுக்கும் - எவர்களுக்குக்கொடுக்கப்போகிறான் இனிபிவனை யநுபவிப்பாருண்டோவென்றபடி. யார்க்குக்கொடுக்குமென்கிறவிது ஐஶ்வர்யாதிகள் அபேக்ஷிதருண்டாயிருக்கச்செய்தே பென்பக்கலதிப்ரேமத்தாலே தன்னையெனக்குத்தந்தருளினானென்று வ்யஞ்ஜகமாகிறது. ||சு||

மூ— செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னொடு* எவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மின்முன்வளாய்க்கொள்ளச்*
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த* அவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே* ||எ||

ஆ— ஸௌஹார்த்தமாகத்தந்தருளினனல்லனிறே, என்பக்கலுள்ள அபிநிவேசமிறேயென்கிறார். ||சு||

(செவ்வாயுந்தி) இன்னமும் இவ்வபிநிவேசத்தையே விஸ்தரிக்கிறது, என்னோடு கலந்தருளின கலவியிலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே திருப்பவளத்தினழகையும் மற்றுமுள்ள திவ்யாவயவ திவ்யாபரணஸமேதமான நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுமெல்லாம் வளர்ந்து கொண்டுவைத்து என்முன்னே திருமுகத்தின் ஒளிவெள்ளம் பெருகப்புறப்படும்படியாகச் செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த அவ்வபிநிவேசகாரணமல்லது மற்றொரு காரணத்தை காரணமாக மதியேனென்கிறார். ||எ||

இ—ஸௌஹார்த்தங்களில்லைபெற்று அபிநிவேசிக்கையாலே நிருபாதிகப்ரீதிவாதகப்ரீதிஸம்பந்தவிராகமென்று கருத்து. இத்தாலும் இவ்விடத்தில் ப்ரீதியாலே செய்தருளினானாகிலிறே நீரித்தனை கொண்டாடலாவது, கேவலஸாத்ருஶ்யத்தாலே செய்தருளினானாலோ வென்ன? இதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ||சுசு||

* ஏழாம்பாட்டு. *

மணிக்குன்றமொன்றேயித்யாதியாலே ஐந்தாம்பாட்டிலுத்தரார்த்தத்தாலே சொன்ன அர்த்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) விஸ்தரிக்கிறதென்றது - ப்ரகாராந்தரேண வர்ணிக்கிறதென்றபடி. கீழே தம்மை உபகரிக்கைக்காகத் தன்னழகைக்காட்டியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், இங்கே தம்மோடு கலந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலே யவனுக்கதிகமாகவுண்டான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்கை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதி படியாகவென்னுமளவாலே) அதில் செவ்வாயுந்தி வெண்பலென்று ஸமஸ்தபதமாகவிருந்தாலும் செவ்வாய்முறுவலோடித்யாதியாலே இப்பாட்டு உத்பாதகவிஷயகவர்ணநபர்யாப்தமாகையாலே உந்திமுதலான அவயவாந்தரங்களிற்காட்டில் திருப்பவளத்தில் சோபாதிசயம் விவக்ஷிதமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக செவ்வாயைத்தனித்து நிர்தேசிக்கிறார் (திருப்பவளத்திலழகையுமென்று) உந்தியித்யாதி சுடரித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) சுடர்தம்மிலுமென்றந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாமித்யாதியால்) முன்வளாய்க்கொள்ளவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்முன்னேயித்யாதியால்) திருமுகத்தினொளியென்று செவ்வாய்முறுவலோடென்கிறவிடத்தில் ஸாஹித்யார்த்தகமான த்ருதீயவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வபிநிவேசமித்யாதியால்) ||எ||

* எட்டாம்பாட்டு. *

எம்பெருமானுக்குத் தம்பக்கலுள்ள ஆஸக்த்யதிசயத்தைப்பேசி யநுபவிக்கவந்தவிவர் இப்பாட்டிலே.

ஶ— செவ்வாய் - சிவந்த திருப்பவளம், உந்தி- திருநாபி, வெண்பல்- வெளுத்ததிருமுத்துக்கள், சுடர் குழை— சுடரையுடைத்தானகுழைகள், காந்திஶாலிகளான கர்ணபூஷணங்களென்றபடி. தன்னோடு- தன் என்று ஸாமீப்யவாசகமாம். இவைகளோடேயென்றபடி. சுடருமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தை தம்மிலென்கிறத்தோடேயன்வயிப்பது. எவ்வாய்ச்சுடர்தம்மிலும் - எவ்வெவ்விடத்திலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்களிற்காட்டிலும். வாய்- இடம் – தம் என்று ஸாமாந்யநிர்தேசமாம். செவ்வாயுந்திமுதலான அவயவங்களோடேகூட மற்றுள்ள ஸகலதிவ்யாவயவங்களிற்காட்டிலுமென்று வாக்யசேஷம். முன் – என்னுடைய முன்னே, வளாய்க்கொள்ள - வளைத்துக்கொள்ளும்படி, ஸம்ஹரண ஸகலாவயவதேஜஸ்ஸைக்காட்டிலு மதிகமாக விஜ்ரும்பித்தென்முன்னே ஸகலாவயவத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு மஹாப்ரவாஹமாக முறுவல்காந்தி புறப்படும்படியென்று வாக்யதாத்பர்யம். செவ்வாய்முறுவலோடு - என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்த நிரவதிகப்ரீதியாலுண்டான சிவந்த திருப்பவளஸ்மிதத்தோடே, எனதுள்ளத்திருந்த – என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த, அவ்வாயன்றி - அவ்விடமொழிய, இப்படி என்னெஞ்சிலே யெழுந்தருளியிருந்த விஷயமொழியவென்றபடி. அவ்வபிநிவேசமொழியவென்கை. மற்றருள் - மற்றுள்ளக்ருபைதனை, யானறியேன் - நானொருக்ருபையாக [illegible]னென்றபடி,

மூ— அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்* வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து* சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்* நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே* ||அ||
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரும்யவரும்* வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தம்* வயிற்றிற்

ஆ—(அறியேன்மற்றருள்) இப்படி ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டு தன்னுடைய ஸௌலப்யத்துக்குங்கூட என்னுள்ளே புகுந்திருந்த நன்மைக்கு ஹேதுவென்னென்றால் ஒரு ஹேதுவின்றியே வெறிதேசெய்தருளினனென்கிறார். ||அ||
(வயிற்றிற்கொண்டு) ஸர்வங்களையும், ஸர்வாதாரபூதங்களான சேதநவர்க்கங்களையும் சேதநவர்

இ— சிலருக்கு நிர்ஹேதுகமாக க்ருபைசெய்தருளுவனென்றிதைச்சொல்லுகை பலமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிக்ருபையால்) அதில் ஸர்வேஶ்வரனைக்கொண்டென்கிறவித்தால் ஸ்வரூபாதிகளும் தன்னுடைய விக்ரஹவாக்யத்தாலே உத்தாரணத்தினயமும் ஸங்க்ரஹீதமாயிற்று. இப்பாட்டுக்கு த்விதீயபாதார்த்தத்திலே தாத்பர்யமாய் மற்றெல்லாம் அநுபோக்த்ரநுவாதமாயிருக்குமென்று காட்டுகைக்காக அவற்றை இச்ஶங்காவாக்யத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தது. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருஹேதுவ்யாஜியால்) எனக்கென்றுவிசேஷித்துச்சொல்லாதே செய்வார்கட்கென்று ஸாமாந்யேநசொன்னது தம்மைப்போலே அத்வேஷபாத்ரரான சிலர்பக்கலவனுக்கு இதுஸ்வபாவமாகையாலிது உபலக்ஷணமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக என்றுகருத்து. இப்பாஶுரத்தைப்பார்த்தால் தம்பக்கலுள்ளஹேது அத்வேஷமாகையாலே இதொருவ்யாஜமாத்ரமென்றுகருத்தாலே ஒருஹேதுவுமில்லையென்கிறாரென்று திருவுள்ளம். ||அ||

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூலகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வங்களையுமென்று) வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்று மூவுலகுக்கு விஶேஷணஞ்சொன்னத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதாரபூதங்களானவென்று) இதுசேதநவனுக்கும் ஜநங்களுக்கும் ஸாதாரணவிஶேஷணமாகையால் பஹுவசநவசநம். வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேதநவர்களையுமென்று) பாட்டிலே பஹுவசநமாயிருக்கையாலே சேதநவர்களையு

மூ—என்னை- அத்வேஷிநனை யென்னை, ஆளும் பிரானார்- அடிமை கொண்டருளுகிற உபகாரகர், சிறியேனுடை- அத்வேஷனையுடைய, சிந்தையுள்- மனஸ்ஸிலே, இதுக்கு நின்றொழிந்தாரென்கிறதோடே அந்வயம். மூவுலகும்- த்ரிவித சேதநாசேதநங்களையும், த்ரிவித விசித்ரபுத்தாக்களையுமென்றபடி. நெறியா- முறையாக, ஶேஷ ஶேஷித்வ முறைதப்பாமலென்றபடி. நம்முடைமையென்கிற அபிமாநமுடையவராயென்கை. தம்வயிற்றிற்கொண்டு என்றநயிப்பது. தம்முள்ளே யரித்துக்கொண்டென்றபடி. அவற்றையும் கூடக்கொண்டென்கை. நின்றொழிந்தார்- ஸ்திரமாக வெழுந்தருளியிருந்துவிட்டார். ஒழிந்தாரென்கிறதற்கு அத்வேஷிநனை யென்பக்கல் அஸம்பாவிதமான விதையும் செய்தருளிவிட்டாரென்று கருத்து. செய்வார்கட்கு- தாம செய்யவேண்டினவர்களுக்கு, தாம் க்ருபைசெய்தருள நினைத்த ஜநங்களுக்கென்றபடி. வெறிதே- நிர்ஹேதுகமாகவே, அருள் செய்வர்- க்ருபைசெய்தருளுவர். ஆதலாலென் பக்கலுமிப்படி செய்தருளினனென்று கருத்து. மற்றருள்- அநந்யத்ரிஸமான க்ருபையை, அறியேன்- ஒருக்ருபையாக நினையேன். ||அ||

வயிற்றில்கொண்டுநின்ற - குக்ஷிக்குள்ளே நிறப்பித்துக்கொண்டிருந்த, நிறைவென்கிறவிடத்தில் அகாரம்ஸம்பியிலே லோபமாயிருக்கிறது. ஒரு - ஸர்வாதாரமங்களான, அதிவித்ரமநங்களானவென்றபடி. மூவுலகும்- க்ருதகம் அக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்று த்ரிவிதங்களான லோகங்களையும், சேதநாசேதநாத்மகங்களான வஸ்துக்களையும் என்றபடி, வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும் - தேவமநுஷ்யாதிரூபேண வ்யஷ்டியாகக்கடவ ஜீவஸமஷ்டியெல்லாம் தங்கள்ஶரீரத்துக்குள்ளே நிறம்பியிருக்கும்படிநின்று அதனாலே ஸ்வேஶ்வரபத்வமா க்ருதக்ருத்யராயிருந்த சேதநவர்களையும், ப்ரஹ்மாக்கள் நாபீவநத்திலே ஜநிக்கும்போது வ்யஷ்டிஜீவராகக்கடவ ஜீவஸம்ஜ்ஞாஸரிதவிக்ரஹராயிறே ஜநிப்பது. ஒழிந்தாரென்கிறவசனத்தாலே க்ருத

மூ—கொண்டுநின்றவண்ணம்நின்றமாலை* வயிறறிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே* ௯

வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே* யெய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போது* மொய்த்தேய்
திரைமோதுதண்பாற்கடலுளாற்* பைத்தேய்சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனையே* ௰

ஆ—ஜ்ஞாநாவதிகளான தேவாதிஸர்வாத்மாக்களையும் ஸ்வஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே நிபதித்தருளுகிற வெம்பெருமான்படியை யறிந்துகொண்டேனிறே யென்கிறார். ௯
(வைத்தேன்மதியால்) அவன்படியெங்ஙனே பாகவறிந்ததென்றால், ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவேஷணமிருக்கை

இ—மென்கிற ஸாதன ஜ்ஞாநோபாயம். யவரு- தேவாதிஸமஸ்த ஸர்வாத்மாக்களையுமென்று வாமோகவுமாம் இவ்விடத்தில் வயிற்றிற்கொண்டுநின்றென்கிறவித்தால் ஹிதத்வத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்ஷ்யாதியால்) யவரு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத். தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அறிந்துகொண்டேனிறேயென்று) இத்தால் எட்டுபாட்டாலும் ப்ரதிபாதித்தவர்த்தத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ௯

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

வைத்தேன்மதியாலென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு ஸாநுஸந்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (அவனிச்சாதியா ல்) கீழ்ப்பாட்டில் ஜ்ஞாநப்ராப்யம் அவன்படியாகத்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஆழ்வார் தம்பக்கலவனுடைய ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கிற விப்ரகாரணத்திலே ஜ்ஞாநப்ராப்யவைலக்ஷண்யத்தை ஸந்தர்சிக் கைஸங்கதமல்லாமையாலே அவன்படியெங்ஙனேயாகவறிந்ததென்று ஸம்சயிக்கை உபபந்நமாகையால் அதைவெளியிடுகிறதிப்பாட்டென்றுகருத்து. அங்கு ஸங்கஞ்சொன்னது இப்படி ஸாக்ஷமிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீதர்பக்கல் ஸந்நிவேசமவனுக்கு ஸ்வபாவமென்று கொண்டாடுகைக்காகவென்று திருவுள்ளம். திருவனந்தாழ்வானோடு ஸம்ச்லேஷஞ்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசே

ஷா—க்ருத்யம்தோற்றுகிறது. ஸர்வாத்மாக்களான ஸர்வவர்க்கமும் யவரும் - எல்லாரையும், தேவாதிஸ்தாவராந்தங்களையுமென்றபடி. தம்வயிறறிற்கொண்டு- தம்முள்ளேயடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஸங்கல்பஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே யடக்கிக்கொண்டென்றபடி. நின்றவண்ணம்நின்ற - ஸர்வத்ரைகரூபனாயிருந்தப்ரகாரமே யிருந்தவனை, இத்தால் ஒருஆயாஸமுந்தோற்றாமல் நிர்விகாரனாயிருந்தவனையென்றபடி. மாலை-ஸர்வேச்வரனை, மதியாலே- ஸத்ஜ்ஞாநத்தாலே, கொண்டு- ஸ்வீகரித்து, வயிற்றில்- என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, மன்ன- ஸ்திரனாயிருக்கும்படி, வைத்தேன் - வைத்துக்கொண்டேன், ப்ரத்யக்ஷமாகஅறிந்துகொண்டேனென்றபடி. ௯
மொய்த்து- நிபிடமாய், ஏய்- ஸத்ருசங்களான, ஏயென்று ஸத்ருசவாசகம், திருவனந் தாழ்வான் திருவுடம்புக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. திரை- தரங்கங்களானவை, மோது- மோதா நிற்கிற, ஆஸ்பாலநம்பண்ணுகிறவென்றபடி. தண்- சீதளமான, பாற்கடலுள்- க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, உளென்று ஸாக்ஷ்யப்ரமாணம். பைத்து- பசைத்து, பசை- ஸ்நேஹம்விரிக்கை. நீமைத்தமஸ்யாதஸ்பர்சாவத ஸர்வஸம்ச்லேஷநிமித்தஹர்ஷாதிசயவிகஸிதஸ்பணாஸஹஸ்ரனைனவென்றபடி. ஏய்சுடர்- ஏற்றசுடரையுடையவனை, ஸௌந்தர்யஸம்ச்லிஷ்டகாந்திமத ஸம்ஸ்பர்சமாய்க்கொண்டு திவ்யமங்கள விக்ரஹகாந்திக்கு உசிதமானகாந்தியை யுடையவனனையென்றபடி. பாம்பு- திருவனந்தாழ்வானை, அணை- சயநீயமாக வுடையவனை, நம்பரனை- நம்முடையவுத்க்ருஷ்டனை, எல்லாருங்காணத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து திருவனந்தாழ்வான்மேலே நித்யமாகக்கண்வளருகையாலே நமக்கு ப்ரகாசிதமான ஸ்ரீதஸம்ச்லேஷ ஸந்நிவேசாதிசயத்தை யுடையவனை யென்றபடி. எனது- ஸ்வீயமான, உள்ளத்து- மனஸ்ஸினுடைய, அகத்தே- உள்ளே, மதியால்- ஸமீசீநஜ்ஞாநத்தால், வைத்தேன்- நியதிபோலே நிக்ஷேபித்துக்கொண்டேன், அறிந்துகொண்டேனென்றபடி. என்றும்- இனி ஸர்வதிநமும், எப்போதும்- ஸர்வக்ஷணத்திலும், எய்த்தே ஒழிவேனல்லேன்- விச்லேஷித்து விடுவேனல்லேன், எய்த்து- விச்லேஷித்து, ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம், ஒருநாளும் ஒரு க்ஷணமும் விடேனென்றபடி. ௰

மூ.—சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை* யடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்* முடிப்பான்சொன்ன வாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்* விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ.—யவன்படியென் றறிந்துகொண்டேன், இதவன்படியானபின்பு அவனோ ரொருநாளும் விடேனல் லேனென்கிறார். ॥ம௲॥

(சுடர்ப்பாம்பணை) இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரஸம்பந்தமறுவிக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— த்யாதியால்) ஸ்தீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதவன்படியித்யாதியால்). ॥ம௲॥

✳ நிகமனம். ✳

சன்மம்விடவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வந்த்யாதியால்) ॥கக॥

ஈ.— சுடர்ப்பாம்பணை - தேஜிஷ்டனை திருவனந்தாழ்வானை ஶயநமாகவுடையனை, நம்பரனை - நமக்குஸ்வாமியான, திருமாலை - ஸ்ரீயஃபதியை. இதுக்குச் சொன்னவென்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்திருவாய்மொழியிலே ஸம்ஸாரபயத்தால் வருந்துமவர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞன் ஸுதர்ஶநஸ்ரீமானாயிருக்கிற நமென்று கருத்து. வண் - ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, குருகூர் - திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாரானவர், அடிச்சேர்வகை - திருவடிகளிலேசேரும்படியை, முடிப்பான் - முடித்துக்கொள்ள இச்சையுடையவராய், தமக்குநிறைவேற்றிக்கொள்ள விச்சையையுடையவராய்க்கொண்டென்றபடி. சொன்னவாயிரத்து - அருளிச்செய்தவிஸ்ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தபத்துப்பாட்டும், பாட்டுகளுக்கு ஸர்வதா ஸர்வாங்கமான வகாரம், இத்திருவாய்மொழியானதென்றபடி. இதற்குநோக்குமென்கிறத்தோடே அந்வயம். சன்மம் - ஜந்மமானது, ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. அறத்தேய்ந்து - மிகவும்க்ஷயித்து, விட - விட்டுப்போம்படியாக, தன்கண்கள்சிவந்துநோக்கும் - கோபத்தாலே தன்னேத்ரங்கள் ஆரக்தங்களாய்ப்பார்க்கும், தன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணத்தாலே நமிப்பிக்குமென்றபடி. இது ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இருத்தும்வியந்து)

ஸ்வாஶ்ரிதாநுவர்த்தந்த்ரோ பஹுமதகரண்ணோதாரமோவமாவாஸ்

நீலாஶ்மாத்ரிஸ்வயம்ஸாமஜநகதநிஜாத்யாதிஸ்யாக்ஷ்ய: ।

ஶ்ரீஸ்வத்யாத்யதிகாஶ்வதீஸாதிஷ்டாநதநஸ்தாநமாஸாஸ்

ஸாதநம்விதாநவாயாஸஸ்வஜநஸம்ருத்திரமோதாஶயவர்ஷந்தவாஸ் ॥கஅ॥

(ஸ்வாஶ்ரித) இருத்தும்வியந்தென்னையித்யாதி - ஆஶ்ரிதர் இசைந்தபடியே செய்யுமவனாகையாலும், (ரக்ஷகஸ்ஸ) பெருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ரக்ஷகனாகையாலும், (த்ரிஜகதிககாரணத:) அருள்தானினியானறியேனித்யாதி - ஆஶ்ரிதர்க்கு தேவதாந்தரஸ்பர்ஶத்தைக்காட்டிலு மதிகமாக த்வேஷம்பண்ணுமவனாகையாலும், அவை தான் ஆஶ்ரிதஸம்பந்தத்திலேயிருந்து த்வேஷம்பண்ணுமதுவே தனக்கு தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமாயிருமாக வெண்ணுமவனாகையாலும், (மோவமா வாஸ்) ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான் - அமரர்களுக்கு அதிபதியானதான் ஶாவாயுனுக்கொண்டு மோவர்களோடே பொருந்தியிருக்கையாலும், (நீலாஶ்மாத்ரிஸ்வயம்ஸாமஸ) திகழுமணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான் - நிரவதிகதேஜோரூபமான நீலரத்நமயமான கம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநகதநிஜாத்யாதிஸ்யாக்ஷ்ய) பொருள்மற்றெனக்கித்யாதி - ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸர்வதர்ஶநம்பண்ண வல்லவனாகையாலும், (ஶ்ரீஸ்வத்யாத்யதிகாஶ்வதீ) செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த- ஶ்ரீஸ்வத்தோடே யாஶ்ரிதஸம்பந்தத்திலேயிருக்கையாலும், (ஸாதிஷ்டாநதநஸ்தாநமாஸாஸ்)

தா — தா — வெறிதேயருள்செய்வர் செய்வார்கட்குகந்து - தனக்கு ஸரணீயராம்படியான ஸாத்ருதிகளிடத்திலே பவித்ரமாகவந்து க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், (ஸ்வாநாம்ஸித்தாந்வாயாத்) மன்னவைத்தேன் மதியாலே - வைத்தேன் மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே - ஸ்ரீகருடைய ஸநாதிரோதாந்தாலே யவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தில்நின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீதரரோடேகலந்து அவர்கள் ஹ்ருதயத்திலே தானே நிரந்தரமாயிருக்கிறனென்று "இருந்தும்வியந்து" என்கிற உபாகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௦-அ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கண்கள்சிவந்து பெரியவாய் வாயுஞ்சிவந்து கனிந் துள்ளே* வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகு மகரகுண்டலத்தன்*

ஆ — (கண்கள்சிவந்து) என்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்த ஸம்ஸ்லேஷத்தினுடைய வைஸத்யமாகத் தன்னுடைய நிரவதிகமான வழகைக்காட்டி என்னை வஸீகரித்துக்கொண் டென்னுள்ளே யிருந்தருளினானென்கிறார். ॥௧॥

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — முதற்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) அதில் நிரவதிகமானவழகையென்கிறவித்தாலே ஆழியானொருவனித்யாதி ஸம்க்ருஹீதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

என்னைவஸீகரித்துக்கொண்டென்கிறவித்தாலே அடியேனென்கிறவம்சத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. கீழ்த்திருவாய்மொழியிற்காட்டி லித்திருவாய்மொழிக்கு வைலக்ஷண்யமும்ஸங்கதியும் இரண்டரைப் பாட்டுக்குமேல் வ்யாக்யானத்திலேகண்டுகொள்வது. ॥௧॥

ஸ — கண்கள் சிவந்து- மாயக்கூத்தனிலென்னோடு விஸ்லேஷத்தாலே விவர்ணங்களாயிருந்த திருக்கண்கள் இருந்தும் வியந்திலென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெற்ற ஹ்ருஷ்டாதிஸயத்தாலே ஸாரணாரவிந்தங்கள்போலே ரக்தங்களாய், பெரியவாய்- பெரியதுகளாய், என்னைக்கண்ட ஸந்தோஷாதிஸயத்தாலே உத்புல்லங்களாயென்றபடி. வாயுஞ்சிவந்து- திருக்கண்கள் மாத்ரமன்றிக்கே ஸ்மிதவிகஸிதமான திவ்யாதரமும் ஸரக்தமாய், கனிந்து- பழுத்து. ஸத்யோஜாத பிம்ப கொவ்வையென்றபடி. உள்ளே- இந்த திவ்யாதரத்துக்குள்ளே, ஸதிரமணீய திவ்யாதர காந்திப்ரவாஹச் சுழியிலே யகப்பட்டுள்ளே புகமாட்டாதே வெளியிலேநின்று பின்னையும் திருமுகத்தினொளியை யநுபவிக்கையில் வாஸநையாலே கையை நீட்டிக்காட்டுகிறார் உள்ளே யென்று. வெண்பல்- வெளுத்த தந்தங்களுடைய, ஸ்நிக்தவித்ருமாருணமான திவ்யாதரத்துக்குப் பார்ஸ்வமாம்படி முக்தாபலங்கள்போலேயிருந்துள்ள திருமுத்துக்களுடையவென்றபடி. இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, சுடர்- காந்தியையும், இலகு- விளங்காநின்றுள்ள, கபோலஸோபைக்கு நீராஜநார்த்த தீபங்கள்போலே விளங்காநின்றுள்ள வென்றபடி. விலகு- வழிபாநின்றுள்ள, ஸம்ஷ்டாவயவ ஸௌந்தர்ய ஸம்ரக்ஷகங்களாகாநின்றுள்ளவென்றபடி. மகரகுண்டலத்தன்- மகரகுண்டலங்களையுடையவனை, குண்டலத்தையுடையவன் குண்டலத்தன், இலகுசுடர் ஸப்தத்துக்கும் இலகு விலகுமகர குண்டல ஸப்தத்துக்கும் அம்ஸாம்ஸமாயதின்மேல் மாதாப்யம் பிறந்திருக்கிறது. வாயுஞ் சிவந்து கனிந்து விலகு மகரகுண்டலத்தையுடையவனையென்று ஸம்பந்திக்கிறது. திருக்கண்கள் திருவதரங்கள் திருமுத்துக்கள் திருமகரகுண்டலங்களென்றிப்படி சந்த்ரிலும்வர்ணிக்கிற விப்லவம் ... க்கு ஸம்ஷ்டாந்த திவ்யாவயவங்களினுடைய காந்தியானது வர்ணிக்கைக்கு நிலமன்றென்று வ்யஞ்சிப்ப

மூ— கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்* ஒண்சங்கதைவாளாழியானொருவ னடியேனுள்ளானே* ॥க॥

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்* படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல் லன்பரம்பரன்* கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை*

ஆ—(அடியேனுள்ளான்) ஸர்வவ்யாபகமான வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனாய், நிரதிசயஸௌக்ஷ்ம்யசீலனாய் ஸகலவ்யாபாரதோஷாநவரதநிர்த்யஸ்த நிரவதிகாநந்தத்தையுடையவனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரதிசயனாயிருந்து

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

இ— அண்டத்தகத்தான் புறத்துள்ளான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவ்யாப்யேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸதாவ்யாப்தேத்யாதியால) ஒப்பாரின்பப்பெருமையோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதியால்) உணர்விலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) இவ்விசேஷணங்களாலே ஸித்தமான ஸௌக்ஷ்ம்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரவசேஷநித்யாதியால) இருந்துவை

ஈ—பிகையிலே தாத்பர்யமென்று வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தருளுவர். 'நாகசிமாகளுக்கு நீலரத்னமணிவர்ணங்கள் போலேயிருக்கிற திவ்யசரீரங்களைப்பாரா துமணிவர்க்கைக்கு நிலமன்றென்று கண்கள்சிவந்து பெரிய வாய்வாயுஞ்சிவந்து கனிந்துள்ளேவென்பனிலகுசுடரிலகுவிலகு மகரகுண்டலத்த" னென்று சுற்றடிகளோ ன்வதென்று பரமவைஷ்ணவாநந்தத்திலே அருளிச்செய்தருளினாரிறே. கொண்டலவண்ணன்- மேகவர்ண னென, வர்ஷாகாலமேகம்போலே திருமேனியும்பபோது குளிர்ந்துகொடுத்ததென்று கருத்து. சுடர்முடி யன் - காந்திமத்தான கிரீடத்தையுடையவனென, அவனுக்காயிராஜ்யம் ப்ரதிஷ்டிதமானதென்றேனு ஸம்ஶ்லேஷித்த பின்பாகையாலே கிரீடமும்பபோது உஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. நான்குதோளன்- சதுர் ர்புஜனென, என்னையணைத்தபின்பு திருத்தோள்கள் மேலும்ஸமுஜ்ஜ்வலமாய்த்தென்றுகருத்து. குனிசார்ங்கன்- நமிதமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீஶார்ங்கத்தையுடையவனென, வீரர்கள்கையில வில்லு ஸஜ்யமல்லாதபோதும நமி தமாயேயிருக்குமிறே. "திவ்யாஸ்த்ரஸாந்நித்ய ஸமாஸ்ரயஜ" மென்கிறபடியே மேலாகஸம்பந்தம்போலே ஆயுதங்களிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ஒண்சங்கு- ஒள்ளியசங்கு, ஸ்வ நீலமநநதமான திருமேனி க்கு ஶாரத சந்த்ரமம்போலே அலங்காரமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. சங்குதகதை யென்கி றவிடத்தில் ஸந்தியிலே வகரக்ககாரொகாரங்கள் லோபங்களாய் சங்கதையென்று கிடக்கிறது. கதை- கௌமோதகீ என்றபடி. வாள்- ஸ்ரீநந்தகம், ஆழி ஸுதர்சனம், ஏதத்தசோர அம்ஶ, அதின்மேல் ஸமாஹாரத்வந்த்வமாய் ஒண்சங்கதை வாளாழியா னென்றிருக்கிறது, இவைகளை யுடையவனா னென்ற படி. ஒருவன்- அத்விதீயன், இந்த லாவண்யத்தாலே 'ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத:' என்றபடி நிரதிசயனவன், அடியேனுள்ளான்- இவ்வழகுக்குத்தோற்று பரவசனாய் "தாஸ்யம்ஸமஸ்தபாவஸ்ய" என்கிறபடி யே ஆட்பட்டவனென வென்னுடைய மனஸ்ஸிலே யிராநின்றான், உள்ளம்- மனஸ்ஸு, உளளேயிருக் குமவன்- உள்ளான். ॥க॥

அண்டத்தகத்தான் — ஸர்வாந்தர்யாமியென, அகம் - உள்ளு, அகத்திலிருக்குமவன் அகத்தான். ஸர்வாந்த ர்யாமித்வாதிகளுக்கு ஆதாரமானவனென்றபடி. புறத்துள்ளான்- ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸத் தாதாரவென்றபடி. ஸர்வத்ர லௌகிகாலங்காராதிகளுக்கு மாத்ரமான என்றபடி. இதுபடியேயென்று - இது ஸாத்யமென்று, ஏ என்பது வாக்யாலங்காரம். உரைக்கலாம்படியனல்லன் — சொல்லலாம்படி யிருக்குமவனல்லாதவனென, ஸாத்யஸாதகனென வென்றபடி. பரம்பரன்- பரமேஶ்வரனென, சமீக ரணதனென வென்றபடி. கடிசேர் - புதுமையோடேகூடின, கடியென்றுபுதுமை, அபிநவமான வென் றபடி. நாற்றத்துள் - வாஸனைத்திலே, ஆலை யென்றுமேல், ஸாமாந்யபரக வாஸனைதத்திலே வென்றபடி. ஆலை — ஏபா, ஏபாவுக்கு ஆலையென்றுபெயர். இன்ப - ஸுகத்தினுடைய, வாஸனை த்திலும் [illegible]முள்ள ஸுகத்தினுடையவென்றபடி. ஏபாவாஸனைபொ ஶநாவத்தால்வரும ஸுகத் தினுடைய [illegible], இதுக்கு நேர்மையென்கிறத்தோடே ஸம்பம். துன்பக்கழி- து:கங்கழிந்ததான

மூ—ஓடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனை* ‖உ‖

உணர்விலும்பரொருவனை யவனதருளாலுறற்பொருட்டென்* னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவன தின்னருளே*

ஆ—வைத்து என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து தன்னோடுகல ந்துபரிமாறுகைக்கு நானீடல்லேனென் றகலுகைக்கு ஹேதுவானென்னுமஹபத்தாலே யென்னால்தன்னைவிட முடியாததொரு படி தன்னழகைக்காட்டிக்கொண்டு என்னுள்ளேபுகுந்தருளுகையன்றியே என்னுடம்பினுள்ளேயும் புகுந்தருளினானென்கிறார். ‖உ‖

(உணர்விலும்பர்) இப்படியெம்பெருமான் செய்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்? என்னிஷ்டத்தாலே காரணமாகச்செய்தருளினான், அதுதானென்னாலேவந்ததொன்றன்று, அதுவுமவனுடையஹ்ருதயத்தாலே

இ—த்தென்கிறதற்குபுகுந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தனைஸம்ச்லேஷத்துக்கு அவன் அடியேனுள் ளானுடலுள்ளானென்கிற வித்தனைஸம்ச்லேஷிப்பது க்ருதஜ்ஞதாஸக்தியுண்டானாலல்லது கூடாமையாலே அடி யேனித்யாதிவாக்யத்தில் ஸம்ச்லேஷவிசிஷ்டமான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதிஒருபடி யென்னுமளவாலே) அடியேனுள்ளானென்று கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (தன்னழகையித்யாதியன்றியேயென்னுமளவாலே) இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஆயிற்று. ‖உ‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

என்னெஞ்சிலிருந்தருளினானென்று கீழ்ச்சொன்ன வஸ்துத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இவ்வாறு வஸ்துத்தையும் ஸாநுஸந்தியன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்ப டியித்யாதியால்) இருத்தினேனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னித்யாதியால்) அதுவு மித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுதானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலேவறிதே

ம—துன்பம்- து:க்கம், சுகஸ்வாஸ்த்ராஸாத்ருநிபந்தஸம்ஸாரஹிதமானவென்றபடி. நேர்மை- ஸாரஸம்ப்போலி ருக்கிற, சுகஸ்வாஸ்த்ராஸாதிதோஷரஹித நிஷ்க்ருஷ்டஸுவஸம்போலிருக்கிறவென்றபடி. இது பெருமைக்கு விசேஷணம். ஓடியா- ஓடியாததான, ஸஹஸ்ரமல்லாததானவென்றபடி. நித்யமானவென்கை. இன்பப்பெ ருமையோன்- ஆநந்தோத்கர்ஷத்தையுடையவனை. பெருமையுடையவன் பெருமையோன், உணர்வில்- ஜ்ஞா நத்தில, உம்பரொருவன்- உபரிஷ்டர்க்குள்ளே அத்வீதீயன், ஸர்வஜ்ஞத்திலே நித்யஸூரிகளைக்காட்டி லும் அதிகனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. இவனுடையஜ்ஞாநம் அநந்யாதீநமிறே. அடியேனுள்ளான்- எ ன்னுள்ளிராநின்றான், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஸௌஹ்ருதனானவன் கிடீர்! என்பக்கலாஸக்தியாலே என்னெஞ் சிலேவந்திருந்தருளினானென்று பட்டதாத்பர்யம். உடலுள்ளான்- அவ்வளவன்றிக்கே என்னுடையசரீரத்தி லுமிராநின்றானிதென்னவாச்சர்யமென்றபடி. உடல்- சரீரம், என்னுள்ளென்றுசொல்லாதே அடியேனுள் ளானென்றருளிச்செய்கையால் ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநகாநந்தாதிகளிற்காட்டில் சேஷத்வமே ஸ்வரூபமாயிருக்கை யே ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிற்று ஸாரதரநிரதிசயபூர்ணமான ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷமா கையா லிவ்வாத்மாவை யெப்போதும் அடியேனென்றே அநுஸந்திக்கவேணுமென்றதாயிற்று. ‖உ‖

உணர்வில்- ஜ்ஞாநத்தில், உம்பர்- உபரிஷ்டர்களுக்கும், ஜ்ஞாநவத்தாக ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான நித்ய ஸூரிகளுக்கு மென்றபடி. ஒருவனை- அத்விதீயனை, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகதயா ப்ரதாநனானவனை யென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யாகாரஞ்சொன்னபடி. "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்று கொலோ" வென்றிரேயிவர் ப்ரார்த்தித்தது. அவனதருளால்- ததீயக்ருபையாலே, ப்ராபகமுமவன் க்ருபை யென்றபடி. உறல் பொருட்டு- கிட்டுகிறத்தின் பொருட்டு, உறல்- கிட்டுகை, ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. என்னுணர்வினுள்ளே- என்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே, உதாரமவஜ்ஞாநத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இருத் தினேன்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக் கொண்டேன், மிகவுமிஷ்டத்தேனென்றபடி. 'என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத் துமென்றநுத்தி" த்தென்று கீழ்த்தாமநுஷ்டித்தபடியை யிங்கே யநுவதிக்கிறதென்கையுசிதமாகையாலே யென்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினே னென்கிறதற்கு உஷித்தேனென்று பொருளாகை உசிதமும். அது வும்- இந்த உஷைதானும், அவனது- ததீயமான, இன்னருளே- ஸௌம்யமான க்ருபையே, "க்ருபா

மூ— (உ)ணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயா* முணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானா யொழிந்தானே* ௩

ஆ— வந்ததென்றுகொண்டு இப்படி "இருத்தும்வியந்து" சொன்ன பொருளை யநுபாஷித்துப் பின்னையும் இவ்வளவோ அவனெனக்குச் செய்தருளிற்று, ப்ருதக்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களுமாகத் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யவிக்ஷாரத்தாலே யென்னைவஶீகரித்துவைத்ததுவும் போராமே யென்னோடுபண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு, ஸம்பந்தமுண்டென்னும் அபத்தாலே ஒன்றையெனக்குச் செய்யவொண்ணாததொருபடி ஸஹ(ஜ)ங்களிவி

இ— யருள்செய்வாரென்றதும் தம்முடைய ஐஶ்வர்யவ்யாபாரங்களும் தந்த்ரங்களென்று கருத்தாலே என்று ஸூசிதமாயிற்று. அவனுக்குத்தன்பக்கலுள்ள அபிநிவேஶத்தை யநுபவிக்கிறவர் ப்ரகரணத்திலே. யானுந்தானாயென்று ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய பரஸ்வரூபப்ரகாரகத்தை அநுஸந்திக்கை யஸம்பத மன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருத்தும்வியந்தி த்யாதி வாக்யத்தாலே) அநுபாஷித்துப்பின்னையுமென்கிறதற்கு வாக்யத்தில் க்ரியாயோக்யபம். உபஸம்ஹாரம், நிரவத்ய நிரதிஶய ஆநந்த விஶ்வரூப ஸம்ஶ்லேஷணாயாயமாஷிபாய்க்கொண்டு வரவேண்டாமென் இருத்தும்வியந்திலே ஆழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றுப் பெறாப்பேறுபெற்றானாகத் தான் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கச்செய்தே "சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்" ளென்று ஆழ்வார் தம்முடையநிகர்ஷத்தை யநுஸந்தித்தவாறே யகிதனும் வளவே ரூவகிற்படியே யிவர்நம்மை உத்க்ருஷ்டராயும் தம்மை நிக்ருஷ்டராயும் அநுஸந்தித்துத் தாமயோக்யரன்றென்று நம்மோடுஸம்ஶ்லேஷத்தைத் தவிரநினைத்தா(ரா)ன்கில் என்செய்யக்கடவோமென்று விஷித்தருளி, இவர்தம்மைபகலநினைப்பதும் அநாதியாக அவித்யாகர்மதத்வாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிஶேஷ ராமதுஷ்டா ந்விஶேஷாதி தோஷஸஹஸ்ரதூஷிதமான ஸ்வஸ்வரூபம் நித்ய நிரவத்ய கல்யாணகுணரானநமக்கு யோக்யமன்றென்கிற விவருடையபுத்தியாலே வருகிறதாகையாலிதை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி இவருடைய ஸ்வஸ்வரூபத்துக்குள்ள நைஸர்கிகஶேஷத்வத்தையும் தமமோடொழிக்கவொழியாத அபரிச்சின்ன ஸம்பந்தத்தையு மிவர்திருவுள்ளத்திலே ஸ்படிகமணிஸந்நிதியைப்போலே ப்ரகாஶிப்பித்தருள, அவற்றைக்கண்டு நிரதிஶயப்ரீதியுக்தராய் ரத்நகாஞ்சநந்யாயத்தாலும் நீலரத்நாதிஸஹஸ்ரந்யாயத்தாலும் ஸ்வஸ்வரூபாத்மாக்களுடைய அநந்யார்ஹத்தை அநுஸந்திக்கைக்காக வவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும் நித்யநிஸ்ஸீம நிரவத்ய ஸம்பந்தத்வாபத்வத்தையும் ஆஶ்ரிதாநுகூல ஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவ லக்ஷணஸௌஶீல்யகுணத்தையு மிரண்டரைப்பாட்டாலே

ஈ— "வெல்லும்ப்ரத" மென்னுமாப்போலேகர்மகாரணமொழ்ஷாவயவரம். அவனுடையக்ருபையாலே வந்ததென்றபடி. ஸ்வயாரணத்தாலென்னாலே வந்ததன்றென்கை. உணர்வு- ஜ்ஞாநமும், வைஷயிகஜ்ஞாநமுமென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மவஸ்துவும், உடம்பும்- ப்ராக்ருதஶரீரமும, மற்றுலப்பிலனவும்- மற்றுமுள்ள அநந்தபதார்த்தங்களும்,- உலப்பு- அந்தம், உலப்பிலன- அநந்தங்கள், ஸூக்ஷ்மாதிஸ்தூல அஹங்காரங்களும்- பழுதேயாமுணர்வை- வ்யர்த்தங்களேயாயிருக்குமென்கிற ஜ்ஞாநத்தை, பாரார்த்யங்களென்றென்கிற ஜ்ஞாநத்தையென்றபடி. பெற- ஸ்வஶரீரகனைதானடையும்படி, ஸ்வஶரீரஸம்பந்தஸம்பந்தரான தானடையும்படியென்கை. ஊர்ந்து- நடந்து, வ்யாபித்தென்றபடி. இறவேறி- முடியப்போய், இறக்கை- முடிகை, ப்ராக்ருதப்ராக்ருதபதார்த்தங்கள் பாரார்த்தங்களல்லாமையை யறிவிப்பித்தபோதுமன்றிக்கே மேலுமேறிப்போயென்றபடி. அதாவது;— ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனை ஸ்வஸ்வாமியினுடைய ஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாக வ்யாபித்தென்றபடி, தாம ஸ்வஸாக்ஷாத்காரம்பெற்றபடியை யருளிச்செய்யவந்த வஸ்துக்களை, பரஸ்வரூபவிஶேஷணமாகத் தாம்காண்கையாலே "அஹம்ப்ரஹ்மா" மென்கிற வாக்யத்திலே, ஸ்வஶரீரத்வஶரீரி ஸவிஶேஷ்யைக்ய பரஸ்வரூபமாக நிர்தேஶிக்கிறாராகையாலே ஆத்மாவுக்கு, ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யாகாரத்வம் தந்நிஷ்டமென்கையிலே தாத்பர்யம். இழ்வெற ஆத்மாவுக்கு, இப்படி தாத்பர்யங்கண்டுகொள்வது. யானும்- அஹம்ஶப்தவாச்யனும், தானாயொழிந்தான்- தானுமாய், தன்னைத்தவிர அல்லாதபடி ஶரீரமாகையாலே தத்ஸமம் ஸ்வரூபமாகையா லிவனைப்போலே அவனும் தானேறப்பிட்டானென்றபடி. ௩

மூ— யானுந்தானாயொழிந்தானையாதும்யவர்க்கு முன்னோனைத் தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனி

ஆ—ஏவம்பூதனான தானே ஆத்மஸ்வரூபமென்று தோற்றும்படி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மாவுக்குண்டான நிரவதிகப்ரகாஶமாய் ஸாக்ஷாத்காரரூபமாயிருந்த ஶேஷத்வைகரஸஜ்ஞாநத்தையுந் தந்தருளினானென்கிறார்.

(யானும்) நான் ஸ்வதந்த்ரனென்றுகொண்டென்னுடைய விஷயாந்தரமாகத் தன்னையெனக்குக் காணவொண்ணாதபடி தன்னைக்குறித்திவ்வாத்மா ஶேஷைகரஸனென்னுமிடத்தைக் காட்டித்தந்தருளு கையன்றியே தன்திருவடிகளை நானே யகல்வேனலேனென்றிருக்கும்படியாக ஸ்வஶேஷத்வைகரஸமான இவ்வாத்மா நம்முடைய சரீரமாகி இவ்ருக்ஷத்தைப்போலே யிருக்குமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித் தந்தருளினான்.

இ—அநுபவித்துப்பின்பு அநந்யார்ஹமான ஸ்வஸ்வரூபவைபவத்தை அநேகம்பாட்டுக்களாலே அநுபவிப்பதாகவும் அதுவாலே யவனுடையவிந்த ப்ருத்வ்யாதிஸமஸ்த ப்ரகாஶநஸௌந்தர்யத்தை வ்யஜிப்பிப்பதாகவும் உபக்ரமித்து ஸ்வாத்மாவுக்கு ஸாரதமகல்யாணமான ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தத்தை முற்படஅநுபவித்து அவனுடைய ஔதார்யத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலித்திரு வாய்மொழிக்கு "ஸ்வாத்மஸ்வரூபப்ரகடநம்" என்கிறஶப்தஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஆகையாலே என்கிறதற்கும் ஒண்ணாதொருபடி என்கிறதற்கும் தந்தருளினானென்கிறதோடே அந்வயம். தன் னைஶேஷமென்றறிந்தால் ஶேஷிக்குத்தான் அதீநமென்றுநினைக்கையும் ஶேஷியைவிட்டகலநினைக்கை யும் வைராக்யமும் முதலானவை யொன்றுஞ் செய்யவொண்ணாதிறே. தன்னைக்குறித்தென்கிறதற்கு ஶேஷத்வைகரஸமென்கிறத்தோடே அந்வயம். உண்டானதென்றது- ஸ்வாபாவிகமானதென்றபடி. இவ்வ தாரிகாக்ரமத்திலே பாட்டினுடைய அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். ஜ்ஞாநேஶ்வரத்வாதியாலே யானுந் தானாயென்கிறதின் அர்த்தமும் நிரவதிகப்ரகாஶமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயபாதத்தில் அர்த்தமும் ஸாக்ஷாத்காராதியாலே இறவேறியென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஶேஷத்வாதியாலே யானுந் தானாயென்கிறதின் தாத்பர்யமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று.

1 ஆ 3

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

யானுந்தானாயொழிந்தானையென்கிற அநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநங்காட்டுகைக்காக அதைவிவரிக்கி றார் (நானிதயாதிதந்தருளுகையன்றியேயென்னுமளவாலே) தந்தருளுகை ஈஶ்வரனன்றியென்றபடி. தாமத ஹேரென்றகலாமைக்கு ஶேஷத்வத்திற்காட்டில் அதிகோபயோகி இவ்வாத்மாவினுடைய ஶரீரஶரீரி ஸம்பந்தமென்று வ்யஜிப்பிக்கை யிவ்வநுவாதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்றதாயிற்று. இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளையித்யாதிஶேஷாவாக்ய ஶேஷத்தாலே) அதில் ஸ்வஶேஷத்வைகரஸமென்றது- நின்றவொன்றையென்கிற ஜீவவிஷயவாக்யத்துக்குத் தனிமுதலையென்கிறதோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே யிவனுக்குஉசித்த வாகாரத்தைச்சொன்னபடி, தே னும்பாலுமித்யாதியாலே ஶரீரத்வமருளிச்செய்கிறவிடத்தில இன்னார்க்கென்றுவிஶேஷியாமையாலே ஸம ஸாரானுக்குங்கூட ஶரீரத்வம்விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (நம்மவரோத்யாதியால்) காட் டித்தந்தருளினானென்றது- உணர்ந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. நின்றவொன்றையென்கிறது ஜீவஸாமன்றிக்கே இவ்வாத்மஸ்வரூபமாணலோவென்னில? தானாயொழிந்தானை யவர்க்கும்முன்னோனையு ன்று. உபக்ரமத்திலே ஸாம்ப்ரயோஜநத்துக்கநுகுணமாக ப்ரயோகிக்கையாலே இச்ஶப்தம் தத்பர

ப—யானுந் தானா யொழிந்தானை- ஶப்தார்த்தகதயா ஆத்மஸ்வரூபமும் தானேயாய்விட்டவனை, யாதும்- ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும், யவர்க்கும்- ஸர்வசேதநருக்கும், முன்னோனை- ப்ரதமபாவியான், ஸர்வ ஸ்வத்வமான ஸமஸ்தசேதநாசேதநக் காரணபூதனை யென்றபடி. தானும் சிவனும் பிரமனுமாகி- ஸ்வ ஸ்வரூபேண தானும் சிவனும் ப்ரஹ்மாவுமாய், பணைத்த- கிளைத்தவனை, பஹுரூபனானவனை யென் றபடி. காரணதஶையில் நாமரூபவிபாகாநர்ஹதயா ஏகரூபனானதான் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்த வாறே பஹுஸ்யாம், இவ்ருக்ஷமேவேதி யுக்தப்ரகாரேண பஹுபாவஞ்சித ஶரீரகனுபும் விஶிஷ்டனா னென்கை. தனிமுதலை— அத்விதீய காரணபூதனை, ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவாக்யஸம்ஹாராதிஹேதுபூதனானவனை

மூ— முதலைத்* தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்* ஊனிலுயிரிலுணர்வினினின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனே* ||சு||

ஆ— என்கிறார். ||ச||

'உணர்வுமுயிருமுடம்பும்'' என்று தொடங்கி இதுகாறும் பாட்டுகளில் ஆத்மகதத்வமாய் நிர்தேசித்ததை ஸாமாநாதிகரண்யமாகப் பண்ணிக்கொண்டுபோந்தது, இனி இதில் நிர்தேசமும் ஆத்மகதமேயாகிறது.

இ— விஸ்த்வஸ்வாபமாக வேண்டுகையால் யானுந்தானாயென்று ப்ரஸ்துதமான ப்ருதக்ஸ்த்விநுடைய ஸாமாநாதிகரண்யமாய் வரகாத்விஷயஸ்வஙகளோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரகாரப்ரகாரிபாவமென்றாகிறது. இங்ஙனன்றிக்கே இது கேவலஜீவாத்மஸ்வரூபமாகில் மண்ணகமலமற பாட்டிற் போலே யிங்கேயும் வாஸ்யமாக நிர்தேசிக்கலாயிற்றே. ஆனாலும் உணர்வில் நின்றவென்கிறவளவும் ஜீவாத்மஸ்வரூபமாய் ஒன்றையென்கிறமேல்வடிமொன்றுமாத்திரம் ஜீவஶரீரகபரமாத்மபரமாகலாமே யென்னில்? அப்போது "யானுந்தானாயொழிந்தானை'' யென்கிறதைக்கொண்டு ஸாதநாக்கிடாம். தேனும் பாலுமிதுறிகளான கீழ்வடிக்களோடேகூட விப்பதமும் ஜீவஶரீரகபரமாத்ம மென்னும்பக்ஷத்திலும் இப்பாஸநாஸ்த்ர தாமேயன்றோவென்னில்? பராத்பரப்ரகாரஸுகஸ்வாத்மாவினுடைய நிரதிஶயஸௌஹ்ருத்துலே வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே ஸாதநாக்கியில்லையென்று திருவுள்ளம். ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மேற்பாட்டுக்களில் நிர்தேசங்களில் வாஸ்யமன்றிக்கே கேவலநவாஸகங்களாயே யிருக்கையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ந்யாயம் வடிபாமையாலிவை ஸாமாநாதிகரண்யங்களாகக்கூடாதே ஜீவாத்மஸ்வரூப பராத்பரங்களென்னில் ஜீவஶரீரகபரமாத்மாவ ப்ரகரணத்துக்கு இப்பாட்டுகள் சேராதொழியுமேனெனில்? வருளிச்செய்கிறார் (உணர்வுமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுகளிலும் நிர்தேசம் ஸாமாநாதிகரண்யமானாலும் தாத்பர்யம் ஸாமாநாதிகரண்யமின்றிக்கே ஆத்மாதத்துலேயாகையால் ப்ரகரணத்துக்கு இவைசேராமையில்லையென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டில் நிர்தேசித்தது ஸ்வாதந்த்ர்யஶேஷத்வத்தை ரக்ஷகாநுஸந்தாநார்த்தமாகையாலே மேல் விலக்ஷணாகாரங்களை அநுஸந்திக்குமிடத்தில் அப்படி நிர்தேசித்தது அநபேக்ஷிதமென்றாகிறது. வடாதிவிஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரநீஶாதிஶப்தங்கள்போலே பராத்பரவிஷயத்தில் சேதநாசேதநவாசிஶப்தங்களெல்லாம் சேவககீஷ்கிநிஷ்டங்களாகையாலே யதாவிவக்ஷம் நிர்தேசிக்கக்குறையில்லை

ஈ— வென்றபடி. இங்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸௌலப்யத்தைச் சொன்னது; ஸகலசேதநர்களுக்கும் விஶேஷித்து அவர்களில் ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அவர்களுடைய உஜ்ஜீவநமாக ப்ராக்ருதமான ஐஶ்வர்யாகாரத்தைக் கொடுத்துநடத்துகிறவன், அங்ஙனன்றிக்கே; என்னையொருவனையும் விஶேஷண கடாக்ஷித்து நான் தன்னோடு ஸாயுஜ்யமென்கிற ஶராவிஷயத்தையும் தனக்குங்கூட நிரதிஶயஸௌஹார்த்தமென்கிற கல்யாணகுணத்தையு மெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினனென்கைக்காக. தேனும்பாலும்- ஸ்வாதும் க்ஷீரமும், கன்னலும்- இக்ஷுவிகாரமும், தாவமுமென்றபடி. அமுதுமாகி- அம்ருதமுமாய். தித்தித்து- ரஸித்து, அத்யந்த ஸௌஹ்ருதமாயென்று பட்டர்தாத்பர்யம். இன்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ஸம்ஸாரனுக்குங்கூட ஸௌஹ்ருதமென்றபடி. இவ்வாக்யம் "அஸ்தௌ ஸ்தௌ'' மென்கிற ஶ்ருதினுடைய அநந்தவஸ்தான வாக்யத்துக்கு விவரணமாயிருக்கிறது. இதற்குநின்றவென்கிறதோடே அந்வயம். என்னூனில்- என்னுடைய ஶரீரத்திலே, ஊன்- மாம்ஸம், இங்கே ஶரீரபரம். உயிரில்- ப்ராணனுக்குள்ளே, உணர்வினில்- பாஹ்யிலே, பரமாத்ம ஜ்ஞாநத்திலேயென்றபடி. நின்ற- ஸம்பந்தித்திருக்குமதான, இங்கு ஊனில உயிரிலென்று அதிஶய ப்ராணாதிகளைச் சொல்லுகையாலும் மேல் நின்றவொன்றையென்று விஜ்ஞாநாதிகளைச்சொல்லுகையாலும் நடுவே உணர்விலென்று ஜ்ஞாநஸமாநமான மநோவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறதென்று ஊஹிதமாயிருக்கும். இதுமேல்பாட்டில், அதிஶய ப்ராணாதிகளுக்கும் அதிரிக்தனென்று ஆசார்யர்களருளிச்செய்ததற்கும் சேரும். ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தையென்றபடி. தத்ப்ரகாரகப்ரகாரவிஶேஷனை யென்கை. உணர்ந்தேனே- அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே கண்டுகொண்டேனே. ||ச||

மூ — நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்* றொன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது* சென்றுசென்றுபரம்பரமாய்யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று* நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே* ௫

ஆ — (நின்றவொன்றை) இப்படி எம்பெருமானுடைய காருண்யத்தாலே என்னால் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கரஹிதமாயிருக்கிற தேவாதி ப்ருதக்ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திஹேது ஸ்வரூபவிஷயமான ஸ்வதோவிலக்ஷணமாய் ஸ்வஸம்வேத்யமாயிருந்த இவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை யொருவர்க்கறிகையுமரிது யோகத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கையுமரிதென்கிறார். ௫

இ — தமக்கு ஈஶ்வரப்ரஸாதமடியாக ப்ரத்யக்ஷமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினுடைய உபகாரத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸாமதிகாட்டுகைக்காக (இப்படியென்கிறஸூத்ரம்) உணர்ந்தேனுக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) சென்றுசென்று பரம்பரமா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இவ்வாக்யத்தில் ஸ்வரூப ப்ராணஸ்ய தேநாநயங்களிற்காட்டில் வைலக்ஷண்யஞ் சொல்லுகிறதேயாகிலும் அவற்றில் ஸ்வதோவிலக்ஷணமும் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாகையால் தலைவிலக்ஷண்யமும் ஸித்தமென்றுகருத்து. யாதுமின்றியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வரூபேத்யாதியால்) ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) காண்பதரிதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யோகத்திலே இத்யாதியால்) ௫

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

ஸாத்விகனுடைய ஐஶ்வர்யத்தை யநுஸந்தித்து அம்சிவத்தாலே அவனுடைய ஔதார்யத்தை வ்யஜிப்பிபாநிற்கிறவிவ ரிப்பாட்டிலே பசைபற்றுவித்யாதியாலே வைராக்யமுண்டானால் மோக்ஷமுண்டென்றுப் படிபேசுகை யவஸ்ரமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக

ஈ — நின்ற- ஸ்திரமான, தேஹாதிரூப ப்ரஸாரணங்களழியும்போது மழியாதே ஸ்திரமாயிவற்றுக்கு நிய ஹமாய் நின்றவென்றபடி. ஒன்றை- ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவை, வசிஶாதாத்மஸ்வரூபத்தை யென்றபடி. உணர்ந்தேனுக்கு- பகவத்காருண்யத்தாலே யறிந்தவெனக்கு, இதுக்கொருவர்க்கு முணரலாகா வென்கிற தோடமைம். என்பாவிக்கு இதொருவர்க்கு மறியப்போகாதென்றே தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதின்- அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தினுடைய. நுண்- ஸூக்ஷ்மமான, ஊர்வஸ்வஸ்மமான வென்றபடி. நேர்மை- வைலக்ஷண்யமானது, ஒன்றும்- ஏகதேஶத்தும், ஒருவர்க்கும்- எத்தனையேனும் ஸமர்த்தஜ்ஞாநராயிருப் பார்க்கும், அது இதுவென்று ஸஜாதீயமென்று, ஸஜாதீயமென்றுதல் விஜாதீய வஸ்துவிஜாதீயமென்றுதல் என்றபடி. உணரலாகாது- ஜ்ஞாதும் ஶக்யமன்று, ஶ்ரவணமநநங்களா லறியப் போகாதென்றபடி. உணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே ஸ்வயம் அறிந்து, மேலும்- ஸமாதியோகமாக த்யாநிக்கிலும், காண்பு- ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, அரிது- அரியது, அஶக்யமென்றபடி. நீரறிந்தபடி தானெதென்னில், சென்றுசென்று- போய்போய், ஸ்வரூபப்ராணரூப தேநாநயங்களையெல்லாம் அதிக்ரமித் தென்றபடி, பரம்பரமாய்- உத்க்ருஷ்டோத்க்ருஷ்டதரங்களான, ப்ராணரூப தேநாநயங்களைக் காட்டிலும் பரமாய் அவையொன்று மின்றிக்கே அவையெல்லாவற்றையு மதிக்ரமித்திருந்துள்ள ஸத்யாத்யஸ்ஸ்வ பாவங்களை யுடைத்தாயென்று தாத்பர்யம். யாதுமின்றி- அவற்றினுடைய ஸ்வபாவங்களொன்று மின்றிக்கே, விகாராஜடத்வாதிக ளொன்றுமின்றிக்கே யென்றபடி தேய்ந்து- ஸூக்ஷ்மமாய், அற்று- அவற்றோடு ஸம் பந்தமற்று- ஸ்வகார்யகாரகே ஸ்வபாவதஸ்தாவிலக்ஷணமாய் என்றபடி. நன்றுதீதென்று- நல்லது பொல்லாததென்று, அறிவு- அறிகைக்கு, அரிதாய்- அஶக்யமாய், ஸாமாந்யகஸ்ஷ ஸேதாந்திரவ்யதக காவாதிகளைப்போலே மயாரஸ்வஸமாதிகளை யிட்டு ஶோபநம் அஶோபநம் என்று நிரூபிக்க வஶக்யமாயென்றபடி. நன்றாய்- கல்யாணதமமாய், ஆநந்தஸ்வபாவதயா ஸவவிலக்ஷண ஹேயமாயென்ற படி. ஞானங்கடந்தது- ஜ்ஞாநத்தையதிக்ரமித்தது, ஸ்வப்ரகாஶஜ்ஞாநஸ்வபாவமான வைஷயிகஜ்ஞா நத்துக்கு விஷயமல்லாததென்றபடி. இங்ஙனேயிராநின்றதென்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸந்தோஷிக்கும்படி. ௫

மூ—நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து* ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து* சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்* அன்றேயப்போதேவீட

ஆ—(நன்றாய்) பொருத்தனேலே க்ருத்ஸ்நஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையிலருமையென்னென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷயங்களினுடைய ஸ்வரூபாதி தோஷாநுஸந்தாநத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநமாக ஸகலேந்த்ரியங்களையும் ஆத்மவ்ருத்திவிஷய ஸ்வவிஷயங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்தால் இவ்வாத்மஸ்வரூபம் கைவருவது, ஆகையாலே காண்கையரிதென்கிறார். ||௯||

இ— வ்யக்தீகரிக்கிறார் (பொருத்தனேலயித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) இப்பாட்டில்சொல்லுகிற விஷயவைரஸ்யாதிகளெல்லாம் இந்த்ரியஜயசேஷமாகை யாலேயிதுவேபாட்டுக்கு ப்ரதாநவிஷயமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த் தென்கிறதை யிவையெல்லாத்துக்கும்மேலே ஆகர்ஷித்து பசையற்றாலென்கிறத்தோடே யன்வயித்து இதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யக்ஜ்ஞாநமாகவித்யாதியால்). ஸ்லோகம்: "விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே" என்கிறபடியே பரமநிவ்ருத்தியினுடைய தௌர்லப்ய த்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்பாட்டிலே நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்துப்பசையற்றென்று இந்த்ரியஜயவிஷய ராகநிவ்ருத்திக்கு ஹேதுப்ரதாநம் தோற்றுகிறதேயாகிலுமிந்தராகநிவ்ருத்தியும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரோபாய மாகையாலும் இந்த்ரியஜயத்துக்கு சேஷமாகையால் இந்த்ரியஜயத்துக்கே ஸாக்ஷாத்ப்ரதாநமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே வ்யாக்யாநத்திலே யிதை ப்ரதாநமாக நிர்தேசித்தது. த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதியால்) கைவருவது- வஸ்யமாவது, ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்க்ருதமாவதென் றபடி. பாட்டுக்குப் ஸங்க்ஷேபார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதியால்) ||௯||

ஸ— ஒன்றாய்க்கிடந்த- ஸஜாதீயமாய்க்கிடந்ததான, தேவமநுஷ்யாதிபேதவைஷம்யமாய்க்கொண் டதோடே அநாதியாக ஸம்ஸ்ருஷ்டமாய்க்கிடந்த வென்றபடி. அரும்- அருமையான, "துரத்யயா" வென்கிறபடியே துஸ்தரமான வென்றபடி. பெரும்பாழ் - அவிச்சிந்நமானப்ரக்ருதிதத்வமாகிற, மஹதஹங்காராதிவிகாரோபாதாந காரணமாகையாலே மஹதாநந்தம் விளைபாத நிலமாகையாலிதைப் பாழென்கி றார். உலப்பிலதனை- அவயவமில்லாத வந்த வஸ்துவை யென்றபடி. உணர்ந் துணர்ந்து- பரஸ்வரூபநிரூபணம் பண்ணி, அஸ்வரூபாதி தோஷாஸ்பதமாகத் தெளிந்தென்றபடி. ஞானம் கடந்துபோய்- ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநங்களை யதிக்ரமித்துப்போய், அவைகளிலே யகப்படாதே தப்பிப்போயென்றபடி. விஷய ஸங்கவைரஸ்யம் பண்ணியென்கை, நன்றாயென்கிற முதல்வடிக்கை த்ருதீயவாக்யத்திலே ஆங்கென்கிற பதத்தோடே கூட்டி ஆங்கு நன்றாகச்சென்றென்றன்வயிப்பது. ஆங்கு- அந்த ப்ராக்ருதவிஷயத்திலே, ஸூக்ஷ்ம நவநிதாதிரூபமான அசேதனமான ப்ராக்ருதிகத்திலேயென்றபடி. நன்றாய்ச்சென்று- ஸாவதாநமாய்ப் போய், தத்விஷயத்திலகப்படத்திலே யிழியாதே ஸாவதானமாய்ப்போயென்றபடி. ஸங்கவைரஸ்யம்பண் ணிப்போரச்செய்தே யதிலுபாஸநீயமாகிலும் மதைபநாஸ்வியாதே ஸாவதாநமாய்த்தப்பிப்போயென்கை. இன்பத்துன்பங்கள்- ஸுகதுக்கங்களை, இன்பம்- ஸுகம், துன்பம்- துக்கம், செற்று- ஜயித்து களைந்து- கழித்து, மிகவும்வர்ஜித்தென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஸாவதாநத்தாலே அவர்ஜநீயமான இவ்விஷயங்களை யநுபவித்தாலும ஹ்ருதயஸம்பந்தமாக ஸுகதுக்கங்களில்லாதவனாயென்றபடி. நல் லிந்திரியமெல்லாம்- நல்லவிந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும், நல்லவிந்த்ரியமென்று- நல்லபாம்பென்னுமாப் போலே "ப்ரமாதீநீந்த்ரியாணி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:" என்னும்படி ப்ரபலத்துக்களான விந்த்ரியங்க ளெல்லாவற்றையுமென்றபடி. இதுவென்கிறதற்குத் தென்று ப்ரயோகிக்கிறபோலே இந்த்ரியமென்கிறத த்துக்கு இந்த்ரியமென்று ஆத்ருதவிகல்பமாகவும் ப்ரயோகமுண்டு. ஈர்த்து- ஜயித்து, ஜயித்தென்றபடி, ப சையற்றால்- ரஸம்போனால், பசை- ரஸம், ஆதாரமான ஸம்ஸ்காரமும் நசித்தாலென்றபடி. அன்றே- அ நுஷ்டித்தநந்தரத்திலேயே, அப்போதே- அந்தக்ஷணத்திலேயே, காரணத்தாலதுக்குமுன்பு ஒரு காலத்திலும்நேருக்கு அதிலும் ஸித்தியாதென்றபடி. வீடு- மோக்ஷம், உண்டாம்- இசேஷ:, ஸாத்யஸாதந ப்ரகார ப்ரதிபந்தகாந்தமுண்டாமென்றபடி, ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுவதென்று தாத்பர்யம்

மூ— அதுவேவீடுவீடாமே* ௧௬॥

அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறி* எதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்* அதுவே

வீடுவீடுபெற்றின்பந்தானுமதுதேறா* தெதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரே* ௭॥

ஆ—(அதுவேவீடு) இந்த ஆத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே மோக்ஷமாகிறது, மோக்ஷம்பெற்றால் பெறும்ஸுகமாவது மதுவே யென்றத்யவஸித்துக்கொண்டு ப்ராக்ருதவிஷயஸங்கத்தை யெல்லாம்விடில்

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஈ— அதுவேவீடென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவர்த்தக்ரமத்தாலே) ஆவிர்ப்பாவஸ்வரூபத்தாலே "ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்" என்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரவிதமாய். அபவர்க்கம் மோக்ஷம் ஸ்வதந்த்ரமென்கிற ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தாபநம். விஶேஷ்யமான ஸ்வாத்மஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்திலேயல்லது தத்விஶேஷணமாகிற ஸ்வரூபஸ்வாத்ம யாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவம் வழிபாமையால் இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவத்தையே மோக்ஷமாக வ்யவஸிக்கக் குறையில்லையிறே. வீடுபெற்றின்பந்தானுமது தேறியென்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷம்பெற்றவித்யாதிபால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரேகதாதிபால்) த்ருதீயபாதத்தில் அதுவேவீடு வீடுபெற்றின்பந்தானுமிஸ்ஸுகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி

ஸ— ஸாரத்தையிறே சொல்லவேண்டுவதென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல். அதுவே வீடு- அந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிவ்ருத்தியே ஆத்மஸாக்ஷாத்காரரூபமோக்ஷம், ஸாரதரமேயிறே ஸுகமுமென்றுகருத்து. இதைமுற்பட ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிவ்ருத்திஸேஷ நிர்தேஶித்தது; ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலுடைய அநிஷ்டதமத்வப்ரகாஶநார்த்தம். ஸா ரதாநுபவம் மோக்ஷமாயிருக்க விதை மோக்ஷமென்னக் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் மேல், வீடாமே- ஸமஸ்தப்ரகாரஸத வஶிபாஸித ஸ்வரூபாநுபவமும் ப்ராப்யாந்தரமாகையாலே யிதுவும் மோக்ஷமாமென்றபடி. இங்கு பரமபதமையிலாத்மாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறதேயாகிலுமிது மோக்ஷதசை யிலாத்மாநுபவத்தோடு தாஸ்யமென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காகவதை மோக்ஷமாக அத்யவஸித்துச்சொன்னபடி. இப்படி ஜ்ஞாநாதிபாவஸந பொதிகளுக்குங்கூட துஷ்ப்ராப்யமான வஸ்துஸ்வபாவயெனக்கு ப்ரகாஶிப் பித்தருளினேனென்று அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யம், ௧௬

அதுவே அந்தஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமே, வீடு- வீடாக, மோக்ஷமாகவென்றபடி. வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- வீடினுடையபேற்றிலே யுண்டாமின்பந்தானும், மோக்ஷலாபத்தாலுண்டாகக்கடவ ஸுகந்தா னுமென்றபடி. அது- அதுவாக, அந்தவாத்மஸ்வரூபாவிர்ப்பாவமேயாக, தேறி- தெளிந்து, அத்யவஸித் தென்றபடி. அந்தஸ்வரூபயாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவமே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் அதுவே இஷ்டப்ராப்தியுமென்று நிஶ்சயி த்தென்றபடியாம். எதுவேதானும்- எந்தெந்தவிஷயங்களிலும், ஸௌந்தர்யஸௌரப்யாதி ஸா தநங்களான ப்ராக்ருதவஸ்துவிஷயங்களிலுமென்றபடி. பற்றின்றி- ஸம்பந்தமில்லாமல், ஸங் கத்தைவிட்டென்றபடி. யாதுமிலிகள்- ஒன்றுமில்லாதவர்கள், அவற்றிலே ராகாதிவாஸநைகளு மில் லாதவர்களென்றபடி. ஆகிற்கில்- ஆகமாட்டினல், ராகாதிவாஸநாரஹிதராகப் பெற்றாலென்றபடி. யத்ராஸ்ம நத்தாலே இது அத்யந்தது ஷ்கரமென்றுகருத்து. ஆகிற்கிலென்கிறவிடத்திலே சங்கையென்கிறவிடத்திற்போ லே பஞ்சமீகாரம் ஸாந்த்வமாய் ஆகிற்கிலென்று ஸம்யபமிருக்கிறது. வீடு- மோக்ஷமும், வீடுபெற்றின்ப ந்தானும்- மோக்ஷலாபத்தால்வரும் ஆநந்தமும், அதுவே- அந்தவிஷயாஸக்தமே, ஸுபாஸ்யமென் னுமாப்போலே ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிஷோஷவாரீ; ஸம்ப்ருக்தாத விஷயவைராக்யத்தைப் பெற்றால் மோக்ஷஸுகாநுபவநிவ்ருத்திரேவ" என்கிறபடியே அதுவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபாவிர்ப்பாவ ஸாத்யவி ஷயமோக்ஷண மோக்ஷஸாதநமாமென்று வயதாம். உபாஸநநிவ்ருத்தி ஆராவாஸநமாமென்று விவக்ஷி தம். அதுதேறாது- அதைத்தெளியாதே, பரமாத்மப்ரகாரஸித ஸ்வரூபயாதாத்ம்யாவிர்ப்பாவம் மோக்ஷமெ ன்று நிரூபிக்கமாட்டாதென்றபடி. எதுவேஎன்கிறவிடத்தில் ஏ என்றது ஓவென்றபடி. இத்தை யேதுவென்கிற மேல்வசனத்தோடேயும் கூடியபடது. எதுவேவீடு- ஏதேஇன்பமென்றபடி. எதுவோமோக்ஷம், மோக்ஷம்பெற் றால்வரும் ஸுகந்தானேதோவென்கை. என்று- இப்படிஸம்ஶயித்து, எய்த்தார்- இளைத்தவர்கள், விஷய ஸமூகத்திலத்தில் மீளாதிக்கே தேவதாவிமுதாயிருந்தவர்களென்றபடி. எய்த்தாரெய்த்தாரே- இளைத்துக்

மூ—எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும் புறத்தாரும்* மொய்த்தங்கலறி முயங்கத்தாம்போகும்போ

ஆ— ஸ்ரீதராஸ்ரயமாயிருந்த க்ஷேமமும் கைவரும், இப்படிசெய்யாதார்க்குக் கைவாராது, அவர்களைஸம்பந்தித்தே போயித்தனையென்கிறார். ।எ௦

(எய்த்தார்) இவ்வாத்மஸ்வரூபாவிஷ்காரமான க்ஷேமமானது ஐச்வர்யஜயம்த்தாலே கைவார

இ—ச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபாவிஷ்காரமாயிருக்கிறபால்) கைவருமென்றது ஐச்வர்யமென்றபடி. வ்ருத்திகள்விஷயஸம்பந்தமற்றால் உபாயநிஷ்டர்க்கு மோக்ஷம் ஸித்தமென்று வ்யக்தமாகும். அதுக்கு துதிக்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிசெய்தாரக்கென்றுபால்) இததால 'ஜ்ஞாநாந்த்ருஷ்டே ஞாநஸ்வரூபமே' என்கிறச்ருதியிலே ஐந்தாம்பாட்டிலே ஆத்மயாதாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காரத்தையும், ஆறாம்பாட்டில் பொதுவான ஸம்ஸாரக்லேசமென்னுமிடத்தையும் அருளிச்செய்தவிடபாட்டிலே உபாயமானவனையே ஆச்ரயிக்கவேணுமிடத்தை வெளியிட்டபடி. ஆத்மஸ்வரூபாவிஷ்காரத்தைச் சிலர்க்கு ஸ்ரீதரஸ்வாமியாகத்தந்தருளினானென்ற வனுடைய ஔதார்யத்தை ப்ரஜிப்பிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார். ।எ௧

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸாயுஜ்யதசையைத்துக் கபிகதையத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டுக்கு சேஷமாகிறதென்று ஸங்கதிகாட்டாநின்றுகொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவவாறுக்ருதிபால்) இதில் அந்திமதசையிலே என்கிறவித்தாலே பொழியும்போது உதகம்

மூ—போனவர்கள்தாமே, "அந்தகாலே ஸ்மரதோ மத்பக்தா ஜநா! ஜோஷமாஸம்வ்யாபோதாவஸ" என்கிறபடியே ஜநஜராமரணவக வியாதியாலே ஞானாமாய்க்கிடப்பர்களென்றபடி. இவ்வாதியாலே யாவஜ்ஜீவம் ஸம்ஸாராநுவ்ருத்தி வக்ஷ்யதி, இப்படி ஸாயுஜ்யமென்ன ஆத்மஸ்வரூபமான வாஸ்தவஸ்வ க்கிடரெனக்கு ஸ்ரீதர்ஷிப்பித்தருளினானென்றுகருத்து. ।எ௨

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று— இளைத்தாரிளைத்தாரிளைத்தாரென்று, ஐயோ இவர்முடிந்தார் முடிந்தாரென்று என்றபடி. இதுக்கு அலற்றி என்கிறத்தோடே சம்பந்தம். ஆவேசிதாநுஸாரத்துக்குக் கருத்தென்னென்னில்? பந்துவர்க்கமான ஸாயுஜ்யங்கள் வருந்துவன் முடிவதுதங்களுக்குநேரிலே யிஷ்டமாயிருக்கையாலே யிவனுக்கு மரணமேற ஸம்ஷிப்தம்காப்பதற்குமுன்னே ஆஹாஸம் பண்ணி முடிந்தான் முடிந்தானென்று பலகாலும் கூப்பிட்டுப் பின்னையும் கலங்கப்பண்ணுவர்கள் ளிதத்தனைபோக்கி மரணவேதனையாலே இவன்கலங்கின தசையிலே நெஞ்சுதெளிந்து ஆவச்யமான வாஸுதேவ நாமத்தை நினைக்கவல்லனும்படிபண்ணுவார் ஒருவருமில்லையென்று கருத்து. இல்லத்தாரும் - க்ருஹத்திலேயிருக்கிற ஸாயுஜ்யவாத்ஸல்யாதிகளும், இல்லம் - க்ருஹம், இவன்தானிருந்தநாளிவர்களுக்கு ஒன்றுங்கூடாமையாலே யினியிவன் முடிந்தாலிந்த க்ருஹம் நமக்கு ஸ்வாதீநமென்று இருக்கிற ஸாயுஜ்யாதிகளுமென்றபடி. புறத்தாரும் - க்ருஹத்துக்குப் புறம்புள்ளவர்களும், இவன் க்ருஹத்துக்குப்புறம்பாய் மற்றவ்வூரிலிருக்கும் ஜநங்களுமென்றபடி. இவனும் ஸாயுஜ்யவாத்ஸல்யாதிகளான ஸமுதாயமும் பொறுமையாலே யிவன் முடிந்தாலாகாதோ வென்றிருக்கிற பஹிஜநங்களுமென்கை. மொய்த்து- ஸம்ஷேமாக ஸஞ்சரித்து, கண்ணோடித்துசகழைத்தாலும் வாராதாரிதுக்குத் தாங்களேவந்துவிழுவர்களென்று கருத்து. ஆங்கு- அந்த தசையிலே, இவனுக்கு ஜ்ஞாநங்கலங்குகிற உத்க்ரமணதசையிலே யென்றபடி. அலறி- இவனுக்குள்ள தெளிவும்போம்படி ஸமாவேசமாக வோயாதே ஆக்ருந்தநம்பண்ணி, இன்னம் ஜீவிக்கஸம்பாவனையுண்டான தசையிலே பயத்தாலே ப்ராணன்போம்படி யாக்ருந்தநம்பண்ணி நிற்பர்களென்றுகருத்து. முயங்க- மேலேவிழ, மேல்மேல் விழுந்துகட்டிக்கொள்ள வென்றபடி. அந்த ஆக்ருந்தநத்துக்குத் தப்பியிருந்தகுறை ப்ராணனும்போம்படி ஸஹிகள்போலே விழுந்து கட்டிக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. தாம் போகும்போது- தாங்கள் போகிறபோது, இந்த ஸாயுஜ்யாதிகளையும் வைஷ்ணவத்தையும் விட்டுப்போகிறோமேயென்று நெஞ்சிக்கேயிழுக்கத் தங்களால் மீளவொண்ணாமையாலே தாங்கள்ஸாதும் சரீரத்தைவிட்டு

மூ—துன்மத்தர்போற்* பித்தேயேறியனுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ* டொத்தேசென்றங்குள்ளங் கூடக்கூடிற்றாகினல்லுறைப்பே* ॥அ॥
கூடிற்றாகினல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினு* லாடற்பறவையுயர்கொடி யெம்மாயனாவததுவதுவே*

ஆ—து, அதிசயிதமாயிலே ஸமஸமானாகாரதா நாஸம்பாதநமும் வேண்டுமென்கிறார். ॥அ॥
(கூடிற்றாகில்) பரமபுருஷஸமானாகாரதயா ஸ்தாவராதிபத ஸம்பந்தமென்று சொல்லுவா னேன்? ததஸிதமன்றோவென்னில், பரமபுருஷனுக்கு மிவ்வாத்மாவுக்கும் ஐக்யங்கூடுவது ஸாவர்ஸவ ங்களுக்கெல்லாங்கூடிலன்றோ, ஆகலால் அவனுமவனே இவனுமிவனே அவனிவனாகக்கூடாது,

இ—ஸம்ப்ரஹீதம். ஸமவஸமாநாகார உதாரதிபால் எம்பெருமானோடொத்தேசென்று என்கிறது வ்யாவ்ரு த்தம், செஷேண செஷம் வ்யாவ்ருத்தம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வாத்மாவினுடைய ஐஸம்ஜகத்தையும் உபாஸ்ரவஸாதிகளையு மநுஸந்தித்து அம்ஜவத்தாலே இவனு டைய ஐஸௌடாயத்தைக் கொண்டாடாநிற்கிற ஆழ்வார் இப்பாட்டிலே ஜீவபரயோரைக்யங் கூடாதென்று பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பரமேதாதியால்) எம்மாயனாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபுருஷனுக்குமித்யாதியால்) கூடாமையைக் கூடினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதாதியால்) ஸர்வஸர்வவஸ்து ஸ்வபாவதயா ப்ரமாணப்ரதிபன்னமான ஜீவ பரயோரைக்யங் கூடாதென்றுகருத்து. அதுவதுவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலா

ல்—ப்ரேமாதிசய ரசையிலே யென்றபடி. உன்மத்தர்போல்- உந்மாதங்கொண்டவர்களைப்போலே, பித்தேயேறி- ஜாதகமே அபிகமாய், எத்தனையேனும் விகாரமருங்கூட உந்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டென்றபடி. அனுராகம் பொழியும்போது- அநுராகம் வர்ஷிக்கும்போது, ஸமவஸரணம் வழியாதபடி தாங்களா க்ருதங்களைப்பண்ணின தாத்பமன்றிக்கே இனியானை பொன்னையும் பூட்டிக்கொண்டுவந்து முன்னேநிறுத் துவர்களாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வாத்ம பரதஸ்வாதந்த்ர்யங்க ளில்லாதேபோன தாத்பமன்றிக்கே விபரீத மாக அநுராகவ்ருத்தியு முண்டாய்விடுகிறதென்று கருத்து. எம்பெம்மானோடு- அவஸஸ்வாமியான பரமபு ருஷனோடே, ஒத்தேசென்று- ஸமானமாகவேநடந்து. அவனோடு ஸமானமாகவே அநுபவித்து என்ற படி. அவனைப்போலே இவனையும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபாவனாக அநுபவித்துக்கொண்டென்கை. அங்கு- அந்த ப்ரத்யக்ஷஸ்வபாவத்திலே, உள்ளம்- மனஸ்ஸானது, கூட- சேருகைக்கு, ப்ரவ்ருத்திக்கைக்கு என்றபடி. கூடிற்று கில்- வழிக்குமாகில், அநுராகம் பொழியும்படியான அந்த உபக்ஷமையிலே வித்தம்தெளிந்திருந்து இப் படி மனஸ்ஸு ஸ்வாத்மவிஷயமாக வழிந்ததாகிலென்று வாக்யார்த்தம். இத்தனை அநுஸந்தத்திலே யிதுகூடு கை அதிதுர்லபமென்று கருத்து. நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, நல்ல லாபமென்றபடி. ஸ்வாத்மாவிஷயவ முண்டாமென்று கருத்து. ॥அ॥

கூடிற்றாகில்- ஸ்வபரயோர்த்வயோ: ஸ்வரூபைக்யம்வழித்ததாகில், நல்லுறைப்பு- நல்லவாய்ப்பு, ஸ்ரீ வீநலாபமென்றபடி. பரமபுருஷனோடு ஸாம்யமே பரமபுருஷார்த்தமென்றிருப்பார்க்கு அவனோடு ஸ்வரூப ஐக்யந்தானே ஸித்தித்துவிட்டால் அதிசயமன்றோவென்கை. இது ஸாமாநாதிகரண்யமான வ்யாமோஹம். ஆடற்பறவை- ஆடாநிற்கிறபக்ஷியை, ஸர்வேஸ்வரனுக்கஸாதாரணமான விஹங்கமாயிருக்கப்பெற்ற ஹர்ஷாதி சயத்தாலே யாடாநின்றுள்ள பெரியதிருவடியையென்றபடி. உயர்கொடி- உந்நதத்வஜமாகவுடையவ னை, தான்ஸர்வேஸ்வரனென்று தோற்றும்படி வேதாத்மாவான கருடனைத்தனக்கு விஹங்கஸ்வரூபத்வே னிகரமாக வுடையவனையென்றபடி. எம்மாயனாவது- நம்முடையஸ்வரூபஸ்வபாவமாவது, ஜீவஸ்வரூப மானது அதிசேஷ: இஜ்ஜீவஸ்வரூபமானது ஸுஜீதரான நமக்கநுஸந்தேயமாய் ஸ்வரூபஸ்வபாவ குண வைஷ்ணவாதிகளையுடைய ஸர்வேஸ்வரனாய்விடுவதென்றபடி. கூடாமையை- ஸம்பவியாதவஸ்துவத்தை, ஸர்வ ஸர்வஸ்யாரோக்ய ஸர்வவிஷாண மாநகுஸுமாதிகளையென்றபடி. கூடினால்- வழிக்கப்பெற்றால், எம்மாய னாவதென்று கீழோடே ஸம்பந்திக்கிறது. இவை ஸம்பவியாதாப்போலே ஜீவபரயோரைக்யமும் ஸம்பவி யாதென்றுகருத்து. அது அதுவே- அந்தஸ்வதத்வம் ஸ்வதத்வமேவே, வேறொருதத்வமாக மாட்டாதென்றபடி.

மூ—வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமாய்* ஓடித்திரியும்யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே॥

ஆ— இங்ஙனே யிவற்றைச்சொல்லுவார் சிலருளரோவென்னில், ஸுத்தவஸிஷ்டநிர்தோஷமாகவும் ஸநகாதிகளான காலத்ரயவர்த்திகளுளரென்கிறார், ॥கூ॥

(உளரும்) இப்படி ஜகதைக்யமாய் ஸமஸ்தபோக்யமாய் விலக்ஷணமுமான வாத்ஸல்யத்தை

இ— (விதீயாதிபால்) ஜீவபரயோரைக்யம் நிரஸிக்கவந்தவ ரிவ்வுத்தராயத்திலே சிலயோகிகள்கால த்ரயத்திலு முளரென்றிதைப்பேசுகை பரஸம்மதமன்றோவென்ன வதவதாரத்தற்சொன்னது ஸ்வரூபஸத்ருஷ்டிவிஷயமென்கிற ஸம்ஸாராரணாஸ்யமாகையாலே ஸம்மதமென்றுகாட்டுகைக்காக வந்த ஸங்கை யைக்காட்டுகிறார் (இங்ஙனேயிதாதிபால்) இங்ஙனேயென்றது- ஆஸிஜமாகவென்றபடி. இவற்றையென்றது- ஸத்வாதிதத்வாதிவங்களையென்றபடி. ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருந்தகாலத்துக்கு ஸங்கராதிகள் காலாநந்த ரஸாவிகளாகையாலே அப்போது ஜீவபரயோரைக்யவாதமிலலாமையால் தாமதைநிரஸித்தது ஸ்வரூப ஸத்ருஷ்டிவிஷயமென்று தாமேஸங்கித்து பரிஹரிக்கக்குறையில்லையிறே. வீடைப்பண்ணி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுத்தீதாதிபால்) அதில் நிர்தோஷஸ்வபாவத்தாலே ஒருபரிசேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. யோகிகளென்றது உபாஸகமென்று நினைத்து அருளிச்செய்கிறார் (காலத்ர யஷ்டிகளென்று) எதிர்விதாதிமேலுகளெல்லாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமுளரென்று) ॥கூ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

உத்தராயத்தில் ஸ்வாதீஸாஸ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதி தந்தருளினிப்போதுஎன் னுமளவாலே) "யச்ஞாவாவரஸ்ஸாஸம் ஸ்ருதேநாயிகம் தத:" என்றும்படி நிரதிஸயஸௌஹார்த்தமான த்ருத்வவைலக்ஷண்யத்தைக்கண்ட ப்ரஸாதத்தாலே இவர்நானிதுவே பாதஷாஸ்யமென்றிருக்கும் ஸ்வபாவரான. ஸாஸ்த்ரத்திலே புகாதபடிபண்ணியருளினனென்று இப்ப்ரயோவாதத்திலே அநாஸயிக்கிறார

ஸ— "பரஸ்தாத்தநோபாமஸ: பரஸாஸ்யதீக்ஷதே । தியைஷ்டதநுத்ரவ்யம் ஹிதேநகிதஸ்த்ரவ்ய தாபத:" என்கிறஸ்லோகத்தை யிங்கேயநாஸயிப்பது. இப்படிநீர் நிஷேயிக்கைக்கு இப்போது ப்ரஸக்தி யுண்டோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார்மேல. ஒருபரிசே- ஒருப்ரகாரமாகவே, பரிசு- ப்ரகாரம், ஸாக்ஷாத்ஸ்வமன்றிக்கே ஸுத்தவஸிஷ்டமான வேதேனுமொருப்ரகாரமாக வென்றபடி. ஜீவப்ரஹ்மணோ: ஸ்வ ரூபஸ்வைக்யாவஸ்திதஸ்வமாகவென்றபிப்ராயம். வீடைப்பண்ணி- மோக்ஷத்தைஸாதித்து, இதற்குத் திரியுமென்கிறத்தோடே யவயம். இங்கே "உக்கத்திஷ்யகவஸம்ஹாவாதித்யாஸம்யோகி:" என்கிறஸ்ருத ஸித்தம். எதிர்வும்- பவிஷ்யத்காலத்திலும, நிரஸநீயமான வித்யாதம் பவிஷ்யத்காலத்தில் ஸங்க ராதிவாதிக ப்ரகாஸிக்கப்புகுகிறதாகையாலே இதுக்கப்போது ப்ராவாஸ்ய ப்ரஸக்தியுண்டென் றுகருத்தாலே ஸ்தவதமாநகாலங்களுக்குமுன்னே பவிஷ்யத்காலத்தை நிஷேபித்தது. நிகழ்வும்- வர்த்தமாநகாலத்திலும், கழிவும்- ஸ்தகாலத்திலும், ஆய்- உளராய், காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஹவிதரா ரென்றபடி. ஓடித்திரியும்- தாங்கள்கட்டின மோக்ஷமொருவர்க்கும் கிடைப்பதொன்றலலாமையாலே "சுகேந ஜநஸ்ஸமஸ்தம் ஸம்ஸாரவதிவீவஜந" என்கிறபடியே ஜநநவதிவீஜம்ஸாமரராய் ஓடித்திரியாநிற்கிற, யோகிகளும்- யோகிகளும், ஔபாஸநாதிஸ்ருஷ்டிகளான ஸந்யாஸிகளுமென்றபடி. இதுஉபாஸகம், காலதிகளென்கை. உகாரத்தாலே இத்தனை ஜநவவரமான வித்யஸ்யத்தைச்சொல்லுவாரும் சிலருண் டாயிருந்ததென்றுகருத்து. உளர்- உண்டாயிருப்பார்கள், இவ்விடத்தில் உகாரம்வாக்யாலங்காரம். இல்லைய ல்லர்- இல்லாதவர்களல்லர், வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கிறபடி. யதா - ஒருபரிசேவீடைப்பண்ணித்திரி யும் யோகிகளும்கழிவுமாய் நிகழவுமுளரும் எதிர்வுமில்லைபல்லரென்றுவயிப்பது. தமாவியரான காலத்ரயஷ்டிக் ளும் ஸ்தகாலத்திலுமுளராய் இப்போதும் வித்யமாநருமாம். பவிஷ்யத்காலத்திலு மிலலாதவர்களல்ல ரென்றபடி. ஆக காலத்ரயத்திலுமுளரென்றதாயிற்று. இந்தயோஜனை காலத்ரயஷ்டிகளென்று முளரென்கிற வ்யவஸ்தவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் உளருமென்கிறஉகாரத்துக்கு அபமும்வை க்கிறது. இந்தஉகாரத்துக்கு பவிஷ்யத்காலத்திற்போலே ப்ரயோஜநமில்லையாகிலும் ஸ்வதோணை ஸாவிதாதைபால் ஸத்தாவித்யமாநரல்லரென்றுகருத்து. ॥கூ॥

மூ—உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே* யுளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்* வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசைவுமாக்கமும்** வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளுமருளுமாய்த்தோமே* ॥௰॥

ஆ—வ்யக்தஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகரூப்யமாக கேவலமஜ்ஞாதவேபாலே யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினானிப்போது, முன்பு இவ்வம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைகரூப்யமாக நிரவதிகஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய [illegible] ண்யயௌவநாத்யநந்த குணவிஶிஷ்டனாய் ஸ்வாபேக்ஷ [illegible] திவ்யாபரணதிவ்யாயுதோபேதனான தன்னைக்காட்டிக்கொண் டென்னுள்ளேபுகுந்தருளினான், ஆதலால ஸம்ஶ்லேஷதாநுஸந்தாந ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்ருத்தி க்ஷயாதி ஸமஸ்தாநர்த்தவிரோதிகளெல்லாம் போகப்பெற்றோமென்கிறார். ॥௰॥

இ—கையாலே இவ்வாத்மவைலக்ஷண்யப்ரதர்ஶநமு மிப்படிப்ரவாஹத்திலே ஸங்க்ரஹமென்னவேணுமிறே. இப்படியென்றது- உணர்வுமுயிருமுடம்புமென்று தொடங்கி எட்டாம்பாட்டளவாக உக்தரீதியென்றபடி. இதுக்குத் தந்தருளினானென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழநுஸந்தித்ததெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீத்ருஶயத்தாலே ஸ்வாநுபூதாநுஸந்தானிக்கிறா ரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. ப்ரதர்ஶநமாயென்றது- ஐந்தாம்பாட்டுதொடங்கி நாலுபாட்டுகளாலே அநுஸந்தித்த ஜ்ஞாநப்ரதர்ஶநவ்ருத்தி ப்ரதர்ஶகங்களைச்சொன்னபடி. ஸமஸ்தவிஶேஷைகரூபமாயென்றது- யானுந்தானாயொழிந்தானை யென்றதைசசொன்னபடி. வைலக்ஷண்யமாயென்றது- தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்து என்றதைச்சொன்னபடி. அவர்வந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி புகுந்தருளினானென்னுமளவாலே) முன்பென்றது- கீழ்த்திருவாய்மொழி பேசிக்கொண்டநுபவிக்கும்போதென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிகளெல்லாம் கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தங்களா யிந்த த்விதீயபாதத்தி லொருவரென்கிறபதங்களிலே ஸங்க்ரஹங்கள். உளரெம்மொருவரென்கிறத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரீஶ்வரேத்யாதியால்) இது ஶேஷஸாம்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம். உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷதாநுஸந்தாநஜ்ஞாநமென்றது- ஸம்ஶ்லேஷதாநுஸந்தாந

ஈ— இல்லையாகியே உளராய்- நிரீஶ்வர ஸாங்க்யத்திலே இல்லையாயே இருக்குமவராய், அவர்கள்பக்ஷத்தில் ஸத்பாவநாயில்லாதவரா யென்றபடி. ஸர்வேஶ்வர னொருவனில்லையென்று அவர்களாலே த்ருஷ்டிக்கப்பட்டவரான வென்றபடி. இல்லையல்லராய்- ஸத்பாவமில்லாதவரல்லராய், உளரும்- விஶிஷ்டருமான ஶேஷஸாங்க்யத்திலே ஸர்வேஶ்வர னொருவனில்லையென்னாதே ஸர்வோபகாரீத்துண விஶிஷ்டருமான வென்றபடி. ஸத்ப்ரதிபந்நங்களாதி வெளவுங்களொன்று மின்றிக்கே ஈஶ்வரனென்றொரு வஸ்துவுண்டென்றிப்படி யவர்களாலே த்ருஷ்டிக்கப்பட்டவருமானவென்கை, ஸகாரங்கீழ்ச்சொன்ன த்ருஷ்டத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம், எம்மொருவர்- நம்முடைய வொருவிலக்ஷணர், நமக்கு ஸ்வாமியாய் ஶேஷாஸ்யஸ்த ஸர்வவிலக்ஷண ஸர்வோபகாரீத குணவிஶிஷ்ட வெஷ்டிகங்களை யுடையவர், உளர்- விஶிஷ்டராயிராகின்றார், இப்போது எனக்கு ப்ரகாஶிக்கிற விவ்வாத்மாநுஸந்தாநத்தையே ஶேஷமாக நிஶ்சயித்திருக்கிற நிரீஶ்வர ஸாங்க்யத்திலேயாதல் அப்படியேயாயிருக்கிற ஶேஷஸாங்க்யத்திலேயாதல் நான்புகாதபடி ஸமஸ்தகல்யாணகுண விஶிஷ்டாதிவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டெனக்கு ப்ரகாஶித்தாரென்றபடி, அவர்- அப்படி ப்ரகாஶித்தவர், வந்து- க்ருபையாலேதாமேவந்து, என்னுள்ளத்துள்ளே- என்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, உறைகின்றார்- நித்யவாஸம் பண்ணுகின்றார், வளரும்பிறையும்- வர்த்திக்கிற சந்த்ரகலையும், தேய்பிறையும்போல- க்ஷயிக்கிற சந்த்ரகலையும்போலேயிருக்கிற, அதுகளைப்போல் மாறிமாறி வாராநிற்கிறவென்றபடி. ஆக்கமும் அசைவும் என்று மாறியநயிப்பது. வ்ருத்தியையும் க்ஷயத்தையுமென்றபடி, ஆக்கம்- வ்ருத்தி, அசைவு- க்ஷயம். ஶரீரஆரம்பங்களான வ்ருத்திக்ஷயங்களையென்றபடி, இதுக்குமாய்த்தோமென்கிறத்தோடே அந்வயம். வளரும் சுடரும்- அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கிற தேஜஸ்ஸும், ஒருநாளும் க்ஷயமில்லாதவனான ஆதித்யனுமென்றபடி, இருளும்போல்- அந்தகாரமும்போலேயிருக்கிற, ஆதித்யாந்தகாரங்களைப்போலே மாறிமாறி வாராநிற்கிற வென்றபடி, தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ஸம்ஶ்லேஷதாநுஸந்தாநரூப ஜ்ஞாநத்தையும், மருளும்- அஜ்ஞாநத்தையும், ஆத்மவிஶேஷ யாதாத்ம்யாஜ்ஞாநத்தையு மென்றபடி, மாய்த்தோம்- போக்கினோம், [illegible]

மூ—தெருளுமருளுமாய்ந்துத்தன் றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீ* ழருளியிருந்துமம்மானு மயனுஞ் சிவனுந் திருமாலா* லருளப்பட்ட சடகோப னோராயிரத்து ளிப்பத்தா* லருளியடிக்கீழிருத்து நம்மண்ணல் கருமாணிக்கமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(தெருளும்) உத்பத்த்யாதி வ்யாபாரங்களுக்கும் ஸகலஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் நியந்தாவாய் ஸ்ரீயப்பதியாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதவிஷய ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதி ஸாதநஸமவிரோதிகளைப்போக்கி ஸ்வாச்ரிதரைத்தன் திருவடிகளிலேசேர்ப்பிக்கும் ஸ்வபாவனையிருந்த எம்பெருமானுடைய வருளுகைக்கே பாத்ரமான சடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லாரை யருளியவன் அடிக்கீழிருத்து மென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—பக்திவஜ்ஞாநமென்றபடி. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

அயனும்சிவனாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்பத்த்யவேதாதிபால்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேதராதியால்) ஸ்வாச்ரிதரையென்றது அநுஸந்தித்துச்சொன்னபடி. சேஷம்- ஸ்பஷ்டம். ॥௧௧॥

பா—பாசுரத்தும் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகையாலே அஜ்ஞாநஸம்பந்தத்தைப் போக்கினேனும், பரத்வேபரத்வ ஷீண ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே உதவேரம் நமக்கு ப்ரதிக்ஷேபாதிகளுமில்லை, ஸர்வாதுவாஸம்பாதிதா நாமவநிஷ்டராகப் பெற்றோமென்று ஸந்தோஷ தாத்பர்யம். ॥௧௦॥

தெருளும்- ஜ்ஞாநத்தையும், ப்ராக்ருதவிஷயத்தில் ஸ்வீயகாதிஜ்ஞாநத்தையுமென்றபடி. மருளும்- அதில் ஸம்ஸாரத்தகவாத்ருஜ்ஞாநத்தையும், மாய்த்து- நசிப்பித்து, ஆச்ரிதர்க்கென்றுசேருத்து. தன்- தன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே அந்வயம். திருந்து- திருந்தாநின்ற, லக்ஷணங்களாயிராநின்ற வென்றபடி. திருத்தம்- லக்ஷணம். ஸ்வாச்ரிதருக்கு வேறொருவர்காலில் குனியவொண்ணாதபடி ஸமஸ்தநோரதவாரி வாரணவதாரங்களாயிராநின்ற வென்கை. இது திருவடிகளுக்கு விசேஷணம். செம்பொற்கழல்- சிவந்த பொன்னாலான கழல்களையுடையதுகளான, கழல்- வீரகடகம். அத்யாஜ்ஞகநகமயமான ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷண விரோதகடகத்தை யுடையதுகளான வென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, அருளியிருத்து மம்மானும்- க்ருபைபண்ணி ப்ரதிஷ்டிதராக்கிக்கொள்ளும் நிருபாதிகஸ்வாமியாயிருக்கிற, ஸ்வாச்ரிதரை உதிசேஷ: அயனும்- அஜனாகாநிற்கிற, உத்பத்த்யவசரீரகனாகாநிற்கிற வென்றபடி. சிவனும்- ருத்ரசரீரகனாகாநிற்கிற, திருமாலால்- ஸ்ரீயப்பதியாலே, அருளப்பட்ட- ‘மயர்வற மதிநல மருளின’ னென்கிறபடியே க்ருபைபண்ணப்பட்டவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்- இத்தசகத்தால், தசகாஸ்ரவ நிமித்தமாகவென்றபடி. இதுக்கு இருத்து மென்கிற தோடே அந்வயம். நம்மண்ணல்- நம்முடைய ஸ்வாமியான, கருமாணிக்கம்- நீலரத்நம்போலிருக்கிற எம்பெருமான், அருளி- நிரவதிக க்ருபையைப்பண்ணி, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதச்சாயைத்திலே, இருத்தும்- ப்ரதிஷ்டிதராக்கியருளும். இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை யிதிசேஷ:. ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீசடகோபாராதநாஜஸஹஸ்ரபதிகாயநம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(கண்கள்சிவந்து.)

ப்ரகாஶயித்வா நநு ஶ்ருதிவிபாகதயா ஸம்ஶ்லிஷ்டரூபா
ந்யாயப்ராப்தே தேஹதேஹ்யாதிஷு ஸமதயா ஸ்வஸ்வாமிபாவப்ரகாஶாத்।
அத்யாஸ்ய த்ராணவ்யாபார ஸ்வபாரதந்த்ர்யேஷு க்ருஹஸம்யோகவாக்
ஜ்ஞானாஜ்ஞானப்ரதஶ்சாஶ்ரு ப்ரகடபதிமஹிமா: பாம்ஸவிக்ஷாஸ்யம் ஸ்வரூபவே ॥௯௯॥

(ப்ரகாஶயித்வா நநு ஶ்ருதி) கண்கள்சிவந்தித்யாதி - தன்னுடைய திவ்யாவயவ திவ்யாபரணதிவ்ய ஆயுதங்களோடே கூட ஆஶ்ரிதஸாம்யரூபத்திலே ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கையாலும், (விபாகதயா ஸம்ஶ்லிஷ்டரூ) அடிப்பேனுள்ளானித்யாதி - விபாகமென்ன ஸம்ஶ்லேஷமென்ன இவ்விரண்டாகையாலே அம்பங்களிலும் தத்வத்ரயங்களையும் தத்ஸம்பந்தங்களாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸாம்யங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (உபாஸகாஸ்) உணர்விலும்பெருவனை - ஜ்ஞானாதிகரான நித்யஸூரிகளுடைய ஸத்தாதிகளும் தன்னதீனமாம்படி அதி தீபனாயிருக்கையாலும், (ந்யாயப்ராப்தே தேஹதேஹ்யாதிஷு ஸமதயா) தேனும்பாலுமித்யாதி - தேன்போலேயும் பால்போலேயும் கன்னல்போலேயும் போக்யனாகையாலும், ஶரீரஜீவபாவங்களிலே யிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்வாமிபாவப்ரகாஶாத்) இச்சமூன்றுபாட்டிலர்த்தம். நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு - நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய் - அதுவேவீடுவீடுபெற்றின்பம் - பாரதந்த்ரரானதன்னை ஸ்வதந்த்ரனாகவுடையனான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், (அத்யாஸ்ய த்ராணவ்யாபாராஸ்) எய்த்தாரெய்த்தாரித்யாதி - ஶரீராவஸானத்தில் ஸம்பந்தாந்தரத்தாலே ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸ்வபாரதந்த்ர்யேஷு க்ருஹஸம்யோகவாக்) கூடிற்றாகிலித்யாதி - ஜீவனுக்கும் பாரதந்த்ர்யத்தை தனக்கு ஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கையாலும், (ஜ்ஞானாஜ்ஞானப்ரதஶ்சாஸ்) தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே - தன்னுடைய ஸம்பந்தத்துக்கு விரோதியானவஜ்ஞானத்தையும் உதாரவிஷயமொஹதாஜ்ஞானத்தையும் போக்குகையாலும், எம்பெருமான்தன்னைக்குறித்து தாஸ்யமேவ ததநனுக்கு ஸ்வரூபமென்று ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறனென்று "கண்கள்சிவந்து" என்கிற தஶகத்திலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௯॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கருமாணிக்கமலை) எம்பெருமான் நித்யஸ்தாநமாகத் தன்னழகைக்காட்டித் தம்மைவஶீகரித்துக்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி பரிவர்ஜநதோநாயராயிருக்கிற ஆழ்வார் விரஹதஶையிலபோலே இத்திருவாய்மொழியிலே அந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) விரஹதஶையாகவுமாம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையாகவுமாம, ஏதேனுமொருதஶையில் அவன்பக்கல் ஆஸக்திஶயத்தாலே "நவிவேஷாதந்நாமாத்ரம்" என்கிறகணக்கிலே தம்மைத்தாம் மறக்கும்படியான பாரவஶ்யமுண்டாகும்போது இவர் அந்யாபதேஶத்தாலே இழிவரென்கை உசிதமாகையாலே இங்குஸ்ரீ த்ருதிஶயத்தாலே அந்யாபதேஶமாகப் பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இது கீழ்மேலொருவிடத்திலும் இபபடி கண்டதில்லையேயாகிலும் இத்திருவாய்மொழியிலே "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்றும் "கண்ணபிரான்திருவருள்களும் சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள" என்றும் இப்போது பரிவர்ஜனஸம்ஶ்லேஷமும் தத்க்ருதமான அவயவகாந்த்யாதிகளும் உண்டாகச்சொல்லுகையாலே இதில் விரஹமுள்ளதாகச் சொல்லக்கூடாமையால் இததிருவாய்மொழியில் அந்யாபதேஶம் ப்ரீதிநிபந்தநமென்றே அங்கீகரிக்கவேணு

ஆ—கொண்டு தம்மோடுகலந்தகலவியால் தமக்குவந்த நிவ்ருத்தியை ஸகியுடைய வசனத்தாலேபேசுகிறார். இப்பிராட்டி திருப்புலியூரிலேயிருந்தருளுகிற எம்பெருமானோடே தெய்வத்தாலே புணர்ந்தருளின புணர்ச்சியை யறியாமையாலும் "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றிருக்கும்ஸ்வபாவத்தை யறியாமையாலும் இவளுடைய தாயாரும் உறவுமுறையாரும் ஸந்நிதியிலே இவளுக்கொருவனை கல்பித்து அவனுக்குக்கொடுக்கையிலே உத்யுக்தராகிறபடியைக்கண்டு இவள்ஸ்வபாவத்தையும் இவளெம்பெருமானோடு கலந்தகல

இ—மென்று திருவுள்ளம். நிவ்ருத்திகமாக என்றது- ஸர்வாதிசயஸர்வபுருஷார்த்தஸாரஹத்துக்கு ஒன்றும் ஸதமிவன்றென்கிறகருத்தாலே. யதா- தன்காருண்யத்தையொழிய ஒன்றும் உபாயமிவன்றென்னவுமாம். தன்னழகைக்காட்டியென்றது- இவருடைய ஸ்வரூபத்தின் ஸௌந்தர்யத்தைக் காட்டினதுக்கும் உபலக்ஷணம். யதா- திவ்யமங்கள விக்ரஹம்போலே ஆழ்வாருடைய ஸ்வரூபமும் "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" என்கிறபடியே இவன்திருமேனியாகையாலே இதினுடைய ஸௌந்தர்யமும் அவனுக்கேஅழகாகையால் தன்னழகையென்கிறவசனத்தாலே இதுவுங்கூட விவக்ஷிதமாகவுமாம். அவனுடைய ஸௌலப்யவாத்ஸல்யாதிகளையும் ரக்ஷகத்வாதிகளையும் அவனுக்குங்கூட கதிஶயாயகமாம்படியான ஸ்வஸ்வரூபஸௌந்தர்யத்தையும் "கந்தர்ப்பவர்த்தநம் ஸாக்ஷாத் ஸௌந்தர்யஸ்யாத்மா" என்கிறகணக்கிலே அவனுக்குத்தாம் ஸ்வபக்ஷவிஶேஷணமாய்க்கொண்டு நித்யஶேஷமாயிருக்கிறபடியையும் அவனுடைய காருண்யத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்று "தேஶீயஶீலவத்யார்த்தம் தாத்ருஶாபிஜநலக்ஷணாம் । ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா" என்னும்படி அநுரூபமாய் "அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா" மென்கிறபடியே அவனுக்கு ஸௌஹார்த்தராயிருக்கிற தம்பக்கல் அவன் அநுராகியாய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடியைக்கண்டு பதிவ்ரதையாய் விரஹிணியாயிருந்த உத்தரராஜகுமாரிக்கு உத்தரராஜகுமாரனை உத்தரநாயகன் உகக்கணிதனைக்கொண்டுவந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றபோது தன்னுடைய பதிவ்ரதாஸ்யம் ஸபலமாகையாலே இப்படி ஸபலமான பதிவ்ரதாஸ்யத்தைப்பெற்று நிரவதிகநிவ்ருத்தியுண்டாமாப்போலே தமக்குமவனுடைய பாவநாப்ரகர்ஷணீயஸம்ஶ்லேஷத்தாலே தம்முடையஶேஷத்வம் ஸபலமாகப்பெற்றதென்று மிகவும் நிவ்ருத்தியுண்டாய் இந்த ரஸாதிக்யத்தாலே பரவஶராய் ஸ்வஸ்வபாவத்தைமறந்து "ஸம்ஶ்லேஷேகதயா பக்தியேதே நாம்நா ந்ருணாம் ஸ்த்ரீபாவமேவ நஸாவிஶாரம்பஹ ஹ்ருதா:" என்கிறபடியே நாயிகாபாவரைவளராய் இந்த ப்ரணயஸௌஹார்த்தாலே உஜ்ஜ்வலிதகாங்க்ஷித ஸம்ஶ்லேஷரவர்கள் ராயிருக்க இந்த ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு இவருடையபரிவரான அந்யோபாயிகளும் பாஶ்சாத்யரான மற்றுள்ள ஜநங்களும் இந்தஉஜ்ஜ்வலத்துக்கு ஹேதுவேதென்று ஜிஜ்ஞாஸுக்களாயிருக்க; ஸ்ரீபராங்குஶமுதலான அநுரூபர் இப்போது பரபோக்ஷஸம்ஶ்லேஷஸம்பந்தாஶத்தாலே அநந்யகலாபராஜநிஷ்ட ஸம்ஶ்லேஷ பரராயிருக்கிறாரென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தபடியை "லோகாந்மூர்க்கீரிவாபராக" என்னும்படியிருக்கிற ஒருராஜகந்யகைக்குத் திருப்புலியூர்நாயனாரோடே ஸம்ஶ்லேஷம்வ்ருத்தமாய் அத்தாலேஇவள் உஜ்ஜ்வலிநியாயிராநின்றாளென்று இவளுடைய ஸகியானவள் அன்னைமாருக்கறிவிக்கிற வாக்யவசனத்தாலே பேசிக்கொண்டு தம்முடைய க்ருதார்த்ததையை அநுஸந்தித்துப் ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. இப்படி இத்திருவாய்மொழி ஶாஸ்த்ரவிகர்த்தையைச் சொல்லுகிறதென்கையாலே "ஶாஸ்த்ரநிஷ்டாபத்தகஸ்வ" மென்கிற ஸமாஸகரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. இப்படிஸ்வவசனம் ஸம்பந்தமாலும் இவ்வந்யாவசனத்திலே பிராட்டிக்கு அந்தரங்கையான ஸகியானவள் இந்தஸம்ஶ்லேஷரஸத்தை யன்னைமார்க்குவெளியிடுகை யஸாமதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டியித்யாதி) இயல்கையாலே- பாஷ்யவயஸ்யாத்ருஷ்ட முகூர்த்தமநோநிவ்ருத்யாவாரஸ்ஶேஷயிலே, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், (மானிடவர்க்கித்யாதி) ஸந்நிதியிலே யொருவர்க்கிவள் என்கிறவார்த்தையுஞ் செவிப்பட்டால்என்றபடி. வாழகில்லேன்- ஜீவிக்கமாட்டேனென்றபடி. இவள்ஸ்வபாவத்தையுமித்யாதி இவள்உத்யோகத்தை யிப்பிராட்டியறியில் ஜீவியாளாகையாலே நாமிவளையிழந்தோமாவோமென்று பயத்தாலே யவர்களுக்கித்தை வெளியிடவேண்டுவதென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியில் விரஹவ்யஸநஞ்சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷரஸம்சொல்லுகிறதாகில் இதற்கென்செய்கேனோவென்று விஷண்ணையாய்ப்போலே சொல்லுவானேனென்ன வருளிச்

மூ— கருமாணிக்கமலைமேன்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போற்* திருமார்வுவாய்கண்கைபுந்திகாலுடை யாடைகள்செய்யபிரான்* திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* அருமாயன்பேரன்றிப்

ஆ— ரியையும் அறிந்திருந்த இவளுடையதோழியானவள் தான்சொல்லிற்றை இவர்கள் அங்கீகரிக்கைக்காக அவர்களோடேகூடத் தானும் ஸந்நிஹிதையாய்க்கொண்டு இவள் திருப்புலியூரிலிருந்தருளின வெம்பெருமானுடையகுணங்களாலே வசீக்ருதையாய் அவன்திறமல்லது மற்றொன்றறியாள், இனிநாம் கோலினவை முடியா அவனையே வரனாகப்பார்க்கவேணுமென்றுகொண்டு அவர்களைநிவர்த்திப்பிக்க, அவர்களும் இவளுக்

இ— செய்கிறார் (தாஞ்சொல்லித்தையித்யாதி) ஸந்நிஹிதையாயென்றது- அவர்களைப்போலே தானுமிவளை யந்யனுக்குக்கொடுக்கையாலே பாஹ்யையாகாதே ஸந்நிஹிதையாயென்றபடி. தான் ஸந்நிஹிதையல்லளென்னுமிடத்தை யவர்கள்அறிந்தார்களாகில் தான்சொன்னத்தையெல்லாமிவர்கள் அநாதரிப்பார்களென்றுபார்த்து தன்னுடைய வபிப்ராயத்தை மிகவும் கோபநம்பண்ணுகைக்காக வவர்களோடு ஸந்நிஹிதையாயிருந்துகொண்டேல்லாருங்கூட யிவளைப்பொருந்தாஷ்ட ராஜகுமாரனுக்குக்கொடுப்பதாக உத்யோகித்து கல்யாணாதிகள் பண்ணுவிக்கச்செய்தே இத்தோழியானவள் இப்பிராட்டியினுடைய ஸ்வரூபவிசேஷத்தையும் ஸ்வபாவவிசேஷங்களையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் இவள் திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் அதிசயிதையாய் அநந்யார்ஹையல்லாதவளாயொழிந்தாப்போலே இராநின்றாள், இதுக்கென்செய்பக்கடவோமென்று விஷண்ணையைப்போலே சொல்லுகிறாளாகையாலே இதுஸம்கதமென்றதாயிற்று. ஸந்நிஹிதையாய்க்கொண்டு என்கிறதற்கு நிவர்த்திப்பிக்கப்புக என்கிறத்தோடேயந்வயம். *

முதற்பாட்டு.

இவள் திருப்புலியூர்ஐச்வர்யாதி ஸவீயாகும். இவளென்றது- இந்தராஜகந்யகையென்றபடி. கோலினவை- யத்தம்பண்ணினகார்யங்கள், முடியாவென்றது- நிறைவேறாதென்றபடி, இப்படி திருப்புலியூர் எம்பெருமான்பக்கல் தனக்கு பக்ஷபாதம்தோற்றுதபடி தடஸ்தையாய்க்கொண்டு வாதைச்சொல்லுகிற விவளிம் முதற்பாட்டின்வசநவிந்யாஸத்திலே இவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அதிசயமாகவணிக்கை அஸம்கதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுமித்யாதியால்) அவனுக்கு இவளைக்கொடுக்கையிலே ஸம்மதிப்பதாக அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணாநுஸந்தானத்திலே யிழியும்படி இவர்களுக்கிவ்வளவு ஆநுகூல்யம்பிறந்தவாறே 'ஜிதஸ்வாமிந்' என்றுகொண்டவனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யங்களை அதிசயமாக

மூ— கருமாணிக்கமலைமேல்- இந்த்ரநீலபர்வதத்தின்மேலிருக்கிற, மணித்தடம்- ஸ்வச்சமான தடாகத்திலே மணி- ஸ்வச்சமும், ஸ்வாதுஜலமுமான தடாகத்திலேயென்றபடி. தாமரைக்காடுகள்போல்- அரவிந்தவனங்கள்போலே, இதற்குச் செய்ய என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமார்வு- லக்ஷ்மீநிவாஸஸ்தாநமான வக்ஷஸ்ஸ்தலமும், வாய்- திவ்யாதரமும், கண் கை யுந்தி கால்- நேத்ரஹஸ்தநாபிபாதங்களும், உந்தி- நாபி, உடையாடைகள்- திருவரையில் திவ்யபீதாம்பரமும், உடை- அரை, ஆடை- வஸ்த்ரம், திருமார்வித்யாதி ஆடையித்யந்தத்துக்கு ஸந்நிஹிதமாகையாலே ஆடைகளென்று பஹுவசநம், செய்ய- இவையெல்லாம் சிவந்திருக்கிறவனை, இந்த்ரநீலம்போலே நீலோஜ்ஜ்வலமான திருமேனியையும், அந்த பர்வதத்தில் ஸ்வச்சஸ்வாது தடாகம்போலே தாபஹரமான காந்திப்ரவாஹத்தையும், அந்த தடாகத்தில் பத்மங்கள்போலே சிவந்திருக்கிற வக்ஷஸ்தலவதநநேத்ராதிகளையும் உடையவனையென்று பாவம். பிரான்- உபகாரகனை, இந்த ராஜகந்யகைக்கு இப்படிப்பட்டவனை நாயகனைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே பிரானென்றும் எம்மானென்றும் கொண்டாடுகிறாள். திருமால்- ஸ்ரிய:பதியான, "ஸஹஸ்ரசீர்ஷம் தேவம்" "ஸர்வலோகநாதஞ்ச" என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனைவென்றபடி. அழகுக்கு ஆச்ரயமன்றிக்கே ஸர்வஸ்வாமி யுமென்றபடி. எம்மான்- என்னாண்டவனை, கீழ்ச்சொன்ன ப்ரீதியாலே கொண்டாடுகிறபடி. செழுநீர்வயல்- ஸமருத்தஜலமுடையான கேதாரங்களையுடைத்தான, செழு- ஸம்ருத்தம், குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- குட்டநாடென்கிற திவ்யஜநபதத்திலே திருப்புலியூரென்கிற திவ்யநகரத்தில், அருமாயன்- அருமையாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதனானவனுடைய, விபவாவதாராதிகளிலே துஷ்ப்ராபனாய் ஆச்சர்யசேஷ்டிதமான எம்பெருமானுடையவென்றபடி. பேர்அன்றிப்பேச்சிலள்- கல்யாணகுணவாசகங்களான திருநாமங்களை

மூ— பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென் செய்கேனே* ।௧॥

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்* துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பல்சுடர்களும்
போல்* மின்னுநீண்முடியாரம்பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்* புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்

ஆ— ஙவனழகெங்கேதுமோ என்றுகேட்க அவனுடைய அழகிலேயிறே இவளகப்பட்டதென்கிறாள். ।௩॥
(அன்னைமீர்)அவன் ஒப்பித்தருளிநிற்கிறவழகைச்சொல்லி அவ்வழகிலேயிறே இவள்விழுந்ததென்கிறாள்.॥

இ— வணிக்கிறதொனறதாயிற்று. வடிவழகுத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய அழகிலேயித்யாதியால) உத்தரார்த்தினபக்ஷம் இவள் திருப்புலியூரி லித்யாதிவாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம். ஆதில் குணங்களாலேயித்யாதியாலே அருமாயன்பேரன்றிபபேசிலள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று யிற்று. நாம் கோவினவை இத்யாதியாலே அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொலலிற்றாயிற்று. ।௩॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு ✱

வாக்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ஒப்பித்தருளிநிலென்றது- அலங்கரித்து க்கொண்டாலென்றபடி. தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகிலேயித்யாதி) அவ னுக்கு ஸௌந்தர்யமுண்டோ என்றவர்கள்கேட்டதற்கு உத்தரமாகக் கீழ்பபாட்டிலே திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லி இப்பாட்டிலே திவ்யாபரணஸௌந்தர்யத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி சொ ல்லிற்றாயிற்று. ।உ௪

மூ— யொழிய ஒருவார்த்தையுமில்லாதவள் ஸ்வாரஸ்யமான அவன்திருநாமமேயொழிய வேறொ ருவார்த்தையும சொல்லுகிறாளில்லையென்றபடி. அவன் குணங்களிலே சக்தையாயிருக்கிறவளை ன்னை, அன்னைமீர்? தாய்மார்காள், இதற்கென்செய்கேன்- இதற்கென்னபரிஹாரத்தைச் செய்யப்புகுகி றேன், ஓ என்று விஷாதத்யோதகம், இவளை மற்றொருராஜகுமாரனுக்குக்கொடுக்கிறது அஶக்யமாய்த்தோ ற்றுகிறதென்றுகருத்து. ।௩௮

அணி- அழகியதான, மேருவின்- மஹாமேருகிரியினுடைய, மீது- மேலே, உலவும்- உலவாநிற்கிற ஸஞ்சரிக்கிற, உதியாநிற்கிறவென்றபடி. இது ஆதித்யனுக்கும் நக்ஷத்ரங்களுக்கும் விசேஷணம். துன் னு- துற்றுக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. லோகத்தில் காண்கிறவளவன்றிக்கே ஐ தேவிஸஹஸ்ரகுணங்களானவென்கை. சூழ்- வர்த்துலங்களான, சுடர்- கிரணங்களையுடையவ னான, ஞாயிறு ஆதித்யனும், அன்றியும்- அவ்வளவன்றிக்கே பின்னையும், பல்- அநந்தங்களான, சுடர்களும போல்- தேஜஸ்ஸுக்களும்போலே, ஸநக்ஷத்ரமேருவைப்போலேயென்றபடி. மின்னு- மின்னுகின்றுள்ள, ஸ்ரீ கிரணராஜிவிராஜிதமானவென்றபடி. நீள்- உத்துங்கமான, முடி- கிரீடத்தையும், ஆரம்- ஹாரத்தையும், ஆரம்- பதக்கமென்றுஞ்சொல்லுவர், பல்கலன்- மற்றுமுள்ளபஹுக்களான ஆபரணங்களையும், கலனா- ஆப ரணம், தான- ஸ்வயமேவ, ஸ்வாபாவிகமாகவென்றபடி. உடை- உடையவனான, மேருவைப்போலே தப்த ஜாம்பூநதவர்ணமாய் ஸ்வர்ணமான திருமேனியையும் தத்ப்ரபாஜனகத்வருஷித்தநக்ஷத்ரங்கள் போலே தீ வ்யமான கிரீடத்தையும் தத்பத்ராபமான ஹாரவபிராமத்ருஶ்ய ஸநக்ஷத்ரஜாலவதி ஹாரப்ரபா ப்ரகர ஸமூஹங்களையுமுடையவனானவென்று வாக்யார்த்தம். எம்பெருமான்- என்னா யனுடைய, இதுவே த்யோதகம், இவர்களுக்கு வாயழிககவொண்ணுதபடி இத்தனையும் மெய்யாகவுடைய என்னா ப்பனென்று உகந்துகொண்டாடுகிறபடி. இதுக்குத் திருப்புலியூரென்கிறததோடே அந்வயம். அம்புன்னைப்பொ ழிலென்று மாறியந்வயிப்பது. அழகிய புன்னைப்பொழில்களாலே. ரமணீயவாஸஸ்தானங்களாலே என்றபடி. சூழ்- வலயிதமான, திருப்புலியூர்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இவள்- பாலையான இப்பெண்பிள்ளையானவள் புகழும்- ஸ்தோத்ரியாநிற்கிறாள், இவள்வார்த்தை சோலையில்கலந்தார்வார்த்தைபோலே யிராநின்றது. அதுஞ வார்த்தையான இவள் அவனை எங்கேகண்டாளென்று நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோள், பாஷாணவத்யார்த் மாகப்போர் ஸாக்ஷாத்கத்திலே அவனைக்கண்டு அவனுடைய ஆபரணசோபையிலும் அவவூரில்சோலை களுடைய ரமணீயகத்திலும் நிமக்னையாயிருக்கிறாளாகத்தோற்றுகிறதில்லையோ இவள் வார்த்தையிலே

மூ—புகழுமிவளே* ॥௨॥

புகழுமிவணின் றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்கும்* திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழி முதற்* புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்* திகழுமணிநெடுமாடம் நீடுதிருப்புலியூர்வளமே* ॥௩॥

ஆ—(புகழுமிவள்) அழகியனுனைலன? ஆண்பிள்ளைத்தனமுடையனாக வேண்டாவோவென்னில்? அந்தஸௌர்யவீர்யாதிகுணங்களையேகாண் இவள் இராப்பகல்புகழாநின்றதென்கிறார். ॥௩॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— திருப்புலியூர்நாயனார்பக்கல் ஆஸக்தையாயிராநின்றாளென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாமான்யார்த்தமன்றோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (அழகியனித்யாதியால்) போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான் என்கிறதினபிப்ராயத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அந்தஸௌர்யேத்யாதியால்) ஸௌர்யம்- ஶத்ருஸமூஹமத்யப்ரவேஶஸாமர்த்யம், வீர்யம்- ப்ரவிஷ்டஸ்ய அவிகாரத்வஸாமர்த்யம், பாட்டிலே திருப்புலியூரினழகை ஸ்லாகியாநிற்கிறாளென்று ஸ்பஷ்டமாகிறதேயாகிலும் ‘ப்ராஸாதஸ்தம்பஸ்யாபி ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய ஸத்ரூஞ்’ என்கிறபடியே அதற்கும் அவனுடைய குணஸ்லாகநத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ॥௪॥

ஸா—என்றுகருத்து. அன்னைமீர்- இவளைச்சேமித்துவளர்த்த தாய்மார்காள், இதற்கு- அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யத்திலும் அதுகாணப்பெற்றஇடமான திருச்சோலையிலும் ஆக்ருஷ்டசித்தையாயிருக்கிற இதற்கு, வளர்த்தஉங்களாலும் காத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னாலுமன்றிக்கே வந்திருக்கிறவிதற்குஎன்று அன்னைமீரென்கிற ஸம்போதநவிஶேஷவ்யாஹாரத்தால் தோற்றுகிறது. என்செய்கேன்- என்னப்ரதிகாரஞ்செய்யக்கடவேன், இது ஒருவராலும் ப்ரதிகரிக்கவொண்ணாதது என்றபடி. ॥௨॥

பொருநீர்- தரங்காயித ஜலங்களையுடைத்தான, பொரு- தரங்காயிதம். தாரதம்யம்ஸாணத்தாலே வாரஸார ப்ரதிஹத ஸமீபவர்த்தி ஸாமியான என்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரமானது, தீப்பட்டு- அக்நிஸ்பர்ஶமாய், அதைக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறபடி. இதுக்குச்செல்வதென்கிறதோடே அந்வயம். எங்கும் திகழும்- தன்னுடைய ஸர்வப்ரதேஶங்களிலும் விளங்காநின்றுள்ள, எரியொடு- ஜ்வாலைகளோடே. செல்வது- நடந்து போவதற்கு, ஒப்ப- ஸத்ருஶமாக, இதுக்கு ஏந்திப்போர்புக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். செழுங்கதிர்- ஸ்ரீதகிரணஶாலிகளான, செழும்- ஸ்ரீதம், ஆழிமுதல்- சக்ராத்யாதிகளான, புகழும்- ஸ்லாகிக்கப்படுமவையான, ஶத்ருக்களும்கூடக்கொண்டாடும்படி யிருக்கிறவையான வென்றபடி. பொரு- யுத்தஸாதநங்களான, படை- ஆயுதங்களை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, ஶ்யாமளகமநீய ஶரீரஸௌந்தர்யஶோபிதமான திருமேனியிலே ஜாஜ்வல்யமானங்களான திவ்யாயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு யுத்தமத்யே ஓடியருளுகிறபோது எங்கும் தீப்பட்டு அக்நிஜ்வாலைகளோடே ஸமுத்ரமோடுகிறாப்போலே தோற்றமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. போர்- யுத்தத்தில், புக்கு- ப்ரவேஶித்து, அசுரரை- அஸுரர்களை, பொன்றுவித்தான்- நஶிப்பித்தவனுடைய, இதுக்குத் திருப்புலியூரோடே அந்வயம். பொன்றுதல்- நாஶம், திகழும்மணி- ப்ரகாஶமானங்களான மணிகளையுடையவைகளான, நெடுமாடம்- உத்துங்கங்களான க்ருஹங்களையுடைத்தான, நீடு- விஸ்தீர்ணமான, ஆயாம விஸ்தாரங்களையுடைத்தான, திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தினுடைய, வளமே- அழகையே, அவதாரணத்தாலே தம் திருநகரிவைபவமெல்லாம். பிராட்டி ஸ்ரீமிதிலையைவிட்டு ‘ராகவஸ்ய நிவேஶநே’ என்று திருவயோத்யையையே கொண்டாடுமாப்போலே இவளும் அவனூரையே கொண்டாடுகிறாளென்று கருத்து. இவள்—‘தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம்’ என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே குணவஶ்யையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- ஸ்திரமாய், அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. இவள் அவனைக்கண்டறியாளாகிலும் காதாலேகேட்டுச் சொல்லுகிறாளத்தனை யென்கைக்கு இவள்ஒருகால் சொல்லிவிட்டாளோ; அஹோராத்ரம் இதுவே வாய்புலற்றுகின்றாளிறே யென்றுகருத்து. புகழும்- ஸ்லாகியாநிற்கிறாள். நெஞ்சால்நினைத்து ஸந்துஷ்டையாயிராநின்றாளோ; நாணம் விட்டுப்போய் வாய்விட்டு அலறாநின்றாளிறேயென்று கருத்து. ॥௩॥

மூ—ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்து* ஏர்வளங்கிளர்ந்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்* சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்* பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே* ॥ ௪ ॥

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பு*

ஆ—(ஊர்வளம்) ஆண்பிள்ளைத்தனமேஅமையாதிறே, குணவானுமிருக்கவேணுமிறேயென்னில், அவனுடைய ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்களிலேயிறே அகப்பட்டதென்கிறாள். ॥ ௪ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— "அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிலேசொன்னவர்த்தத்தையே ஏர்வளமித்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஆண்பிள்ளையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதார்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இப்படியிவள் அந்யனுக்கு யோக்யையல்லாதபடி அவன்பக்கலிலே ஆஸக்தையானாளென்று உபபாதி

ஈ— ஊர்வளம்- ஊரினுடைய ஸம்பத்தானது, கிளர்- விஜ்ரும்பிக்கும்படியான, ஊரினுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் தங்களைக்கண்டவளவிலே தோன்றும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. சோலையும்- உத்யாநவநங்களும், பெரும்பலத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந கீழேயும் அந்வயிப்பது. பெருங்கரும்பும்- அவ்வுத்யாநங்களோடு விகல்பிக்கலாம்படி அதிபுஷ்டங்களான இக்ஷுவநங்களும், பெருஞ்செந்நெலும்- தத்தாவிஷ்ஷ்வக்ஷங்களான ஸாலிவநங்களும், சூழ்ந்து- பரிதோவ்யாப்தங்களாய், ஏர்வளம்- ஏர்களினுடைய அழகானது, ஏரென்று கலப்பையில்பூட்டப்பட்ட எருதுகள், வளம்- அழகு, கிளர்- விஜ்ரும்பியாநிற்கிற, க்ஷேத்ரவ்ருஷபஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்தயா தர்சநீயங்களானவென்றபடி. தண்- ஜலஸம்ருத்தியாலே நித்யஸீதளங்களான, பணை- கழனிகளையுடைத்தான, குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இதுக்குத் தேவபிரானென்கிறத்தோடேயந்வயம். சீர்- கல்யாணகுணங்களுடைய, ரக்ஷகத்வாபாதக குணங்களுடையவென்றபடி. வளம்- ஸம்ருத்தியானது, கிளர்- கிளரும்படி, ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரகாசிதமாம்படியென்கை. மூவுலகு- க்ருதகமக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகம், என்கிற த்ரிவியங்களானலோகங்களை, உண்டு- ப்ரளயாபத்தில் கொண்டுபோகாதபடி தான்வயிற்றிலேவைத்து, இத்தால் ஆபத்ஸகத்வம்வ்யஞ்ஜிதம். உமிழ- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணுமவனை, அவற்றைத் தன்வயிற்றில்நின்றும் வெளியேவிட்டுக் காரணகலேபரப்ரதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்குமவனைவென்றபடி. தேவபிரான்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு உபகாரகனானவனுடைய, தைத்யவீர்யாதிலாபங்களிலே அவர்களுக்கு ஆபத்ஸகனானவனுடையவென்றபடி. யத்வா- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வஸ்வரூபப்ரதாநாதிகளாலே உபகாரகனானவனுடைய என்னுமாம். பேர்வளம்- திருநாமங்களுடைய ஸம்ருத்தியை, ஆபத்ஸகத்வாதிகுணங்களுக்கு வாசகங்களான திருநாமங்களையென்றபடி. கிளர்ந்தன்றி- ஸ்ரீத்திபயத்தாலே ஸங்கோசமாகச்சொல்லியல்லது, கிளர்க்கை- ஸங்கோசமாகச்சொல்லுகை, இன்று- இன்றைக்கு, நேற்றைக்கில்லையோ? இவளுக்கிந்த வைலக்ஷண்யமென்றுகருத்து. இப்புனையிழை- இந்தபுனையிழையானவள், புனையப்பட்ட இழைகளையுடைய இப்பெண்பிள்ளையானவள் என்றபடி. புனைகை- பூட்டுகை, இழை- ஆபரணம், அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லச்சொல்ல அதிகாபரணம்பூண்டாப்போலே யிராநின்றாளென்றுகருத்து. பேச்சிலள்- மற்றொருபேச்சுடையவளல்லள், திருநாமங்களை ஸங்கோசமாகச்சொல்லுகிறவத்தனைபோக்கி மற்றொருவார்த்தையும் சொல்லுகிறாளில்லையென்று பட்டர் தாத்பர்யம். ॥ ௪ ॥

புனையிழைகள்- புனையப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய, புனைதல்- பூட்டுதல், இழை- ஆபரணம், நாமிவளுக்கு முன்பூட்டிவைத்த ஆபரணங்களுடையவென்றபடி. அணிவும்- அழகாகப்பூணுகையும், முன்பூட்டினதிற்காட்டிலும் இப்போது அழகாகப்பூண்டிருக்கிறபடியையுமென்றபடி. ஆபரணங்கள் முன்பு நாமபூட்டிவைத்தாப்போலே யிருந்ததோவென்றுகருத்து. ஆடைஉடையும்- பரியட்டம் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வழகுமென்றபடி. புதுக்கணிப்பும்- இவள்வடிவில்பிறந்த உஜ்ஜ்வல்யமும், புதுக்கணிப்பு- உஜ்ஜ்வல்யம், இவளுக்கிது-

மூ— நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்* சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்திருப்புலியூர்*
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்றிருவருண்மூழ்கினளே*
திருவருண்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந் ||௬||

ஆ—(புனையிழைகள்) அவன் ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகுணங்களையுடையவனானாலென்? அவனையேற்கவே அறியப்பெற்றிலோம் வேறேயொருவனைப்பரிகல்பித்து அவனுக்குக்கொடுக்கக்கடவதாய்ச் செல்லாநின்றபின்பு இனிச் செய்யலாவதில்லையென்று தாயார்சொல்ல, தோழியானவள் இயற்கையிற்புணர்ச்சியைச்சொல்லுகை யீடன்றியேயிருக்கச்செய்தே இவளை இழக்கிறோமென்னும பயத்தினாலே முன்னமே திருப்புலியூர்முனைவனான ஸர்வேச்வரனோடே புணர்ந்தருளினாளென்கிறாள். ||௬||

(திருவருள்) இப்புதுக்கணிப்பும் புனையிழைகள் அணிவும் இவளுடையபருவத்தாலும் விவாஹவைசிஷ்ட்ய

இ— த்தானபின்பு பகவத்ஸம்ச்லேஷத்தை இனிச்சொல்லாதொழியலாயிருக்க ஸுஹ்ருத்தமமவணீயமான அதை "அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே" என்று இப்பாட்டிலே அன்னைமாருக்குவெளியிடுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு உபாயாவஸரத்தில் க்ரமேயோபேயம். (இவளையிழக்கிறோமித்யாதி) மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்றிருக்குமவளாகையாலே என்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் பூர்வதசத்திலே யிருந்ததேயாகிலும் அதைஸ்மாரயதஸமாப்பிக்கிறதாகையாலே புனருக்திதோஷமில்லை. பயத்தினாலேயென்கிறதற்கு உபாயாவஸரத்தில் க்ரமேயோபேயம். ஸமீபவாசகமாம் இப்பாட்டிற்கு ப்ரயோஜனமென்னும்கருத்தாலே அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) ||௬||

* ஆறாம்பாட்டு. *

கீழ்ப்பாட்டிலே புனையிழையித்யாதியாலே ஸம்ச்லேஷத்துக்கடையாளஞ்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுகை புனருக்திதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்புதுக்கணிப்புமித்யாதியால்) புதுக்கணிப்பு பருவத்தாலும் அணிவு வைசிஷ்ட்யவிசேஷத்தாலுமென்று யதாஸங்க்யமன்வயம். பருவம்- வயஸ்ஸு, இங்கே

ஈ— இவளுக்கு உண்டாயிருக்கிற இந்தச்ருங்காராநுபவமானது, அணிவும் உடையும் புதுக்கணிப்புமாக இவளுக்குண்டாயிருக்கிற இதுவென்று ஸ்பஷ்டார்த்தம். நின்றுநினைக்கப்புக்கால்- காலமுள்ளதனையும் நின்றுவிமர்சித்து அறியப்பார்த்தாலும், நினையும்நீர்மையதன்று- நினைக்கலாம்ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று, நீர்மை- ஸ்வபாவம், நீர்மையுடையது நீர்மையது. மநோவ்ருத்திஸ்வபாவமன்றென்றபடி. "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிறவிஷயம்போலே அவாங்மநஸகோசரமாயிருக்கிறதென்கை. இது ஸ்ரீசாஸ்த்ரஸாரமாய் அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளென்று ஸூசிக்கிறது. சுனையினுள்- ஸரஸ்ஸுக்களுக்குள்ளே, சுனை- ஸரஸ்ஸு, தடந்தாமரை- விசாலமான தாமரஸஷண்டங்கள், ஒருவர்ஷமே தடாகமெல்லாமமறைக்கும்படி விசாலமென்கைக்காக வசனம், மலரும்- மலராநிற்கிற, தண்- சீதளமான, திருப்புலியூர்- அந்தஸ்ஸ்தாநத்திற்கு, முனைவன்- ப்ரதாநனானவென்றபடி. மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநாதனான, அப்பன்- என்னப்பனுடைய, ஸவிபானவன் தன்ப்ரீதியாலே என்னப்பனென்று ஸ்லாகிக்கிறாள், திருவருள்- ஸ்ரீஉபகாரத்வமெல்லாம், மூழ்கினள்- நிறைவிட்டாள், பூர்ணக்ருபைக்கு விஷயமாய்விட்டாளென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரஸம்ச்லேஷமும் பூர்ணப்பெற்றாளென்கை. பெற்றனள் என்னாதே மூழ்கினள்என்றது "ஆநந்தஸாகரமக்நாஸ்ஸர்வாவயவாஃ" என்னும்படியிருக்கிறாளென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காகவும். கடலகொண்டாற்போலே இனிமீட்கவொண்ணாதவளென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காகவுமாம். ||௬||

செழுநீர்நிற- ஸஜலஜலதச்யாமளவர்ணனான, செழுமை- ஸம்ருத்தி, தாம்ரிதஸ்ரீகஜச்யாமளவிக்ரஹ காந்திவிராஜிதனானவென்றபடி. கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாயவதரித்து ப்பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் உபகரித்தவனுடைய, திருவருள்- ஔதார்யத்திலே, வைகலும்- ஸர்வகாலமும், மூழ்கி- மக்நையாய், ஸம்ச்லேஷாநந்தரண ஔதார்யத்துக்கு பூர்ணவிஷயமாயென்றபடி. திருவருள்களும்- ஸம்ச்லேஷதசையில் அவன் செய்தருளின அநுக்ரஹவிசேஷஸம்பந்தங்களையும், சேர்ந்தமைக்கு- இவள் அடைந்தமைக்கு, அடையாளம்- சிஹ்நங்கள், திருந்த- ஸ்பஷ்டமாக, உள- உண்டாயிருக்கிறன, அவற்றுள்

மூ—தவுள* திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்* திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல் ॥ ௭ ॥
செவ்விதழே*
மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்* மல்லிலை

ஆ—விஶேஷஜ்ஞனும் ஸம்ஶ்லேஷியாதோ திருப்புலியூரெம்பெருமானோடு கலந்தகலவியால்வந்த தென்றுமிடத்துக்கடையாளமென்னென்ன? திருப்புலியூர் வாஸஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் ஶோபாநம்பண்ணுகைக்காக அவ்வூரிலே புகுந்துநின்றருளின எம்பெருமானுடைய திருவருளாலேவளர்ந்த கமுகினொண்பழம்போலேயன்றோ இவள்திருப்பவளமிருப்பதென்கிறாள். ॥ ௭ ॥

(மெல்லிலை) இவளுக்குத்திருப்பவளத்தில் அழகுதான் ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இதவனோடுகலந்தமைக்கு அடையாளமல்ல, அவன்தான்இவளோடு கலந்துபரிமாறுகைக்கீடான ஔதார்யமுடையவனென்ன தன்பக்கல்

இ—யனவநம்விவக்ஷிதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்புலியூர்வாஸஸ்தலமித்யாதி யால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவருளாலேவளர்ந்தவித்யாதியால்) ॥ ௭ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

திருவருள்சூழ்கினளென்று கீழ்ச்சொன்னஸம்ஶ்லேஷத்தையே இப்பாட்டிலும் தானடைந்தனளென்று சொல்லுகிறதாகையாலே இது வ்யர்த்தமன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) (அவன்தானித்யாதி) அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஔதார்யமுடையவனானபின்பிறே இவளுக்குத்திருப்பவளத்திலழகு ஸ்வாபாவிகமென்றறியலாம். அவன் ஸம்ஶ்லேஷ ஔதார்யமுடையவனல்லாமையாலே

ப—ஒன்றைச்சொல்லென்ன? சொல்லுகிறாள்மேல். மெல்லியல்- ம்ருதுஸ்வபாவையான இவளுடைய, இயல்-ஸ்வபாவம், செவ்விதழ்- ரக்தமானது, இதழ்- அதரம், இது ராத்யாதிஶயோக்தி, ஸௌந்தர்யமான அபரமானதென்றபடி. இதுக்குப் பழத்ததுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். திருவருள்- ஸ்ரீஸூக்தமென்னும் அதாவது:— ஸாம்ய ப்ராப்யம் என்றும் ஸகுணம் நிர்குணம் என்றும் பாராதே அநாதிஶாஸ்திரவிஶேஷாஶேஷப்ரகாஶகமான தத்வமென்னப்படி. அருளால்- அருளுகையின்நிமித்தமாக, செய்தருளுகைக்காகவென்றபடி. அவன்- அந்தஸர்வேஶ்வரனானவன், சென்று- ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் எழுந்தருளி, சேர்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலமான, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமானவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, அவன் க்ருபாஸ்வபாவத்தாலே நித்யவ்யாபிதமானவென்படி. திருப்புலியூர்-அந்ததிவ்யநகரத்திலே, திருவருள்கமுகு- அவனுடைய திவ்யக்ருபாவ்யாபிதமான வ்ருக்ஷங்களுடைய, அருள்கமுகென்று வ்யதிரேகமொழிஸங்கோசம். ஜலங்களாலேவளருகையன்றிக்கே "வ்ருக்ஷாவநம்மஹாவதாக்ருஷ்ணமாக்ஷிப்தகர்மணா । ஶாஹிநந்நஸாயுதம்ஸஹ" என்கிறபடியே அவனுடையகாருண்யதவஷ்டிபாதங்களாலே தானேவளர்ந்து, "ஸஜாதநாவ்ருக்ஷவல்லிகா" என்கிறகணக்கிலே லோகவிலக்ஷண ரமணீயகஶாகிகளான திவ்யக்ருக்ஷங்களுடையவென்றபடி. ஒண்பழத்தது- ஒள்ளியபழம்போலேயிராநின்றது, பழத்துக்குஸாத்ருஶ்யமான பழத்தது. ஸர்வகாரணீபஸ்மம்போலே யிராநின்றதென்றபடி. யனவநத்தால்வந்த அழகாகில் லோகத்தில் க்ருக்ஷங்கள்போலே யிருக்குமத்தனைபோக்கி காருண்யதவஷ்டித க்ருக்ஷஸாத்ருஶ்யமாகக்கூடுமோ? ஆதலால் இவ்வழகு அவனுடைய காருண்யதவஷ்டித்தாலே வந்ததேயாமத்தனையென்றுகருத்து. ॥ ௭ ॥

மெல்லிலை- ம்ருதுவான இலைகளையுடையவையான, செல்வ-ஸ்ரீமத்துக்களான, உத்ஸாஹங்களானவென்றபடி. வண்- உதாரங்களான, "ஸதளபாஸாவ்ருதாங்கனே ரோஷீ ரூபாநிவாதிநஃ" என்கிறபடியே ஸம்தர்க்களான க்ருக்ஷங்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணஸ்தானங்களானவென்றபடி. கொடி- லதைகளானவை, தாம்பூலவல்லிகளானவை யென்றபடி. புல்க- பரிஷ்வங்கம்பண்ண, வீங்கு- வர்த்திக்காநின்றுள்ள, கொடிவல்லிகள் பரிஷ்வங்கம்பண்ணப் பண்ண ஸஜாதீயஸம்பந்தத்தாலே ஸம்ருத்தங்களானவென்றபடி. இளந்தாள்- கொடிபரிஷ்வங்கஸம்பந்தத்தாலே நாளுக்குநாள் இளகாநின்றுள்ள தாள்களையுடையவையான, தான்- ஸம்ப்ரயோகஸ்தலம். கமுகின்- க்ருக்ஷங்களுடைய, க்ருக்ஷங்களுக்கு ஸம்பந்திகளானவென்றபடி. தாம்பூலவல்லி க்ருக்ஷங்களுக்கு பரிவாரிகைகள்போலே ஸ்தாவரவர்த்திகளானவென்கை. இதுவாழைக்கு விஶேஷணம். மல் இலை- விஶாலதளங்களையும், மல்-

மூ— மடல்வாழையீங்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து* புல்லிலைத்தெங்கினூடேகாலுலவுந்தண்திருப்புலியூர்*
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே* ||௭||
மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச் சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ* வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்

ஆ—அடங்காமை அவ்வூரில் ஸ்தாவரங்களிலுங்கூட வெள்ளங்கோத்து அவையும் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷயோக்யமாயிருக்கும்படியைப்பெருக்குகிற இவனுடைய ப்ரணயித்வவெள்ளத்திலேயிறே இவளழுந்திற்றென்கிறாள். ||௭||

(மடவரல்) ப்ரணயஸ்வபாவம்போலே வ்ருத்தவைசித்ர்யமுண்டாகவேணுமிறேயென்ன, அவன் வ்ருத்தவைசித்ர்யிருக்கும்படி பார்க்கலாகாதோ, மிக்கிருந்துள்ள ஸம்பத்தையுடையவரான வடமொழிமறைவாணர்

இ— இவ்வழகு விலக்ஷணஸ்வபாவவிஷயமென்றே சொல்லவேணுமென்றபடி. பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கல் அடங்காமையித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரணயித்வ இத்யாதியால்) ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

"அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்" என்று முதற்பாட்டிற்சொன்ன வசனத்தையே "நாமமல்லால்" இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே இது புநருக்தியன்றோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (ப்ரணய இத்யாதியால்) மல்லைச்செல்வ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் வ்ருத்தவைசித்ர்ய இத்யாதியால்) மறைக்கும் என்றது க்ரியாபதமன்று, திருப்புலியூருக்கு விஶேஷணம். மறைக்கும்படியிருக்கிற திருப்புலியூரென்று ஸம்பந்திக்கிறது. அவனூர் வைதிகஸம்பந்

ஶ—விசாரம். மடல்- பார்ஶ்வதலங்களையும் உடையவையான, கோமலஸ்வபாவமான அம்பியாநங்களுக்கு ஶிஶிரோபசாரமாம்படி சாமரச்சாயாகாரபத்ரவீஜவ்யஜநங்கள்போலே சூழ்தவிசால வஸ்துக்களையும் ரத்நபாதாம்ப்ருகாகாணகலசாதி ப்ரஸாதிகள்போலே பூமடலையும் தரித்துக்கொண்டு நிற்குமவையானவென்று பூர்வதாத்பர்யம். வாழை- கதலிகளுடைய, ஈம்- இனியவையான, அதிஶயபோக்யங்களான வென்றபடி. கனி- பழங்களை, சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, மணங்கமழ்ந்து- அத்தாலே பரிமளித்து, மணம்- பரிமளம், கமழ்கை- பரிமளிக்கை, மணங்கமழ்ந்தென்று ஏகபதமாகப் பதநீதியாகவுமாம். பக்ஷே பரிமளாஶ்ரயாயென்றபடி. இதுக்கு உலவுமென்கிறதோடே அந்வயம். புல்லிலை- புல்லிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான, புல்லுகை- தழுவுகை, ஸகிகளைப்போலே அந்த வாழைகளைத்தழுவிக்கொண்டிருக்கிற இலைகளையுடையவையான வென்றபடி, தெங்கினூடு- நாரிகேளதாருக்களுடைய மத்யத்திலே ஊடு- மத்யம். கால்- மாருதமானது, உலவும்- உலவாநிற்கிற, ஸௌக்யமாக ஸஞ்சரியாநிற்கிறவென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கமவிஷயமன்றிக்கே சந்த்ரோதய ஸமாதி ஶீதளமானவென்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்த திவ்யநகரத்தில், மல்லல்- ஔதார்யமான, சுந்தரமானவென்றபடி. அம்- அழகியதான, செல்வ- ஸம்பத்தையுடையவனான, கண்ணன்தாள்- க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை, இம்மடவரல்- ஔதார்யஸ்வபாவையான இப்பெண்பிள்ளையானவள், மடம்- ஔதார்யம், மடம்வருகிற ஸ்வபாவமாயிருக்கிறவள் மடவரல்- ஔதார்யஸ்வபாவையென்றபடி. அடைந்தாள்- அவனுடைய ப்ரணயித்வத்திலே ஈடுபட்டு தத்ஸரணநமஸ்தகஸக்தசித்தையாய்விட்டாளென்றபடி. ||௭||

அன்னைமீர்கட்கு- தாய்மார்களான உங்களுக்கு, என்சொல்லிச் சொல்லுகேன்- என்னபாசுரத்தைச்சொல்லி இவளுடைய வ்ருத்தவ்ருத்தத்தை அறிவிக்கக்கடவேன், "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்னும்படி அவாங்மநஸகோசரமாகையாலே அவனுடைய வ்ருத்தவ்ருத்தத்துக்கு வாசகஶப்தமில்லையென்றபடி. ஆனாலும் அதை ஒருபாவத்தாலே வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறேனென்கிறாள்மேல். மல்லைச்செல்வ- ஔதார்யஸம்பத்தை உடையர்களான, மல்லை- ஔதார்யம், ஸூரயோநாவயாஜ்ஞ நிரவத்யகேஶவஸ்வாமிகளான வென்றபடி. இது வாணருக்கு விஶேஷணம். வடமொழி- ஸம்ஸ்க்ருதபாஷைக்கும், வடம்- ஸம்ஸ்க்ருதம், மொழி- பாஷை, மறை- வேதங்களுக்கும், வாணர்- நிர்வாஹகரான ப்ராஹ்மணர்களுடைய, பாஷைக்கு நிர்வாஹகராவது:— வ்யாகரணாதிகளிலும் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸமர்த்தரென்றபடி. புராணாதிகளில் பண்டிதரென்றும் சொல்லுவர். வேள்வியுள்- ஸோமயாகாதிநாநாவித யஜ்ஞங்களிலே, வேள்வி- யஜ்ஞம். நெய்யழல்- ஆஜ்யாஹுதிகளான ஹவிஸ்

மூ—நெய்யழல்வான்புகைபோய்த்* திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்டிருப்புலியூர்ப்* படவரவணை
பான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே* ‖அ‖
பரவாளிவணின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்* விரைவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையினின்
றொலிப்பக்* கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்

ஆ—வேள்வியுள்நெய்யழல் வான்புகைப்போய் திடவிசும்பில் அமரர்நாட்டைமறைக்கும் நிரதிசயபோக்ய
மான திருப்புலியூரில் திருவனந்தாழ்வானை படுக்கையாகவுடையவனுடைய திருநாமமல்லது சொல்லுகிறிலளெ
ன்கிறாள். ‖அ‖

(பரவாளிவள்) வ்ருத்தமுண்டானாலும் தத்வஜ்ஞாந முண்டாகவேணுமேயென்ன? அதுவுமு
ண்டு, நிரதிசயபோக்யமான ஸ்திதியையுடைய ஸாத்விகர்களுடைய அத்யயநகோஷமும், ததநுஷ்டானமும்

இ—ஸத்ருஶமாகையாலே அவனுக்கு வ்ருத்தவத்தைக் கேட்கவேணுமோ என்கிறாளென்றுகருத்து. தண்என்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யமென்று) ‖அ‖

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன திருப்புலியூர்வைலக்ஷண்யத்தையே வ்யதிரேகமுகேந சொல்லுகிறதா
கையாலே இது வ்யாக்யாநம்பண்ணிற்றென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (வ்ருத்தமித்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவா
க்யத்தை ஆஶ்ரயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) விரைவார்என்கிறவா
க்யத்துக்கு அர்த்தம் ஶப்தார்த்தகதநத்திலேகண்டுகொள்வது. இசையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸாத்விகேத்யாதியால்) மறைவேதியரொலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்யயநேத்யாதியால்)

மூ— களுடைய, அழல்- வஹ்நி, உஜ்ஜ்வலோஷ்ண ஸ்வபாவ: ஆஜ்யாஹுதி விசிஷ்டங்களான வஹ்நிகளுடைய
வென்றபடி. வான்புகை- ஸூக்ஷ்மமான தூமமானது, வான்- ஸூக்ஷ்மம், போய்- ஊர்த்வலோகத்திலேபோய்,
திட- த்ருடமான, வ்ருஷ்டிவ்யாதிகளைப்போலே ப்ரதிக்ஷணவிநாஶியன்றிக்கே வ்யவஸ்திதஸ்வபாவமானவென்
றபடி. விசும்பில்- ஆகாசத்தில், அமரர்நாட்டை- தேவலோகத்தை, மறைக்கும்- ஆச்சாதிக்கும்படியிருக்கிற,
தண்- சீதளமான, போக்யமானஎன்றபடி. திருப்புலியூர்- அந்ததிவ்யநகரத்தில், இப்படி ஸததயாயஜூக
கரான வைதிகர்பக்கல் நிரவதிகப்ரீதியாலே அவ்வூரில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. இப்ப
டியிருக்கிறயிவனுடைய வ்ருத்தவ்ருத்தத்தைச்சொல்லவேணுமோ என்றுகருத்து. படவரவு- பணாசோபிதமான
நாகத்தை, ஸஹஸ்ராரவாஸுதேவஸம்ஸர்க்க ஹர்ஷவிகஸ்வர பணாசோபிதமான சேஷ
னையென்றபடி. அணைபான்தன்- படுக்கையாகவுடையவனுடைய, அணை- படுக்கை, தன்என்றுஷஷ்டியர்த்தம்.
ஸர்வேஶ்வரஶேஷியில் படுக்கைஅழகையே நினைத்துச்சொல்லாநின்றாளென்றுகருத்து. நாமம்அல்லால்-
திருநாமங்களையல்லது, மடவரல்- மௌக்த்யஸ்வபாவையான, இவள்- இப்பெண்பிள்ளையானவள், பரவாள்- அநுஸந்தி
மாகப்பேசாள், பரவுகை- அநுஸந்தாநமாகப்பேசுகை, அநுஸந்தப்படும்படி அத்யாஸக்தியோடே சொல்லாளென்றபடி.
திருநாமத்தையே ஸாத்விகஆஸக்தியோடே சொல்லாநின்றாளென்கை. ‖அ‖

விரைவார்- பரிமளம்ப்ரவஹியாநிற்கிற, விரை- பரிமளம், வார்தல்- ப்ரவஹிக்கை, நிரதிசயபோ
க்யமானவென்றபடி. ஶப்தமாத்ரமான காநத்துக்குப் பரிமளஞ்சொல்லவொண்ணாதிறே. விரைவாரென்று
வாசாமகோசரமான போது- விரவிஆர்ந்ததானவென்று பொருள், அதாவது:— எங்கும்பரந்து அதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்துள்ள
தென்றபடி. இசை- காநங்களையுடைத்தான, மறை- வேதத்தினுடையவும், காநவிசிஷ்டமென்கையாலே
ஸாமவேதம்விவக்ஷிதம். வேதியர்- வைதிகர்களுடையவும், அந்தவேதங்களை உச்சரிக்கிறவர்களுடையவும்
என்றபடி. ஒலி- கோஷமானது, வேலையில்- ஸமுத்ரம்போலே, வேலை- ஸமுத்ரம், இங்கேஸமுத்ரஶப்தம்
உபலக்ஷணார்த்தமென்று உரையில்நிர்வாஹம், நின்று- அவிச்சிந்நமாக, ஒலிப்ப- கோஷியாநிற்க, இத்தால்
அவன் ஸத்வைகநிஷ்டன்என்று ஸூசிதமாகிறது. இதற்கு மலருமென்கிறத்தோடே அந்வயம். கரவு- மு
தலைகளாலே, கரவு- முதலை, ஆர்- பூர்ணங்களான, இத்தால் அகாதஜலஸம்ருத்திஸூசிதம். தடந்
தொறும்- தடாகங்கள்தோறும், தாமரைக்கயம்- தாமரைஸமூஹமானது, கயம்- ஸமூஹம், தீவிகை
நின்று- தீபிகைகள்போலேநின்று, நிலவிளக்குகள்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலங்களாய்க்கொண்டுநின்ற இடத்திலே

மூ— றலரும்* புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புளியூர்புகழன்றிமற்றே* ॥ க ॥

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல்* குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள் மல்கித்* தென்திசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புளியூர்* நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவ ளேனர்பட்டதே* ॥ ௰ ॥

ஆ— பண்ணுவார்கோஷமும் கடல்போலே கோஷியாநிற்க; முதலை மிக்கபொய்கைகள்தோறும் தாமரைகள் நிலைவிளக்கெரியுமாப்போலே மலராநிற்பதுஞ்செய்து தலைத்தரமான கழனிகளையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்புளியூரில் பனிநீர்நிறக் கண்ணபிரானுடைய புகழன்றி மற்றொன்றுபராவாளிவளின்றிராப்பகலென்கிறாள். ॥ க ॥

(அன்றி) ஸஸாங்கமஸாங்கஸஸஸ்ரீக ப்ரணயிகேஸ்வரன் வ்ருத்தவத்ஸலஸ்ஸர்வஜ்ஞபாதி ஸர்வசக்திவிசிஷ்டனாநின்றானேயாகிலும் இந்த ப்ரவ்ருத்தமான மணத்தைத்தவிர்க்கை யிடல்லவென்ன; அன்றி மற்றொருபாயமென் இவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல் என்று அவர்களுங்கூட இசைவதோரடையாளத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு திருப்புளியூர்நின்றமாயப்பிரானோடே இவள்புணர்ந்தருளினாளென்றுஞ் சொல்லுகிறாள். ॥ ௰ ॥

இ— வேலையில்லொலிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதியால்) கரவார்தடந்தொறும் என்கிறதையருளிச்செய்கிறார் (முதலையித்யாதியால்) தாமரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாமரைகளித்யாதியால்) புரவார்என்கிறதைஅருளிச்செய்கிறார் (தலைத்தரமானவென்று) உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. ॥ க

பத்தாம்பாட்டு.

இவளுக்குஅவனோடு ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே பிரான்திருவருள்இத்யாதியாலே இப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸஹ்யெத்யாதியால்) மணம்- விவாஹோத்ஸவம். ஈடல்லவென்றது- யோக்யமன்றென்றபடி. ஸம்ஸ்லேஷம்வ்ருத்தமாயிற்றென்று கீழேஸகி சொன்னது விவாஹாநுகூலமாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்று ஸ்வகாயபரிரக்ஷணார்த்தமாகச்சொன்னது அந்ருதமென்று நினைத்து இவர்கள்இப்படி சொல்லுகிறார்களென்று கருத்து. ஆனால் இப்பாட்டில் சொல்லுகிறதும் அப்படி அந்ருதஸங்காக்ரஸ்தமாகையாலே அவர்களுக்கிது உத்தரமாகக்கூடுமோவென்ன? ப்ரத்யக்ஷத்தில் விஷயவிசேஷாதியாலே இது ஸத்யோத்தரமாமென்கிறார் (அவர்களுங்கூடவித்யாதியால்) ॥ ௰ ॥

ஶ— நின்றென்றபடி. அலரும்- விகஸியாநிற்கிற, இது தடாகத்துக்குவிசேஷணம். புரவார்- உத்க்ருஷ்டங்களாயிருக்கிற, கழனிகள்- க்ஷேத்ரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்புளியூர்- அந்தநகரத்தில், இதுக்குப் பிரானோடேயன்வயம். பனிநீர்நிற, ஶீதஜலம்போலே ஸுந்தரமாய் ஸ்யாமளமான வர்ணத்தை யுடையவனான, பனி- ஶீதம், கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸர்வோபகாரகனானவனுடைய, புகழ்அன்றி- கல்யாணகுணங்களையொழிய, மற்று- வேறொன்றை, இவள்- அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை அறிந்தஇவள், இராப்பகல்- நக்தந்திவம், நின்று- நிஷ்டையாய், பராவாள்- ஸ்தோத்ரமாகச்சொல்லாள், அதிவ்ருத்தியாலே அடவுகெடச்சொல்லாளென்றபடி. ॥ க ॥

அன்றி- உச்சாரணத்தையொழிய, அவனோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தொழியவென்றபடி. இவள்- இந்தப்பெண்பிள்ளையானவள், அம்- அழகியதான, தண்- ஶீதமான, துழாய்கமழ்தல்- திருத்துழாய்வாஸிக்கைக்கு, மற்றுபாயம்- வேறொருஉபாயம், என்?- ஏது, இது க்ஷேபார்த்தம். அவனோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தொழிய இவளுடம்பு திருத்துழாய் வாஸிக்கைக்கு வேறொருஸாதனமில்லையென்றபடி. இதுஸாதநாபாவம். ஆதலில் இவள்சேர்பட்டதாமென்று ஸம்பாவிக்கிறது. குன்றமாமணிமாடமாளிகை- கிரிஸத்ருசங்களாய் ரத்நகசிதங்களான ப்ராகாரபவனங்களுடையவும், குன்றம்- கிரி, மாடம்- இங்குப்ராகாரம், மாளிகை- பவநம், கிரிஸத்ருசோந்நதங்களாய் ஸத்ரத்நரூபங்களான ப்ராகாரங்களுடையவும் பவநங்களுடையவும் என்றபடி. கோலக்குழாங்கள்- தர்சநீயமானபங்க்திகள், குழாம்- பங்க்தி, மல்கி- பஹுளமாய், தென்திசை- தக்ஷிணதிக்குக்கு, திலதம்புரை- திலகஸத்ருசமான, புரை- ஸத்ருசம், இது நகரத்துக்குவிசேஷணம். குட்டநாட்டுத்திருப்புளியூர்- அந்த திவ்யநகரத்திலே, நின்ற- நித்யவாஸியாயிருக்கிற, மாயப்பிரான்- ஆஸ்சர்யபூதனாய் உபகாரகனானவனுடைய, திருவருள்- ஸ்ரீகடாக்ஷத்தை, இவள்- இப்படி திருத்துழாய்

மூ—நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்குநாயகன்றன்னடிமை* நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன் சடகோபன்சொன்* நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துளிவைபத்து* நேர்பட்டாரவர் நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நேர்பட்ட) ஸர்வவிஷய ஸமஸ்தஸ்வாமித்வ ஸம்பந்நஸர்வஜ்ஞ ஸூக்தியாலே ஸர்வஶேஷத்வகாஷ்டா பூமரான சடகோபன்சொல் நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவைபத்தும் நேர்பட்டவர்கள் நெடுமாற்கடிமைசெய்யப்பெற்று வாழ்வரென்கிறார். ||உக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳நிகமனம்.✳

இ— அடிமைநேர்பட்டஉத்ஸவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிதோத்ஸவஸூக்தியால்) ஸூக்திஸ்வரூபத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாதிரூபகாம்ய நிரதிஶய பூமமும் ஶேஷபூதரான தம்பக்கலவனுக்கு ஸந்தோஷமும் தமமோடு ஸம்ஶ்லேஷாவலிகளும் முதலாகக் கீழ்ச்சொன்னவை விவக்ஷிதங்கள். ஸூக்தியாலேஎன்றது- இது ஸகலார்த்தமென்றுகருத்தாலே சொன்னபடி. தொண்டரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶேஷஶேஷத்வாதியால்) ||கக||

ஶ— ஸாவியாதிற்குமிவள், நேர்பட்டதாம்- கிட்டினதாகவேணும், அடைத்தாளாகவேணும், இதில் ஸம்ஶய மில்லையென்றபடி. ||ஶு||

நிறைமூவுலகுக்கும்- ஸரிவஸம்பூர்ணங்களான த்ரிவிதசேதநாசேதநங்களுக்கும், உலகு- லோகம்; லோக்யதஇதிலோகஃ-வ்யுத்பத்தி:, ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களுக்கு மென்றபடி. நேர்பட்டநாயகன்தன்- நன்றாகவாய்த்தஸ்வாமியுடைய, "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" என்கிறபடியே ஸாக்ஷிகமாய்க்கொண்டு வாய்ந்திருக்கிற ஸ்வாமியுடையவென்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஸம்பந்தத்தைகாட்டிக்கஷத்தைச் சொல்லுமாப்போலே வாய்ப்பாகச்சொன்னது அவனுடைய சீர்மையையறிந்து ஸந்தோஷிப்பார்க்கு ப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு இது ப்ராப்தமாம்போலே யிருக்குமென்னும் கருத்தாலே. தன்என்று ஸ்வாமித்வம். அடிமைநேர்பட்ட- கைங்கர்யத்துக்குவாய்த்தவரான, இது சடகோபனுக்குவிஶேஷணம். லோகங்களுக்கு அவன் ஶேஷியாய்வாய்த்தாப்போலே அவனுக்கிவர் ஶேஷமாகவாய்த்ததுமென்றுகருத்து. தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்- அத்தால் தாஸதாஸதாஸருக்கும் தாஸபூதரான, தொண்டர்- ஸவர், ஸமஸ்தஜனங்களுமான தாஸரென்றபடி. தாம் ஶேஷமாயிருக்கிறது அவனுக்குப்ரதிக்ஷணம் நவநவமாய்க்கொண்டு ப்ராப்திவாய்த்தாப்போலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணபத்தாலே ஶேஷத்வகாஷ்டா பூமரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, சொல்- ஸூக்தியான, நேர்பட்ட- வாய்ந்ததான, ப்ராப்திபோலே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸ்வாதுவான ஹிதத்தானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ரமிடபாஷையாலே மாலைபோலே சேர்க்கப்பட்டதான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்ததஶகத்தை, நேர்பட்டார்- கிட்டினவர்கள், ஸ்வாமிக்கப் பெற்றவர்களென்றபடி. அவரென்றிருக்கையாலே 'யவர்' என்றொருபதம் அத்யாஹார்யம். யவர்நேர்பட்டார்? அவரென்றபடி. ஜாதிகுணாதிவிஶேஷமும் இதில் அப்ரயோஜகமென்றென்று கருத்து. யதா:- நேர்பட்டாரவரென்று ஸர்வஸாதாரணமாய் ஸ்வாமித்தஜநங்களென்றபடி. நெடுமாற்கு- ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தீவ்ரவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், அடிமைசெய்யநேர்பட்டார்- கைங்கர்யம் பண்ணுகைக்கு வாய்த்தவர்கள், அவனுக்கஸ்வாதுவாம்போலே ப்ரயோஜநமாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யப் பெறுவரென்றபடி. ||கக||

ஸ்ரீமதே வேதாந்தார்யாய நம: ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கருமாணிக்கமலைமேல்.)

ஸௌலக்ஷண்யாத்ஸ்வமூர்த்தே: ஸ்புடமகுடமுகாஹார்யஶோபைகத்ருஷ்டே:
ஸ்வார்ஹானேகாயுதத்வாத் ஜடரவிதயா ஜீவநேக்ஷாத்வாத் ।
ஸக்யாச்சௌரேஸ்ஸம்பந்நிரவதிகதயா ஶ்ரேய:ப்ரதசேஷ்டாயோகாத்
நிஷ்டாம் தாஸ்யே ஸ்வகீயே ப்ரகடயதி ஹரிஸ்ஸ்துத்யபாஜ்ஞாயிதேந ॥௮௦॥

(ஸௌலக்ஷண்யாத்ஸ்வமூர்த்தே:) கருமாணிக்கமலைமேலித்யாதி- நிரதிஶயஸௌந்தர்யாத்யுபேத திவ்யாவயவங்களையுடைய திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்புடமகுடமுகாஹார்யஶோபைகத்ருஷ்டே:) மின்னுநீண்முடியாயித்யாதி- தீப்தியுக்தங்களாயிருக்கிற திருவபிஷேகம்முதலான திருவாபரணங்களாலே அலங்க்ருதனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வார்ஹானேகாயுதத்வாத்) செழுங்கதிராழிமுதலித்யாதி- மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழிமுதலான திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஜடரவிதயா) மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்- வடபத்ரத்திலே ஸகலலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்து ஸவாலைப்போலே ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (உஜ்ஜீவநேக்ஷாத்வாத்) முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்- ஸர்வலோகநிர்வாஹகனாய் தது³ஜ்ஜீவநத்திலே க்ருஷிபண்ணுமவனாகையாலும், (ஸக்யாச்சௌரே:) செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து ஸ்ரீகருக்கு ஸக்யனாயிருக்கையாலும், மேல் எட்டாம்பாட்டிற்சொல்லுகிற அநந்தஶயநமும் இங்கு விவக்ஷிதம். படவரவணையான்- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாக உடையவனாகையாலும், இங்கே க்ரமவிவக்ஷிதமன்று. (ஸம்பந்நிரவதிகதயா) மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன் நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், விரைவாரிசைமறைவித்யாதி- அவ்வூரில்வஸிக்கிற ப்ராஹ்மணர்களெல்லோரும் வேதார்த்தங்களை விசாரித்துக்கொண்டு வைதிகங்களான யாகாதிகளை அநுஷ்டிக்கும்படி க்ருதஸம்ஸ்தனாயிருக்கையாலும், ஆறும்பாட்டின் முதலடியிலே செழுநீர்நிறக் கண்ணபிரானென்று ஸக்யமும் மேலடியிலே ஸுராஸுராதிகளுக்குமுட்பட ஆஶ்ரயணம்பண்ணுகையாகிற ஸௌஹார்தமும் அநாஶ்ரிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யமும் சொல்லுகிறதாகையாலே இவையேயிங்கு விவக்ஷிதம். எட்டாம்பாட்டில் வேள்வியுள்நெய்யழல் என்று வைதிகஸம்பத்தும் விரைவாரிசைமறைவென்று வேதார்த்தஜ்ஞாநஸம்பத்தும் நிரவதிகமென்னப்பட்டதென்று பதினெண்ணாயிரம். (ஶ்ரேய:ப்ரதசேஷ்டாயோகாத்) நின்றமரயப்பிரான்- ஶ்ரேயஸ்கரங்களான வ்யாபாரங்களை யுடையவனாகையாலும், திருப்புலியூரில் எம்பெருமான் பக்தருக்கு ஸ்வகீயதாஸ்யத்திலே நிஷ்டையை ப்ரகடீகரியாநிற்கிறானென்று "கருமாணிக்கமலைமேல்" என்கிறதஶகத்திலே காரிஸூநுவாலே அநுபவித்தருளப்பட்டதென்கிறார். ॥௮௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ— நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்* தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்த சதிர்நினைந்தால்* கொடுமாவினையேன்

ஆ— (நெடுமாற்கடிமை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மை ஸம்ருத்தமாம்படி அடிமைகொண்டபடியை அநுஸந்தித்து மிகவும்ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வளவில்பர்யவஸியாதே அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளிலே யீடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு சேஷமாகையாலே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்து ஸ்வரூபாதியாய் ஸர்வேஸ்வரவிஷயமான ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் தனித்தனியும் திரளவும் இப்பாகவதசேஷத்வ புருஷார்த்தத்தோடொவ்வாதென்கிறார். ஸ்ரீதர் பக்கல் வ்யாமோஹத்தையுடைய யெம்பெருமான்தனக்கு அடிமைசெய்கையில் எனக்குள்ள உத்ஸாஹமே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிஸம்ஸ்லேஷத்திலே மிகவும்ப்ரவணராகின்ற ஆழ்வார் அதைவிட்டு பாகவதசேஷத்வத்தை இத்திருவாய்மொழியிலே அநுபவிக்கிற இது அஸாமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே என்கிறதற்கு அத்யவஸித்துஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்கிறவித்தாலே பாகவதசேஷத்வம் பகவச்சேஷத்வகாஷ்டையென்று பர்யவஸிக்கையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யகாஷ்டா ப்ரகாசகமென்கிற பகவத்கல்யாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானமென்று ஸூசிதமாகிறது. ஸர்வேஸ்வரவிஷயமான என்றது- ஆறாம்பாட்டை நினைத்துச்சொன்னபடி. ஒவ்வாதென்றது- ஸத்ருசமாகமாட்டாதென்றபடி. இத்தால் பயிலும்சுடரொளியில் பாகவதசேஷத்வம் இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபாநுபந்தியாக உளதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியில் பாகவதசேஷத்வமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றதாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

நெடுமாற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதரித்யாதியால்) அடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) காரணமாகஎன்கிறதற்குப்

ஸ— நெடுமாற்கு- ஸ்ரீதவிஷயத்தில் தீவ்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுக்கு, மால்- வ்யாமோஹம், தன்னளவேயன்றிக்கே அடியார்களுக்குங்கூட என்னையாள்படுத்தும்படியான வ்யாமோஹத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரனுக்கென்றபடி. அடிமைசெய்வேன்போல்- அடிமைபுகுகிறவன்போலே, போல்என்கிறதால் அது மநோரதமென்றுகருத்து, அவனைக்கருத- அவனை மநோரதித்தமாத்ரத்திலேயே, இதற்குத் தவிர்ந்த என்கிறத்தோடே யந்வயம். தடுமாற்றற்ற- தடுமாறுகையன்றிக்கேயிருந்துள்ள, தடுமாறுகை- வ்யாகுலமாவம், மோக்ஷார்த்த ஸாத்யத்வமுமில்லாமையாலே நிஸ்ஸந்தேஹயா அநாதிகாலமாக அவ்யாகுலங்களாயிருந்துள்ள என்றபடி. தீ- துஷ்ஸாதநங்களான, அதிகோரதுஃகஜநகங்களான என்றபடி. கதிகள்- கதிகள், புண்யபாபஸாதந ஸாம்ஸாரிககதிங்களென்றபடி. முற்றும் க்ருத்ஸ்நமும், தங்களுக்குசேஷமான அவித்யாவாஸநா ருசிகளோடேகூட என்றபடி. வஞ்சித்து- வஞ்சித்து, கள்ளரோடிப்போமாப்போலே தாங்கள்போனபடி ஒருவருக்குந்தெரியாதே என்றபடி. தவிர்ந்த- நிவ்ருத்தங்களாயிற்றன, இது வைதர்ம்யம், ஆதலால் அவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால் என்றநுமிக்கிறது. சதிர்நினைந்தால்- உசிதத்தைப் பார்த்தால், சதிர்- உசிதம், இவ்வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உசிதமான புருஷார்த்தத்தை நிரூபித்துப்பார்த்தாலென்றபடி. அவனடியாரடியே - ஸ்ரீதவத்ஸலனான அவனுக்கு தாஸராயிருக்கிறவர்களுடைய திருவடிகளையே, அவதாரணத்தாலே பாகவதசேஷத்வமே யெனக்கு புருஷார்த்தமல்லது அவர்களோடு ஸாத்ருஸ்யாதிகள் ஹேயமென்றபடி. கூடுமிதுவல்லால்- அடைகையாகிற இம்மஹாபுருஷார்த்தமொழிய, விண்முவுலகு- விஷயபூதமான த்ரைலோக்யத்தை, நாநாவிதபோக ஸம்ருத்தயா ஸ்லாக்யமான இத்ரைலோக்யத்தையென்றபடி. வியன்- விஸ்மயநீயம், பெறினும்- பெற்றாலும், பெறினும்என்கிறவிடத்தில் உகாரத்துக்கு எதிர்நிகழ்கழிவினும் என்கிறவிடத்திற்போலே ஏகாரார்த்தம்., கொடுமாவினையேன்

மூ— னவனடியாரடியேகூடுமிதுவல்லால்* விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே* ||க||
வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்* புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங் கழலடிக்கீழ்ச்* சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி

ஆ— காரணமாகப்பதற்ற மற்றுநின்றநலிகிற ஸாஸ்ரவாஸ்ரவ கதிகளையெல்லாம் போனபடி தெரியாமேபோக்கி யென்னை யடிமைசெய்வித்துக்கொண்டருளின இவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லது விஸ்ப்ருஹணீயமான த்ரைலோக்யம்பெறிலும் அல்லவென்கிறார். ||க||

(வியன்மூவுலகு) சிறப்புடைய ஐஶ்வர்யபர்யந்த ஸாக்ஷாத்காரம்பெறிலும்- கைவல்யாநுபவம்பண்ணப் பெற்றாலும் ஸ்வதந்த்ரனாகப்போலே இருக்கிறவடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரதிஶய

இ— போக்கியென்கிறத்தோடே அந்வயம். தடுமாற்றற்ற என்கிறதையுரைக்கிறார் (பதற்றமற்றவென்று) பதறுகையில்லாமலென்றபடி. பதற்றம்- பதறுகை, ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டென்கை. தீக்கதிகள்முற்றும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நலிகிறவித்யாதியால்) வஞ்சித்துத்தவிர்ந்த என்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போனபடியித்யாதியால்) இதில் ஸதிர் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) வியன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஸ்ப்ருஹணீயமானவென்று) விடுமாறென்பதென் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லவென்று) மாட்டேனென்றபடி அதை அங்கீகரியேனென்கை. ||க||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

வியன்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (சிறப்புடையஎன்று) சிறப்பு- வைலக்ஷண்யம், போய்த்தானேதானேயானாலும்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பாகவதஶேஷத்வத்துக்கு ஐஶ்வர்யம் ஸத்ருஶமன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெத. புயல்ஶப்தத்தையுரைக்கிறார் (வர்ஷுகஎன்று) புனையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) இம்மையே

ஈ— க்ரூரங்களான பாபங்களையுடையவனான நான், கொடு- க்ரூரம், ஐஶ்வர்யம் அதிக்ஷுத்ரமாயிருக்க அது பாகவதஶேஷத்வஸாக்ஷாத்தத்துக்கு ஸத்ருஶமன்றென்று ப்ரதிஷேதிக்கவேண்டும்படி அதுக்கு இத்தோடே ஸாத்ருஶ்யப்ரஸங்கமுண்டாவதே என்கிற உத்வேகத்தாலே கொடுமாவினையேனென்கிறார். விடுமாறென்பது- அந்தவைஶ்வர்யத்தை அநுபவிக்கைக்காக இந்த பாகவதஶேஷத்வத்தைவிடும் ப்ரகாரமென்கிறது, ஆறு- ப்ரகாரம், என்- ஏது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. அந்த ஐஶ்வர்யத்தையே ஸ்வீகரிப்பனல்லது இந்தபாகவதஶேஷத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை விடேனென்கை, அந்தவைஶ்வர்யம் கொடிதஸம்ஸத்தாலும் இங்கு ஸத்ருஶமன்றென்றுகருத்து, அந்தோ- அய்யோ! இதைவிடுவன் என்னும்ப்ரஸங்கந்தானு முண்டாவதேயென்று விஷணாகிறபடி. ||க||

வியன்- விஸ்தீர்ணமான, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. மூவுலகு- த்ரைலோக்யத்தை, பெறிலும்- பெற்றாலும், போய்- வைஷயிகபோகங்களில் ஸங்கமற்றுப்போய், தானேயானாலும்- ஸ்வஸ்வரூபவ்யதிரேகபுருஷவாசகார்யஸம்பந்தம் விஶேஷம் கழிந்து ஶுத்தஸ்வரூபனான தான் ஏகமேயாய் ஸாக்ஷாத்காரமின்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸ்வஸ்வரூபனான தானேயானாலும், கைவல்யாநுபவம் பெற்றாலுமென்றபடி. தானேதானே யென்கிற அவதாரணத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப வ்யதிரிக்த த்ரிகுணஸம்பந்தங்களும் த்ரிகுணஸம்பந்தவிஶேஷமும் ஸாக்ஷாத்காரம் க்ருஶவ்யவச்சேத்யங்கள். ஐஶ்வர்யகைவல்யங்கள் இரண்டுங்கூடினாலுமென்று பக்ஷதாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோஎன்கிறதோடே அந்வயம். புயல்- வர்ஷுகமான, மேகம்போல்திருமேனி- மேகம்போலேயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, அம்மான்- ஸ்வாமியுடைய, புனைபூங்கழல்- புனையப்பட்ட பூஷணங்களையும் கழல்களையுமுடையவையான; புனைகை- தொடுகை, கழல்- வீரகடகம். பூஷணங்களாலும் வீரகடகங்களாலும் அலங்க்ருதங்களானவென்றபடி. அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, சயமே யடிமை- ஸ்வயமாயே இருக்கிற அடிமையையுடைய, சயம்- ஸ்வயம். ஸ்வபோகப்ரயோஜநமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தினுடைய என்றபடி. தலை- தலையிலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டகைங்கர்யத்திலே யென்று பக்ஷார்த்தம். நின்றார்- நிஷ்டையையுடையவர்களான

மூ— யிம்மையே* பயனேயின்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே* ‖ ௨ ‖
உறுமோபாவியேனுக் கிவ்வுலகமூன்று முடனிறையச்* சிறுமாமேனி நிமிர்ந்த வென்செந்தாமரைக்கட் டிருக்குறளன்* நறுமாவிரைநாண்மல

ஆ— ஸௌகுமார்யமான திருவடிக்கீழே சபமேபடிமை தலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி இந்தலோகத்திலே நான் பெற்ற பரமபுருஷார்த்த ஸுகத்துக்கொக்குமோ, இவைசொல்லவேண்டிற்றென்னும் வேடித்தாலே பாவியேன்" என்கிறார். ‖ ௨ ‖

(உறுமோபாவியேனுக்கு) வடிவுசிறித்து ஜ்ஞாநாதிகுணங்களையுடையராய் என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இங்கேதிரிய அவர்களைத்தவிர்ந்து இவ்வுலகமூன்றுமுடன்நிறையச்சிறுமாமேனி நிமிர்த்தருளின

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயென்று) பயனேயின்பமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பரமபுருஷார்த்தாதிகளால்) பரமபதத்திலே போனபின்பன்றிக்கே இந்தலோகத்திலேதானே நான்பெற்ற பரமபுருஷார்த்தமான என்றபடி. "ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே பலே ஹ்யம்ருதோபமே । காவ்யாம்ருதரஸாஸ்வாத: ஸங்கம: ஸஜ்ஜநை: ஸஹ" என்றதிறே. ‖ ௨ ‖

✱ மூன்றும்பாட்டு. ✱

சிறுமாமனிசரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வடிவுஞானாதிகளால்) வடிவுக்குச்சிறுமையாவது ஐஹிகஸம்ஸாரஸஜாதீயமாயிருக்கை. அன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களைத்தவிர்ந்துஎன்று) நாட்டுப்- சுபிநவஸ்ஸும், திருவடிக்கீழ்புகுகையென்கிறது மோக்ஷஸுகத்தைச்சொன்னபடி.

ப—பாகவதர்களுடைய, திருத்தாள்- ஸ்ரீபாதங்களை, வணங்கி- ப்ரணாமம்பண்ணி, இம்மையே- இந்த ஶரீரத்திலேதானே, மை- ஶரீரம். யான்பெற்றது- நான்பெற்றதான, ஶரீராந்தரமின்றிக்கே இந்த ஶரீரத்திலேதானே நான்பெற்றதான என்று தாத்பர்யம். பயனே- ஸுகமேயாயிருக்கிற; அவதாரணத்தாலே ஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும். எனக்கு ஸாதநமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற தென்றபடி. பாகவதர்கள்திருவடிகளை வணங்கி அநுபவிக்கிறவிது "ஸாதநம் பகவத்ப்ராப்தி:" என்கிறபடியே சிலருக்கு ஸாதநமாகவற்றாகிலும் எனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாயிருக்கிறதென்றாகருத்து. இன்பம- ஆநந்தத்தை, பாவியேனுக்கு- பாவியானவெனக்கு, உறுமோ- ஸத்ருஶமாகச் சேருமோ, அந்த மோக்ஷஸுகமும் கைவல்யமுமிதிலேஷ:. என்பக்திக்கு அந்த மோக்ஷகைவல்யங்கள் பாகவதபரிசரணாநந்தத்துக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டாதென்று பட்ட தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரன் வஸிஷ்டனுக்கு ஸத்ருஶனன்றென்று சொல்லுமாப்போலே இப்படி ப்ரஸஜ்ய ப்ரதிஷேதம் தமக்கு துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தம்மைப்பாவியாக வெறுக்கிறார். ‖ ௨ ‖

சிறுமாமனிசராய்- சிறிய ஜ்ஞாநபரமபுருஷர்களாய், மனிசர்- பரமபுருஷர், ஐஹிகஸம்ஸாரஸஜாதீய விக்ரஹவிஶிஷ்டதயா சிறியவர்களாய் ப்ரபாவங்களாலே நித்யஸூரிகளிற்காட்டில் ஜ்ஞாத்ருபரமபுருஷர்களாயென்றபடி. என்னையாண்டார்- தங்களுடைய இந்த பரமஸௌலப்ய குணங்களாலே என்னையடிமைகொண்டவர்களான, அவனடியார்- அவனுக்கு அடிமையாயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், இங்கே திரிய- இந்த லோகத்திலே வஸிப்பாநிற்கச்செய்தே, அன்றி- அதன்றியே, அவர்களுக்கு இங்கே அடிமையாயிருக்கிற வதல்லதென்றபடி. இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இவ்வுலகமூன்றும்- தன்னுடைய வைலக்ஷண்யங்களை யறியமாட்டாத இந்தலோகத்ரயமும், உடன்- கூட, யுகபதேவ என்றபடி. நிறைய- வ்யாப்தமாம்படி, இதுக்கு நிமிர்ந்த என்கிறதோடே அந்வயம். சிறு- சிறியதான, பாலவ்ருத்தாரியான என்றபடி. மா- ஜ்ஞாத்ருமான, ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களாலே அதிஶயிதமான என்றபடி. மேனி- திருமேனியை, நிமிர்ந்த- உந்நதமாக்கினவனான, த்ரிவிக்ரமவேஷமாக வளரும்படி பண்ணினவனான என்றபடி. என்- என்னுடையவனான, எனக்கு ஸௌலப்யனானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன்- அரவிந்தாக்ஷலோசநனான, கண்திரு என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய தகாரே பரே உபயோ: டகாராதேஶ:. திருக்குறளன்- ஸ்ரீவாமநனுடைய, இதுக்கு அடியென்கிறதோடே அந்வயம். நறு- நல்லதான, மாவிரை- ஜ்ஞாநாதிஶயத்தையுடையதான, விரை- பரிமளம். நாண்மலர்- அபிநவஸ்ஸும்போலேயிருக்கிற, நாண்- அபிநவம்.

மூ—ரடிக்கீழ் புகுதலன்றியவனடியார்* சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே* ॥௩॥

இங்கே திரிந்தேற்கிழுக்குற்றென் இருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த* செங்கோலத்த பவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கண் என்னம்மான்* பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புலன்கொள் வடிவென்மனத்ததாய்*

ஆ— செந்தாமரைக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீவாஸுதேவனுடைய நல்லவிஶேஷத்தையுடைய நாட்டுப்போலே யிருக்கிற திருவடிக்கீழ்ப்புகுகையுறுமோ பாவியேனுக்கென்கிறார். ॥௩॥

(இங்கே) ஸாத்விகஸம்பந்தரூப பாரார்த்யத்துக்கு வஶ்யமான ஸதஸந்தானமும் ஸம்வதிதமாகக் கிடைக்கைக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப் போகவேண்டாவோவென்னில்? அவ்வநுஷங்கம்

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட விஶேஷங்களை ஸாத்விகஶேஷத்வ பாரார்த்யத்துக்கு ஸத்ருஶங்களன்றென்றவர் இப்பாட்டிலே ததீயவ்யதிரிக்தமான மோக்ஷமும் இதுக்கு ஸத்ருஶமன்றென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இது ஸாத்விகஶேஷத்வமே பாரார்த்யகாஷ்டையென்று அநுஸந்திக்கிற ப்ரகரணமாயிருக்க இப்பாட்டிலே ஸ்வஸம்பந்திகள் நடக்கப்பெற்றால் ஒருகுறையுமில்லையென்றநுஸந்திக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸாத்விக தத்த்வதீயால்) உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவ்வநுஷ

ஶ— இத்தனை ரமணீயமானாலும் இது ஸாத்விகஶேஷத்வத்துக்கு ஸத்ருஶமாக மாட்டாதென்கைக்காகச் செந்தாமரை யித்யாதியான விஶேஷணங்கள், அடிக்கீழ்- திருவடிகளின்கீழே, புகுகை- ப்ரவேஶிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன் திருவடிகளிலே ஸம்ஶ்லேஷித்தாற்போலே இருக்கையாகிற மோக்ஷஸாம்ராஜ்யமென்றபடி. பாவியேனுக்கு- பாபியானவென்க்கு, உறுமோ- ஸம்பாவ்யமாமோ, ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான ஸ்வஶேஷத்வமொழிய கேவலஸ்வஶேஷத்வம் உசிதமன்றென்று கருத்து. பாரார்த்யத்தில் ப்ரதம அவதியான ஸ்வஶேஷத்வத்துக்கும் சரமாவதியான ஸாத்விகஶேஷத்வத்துக்கும் தாரதம்யம் பாவிக்கவேண்டிற்றேயென்னும் நிர்வேதத்தாலே தம்மைப்பாவியேன் என்று வெறுக்கிறார். ॥௩॥

இரு- விஸ்தீர்ணமான, மா- மஹத்தரமான, மோக்ஷஸாம்ராஜ்யமும் அநுஷ்டானமும் அர்த்யமான என்றபடி. நிலம்- ப்ருதிவியை, முன்- பண்டொருகால், ப்ரளயத்துவந்தவளவிலே யென்றபடி. உண்டு- வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்த- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே ஸோமமோக்ஷங்களை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி வெளியிலேவிட்டவனான, இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷிதவானான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, லோகத்தில்காண்கிற வளவன்றிக்கே அத்யுதாரணமான வென்றபடி. கோலத்த- கோலமுடையதான, கோலம்- அழகு, கோலமுடையது கோலத்தது. கோலத்தபவளமென்று ஸமஸ்தபதம். பவள வாய்- ப்ரவாளம்போலேயிருக்கிற திருவதரத்தை உடையவனான, ப்ரளயத்திலே ரக்ஷிக்கையன்றிக்கே அந்த ப்ரளயார்ணவத்திலே தள்ளினாலும் தன்னைவிடவொண்ணாதபடி மநோஹரமான திருவதரத்தை யுடையவனான என்றபடி. செந்தாமரைக்கண்- அதன்மேலே அரவிந்தங்கள்போலே விஶாலங்களாயும் ரக்தாந்தங்களான திருக்கண்களை யுடையவனான, என்னம்மான்- இந்த அழகுகளாலே என்னைவஶீகரித்து அடிமையாக்கிக்கொண்ட ஸ்வாமியுடைய, பொங்கேழ் புகழ்கள்- பொங்கி எழாநிற்கிற கல்யாணகுணங்கள், 'ஏகைகஶோ கதாநந்த ஸம்பவேதம்ஸகஸ்ரதே ரதிஸ்ராவ்யம் க்ஷீரப்ரம்ஸ்வயிதாவி ஷ்ராவ்யம் ஸ்பர்ஶம் । ஸ்ருஷ்டி ஸம் த்வாஷ்ட்ரக்ப்ரயிமவ்ருஷ்யப்ரியாபவதி ஸ்வாஸ்ம்வமெய்கணோ அிமா ணிஜஸிஹா: ப்ரஸஹி' என்கிறபடியே ஆஶ்ரயத்தில் அடங்காதென்னும்படி அபிவ்ருத்தமாய் உத்தரோத்தரம் ப்ரவாநாநுகுணமாக தத்வஸமோஷ்டிமலு விஜ்ரும்பணங்களான கல்யாணகுணங்களென்றபடி. வாயவாய்- வாயிலே இருக்குமவையாய் என் வாயாலேசொல்லி அநுபவிக்கும்படி யென் வாக்குக்கு விஷயங்களாயென்றபடி. வாயிலேயிருக்குமவை- வாயவை, ஸம்ஜ்ஞையிலே வாயவாயென்று ப்ரயோகமாயிருக்கிறது. புலன்கொள்- இந்த்ரியஹாரிகளான, புலன்- இந்த்ரியம் கொள்ளுகை- அபஹரிக்கை, 'த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' என்கிறபடியே அதிமநோஹரமான வென்றபடி. வடிவு- திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது, என் மனத்ததாய்- என் நெஞ்சிலேயிருக்குமதாய், மனதிலே இருக்குமது மனத்தது. 'நாவயாஜி

ரூ—யங்கேய்மலர்கள் கையவாய் வழிபட்டோட வருளிலே* ॥ ௪ ॥

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்* சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற் றிருந்தாலும்* இழிபட்டோடுமுடலினிற் பிறந்துதன்சீர்யான்கற்று* மொழிபட்டோடுங்கவியமுதநுகர்ச்சி

ஆ—இங்கேகிடைக்குமாகில் இங்கே வஸிக்கத்தால் தோஷமென்னென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(வழிபட்டோட) விரோதிப்ரஸங்க ஸம்ஸாரஸம்பந்தவஸ்துக்களான சேதநர்களுக்கு பாகவதசேஷத்வ ஸ்வரூபானுரூபமான பகவதநுபவவ்ருத்தி ஸித்திக்குமோவென்னில்? அந்த ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ப்ரஸங்க பகவதநுபவ

இ—மிதத்யாஷியால்) இங்கேயிருந்தேற் கிழக்குற்றென் என்றதை உரைக்கிறார் (இங்கேயிருத்யாஷியால) ॥ ௪ ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இந்தலோகத்திலே பாகவதர்க்கு சேஷமாயிருக்கையே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்று நினைக்கிற இப்ப்ரகரணத்தில் இப்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தமும் திருவாய்மொழிபாடுகிற ஆநந்தத்துக்கு ஸத்ருசமன் றென்றுபேசுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (விரோதித்யாஷியால்) இங்கு சேஷத்வம் சேஷவ்ருத்தி, கைங்கர்யமென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யமென்றிறே கீழேசொல்லிற்று. காரண த்ரயத்தாலும் பகவதநுபவம் நடக்கப்பெற்றாலும் விரோதி யிருக்கையாலே அதில் பாகவதகைங்கர்ய மாம்படி பரிபூர்ணவ்ருத்தி ஸித்திக்கமாட்டாமையாலே அது ஸித்திக்கைக்காக விரோதியைக் கழித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போக வேண்டாவோ என்றபடி. இப்ப்ரஸங்கத்திற்குத் தாத்பர்யமருளி

றுட— யதாவித்தாக” என்கிறபடியே நிரவத்யஸ்வரூபமாயென்றபடி. அங்கேய்மலர்கள்- அவ்விடத்துக்கே ய்ந்தமலர்கள், ஏய்கை- அநுரூபமாகை, அவ்வடிவுக்கு அநுரூபங்களான பஞ்சாயுதாதிவிசே ஷங்களென்றபடி. கையவாய்- கையிலேயிருக்குமவையாய், திருமேனியிலே ஸேவிக்கும்படி கையிலே ஸந்நிதாநங்களாயென்றபடி. கையிலேயிருக்குமவை- கையவை. ஸம்ஹிதாகாலத்தில் கையவாயென்று ரூபமாயிருக்கிறது. இவ்வளவால காரணத்ரயத்துக்கும் விஷயம் சொன்னபடி. வழிபட்டு- இப்படிமா ர்க்கத்திலேயிழிந்து, பாகவதர்களெல்லாரும் நடக்கிறதான இந்தஸந்மார்க்கத்திலே நானும்இழிந்தென்றபடி. ஓட- காலக்ஷேபமாகாதே உத்தரோத்தரமதிகமாகநடக்கும்படி, அருளில்- அவன் க்ருபைசெய்தருளி னுகில், இங்கேதிரிந்தேற்கு- இந்தலோகத்திலே வஸிக்கிறவெனக்கு, இழுக்குற்றுஎன்?- தாழ்வுஎது? இழுக்குற்று- தாழ்வு, ஒருதாழ்வுமில்லையென்றபடி. பாகவதகைங்கர்யரஸமயமான பகவதநுபவத்தை இங்கேதானே பூர்ணமாகப்பெறலாமென்றபடி. ॥ ௪ ॥

வழிபட்டு- ஸ்வரூபாநுரூப கைங்கர்யமார்க்கத்தைப்பெற்று, ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருப்பதிறே வழி யாவது, ஓட- உத்தரோத்தரமிக்கே நடக்கும்படி, அருள்பெற்று- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான அவன் ப்ரஸாதத் தைப்பெற்று, மாயன்- ஆஸ்ரிதஸௌலப்யாதி விஸிஷ்டனானவனுடைய, கோலமலர்- ரமணீயபுஷ்பம்போலிரு க்கிற, அடிக்கீழ்- ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, இதுக்கு இருந்தாலும் என்கிறதோடே அந்வயம். சுழிபட்டோடும்- ஆற்றுப்பெருக்குப்போலே சுழிகளை உடைத்தாய்க்கொண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிற, சுடர்- ப்ரபைகளை யுடைத்தான, சோதிவெள்ளத்து- ஜ்யோதிஃப்ரவாஹத்திலே, அப்ராக்ருததேஜோமயமான பரமபதத்திலே யென்றபடி. இன்புற்று- ஆநந்தத்தை அடைந்து, இன்பு- ஆநந்தம். உறுகை- அடைகை, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாநந்த ஸஹிதனாயென்றபடி. இருந்தாலும்- ஸ்திரமாக, முழுதும்- ஸகலமும், கீழ்ச்சொன்ன வைலக்ஷண்யாதிகளுமென்றபடி. பரிபூர்ண மோக்ஷாநந்தமும் வைலக்ஷண்யாதிகளும் கூடினாலும் என்று வ்யக்ததாத்பர்யம். இதுக்கு உறுமோ என்கிறதோடே அந்வயம். இழிபட்டு- நிக்ருஷ்டமாய், ஓடும்- நிக்ருஷ்டத் துக்கோரவதியிலே நிறுததவொண்ணுதபடியோடுமதான, அத்யந்தநிக்ருஷ்டமான வென்றபடி. உடலினில்- ஸரீரத்திலே, பிறந்து- ஜநித்து, ஸரீரத்தோடேபிறந்து என்றபடி. தன்சீர்- தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, யான்கற்று- ஞானாநந்தத்துக்கு அத்யந்தாயோக்யனான நான் அப்யஸித்து, நிரந்தரமாக அநுஸந்தித்து என்றபடி. மொழிபட்டு- அவ்வநுபவஜநித நிரவதிகப்ரீதியாலே, ஸூக்திகளைப்பெற்று, மொழி- உக்தி, ஓடும்- உத்தரோத்தரம் நடவாநிற்கிற, கவி அமுதம்- கவிகளாகிற அம்ருதத்தை, கவிகள- பாட் டுகள், நுகர்ச்சி- பரிபூர்ணநுகையை, அநுபவிக்கையை யென்றபடி. உறுமோ- அநுரூபமாய்த்

மூ—புறுமோ முழுதும்.*
॥ரு॥

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்* புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்* நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகணீண்டவசுரருயிரெல்லாம்* தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே*
॥௬॥

ஆ—வ்ருத்திதான் இங்கே திருவாய்மொழியைக்கொண்டு எம்பெருமானை அநுபவித்தால் வரும் வ்ருத்திக்குப் போருமோஎன்கிறார்.
॥ரு॥

(நுகர்ச்சி) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவதநுபவவ்ருத்தியும் ஸாயிநாவியோக பகவதாநந்தமும் கூடினால்தான் திருவாய்மொழியாலே எம்பெருமானை அநுபவித்தாலுள்ள வ்ருத்திக்குப்போருமோஎன்கிறார்.॥௬॥

இ—ச்செய்கிறார் (அந்தஸம்ஸாரெதத்ராஷியால்) தன்சிறதந்த்ராஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கே திருவாய்மொழியைத்ராஷியால்) போருமோஎன்றது- ஸத்ருசமோஎன்றபடி. இழிபட்டோடுமுடலினில் பிறந்து என்கிறதின்அர்த்தம் விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகத்ராஷியாலே ஸங்க்ருஹீதம். ஸம்ஸாரம் பகவதநுபவவ்ருத்திக்கு விரோதியேயாகிலும் திருவாய்மொழியாகிற உஜ்ஜீவநியாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறக்கும்வ்ருத்தி இங்கே உண்டாகக்கூடும், ஆகையால் இங்குற்ற பாகவதகைங்கர்யமே நிரதிசயபுருஷார்த்தமென்கிறாரென்றுகருத்து.
॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

வீடுமூவுலகின்பேறு என்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரெதத்ராஷியால்) நுகர்ச்சியுறுமோஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியாலேயித்ராஷியால்) கூடினால்தான்

ஸ—சேருமோ, அதுக்கு ஸத்ருசமாகமாட்டுமோ என்றபடி.
॥ரு॥

தன்கேழில்- தனக்கு ஸத்ருசமில்லாததான, கேழ்- ஸத்ருசம். நிரூபமஸ்வபாவமான வென்றபடி. புகர்ச்செம்முகத்த- புகரையும் சிவந்தமுகத்தையும் உடைத்தான, புகர்- தேஜஸ்ஸு, உபேக்ஷக ஸ்வாபாவிகமான ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையும் க்ரோதவேகத்தாலே சிவந்த வர்ணத்தையுமுடையதான வென்றபடி. களிறு- கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அட்ட- அடித்ததான, ஸம்ஹாரம்பண்ணினதான வென்றபடி. பொன்னாழிக்கை- ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திவ்யாயுதங்களை உடைத்தான திருக்கையை யுடையவனை, ஆழி- திவ்யாயுதம். குவலயாபீடத்தை கவ்வாக்ஷத்திலே அடித்தபோது கையும் திருவாழிமோதிரமுமாயிருந்த அழகைச்சொன்னபடி. என்னம்மான்- கையும் திருவாழிமோதிரமுமான அழகைக்காட்டி என்னை வசீகரித்த ஸ்வாமியான, நிகர்- அநுரூபமான, ஸ்வஜாதிக்கு அநுரூபமான என்றபடி. செம்- சிவந்ததான, கபிலவர்ணமான வென்றபடி. பங்கி- முன்னும்பின்னும்தொங்குகிற கேசங்களை யுடையவர்களான, பங்கி- தொங்குகிறமயிர். எரிவிழிகள்- ஜ்வலநஸத்ருச நேத்ரங்களான, நீண்ட- அதிதீர்க்கசரீரரான, அசுரருயிரெல்லாம்- அஸுரர்களுடைய ப்ராணன்களையெல்லாம், தகர்த்து- பேதித்து, உண்டு- அநுபவித்து, நிச்சேஷமாக நசிப்பித்தென்றபடி. உழலும்- இதுவேயாதேயாய் ஸஞ்சரியாநிற்கிற, புள்- பக்ஷிக்கு, வைநதேயனுக்கென்றபடி. பாகன்- நியந்தாவான ஸர்வேச்வரனுடைய, பாகன்- நியந்தா, பெரிய- அபரிச்சிந்நமான, தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, நிரதிசயபோக்யமான என்றபடி. புகழ்- கல்யாணகுணங்களை, நுகர்ச்சி- வாநம்பண்ணுகை, திருவாய்மொழியாலே அநுபவிக்கையையென்றபடி. வீடு- மோக்ஷாநந்தமும், மூவுலகின்- த்ரைலோக்யத்தினுடைய, பேறு- பெறுகையும், ஸம்ருத்தியுமென்றபடி. ஸர்வலோகைச்வர்யரூப ஸர்வேச்வரத்வ வைபவமுமென்கை, உறுமோ?- அநுரூபமாகச்சேருமோ, அதன் நுகர்ச்சி ஸத்ருசமாகமாட்டுமோஎன்றபடி. இப்பாட்டை பாகவதகைங்கர்யவிவக்ஷாபரமாகயோஜிக்கும்போது நுகர்ச்சியென்கிறபதத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உகப்பாம்படியாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கையென்று தாத்பர்யங்கொள்வது. இப்பக்ஷத்தில "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன்" என்கிறபடியே திருவாய்மொழிபாடுகையே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமைசெய்கையாகையால் வைலக்ஷண்யமான பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு மோக்ஷாநந்தமும் ஸர்வேச்வரத்வாநந்தமும் கூடினால்தான் ஸத்ருசமாகமாட்டுமோஎன்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் பர்யவஸிதமாயிற்று.
॥௬॥

மூ— தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்று நிற்கும்படியாய்த் தான்தோன்றி* முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாயுலகமூன்றும் முளைப்பித்த* தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்*

(தனிமாப்புகழே) இங்கே இப்போதே நான்பெற்றநுபவிக்கிற பாகவதசேஷத்வத்துக்கு ஸாதகமான பகவதநுபவமும் இங்கே வஸித்தபின்பு இதுக்கு விரோதியான பகவதநுபவமும் வேண்டா இதுக்குவ்யங்க

இ— என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதையே ப்ரகாராந்தரேண ஸ்வீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதி ஸூசிதமே. இத்திருவாய்மொழியின் அவதாரிகையிலே ஸர்வேச்வராநுபவமும் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தத்துக்கு ஸாத்யமன்றென்றிவர் ஆறாம்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கையாலே இங்கு இத்திருவாய்மொழி அநுபவத்தால்வரும் ப்ரீதிக்கு ஸாத்யமன்றென்றிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தது போஜனாந்தமாக அருளிச்செய்தபடி. இந்த போஜனாபமும் ஸ்வோபாஸ்யநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகிறது. அந்த பூர்வபோஜனமெனபான பக்ஷத்தில் மூன்றாம்பாட்டில் மோக்ஷாந்தரமும் இதுக்கு ஸாத்யமன்றென்றருளிச்செய்தவர் நடுவே இரண்டுபாட்டுகளாலே சிலஸம்சங்கைகளைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே அந்தமோக்ஷாந்தரமும் ஸர்வேச்வராநுபவமும் கூடினால்தான் இதுக்கு ஸாத்யமாமோவென்கிறாரென்றிப்படி இப்பாட்டுக்கு மூன்றாம்பாட்டோடே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பாகவதகைங்கர்யத்துக்கு ஸாதகமாக பகவதநுபவமும் வேணுமென்று நாலாம்பாட்டிற்சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலே அடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றி இத்யாதியாலே பகவதநுபவநிஷேதபர்யவஸாயியான பாகவதஸம்ச்லேஷத்தை ப்ரார்த்திக்கை விருத்தமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக கீழ் மூன்றுபாட்டுகளினுடைய நிஷ்கர்ஷார்த்தத்தை யநுவதிக்கிறார் (இங்கேயித்யாதியால்) அநந்தரம் பாகவதகைங்கர்யஸாதகமான பகவதநுபவமும் ஸமத்ரவஸிக்கையாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பகவதநுபவம் வேண்டாவென்று நிஷேதிக்கிறதாகையாலே இது நாலாம்பாட்டுக்கு விருத்தமன்றதாயிற்று. சேஷத்வத்துக்கென்றது- சேஷவ்ருத்திக்கென்றபடி. யதா- சேஷத்வம் சேஷிணஃ. அத்தைவர்த்திப்பிக்கையாவது- கைங்கர்யபர்யந்தமாக்குகையும் பாகவதர்கள்பக்கல் உள்ள குணங்களை அறியப்பண்ணி குணக்ருததாஸ்யத்தையுமுண்டாக்கி அம்முகத்தாலே அந்த சேஷத்வத்தை ப்ரமாணீகரிக்கையும். தெய்வத்தளிரடிக்கீழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவிரோதியித்யாதியால்) ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்

ஶ— தனி- அத்விதீயமான, மா- மஹத்தான, அதிசயமானவென்றபடி; புகழே- கீர்த்தியையே, நாமரூபங்களை இழந்து தமோபூதமாய்க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவற்றையுண்டாக்கின மஹாகீர்த்தியையென்றபடி. எஞ்ஞான்றும்- ஸர்வகாலமும், நிற்கும்படியாய்- வேதாந்தங்களிலே ப்ரஸித்தமாய்க்கொண்டு ஸ்திரமாயிருக்கும்படியாக, தான்- ஸ்வயமேவ, ஸாமர்த்த்யாபங்களாகையாலே ஜீவஜாதங்கள் தன்னை அபேக்ஷிக்கவும் அறியாதேகிடக்க காருண்யாதிசயத்தாலே தானேயென்றபடி. தோன்றி- "ப்ராதுராஸீத் தமோநுதஃ" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்ட்யுந்முகனாய்த்தோற்றி, முனி- மநநம்பண்ணுமதான, "பஹு ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பிக்குமதானவென்றபடி. மாப்பிரமம்- மஹாப்ருஹத்தான, பரப்ருஹ்மபூதமானவென்றபடி. பரப்ருஹ்மமென்று வேதாந்தங்களிலே ஓதப்பட்டிருந்துள்ள வஸ்துவானவென்கை. முதல்வித்தாய்- முக்கியபீஜமாய், வித்து- பீஜம், ஸர்வத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமாயென்றபடி. உலகமூன்றும்- லோகத்ரயத்தையும், ஸர்வலோகத்தையுமென்றபடி. முளைப்பித்த- "யதாவ்யாபிவ்யாமோஷயபீஸம்பவதி" என்கிறபடி தன்னிடத்திலே அங்குரிப்பித்ததான, உத்பாதநம்பண்ணினதானவென்றபடி. தனி- நிஸ்ஸமாப்யதிகமான, மாத்தெய்வம்- மஹாதேவத்தினுடைய, "நதைவம் கேசவாத்பரம்" என்றுசொல்லப்பட்ட பரதேவதையினுடையவென்றபடி. தளிரடிக்கீழ்- தளிரம்போலே ஸுகுமாரமான ஸர்வரஸ ஸுகுமாரமஹநீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, தளிர்- பல்லவம், புகுதல்- ப்ரவேசிக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோய் அவன்திருவடிகளிலே ப்ரவிஷ்டனைப்போலே பிரியாமல் அடிமைசெய்கையென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், அதெனக்கு வாராமலென்றபடி.: இங்குள்ள பாகவதர்களுக்கு அடிமைசெய்கைக்கு விரோதியாகையாலே அதெனக்கு வேண்டாவென்றுகருத்து. இதுக்கு வாய்க்கவென்கிறத்தோடே அந்வயம். வேதநருக்கிந்தமோக்ஷம் ஸஹிக்கைக்காக

மூ—நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே* ‖௭‖

நாளும்வாய்க்க நங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து தன்* தாளுந்தோளுமுடிகளுஞ்சமனிலாதபலபரப்பி* நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவு நிறைபன்னாயிற்றின்* கோளுமுடையமணிமலைபோற் கிடந்தான்றமர்கள் கூட்டமே* ‖அ‖

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்

ஆ—மான ஹ்ருதயங்கமான ஸாத்விக ஸம்ச்லேஷ ஸுகமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கென்கிறார். ‖
(நாளும்வாய்க்க) அவர்களோடு ஸம்ச்லேஷமேவேணுமோ ஸஹவாஸமாத்ரமே என்றும் ஸித்திக்கவமையுமென்கிறார். ‖அ‖

இ—மநவநுபவமென்றபடி ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்புகும்போது இங்குள்ள ஸாத்விகஸம்ஸர்க்கம் விஸ்ம்ருதமாய் விடுமாகையாலே அது இதற்கு விரோதியிறே. மநவநுபவமுமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தாலே இதுஸர்வாதிக புருஷார்த்தமானுமென்றுமோதுகிறது. நாலாம்பாட்டிற்சொன்ன சுத்தஸத்வ ஸம்ச்லேஷம் உபயாநுகூலமாகையாலே அவனடியாரித்ருத்விஷயகூத்திலே அதுவும்ஸித்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குவ்யாக்யாதாக்களுடைய நிர்வாஹத்தால்) அவன்அடியார்ஐதிஹ்யத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்விகதத்வதர்சியால்)‖

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தமர்கள்கூட்டம் நங்கட்குநாளும்வாய்க்க என்றநயித்து இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடிசரிதியால்) இதுவேஸம்மதியுமாயிற்று. ஸம்ச்லேஷம் கடைப்ராப்யஸ்தானமாகவும். ‖அ‖

ப—ஸர்வேச்வரன் ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம்பண்ணுகிறதென்றுவ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகஇங்குகாரணகார ணாவஸ்தையைச்சொல்லுகிறது. அதுதானும் ஸம்ஸாரவ்யாபாரத்துக்கெல்லாம் ஹேதுவாயிருக்கிறதொழுகும் ஸாத்விகஸம்ஸர்க்கவிரோதியாகில் எனக்குவேண்டாவென்றபடி. ஸாத்விகஸம்ச்லேஷத்தினுடைய சீர்மையை வ்யக்தமாக்குகைக்காக, அவனடியார்- இந்தகாரணஸ்வாமி கல்யாணகுணங்களாலே வசீக்ருதராய் தாஸ்யரஸிகராயிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, நனிமாக்கலவி- மிகவும்ச்லாக்யமான ஸம்ச்லேஷத்தில், நனியென்று ஸ்ரேஷ்டமாம், மா என்று மஹத்தாய் ச்லாக்யமென்றபடி. இன்பமே- ஸுகமே, நங்கட்கு- இதுவே பரமபுருஷார்த்தமென்றறியப்பெற்றநமக்கு நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது, ப்ராப்யதயா ப்ரார்த்யமாம், ஸித்திக்கவேணுமென்றபடி. ‖௭‖

நளிர்நீர்- சீதளமான ஜலத்தையடைத்தான, நளிர்- சீதளம், ப்ரஜோபகாரமாகையால் ஸந்தாப வாதிதேஜஸ்ஸம்பந்தமில்லாமையால் அத்யந்தசீதளமான ஜலத்தையுடைத்தான என்றபடி. இத்தால் காரணாவஸ்தை ஸூசிதமாயிற்று. கடல்- ஸமுத்ரத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, சமனிலாத- ஸஜாதீயங்களான, ஸௌந்தர்யாதிகளால் நிஸ்ஸமங்களான என்றபடி. பல- "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ:" இத்யாதிகளில்படியே அநேகங்களான, தன்- தன்னுடையவையான, தனக்கு அஸாதாரணங்களான என்றபடி. தாளும்- திருவடிகளையும், தோளும்- புஜங்களையும், முடிகளும்- சிரஸ்ஸுக்களையும், பரப்பி- ப்ரபஞ்சமெல்லாம் நிறையும்படி ப்ரஸாரணம்பண்ணிக்கொண்டு, இதுக்குக் கிடந்தானென்கிறதோடே அந்வயம். நீளும்- உத்துங்கமாயிருக்கின்றுள்ள, படர்- விஸ்தீர்ணங்களாம்படி தழையாநின்றுள்ள, பூம்- ரமணீயங்களான கற்பகக்காவும்- கல்பவ்ருக்ஷங்களையும், காவு- உத்யானம், இது தாள்களுக்கும் தோள்களுக்கும் உபமானம். நிறை- பூர்ணங்களான, ஸகலகிரணசாலிகளான வென்றபடி. பல- அஸம்க்யாதரான, நாயிற்றின்- ஆதித்யர்களுடைய, நாயிறு- ஆதித்யன், கோளும்- தேஜஸ்ஸுக்களையும், இது திருமுடிகளுக்கு உபமானம். உடைய- உடைத்தான, மணிமலைபோல்- ரத்நபர்வதம்போல், இதுதிருமேனிக்கு உபமானம். கிடந்தான் அந்தகாரணாவஸ்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸ்வாமியுடைய, தமர்கள்கூட்டம்- தாஸர்களோடு சேர்த்தியானது. கூட்டம்- சேர்த்தி, ஸஹவாஸமென்றபடி. கண்வளர்ந்தருளின அழகுக்குத்தோற்றடிமைப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடு ஸஹவாஸமென்றபடி. நங்கட்கு- இதுவே புருஷார்த்தமென்றத்யவஸிக்கப்பெற்றநமக்கு, நாளும்- ஸர்வகாலமும், வாய்க்க- ஸித்திக்கக்கடவது. ‖அ‖

தமர்கள்கூட்ட- தாஸஜநஸமூஹத்தினுடைய, வல்வினையை- ப்ரபலதுஷ்க்ருதங்களை, நாசஞ்செய்யும்-

மூ—சதி(து)ர்மூர்த்தி* யமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்* குமரன்கோலவைங்கணை
வேடாதைகோதிலடியார்தம்* தமர்கடமர்கடமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே* ॥கூ॥
வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழிமாகாயாம்* பூக்கொணமேனிநான்குதோள்பொன்னாழிக்கையென்னம்மா* னீக்க

ஆ—(தமர்கள்) அவர்களோடு ஸஹவாஸந்தான்வேணுமோ, அவர்கள் அடியாரடியாரடியாராஞ்சதிரே வாய்க்கவமையுமெனகிறார். ॥கூ॥

(வாய்க்க) இப்பாக்யமேயெனக்குமென் வம்ஶ்யத்துக்குமென்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். ॥ய॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ—பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் தாத்பர்யமும் அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடி த்யாதியால்) ॥கூ॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

அவர்க்கே குடிகளாயி த்யாதி தமியேற்குவாய்க்கவென்றபித்துத் அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இப்பாக்யமேயி த்யாதியால்) இப்பாக்யமென்றது- அவர்களுக்கே வாசவயிதாஸனாயிருக்கையாகிற ஶேஷ வாஸாம்ராஜ்யமென்றபடி. என்வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- குடிகளாய்ச்சோலலும் என்கிறதின் ஸங்க்ஷேபம். வம்ஶ்யத்துக்குமென்றது- ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிகளான ஸந்தானியிகளுக்கு மென்றபடி. இத்தால் கீழேதமக்கிதை ப்ரார்த்தித்தவர் இப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸந்தானியிகளுக்குங்கூட ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. ॥ய॥

ப—நாஶம்பண்ணுமவனை, சதிர்மூர்த்தி- அதுக்கு உபாயபூதமாக வ்யூஹவிபவாவதாரங்களான மூர்த்திகளையுடையவனை, சதுர்மூர்த்தியென்று வாமொனபோது வாஸுதேவஸங்கர்ஷணாதி வ்யூஹமூர்த்தியான வென்றபடி. அமர்கொள்- யுத்தத்தைக்கொள்ளுமவையான, அமர்- யுத்தம், விரோதிநிரஸநமாத்ரமாக யுத்தஸந்நத்தராய் நின்றுள்ள என்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி- ஸுதர்ஶநம் பாஞ்சஜந்யம் ஶார்ங்கம் முதலானவைகளான, வாள்- நந்தகம், தண்டு- கதை, பல்- அஸங்க்யாதங்களான, படையன்- ஆயுதங்களையுடையவனை, குமரன்- நித்யயுவாவான, குமரன்- யுவா, இது க்ருஷ்ணனுக்குவிஶேஷணம். கோல- ஸுந்தரனை இது காமனுக்கு விஶேஷணம். ஐங்கணை- பஞ்சபாணனை, கணை- பாணம், வேள்- காமனுடைய, மன்மதனென்று காமனுக்குப்பெயர், தாதை- பிதாவான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, ஶேஷனுக்குங்கூட உத்தேஶ்யனாகையாலே அதிஶயிதஸௌந்தர்யவான்யாயியான க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. கோதில- அபஹ்ருதபாப்மாக்களான, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதரான வென்றபடி. யத்வா- ஸ்வரூபாநுரூபமும் அதிஶயிதமுமான பழுதில்லாதவர்களான வென்றபடி. அடியார்தம்- தாஸஜநங்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமித்வஸம்பந்தம், தமர்கள்தமர்கள்- தாஸருக்குப்பிறகு தாஸர்களுடையை, தமர்களாம்சதிரே- தாஸதாஸராகிற பாக்யமே, இந்த பாக்யமாவது ஸுதுர்லப நிரதிஶயபுருஷார்த்தமாம், தமியேற்கு- ஸம்ஸாரத்தில் அநுரூபஸ்ரீஸம்பந்தம் கிடையாமையாலே அஸஹாயனனெனக்கு, தமியன்- அநாதி, இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியெனென்று ப்ரயோகமாயிருக்கும், தமியேற்கென்று ஷஷ்டிஸுகம். வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥கூ॥

மா- மஹத்தான, அதிஶ்யாமமான என்றபடி. காயாம்பூ அதஸீபுஷ்பங்களை, காயாவென்று அதஸீ. கொள்- கொள்ளாநிற்கிறதான, புஷ்பங்களைக் கொள்ளுகையாவது புஷ்பகாந்திகளைக் கொள்ளுகை. அதஸீபுஷ்பகாந்திஶாலிகளான வென்றபடி. யத்வா:— "கொண்டானேழ்விடை" என்கிறவிடத்திலேபோலே கொள்ளுகை, ஜயிக்கையாய் அதஸீபுஷ்பங்களை ஜயிக்கையாவது அதஸீபுஷ்பாதிக காந்திஶாலியான வென்றபடி. மேனி- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனனை, நான்குதோள்- ஆஶ்ரிதர்க்கொதுங்க நிழலாம்படி கற்பகத்தருபணைத்தாப்போலேயிருக்கிற நாலு புஜங்களை யுடையவனை, பொன்னாழிக்கை- கற்பகதரு பூத்தாப்போலே ஸுபுஷ்பமான திருவாழியையும் திருக்கையையும் உடையவனை, பொன் ஸ்வம் இங்கே நிரவத்யஸுவர்ணவர்ணம். என்னம்மான்- இவ்வழகுகளாலே என்னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியுடைய, இதுக்கு அடியார் என்கிறதோடே அந்வயம். நீக்கமிலலா- விஶ்லேஷமில்லாதவர்களான, நீக்கம்- விஶ்லேஷம், ப்ராக்ருதஸம்ஸாரிகளைப்போலே ஒருநாளும் ஶேஷித்வகதாஸஸம்பந்தமில்லாதவர்களான

மூ— மில்லாவடியார்தம்மடியார்தம்மடியாரடியாரெங்* கோக்களவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லு நல்லகோட் பாடே* ௧௦।

ஶ—மென்றபடி. இத்தால் அந்யஶேஷத்வஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமோஹமும் ஸ்வதாயிநமோஹமுமில்லாதவர்களான என்று ஸூசிதம். அடியார்- தாஸபூதர்களுடைய, தம்- மென்று ஸாதத்யம். அடியாரடியார்- தாஸர்க்கு தாஸபூதராயிருக்குமவர்கள், எங்கோக்கள்- எங்களுக்கு ஸ்வாமிகள். கோன்- ஸ்வாமீ கோக்கள் என்று பஹுவசநமும் எனக்கும் என் அநந்யயிகளுக்கும் ஸ்வாமிகளென்றபடி. அவர்க்கே- அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே, தேவதாந்தரஶேஷத்வத்தையும் பாகவதஶேஷத்வ வ்யதிரிக்தமாகாத பகவச்சேஷத்வத்தையும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கைக்காக அவதாரணம். குடிகளாய்ச்செல்லும்- சேஷவ்ருத்திபண்ணும் க்ரமமாய் நடக்கும்படியான, குடியென்று சேஷவ்ருத்திபண்ணும் க்ரமத்துக்குப்பேர். நல்லகோட்பாடு- ஶ்லாக்யமான ஸ்வீகாரமானது, கோட்பாடு- கொள்ளப்படுகை, ஸ்வீகரிக்கையென்றபடி. ஸர்வஸ்வதாஸரானவர்கள் நம்மைத்தங்களுக்கு சேஷமாக ஸ்வீகரிக்கையென்கை. ஊழிதோறு- மஹாகல்பந்தோறும், ஊழி- கல்பம், ஊழி- அதிலுள்ள அவாந்தரகல்பங்கள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. பாகவதஶேஷத்வத்தில் வ்ருத்தியற்றமையாலே காலத்தை பஹுவிதமாகப்பெருக்கி இவை இத்தனைகாலமுமெனக்கு ஸித்திக்கவேணுமென்று பேராசையாகச்சொல்லுகிறபடி. தமியேற்கு- அஸஹாயனானவெனக்கு, பாகவதசேஷத்வமறிவார் ஒருவருமில்லாமையாலே இதையாசைப்படுகையில் நான் ஒருவனுமேயாயிருக்கிறவெனக்கென்றபடி. வாய்க்க- ஸித்திக்கவேணும். ॥௧௦॥

இத்திருவாய்மொழியில்சொன்ன பாகவதரில் சயமேபடிமை தலைநின்றாரென்று ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்போல்வாரை, கோதிலடியாரென்றது- ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வான்போல்வார்களை, இப்பக்ஷத்தில் கோதுஶப்தம் முன்பு சொன்ன அபராதஸாஹஸ்ரிகவாமன்றிக்கே நிஸ்ஸாரதைச்சொல்லுகிறதாய் பாகவதஶேஷத்வவ்யதிரிக்தமல்லாத பகவச்சேஷத்வத்தை விவக்ஷித்தது கோதிலடியாரென்று ததேகநிஷ்டரான பாகவதர்களைச்சொல்லுகிறது. நீக்கமில்லாவடியாரென்றது- இளையபெருமாள்போல்வார்கள், இது நம்பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. ॥௰॥

“நாயேந ஸ்ப்ருஹா ரூபாநுரூபவிஹா தஜ்ஞாநிநாதிநீ நாஜேஶங்க்ரஹணீய ஸ்வாஸ்ஸாத்வா வாஸாந யாவாஸோமா। ஶாஸ்த்ரநாஸாபூமஹேஶஸிப்தாயிபரம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞவிஜ்ஞாநிநாம் ஸாமெஶ்ச ஸ்வபாவிரூபஸ்வாதஸ்ய ஸக்தாவ்ருத்ஸக்தா ஸாஹா:” என்கிறஶ்லோகம் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாராம்ஸங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. (த்ருணம்) என்றது- முதற்பாட்டிற்சொன்ன வைஶ்வரூப்யத்தை, (அநந்ய) என்றது- இரண்டாம்பாட்டிற்சொன்ன வைகல்யத்தை, இரண்டாந்தரம் (அநந்ய)என்றது மூன்றும்பாட்டிற்சொன்ன மோக்ஷத்தை,(அவி) ஶப்தம் அநந்தஸாத்யோபாயமாய் ஆறும்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்ஶ்லேஷாநந்தத்தைக் காணிக்கிறது. (வா) ஶப்தம் வாஸ்தவபர்யாயமாய் அநந்தமான ஸாத்யத்துக்கு ஸாத்யாயகமாய் வைஶ்வரூப்யாதிவர்ஷத்தில் ஸமக்ஷத்தைப்போலே இவற்றின் ஸாத்யத்தையும் பாவியாமென்கைக்காக இருக்கிறது. இத்தால் இரண்டாம்பாட்டில் வைஶ்வர்யவைகல்யயோ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் ஆறாம்பாட்டில் மோக்ஷாநந்தஸம்ஶ்லேஷாநந்தயோ ஸாத்யஞ்சொன்னதும் இவையெல்லாவற்றினுடைய ஸாத்யத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று ஸூசிதமாயிற்று. (நபாவாஸோமா) என்றது- பாகவதஶேஷத்வாவலக்ஷ்ய வைஶ்வர்யாதிகளுக்கு நிக்ஷேபம்சொல்லுகிற இப்பாட்டில் ஸஞ்சதவசநத்தை அருளிச்செய்தபடி. யதா:— ஏழாம்பாட்டில் கீழ்ப்புகுதலன்றி என்று மோக்ஷத்தைநிஷேதித்தது வைகுண்டத்ருநவாதல் உபலக்ஷணமாயாதல் வைஶ்வர்யாதிஸம்ஸாராவஸ்தா நிஷேதபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்ததாகவுமாம். (ஸ்வாஸ்ஸாத்வா வா) என்றது- பொங்கேழுபுகழ்கள்வாய்வாய் வழிபட்டோடுங் கவியமுதநுகர்ச்சி என்னும் நாலாம்ஐந்தாம் பாட்டுகளிற்சொன்ன பரமோபாஸ்ய ஶ்ரவணவிஷய கவிதாரஸநமைவத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. (தஜ்ஞாநிநாதிநீ நாஜேஶங்க்ரஹணீய) என்கிற விஶேஷணத்தாலே நாதீஶ்வரும் பாகவதஶேஷமாகப்பெறாதே கேவல பகவச்சேஷமாய் வதாஶ்ரிதவாணுக்காவஸமாகையாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் கலசியிருக்கிறதென்றும் தம்முடைய திருப்பவளம் பாகவதவைகல்யம்பண்ணப்பெற்று தேவதாந்தரஸம்பந்தமற்ற மேலாக கேயிருக்கிறதென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பித்தவிது அவர்க்கேகுடிகள் என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தின் தாத்பர்யத்தை

மூ—நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த* அல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்* நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நல்ல) இப்படி ஸாம்யஷட்பாவைதகாதிகளான ஆழ்வார் இருந்தருளின லோகத்திலே புகுந்தருளப்பெற்றவீதியாலே புதுக்கணித்த திருக்கண்களையுடையனான எம்பெருமானைப் ப்ரதிபாதிக்கிற இத்திருவாய்மொழியைவல்லார் ஸாம்யஷட்பாவத்தை இங்கேபெற்று ஸபரிகரமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம் ✳

இ— நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்என்கிறதற்குச் சாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) தான்நிறைந்த அல்லிக்கமலக்கண்ணனையென்கிற ஸர்வவ்யாபகத்துக்குத் தாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்தருளவிதாதியால்) புதுக்கணித்த நவீக்ருதமான, நல்லபதத்தால்என்கிறதற்குத் தாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யஷட்பாவத்தைஇங்கேபெற்றஎன்று) கொண்டபெண்டிர்மக்களேஎன்கிறதற்குத் தாதுர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸபரிகரமாகவென்று) ||கக||

ஸ— வெளியிட்டருளினபடி. (தா) என்றது முதற்பாட்டுதொடங்கி வைஷ்ணவாதிகளிற்காட்டில ஸாம்யஷட்பாவத்துக்குச்சொன்ன வைலக்ஷண்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. (ஸா ஸாநாம்ஸ்ரயிபா) என்றது கோதிலடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸா ஸாக்ஷதிநா) என்றது- நீக்கமில்லாவடியாரென்கிறதற்கு விவரணம். (ஸாதேஸ்ஸம்பந்திதவரூபஸ்வரூபஸ்த்தி) என்றது நல்லகோட்பாட்என்கிறவிடத்தில் நல்லஎன்கின்றவதத்துக்குத் தாதுர்யமருளிச்செய்தபடி. (ரூபஸ்த்தி) என்றதால் கோட்பாடு என்றது ரூபஸ்வபாவத்வ ஸ்வீகாரமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. ஏழாம்பாட்டுதொடங்கி அருளிச்செய்த ஸம்ஸ்லேஷஸுகாஸ்வாதவாக்யங்களும் இவ்வதத்திலே விவக்ஷிதங்கள். (ஸதா) என்றது நாளும் ஊழிதோறூழி என்கிறதின்ஸங்க்ரஹம். (ஸ்வஸ்தி) என்கிறது வாய்க்க என்கிறதற்கு வ்யாக்யானம். இங்கு பதாவதாரத்திலே என் சநாவாபிகளுக்கும் இதுவே ஸித்திக்கவேணுமென்கிற சப்தம் சொல்லிற்றாயிற்று. இனி இத்திருவாய்மொழியிலே 'நீக்கதிகளமுற்றாகவிர்ந்த'இதாதிகளாலே சொன்ன ஸர்வேஸ்வரனுடைய ரக்ஷணப்ரகாரங்களெல்லாம் (நாமோ) என்கிறதால ஸங்க்ருஹீதங்கள் ஆக இம்ஸ்லோகத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாரோபாரண வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றாயிற்று. ||ம||

நல்லகோட்பாட்டு- ஸ்ரேயான ஸ்வீகாரத்தையுடையவையான, ஸாம்யஷட்பாவைதகாதிகளான ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற விடமானவென்றபடி. இந்த டகாரவிஷயம் ஸாயுஜ்யாதிகம்- உலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்- லோகத்ரயத்திலும், ஆழ்வார் ஒருவராலே லோகத்ரயமும் ஸநாதமாய் ஸமமாயிற்றென்றிருக்கிற ஸம்ஸ்ரவாணியிலே நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் என்றருளிச்செய்தது. தான்நிறைந்த- தானேயாம்படி வ்யாபித்தனை, தானே ரூபாநனைக்கொண்டு வ்யாப்தனானவென்றபடி. ஆழ்வார்- நெடுமாற்கடிமை பாடத்தொடங்கினவாறே இனி ஜகத்தெல்லாம் ஸாம்யஷட்பாவம் மிருதப்படுமென்று ப்ரீதியாலே உஜ்ஜலனைக்கொண்டு லோகத்ரயத்திலும் வ்யாபித்தவனனென்கை. அல்லிக்கமலக்கண்ணனை- விகஸிதகமலலோசனனை, அல்லி- விகஸிதம், ஆழ்வாரிருந்தவிடத்தில் வ்யாபிக்கப்பெறுகையால்வந்த ப்ரீதியாலே உகஸம்ஸோசனனைக்குறித்து என்றபடி. இதற்குச் சொல்லப்பட்டஎன்கிறத்தோடே அன்வயம். அந்- தமணீயமான, தண்- ஸீதளமான, ஸர்வர்த்துஸுகமான வென்றபடி. தாம் நெடுமாற்கடிமை பாடினவாறே ஊருக்கு ஸகலகரணங்களும் ஸித்தவ்யஞ்ஜனங்களாயிற்றனவென்றுகருத்து. குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லப்பட்ட- திருநகரியில் எழுந்தருளிருக்கிற ஆழ்வார்அருளிச்செய்ய உண்டானதான, கடலிலே முத்துப்பட்டதென்னுமாப்போலே பட்டஎன்றது ஜநித்தவென்றபடி. சடகோபன்சொல்லுகையாலே ஜநித்தானவென்று வடிசமதிக்ஷா வாகவம்போலே தான்தோன்றியாயிருக்கிற வேதம்போலே ஸ்வத்ருஷ்டமாயிராதே "தயரதர்க்குமகன்" என்னும்படியான அவதாரம்போலேஆழ்வாரால்சொல்லப்பட்டு ஸவிசேஷமானவென்றபடி.

ம— ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்- இப்படி ஒருவிலக்ஷணங்களான பத்து பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்கள், நல்லபதத்தால்- ஸ்லாக்யமான அதிகாரஸமயத்தோடே, பதம்- அதிகாரஸமயம். அபிமதவிசேஷ ஸாம்ராஜ்யத்தையுடையவராயென்றபடி. கொண்டபெண்டிர்மக்கள்- ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட தாஸதாஸ்யாதிகளையுடையராய்க்கொண்டு ஸாமயிகவிசேஷாவஸரத்திலே அவர்களும் அபிமதிக்கப்பெற்றவர்களாய் என்றபடி. மனை- க்ருஹத்திலே, மஹாக்ருஹத்திலேயென்றபடி. வாழ்வார்- போகங்களை லாபிக்கப்பெறுவார்கள், ஸாமயிகபோகங்களை அநுபவிக்கப்பெறுவார்களென்றபடி. ॥௧௧॥

தீவ்ரக்ஷாந்த்யாஶ்ரயஸ்ஸன் பரமணிரவதிஸ்ஸம்பதாம் ஸம்ஸ்வவிஶேஷைஷகாகீர்த்திதவிஹிதபௌஷ்யவிஹவ: ।
அபேக்ஷாவஶாபேக்ஷஸ்வவிதரணஸம்ஜாதஸ்திரத: ஸ்வதாஸ்யாந்தேஷாஷ்டவயிதவீஸ்வஸக்தாடயஸ் ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநாஷ்டநஶேவயி ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யமாதேஶிகாயநம:,

✻

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(நெடுமாற்கடிமை.)

வ்யாமுக்தஸ்வாமிபஸ்வீயேஷ்டஸ்வநரஸாவநாமஸ்வாவ
ஸ்வயோகாஸ்வாஸ்யபாவாஷ்டஹிதநிரஸனாஞ்லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்த: ।
அப்ஜஶாயி ஸ்வயோமாஶ்ரிதஜாதிதஹ்ருத்ஸ்வாதவீவாஷ்காக்யா
ஸாக்ஷேப்த:ஸ்வீபஜாஸ்யாவயி விஶதபதீ க்யாஸநாயஸ்வஜாஸ்யம் ॥௯௧॥

(வ்யாமுக்த ஸ்வஸீபேஷா) நெடுமாற்கடிமை. ஆஶ்ரிதரிடத்திலே மிகவும் வ்யாமோஹத்தை உடையவனாகையாலும், (அபேக்ஷநாவா) புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான்- வர்ஷாகாலமேகம்போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனாகையாலும், (வாமநஸ்வநம்) உலகமூன்றுமுடனிறையச் சிறுமாமேனிநிமிர்ந்த- சிறிய வாமநரூபத்தைக்கொண்டு மூன்றுலோகமும் நிறையும்படி த்ரிவிக்ரமனாய் வளருகையாலும், (ஸ்வயோகாஸ்வாஸ்யபாவாஸ) திருமாலிலமூன்றுண்டுமிழ்ந்த- மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்- ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்கையாலும், ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதங்களை யுடையவனாகையாலும், (அஹிதநிரஸநாஸ) புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட- கம்ஸனாலே ப்ரேரிதமாய் அதிகாவிதமாய்வந்த குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரிக்கையாலும், (லோகஸ்ருஷ்ட்யாதிஶக்த:) உலகமூன்றுமுளைப்பித்த- லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளில் ஸமர்த்தனாகையாலும், (அப்ஜஶாயிஸ்வயோமாஸ) குளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்யாதி- நிரதிஶயதேஜஸ்ஸையுடைய நீலரத்நபர்வதம்போலே ஸமுத்ரத்திலே சாய்ந்தருளுகையாலும், (ஶ்ரிதஜாதிதஹ்ருத்ஸ்வ) தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்மூர்த்தி- ஆஶ்ரிதருடைய ஜாதிதங்களை நிரஸிக்குமவனாகையாலும், (அதவீவாஷ்காக்யாஸாக்ஷேப்த:) மாகாயாம்பூக்கொள்- காசாம்பூபோலே ஸ்யாமமேயான திருமேனிகாந்தியாலே எல்லாரையும் ஆகர்ஷிப்பாநிற்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்வதாஸ்யத்தை ஸ்வாஶ்ரிததாஸ்யபர்யந்தமாக விஶதீகரிப்பாநிற்கிறனென்று 'நெடுமாற்கடிமை'யில ஆழ்வார் நிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௦௧॥

உபாயஸம்ப்ரதிபத்திஸ்ருஷ்ட்யாத்ய-ஶரீஷ்டபதவேத்ரஸ்வாஸ்ரவஸம்
ஸ்வாநாம்விஶ்லேஷமோஹம்ஶ்ரிதவிஹிதஸமஹ ஸ்வபக்திம்ஶாஸி: ।
ஸாபேக்ஷாஸ்வஸ்வாபேக்ஷாஸ்வவிதரணவரஸஹ்யஜ தஸ்வஶ்டயஜ
தாஸ்யம்ஸ்வம்தஸ்யதிஷ்டாம்தஸ்யவீவ்யாஸ்ருஷ்டவெஷ்டவஶ்யம் ॥௧௦௨॥

இப்படி அஷ்டமஶதகத்தில் பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். (உபாயேதி)

தன்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்படுகிறபேர்களாலே காணப்படுமவனாய், உதரவிஷயங்களிலே பற்றற்றபேர்களாலே தானேஸஹ்யனுமாய், விஶ்லேஷஸமயத்தில் தனக்காஶ்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான மோஹத்தையுடையவனுமாய், ஆஶ்ரிதர்நிமித்தமாக ஸமஹவிஹவனுமாய், ரக்ஷிக்குமிடத்தில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷனுமாய், ஸ்வவிதரணத்தில் ஸஜ்ஜனுமாய், ஆஶ்ரிதஹ்ருதயத்திலேதானே நிரதனுமாய், தன்னைக்

ஸ்ரீ — ஸா — குறித்துவைத்தருக்குண்ட ஸ்வபாவஸ்ரக்கையும், அதிலே நிஷ்டையையும், அதனுடையபலவிலத்தையும், ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாயிருக்கிற வெம்பெருமானை ஸர்வேச்வரத்திலே ஸ்ரீதேவநாதனையறியும்படியாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥கOஉ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய-மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

எட்டாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:.

ஸ்வாநிஷ்டாவாப்ஸாம்ஸ்ப்ருஹ்யதத்வஜிஹீர்ஷண்வீவிஷ
ஸ்த்ரீத்வாம்பாவஷ்யந்ப்ரஸபிஷ்யகாரிகாக்ரஸவராச: ।
நிஜேஷ்வாஸம்வித்ரியவிதவிஷ்வஸ்தவிதத்
ஸ்ரீதேவநாதேவிதீவஸஜதிவஷ்த்வேஷஸதே ॥ ॥கஎ॥

திஷ்யக்ஷாயாம்த்வஷ்ய: ப்ரஸாதமணிநிஷ்ஸம்ஸப்ஸம:
ஸ்வவிவேஷ்யவேகாஷஸ்ரீதவிஷிதவஸக்ஷ்யவிஸவ: ।
அவேக்ஷாஸாவேக்ஷவஸ்திராணஸஜேஷஸ்ரீதா
ஸ்வஷாஸ்யம்தனிஷ்டாம்தஷஉயிவேஷஸஸ்கடாயா॥ ॥கஅ॥

எட்டாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

திருவாய்மொழி - ஒன்பதாம்பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

மூ— கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்* கண்டதோடு பட்டதல்லாற்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

* திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம். *

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாமாந்யமான சேதநோபாதிகளைப் பற்றியுள்ள ஸ்வபாவத்தை ஸாமாந்யசேதநோபாதிகளாக விருப்பாரோடே ஸாஜிக்கையிலே கடவுடையவரான ஆழ்வார் தமோவிமரை இந்த லோகத்திலே காணமையாலே இந்தலோகத்திலுள்ளாரையே ஸாமாந்யமெஷிதேதநாதிகளாகக்கொண்டாலும் அவர்களோடே இப்ப்ரஸங்கத்தை ஸாஜிக்கைக்காக ஸாமாந்யமெஷிதேதநாதிகளைத்துக் குவாபமாக அவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்கு லௌகிகஸ்நேஹரான கள்த்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு சரணாரவிந்தத்தாய்-

---

* ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:. *

ஒன்பதாம்பத்து.

ப்ரஜாபாலாந்தபாயாந்ஸ்வயமபி ஸாயாஸமீபயாதிதம்

தேஹஸ்ருஷ்டிவிதாநாதுபதங்கள்தரணதவணுஸ்ரீ:

கம்ஸாநம்ஸாஜாஸ்ராஸஸாஸ்ரீ ஸம்ஸநாயம்ஸாரம்

ஸஸ்வைஸ்ஸத்த்வஸேவிதத்ஸாஸ்வத்யம்ஸேவ்யஸேவ்யம் ॥*॥

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாமாந்யமெஷிதேதநமே நிரதிசயபோக்யமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸாத்யமும் இதுவேயாகக்கவேணுமென்று கைங்கர்யஸாம்ராஜ்ய நிஷ்கர்ஷமாக அதைப்ப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையெல்லாருக்கும் உபதேசியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே "பிரான்தொண்டரோமா" யித்யாதியாலே ஸர்வஸ்வஸ்வாமித்வத்தை உபதேசிக்கைக்காக ஸம்ஸாரிகளென்னும் கடாக்ஷிக்கிறார் (இந்தஸாமாந்யகத்யாதியால்) இப்ப்ரஸங்கத்தையென்றது— இந்த ஸாமாந்யமெஷிதேதநாதிகளுடைய ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஸாஜிக்கைக்காக— உபாயமாகவென்கிற இரண்டுக்கும் ஸமாநாதிகரணத்தில் கிரியையோடேயந்வயம். உறவைவிட்டென்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறத்தோடேயந்வயம். இத்தால் ஸம்பந்தமென்கிற ஸங்கதிமணம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம்.

முதற்பாட்டு.

இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதார்த்தமும் (கள்த்ராதிகளித்யாதியால்) ப்ரதமபாதார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) த்விதீயபாதஸூசிதார்த்தம். (சரணாரவிந்தத்தாயென்று) த்ருதீயபாதத்தின் அர்த்தஸூசி

ஸா— கொண்ட- ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடையஸம்பந்தத்திலே மிகவும் ஸம்பந்தக்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது ஸமஸ்தஸம்பந்திகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம். பெண்டிர்- பார்யைகளும், மக்கள்- புத்ரர்களும், உற்றார்- ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்- ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும்- ஸமத்ருதிகரான ஸதாஸ்ரிதர்களும் மித்ரர்களும், கண்டதோடுபட்டதல்லால்- உங்கள்கையில் தாணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருந்தனையும்

மூ—காதன்மற்றியாதுமில்லை* யெண்டிசையுங்கீழும்மேலுமுற்றவு முண்டபிரான்* றொண்டரோமாயுய்யலல் லாலில்லை கண்டீர்துணையே* ||க||

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரு*மணைபவர்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்*

ஆ—ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்துப் பரிரக்ஷித்தருளின உபகாரகனான எம்பெருமானுக்கடியோமாயுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லையென்கிறார். ||க||

(துணையும்) ஸப்ரயோஜனவரைப்போலே வஞ்சிக்கின்ற ஸப்ரயோஜனவராயிருக்கிறவர்

ஈ—ஸாரம். (ப்ரளயகாலத்திலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதமும், (அடியோமித்யாதியாலே) சதுர்த்தபாதமும் வ்யாக்யாதம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது— ஆபத்தைப்போக்கியருளியென்றபடி. இப்படி யிப்பதிகத்துக்கு முதற்பாட்டிலே உபகாரஸ்ம்ருதிதன்கையாலே அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தம் இப்பதிகத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸம்ஹாரகாலத்திலும் தான்நினைத்தபடியன்றிக்கே ஸமயத்திலே ரக்ஷணமாகக் கொடுத்தருளுமென்னுமிடத்தைக் கீழ்ப்பதிகத்திலே அநுஸந்தித்தருளி அதுக்குமேலே அவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தமென்கிற இப்பதிகத்திலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று கீழ்ப்பதிகத்தோடே இப்பதிகத்துக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. இவ்வர்த்தத்தை "த்வயி ஸம்விதம்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார். ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்திகளித்யாதியால்) அட்டைகள்போல சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜனபராதியால்) இத்தால்

ஸ—அத்தோடுகூடே உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழியவென்றபடி அர்த்தமுள்ளதனையும அந்த அர்த்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று— ப்ரகாராந்தரேண, அந்த அர்த்தத்துக்காயிறே ஸ்நேஹமென்றிக்கையென்றபடி. காதல்— ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல் அவர்களுக்கு ஸ்நேஹமானதென்றபடி. யாதும்— ஒன்றும், லேசத்துமென்றபடி. இல்லை— இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால வேறு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலே ஸங்கதிக்கிறது. எண்டிசையும்— எட்டுதிக்குகளையும், எண்டிசையென்கிறவிடத்தில ணகாரஸவர்ணதகாரமுடகாரதேசம். கீழும்மேலும்— அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும்— க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட— ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனான பிரான்— உபகாரகனுக்கு, தொண்டரோமாய்— நாம்தாஸபூதராய், நிருபாதிகமாயுள்ள தாஸ்யத்தை நம்மோடு ஸம்பந்திக்கிறைசைந்தவர்களாயென்றபடி. அவனுக்கு நம்மதாயிருப்பதொன்று கொடுக்கவேண்டுவதில்லையென்று கருத்து தொண்டர்— தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரேனென்று ரூபமாயிருக்கும். அவிசேஷவலராக்குறித்துச்சொலலும்போது தொண்டரென வேண்டியிருக்கத தொண்டரோமாயென்றுசொன்னது அவர்களை ஸ்வீயர்களாக பரிக்ரஹித்து ஸௌஹார்த்தத்தாலே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால்— உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை— வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி இல்லைகண்டீர்— ஒருகாலத்திலுமில்லைகிடீர்கோள்? கண்டீரென்றது— இதுஸம்ப்ரதிபத்தியில்லையென்கைக்காக. ஆதலால அவனுக்கே அடிமையாகுங்கோளென்றுகருத்து. ||க||

துணையும்— ஸாதனங்களில ஸஹாயரும், சார்வும்— ஆபத்தில ரக்ஷகரும், ஆகுவார்போல்— ஆகிறவர்களைப்போலே, "வஞ்சகா: ஸ்வஜனாஸ்ஸந்தி" என்கிறபடியே நம்முடைய ஸாதனங்களிலே த்ராணரூபமானதுணை நம்மோடொக்க அநுஷ்டிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால் அதைநீக்கிரக்ஷிப்பார்போலு மென்றுபடார்த்தம். இதற்குச்சுவைப்பர் என்கிறதோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்— பந்துக்களாயிருக்கிறவர் களும், பிறரும்— சுற்றத்தவரல்லாத அந்யஜநங்களும், ஸாமாந்யாதுவாராகையாலே பந்துக்களோடும் சத்ருக்களோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. அணைப— அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாம்படி. வந்தவாக்கம்— உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம்— ஸம்பத்து, உண்டேல்— உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல்— ஜலஜந்துக்களைப்போல, சுவைப்பர்— உறிஞ்சுவர், சில வ்யாதிவிசேஷமுடையார் தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள் ஸாதனமாக

மூ— கணையொன்றாலே யேழ்மரமு மெய்தவெங்கார் முகிலைப்* புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் பொருளே* ॥௨॥

பொருள்கையுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்றேற்றெழுவ* இருள்கொடுன்பத்தின்மை

ஆ— கணைவிட்டு கைவல்லவரஸ்ரயணீயரான தஶரதாத்மஜனையே ரக்ஷகனாகப் பற்றப்பாருங்கோள்? வேறொருவரைப்பற்றி யொரு ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ॥௨॥

(பொருள்கை) இப்படி ஸ்வப்ரயோஜநபரராகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ளபோதுபற்றி தாரித்ர்யாவ

இ—கீழ்ப்பாட்டில் ஶக்திஸம்பந்திகள் ஸாம்ஸாரிகஸ்நேஹரென்றவர் இப்பாட்டில் அதுவும் ஸுலபமன்று மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவ ஶேஷ்யாதியால்) தஶரதாத்மஜனையென்றது கணையொன்றாலே இத்யாதியாலே ஸூசிதம். தாத்பர்யத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனாக இத்யாதியால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவரையித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கீழ்ப்பாட்டில் பாந்தவரானார் ஸ்வப்ரயோஜநபரரென்றவரிப் பாட்டில் அத்தால்ஸித்த தோஷாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ப்ரயோஜநபரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதித்யாதியால்) விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாரித்ர்ய

ஸ—பாதம்பண்ணுமாப்போலே இந்த பாந்தவாபாஸரும் உங்களுக்கு ஹிதஞ்செய்வதாக ப்ரகாஶித்துக்கொண்டு தாங்கள் ஸாதித்துப்போவரத்தனை யென்றபடி. இது ஹேதுகர்பம், ஆகையால் இல்லைகண்டீர் பொருளென்று ஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே- பாணமொன்றாலே, கணை- பாணம். ஒரே பாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும்- ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த- பேதநம்பண்ணின, எங்கார்முகிலை- என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்- மேகம். என்னுடைய ஸர்வப்ரயோஜநமான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. எம்மென்று ஸ்வநிஷ்டாநுஸந்தானம். ஸுக்ரீவராஜர் தமையனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தரித்ரராய் ருஶ்யமூகத்திலே இருக்கிற தஶையிலே தாம்வந்துதவி "ஸர்வஶாகாம்ருக ஶ்ரேஷ்டம் ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத:" என்கிறபடியே அவர் அதிஶங்கைபண்ணியிருக்க "ஸப்த ஸாலேந மஹாஸாலா:" என்கிறபடியே ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும் பேதநம்பண்ணி அவருடைய அதிஶங்கையை நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கியருளி உம்முடைய எல்லாகார்யமும் நாம் நிர்வஹித்துத் தரவல்லோமென்றவரை விஶ்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படி ஸர்வஶக்தஸ்வாமியானவனை யென்னுடைய ஸர்வதாரகனையென்கை. ஸுக்ரீவராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எங்கார்முகிலை' யென்று ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே தம்பேறாகச்சொல்லுகிறார். புணையென்று- தெப்பமென்று, புணை- ப்லவம், ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் முழுகிப்போகவொட்டாத ஸாதநமென்றத்யவஸிதமென்றபடி. அவனுக்கிட வேண்டுவதொருபச்சையில்லை, இந்நினைவே யமையுமென்றுகருத்து. உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப்ரவ்ருத்தாலல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தா லொழியவென்றபடி. பொருள்- ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆஶ்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த தஶரதாத்மஜனையே ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ॥௨॥

கை- ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய்ச்செல்லக்காணில்- ஸமருத்தமுண்டாய் நடக்கக்கண்டார்களாகில், போற்றியென்று- மங்களாஶாஸநபரங்களான ஶப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாஶாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாஶாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கே ப்ரதர்ஶநமாய் இருக்கிறது. ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகளாலே அவனை அபிமுகனாக்கிக் கொண்டென்றபடி. ஏற்று- அநந்தரம் அவன் ப்ரீதியாலேகொடுத்த தநங்களைக்கையிலே ஏற்றுவாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்- ஸ்வாபிமதஸித்திக்குப்போய் விடுவர்கள், இருள்கொள்- அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக் கொண்டிருக்கிற, புத்தியைக்கலங்கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து- துக்கத்தையுடையதான, துக்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை- இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியை

மூ— காணிலென்னேயென்பாருமில்லை* மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்* கருள்
கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லைகண்டீரரணே* ॥௩॥
அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டார்* இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றிட்டாலுமஃதே*
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே*

ஆ—த்தில் விடும்ஸ்வபாவரான அவர்களைவிட்டு ஸர்வஜ்ஞனான க்ருஷ்ணனுடையக்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்
லால் வேறொருரக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥௩॥

(அரணமாவர்) ஸ்ருஷ்டாதாநாதிகளாலே ஆபத்துக்கு ஸம்பந்தக்களை ஸம்பாதித்துவைத்தால் அவர்க
ளும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்னராய், ஈநாவக்ருதரைப்போலே யுதவார், ஆதலால் அவர்களைவிட்டு உப
காராவெக்ஷையன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஆபன்னரைரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாண

இ—த்ருஷ்டியால்) த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்ஸவனித்ருஷ்டியால்) சதுர்த்தபாதத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருபைக்கித்ருஷ்டியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டித்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ப
த்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஸ்நேஹித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையுஞ்சொல்லாரென்றவர் இப்
பாட்டிலே ஸ்ருஷ்டாதாநாதிகளாலே நீங்கள் அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸம
ங்கதிஸூசிதமாகை. த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபத்துவந்தா லித்ருஷ்டியால்) வருணி
த்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்ருஷ்டியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதே
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொன்னதாகவுமாம். இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வட
மதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபகாரரித்ருஷ்டியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத்

ப— யென்கை. காணில்- கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை- என்னசெய்கிறாயென்றொருவார்த்தை
சொல்லுவாருமில்லை, ஸகாரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தைசொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம்
நடக்குமென்றாலும் ஸம்பந்திபவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்க ளெவ்வளவும்செய்யாரென்றுகருத்து.
ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள்- அஜ்ஞாநத்தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு
நெஞ்சுகலங்கும்படி ஸம்ஹாரமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரர்
கள், மங்க- நசிக்கைக்கு, வடமதுரை- உத்தரஸ்ரீமதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு- அவதரித்தருளின
க்ருஷ்ணனுக்கு, ஸம்ப்ரதாய ஸம்பந்தம். அருள்கொள் ஆளாய்- அருள்கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபா
பாத்ரமான பாஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண்- வேறொருரக்ஷையா
வது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. ॥௩॥

அற்றகாலைக்கு- கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்
றென்று- நமக்குரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார்- ஸம்பாதமாக்கப்பட்டார்,
ஸம்பக்ஷிராக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்வரென்று தேறியிரு
க்கும்படி ஸ்ருஷ்டாதாநாதிகளாலே வஸீகரிக்கப்பட்ட ஸம்பந்திஸாஹஸர்களென்கை. இரணம்கொண்ட- ருணம்
வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர்- த்ரோஹராவார்கள், தெப்பர்- த்ரோஹர், க்ருதக்னரென்றபடி. தாங்கள்
ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்பவாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்
தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணவினையாதே க்ருதக்னராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றியிட்டாலும்- இல்லா
மல்போனாலும் நீங்கள் தநங்களைக்கொடுத்து ஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே- அதுவே, அவர்க
ள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஸ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசி
யில்லைப்போயென்கை. வருணித்து- வர்ணித்து, என்னே- என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்னருடைய ப்ரகாரங்
களை விஸ்தரித்தென்னப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களை விடுங்கோளென்றுகருத்து, வடமதுரைப்பிறந்தவ
ன்- எல்லோர்க்கும் ஆபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே-

மூ— சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லைகண்டீர் சதிரே* ॥சா॥

சதிரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்* மதுரபோகந்துற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவ* ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்* கெதிர்கொளாளாயுய்யிலல்லாலில்லை கண்டீரின் பமே* ॥ரு॥

ஆ—குணங்களை ஶரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவேசதிரென்கிறார். ॥சா॥

(சதிரமென்று) சதிராகவாழாநின்றோமென்று தங்களைத்தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய மதுரமானபோகங்களை புஜித்தவர்களே புஜிக்கைக்கீடான யௌவநமெல்லாம் குன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும் பரிபவிக்கப்படுவர், லோகமெல்லாமதிரும்படியான வ்ருத்திகளையுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரணஶப்தார்த்தியால்) ॥சா॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இசைந்துஎன்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறத்தோடே அந்வயம். வைகிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புஜிக்கைக்கீடானவித்யாதியால்) யௌவநஸம்பத்த்யாதிகள், குன்றினவாறே- ஸங்குசிதமானவாறே, மற்றொன்றுறுவர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(அவர்களாலேயித்யாதியால்)

ஶ—குணா[illegible]ங்களே, வண்- ஔதார்யம், புகழ்- குணம், உபாஸகாதிகுணங்களென்றபடி. சரணென்று. ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கவுபக்ரமித்தாலல்லது, சதிர்- சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந மோக்ஷத்தையடைகையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர். ॥சா॥

சதிரமென்று- சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர்- சாதுர்யம், சதிரையுடையவர் சதிரர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்று.ரூபம். அபிமதவிஷயத்தை வஶீகரித்துக்கொண்டு புஜிக்கும்சாதுர்யத்தையுடையவராயிராநின்றோமென்று என்றபடி. தம்மைத்தாமேசம்மதித்து- தங்களைத்தாங்களே ஸாதித்து, "அஸம்ப்ரதிபாதிகாதபிகரோதிஶப்தமாநிகா" என்கிறபடியே இதுவஸ்துமல்லாமையாலே தாங்களேதங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளே ஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிதுஸம்மதமாயிருக்குமிறே. இதுக்குத் துற்றவரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இன்மொழியார்- மதுரோக்தியையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்- மதுரம், மொழி- உக்தி, "மதுதிஷ்டதிவாசியோஷிதாம் ஹ்ருதி ஹாலாஹலமேவகேவலம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் மதுரமாகச்சொல்லி வஶீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்- மதுரங்களானபோகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்கொண்டவர்களே, துற்றுகை- பூர்ணமாகபுஜிக்கை, பூர்ணமாக அநுபவித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்திலுடைய ஸம்பாவித ஸௌந்தர்யநிவேசநப்ரகாஶகமாகுவாம். வைகி- காலம்கழிந்து, வைகை- காலங்கழிகை, யௌவநாதிதஶைகள் அதீதமானவாறே என்றபடி. மற்றொன்று- வேறொருதுக்கத்தை, கீழ்ச்சொன்ன மதுரபாஷிணீபோகங்களுக்கு விபரீதங்களான பருஷபாஷணாதி ஸங்க்ருதபரிபவ பரம்பரைகளை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் வாசாமகோசரமென்கைக்காக வேறொன்றென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது, உறுவர்- அடைவர்கள், அபிமதைகளாய்க்கொண்டு போக்யைகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷஸத்ருஶராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலாலின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடேஸம்பந்தம். அதிர்கொள்- அதிர்க்கையைக்கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமானவென்றபடி. செய்கை- வ்யாபாரங்களையுடையவரான, அசுரர்- அஸுரர்கள், மங்க- நஶிக்கும்படி, வடமதுரை- உத்தரமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு- ஸர்வலோகமும் அலங்காரமாக ஸந்நிதியைக்கொண்டு ஸர்வருக்கும் ஆஶ்ரயணம்பண்ணுகைக்காக அவதரித்தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள்ஆளாய்- எதிர்கொள்ளும்தாஸராய், "அக்ரூரமாலாகாராதிஸமஸ்தவிஜநாதிதம்" என்னும்படியிருக்கிறவனுக்கு ஸாதகமாலாகாராதிகளோடே அபிமதநம்பண்ணும் தாஸர்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்- உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இங்குஉஜ்ஜீவநம் பரமபுருஷார்த்தலாபம். தாத்ருஶாபிமதநாதிபரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்- ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடீர், ஆதலால் அவன்பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமதநாதி

மூ—இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே* தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்* மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே* சொல்லிப்புய்யப்போகிலல்லான் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே* ||௫||

ஆ—ஸம்ஸாரமயக்குப்படி வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு ஸ்வாமதாதிகளைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியராய் உய்ப்பதல்லால் வேறு ஸாதநமில்லையென்கிறார். ||௫||

(இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுபரமப்ராப்யமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதே யெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆஸ்ரிதர்க்காக அவதாரம்பண்ணுகைக்காக வந்துபிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யுங்கோள், வேறுப்பவிரகில்லை இது ஸங்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். ||௫||

(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார். வேறுவக்தவ்யமில்லாதபடி ஸங்க்ஷே

இ— இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே லௌகிகஸம்போகங்கள் ஆபத்திலே உதவாரென்றவர் இப்பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிகேகை ஆபத்திலே ரக்ஷகமும் பண்ணுவார்களென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. யத்வா— கீழ்நாலுபாட்டாலும் அவர்களை ப்ராபகாபாஸர் என்றவர் இப்பாட்டில் ப்ராப்யாபாஸரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம் எதிர்கொளாவாஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமதேத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

உள்ளதுநினையாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஸங்க்ஷேபத்துக்குப் ஸ்ரீதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பரமப்ராப்யத்வஜ்ஞாநம் அத்யந்தாவஸ்யமாகையாலே நீங்கள் அதிகரித்து ஜீவிகராகுங்கோளென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. சுருக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸங்க்ஷேபேண சொன்னோமென்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௫||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

அவன்கல்யாணகுணமே அநுஸந்தேயமென்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில்சீர்க்கற்றித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன பரிஹரிக்கிறார் (இச்சுருக்கையித்யாதியால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்கியாமைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (மிகப்பரவாமேஎன்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸ்ரீத்தவஸ்துத்தை

ஈ—ஸ்வீகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து. ||௫||

இன்பமில்லைகண்டீர்- எம்பெருமானல்லது வேறுஸாதகஸாதநம் இல்லைகிடிகோள். உள்ளது- அவனை யொழிய வேறு ஸாதநமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான அர்த்தத்தை, நினையாதே- அநுஸந்தியாதே, விமர்சித்துத்தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள்- அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை- அநாதிகாலமும், எத்தனைவர்- அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி- பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார்- அதீதராய் விட்டார்கள். பரமப்ராப்யஜ்ஞாநம் பெறாமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணமாத்ரமே பரிஶேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ!, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களேயென்று ஶோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன? அருளிச்செய்கிறார். மல்லை- ஸமஸ்தஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, மல்லை- ஸம்பத்ஸம்ருத்தம். மூதூர்- பழைய ஊரான, மூது- பழையது, பகவதவதாரஸ்தாநமாய்ப்பின்பு ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் நகரியாய் இப்படி அநாதியாக ஸம்பத்ஸம்பந்நமுடைய ஊரானவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே- ஸ்பஷ்டம். சொல்லி- கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்ப்போகிலல்லால்- உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவ்ருத்தித்தால் அல்லது, மற்றொன்றில்லை- வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனைப் பற்றுயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருக்கு- இது ஸங்க்ஷேபம், ஸகலஸாராம்ஸத்தையெடுத்து ஸங்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லையென்றுகருத்து. ||௫||

ரூ—மற்றொன்றில்லை சுருங்கச் சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்* சிற்றவேண்டா சிந்திப்பே யமையுங் கண்டீர்கள் அந்தோ* குற்றமன்றெங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்* குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல் கண்டீர் குணமே* ||எ||

வாழ்தல்கண்டீர் குணமிதந்தோ மாயவனடி பரவி*

ஆ—எனது ஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும் சொன்னோம், இதுக்கு அதிகாரி நியமமும் கால நியமமும் தேச நியமமும் இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் துஷ்கரமென்று குறைவுபடவும் வேண்டா ஸ்ம்ருதி மாத்ரமே அமையும் இது நிஷ்பலமாகிலோ வென்னில் இது செய்தால் முன்னம் ப்ரயோஜனமில்லைபிறே, ஆதலால் ஆஸ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலே பிறந்தவனுடைய பசுமேய்க்கும் ஆபலுடைய ஹேயப்ரத்யநீகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானே யமையுமென்னும்படி ஸௌலப்யமாய் போக்யமுமாயிருக்குமென்கிறார். ||எ||

இ—அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கதிகாரிநியமமித்யாதியால்) சிற்றவேண்டாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயந்தானித்யாதியால) ஸாதநமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க ஸ்மிதிஸாத்ய்ருதிஷி வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுமாப்போலே குறையில்லையென்று சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன இது அநாயாஸஸாத்யமென்று காட்டுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இது நிஷ்பலமித்யாதியால) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால) இது ஸுகஸாத்யமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள்வடமதுரைப்பிறந்தானென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால) குற்றமில்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயப்ரத்யநீகவித்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஸவிசேஷமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோளென்று) குணமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுதானேயித்யாதியால்) ||எ||

ஈ—மற்றொன்றில்லை- இனியக்தவும் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து- ஸமாஸ்ரயிவிஷயில், விஸ்தீர்ணமான ஸம்ஸாரத்திலென்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்- ஸர்வாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவைஷம்யம்பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம்- அதிவிஸ்தரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்கவேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்றவேண்டா- சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல்- சிதறுதல், ஆயாஸப்படவேண்டாமென்றபடி. சிந்திப்பே- ஸ்ம்ருதிமாத்ரமும், சிந்திப்பு- ஸ்மரணம், அவதாரணம் வாசிககாயிக வ்யாபாரவ்யவச்சேதகமென்றபடி. ஏகாரத்தாலிது ஸ்வதந்த்ர ஸாதனமாயுமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்- பர்யாப்தம்கிடீர்கோள், கண்டீர்களென்றது ப்ரஸித்திப்ரதர்சனம். "ஆபத்ஸுமரணே சைவ ஸ்ம்ருதோ பவதி ஸத்வரம்" இத்யாதிகளிலே இது ப்ரஸித்தமன்றோவென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! இத்தனை ஸுகமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியாதொழிவதே என்று நிர்விண்ணராகிறபடி. குற்றமன்று- தோஷமன்று, இந்த ஸாகர்மானுஷ்டானத்தில உங்களுக்கு ஸம்ஸயமுண்டாகிலும் இதுசெய்தால அநர்த்தகாரமல்லவே என்றுகருத்து. ஆனால ஸாத்யமேதென்னச் சொல்லுகிறார். எங்கள்- எங்களுடையதான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனை, ஆஸ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித்தருளினவனை என்று வடமதுரைக்குத் தாத்பர்யம். பெற்றத்தாயன்- பசுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள்- பசுக்கள், பெற்றங்களையுடையவன்- பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன் என்று ஸமாஸவிக்ரஹம். குற்றமில- தோஷமில்லாதவையான, ஹேயப்ரத்யநீகங்களான வென்றபடி. சீர்- கல்யாணகுணங்களை, கற்று- அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல- ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர்- குணாநுபவஸௌக்யத்தை ஸாதிக்கைகிடீர்கோள், குணம்- ப்ரயோஜனம், ஸௌலப்யமும் போக்யமுமென்றபடி. ||எ||

வாழ்தலிதுகண்டீர்குணமென்றபிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை- போகங்களை ஸாதிக்கை, கண்டீரெனகிறதால் இது லோகப்ரஸித்தமன்றோ வென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ! அந்த ஸௌலப்யத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையேயென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதுதானென்னில்? சொல்லுகிறார். மாயவன்- ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுடைய, அடி- திருவடிகளை,

மூ— போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு*வாழ்துணையாவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே*
வீழ்துணையாப்போமிதனில்யாதுமில்லைமிக்கதே* ॥ அ ॥
யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிக்* காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கை

ஆ—(வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தானைகாக்ரரான சிறியருக்கு வாழ்துணையாக வடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தானத்துக்கு மேற்பட்ட புருஷார்த்தோபாயமில்லையென்கிறார். ॥ அ ॥

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும்மேற்பட்ட புருஷார்த்தமென்றே ஸாம்ஸாரிகது:கநிவ்ருத்திரூபகைவல்யமென்று அதைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில் காதுபெருக்கவென்றுபுக்கு பண்டுள்ளதையும்

எட்டாம்பாட்டு.

இ— மாயவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சிறியருக்கு- பூர்வருக்கு அநந்யப்ரயோஜநரான வைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸ்வகுணாநுஸந்தாநம் எல்லாருக்கும் ஸித்திக்கைக்காகவாகையாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேயமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதே. வீழ்துணையாய்ப்போமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தானத்துக்குமேல்ப்பட்டவித்யாதியால்) ॥ அ ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிகது:கநிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதென்று கருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதையித்யாதியால்) அதுகருதியென்று ஸாதநமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழே பக்தர்களுடையவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையவும் போகத்தைச்சொன்னதாலே வைஷ்ணவபர்யமெல்லாமென்று பர்யவஸிதமாகையால் இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து.

பூ—பாசி- ஸ்ரீதியாலே ஹோத்ரம்பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள- காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை- நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று உபநாஸிக்கைக்கென்றபடி. கிற்கும- வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே உபநாஸிக்கமாட்டினவர்களானவென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு- பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூப தோஷரஹிதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா- குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை- ஸஹாயம் இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது, வடமதுரைப்பிறந்தவன்- உத்தரமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே- கல்யாணகுணங்களே, வண்- கல்யாணம், வீழ்துணையா- ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாகவென்றபடி. வீழ்- ஆசைப்படும்படியானது, பூர்வமானதென்றபடி. போமிதனில்- நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸதா அநுஸந்திக்கிற இதில்காட்டிலென்றபடி. மிக்கது- அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை- ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிசயமான உபாயமென்றபடி. ॥ அ ॥

அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக்காட்டில், மிக்கு- அதிகமாய், யாதுமில்லை- ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று- இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக பகவதநுபவமும் உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி- அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒரு உபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப்பலமாக அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்தென்றபடி. கருதிஎன்றது "ஸாத்யாவஸ்தாயணம்வசே" என்கிறவிடத்தில் போல ப்ரத்யயம போலே அநுவாதமாய் கருதினெனென்று கருத்து. காதுசெய்வான்- காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனும், கூதைசெய்து- மூளியாக்கினவனும், கர்ணாபரணார்த்தம் கணாபரணத்தைப் பெரியதாக்கப் ப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனென்று பதார்த்தம். காதைவளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப் போலேயென்று கருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென் றநுபிப்பது. முறை- பரிபக்வதமமான, பரிபக்வமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்- நிக்ருஷ்டமான போகமும், ஸாம்ஸாரிகபோகமுமென்றபடி. போம்- போய்விடும், து:கோத்ரேகநிவ்ருத்தியில்லாதேபோகிற ஆத்மமாத்ரத்திலே இருந்த ப்ராக்ருத

று—ம்போம்* மாதுகிலின்கொடிக்கொண்மாட வடமதுரைப்பிறந்த* தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா லில்லைகண்டீர்சரணே* ॥௯॥

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து* மண்ணின்பாரநீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்* திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ* வெண்ணவேண்டாநும்மதாதுமவனன்றிமற்

ஆ—கெடுத்துக் கூதையாக்கைப்போலே பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகது:க்கத்தையு மிழக்குமித்தனை ஆகையால் ஸ்ரீமதுரையிலே திருவவதாரம்பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே பரம ப்ராப்யமென்கிறார். ॥௯॥

(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக ஸ்ரீமதுரையிலேவந்துபிறந்தருளி பூபாராவதாரணம்பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆகையால் அவனேரக்ஷகன் ஆனபின்பு உங்களுக்காக அபிமாநிக்கப்படுகிறவஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்

இ—இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை- மூளி, கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுள்ளஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) து:க்கத்தையும்என்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே ஸாம்ஸாரிகது:க்கோத்ருஷ்டிகநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிறதுமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம்பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸாரது:க்கப்ரஸங்கமில்லாமையாலும் ஸம்ஸாரது:க்ககாரணமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமற்றமையாலும் ஸாம்ஸாரிகது:க்கோத்ருஷ்டிகநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யஸுகம் ஸித்திக்குமேயாகிலும்- ஸம்ஸாரதசையில்வந்த தசானுபவத்தைப்பார்த்தால் இதொரு க்ஷுத்ரகணிகையாகையாலே- அதை கூதாகரித்தருளிச்செய்கிறபடி. தாதுசேர்தோள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) வந்தித்யாதியாக, த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதுரையிலேஇத்யாதியால்) இதில் ஷஷ்டீதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காகவித்யாதி ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ப்ராப்யமும்ப்ராபகமுமில்லையென்று உபபாதித்த ஒன்பதுபாட்டுக்களிலும் அபிப்ரேதமாயிருந்த தத்ஸமாச்ரயணத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணோக்கியாலே

ஸ—து:க்கமும் போய்விடுமென்றபடி ஆதலாலில்லைகண்டீர் என்றுமேலே அந்வயிக்கிறது. மாதுகிலின்- பெரிய வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்- வஸ்த்ரம். கொடி- த்வஜங்களை, விசாலவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள்- கொண்டிருக்கிற, உடையவையாயிருக்கிறவென்றபடி. மாடம்- ப்ராஸாதங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர்- ப்ரகாசமாகச்சேர்ந்திருக்கிற, தாது- வர்ஷ்மகேஸரம், லக்ஷணமாலையைச்சொல்லுகிறது, வைஜயந்த்யாதி ஸ்ராமர்ஸங்ககளானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- ரக்ஷகமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்- இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ॥௯॥

கண்ணனல்லால்- க்ருஷ்ணனல்லது, சரண் இல்லைகண்டீர்- ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நீக்குதற்கே என்கிறவிடத்தில்- ஏகாரத்தை அதுநிற்க என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. அதுநிற்கவே- தன்னுடைய அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்- பூபாரத்தை, நீக்குதற்கு- நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து- பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப்பிறந்தான்- உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல்- உங்களுக்கு சேஷமான வஸ்துக்கள் உண்டாயிருந்தனவாகில், யத்ராதிமந்த்ரத்தால் வஸ்துவ்ருத்தியில் உங்களுக்கு சேஷமல்லாதவற்றை நீங்கள் அபிமாநிக்கிறதுமத்தனை யென்றுகருத்து. அவனடி- அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்- த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ- சேரப்பண்ணுங்கோள்- ஸமர்ப்பியுங்கோளென்றபடி. நும்மது- யுஷ்மதீயங்களான, ஆதும்- வஸ்துவும், அவனன்றி- அவனல்லது, மற்றில்லை- வேறொன்றில்லை, ஸர்வஸ்யாபி சேஷபூதமாய் அவனுக்கே சேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வநிஷ்ட

மூ— றில்லையே* ।ய॥

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து* தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன* தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* ஓதவல்லபிராக்கணம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே* ।கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—திருவடிகளிலே ஶேஷமென்கிற அநுஸந்தாநத்தோடே கூட, உங்களுக்காக ஶங்கிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கே ஶேஷம், இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥ய॥

(ஆதுமில்லை) ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கே ஶேஷமென்று துணிந்திருந்த சடகோபன் தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச்சொன்ன நிரவத்யமாய் ஸ்ரவணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நமக்குப்பண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ।கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதியைப் பற்றி. நும்மதாதும் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்காக ஶங்கிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் இத்யாதியால்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதில் இத்யாதியால்) ।ய॥

✳ நிகமனம். ✳

உபஸம்ஹாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாத்மீயால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।கக॥

ஈ—மாயிருப்பதொன்றில்லை யென்றபடி. எண்ணவேண்டா- ஶங்கிக்கவேண்டாம், இதில் ஒரு ஸம்ஶயமில்லை யென்றபடி. ।கஂ॥

அவனில் ஆந்த க்ருஷ்ணனில்காட்டில், மற்று- வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று- ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸர்வப்ரகார விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷபூதங்களாலல்லது ஸ்வநிஷ்டமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றபடி. அதுவே- அந்த அர்த்தத்தையே, துணிந்து- அத்யவஸித்து, தாதுசேர்- பராகஸம்ப்ருக்தமான, தாது- பாஷ்பிகஸாரமாய் ஸௌரபம், தோள்கண்ணனை- ஸர்வஜ்ஞங்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன- ஸ்பஷ்டம், தீதிலாத- அவத்யரஹிதமான, தீது அவத்யம், ஶப்ததோஷார்த்ததோஷ ரஹிதமானதென்றபடி. ஒண்- ஒள்ளியதான, பஹுமானஶாலியான வென்றபடி. தமிழ்கள்- ஸந்தர்யாதிகாரமாம்படி த்ராவிடங்களான, இவைஆயிரத்துள்- இந்தபாட்டுக்களாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டையும், ஓதவல்ல- அத்யயனம்பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள்- உபகாரகரானவர்கள், "அத்யேஷ்யதே ச ய இமம் தர்மஸம்வாதமாவயோ: । ஜ்ஞானயஜ்ஞேந தேநாஹமிஷ்டஸ்யாமிதி மே மதி:" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரகரென்றபடி. பண்டே- இதுஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அநத்யயனகாலமான ஶரீரபரிக்ரஹம் வந்தகாலம்தொடங்கியென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள்- நம்மைத்தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள், நமக்குநாயகரென்றபடி. அல்லலென்னுதே பால்குடிக்கவேணுமென்று ஶிஶுவைத் தாய்கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ।கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ட நமேஶவயஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கொண்டபெண்டிர்.)

ஸர்வஸ்யாபி த்ரிலோக்யாம் த்விஜநநக்ருதஶாயஸூநு

ஜாதஸ்யாத்மநீயம் பரிகீர்த்யாராத்யஸ்ய பாவ்ய: ।

ஸம்யோக்த்ருஷ்ணஸ்வாதீநபதமிதிநநாஸஹாய: ஸ்வஜ் பரம

ரக்ஷாஸஞ்ஜிஹ்வோ நபஸ்வி நஜதிஷித்ஸர்வநாம் ப்ரஸ்ஷ ॥௰௩॥

(ஸர்வஸ்யாபி த்ரிலோக்யாம்) எண்டிசையுங் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான- உபயாவத்தில்

ஜூ—திா— எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப்படுகை யாலும், (ஸ்ரீயதிஜநநாக) கண்ணெபொன்றூலே பேழ்மாமுமெய்த வெங்காற்முகிலை- வஸுதேவரிந்திருமகனைப் ஒருத்திருச்சரததாலே ஸவ்வஸ்வங்களையும்மெலித்து "ஸம்சிதஸ்வாலீஸ்" என்றிருந்த ஆஸ்ரிதருக்கு 'ஜ்யந்த ஆத்மாத்மா' என்கிறபடியே ஸ்ரீஜீவிஸ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (வைதநரோமாயரான ஜாத காத்முத்ரஸ்வம் வாஸிதிரஜாஸ்ம்ருதராம் ஸர்வேஷு) மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தாககருள்கொளாளா யுய்யிலல்லால்- வாஜநாகஸ்தஸாநிரஸாநாமாகத் தன்வாத்ஸல்யத்தை யாலே வடமதுரையிலே க்ருஷ்ணுபவந்தவதரிக்கையாலும், மேலில்பாட்டுக்கள்தோறும் 'வடமதுரைப்பிற ந்தவன் வண்புகழேசரணென்றுய்ப்ப' 'அதிர்கொள்செப்கை பசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூ தூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழேசொல்லியுய்ப்ப' பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்' 'வாழ்து ணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின்பாரம்நீக் குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்' என்று விரோதிநிரஸநார்த்தமாக வடமதுரையிலே வந்தவதரித்தரு ளினதையே ஆஸம்ஸிக்கையாலே இவைத்தாலேதானே கடநைராமலெகளும் வ்யாவ்ருத்தங்களாயிற்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி ஸர்வஜநங்களுக்கும் வாத்ஸல்யவான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தாலொ ழிய 'ஸ்ரக்ஷணேவ்யஸநஸ்யகோஸமர்த்தோவ்ரக்ஷணே' என்னும்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநனுக்கு வேறுஸஹாயமும் வ்யாவஹாரம்முமில்லையென்று வைஷ்ணவமான அர்த்தத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என் றுமுகத்திலே காரிஸுநு அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௦௮॥

"ஆவகஸவ்யவிஸ்ர" என்று ஒன்பதினாயிரத்தில் வாக்யம். 'ஜோகாஜாமங்க்ருதாயம்' என்று ஞிலர்வாக்யம், திருஜோமெரக்கு ஜபாவாரீஎன்றும் திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே; திருவவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜநம் ஸாயாவிதராணாதி ரூபமுமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக்குமா ப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதாரியாலேசொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் காதுபமேடிங்கொள்ளு கையுவிதம். ஜாதகவாக- பிறந்தவன், கஜஜுனதான், 'ஸம்ஸவாதி' என்று பிறக்கையாலும், ஸஞாளஜாதகவாக- மூதூர்பிறந்தவன், கூஜாநாஸஹதியில் வந்துபிறக்கையாலும், வைதநரோமாயஜாதகவாக- அசுரர் மங்க, தூஷ்டநிரஸகமாகப் பிறந்தருளுகையாலும், உத்தரஸ்ரம்வாஸிஜாதகவாக- வடமதுரை, ஸப்தமுக்தி ப்ரதக்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும், ஜயாராஜாகருதாயாம்ஜாதகவாக- திருநாமமே ஹேமமா மானஇடத்தில் பிறநதருளுகையாலும், ஜயாவேஷ்- வாழ்துணையா, நிரவதிகமான தன்க்ருபையாலே அவ தரிக்கையாலும், ஸம்யோக- பெற்றத்தாயன் உகவாஜநம்பண்ணின ஜாதாபோலே பரியுமவனுகையாலே ஜயாநஸம்யாவாகையாலும், க்ருஷ்ணஸ- கண்ணன், ஸவ்யுயிருக்கையாலும் என்று பொருள்கொள்ளவ டுக்கும்என்று நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.

ஸ்ரீஜதிமஹோஞஸூரேஸிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதத்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— பண்டைநாளாலேநின்திருவருளும்பங்கயத்தாள்திருவருளுங்* கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகாற்
குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந்* தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன்றாமரைக்கண்களால்நோக்காய்*

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை அநுஸந்தித்து இவ்வுறவுடையவனானவனோடே கலந்துபரிமாறவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக்காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய் என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலேவைத்தருளவேணும். திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்-

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருத்தும்வியந்திலேபெற்ற பரிபூர்ணஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விச்சேதமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶேஷவ்ருத்திகாமராய் அந்தப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரமாக ஸக்தராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதஶையில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால நோக்காய்' என்றும் 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும் இப்படிகளிலே அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன. அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரவிஷயாத்) உறவுடைமை- ஸம்பந்தமுடையவனாயிருக்கை, கலந்துபரிமாறவேணுமென்றது- ஸர்வவிதகைங்கர்யாதிகளான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி வ்யாபரிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி யொரு இப்போது பிறந்ததென்றுகருத்து ஸம்பந்தமென்றறிந்தாலிப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்கமுடியாதிறே, இங்கு ஸாமாந்யகடாக்ஷமாவது- ஸந்நிதிரெல்லார்பக்கலிலும் ஸர்வஸாதாரணமாக ஸேவார்த்திகளன்றிக்கே ஸாமாந்யமாக ஸ்வாராத்யதும் செய்தருளுகை, விசேஷகடாக்ஷமாவது- தாமபேக்ஷித்தபடியே ஸேவார்த்திக ளெல்லாம் செய்தருளுகை, சாலவென்றது- மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராயென்றது- கிலேஶராயென்றபடி. ப்ரார்த்தநங்களையுடையவென்றது- ப்ரார்த்தநங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *.

முதற்பாட்டு.

நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் அவதாரிகை

ஈ— தெண்டிரை- தெளிந்ததிரைகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், தெண்திரையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரூபம் தகாரஸ்வரூபம் ணகாராதேஶம், விமலதரங்கஶாலிநியானவென்றபடி. திருமேனியின் ஸௌந்தர்யத்துக்கநுகுணமாக ஜலஸம்ருத்தியையுடையதானவென்றபடி. பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததானவென்றபடி. தண்பணை- குளிர்ந்தநீர்நிலங்களாலே, பணை- நீர்நிலம், சூழ்ந்த- பரிவ்ருதமான, திருப்புளிங்குடி- திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, கிடந்தானே- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபிநஸநகரதேஶ்யமன்றக்ருஷ்ணனை நீ நிரூபாதிகஸர்வவிதபந்துத்தாலேயிறே என்வரிஸரத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகையெனக்குக்காட்டிற்று, அப்படியேயின்னமும் நானபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்றுகருத்து. நின்திருவருளும்- நிதர்ஶயானவுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும்- பங்கஜவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடையக்ருபைக்கும் நிதாநமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன்னுடையதேவியினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோவென்றுகருத்து. பண்டைநாளாலே கொண்டு- ப்ராசீநகாலத்திலேபெற்று, பண்டை- ப்ராசீநம், நாளாலேயென்று ஸப்தமியர்த்ததீயா, முன்பு நெடுநாளேதுடங்கியென்றபடி. நெடுநாளக்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடலாமோபிரானே என்றுகருத்து. நின்கோயில்- உன்னுடையதிவ்யாயதநத்திலே, சீய்த்து- ஸம்மார்ஜநாதிகைங்கர்யம் பண்ணி, சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி, பல்படிகால்- அநேகப்ரகாரமாக, அநேகநவிதமாகவென்றபடி, குடிகுடி- குடிகுடியாக,

மூ— தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௧||
குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்துன்பொன்* னடிக்கடவாதேவழிவருகின்ற

ஆ—தென்னை திரே வந்தருளவேணும், என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய மநோரதங்களையடைய ஸவேக்ஷிக்கிறார். பிராட்டி வரிஹமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதராய் ஸமஸ்தகைங்கர்யநிரதருமாய் என்றுங்குடியாக வடிமைசெய்துவர்த்திக்கிற வடியோங்களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகியநீர்நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே?' யென்றுப்ரார்த்திக்கிறார். ||௧||

(குடிக்கிடந்து) ஸகலஸம்ச்லேஷ ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு உனக்கநாதமான வடிமைசெய்துஉன்திரு

இ—த்தாலும் ப்ரதாணவைஷத்தாலும் பங்கயத்தாள்திருவருளும்மென்றது ஸமஸ்தக்ருபைவைக்கும்கூட ஹேதுவென்ற விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பிராட்டிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸர்வஸ்வதாநாபிப்ராயத்தாலும் வெதநர்பக்கல் ஸ்நாநப்ருத்யவஸாநத்திலே அவளுடையகடாக்ஷம் ப்ரயோஜநவியாய் 'தஸ்மிந்தவராயிதாவிபத்திஷ்டம்' என்கிறபடியே தஸ்ரநாதஷேத்ர அவளுடையகடாக்ஷம் ஸநாதநமாவியாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுபக்ரமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே விரக்தஷயகமென்கிற ஸமக்ரமாணம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரக்ருதிவாக்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில்சிப்த்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தவியத்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||௧||

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ச்லேஷ்யாதியால்) குற்றேவலென்கிறதையுரைக்கிறார் (உனக்கநாதமித்யாதியால்) உன்பொன்னடிக்கடவாதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளித்யாதியால) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ஈ—வாத்ஸல்யஸஹிதமாகவென்றபடி. வழிவந்து- ஸாஸ்த்ரமார்க்கத்திலேவந்து, ஸாம்ப்ரதாயமார்க்கம் தப்பாதபடி தஸிஷ்டராயென்றபடி. ஆட்செய்யும்- அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- சேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்மநுபவம்பிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அடிதுடங்கி உனக்கேகுடிகளாகையாலே ஸநாதநர்களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய் திறந்து- உஜ்ஜ்வலமானதிருப்பவளம் திறந்து, விகஸித்ததுபோலே ரமணீயமான திருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும்போதுள்ள திருப்பவளத்தினழகைக் காணவேணுமென்றுகருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென்றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன்தாமரைக்கண்களால்- என்னுடைய தாபஸம்போலே குளிர்ந்த விஸாலங்களான உன்னுடையவிலோசநங்களாலே, நோக்காய்- கடாக்ஷித்தருளவேணும். ||௨||

கொடிக்கொள்- கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற. கொடி- த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்மதிள்- கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- வேஷ்டிதமான, இதுபுளிங்குடிக்கு விசேஷணம். குளிர்வயல்சோலை- குளிர்ந்தவயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான; திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- திருப்புளிங்குடி திவ்யதேசத்திலே ஸ்ரீதாநஸ்வாபமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து- குடியிலேகிடந்து, சேஷத்வகாஷ்டையைத் தப்பாதேநின்று என்றபடி. ஆக்கம்செய்து- ஸம்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம்- ஸம்ருத்தி, அந்த சேஷத்வாநுரூபமாக ஸமஸ்தவிதகைங்கர்யஸம்ருத்திகளைப்பண்ணியென்றபடி. தீர்த்த நின் அடிமையென்று சொல்லப்படுவது. தீர்த்த- தீர்த்தமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே உதரவர்த்திகளை ஸம்பந்திகமானவென்றபடி. நின்னடிமை- உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து- அநாதமகைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமானதிருவடிகளை, கடவாதே- அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறொருவர்த்தமத்தை அறியாதேயென்றபடி. வழிவருகின்ற- அடிமைமுறைதப்பாதேநடக்கிற வடியோ

மூ—வடியரோர்க்கருளிநீயொருநாட்* படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்* குடிக்கொள்
பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௨||
கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன்திருவுடம்பசையத்* தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடி
மைவழிவருந்தொண்டரோர்க்கருளித்*தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கையுநீயு*

ஆ—வடிகளல்லதறியாதே ஸர்வஶேஷவ்ருத்திக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணிஸம்ஸாரிகளுக்கும்
ஸாதாரணமான நின்பாதபங்கயமே ஒருநாள்தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயற்சோ
லைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனேயென்கிறார். ||௨||
(கிடந்தநாள்) இங்ஙனேயொருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன் திருவுடம்புநோவாதோ, உன் திரு

இ—ய்கிறார் (ஸம்ஸாரதுக்கத்தாலே) தலைக்கணியாய்என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித்தருள
வேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்க
திஸூசிதை. ||௨||

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

கிடந்தநாள்கிடந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) பிரானேயென்
றுஸம்போதநமாக நிக்ஷேபித்ததினாலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே என்றதும் வ்யாவ்ருத்தம். எத்தனை
காலமித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவுடம்புநோவாதோஎன்று) இதற்குஎழுந்திருந்துஇத்யாதி

ஸ—ர்வஶேஷமாக ஶேஷமாய்கடக்கிறவென்றபடி. அடியரோர்க்கு-அடியாரானவெங்களுக்கு, இப்படி உன்
னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி- க்ருபைபண்ணி, நீ- ஸர்வவிலக்ஷணனான நீ, ப
டிக்கு- ஜகத்துக்கு, படி- ஜகத், அளவாக- ஸமப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த- உஜ்ஜ்ரும்பித்த, த்ரிவிக்ரமதஶையிலே ஜகத்தெல்லாம் வ்யாப்யமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்டவென்றபடி. ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமானவென்கை. நின்பாதபங்கயமே- உன்னுடையபாதபங்கஜத்தையே, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும்,
த்ருஷாதனொருநாள் நாக துணைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு- என்னுடையஶி
ரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்- அலங்காரமாக்கியருளவேணும். ||௨||

திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே- ஆஶ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே, இப்
படியே ஆஶ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச்செய்தருள வேண்டாவோஎன்றுகருத்து. கிடந்தநாள்கிட
ந்தாய்- நீகண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறநாளெல்லாம்
இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு- அதிஸுகுமாரமான உன்திருமேனியானது,
அசைய- அசையும்படி, அசைவு- நோவு, ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படியென்கை.
எத்தனைகாலங்கிடத்தி- இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை, நீஎல்லாம் ஆஶ்ரிதர்க்காகச்செய்
யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. தொடர்ந்து- அ
நுஸரித்து, 'யயௌ யாவாந்ராஜாநம் யயாவநுஜகமிஷ்யந்' என்கிறபடியே தத்தவஸரங்களிலே 'ஸாநுஜோ
நேதாநுயாதஶ்ச' 'அலங்காரஸ்ய தஸ்ய ஸர்வஸ்ய' நிகேதநம் நிதேஶ்யம் ஸ்வீகாரோஷ்மஶ்ரியம்ஸ்வ
த" என்னுப்போலே உன்னைப்ப்ராப்தித்து அநுஸரணக்கிக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து- அந்த
ரங்கைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல்- அநாதியான, அடிமை- ஶேஷத்வத்தினுடைய, வழி- க்ரமத்தலே,
அநாதிதவ்ருத்தியிலேயென்றபடி. வரும்- வராநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு- தாஸபூதரான வெங்களுக்கு,
இப்படிஉனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யகதிகளான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தா
மடிமைசெய்கிறோமென்று வ்யாஸக்ஷேம்சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொரு
வர்ரக்ஷியாரென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகச்சொன்னபடி. அருளி- க்ருபைபண்
ணி, தடங்கொள்- தடாகத்தைக் அவலோகித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்- தடாகம், கொள்ளுகை- ஒ
லிக்கை, அதிவிஶாலமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்- தாமரஸவாஸங்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள்,
விழித்து- அவ்வழகுகளையெல்லாம் நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி, நீ- ஸிம்ஹஸம்ஹநநனான நீ,
எழுந்து- ஶேஷஶயநத்தில்நின்றும்உத்திதனாய், உன்தாமரைமங்கையும்நீயும்- உனக்கநுரூபவைஶிஷ்ட்யமுள்ள நீ

மூ—மிடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே* ||௪||

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துணின்று* தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதே யென்னையாள்வாயெனக்கருளி* நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்*

ஆ—வுடம்பு நோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காகநீயொருநாள் தாமரைத்தடாகம்மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்தலோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ||௪||

(புளிங்குடி) உன்னுடையகாருண்யத்தினாலே எனக்காகப் புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள்நின்று தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண்டருளினாப்போலே இன்னமும் உன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தினாலே சோதிவாய்திறந்து தாமரைக்கண்களாலேநோக்கித் திருவடிகளையென் தலையிலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி ஆழ்வார்க்கபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளினானென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள்கூத்தாடிநின்றாரவாரப்பட

இ— யோடேயன்வயம். அதீபவாதத்தை ஸமாதானமிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்ஸம்பந்திகளையுங்கூட்டி தொண்டரோர்க்குஎன்று பஹுவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் தாமேப்ராதாந்ய விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை எனக்கென்று ஏகவசநமாகநிர்தேசித்தது. யத்வா— கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலே இப்பாட்டில் குடியைநிர்தேசியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸ்வார்த்தபஹுவசநமென்று கருத்தாகவுமாம். சேஷம் ஸ்பஷ்டம். (தாமரைமங்கையும்நீயும்) இத்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத் தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும்நீயு மிருந்தருளுமழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸமதிஸந்தேயம். ||௪||

✳நாலாம்பாட்டு.✳

வாக்யத்ரயத்தில் விசேஷணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்களாகைக்காக இது த்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (அருளினாப்போலேஎன்று) எனக்கருளிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) நளிர்ந்தசீரென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோதிவாயித்யாதிகுணத்தையென்னுமளவாலே) உலகம்மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோக

ரூ—யான வக்ஷஸ்தலமியும்நீயுமாக, மங்கை- யுவதி, கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்' மென்றிருவருக்கும் ஸம்ஸ்லேஷித்வேஷண உபாயத்வஞ்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வஞ்சொல்லுகிறது. இடங்கொள்- இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- த்ரிலோகமும், தத்ஸ்தஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ- உங்களைஸேவித்துவாழும்படி, இருந்தருளாய்- "தம்லேவேவுண ஸர்காஸௌவஷ்டஸ்ரம்ஸ்த்தம்" என்கிறபடியேதிவ்யாஸிகையாக இருந்தருளவேணும். ||௪||

புளிங்குடிக்கிடந்து- எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை இருந்து- வரகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸிகைசெய்தருளி, வைகுந்தத்துள்நின்று- ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த- நான் ஸமர்த்தனென்றகலாதே கண்கள்சிவந்திலே ஸ்வாத்யாயாத்ருத்தைக்கண்டு தேறினவனை, என்சிந்தையகம்- என்னுடைய ஹ்ருதயாகாஸப்ரதேசத்தை, சிந்தை- ஹ்ருதயம், அகம்- உள், கழியாதே- விட்டுப்போகாதே, என்னையாள்வாய்- என்னையடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம், எனக்கருளி- இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காகக்க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த- ஸீதளமான, ஸந்தாபம்யித்தார் ஹ்ருதயம்குளிரும்படியான வென்றபடி. சீர்- உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யஸௌசீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம்மூன்று- லோகத்ரயமும், விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன்- கூட, ஏககண்டராயென்றபடி, வியப்ப- விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள்- உன்நடையழகைக்காண வாசைப்படுகிறநாங்கள், கூத்தாடி- நீநடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஸந்தோஷப்ரகர்ஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று- ஸ்திரமாய் அவிச்சிந்நமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப- ஆரவாரம்பண்ணும்படியாக, இதுக்கு வாராயென்கிறத்தோடே யன்வயம்.

மூ— பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே* ||ச||
பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தந்* தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின்றிருக்கண் டாமரைதயங்கநின்றருளாய்* பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே*. ||ரு||

ஆ— நிறமழகிதான ஶைவலத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்பேறக்காணலாம்படி நீவரவேணுமென்கிறார். |ச|
(பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரியதிருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே

இ— (ப்ரியால்), காணலாம்படியிதூஷியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவ-னிப்பாட்டிலே 'ஶுத்தோதகம்மநோஹரம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறானென்று ஸம்கதி: ஸங்க்ஷிப்தை. ||ச||

✱ஐந்தாம்பாட்டு.✱

தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஜ்ஜநமேக்ஷாத்ருஷியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில்

மூ— பளிங்குநீர்- ஸ்படிகம்போலே ஸ்வச்சஜலத்தையுடைத்தான, பளிங்கு- ஸ்படிகம், ஸ்வச்சஜலத்தைப் பார்த்தம்பண்ணி அத்தாலே ஸ்வச்சநீலவர்ணமானதென்றபடி. முகிலின்- ஶைவலத்தினுடைய; பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே, ஸ்யாமவர்ணமான ஶ்யாமரூபத்தில் ஸ்யாமஜலத்தோடு ஸம்ஶ்லேஷமாயிருந்து ஶைவலத்தின் ஸமீபஸ்தமான ப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலேயென்றபடி. கனிவாய்- கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவப்ப- சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷங்களைக்கண்டு ஸம்ப்ரீதமானமாகையாலே மிகவும் ஶோபாதிஶயம்தோற்றும்படியென்கை. காண- நாங்கள்காணும்படி, நீவாராயே- நீநடந்தருளவேணும். [சு]

நன்பவளமென்று ஸங்கிப்பது. ப்ரவாளங்களான வித்ருமலதைகளினுடைய, படர்க்கீழ்- தூறுகளின்கீழே, படர்- தூறு, சங்கு- ஶங்கங்களானவை, உறை- வஸிக்கும்படியான, பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான, நீயிருக்கிறவூரில் சங்குகள்எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸேவியாநிற்க; நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக்காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானே?' என்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்- திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்- கபளக்ரஹணஶீலமான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு- கஜம், கவளமாகளிறென்று ஶ்ரேஷ்டவாசிதோக்தமாஸம். கபளக்ரஹணஶீலமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேஶமறியாதே நித்யஸுகிதமானவென்றபடி. இடர்- து:க்கமானது, திவ்யஸம்ஸ்ருஷ்டாமாஸமாஹூர்ஸம்பாதுண்டான து:க்கமானதென்றபடி. கெட- நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து- தடாகத்திலே, தடம்- தடாகம், அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற வடதடாகத்திலேயென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானேயென்கிறத்தோடே அந்வயம். காய்சின- காயாநிற்கிற கோபத்தையுடையவனான, சினம்- க்ரோதம், ஶத்ருவிஷயக்ரோதனையென்றபடி. பறவை- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி, ஊர்ந்தானே- நடத்தினவனே; 'ஸாம்கார ஸாதனாபந்நோ வஹ்நிவர்ணமிவ...' என்கிறபடியே அவன் வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனேயென்றபடி. ஸம்போதநம், பவளம்போல்- ப்ரவாளம்போலே ஶோபமான, கனி- ஸ்நிக்தமான, வாய்- திவ்யாதரமானது, சிவப்ப- சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே ஸ்ப்ருஹாதிஶயமாம்படியென்கை. நீ- நிரதிஶயஸௌந்தர்யவானான நீ, காண- நான் கண்ணாலேகாணும்படியாக, வந்து- என்முன்னே எழுந்தருளி, நின்பல்- உன்னுடைய தந்தங்களாகிற, லகாரவ்யஞ்ஜனகாரயோர் னகாரலோப:, நிலாமுத்தம்- ஜ்யோத்ஸ்நாஸ்தானீயங்களான ஶுப்ரதந்தங்களுடைய, விஸ்ப்ருதிபற்றுவ காந்திகளான முத்துக்களுடையவென்றபடி. கதிர்தவிழ்என்று ஸங்கிப்பது. கதிர்- கிரணங்களானவை, தவிழ்- உள்ளடங்காமல் வெளியிலே தவிழும்படியாக, ஈஷத்ஸ்மிதம் விகஸிதமாகையாலே காந்திப்ரஸாரணமும் ஈஷதென்கைக்காக ஓடும்படியென்னாதே தவிழும்படியென்றது, முறுவல்செய்து- ஈஷத்ஸ்மிதம்செய்தருளி; நின்திருக்கண்தாமரை- உன்னுடைய ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷங்கள், கண்தாமரையென்கிறவிடத்தில் ககாரங்கவராஸ்வ தகாரஸ்வ டகா

மூ—காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல* மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர் படக்கனன்று முன்னின்ற* காய்சினவேந்தே கதிர்முடியானே கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* காய்சினவாழி சங்குவாள்விற்றண்டேந்தி யெம்மிடர்கடிவானே* ||சு||

ஆ—கனிவாய்சிவப்ப நீகாணவந்து நின்பன்னிலாமுற்றம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்கிறார். ||ரு||

(காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடைய இந்த சேஷ்டிதங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ ஸஹஸா முடியுமோவென்னில்? என்னுடைய சேஷ்டிதங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸம்வ்யக் மதாஸம்பத்திரூபி திவ்யாயுதங்களை யேந்தியருளியிருக்கிறது. ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக்கார் முகில்போலக்காய்சினப்பறவையூர்ந்து மாலிஸுமாலிமால்யவத் ப்ரப்ருதிராக்ஷஸநிரஸநம் பண்ணியருளினப்

இ—நான்காணும்படிவரவேணுமென்றது- ஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸாலன்றிக்கே ஸ்ரீமதுஜேந்த்ராழ்வானுக்குப் போலே பாஹ்யசக்ஷுஸ்ஸாலே காணும்படிவரவேணுமென்றபடி. அவதாரவிசேஷங்களோடேகூட நின்றருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. ||ரு||

* ஆறாம்பாட்டு *

அவன்நமக்கு நிரபாயஸ்வபாவனென்னுமவஸ்த்திபாலே அவனுடைய ஸௌலப்யாதிநாநாகுணங்களான அவதாரநாமாதிகளைப் பெறவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தைவர்ணிக்கை யதாமதமென்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிஸ்த்ரிதியால்) முடியுமோஎன்றது- சேஷ்டிதங்கள் நிறைவேறுமோஎன்றபடி. தார்மிகவாதத்துக்குத் தாதும்ய-

ய—ராஜேந்த்ர: தயங்க- வீதிவ்ருக்ஷத்தாலே தாதௌஜ்வலங்களாக, தயங்குகை- தாதௌஜ்வல்யமாகை, நின்றருளாய்- நாலடிநடந்துவந்தருளின நீ ஸஹவ்ருத்திபயத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்தப்தனாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ||ரு||

காய்சின- காயாநிற்கிற சினத்தையுடையவையான, சினம்- க்ரோதம், ஆச்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் தவிபாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவையானவென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு- ஸம்வ்யக் வஜ்ர நந்தகசார்ங்கங்களை, தண்டு- கதை, ஏந்தி- தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர்- எங்களுடையவாபத்தை, கடிவானே- நிரஸிக்கக்கடவனான, எம்மென்று ஸார்வநிர்வாஹவசநம் என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நிரஸிக்கக்கடவனானவென்று பர்யாயம். இது புளிங்குடியாயென்கிறதற்கு விசேஷணம். பொன்மலையின்- கநககிரியினுடைய, மீமிசை- மேலேயிருந்ததான, கார்முகில்போல- காளமேகம்போல, காய்சின- சத்ருக்களைக்காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனான, பறவை- பக்ஷியை, கருடனையென்றபடி. ஊர்ந்து- நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்றுஎன்கிறத்தோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதரான, மாலிமான்மாலிஎன்றவர் என்று கூறியிப்பது. ஸுமாலிஎன்கிறவர்கள், மான்- மஹான், மஹானான மாலி என்றதுஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவாந் என்று ப்ரஸித்தர்களான அந்தராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு- அந்தயுத்தபூமியிலே, பட- படும்படி, வாராஜிதராம்படியென்னுகைபடுகை- நசிக்கை. ஆனாலும் நசித்தவன் மாலிஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நசித்தவரல்லாமையாலே படஎன்றது ஸாமாந்யாபிப்ராயம். கனன்று- ப்ரகாசிதனாய், கனறுகை- ப்ரகாசிக்கை, முன்னின்ற- அவர்கள்முன்னே நின்றருளினவனான, முன்னின்றநிலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே முன்நின்றவென்றது. காய்சின- "ஜகாம ஸத்ருஷு: க்ரோதம்" என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிரோதிகளைப் ப்ரதவிபாநிற்கிற க்ரோதமாணத்தையுடையவனான, வேந்தே- ஸ்வாமியான, வேந்தன்- ஸ்வாமீ, கதிர்முடியானே- கிரணமாலியான கிரீடத்தையுடையவனான, கதிர்- கிரணம், ப்ரதிபக்ஷநிரஸநஸம்ஜாத வீரச்ரீயாலே ஜாஜ்வல்யமாந திவ்யகிரீடசாலியானவென்றபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்திமான வயல்களையுடைத்தான, கலியென்றுஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, நின்திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கித்துக்கொள்வது. ||சு||

மூ—எம்பிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானேயிமையவர்தமக்குமாங்கனேயாய்* செம்மடன்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்* நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூர* விம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே* ।எ।

ஆ—போலே இந்த ஸ்திவஸம்பகத்தையும் நீபேபோக்கி என்னுடைய பூர்வோராயத்தையும் முடித்தருளவேணுமென்கிறார். ।சூ॥

(எம்பிடர்) உத்கர்ஷாபகர்ஷவிமர்சமின்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் நீயல்லது வேறுரக்ஷகருளரோ ஆனபின்புனக்கு நல்லராயிருப்பார், நீயிருந்தருளுமிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள்வாழும்படியாக இந்தலோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி எங்கள்கண்ணெதிரே நீயொருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥எ॥

(எங்கள்) நீர்சொல்லிற்றெல்லாம் திருநாட்டிலேசெய்கிறோமென்றோ பேசாதிருந்தருளுகிறது, அங்ஙனே செய்தருளவமையாது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன்திருவடிகளிரண்டையும் பிரமாணமாகத்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்க்ஷேபத்தில் ஸவிஸ்தரமாயருளிச்செய்கிறார் (பண்ணியருளினப்போலேஉத்யாதியால்) முடித்தருளவேணும்- நிறைவேற்றியருளவேணும். ॥சூ॥

ஏழாம்பாட்டு

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டஉத்யாதியால்) ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள்கண்ணெதிரே உத்யாதியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து உத்யாதியை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என்முன்னேவந்து நின்றருளவேணுமென்றவர் ஆறும்பாட்டில் ப்ரஸக்தமான ஶங்கையைப் பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. மூன்றும்பாட்டுக்கு நீ ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணுமென்கையிலே ப்ரதானதாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு ஸாபேக்ஷியன்றென்று கருத்து. ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஸங்க்ஷேபத்தில் ஸவிஸ்தரமாய் மருளிச்செய்கிறார் (நீர் சொல்லிற்றெல்லா மித்யாதியால்) இத்தால் இப்படி ஸம்ஸாராபிப்ராயமாக ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதையாயிற்று. பூர்வவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களித்யாதியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத்

ஶ— எம்பிடர்- எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகது:க்கங்களையெல்லாம், கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- ஸ்வயத்நாத்திற்கு ஸாதநமல்லாத ஜந்மலோகத்திலே, என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனான வென்னை, ஆள்வானே- அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்- அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனான எனக்குமன்றியே உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி. ஆங்கனையாய்- அங்ஙனேயாயிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வவியாரக்ஷகனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- சுவர்ணதளங்கள், மலரும்- விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன- தாமரஸங்களையுடைத்தான நீர்நிலங்களையுடைத்தான, பழனம்- நீர்நிலம்- தண்- ஶீதளமான, ஸம்ஸாரப்ரஶமநமான என்றபடி. திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர்- நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரணஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு- ஸ்வாநுபவஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை- கோலாஹலம், நாமுகந்து- நாங்கள்ஹ்ருஷ்டராய், களித்து- உத்ரோத்தரஸம்ருத்திகளாய், உளம்- ஹ்ருதயத்திலே, நலம்- ஸௌஹார்த்தம், கூர- வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மடவுலகர்- இந்த அஜ்ஞானரான லௌகிகர்கள், காண- தங்கள்கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே யருளிச்செய்தபடி. நீ- நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிற நீ, எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஸநமாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ॥எ॥

மூ—எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சித்* தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத் தாற்றலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்பத்* திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா* இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே* ॥௮॥

ஆ—தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஶக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட இந்தலோகத்திலே இத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும்நீயுங்கூட ஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார். ॥௮॥

(வீற்றிடங்கொண்டு) என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்து குளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப் போலேயிருக்கிற திருமேனியையோவாதே பருகும்படியாக விஸ்மயநீயமான ஸம்ஸாரத்தில் உன்னுடைய

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய இத்யாதியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களுடைய ஶக்த்யாதியால்) தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் நீயுமென்று) ॥௮॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய இத்யாதியால்) பாட்டிலே தம் ஸம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று பஹுவசநமிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ராதாந்யவிவக்ஷயா வ்யாக்யாநத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேஶித்தது. புதுமலராகத் தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய செவ்வியித்யாதியால்) செவ்வி- ஸௌகுமார்யம். பருகும்படியாகவென்கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம்ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்? அதில்மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிதை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத்

ஈ— திங்கள்சேர்மாட- சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற க்ருஹங்களையுடைத்தான, அத்யுந்நதஸௌதஸமூஹமான வென்றபடி. திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனே? திருவைகுந்தத்துள் ளாய்- அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேஶத்திலு மிருந்தருளுகிறவனே? தேவா- தேவ?, பரமபதத்தில்காட்டிலும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே- எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம்- லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி- பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அத்யந்தபோக்யங்களாம்படி அழகாயிருக்கிற வுன்திருவடிகளை, இணை- அழகு. தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது- எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி- அதிஶயம். இறைஞ்சி- ஆஶ்ரயித்து, உன்னைத்தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு- உன்பக்கல்தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர- பரிபூர்ணமாகாநிற்க, பரிபூர்ணமாம்படி வர்த்தியாநிற்க வென்றபடி. தமது- தங்களுடைய தான, சொல்வலத்தால்- உக்திபலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்யாநுகுணமாகவென்றபடி. இதற் குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து- ஒருவர்க்கொருவர் அதிஶயராய், சிறப்பு- அதிஶயம், அஹமஹமிகயாமேல் விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப- பூஜிக்க, ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். இங்கண்மாஞாலத்து- இந்தகண்ணுடைத்தான மஹா ப்ருதிவியிலே, கண என்று இடம், மாஎன்றுஶ்லாக்யம், நல்லஇடங்களையுடைத்தாய் நீஅவதரிக்கும்படி ஶ்லாக்யமான இந்த ப்ருதிவியிலேயென்றபடி. இதனுளும்- இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில் போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு- திவ்யமஹிஷிக்கு உசிதமான ஒருதிவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீக ரித்துக்கொண்டு, வீற்று- வீறுபெற்று, வீறு- உத்கர்ஷம், அதாவது:— "தயாஸாராஜஹிதஸ்தாதம், அதீ வராஜஶுஶுபே" என்கிறபடியே பிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலேஉண்டான ஶோபாதிஶயத் தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தம் ஒருக்கால் நாக்குநனைக்கவேணுமென் னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய்- திவ்யமஹிஷிகளாக இருந்தருளவேணும், இடாயென்றது ஸ்வார்த்தேயோகம். ॥௮॥

மூ— வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்ஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம்* போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்* சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளுஞ் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்* கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே* ||கூ||

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய்* கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதே

ஆ— வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஒருநாளிருந்தருளவேணும், ஆச்ரிதருடைய து:க்கத்தைப்போக்கவல்லையாயிருந்து அவைசெய்யாதொழியலாமோவென்கிறார். ||கூ||

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஸ்மயநீய ஸ்ருஷ்டியால்) வீற்றுகொண்டு இருந்திடாயென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி த்ருஷ்டியால்) த்ரீபவாதித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதருடைய விக்ருஷியால்) ||கூ||

ஈ— செந்நெலூடு- சிவந்தநெற்பயிர்களின் நடுவிலே, ஊடு- மத்யம, வாளைமீன்களான மத்ஸ்யங்களிலேயென்றபடி. சேறு- நித்யஜலஸம்பந்தியாலுள்ள கர்த்தமங்களிலே, இளவாளைகள்- பால மத்ஸ்யங்கள், வாளை- மத்ஸ்யம், வர்ணாச்ரமதிவாஸிகளான நம்மவர்களைப்போலே நித்யஸம்ஸாரிகளான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும்- உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை- தலைக்குமேலேகிளம்புகை, அவ்வூரில் ஜந்துக்களெல்லாம் ஸம்ருத்திபெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென்னஹிதம் பெறவேண்டாவோ பிரானேயென்றுகருத்து. செழும்பணை- அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழுமென்று அழகியது, திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, கூற்றமாய்- ம்ருத்யுவாய், கூற்றம்- ம்ருத்யு, அசுரர்குலம்- அஸுரஸமூஹத்தை, முதலரிந்த- மூலத்திலேசேதித்தவனை, நிச்சேஷமாக நசிப்பித்தவனையென்றபடி. இது ஸம்பந்திவிசேஷணம். கொடுவினை- ஆச்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான, வினை- கர்மம், படைகள்- ஆயுதங்களை, ஸ்ரீஸுதர்சநாதிகளையென்றபடி. வல்லானே- ஆளவல்லவனே, அதுகளை யதாஸம்ருத்திதகாபேக்ஷ உபயோகிக்க ஸமர்த்தனானவனேயென்றபடி. அடியோம்- சேஷபூதரான நாங்கள், போற்றி- மங்களாசாஸநம்பண்ணி, கண்ணிணை- உன்னைக்காணவேணுமென்று விடாய்த்த எங்களுடைய நயநயுகளும், குளிர- ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஆஹ்லாதயுக்தங்களாகும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை- அபிநவபுஷ்பம்போலே ஸுகுமாரஸ்பர்சமான உன்திருமேனியை, ஆகம்- சரீரம், ஓவாதே- அவிச்சிந்நமாக, பருக- பாநம்பண்ணும்படியாக, "பிபந்நிவ ச சக்ஷுர்ப்யாம்" என்கிறபடியே அதிப்ரீதத்தோடே கண்களாலே வெவிக்கும்படியாகவென்றபடி. வியன்கொள்- விஸ்மயத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வியன்- விஸ்மயம், விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞரான நிரதிசயவைலக்ஷண்யத்தையுடையனுமாயிருக்கிற வுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமானவென்றபடி. ஞாலத்து- மஹாப்ருதிவியிலே, இதனுளும்- இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயுமென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாசியறிவாரில்லாத விடத்திலுமென்று வசனதாத்பர்யம். இடங்கொண்டு- ஸ்தாநத்தைஸ்வீகரித்து, வீற்று- வீறுபெற்று; வீறு- உத்கர்ஷம், உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை. இருந்திடாய்- நீ இருந்தருளவேணும். ||கூ||

கொடுவினை- கொடிதானவினைகளையுடையவர்பக்கல், கொடிது- க்ரூரம், வினை- கர்மம், உன்னுடைய ஆச்ரிதவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மங்களான ஸமாசாரிடத்திலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய்- ஆயுதமெடுக்க ஸமர்த்தனே, மற்றயிடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே, "பரிவாராவகோஸ்யா" "நமேஜுவாண ஸ்ருஷ்டி" என்றுரக்ஷிக்காநிற்குமிறே, "ரக்ஷஸ்து ஸம்பக்ஷிணிமந்த்ரஸ்ய" ஜீவாதவெவிஸ்ருஜ ஸமித்ரோதேககரணம் | ராமஸ்யாத்ரமவிக்ரமவிஜய ஸிதவிவாஸ நவப்ராகாராணாகாத வெல்" என்று அவன்ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே, அமரர்க்கு- ஆச்ரிதரானதேவர்களுக்கு, இடர்கெட- ஸமாச்ரயணமான து:க்கம்நசிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, இடர்செய்- து:க்கத்தைப்பண்ணும்ஸ்வபாவமான, கடுவினைநஞ்சே- சீக்ரகாரியானவிஷமே, கடியது- வேகமாகக் கடியதானவினையையுடையது. கடுவினையது, சீக்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றது ஆச்ரிதவிரோதிகளுக்கு ஸம்ஹாரமென்றதாயிற்று. என்னுடையமுதே- என்னுடைய போக்யமே.

மூ— கலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்* வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்*
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே* ||௰||
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை* மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்

ஆ— (கொடுவினை), ஸர்வேஶ்வரனாய் நிரவதிகஸௌந்தர்யனுமாய், ஸர்வேஶ்வரனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யனுமாய் எனக்கு நிரதிஶயபோக்யனாய், திருப்புளிங்குடியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவனே வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் ஸம்வாஹிக்கவேண்டும்படி ஸுகுமாரமான உன்திருவடிகளை அதில் போக்யதையையறிந்துவைத்து இழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னையொருநாள் அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ||௰||

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்), அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யனுமாயென்று) மெல்லடியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகுமாரமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அதில்போக்யதையையித்யாதியால்) பிடிக்கும்படி யித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென்றவர் இப்பாட்டிலே ‘ஸம்வாஹ்யம்ஸ்ப்ருஶ்யம்’’ என்று ப்ரஸாரிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி விவக்ஷிதை. ||௰||

ப— நிரதிஶயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமேயென்றபடி. அவ்விஷயமே இவருக்கபேக்ஷிதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல்- ஸஸ்யஸம்ருத்தமான க்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, கலி- ஸம்ருத்தம், திருப்புளிங்குடியாய்- திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே, இவர் அபேக்ஷிதத்துக்குக் கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலேபோதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கபேக்ஷிதம். வடிவிணையில்லா- ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லாதவளான, வடிவு- ஸௌந்தர்யம், இணை- ஸத்ருஶம், அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமன்றுபோலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே ஸத்ருஶமில்லை, பாம்ஸமாத்ருஷ்டிவிக்ரஹஶாலியும் ஸௌந்தர்யத்திலிவளுக்கு ஸத்ருஶமாகமாட்டான், ‘தவாநுரூபாஸிதேக்ஷணா’’ என்றேற்றமாய்நின்றதிறே. மலர்மகள்- பத்மத்தில்பெண்ணானவள், ஸர்வபத்மத்திலுடைய ஸௌந்தர்யஸாரஸர்வஸ்வ ஸமூஹங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டிக்குமென்றபடி, மற்றைநிலமகள்- மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப் ஸத்ருஶமென்று சொல்லலாம்படியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்றபடி. பிடிக்கும்- ஸம்வாஹநம்பண்ணுமதான, மெல்லடியை- ஸுகுமாரமானதிருவடியை, மெல்- ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும்- க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையநானும், திருவடிகளினுடைய போக்யதையையறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாதபடியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. உம்மைத்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி. பிடிக்க- ஸம்வாஹநம்பண்ணும்படி, நீ- எனக்கு ஸர்வவிதபந்துவானநீ, ஒருநாள்- ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்- என்னை அங்கேயழைத்துக்கொள்ளுதல், வருதல்- நீஇங்கேயெழுந்தருளுதல், செய்யாய்- செய்தருளவேணும். ||௰||

குரைகடல்- உத்கோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை- கோஷம், ஶப்தவாசிவஶப்தஸாரஸ:. கடையவொண்ணாதபடி உத்துங்கதரங்கவிஶிஷ்டமான ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. கடைந்தவன்தன்னை- ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக ஶ்ரமம்பண்ணினவனை, தன்னென்று ஸ்வாமித்வப்ரயோகம். இப்படி ஸர்வரெல்லாருக்கும் ஸுலபனானவனையென்றபடி. மேவி- ஆஶ்ரயித்து, பரத்வஸௌலப்யமாக ஆஶ்ரயித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று- என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல், நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த- கிட்டினவரான, ஆஶ்ரயித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விஶேஷணம். வியன்புனல்- விஸ்தீர்ணமான ஜலத்தையுடைத்தான, வியன்- விஸ்தீர்ணம், பொருநல்- தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான

மூ—வழுதிநாடன்சடகோப* னாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளுமிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்க* ளோவுதலின்றி உலகமூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கூவுதல்) குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை வாஸுதேவமாகப்பற்றி கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்ற வெகுண்டிதத வியன்புனல்பொருநல் வழுதிநாடன்சடகோபன் நாவியல்பாடலாயிரத்தி லித்திருவாய்மொழி யைவல்லார் த்ரிவிக்ரமனான வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுஸந்திக்கப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— மேவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவாதிபால்) நன்கமர்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவெகுண்டித்தவென்று) இது சடகோபனுக்குவிசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமாதிபால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கக॥

ஈ—வழுதிநாடன்- வழுதிநாட்டையுடையவரான, சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நாவியல்- ஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமான, நா- ஜிஹ்வை, இயல்- வ்யாபாரம், உபந்யாஸஹகரிக்கையன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வாவ்யாபார ப்ரபவமானவென்றபடி. அதாவது:— கவிதாரசநத்தில் உபாத்யாயரின்றிக்கே இவருக்கவஸமாக ஜிஹ்வையிலே ஆவிர்பூதமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள்- ஸாஹஸ்ரத்தில், இவையும்பத்தும்- இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும், மூந்தினவஸப்தம் கீழத்திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் ஸாவி சேஷமுண்டென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, த்விதீயஸப்தம் இப்பாட்டுக்களினுடைய அநேகாந்தஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள்- அப்யஸிக்கவஸமர்த்தரானவர்கள், உலகம்மூன்று- லோகத்ரயத்தை, அளந்தான்- த்ரிவிக்ரமரூபியாலே அளந்தவனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அடியிணை- சரணயுகளத்தை, உள்ளத்து- மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி- விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்- விச்சேதம், ஓர்வார்- அநுஸந்திக்கப்பெறுவார், நிரந்தராநுஸந்தானமும் பெறறு வாழ்வார்களென்றபடி. ॥கக॥

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநசேவதிஸ்ரீஉவேங்கடநாதகுருதேசிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பண்டைநாளாலே)

லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸம்ருத்தி த்ரிதயஜநிதயா வாமநாக்ரமயோகாத்
ஸவிஸ்ரமஸ்தேஜஸ்ஸாம் ஸ்வஸம்ருத்தஸ்வஹஸ்தோத்பவமாணாச் ஸ்ரீமத்ஜ்ஞாநகோஷ்டாநஸுக்ஷ்ம ।
ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வஸ்வஹஸ்தாஸ்ய ஸர்வமணிகிரணஸமா தேவதாஸ்வாதநாதே
நிஷ்ப்ரஞ்சீஸுப்ரவிஷ்டேநாஸ்ய ஸாவிஸ்க்ருதபயோ ஸ்வயஸ்வமுந்நதவாகஸஸ ॥௧௦௪॥

(லக்ஷ்மீஸம்பந்தஸம்ருத்தி) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோ டே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனாகையாலும், (த்ரிதயஜநிதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த- த்ரிவிக்ரம ரூபத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வாமநாக்ரமயோகாத்) தடங்கொள் தா மரைக்கண்விழித்து- ஸர்வஜநஸுந்தரநயநனாகையாலும், (ஸவிஸ்ரமஸ்தேஜஸாம் ஸ்வஸம்ருத்தஸ்வ ஹஸ்தாணாச்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று- திருப்புளிங்குடியிலே கண் வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நின்றருளியும் ஸர்வஸம்ருத்தஸஹித ஸ்தானங்களாலே ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்தை அபஹரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமத்ஜ்ஞாநகோஷ்ட) கவளமாகளற்றினி டர்கெடுத்தடத்து- உபேக்ஷிதமாயிருக்கவும் அவஸ்யமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வஸ்வஹஸ்தாஸ்ய ஸர்வமணிகிரணஸமாநாக) காய்சினப்பறவையூர்ந்துதாதி- ஸ்ரீவைநதேயத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரியதிருவடிமேலேயேறியருளி

ஈ— தா— ஸௌசீல்யவாரத்திலே நீ ஸேவ்யனாயிருந்தாப்போலே ப்ரஹ்லாதனைக்கொண்டு ராமீ ஸாராமீ ரஞ்ஜ்யவாத முதலான ஸத்ராஹ்வந்தங்களை நிரஸிக்கையாலும், (தேவதேவ்யோர்வ தாதெஜ்ஞ:) இமையவர்தமக்கு மாங்களையாய்- தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனாய் மத்தனைபோக்கி அவர்களாலும் ஸ்வபத்தத்தாலே ஸ்துதிக்க உசிதனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே மேலிரண்டுபாட்டுக்களின் அர்த்தங்களான தீக்ஷ்ணத திவ்யாயுதங்கள் ஸம்ஹ்ருதங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா- வாஸஸ்தத்திற்காட்டிலும் இஸ்ஸம் ஸாரத்தில் நிலையாதே மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையவனாகையாலும், கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே- விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரவைஷ்தங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனாகையாலும், (ஊஷ்ம தேஜ்ஞோநமநாதெஜ்ஞ:) கடுவினைநஞ்சேயித்யாதி- ஆஸ்ரிதருடைய ஊஷத்தங்களை ஸவாஸனமாகப் போக்குமவனாகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இச்சேதனனிடத்திலே நெடுநாளேதுடங்கி க்ருபை பண்ணுநின்றானென்று "பண்டைநாள்" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

மூ—ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்* பேராயிரங்கொண்ட

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? நம்மோட்டைக்குடற்று வக்கறியீரோ? என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை யநுஸந்தித்தினியாரென்றார். ஓரொருதிருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும்பேராயிரமுடையனாய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி ஸத்யஸங்கல்ப காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய் ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடையவனா)

❧ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்களிலொன்றும் இன்னும்ஸித்தியாதிருக்க இத் திருவாய்மொழியிலே 'நங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவுணசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடுகை அஸம்ஹதமன்றோவென்ன ஸமர்ப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அபேக்ஷிக்கஎன்றது- அபேக்ஷித்தவாறேஎன்றபடி. இதற்கு எம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறதோடே அந்வயம். குடல் துவக்கு- ஒழிக்கவொழியாத அநாதிஸம்பந்தம், நம்மோடு குடல்துவக்குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுபவிக்கை உமக்கு ப்ராப்தமன்றோ வென்றுகருத்து- அத்தையென்கிறது- அந்தகுடல்துவக்கையென்றபடி. இனியாரென்றது- ஸ்திரராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜநங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் இவையெல்லாமுமக்கு ப்ராப்தமாய் மேல்வரப்புகுகிறது, என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யத்தாலே ஹ்ருஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய தாத்பர்யங்களாலே அவதரித்தருமாய் அந்தஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ஸ்திரராகிறார் என்றபடி. *

❧ முதற்பாட்டு. ❧

ஓர்பேருடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் நன்மையத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்ய

ம— ஓர்- ஒருதிருநாமமே, ஆயிரமாய்- ஸஹஸ்ரஸம்வமாய், "ஸஹஸ்ரகோடிஸஹஸ்ரகோடி" "ஸஹஸ்ரபரமோஸ்ரு ஸஹஸ்ரேஶ்' த்யாதிநியாயேநவிஶேஷத்தாலே அநேகஸ்வாரமாயென்றபடி. உலகு- லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஓரொருத்தராகவன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ்- ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்றுகருத்து. அளிக்கும்- ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்பண்ணின பாவங்களைப்பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்குமவனுக்கு அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது- நாமஸஹஸ்ரங்களையுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி.

மூ— தோர் பீடுடையன்* காராயின காளநன்மேனியினன்* நாராயணனங்கள்பிரானவனே* ॥௧॥

அவனேயகன்ஞாலம் படைத்திடந்தான்* அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான்* அவனேயவனு மவனு மவனு* மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே* ॥௨॥

ஆ— பளவநாதர் வரிஷ்டிதகுணவிஶிஷ்ட நீலமேகநிபவிக்ரஹனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனாகப்பெறுவதே என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தில இன்னும்பெல்லாம்தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுபவிக்கிறார். ॥௧॥

(அவனே) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஸம்ஸாரிகளல்லரோ, நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னுமிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்? அவனே நிகிலஜகதுதயவிபவலயலீலனாகையாலே ஸர்வேஶ்வரஸாதாரண திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுகையாலும் ஸதாசிவப்ரபாவசக்தி ஸகலப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகையாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தேனென்கிறார். ॥௨॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனேயித்யாதியால்) இன்னுப்பு- நிலவீடும். ॥௩॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

அவனோடுதமக்குள்ள நித்யஸம்பந்தத்தை அநுபவிக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய பரத்வத்தை அநுஸந்திக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மத்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ,(திவிலேத்யாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதாசாரேத்யாதியால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனே இத்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

ப்ர— ஓர்- அத்விதீயமான, பீடுடையன்- மஹிமையையுடையவன், பீடு- மஹிமை, "ஸஹஸ்ரநாம ஸஹஸ்ரவான்" என்கிறபடியே ஸஹஸ்ர நாமங்களையும் தத்திவாச்யங்களான கல்யாணசேஷ்டிதாதிரூபமான மஹிமையை யுமுடையவனே என்றபடி. ஸர்வாதிகாரம்பண்ண ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸஞ்சமாக வைத்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷணதீக்ஷிதனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் அதுக்குபாயமாக ஆயிரம்திருநாமங்களும் கல்யாணகுண சேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து. காராயின- ஶ்யாமமான, கார்- ஶ்யாமம். திருமேனி ஶ்யாமமாயிருக்கிறதென்றபேக்ஷாரூபகம் சொன்னபடி, காள- நீலவர்ணமான, நல்- நல்லதான, ஸமுதாயஶோபாவயனமிபான வென்றபடி. மேனியினன்- திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இனமென்று மேவுத்தீயவ்ருத்யம். நாராயணன்- அந்த ஸகலநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்தவாச்யனான, அவனே- அந்த மஹாபுருஷனே, நங்கள் பிரான்- நமக்கெல்லாருக்கும் ரக்ஷகன், ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ॥

அவனே- அந்தநாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம்- விஸ்தீர்ணையான ப்ருதிவியை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான்- ப்ரளயார்ணவத்திலே மஹாவராஹமாய்க் கோட்டிலேயிடந்தைக் கிடந்ததை மஹாவராஹரூபாவிஷ்டதான், அவனே- அந்தநாராயணனே, இங்குமேவகாரம், ஸஹாயாந்தரநைரபேக்ஷ்யபரம், அஃது- அந்தப்ருதிவியை, உண்டு- ப்ரளயாவஸ்தையிலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான்- ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணினான், யதாபூர்வம் ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான்- மஹாபலி கொண்டுபோகாமே அளந்துமீட்டுக்கொண்டான். அவனே- அந்தநாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும்- ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், "ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:" என்கிறதை அநுகரித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரபூதராய் அவனே ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதானவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வநிஷ்டஸ்வாதந்த்ர்யம் வ்யவச்சேத்யம். அவனே- அந்தநாராயணனே, மற்றெல்லாமும்- மற்றுமுள்ளஸர்வபதார்த்தங்களும், "ஸர்வம் நாராயண:" என்கிறதை அநுகரித்தபடி. ஸர்வபதார்த்தங்களும் ப்ரகாரதயா பரயவ்யங்களாய், அவனே தச்சப்தங்களுக்கு ப்ரதானவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஶப்தஸாமர்த்யம். அறிந்தனம்- ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி. ॥ப்ர॥

மூ— அறிந்தனவேத வரும்பொருணூல்கள்* ளறிந்தனகொள்க வரும்பொருளாக* லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி* யறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே* ||ரு||

ஆ— (அறிந்தன) ஸௌலப்யமாகையாலே நிரதிஶயபோக்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரத்தாய் ஸர்வஸாக்ஷி யதாஜ்ஞானவானமைய ப்ரஸித்தமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞானஸம்ருத்தி- த்தவோஜ்ஞாநஸித்திகளாலே ப்ரகாஶமேஷகளாராய்த் தன்திருவடிகளிலே ஸஞ்ஜாதபக்திகளான ஸர்வராலும் ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கநிவர்த்தகதயா ஸர்வப்ராப்யதயா அறியப்படுகிற அவனைநான் நிஸ்ஸந்தேஹமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ—வேதஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யாதிஶயத்தாலே) அரும்பொருள் என்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸாத்ய ஸாதனாதிகளால்) ஸகலஸாதனமும் ஸர்வவிஶேஷணம் நிஷ்க்ருஷ்டாஸ்ரித ஸகலஸாதன ப்ரயோஜனஸ்வரூபஸ்வபாவனத்தை நிரூபிக்கையாலே. நிஷ்க்ருஷ்டஸாதனத்வ வத்துக்களென்றுகருத்து. ஸௌலப்யவ நிஷ்க்ருஷ்டவ ஸாக்ஷாத்காரவும் ஸர்வஸ்வமென்றவாறு வாகவும் ஸேதாகேவநிரூபிக்கிறது. யதா:— ‹நிஷ்க்ருஷ்டஸ்ய ஸகலஸாதனஸ்வரூபப்ரயோஜநஸ்ய› இதிஸூத்ரா- ஶயம். இப்போது ஸௌலப்யமாகையாலே என்கிறதற்கு ஸர்வத்ரயென்கிறத்தோடே பலம். தோஷதுஷ்டஸ்வாஸ்ரயா என்றுகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அநுஸந்தத்தில் நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூப ஸர்வ- விஷயமாகிறதென்றுகருத்து. கொள்கவரும்பொருள் அறிந்தவென்றருளித்து நூல்களுக்குவிஶேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதாதிகளால்) த்வதீயபக்ஷத்தில் ஆதல்என்றது சிலவிடத்தில் ஸாம்யம்போல் ஸாம்யஸ்வரூபமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கி என்கிறவிடத்தில் ஸர்வவிஶேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாதிகளால்) அரியைவணங்கிஎன் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயிதாதிகளால்) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வராலுமென்று) த்ருதீயபக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதிகளால்) ஸர்வப்ராப்யதயாஎன்றது- அதில்ஸமஸ்தம்சொன்னபடி. “ஸேஷஜம்ஸஹ ஸர்வப்ராப்தி ரேகாஸாத்விகீஸதா” என்கிறதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபிக்கிறதாகையாலே மருந்துஶப்தத்திலே ப்ராப்யத்வம்ஸம்பவிக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையோடேகூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்ய- மருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இதனால்கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்று ஸர்வஸாக்ஷியத்வஸ்வ- ஜ்ஞாநஸம்பவம் ப்ரஸக்தமானவாறே ஸ்வீக்ருதிமயத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஸ்தரணை கொண்டாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. *

ஸ— கொள்க- கொள்ளுகைக்கு, ருசிக்கைக்கு, யதாவஸ்ஜ்ஞாதஸம்என்றபடி. அரும்- அருமையான, ஸர்வ ஸ்யமானஎன்றபடி. பொருள்- ஸர்வத்தை, ஸர்வஸாக்ஷியதாத்ம்யத்தையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்த துகளாயிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வேத- வேதங்களாகிற, அரும்பொ ருள்நூல்களாதலென்றதைப்பது. அருமையான பொருளையுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள்- ஸர்வம், நூல்- ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது ஸமுச்சயார்த்தகம், இது மேல்சொல்லப்புகுகிற ஜ்ஞானிகளோடு வேதங் களுக்குஸமுச்சயம், ஸகலஸாதனஸ்வரூபப்ரயோஜனமான ஸர்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்த ஶாஸ்த்ரங்களுமென்று ஸமுச்சயம், அறிந்தன- ஸர்வஸாக்ஷியை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல்ஶப் தத்தை ஸமுச்சயித்து அறிந்தனரெல்லாமாதல்என்று ஸமயிப்பது. ஸம்யக்ஜ்ஞானிகளான ஸ்ரீவால்மீகிபராஶ ராவ்யாஸாதிகளான ஸகலமஹர்ஷிகளும்என்றபடி. அரியைவணங்கி- ஹரியைஸேவித்து, ஸர்வேஶ் வரனை அவன்பக்கலிலே ஸக்தராயென்றபடி. நோய்கள்- வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிகதுக்கங்களையெ ன்றபடி. அறுக்கும்- ஸேதிக்கத்தக்கதான, மருந்து- ஔஷதமாக, அறிந்தனர்- அறிந்தார்கள் ‹‹ஸேஷ- ஜம்ஸஹஸர்வப்ராப்தி” என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவர்த்தகனும் ஸர்வப்ராப்யனும் அ றிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை பராமர்சிப்பது, அப்படிப்பட்டவனை நாம்அறியப்பெற்றோம், இதென்ன! ஆஶ்சர்யமென்றபடி.

மூ—மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று* பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்* கருந்தேவனெம்மான்கண்ணன் விண்ணுலகந்* தருந்தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே* ||௪||

ஆ—வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிஸ்ஸந்தேஹமாக உள்ளபடியே யறியப்பெற்றேனென்றுமாம். ||௧||

(மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள்போகத்துக்கு ஸாதகனானவனேயென்று பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்துபிறந்தருளி ஸுஶீலனாய்த் தன்னையாஶ்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும்ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம்பெற்றோம் இனிபவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் என்னெஞ்சேயென்கிறார். ||௪||

(மனமே) ஸர்வேஶ்வரனைத்தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதேகிடாய்நெஞ்சமே,

இ— ஸ்வாதந்த்ரத்துக்கிந்தயோஜனையிற்சொன்ன ப்ரஸங்கத்தில்காட்டில் ப்ரபலப்ரஸங்கத்தை விஶிஷ்டமென்றுகருத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களாலுமித்யாதியால்) அறியவொண்ணாதவனையென்றது- த்விதீயவாதத்தில் அறிந்தனஸப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும்பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தராஸ்த்தில அறிந்தனரென்கிறத்தோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவாப்திபேதஶ்ருதை. ||௩||

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமவாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகந்தரும்தேவனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது அஸ்மதாதிகளுக்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்ஶ்லேஷ ஜ்ஞாநஜத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாகையாலே இப்பாட்டிலே தம்மநஸ்ஸை அதிலே ஸாவதானமாக்குகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ||௪||

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

த்ருதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்) இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடொப்பாரித்யாதியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிற

த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்வாபதேஶம்.

ரா— அரும்பொருளாதல்- உதயோஜ்ஞாதாத்ஸாத்யமல்லாத பொருளானமையை, ஆதலென்றது ஸாவதாவித்ருத்யமாய் பொருளாதலென்றது பொருளானமையென்றபடி. அறிந்தன- அறிந்ததுகள், "யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" என்றதிறே; அரிவையணங்கி- ஹரியையேஸவித்து, தவிநுதிப்ரதாரயென்றபடி. நோய்களறுக்குமருந்து- ஸர்வேஶ்வரனையே ஸம்ஸாரதாபஹேஷஜனாக, அறிந்தனரெல்லாம்- அறிந்தவரான ஸகேஸ்ஸஹஷிகளும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர்- ஸ்வதம், இப்படி ப்ரஹ்மவதநாக வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம்அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியையோடேயந்வயம். ||௧||

நங்கள்- எங்களுடைய, போகமகிழ்ச்சிக்கு- போகாநுபூத்திற்கு, மகிழ்ச்சி- ஆநந்தம். ஆநந்தாவாப்தி ஸிஹாஸநாதத்திற்கென்றபடி. மருந்தேயென்று- விஶேஷமிபோலே ஸாதகனானவனே யென்று, பெருந்தேவர்- உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்- ஸங்கங்கள், பிதற்றும்பிரான்- அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனான, பிதற்றுகை- அக்ரமமாகச்சொல்லுகை. கருந்தேவன்- நீலவர்ணனைக்கொண்டு ஜோதிஸ்ஸனை, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, எம்மான்- அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸுலபனை, விண்ணுலகந்தரும்தேவனை- பரமபதத்தைத்தருளும் ஸ்வபாவனானதேவனை, மனமே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, சோரேல் கண்டாய்- விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது தாத்பர்யம். ||௪||

மூ — மனமேபுன்னை வல்வினையேனிரந்து* கனமேசொல்லினேனிது சோரேல்கண்டாய்* புனமேவியபூந்தண் டுழாயலங்க* லினமேதுமிலானை யடைவதுமே* ||௫||

அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்* மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே* கடைவதுங்கடலுளமு தமென்மன* முடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே* ||௬||

ஆ — உனக்கடியேனாயிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ||௫||

(அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லிமுடிப்பதற்குமுன்னே அவனுடையசெய ல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்று தம்முடைய

இ — தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) "பின்னையும்" இத்யாதியால் கீழ்ச்சொன்னதையே அநுவாதிப்பதாலே த்ருடீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை. ||௫||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தாத்பர்யவாக்யத்தில் அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்த்தாம் பண்ணின உபதேசம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சையுகக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. வா க்யார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சானதித்யாதியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது- ஸாஹஸமாய்க்கொண்டு பஹுமாநமாகப் ப்ரவஹித்துப் பின்பு ஒருவராலும்மீட்கவுமொண்ணாதே தானும்

ஶ — புனமேவிய- புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்- க்ஷேத்ரம். மேவுகை- ஆதரிக்கை, க்ஷேத்ரத் திலே நன்றாகவளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம்- தர்சநீயமான, தண்- சீதளமான, துழாயலங் கல்- திருத்துழாய்மாலையை யுடையவனான, அலங்கல்- மாலை, இனமேதுமிலானை- உபமானமொன்று மில்லாத வனை, இனம்- உபமானம், ஸௌந்தர்யத்தில் நிஸ்ஸமனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாவேஷி. நிரந்தரமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் உகாரம் 'கிமு' அபிச' என்னு மாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்கு ஸமுச்சயார்த்தமாயிருக்கிறது. இதைச்சொல்லினே னென்கி றதோடேயாதல் இரந்து என்கிறதோடேயாதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடையமனஸ்ஸே, இது- இந்த அர்த்தத்தை, நிரந்தரமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல்கண்டாய்- விடாதேகிடாய், உன்னை- ஸமவிஷயத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸமவிஷயத்தில் ஸ்வதந் த்ரமான உன்னையும் அநுசரித்துச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந் து- ப்ரார்த்தித்து, கனமே- த்ருடமாகவே, சொல்லினேன்- சொன்னேன். ||௫||

அடைவதும்- தனக்குப்ரத்யக்ஷமாக ஸம்ச்லேஷிப்பதும், பரத்வப்ரத்யக்ஷனிர்தேசம். அணி- ஆபரணங்களாலே, ஆர்- பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள்- ஸர்வாபரணபூர்ணையாய் நித்யாநபாயிநியா ன பெரியபிராட்டியார்திருத்தோளே, தோளழகிலே உறைப் மற்றொருதிவ்யாவயவங்களுக்கும் காணமாட் டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்றுகருத்து. மிடைவதும்- நிரந்தரமாகச்செய்தருளுவதும், மி டைதல்- நிரந்தரமாகச்செய்கை, அசுரர்க்கு- அஸுரர்களுக்கு, வெம்போர்களே- உக்ரங்களானயுத்தங்க ளே, வெம்என்று உக்ரம், போர்- யுத்தம், அவன்செய்தருளுவதும் "ஹதாஸ்ரம்வரிஷ்வஜே" என்கிறபடி யே அவள்திருத்தோள்களை உத்தேசித்தாம் ஸம்ச்லேஷம்பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆச்ரிதஜநஸம்ரக்ஷ ணார்த்தமான ஸம்ஹாரயுத்தங்களே யென்றபடி. கடைவதும்- மதநம்பண்ணுவதும், கடலுள்- ஸமுத் த்ரத்தில், அமுதம்- அம்ருதம், அவன்மதநம்பண்ணுவதும் 'ஸ்ரீ தடாகரதென்னை ஸகலஸுரஸம்பாரோ ஸம்ரம்பமதமபயோதிக்கமத்தராயிதாயைகி | ப்ரஷ்ட்வ்யாதராவபக்தஸ்ரீப்ராதோஷாஸ்ஸ்ரீ ஸ்ரீதகரதாஸ பாஷ்ஷினுதீவம் ஸ்ரீகேவ" என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிசேஷம்பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீ ராணவத்தில் அம்ருதத்தையென்றபடி. என்மனம்- என்னுடையமநஸ்ஸானது, ஒருங்காக, ஏகாக்ரமாக, விச்சேதமின்றிக்கேயென்றபடி. உடைவதும்- ப்ரேமப்ரவாஹத்தாலே ப்ரஶிதிலமாவதும், அவற்கே- அ ந்தவிசேஷங்களையுடையவனான பரமேச்வரனுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவேயென் றபடி. ஸ்வயாரணத்தால் மற்றொருவர் அபிமதங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லையென்றபடி. அவன் ஸ்வ-

மூ— ஆகஞ்சேர் நரசிங்கமதாகி ஓராகம் வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை* மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கென்மனம்*
ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே* ॥௭॥

ஆ— நெஞ்சைப்புகழுகிறார். ॥௬॥
(ஆகஞ்சேர்) இந்தரூபத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் ஸம்ஶ்லேஷங்களைச் செய்தருளின அவன்தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலே சென்று காணவேணுமென்றாசைப்படாநின்றது, அதுவோ அதி[illegible]யாகாநின்றது, என்னெஞ்சைக்கொண்டென்செய்வேனென்று நோகுகிறார். ॥௭॥

இ— மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெறறேனென்றபடி. ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு *

ஸம்ஶ்லேஷானந்தரமும் கீழேசொன்னதை அநுபவிக்கிறார் (இந்தரூபத்தை அநுபவித்தென்று), இதுக்கு ஆசைப்படாநின்றது என்கிறத்தோடே அந்வயம். இத்தால தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டிலபிறந்த ஆஸக்தி முதிர்ந்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகை. பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிருக்கிறவித்யாதியால்) அதில் மாகவென்கிறவிடத்தில மாஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவோவித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் ஸங்கிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண்டித்யாதியால்) ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு *

தம்முடைய நெஞ்சுக்கு ஸகலவிஷயத்திலபிறந்த ப்ராவண்யாதிஶயத்தை அருளிச்செய்யாநின்றவரிப் பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்று சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன [illegible]

ஸ— ப்ரகாரத்தாலு மாஸக்திபண்ணுவதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே என்நெஞ்சு மிகவும் ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தவாஸுதேவன் பக்கலிலேயே, இவையிரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில இலலையென்று நாலுவகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது, அவன்பிராட்டிபக்கல எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும் அப்படி என் மனம் வாஸுதேவன்பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ॥௬॥

ஆகம்சேர்- ஒருஶரீரத்திலேசேர்ந்திருக்கிற, ஆகம்- ஶரீரம், நரசிங்கம்- நரத்தையும் ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸாவயவமொருநிர்தேஶம். நரத்வஸிம்ஹத்வங்களையுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி- அந்தவஸ்துவாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷணவஸ்துவாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேஶித்தது. ஓராகம்- ஒருஶரீரத்தை, ஸர்வலோகோபத்ரவகாரியான ஹிரண்யாஸுரதேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்- வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸமமானவாயுதத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான்- விதாரணம்பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டவிக்ரஹமுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. உறை- வஸியாநிற்கிறவிடமான, மாகம்- ஆகாஶமான, மா- மஹத்தான, கம்- ஆகாஶம், பரமவ்யோமஶப்தவாச்யமாய் பரமே வ்யோமந்னென்று ஶ்ருதிகளாலே ஓதப்பட்டதானவென்றபடி. வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு- காண்கைக்கு, என்மனம்- என்னுடைய நெஞ்சானது, இராப்பகலின்றி- அஹோராத்ரவிபாகமின்றிக்கே, ஏகம்- ஏகப்ரகாரமாக, ராத்ரி ஒருகாலமும் பகலொருகாலமுமாயிருக்குமிறே நாட்டார்க்கு, என்னெஞ்சுக்கெப்போதுமிதுவேகாலமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்- சிந்தியாநிற்கும், இதனிலவஶமான நெஞ்சைக் கொண்டு நானென்னசெய்யக்கடவேனென்று நோகுறபடி. ॥௭॥

இருவினையும், புண்யபாபரூபங்களான அவித்யாகர்மங்களையும், இன்றிப்போக- இல்லாமல் நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படியென்கை. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வானென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒன்றி- ஸம்ஶ்லேஷித்து, [illegible] என்றபடி. ஆக்கை- புகாவண்ணம்- ஶரீரங்களிலே ப்ரவேஶியாதபடி, இந்தச்சேதநர் ஸம்ஸாரபந்தங்களை யடையாதபடியென்கை, உய்யக்கொள்வான்- உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கிச்சையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற- ஸர்வாப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டு நின்றருளுகிறஸ்தலமான, வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது- ஸர்வஸுலபமாக

மூ—இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்* தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்கொள்வா* னின்றவேங்கடநீணிலத் துள்ளது* சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே* ॥௮॥

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்* டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலிற்* பழுதில்தொல்புகழ்பாம்பணை ப்பள்ளியாய்த்* தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே* ॥௯॥

ஆ—(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத் திருநாட்டிலேபோகவேணுமோ, இங்கே அணித்தாகத் திருமலையிலேயன்றோ அவன்நின்றருளுகிறதென்னில்? அததால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்றடிமைசெய்வார் அயர் வறுமமரர்களல்லரோவென்கிறார். ॥௮॥

(தொழுது) உமக்குத்தானங்கேசென் றடிமைசெய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாண குணவிஶிஷ்ட ஶேஷிஶேஷாஸந ஶராஸப்ரபாவ ஶிவப்ரமாஷர்களாலே வஸிவஸிதவ்யாபாரமுடைய னான உன்திருவடிமலர்களிலே க்ருதஜ்ஞவேகந்த்தனா நானடிமைசெய்கைக்கு அர்ஹனல்லேனென்கிறார். ॥௯॥

(தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே அவன் திருவடிகளி லடிமைசெய்கையில்

இ—ழிக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக- ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிறவிடத்தில் அதிஶயதாமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (அத்தாலென்னெனக்கென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குச் சென்றித்யாதியால்) ॥௮॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக்கநர்ஹரென்றென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தையே தழுவுமாறித்யாதியாலே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானஞ்ஜயன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உமக்குத்தானித்யாதியால்) தாம் அநர்ஹரென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே மஹார்த்தமாயிருக் கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறாரென்றதாயிற்று. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) ஶேஷியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஶேஷாஸநாதி க்ரஹணம். விஶேஷணார்த்தினஸர்த்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (வஸிவஸிதேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞமித்யாதியால்) ॥௯॥

✻பத்தாம்பாட்டு.✻

இப்படிதாம் அநர்ஹரென்றநுஸந்தித்தால் வாசிகவைகல்யம்பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில் அவனைஸ்தோத்ரிக்கை அஸம்பாவிதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்),

---

மூ—ஸந்நிதியிலே இராநின்றது, நீட்சி- உச்சமாய் ஸௌலப்யத்தைக்காட்டுகிறது, திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸௌலப்யமானஸந்நிதியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக்கென்ன ப்ரயோஜநமென்றுகருத்து. சென்று- அத்திருமலையிலேபோய், கைதொழுவார்கள்- கைங்கர்யஞ்செய்தருளுவார், தேவர்கள்- நித்யஸூரி களன்றோ, ஆதலாலவ்விடத்துக்கு நாமாரென்றபடி. ॥௮॥

பழுதில்- பழுதில்லாத, பழுது- ஹேயம், ஹேயப்ரத்யநீகமானதென்றபடி. தொல்- அநாதியான, புகழ்- கல்யாணகுணங்களையுடையவனே, பாம்பு- ஶேஷனாகிற, அணை- ஶய்யையில், பள்ளியாய், கண் வளர்த்தியையுடையவனே? பள்ளி- ஶயநக்ரியை, பள்ளியையுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம் போதநம், மாமலர்- உத்தமபுஷ்பங்களையும், ஸௌரப்யமான வஸ்த்ராதிபுஷ்பங்களையு மென்றபடி, நீர்- அர்க்யபாத்யாதிஜலங்களையும், சுடர்- தீபாதிதேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம்- தூபத்தையும், கொண்டு- எடுத்துக்கொ ண்டு, தொழுது- ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப்பண்ணியென்றபடி. எழுதுமென்னுமிது- எழுவோமென் றிவ்வித, கைங்கர்யஸஹஜநிதர்ஶநத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பாரோமென்கிறதிதென்றபடி. மிகை— அதிகா ரம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிநிவிஷ்டர் ஶேஷஶேஷாஸநாதிகளாக அவஸ்த்ரருளரென்றபடி. ஆத லில்- இப்படி ஸம்பாதக்ருதிவ்யாபாரர்கள் உனக்கடிமைசெய்கையாலே, உனதாள்களை- உன்னுடை ய திருவடிகளை, தழுவுமாறு- விஶிஷ்டம்பண்ணும்ப்ரகாரத்தை, ஆறு- ப்ரகாரம், கைங்கர்யம்பண் ணும்ப்ரகாரத்தையென்றபடி. அறியேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக்கடிமைசெய்கைக்கு அநர்ஹனே னென்றபடி. ॥௯॥

மூ— தாளதாமரையானுனதுந்தியான்* வாள்கொணீள்மழுவாளியுன்னாகத்தான்* ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்* நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே* ॥௰॥

சீலமெல்லையிலானடிமேலணி* கோலநீள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்* மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத் தினின்* பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே* ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம். ॥௧௧॥

ஆ— நமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம்போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யகுணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ॥௰॥

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழிப்பாடே ஒருஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்தமேறுகை ஸுலபமென்றென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— இப்படி ஸௌசீல்யகுணத்தையநுபவித்து உபஸம்ஹரிக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, ॥௰॥

நிகமனம்.

திருவணிகலம்- திருவாபரணம், பத்தினின்பாலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியோடி த்ருஷ்டியால்) பான்மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுலபமென்றென்று) ॥௧௧॥

ஈ— தாளதாமரையான்- தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள்- நாளம், அப்போது வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான்பிறக்கைக்கு ஒருஸரஸ்ஸும் ஒருகிழங்குமின்றிக்கே நாபீஸரோருஹமான நாபீபத்மத்தை ஆஸநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவனென்றபடி. இப்படி ப்ரயோஜனுப் ஸ்ருஷ்ட்யதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உனதுந்தியான்- உன்னுடைய நாபியிலேயிருக்கிறவன், வாள்கொள்- காந்தியையுடைத்தான, வாள்- காந்தி, தேஜிஷ்டமானவென்றபடி. நீள்- தீர்க்கமான, மழுவாளி- மழுவைஆளுமவன், மழு- பரஶு, ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி பரஶுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்- உன்னுடைய திருமேனியிலேயிருக்கிறவன், ஆகம்- ஶரீரம், "பஶ்யைகாதஶமேருத்ராந் தக்ஷிணம்பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந்" என்கிறபடியே உன் திருமேனியில் தக்ஷிணபார்ஶ்வஸ்த்தனென்றபடி. ஆளராய்- தாஸபூதராய், தொழுவாரும்- ஸேவிக்கிறவர்களும், அடிமைசெய்கிறவர்களுமென்றபடி. ஸ்வஸ்வம் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்கள்மாத்ரமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்- அமரத்வம்ஸமமாகப்பெற்றிருக்கிற இந்த்ராதிதேவர்கள், உனசீலம்- இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரதாநாதிகாரிகளான ப்ரஹ்மாதிகளோடும் நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷாவஸிதனான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும்- ஸர்வகாலமும்கூடினாலும், என்புகழ்கோ- எதுவாகஸ்தோத்ரக்கடவேன், காலமெல்லாம்கூடினாலு மின்னபடியென்று என்னால் சொல்லமுடியாதென்றபடி. ॥௰॥

சீலம்- ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான்- அவதியில்லாமலிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல்- திருவடிகளிலே, அணி- அலங்காரமாயிருக்கிற, இது பத்துக்குவிஶேஷணம், கோலநீள்- ஸௌந்தர்யவிஶாலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், அதிரமணீயமானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை- ஸூக்திஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தினின்பாலர்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களின் ஸம்பந்திகள், பால்- ஸம்பந்தம், பாலிலேயிருக்குமவர் பாலர், 'தெரித்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணபடநதாரண ஜபநாதிகளாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்தமேறுதல்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆரோஹிக்கையாவது, பான்மை- ஸ்வபாவம், புத்ரனுக்குப் பித்ருதநம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஃப்ராப்தமத்தனைபோக்கி ஸுலபமென்றென்றபடி. 'மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்' என்று தாம் ஆஶம்ஸித்ததை யித்திருவாய்மொழிஸம்பந்தத்தாலே தம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப்பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வப்ராப்யமாய் வருமென்றுகருத்து. ॥௧௧॥

* ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே நமஸ்ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: *

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(ஆயிரம்.)

ஏகஸ்ஸ்ரீநாதஸ்ஸ்ரஷ்டா ஸ்வயமகிலஜகத்ஸம்ஹர்த்தா ஹரிஸ்ஸ
தாதா நாகஸ்ய ஹேயப்ரதிபட: வடபத்ரஶாயீ ஸஸ்ரீவத்ஸ: ।
ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகஸ்ஸர்வஸ்ஸுத்ருஷ்டிமிர்கிரிகேவல நாதஸ்ஸதா
ஸ்ரீஸஹ் ஸேநாபதிர் நாதஸ்ஸுகயதி பதமேவ திருவாய்மொழி ஸ்ரீ: மஹா ஸ்ரீதரோ ॥௧௦௫॥

(ஏகஸ்ஸ்ரீநாதஸ்ஸ்ரஷ்டா) பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன்- ஸகலஸ்வலக்ஷணவிஶிஷ்ட ஸ்வாமித்வாதிகங்களாய் ஒரொன்றுதானே ஸஹஸ்ரகாரமாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான அநேகம்திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (ஜகதுத்பவஸ்தித்யந்தஹேது:) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்- லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஹரிஸ்ஸ) அரியைவணங்கியறிந்தனர்- ஆஶ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (தாதா நாகஸ்ய) விண்ணுலகம்தரும் தேவனை- பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (×ஹேயப்ரதிபட:) புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கலிக்ருதி- ஹேயப்ரதிபட கல்யாணைகதாநமாக நிரவத்யனாயிருக்கையாலும், (வடபத்ரஶயன ஸஸ்ரீவத்ஸ:) அடைவதுமணிபார் மலர்மங்கைதோள்- தன்னோடேபிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும், ஸகல ஸ்ரீகளையும் வக்ஷஸ்ஸ்தலமாக வுடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரியபிராட்டியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுதிருவுள்ளம். (ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகஸ்ஸர்வஸ்ஸ) ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியிருக்கிர- நரஸிம்ஹரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனைஸம்ஹரித்து பக்தரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ஆஹ்லாதத்தைப்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸுத்ருஷ்டிமிர்கிரிகேவல நாதஸ்ஸதா:) உய்யக்கொள்வான்னின்றவேங்கடம்- ஸர்வஸுலபனாகத் திருமலையிலேநின்றருளுகையாலும், ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶத்தாலே மேலிற்பாட்டில் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணையென்றுசொன்ன ஶேஷஶாயித்வம் ஸம்ஸூசிதம். (ஸ்ரீஸஹ் ஸேநாபதிர் நாதஸ்) தாளதாமரையானுனதுந்தியானிக்ருதி- ப்ரஹ்மாதிகளுக்குந் தன்திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமகனாக ‘ஓராயிரம்” என்கிறப்ரகரணத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார். ॥௧௦௫॥

*வடபத்ரஶயனஸ்ஸ” என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

× இனமேதுமிலானை- ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம்- ஹேயம், என்று ஸ்ரீபெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

*

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மைபார்கருங்கண்ணி) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீல்யாநுஸந்தானத்தாலே நிர்வ்ருத்தராய்

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படியவனுடைய ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தானத்தாலே ஸந்துஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வார் தேவ ஹ்ருதயத்தைப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ‘காணக்கருதுமென் கண்ணே’ ‘கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்ச’ மிக்ருதியாலே கண்ணோடே தம்முடையநெஞ்சு மனையாசைப்படாநிற்கிறதென்று அலற்றுகை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிக்ருதியால்) ஸாக்ஷாத்காரணராகையாலே ஜ்ஞாநமும் கலங்கிப்போயிற்றென்றுகருத்து. *

மூ— மைபார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்* செய்யாள் திருமார்பினில்சேர் திருமாலே* வெய்யசுடராழிசுரிசங்கமேந்தும்* கையா உன்னைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே* ||க||

ஆ— தத்தநாஹவத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய் அதுகையாராமையாலே தாமவஸந்நராய் ஸகலகரணங்களுமழிந்த ஆழ்வார் ஸ்ரீகடாக்ஷஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவிக்ரஹனாய், அத்புதனாய், ஸர்வகந்திஸ்ர்யாய விஷாதிஷ்டகரான வுன்னழகை என்கண்ணானது காணவாசைப்படாநின்றதென்கிறார். |கூ|

(கண்ணே) என்னெஞ்சமுன்னைக் காணவாசைப்படாநின்றது ப்ரஹ்மாத்யாதிகளுக்கும் காணவரிதா

முதற்பாட்டு.

இ— வக்தவ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்ர்யாதியால்) அதில் கடாக்ஷமும் "மையார்கருங்கண்ணி' என்கிற விஶேஷணத்துக்கும் ஸம்ஶ்லேஷமும் 'மார்பினிற்சேர்' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக. கடாக்ஷஸம்ஶ்லேஷஶ்ரீதிஹ்ஸ: தத்புருஷனென்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ||க||

இரண்டாம்பாட்டு

உன்னையித்யாதியாக வக்தவ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஆஶயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப்படாநின்றதென்றவிப்பாட்டிலென்னெஞ்சமாசைப்படாநின்றதென்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிக

மூ— மையார்- அஞ்ஜநத்தாலேவர்ணமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ருத்தகமானவென்றபடி. கருங்கண்ணி- 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகநைல்யாதிஶயஶாலியான திருக்கண்களையுடையவளான, 'ஸ்ரீநேத்ராஸ்ய ஸ்ரீஸதேவீவிஶ்யாஷ்ட ஸ்வபாவாந: ...பக்ஷ: காஶ்மீரகே கடாக்ஷா:' என்னும்படி அவன்திருமேனிக்கு நைல்யாதிஶயாயகமாம்படி யதிநீலங்களான திருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி. கமலமலர்மேல்- தாமரைப்பூவின் மேலிருக்கிறவளான, செய்யாள்- சிவந்ததிறத்தையுடையவளான, ஜாதவேதஸ்ஸாதிஶாயியான ஸ்ரீயானவளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேஶியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்று ஸ்வரூபநிர்தேஶித்தது அந்தப்பூவினுடைய ஸௌரப்யாதிஸாரமான ஸம்க்ஷிதமான காந்தியானதொருபெண்ணாய் வடிவெடுத்ததென்னும்படி விலக்ஷண ஸௌந்தர்யஶாலினியாகையால் ஸர்வாதிஶாயியென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக. திருமார்பினில்- ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்- சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்றதே சேரும்படியென்றதால விரகமும் விஶ்லேஷித்திருந்து சேர்ந்தக்ஷணம்போலே தோற்றுகிறதிவளுக்கு ஸக்ஷணமுமென்றுகருத்து. இப்படி ஸம்ஶ்லேஷஶாலினியான ஸ்ரீயும் அஶிநவவாஸத்திலபோலே க்ஷணே க்ஷணே தர்ஶநீயமாம்படியான திருமார்பில் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனானவென்றபடி. திருமாலே- ஸ்ரீய:பதியானவனே, மார்பிற்சேரென்றுபோலே இங்கொருவிக்ரஹவயவத்தை நிர்தேஶியாதே திருமாலேயென்கையாலே அவளுடைய ஸம்ஶ்லேஷம் ஸர்வாவயவங்களிலுமிவனைப் வ்யாப்தனாயிருக்குமென்றுகருத்து. வெய்யாம்- வெய்யாலேயார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று உஷ்ணம், உங்களிருவருடைய சேர்த்தியழகில் த்ருஷ்டிதோஷநிவாரணார்த்தமாக ஸந்நிதியைக்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தையுடைத்தானவென்றபடி. சுடராழி- தேஜஸ்ஸாலியான திருவாழியையும், சுடர்- ப்ரபை, ஶாகவாயித்யாதிஸூக்தம். உங்களிருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்கள நீராஜநம்போலே ஶோபாதிஶயகரமாம்படி ஸாவயவமான ஸ்ரீஸுதர்ஶநத்தையுமென்றபடி. சுரிசங்கம்- வளைவையுடைத்தான ஶங்கத்தையும், சுரி- வளைவு. வக்தவ்யஸூக்தம். உபநீயமாநிவஶாஶாலியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமென்றபடி. ஏந்துங்கையா- தரியாநிற்கிற திருக்கைகளையுடையவனே, சங்கமுடையாயென்னாதே சங்கமேந்துங்கையா என்கையாலே அவனிவனுக்கு ஶோபாதிஶயமாகைக்காக ஆபரணங்களைத் தரிப்பாப்போலே இவனுமவளுக்கு ஶோபாதிஶயமாகைக்காக வழகியதான திருக்கைகளிலே திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்திருக்குமென்றுகருத்து. உன்னை- இப்படி 'ஶங்கசக்ரகதாபாணி: ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:' என்கிற ஸம்பந்நமான வடிவையுடையவனான வுன்னை, என்கண்- என்னுடைய கண்ணானது, காணக்கருதும்- காணுகைக்கு ஆசைப்படாநின்றது.

- ||க||

மூ—கண்ணே வுன்னைக்காணக் கருதியென்னெஞ்சம்* எண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்றியம்பும்* விண்ணோர்
முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை* நணுகித்தொழுதேயென்னான்று நானழைப்பனே* ||௨||
அழைக்கிறவடி நாயேனுப்கூழைவாலாற்* குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்*

ஆ— பிரக்கச்செய்தே எனக்கு த்ருஷ்டிமத்தனுமிருந்த வுன்னைப்பெறுதற்கேற்றனக்குச்செல்லாமையாலே
யுன்னைக்காணத்தொழியில் தரியேனென்று நான்கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ||௨||

(அழைக்கின்ற) என்னுடையநெஞ்சானது தன்னுடைய வ்யாம்ருத்திகையையும் ஸாத்மிகத்வத்
தையும்பாராதே தன்னுடைய ஸாபலத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை, இப்படி என்னு
டைய ஸர்வகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே பேசாதிருந்த ஒருகையாலே உபாய ஸாதநராயவளுராயி

இ—ளிதாதிபால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாதிபால்) த்ருஷ்டிமத்தனு
மென்றது- எனக்கு ஸர்வகார்யநிர்வாஹகனுப் உபகாரணம்போலே விஷயனுமென்றபடி. நணுகித்தொ
ழுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பெறுபயிதாதிபால்) நானழைப்பனென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்கிடந்திதாதிபால்) ||௨||

✻ மூன்றாம்பாட்டு ✻

நாய்கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோலென்று நாய்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (தன்னுடையவிதாதி ஸாபலத்தாலென்னுமளவாலே) அதில ஸாத்மிகத்வத்தையுமென்றது-
கூழைவாலாலென்றதுக் கவிப்ராயஞ்சொன்னபடி. குழையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆ
சைப்பட்டிதாதி) ஸர்வகார்யத்துக்கெல்லா மஹிஷ்டதாமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதாதிபால்)
இருந்தநருகையாலேயென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றேனென்கிறத்தோடே யந்வயம். இதுவேபாட்டுக்கு ஸங்கதியு

ப— கண்ணே- எனக்குக்கண்போலே ஜீவனஹேதுவாயநமாய் உபகாரணவஸ்துவையனுப் அவிநாஸிதக
ரோஸவனுப் நிரதிஶயவஸ்துவனுப் ஹிதனன்றென்றுசொல்லும்படியாய் இவையித்தனையும் ஸஹஜமாக
வுடையவனே, உன்னை- நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாகவநுபவிக்க, கருதி- அபி
ஸந்திபண்ணி, ஆசைப்பட்டென்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னிலும்வ்யக்தமான வென்னுடையமநஸ்ஸானது,
எண்கொண்டசிந்தையதாயே என்று ஏகாரத்தை மேலேசேர்ப்பது, எண்கொண்ட- ஸம்பத்தையஜயித்த
தான, எண்- ஸம்பத்து, கொள்ளுகை ஜயிக்கை, ஸம்பத்தை யதிக்ரமித்ததானவென்றபடி. அஸம்பத்
யங்களானவென்கை. சிந்தையதாயே- விஷயங்களையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸர்வகாலமு
டையதாயென்றபடி. நின்று- ஸ்திரமாய், விஷ்லேஷமின்றிக்கேயென்றபடி. இயம்பும்- கூப்பிடாநிற்கும், கூ
க்குரலங்களை யுண்டாக்காநிற்குமென்றபடி. விண்ணோர்முனிவர்க்கு- ஸூரிகளான ஸ்ருஷ்டிஸேநாதிகளி
லிருக்கும் வ்யாஸாதிகளுக்கும் மநநஶீலரான ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்பரியா
யை- காண்கையிலருமையானவுன்னை, காண்பு- காண்கை, அரியாயென்கிறஶப்தத்தாலே அவிஶேஷணச்சொ
ல்லும்போது அரியாயென்றுரூபமாயிருக்கும், நான்- அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநவ்ருத்திகரமான விலக்ஷ
ணவேஷமும் இந்நிலமின்றிக்கே அத்யல்பஞனானநான், நண்ணு- கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாக
க்காணுமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபாசனுகேனென்று, க்லேஶந்தீர்ந்து யபித்திருக்கமாட்டேனென்
றுஎன்றபடி. அழைப்பன்- கூக்குரலம்பண்ணுகின்றேன். ||௨||

அழைக்கின்ற- கூக்குரலம்பண்ணுகின்றவனும், அடிநாயேன்- அடியனுனநாயேன், அநர்ஹனாப்
டி நிக்ருஷ்டஸ்தனுப கிட்டவரிலுனக்கவத்ராவஹமாம்படி யத்யுந்தநிஷ்டனுமிருப்பேனுன வென்றபடி.
என்- என்னுடைய, உள்ளம்- மநஸ்ஸானது, நாய்- நாயானது, கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல- தன்
னுடைய கூழைவாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை- ஸாத்மிகவ்யஞ்ஜகமான க்ருபணசேஷ்டை,
கூழையானவாலென்கைபாலே பிதுக்கு ஸாத்மிகவ்யஞ்ஜநத்தில் ஸாபலவிக்ஷேபஞ்சொல்லுகிறது, நாயானது தன்
னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸாத்மிகத்தைத்யஞ்ஜிப்பது. அது கூழையானுல் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியா
திறே. இத்தால் த்ருஷ்டாந்திகத்தில் ஸாத்மிகத்வம் ஸ்பஷ்டம், நாயானது ஸாத்மிகத்தை
விட்டுச்சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்ஸேவத்தைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்து ஸாத்மிக
வ்யஞ்ஜநமும் க்ருபணவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப்போலே யென்றபடி. குழையும்- நெகிழ்ப்பாநிற்கிறது,

மூ—மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்* பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே* ।ரு॥

உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கட்* பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்னெஞ்சம்* மறுகல்செய்

யும்வானவர்தானவர்க்கென்று* மறிவதரிய வரியாயவம்மானே* ।ச॥

அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப்* பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை*

ஆ— ருப்பாரை ரக்ஷிக்கக்கடவதான வுன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்திலும் நானகப்பட்டேனோ வென்றஞ்சாநின்றேனென்கிறார். ॥ரு॥

(உறுவது) நீ ஆஸ்ரிதஸுலபனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக்கரியையாயிருக்கையாலே எனக்கு அரியையா யிருக்கில் செய்வதென்னென்று என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ॥ச॥

(அரியாய) உம்முடைய வபேக்ஷிதந்தானென்னென்ன? ஸம்ஸாரிகளான ப்ரஹ்மாவுக்கும்காரணபூதனா

இ—மாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்வேந்த்யால) சரீரபாதத்துக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாவியால்) ।ரு॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

அரியாயவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலருக்கித்யாதியால்) இத்தால் நாம் ஆஸ்ரிதஸுலபனாயிருக்க நீரிப்படி பயத்தாலே கலங்குவானேனென்ன வதுக்குத்தரமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம மதிஸந்திகை. நின்கட்பெறுவதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால்) ।ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இரண்டாம்பாட்டில் ஸர்வஸ்வாமித்வத்திலேசொன்ன ஸம்பந்தத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே யிப்பாட்டு ஸாமாந்யபுனருக்தியன்றேயென்ன வதனிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய வித்யாதியால்) கீழ்பாட்டிலே பெறுவதெதுகொலென்று ஸாதரமாக சொன்னவாறே, உம்முடைய வபேக்ஷிதந்தானேதென்று ஶங்கைபிறக்கவதுக்

ஶ—அன்று- அந்தகாலத்திலே, இந்திரன் க்ரோதனாய் ஸம்வர்த்தகமேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு- அந்தமேகவர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து- பர்வதத்தையெடுத்து, ஆநிரை- கோபஜாதிகளை, ஆவென்று கோவுக்குப்பேர், ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவுமறியாத பஶுக்களையென்றபடி. காத்தாய்- ரக்ஷித்தருளினவனே, அருள்- நைஸர்க்கிகமான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று- தப்பாநின்றதென்று, இப்படி ஸர்வஸாதாரணஸ்வபாவமான வுன்னுடைய க்ருபையானதென்னை கடாக்ஷியாதே விடப்பாராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்- கலங்காநின்றேன், பேது- மோஹம், உறுகை- அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றேனென்றபடி. ॥ரு॥

வானவர்தானவர்க்கு- தேவதாநவர்களுக்கு, என்றும்- ஸர்வகாலமும் அறிவது- உள்ளபடிய றிகைக்கு, அரிய- அஶக்யனை, அரியாய- ஹரியாய, ஹரி- ஸிம்ஹம், நரஸிம்ஹரூபனாய் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே- ஸ்வாமிந், இதுஉறுவதென்று- இந்தசேஷத்வமே நம்ஸ்வரூபத்துக்குசிதமென்று. உறுவது- உசிதம், உனக்காட்பட்டு- உனக்குதாஸனாயிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்கண்- உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீவிபக்திரூபம். கண் பெறுவதென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வரூபகாரோ டகாராதேஶ:. பெறுவது- நானடையப்புகுகிறது, எதுகொலென்று- எதுவோவென்று, உன்னைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையோ காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்திதியோவென்று என்றபடி. பேதை- விவேகரஹிதமான, நாமதிஸம்யிபண்ணினபடியே ஸித்திக்குமென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என்னெஞ்சம்- என்னுடையநெஞ்சானது, மறுகல்செய்யும் மோஹம்செய்யாநிற்கும், மறுகல்- மோஹம், மலங்காநிற்குமென்றபடி இந்த ப்ரஹ்லாதாதிகோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதாநவகோடியிலே கூடுகிறேனோவென்றஞ்சிக் கலங்காநின்றதென்கை. ।ச॥

பிரமனை- ப்ரஹ்மாவை, முன்- "பூர்வம் ஸ்ருஷ்டிப்ராக்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே. படைத்தானை- ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை- ஸர்வேஶ்வரனை, அமரர்பிரானை- நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதிஸர்வமுமான உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, "நாரஸிம்ஹவபு:ஸ்ரீமாந்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்க்காக வழகியசிங்கமான, அம்மானே-இந்த வாஸ்ரிதஸௌலப்யத்தாலேயென்னை வஶீகரித்,

மூ— வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற* கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே* ॥ ௫ ॥
கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி யென்னெஞ்சத்* திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்* விருத்தா
விளங்குஞ் சுடர்ச்சோதியுயரத்* தொருத்தா வுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே* ॥ ௬ ॥

ஆ— ஐகைபாலே ஸர்வேச்வரனுப், அபர்வாணமமர்களதிபதியாய், ஸகலஜநநேத்ரநயந ஸாமிக்ர்ய ஸ்வரூப விசிஷ்டனுப், ஆச்ரிதர்க்கு ரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற கரியான்கழல்காண வாசைப்படாநிற்கு மென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக்காண விச்சிக்குமளவில் திருநாட்டிலிருக்கும்படியே வந்தென்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென்னெஞ்சுகந்து ஸேவியாநின்றதென்கிறார். ॥ ௬ ॥

இ—குத்ர மருளிச்செய்கிறாரென்றாகருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வாண மித்யாதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால) ॥ ௫ ॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

உன்னைக்காணக்கருதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விளங்குமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்திருத்தாக விருத்தினேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் தா மிச்சிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷஸத்ருசனானுப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸம்பதிஸந்திவிதை. உன்னையுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுகந்தித்யாதியால்) ॥ ௬ ॥

ப—தெனக்கு ஸாத்யமான, வரிவாளரவின்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாகத்தினுடைய, வரி- அழகு, வாள்- காந்தி, அணை- படுக்கையிலே, நாகத்தினுடைய படுக்கையாவது- சேஷனுடைய சரீரரூபமாகிற படுக்கையென்றபடி. பள்ளிகொள்கின்ற- யோகநித்ரையைக் கொள்ளாநிற்கிற, கண்வளர்ந்தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான்- நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபமாயிருக்கிறது. 'கரியான்கழல் காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுமுண்டு. அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸாவகாசம். இதெல்லாமுரையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின்மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் பரபாகமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல்- திருவடிகளிலே, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடையதிருவடிகளை யநுபவிக்கையென்றபடி. கரியான்தனைக்காணவென்று பாடமானபோது தனையென்றது ஸ்வார்த்திகம். கரியானை யநுபவிக்கைக்கென்றபடி. கருத்து- ஆசயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும்- அபிலாஷை பண்ணாநிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிறதென்றபடி, ॥ ௫ ॥

கருத்தே- எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவனறுகாதபடி எனக்குமேநாவ்ருமானவனே என்றபடி. எனக்கு ஸ்வாநுபவாவிரோதிஸ்வரூபனே என்கை. தேவர்கட்கெல்லாம்- நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம், விருத்தா- வ்ருத்த, ஞாநாதிசயசாலியானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ்சுடர்- ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாசமுடைய, சோதி- ஸ்வப்ரகாசரூப ஜ்யோதிஸ்வரூபமான, உயரத்து- உந்நதலோகத்தில், "விஷ்ணோ: பதே பரமே ... " என்றுசொல்லப்பட்ட பரமபதத்திலிருக்கிற வென்றபடி. ஒருத்தா- அத்விதீயனே, உன்னை- ஆச்ரிதஸம்ஸ்லேஷ ரஸிகனானவுன்னை, காண- ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி- இச்சித்து, என்னெஞ்சத்து- என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக- ஸ்திரப்ரதிஷ்டையாகும்படியாக, இருத்தினேன்- வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு இச்சாமாத்ரத்திலே உன்னை யென்னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று பாவம். நானிச்சித்தமாத்ரத்திலே நீயென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகப்புகுந்தருளினாயென்று தாத்பர்யம். என்னுள்ளம்- என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து- ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை- இப்படி ஸர்வஜ்ஞனானவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாநிற்கும், உள்ளுகை- சிந்திக்கை, அநுபவியாநிற்கிறதென்றபடி. ॥ ௬ ॥

மூ—உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பால்* தகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா?* மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறா* நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே* ॥௭॥

உருவாகியவாறுசமயங்கட்கெல்லாம்*

ஆ—(உகந்தே) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வுன்னழகையும செயலையுமென்னெஞ்சுகந்துகொண்டநுஸந்திக்க; இதுகாரணமாக நீ மிகவும் ஸ்ரீதனும் உன்னைக்காணப்பெறாமையாலே கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படி யென்னெஞ்சை பெற்றைக்குமிடமாகக்கொண்டருளினையென்கிறார். ॥௭॥

(உருவாகிய)வெதவாஹ்யமான ஷட்ஸமயங்களில் நான்புகாதபடிவஸிஷ்டித்து ஸவர்த்தஸ்தனானதன்னை

☀ ஏழாம்பாட்டு ☀

இ— நரசிங்கமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகையுமென்று) என்னுள்ளேபுகுந்தருளின வென்றது- கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயலையுமென்று) உகந்தேயுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சித்யாதியால) இவ்வநுவாதத்துக் கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இதுகாரணமித்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன் தன்பக்கல் மிகவும்ஸ்ரீதனாயிருக்கும்படியைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைக்காணவித்யாதியால்) என்னுள்ளத்தகமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைபெற்றைக்குமித்யாதியால்)।

☀ எட்டாம்பாட்டு. ☀

அவனித்யாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருட்க்கு மருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) காணவுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலேகீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநஸாதந

ஈ— நரசிங்கமதாய- நரரூபஸிம்ஹரூபமாய் கலந்துவந்தவிலக்ஷணமான, உருவே- ரூபத்தையுடையவனே; மிகுந்தானவன்- மிகாநின்றுள்ள தாநவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே பாஞ்சாலுமிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனையென்றபடி. தன்பக்கல் ப்ராஹ்லாதனன்றிக்கே 'ஆஜ்ஞாமீகேல தேவதேஹ' என்கிறபடியே தனக்குமஹாபாதகனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன்வேவித்தது, மார்பகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஸுமஹாரமான கடினமான வக்ஷஸ்ஸானதென்றபடி. இருகூறுநகந்தாய்- இரண்டுகூறும்படியான நகத்தையுடையவனே. கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாயாம் லோபமாயிருக்கிறது. நகத்தையுடையவன் நகத்தான், இச்சப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்றுரூபம், நகத்தாயென்கிற சப்தம் நகந்தாயென்று சைதில்யமாயிருக்கிறது, இத்தைத்தமிழர் வலிமெலொற்றுமெல்லொற்றாயிருக்கிறதென்பர்கள், ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அபாவிதாஸிம்மாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்று வ்யாக்யானம். உகந்தே- ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஏவகாரம் அயோகவ்யவச்சேதார்த்தம், ஸர்வகாலமும் ஸந்தோஷயுக்தமாயென்றபடி. உன்னை- நிரதிசயமோஹநனவுன்னை, உள்ளும்- உள்ளாகிற்கிற, அநுஸந்திக்கிறவென்றபடி. என்னுள்ளத்து- என்மநஸ்ஸினுடைய, அகம்பாலகம்- அந்தஸ்ப்ரதேசத்தினுள்ளே; அகம்- உள்ளு, பால்- ஸ்தாநம், ப்ரதேசமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்டவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தான்- ஸ்வயமேவ ஸ்ரீதிவாரவஶனென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே- ப்ரீதிஷிதனைக்கொண்டே, அவயாரணத் தாலினி பொருநாளும் வஶியாதவனுக்கொண்டென்றபடி. இடங்கொண்ட- இருந்தருளினவனை, அமலா- நிர்மலனே, கலங்கினவென்னெஞ்சு தெளியும்படியாக விருந்தருளினவனேயென்றபடி. இப்பாட்டிலனுடைய கல்யாணகுணங்களைச் சொல்லியேத்துகிற ஜ்ஞாநமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' 'ஸுஸ்ரீதஸக்ஷ' வாஜவு ராமேஷாத்து' என்னுமாப்போலே கேவலஸம்போயநமாய் முடிந்திருக்கிறது. ॥௭॥

உருவாகிய- சிலவடிவங்களான, ஊரு- வடிவம், ஜ்ஞாநவ்யாப்தியிவைகளையுமொருவடிவத்தென்று தோற்றுவிக்கிறவையானவென்றபடி. ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்- ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், ஸாங்க்யயோகவைஶேஷிக பாஶுபத பௌத்த ஜைநங்களெல்லாவற்றிற்குமென்றபடி. அவன்- அந்த ஸர்வேஶ்வரன்; பொருவாகிநின்றான்- தடையாய்நின்றான், அவைற்றில் நான்புகாதபடி வஸிஷ்டித்து

மூ— பொருவாகின்றானவனெல்லாப்பொருட்கு* மருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாந்* கருவாகிய கண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே* ॥ அ ॥

கண்டுகொண்டென் கண்ணிணைபாரக்களித்துப்* பண்டைவினையாயினபற்றோடறுத்துத்* தொண்டர்க் கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்* அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே* ॥ கூ ॥

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யு* நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்* கொடியானைக்

ஆ—யெனக்குக் காட்டியருளினவனை நான்காணவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥ அ ॥

(கண்டுகொண்டு) இப்படிகண்ணாரக்கண்டுகொண்டு அவனையேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார். ॥ கூ ॥

(அடியானிவன்)பெரியதிருவடிதன் திருவடிகளில்செய்யும் வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையும் என்னையிட்டு நிஷே-

இ— வைத்துமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றேனென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபித்தது, அந்த ரங்கஸாக்ஷாத்காரமே ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச் செய்கிறாரென்றுகருத்து. ॥ அ ॥

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

பாட்டுக்கு த்ருதீயவாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்ருதியால்) இதுவே ஸம்மதியுமாயிற்று. ॥ கூ ॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

நிறைபுகழித்ருதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்ருதியால்) வ்ருத்திகளெல்லாவற்றையுமெ ன்றது- கைங்கர்யங்களை யெல்லாமென்றபடி. ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டித்ருதியால்) அதில் நிஷேதகமாகவென்றது- குன்றுமவித்ருதிக்குத் தாத்பர்யம். கரு-

ம—னென்றபடி. எல்லாப்பொருட்கும்- ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய- ஸூக்ஷ்மமான, அந்தராத்மாவா னவென்றபடி. ஆதியை- ப்ரதாநஹேதுவை, தேவர்கட்கெல்லாம்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய- காரணபூதனை, கரு- காரணம், கண்ணனை- ஆஸ்ரிதர்க்குத் தன்னைக்காட்டுகைக்காக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனை, கண்டுகொண்டேனே- காணப்பெற்றேனே. ॥ அ ॥

என்கண்ணிணை- காணக்கருதுமென்கண்ணென்றுசொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரயுக்மமும், இணை- யுக்மம், ஆர- த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டுகொண்டு- ஸர்வேஸ்வரனைக்காணப்பெற்று, ந்யாயவிஸ்தரி யிலருளிச்செய்தபடியே போஜநாந்த்ருப்தஸாதர்ஹுத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை, உரை யிற்சொன்னபடியே ஜ்ஞாநப்ரதாநகநேத்ரமப மிங்கு விவக்ஷிதமென்னவுமாம். களித்து- ஆநந்தித்து, பண்டை- ப்ராசீநங்களான, வினையாயின- கர்மங்களாயிருக்கிறவைகளெல்லாவற்றையும், பூர்வோத்தர ஸகலகர்மஜாதங்களையுமென்றபடி. பற்றோடு- வாஸநையோடேகூட, அறுத்து- சேதித் து, அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர்- தேவர்களுக்கு, பெருமான்- ஸ்வாமியானவனுக்கு, ஸம்ஸங்களுக் கு நிவர்த்தகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீஸ்வரனாயிருக்கிறவனுக்கென்றபடி. அடியேன்- தாஸனானநான், அந் தஸர்வேஸ்வரனாலே விஸேஷண விஷயீக்ருதனான நானென்றபடி. தொண்டர்க்கு- ஸமஸ்தரானவனு ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர்- பக்தர், அமுதுண்ண- அம்ருதம்போஜிக்கலாம்படியான, நிரதி ஸயபோக்யமாயநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள்- ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன்— சொல்லப்பெற்றேன்; என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரகனாகப் பெற்றேனென்றபடி. நாலும் போகங்களைபோஜித்து என்வரிகரமும்ஜீவித்து பந்துக்களுக்கும் விருந்திட வல்லனானேனென்னு மாப்போலே எம்பெருமானைக்கண்டு நாலும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடையகண்களும் த்ருப்தங்களாய் ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்களுக்கும் போகங்களுண்டாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெற்றேனென்கிறார். இது ஸர்வேஸ்வர ன் தம்மைக்கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக்கொண்டாடுகிறபடி. ॥ கூ ॥

நிறைபுகழ- நிறைந்த புகழையுடையவனான, புகழ்- கீர்த்தி, பரிபூர்ணகீர்த்திமானென்றபடி. ஸௌசீல்யாதி ஸகலகுணங்களையுடையவனானவென்றபடி. அஞ்சிறை- அழகிய சிறையையுடையவனான, சிறை- பக்ஷம், ஸுபர்ணனான வென்றபடி. புள்ளின்- பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீவைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு வாஸஸ்தானமான வென்கை. கொடியானை- த்வஜத்தையுடையவனை- அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும்

மூ— குன்றமலுலகமளந்த* வடியானையடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே* ||௰||

ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னைச்* சேறார்வயற்றென்குருகூர்ச்சடகோப* னூறேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்து* மேறேதரும்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஸாத்ம்யமாகச் செய்வித்துக்கொண்டருளினான், ஒருவனை யாஶ்ரயித்து நானுய்ந்தபடியேயென்கிறார். ||௰||

(ஆறுமதயானை) ப்ரதிகூலநிரஸநம்பண்ணினாப்போலே யென்னுடைய து:க்கத்தையெல்லாம் போக்கியருளினவனைச் சொன்னவிப்பத்தும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கேறுனவனைத் தருமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— யாத்ருச்சிகப்ரஸங்கஸௌஹார்த்தாலின்றியே யென்றபடி. பெரியதிருவடியை விஷயீகரித்தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸர்வலோகைகபதியொருவனாக விஷயீகரித்தருளினானென்கிறாரென்று வ்யாக்யானம். இத் தாழ்க்கீழ்ப்பாட்டில் ஸாதிகமெகாகபம்பண்ணப்பெற்றேனென்றவிப்பாட்டிலே அவ்வளவன்றிக்கே ஸர்வலோகைகபதியொருவனாக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, தாத்பர்ய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவனையித்யாதியால்) ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதியால்) ||கக||

ஶ— விஷயீகரித்தானென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ்விஶேஷணம். அடியானிவனென்று- நமக்கு தாஸபூதனிவனென்று, எனக்கு- க்ருதஜ்ஞனான வெனக்கு, ஆரருள் செய்யும்- பரிபூர்ண க்ருபையைப் பண்ணுமவனான, ஸர்வலோகைகபதியொருவனாக விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனான வென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்திலிப்படி யருளிச்செய்கையாலே ஸம்ஸாரிஸ்வாதந்த்ர்யமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யார்த்தமென்றுவாய்ப் ரருளிச்செய்தருளுவர். நெடியானை- பெரியவனை, இதுசெய்தது பேறாகவென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபைசெய்தருளும்படி ஶேஷாஶேஷனான வென்றபடி. குன்றாமல்- குறையாமல், ஒருப்ரதேஶமும் குறைபாமலென்றபடி. உலகமளந்த- லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியானை- திருவடிகளையுடையவனான ஸ்வாமியை, என்னை விஷயீகரித்தருளுமிடத்தில் ஸர்வலோகமாகிப்ரபவ ஸௌஹார்த்த ஸர்வஜந்துக்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமசேஷ்டையிலே ஸ்பர்ஶஸுகம் கொடுத்தருளினாப்போலே ப்ரஸங்கஸௌஹார்த்த நிரபேக்ஷமாகவே விஷயீகரித்தருளினானென்றிங்கே பரிப்ரேதம். அடைந்து- ஆஶ்ரயித்து, அடியேன்- நிருபாதிகதாஸனான நான், உய்ந்தவாறே- உஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரமென்னவாஶ்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ||௰||

ஆறுமத- ஆறுதசத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தையுடைத்தான வென்றபடி. யானை- மஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை- முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்திகம், உக்திவ்யக்திவிஶேஷ:. சேறார்- நித்யஜலஸம்ருத்தியாலே கர்தமப்ராசுர்யம் நிறைந்தவைகளான, வயல- கழனிகளையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், நூறேசொன்ன- நூறுநூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸஹஸ்ரநாம நாமாயிக ஸம்ப்ரதாயவைபவம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பதுமென்னும்போலே சொல்லாதே எல்லாப்பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண பாரதாதிகளில் காண்டபர்வாதிபேதம் போலே யரிப்பார்க்கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப்பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்திகம். இன்னுயிர்க்கு- போக்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு, ஏறு- ப்ரதானனானவனைத்தானே, ஏறு- வ்ருஷபமாயிங்கு ப்ரதானவாசகம். ஸத்தாதி நிர்வாஹகனான ஸர்வேஶ்வரனைத்தானே, ஸஹஸ்ரநாமத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரதாதிரேகத்தையன் றென்றபடி. தரும்- ப்ராபித்தருளும், இதனை யப்யஸித்தவர்களுக்கிதிஶேஷ:. ||கக||

✳ ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஜ்ஞாநஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மையார்கருங்கண்ணி.)

லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸஹாவாஸ: ஸ்வஜநஸாக்ஷாத்க்ருத: பர்வதோத்தாரணதக்ஷ:
திவிஜதநுஜபக்ஷாஸாதாரதேவ: ஸுலபதயா நாகிநாதப்ரஜாநாத: ।
ஸ்வேஷ்டாம் ஹ்ருத்யாவஸிதாய: ஸ்வஜநவஸதயா தத்வாஸக்திஸாந்த்ர
ஸ்வஸ்வார்த்திவாதிவம்யா ஜகதவதிஹரிச்சௌர்ய ஸாஹீமாரீபி: ॥௯௦॥

(லக்ஷ்மீவக்ஷஸ்ஸஹாவாஸ:) கமலமலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே- பெரிய பிராட்டியாரைத்திருமார்பிலே யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநஸாக்ஷாத்க்ருத:) கண்ணேயுன்னை...நண்ணுதொழியேன்- வத்ஸலஸாவயமஸ்வஸ்வரூபமானுப்போலே ஆஸ்ரிதருக்கு ஸாக்ஷாத்ஸனாகையாலும், (பர்வதோத்தாரணதக்ஷ:) குழக்கன்று குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தாய்- இந்த்ரன் பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத்துப் பசுக்களையு மிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (திவிஜதநுஜபக்ஷாஸாதாரதேவ:) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவதரிய- தேவதைகளுக்கு மஸுரர்களுக்குமென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (ஸுலபதயா) அரியாயவம்மானை யித்யாதி- ஸுலபனாயாகையாலும், (நாகிநாதப்ரஜாநாத:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா- அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வேஷ்டாம் ஹ்ருத்யாவஸிதாய:) உள்ளுமென்னுள்ளத் தகம்பாலகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஸ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலே வஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஸதயா) கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே- அவர்களுக்கு வசம்வதனாகையாலும், (தத்வாஸக்திஸாந்த்ர) கண்டுகொண்டி த்யாதி- அடியானிவ னித்யாதி- அதிலு மவர்களிடமத்யந்தம் ஆஸக்தியாலே யவர்களபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸ்வார்த்திவாதி ஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித்தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி' யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௯௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விசதமாகவநுஸந்தித்து பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டியைப்போலே பரவசராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடையவ்யஸநத்தைப்பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப் பிரிந்திருக்கிறவஸரத்திலே சிலகுயில்களுடைய கூக்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராயிருக்கிறவாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன பரிஹரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யத்யந்தவிசதமாக வநுபவித்தவாறே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்திலே யபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸ்வஸந்ததிகளான கோகிலஸாரஸாதிகளைக்குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயிரவன் கையதே' இத்யாதியாலே- என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு மும்களுக்கித்தனை யத்நம் வேணுமோவென்னும், என்னுயிரவன்கையி லகப்பட்டதானபின்பு நீங்களெதுக்கு யத்நம்பண்ணுகிறீர்களென்னும், இப்புடைகளிலே சில ஸம்பாவிதார்த்தங்களைப்பேசுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதா னித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முத

ரூ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை* யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்குயிற்பேடைகாள்*

ஆ—குரலைக்கேட்டுத்தனியேசிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னைமுடிக்கவேண்டும்' என்றுசோலி முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஶ்லேஷத்தாலல்லது முடிக்கவொண்ணாமையாலே விஶ்லேஷந்தான் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாதாகையாலே விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்துப் பின்னை விஶ்லேஷிப்பதுஞ்செய்து 'இந்தவிஶ்லேஷத்தாலும் முடியாதொழியிலோ' வென்னும்ஶங்கையாலே 'ஆஶ்லேஷத்திலுங்கொடிதான வெங்குணங்களையுடையவனுடையஸந்நிதியிலேசொல்லி யவளைமுடியுங்கோள்' என்றுசொல்லி யிக்குயில்களைப் போரவிட்டானென்று தன்னிலே நிஶ்சித்து இக்குயில்களைநோக்கி அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லிக்கூவி என்னைநோவுசெய்யாதே-

இ— லானவைகளுக்கு முவலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஶப்தத்தைக் கணாவென சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையுமிதிலே தாத்பர்யவிஶிஷ்டக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு மாத்ரத்துக்கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகையென்னுமிடம் தனியேவசிக்கிறாளென்றிங்கே வாக்யஶேஷம்பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. நிஶ்சிக்கிறப்ரகாரமெதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) ஒண்ணாமையாலேயென்கிறத்துக்கு அந்வயம் விஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கக்கோலியென்று அத்யாஹரிப்பது. ஆஶ்லேஷத்தை அத்யாஹரித்து ஒண்ணாமையாலேயும் கூடாமையாலேயும் விஶ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தானென்று யோஜிப்பது. ஶங்கையாலேயென்கிறதற்குப் போரவிட்டானென்கிறத்தோடே அந்வயம். போரவிட்டானென்றது- வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னாற்றாமையாலே பாதகங்களான வஸ்த்வாதிபதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் போதுபோக்கவேணுமென்று தன்னுத்யானத்திலேயெழுந்தருள; அங்குள்ள கோகிலஶாரிகாதிபதார்த்தங்களெல்லா மிவளுக்காஸாவதானமாகன்றிக்கே தங்களுடைய ஸ்வாபாவிகதேஶிதவ்யாபாரவிஶேஷ வ்ருத்திகளாகையாலே ஸாவதானங்களாகையாலே மிகவும் ஸஜ்வரையாய் அத்தாலேபறிவுகலங்கி இந்தகோகிலாதிகள் நம்மைநலிகைக்கு அவற்றோடுநமக்கொரு பகையில்லாமையால் இதுக்குமூலமேதென்று நிஶ்சித்து ஸர்வஶக்தியுக்தனானவனிப்போது நம்மைஸம்ஹரிக்கக்கோலி யிவற்றை வரவிட்டானாகவேணுமென் றிப்படி யநுவாதமாக ஶங்கித்துச்சொல்லுகிறாளாகையாலே யிது ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இத்தால் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம்பணணப்பெறாதே மிகவுமுபஸந்நரானவாழ்வார் ஶ்ரீகிகவ்யாபாரதர்ஶநாதர்த்தாலே ஹ்ருதயத்தைபர்யாபரமாகத் தரிக்கவேணுமென்றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையுமெல்லாம் 'ஜ்ஞாதீம்ஷவிஷணா' மித்யாதிப்ரக்ரியையாலும் ததீயஸாத்ருஶ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தைவிளைக்க வவற்றாலேதாம் நலிவுபடுகிறபடியை யிவநாயகவ்ருத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. என்றாணங்களையித்யாதியாலே ஸஹ்ருதயஸாரவாக்யமென்கிற மஹாவாக்யமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹாரமென்றவஸ்திதமாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

கூவிக்கொண்டுகோவமிழற்றேன்மி னென்றமைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையித்யாதியால்) 'அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள்' என்கிற தவன்வாஸநையாலே கோகிலங்கள்கூவுகிற தெல்லா மவன்திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத்தோற்றுகிற திவளுக்கென்றுகருத்து. இங்கேத்தனையென்கிற.

ஸ— குயிற்பேடைகாள்?- கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை- ஸ்த்ரீபக்ஷி, ஸ்த்ரீகளனவெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் வாஸ்தவ விஜாதீயனான வவனைப்போலே வஞ்சகராகலாமோவென்றுகருத்து. இன்னுயிர்- ப்ரிய தமப்ராணங்களான, இன்- போக்யமும், ப்ராணப்ராணங்கள்போலே யுங்களுக்கு ப்ரியதமங்களுமாய் ஸஹசராயாரகங்களுமாயென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் பாதகமாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே ப்ராணப்ராணங்கள்போலே கண்வட்டத்திலேநின்று போக்யமாய் யாரகமுமான சேவலுமுண்டாயிருப்பதென்றுகருத்து. சேவலும்- புருஷபக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்களுக்கு ப்ராணப்ராணஙளாய் நீங்களும், கூவிக்கொண்டு- அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லி யழைத்துக்கொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின் என்கிறத்தோடேயந்வயம். என்னுயிர்- பண்டே விரஹவ்யஸநத்தாலே ப்ராணனுக்கு நோவு ஶ்ருதிமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின் ப்ராணபர்யந்தமான

மூ— என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்* என்னுயிர்க்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ॥
இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகாள்* எத்தனைநீரு நுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்*

ஆ—கொள்ளுங்கோள் இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ என்ன? இக்குயில்கள் உன்னை நோவுசெய்கைக்காகக் கூவோ அவனை நாங்கள் கூவுகிறது என்ன? அன்றாகில அவனை வரக்கூவுகிறீர்களோ என்னை முடிக்கவிறே கூவுகிறது என்னை முடிக்கும்போதித்தனை பாரிப்புவேணுமோவென்கிறாள். ॥௧॥

(இத்தனை). அன்றிற்பேடைகாள்? நீரு நுஞ்சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர், என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு

இ— தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்கத்தனைக்கித்யாதியால்) தன்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்றுதானெண்ணி கோகிலங்களைக் குறித்து நீர்வரக்கூவுகிலீரென்கை ப்ரஸக்தப்ரதிஷேதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றாகிலித்யாதியால்). த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை முடிக்கும்போதித்யாதியால்) ॥௧॥

*** இரண்டாம்பாட்டு ***

இப்படி குயிலும்மயிலுமாய்க்கூடி நீங்கள்கூவாதேயென்பது அவைபின்னையு முயரக்கூவுவதாய் வ்யாவரிக்கச்செய்தே நடுவே அன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வநிகைப் புரிந்துபார்த்து 'குயில்களமையாதோ நீங்களும்வேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வைரிகளாகவுந் தானினைத்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தகனித்யாதியாலே வயன்பக்கல் குற்றம்சொல்லுகை ப்ரஸங்கமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்

ஈ— த்தைப் பண்ணுதிருங்கோள், மிழற்றுகை- ப்ரணயத்தாலே அவ்யக்தமதுரமாக வார்த்தைசொல்லுகை, ஸ்வயம்வருகிறதென்றால் அந்தவ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோவென்றுகருத்து. இங்கெத்தனை- இங்கே எவ்வளவுவிஷயமிருக்கிறது, காட்டுக்கு த்ருணமுகமும்போலேயன்றோ நானுங்களுக்கென்றபடி. வாதகரைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றவை ஸங்கித்தனவாகவெண்ணி உத்தரஞ்சொல்லுகிறாள்மேல். என்னுயிர்- எனக்குப்ராணனான, எனக்கு தாரகனானவென்றபடி. தாரகமானது ஸர்வதோமுகமாய் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது வஸ்துக்களுக்குத் த்ருணம், உனதுர்களுக்கன்னம், ஷேவர்களுக்கசத்ருதம், இவளுக்குக்ருஷ்ணன் 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே!' கண்ணபிரானை- க்ருஷ்ணனென்ற வுபகாரகனை,. க்ருஷ்ணனுபவதரித்துப் பெண்களுக்குத்தன்னை ஸேஷமாக்கின உபகாரகனையென்றபடி. நீர்- பெண்பிறந்தார்க்குப் விப்ரலம்பத்திலுண்டாம் துக்கங்களையறியும் நீங்கள், வரக்கூவுகிலீர்- வரும்படி அழைக்கிறீர்களில்லை, அவனையழைக்க வபிப்ராயமுண்டாயிருந்ததாகில் அவன்கண்முன்னேபோயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னேநின்று கூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவே கூவுகிறீர்களென்றுகருத்து. என்னுயிர்- முன்பே விரஹானலதப்தமான வென்னுடையப்ராணனை, கூவி- அழைத்து, சுவீகரித்தென்றபடி. கொடுப்பார்க்கும்- அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், ஸஹ்யம் ப்ரபந்நவாத்ஸல்யாதிவைலக்ஷண்யா ஸத்ருஶாஸாத்விக ஸம்ஶ்ரயண நாஸனம். இத்தனைவேண்டுமோ-- இத்தனை ப்ரயத்நங்களவேண்டுமோ, நீங்கள் மிதுநங்களாய்வந்துநிற்கையு மவன்திருநாமங்களைக்கூவுகையும் ப்ரணயகோஷ்டியைப் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம்வேணுமோ, உங்களுடையஸந்நிதியமையாதோவென்றபடி. ॥௨॥

அன்றில் பேடைகாள்- ஸாஹசிகர்காள், நீங்கள் ஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற்காட்டிலுங்களுக்கு வாசிகண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றீர்களென்றுகருத்து. நாங்களென்னசெய்தோமென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும்- நாயகபாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும்- உங்களுடைய பாவத்தையறிந்து ஸம்ஶ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய புருஷவ்யக்திகளும், எத்தனை- மிகவும், கரைந்து- ப்ரியதமவிஶ்லேஷபாதையாலே கூவிக்கரைந்து, ஏங்குதிர்-ஏங்காநிற்கிறீர்கள், ஸஹ்ருதயத்வம் பண்ணுகின்றீர்களென்றபடி. விரஹதசையான வென்க

மூ—வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கு* மத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே* ।௨।
அவன்கையதேயெனதாருயிரன்றிற்பேடைகா* ளெவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே* தவஞ்
செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ*

ஆ—இத்தனைவேண்டுவதில்லையென்றுசொல்ல, அவையும் உன்னோடுள்ளகலவியே யாரகமாயிருக்கிறவனொரு க்ஷணமுன்னைப் பிரிபுமளவிலவனை யிங்ஙனேநொடுமைசொல்லவேணுமோ தானேவருகிறானிறே யென்ன, அவனங்ஙனே ப்ரணயஸம்ஸாவனைப்போலே யிருக்குமத்தனைகாண், அவனொருவர்க்கும் மெய்யாகஸ்நேஹியல்லன் ஆனபின்பு அவன்வருகையென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு என்னுயிரானது முடிந்ததிறே யென்கிறாள். ॥௨॥

(அவன்கையதே) எம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாம்யஸ்மேரயான வென்னுயிர் நம்மேங்கு

இ— (அவையுமித்யாதியால்) அவையிப்படி கடிஸ்தமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. வித்தகன் கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனங்ஙனேயித்யாதியால்) மெய்யனல்லனொருவர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனொருவர்க்குமித்யாதியால்) இதுக்கு ஃபலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) சேஷவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ।௨।

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

தவஞ்செய்திலாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானோடித்யாதியால்) இங்கு

ஈ—இவையெல்லாம் தபஸ்ஸாத்ய வஸ்துக்களன்றோவென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவதன்று. என் ப்ராணனை பஹரித்து அவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு இத்தனை யாயாஸ வ்யாபாரங்க ளபேக்ஷிதங்களன்று, நீங்களிது செய்யத்தொழியவேணுமென்று தயநீயமாக பாவிக்கிறபடி. அந்தோ- அய்யோ! தானிப்படி யாவித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் ஜ்வலிக்கத்துடங்கினவாறே ஸரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்களாகவேணுமோ என்று கருத்தாலே அய்யோவென்று சொல்லுகிறாள். ஸபக்ஷகஜீவிதனானவன் ஸம்ஸ்லேஷித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண்டுன்னை நலிகிறானாகச்சொல்லுகை யுசிதமோவென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனை, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாரஸ்யனைப் போலேயிருந்து தாஸஸ்ஸனுகத்தக்க வாஸ்யஸஹிதனென வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனாயிருந்தவனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன்- மொக்களைக்காத்துரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனவன், இது உபாஸம்ஹாரம், ரக்ஷகன்போலேயிருந்து பாதகனுமவனென்றபடி. ஒருவர்க்கும்- ஸநகாதிகளோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசிபற வொருஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்- ஸத்யஸஹிதனல்லன், ஸத்யமானஸ்நேஹத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி. 'ஸாஜோதிநஸ்ஸஹிஹாஷதெ' 'நத்யஜேயம் கதஞ்சந' என்ற ராஜவசனம்போலே நினைத்திராதேகொள்ளுங்கோளித்தை, பகலையிரவாக்குவது ஆயாஸமெனவொன்றையாயமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு க்ருத்யம், இனி- இப்படியிவன் ஸஹகனையொழிந்த பின்பு, என்னுயிர்- சக்ஷுஸ்ஸ்வபெண்யான வென்னுடைய ப்ராணனானது, அவன்கையதே- அவனுக்குக்கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனையென்று மாறியபிப்பது, ஆய்விடுமத்தனை- அத்தனையென்றது உதாரவ்யவச்சேதகம், ப்ராணனுக்கிது வொழிய வேறுமதியில்லையென்றபடி. ॥௨॥

அன்றில்ப்பேடைகாள்- ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது- உதீயமான, ஆருயிர்- ஸமீசீனப்ராணனானது, என்னுடைய க்ருச்ச்ரப்ராணனுமென்றபடி. அவன்கையதே- அவனுக்கு கரஸ்தமாயேயிருக்கிறது ஏகாரம் ப்ரஸித்திரூபதேஸ்யாதகம். காதிநியென்று லவளுடைய ப்ராணன் காதனுடையகையிலேயிறே யிருப்பது. இவ்வஸ்துக்களுக்கு வ்யாக்யேயமன்றோவென்றபடி. தவம்- தபஸ்ஸை, செய்திலா- செய்ததில்லாதவளான, அவனோடு நிரந்தரஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாதம்பண்ணாதவளான வென்றபடி. வினையாட்டியேன்- கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலேயிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான துஷ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடையவென்றபடி. உயிர்- ப்ராணனானது, நும்- உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்- ஏங்காநின்றுள்ளகூக்குரலே- கூக்குரல்- ஆஹ்வாநகவலநி, ப்ரணயபாரவஸ்யத்தாலே ஸஹிதவத்தாய் கம்பத்தால்

மூ— எவஞ்சொல்லிநிற்றும் நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே* ॥க॥
கூக்குரல்கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான்* மேற்கிளைக்கொள்ளேன்மின் நீரும் நுஞ்சேவலும்

ஆ— கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக்கிடக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஏதேனுஞ்சொல்லிக்கொண்டு என்குடைந்தாடுகிறீர்கோளென்னருகே நின்றென்கிறாள். ॥க॥

(கூக்குரல்) கோழிகாள் நீரும்நுஞ்சேவலும் மேன்மேலுமவனை யென்செய்யக் கூவுகிறீர்கோளென்ன? நாங்களவனை வரக்கூவுகிறோம் என்று அவைசொல்ல, அவன்வருகைக்குக் கூவுகிறீர்கோளாகில் அவன்வாரா

இ— ண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மயங்கியித்யாதியால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்டவென்னைப் பீடியாதே கொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களைமீளவும் பாதிக்கிறாளென்று ஸம்பந்தஸூசிதமத்தை. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) ॥க॥

* நாலாம்பாட்டு. *

உங்களுடையகூக்குரல் எனக்கு வ்யஸநகாரியாகிறதென்கை ப்ரகரணத்துக்குவிதமாயிருக்க வப்படிச்சொல்லாதே யித்தைக்கேட்டவன்வருகிறிலனென் றிப்படிச்சொல்லுகை யஸம்ஹிதமன்றோவென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (கோழிகாளித்யாதியால்) இத்தாலன்றிலோடு பேசாநிற்கச்செய்தே நடுவே கோழிகள் கோலாஹலம்பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்பந்தஸூசிதமத்தை. மேன்மேலுமென்றது- உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீர்கோளென்கிறததோடே அந்வயம். ஆத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வருகைக்கித்யாதியால்)

ஈ— நிராதாரமான கண்டுநிலையென்றபடி. கேட்டும்- ஆகர்ணநம்பண்ணியும், கவிஸம்ப்ரதாயத்தாலே யுடைய வஸ்துஸ்வபாவிகசப்தகம். இங்குண்டோ- என்பக்கலிருக்குமோ, கலஹமாய்விட்டதிறேயென்றபடி. எவம்சொல்லி- எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும்- நிற்போம், எந்தவவலம்பநத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தரிக்கப்புகுகிறோமென்றபடி. வாஸ்தவத்தாலே சொல்லுகைக்குமொரு அவலம்பநமில்லையென்றுகருத்து. நீர்- நீங்கள், எவம்சொல்லி- ஏதேனுமொரு ப்ரணயஸரஸவாக்யங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து- ஸூக்ஷ்மமாயத்தாலே ப்ராணாம் சரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேசிப்பாரைப்போலே அந்தராத்மவநங்களை சந்தாத்தோஷவைஷயங்களுக்குள்ளே நுழைந்துக்கொண்டு ஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணியென்றபடி. புடைசூழவே- வரிவாரமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படியாகவே, புடை- வரிவாரம், என்னுடைய வரிவாரத்தைச் சுற்றிலுமென்றபடி. ஆடுதிர்- ஸஞ்சரியாநின்றீர்கோள், உங்களுடைய ப்ரணயகலஹ்தாகணம்நாத்திலே நான் விஷண்ணையாயிருக்க; அதின்மேலே யித்தனைஸம்ஸாரவைஷ்டிதங்கள்பு மென்கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ, நீ தெய்வமானவென்பக்கல் தயைபண்ணி யித்தைத்தவிரலாகாதோவென்றுகருத்து. ॥க॥

கோழிகாள்- மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். உபசாரவசநமென்றபடி. இதெல்லாம் ஸ்வபக்ஷிகளையிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல் நீரும்நும்சேவலும் என்று நிர்தேசித்ததிறே. கூக்குரல் கேட்டு- கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படானென்கிறதோடே அந்வயம். மாயன்- ஆச்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் பெப்போலேயிருக்கவல்ல வாத்ஸல்யசேஷ்டிதனை வென்றபடி. நம்கண்ணன்- ஆச்ரிதனான க்ருஷ்ணன், நமமென்று ஆச்ரிதர். வடபக்ஷபாதிபோலே ஆச்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனென்று ஆச்ரிதரையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வெளிப்படான்- ஆவிர்பவியான், "தாஸாமாவிரபூச்சௌரி:" என்று ப்ரகாசித்தாப்போலே ப்ரகாசியாநிற்கிறானில்லை யென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப்போலே யெனக்கு ஸுலபனாய்க்கொண்டு திரோஹிதனாயிருக்கிறானென்று ஸூசிதம். நீரும் நும்சேவலும்- நீங்களுமுங்களுடைய ப்ரணயப்ரவ்ருத்திகளும், மேல்கிளை- மேலானகிளையை, உச்சமான த்வநியை யென்றபடி, கிளையென்று சப்தஸமூஹத்துக்குப்பேர். ஆந்தை கிளைக்கூடிற்றென்றக் கடவதிறே. கொள்ளேல்மின்- கொள்ளாதொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென்றபடி. உன்ப்ராணனைபவஹரிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென்றவற்றுக்குக் கருத்தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள்:

மூ— கோழிகாள்* வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே* யாக்கையுமாவியுமந்தரநின்றுழலுமே*
அந்தரநின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்* நுந்திறத்தேதுமிடையில்லைகுழறேன்மினோ* விந்திரஞாலங்கள்

ஆ—தொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன்வரக்கூவுகிறீரல்லீர் என்னைமுடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே, முன்னமேயென்னுடைய ஸகலகரணங்களும்முடிந்தன, இனியென்செய்ய வருந்துகிறீர்கோள் என்ன, கரணங்கள்முடிந்தனவாகில் உன்னுடையபேச்சு மிச்செவஷ்டிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில், முடியச்செய்தே யென்னுடையவாக்கையுமாவியும் நடுவேநின்று பழையவ்யஸநவாஸநையாலே யுழைக்கிறனவத்தனை யென்கிறாள்.

(அந்தரநின்று) உங்களுக்குநானென்னவநிஷ்டம்பண்ணினேன் நீங்கள்நடுவேநின்று அவன்திருநாமங்களைச்சொல்லி என்னை வாயியாதேகொள்ளுங்கோள் என்று பூவைகளைநோக்கிச்சொல்லி, பண்டிந்தபோகத்தைத் தனக்காக்கிக்கொள்ளுகைக்குச் சிலபொய்செய்தாப்போலே என்னோடேகலந்து பரிமாறுகிறானுகைத் தோற்

இ— பாட்டுக்குப் வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னமேயித்யாதியால்) வாக்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) வருந்துகிறீர்கோளென்றது- ப்ரயாஸப்படுகிறீர்கோளென்றபடி. அவற்றினுடைய சேஷ்டிதத்தை ப்ரதிஷேபிக்கைக்கு நாலாம்பாதத்தில் ஶரீரப்ராணாநுவ்ருத்திகதந நவெஷ்டிதமாகையாலே யஸம்மதமன்றோவென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (கரணங்கள்முடிந்தனவாகிலித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முடியச்செய்தேயித்யாதியால்)

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அந்தரநின்றென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால்) பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) மயில்களோடே வார்த்தைசொல்லாநிற்கச் செய்தே நடுவே தன்னுடையபூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன்திருநாமங்களைச் சொல்லத்துடங்கினவாறே 'நீங்களும்நலியவேணுமோ' என்று அவற்றைநோக்கி வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸூசிதை, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) நம்பிநுமார்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— வாக்கும்- வாஹ்யேந்த்ரியோபலக்ஷித ஸகலபாஹ்ய கரணங்களுமென்றபடி. மனமும்- அந்தக்கரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதநமான ஶரீரமுமென்றபடி. நமக்கு- விரஹாநலதப்தைகளான நமக்கு, ஆத்மநிவேதநம். ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவேயென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் வெஷ்டிதமுமெங்ஙனேயென்ன; சொல்லுகிறாள். ஆக்கையுமாவியும்- ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீராவச்சிந்த ஸகலகரணங்களுமென்றபடி. அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, முடிந்துபோகாநிற்கச்செய்தே நடுவேசிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும்- பாதைப்படாநிற்கிறது.

அந்தரம் நின்று- அந்தராளத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யாதிருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவர்த்தித்து என்றபடி. உழல்கின்ற- உழலாநிற்கிற, க்லேஶப்படாநிற்கிறவென்றபடி. இத்தனைக்கு ஸாத்ருஶ்யமிங்கில்லாதிருக்கச்செய்தே வ்யர்த்தமே க்லேஶப்படாநிற்கிறவையான வென்கை, யானுடைப் பூவைகாள்- என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை, வநஸ்தயா ஸகலஸாதாரணங்களான கொகிலாதிகளைப் போலன்றிக்கே, எனக்கு ஸம்மாயிருக்கிற நீங்களுமென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபிமானிக்கை வாயகமாயிற்றே. 'ஸ்வேதிவ்ருக்ஷரோபஸ்ய' என்னதே பிங்கு ஸஷித்துவிட்டதோவென்று கருத்து. நும்திறத்து- உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம்- ஸம்பந்தம் வசம்- ஶரணஷத்தும், இடையில்லை- அவகாஶமில்லை, இடை- அவகாஶமாய் அந்தராளத்தைக் காட்டுகிறது, உங்கள் ஸம்பந்தவிஷயமாக வென்பக்கலிஷத்து மவகாஶமில்லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தஸம்பந்தக்கலாய்க்கொண்டிருத்தனை யத்தம்பண்ணுகைக்கிங்கு ஸாத்ருஶ்யம்போராதென்கை, குழறேன்மினோ- குழறாதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லாதிருங்கோ ளென்றபடி. இந்திரஞாலங்கள்- ஐந்த்ரஜா

மூ— காட்டிப்பிவ்வேழுலகுங்கொண்ட* நந்திருமார்வனம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினன் ॥௫॥
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே* யின்குரனீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த* னின்செய்யவா
யொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலின* னின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினன்* ॥௬॥

ஆ—றும்படி. சிலபொய்களைச்செய்தகன்றுபோனவிது என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், என்னவுதா
ரனே! என்று தன்னிலேநொந்துசொல்லுகிறாள். ॥௫॥

(நன்கெண்ணி) அவன்பிரிந்தபின்பு அவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லாமைக்கன்றோ வுன்னைநான்வ
ளர்த்தது, ஆனபின்பு அவன் திருவடிவுபோலேயிருக்கு முன்வடிவைக்காட்டி அதின்மேலே யவன் திருநாம
ங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை 'நோவுசெய்யாதேகொள்ளாய்' யென்று தன் கிளிகளைக்குறித்துச் சொல்லு
கிறாள். ॥௬॥

இ—(என்னைமுடிக்கைக்கித்யாதியால்) ॥௫॥

✱ ஆறும்பாட்டு. ✱

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பிரிந்தவித்யாதியால்) தி
ருநாமங்களையுமென்கிறவிடத்தில் சுவிஶேஷத்தால் சப்தாவதாரும் பண்ணுமைக்கு நானுன்னைவளர்த்தி
ருக்க, நீ யநர்த்தாவதாரங்களைப் பண்ணத்தடங்கினாயென்றுகருத்து, ஸம்பந்தி: வா ஹு வாவட ஹோ, இப்
படிமேல்பாட்டுக்களிலுமூஹிப்பது. நின்செய்யவித்யாதி நிறத்தனித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(அவன்திருவடிவித்யாதியால்) இன்குரல் நீமிழற்றேலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலே
யித்யாதியால்) ॥௬॥

ஸ—ஷங்களை, இந்த்ரஜாலங்கள்போலே மெய்யென்று ஹ்ருதிக்கும்படியாய் சுதிவிசித்ரமணீயங்களான மானவி
ஹ் ஷ வெஷ்டிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி- ஸேநாபதிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்- ஸர்வலோகங்களையும்,
கொண்ட- ஸ்வீகரித்தவனான, நம்- நம்முடையவனான, நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறப்போலே நம்மை வஞ்சித்
தவனானவென்றபடி. திருமார்வன்- ஸ்ரீவத்ஸம். நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண- ஹரிக்கைக்கு,
நன்கு- நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான்- சிந்தித்தான், நாமிவளை விஶ்லேஷிக்கை இவள் ப்ராணனை ஹரி
க்கைக்கு நல்லவுபாயமென்று சிந்தித்தானென்றபடி. ॥௫॥

நன்கெண்ணி- நல்லதையெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் சுதீபமானவசித்ராதிகளையெல்லாம் சொல்
லுகையும் விஶ்லேஷதஶையி லவன்திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத்துணையாயிருக்கையுமாகிற நன்
மையை ஸ்நேஹித்தென்றபடி. நான்வளர்த்த- ஸகலாதேயானவள் பிள்ளையைத்தானேவளர்க்குமாப்
போலே யாத்ரிசேவத்தாலன்றிக்கே நானேவளர்த்ததான, ஸாத்ருஶ்யஸம்பந்தத்திலும் ப்ரவர்த்திப்பாருண்டோவெ
ன்றுகருத்து. சிறு- பால்யவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே- ஶுகஶாபமே, பைதல்- பாலகம், இங்குசேஷவ
ரம், ஶேஷமான ஶுகமேயென்றபடி. பைதல்கிளியேயென்று மாறியநயிக்கவுமாம். பாலமானாலு முள்ளவ
யஸ்ஸுக்குத்தக்க பாஷாவாசிவாகமுமில்லையென்று கருத்து. நின்- உன்னுடைய, செய்யவாயொக்கும்- ஆதா
ஸவதனத்துக்கு ஸத்ருஶமாகாநிற்கிற, ததரமணீயங்களானவென்றபடி. வாயன்கண்ணன்கைகாலி
னன்- வதனநயநபாதாங்களையுடையவனான, வாயையுடையவன் வாயன், கண்ணையுடையவன் கண்ணன், கா
லையுடையவன் காலினன், நின்- உன்னுடைய, பசுஞ்சாம- ஶ்யாமஸ்வரூபமான, பசுமை- ஶ்யாமதை, இ
ங்கு ஶ்யாமதைபைக்காட்டுகிறது. நிறத்தன்- காந்தியுடையவனான, உன்னுடைய வதநாதிகள் தத்
ப்ரதிவஸ்துவாகஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டென்னை நலிகின்றன, ஒருடம்பிலே யெனக்கித்தனைஸாமக்ரிக
ளைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்றுகருத்து. என்- எனக்கு, ஆருயிர்- வாஹ்யப்ராணனான, ப்ராணனைப்
போலே விஶ்லேஷத்தில் தரித்திருக்கவொண்ணாதபடி யிருக்குமவனானவென்றபடி. 'தயரதற்குமகன்தன்னை
யன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய வபிஸந்தி, காகுத்தன்- காகுத்ஸன், கூட்டுண்
டு- ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி, நீங்கினான்- விஶ்லேஷித்துப்போனான்,
அந்தவிரஹதாபத்தாலே நான் க்ஷணமாத்ரஜீவியாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ- அவ்வாஸத்துக்குத்துணையாக
நானபிமானித்திருந்த நீ, இன்குரல்- ஸ்வரமானகண்டத்வநியை, இன்- ஸ்வரம், மிழற்றேல்- மிழற்றாதேகொள்

மூ—கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்* வாட்டமிலென்கருமாணிக்கங்கண்ணன்மாயன்போல்*
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்* காட்டேன்மின்நும்முரு வென்னுயிர்க்கதுகாலனே ॥எ॥
உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்* குயிற்பைதல்காள் கண்ணனுமமேகுழறிக்கொண்டீர்*

ஆ—(கூட்டுண்டு) என்னோடுகூட்டுண்டுநீங்கி அதினாலொருவாட்டமின்றியே ஆஶ்சர்யமான வழகையுடையவனாய் ஶ்யாமளாதி திவ்யாயுதவைபவனாய் ஸௌந்தர்யாதி திவ்யலக்ஷணலக்ஷிதனாயிருந்த கண்ணனைப்போலேயிருந்த 'கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்' இந்தவ்யஸநத்தின்மேலே காட்டேன்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். ॥எ॥

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லில் நான்முடிவன்; அவற்றைச்சொல்லாதொழிய

✻ஏழாம்பாட்டு✻

இ— உவமானமுக்தமானமேகத்திற்கு 'கோட்டியவில்லொடுமின்னு' என்று விஶேஷணம்சொன்னதால் உபமேயத்துக்கபேக்ஷிதமான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஶார்ங்கசக்ராதியால்) யதா- கோலக்கண்ணனென்றமைத்து கோலஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ॥எ॥

✻எட்டாம்பாட்டு.✻

உயிர்க்கதுகாலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணனுடையவித்யாதியால்) இதில் ஷஷ்டீதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) என்றும்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— கவேர்ணாதிஸ்வரஸமத்ருஶமாகச் சொல்லாதே கிடாயென்றபடி. இது என்காதுக்கித்தழ்மெய்யிலே தவளாகாஶவஸத்ருஶமென்றபடி. ॥கூ॥

கூட்டுண்டு- என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷத்தையநுபவித்து, நீங்கிய- நீங்கினவனை, விஶ்லேஷித்துப்போனவனையென்றபடி. வாட்டமில்- அத்தாலொருவாட்டமில்லாதவனை, மாயன்- ஆஶ்சர்யபூதனை, வடிவுத்திற்காட்டிலும் மதிஶயிதமான ரூபங்களை யுடையவனையென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத்தாமரைக்கண- ரமணீயதாமரஸஸதிருஶநயனனை, கோலம்- ரமணீயம், கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸம்யுக்தாகாரம் டகாரவஶம். செவ்வாய்- சிவந்தவாயனை, என்கருமாணிக்கம்- விஶ்லேஷித்தாலுமெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நீலரத்நம்போலே ஶ்யாமளகாந்திராஶியான, என்- என்னுடையவனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே கையைக்காலைப்பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனாயிருந்தவனையென்றபடி. கண்ணன்போல்- க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக்கண்ணன்போலென் றமைத்தவக்ஷத்தில் ஶார்ங்கசக்ராதி திவ்யாயுத திவ்யபூஷணங்களான அலங்காரங்களையுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலேயென்பது, கோலம்- அலங்காரம், கோட்டியவில்லொடு- வளைந்திருக்கிற இந்த்ரதநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது- வளைந்தது, மின்னு- மின்னுநின்றுள்ள, உஜ்ஜ்வலமான ஸௌதாமிநீலேகைகளையு முடையவனையென்றபடி. மேகக்குழாங்கள்காள்- மேகபங்க்திகாள், குழாம்- பங்க்தி, நும்முரு- உங்களுடையரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டாதிருங்கோள், ஏனெனில்? அது- அந்தரூபமானது, ஸமாநாகாரமான வவன்திருமேனிக்கு ஸத்ருஶமான வுங்களுடைய ரூபமானதென்றபடி. மேகங்களுடையவடிவைப் பார்க்கமாட்டாதே பராங்முகையாயிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு- விரஹஜ்வரதப்தமான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன்- ம்ருத்யு. அத்தைக்கண்டால் என்ப்ராணனானது விரஹாதிஶயத்தாலே ஸத்யஸ்ஸமாய்விடுமென்றபடி. ॥எ॥

குயில்பைதல்காள்- கோகிலபோதகங்காள், பைதல்- போதகம், உங்கள்போஷ்யத்தை யென்ப்ராணன் விஷயத்திலே காட்டிவிட்டிகோளென்றுகருத்தாலே போதகங்களென்கிறாள். அது- அந்த திருநாமமானது, உயிர்க்கு- என்ப்ராணனுக்கு, காலனென்று- ம்ருத்யுவென்றுசொல்லி, ஜீவிக்கிறதாத்மன்றிக்கே ஸம்ஹாரி த்வமென்று சொல்லியென்றபடி. உம்மை- நீங்களாகப்ப்ரார்த்தித்து என்காயஞ் செய்யக்கடவீகோளென்ன யாசிக்கேற்கு- தஞ்சமாவித்தவெனக்கு, பாவென்றது ஸஹஜதந்த்ரத்தைத் தாய்ப்பாடுதின்றுகொண்டு மறக்கவொண்ணமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச்செய்யவேண்டிய

மூ—தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலுந்தந்து சொற்* பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே* ॥அ॥
பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின்* புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்*

ஆ— வேணுமென்று உங்களை நானிரக்க, பின்னையுமவற்றையே சொல்லிக்கொன்றிகோள், நானுங்களைவளர்த்த வ்யாஜமமழகிதாகப்பெற்றேனென்று தன்குயில்களை யின்னாதாகிறாள். ॥அ॥

(பண்புடை) பண்புடைவண்டொடு தும்பிகாள்? அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தின்மேலே அவன்திருநாமங்களைப் பாடுகிற விதுவொன்றும் பொறுக்கலாயிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன்மின் என்ன? 'அவன் திருநாமங்களைப்பாடுகை உனக்கு உஜ்ஜீவநமல்லவோ' என்ற, அவைசொல்ல; அவன் தன்னழகைக் காட்டியென்னை

இ—(என்றுங்களையிகழ்வதால்) உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுங்களையிகழ்வதால்) முதற்பாட்டிலே சுக்ருதங்களைக்குறித்துச்சொன்னாள், இங்கேதான்வளர்த்த குயில்களைச்சொல்லுகிறாளாகையாலே வ்யாகுலமில்லையென்றுகருத்து. இன்னாதாகிறாளென்றது- வெறுக்கிறாளென்றபடி. ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தபலத்தால் தாபாதிசயத்தை லக்ஷிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையிகழ்வதால்) நும்மின்குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களையிகழ்வதால்) வேல்கொடுகுத்தாலொக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுமிகழ்வதால்) காட்டேன்மின் நும்முருவென்கிறவிடத்திற்போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென்றிவ்வளவேயமைந்திருக்கையாலே உத்தரவாக்யமநபேக்ஷிதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவன்திருநாமங்களைப்பாடுகையுனக்கிகழ்வதால்) அவைசொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத்தோற்றினவாறேயென்

ஈ—தாத்பர்யத்தை நான்தானே பாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன்திருநாமங்கள் என்ப்ராணனுக்கு த்ருஷ்டாந்தங்களாகையாலே அவற்றைநீங்கள் சொல்லாதொழியவேணுமென்று பாவித்தவெனக்கென்று வ்யாக்யாநம். ஸதாரவாகையாலே நிபதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயுமுங்களை ப்ராணப்புகுந்தவளான வெனக்கென்று பரவநவஸ்த்யோமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறியென்கிறத்தோடே யந்வயம். எனக்குக் குழறியென்றது- என்னைக்குறித்துக் குழறியென்றபடி. நீர்- நிபாதர்நானநீங்கள், கண்ணன்நாமமே- க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வ்யவகாரத்தால் நானெத்தை ப்ரதிஷேதித்தேன், அதனையேயென்றபடி. குழறி- அவ்யக்தமாகச்சொல்லி, கொன்றீர்- என்னைக்கொன்றிகோள், நிபாதர்நானநீங்கள் ப்ராணாபஹாரகரானிகோளென்று வ்யாக்யாநம். தயிர்பழம்சோற்றொடு- ஒயித்ருமான வ்யாதநவிதநத்தோடே, பாலடிசிலும்- க்ஷீரான்னமும், உங்கள்வளர்த்துகந்தமாணமாக ப்ராதர்காலத்திலே ஒயித்ருவ்யாதநமும் மற்றைக்காலத்துக்கு க்ஷீரான்னமுமாக விப்படி ததுவலாரங்களுக் குசிதங்களான வஸ்துக்களையெல்லாமென்றபடி. தந்து- உங்களுக்குக்கொடுத்து, சொல்பயிற்றிய- சொல்லுகளைப்பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை- அப்யாஸம்பண்ணுகை, அவன்திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாக வென்றுகருத்து. நல்வளம- நல்லஸம்பத்தை, வளம்- ஸம்பத்து, ஊட்டினீர்- அநுபவிப்பித்திகோள், என்னையிதிலேஷம். இது உபாலம்பமென்றபடி, பண்புடையீர்- நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண- ஸ்வபாவம், ரக்ஷகவிஷயத்தில் நிஷ்டுரராயிருந்திகோளென்று கருத்து. ॥அ॥

பண்புடை- நல்லஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, வண்டொடு- ஸ்த்ரீகளோடேகூடின, தும்பிகாள்- ஸ்த்ரீவிஶேஷங்காள், வண்டு-ஐம்பெ ருஷத்ஸ்த்ரீயாசகம், தும்பி-புருஷத்ருஷ்டிவாசகம், நும்- உங்களுடைய, இன்- இனிதான, குரல்- த்வநியானது, இதுக்குக் குத்தாலொக்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். புண்புரை- வ்ரணத்தின்விவரத்திலே, புரை- விவரம், வேல்கொடு- வேலென்கிறவாயுதத்தைக்கொண்டு, குத்தாலொக்கும் குத்தினால் ஸத்ருஶமாகிற்கிறது, குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமாயிருக்கும், அப்படிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்றபடி. விரஹதுஃக்கத்தின்மேலே உங்கள்குரலானது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால குத்தினப்போலே யிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம். பண்- ராகத்தை, ஸங்கீர்த்தமாநத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன்மின்- மிழற்றுதிருங்கோள், அவ்யக்தமாக சொல்லாதிருங்கோளெ

மூ—தண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்* கண்பெருங்கண்ண னை நம்மாவியுண்டெழநண்ணினுன் ॥௬॥
ஏழநண்ணிநாமுநம்வானநாடனோடொன்றினோம்* பழனநன்னாரைக் குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி*
இழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது* தழைநலலவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே* ॥௰॥

ஆ—மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். ॥௬॥

(ஏழநண்ணி) அவன்கருத்துப்படியே நானும் முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுங்களர்ந்தது, பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி என்று சொல்லி பின்னையும் நான்பட்டபாடொருவரும் படாதொழிந்திடுக என்று சொல்லிக்கொண்டு முடிந்தாளென்கிறதிப்பாட்டு. ॥௰॥

இ—றபடி. உத்தராயத்தில் கண்ணனிருத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்தனனழகைக்காட்டியென்று) நம்மாவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்). ॥௬॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

வானநாடனோடொன்றினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால) பழனநன்னாரையித்யாதியாலே ஸஹ்ருதமாயிருக்கிற நாரைக்குழாங்கள் தன்னைமுடிக்கைக்கு உத்திக்கிறனவாகவெண்ணி அவற்றைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸம்கதிஸூசிதமெத, சரீரவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்பட்டவித்யாதியால்), வானநாடனோடொன்றினோ மென்கிறவிடத்தில் ஸம்ருத்தமிதி ஸங்காரஸூத்ராலே, இவ்வரக்யாநத்தாமே இவள்முடிந்ததாகத் தோற்றுகையாலே யாவரிதநவாக்யங்களைச்சொல்லுகை யநவகாஶமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (என்றுசொல்லிக்கொண்டித்யாதி) ஒன்றினோமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ருதமிதி ஸமிவ்வுவரிதநவாக்யோஞ்சாரண விஷம்பஸஹாயமாய்க்கொண்டு ஸநஞ்சாரஸாவியான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற திப்பாட்டென்றது—ஸமுதாய: ஸ்ருதிவாதியா நிற்கிறதென்றபடி ॥௰॥

ஶ—ன்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பெருநீர்- ஸம்ருத்தமானஸலிலத்தில், தடம்- பெரியதான, தாமரை- பத்மமானது, மலர்ந்தாலொக்கும்- விகஸித்தாலதுக்கு ஸத்ருஶமாயிராநின்றுள்ள, பெருங்கண்ணென்று மாறியகிடப்பது, தீர்கவிஶாலலோசநஶாலியான, கண்ணன்- க்ருஷ்ணனானவன், நம்மாவி- நம்முடையப்ராணனை, ஸாத்விகஸாவதநம், உண்டு- புஜித்து, சவளீகரித்துக்கொண்டென்றபடி. எழ- போகைக்கு, நண்ணினுன்- கிட்டினான், ஸகாயனானானென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போனானென்கை. ॥௬॥

நாமும்- இங்கேயிருந்தவனைஸேவிக்க வாசைப்பட்டிருந்த நாமும், எழ- போகைக்கு, நம்மைமுடிக்கக்கோலியிருக்கிற அவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி- கிட்டி, ஸகாயனாயென்றபடி. நம்வானநாடனோடு- நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டையுடையவனோடே, வானம்- பரமபதம், நாட்டையுடையவன் நாடன், ஒன்றினோம்- ஸங்கதராநோம் அவனுடைய ஸங்கல்பாநுகுணராநோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று வாக்யதாத்பர்யம். இழைநல்ல- இழைபோலே நல்லதான, இழை- ஆபரணம், அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்லாகநீயமானவென்றபடி. ஆக்கையும்- என்னுடையஶரீரமும், பையவே- க்ரமத்திலே, புய- புயதலே, கைவிட்டுப்போகையையென்றபடி. கற்றது- அப்யஸியாநின்றது, ஶரீரம்போகத்துடங்கிற்றென்றபடி. பழன- கேதாரங்களில், பழனம்- கேதாரம், நல்- நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸமீபங்களாயிருக்குமவைபான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரைவகுப்புகாள், இனி- இப்படிநான்முடிந்தபின்பு, பயின்று- ஸம்ஶ்லேஷித்து, புயிலுகை- கூடுகை, என்- என்னப்ரயோஜநம், நீங்கள் ஸம்ஶ்லேஷித்தாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரமே வர்த்திப்பதுக்கு என்னப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்கநினைக்கிறவன ஸங்கல்பாநுகுணமாக நான்முடியாதபோதல்லோ உங்களுக்கு ஸ்லாகிக்கவேண்டுவதென்றுகருத்து இப்படி வ்யஸநம்பிருத்த முடியாநிற்கிறவள் தன்தௌர்மனஸ்யம்பொறுமையாலே நான்பட்டதௌர்மனஸ்யமொருவரும் படாதொழியவேணுமென்கிறாள் மேல். எங்கும்- எல்லாதேஶமும், தழை- தழைத்ததான, ப்ரஹ்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்ல- தௌர்மனஸ்யமில்லாததான, இன்பம்- ஸுகத்தை, பரமபோகம் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸுகத்தையென்றபடி. தலைப்பெய்து- அடையப்பெற்று, தழைக்க- ஸம்ருத்தமாகக்கடவது. ॥௰॥

மூ—இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்* தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்* தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை* ஒன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(இன்பம்) பின்னையும் "விப்ரணஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரக்ருதிம்" என்னும்படியாலே தாமுளராய் மேலருளிச்செய்கிறார். கற்பவர்களுக்கு நிரவதிகஸுகாவஹமாய் லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன்புகழை ஸர்வகாலமுமேத்தும் தனக்கருள்செய்த மாயனை தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள் இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்னவர்த்தங்களை அநுஸந்திப்பார் என்பவர்களேயென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✻ நிகமனம். ✻

இ— இப்படி ஸந்த்யாவசேஷத்தில்சொன்ன முடிவு ஸர்வதேசத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்கூடுமோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இன்பம்தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்பவர்க்கித்யாதியால்) ஆஸ்ரயணாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவர்த்தங்களையித்யாதியால்) ॥கக॥

ம— இன்பம்தலைப்பெய்து- ஸுகத்தைபடைந்து, கற்பவர்க்கு நிரவதிகஸுகஜனகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த- லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ்- தன்னுடையகல்யாணகுணத்தை, பல்லூழிக்கு- பஹுகல்பங்கள், பல்- பஹு, ஊழி- கல்பம், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த- ஸ்துதிக்கும்படி. தனக்கருள்செய்த- இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போதனைச்சொல்லும், ‘மயர்வறமதிநலமருளினன்’ என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, மாயனை- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இப்படிப்பட்டவையான, ஸம்ஸ்லேஷவிரஹவேதனையைச் சொன்னவையானவென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும்- ஒன்பதுபாட்டோடே கூடினவொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையோடே நோவுபட்ட ஒன்பதுபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசையாறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்குமென்றபடி. மூவுலகும்- விஶேஷஜ்ஞரோடு விஶேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸகலலோகஸ்தஜனமுமென்றபடி. உருகும்- ஸ்நேஹத்தாலே த்ரவீபூதமாம். ॥கக॥

✻ ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய நமஸ்ஸ்ரீமதே ஶடாரயே ஜாமாத்ருமஹாதேஶிகாய நம:. ✻

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

ப்ராணத்வாத்ஸாந்த்ரகத்வாதவிரஸவிதிதஶேஷநஸவ்யபேக்ஷா
ஶ்ரீஸ்பர்ஶஸ்ஸ்வாத்ருஶ்யாஜநநாந்நீலரத்நாப்ததேஹாத் ।
க்ருஷ்ணஸ்வாத்வாத் * த்ருக்ஸரஸீருஹவதிதயா ஶௌரரம்ஸம்ஶ்ரிதாந
த்ருப்யத்தாம்யந்நரிஸ்ஸம்ப்ரணயதிதமஸம்ஸாரகம்ஸர்வலக்ஷ்மீ ॥கOனா॥

(ப்ராணத்வாத்) என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை- ஆஸ்ரிதருக்கு ப்ராணபூதனாயிருக்கையாலும், (ஸாந்த்ரகத்வாத்) விதநகன்கோவிந்தன்- விஷயநீபனாயிருக்கையாலும், (அவிரஸவிதிதஶேஷந). அவன்கையதே- ஸகலஜீவஸ்லேஷகையாலும், (ஸவ்யபேக்ஷாத்) நங்கண்ணன்மாயன்- ஆஸ்ரிதருக்கு ஸவ்யனாயிருக்கையாலும், (ஶ்ரீஸ்பர்ஶஸ்வாத்) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாத்ருஶ்யாஜநநாத்) என்னுருபிர்க்காகுத்தன்- ரகுவம்ஶத்திலே அவதரித்துத்திருமகளு பவதரிக்கையாலும், (நீலரத்நாப்ததேஹாத்) வாட்டமிலெண்கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறுத நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையவனாகையாலும், (க்ருஷ்ணஸ்வாத்) கண்ணன்நம்மே- க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும். (ஸரஸீருஹத்) தடந்தாமரைமலர்ந்தாலொக்குங்கண்பெருங்கண்ணன்- ஸ்வாபிஜஸத்ருஶமான திருக்கண்ம....

[* ‘ஸ்வாத்ருஶ்யாஜநநாத்’ நேத்ராஸ்வாதஸாம்யரஸாயநாதித்யபி பாடம். என்று பதினெண்ணாயிரம்.]

ஈ—க.— யுடையவனுக்கபாலும், (வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி) நம்மாழ்வாரை ஒன்றறிவேண்டா - வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்னும் ஞானமுடையவர், எம்பெருமான் ஸ்ரீசக்ரதரனென்றுரைத்தபடி ஸங்கீர்த்தனங்களை ஸ்வீகரிக்கிறவனுக்கு "இன்னருள்செய்யும்" என்கிற பதத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். கடுசக

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

❦ * ❦

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ—உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்* பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன் *

ஆ—(உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் நெடும்போதுகூட உஜ்ஜீவித்தாராயிருக்க வாழ்வார், திருக்கார்க்கரைமருவிய மாயன் பண்டென்னோடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ப்ரீதிவசத்தாலே நன்னெஞ்சமழிந்து நீராயுருகாநின்றது இப்படி படாநின்றால்

❦ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ❦

இ— இப்படி வரிதவராயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொரு ஸம்ஸ்லேஷமும் ஸ்வமன்றிக்கேயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே சிறியவென்னுருயிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப்பருகினனென்றும் பேசும்படிகளிலே அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதரவிஷயமல) திருக்கார்க்கரையென்று- ஒரு உகந்தருளின திவ்யதேசம், பண்டென்றது- இருந்தும்வீயந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில ஸம்ஸ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரதிசயபோக்யமாக ஸம்ஸ்லேஷித்தது இருந்தும்வியந்திலேயாகையாலே அதுவேயிறே "தத்ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட" என்கிறகணக்கிலே யமுனார்க்கு விஸம்ஸ்லேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. சக்கரவர்த்திமகளில் பிராட்டி ராமவிஸ்லேஷதசையிலேயிருக்கச்செய்தேயும் திருவடியைக்கண்டவுகஸந்தத்தாலே "ஸா ஆஸ்ரம தீர்த்தம் ராகவஸந்நிவேசமே ஸமானசாரஸ்வம் ஸபக்ஷஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஸ்ஸ்ப்ருஷீ" என்று திருவயோத்யையிலே பெருமாளும் தானுமொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்தகலவியை ஸ்மரித்து ப்ரீதையானாற்போலே ஆழ்வாருமிப்போதொரு ஸம்ஸ்லேஷமும் ஸ்வமன்றிக்கே விஸ்லேஷதசையாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸத்ருஸாத்ருஸ்ட சிந்தாத்யாஸ்ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகா:" என்கிறபடியே சிந்தாத்யுத்தீபகராலே இருந்தும்வியந்திலே ஸம்ஸ்லேஷத்தைஸ்மரித்து ப்ரீதியாலே அவனுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாராகையாலே யித்து ஸங்கதமென்றபடி. *

❦ முதற்பாட்டு. ❦

இவ்வவதாரிகையில் முதற்பாட்டினர்த்தமும ஸங்க்ரஹீதம். அதில் திருக்கார்க்கரையிதரவிஷயபரமாலே உத்தரார்த்தமும், ப்ரீதியத்தாலே யிதரவிஷயமாலே வுபயஸ்வாதந்த்ர்யமும், இப்படி படாநின்றவிதரவிஷயமாலே

ஸ:— தெருவெல்லாம்- குறுந்தெருவோடு நெடுந்தெருவோடு வாசிபற ஸகலவீதிகளிலும, காவி- கருநெய்தல் ஸ்தலங்கள், காவியென்று கருநெய்தலுக்கும் கழுநீருக்கும் பெயர். கமழ் வாஸனையைத்தருகிற, நகரத்தைசுற்றிலும் திவ்யஸரஸ்ஸுக்கள் வாஸிதங்களாயிருக்கையாலேயென்று கருத்து. திருக்கார்க்கரை- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யதேசத்திலே, மருவிய- ஸாதரமாக வஸியாநிற்குமவனை, வாஸஸ்போலே தேஹவிருக்ஷமும் அவதாரங்கள்போலே காலவிருக்ஷமுமின்றிக்கே யிருந்தவனை யென்றபடி. மாயன்தன்- ஆஸ்சர்யபூதனுடைய, தனனென்று ஸாதிக்கம. ஆஸ்சர்யமான ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனென்றபடி. மாயம்- ஆஸ்சர்யங்களை, ஸேவைகளை நிகரற்றராயிருப்பார் ஏதோவசக்குயாப்பேய் தேசென்னை பரவசமாக்கிப் பண்டென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்த வாஸ்சர்யங்களையென்றபடி. நினைதொறும் ஸ்மரிக்குந்தோறும், நெஞ்சம்- ஞானத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகக்காரணமான நெஞ்சானது, உருகும்

மூட்டுறு வெல்லார்க்கு ஆவிகமழ் திருக்கார்க்கரை* மருவியமாயன் றன் மாய வினைதோறே* ॥௧॥
வினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துகும்* வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்* சுனைகொள்
பூஞ்சோலைத் தென்காரக்கரையென்னப்பா*

ஆ— மாயங்களை நினைக்கை தவிரலாம்ோ; என்னுடைய நிரவதிகமான வஸ்நிவேசமானது தவிர வொட்டுகிறதில்லை. நானென்செய்கேனென்கிறார். ॥௩॥

(வினைதொறும்) எல்லாருடைய து:க்கங்களையும் போக்கக்கடவதான வுன்னுடைய விக்ரமங்களை நினைத்தல் சொல்லுதல் பாடுதல்செய்யில் என்னெஞ்சு மிவ்வாத்மாவும் மாயாநின்றன, நீரிங்ஙனேயீடுபடுகைக்கு உம்மு

இ— வித்தீயவாதகாதாவும் செல்விற்றுயிற்று. தவிரவொட்டுகிறதில்லையென்றிவ்வுக்தத்தில் சொன்னவித்தாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு விஸ்லேஷ அஸஹத்வமென்கிற ஸமஸ்தமும் வ்ருதிவாக்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ॥௧௧॥

இரண்டாம்பாட்டு:

வினைகொள்சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருடையவித்யாதியால்) இனி வடி வழகத்திலுள்ள வடிவங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வினைத்தவித்யாதியால்) வினைவுசொல்லுக்களிலே நெஞ்சுக்கும் பாடலிலே ஆத்மாவுக்கும் விகாரம் பாட்டில்தோற்றுகிறதேயாகிலும் ஸமஸ்தபாவத்தாலே இவைஇரண்டுக்கும் மூன்றுக்ரியைகளிலும் ஸமானமேயவிகாரம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மாயாநின்றனவென்றது— மிகவும் வ்யாகுலப்படாநின்றனவென்றபடி. அவன்குணங்களைக் கொண்டாடினாப்போலே வினைகளிலேனித்யாதியாலே தாம்லௌகிகம்பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யதார்த்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (நீரிங்ஙனேயித்யாதியால்) திறத்தில்- விஷயத்தில்,

ஸா— ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்தாலே த்ருஷியாநின்றது. ஆல்- விஷாதத்யோதகம். நெஞ்சைநிறுத்தி அநுபவிக்க முடிகிறதில்லையென்று விஷாதப்படுகிறபடி. ஆனால் ஸ்மரணத்தைத் தவிர்ந்தாலோவென்றில்? வேட்கையும்- ஆஸக்தி, வெறுப்பும், அநுபவஸாமஸ்யத்தாலே பிறந்த வுத்தரோத்தராபிவ்ருத்தியுமென்றபடி. உயிரின் பரமன்றி- ஆத்மாவின் ஸாமன்றிக்கே, ஆத்மாவுக்குப் பொறுக்குமளவன்றிக்கே யதிப்ராவண்யமாயென்றபடி. பெருகும்- அபிவ்ருத்தியாநிற்கிறது, வேட்கையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் அநுபவிக்க வொண்ணாதபடி நெஞ்சுருகி வாயிக்கிற ஸாத்தியமன்றிக்கே ஆஸக்தியும் மதிப்ராவண்யமாய் மறந்திருக்கவொட்டாதபடி வாயிக்கிறதென்றபடி. ஆல்- விஷாதாதிஶயத்யோதகம். தொண்டனேன்- ஸமஸ்தகுணவிஷயத்தில் அடிமையான நான், தொண்டன்- அடியேன், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டனேனென்று ப்ரயோகம். என்செய்கேன்- எத்தைச்செய்யக்கடவேன். நெஞ்சையுருகாமல் நிறுத்தவோ, ஆஸக்தியை அபிவ்ருத்தியை மட்டுப்படுத்தவோ, அவன் குணங்களை அநுபவவிஷயமாகாதபடி விலக்கவோ, என் ஸ்வபாவத்தைத்தவிரவோ வென்றபடி. இவையொன்றும் ஶக்யமன்றென்று கருத்து. ॥௧௧॥

சுனைகொள்- ஸரஸ்ஸுக்களைக்கொண்டிருக்கிற, சுனை- ஸரஸ்ஸு, ஸரஸ்ஸுக்களையுடைத்தானவென்றபடி பூஞ்சோலை- தர்ஶநீயமான உத்யாநத்தையுடைத்தான, பூம்- தர்ஶநீயம், தென்- ஸுந்தரமான, கார்க்கரை- திருக்கார்க்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான, என்னப்பா- என்னுடையஸ்வாமியே, வினை- எல்லாருடைய து:க்கங்களையும், வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயாது:க்கவாசம். கொள்- கொள்ளுமவையான, கொள்ளுகை- க்ரஹிக்கை, நஶிப்பிக்கதக்கவையான வென்றபடி. எல்லார்க்கும் து:க்கங்களைப்போக்குமவை யென்னையொருவனையும் வ்யாகுலப்படுத்துகிறன வென்றுகருத்து. சீர்- ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களை வினைதொறும்- ஸ்மரிக்குங்காலமெல்லாம், நெஞ்சு- என்மனஸ்ஸானது, இடிந்து- ஶிதிலமாய், சொல்லுந்தொறும்- சொல்லுங்காலமெல்லாம், உகும்- உருகும், நீராயுருகாநிற்கும், பாடிலும்- அந்தகுணங்களைகானம்பண்ணிலும், எனது- ஸ்வீயமான, ஆத்மாவிரோதிஷ்டம்: ஆர்- பூர்ணமான, ஆர்தல்- த்ருப்தியாய்ப்பூர்ணத்வத்தைக்காட்டுகிறது, உனக்கு ஶேஷபூதமானவென்றபடி. உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- ஸந்தாபி

மூ— நினைகிலேனுனக்காட்செய்யுநீர்மையே* ॥௨॥

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை* யீர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்* சீர்மல்கு

சோலைத்தென்காரக்கரையென்னப்பன்* கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்* ॥௩॥

ஆ— ...டையதிறத்தில் நான்செய்ததென்னென்னில்? நான் உன்னையடிமைகொள்ளுகிறோம என்றுகொண்டுவந்து நீயென்திறத்துச்செய்தருளின செயல்களை நினைக்கலாமோவென்கிறார். ॥௨॥

(நீர்மையால்) உம்மையடிமைகொள்கைக்கு மேற்படச்செய்ததுண்டோவென்னில்? அடிமைகொள்வாரைப்போலே யென்னெஞ்சை வஞ்சித்துப்புகுந்து தன்குணங்களாலும் செயல்களாலு மென்னை மாய்த்து என்னுயிராய் என்னுயிரை போஜித்தருளினன், முந்தறமெய்யரைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச்செய்த

இ— அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையடிமையித்யாதியால்) காமுகன் காமிநீவிஷயத்திலேபோலே எம்பெருமான்தம்பக்க லத்யந்தஸக்தனாய்க்கொண்டு உபகாரமெடியழிந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைத் தாமதற்கிசைந்திருந்தவளவைக்கண்டு தாமாள்ச்செய்ததென்று விநயோக்தியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்றுகருத்து. நினைக்கலாமோவென்றது- நினைக்கஶக்யமோவென்றபடி. யத்வா:— ஆஸக்த்யதிஶயத்தாலே நீ உபகாரமாகச்செய்தாலும் நானதைநினைக்கை யுசிதமோவென்றபடி. ஆதலாலதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாமநுபவித்த ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்த்ரீப்ராயத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாயிற்று. ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

அவன்குணங்களைச்சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலேயவனை ஸஹஜனைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைகொள்வாரையித்யாதியால்) என்னைநீர்மையா லீர்மைசெய்தென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்குணங்

ஈ— ஶயமாற்றமாட்டாமையாலே தவமாகாநிற்கிறது, அப்படிநாமுமக்குச் செய்வதென்னென்னில்? நான்— உனக்கத்யந்தஶேஷியனானான், உனக்காட்செய்யும்நீர்மை. உனக்கடிமைசெய்யும்ப்ரகாரத்தை, நீர்மை. ப்ரகாரம். பண்டுநீ உபகாரமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்போதெயில் உனக்கிட்டவிநியோகமாய யிருந்தபடியையென்றபடி. நினைகிலேன்- நினைக்கமாட்டேன், நீசெய்தது கரைகடைந்ததாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றுகருத்து. ॥௨॥

நெஞ்சம்- என்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்துப்புகுந்து- நம்மை யடிமைகொள்ளவருகிறோமென்று ஸ்ரீத்தம்ஸீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்துபுகுந்து, என்னை- ஶேஷஶேஷிபாவமுறை தப்பாமே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிறவென்னை, நீர்மையால்- நல்லஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலும் தத்காரமாய் ஶேஷஶேஷிபாவமுறையழியும்படி யத்யந்தஸக்தமான வேஷிகத்தாலுமென்றபடி. ஈர்மைசெய்து- த்ரவீபடுத்தி, ஈர்மை- நெகிழ்கை, இங்குத்ரவீபடுத்துகிறதைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவஜாதிஶயம் பொறுக்கமாட்டாதே த்ரவீபடும்படிபண்ணியென்றபடி. என்னுயிராய்- எனக்குப்ராணனாய், எனக்குத்தன்னைப்பிரியில் தரிக்கவொண்ணாதபடியாயென்றபடி. என்னுயிர், என்னாத்மாவை, உண்டான்- போஜித்தவனை, உபநாயவயஸாம்ப்ராவதிகீ ஸ்ரீபவஸாவைப்பெற்றாப்போலே யநுபவித்தவனனென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீப்ரவஹியாநிற்கிற, மல்குகை- ப்ரவஹிக்கை, உபாஸவஸேவஸந்த்ருஶமாகாநின்றுள்ள, வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப்பெற்றவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே யவனூருக்குங்கூட ஶோபாதிஶயமுண்டாயிற்றென்றுகருத்து. சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்- அழகியதான, கார்க்கரை- அந்ததிவ்யநகரத்தையுடையவனை, என்னப்பன்- எனக்கு நிரவதிகவாத்ஸல்யவானை, கார்முகில்வண்ணன்தன்- காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் ஶோபாதிஶயம்பெற்றதென்றுகருத்து. கள்வம்- க்ருத்ரிமங்களை, முந்தறஶேஷிபவமுறை தப்பாமல்வருவானைப்போலே வந்து நான் உபீக்ருதனானபின்பு ஶேஷஶேஷிபாவமுறை மாறுடி யத்யந்தமாக வென்னைபோஜித்தவிந்த க்ருத்ரிமங்களையென்றபடி. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், யதாவத்தோ கபடோபாயமோவென்று

மூ—அறிகிலேன்றன்னுள்ளனைத்துலகுநிற்க* நெறிமையாறானுமவற்றுணிற்கும்பிரான்* வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்* சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே* ॥௪॥

ஆ—படியும், ஒருவன்வஞ்சித்தபடி யொன்றுமறிகிலேனென்கிறார். ॥௧॥

(அறிகிலேன்) உம்முடையபக்ஷத்தில் அவனங்ஙனே ஸர்வநிர்வாஹகனாகில் சிகனுண்டோவென்னில், ஸர்வநிர்வாஹகனானால்தான் மற்றுள்ளாரோடு நெறிகெடாமை கலந்துபரிமாறுமாப்போலே பரிமாறவமையாதோ, தானென்னை ஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாறவேணுமோ, இவ்வஸ்திவைஷம்யத்துக் கொருமுடிவு காண்கிறிலேனென்கிறார். ॥௨॥

(திருவருள்) திருவருள்செய்பவன்போலே யென்னுள்ளேபுகுந்து என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகையன்றியே என்னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவனஸ்திவைஷம்யிருக்கும்படியே இது முந்துறவந்துபுகுந்தருளினபடி. ॥

இ— களாலுமித்யாதியால்) கள்வமறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முந்துறவித்யாதியால்). ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தையே 'என்னாருயிருண்டதிருவருளறிகிலேன்' என்றுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) சிகனுண்டோவென்றது- செய்யலாவதுண்டோவென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வநிர்வாஹகனால்தானித்யாதியால்) நெறிகெடாமேயென்றது- தான்சேஷியான முறைதப்பாமேயென்றபடி. த்விதீயபாதஸமுதிவ்யாஹாரத்தால் த்ருதீயபாதத்துக்கு அபிமதவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தானென்னையித்யாதியால்) அறிகிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸ்திவைஷம்யத்துக்கித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்வீகரித்தருளுகையித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. கணனன்கள்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுமுந்த

ஸ—நிரூபிக்கமாட்டுகிறிலேனென்றபடி. ஸர்வேச்வரனைவனிப்படியென்பக்கல் வ்யாமோஹம்பண்ணக்கூடாது, ஸர்வப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கையாலே யிதுபொய்யென்னவுங்கூடாது, ஆதலால் நான் ப்ரமித்தேனோ வென்றபடி. இருந்தும்வியந்தில் 'மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே' என்கிறதையிங்குஞ்சொல்லுகிறார். ॥௧॥

தன்னுள்- தன் ஸங்கல்பத்திலே, அனைத்துலகம்- ஸர்வலோகங்களும், நிற்க- ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்க, ஸங்கல்பாதீனமாய்க்கொண்டு சேஷவ்யாபாரத்தை முறைதப்பாமலிருக்க வென்றபடி. தானும்- சேஷியான தானும், ஸர்வமும் அவை முறைதப்பாதிருக்குமாப்போலே தானும்முறைதப்பாதிருக்கிறானென்கைக்காக. நெறிமையால்- உபாயத்தையால், நெறி வழியாய் உபாயத்தைக் காட்டுகிறது. சேஷிஸ்வ உபாயத்தை தப்பாமலென்றபடி. அவற்றுள்- அந்த லோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும்- வர்த்திக்குமவனான, பிரான்- உபகாரகனான, வெறி- பரிமளமானது, கமழ்- வாஸியா நிற்கிற, ஓதநவாகம் வஸந்தீவஸ ப்ரசோம் சோலை- உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென்காட்கரை- அழகியகாட்கரையை யுடையவனான, என்னப்பன்- என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய- க்ஷுத்ரனான, என்- என்னுடைய, ஆர்- அவன் வ்யாமோஹாஸ்பதமான, ஆர்த லாபிக்யமாய் ஸாரஸ்யத்தையைக்காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ரவஸ்துவாக நினைத்திருக்கச்செய்தே அவன் தனக்கு ஸாரஸ்யமான வஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறானென்று கருத்து. உயிரை- ஆத்மாவை, உண்ட திருவருள்- ஸ்வீகரித்தருளின விந்த ஸாரஸ்யமான வாஸ்தவஸம்ச்லேஷஸ்திவைஷம்ய காரணத்தை, அருள்- க்ருபை, இங்கு லக்ஷணயா ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷஸ்திவைஷம்யத்தைக்காட்டுகிறது. அறிகிலேன்- அறியமாட்டுகிறிலேன், பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டில் 'சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் மூவுலகுந்தன்னெறியாவற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே' என்று இருந்தும்வியந்திற் சொன்ன வர்த்தத்தை யிங்கு அநுவாதித்தபடி. ॥௨॥

மூ—திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுட்புகுந்து* உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்* திருவளர்சோலைத்
தென்காட்கரையென்னப்பன்* கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே* ௬
எங்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்செம்மாய்நிற்கு* மங்கண்ணனுண்டவாருயிர்க்கோதிது*

ஆ—அது பின்னைநின்றுசெய்தருளினபடி; இதுஒருவன் கள்வங்களேயென்கிறார். ௬
(என்கண்ணன்) ஒருநாளிங்ஙனே யவன்ஸ்ரீஹஸ்தமெனையிலகப்பட்டால் பின்னையதில் அகப்படாதே வாஸி
ஸிக்கவொண்ணாதோ என்னில்? நாடோறும்மென்மெய்யையென்னை யடிமைகொண்டருள வருகிறானென்றெனக்
குத்தோற்றும்படிவந்து ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம் என்னுடைய அறிவழியும்படி ஸ்வீகரித்துப்போம். போனவாறே பின்னைப்

இ—(ஆவிஶ்ரித்யபால்) இதுஎன்றது- ஶேஷிக்குத்தம்மெதிர்நிலையாதே யடிமைகொள்வாரைபபோலே வந்ததென்
றபடி. அதுஎன்றது- ஶேஷமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத் தனக்கு பாரார்த்யமாக வந்நுபவ
வித்ததென்றபடி. ௬

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

அவன்செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தாமறிந்துசொல்லாநிற்கச்செய்தே அவன்க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வை
யாய்த்தோற்றுமென்றுசொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவ
தரிப்பிக்கிறார் (ஒருநாளிகாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதேயாகிலும் அவன்முகத்தை
க்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. ப்ரயோஜனத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாடோறுமிகாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதியால்) ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமென்றது- க்ரியாவிஶேஷணம். இது தேவகதோஷமாய் ஆஶ்ரித

ப—திருவருள்- ஸ்ரீமத்க்ருபையை, 'வழிவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்' என்று ஆசைப்பட்டபடியே அடி
மைகொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தையென்றபடி. செய்பவன்போல- செய்யப்புகுகிறவன்போலே, தனக்
கொன்று மபேக்ஷிதமன்றிக்கே யெனக்கேயுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிறவன்போலே யென்றபடி. என்னு
ள்- என்நெஞ்சிலே, புகுந்து- ப்ரவேஶித்து, உருவமும்- ரூபத்தையும், என்ஶரீரத்தையு மென்றபடி.
ஆர்- ஆதிகமான, தனக்கு ஸ்வாவ்யமானவென்றபடி. உயிரும்- ஆத்மாவையும், உடனே- கூடவே, தேஹாத்
மாபேதவிபாகமன்றியேயென்றபடி. உண்டான்- ஸ்வீகரித்தவனை, மஹாபோகமபெற்றதாக வநுபவித்தவ
னையென்றபடி. திருவளர்- ஸ்ரீவர்த்தியாநின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ
வூர்ச்சோலையும் தழைத்ததென்றுகருத்து. சோலை- உத்யானங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, கா
ட்கரையென்னப்பன்- திருக்காட்கரையென்கிற திவ்யநகரத்தையுடைய வென்ஸ்வாமியான, கருவளர்- கறு
ப்புவளராநின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே காந்திவர்த்தியாநின்றுள்ளவென்றபடி. மேனி- திருமே
னியையுடையவனை, என்கண்ணன்- எனக்குஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே- க்ருத்ரிமங்களென்ன
வாஶ்சர்யங்கள், கள்வங்களேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம்விவக்ஷிதம். வரும்போதொருபடியும்
பின்பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திகளென்ன வாஶ்சர்யங்களென்றபடி. ஸ்வாமித்வத்தால் அடிமைகொள
வானைப்போலேவந்து தானென்பக்கல் நியாமகஸ்வரூபனாயிருக்கையும் விரோதியான ஶரீரத்தை நிவ
ர்த்திப்பானைப்போலேவந்து அதைத்தனக்கு பாரார்த்யமாக ஸ்வீகரிக்கையும் தானெனக்கு போக்யமாக
வருவானைப்போலே வந்து என்னைத்தனக்கு போக்யமாக ஸ்வீகரிக்கையும் என்பேறாக வருவானைப்போலே
வந்து தன்பேறாகத்தலைக்கட்டிக்கொள்ளுகையுமாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபாரவிஶேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள். ௬

என்கண்ணன்கள்வம்- என்பக்கல த்ருஶ்யமான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு- அவ
ன்ரூபத்தைக்கண்டவாறே பரவஶனாயிருக்கும் ஸ்வபாவனனவெனக்கு, செம்மாய்நிற்கும்- ஆர்ஜவமாயிருக்கும்,
செம்மென்றுஆர்ஜவ, க்ருத்ரிமமென்றுதோற்றாதே மெய்யென்றுதோற்றுமென்றபடி. அங்கண்ணன்- ஆஶ்ரிதவத்ஸல
னவன், அங்கண்ணனென்று ஆஶ்ரிதவத்ஸலனுக்குப்பேர். உண்ட- அநுபவித்ததான, என்- என்னுடைய, ஆர்-
அவன்போக்யஸ்வபாவமான, இதுஉயிர்கோது- இந்தஉயிர்க்கோதானது, கோது- த்யாஜ்யம், நிஸ்ஸாரமா
ய்விட்ட நிஷ்ப்ரயோஜனவானதென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்த
நிஷ்ப்ரயோஜனதென்கை. புன்கண்மை- புல்லிதானகண்ணுடைத்தாகுகையை, புல்லியது- அல்பம், கண்-

மூ—புன்கண்மையெய்திப்புலம்பியிராப்பக* லென்கண்ணனென்றவன் கார்க்கரையேத்துமே* ‖௬‖
கார்க்கரையேத்து மதனுட்கண்ணா வென்னும்* வேட்கைநோய் கூர நினைந்து கரைந்துகும்* ஆட்கொள்
வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால்* கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே* ‖௭‖

ஆறு—யிவ்வாத்மாவானது நெடும்போதுகூட து:க்கார்த்தமாய் அவனையாசைப்பட்டு என்கண்ணா! என்கண்ணா! என்றலற்றி அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை யேத்தாநிற்குமென்கிறார். ‖௬‖

(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக்காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத்தலற்றி, அவஸந்நமானவாறே, பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப்போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரைமாள போஜித்துப்பின்னையும் போஜ்யபாதானாயிருக்கு மென்கிறார். ‖௭‖

இ—ஆறென்று வாக்யமாகவுமாம். அறிவழியும்படியென்றது- கோதுமஸ்வரூபாதஷ்டசொன்னபடி. ஸாதி ஸயத்தாலே ஶோஷிதமரம்படியென்கை. பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யவஸ்தாநத்தில் போஜித்துப் போமென்று இங்கேவாக்யபேதம்பண்ணினது- அவன்க்ருதிஶேஷம் அவன்ஶேஷத்தைக்காணும்போது மெய் யாகவேதோற்றுமென்றும் க்ருதிஶேமென்றிப்படி ஶேஷியு மவன்பக்கலென்னுடைய ஆசைபோகாதென்று மிவ்வபிப்ராயத்திலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக. புன்கண்மையெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெடும்போதிவ்யாதியால்) புலம்பியென்கிறதில ஸாத்விகாபிப்ராயத்தை யருளிச் செய்கிறார் (அவனையாசப்பட்டுஎன்று) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ‖௬‖

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

மேலொரு அர்த்தவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப்பாட்டின் அவதாரிகை மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யிவ்யாதியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே அந்வயம். யதா:— கீழ்ப்பாட்டில் ஶோகாக்ராந்தமான அவஸாதம் ஸம்போகமன்றிக்கேயும் ஸித்தமாகையாலே யதுவு மிங்கநுவதிக்க யோக்யமாகையால் இப்படி என்கிறத்துக்கு அவஸந்நமான வென்கிறதோடே அந்வயமாக வுமாம். இவ்வநுவாதத்தாலே யிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே யவாந்தரஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸந்நமானவாறே யென்று) என்னுயிரிதிஶேஷ:. த்ருதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிவ்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பின்னையும் போஜ்யபாதானாயிருக்குமென்று) இத்தால் ஐந்தாம்பாட்டிலே யென்னுடைய ஆத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக வநுபவிப்பானென்றவ ரிப்பாட்டிலே அப்படி யநுபவித்தாலும்

ஸா—ஸூக்ஷ்மநம், எய்தி- அடைந்து, இப்படிஶோஷிதமாயிருந்தது அவனநுபவித்துப்போய் நெடும்போதானபின் புநஸ்ஸம்ஶ்லேஷாபாவமாயென்றபடி. இராப்பகல்- நக்தந்திவம், என்கண்ணனென்று- எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனென்று, புலம்பி- ப்ரலபித்து. அவன்கார்க்கரை- அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்துதியாநிற்கும், அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே கொண்டாடாநிற்குமென்றபடி. ‖௬‖

என்- என்னுடைய, ஆர்- அவனுக்கு பூர்ணமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, கார்க்கரை- அவனெழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக்காணவேணு மென்னுமாசையாலே ஸ்துதியாநிற்கும், அதனுள்- அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணாவென்னும்- க்ருஷ்ண? என்றழையாநிற்கும், வேட்கை நோய்- அபிநிவேஶ வ்யாதியானது, நோய்- வ்யாதி, கூர- கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து- அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து- ஶிதிலமாய், உகும்- நீராயுருகாநிற்கும், இப்படி யாசைப்பட்டவாறே யிதுக்குவகாரகமாக வருமாப்போலேவந்து ஸ்வாத்மத்திலே வயத்தவஸிதனாய்ப் போவனென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வானொத்து- என்னை யடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக்கடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி என்னுயிருண்ட- என்னாத்மாவைத்தனக்கு போக்ய மாக வநுபவித்தவனான, மாயனால்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே, இது க்ருதிஶேமென்று தோற்றும்படி யிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனாலே யென்றபடி, கோளுண்டு- கொள்ளப்படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப்படுகை யைப் பெற்றென்றபடி. கோட்குறை பட்டது- கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. பூர்ணமாக போஜிக்கும்

மூ—கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்* நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்* காளநீர்மேகத்தென்கார்க்கரையென்னப்பற்* காளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே* ॥அ॥
ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது* பேரிதழ்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்* காரெழில்மேகத்தென்கார்க்கரைக்

ஆ—(கோளுண்டான்) இப்படியென்னுயிரை மாளபுஜித்தே பின்னையும்புஜிப்பதாகவே வந்துபுஜிக்கும், இப்படி நாளும்நாளும்வந்து என்னைபுஜித்தருளினான், நான்றனக்கடிமையானவித்தனையன்றோ, என்னையிங்ஙனேபடுத்தவேணுமோவென்கிறார். ॥அ॥

(ஆருயிர்) அவன் உம்முடைய திறத்தில் விசேஷமாகச்செய்ததுண்டோ தன்னோடுபரிமாறுவாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோபடுத்துவதென்னில்; அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார்தாம்பட்டாரோ,

---

இ—த்வநந்திலனென்கிறாரென்றிப்பாட்டுக்குப் ப்ரவேசஸங்கதியும் ஸங்கதையாயிற்று ॥எ॥

✻ எட்டாம்பாட்டு. ✻

ப்ரயோஜநத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்றகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்றனக்கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிங்ஙனேயித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை அநுபவியாநின்றாலும் பெருப்பேறுபெற்றாப்போலே புஜிக்கிறவிவனுடைய, மாணவத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✻

ஸர்வேச்வரப்ரவசநப்ரகரணத்திலே 'ஆருயிர்ப்பட்டதெனதுயிர்ப்பட்ட' தென்று ஸ்வரூபநம்பண்ணுகைக்கு ஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவனித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனால்நானித்யாதியால்) மேல்வாக்யத்துக்குத்

ரூ—பட்டதன்றிக்கேயிராநின்றதென்றபடி. அவனிதையநுபவித்தும் பின்னையும் வர்ணாமாக அநுபவிப்பாரைப்போலே அத்யுஜ்ஜ்வலனாயிராநின்றானென்று தாத்பர்யம். ॥எ॥

கோளுண்டானன்றிவந்து- கொள்கையுண்டானன்றியேவந்து, பிடநாபவத்தை யொருக்காலும் பெற்றவனல்லாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னையொருக்காலும் அநுபவித்தறியாதே அபூர்வமாக அநுபவிக்கப்பெற்றாப்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர்- என்னாத்மாவை, தான்- ஸத்யஜ்ஞாநாதிவிசிஷ்டனான தான், உண்டான்- அநுபவித்தான், நாளுநாள்வந்து- இதுதானொருநாளன்றியே நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம் இருக்கும்படி யிதுவென்றுகருத்து. என்னை- நிரதிசயபோக்யனானவென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என்ஸ்வரூபத்தோடு மாணங்களோடு சரீரத்தோடு வாசியற வெல்லாவற்றையுமென்றபடி. தானுண்டான்- ஸ்வயம்போஜித்தான், தன்பேறாகவே யநுபவித்தானென்றபடி. காளநீர்மேக- காலவர்ணமாய் ஜலபூர்ணமான மேகம்போலிருக்கிறவனான, தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில்வஸிக்கிற வென்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யவான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது, அன்றேயென்றது- அன்றோவென்றபடி. அடிமைபுகுந்ததத்தனையொழிய ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்புகோத்ததோவென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே- என்னுடைய ப்ராணவ்யமான வாத்மாபட்டதென்னவாச்சர்யம், பட்டதேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம், இப்படியடிமைபுக்க விவ்வாத்மாவை யித்தனைபடுத்தவேணுமோ, ஸர்வமும்பொறுக்கலாம் இந்தமாணவத்தும் படுத்துகிறபாடொன்றும் பொறுக்கமுடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. ॥அ॥

பேரிதழ்- பெரியவிதழையுடைத்தான, இதழ்- தளம், ஸௌகுமார்யத்தாலே விசாலதளசாலியான வென்றபடி, தாமரைக்கண்- தாமரஸஸாத்ருச்யம்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே டகாராதேசம். கனிவாயது- கனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடைத்தான, கனி- பழம், ஸ்வாபராகசாலியானவென்றபடி. வாயையுடைத்தானது- வாயது, ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, அத்விதீயமென்றபடி. காரெழில்- கறுத்தவெழிலையுடைத்தான, எழில்- ஔஜ்ஜ்வல்யம், மேகம்போலேயிருக்கிற, நீலமேகவர்ணனானவென்றபடி. தென்கார்க்கரை- அழகிய திருக்கார்க்கரையை

மூ—கோயில்கொள்* சீரெழினான்றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே* ‖௧௦‖

வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்* றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்* பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்*

ஆ—தனக்கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச்செய்தருளினானென்கிறார். ‖௧௦‖

(வாரிக்கொண்டு) "நீர்தாமவனை புஜியாதே உம்மைபுஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்? உன்னைக்காணில் வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன் என்று நான்மநோரதித்துக்கொண்டிருக்க எனக்குத்தன்னை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால) என்னகுறையென்றது- அழகில்குறையோ வை ரூபத்தில்குறையோவென்றபடி. ஸர்வாதிசயித ஸம்ருத்தமான ஸ்வர்க்கவிலேயிறே யெல்லாருமாசைப்பண்ணுவது, ஸர்வப்ரகாரஸம்ருத்தனாலும் தானேயதிசயிதனுயிருக்க வென்பக்கலித்தனை பாரிப்பண்ணுவதென்னவாச்சர்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ‖௧௦‖

✻பத்தம்பாட்டு.✻

அவனுடைய அபிநிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்த விப்ரகரணத்திலே 'வாரிக்கொண்டு' இத்யாதியாலே தம்முடைய அபிநிவேசத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநோரதித்துக்கொண்டிருக்கவென்று) என்னையொழியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன்னையித்யாதியால்) காரொக்கு;

மூ— கோயில்கொள்- கோயிலாகக்கொண்டவனை, தனக்கு நித்யவாஸஸ்தானமாக வுடையவனையென்றபடி. சீரெழில்- சீரையுமெழிலையுமுடையவனை, சீர்- ஸ்ரீ, வீரஸ்ரீயையு மௌஜ்ஜ்வல்யத்தையுமுடையவனை யென்றபடி. நால்- ஒருகல்பதருவுக்கு நாலுசாகைகளிருக்குமாப்போலே நாலாயிருக்கிற, தடம்- பெரியதுகளான, "ரூபசாஸ்ஸாம்யாத்ரஸ் பாஹவ:பரிவேஷ்டிதா:" என்கிறபடியே வ்ருத்தாயதபீவர ஸுந்தரமான புஜங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, தெய்வவாரிக்கு- தைவஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி- ஸமுத்ரம், ப்ராக்ருதஜலங்களுக்கு ஸமுத்ரம்போலே தைவதங்களுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமான ஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்காயென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஸௌஹ்ருதமாயென்கை. எனதுயிர்பட்டது- என்னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர்பட்டது- ஆருடையவாத்மாபட்டது, நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாதான் பட்டதோவென்றபடி. என்னாத்மாவானது அவனாலே புஜிக்கப்படுகிறதசையிலே யவனுடைய வக்த்ராதிவ்யாபாரங்களைக்கொண்டு ஆநந்தாதிசயத்தாலே ஜாதஹர்ஷவிகாரங்களையடைந்து வ்யாகுலப்பட்டாப்போலே நித்யஸூரிகளுடைய வாத்மாவும் பட்டதில்லையென்றபடி. ஸ்வேதத்வீபமான க்ஷீரார்ணவத்துக்கு நாயகஸ்தானத்திலே ஸர்வேஸ்வரர்கள் வ்யக்தநாயகியிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமாப்போலே அநாதிஸம்ஸாரியாயிருந்த விவருக்கு ஸம்ஸாரதோஷம் புதியதாய்வந்ததாகையாலே ரஸாதிசயகாரியான வையாகுலீ நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் விஞ்சியிருக்குமென்று நஞ்சீயாருளிச்செய்தார். ‖௧௦‖

காணில்- காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை- ஸர்வேச்வரனுமானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு- பிறர்க்கொன்றும் சேஷியாதபடி க்ரஹித்துக்கொண்டு, விழுங்குவன்என்று- புஜிப்பனென்று, அநந்தவைநதேயாதிகளுக்கவகாசமில்லையாம்படி 'அஹமந்நமஹமந்நம்' என்கிறபடியே நானே ஸர்வாவயவங்களையும்பண்ணி புஜிக்கவேணுமென்றென்றபடி. ஆர்வு- அபிநிவேசத்தை, உற்ற- அடைந்தவனை, என்னையொழிய என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை புஜிக்கவொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில்முன்னம்- தன்னைபுஜிக்கவுத்யோகிக்கிற வென்னிலும்முன்னமே, பாரித்து- ஸ்வரித்து. மநோரதங்களையுமென்றபடி. தான்- விலக்ஷணமான ஸ்வதந்த்ரனானதான், என்னை- அணுவாய் பரதந்த்ரனானவென்னை, முற்ற- ஸர்வாவஸ்தைகளிலும், நிச்சேஷமாகவென்றபடி. ரஸாதிசயத்தாலே மஹாபோகனாகையாலே இவ்வாத்மாவுண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான்- பானம்பண்ணினான், "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே தன்போக்யதைகளைக்காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம்பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடிசொன்னாரிதிலும், உண்டவனுக்குத் தண்ணீருமவேக்ஷிதமாகையால் தண்ணீர்குடித்தபடி சொன்னாரிதில், இத்தாலவனுடைய உண்ணுஞ்சோறு

௱—காரொக்குங்கார்க்கரையப்பன் கடியனே* ॥௰॥

கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னைக் கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* வடிவமை யாயிரத்திப்பத்தினாற் சன்மம்* முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே* ॥௬௫॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸாஜிக்கவொண்ணாதபடி யென்னில் முன்னம்பாரிதத்தானென்னை மாளஸாஜித்தருளினான், தன்னாலே விளைபக்கடவ ஸம்ருத்திகளவும்பாராதே ஸர்வேச்வரமானசேவம் தன்னளவிலேவருந்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமைபாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே அதிமாத்ரமாகச் செய்தருளவேணுமோவென்கிறார். ॥௰॥

(கடியனும்) ஆச்ரிதர்க்காக வேதேனுஞ்செய்பிலு மிங்ஙனே யதிமாத்ரமாகச்செய்தருளும் ஸர்வஜ்ஞ இருந்தவனைச்சொன்னவிப்பத்து, ஸர்வதுந்ஸ்வவிரோதியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ—மென்கிற சேவத்வாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலேயிந்த்ராதியால்) ॥௰॥

✳நிகமனம்.✳

வ்யூஹவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்காகவிஷ்ராதியால்) சன்மம்முடிவெய்தி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ—பருகுகீர்' இருக்கும்படி சொல்லிற்றாயிற்று. காரொக்கும்- சேவத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, காரென்றுசேவம், சேவம்போலே பொருஷ்யஸக்தியைப்பாராதே அதிமாத்ரஸாரவஷ்டி ஸர்வஜ்ஞனையென்றபடி. கார்க்கரையப்பன்- திருக்கார்க்கரையில் நிரந்தரவாஸியாய் ஸந்நிதிபண்ணியிருக்குமவன், கடியன்- ஸீக்ரகாரீ. ஸாதத்தில்தானே மிகநிகைகொள்ளுமவனென்றபடி. ॥௰॥

கடியனாய்- ஸீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய ராஜத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ரம்பனாயென்றபடி. கஞ்சனை- கம்ஸனை, கொன்ற- ஸம்ஹரித்தவனான, பிரான்றன்னை- அத்தாலே ஆச்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வார்த்தம். கொடிமதிள்- த்வஜவிராஜித ப்ராகாரஸாலியான, கொடி- த்வஜம், உபலக்ஷண விஸேஷணம். தென்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, வடிவமை- அழகுவடிவமாயிருக்கிற, வடிவு- அழகு. அமைவு- வகுதி, ஸர்வப்ரகாரஸோபநமான வென்றபடி. ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்தஸகத்தினாலே, சன்மம்- ஜந்மமானது, ஜநநமரணவரம்பரையானதென்றபடி. முடிவு- ஸமாப்தியை, எய்தி- அடைந்து, ப்ராகஜநநம்வாரமிலென்றபடி. எங்கானல்- நம்முடைய உபமர்த்தத்தையான, கானல்- உபமர்த்தம், நம்முடைய ஸர்வஸம்ஸாரவிஷயமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸ்வஸம்பந்திகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸ்வஸம்பந்திகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேஸித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள்- நாஸமாம்கிடீகோள், நிஸ்ஸேஷமாக நஸிக்கும் கிடீகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்ஸயமில்லையெனறபடி. ॥௧௧॥

✳ ஜாநவைராக்யதந்யோதநஸேவம்ஸ்ரீமதேவராஜநமோஜமாஹிதேசிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(உருகுமாலநெஞ்சம்.)

ஆஸ்ரயேஷ்வாதிதஸ்ஸ்வீயம்பதத்தயாவதாராத்தஸம்ஹ்ருஷ்ட
ஸம்ஸ்லேஷஸம்ஹ்ருஷ்டஜநக்தநாதயாஸத்யதரகஷேமஸர்வ: ।
ஔதார்யாச்சர்யஸம்ஸ்லேஷாதிவிஸ்மயவஸ்துதாரகர்மணைரவ்யூஹஸம்பா
திஸத்தஸமேதவஸ்ஸ்வாஸரிரிதஸம்ஜிக்கஸ்ஸ்வஜ்ஞதாரதாஸ ॥௧௦௮॥

(ஆஸ்ரயேஷ்வாதிதஸ்ஸ) மருவியமாயன்தன்- ஆச்ரயவிஷயங்களை யுடையவனாகையாலும்,

ஆ — தா — (ஸுவிஶேஷாதிஶயாய) தென்காட்கரையென்னப்பா- ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வாத்மஸம்ருத்தி) என்னுயிராயென்னுமிருண்டான்- ஸர்வாத்மாவாயிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தஸங்கல்பம்) தன்னுளனைத்துலகுமிற்கநெறிமையாற்றுனுமவற்றுணிற்கும்பிரான்- ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான் ஆதாரமாய் அவற்றை ஆதாரமாகவுடையனும் இவ்வழி ஸர்வநியந்தாவுமாகையாலும், (ஜலதகந்தயா) கருவளர்மேனி- கறுப்புவளராநிற்கைபாலே நீலமேகம்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனாகையாலும், (ஸ்வாஶ்ரிதரக்ஷகதயா) என்கண்ணன்கள்வம்- கார்க்கரையேத்துமதனுட் கண்ணனென்றும்- ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் இவர்களுடைய ஸம்பத்தை ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஔதார்யாதிஶயேந) காளநீர் மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பற்கு- காளமேகம்வர்ஷிக்குமாப்போலே எல்லார்க்கும் மஹோபகாரகனாகையாலும் ஔதார்யாதிஶயத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலே பெரியழத்தாமரைக்கண்" ஐ ஶ்வர்யாதிஶயகஸ்வரூபமான வைபவம் ஸாதிக்கப்படுகிறது. (ஸ்வஸ்வாம்யலக்ஷணதிவ்ய ஸம்பந்தம்) என்னில்முன்னம்பாரித்து- ஸம்ஸாரிஜந ரக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னே ஆபனுமவனாகையாலும், எம்பெருமான் விஸ்தாரணத்துக்கஸக்யனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம்" என்கிறதிலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். ௧௦-ஆ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ— எங்கானலங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ்*

ஆ— (எங்கானல்) இந்தவத்ருஷ்டமான ஸம்ஶ்லேஷ ஜநிதவ்யக்தியானது மாறி அத்ருஷ்டமே தலையெடுத்து அநந்யவிஷயத்தாலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகிறார்.

எழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸம்ஶ்லேஷிரானிருக்கிறவாழ்வார் அத்யந்தவிரஹமெய்தில்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இந்தவத்ருஷ்ட்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியில் விஷாத்ருஷ்டாதிஶயி ஸம்ஶ்லேஷாரணத்தாலே வீ நடந்ததேயாகிலும் அத்ருஷ்டவிஷயமாக ஸாக்ஷாத்தமாய்க்கொண்டு அநுபவ்யத்தமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்ஶ்லேஷாநுகூலமில்லாமையாலே பின்னையும் அத்ருஷ்டம்ஸமே உஜ்ஜீவமாய்விட்டதாகையாலே மிகவுமார்த்தராகையாலே தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸம்கதமென்றதாயிற்று. தூதுப்ரேஷணம்பண்ணுகிறாரென்றது- வடிவார்ஸ்வாரஸ்ய ஸாஹித்யத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வடிகாரிவிஷயவிஷயமென்கிற ஸமஸ்தாரணம் ஸம்ஸாரமென்றதாயிற்று. *

ஈ— எங்கானல்- எங்கள்கானலுடைய, கானல்- ஸமுத்ரதீரவநம், இங்கு ஸஞ்சரித்ர உபகாரம், உங்களுக்குபயோகமாம்படி எங்களுக்கொரு உபகாரமுண்டாகப் பெற்றதேயென்றுகருத்து. அகம்- உள்ளில், இப்படியுள்ளே அம்ஸகிதராய் வந்திருக்கும்படி யுங்களை ஆதரமமாகப் பெற்றோமேயென்று கருத்து. கழிவாய்- கழியினிடத்திலே, கழி- ஸமுத்ரத்ருஷ்டிகளுடைய ஜலவரிவாஹப்ரதேஶம்- வாயென்று இடம், இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடி, "ம்ருகஸ்ஸம்ஸகிதம்" என்கிறபடியே எங்கள் ஜீவநஸாதந விஷயங்களான வஸ்துக்களை நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் ஸம்ஹம்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இங்கு- இந்த ஸமீபப்ரதேஶத்திலே, தன் ஸௌந்தர்யத்தாலே யென் நெஞ்சை அபஹரித்துக்கொண்டு என்னை விஶ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிற வவனைப்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதராக ப்பெற்றோமேயென்று கருத்து. இனிது- போகமாக, ப்ரணயஸரஸமாக வென்றபடி. க்ரியாவிஶேஷணம். அமரும்- ப்ரதிஷ்டிதராகாநிற்கிற, என்பக்கல் ஸௌஹார்த்தத்தாலே இங்கே நித்யவாஸஸ்திதராகாநிற்கிற.

மூ— செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையுங்* கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக் கூத்தர்க்கென்
றூதாய்* நுங்கால்களென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே* ‖ க ‖

ஆ— தன்னைப்பிரியில நான்யரிக்கமாட்டாததொரு நபடி, தன்னழகாலும் தன்செயலகளாலும என்னைத்தோற்பித்-
தடிமையாக்கி என்னோடுகலந்த நளிப்போய் திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென் றிறம்
சொல்லவேணும், உங்களுக்கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்றுநாரைகளை யிரக்கிறாள். க

முதற்பாட்டு.

ஈ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பி-
ரிவிலித்யாதியால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது- கொங்கார்பூந்துழாய்முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொ-
ன்னபடி. தன்செயல்களாலுமென்றது- குடக்கூத்தர்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. என்னைத்
தோற்பித்தித்யாதியாகச்சொன்னது- எம்மென்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதாம்சஞ்சொன்னபடி. என்றூதாய்என்-
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்திறஞ்சொல்லவேணுமென்று) திறம்- ப்ரகாரம், என்விரஹக்லே-
சத்தையென்றபடி. உத்தரவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால) தன்னழகா-
லுமென்றதாலும் நாரைகளையென்றதாலும் இப்பிராட்டி எம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு அவனோடே
ஸம்ஸ்லேஷித்து விஸ்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே ஸ்வஸ்தானத்திலநின்று மு-
க்த்ரநப்ரதேசத்திலேசென்று அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும் தன்
னோடு ஸமாநதுக்கிகளாகையால் அவர்கள் காரியக்ஷமரல்லாமையாலும், தான் வ்யஸநாதிசயத்தா-
லறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அவையறியா' என்று விவேகிக்கமாட்டாமையா-
லும், அவற்றைத்தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்றுகருத்து. தன்னைப்பிரியிலித்யாதியாலே விஸ்லேஷத்தி-
லென்னை யரித்திருக்கவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனென்கையாலே ஸ்வதேசத்தில் அஞ்சிறை
யமடநாரையில் ஸௌந்தர்யஸம்ஸ்மரண பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில சேஷித்வஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும்,

மூ— வென்றபடி, செங்கால- சிவந்தகாலை யுடையீர்களான, என்மடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது
நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. படநாராய்- ஸ்வ்யங்களான நாரைகாள்?, நாரா
யென்று ஜாத்யேகவசநம். திருமூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸி-
யாநிற்கிறவனை, தூதுபோவார்க்கு ஸுலபனும்படி. ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வாஸஸ்தலத்திலும் ஏற்ற
ஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார்- ஸௌரப்யபூர்ணமான, கொங்கு ஸௌரப்யம், பூம்- தர்சநீயமான துழாய்
முடி- திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான. எங்குடக்கூத்தார்க்கு- என்னுடைய குடக்கூத்தர்க்கு,
எம்மென்று ஆத்மநிபஹுவசநம். இங்கு பரத்வேதரஸகவிசேஷண ஸமஸ்வ்யாஹாரத்தால தன்னுடைய
திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலு மென்னை வசீகரித்தவனை வென்றபடி.
குடக்கூத்தாவது- இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிசேஷம், குடக்
கூத்துடையவர்- குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களையுடைய க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. என்தூதாய்- என்னு-
டைய தூதிலேயாய், தூது- தௌத்யகார்யம், சேஷபூதமான தௌத்யகார்யத்திலே ஸ்வீகரித்தென்றபடி.
இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸங்கீகா
ரமாத்ரத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸ்வம்மாகையாலே நீங்களெனக்கு நித்யஸேவ்யர்களென்று கருத்து.
நுமரோடே- பக்ஷிபர்களோடே, உங்களுடைய ஸாபத்ராதிகளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸ்வ
விஷயத்தில் 'ஆபஸ்ததாவாஸசாவ்யாக்தி:' 'ஆபஸ்தாஸ்வாத்ருக்தி:' "ஸாஸாகதாதா
ஸம்ஸ்ரூஷ்வ:" என்றதுவிவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்- எங்களுக்குபகாரிஷ்டைரான வுங்களுடையதிருவடி-
களை, என்தலைமேல்- உங்களையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற வென்னுடைய உத்தமாங்கத்திலே, தலையென்று
உத்தமாங்கபர்யாயம், ஸ்வவிஷயத்தில் உபகாரானவர்களுடைய சரணாரவிந்தத்தை வஹிக்கப்பெ
றுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்சிரஸ்ஸைக்கொண்டாடுகிறபடி. அழகியமயிரையுடையார் பூச்சூடவாசைப்
படுமாப்போலே ப்ரீதியாலேசொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ- சேர்க்கிறீரோ, கெழுமை- சேர்க்கை, சேர்த்தருள
வேணுமென்றபடி, வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோளென்றதாலே யென்தலையு மூங்கள்திருவடிகளும்

சூ— நமரோடும்பிரியாதே நீரும் நுஞ்சேவலுமாய்* அமர்காதற் குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையும்* எமரானும் பழிப்புண்டிங்கென் தம்மால் இழிப்புண்டு* தமரோடங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே கேளீரே* ॥௨॥

ஆ—(நமரோடும்) 'அவனுக்குச் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளுங்கோள்' என்று குருகுகளை யழைத்து வைத்து நடுவே தன்னெஞ்சாலே 'தமராலுபேக்ஷிதையாய் என் பந்துக்களாலும் ஹேயையாயிங்கேயிருக்குமிவ்விருப்பென்செய்ய? இவ்விருப்பில் முடிகைபோன்று' என்று தம்மிலே சொல்லி யின்னுதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே 'தாமும் தம் பரிஜநங்களுமாயிருந்தவிருப்பைக் காண்கைக்கு நான் ஸமர்த்தையாயிழந்துபோமித்தனையோ' என்று கேளீரென்றுகொண்டு தான்சொல்லப்புக்க வார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லி முடிக்கிறாள். ॥௨॥

இ— பொன்னுலகாளீரிலே 'ஶ்ரீகரோடைகாரஸ்யம் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர் இத்திருவாய்மொழியிலே தன்னழகைக்கண்டநுபவித்தவர்கள் விஶ்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்று அறிவிக்கவே எழுந்தருளும்' என்றிப்படி ஸ்வரூபம்பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸம்பந்தவிஶேஷங்களை "ஸ்வாபாவஸம்பந்தாத் விஶ்லேஷாஸம்பவாதபி। ஸௌகாரஸ்யாத் ஸ்வரூபாச்ச தூதகாரீ ஶடமுநி:" என்று உரைக்காரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். ॥௩॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவருக்கித்யாதியால்) கீழ்நாரைகளைப் ப்ரார்த்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும்வார்த்தையை வ்யஸநாதிஶயத்தாலே வந்தகலக்கத்தாலே குருகுகளைநோக்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதியபிப்ராயம். த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நடுவேயித்யாதியால்) தன்னெஞ்சாலேயென்கிறதற்கு இன்னுதாயென்கிறத்தோடே அந்வயம். என்செய்யவென்கிறதற்குக் கீழோடே அந்வயம். இதென்ன ப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிறதென்றபடி. இன்னுதாயித்யந்தமாய், த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலேயென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ॥௨॥

மு— பிரிகதிநுக்கை யிவையிரண்டுக்கும் ஸாமாந்யாஸஹாநியென்றுகருத்து. ஓகாரத்தால் இதுஶேஷிகளுக்கு ஸ்வரூபமன்றோ? இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. ॥௪॥

நமரோடும் பாகவதரோடும், உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. உம்மையும் ஸமுச்சயார்த்தத்தோடே ஸமுச்சயம். பந்துக்களோடும்பிரியாதே தம்பதிகளாக ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவென்று வாக்யார்த்தஸமுச்சயப்ரகாரம். பிரியாதே- விஶ்லேஷியாதே, நீரும்நும்சேவலுமாய்- ஶக்தித்ரயவதிகளான நீரும் பாகவத்த்ரயவதிகளான பதிகளுமாய், சேவல்- பாகவதபக்ஷி, அமர்- அமர்ந்திருக்கிறவையான, விச்சேதமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுக்கிதையான வென்வேதனைகளைப் போக்கவேணடாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள்- காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள், காதல்- ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. குருகு- நாரையிலே ஜாதிவிஶேஷம், இனம்- ஸமூஹம், பரஸ்பரப்ரேமயுக்தைகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி- அழகியதான, மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யதேஶத்திலே, உறையும்- வஸிக்கிறவரான, தம்மால- அங்குள்ளபரிஜநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு- உபேக்ஷயநுபவித்து, இழிப்பு- உபேக்ஷை, ஸக்ருத்ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டேனென்றபடி. எமரானும்- ஸ்வகீயராலும், என்பந்துக்களாலுமென்றபடி. பழிப்புண்டு- ஹேயதையையநுபவித்து, பழிப்பு- ஹேயதை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே. என்- என்ன ப்ரயோஜநம், தமரோடு- ஸ்வகீயரோடு, தமக்கபிமதரான பரிஜநங்களோடே கூடவென்றபடி. அங்கு- அந்தத்திருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே- தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. ஆத்மநிவேதகம், கேளீர்- கேளுங்கோள்; தாமும் தம் பரிஜநங்களுமா யெழுந்தருளியிருக்கிறவழகை யநுபவிக்கைக்கு நான் ஸமர்த்தையல்லேனோவென்று நீங்கள் கேட்கவேணுமென்றபடி. ॥௪॥

மூ—தக்கிலமேகேளீர்கடடம்புனல்வாயிரைதேருங்* கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறை யுஞ்* செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவா* யக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே ॥ திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்த்* திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்கா* டிருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்*

ஆ—(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானபேக்ஷிக்கவன்றியே அவ்வழகையுங் காணப்பெறாதே யிழந்துபோயித்தனைபோவென்று கேளீரென்கிறாள். ॥ க ॥

(திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்? 'திருமேனியவர்க்கருளீர்' என்றித்தனையுஞ்சொன்னாலுமுங்களுக்குப் பரமபோக்யமான திருமேனியொளியை யுங்களையிழப்பித்து அவ்வூரில்நின்றும்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— செக்கமலத்தித்யாதி அடிகளுக்குத்தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநயித்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னைபித்யாதியால்) அவ்வழகையுமென்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வர்ஜந லாபமிலையைக் காணப்பெறாதவளவன்றிக்கே அவன்திருமேனியழகையும் காணப்பெறேனேவென்கிறாளென்று ஸம்பந்திஸூசிதமென்ன, ॥ க ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுஞ்சொன்னாலுமென்று) ஸமுச்சயமிவ்வுக்திமாத்தாலு முங்களை ஸம்பிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ— தடம்புனல்வாய்- தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம்- தடாகம், புனல்- ஜலம், வாய்- இடம், இரை- ஆஹாரங்களை, தேரும்- தேடாநிற்கிற, நான் உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரபராயிருக்கை யுசிதமோவென்று கருத்து. கொக்கினங்காள்- பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள்- நாரைபக்ஷிவிசேஷஸமூஹங்காள், என்னுடைய ப்ராணரக்ஷணமாகத் தூதுபோகைக்குத் திரள்திரளாகக் காணப்பெற்றேனென்று கருத்து. குளிர்- சீதளமான, ஸஞ்சாரயோக்யமானவென்றபடி. என்விரஹதாபம்போகைக்கு அவ்வூரைக் காணப்பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து- திருமூழிக்களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்- வஸியாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து- செந்தாமரையினுடைய, அலர்போலும்- புஷ்பத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநிற்கிற, கண்கைகால்செங்கனிவாய்- நயநகரசரண பிம்பாதரங்களையுடையவரான, செங்கனி- சிவந்தபழம், பிம்பபலமென்றபடி. வாய்- அதரம், அக்கமலத்து- அந்தசெந்தாமரையினுடைய, இலைபோலும்- இலைக்குஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, திருமேனி- அந்தஸ்த்ராவயவங்களுக்குப் பாஸமமாம்படி ஸ்யாமளமான திருமேனியையுடையவருடைய, அடிகளுக்கு- ஸ்வாமிக்கு, பரிஜாயாபேக்ஷாஸுரம். தக்கிலமே- நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவவ்வழகை நாம் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ வென்றபடி. கேளீர்கள்- நீங்களங்கேசென்று கேட்கவேணும். ॥ க ॥

திருமூழிக்களம்என்னும்- திருமூழிக்களமென்றப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய்- ரமணீயநகரப்ரதேசத்திலே, செழு- ரமணீயம், நகரத்துக்குஸந்நிஹிதமான பாஹ்யப்ரதேசத்திலே வர்த்திக்கிறவென்றபடி. அணி- ஸுந்தரங்களான, முகில்காள்- மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு- திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிருக்கிறவருக்கு, "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸர்வரையும் வசீகரித்தடிமைகொண்டிருக்கிறவருக் கென்றபடி. இதுக்கு தூதாயென்கிறத்தோடே யந்வயம், தீவினையேன்- அவ்வழகை யநுபவிக்கப்பெறாதே யிழந்து உங்கள்காலிலே விழவேண்டும்படியான க்ரூரகர்மங்களையுடையவளானநான், விடுதூது- விடுகிறதூதிலே, நான்விடுகிற தூதக்ருத்யத்திலேயென்றபடி. ஆய்- ஸ்வீகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி. இதுக்கு என்னக்காலென்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமேனி- "ஸஹஸ்ராம்சும் ப்ரகாசயேத்" என்கிறபடியே பரமபோக்யமாயிருக்கிற வும்முடையதிருமேனியை, அவர்க்கு- இத்தையாசைப்படுகிற அவளுக்கு, அருளீர்- க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும், உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயித்வம்போனாலும் தீநஸாதாரணமான க்ருபையுமில்லையோ வென்றுகருத்து. என்றக்கால். இப்படிச்சொன்னக்கால், "வாஸுதேவ ஸர்வம்" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உக்திமாத்ரமன்றோ வேண்டு

மூ—திருமேனிபொளிபகற்றித்தெளிவிசும்புகடிபுமே* ।௪॥

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகு*மொளிமுகில்காடிருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்*
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையென்மனத்துறையுந்*துளிவார்கட்குழலார்க்கென்றூதுரைத்தல்செப்புமினே॥

ஆ—போகவுக்குமோ. இத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செப்புமென்கிறாள். ।௪॥

(தெளிவிசும்பு) அவனுக்கருளீரென்னவமையுமோ, இன்னுமக்கருளீரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்திபுடையநெஞ்சை யுமக்குத்திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிறீர், அவளுக்கருளீரென்று சொல்லிப் போமென்கிறாள். ॥ரு॥

(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய்வண்டினங்காள், என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்குப்ராப்தஸ்வித்யாதிபதல்) தெளிவிசும்புகடியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவ்வூரிலநின்றுமித்யாதிபால்) கீழ்ச்சொன்னவஸ்திகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிதிகளாயிருக்கிற மேகங்களோடே க்கிச்சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. ।௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டில் சேல இப்பாட்டிலுட மேகங்களைத்தூதுவிடுகிறதாயிருக்கையாலே யிது வாக்யநிரூபண மென்றோவென்ன வதலிப்பிக்கிறார் (அவனுக்கித்யாதிபால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னாலவ ளறியுமோ விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் த்ருதீயபாதாயத்தி லே தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவளொருத்தியித்யாதியால்)॥

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

சுடர்வளையுங்கலையுந் தூதுரைத்தல்செப்புமின்களென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஸ—வதென்றுகருத்து. தன்திருமேனியொளி— உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வீபதிவ்யமங்களவிக்ரஹகாந்தியை ஒளி— காந்தி, உம்மை— உங்களை, அகற்றி— விஶ்லேஷிப்பித்து, அிகரக்ஷகம். உங்களுடையகாந்தியை நஶிப் பித்தென்றபடி. தெளிவிசும்பு— நிர்மலமானவாகாஶத்தில்நின்றும், விசும்பு— ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லாரு க்கும்தெரியும்படி நீங்கள்வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்திலநின்று மென்றபடி. கடியுமே— கடியுமோ, கடிகை— துரத்துகை, உங்களைத்துரத்துமோவென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யமாத்ரமன்றிக்கே வாஸஸ்தைத்தைத்தந்து ஆ காஶமாத்ரஸ்திதியன்றிக்கே வாஸாகாஶஸ்திதியு முங்களுக்குத்தாராநோவென்றுகருத்து ।௪॥

தெளிவிசும்பு— நிர்மலமானவாகாஶத்திலே, கடிது— ஶீக்ரமாக, ஓடி— யாவகம்பண்ணி, சிறுத்திருவடிக்கு ப்போலே ரிவந்நின்வெரவஸமும் ஆகாஶவாஸிகளும் தன்காபர்த்துக்கு ஸாயகமென்றிருக்கிறாள், தீவ ளைத்து— சுழிவஶபத்துக்குஸத்ருஶமான, தீ— சுழி, வளை— வஶயம், வளைத்துஎன்று வளைக்குஸத்ருஶமானது க்குப்பேர், சங்கவக ஸத்ருஶங்களான வென்றபடி, மின்னிலகும்— மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுல்லதாஸம ங்கள் விளங்காநிற்கிறவென்றபடி. இலகுதல்— விளங்குதல், ஒளிமுகில்காள்— காந்தியையுடைய மேகங்க ள், அந்த வித்யுத்துக்களாலே வாஸமம்பெற்ற வடிவழகையுடைய தேவங்காளென்றபடி. திருமூழிக்கள த்து— அந்தநிவநகரத்திலே, உறையும் வஸியாநிற்கிற. ஒண்சுடர்க்கு— ஒள்ளியசுடரையுடையவரான, அவ் வூரில நித்யவாஸத்தாலே பத்ராஜ்வமான காந்தியையுடையவரானவென்றபடி. தீவினையேன்— நெஞ்சிலேவ்யா காஶிகச்செய்தே கண்ணுக்கிலக்காகவொட்டாதபடி கர்மங்களான பாபங்களையுடையேனானவென்னுடை ய, மனத்து உறைவிலே, தெளிவிசும்பு— விஶதாகாஶாகாரமான, பரமாகாஶவாஸவேத்யாகாரமான வெ ன்றபடி. திருநாடா— திவ்யதேஶமாய். சாத்ருஶதிவ்யதேஶத்திற்போலே யாதராதிஶயமுடையனாயென்றபடி. உறை யும்— வஸியாநிற்கிறவரான, துளிவார்— துளித்துவாராநிற்கிற விந்துவிந்துவாய் ஸ்ரவிக்காநிற்கிறவென்றபடி. கள்— மதுவைத்தையுடைத்தான, கள்ளென்று மதுவமாய் இந்தஶப்தத்தைச்சொல்லுகிறது, குழலார்க்கு— கூந்தலங்களையுடையவர்களுக்கு, கூந்தலங்கள் கூந்தலேஸுந்தரங்களாயிருக்கையாலே ஸகாருஷ்யதிகளென் றுகருத்து. குழல— கூந்தலம், குழலையுடையவர் குழலார், வடுஜாயாபேக்ஷவநம் என்தூதுரைத்தல்— தலைபில்பூவெல்லாம் சருகாம்படி விரஹாக்நிதப்தையான வென்னுடைய தூதவாக்யத்தை, தேசமுண்டான தூதவாக்யத் தையென்றபடி. செப்புமின்— சொல்லுங்கோள். ।ரு।

மூ— தூதுரைத்தல்செப்புமின்கடூமொழிவாய்வண்டினங்காள்* போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழின்மூழிக்கள
த்துறையு* மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றம்* தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்சுடர்வளை
யுங்கலையுமே* ॥ கூ ॥

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த* படர்புகழான்

ஆ— சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில அவனுங்கள்வார்த்தையை ஸாதரமாகப் பிராட்டிஸந்நிதியிலே
வைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ॥ கூ ॥

(சுடர்வளையும்) படர்பொழிலவாய்க்குருகினங்காள், உன்னழகாலே யவனை வசீகரித்து அவனோடே

இ— விதூஷியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல போதிரைத்து மாதரையித்யாதி செப்புமின்
களென்று ஸம்போதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலிதூஷியால்) வண்டுகளையே கீழ்
ச்சொன்ன சேவங்களாக ஹ்ருதித்தாதல் சேவக்கள்சொல்லாதொழிந்தவாறேயாதல வண்டுகளை நோக்கிச்சொ
ல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது. ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

பங்கபக்கட்சுடர்பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னழகாலேயிதூஷியால்)

வ்யா— தூமொழிவாய்- மநோஜ்ஞங்களான வுக்திகளுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது மாதுர்
யமநோஜ்ஞத்தைலக்ஷிக்கிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, லாபமென்றபடி. "நாஸாமேஷ விசேஷஜ்ஞ: ஸம்ப்ர
ஸாதிதா:" என்கையாலே உக்திதனவானுக்கு வாவித்தாரஞ்ஜநங்களான வுக்திகள் ஸுலபமாமே; அவன்
வருவோமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள் வாக்ஜாலத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று
கருத்து. வண்டினங்காள்- ப்ரமரஸமூஹங்கள், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென்னுடைய வளைய
ங்களையும், கலையும்- வஸ்த்ரத்தையும், பட்டுடைபழுகையும், தூதுரைத்தல்- உக்திலக்ஷணமாக, செப்புமின்கள்-
சொல்லுங்கோள், உக்திலக்ஷணமாகச் சொல்லுகையாவது வ்ரஹக்லேஶபாகையாலே தன் வளையங்களையும்
பட்டுடையழுகையு மிழந்தேனென்றுசொல்லுகை, என்- என்னுடைய, வாய்- உக்தியினுடைய, மாற்றம்- ஸ
ந்தேசரூபமான, மாற்றம்- ஸந்தேசமும், தன்வளையங்களையும் பட்டுடையழுகையு மிழந்தேனென்றி
ப்படி யென்னுடைய வாக்ஸந்தேசரூபமானதென்றபடி தூதுரைத்தல்- உக்திலக்ஷணத்தை, செ
ப்புதிரேல்- சொல்லுகிறீர்களாகில், இதுக்கு செப்புமின்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். போது- ஸமயங்க
ளிலே, வர்ஷங்கள்விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலேயென்றபடி. ஸ்ரீவாஸமுதலிகளுக்குப்போலே தயாவதாரம்
மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிபந்தமுங்களுக்கில்லை, உயிர்த்தவாதிகளைப்போலே விலக்குவாருமுங்களு
க்கில்லையென்றுகருத்து. இரைத்து- ஸஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம்பண்ணிக்கொண்டு, மது- மகரந்தங்களை
நுகரும்பொழில்- உங்களுக்கு வாஸம்பண்ணும்படியான உத்யாநங்களையுடைத்தான, நுகர்கை- பாநம்ப
ண்ணுகை, திருமூழிக்களத்து- அந்தவ்யுநமரத்திலே, உறையும்- வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்குவிசேஷ
ணம். மாதரை- நாரீணாமுத்தமையான பெரியபிராட்டியை, மாதர்- உத்க்ருஷ்டை, தம்மார்பகத்தே- தம்மு
டைய வக்ஷஸ்தலத்துள்ளே, வைத்தார்க்கு- வைத்துக்கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்களென்றநுஷங்கி
ப்பது, பிராட்டி ஸந்நிதியிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥ கூ ॥

படர்- விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய்- உத்யாநப்ரதேசத்தில், குருகினங்காள் குருகு ஸமூஹங்
களே, குருகு- நாரையில் ஜாதிவிசேஷம். இனம்- ஸமூஹம், சுடர்வளையும் காந்திமத்துக்களான வென்
வளையங்களையும், கலையும்- பட்டுடையழுகையும், கொண்டு- அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்துறந்தென்கி
றதோடே அந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தானென்கிற
து அரு- அருமையான, துஸ்தரமான வென்றபடி. வினையேன்- துஷ்கர்மங்களையுடையவளான வென்னு
டைய, தோளை ஸக்த்தோடேவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான பாபவத்தை யுடையவளான
வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்த- தோளை த்யஜித்தவனை, "வனகேவலநிவ்வாஸயிஷ்ய ஸ்வயம
ஷபத்வா" என்கிறகணக்கிலே யென்றோளொன்றினுமே யாஸக்தனாயிருந்தவன் இப்போதத்தைக்
கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான்- படர்ந்தபுகழை யுடையவனை, புகழ்- கீர்த்தி, என்னைக்கைவி

மூ— திருமூழிக்களத்துறையும் பங்கயத்தட்* தடம்பவளவாயென்னைக் கண்டிடும் ... நேர்தூதுரைப்ப* பூம் பொழில்வாய்க் குருகினங்காள் எனக்கொன்று பணியீரே* ||எ||

எனக்கொன்று பணியீர்கள் இரும்பொழில்வாய் இரைதேர்ந்து* மனக்கின்பப்படமேவும் வண்டினங்காள் தும்பிகாள்* கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும்* புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே* ||அ||

ஆ—கலந்து பின்னைப் பிரிந்து அதுவே புகழாகக் கொண்டிருக்கிறவருக்குப் போருமோவென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். ||௬||

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள் தும்பிகாள், உன்னழகைக் காணப்பெறாதே பிரிந்து போயிருக்கை போமென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். ||அ||

இ— ஆறாயிரப்படியிலே ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷத்தை அருளிச்செய்தார் (அவனோடே கலந்தென்று) ஆறாயிரப்படிக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பின்னைப் பிரிந்ததுபோல) தூதுபடைப் புகழோனென்கிற ஸம்ஸ்க்ருதபாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயிருக்கைபோல) ஒருதூதுமாற்ற மெனக்கொன்று பணியீரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (உனக்குப் போருமோ விருக்கைபோல) ||௬||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஈ—ஸ்ரீபாஷ்யத்திலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (உன்னழகையிருக்கைபோல்) ||அ||

ரு—ட்டதே தனக்கு வாஸஸ்தானமான கீர்த்தியாகவுடையவனை யென்றபடி. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யதேசத்திலே வஸியாநின்றவனை, பங்கயக்கண்- பங்கஜநேத்ரனை, ஸகலஸௌந்தர்ய தகாரஸ்ய ... சுடர்பவளவாயனை- உஜ்ஜ்வலித்த அதரத்தையுடையவனை, என்னை வசீகரிக்கும்படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களையுடையவனை யென்றபடி. கண்டு- ஸாக்ஷாத்கரித்து. நானாசைப்படுகிற திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாதர ஸௌந்தர்யத்தையும் காண்கையாகிற பாக்யம் எனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு- விரஹவ்யதையை ஸஹியாமலிருக்கப்போலே யிருக்கிற வெனக்காக, இதுக்குப் பணியீரென்கிறதோடே யுபயம் ஒருநாள்- பலநாள் வேண்டா, ஓர்- க்ஷணமாத்ரமாகையாலே அதிதீபமான, தாப விநாசமான, ஸகலவஸ்துவுமான வென்றபடி. மாற்றம் வார்த்தையை, ஒன்று ஒன்றாக இனியொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாதபடி. ஸாரமாக வென்றபடி. பணியீர்- நீங்கள் சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸமவதிஷ்ட வசனங்களாகையாலே அவற்றை ஸமாதிகரித்துச் சொன்னபடி. ||எ||

இரும்- விஸ்தீர்ணமான பொழில்வாய்- உத்யானத்திலே, இரை- ஆஹாரத்தை, போஜ்யத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து தேடிக்கொண்டு, மனக்கு- உங்களுடைய மனோரதத்துக்கு, இன்பப்பட- ஆனந்த முண்டாம்படி, படுகை- உண்டாகை, மேவும் ஆச்ரயித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேசம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள்- ஸ்த்ரீஜாதிகளாங்காள், தும்பிகாள்- ஸ்த்ரீ ஜாதிகளாங்காள், கனக்கொள்- கனத்தைக் கொண்டிருக்கிற, கநகசோபமாகையாலே மதிலாபரணங்களான வென்றபடி. திண்- த்ருடங்களான. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, புடை- சுற்றிலும், சூழ் வேஷ்டிதமான, இப்படி ரக்ஷ்யுடைத்தான தேசத்திலவன் வஸிக்கையாலே தந்தஸ்லாகோத்ரமான வவன்திருமேனிக்கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற சங்கை தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேசத்தைத் தீரவேணுமென்று கருத்து. திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்த திவ்யதேசத்திலே வஸிக்கிறவனை, புனக்கொள்- ஸம்ச்லேஷத்திலே கொள்ளப்பட்டதான, புனம்- ஸம்ச்லேஷம். ஸம்ச்லேஷத்துஷீதமாய் அதாலே ஸௌகுமார்யமான வென்றபடி. காயாமேனி- காயாம்பூவின் வர்ணமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா- கதலீ, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவருக்கு, பூம- தர்சநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாபரணங்களையுடையவரானவர்க்கென்றபடி. எனக்கு- நீங்களொரு வார்த்தைசொல்லாவிடில் முடிபுற்றிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று- ஒருவார்த்தை, பணியீர்கள்- நீங்களருளிச்செய்யவேணும். ||அ||

மூ—பூந்துழாய் முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்கு* ஏந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்கு* ஏந்துபூண் முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பத்* தாந்தம்மைக்கொண்டகறல் தகவன்றென்றுரையீரே* ||கூ||
தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து* மிகவின்பப்படுமென்மென்னடையன்னங்காள்*
மிகமேனிமெலிவெய்தி

ஆ—(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே, ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பத் தாம் தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய ஸ்வபாவத்துக்குப் போராதென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ||கூ||

(தகவன்றென்று) மென்னடையன்னங்காள், தம்மை தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்று நீங்கள் சொல்லவேணும். செல்லுமிடத்தில் என்னுடையமேனியும் மிகமெலிவெய்தி, மேகலையுமிடழிந்து, என்னுடைய முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். ||ம||

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவிரஹாதிடால்) ||கூ||

✳பத்தாம்பாட்டு✳

கீழ்ப்பாட்டிற் பதங்களை அநுஷங்கிக்கிறார் (தாதிசூதிரியால்) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாக்யானத்தில் 'சொல்லவேணும்' என்றிங்கு வாக்யபேதம்பண்ணி 'மேனிமெலிவெய்தி' இத்யாதியைத் தனித்தொரு வாக்யமாகச் சொன்னது மீவுமாகச்சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. அதுமேனியொழியாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய வுயிர்சூதியால்)

ஈ— நீ ஏந்து என்றுமடவிசேஷிப்பது. நீரானேயேந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானே யுன்னை தரிக்கும்படியாயிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீவாநரமுதலிகளைப் போலே புணைக்கருசவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே- ஸௌகுமார்யத்துக்குறுப்பாக தாருண்யபூர்ணமானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு- தர்சநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு- ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியை திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்மயமானவும் மாணிக்யத்ருஸ்ய ஸ்ப்ருஹணீயமாம். திருவாழி ஆயுதமாகையன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ஆபரணமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அத்திவ்யஸ்தானத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர்க்கு, விரஹஸாகரங்கள்போலே திவ்யாஸ்த்ரபூஷணங்களுக்கு அலங்காரங்களான ஸௌந்தர்யஸௌஸீல்யாதிகளை யுடையவர்க்கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே அந்வயம். பூண்ஏந்து என்றுமடவிசேஷிப்பது. ஆபரணங்களைதரிக்கக்கடவையான, முலை- என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து- விவர்ணங்களாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, என்- என்னுடைய, இணைமலர்க்கண்- ஆடிமாயிருக்கிற பத்மங்கள்போலேயிருக்கிறகண்கள், ஸம்ச்லேஷதசையிலிருப்படி வதிக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப- பாஷ்பஜலங்களாலேபூர்ணமாம்படி, ததும்புகை- நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்தலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தாம்- கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் நிரதிசய சௌந்தர்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல்- தம்மைக்கொண்டு விச்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மை வைத்துப்போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விச்லேஷித்துப்போவதென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலேசொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று கார்யமன்றென்று, தகவு- கார்யம், ஹ்ருதயத்துக்குப் பொருந்தாதபடி நிஷ்டுரர் செய்யும்கார்யமென்று, உரையீர்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ||கூ||

தடம்புனல்வாய்- விஸ்தீர்ணஜலங்களிலே, தடம் விஸ்தாரம், புனல்- ஜலம், உஷாவஸாநத்திலேயென்றபடி. இரை- ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து- தேடிக்கொண்டு, மிக சுகமாக, இன்பம்பட- ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேலும் ஆநந்தித்துவர்த்திக்கிற, பரஸ்பரம்ஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி அவிச்சிந்நமாயிருக்கச்செய்தே பரகல்யாணாதிகளில் ஆசைபற்று விரஹவேதநையாயிருக்கிற வென்னுடைய வேதநையைத்தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதஸத்விவேகதாரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய- மெல்லியநடையையுடையவைகளான ஸம்ச்லேஷதசையில் அப்ரமேயங்களான வென்றபடி. அன்னங்காள்- ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி- என்சரீரமானது, மிக- அதிகம், மெலிவு- கார்ச்யத்தை, எய்தி-

மூ— மேகலையுமீடழிந்தென் * அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே* ॥ய॥

ஒழிவின்றித் திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை* யொழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றிய சொல்* வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த* வழுவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்வஜ்ஞஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப்பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, தவிஶ்லேஷாஸஹவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஒண்சுடரை யொழிவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைப் பிரியில் தரியாதவிதியால்) அலற்றியசொல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிதரியாதியால்) பாசுரத்தாலேயென்கிறதற்கு அலற்றினவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஜ்ஞஸ்வபாவரானவென்று) ॥கக॥

ஈ— அடைந்து, மேகலையும்- ஶேஷமேயும், ஈடழிந்து- கட்டுக்குலைந்து, ஈடு- இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீரதௌர்ப்பல்யமாகையாலே ஶேஷமேயும் ப்ரஶிதிலமாயென்றபடி. என்- என்னுடைய, அகமேனி- உள்ஸ்வரூபமும், அகம்- உள்ளு, மேனிஶப்தம் இங்கு ஸ்வரூபவாசம், ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே- உபாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்கு முன்னேயென்றபடி. இதுக்கு உரையீர்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு- அந்ததிவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாம்தம்மைத்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யஸ்வபாவதைக்கு விருத்தமன்றென்றபடி. உரையீர்கள்- நீங்கள்சொல்லவேணும். ॥ய॥

ஒழிவின்றி- விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும்- அந்ததிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ஸௌஹார்தாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யிங்கே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை- ரமணீயதேஜஸ்ஸையுடையவனை, நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு- ஒழிகையிலே, பிரிகையிலேயென்றபடி. இல்லா- இல்லாதவளான, "நசஸீதாபரஹீநா" என்கிறபடியே அவனைப்பிரியி லிவளில்லையென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று பலிதார்த்தம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணிமழலை- அழகியமழலையையுடைத்தான, அணி- அழகியது, மழலையென்று ஸுகுமாரமான உக்திவிஶேஷம். கிளிமொழியாள- கிளியினுடைய உக்தியை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள், அலற்றியசொல்- ப்ரலபித்தபாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றினபிராட்டி வாக்யாவஶேஷத்தாலே யென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். வழுவில்லா- ப்ரவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழுவு- ப்ரவ்ருத்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றுங்குறையில்லாதவரான வென்றபடி. வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான வாழ்வார். வாய்ந்து- கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே பாவபந்தத்தையுடையவராயென்றபடி. உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவிலலா- ப்ரவ்ருத்தியில்லாததான. தன்ஸௌஹார்தாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இந்ததஶகமானது, நோய்- வ்யாதியை, தவிஶ்லேஷாஸஹவ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- ஶமிக்கும், நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதிஶேஷ:. ॥கக॥

✳ ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:. ✳

ஸ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(எங்கானலகம்.)

ரூடாமோதஶ்ரீதுலஸ்யாஶ்ரிதஜநஸஹிதஶ்ஶோபநஸ்வக்ஷதாயா:
ஸாத்விகாத் * ஸ்வாந்தரங்கஜ்யோதிரிதிகதநதஶ்ஶ்ரீயாகாந்திகீர்த்தி:
வார்ஷாஶ்யாமாங்கஸங்கீர்ணரதாங்கதரணாவஸாயாயுதாட்யோதமெங்கு
ஸ்ரீவெள்ளிகையரங்கநாதனையும் லபடித்தது துளஸீ. ௫௭௦

(ரூடாமோதஶ்ரீதுலஸ்ய) கொங்கார்பூந்துழாய்முடி- மிக்கவரிமளத்தையுடைத்தாய் திருத்துழாய் மாலைபோலே பரமபோக்யமான திருமுடியையுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரிதஜநஸஹித:) தமரோடங்கு உறைவார்க்கு- ஆஶ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (ஸ்வக்ஷதாயா:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்- சிவந்ததாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரை யுடையவனாகையாலும், (ஸாத்விகாத்) திருமேனியடிகளுக்கு- வடிவழகாலேதானே ஸத்வஸாத்விகம் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸ்வாந்தரங்கஜ்யோதிரிதிகதநத:) திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடர்க்கு- திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கையாலே பரஞ்சோதித்திற்காட்டிலும் மிக்கதேஜஸ்ஸையுடையனென்று சொல்லப்படுகையாலும், (ஸ்ரீயாக) மாதரைத்தம் மார்பகத்தேவைத்தார்க்கு- பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலும், (காந்திகீர்த்தி) படர்புகழான்- நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தாகையாலும், (வார்ஷாஶ்யாமாங்கஸங்கீர்ண) புனக்கொள்காயாமேனி- செவ்விப்பெற்றிருக்கிற காயாம்பூப்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவனாகையாலும், (ரதாங்கதரணாவஸாயாயுதாட்யோதமெங்கு:) பொன்னாழிக்கையார்க்கு- இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக்கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழி திருச்சங்குகளை திவ்யாயுதங்களாக வுடையவனாகையாலும், ஸாத்விகமத்தாலே திருமூழிக்களத்தார்க்கு என்று ஆசார்யஹ்ருதயத்திலேசொல்லுகிற ஆஸுரகும் ஸம்ஹாஷிதம் இப்படிகளாலே திருமூழிக்களத்தெம்பெருமானை ஸ்வீகாரான வாஸாயதேவத்தாலே விஶ்வஸநீயனாக "எங்கானல்" என்கிறதஶகத்திலே, ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ௫௭௦

[* "ஜ்யோதிராத்யம்வரதிகதநாக்ஷ்ரீயாகாந்திகீர்த்தி" என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.]

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை* நிறுத்துமனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு* வெறித்தண்

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணி பின்னையு மெம்பெருமானைவரக்காணாமையாலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம்பண்ணினவாழ்வார் அவன்வரவுபார்த்திராதே இத்திருவாய்மொழியில் நாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேஶத்தைச் செல்லவேணுமென்றலற்றுகை பலம்ஸதபன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதூதியால்) அவன்வருமளவும் பொறுதபடி வ்யாவ்ருத்தில் கால க்ஷேபம்பிறக்கையாலே

ரா— ஆகத்து- தங்கள்ஹ்ருதயத்திலே, அவனை- நிரதிஶயபோக்யனை ஸர்வேஶ்வரனை, நிறுத்துமனத்து- நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்திலே, மனமென்று லக்ஷணயா வ்யவஸாயம். தந்நிமித்தமாக அனுஸந்தித்து ஸேவிக்கவேணுமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலே யென்றபடி, ஒன்றிய- ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு- சிந்தையையுடையவர்களுக்கு, தந்நாமத்தையுடையவர்களுக் கென்றபடி, இதுக்கு அறுக்குமென்றதோடே ஸம்பந்தம். வினையாயின- பாபமென்றுபேர்பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், லக்ஷணயா ஸஞ்சிதங்களையுமென்றபடி, அறுக்கும்- சேதிப்பதான, இது திவ்யநகரத்துக்குவிஶேஷணம், வெறித்தண்

மூ— மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே* ॥க॥
கொடியேறிடைக்கோகனகத்தவள்கேள்வன்* வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்* நெடியானுறைச்
சோலைகள்சூழ்திருநாவா* யடியேனணுகப்பெறுநாளவைகொலோ* ॥உ॥

ஆ— ஸர்வஜ்ஞராய் ஸமஸ்தஜ்ஞாநவேத்தாக்களாயிருப்பாருடைய தேவர்களைப்போலத் திருநாவாயைநமக்
கெந்நாள் குறுகக்கூடுமுண்டோவென்கிறார். ॥க॥
(கொடியேறிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப்பிராட்டியாரோடுங்கூட அவன்எழுந்தருளியிரு
க்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோவென்கிறார். ॥உ॥

இ— தாமங்கேபோகவேணுமென்று த்வராவிக்கிறாரென்றுகருதது இம்முதற்பாட்டினபிப்ராயம் இதில்ஸம்ரு
க்ஷிதம் அதில (ஸம்வத்ஸராதிபாலே) ‘ஆகத்தவனை’ உத்ஸாஹிபாக ஷீதீயவாக்யாபிப்ராயமும் (தேவர்களைப்போ
க்குமென்கிறவிததாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தினபிப்ராயமும் (நமக்குமத்ஸாஹியாலே) தாமீடவ
ருத்தினபிப்ராயமும் சொல்லிற்றாயிற்று. *

முதற்பாட்டு.

குறுகைக்கென்றது- கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டேபோவென்கிறவிடத்தி லவதாரணம் கடேரமு
ஶ்வமேஷுவாரம் உவாயமில்லாமற்போகாதே கிடைக்குமோவென்றபடி. ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வாக்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்ஸாஹியால்) உத்தராயத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்ஸாஹிபால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குவாயமுண்டாக்கு
மோவென்றவரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று ஆசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

கவையில்மனமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்வைதவித்தையென்று) நவையிலெ

ஈ—மலர்ச்சோலைகள்- வர்த்தமாநமாய் புஷ்பிதமான வாஸோத்யாநங்களாலே, வெறி- வர்த்தம்,
பரிமளாதிஶயங்களாலும், சூழ்- வேஷ்டிதமான, திருநாவாய்- திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தை, கொ
டியேற்கு க்ரூரகர்மங்களையுடையவனை வெனக்கு, கொடியன்- க்ரூரன், இச்சதத்தாலே தன்னைச்
சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும், த்வராவமுடையார்க்கு விரோதியி
வதர்க்கமானதேஶத்தையுங் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரஸ்வபாவத்தையுடையவனை வெனக்கென்றபடி. குறுக்
கும்வகை- கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென்றது அத்தேஶமாமெஷயாய் குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்கு
வுபாயமென்கை. உண்டுகொலோ- உண்டோ, ஸித்திக்குமோவென்றபடி. ॥க॥
கொடியேறிடை- கொடிபோலே க்ருஶமாய் ஸுந்தரமான மத்யத்தையுடையவளான, ஏர்- ஸௌந்தர
ம், கோகனகத்தவள்- கோகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக்கென்றபடி. கேள்வன்- ஸ்நேஹிவனை
ன, கேளவனென்று ஸ்நேஹிவன், ஸ்நேஹிவல்லபனெனவென்றபடி. “நசஶ்ரீஶ்ரவாமாஷ்யதி” என்பாருமா
ருகேயிருக்க நானவ்வூரைக்காணப்பெறாதே யிழக்கவோவென்று கருத்து. வடி- வடிந்ததான, க்ருஶமானவெ
ன்றபடி. வடிகை- க்ருஶமாகை, தீக்ஷ்ணமானமென்கை. வேல்- வேலுக்குஸத்ருஶங்களான, வேலென்கிறவா
யுதவிஶேஷம்போலே தீவ்ரங்களானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையு
டையவளான, மடப்பின்னை- ஸௌந்தர்யவதியான நீளாதேவிக்கு. பின்னை- நீளாதேவி, மணாளன்- நாயக
னை, நெடியான்- மஹானானவன், இன்னுமுள்ள ஸர்வேஶ்வரனிஜநாதிகளாலே ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனெ
ன்றபடி உறை வஸிக்கிற, “ஸவாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லப:” என்கிறபடியேதிவ்ய
மஹிஷிகளோடேகூட வன் வஸிக்கிறவிடமான வென்று பதார்த்தம். சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களாலே
வேஷ்டிதமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யதேசத்தை, அடியேன்- ஶேஷபூதனானநான், “தாஸபூதாஸ்ஸ்வத:
ஸர்வே” என்கிறபடியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் பிட்டிப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப்
பெறுநாள்- கிட்டப்பெறும்படியானதிநங்கள், அணுகுகை- கிட்டுகை, அவைகொலோ- எதுகளோ, அந்நா
ளிப்போதே வரவேணுமென்று ஆசிக்கிறபடி. ॥உ॥

மூ— எவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்* கவையின்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்* நவையிற்
திருநாரணன்சேர்திருநாவாய்* அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே* ||௩||
நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநாளும்* மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்* நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்
திருநாவாய்* வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா* ||௪||

ஆ—(எவைகொல்) என்றுதிருநாவாயை அணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் கலங்கிக்கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான் ஸௌலப்யத்ருநீகனான திருநாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||௩||

(நாளேலறியேன்) நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிவிஸிஷ்டையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு மணாளனானவுனக்கு மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன் அடிமைசெய்யுநாளென்றென்றறிகிலேனென்கிறார். ||௪||

இ— னகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்ருநீகனானவென்று) அவையுளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையதிவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே அங்குள்ளதிவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||௩||

* நாலாம்பாட்டு. *

தாஸ்யவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) ஸ்வபாவாசகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்யுநாளித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யபரிஷத்திலேபுகவாசைப்பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசாஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ||௪||

ப— அணுகப்பெறுநாள்- திருநாவாயைக்கிட்டப்பெறத்தக்கநாள், எவைகொலென்று- எதுகளோவென்று, எப்போதும்- ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது ஸுகமாயிருந்தானாகப் போதுபோக்கப்பெற்றிலேனென்றுகருத்து. கவையில்- வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை- வ்யாபாராந்தரம், மனமின்றி- ஸங்கல்பமில்லாமல், ஸங்கல்பமவகீர்ணமாகாதே இதிலேகாக்ரசித்தனாயென்றபடி. கண்ணீர்கள்- பாஷ்பங்கள், கலுழ்வன்- ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை- ப்ரவஹிக்கை, நான்பொகாஸ்ருக்கள் ப்ரவஹிக்கவிருப்பனென்றபடி. நவையில- நவையிலலாதவனான, நவை- குற்றம், ஹேயப்ரத்யநீகனானவென்றபடி. திருநாரணன்- ஸ்ரீயஃபதியான நாராயணன், சேர்- வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள்- அந்த திவ்யநகரத்தில்திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது- நான்ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள்அறியேன்- ஒருதினத்தையறிகிலேன், அந்ததினமென்றென்றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அந்தநாளெப்போ வரப்புகுகிறதென்று ஆசாஸிக்கிறபடி. ||௩||

நீள்- நீண்டவையான, உத்துங்கவிஸாலங்களானவென்றபடி. ஆர்மலர்- ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணபுஷ்பஸாலிகளானவென்றபடி. சோலைகள்சூழ- உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைநாம்செய்கைக்கு ஸாத்குண்யகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேசமென்றுகருத்து. திருநாவாய்- இது மேலேபேஸத்வமாய் ஸௌந்தர்யவிஸிஷ்டமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனென்றபடி. வாளேய்- வாளுக்குஸத்ருஸமான, வாள்- வஜ்ரம், ஏய்கை- ஸத்ருஸமாகை, உஜ்ஜ்வலதாங்களானவென்றபடி. தடம்- விஸாலங்களான, கண்- நேத்ரங்களையுடையவளான, மட- ஸௌந்தர்யையான, ஸௌந்தர்யகுணங்களையன்றிக்கே ஆத்மகுணங்களாலுமன்னே வஸீகரிக்க வல்லவளானவென்றுகருத்து. பின்னைமணாளா- நீளைக்குநாயகனானவனே, தேஸாந்தரம்போயிருந்து தன்னூருக்குவருகிற ராஜபுத்ரன்கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும்நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேஸம் கிட்டினவாறே பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமார்களையநுஸந்திக்கிறார். நாளும்- ஸர்வகாலமும் ஸம்ஸாரியாயிருந்தாலும், வைகுந்தத்தில் நித்யஸூரிகள்போலே நானுமென்றபடி. மீளா- புநராவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி- கைங்கர்யரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி- க்ருத்யம், செய்ய- பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன்- ப்ரவ்ருத்தனானேன், எனக்குள்ளன- கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு வரிக்கப்பட்டவைகளாயிருந்துள்ளவையான, ஏளேல்- நாள்களையானால், அறியேன்- அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்களெனக்கெப்போ

மூ— மணாளன்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்கும்* கணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்* விணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்* கணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே* ॥௫॥

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்கள்* தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேனொழிவின்றி* வண்டார்

ஆ— (மணாளன்) ஶ்ரீபூமிநீளாநாயகனாய், தேவாதிஸகலாத்மநிர்வாஹகனாய், ஶ்ரீவைகுண்டநிலயனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையுந்திருநாவாயை இப்ப்ரக்ருதியோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோவென்கிறார். ॥௫॥

(கண்டே) எனக்காகத்திருநாவாயைக் கோயில்கொண்டுநிற்கிற கோவலர்கோவே? உன்பக்கலிலே அநந்ய

❋ஐந்தாம்பாட்டு.❋

இ— இப்பாட்டிலே ஶ்ரீபூமிநீளைகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னுங்கருத்தாலே (நீளா) ஶப்தம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸாத்ஜநிகமென்கிற ஸமஸ்தநாமத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரக்ருதார்த்தமென்று ஸூசிதம். "ஸாதிஜ யாயாயஸ்யஸாத்ஜநி:" என்று உபநிஷத்ஸூத்ரத்திலே "விஶ்வாவீஸத்ராஸாதநஸ்யதா" என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யாநத்திலே நாராயணமுனிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸாதநத்வம் கணோக்தமன்றாகிலும் ஸ்வஸ்வபாவத்தாலே ஸித்திக்குமிறே. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி ஸர்வாதியால்) இங்கென்கிறபதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரக்ருதியோடேயென்று) இச்ஶரீரத்தோடேயென்றபடி. கண்ணாரக்கண்டு தர்ஶியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே த்வாரகமெய்தலைக்கைத்தை பலவுக்ஷித்தவரிப்பாட்டிலே தத்ஸம்பந்தியான திவ்யதேஶத்தினுடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் கைங்கர்யமும் திவ்யதேஶப்ரவேஶதும் ப்ரார்த்திதமாகையாலே யிங்கு ஸாதநாந்தரமில்லை. ॥௫॥

❋ஆறாம்பாட்டு.❋

திருநாவாயி ஸர்வஜ்ஞிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்காகவி ஸர்வஜ்ஞியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலேயி ஸர்வஜ்ஞியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ— வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ॥௪॥

மலர்மங்கைக்கும்- பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டிக்கும், மங்கை- யுவதி, மண்மடந்தைக்கும்- பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, மணாளன்- நாயகனான, உலகத்து- லோகத்திலுள்ள, உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்- மநுஷ்யாதிப்ராணிகள் தேவர்களென்கிற ஸமூஹங்களுக்கும், கணாளன்- நிர்வாஹகனான, விணாளன்- பரமபதத்தையுடையவன், விண்- பரமபதம், ஶ்ரீவைகுண்டநாதனானவனென்றபடி. விரும்பி- ஶ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலுமாதரித்து, உறையும்- வஸிக்கும்ஸ்தலமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யதேஶத்தை, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இச்ஶரீரத்தோடேயென்றபடி. கணார- கண்கள்விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு- கண்ணாலேகாணப்பெற்று, களிக்கின்றது- ஆநந்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ? அதிப்போதேவரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறபடி. [கண்ணாளன் விணாளன் கணார என்பவை இடைகுறைந்துகிடக்கிறது.] ॥௫॥

வண்டார்- வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஸேவ்யங்களானவென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள்சூழ்- புஷ்பஸமூஹங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்- அந்ததிவ்யதேஶத்தை, தொண்டே- ஸ்வீகரியாநின்றுகொண்டே, அநந்யார்ஹஶேஷபூதனாய். இது ஆழ்வாரை வஶீகரிக்கைக்கு யோக்யமானதேஶமென்று திருவுள்ளத்தாலே நிஶ்சயித்தானின்றுகொண்டென்றபடி. உறைகின்ற- அங்கேவஸியாநிற்கிறவனான, எம்- எங்களுடையவனான, ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனானவென்றபடி. கோவலர்கோவே- கோபாலநாயகனே, கோவென்று நாயன், துரிசு- அபத்யம், ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷமாகிற வஸ்துவென்றபடி. இன்றி- இல்லாமல், தொண்டேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தை உனக்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டுவது. உனக்கே- நிரதிஶயபோக்யனானவுனக்கே, அநந்யார்ஹ மநந்யபோக்யவஸ்துவாய், தொண்டாயொழிந்தேன்- ஸ்வதந்த்ரனாய் விட்டேன், ஒழிந்தேனென்று "பரித்யக்தாஸ்வதந்த்ர்யஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யஹீந" மென்கிறகணக்கிலே

மூ—மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே* ॥கூ॥
கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்* தேவாசுரஞ்செற்றவனேதிருமாலே* நாவாயுறைகின்றவென்னா-
ரணநம்பி* ஆவாவடியானிவனென்றருளாயே* ॥எ॥

ஆ—ஸ்ரீஜநமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையேனான, என்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலேயுன்னைக்கண்டுகளி-
ப்பதென்றோவென்கிறார். ॥கூ॥

(கோவாகிய) ஸ்ரீயஜ்ஞவராஹரூபனாய், ஸ்ரீயஜ்ஞநாதிஷ்ட நிர்வாணஸஹாயனுமாய், ஸ்ரீதவஸ-
ஹனுமாய், ஸ்ரீவஸுந்தராஸமாகத் திருநாவாயிலே ப்ரதீக்ஷனுமாயிருந்த, நாரணநம்பீ, ஆவா-
வடியானிவனென்றருளாயென்கிறார். ॥எ॥

(அருளாதொழிவாய்) அஜ்ஞாநமில்லாததொருபடி உன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி
விஷயஜ்ஞாநத்தை யுன்க்ருபையாலே யெனக்குத்தந்தருளினநீ, இன்னமுமுன க்ருபையாலே 'நமடி

இ—(என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் அதீயவிஷ்ருதியழகை யநுபவிக்கவேணுமென்றவ-
நிப்பாட்டிலே விஷ்ருதிமானை யவனை யநுபவிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸம்கதியும்சொல்லிற்றாயிற்று.
நாலாம்பாட்டில் சௌகுமார்யத்தை யபேக்ஷித்தார், இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறாராகையாலே புநரு-
க்தியில்லை. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீவராஹத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஜ்ஞவராஹரூபேத்யாதியால்) தேவாசுரஞ்செ-
ற்றவனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஜ்ஞநாதிஷ்டேத்யாதியால்) நாரணனுபேக்ஷ-
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதவஸஹனுமாயென்று) அருளாயென்கிறத்தால் கீழ் தாம்நோபயித்த
ஸகலங்களெல்லாம் விசிக்கைக்காகத் திருநாவாயெம்பெருமானைப் ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸம்கதியுஞ்-
சொல்லிற்றாயிற்று. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

மருளேயின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநேத்யாதியால்) உன்னேயித்யாதிக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஸ்வரூபேத்யாதியால்) அருள்செய்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமரு-
ளிச்செய்கிறார் (இன்னமுமித்யாதியால்) அருளாதொழிவாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைத்-

---

ரு—வ்யாஜநாதஸாரஸ்வரூபராக்ஷருடைய உபாக்யை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிறவிடத்தில்
ஏகாரத்தை இங்குஎன்கிறத்தோடே கூட்டிக்கிறது. இங்கே- இத்திருநாவாயிலேதானே; ஸுலபமான ஸ்ரீ
வேங்கடாத்ரியேகாந்தவ்யவஸ்திதம். கண்கள்- நயநங்கள், கண்டு- உன்னை யநுபவிக்கப்பெற்று,
களித்தின்றது- க்ருதார்த்திப்பது, என்றுகொல்- என்றைக்கோ, அந்தநாளிபோது வாராதோவென்றபடி. ॥கூ॥

கோவாகிய- ஸ்வாமியான, உபேந்த்ரனைத்தள்ளி தேவேந்த்ரத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னைபவி-
த்துக்கொண்டவனானவென்றபடி, மாவலியை- மஹாபலியை, நிலங்கொண்டாய்- பூமியைவாங்கின
வனை, இங்கு த்விதீயாகயும் ஸம்போதனார்த்தம். மஹாபலிபக்ஷித்த பூமியைவாங்கி இந்
த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனை-யென்றபடி. தேவாசுரம்- தேவாஸுரவிரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவா-
ஸுரவிரோதத்துக்குப்பேர். செற்றவனே- ஸம்ஹரித்தவனை, அஸுரரைநிரஸித்து தேவாஸுரவிரோ-
தத்தைப் போக்கினவனையென்றபடி, திருமாலே- லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தையுடையவனை, மால்-
வ்யாமோஹம், உபேந்த்ரனை, ஸ்ரீதராகுணத்துக்கும் ப்ரதிகூலஸம்பந்தத்துக்கும் நிதானமான லக்ஷ்மீஸம்-
பந்தத்தையுடையவனையென்றபடி. இத்தாலேயவனுடைய ஸௌலப்யமும் ஸ்வாமித்வமாயிற்று, நாவாய்-
திருநாவாயென்கிறதிவ்யநகரத்திலே, உறைகின்ற- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனை, என்னாரணநம்பி- எனக்கு
ஸுலபனாய் ஸ்ரீதவாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையனான பரிபூர்ணனே, நம்பி- பூர்ணனே, ஆவாவடி-
யானிவனென்று, ஆ! ஆ! நம்முடையடியானிவனென்று, ஆ ஆ என்கிறவிடத்தில் ஸம்பிரமாகாரமத்ரம். ஆப்-
பினைக்குத்தகுமடி நமக்கு அநந்யப்ரயோஜநனாயிவனென்றபடி. அருளாய்- க்ருபைபண்ணவேணும்,
அனுக்ரஹித்து நம்மைக்கூட்டிக்கொண்டருளவேணுமென்றபடி. ॥அ॥

௮ — அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்* பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்* மருளே
யின்றியுன்னை யென்னெஞ்சகத்திருத்துந்* தெருளேதரு தென்றிருநாவாயென்றேவே* ॥௮॥
தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்* மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி* தேவன்விரும்பியுறையுந்
திருநாவாய்* யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ* ॥௯॥

ஆ — யானிவன்' என்று விஷயீகரித்தருளி, அடியேனையுன் பொன்னடிக்கீழ்ப் புகவைத்தருளுவாய், வைத்தரு ளாதொழிவாய், திருவுள்ளமானபடி செய்தருள, என்றுகொண்டு எம்பெருமானையின்னதாகிறார் ॥௮॥

(தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கும் அகோசரனும், ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்த ஸர்வஜகந்நிர்வாஹணதாரண ஸம்ஹாரணசீலனான வெம்பெருமான் விரும்பிக்கொண்டு ஸஸம்ப்ரமனாயுறை கின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்ன ஸாமர்த்யபண்ணினார்களோ, நான் ஸாமர்த்யஹீனனாயிருக்கே. ॥௯॥

இ — அருளாதொழிவாயென்று) ஷஷ்டிகாரணமருளிச்செய்கிறார் (திருவுள்ளமிகு ஆழியால்) இன்னதாகிறாரென்று வெறுக்கிறாரெனறபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே தாமபேக்ஷித்தபடி பெறாமையாலே திருவுள்ளங்கலங்கி யிப்பாட்டிலே எம்பெருமானைவெறுக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று ॥௮॥

✻ஒன்பதாம்பாட்டு.✻

ஆஷ்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) அதீதவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரேத்யாதியால்)இனி என்கிறவக்ஷரத்தாலே ஸூசிதமாகிறவர்த்தத்தையருளிச் செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம்வெறுத்துச்சொன்னவிடத்திலுமவனொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாதொழிகைவாலே யிப்பாட்டிலே வ்யதிதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௯॥

ய — மருளேயின்றி- அஜ்ஞானமேயில்லாமல், மருள்- அஜ்ஞானம், ஏகாரம் ஸகலதோஷநிவ்ருத்திவ்யவச்சேதகமாய்க் கொண்டு க்ருத்ஸ்நநிவ்ருத்திபரம், அஜ்ஞானமம்சமுமில்லாமலென்றபடி. உன்னை- ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளாலே அபரிச்சின்னனானவுன்னை, என்னெஞ்சகத்து- என்நெஞ்சிலே, இருத்துந்தெருளே- ஸ்திதிபணுக்குகிற ஸம்யக்ஜ்ஞானத்தையே, தெருள்- ஸம்யக்ஜ்ஞானம், ப்ரோஜ்ஜ்வலமாய் உன்னை நிரந்தரமாக விஷயீகரிக்கிற ஸாக்ஷாத்காரத்தையேயென்றபடி. ஏகாரம் ப்ராக்ருதவிஷயஜ்ஞானவ்யவச்சேதபரம். தரு- தந் தருளினவனான, மயர்வறமதிநலமருளினனென்றதை யநுஸந்தித்தபடி. தென்திருநாவாய்- ஸுந்தரமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற, தென்என்று ஸௌந்தர்யம், என்தேவே- என்னுடையதெய்வமே, தேவு- தெய்வம், எனக்குப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமானவனேயென்றபடி. அருள்செய்து- என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனை- உனக்கு நித்யசேஷபூதனானவென்னை, பொருளாக்கி- ஒருவஸ்துவாக்கி, பொருள்- வஸ்து, த்ருணாதிகளைப்போலே யுபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்து விஷயீகரித்தென்றபடி. உன்பொன்னடிக்கீழ்- உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயங்களான திருவடிகளின்கீழே, பொன்னென்பது ஸ்ப்ருஹணீயவாசகம் புகப் ப்ரவேசிக்கும்படி, வைப்பாய்- வைத்தருளா, அருளாதொழிவாய்- அப்படிக்ருபைபண்ணாதே தானொழிந் துவிடு, உனக்குத்திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாயென்றபடி. வெறுப்பாலே அருளிச்செய்கிறபடி. ॥௮॥

தேவர்முனிவர்க்கு- ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் ஸநகாதிமுனிகளுக்கும், என்றும்- ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு- சக்ஷுராதிகரணங்களாலே காணுகைக்கு, அரியன்- அசக்யனான, ஸ்வயத்னத்தாலே காணவசக்யனானவென்றபடி. மூவர்முதல்வன்- ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனான, ஒரு- அத்விதீயனான, மூவுலகாளி- த்ரைலோக்யநிர்வாஹகனான, க்ருதகாக்ருதகாதிபேதபிந்ந த்ரிவிதங்களான ஸகலலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனானவென்றபடி. தேவன்- தேவதாஸார்வபௌமன், ஸர்வேச்வரனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. விரும்பி- ஆதரித்து, உறையும்- வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸம்ஸாரிசேதநர்களான வீச்வரன் அத்யாதரம்பண்ணிக்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசமென்று பாவம். திருநாவாய்- அந்தத்திவ்யநகரத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவாரென்கிறத்தோடே யன்வயம். இனி- நான்காணப்பெறாதேமுடிந்தபின்பு, அந்தோ- அப்போ! தாங்காணப்பெறாமையாலே வெறுக்கிறபடி, அணுகப்பெறுவார்- கிட்டியநுபவிக்கப்பெறுவார், அணுகை- கிட்டுகை, யாவர்- ஆர்களோ! எந்தஸாமர்த்யவான்களோவென்றபடி. அவர்கள் தேசாந்தரஸ்தர்; நித்யஸூரிகளென்றுகருத்து [illegible]

மூ— அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்* சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்* கொந்தார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்* வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா* ।ய।

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானை* திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணார்தமிழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லார்* மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே* ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம். ।கக।

ஆ—னென்று சோகிக்கிறார். ।ய।

(அந்தோ) இப்படியுன்னை யாசைப்பட்டுப்பெறாதேயொழிந்தாலும் நிராஸனாய்விடமாட்டாதே பின்னையும் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து என்றோ வுன்னைநானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழையா நிற்பனென்கிறார். ।ய।

(வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார் வைஷ்ணவபோக்த்ருக ஸகலபோகங்களையும் ஸாதிக்கப்பெறுவரென்கிறார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம். ।கக।

* பத்தாம்பாட்டு. *

இ— இப்பாட்டி னபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறத்துக்கு அழையாநிற்பன் என்கிறத்தோடே யந்வயம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகவித்யாதியால்) ப்ராப்யவாஞ்சையதிஶயித்தமான வசனத்தை யநுஸந்தித்துப்போகிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்) ।ய।

* நிகமனம். *

பலவசனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவேத்யாதியால்) ।கக।

ஈ— த்ருஷ்டவாஸௌ என்று வக்தவ்யம்விலபித்தாப்போலே விலபிக்கிறபடி. ।ய।

கொந்தார்மலர்— கொஞ்ஜீரமுடைய எங்கும் பரிமளங்களாயிருக்கிற வ்ருக்ஷங்களை யுடையவையான, கொந்து— கொஞ்ஜீ— நித்யவஸந்தமாயிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ்— உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய்— அந்த திவ்யநகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற— ஸ்ரீவைகுண்டமாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணாநிற்கிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ஶாஸ்த்ர ஸித்தஸம்பந்தாபேக்ஷைக்கு த்யோதகம். எம்— ஸ்வாமியான, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனான வென்றபடி. மாமணிவண்ணா— உத்க்ருஷ்டமணிவர்ணனே, நிரதிஶயபோக்யமான நீலரத்னத்தினுடைய வர்ணத்தையுடையவனேயென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள்— உன்னை நான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோ! வென்றொருவடிவு மயக்குமடம், விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே ஸ்வயமபியாயிருக்கிறது. அந்தோ! என்று— அய்யோவென்றிப்படி விலபித்து. எப்போதும்— ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி— ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமாலென்று— ஸ்ரீயப்பதியென்று, ஆமே தத்வாதவாதே ஜாதவீர்யக்கள்பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிடுமாப்போலே யென்றுகருத்து. அழைப்பன்— கூக்குரல்பண்ணாநிற்பன். ।ய।

வண்ணம்மணிமாட— நாநாவர்ணமான மணிமயமாடங்களையுடைத்தான, வண்ணமணியென்று மணிக்கு வடிவொத்த விஶேஷணம். நன்னாவாயுள்ளானை— நல்லநாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶயபோக்யமான திருநாவாயிலேயிருக்கிற ஸ்ரீயப்பதியைக்குறித்தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். திண்— த்ருடமான, அம்— அழகியதான, மதிள்— ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, தென்— ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்— திருநகரியையுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்துளென்கிறத்தோடே யந்வயம். பண்ணார்— ஸ்ரீதிஸம்பந்தமான, பண்— ஸ்ரீதி, தமிழ்— த்ராவிடஸூக்திகளுடைய, ஆயிரத்து— ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார்— இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண்— ஸம்ருத்தியை, வைஷ்ணவைஶ்வர்யத்தையென்றபடி. ஆண்டு— உபாதாநமாகவநுபவித்து, ஸமஸ்தவிஷயத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே— மல்லிகைபோலே, ஏகாரம்அவதாரகம், மணம்கமழ்வர்— பரிமளம்பரிமளிப்பர், ஓதநவாஸகம்வஸ்துவினுடைய பரிமளஸ்வாமிகளாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் ஸம்ஸாரவாஸனைபோலே மல்லிகைபோலேபரிமளமாய் பரஸ்வரூபவிகாஸஸ்வாமிகளாவரென்றபடி.।

ஆத்ரேயவேதாந்தாசார்யஶ்ரீவேதாந்தாசார்யமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ்ரீ:

த்ருமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(அறுக்கும்வினையாயின.)

தந்வீமத்யோ ஜகதி விதிதஸ்ரீவராஹாவதார:
மந்த்ராத்யப்ஜோத்பவநதமஹாதேவதாஸ்த்ரீகுணாட்ய: |
வைமாதர்யோக்ஷிதவஸுமதீஸ்த்ரீவதாஸேதுதேவ:
ஸ்தாநீ தீர்த்தோ பஹுகுணநிதிஸ்ஸம்மதோ நந்தநோயம் ||கக0

(தந்வீமத்யோ) உ* கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள் - கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளாகையாலும், (ஜகதிவிதிதஸ்ரீவராஹாவதார) ந* திருநாரணன் - இதுவரையில் ப்ரஸித்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. மேல் நாச்சியாருடைய வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது. 'ஸ்ரீயப்பதிரூபத்தோ மஹாவராஹஸ்யாரூபகவ்' என்கிற நிருக்திகளையுடைத்தாய் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஸப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும்; (மந்த்ராத்யப்ஜோத்பவநதமஹாதேவதாஸ்த்ரீ) சு* மனனன்மலர் மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் - மண்மடந்தையென்றது கீழும்மேலும்சொல்லும் நப்பின்னைக்குமுபலக்ஷணம் - நீளாதிகளை விபூதியாகவுடையவளாகையாலும், (குணாட்யமஹாதேவஸ்த்ரீ) எ* பூவின்மிசைநங்கைமார் - திருமாலே - குணாட்யையாகிலே "தேவதேவ தேவதேவ ப்ரஸந்தோத்ஸவ ராஜ்யஸ்ய மஹாராஜ விஷ்ணுபத்நீ யுவதீரபீஷ்டாஸி" என்கிறபடியே அநந்தருக்கு ஆஸ்ரயணமாக எம்பெருமானோடே சுவதரிக்கையாலும், (ஸேதுஸேதுவைமாத்யோ) கூ* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருடைய தோஷங்களைப்பாராதே க்ஷமிக்கைக்குப் புருஷகாரபூதையாயிருந்து பிரிப்பிக்குமவளாகையாலும், (ஸேதுவைமாத்யோ) அ* தெருளேதரு - தெருளனுக்கு ஜ்ஞாநாதிமானஸாக்ஷிகத்தை யுண்டாக்குமவளாகையாலும், (ஸேதுதேவ) எ* தேவாசுரர்செற்றவனே - ஆஸ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப்போக்குமவளாகையாலும், (ஸ்தாநீதீர்த்தோ) கூ* அணுகப்பெறுநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையாயிருக்கையாலும், 'நாதத்தோயிதீ' 'வேஸ்யாதிதேவாலயம்' இத்யாதிகளிற்படியே நிரவதிக கல்யாணகுணங்களையுடையவளாகையாலும், ஸமர்த்தையான பிராட்டிக்கு ஸத்ருஸனான எம்பெருமானை ஸம்மதையான ஜாயையையுடையவனாக 'அறுக்கும்வினையாயின' வென்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||கக0||

இத்திருவாய்மொழியிலே ஐந்துபாட்டுக்களிலே பிராட்டிஸம்பந்தம்சொல்லுகையாலே
ஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்றுதிருவுள்ளம்.

[*ஜகதிவிதிதஸ்ரீவராஹாவதார' ஸ்தாநம்' என்றுவரம். முதற்பாட்டில் குறுக்கும்வகையென்று ஸோஸக்கமும் ஆறாம்பாட்டில் கோவலர்கோவேயென்று குணாட்யமஹாதேவஸ்த்ரீயும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸ என்பதை ஸாவதாரணமாகக்கொண்டு அதையுடையவளானது கொண்டு ஸதீஎன்று ஸப்தமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹியாயிருக்கிறதென்று ஸ்ரீவேங்கடதேஸிகர் திருவுள்ளம். தநயாதாவின்மேல் ஸம்பந்தப்பண்ணி ஸாஹநாதஸ்யஸ்ருஷ்டாஸாகே, என்றுதல் ஸாஹநம் ஸந்ததி குத்ஸிதப்பண்ணி ஸாதக் என்றுதல், வைத்து தாத்ருஸீஜாயாயஸ்ய என்று ஆஸ்ரிதர்திறத்தில் ஸமமான விதேயையுடையவளென்றுகருத்து. "ஸாஹஜாநயேவிஷ்ணோ" என்னுமிடத்தில் தாயவன்இவ்வா றேஷ்யாவ்யாநம்பண்ணினான். ஸாஷ்டோபத்ருதீகிதயாம்தாம் ஸஹிதஸ்யாதநாம்ஸகாக குத்ஸிதவி ஸாதிக்ஷஷேஸெந கல்யாணகுணங்களைவிவக்ஷித்து ஸ்வாதநத்தையும்விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளிலுமாம் என்று நம்பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

மூ— மல்லிகை கமழ் தென்றல் ஈருமாலோ

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸநமத்யஸ்தமானவாறே அநந்தரவ்ருத்தாந்தலே தம் ஸ்ரீ— வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்தாளொருபிராட்டி, அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதானதுவந்து அவனருன்வாராமையாலே தத்ஜ்ஜநிதஸந்தாபாய் மல்லிகைகமழ்தென்றல்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இடு— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற இவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம்நடவா நிற்கக் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலில்லாத வ்ருத்தாந்தம் இத்திருவாய்மொழியிலுண்டானவாறேதென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியிலாழ்வார் பஹுப்ரகாரமாக ஸ்நேஹித்துப் ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்கம்பெருதொழிந்த விம்ஸ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. அவ்வநந்தரவ்ருத்தாந்தப்ரகாரந்தானேதென்ன? அதைககாட்டாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரையித்யாதியால்) அவன்பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம்போதென்கிறவித்தால ஸந்த்யாஸமயமென்கிற ஸமயஸூசனமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று ஸூசிதமாயிற்று. வாராமையாலென்றது— க்ஷணம்விளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தனம்போலே இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கை ஜாத்யுசிதகர்மமாகையாலே தவிரவொண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் “க்ருதிபக்ஷுவாநஹ்நிகாநநம் த்யாபாமயதேஸ்ரவஸ்ய காம” என்றிருக்கிற மஹாபதிவ்ரதாணிக்கு அந்தப்பகலெல்லாமொருபடிகழியப்பெற்று க்ருஷ்ணன்மீண்டுவரக்கடவிய ஸாயம்ஸந்த்யாவேளையும்வந்து க்ருஷ்ணனோடுவரக்கடவிய பசுக்களும்வந்துபுகுந்து க்ருஷ்ணஸஹசர கோபகுமாரஸம்வங்களுடைய வேணுநாதவி நோதகோலாஹலங்களும் நெடும்போதுதுடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ஸ்ருங்காரசேஷ்டிதையாய் தான்வாஸகஸஜ்ஜையாயிருக்கிற ஸமயமிலே அதின்மேலே உத்தீபகஸ்ஸாந ஸூர்யாஸ்தமயாதிகளும் ஸாயந்தநகாலங்களும் ஸாரஸ்யதவிஸேஷங்களும் தக்ஷணவிகவிதவி லிபகாஸூசஸ்ஸமங்களும் வீதாம்பராலங்க்ருதகீரஷிஸ்துவிஹ்வலத்துக்கு ஸ்மாரகங்களான வாஸ்தவ்ய பதாதிகளும் மற்றுமுள்ள வஸ்துஜாதங்களுமெல்லாம் பாதகங்களானவளவில அவன் க்ஷணகாலமவி ளம்பித்தாலும் விரஹஸஹாவமிமம ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணகாலம்விளம்பத்திலே அ த்யந்தவ்யஸநியானளென்றுகருத்து. இந்த வ்ருத்தாந்தத்தில் ஸந்தியாவது:— எம்பெருமான்தம்மை விஷயீகரிப்பதுக்கு முன்னுண்டானகாலம். அக்காலத்தில பாதகபதார்த்தங்களாவன:— தம்மை விஷயீக ரிக்கவுத்ஸாஹிக்கிற வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஸேஷங்களும் பெரியதிருவடியுடைய வ க்ஷஸ்ஸ்தலவிஸேஷங்களு மவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களான ஸங்கசக்ராத்யாயுதங்களும், இவை பாதகங்களாக ஆகைக்குக்காரணம்— இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களாயிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக்காணாமை, இதுகஞ்சியருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த வ்ருத்தாந்தப்ரகாரத்தை ‘ஸமயஞ்ஜவத்ஸாஸங்கிமிவ ஸமவாநிதி ஷேஸ்கப்ரஸாதஸ்ய ஸிவ்யஸ்ரூதிக்ஷேஷ்டோஜ்ஜ ஸ்ருதயஸோகமயத் தயாபவிஷ்வஸ் வேஷஹிதிஜேத்ரவீ ஸூச்யதே. உக்தம்:— ஸிவ்யஸம்ப்ரதிதிசாஸ்ஸிஸிஸிஸி ஸ்வநேகோஸ்ஸ ஸூசயதே ஷேவாநஷ்டே ஸுகவாஸவாஸுஸம் விலக்ஷாஸ்யதாபம். ஸூரஸ்ய ப்ரதிஸம்ஸ்ருதிஃ க்ருத ஸ்வரஸிதேஜேஃஸ்ரீயதே ராஜயாஸிஹி ராதிவாஸிகமேணை. ராதிஸ்வதேவஷதிஃ” என்று ஸங்க்ரஹஸூசிதத்தில ஸ்மரங்கத்திலே விஷ்ணுஸக்ஷிவக்ருத்தாலே ஸூதயந்தம் ஸூசிப்பித்தருளினார்*

ப்ர— மல்லிகைகமழ— உத்தேகவிஸேஷமாகிறது, கமழ்கை— வாஸிக்கை, உத்தீபகஸாந, ஸஹாஸ. ஸுவாஸிதமானவென்றபடி. வஸோபகாரணமான, க்ருஷ்ணமாலொக்கு மாஸஸூசிஷணம்போலே யிருக்கி றது, ஸம்பன்னத்துக்கு உத்தீபகஸமஸ்ஸமென்றுகருத்து. ப்ராணோதிரியத்துக்கும் பாதகமாய் வ ஸந்தஸ்தியத்தையும் வீசியாநின்றதென்றவிப்ராயம். தென்றல— ஸுயமானமானது, ஈரும்— விதார ணம்பண்ணுகின்றது, என்னை உதிஸேஷிஃ ஈருகை— வேதியீகரிக்கை, ஆல்— ஓ— கஷ்டம்! ஆலென்றும் ஓ!

மூ— வண்குறிஞ்சிப்பிசைதவருமாலோ* செல்கதிர்மாலையுமயக்குமாலோ செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ* அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மானாயர்களேறரியேறெம்மாயோன்* புல்லியமுலைகளுந்தோளுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ* ॥க॥

ஆ—முதலான வஸ்துக்கள் என்னைவாதியாநின்றன, ஆஶ்ரயமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனுமிருந்த வெம்பெருமானைப்புல்கி அதுவேதாரகமாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவதோமே என்று கூப்பிடுகிறாள். ॥கா॥

முதற்பாட்டு

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயமித்யாதியால்) புகலிடமறிகிலமென்கிறதோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் புல்லியவென்கிறதில ஸூசிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அதுவேதாரகமாயிருந்தவென்று) புகலிடமறிகிலமென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (முடிவதோமென்று) ॥க॥

ஈ—வென்றும் உத்தீபகங்களான வஸ்துக்கள், இவையிரண்டாலும் அத்ருஷ்டசரம் அப்ராப்தமாகிறது, ப்ராணத்துக்கொருபுறம் பாதையாயிருக்குமாப்போலன்றிக்கே விஶ்லேஷத்துக்கெங்கும் பாதையாயிராநின்றதே என்றுகருத்து. "யாநி ஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே । தாந்யேவாரமணீயாநி ஜீவதோ மே தயா விநா ॥ வஹதே வாயுரத்யந்தம் ஸ்வாவஶ்யம் ஶோகவர்த்தந: । தாம் விநா விஹகைஸ்தேஜ: பாவக: ப்ரதிதீப்யதே" என்கிறகணக்கிலே தத்ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஆநந்தஹேதுவாயிருந்தவஸ்துவே இப்போது பாதகமாவதேயென்றபிப்ராயம். வண்- ஔதார்யமான, குறிஞ்சிப்பிசை- குறிஞ்சியென்கிற ராகவிஶேஷமானது, கீதஜ்ஞர் ஸம்ப்ரதாயத்திலே பாதுஷ்கமாகப்பண்ணுகிற ராகவிஶேஷமென்றபடி. தவரும்- ஶரீரத்தைத்துளையாநின்றது, தவர்தல்- துளைத்தல், ஶரம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றதென்கிறார். ஆலோ! ஹா கஷ்டம், செல்கதிர்- செல்லாநிற்கிற கதிரையுடைத்தான, கதிர்ஶப்தம் ஸாமான்யம்போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனையுடைத்தானவென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யையும், மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பெயர். மயக்கும்- மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டுவிலபிக்கவுமொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! செக்கர்- சிவந்தவையான, ஸாயங்காலராகரஞ்ஜிதமேகஶகலங்களானவென்றபடி. நல்- நல்லவையான, இந்த்ரநீலமணிவர்ணங்களானவென்றபடி. மேகங்கள்- மேகங்கள், சிதைக்கும்- ஶரீரத்தைச் செதுக்காநின்றது, சிதைக்கை- தக்ஷணம்பண்ணுகை, பீதாம்பராலங்க்ருதமான அவன் திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ! ஹா பத, இங்கு உத்தீபகாதிகள்தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை போரொன்றின்பின்பே துஸ்ஸஹமென்கைக்காக. அல்லி- விகஸிதமான, அம்- அழகியதான, ரமணீயவஸ்துவேஷ காந்திமௌக்த்யாதி குணாஶ்ரயமானவென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன்- பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனான, எம்மான்- அக்கண்ணாலே நமக்கு ப்ராணநாயகனான, ஆயர்களேறு- கோபாலஶ்ரேஷ்டனான, ஏறு- வ்ருஷபம், ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபாலர்களையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனான வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வஶீகரிக்கச்சொல்லவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. அரியேறு- ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டமான, அரி- ஹரி, ஸிம்ஹமென்றபடி, இப்படி தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்த்ரீபும்ஸவிபாகமற எல்லாரையும் வஶீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே உத்ஸாஹகராயிருக்குமவனானவென்றபடி. எம்- நம்முடையவனான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நம்பக்கல த்ருஷ்டஸாரனாயிருந்தவனான வென்றபடி. மாயோன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், புல்லிய- ஆலிங்கனம்பண்ணின, புல்லுகை- ஆலிங்கனம், தத்ஸம்ஶ்லேஷமே தாரகமாயிருந்தவையானவென்றபடி. முலைகளுந்தோளுங்கொண்டு- ஸ்தனங்களையும் தோள்களையுங்கொண்டு, நாமிருந்தபடியறியிருக்கிலுமவன் அங்கீகாரம்பண்ணிப்போன இவ்வவயவங்களுடைய ரக்ஷணத்துக்கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம்- ஒதுங்குமிடம், உத்தீபகாதிகள் நலியாதபடியொதுங்குகைக்கொரு ஸ்தலத்தையென்றபடி. அறிகிலம்- அறிகிறோமில்லை, தமியம்- அஸஹாயைகள், அவனைப்பிரிந்திருக்கிற நமக்கு உத்தீபகாதி பாதகவஸ்துக்களெங்கும் வ்யாபகங்களானபின்பு இனி யொதுங்கவிடமில்லை

௨—புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ* பகலொடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சம
முல்லைதண்வாடையாலோ* அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந் தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோ*

அ—(புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ளவிவையும் பாதிக்கின்றன, ஸர்வஸ்வாமியான்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ—புலம்புறுமித்யாதியாக பதார்த்தங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்) புலம்புறுமணியித்யாதி பல்)
இவையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ்ச்சொன்னபதார்த்தங்கள் ஸாதமன்றிக்கே பின்னையுஞ்சில
பாதிக்கின்றன, இப்படியிருக்கச்செய்தேயு மவன்வருகிறானில்லையென்று விஷமிக்கிறாளென்று ஸம்ப
ந்தி. இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமேஷ்வித்யாதியால்)

ஈ—யென்று பதார்த்தங்களுக்கு நிர்வாஹம். தமியம்- இத்தசையிலஸஹாயரானோம்,
தமியர்- அஸஹாயர், இச்சப்த்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தமியமென்று பஹுவசனமாயிரு
க்கும். இவை யித்தனைபாதகபதார்த்தங்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனானதான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ
அநாத்ருதமென்னுயிரனவென்னை யிவற்றின்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்துத் தான் உதாஸீனனாயிருக்கலாமோ
வென்றுகருத்து. ஆலோ! ஹாஹா, "ராஜ்ஞீஸீஹதி ஸமஹிஷீதாவிஸஹாயாமஹாமெத்யம்" என்று அவர்தாம்
விரஹாதுரராய்க் கூப்பிடும்போதொரு தம்பியாகிலுமுண்டு தம்மைபரிபாலிக்கைக்கு, அப்படியுமொரு
துணையில்லையெனக்கென்றுகருத்து. 412

தமியம்- அஸஹாயரானநாம், புகலிடமறிகிலம்- ரக்ஷணபாலக பதார்த்தைத்தப்பியொதுங்குகைக்
கு ஸ்தலமும் காண்கிறிலோம். ஆலோ! ஹாஹா. ஸர்வஜ்ஞனானவ னித்தசையிலுதவாதொழிவதே யென்று
கருத்து. புலம்புறு- த்வநிக்கிற, மணி கண்டைகள், பலவர்த்தகளான தாபரமிகளைத்துடருகிற
தாபஜ வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற கண்டைகளென்றபடி. தென்றல்- உபஸீரம், உஜ்ஜீவன
ஸஹாயப்வேண்டா, கைஶேஶீரமேயமையுமென்னைமுடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல்- இலைக்கு
ழல், ஆம்பலென்று மேய்ப்பவர்கள் கத்ருஹ்ஸ்தி பதங்களாலே ரஸித்து வாயிலேவைத்துக்கொண்டு ஊது
கிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ! ஹாகஷ்டம். சுடுமாலோ, சிதைக்குமாலோ வென்றாப்போலே அவை
பீடிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லாதே தத்கார்யத்தைச்சொல்லி 'ஆலோ' என்றது- புலியின்கையி
லகப்பட்டவர் புலிபுலியென்றுகதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான
ஸபமும் ஆதிக்யமிகுகைபாலே மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொ
ள்வது பகலடு- ஸஹஸ்ரை நாசிப்பிபாகின்ற, அடுகை- நாசிப்பிக்கை, மாலை- ஸாயம்ஸந்த்யாவேளை, பெரிய
வுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்துநின்றாப்போலே நானாவஸ்தாநங்கள் தன்னுடைய ஸம்ருத்தா
லே கிஞ்சித்ஸுஹ்ருத்தான பகலை முடித்துக்கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சா
ந்தம்- ததாகமாய் ஸ்ரேஷ்டமான சந்தனம், ஆலோ! பசுபசு, பஞ்சமம்- பஞ்சமமென்கிற ஸ்வர
விசேஷம், அக்காலத்திலே மீதிரஸிகருடைய கம்பீரகண்டோத்திதமான பஞ்சமஸ்வரமென்றபடி. முல்லை-
முல்லைப்புஷ்பங்கள், தண்- சீதளமான, வாடை- உதீசீநதேசாகதம், ஆலோ! கஷ்டமே ஸஹாய
ஞானியான வாடையை ஸாயம்ஸஞ்சாரியான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணமந்தகாலமாய்
தோன்றுகைபாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறிவருகிறதாய்த் தோற்றுகிறவிவள் பாவனையாலேயவ
ளும். இங்கு கீழ்ப்பாட்டில்போலே உபமானாதிகளோசொன்றுக்குத் தனித்தனியே ஆலோ! என்னாதே
மணிதென்னல் ஆம்பல் ஆலோ! இத்யாதியாலே இரண்டு மூன்றைக்கூட்டி ஆலோ யென்கையாலே கீழ்பாட்
டிலே அவைதனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச்சொன்னவளிப் பாட்டிலே தனக்கு பலஹானிவந்
தவாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷமிக்கிறபடி தோற்றுகிறது,
இகலிடத்து- யுத்தபூமியிலே, இகல்- யுத்தம், அசுரர்கள்கூற்றம்- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரருக்கு
ம்ருத்யுவானவன், கூற்றம்- ம்ருத்யு, மாயோன்- ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனானவன், ஆஸ்ரிதரக்ஷணைகபாதா
வானவன் ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதியான வென்றபடி. அகலிடம்- ஸர்வலோகங்களுமாம்படி விஸ்தீர்ணமான

மூ— ணிகவிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரானினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென்* ௧௨௲

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெனிணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்கத்* துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்

ஆ— களையும்போக்கிக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களையும் பலபடியால்ரக்ஷிக்கிற ஸர்வேஶ்வரனானவெம்பெருமான்வருகிறிலன், இனியிருந்துநானுஜ்ஜீவிக்கைக்குவாயமென்றென்கிறாள். ௧௨௧

(இனியிருந்து) தன்னுடையஸ்வரூபமான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே யென்னைவஶீகரித்து தன்னையொருக்ஷணம்விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகதுஃகத்தைவிளைக்கு உத்க்ருஷ்டஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணி ஒரு

இ— த்ருதீயபாதார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாதியால்) ௧௨௲

மூன்றாம்பாட்டு.

கள்வுத்தனியிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிக்ருதியால்) ஜ்யேஷ்டஸ்வத்தாலே ஸௌந்தர்யவாத்ஸல்யாதிகுணங்கள் ... தனிஸ்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்க்ருஷ்டேத்யாதியால்) உத்க்ருஷ்டஸ்வத்திலே இணைமுலையித்யாதியினர்த்தமும்.

ஈடு— ஜகதியை, இடம்- ஜகதி, படைத்து- போகஸ்தானமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- ப்ரளயாபந்நையாய் ஸம்ஹதியிலே யொட்டிக்கிடந்தவத்தை வராஹமாய்வெளிப்படுத்தி, உண்டு- ப்ரளய காலத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்து, பாநஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே உத்காரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து- அத்தைமஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாயளந்துமீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும் ஸர்வவிஷயத்திலும், நீ வேணுமென்றுபாராதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலுமென்றபடி. அளிக்கின்ற- ரக்ஷக னாகிற, ஆயன்- கோபாலனானவன், வாரான்- என்னுடையவிஶ்லேஷதஶையிலும் வருகிறானில்லை, இனி- ஆபத்ஸகனானவன் வாராதொழிந்தபின்பு, இருந்து- இவற்றின்ஸந்நிதானத்திலேயிருந்து. என்னுயிர்- என் ப்ராணனை, காக்குமாறென்?- ரக்ஷிக்குமுபாயமேது; ஆறு- உபாயம், ஒருபாயமுமில்லையென்றபடி. ௧௨॥

கள்வு- வஞ்சகனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையவனையென்றபடி. தனி- அத்விதீயனை, "ஸ்த்ரியோ வஶகதிதே ஜா யஸ்யாஸாஜநகாத்மஜா" என்கிறகணக்கிலே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்தஹரிதனாய் அத்விதீயனென்று தோற்றும்படியிருந்தவனையென்றபடி. இளஞ்சிங்கம்- பாலஸிம்ஹமானது, ஸௌந்தர்யஸௌலப்யநமோஹித ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடையனாகையாலே பாலஸிம்ஹம்போலே ஔதார்யாதிஶயநீயனையென்றபடி. எம்- நம்முடையவனை, விஶ்லேஷதஶைகளான விக்ரஹங்களாலே நம்மைவஶீகரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனானவனென்றபடி. மாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, விஶ்லேஷதஶையிலே யென்னைப்பிரியமாட்டாதே அநேகஸௌந்தர்யாதிகுணங்களாலே யென்பக்கல் அதிஶயத்தை யாவிஷ்கரித்த ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனையென்றபடி. இதுக்குக் கள்ளனென்கிறதோடே அந்வயம். இணைமுலை- அங்கமான ஸ்தநங்கள், இணை- அங்கம், உபக்ரமாதிகளுக்குமெய்ய அவகாஶமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷங்களாய்ச்சேர்த்தியழகைச் சொல்லிச்சொல்லியாற்றாதே ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண்டு அநுபவிக்கும்படி அபாரமென்னும்படி மிகவும் போஹநங்களான வென்னுடைய ஸ்தநங்களானவையென்றபடி. இணைமுலையென்றது- அவன் ஸ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶயபோக்யமாகப்பெற்றதென்று ஸ்த்ரீயானுமின்னுமவனுக் காகவேணுமென்னுமாசையாலும் தான்கொண்டாடுகிறதாகவுமாம். நமுக- தன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலதுரதிவ்யாவயவஸம்ஶ்லேஷ வ்யாவ்ருத்தித்தாலே நைஸர்கிகமான காடிந்யமும் குலைந்துகுழையும்படி, நமுகுகை- குழைகை, நுண்- சூக்ஷ்மமான, இடை- என்னுடையமத்யமானது, நுடங்க- தளரும்படி, நுடங்குகை- தளருகை, ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஶ்ரமமாம்படியென்கை. இதுக்குக் கலவிசெய்தென்கிறதோடே அந்வயம். துனி- து:க்கமாய், துனி- து:க்கம், தன்னை ஒருக்ஷணம்பிரியில் அநவதிகது:க்கத்தை விளைக்கும்படியானவென்றபடி. இருங்கலவி- பெரியஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும்- பெரியது, மஹாப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்றபடி. செய்து- என்பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகம்தோய்ந்து- என்தேஹத்திலே ஸம்பாஷித்து, ஆகம்- தேஹம்,

மூ—தோய்ந்துதுறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன்* றனியிளஞ்சிங்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப்* பனியிருங்குழல்களுநான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ* ௩

ஆ—த்ருணத்தைப் பரித்யஜித்தாற்போலே யென்னைப்பரித்யஜித்தகன்ற கண்ணன் வருகிறிலன்; அவனுடைய, தாமரைக்கண்ணும், செவ்வாயும், நீலப்பனியிருங்குழல்களும, நான்குதோளும், என்னெஞ்சையீராநின்றன, இனியிருந்தென்னுயிர்காக்கைக்குபாயமென்றென் றலற்றுகிறாள். ௩

இ—விவக்ஷிதம். துறந்தெம்மையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு த்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ணனித்யாதியாலே. பாட்டுக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமெத. கீழ்ப்பாட்டிலே பஹிஸ்ஸ்திதங்களாய் ப்ரதீபிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லியலற்றினவளிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்கள் அந்தஸ்ஸ்திதங்களாய்நின்று பாதிக்கிறபடியைச்சொல்லி விலபிக்கிறாளென்றுஸங்கதி. ௩

ஈ—தோய்க்கை- ஸ்பர்சிக்கை, இந்த ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களாலே யென்னைநோக்கி ப்ரத்யக்ஷகாலத்திலே மடுவிலே முழுகிக்கிடப்பாரைப்போலே அத்யந்தாபிநிவேசத்தாலே யென்தேஹத்திலே ஸம்ச்லிஷ்டனாயிருந்தென்றபடி. பாதயோழி பாதிகேசாந்தமாய் பரிபூர்ணதமமாய் அதிசயாநந்த ஸௌந்தர்யாவஹமாய் பாதப்ரபாசாய ஸௌகந்த்யாதி ஸம்பூர்ணஸம்பத்ஸமிருத்தமான பரமமங்களமானதொருமஹாவைபவமிகையான தன்சரீரத்திலே யித்தனைஸம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டில் பாரார்த்யமில்லாமையாலும் அதையொருக்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் துக்கமில்லாமையாலும் மனதவாய்விட்டுச் சொல்லிச்சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்மை- இப்படிஸாரஜ்ஞனாயிருந்த தன்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதிருக்கிற நம்மை, ஆத்மநிபஹுவசநம். துறந்து- த்யஜித்து, ஸம்ச்லிஷ்டதசையிலும் என்னைவிச்லேஷிக்கநினைத்து என்றபடி. இட்டு- எறிந்துவிட்டு, இடுகை- எறிகை, கல்லெறிந்தானென்கிறவர்த்தத்திலே கல்விட்டானென்னக்கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தையெறியுமாப்போலே நிர்தயமாக வென்னைவிட்டுவிட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன்- விச்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமானக்ருஷ்ணன், அகலுகை- விச்லேஷிக்கை, அதன்றகண்ணனென்னாதே அகல்கண்ணனென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவமென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்குஸம்ச்லேஷம் காதாசித்கம், அகலுகையே நித்யம். ஸம்ச்லேஷத்தாலல்லது விச்லேஷங்கூடாமையாலே ஸம்ச்லேஷித்தானத்தனையென்றுகருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை, தாமரைக்கண்ணும்- விச்லேஷிக்கிறபோதென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிலாஷமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாமரைஸத்ருசவிலோசனங்களும், செவ்வாயும்- அப்படி பார்த்தருளினவநந்தரம் போய்வருகிறேனென்று சொல்லவுத்யோகித்து வாய்விட்டுச்சொல்லமாட்டாதே விரஹவிஹ்வலனாகையாலே துடிப்பாநின்று அத்தாலேமிகவும் சிவந்துதோற்றின திருவதரமும், நீல- திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி- சீதளங்களான, ஸ்நிக்தஸாந்த்ரங்களானவென்றபடி. இரும்- விசாலங்களான, ஸம்ச்லேஷதசையிலே விஸ்ருதங்களாய்ப்பின்பு விச்லேஷஸம்ப்ரமத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையானவென்றபடி. குழல்களும்- அவனுடைய குந்தளங்களும், நான்குதோளும்- ஆஜாநுலம்பிகளான வ்ருத்தஸுந்தரங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலுதிருத்தோள்களும், தான்வருந்தனையும் பரிக்ஷிக்கைக்காக வென்னைநெருக்கியணைத்த நாலுபுஜங்களுமென்றபடி. சதுர்ப்புஜத்வம் திரோஹிதமென்றது ஸாமாந்யபுருஷதர்சந விஷயம், ஆச்ரிதஜநங்களை வாரியணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களுமவர்களுக்குப் ப்ரகாசிதமாயேயிருக்குமிறே. பாவியேன்- இவ்வழகுகளையநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடைய, மனத்தே- ஹ்ருதயத்திலே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகாதொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகாதொழியலாகாதோ, தான்போகிறவனவற்றையிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. ஈரும்- விதாரணம்பண்ணுகின்றது, ஆலோ- ஸாகஸ்யம், இனி- எனக்கு ப்ராணஸஞ்ஜீவநமான அவனுடையஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியாநின்றபின்பு, இருந்து- ஸதேஹமாயிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்- என்ப்ராணனை, காக்குமாறு- ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு- உபாயம், என்?- எது, உபாயமொன்றுங்காண்கிறிலேனென்றபடி. ௩

மூ—பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ வாடை தண்வாடை வெவ்வாடையாலோ * மேவுதண்மதியம் வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாலோ * தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு துதைந்த எம்பெண்மை

ஆ—(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களுமாகும் என்னெஞ்சை நின்றீராநிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே தண்வாடைமுதலாயுள்ள இவையும் சத்ருக்களைப்போலே என்னை நலியாநின்றன, வண்டுகள் பூமாலையை ஸேவித்தாப்போலே பெரியதிருவடிமேலே ஏறியருளிவந்து ஸ்ரீதவாஸமாம்படி

நாலாம்பாட்டு.

இ— பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோவென்றது இந்த வாஸனையின்மேல் பாஹ்யவஸ்துக்களும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களுமித்யாதியால) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. வெவ்வாடை வெம்மதியம் வெம்பள்ளி என்கிறவைகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களித்யாதியால்) ஆதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுகளித்யாதியால்) அதில் ஸேவித்தாப்போலேயென்னுமளவாலே தெய்வவண்டு

ஸ— பாவியேன் மனத்தே- ஸர்வர்க்கும் மநோஹரங்களாயிருக்கிறவையும் ஹ்ருதயங்கமங்களாம்படியான பாவதையுடைய வென்னுடைய நெஞ்சிலே, ஹ்ருதயஸ்பர்சமாகிலுமிவ்வழகைத்தங்கள் நெஞ்சிலே நிறுத்திக்கொண்டிறே யெல்லாருமுஜ்ஜீவிப்பது. அதுவே எனக்கு நாசகாரணமாய் விட்டதென்று கருத்து. நின்று- ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநின்றது. என் நெஞ்சையென்று கருத்து தாமரைக்கண் செவ்வாய் முதலானவை யிதிசேஷ:. ஆலோ! பகாரேண. தண்வாடைவாடை- குளிர்ந்த வாடையான வாடை, வாடை- உதீசீநமாருதம். குளிர்த்தியையும் வாடைத்தனத்தையுமுடைத்தான வாடையென்றபடி. முதல் வாடைசப்தம் ஸ்வரூபநிர்த்தேசம். தனக்குள்ள வாடைத்தனம்போலே குளிர்த்தியும் ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான வாடையானதென்கை. வெவ்வாடை- வெவ்விய வாடையாயிற்று. “ஸுகாஸ்வாத[illegible] ஸம்ஶ்லேஷ [illegible] ஶோகஸஞ்ஜநநோ[illegible]” என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே ஸுகாவஹமாயிருந்த வாடையானதிப்போதெனக்கு பாதகமாகாநின்றதென்று பாவம். ஆலோ- ஹாகஷ்டம், மேவு- ஆதரிக்கப்படாநின்ற, எல்லாராலும் காமநீயமாக ஆதரிக்கப்படாநின்றதானவென்றபடி. தண்- அவர்களுக்கு சீதளமான, மதியம்- சந்த்ரனானது; மதியம்- சந்த்ரன், வெம்மதியம்- வெவ்விய சந்த்ரனாயிற்று, நாட்டார் ஸந்தாபார்த்தராய் நிலாவிலே பொதுங்கக்காண்கையாலே தானுமதிலே பொதுங்கப்பார்த்தாள், தனக்கது சத்ருகமாயிருந்தவாறே. அவர்களுக்கு சீதளமாயிருக்கிற சந்த்ரன் எனக்கு, சத்ருபாவதேயென்று விஷாதிக்கிறாள். ஆலோ- அய்யய்யோ, உத்தீபகவஸ்துக்களாலே அம்ஶநம் ஸர்வர்க்குமே இவளுக்கும் வந்துவிட்டதென்று கருத்து. மெல்- ம்ருதுவான, மெல்லென்கிற லகாரத்துக்கு ஸாமாந்யாகாரஶேஷம். மலர்ப்பள்ளி- புஷ்பஶயநமானது, பள்ளி- ஶயநம், வெம்பள்ளி வெவ்வியபள்ளியாயிற்று. புறம்புள்ள பதார்த்தங்கள் பாதகங்களானவாறே அவற்றுக்கஞ்சிப் படுக்கையிலே போய்விழுந்தாள், அது ஸம்ஸாரஶயநம்போலே நலியாநின்றது. இதுவுமிங்ஙனே சத்ருஶயநமாயிற்றென்று விஷாதிக்கிறாள், ஆலோ- அய்யய்யோ, தூவியம் என்கிறதை அம்தூவியென்று மாறியநுபிப்பது. அழகியதூவியையுடையவனை, அம்- அழகியது, தூவி- பக்ஷம், கநகரசிதநீபக்ஷபால விராஜிதனானவென்றபடி. புள்ளுடை- பக்ஷியையுடைத்தான, ஸ்ரீவைநதேயனை வாஹநமாகவுடைத்தானவென்றபடி. தெய்வவண்டு- தெய்வமாகிறவண்டானது, ஸ்ரீமந்நாராயணனென்னுமருளாலே ஸர்வேஶ்வரனென்றனக்கறியலான க்ருஷ்ணனென்றஸ்வாமியானதென்றபடி. அவனை வண்டாக நிரூபித்தவித்தால் அவனுடைய காந்திவிஶேஷமும் ஸாரக்ராஹித்வமும் ஸௌகுமார்யமும் ஸாநவத்வஸாரஸ்யமும் தேஹாராமவஶ்யமும் தன்னைப்புஷ்பித்துக்கொண்டு தானிருந்தவிடத்தில் வந்து கிட்டினபடியும் சத்ருஸக்தியாலே ஸ்ரீதவாஸமாம்படி தன்னைஸேவித்தபடியும் ஹோமாநகரம் தன்னைவிட்டு வநத்திலே ஸஞ்சரிக்கப்போனபடியும் ஸஞ்சலஸ்வபாவமும் தனக்கஸாதாரணமாயிராதே மற்றுமுள்ள ஸ்த்ரீகள்பக்கல் போகத்திரிகிறபடியும் விவக்ஷிதம். எம்பெண்மை- நம்முடைய ஸ்த்ரீத்வமாகிறதென்று ஸ்ரீதவிவக்ஷிதம், இங்கு ஸ்த்ரீத்வமாவது ஸ்த்ரீகளுக்கஸாதாரணமான ஆகாரம். அதாவது:—

மூ—யம்பூவிதாலோ* வாவியின்பரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ* ௱௪
யாமுடைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ வாபுகுமாலையுமாகின்றாலோ*

ஆ—யென்னை ஸ்ருஜித்தருளின வ்யாபாரம் நின்று வ்யாபரிக்கின்றது, இவ்வாத்மாவினளவன்றியே யிப்படி ஸவ யத்னவ்யாபகங்கள் வ்யாபரிக்கின்றன, இவையெல்லாம்பொறுக்கலாமிறே ஒருதுணையுண்டாகில், என்னெஞ்சுங்கூட துணையன்றியே போயிற்றெனகிறாள். ௱௪
(யாமுடைநெஞ்சந்துணையன்றாலோ) என்னுடையநெஞ்சு துணையன்றிக்கேயொழிவது, அவனோடே

இ—பெண்மை பூ வென்கிற ப்ரவகங்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்ருஜித்தாப்போலே யென்கிறதுக்கு ஆத்மஸாரம்படியெனகிறத்தோடே யவயம் பெரியவித்யாதியாலே தூவியம்புள்ளுடையெனகிறதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ணவதாரம் விவித்ரவஸ்துஸம்பத்தையாலே யொருமொவ்வா ஸ்வாமிக்கு ஸாம்ராஜ்யம் வருகை ஸம்ஸாவிகமென்றுகருத்து. என்னையித்யாதியாலே எயபெண்மையம்பூதுதைநத்வித்து என்றவித்துத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாயிற்று. ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினித்யாதியால) யாமுடைநெஞ்சமெனகிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்ருஷ்டம் [illegible] மெனறுகினைத்து அத்தாலே [illegible] யருளிச்செய்கிறார் (இவையெல்லாமித்யாதியால்) ௱௪

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடேயித்யாதியால்)

ரு—ஸந்தர்களும் [illegible] ஸர்வாவயவஸஞ்சிவேஶவிஶேஷமும், அம்பூ- அழகியவாஷத்தை, இங்கு [illegible] ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் [illegible] என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம், ஸநாதிரூபமான [illegible] வ்யக்தமாகநிரூபித்தவித்தால் அவற்றினுடைய ஸௌஸ்வபாவமும் ஸௌகும்யமும் காந்திவிஶேஷமும் மிவை [illegible] த்தவனுக்கே ஶேஷமானபடியும் அவனுக்கு [illegible] மிதுவேயாயிருந்தபடியும் [illegible] விவக்ஷிதம். துதைந்தவித்து என்றவிப்பது. [illegible] ஸ்ருஜித்தவித்து, துலைக்கை- பிதிர்கை, இங்கு [illegible] த்தைச் சொல்லுகிறது. [illegible] லே என்னைவிருஷ்டித்துக்கொண்டு ஸ்ருஜித்தருளினவிந்த [illegible] மானதென்றபடி இங்கு [illegible] என்கிறஶ்லோகமநுஸந்தேயம். ஆவோ- [illegible] அதுஸ்பஷ்டமாய்க்கொண்டு வ்யாபரிக்கிறதென்றபடி. வகைகள்- ப்ரகாரங்கள், கீழ்ச்சொன்னவைவெல்லா மென்னைவ்யாபிக்கிறவ்யாபாரங்களென்றபடி ஆவியின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்ஸஹமன்று, என்னுடைய பொறுக்கவரிதாவதென்றபடி. ஆலோ- [illegible], யாமுடைநெஞ்சமும- நம்முடையநெஞ்சுங்கூட, ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வேறொருதுணையில்லாமை ஸித்தமன்றோவென்றுதோற்றுகிறது. துணையன்று- நமக்கு ஸஹாயமன்று, அதுவுமவன்பின்னே போயிற்றென்றுகருத்து ஆலோ- ஹாஹா. ௱௪

யாமுடைநெஞ்சமும் நம்முடையநெஞ்சானது, நம்மதானதைப்போலே நமக்குத்துணையாகைக்கு ஸர்வதா ஸமர்த்தமான [illegible] யென்றபடி. துணையன்று- நமக்குத்துணையன்றிக்கேபோயிற்று. நெஞ்சமுமெனகிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தால நமக்குஸர்வஜ்ஞனவன் துணையாகாதொழிந்தாப்போலே நம்மதானவிதுவும் துணையாகாதொழிந்ததென்றபடி. ஆதலால நம்மதென்றபிமானிக்கையே நமக்குத்துணையாகாதொழிகைக்கு [illegible] நமாயிற்றேவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ, என்னளவிலுவாயமே பவாடமாய்முடிவதேயென்றபடி. ஆபுகு- ஆக்கள்புகும்படியான, ஆக்கள்- பஸுக்கள், பஸுக்கள் வநத்தினின்றுவந்து [illegible] ஸ்தாநத்திலே ப்ரவேஶிக்கும்படியான வென்றபடி. மாலையும்- ஸந்த்யாவேளையும், ஆகின்று- ஆகநின்றது, உண்டாகாநின்றதென்றபடி. மாலையுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தால் நெஞ்சுதுணையாகாதொழிந்தவளவன்றிக்கே [illegible] மிப்போதேவரவேணுமோவென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ, தீமையானவெனபக்கல

மூ— யாமுடையாயன்றன்மனங்கல்லாலோ அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ,* யாமுடைத்துணையென்னுந் தோழிமாருமெம்மின் முன்னவனுக்குமாய்வராலோ,* யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென் அவனுடையருள் பெறும்போதரிதே.* ॥ரு॥

ஆ—வரக்கடவிய ஸமயங்களும் மாலையுமவனை யொழிய வருவது, ஒருக்ஷணமும் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனான அவனுடைய நெஞ்சானது இப்போது நம்மைப் பிரிந்திருக்கவும் வற்றுவது, அவனுடைய வசீகரமான குழலோசையானது ஹ்ருதயம் பிளந்தீர்கிறது, நமக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலுந் துணையாகக்கடவிய தோழிமாரும் நாமவனைப்பிரிந்துபடுகிற வ்யஸநம்பொறுக்கமாட்டாமை நமக்குமுன்னே தளராநிற்பது அவனுடையக்ருபையைப்பெறுகை நமக்கரிதாவது, இனியெங்ஙனே நம்முயிரைக் காக்கும்படியென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—யாமுடையாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) மனங்கல்லாலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சானதித்யாதியால்) வற்றுவதென்றது- ஸமர்த்தமாவதென்றபடி. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்குஸர்வாவஸ்தையிலுமித்யாதியால்) தளராநிற்பதென்றது- ஸோகத்தாலே ம்ருதப்ராயமாகாநிற்பதென்றபடி. ஸேஷம்ஸ்பஷ்டம். ஒழிவது வருவது வற்றுவது இத்யாதியானவையெல்லாம் ஸாபேக்ஷப்ரயோகங்கள். இனியித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ஹாரிகளான சிலபதார்த்தங்கள் பாதகங்களாம்படியைச் சொன்னவளிப்பாட்டிலே ரக்ஷகங்களென்றிருக்கும் ஸ்வபாவங்களான ஸகீஜநாதிகளும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாபாவித்தபின் எங்ஙனே நான்ஜீவிக்கும்படியென்கிறாளென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ॥ரு॥

ஈ—தயைபண்ணியொருக்ஷணமாகிலும் விளம்பித்தாலாகாதோவென்றபடி, யாமுடை- நம்முடையவனென் நம்மைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதபடி நமக்கு ஸ்வாதீநமானவனென்றபடி. ஆயன்றன்மனம்- கோபாலனுடைய நெஞ்சானது, தன்னென்று ஸ்வகீயம். கல்- வஜ்ரக்கல்லாய்விட்டது, நம்மைப்பிரிந்தும் ஹ்ருதயமுடைந்துவிடாமல் தரியாதிருக்கக்கற்றதென்றபடி. இல்லையாகில் விஸ்லேஷதசையைக்கண்டாலவனென்னைப்போலே நீராயுருகிப்பதறிக்கொண்டுவந்து விழானோவென்றுகருத்து. ஆலோ- அய்யய்யோ! கோமளமான நெஞ்சு வஜ்ராதிகடிநமாய்முடிவதே, கல்லைப்பெண்ணாக்கினவன் நெஞ்சுகல்லானால் அதைத்ரவீகரிக்க வல்லாரில்லையேயென்றபடி. அவனுடை- அந்தகோபாலனுடைய, தீங்குழல்- மதுரமான வேணுவானது, தீமென்று மதுரம், கர்ணாம்ருதமான வேணுநாதமானதென்றபடி. பகலெல்லாமுன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்காணாதே நான்கொம்புபோலே தாவாநின்றேன், இத்தனைபோது விளம்பிக்கையாலே உன்னுடைய ஸர்வாதிசயத்தையுமிழக்கப்புகுகிறேனோவென்றஞ்சாநின்றேன், ஸீக்ரமாகவந்து என்னைக்காப்பாயென்று ஸந்தாநவத்தை ஸஹாநுபவிக்கின்றனையென்பக்கலிலே ஸாபேக்ஷையுடனே தயைபண்ணவேணுமென்றாப்போலே சிலஸ்வரங்களைவைத் தூதிக்கொண்டு வருகையாலே யெனக்கு கர்ணாம்ருதமாயிருந்துள்ள வேணுநாதமானதென்கை. ஈரும்- தேஹத்தைவிதாரணம்பண்ணுகின்றது, ப்ரதிஸாயமவனூதிக்கொண்டுவரும் வேணுஸ்வரமானது இப்போது ஸூசிவிஷயமாய்க்கொண்டு வீசாநின்றதென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நாம் நெஞ்சாஸ்ருதத்தைவஹிக்கும்படியவன்மனங்கல்லென்று நிரூபிக்கவுமொட்டுகிறதில்லையேயிதுவென்றபடி. யாமுடை- நம்முடைய, துணையென்னும்- ஸஹாயமில்லாமையென்று தாங்களே அபிமாநித்துக்கொண்டிருக்குமவர்களான, தோழிமாரும்- ஸகிகளும், அவனுக்கு- அவன்பொருட்டு, இவளுக்கிவன்வரவேணுமென்றே ததர்த்தமாகவென்றபடி. எம்மின்முன்- அவனைப்பிரிந்து வ்யதவிக்கிற நமக்குமுன்னே, மாய்வர்- முடியாநின்றார்கள், மாய்கை- முடிகை, அதிஸோகவேகத்தால் ம்ருதப்ராயராகாநின்றார்களென்றபடி. ஆலோ- அய்யய்யோ! நெஞ்சுந்துணையன்றிக்கே யவனுமுதவாதபோதும் துணையாகக்கடவிவர்களுந் துணையாகமாட்டாதொழிவதே யென்றபடி. அவனுடையருள்- அவனுடையக்ருபையை, பெறும்போது- நாமடையுமவஸரம், அரிது- அரிதாயிராநின்றது, துர்லபமாயிராநின்றதென்றபடி. யாமுடை- அநந்யகதிகளானநம்முடைய, ஆருயிர்- ஸ்வாபாவிகமான வுயிரை, ஆத்மாவையென்றபடி. காக்குமாறு- முடியாதபடி ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரம், ஆறு- ப்ரகாரம், என்- எது, ஒன்றுங் காண்கிறிலேனென்றபடி. ॥ரு॥

மூ— அவனுடையருள்பெறும்போது அரிதால் அவ்வருளல்லன அருளுமல்லல்* அவனருள்பெறுமளவு ஆவியில்லாது பகன்மாலையும் நெஞ்சங்காணே* சிவனொடு பிரமன் வண்திருமடந்தை சேர்திருவாகம் எம்மாவியீரும்* எவம்

ஆ—(அவனுடையருள்) அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுகிறேன், அவனுடைய கடாக்ஷமல்லது மற்றொரு கடாக்ஷமில்லை, அவனுடைய கடாக்ஷம்பெறுமளவும் இவ்வாத்மா தரித்திருக்கிறதில்லை, பகலும் மாலையும் வந்தது, அவனையும் அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் என்னை ஈராநின்றது, இனி நானெங்ஙனே புகுவேன்! என்செய்கேன்!

✻ ஆறாம்பாட்டு. ✻

இ— ஆர்த்தீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துணைபானவித்ருஷிபால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே

ஈ— அவனுடையருள்- அவனுடைய க்ருபையை, இது ஈஜஹாஷ்பெண, க்ருபையையும் க்ருபாகார்ய ஸாஹமான ஸாமானோகநாய வசிஷ்டமாதி ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களையுமென்றபடி. இதெல்லாம் நமக்கு அவனுடைய க்ருபையாலே ப்ராப்யங்களென்றகருத்தாலே அவனுடையருளென்று ப்ராப்யநம்பேற்ற உஜ்ஜீவநபாரிஷேபோஷித்தது. பெறும்போது- நாமடையும்போது, அரிது- அரிதாய்நின்றது, துர்லபமாய்நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! வ்ருத்தஸ்வபாவமான க்ருஷ்ணனுடையவருள் பெற்றுத் தரித்தாலன்றோவென்றபடி. அவனருள் கிடைக்குமளவும் ஸ்வயம்ஸ்ஸினுடைய ஸாம்ஸ்பர்ஶங்களைக் கொண்டாகி லும் தரித்திருந்தாலோவென்னில்? அவ்வருளல்லன- அவன் க்ருபையல்லாதவை, சப்தாதி விஷயங்களான ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரக்ருதிகளானவையென்றபடி. ஸ்வயாஜஸாம்ஸ்பர்ஶாதிக செல்லாமென்கை. அருளுமல்லல்- எனக்கு ப்ராணரக்ஷணஸாதநங்களல்லவென்றபடி. அருளுமெனகிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலவ்வாய ஸாதநங்களல்லாத ஆத்மவஸ்துக்கே-விடாய்த் தவனுக்கு சுழிகணங்களைக்கொண்டு விடாயைப் பரிஹரிக்கப்பார்த்தால் அச்சுழிகணங்கள் அவனுக்கு அபிகாரமாதாக்கள் ஆமாப்போலே பரிகாரமாதாக்களா மென்றபடி, அவனருள் ஆஸ்வாஸப்ரகாரையாலே பெறுமளவுமாறிருந்தாலோவென்னில்? அவனருள்பெறுமள வு- அவன்க்ருபை ஸமீபிக்கிறவளவும், ஆவி- ஆத்மாவானது, இல்லாது- தரித்திருக்கமாட்டாது, பகலு மென்றுமொன்றிய பேதப்பது. பகலைப்பட்டதென, அடுகை- நலிப்பிக்கை, உபஜீவ்யங்களானவைகளையும் நலிப்பித்ததென்றபடி. மாலையும்- ஸாயம்ஸந்த்யையும் வந்தது இதி ஶேஷ:. நெஞ்சங்காணே- ஸமஸ்தபத்ரியில் ஸம்போதமாகக்கடவ உத்கண்டையுங்காணேன், இங்கு வாக்யத்தில் ஸ்வரூபங்கள் வாக்யார்த்த ப்ரயோஜநாதி ஸம்போதனங்கள், சிவனொடுபிரமன்- ஶிவனோடேகூட ப்ரஹ்மாவும், வண்- வியக்தியானை, ஸௌலப்யகுணம் பொருந்தியானவென்றபடி. வண்ணெனகிற ணகாரத்துக்கு தகாரவொ டகாராதேஶம். திருமடந்தை ஸ்ரீயாகிறபெண்ணும், மடந்தை- பெண், அவனுக்கு நிரதிஶயஸௌந்தர்ய லேயாய் நாரீணாமுத்தமையான லக்ஷ்மியுமென்றபடி. சேர்- சேர்ந்திருக்கிற, ஸர்வஜ்ஞநியான பெரியபிராட்டியாரோடு ஸஹஜ ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளும் தங்களுக்கு ஸாவஸரமாக வாஸ்ரயித்திருக்கிறவென்றபடி. திருவாகம்- திருமேனியானது, ஆகம்- ஶரீரம், எம்மாவி- எம்முடையவாத்மாவை, ஈரும்- ஹிம்ஸியாநிற்கிறது, "காவஸ்த்ராணாம் ஏதத்வி ஸர்வபந்தூபாவ: ஸர்வஸ்வமேதத்வய தேவத்வய ஜுகு ப்ஸிதவ்யம்:" என்கிறபடியே ஈஷ்ஷத்துக்கூட பரஸ்பரஷாமையமாயிருந்துவைத்து ப்ராக்ருதரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு இருப்பிடமானபடியாலே பவனுடைய வடிவைக் ஸௌஶீல்யஜகயாக் கொண்டு விருஷதுவெல்லையானவென்னை மிகவும் வ்யதிபாதிக்கிறவென்றபடி. ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்குங்கூட ஸாமாந்யமானது தேஹகஷ்டமேபோஜனநபான வெனக்கு துர்லபமாவதேயென்று நான் தவியாநின்றே னென்றுகருத்து. ஆகில ஸாரகவநம்மில்லாதவிடத்திலே பொறுத்தவதிருந்தாலோவென்னில்? இனி- ஆ வத்தில், துணையாகக்கடவ ஸௌஶீல்யமும் பாதகமாய்விழுந்தபின்பு, புகுமிடம்- ப்ரவேஶிக்குமிடமும் இ [illegible] அப்பெருங்குறைக்கு ஒருமென்றபடி. எவம் எது ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ஆனால் [illegible] பற்றி தரித்தாலோவென்னில்? எவஞ்செய்கேன்- எதைச்செய்பக்கடவேன, ஓ! வென்றவி [illegible] ஓருவராயத்தாலும் மித்தைமற்ற பரிக்கவழிகாண்கிறிலேனென்றபடி. ஆனாலும் [illegible] கடநாவெகயிலேராடே ஸஹஜீத்துக்கொண்டு தரித்தாலோவென்னில்? அன்னை [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யம் பதியாட்டாமையாலே பெண்ணைமிகப்பதிக்கிற தாய்மார்கள்?

மூ—ணிப்புகுமிடமெவஞ்செய்கேனோ வாருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள்* ||கூ||

ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரளவன்றிக்கூர்த்தவாடை* காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்
கள்வங்கவர்ந்தவத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே* சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ்சாந்தணை

ஆ—ஆருக்குச்சொல்லுவேன்! அன்னைமீர்காள்? என்றலற்றுகிறாள். ||எ||

(ஆருக்கென்சொல்லுகேன்) அவனழைக்கும் செயல்களுக்குத்தோற்று எனக்குத்துணையான நெஞ்சமவன்பின்னேபோயிற்று. என்னுடைய பிராணனவன்றிவ்வாடை வயிக்கிறபடி. அதெங்ஙனேயென்னில்? சீருற்றவகிற்

இ—ஜநகஸுவைசாஸ்த்ரங்களெல்லாம் பாதகங்களாயிற்றனவென்றவிப்பாட்டிலேயவன் குணசேஷ்டிதங்களிலும் வ்யூஹஸௌந்தர்யத்திலுங்கொண்டு துணையாகக்கடவ மனஸ்ஸும்போது பரவசமாயிற்றென்றலற்றுகிறாளென்று ஸங்கதியுமருளிச்செய்த. ||எ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

காரொக்குமேனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (அவ்வழகுக்குமென்று) கள்வங்கவர்ந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செயல்களுக்குத்தோற்றென்று) இதுக்கு போயிற்றென்கிறத் தோடேயந்வயம். அவன்கணஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்பின்னேபோயிற்றென்று). வாடையானது வீசுகிறதென்று வாக்யத்திற்சொன்ன வசனத்தையே போருற்றவாடையிதுவாகியாலே உதாஹரித்திலுஞ்சொல்லுகை வாசிதாகிபன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னிலென்று) கத்ருதீயநோவ்யாஸமாக வாடைக்கு ஸஹகாரிவிஷயவைகரண்யத்தைச் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமாகையினாலே வாசிதாகிறில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பாதகவஸ்துக்க ளெல்லாம் ஸம்பந்திகமாய்க்கொண்டு வீசுகிறதென்கிறு விப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமெச

மாட்டலிகள் ஊதேஷிதத்துவாரார்கள். காட்டாதத்யுவார், வரிமெஷித்தவர் நீங்களேயென்று ஊதாஜ்ஞ ஸம்ஸ்யந்த்துக்குக்கநத்து. ஆருக்கு- ஸந்தஃயிகாரிகளுக்கு, வடுகர்க்குத் தமிழ்வார்த்தைசொன்னாப்போ லே நான்சொல்லும்வார்த்தைக் கயிகாரிகளாரென்றபடி. வ்யுத்பத்திஸம்ஶ்லேஷாதிகீதந ஸமஸ்தஸக ஸஷிகள் முடிந்தார்கள். இனிஇதில் ஸமமறியாத வுங்களுக்குச்சொல்லவோ? விஷயாநுபவாயத்திமிக்க ஸ்ட்டார்க்குச்சொல்லவோ? என்றுகருத்து. என்சொல்லுகேன்- எத்தைச்சொல்லக்கடவேன், வார்த்தையாக்கக மா நான்சொன்னெனிலே யதாஹவிக்குமத்தையேபோக்கி யந்தாஸஸவஸஹமத்தை வர்ஷிப்பிக்கைக்கொரு பாசுரமுண்டோவென்றபடி. ||எ||

காரொக்கும்- நீலஜீமூதஸங்காஶமான, கார்- நீலஜீமூதம். காரொக்கு மென்கிறவிடத்தில் மகார ஸ்வரஸஷிதாயாமெஸ்வ:. நங்கண்ணன்- நம்க்ருஷ்ணனுடைய, நமக்குஸவ்யூஹ்யிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய வென்றபடி. கள்வங்கவர்ந்த- கள்வங்களாலே கவரப்பட்ட, க்ருத்ரிமவ்யாபாரங்களாலே அபஹரிக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்திலே யதாஜ வ்யாபாரங்கொண்டு செய்தருளின வேஷ்டிதங்களாலும் பேசாலங்களாலு மபஹ்ருதமான வென்கை. தனி அந்நெஞ்சமென்றகயிப்பது. தனி- நம்மைவிட்டு த்தனியேபோன, அந்நெஞ்சம்- அந்த நெஞ்சமானது, எனக்குத்துணையாக நான் நினைத்திருந்த வென்மனஸ் ஸானதென்றபடி. அவன்கணஃதே- அவனிடத்திலதே. கண்ணென்றுஇடம். கண்ணிலேயிருந்தது கணஃது. அவன்பக்கலிலே போயிராநின்றதென்றபடி. கூர்த்தஇவ்வாடையென் றகயிப்பது. கூர்- தீக்ஷ்ணமான, தண்- எல்லார்க்கும் ஶீதமாயிருக்கிற, இவ்வாடை- இந்த உதீசீதோஹாரகமானது. ஆருயிரளவன்று- என்னுடைவிசளவன்று. ஆருயிர்- வ்யவஸ்தஞானவுயிர். அளவென்றபடி. அளவைக்கொல்லுகைக்கு வேண்டினவளவன்றிக்கே அத்யதிகமாக வருவதிநின்றதென்றபடி. அதெங்ஙனேயென்ன விவரிக்கிறார். சீருற்ற- ஸௌவஸ்த்யமான, சீர்- ஸௌவத்து. உறுகை- கூடுகை. வரிசை ஸம்பந்தமான வென்றபடி. அகில்புகை- அகருதூமத்தையும், யாழ்நரம்பு வீணாதந்த்ரியினுடைய, யாழ்- வீணை, நரம்பு- தந்த்ரி பஞ்சமம்- பஞ்சமஸ்வரத்தையும், தத்தாத்ருத ஸஸிகமாயகனிந வாத்யமான வீணாதந்த்ரீஸ்வர ஜநித பஞ்சமஸ்வரத்தையு மென்றபடி. தண்- ஶீதளமான, பசும்- குளிர்ந்தமான, சந்தனமென்றபடி. சாந்து- சந்தனத்தையும், அணைந்து- பரிஷ்வங்கித்துக்கொண்டு, ஸஹாயவாலி மதாதிகளைப்போலே தனக்கு

மூ—போதுற்றவாடைதன்மல்லிகைப்பூப் புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ* ॥௮॥
புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ* அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்
கள்வங்கண்ணினிற்கொடிதினியதனிலும்பர்* மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை

ஆ—புஷ்பாங்குரம்பு பஞ்சமந்தஸஞ்சாரத்தினந்து, இப்படி போர்க்கோலங்கொண்டு போதுற்றவாடை, காமஷ்டிஜீவிதோபோலேயிருந்த தண்மல்லிகைப்பூப் புதுமணத்தை முகந்துகொண்டெறியாநின்றது, ஆருக்கென் சொல்லுகேன்! அன்னைமீர்காள்! என்று பிராட்டி விஸ்லேஷதசையோடே கூப்பிடுகிறாள். ॥௮॥

(புதுமணமுகந்துகொண்டு) இப்படி பொங்கிளவாடை புதுமணமுகந்துகொண்டெறியா நிற்கச்செய்தே

இ—யிறு. த்ருதீயபாதத்துக்கு ஸதிஸப்தமிநிர்வசிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) போர்க்கோலம்- யுத்தஸந்நாஹவேஷம், போர்க்கோலங்கொண்டென்று வாமோமாலே மிகவும் பீஷணவேஷயுக்தமாயென்றபடி. த்ருதீயபாதத்தில் ஸதிஸப்தமீநிர்வசிக்கிறார் (காமஜத்யாதியால்) ॥௮॥

எட்டாம்பாட்டு

வயிபாநின்றது என்றது ஆலோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னபடி. அதின்மேலேயென்கிறதுக்கு

ஸ—ஸஹகாரிகளாகக் கூட்டிக்கொண்டென்றபடி. போதுற்ற- யுத்தத்தைக்கிட்டின, போர- யுத்தம், உறுகை- கிட்டுகை, விரஹிணீஸம்ஹார ஸந்நாஹமானவென்றபடி. வாடை- உதீசீமாருதமானது, தண்- ஸீதளமான, நாட்டாருக்கு ஸ்ரமஹரமாயிருந்துள்ளவென்றபடி. மல்லிகைப்பூ- மல்லிகாகுஸுமங்களுடைய, புதுமணம்- அபிநவபரிமளத்தை, ஸாயந்தநஜ்ரும்பித நவபரிமளத்தையென்றபடி. மணமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ. முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்திலே நீர்முகக்குமாபோலே நடுவே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, முகந்துகொண்டென்கையாலே ஸாயம்ஸமுஜ்ஜ்ரும்பித மல்லிகா பரிமளமும் அநேகமெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கக்கண்டு சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறதென்று தோற்றுகிறது. எறியும்- வீசாநின்றது, விரஹிஜனமெல்லாம் தன்மேலே தட்டாதபடி. தான் ஒருவரோடொன்று அஸ்த்ரப்ரயோகங்களை ஸத்ருக்கள்மேலே எறிவாரைப்போலே பெறியாநின்றதென்றபடி. ஆலோ! ஸோகம், அன்னைமீர்காள்- என்னுடைய வித்தவ்ருத்தங்களை ஒன்றுமறியமாட்டாத தாய்மார்காள், ஆருக்கென் சொல்லுகேன்- ஸமவிஷயஸுமறியாத ஜநங்களுக்கு அநாவேத்யமான வென்னுடையவ்யஸநங்களை யென்னாலே சொல்லமுடியாதென்றபடி, ஆகையால் வ்யஸநங்களை பொறுமரோடுசொல்லியலற்றியாறிக்கவும் வழியில்லையென்றுகருத்து. ॥௮॥

பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, உத்ரோதமம் உஜ்ஜ்ரும்பிதமாகிறதென்றபடி. தீக்ஷ்ணையென்றால் ஸத்ருக்களும் ஸாகாரியார்களோ? இதனைஸம்ஹாரம் பண்ணுவாருண்டோவென்றுகருத்து. இளவாடை- இளகாநின்ற வாடையானது, ஸீகநஹிம்ஸாபாதகத்தாலே மரியாதாபேக்ஷயின்றியே வ்ருத்தாஸ்யபளமும் வீசாநின்றுள்ள வாடையானதென்றபடி. புதுமணம்- ஸாயம்ஸமய ஸமுஜ்ஜ்ரும்பித மல்லிகாதி குஸுமங்களுடைய அபிநவபரிமளத்தை, முகந்துகொண்டு- ஸமுத்ரத்தில் நீர்முகக்குமாபோலே அநேகமெல்லாம் வ்யாப்தமான பரிமளத்திலே சிலவற்றையெடுத்துக்கொண்டு, எறியும்- வீசாநின்றது, ஆலோ- ஆ! கஷ்டம், புன்செக்கர்- புல்லியசெக்கர், புல்லியது- அல்பம், செக்கர்- ஸந்த்யை, எல்லாங்குழிந்து அல்பாவஸிஷ்டையான ஸந்த்யையென்றபடி. ஆலோ- ஹாஹா, வீசாநின்றதென்றபடி. அதுமணந்து- அப்படிஸம்ஸ்லேஷித்து அணைக்கை- ஸம்ஸ்லேஷிக்கை, இன்னபடியென்று விஸ்லேஷித்துச்சொல்லவொண்ணாதபடி பாஹுபந்தங்களாலே ப்ரணயம் வழிகளைப்பண்ணி ஸம்ஸ்லேஷித்ததென்றபடி. அகன்ற- விஸ்லேஷித்தவனான நங்கண்ணன்- நமக்கு ஸுலபனாயிருந்த க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வம்- காபடநாவேஷ்டிதம், ஸம்ஸ்லேஷமெல்லாம் அவன்பண்ணின சோரணவேஷ்டிதமென்றபடி. அவனிப்போது விஸ்லேஷித்துப்போருகையாலே யவற்றைக்கள்வமென்கிறாள், கண்ணினில்- க்ருஷ்ணனைக்காட்டிலும், கொடிது- க்ரூரம், ஸத்ருத்விஷயமாய்க்கொண்டு [illegible]விட்டதிலவனைக்காட்டிலும் வாயிபாநின்றதென்றபடி. இனி- இன்னமும், மேலென்றபடி. அதனிலும்பர்- அதுக்குமேலே, உம்பர்என்றது உபரியென்றபடி. மதுமணமல்லிகை- தேனையும் பரிமளத்தையுமுடைய மல்லிகாபுஷ்பங்களுடைய, ஸாகவாஸி[illegible] மந்தக்கோவை- [illegible]

மூ—வண்பசுஞ்சாந்தினிற்பஞ்சமம்வைத்* ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேனன்॥

ஆ— அதின்மேலே புன்செக்கர்வந்து வ்யாபியாநின்றது, அதின்மேலே சொல்லவிலமல்லாததொருபடி கதிசூந்யமாக வென்னுடனே கலந்தகன்ற நங்கண்ணனுடைய வக்கலவி அவன்றன்னிலும் கொடிதாய்நின்றென்னை யீராநின்றது; இனி அதுக்குமேலே மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவையும் வண்பசுஞ்சாந்தும் வந்து வ்யாபியாநின்றன; அதின்மேலே நம்மோடே அவனை குரவை கோத்துக்கலந்து பரிமாறுகைக்குத்தன்பாடே நான் வருகைக்காக ஆய்ச்சியரான நமக்கேகேட்கும்படி வஞ்சித்தவைத் தூதுமத்தீங்குழலோசையான தொன்றும்மை நின்றென்னை மாயாநின்றது என்கிறாள். ॥௮॥

இ— ஈராநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். அதுமணந்தகன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லகில மித்யாதியால்) கள்வமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அக்கலவியென்று) கொடிதென்கிறவிடத்தில் ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார் (நின்றென்னை யித்யாதியால்) பசுஞ்சாந்தினில் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்றநுபித்து இதில் ஸித்தமர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுஞ்சாந்தும் வந்து வ்யாபியாநின்றதென்று) அதுக்குமேலே யென்கிறதற்கு மாயாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம் அதுமணந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை யித்யாதியால்) அவனை என்றது த்வாவியமாக வென்றபடி, வாவரோதமாக வென்கை. ஆய்ச்சியர்க்கே யூதுமென்கிறவிடத்தில் ஸித்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தன்பாடே யித்யாதியால்) பாடே- ஸமீபத்திலே. தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தீங்குழலோசையித்யாதியால்) மாயாநின்றது என்றது- கொல்லாநின்றதென்றபடி. இங்கு அதின்மேலே அதின்மேலேயென்று உத்தரோத்தரஞ்சொல்லுகையாலே பாதகவஸ்துக்கள் தனித்தனியேயும் ஸம்வாதங்களாயும் பாதித்தபடியைக் கீழெல்லாஞ்சொன்னவனிப்பாட்டிலே ஸமஸ்தமுமிதெகபாலேயிவையொன்றுக்கொன்று முந்திக்கொண்டு மேல்விழுந்துவந்துபாதிக்கின்றனவென்று விலபிக்கிறாளென்று பாவமதிலக்ஷிதம். ॥

மூ— சாலிகை, மந்தமென்று நிவிடஸந்நிவேசமானது, கோவை- மாலிகை, வண்- ஸம்ப்ருஷ்டிமெனயிலே ஸௌரப்யமான, பசும்- ஸார்த்ரமான, சாந்தினில்- அங்கராகத்திலகாட்டிலும், மந்தக்கோவைக்கும் சாந்துக்கும் ஸம்பந்தம். மந்தக்கோவையென்ன வண்பசுஞ்சாந்தென்ன விவற்றிற்காட்டிலுமென்று வாக்யார்த்தம். இதுக்குத் தீங்குழற்கே யுய்யேனென்கிறதோடே அந்வயம். இந்த மாலிகாங்கராகங்களுக்குத் தப்பிஜீவித்திருக்கக் கூடினாலுங்கூடும், இவற்றைக்காட்டி லந்தக்குழலோசைக்கே நான் ஜீவிக்கமாட்டேனென்றதாகிறது. இவைபாதிக்கிற பாதையிற்காட்டிலு மதுவே ஸகலஸ்மரணீயமாக பாதியாநிற்கிறதென்று பாவலிதமாகிறது, அதுமணந்து- அப்படி ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணி, வாவரோதமாக ராஸக்ரீடையில் ஸம்ஸ்லேஷிக்கையை யபிஸந்திபண்ணியென்கை. காவ்யவ்யவஹாரமான பொஜமெனயில் 'வரித்ருஜு' என்றதுக்கு 'வரித்ருத்ய ஸம்பாய' என்று பொருளானாப்போலே இங்கும் மணந்துஎன்றதுக்கு மணத்தை யபிஸந்திபண்ணி யென்றுபொருள், யதா:— மணந்துஎன்கிறவிடத்தில லாவ்ருத்யத்துக்கு தாத்பர்யத்யாகத்திலே அபேக்ஷையாகவுமாம். நம்மோடு ராஸக்ரீடையிலே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காக வென்றதாயிற்று. இதுக்கு ஊதுமென்கிறதோடே அந்வயம். இன்னருள்- உதாரமானக்ருபையைப் பெற்றிருக்கிறவர்களான, இன்- உதாரம், இன்னருளென்று ஸமஸ்தபஹுவ்ரீஹி, உதாரமான தன்க்ருபைக்கு விஷயமாயிருக்குமவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்க்கே- கோபிகளுக்கே, ஆயன்- கோபன், ஸ்த்ரீத்வாபேக்ஷை ஆய்ச்சியென்று ரூபமாயிருக்கும், இடைச்சியென்னுமாப்போலே ஆய்ச்சியர்க்கேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்தால் மற்றொருவர்க்கும்கேளாதே கோபீஜநமாத்ரத்துக்குக் கேட்கும்படியாகவென்றபடி. இன்னாரக்ஷனுக்கென்று ஸங்கல்பம்பண்ணப்பட்ட ராகவேணு மற்றொருவரைத்தொடாதே அவனையேகொல்லுமாப்போலே யிவன்குழலோசையும் கோபிகளையே கொல்லுமென்றுகருத்து. ஊதும்- அவனாலேயூதப்படுகிற, அத்தீங்குழற்கே- அந்த உதாரமானவேணுவுக்கே, தீமென்று உதாரம், அந்தந்தராத்ரிகளிலே உதாரமாயிருந்த வேணுநாதத்துக்கேயென்றபடி. அவதாரணத்தால மாலிகாங்கராகாதிகளுக்குத் தப்பிஜீவித்தாலும் ஜீவிப்பேனென்றபடி. நான்- விரஹாதிசயமுடையனான நான், உய்யேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன். ॥௮॥

மூ— ஸந்தமத்தீங்குழற்கே யுய்ப்பேன் அதுமொழிந்திடையிடைத்தன் செய்கோலத்* தூமுறுவல்கள் கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள் கொண்டொன்று நோக்கிப்* பேதுறுமுகஞ்செய்து

ஆ—(ஸந்தமத்தீங்குழற்கே) ஸந்தமத்தீங்குழற்கே யுய்ப்பமாட்டுகிறிலேன்; அதின்மேலே அங்ஙனே நட்டணை ஸைத்துத் தூமுறுவல்கள் கண்களைக்கொண்டு பணிமொழிகளாலே ஸர்வாத்மநம்பண்ணி தூமொழியிசைகள்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஈ— அதுமொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதின்மேலேயென்று) இதுக்கு என்னை யின்றிருகிறபடி யென்கிறதோடே ஸமம் விதீயபாதத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனே நம்மையழைத்தென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் தங்களை அழைக்கைக்காகவூதின குழலோசையை ஸ்வாது ஸ்வாதிவிஷயமாய்க்கொண்டு வாயிப்பர்நின்றதென்றவளிப்பாட்டிலே யழைத்த வநந்தரமங்கேசென்று ஊட்டினதங்கள் விஷயத்திலவன் பண்ணின ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரங்கள் ஸ்வாதிவிஷயங்களாய் கலிக்கின்றவென்றலற்றுகிறளென்று ஸம்கதிஸூசிகை. ஒன்றுபேசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (புண்ணிமொழிகளாலே யித்யாதியால்) பணி(னி)மொழிகள்- ப்ரேமார்த்ரங்களான உக்திகள். பேதை நெஞ்சறவறு

வ்யா— ஸந்தமத்தின்குழற்கே- நம்மையழைக்கைக்காக அவனூதுகிற வந்தஸ்பர்சமான குழலோசைக்கே, நான்- துர்பலை, பொறுக்கமாட்டாதநான், உய்ப்பேன்- ஜீவிக்கமாட்டேன், குழற்கேயென்கிற வதிகாரத்தில் ஏகாரம் வக்கூரணத்தை வ்யவச்சேதித்துக்கொண்டு வனதாவநாதுத்துக்கே நான் தப்புஜீவிக்கமாட்டாதிருக்க வதின்மேலே பின்னையும் ஸ்வாதிவிஷயமாய்கலித்தால் நானெங்ஙனே ஜீவிப்பேனென்கைக்கு கருத்திருக்கிறது, அதுமொழிந்து- அதுவும்மொழிந்து, அதுவுந்தவிரவென்றபடி. அந்தக்குழலூதினதுக்கு மேலீக்கே அதின்மேலேயுமென்கை. அதுமென்கிறவிடத்தில் வாக்யம். கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வக்யத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். அதிகாரபராதீநாதுமன்றிக்கே யதின்மேலே குழலூதினதும் வாயிபாதின்றது, அதுதானுமன்றிக்கே யதின்மேலும் இவ்வர்யர்நின்றனவென்றிப்படி யிரண்டுபாட்டாலுமாகச் சொல்லிற்றாகிறது. இடையிடை- நடுவே நடுவே, தான் குழலூதாநிற்கச்செய்தே யதினடுவே நடுவேயென்றபடி. இதுக்கு ஒன்றுபேசியென்கிறதோடே யந்வயம். தன்- தன்னுடையவையான, "தவாஸ்மி தாஸ்ய" மென்கிறபடியே தனக்கஸாதாரணங்களானவென்றபடி. செய்- சிவந்ததுகளான, ஸௌகுமார்யாதிகாரணஸம்பந்தத்துதமான வஸ்த்ரராகாரமாரஜிதங்களான வென்றபடி. கோல- ஸௌந்தர்யங்களான, தூமுறுவல்- தூதகவ்யம்செய்பாநிற்கிறவையான, ப்ரணயகவிதைகளான மௌக்திகைகளுக்கு அவன்நெஞ்சிலுள்ள ஸாவபாவவிசேஷங்களெல்லாம் வ்யக்தமாக ப்ரகாசிப்பித்து விதுஸரமாய் நம்பண்ணி யவர்கள்கால்களிலேவிழுந்து அவர்கள்நெஞ்சை த்ரவமாக்கி யிப்படி வசீகரவனுமாகவும் உஜ்ஜ்வலமாகவும் வ்யாபரியாநிற்கிறவையானவென்றபடி. கண்கள்கொண்டு- கண்களைக்கொண்டு, ஒன்றுபேசி- ஒருவார்த்தைசொல்லி, வாவாதெளிவாயாமான நெஞ்சுவார்த்தைச் சொல்லியென்றபடி. வார்த்தைதன் வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஒன்றென்று ஸங்க்ஷேபமாகச்சொல்லுகிறார், அவனுடைய விவக்ஷிதமெல்லா மவன்வாயால் சொன்னதில்க்காட்டிலும்மேற்சோகநவாக்ஷிபிலே மிகவும் ஸ்பஷ்டமாகாநின்றதென்றகருத்தாலே. கண்கள்கொண்டு பேசியென்கிறாள், தூமொழி- ஸுநாஜ்ஞங்களான வுக்திகளையுடையவையான, தூ- ஸௌஜ்ஞம், இங்கு ஸுநாஜ்ஞமென்றபடி. ஸுநாஜ்ஞங்களாய் மௌக்திகாஜநிதாஜகங்களான வாக்யஸ்தம்பங்களோடே கூடினவையானவென்றபடி. இசைகள்கொண்டு- வேணுகாநங்களைக்கொண்டு, இசை- காநம், ஒன்றுநோக்கி- ஒருபடிபார்த்தருளி, வீவாஹத்ராவபம்படி நிர்வ்யாஜமாய் பேதைகளைப்பார்த்தருளியென்றபடி. கவலோகநவாக்யத்தாலே அவர்கள்நெஞ்சை யுருக்குமாப்போலே வேணுகாநவாக்யத்தாலும் நெஞ்சுருக்கப்பண்ணுகிறானென்ற கருத்தாலே யிசைகள்கொண்டு நோக்கியென், பேதுறுமுகஞ்செய்து- தோஷமாகின்றுள்ள ஸாந்த்வத்தைச்செய்து, பேதுறுமுகம்- தோஷமிட்டுக்க, ஸூசிக்கையென்றபடி, மௌலிஜநமனம்ஸ்ரநராமபெருமாளத்தான் பாதத்துக்கு கண்டாம்தமாயிருக்கையாலே தத்ஸாமஸ்மிருதிக தோஷமாகவும் வடிவமாய் ஆபீடிதாக்ஷவிதிதமாய் ஸம்ஸாரஸ்லிகமானமான ஸாந்த்வத்தைச்செய்தென்றபடி.

மூ— நொந்து நொந்து பேதைநெஞ்சறவறப் பாடும் பாட்டை* யாதுமொன்றறிகில மம்மவம்ம மாலையும் வந்தது மாயன் வாரான்* ‖௯‖

மாலையும்வந்தது மாயன் வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த* கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியன குழல்களுங் குழறுமாலோ*

ஆறு— கொண்டுபோகைக்காக நோக்கியும், பேதுறுமுகஞ்செய்து நொந்துநொந்தும், உடலைத்தீர்த்துக்கொண்டும் எம்மோடே குரவைகோத்து, கேட்டார்நெஞ்சுகளெல்லாமழியும்படி பாடினபாட்டு என்னை, நின்றீருமிறபடி பேரொன்றுந்தெரிகிறதில்லை அதின்மேலே மாலையும்வந்தது! மாயன் வாரா! னென்றலற்றுகிறாள். ‖௯‖

(மாலையும்) மாலையும்வந்தது, மாயன்வருகிறிலன், மாமணிபுலம்ப வல்லேறணைந்த கோலநன்னாகுகள் களித்துக்கொடு வாராநின்றன; வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திருத்தோழன்மார் குழல்களையூதிக்கொடு வந்து.

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உடலேபித்யாதியால்) உடல்- ஆணயமோஷம். தீர்த்துக்கொண்டென்றது அவதிப்பிராணின்றுகொண் டென்றபடி. யாதுமொன்றறிகில மென்கிறதோடு. ஸம்ப்ரஹாரத்தால் பாடும்பாட்டென்கிறவிடத்தில் வாங்கிறவாக்கத்தை யருளிச்செய்கிறார் (கேட்டார்நெஞ்சுக ளித்யாதியால்) யாதும்மித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை நின்றித்யாதியால்). ‖௯‖

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

உகளு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (களித்தித்யாதியால்) குழல்களுங்குழறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) இத்தமெய்யி லித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டில்

ஈடு— நொந்துநொந்து- வ்யதிகவ்யதிதனாய், கல்நெஞ்சனான வென்னையும் நீராயுருக்கின விந்த மாநராயாபசத்தைக்கேட்டால் கபடிகளான மெள்ளிகளெங்ஙனே ஸஹிக்கப்புகுகிறார்களென்று மிக்வும் வ்யதிதைகளென்றபடி. பேதைநெஞ்சறவு அற- மௌக்த்யங்களுடைய உதவில் விசேஷமானத்திர, பேதை- மௌக்த்யம். அறவு- விசேஷம், மௌக்தர்களுடைய உதவில் ஆணயமோஷஜநிதமான தென்றபடி. அற- அற்றபின்பு, விரஹஜிதாநாயகர்களாலே அவர்களுடைய ஆணயமோஷஜநிதமென்வ்யதிதராய் லாவஸ்வாலம்பெற்றபின் பென்பறபடி. பாடும்பாட்டை- அவன்பண்ணுகிற மானத்தை. யாதுமொன்று- ஏதேனுமொருவ்யாகாரத்தாலும், அறிகிலம்- அறியமாட்டுகிறிலோம், கூக்குரலெழுப்பி வசீகரிக்கமாட்டுகிறிலோமென்றபடி. அதுநம்மை வாயிக்கிறவ்யாகாரங்கள் நம்மால்வசிவசிக்க முடியாதென்கை. அம்மவம்ம அம்மே! அம்மே! விஷாதாதிசயத்தால் விளவிக்கிறபடி. மாலையும்வந்தது- இதின்மேலே "ஸம்த்யாராத்ரிஃ ப்ரத்யூஹாப்ராணஹாரிணீ" என்கிறபடியே ப்ராணஹாரிணியான ராத்ரியும்வந்தது. மாலை- ராத்ரி. மாயன்- தன்னை விச்லேஷித்தவிரஹிணிகள் ஜீவிக்கும்படி யவர்களிற்காட்டில் ஸஹஸ்ரகுணம்விசித்தனுக்கொண்டுவருமவனான வாஸ்துபமோஹநன், வாரான்- வருகிறானில்லை. ‖௯‖

மாலையும்வந்தது- அவன்தான் வருகிறவஸமயமாகச் சொல்லிவைத்துப்போன ராத்ரியும்வந்தது, உரைத்ததில் தான்சொல்லிவைத்துப்போன ஸமயம்வந்தும் வாராதொழிந்தானென்றால் ஸஹிக்கமுடியுமோவென்றபடி. மாயன்வாரான்- தன்னைக்காணவே ப்ரதிகூலங்களெல்லாம் அநுகூலங்களாம்படி தோற்றுமவனுடைய வாஸ்துபமோஹநன் வருகிறிலன், மாமணி- கண்டாஹாரமாய்க்கட்டின சிறுமணிகள். புலம்ப- த்வநிக்க, புலம்புகை- த்வநிக்கை; இதுக்கு உகளுமென்கிறதோடே யன்வயம். வல்லேறு- வலியவான வ்ருஷபங்களாலே. வல்- பலிஷ்டம், ஏறு- வ்ருஷபம், அணைந்த- அணைப்பட்டவையான, ஸம்ச்லேஷிக்கப்பட்டவையானவென்றபடி. கோல- அந்தவ்ருஷபஸம்ச்லேஷ ஸம்பந்தங்களான, நல்- நல்லனவான, அந்த வ்ருஷபங்களோடே ஸம்ச்லேஷங்களானவென்றபடி, நாகுகள்- கிடாரிகள்; நாகு- கிடாரி, உகளும்- உகளுமாக்க கிளம்பாநின்றன, உகளுகை- உயரக்கிளப்புகை, ஹர்ஷத்தாலே ஸம்ச்லேஷித்தங்கிளப்பணின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா! இவையெல்லாம் நம்மை நலிகிறவைகளென்று ..... வோகத்திற்றொழிவதேயென்றபடி. கொடியன- க்ரூரமான, அவன்குழலோசைக்கு ..... கொண்டு ..... ளாகாநின்றவென்றபடி. குழல்களும்- கோஷ்டிகளுக்கு ..... களுடைய ..... குழறும்- குழறாநின்றன; ..... கொண்டு .....

மூ— வாலொளிவளர்முல்லை கருமுகைகள் மல்லிகையலம்பி வண்டாலுமாலோ வேலையும்விசும்பில் விண்
டலறுமாலோ வென்சொல்லியுய்வ னிங்கவனை விட்டே*
அவனைவிட்டகன்று யிராற்றகில்லாவணியிழையாய்ச்சியர் மாலைப்பூச* ௧௦॥

ஆ—புகராநின்றனர், ஸுக்லமான வொளிவளருகிற முல்லைக்கருமுகைகள் மல்லிகைமுதலான பூக்
களின் உபாக்யங்களைப்பருகி வண்டுகளாலாநின்றன, கடலும் கிளர்ந்துகொண்டு வாராநின்றது, இத்தசையில
அவனைவிட்டு நானெத்தைச்சொல்லி யுய்வதென்கிறாள். ௧௦॥

(அவனைவிட்டு) வண்டுவரைப் பெருமானைப்பிரிந்து தங்களைக்கொண்டு யரிக்கமாட்டாமையைத்தியம்போ

இ—மாயன்வாராமையாறவ ளிப்பாட்டிலே ராத்ரியும்வந்தது அவன் வாராதொழிந்தானிந்த வையகவநிலை
யிலே நானெங்ஙனே ஜீவித்திருக்கும்படியென்று விலபிக்கிறாளென்று ஸமத் சொல்லிற்றாயிற்று. ௧௦॥

✳ நிகமனம். ✳

உயிராற்றகில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களாயிதாரிபால்) அணியிழையாய்
ச்சியர் மாலைப்பூசலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தியம்போதிதாரிபால) த்விதீய த்ருதீய

வ—நின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! திருத்தோழன்மார்களெல்லாரும் வந்தும் தான்வாராதிருப்பதே
யென்று சோகிக்கிறபடி. வால்- ஸுத்ரமயிதமான, வாலென்று ஸுத்ரயம், ஸுக்லமானவென்றபடி. ஒளிவ
ளர்- காந்திவளராநிற்கிற, முல்லைக் கருமுகைகள் மல்லிகை- இந்தவிவிதபுஷ்பங்களை, கருமுகையென்று முல்
லையோடு ஸஜாதீயமான வொருபுஷ்பவிசேஷம், அலம்பி- ஸவராஸித்து, அலம்புகை- ஸவராஸிக்கை, இவ
ற்றினுள்ளேபுக்கு முழுகி உபாக்கங்களைப் பானம்பண்ணியென்றபடி. வண்டு- ப்ரமரங்கள், ஆலும்- ஆலாநின்
றன, ஸ்ப்தியாநின்றனவென்றபடி. ஆலோ- ஹா கஷ்டம்! வேலையும்- ஸமுத்ரமும், வேலையென்று ஸமு
த்ரம், விசும்பில்- ஆகாஸத்திலே, ஆகாஸபர்யந்தவ்யாப்திதமாய் என்றபடி. விண்டு- வாய்விட்டு, தாரம
ரமுவெண ஸவகோஷிதமாயென்றபடி. அலறும்- அலறாநின்றது, கூப்பிடாநின்றதென்றபடி. ஆலோ-
ஹா கஷ்டம்! இங்கு- இத்தசையிலே, அவனைவிட்டு- அவனையொழிய, என்சொல்லியுய்வன்- எத்தைச்சொல்லி
யுஜ்ஜீவிப்பன். ௰॥

அவனைவிட்டகன்று- க்ருஷ்ணனைவிட்டுப்பிரிந்து, உயிர்- தங்கள்ப்ராணனை, ஆற்ற- பொறுக்குகைக்கு, கி
ல்லா- மாட்டாதவர்களான, அணியிழை- அணியப்பட்ட இழைகளையுடையவர்களான, அணிகை- அலங்கரி
த்துக்கொள்ளுகை, இழை- ஆபரணம், ஸம்யோகஸமயம் ஸந்நிஹிதமானவாறே விவிதாபரணங்களாலே
தங்களையலங்கரித்துக்கொண்டு அவன்வருகிறானென்று வழிபார்த்திருந்தவர்களானவென்றபடி. ஆய்ச்சியர்-
கோபிகைகளுடைய, மாலைப்பூசல்- ஸாயங்காலத்தி லாக்ரந்தனத்தை, பூசல்- ஆக்ரந்தனம், ஸாமமே
ய்த்துவருமவன் ஒருஸமயத்தில் விளம்பித்தவாறே விரஹதுக்கம் பொறுக்கமாட்டாதே அவர்கள்
க்ரந்தம்பண்ணினபடியை யென்றபடி. இதற்கு உண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்தவென்கிறத்தோடே யன்வயம்.
இதனால் கோபிமாரெல்லாருமாகப்பட்ட க்லேசங்களெல்லாவற்றையு மாழ்வாரொருவருமே அநுபவித்தாரென்
றதாயிற்று. ஆய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்தாலே இத்திருவாய்மொழியி லிப்பத்துப்பாட்டும் கோபிமார்தனி
த்தனியே யலற்றினபாசுரமாயாதல், விரஹவ்யஸந மாற்றமாட்டாமையாலே ஸர்வாத்மாக்களும் வந்துகூடின
கோபிமாரெல்லாருக்குமாக வொருத்தியலற்றின பாசுரமாயாத லிருக்கிறதென்றுதோற்றுகிறது. இது உ
ரையிறசொன்ன நிர்வாஹம், ஆத்யபக்ஷத்தில் நிமந்த்தி லாய்ச்சியரென்கிற பஹுவசநத்துக்கும 'என்
னுயிர்காக்குமாறென்' 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே' இத்யாதிகளி லேகவசநங்களுக்கும் ஸ்வாரஸ்
ரஸ்யமுண்டு, ஆகிலும் 'தமியமாலோ' 'தெய்வவண்டு துதைந்தவெம்பெண்மை' 'யாமுடைநெஞ்சமும்' இத்யா
திகளில பஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமில்லை, த்விதீயபக்ஷத்தி லிபபஹுவசநங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்
யமும் நிமந்த்தபஹுவசநத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு, 'என்னுயிர்' இத்யாத்யேகவசநவயிதங்
களான வாக்யங்கள் விலபிக்கிறவள் தன்னையும்சொல்லிக்கொண்ட பாசுரமாகையாலே வற்று
க்கும்ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டு; இப்படி பஹுவசநவயிதவாக்யங்கள் ஸமுதாய ஸகலகோபீவிஷயங்களாயு
மேகவசநவயிதவாக்யங்கள் விலபிக்குஞ்சுருவிஷயங்களாயும் நிர்வஹிக்கும்போது இப்பத்துப்பாட்டுக்களும்

மூ—அவனைவிட்டகல்வதற்கே இரங்கி அணிகுருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்* அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன் மேலுரைத்த ஆயிரத்துளிவைபத்துங்கொண்ட* அவனியுளலற்றிநின் றுய்மின் றொண்டீர்ச்சொன்னமாலை நண்ணித் தொழுதே* ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தணியிழையாசிரியா திரளநின்று கூப்பிட்டாப்போலே, ஆழ்வாருமவனைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாமை கூப்பிட்டலற்றின இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டு அலற்றியுய்யப்பாருமென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—பதார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆழ்வாருமித்யாதியால்) ||கக||

ஈ—கோபிமாரெல்லாரும் கூடினவிடத்தில் தனித்தனியே பாசுரங்களென்றிப்படியொரு த்ருதீயவக்ஷஸ்ஸையாயித் தா இவ்வேகவசநமவதாரங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் ஸமுச்சயமுண்டு, அவனைவிட்டகல்வதற்கு- ஸம்ஶ்லேஷத்தைவிட்டு விஶ்லேஷித்திருக்கைக்கே, ஷஷ்டீ ஸம்பந்தஸாமாந்யவசநமாகையாலே இங்கே ஹேதுபஞ்சமி, விஶ்லேஷித்திருக்கையாலே யென்றபடி. கவயாரணத்தால் ஸாலோசிகதாவங்களாலே யன்றென்றபடி. ஸாலோசிகதாவங்களிற்காட்டில் விஶ்லேஷவிரஹமே யதிகமாய் நலிந்ததென் றுகருத்து. இரங்கி- கரைந்து, வ்யஸநப்பட்டென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தவென்கிறத்தோடே யந்வயம். அணி குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. மாறன்- மாற னென்கிற குடிப்பேரையுடையவரான, சடகோபன்- ஸ்வஷ்டம், அவனி- ப்ருத்வியை, உண்டுமிழ்ந்தவன் மேல்- ப்ரளயபடிகெய்யிலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்தரணம்பண்ணினவன் விஷயமாக, உரைத்த- அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிஶேஷணம், ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இவைபத்துங் கொண்டு- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையுங்கொண்டு, தொண்டீர்?- ஸமவிஷயத்தில் ஸவ்யராயிருப்பவர்காள்? அச்சொன்ன- அப்படி சொல்லப்பட்டவனை, அப்படி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவென ரக்ஷகனைச்சொல்லப்பட்டவனை வென்றபடி. மாலை- ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹனை க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், நண்ணி- கிட்டி, தொழுது- ப்ரணாமம்பண்ணி, அவனியுள்- ப்ருத்விக்குள்ளே, அலற்றி- ப்ரீதியாலேயிரக்கம் உச்சைஸ்ஸ்வரமாகஸ்துதித்து, உய்மின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ||கக||

* ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீவேதாந்தாசார்யஜநதேஶிகாய நம:. *

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(மலவிகை)

உத்தாக்ஷஸுப்ரவிஸ்ரு ஜகதவதயா ஸர்வ்வதாஶேஷு ஸாரோ
த்ராஹிகாமேணாநாமேஷு ஸம்ப்ருஷிதஜநதயா ஸ்வாம்ஸநாதநாதஜாஷே:।
ஶ்ராக்ஷா ஸ்வப்ரவோரக தஉ தஸாரஸஶேஷேஷக ப்ருத்தி
நஃகப்ரபடிஶோரகத்ர ஸிஸ்ப்ருநாவஸாயதயா வ்யாவயாகாஸ க்ருஷ்ண ||ககக||

(உத்தாக்ஷஸுப்ரவிஸ்ரு) அலர்ப்பந்தாமரைக் கண்ணனம்மான்- "தஸ்யயதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்கிறபடியே, கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்பூத ஸம்ருஷ்டநாள ரவிகரவிகஸித புண்டரீகதளாமலாயதேக்ஷணனுகையாலும், (ஜகதவநதயா) அகலிடம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்து தளர்தேங்குமளிக்கின்ற- லோகங்களெல்லாம ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும், (ஸர்வ்வதாஶேஷு) கண்ணன்கள்வம்- தனியி னுஞ்சிங்க மெய்மாயன்- க்ருஷ்ணுய் வந்தவதரித்து ஸர்வ்வனுகையாலும், ஆஶ்ரயத்தாலே ரஞ்ஜகமும் சொல்லப் படுகிறது. (ஸாரதாஹிகாஸ) தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டுதுதைந்த வெம்பெண்மையம்பூவிதாலோ- வண்டானது புஷ்பத்தை ஆதாரமாக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயாதிகளையவகாஹித்து ஆதாரமாக்க வல்லனுகையாலும் (வேணுநாதெஸம்ப்ருஷிதஜநதயா) அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ-

ஈ—தா— "ஜ்யேஷ்டஸ்ரேஷ்டாதி புத்ர்யதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஜந்மஸித்தவராவித மற்ற வெல்லாரையும் ஸம்ஹநநத்தாலே விக்ரதராக்கவல்லனுகையாலும், (ஸாம்பீதா நாதிஜாதே:) சிவனுடுபிரமன் வண்டிருமடந்தைசேர்திருவாகம்— சுநீவரான ப்ரஹ்மருத்ராகளோடு நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியோடு வாசியறத்திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்குமவனுகையாலும், (ஸ்யாமவாக) காரொக்குமேனி— வர்ஷுகவலாஹகம் போலே, ஸ்யாமளமான வடிவையுடையவனுகையாலும், (மதுரோராகவதா:) அதுமணந்தகன்ற நங்கண்ணன், கள்ளம் கண்ணனிற்கொடிது, தன்னைக்காட்டினு மாகர்ஷகமான நவநீதவ்ரதாதிகளை யுடையவனுகையாலும், (ஸாரஸ்யஸாவேஷ்டிதமந்த்ரா) தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித் தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி— மாலையும்வந்தது மாயன்வாரான்– தனக்கு வசம்வதங்களான கண்களாலும் குழலோசையாலும் ஸரஸஸல்லாபாதிகளைச் செய்யவல்லனுகையாலும், மற்றும் உத்ரஸர்வேஷ்டதந்ளேயுடையவனுகையாலும் வண்டுவரைப்பெருமாளை வருகைக்கு யோக்யமானஸமயத்தை யுடையவராக, "மல்லிகைகமழ்" என்கிறதஸகத்திலே ஸர்வஜ்ஞஸநகர்ப்ரஸூதரான வாழ்வார் ப்ரதிவாதித்தருளினுரென்று அருளிச்செய்கிறார். ௧௩௧௩

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (மாலைநண்ணி) 'என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டு' என்றுகிடந் தலற்றுகிற்கச்செய்தே அவனும்பசுமேய்த்துவந்துபுகுர அவர்களவனோடே கலந்துபரிமாறினுப்போலே தம்முடைய வ்யஸநமும்தீரும்படி திருக்கண்ணபுரத்திலே அவனைக்கண்டு அவனோடேகலந்துபரிமாறி தம்முடைய ப்ரீதிஸயத்தாலே ஸம்ஸாரிஜநங்களைக்குறித்து ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனுய்க்கொண்டு திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவெம்பெருமானை ரக்ஷகனுகப்பற்றி அவன்றிருவடிகளைக் கமலமலரிட்டு நீர்வினைகெடத்தொழுதெழுமின்? இதுக்கொரு

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படிவிரஹார்த்தராய் அலற்றினவாழ்வார் ஸந்தோஷதேஸயிற்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரபத்யுபதேஸம்பண்ணுகை பஸங்கதமன்றோவென்ன வகதரிப்பிக்கிறார் (என்சொலஷியித்யாதியால்) கலந்துபரிமாறியென்றது— ஸம்ஸலஸம்ஸ்லேஷங்களைப்பெற்றென்றபடி. அறுக்கும்வினையிலே பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷங்களை ஸஹாக்ருதகாரமாக உபநாயித்துப்ராயித்துப் பெருமையாலே வ்யஸநம்ஸதிராதுமாய் அததாலே ஸம்ஸாரஸ்வங்கலங்கி மல்லிகைகமழ்தென்றலிலே விஸம்வாதராய் வ்யஸநபட்ட வாழ்வாருக்கு இவர்பட்ட வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி ஸர்வேஸ்வரன்தான் திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினபடியைக் காட்டியருளி 'நாமன்றோவும்மை யிழந்திருக்கிறோம் இச்ஸரீரஸவஸாநத்திலே நீரபேக்ஷித்தபடியேசெய்கிறோ' மென்றருளிச்செய்ய, இத்தாலே மிகவுப்ப்ரீதராய் ஸம்ஸாரஸ்வமிழந்திருந்த தம்முடைய வ்யஸநம்தீரும்படி யவனோடேகலந்துபரிமாறி அந்தப்ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரபத்யுபதேஸம்பண்ணுகிறாரென்றதருத்து. 'சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானல் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான' என்று இத்திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்கையாலே இச்ஸரீரஸவஸாநத்திலே ஸபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென் றெம்பெருமானருளிச்செய்தானென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதிறே. இத்தால இத்திருவாய்மொழிக் கவஸரப்ரதீக்ஷமென்கிற ஸமவதரணம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று குறித்துஎன்கிறதற்கு உத்தவாக்யாஸத்தில் க்ரியைபோடேயமயம்.

முதற்பாட்டு.

ப்ரதிபவாதத்துக்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறா (ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனித்யாதியால்) மநேஷ

மூ— மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோவினைகெடக்* காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்* வேலைமோதுமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்* தாலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே* ॥க॥

கள்ளவிழுமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமி* னள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை* வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுர*

ஆ— காலநியமோபேக்ஷையில்லையென்கிறார். ॥க॥

(கள்ளவிழும்) அவன்திருவடிகளைக் கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமிடத்தில் அவற்றைநெஞ்சாலே நினைத்துக்கொண்டு நானுமிறைஞ்சுமினென்கிறார். ॥உ॥

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால) பாட்டெல்லாமேகவாக்யமாயிருக்க 'காலைமாலை' யென்றது 'ஸாயம்ப்ராதஜுஹோதீ' த்யாதிவத் காலநியமவாதமோவென்று ஸம்சயாமைக்காக வ்யாக்யாதாக்கள் இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) "ப்ராதர்நிசி தயாஸாயம்மத்யாஹ்நாதிஷுஸம்ஸ்மரந் । நாராயணமவாப்நோதி ஸத்யஃஸாக்ஷயானர:" இத்யாதிந்யாயேந 'காலைமாலை' யென்றது ஸர்வகாலோபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ॥க॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ப்ரயோஜநம் இதின்மேலொரு ஸர்வவிசேஷம்வியிக்கைக்காகக் கீழ்ச்சொன்னதுக் கநுவாதமென்று காட்டுகிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவற்றையித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமோபாஸனத்தை யுபதேசித்தவரிப்பாட்டிலே த்யாநத்தையுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥உ॥

ஸ— வேலை- ஸமுத்ரமானது, மோதும்- தரங்கங்களாலே ஸ்பர்சம்பண்ணுகிற, மோதுகை- ஸ்பர்சிக்கை. ஸமுத்ரம் ஸந்நிஹிதமாகையாலே ப்ராகாரத்திலே ஸ்பர்சிக்கிறதென்று கருத்து. மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடைய, ஆலின்மேல்- ஜலத்தின்மேலே, ஆல் என்றது ஜலத்துக்குப்பெயர். ஜலக்கட்டியை ஆலங்கட்டி யென்னக்கடவதிறே. ப்ரளயார்ணவஜலத்தின்மேலே யென்றபடி. ஆலமர்ந்தான்- ஆலிலே அமர்ந்தவனுடைய, வடதளத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவனை யென்றபடி. இத்தால் ஆச்ரிதரக்ஷணோபயோகமாக ஸ்வீகரித்த வடதளசக்தியை ஸூசிப்பித்தபடி. மாலை- ஸர்வேச்வரனை, நண்ணி- கிட்டி, ரக்ஷகனாய்ப்பற்றியென்றபடி. அடியிணைகள்- அவன் திருவடிகளிரண்டையும், இணை- இரண்டு, இதுக்குத்தொழுது என்கிறதோடந்வயம். காலை மாலை- ப்ராதஃகாலத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், மாலை- ஸாயங்காலம். இது உபலக்ஷணம். உங்களுக்குத் தக்கதான வேதேனுமொரு காலத்திலே யென்றபடி. கமலமலர்- பத்மபுஷ்பங்களை, இது ஸர்வபுஷ்பங்களுக்கு முபலக்ஷணம், பரிமளவத்தமான புஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸம்ஸாரதுஃகார்த்தரான நீங்கள், வினைகெட- துஃகங்கள் நசிக்கும்படி, வினை- கர்மகார்யமாய் லக்ஷணயாதுஃகவாசம், தொழுது- ஸேவித்து, "நித்யாஞ்ஜலிபுடாஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவவாதிந:" என்கிறபடியே சேஷவ்ருத்தியைப் பண்ணியென்றபடி. எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஓ என்று ஸம்போதநம், ஓ ஜநங்காளென்றபடி. ॥க॥

ஓ தொண்டரே- வாரீர் ஸ்வவிஷயத்தில் ராகமுடையவர்காள்?, தொண்டர்- பக்தர், ஓ வென்றது ஹேசப்தம்போலே ஸம்போதநத்யோதகம், கள்ளவிழும்- தேன்கள் ஸ்ரவிக்கிற, அவிழுகை- ஸ்ரவிக்கை, மகரந்தஸ்யந்திகளானவென்றபடி. மலர்- புஷ்பங்களை, இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நீர்- ஸ்வவிஷயராகமுடைய நீங்கள், இறைஞ்சுமின்- ஆச்ரயியுங்கோள், நள்ளி- நண்டுபேடைகள், நள்ளியென்று நண்டுபேடைகளுக்குப்பேர், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, இத்தால் நித்யஜலஸம்ருத்திஸூசிதை. வயல்- கேதாரங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, கிடங்கின்புடை- அகழின்பார்ச்வத்திலே, கிடங்கு- அகழ்- இந்த மதிள்சூழ் என்கிறதோடே அந்வயம். வெள்ளியேய்ந்த- சுக்ரனைக்கிட்டின, வெள்ளி- சுக்ரன், ஏய்கை- கிட்டுகை, அத்யுந்நதமானவென்றபடி, மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து-

மூ— முள்ளிநாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே* ॥௨॥

தொண்டர்நுந்தந்துயர்போகநீரேகமாய்* விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்* வண்டுபாடும்பொழில்

சூழ்திருக்கண்ணபுரத்து* அண்டவாணனமரர்பெருமானையே* ॥௩॥

மானேநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்* தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்*

ஆ—(தொண்டர்) ஸர்வேச்வரனைப் அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாகைக்காகத் திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தவனுக்கு அநந்யப்ரயோஜனராய்க்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ॥௩॥

(மானேநோக்கி) எல்லாருக்குமினியனாய்க்கொண்டு நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடத் திருக்கண்ண

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— அண்டவாணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே) அமரர்பெருமானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமிதத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸமாச்ரயணீயனித்யாதியால்) நீரேகமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன ஸமாச்ரயணத்துக் அநந்யப்ரயோஜநத்வம் அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்று ஸம்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

தேனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) நீரிறைஞ்சுமினென்றது

வ— அந்தவியாக்யானத்தை, இது அஜஹல்லக்ஷணை, அவ்வூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமான் திருவடிகளையென்றபடி. உள்ளி- விசித்து, உள்ளுகை- விசிக்கை, த்யானித்துக்கொண்டென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், சுவர்ணி கடலைத்தீண்டலாகாதென்னுமாப்போலே இதுக்கொரு நியதிகாலநியமமில்லையென்றபடி. தொழுது- ஸேவித்து, எழுமின்- உஜ்ஜீவியுங்கோள். ॥௨॥

தொண்டர்- ஸமவிஷயத்தில ஸாபலமுடையவர்காள், வண்டுபாடும்- ஸப்தஸந்தங்களாய்க்கொண்டு வண்டுகள்பாடாநிற்கின்ற, 'ஸாமகஸாமாயஷோவேத' என்கிற உக்திகளைப்போலே வண்டுபாடும்தேசமென்றுகருத்து. பொழில- உத்யானங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்குமவனான, அண்டவாணன்- அண்டத்துக்குநிர்வாஹகனான, வாணன்- நிர்வாஹகன், லீலாவிபூதிக்கு நிர்வாஹகனானவென்றபடி. அமரர்பெருமானை- நித்யஸூரிநாயகனை, நுந்தம்துயர்போக- உம்முடைய துயர்போம்படி, தம்என்று ஸ்வாமித்வமாம், துயர்- து:க்கம், உங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகக்லேசங்களெல்லாம தீரும்படியென்கை. நீர்- ஸத்ஸங்கத்தானநீங்கள், ஏகமாய்- ஏகமாய், அவிச்சின்னமாயென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமாயென்கை. ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கில் ஐகாந்த்யமும் தத்ஸாத்யமாய் விச்சின்னமாமிறே, இதுக்கு இறைஞ்சுமினென்கிறத்தோடே அந்வயம். விண்டு- விகஸிதமாய், வாடா- வாடாததான, மலரிட்டு- புஷ்பங்களைக்கொண்டு, புஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீரிறைஞ்சுமின்- நீங்களாகவே ஆச்ரயியுங்கோள், ஐகாந்த்யமே யுங்களுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமான தாஸ்யமென்று ரஸிக்கும்படி யுங்களுடைய சேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டே ஆச்ரயியுங்கோளென்றபடி. 'யோஹமஸ்மிஸஸந்யஹ' என்னுமாப்போலே நீங்கள்நீங்களாயிருந்துகொண்டாச்ரயியுங்கோளென்று இரண்டுநீங்களாலுமத்துக்கும் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

தேனை- தேனான, 'ரஸோவைஸ:' என்கிறபடியே தேன்போலே போக்யஸ்வபாவனான, இது கேள்வனுக்குவிசேஷணம். மானேநோக்கி- மான்நையும்படியான நோக்கையுடையவளான, ஹரிணியானது லஜ்ஜிக்கும்படியான கண்ணழகையுடையவளானவென்றபடி. மான்நையென்கிறவிடத்தில ஸம்ஹிதாயாம் னகாரநகாரயோ: னகாரஸ்யைவ னகாரஸ்யேவ:. மடப்பின்னைதன்- ஸௌந்தர்யையான நீளையினுடைய, மடப்பம்- ஸௌந்தர்யம், பின்னை- நீளை, தன்என்று ஸ்வாமித்வம். கேள்வனை- ஸ்நேஹிதனை, கேள்வன்- ஸ்நேஹிதன், ஸ்நேஹிதனானவனையென்றபடி. வாடாமலரிட்டு- சுசீநபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, சுசீநபுஷ்பங்களாலேயென்றபடி. நீர்- ஸமவநாதனானவைகளான நீங்கள், இறைஞ்சுமின்—

மூ—வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரந்* தானையந்தபெருமான்சரணாகுமே* ॥௪॥

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லா* மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரா* னரணமைந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தரணியாளன் றனதன்பர்க்கன்பாகுமே* ॥ரு॥

ஆ—புரத்திலே பெருந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானுக்கிப்படி ஸந்நிஹிதரான் ப்ரஜைநராய்க்கொண் டடிமைசெய்யில் தன்றிருவடிகளில நித்யவிஷமான பெகைங்கர்ய ஸம்பத்தை யுங்களுக்குத்தந்து ரக்ஷித்தருளு மென்கிறார். ॥௪॥

(சரணமாகும்) இப்படி ஸக்ருத்ப்ரபத்தாலே அவனைபாச்ரயிக்க க்ஷேமன்றியே தன்றிருவடிகளையே யுபாயமாகப்பற்றினார்க்கு ஒருபடியாலன்றியே யெல்லாப்படியாலும் ரக்ஷகனாய் அப்போதேயவர்களை யிப்ரக்ருதியைவிடுவித்து திருநாட்டிலேகொண்டுபோய் திவ்யப்ரக்ருதிகளாக்கி அவர்களோடே ஸம்ச்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாதிருக்கச்செய்தே அவர்களுக் கிப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் மநோரதமாஸத்தைபாலே ஸஹ்ய மாயிருக்கையாலே கனவுகாலத்திலே யிப்ரக்ருதிதானேவிட்டால் திருநாட்டைக்கொடுத்தருளி பின்னையு

இ—ஸமஞ்சொல்லுகைக்காகக் கீழ்சொன்ன ஸௌசீல்யகுணத்தை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சரணாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தன்றிருவடிகளிலித்யாதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்நாலுபாட்டிலும் ஸக்ருத்ப்ரபத்தையுபதேசித்து இதில் பக்தியில்லாதார்க்குப் ப்ரபத்தியையுபதேசிக்கைக்காகப் ப்ரபத்திவிஷயத்திலவன்பண்ணு மாச்சர்யங்களைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதியுமுக்தமாயிற்று. சரணமெல்லாமாகுமென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலித்யாதியால்) மரணமானாலென்கிறவிடத்தில் பஞ்சமத்தாலே ஸம்ஸாரப்ரதீக்ஷகம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயவர்களையித்யாதியால்) வைகுந்தங்கொடுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— சூழும்பியுங்கோள், சூராயியுங்கோளென்றபடி. வானை- ஆகாசத்தை, உந்தும்- உந்தாநிற்கிற, ஸமுத்ரமாகத்தள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. உந்துகை- ஸமுத்ரமாகத்தள்ளுதை, உந்தும் என்கிறவிடத்தில் மகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோப:. ஆகாசத்தைத்தள்ளுகிறாப்போலே யத்யுன்னதமானவென்றபடி. மதிள்- ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- அந்தநிவ்யநகரத்தை; தான்- ஸ்வயம், தானென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் விஸர்ஜனீயலோப:. நயந்த- ஆசைப்பட்டவனான, நயக்கை- ஆசைப்படுக்கை, ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு யொழியானஸ்தலமென்று மிகவுமாதரிக்கிறவனானவென்றபடி. பெருமான்- ஸர்வேச்வரனானவன், சரணாகும்- ரக்ஷகனானவன், உங்களுக்கு பெகைங்கர்யஸம்பத்தைத் தந்தருளுவனென்றபடி. ॥௪॥

தனதாள்- தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கு- உபாயமாகப் பற்றினவர்களுக்கு, தன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரானவர்களுக்கென்றபடி. சரணமெல்லாமாகும்- எல்லாச்சரணமு மாகாநிற்குமவனான, ஸர்வவிதரக்ஷகனானவனென்றபடி. அவர்களபேக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷைகளையுஞ் செய்யுமவனான வென்கை. மரணமானால்- அவர்களுக்கு சரீரவியோகமானால், அவர்களுக் கிந்தசரீரம் அஸஹ்யமாயிருக்கையாலே தானித்தை யப்போதே நிவர்த்திக்கமாட்டாதே ஸம்ஸாரப்ரதீக்ஷணப்பிறகு தத்ஸம்ஸர்க்கதோஷ காரணமாக கர்மக்ஷயத்தாலே அந்த சரீரவியோகம் ஸஹஜமாக ப்ராப்தமானாலென்றபடி. வைகுந்தங்கொடுக்கும்- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் கொடுத்தருளுமவனான, பிரான்- இப்படி உபகாரகனான, அரணமைந்த- அரணாகவமைந்ததான, அரண்- ரக்ஷை, சத்ருக்களால் நம்பாரிவனுக்கென்னவருகிறதோ வென்றஞ்சாதபடி நல்ல ரக்ஷையாயிருக்கிற வென்றபடி. மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்தரணியாளன்- திருக்கண்ணபுரத்திலேயிருக்கிற தரணீநாயகனானவன், லோகத்தில் ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷகனானவன், தனதன்பர்க்கு- ஸக்தரான பக்தர்களுக்கு, அன்பர்- பக்தர்கள், தன்பக்கல் ஸ்நேஹமுடையரானவர்களான பக்தப்ரவணர்க்கென்றபடி. அன்பாகும்- ஸ்நேஹமானவன். அன்பு-ஸ்நேஹம். ஸ்நேஹத்துக் காரணமாகிறவனவர்களுக்கே ஸ்நேஹமொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்குமென்றபடி.

மூ— அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்* செம்பொன்னாகத்தவுணனுடலிடந்தவ* னன்பொனேய்ந்த
மதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்* தன்பனாகுந்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே* ॥ சூ ॥
மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்* பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்*

ஆ— மவர்கள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தாலே தானென்றுஞ்செய்யாதானாப் இவர்களுக்கெத்தைச்செய்வேனென்றிருக்குமென்கிறார். ॥ ௫ ॥

(அன்பனாகும்) இப்படி தன் திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவரானவர்கள் பக்கல் தானுமென்று அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையனாய் ஸாபராதராயிகளையும் தானே போக்குமென்கிறார். ॥ சூ ॥

(மெய்யனாகும்) இப்படி அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுவார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடியே காட்டிக்

இ— (திருநாட்டையிதற்ரதியால) அன்பாகுமெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலிதற்ரதியால்) ॥ ௫ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தின்மேலே ப்ரதிபந்தகநிவர்த்தநரூபமான வுபகாரத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக விப்ரஸங்கவாக்யம் பரிபூர்ணாநுபவத்தை யநுபவிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியிதற்ரதியால்) இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. அநந்யப்ரயோஜநஸம்பந்தங்களாலே தனமெய்யர்க்கு மெய்யனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபராதவிதற்ரதியால்) ॥ சூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ப்ரதமவாக்யம் கீழ்ச்சொன்னவுபகாரத்தை வ்யதிரேகேண த்ருடீகரிக்கைக்காக வநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியிதற்ரதியால்) இத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. த்விதீயவாக்

ஶ— அவர்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யாதிஸ்நேஹஸாலியாவனென்கை. ॥ ௫ ॥

தனதாள்— தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்— உபாயமாகப் பற்றினவர்களெல்லார்க்கும், அவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே ஸ்நேஹிக்குமென்கைக்காக எல்லாமென்கிறவிடம், அன்பனாகும்— ஸ்நேஹியாயிருக்குமவனாய், அன்பன்— ஸ்நேஹி, இது திருக்கண்ணபுரத்தன்பனுக்கு விசேஷணம். செம்பொன்னாகத்து— சிவந்தபொன்போலேயிருக்கிற ஶரீரத்தையுடையவனாய், ஆகம்— ஶரீரம், அவன்தேஹம் ஹிரண்யவர்ணமாகையாலேயிறே யிவனுக்கு ஹிரண்யனென்று பேராயிற்று. ஆகத்தையுடையவன்— ஆகத்தன், ஆகத்தவுணனென்று ஸமாஸவிடம். அவுணனுடல்— ஹிரண்யாஸுரனுடைய ஶரீரத்தை, அவுணன்— ஹிரண்யாஸுரன், கீண்டவன்— நகங்களாலே விதாரணம்பண்ணினவனாய், நன்பொன்— நல்லபொன்னாலே, ஏய்ந்த— செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்— ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரத்து— திருக்கண்ணபுரத்திலே, அன்பன்— ஸ்நேஹத்தையுடையவன், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக் கநுகூலமானதேஶமென்றிங்கே மிகவும்ஸ்நேஹித்து வஸிக்கிறவனென்றபடி. தனமெய்யர்க்கு— தன்பக்கல்ஸத்யமுடையவர்க்கு, தன்பக்கல் யதார்த்தமானஸ்நேஹத்தை யுடையவர்க்கென்றபடி. அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையவர்களுக்கென்று பரமார்த்தம். ப்ரயோஜநாந்தரபரனுடைய ஸ்நேஹம் ப்ரயோஜநாந்தரமாகையாலே அயதார்த்தமிறே! நாளும்— ஸர்வகாலமும், மெய்யன்— யதார்த்தமான ஸ்நேஹத்தையுடையவன். ॥ சூ ॥

விரும்பி— ஸாத்யமாபுத்திபண்ணி, ப்ரயோஜநாந்தரங்களைவிட்டுத் தன்னையேஸாத்யமாக வபேக்ஷித்துக்கொண்டென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்— ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கெல்லாம், மெய்யனாகும்— யதார்த்தஞானவன், ஸ்வஸ்வரூபத்தை தன்னை யுள்ளபடியே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுமென்றபடி. எல்லாமென்கிறத்தாலவர்களுடைய ஜந்மவ்ருத்தாதிதாரதம்யம்பாராதே செய்யுமென்றபடி. புறமே— பஹிர்விஷயமாக, ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தமாகவென்றபடி. தொழுவார்க்கெல்லாம்— ஆஶ்ரயிப்பார்க்கெல்லாம். அவர்களைத்தப்பவொழிக்கவொண்ணாதாகிலுமென்கைக்காகவெல்லாமென்கிறவிடம். பொய்யனாகும்— அயதார்த்தஞானவன்,

ஏ—செய்யில்வாளையுகளுந் திருக்கண்ணபுரத்து* ஐயனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே* ௭
அணியனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்* பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிபொனேய்ந்தமதிள்
சூழ்திருக்கண்ணபுரம்* பணிமினாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே* ௮

ஆ—கொடுக்கும், அநந்யப்ரயோஜநமாகத் தொழுதார்க்கெல்லாம் தன்னையுள்ளபடிகாட்டான், அநந்யப்ரயோஜநமாக வோரஜலிகரந்தத்தைபண்ணவவனிப்படி ஸௌலப்யனுமோவென்னில்? தானேப்ராப்யன் என்றிருப்பார்க்குமவன் ஸௌலப்யனும், இவ்விடத்திலொரு ஸந்தேஹமில்லையென்கிறார். ௭

(அணியன்) இப்படி தன் திருவடிகளையே ப்ராப்யம் என்றுபற்றினரெல்லாருடைய து:கங்களையும் து:கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்கி அவர்களுக்கு ஸௌலப்யனும், ஆதலால் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெ-

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகத தொழுதார்க்கெல்லாமித்யாதியால்) தாரீயவாக்யம் ப்ரயோஜநவாக்யத்தினர்த்தத்தையே உபஸம்ஹரிசொல்லுகிறதாகையாலே வ்யாக்யாநம்பண்ணாரே யென்ன? வதரிப்பிக்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநமாகவோரஞ்ஜலியித்யாதியால்) தாரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேப்ராப்யமித்யாதியால்) செய்கிறதோரஞ்ஜலிமாத்ரமாலும் தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றினர்க்கு ஸௌலப்யனுமென்கையினாலே தாத்பர்யாகையிலே வ்யாக்யாநம்பண்ணிற்றில்லையென்றதாயிற்று. ௭

.எட்டாமபாட்டு.

ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென் றுபதேசிக்கைக்காக விப்ரலம்பத்தில் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இது ஸங்க்ரஹமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) இதுக்குப் பற்றுங்கோளென்கிறத்தோடே யந்வயம். இத்தால் கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ப்ரபத்தி விஷயத்தி லவனாக்ருதவித்தி செய்தருளும்படிகளை யநுவதித்து இப்பாட்டிலே தமாவியமான ப்ரபத்தியைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென் றுபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று, அதில் "து:கங்களையு"மென்கிறத்தாலே பிணியுஞ்சாராவென்றதும் 'து:கஹேது' வித்யாதியாலே பிறவிகெடுத்தாளுமென்றதும் 'ஸௌலப்ய' னென்றத்தாலே அணியனாகும் என்கிறதுவும் வ்யாக்யாதம். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலித்யாதியால்) தாரீயவாக்யத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார்

ப—ப்ராப்யரூபத்திலுள்ளதன்னை யநுஸந்தாநம்பண்ணிப்பானென்றபடி. செய்யில்- கேதாரங்களிலே, வாளை- மத்ஸ்யங்களானவை, உகளும்- உகளாநிற்கிற, உகளுகை- உபரக்கிளம்புகை, ஜலஸம்ருத்திஜநித ஹர்ஷாதிசயத்தாலே துள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. திருக்கண்ணபுரத்து- அந்தர்வ்யநகரத்திலிருக்கிற, ஐயன்- ஸ்வபாவபூர்வனானவைஷ்ணவன். ஆகத்து- உள்ளிலே, ஆகம்- உள்ளு, தங்கள்ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. அணைப்பார்கட்கு- ஸம்ஸ்லேஷிக்குமவர்களுக்கு, ப்ராப்யமாக- அநுஸந்திப்பார்களுக்கென்றபடி. அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன், அத்யந்தஸௌலப்யனென்றபடி. ௭

தனதாள்- தன்திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம்- ப்ராப்யமாகப்பற்றினவர்களெல்லாருக்கும், அணியனாகும்- ஸந்நிக்ருஷ்டனாமவன். அணியன்- ஸந்நிக்ருஷ்டன். ஸௌலப்யனவனென்றபடி. பிணியும்- வ்யாதியும், பிணி- வ்யாதி, இது உபலக்ஷணம். வ்யாதிப்ரமுக து:கமெல்லா மென்றபடி. "நரோகமாநோதது:கதாம்" என்று ச்ருதியில் ரோகத்தை முற்படச்சொல்லுகையாலே பிணியையெடுத்தது. சாரா- சாராது, அவர்களை யாச்ரயியாது. நிச்சேஷமாக விட்டுப்போமென்றபடி. பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரிக்கையை யென்றபடி. கெடுத்து- நசிப்பித்து, ஆளும்- ஆளுமவன். ஸ்வாநுபவகைங்கர்யத்திலே விநியோகித்துக்கொண்டு ரக்ஷித்தருளுமென்றபடி. வாக்யாரம்பம் நிர்விசேஷம். இது ஸங்க்ரஹம். ஆதலால் பணிமினென்றுரைக்கிறது. மணிபொன்- ரத்நங்களாலும் ஸுவர்ணங்களாலும், ஏய்ந்த- செய்யப்பட்டதான, மதிள்சூழ்- ப்ராகாரத்தாலே பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரதமா. திருக்கண்ணபுரத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிறவனான வென்றபடி. பரமேட்டிதன்- பரமேஷ்டியினுடைய, தன் என்று ஸ்வாமித்வம். பரமேஷ்டீதி பரமபதே. ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனுடைய வென்றபடி. பரமபதத்திலிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறவனுடையவென்று பட்டர் தாத்பர்யம். பாதம்- திருவடிகளை, நாளும்- ஸர்வகாலமும், இதுக்கொரு காலவிசேஷம் தேடவேண்டா, எல்லாக்காலத்திலும் வைத்துக்கொண்டு உங்களுக்குக்கூடினபோதாகவுமென்றபடி. பணிமின்- ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள். ப்ரணிபாதநமஸ்கார

மூ—பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி* ஏதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை* வேதநாவர்விரும்புந்திருக் கண்ணபுரத்* தாதியானை யடைந்தார்க்கல்லலில்லையே* ‖௯‖

ஆ—எழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே திருக்கண்ணபுரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானைப்பெறுகைக்கு அவன்றிருவடிகளையே உபாயமாகப்பற்றுங்கோள், இதுக்கொரு காலநியமமில்லை, வேண்டினபோதாச்ரயிக்க லாமென்கிறார். ‖அ‖

(பாதநாளும்) இப்படி யவன்றிருவடிகளை யாச்ரயிக்கவே ஸமஸ்த து:க்கநிவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும், அதிலொருஸம்சயமுமில்லை யென்றுசொல்லி அவன்றிருவடிகளையே ப்ராப்யமாக வும் ப்ராபகமாகவும் பற்றப்பெற்றேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்டு என்றுகொண்டு ஸந்தோஷத்தைப் பே சுகிறார். ‖௯‖

(இல்லையல்லல்) அவன்றிருவடிகளையாச்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்த து:க்கனானேன், எனக்கினியென்னகுறையுண்

இ—(எம்பெருமானைப்பெறுகைக்கென்று) பாதம்பணியினென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ ன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) (ப்ராப்தி ஸகலஜநஸாதாரணம்) என்று ஸாமான்யம்சொல்லுகைபாலே நாளுமென் றது ப்ராப்தைகப்ரமாணமான காலவிசேஷநியமாபேக்ஷாராஹித்யத்தை ஸத்யதாஸூசகமாயிருக்கிற வ்யாப்தியை யுமென்றுகாட்டுகிறார் (இதுக்கொருவித்யாதியால்) ‖அ‖

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஏதஞ்சாராவித்யாதிகீழ்ச்சொன்ன வுபாயஸாமர்த்யங்களுக்கெல்லாம் ப்ரயோஜனமாமென்று காட்டுகிறார் (அதிலொருவித்யாதியால) எனக்கேலினியெனக்குறை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ ன்றிருவடிகளையித்யாதியால்) ப்ராப்திப்ராப்யவைலக்ஷண்யஸம்பந்தத்தாலே தமக்குண்டான க்ருதக்ருத்யத்தை ஸூசித்து ஸந்தோஷிக்கிறாரென்றுகருத்து ‖௯‖

பத்தாம்பாட்டு.

உபஸம்ஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிற

ஸ—ஸ்ரவணத்தாலே உபாயமாக்கிக் கொள்ளுங்கோளென்றபடி. ‖அ‖

பாதம்- அவன்திருவடிகளை, பாதமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோபச்சாந்தஸ:, நாளும்- ஸ கலகாலமும், இன்னகாலமாகவேணுமென்று விசேஷித்துத்தேட வேண்டா, ஏதேனுமொருகாலத்திலேயென் றபடி, பணிய- ப்ரணிபாதம் பண்ணினவாறே. ப்ரபத்தியாலே யாச்ரயித்தவாறே யென்றபடி. பிணி- வ்யா தியானது, ஸகலபாபஹேதுவானவமென்றபடி. ஸம்ஸாரமானதென்கை. தணியும்- ஸாந் தமாம். ஸமூலநாசமாமென்றபடி. நசிக்குமென்னாதே தணியுமென்றது ஸம்ஸாரம் நிவ்ருத்த மாவது சரீரவியோகத்திலேயென்றுகருத்தாலே. ஏதம்- தோஷமானது, ஏதம்- தோஷம். உத்தரா க மானதென்றபடி. இங்கு ப்ராரப்தமான உத்தராகம் விவக்ஷிதம். சாரா- ஆச்ரயியாது, ப்ரபன்னர்பக்கல் ச்லேஷியாதென்றபடி. வேதநாவர்- வேதத்தை நாவிலேயுடையவர்கள், நாவென்கிறது- ஜிஹ்வை. “வேதோ க்தோ வேதவித்” மென்கிறபடியே வேதாத்யயநாத்யாபநதத்பரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளென்றபடி. விரும்பும்- ஆதரிக்கும் ஸ்வபமான, திருக்கண்ணபுரத்து- திருக்கண்ணபுரத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிற, ஆதியானை- ஜகத்காரணபூதனை, அடைந்தார்க்கு- ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு, அல்லல்- து:க்கங்கள், து:க்கஹேதுவான பாபங்களாவனவென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தராகங்களிரண்டும் விவக்ஷிதங்கள். இல்லை- நஷ்டப்ராயங்களாய்ப்போமென்றபடி. வாக்யத்தில் ஸம்சயமில்லை யென் கைக்கு, எனக்கேல்- எனக்கானால், இனி- அவன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் பற்றினபின்பு, என்குறை- என்னகுறையுண்டு, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ஏல்- என்கிறது ஸம்போதந ஸ்தாநீயம். எனக்குக்குறை ஸம்பாவிதமோவென்று சங்கித்து நிஷேதிக்கிறதென்றுபோகவிது நிஷேதிக்கவும் ப்ரஸக்திபில்லையென்கைக்காக. ஆகவே இது காகுஸ்வரமாய் வேதவேத்ய ஜநங் களிற்காட்டில் தமக்கு வ்யாவ்ருத்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. எனக்கேல் உங்களைப்போலன்றிக்கே அநந்யப்ரயோ ஜநமாக அவன்றிருவடிகளை யவலம்பிக்கப் பெற்றேனாகையாலே யென்றபடி. ‖௯‖

மூ—இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை* யல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்* கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரஞ்* சொல்ல நாளுந்துயர்பாடுசாராவே* ॥ய॥

'பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்* மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பாடலானதமிழாயிரத்துளிப் பத்தும்* பாடியாடிப்

ஆ—டென்று ஸ்ரீ ஸூக்திமயத்தாலே பின்னையுந்தம்முடைய ஆஸத்தைச்சொலலி 'அவனேரக்ஷகன்' என்று 'விஶ்வஸிக்கமாட்டீராகில் 'திருக்கண்ணபுரமென்று சொல்லுங்கோள், சொல்லவே ஒருநாளும் து:க்கங்கள் வாராவென்கிறார். ॥ய॥

(பாடுசாரா) ஸம்ஸாரஸம்பந்தமானவுபாயத்தாலே நிரஸ்தஸமஸ்தது:க்கராய்க்கொண் டெம்பெருமானைப்பெறவேண்டுவீர்? திருவாய்மொழியைப் பாடுங்கோளென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— தாகையாலே இது ஸம்பூர்ணஸூக்தியன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீ ஸூக்திமயத்தாலேயித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்தி லர்த்திக்காக அருளிச்செய்கிறார் (அவனேரக்ஷகனித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ய॥

✳ நிகமனம். ✳

பாடுசாராவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) வினைபற்றறவேண்டுவீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) ॥கக॥

யா— அல்லல்- து:க்கங்கள், ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிகாதிதைவிகங்களாலுண்டாம் து:க்கங்களெல்லாமென்றபடி. இல்லை- நிரஸ்தங்களாயிற்றன, எனக்கு- இப்படியவன்திருவடிகளைப்பற்றினவெனக்கு, ஏல் என்றது ஸம்போதநம், இனி- இப்படிது:க்கங்கள் நிரஸ்தமானபின்பு, என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. அல்லிமாதர்- பத்மத்திற்பெண்ணானவள், அல்லி- பத்மம், மாதர்- பெண், 'பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரானவளென்றபடி. அமரும்- நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, திருமார்பினன்- 'வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தையுடையவனை, புருஷகாரத்தில் குறைவுபார்த்து நம்மையவனாகவறியாதபடி 'நம்பக்கலுள்ள வ்யாஜமாத்ரத்தை விஷயீகரிக்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவையான ஜகந்மாதாவோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதுக்குத் திருக்கண்ணபுரத்தோடே யந்வயம். கல்லில்- கல்லுகளாலே. த்ருதீயார்த்தே ஸப்தமீ, கல்லு- ரத்நம், ஏய்ந்த- ரசிதமான, மதிள்- ப்ராகாரங்களாலே, சூழ- பரிவ்ருதமான, திருக்கண்ணபுரம்- திருக்கண்ணபுரத்தை, சொல்ல- சொன்னக்கால், திருக்கண்ணபுரமென்று அவ்வூரின் திருநாமத்தைக் கீர்த்தநம்பண்ணினாலென்றபடி. நாளும்- ஒருகாலத்திலும், துயர்- து:க்கங்கள், பாடு- உங்கள்ஸமீபத்தை, பாடு- ஸமீபம், சாரா- கிட்டா, சாராதுஎன்கிறதற்கு பஹுவசநத்தில் சாராவென்றுரூபம். உங்கள்ஸமீபத்தைவிட்டு துரதோநிரஸ்தங்களாய்ப்போமென்றபடி. ॥ய॥

பாடுசாரா— க்லேஶம்கிட்டாதே, பாடு- க்லேஶம், காயக்லேஶாதிகள் கிட்டாதபடி ஸம்ஸாரஸம்பந்தமான வுபாயத்தாலேயென்றபடி. வினைபற்று- கர்மஸம்பந்தமானது, பற்று- ஸம்பந்தம், அவிவேகமூலமான ஆத்யாத்மிகாதிதைவிக ஸமஸ்தகர்மஸம்பந்தமானதென்றபடி. அற- அற்றுப்போக, நிஶ்ஶேஷமாக நசித்துப்போகவென்றபடி. வேண்டுவீர்?- அபேக்ஷிக்கிறஜநங்காள், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இப்படி அபேக்ஷிக்கிறீர்களாகிலென்றபிப்ராயம், மாடநீடு- மாடங்கள்நீண்டிருக்கிற, மாடம்- ஸௌதம், ஸௌதங்கள் உந்நதங்களாயிருக்கிறவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி சொல்- அருளிச்செய்ததான, பாடலான- கானஸஹிதமான, 'அவாவிலந்தாதிகளால்' என்கிறபடியே ஸ்ரீ தீவ்ரபரிவாஹமாகப்பிறந்ததாகையாலே காநயோக்யமாய்க்கொண்டு பிறந்ததானதென்றபடி. தமிழ்- த்ராவிடரூபங்களான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், பாடி- ஸ்ரீ தீவ்ரப்ரேமமாக ஸ்வரம்பண்ணி, ஆடி-

மூ—பணிமினவன்றாள்களே* ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ॥கக॥

ஶ—ப்ரீதிஶயத்தாலே பிரிந்தவிடத்தில் ராதே ஸஞ்சரித்து, ஆர்கை- ஸஞ்சரிக்கை, அவன தாள்கள்- ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளை, பணிமின்- ப்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணுங்கோள், ஸம்ஸார நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஞும் நிவ்ருத்தமாயுங்களுக்கு பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவமும் ஸித்திக்குமென்றபடி ॥கக॥

ஸ்வாதுச்ச்யோதஸ்வரஸரஸசந்த்ரபதபக்ஷ பத்மஜாயபிந்ஸஸம்பந்நயா கோஷ்டோவாஸம்ஹர்ஷமரிஶூரணவர: ।
ஸம்ஸக்த்யாவிஷ்டசித்தம்வஸ்வகீயவிஷ்ணு ஸம்ஹவிஷ பஶுஸூத்ரநிஸ்ஸிஸ்ருஷ்டவஸ்துயஜ்ஞஞாபவஸ்யம் ॥
ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநம் ஶேஷயி ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்ய வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.
(மாலைநண்ணி)

ஸர்வஶ்ரேஷ்ட்யாத்ஸ்வகீயைரவிஜஹதவநாத் ஸம்ஶ்லேஷஸம்ப்ராப்யவத்த்வாத்
நீளாயாவல்லபத்வாத் ஸக்ருதவிதரணாத் ஸக்தஸந்நித்யஹாரத்
ஸ்வாஸ்தாநாம்ஸத்யஹாரத்வாத் அகிலஜநதயா ஜந்மஜந்மத்ராணகர்த்ருத்வாத்
ஶ்ரீமத்ஸேவ்யத்வக்ஷேத்ரவைபவமாத்ரத்வாத் ஹ்ருதாசிந்த்ய ஹாரீ: ॥ககஉ॥

(ஸர்வஶ்ரேஷ்ட்யாத்) மாலைநண்ணி- ஸர்வேஶ்வரன் விபூதிகளெல்லாவற்றிலும் பெரியனா யிருக்கையாலும், (ஸ்வகீயைரவிஜஹதவநாத்) திருக்கண்ணபுரமுள்ளிணனைத்தொழுதெழுமினோ- ஸ்வாஶ்ரிதராலே லோகமெல்லாம் திருந்தி உஜ்ஜீவிக்கும்படி பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸம்ஶ்லேஷஸம்ப்ராப்யவத்த்வாத்) அண்டவாணன்- அநேககோடி ப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகையாலும், (நீளாயாவல்லபத்வாத்) மானேநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை- மான்தோற்றோடும்படி அழகிய நோக்கையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு நாயகனாகையாலும், (ஸக்ருதவிதரணாத்) தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்- தன்றிருவடிகளையே உபாயோபேயமாகப்பற்றினார்க்கு ஶரீராவஸாநத்தில் பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனாகையாலும், (ஸக்தஸந்நித்யஹாரத்) அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- ஆஶ்ரிதருக்கு அன்பனாகையாலும், (ஸ்வாஸ்தாநாம்ஸத்யஹாரத்வாத்) மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு மெய்யையே பண்ணுமவனாகையாலும், (அகிலஜநதயா) அணியனாகும்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்- அவர்களுக்கு அத்யந்தஸந்நிஹிதனாகையாலும், (ஜந்மத்ராணகர்த்ருத்வாத்) ஆதியானை- லோகங்களுக்கெல்லாம் காரணபூதனாகையாலும், (ஶ்ரீமத்) அலர்மேல்மங்கை நம்திருமார்பினன்- ஶ்ரீபதியாகையாலும், திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்திலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறானென்று "மாலைநண்ணி" என்கிற தஶகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினானென்கிறார். ॥ககஉ॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

ஸ்வாதுச்ச்யோதஸ்வரஸரஸசந்த்ரபதபக்ஷ பத்மஜாயபிந்ஸஸம்பந்நயா
கோஷ்டோவாஸம்ஹர்ஷமரிஶூரணவர: ।
ஸம்ஸக்த்யாவிஷ்டசித்தம்வஸ்வகீயவிஷ்ணு
ஸம்ஹவிஷ்பஶுஸூத்ரநிஸ்ஸிஸ்ருஷ்டவஸ்துயஜ்ஞஞாபவஸ்யம் ॥கூ॥
ஸ்வஶ்லேஷம்விஶ்வஸித்துவிஷம்ஸமகாம்க்ஷிண்யாவிஷயே
ப்ரபந்நஹ்ருஷ்டாவரஸேவ்யாஷ்டசேதஸ்கவவிக: ।
நிர்வ்யாஜ்ஞாவேக்ஷாநிவிஜமதிஶஸ்யநவதே
நிஷ்டாநம்வஸிநாமிரவயிஸம்ஸாக்ஷிமணயதி ॥ககூ॥

ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமச்ச்ரீநிவாஸ மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணதாத மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஆ— (தாளதாமரை) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ப்ரஸ்தாவித்தப்போது திருமோகூரிலெம்

*ஜ்ஞாநவைராக்ய ராஶயே ஸ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:. *

கல்யாணை: காலமேகோபம தநுருசிரத்ருக் தாதநத்வாத்ருதாஸ்த்ர:

காருண்ய-ஸ்வஸ்வஸ்யா ஜமதிஸாதிநய நாமஹராஶ்ரியாத: ।

ப்ரஸ்தீர்ணம் ஸம்ஸக்தி ஜந்ம் ஜேஷ்டநாஶ்யபந்து கோவிகாரண்யபார

ஸாரோஹஸம்ஸார ஸிந்தோ ஸவஜிவிரஸபந்து ஸர்வஶக்யாம்ஸஹாய: ॥

இ— இப்படி திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமா னாழ்வாருடைய அபேக்ஷிதங்களையெல்லா மிவருடைய தேஹாவஸாநத்திலே செய்தருளுகிறோமென்று ஸமாதாநஞ்செய்தருள அத்தாலே ஸமாஶ்வஸ்தராய்ப்படிதம்மை ஸமாதாநம்பண்ணின விந்த ஆஶ்ரிதஸுலபனான ஶௌரிசரணத்தை ப்ரகாஶயித்து தஜ்ஜநிதநிரவதிகப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே ஜநங்களைக்குறித்து நீங்களிப்படி ஶரணாகக்கொண்டு இவனை யாஶ்ரயிங்கோளென் றுபதேஶித்தருளி எனக்கேதினியென்குறையென்று தம்முடைய க்ருதக்ருத்யதாநுஸந்தாநாதிகளாலே நிர்ப்பரராய் ஹ்ருஷ்டமநஸ்ராயிருக்கிற வாழ்வார் பின்னையுஞ்சிலது கர்தவ்யமுண்டானாப்போலே இத்திருவாய்மொழியிலே "காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே" என்றும் 'நணுகுதுநமதிடர்கெடவே' என்றும் 'இடர்கெடவடிபரவுதும்' மென்றுமிப்புடைகளிலே தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவனை யாஶ்ரயிக்கப்பார்க்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்கண்ணபுரத்தில் த்ருஷ்டியால்) திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானுடைய உக்தியாலே தேஹாவஸாநத்திலே தமக்கு ஸர்வாபேக்ஷிதஸித்தியும் நிஶ்சிதமாய் அந்த தேஹாவஸாநமும் ஸந்நிஹிதமாகத் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே காணப்படுகையாலே ஹ்ருஷ்டராய் நித்யவாஸஜிகீஷுபான திருவயோத்யையைக்குறித்து எழுந்தருளுகையிலே உத்யுக்தரானவாழ்வார் பிறந்தகத்தினின்று புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளைகள் வாயாறக்கிளிருந்தவிடமெங்கும்புக்கு ஸம்பந்திகளைக் நடத்திப்போமாப்போலே இங்குள்ள திருப்பதிகள்தோறும் புகவுத்யமித்து அதிவத்திலப்பண்டுபுகுந்த திருப்பதிகளைவிட்டுப் பண்டுபுகாத சிலதிருப்பதிகளிலே இப்போதுபுகுந்த நாஸ்விக்கிறா ரத்தனைபோக்கி யுபாயமாக ஆஶ்ரயிக்கிறாரல்லாமையாலே இது ஸங்கதமென்றுகருத்து. "மற்றொன்றிலங்கதியே" இத்யாதிகளும்தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டுஉபாயமாக ஆஶ்ரயிக்கப்பார்க்கிறபடியன்று, தமக்குப்ரயாணம் ஸந்நிக்ருஷ்டமானபடியைக்கண்டவிவர் அந்தப்ரயாணம்வரும்போது அப்யஸ்தமாயிருந்த தேஹத்தையும் முதும்பழகின பந்துஜநங்களையுமிழந்து முகமறிவாரொருத்தரையுங்காணாதே தாமபோகப்புகுகிறவிடமெல்லாம் கண்டறியாததுமாய் போகக்கடவவழியும் நெடுந்தூரமாயிருக்கிறபடிகளை ப்ரஸ்தாவித்து அத்தசையிலே அவ்வழிக்குத்துணையாவான் 'ஶாதா விதாதா' வென்கிறபடியே ஸர்வஸுலபனாய் நிஸர்கஸௌஹார்த்தாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனாய் நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிகுணங்களாலே நிரதிஶயபோக்யனாயிருக்கிற ஶௌரியானேயல்லது மற்றொருவரில்லையென்றவனை வழித்துணையாக ஸம்பாவித்துக்கொண்டதுக் க்ருபாணத்மான ஸவனுடைய நகித்வப்ரகாரத்தை ப்ரகாஶிக்கும்படியென்று திருவுள்ளம் இங்கு நகிஷமாவது ஹாதிம ஸவனுதான் ஸாதவநமந்த்யவ்ருத்தர்க்கு ஸங்கல்பமாத்ரம் வழித்துணையாக ப்ராபகவ்யாப்ருதனாகை,

மூ— தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்* நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்குந்* தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்*

ஆ— பெருமானை யநுபவிக்கிறார். பண்டுசெய்த வாஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநரூபமான வ்யாபாரங்களைத் தோற்றுவிக்கிற திருத்தோள்களையு மழகாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யமாயிருந்த திருக்குழல்களையுந் திருக்கண்களையுந்

இ— "ஸாதநாநாம் ஸ்ரீஹஸ்தாயிகபா" 'நயாதிஸஹாயம்' என்று ப்ரஹ்மவைவர்த்தத்துக்கதிகாரிகள் வழிநடத்துமிடத்தில் ப்ரஹ்மவாதிகளை ப்ராபகனாகச்சொல்லிற்றிறே! இப்படியாழ்வார் ப்ரஹ்மவைவர்த்தத்திலே உக்தாதுராயிங்குள்ள திருப்பதிகளில் எம்பெருமானை யநுபவிக்கப்புகுந்து தமக்கவன் வழித்துணையாகக்கொண்டு ப்ராப்யனாகிற ப்ரகாரத்தை இப்பத்தினுபக்ரமமான வித்திருவாய்மொழியிலே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹித்தருளினவித்தால் "ஸர்வதேவ்யாம் ஸஹாயகம்' மென்கிற ஸமயங்கமண மிப்பத்துக்கு ப்ரதிவாக்யமென்றதாயிற்று. இத்தால் கீழ்ப்பத்திலே யவனுடைய நிரவதிகஸௌஹார்த்தத்தை யநுபவித்தவரிப்படி ப்ரஹ்மஸௌஹார்த்தானவனை யிப்போது காணவேணுமென்று மிகவுத்கண்டிதராயவனை வழித்துணையாக ஸநாதனாயித்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்துக்கு எழுந்தருளவுத்யோகிக்கிறாரென்று கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உக்தேஷ்வஸ்ரீதேஷ்வஸ்மிந் நிரவதிகஸௌஹார்த்தவிஸ்மயே ஹ்யநுராகே ஸ்வஜநிதவத்ஸநிஜவஸ்தே। த்ரிலஷ்மிதிக்ராந்தபூர்வநரவபாவமதே ஸஹாயீகர்த்தும் ஸ்வம் தகேவிஷ்ணுநிஃ" என்று ஆசார்யரருளிச்செய்தருளினார்.

முதற்பாட்டு.

அசுரரைத்தர்க்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுசெய்தவிரோதியால்) சுரிகுழல்விரோதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயிரோதிபால) ஸௌந்தர்யமாயிருந்தவென்றது- திருக்குழல்கள்முதலான

ப— தாளதாமரை- தாளையுடையவையான தாமரைகள், தாள்- நாளம், தாளையுடையதாமரை- தாளதாமரை, ஈதிஷீகடிபா ஈநகமிரிவஷாத்ஸம்பவிஸாஷங்கான தங்களுடைய ஸாரவஸநக்ஷத்ரங்களாம்படி உரத்தஷணிஸம்ஸங்கள்போலே வ்யுஹத்ராங்களான நாளங்களையுடையவையான வஷங்களென்றபடி. தடம்- தடாகத்தை, அணி- அலங்கரியாநிற்கிற, வயல்- கழனிகளையுடைத்தான, வஷொருஷம்க்ருதமான தடாகஸாலிகேதாரஸோபிதமான என்றுவடார்த்தம். திருமோகூர்- திருமோகூரென்கிற திவ்யநகரத்திலே, இதற்கு அமர்ந்துநின்று என்கிறத்தோடே யந்வயம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், நாளுமென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்யஸம்ஹிதாபாடமேவம், மேவி- ஆஸ்ரித்து, அவ்வூரின் ரமணீயகத்தாலே ப்ரதிதிநம் நவநவமான ஸேவைத்தைப்பண்ணியென்றபடி. அவ்வூரில் விடிவுதோறுமவனுக்கு 'ஸாப்ரஸாதாவஹேஷிஸா' என்னும்படி இருக்கிறதென்றுகருத்து. நன்கு- நன்றாக, அவ்வூரில்வாஸமே தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக என்றபடி. அமர்ந்து- எழுந்தருளியிருந்து, நின்று- ஸ்திரனாய், திருநாட்டிலும் ராஜியன்றிக்கே இங்கே ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனென்றபடி. இதுக்கு தோளுநான்குடை யென்கிறத்தோடே யந்வயம். அசுரரை- ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களை, தகர்க்கும்- ஸம்ஹரிக்குமவையான, ஜ்யாகிணகடோரதயோஜ்வலித வீரஸ்ரீயாலே திவ்யநிரவ்யாக்ரமவிஸேஷஸம்ஹநநங்களானவென்றபடி. இத்தால ஸர்வதேவீ ஸஹாயத்வாவயஸ்தமான ஸம்ப்ரதாயஞ்சொன்னபடி. நான்கு- சதுஸ்ஸம்க்யங்களான, வழிபோம்போது நமக்கு நிழல்செய்யும்படி கற்பகச்சோலைபோலே ஸஹாக்களானவென்றபடி. தோளுமுடை என்றநயிப்பது. திருத்தோள்களையுமுடையவனை, தோளுமென்கிறவிடத்தில ஸமுஸ்ஸம் அமர்ந்துநின்றானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தோடு ஸமுச்சயார்த்தம். ரமணீயமான ஆகாரமுமுடையனாய் ஸர்வாஸ்ரயணீயத்வாக்க ரமணீயஹஸ்தங்களையு முடையவனையென்றபடி. சுரிகுழல்- கடிநகேஸனனை, குழல்- கேஸம், வழியிலே பின்னேபோயபோது நிரஸ்தாநாவஸ்யமாய் நமக்கு ஆஸ்வாஸகாரமாம்படி ஸம்மதயிஸீ கேஸஸமஸ்ஸிக்த கடிநகேஸகலாபஸோபிதனை யென்றபடி. கமலக்கண்- பின்னேவருகிறநம்மை ப்ரேமத்தாலே இங்ஙனே திரும்பி கடாக்ஷித்தருளக்கடவ கமலஸத்ருஸநயநங்களை யுடையவனை, கண் என்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்யககாரேவர்ண டகாராதேஸஃ. கனிவாய்- பிம்பஸதிரம்போலே சிவந்ததிருப்பவளத்தை யுடையவனை, கனி- பழம், வழியிலே ஸ்நிதவசநஸ்ஸலாபங்களைப்பண்ணக்கடவ திருப்பவளத்தை யுடையவனை

மூ—காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலங்கதியே*

இலங்கதிமற்றொன் றெம்மைக்குமீன்தண்டுழாய்* அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்*
நலங்கொளுன்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்* நலங்கழல

ஆ— திருப்பவளத்தையும் காளமேகம்போலேயிருந்த திருமேனியையுமுடையனாய் திருநாட்டில்க்காட்டிலுந்திருமோகூரிலே ஸந்நிதானத்தைப்பண்ணி யெழுந்தருளியிருந்த வெம்பெருமானல்லது நமக்கொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார்.

(இலங்கதி) நமக்கெத்தைக்கும் ஸ்வகல்யாணகுணசேஷ்டிதாதிபான வவன்றிருவடிகளின்னிழலாகிற

இ— மூன்றுக்கும்விசேஷணம். நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலிருக்கிறதிலும்) ப்ராப்யமில்லையென்றது- ப்ரயாணநகரம் வழிக்குத்துணையாம்படி ப்ராப்யமில்லையென்றபடி.

*** இரண்டாம்பாட்டு. ***

யாம்எம்மைக்குமென்றநுயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) எத்தைக்குமென்றது ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸகலதேவிக்கு யவனொழிய ஸஹாயமில்லையென்றவிப்பாட்டிலே ஸர்வதேசத்திலு மவனொழிய நமக்கு ஸஹாயமில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரஸ்யாதியால்) அவனடியிலிருக்கிறதுக்குத் தாத்பர்ய

மா—வென்றபடி. "சாயேவ ஸதி கார்யவஸ்தாஸ்வபி சேவஸதி ஸர்வவஸ்தாவவரதேதி" என்று ப்ரமாணமான ஸம்ஸாரவிஷயங்களிலே நெடுங்காலமகப்பட்டுக்கிடந்த நம்முடைய ஸந்தாபமெல்லாம் தீரும்படி ஸாதஸஞ்ஜீவநமான வாசோகிதஸ்தாதி திவ்யாவயவஸமுதாயவிசிஷ்ட ஸ்வரூபனை என்று யதாதாத்பர்யம். காளமேகத்தையன்றி- காளமேகத்தையொழிய, ரூபகாதிசயோக்தி, காளமேகஸத்ருசனை, வாஸ்யவாக்யாஷிப்பொழியவென்றபடி. மற்றொன்று- வேறொன்றான, கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம் இங்கு கதியென்றது ப்ராப்யம், ஸ்ரீவைகுண்டநகரகமனத்துக்கு ஸஹாயபூதமான ப்ராப்யத்தையுடையோமல்லோமென்றபடி.

யாம்- நாம், எம்மைக்கும்- எல்லாஜந்மத்திலும், மை- சரீரம், ஸர்வதேசத்திலுமென்றபடி. இதற்கு கதியிலமென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஈன்- இனியதான, போக்யமானவென்றபடி. தண- ஸௌசீதமான, துழாயின்- தாழ்வதியினுடைய, இதற்கு கண்ணியோடேயந்வயம். அலங்கல்- அலங்காரமான, அம்- அழகியதான, கண்ணி- மாலையையுடையவனான, ஆயிரம்பேருடை- கல்யாணகுணவாசகங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களுடையவனான, தோளுநதோள்மாலையுமான வழகைக்கண்டு ஸ்துதிவாரவஸ்தத்தாலே ஸ்தோத்திக்கப்ப்ராப்திப்பார்க்கு யஹாசேவமாக ஸ்தோத்திக்கலாம்படி அநந்தகுணங்களையும் அநந்தநாமங்களையுமுடையனனென்றபடி. அம்மான்- நிரவதிகஸ்வாமியான, அழகைக்கண்டு ஸ்தோத்தித்தால் "யாவதாப்ராவிணவ்யபோநமணிதா" என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே வாக்குக்கவசமாம்படி யப்ராப்யவிஷயமாயிராதே "நவநாயதிவேதவஸநக்ஷா" என்கிறபடியே ஸ்துதியாதார்வாக்குக்கு அத்யந்தவசமாம்படி நிரவதிகமாக ப்ராப்யவிஷயமாயிருக்கிறவனென் வென்றபடி. நலங்கொள்- நலங்களைக்கொண்டிருக்கிற, நலம்- கல்யாணகுணம், ஆநந்தசம்ஸ்யாதி கல்யாணகுணசாலிகளானவென்றபடி. அவ்வூரிலாச்ரயிக்கச்சென்றார்களை "அஸ்மாஹிஸாதேவதா" என்னுமவர்களானவென்கை. நான்மறைவாணர்கள்- நாலுவேதங்களுக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமே வாஸ்யமென்று எம்பெருமானுக்குங்கூட வோதிவைக்கும்படி வேததாத்பர்யநிபுணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்திகளாகிற ஸுகமானவென்றபடி. திருமோகூர்- ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீகோவைகுண்டம். அவ்வூரிலிருக்கிறவனான வென்றபடி. நலங்கழல்- குணசாலிகளான திருவடிகளையுடையவனான, நலம்- குணம், ஸாகவாஸ்யிநிவஸஸ்வஸங். ஆச்ரிதருடைய தோஷநிரூபணம்பண்ணாத திருவடிகளையுடையவனான வென்றபடி. அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தமாய் அவ்வூரிலாச்ரயிக்க வந்தார்க்கு தோஷநிவேசயிலே யப்ராப்யமென்றாலும் நத்யஜேயமென்று அவர்களுக்கு ஸாதனமாகக்கடவ

॥௨॥

ரூ—வனடிகிழற் றடமன்றியாமே*
அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி* நின்றுநான்முகனாரொடுதேவர்களுட* வென்றிம்மூவு
॥௩॥
லகளித்துழல்வான் திருமோகூர்* நன்றுநமினிநணுகுதுநமதிடர்கெடவே*
இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்*சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்*

॥௨॥

ஆ—குளிர்ந்ததடாகமல்லது மற்றொருஶரண்யமில்லையென்கிறார்.
(அன்றியாம்) ஆதலாலரக்ஷகனாயிருந்தவனை திருமோகூரிலேசென்று, நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்
॥௩॥
போம்படி ஸேவிப்போமென்கிறார்.
(இடர்கெட) ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை, ரக்ஷிக்கைக்கெளியனாகைக்காக திருப்பாற்கடலிலே

॥௨॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிதுராதியால்)

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

கீழ்ப்பாட்டிலே தத்வாதஸ்வாமியையொழிய ஶரண்யமில்லையென்னவர் ஆதலாலங்கேபோயவனை பதா ஸேவிப்போமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிப்பிக்கிறார், (ஆதலாலென்று) இதற்கு ஸேவிப்போமென் கிறத்தாலேயபயம். உழல்வானென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுமீதுராதியால்) திருமோகூரி
॥௩॥
த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிதுராதியால்)

✳நாலாம்பாட்டு.✳

ஶ்லோகார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீதுராதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்

ப—திருவடிகளையுடையவனையென்கை. அவன்- அந்தஸ்வாமியினுடைய, அடிநிழல்- பாதச்சாயையாகிற, தடமன்றி- தடாகத்தையொழிய, ஸகலஸந்தாபநிவர்த்தகமான தடாகஸந்நிவேஶம், மற்றொன்று- வேறொன் றுண், கதியிலம்- கதியுடையோமல்லோம், இங்கு கதியென்று, கதப்ரஸாதகமான கதப்ராணஸா
॥௨॥
தனமுடையோமல்லோமென்றபடி.

யாம்- நாங்கள், உன்னையென்றொருவடிவுஸ்வாதந்த்ர்யம், உன்னையன்றி உன்னையொழிய, ஒருபுகலிடமிலம்- ஒரு ஶரண்யஸ்தானத்தையுடையோமல்லோம், புகல்- ஶரணம். ஸர்வாபத்தரான தங்களுக்கு விரோதி ஸஹமென்று கருத்தாலே ஶரண்யஸ்தானமாக ப்ரபவித்தபடி, என்றென்றலறறி- ஆர்த்திஶயத்தாலே இப் படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி விலவித்து, நின்று- ஸாஹஸம் ஸஹிக்குமளவுந்தனையிட்டதெரின்று, நான்மு கனாரொடு- வதாஶ்வ ப்ரஹ்மாக்களோடேகூட, தேவர்கள்- தெய்வதகள், நாட- தன்னைத்தேட, நாடு கை- தேடுகை, தன்னைத்தேடிக்கொண்டு வந்தாஶ்ரயித்தவளவிலே யென்றபடி. தேவர்களுட என்கிறவிடத் திலே வகாராஸ்வரே நகாரே ணகார உஷபொரோகாதயஶ், வென்று- ஜயித்து, தமிரோபிகளை நஶி ப்பித்து என்றபடி. இம்மூவுலகு- இந்த த்ரிலோகத்தையும், அளித்து- ரக்ஷித்து, உழல்வான்- அதுவே யாத்ரையாய்த் திரியுமவனை, இதற்கு நணுகுது மென்கிறத்தோடே பயம். இனி- அவனை ஸகலாவஸ்தை யிலும் நமக்குத்துணையென்று நாமறிந்தபின்பு, திருமோகூர்- அந்த திவ்யதேஶத்திலே, இதுக்கும் நணுகுது மென்கிறத்தோடேயபயம். நாம்- அநந்யகதிகரான நாம், நமது- ஸ்வரூபமான, இடர்- க்லேஶமானது, வழித்த ணைக்கென்செய்வோமென்கிற க்லேஶமானதென்றபடி. கெட- நஶிக்கும்படி, நன்று- நன்றாக, அநந்யப்ரயோ ஜந வைராக்யமாக என்றபடி. நணுகுதும்- கிட்டுவோம், கிட்டியநுபவிப்போ மென்றபடி. ॥௩॥

இடர்கெட- வேதாவஹாராதி துக்கங்கள்போம்படி, எம்மை- அநந்யரக்ஷகரான எங்களை, போந் தளியாய்- வந்து, ரக்ஷித்தருளவேணும், நீ அவதரித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றென்று- ஆர்த்தி ஶயத்தாலே இப்படி நிரந்தரமாகச்சொல்லி, ஏத்தி- ஸ்தோத்ரித்து, சுடர்கொள்- சுடரைக்கொண்டிருக்கிற சுடர்- காந்தி, இப்படி நம்மைச்சில ரக்ஷிக்கப்பெற்றோமென்று ஸந்தோஷத்தாலே காந்திப்ரசுரமான என் றபடி. சோதியை- ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை, தேவரும்- ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளும், முனி வரும்- வைராக்யமுடைய தவஸ்தாபண்ணுகிற ரிஷிகளும், தொடர- அநாவஸிக்கைக்காக தங்களுக்கு வேண்டினபோதெல்லாம் வந்தாஶ்ரயிக்கைக்காக, இதற்குபள்ளிகொள்வானென்கிறத்தோடே பயம், படர் கிறாள்- படரைக்கொள்ளாநிற்கிற, படர்- படருகை, வாஸுதேவாஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸ்கார தத்வ ஸம்ஸ்கார

மூ—படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான் திருமோகூர்* இடர்கெடவடிபரவுதும்தொண்டீர்வம்மினே ॥௪॥
தொண்டீர்வம்மின்நஞ் சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்* அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்*
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளைய* கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே॥

ஆ—புகுந்தருளினவனப்படியே நமக்கும் நம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை ஸாதிக்கைக்கெளியனாய்க்கொண்டு திருமோகூரிலே புகுந்தருளினான், அவன் திருவடிகளையே ஸேவிப்போம் வாருங்கோளென்கிறார். ॥௪॥

(தொண்டீர்) ஜகத்துக்கு த்ரிவிதகாரணமுந்தானேயாய் அஸாதாரணமான வழகையுடையனுமாய் ஸ்வபாவிகமாலே யவதாரமான த்ரைலோக்யத்தையுமளந்துகொண்ட வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கையாலே அத்யந்தஸுலபமான திருமோகூரை யாஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்கிறார். ॥ரு॥

(கூத்தன்) மஹாவாயனாய், உபநாஸாதிவேஷ்டிதங்களையுடையனாய், பிறக்குசெய்யும் வல்லியரான வஸார

இ—காதயமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலித்யாதியால்) திருமோகூரிடர்கெடவென்கிற ஸஹவ்யாஹாரத்துக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியேநமக்குமித்யாதியால்) அடிபரவுதுமித்யாதிக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே தாமவனை ஸேவிக்கவுத்யமித்து இப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங்கூட வழைக்கிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

ஒருதனிமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக்கித்யாதியால்) சுடரொளியென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (அஸாதாரணேத்யாதியால்) அளந்தவனெண்டிசையுமென்று தொடங்கி ஸூசித்துத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) வலஞ்செய்தித்யாதிக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்கவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே அவன்திருவடிகளை ஸ்துதிப்போமென்றவ இப்பாட்டிலே யவனிருந்தவூரை யாஶ்ரயிப்போமென்கிறாரென்று, ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ॥ரு॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கூத்தனென்கிறதற்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (உபநாஸாதீத்யாதியால்) குதற்றுவல்லீரித்யாதிக்குத் தாதயமருளிச்செய்கிறார் (பிறக்கித்யாதியால்) பிறக்கு- வசநம். அதீயவாதத்துக்குத் தாதயமருளிச்

ஶா—ஸஹமதயா அத்யந்தவிஸ்தாரமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. பாம்பணை- தாமஶயநத்திலே, பள்ளிகொள்வான்- கண்வளர்ந்தருளுகிறவனுடைய, திருமோகூர்- ஸாத்யஸூசகம், நமக்காகவவன் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரிலே என்று வ்யாக்யம். இதற்கு, பரவுதுமென்கிறதோடே யந்வயம். இடர்கெட- நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்போம்படி, அடி- அவன் திருவடிகளை, பரவுதும்- ஸ்துதித்துக்கொண்டு ஸேவிப்போம், பரவுகை- ஸ்துதிக்கை, தொண்டீர்- ஸமவிஷயத்தில் ஸாபலமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொண்டர்- ஸவர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநம். வம்மினே- வாருங்கோள், ॥௪॥

ஒரு- ஏகமான, ஸமஸ்தநாஶாவஸ்தாவமாய்க்கொண்டு உபாதாநமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, நிமித்தாந்தரஸஹிதயா ஸ்வயமேவ நிமித்தமுமானவென்றபடி. முதல்வன்- காரணபூதனான, நம்- நம்முடையவனான, நமக்கநாஸாத்யனானவென்றபடி. சுடரொளி- அஸாதாரணதேஜோரூபவிக்ரஹவானான, சுடர்- ரூபமே, ஒளி- தேஜஸ்ஸு, அண்டமூவுலகு- அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிற த்ரைலோக்யத்தை, அளந்தவன்- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவன், காரணபூதனும் ஜகத்தைஸ்ருஷ்டித்துவிடுகிற மாத்ரமன்றிக்கே இவைத்துக்கு உபஜீவ்ய ப்ரஸூதிகளாலே யாபத்துவந்தால் அவதாரவிஶிஷ்டனாய் தான்வந்து அவதரித்து அண்டத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவித்தை ரக்ஷித்தருளுமவனான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. இதற்குக் கொண்டஎன்கிறதோடே யந்வயம். எண்டிசையும்- எட்டுதிக்கிலும், ஈன்கரும்பொடு- உபாதாநமான கரும்புகளோடேகூட, ஈன்- இனியது, ஸாரமென்றபடி. பெருஞ்செந்நெல்- பெரியசிவந்தநெல்லுகள், கரும்புக்கு நிழலசெய்யும்படி அத்யுந்நதங்களான ஶாலிகளென்றபடி. விளைய- விளையும்படி, கொண்ட- கோயிலை- ஸ்வீகரித்தவாஸஸ்தாநமான, அவன்ஸ்வீகாரத்தாலே அவ்வூருக்கு அந்தஸம்ருத்திகள் உண்டாயிற்றென்றுகருத்து. அணி- அலங்காரமான, திருமோகூர்- திருமோகூரை, இங்கு- இந்தவிஶேஷத்திலே, வலஞ்செய்து- ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, கூத்தாடுதும்- ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸந்தோஷ ஸந்ருத்யம்பண்ணுவோம், தொண்டீர்- ஸமவிஷயத்தில் ஸாபலமுடையவர்காள், வம்மின்- வாருங்கோள். ॥ரு॥

மூ— கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்* ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்* வாய்த்த தண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்* ஆத்தன்றாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே* ௬

மற்றிலனரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்* சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்* முற்றுந் தேவரோடு லகுசெய்வான்திருமோகூர்*

ஆ— ருக்கு ச்ருத்ருவாய், நித்யஸூரிகளுக்கு மின்றும் ப்ரபக்திற நமக்குமோக்கவினியனாய், மிகவுமழகியதாண நீர்நிலங்களையுடைய வளவிதானவயல்சூழ்ந்த திருமோகூரிலே வாஸ்லநுளெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளல்லது வேறுநமக்கரணில்லையென்கிறார். ௬

(மற்றிலமரண்) பெரியதாயொப்பின்றிக்கேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியை காரணமாகக்கொண்டாவரணஜலத்தைப்படைத் தவ்வழியிலே ப்ரஹ்மாமுதலான தேவர்களோடுகூடின வெல்லாலோகங்களையு முண்டாக்கு

இ— செய்கிறார் (நிதெருத்யாஷியால்) வாய்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால்) (எம்பெருமானுடையவித்யாதியாலே) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையழைத்தவர்களுக்கு ஆரோ வ்ரதார்தமாக ஸமாஸ்ரயணீய வ்யதிரிக்தாவாயராஷித்வத்தை யவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ராயமெகை. ௬

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பெருமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தனியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒப்பின்றியித்யாதியால்) பாழ்முதலாமென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாஷியால்) சுற்றுநீர்படைத்து யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆவரணஜலேத்யாஷியால்) தொல்முனி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மாஹத்தாலே) உலகுசெய்வானென்னுமளவால் ஷமித்தவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார்

மூ— கோவலன்- கோபாலனான, ரக்ஷ்யவஸ்துத்தைப்பின்சென்று ரக்ஷிக்குமவனான வென்றபடி. கூத்தன்- கூத்தையுடையவனான நடநம்போலே மனோஹாரியான வெஷ்டிதங்களையுடையவனான, குதற்று- குதறுமவர்களான, குதறுதல்- வீயாகாரமானவ்யஜ்யமணம், ஜமஸவீயாகாரமான வ்யஜ்யமணத்தையுடையவரான வென்றபடி. வல்- பலிஷ்டமான, அசுரர்கள்- அஸுரர்களுக்கு, கூற்றம்- ம்ருத்யுவான, அமரர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், முனிவர்க்கும்- முனிவர்களுக்கும், வைகுந்தத்தமரர் முனிவரென்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் நித்யர்களாயும் முக்தர்களாயுமுள்ள நித்யஸூரிகளெல்லாருக்கு மென்றபடி. ஏத்தும்- ஏத்தாநிற்கிற, இன்றுதன்னையாஸ்ரயித்து ஸ்துதியாநிற்கிறவென்றபடி, நங்கட்கும்- நமக்கும், இன்பன்- போக்யனான, வாய்த்த- ஷமித்தவையான, ஸம்ருத்தங்களானவென்றபடி. தண்பணை- ஸீதங்களான நீர்நிலங்களையுடையவையான, பணை- நீர்நிலம், வளம்- ஸமரித்தியங்களான, வயல்சூழ்- கழனிகளாலே வரிவ்ருதமான, திருமோகூர்- திருமோகூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற, ஆத்தன்- ஆப்தனுடைய, வேதநன்னாளும் தனக்குதவமாட்டாத மரணஸமயத்திலே "[illegible]" என்கிற வாமஞனுடையவென்றபடி. தாமரையடியன்றி- ஹஸ்தரூபங்களான திருவடிகளையொழிய, ஆப்தனன்றென்றுளும் விடவொண்ணாதபடி நிரதிஸயபோக்யங்களான திருவடிகளையொழியவென்றபடி, மற்று- வ்யதிரிக்தமான, அரண்இலம்- ரக்ஷாஸாதநமுடையோமல்லோம், அரண்- ரக்ஷாஸாதநம். ௬

வான்- மஹத்தான, 'ஸாரதோக' மென்கிறபடியே உத்வத்யாதிரஹிதயா உத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. தனி- ஸமாவமோன, பெரும்பாழ்- பெரியபாழானது, பாழென்று- விளையக்கடவநிலம், "[illegible]" என்கிறபடியே ஸவரிணாமாய் போகபோக்கங்களைவிளைவிக்கைக்கு நிலமான ப்ரக்ருதியானதென்றபடி. முதலா- காரணமாக, சுற்றுநீர்- ஆவரணஜலத்தை, படைத்து- ஸ்ருஷ்டித்து, அதன்வழி- தத்வாரா "[illegible]" மென்கிறபடியே தத்வாரகமாகஸ்ருஷ்டிரூபவெதவென்றபடி. இதுக்கு உலகுசெய்வானென்கிறத்தோடே யந்வயம் தொல்- ப்ராசீநனை, தேவாதிகளுக்கெல்லாம் முந்துறவுள்ளவனென்றபடி. முனி- மநநஸீலன், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிப்ரகார மநநஸீலனான ப்ரஹ்மாவென்றபடி. முதலா- முதலாக, தேவரோடு- தேவதைகளோடேகூட, உலகு முற்றும் லோகமெல்லாத்தையும், செய்வான்- ஸ்ருஷ்டிக்குமவனுடைய, திருமோகூர்- திருமோகூரை,

மூ— சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே* ॥எ॥

துயரகெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்* உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்*
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்* தயரதன்பெற்றமரதகமணித்தடத்தினையே* ॥அ॥

ஆ— கையாலே நம்முடையரக்ஷணம் தனக்கவதீநமாம்படியான வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரைச்சுற்றி நாம்வலஞ்செய்ய வபபோதே நம்முடையஸர்வதுஃக்கங்களும் கெடுமென்கிறார். ॥எ॥

(துயர்கெடும்) ஸர்வஶரண்யபூதனை வெம்பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கிற திருமோகூரேநமக்கு ஶரண்யம், ஆதலால் ஆஶ்ரிதர்களெல்லாரும் துஃக்கஸாமாந்யேநாம்படி தயரதன்பெற்ற ஸர்வஸௌலப்யகுண விஶிஷ்டமான மரதகமணித்தடத்தினைத் திருமோகூரிலே மீண்டச்சென்று ஆஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். ॥அ॥

இ— (நம்முடையரக்ஷணமித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாய்த்து. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

த்விதீயபாதத்தில் விஶேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இத்தால் கீழிரண்டுபாட்டுகளாலே திருமோகூரிலெம்பெருமானையொழிய வேறுஶரணமில்லை என்றநாகங்களைக்குறித்து அருளிச்செய்தவ திப்பாட்டிலே யவனையொழிய வேறுஶரண்யமில்லையென் றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ஆதலாலென்கிறதற்கு ஈண்டச்சென்றித்யாதியோடே யந்வயம். வல்லரக்கர்புக்கழுந்த என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரித்யாதியால்) பெயர்களாயிரமுடைய என்றதை மணித்தடத்துக்குவிஶேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) கடிதடைந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டவித்யாதியால்) ॥அ॥

ஸ— நாம்- ஶக்தரானநாம், சுற்றி- ப்ரதக்ஷிணம்செய்து, ஸர்வதோமுகமாக வென்றபடி. வலஞ்செய்ய- ப்ரதக்ஷிணங்களைப் பண்ணினால், நமதுயர்- நம்முடையதுஃக்கங்கள், நம்முடைய ஸகலஸம்ஸாரதுஃக்கங்களென்றபடி. கடிது- ஶீக்ரமாக, கெடும்- நஶிக்கும், மற்று- இப்படிரக்ஷகனானவனையொழிய வேறொன்றான, அரண் இலம்- ரக்ஷாஸாதநத்தை யுடையோமல்லோம். ॥எ॥

வல்- வலியரான, பலிஷ்டரானவென்றபடி. அரக்கர்- ராக்ஷஸரானவர்கள், புக்கழுந்த- புகுந்தழுந்தும்படி, விபீஷணஶரணாகதிகளைப்போலே துறையறிந்திழியமாட்டாமையாலே "காகஸ்ஸஹ தேவை:" என்கிறபடியே புகுந்து நிமஜ்ஜராய் நஶித்துப்போம்படியென்கை. இதுக்குப் பெற்றவென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸர்வோபஜீவ்யமான தடாகமும் துறையறியாதிழிவார்க்கு நாஶகமாயிறே! தயரதன் பெற்ற- தஶரதன்பெற்றதான, பெயர்களாயிரமுடைய- நாமஸஹஸ்ரங்களையுமுடைத்தான, தத்ஸூசித அநந்த கல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. ஆயிரமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தொகையால் கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யத்தோடே பின்னையு மநந்தகல்யாணகுணங்களையு முடைத்தானவென்றபடி. மரதகமணி- விஷயஸாரூப்யமாய் ஸௌந்தர்யமான மரதகரத்நம்போலேயிருக்கிற, அதாவது:— ஆஶ்ரிதர்களுக்கு ஸுஸேவ்யமாயும் தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிஶயாஹ்லாதஜநகமுமாய் ஶீதளஶ்யாமளமுமானவென்றபடி. தடத்தினை- தடாகத்தை, ரூபகாதிஶயோக்தி:. ஸர்வோபஜீவ்யஸ்வரூபனான தஶரதாத்மஜனையென்றபடி. இதுக்குத் தொழுமினென்கிறத்தோடே யந்வயம். உயர்கொள்- உயர்த்தியைக்கொண்டிருக்கிற, உந்நதங்களானவென்றபடி. சோலை- உத்யாநங்களையும், ஒண்- ஒள்ளியதான, ரமணீயங்களானவென்றபடி. தடம்- தடாகங்களையும், அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, ஒளி திருமோகூர்- ஒளியையுடைத்தான திருமோகூரிலே- ஒளி- காந்தி, ஶாகபாயிவஸம்பந்த:. மற்றுமுள்ள ஸகலஸம்பத்ஸம்ருத்திகளாலே உஜ்ஜ்வலமான திருமோகூரிலேயென்றபடி. கடிது- ஶீக்ரமாக, வந்தடைந்து- வந்துகிட்டி, அடியவர்?- ஶேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்காள், தொழுமின்- ஸேவியுங்கோள், துயர்- துஃக்கங்கள், உங்களுடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிமித்த துஃக்கங்களென்றபடி. கெடும்- நஶிக்கும். ॥அ॥

மூ— மணித்தடத்தடி மலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்* அணிக்கொள் நாற்றடந்தோட் டெய்வ மசுரரையென்றும்* துணிக்கும் வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்* நணித்து நம்முடை நல்லரணமடைந்தனமே*. ௧௦௮

நாமடைந்த நல்லரணமக்கென்று நல்லமரர்*

ஆ— (மணித்தடத்தடி) நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையும் ஆச்ரிதவிரோதிநிரஸநஸாமர்த்யத்தையு முடையவனுமிருந்த வெம்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த ஸந்நிதானமாய், பரமப்ராப்யமான திருமோகூரை நாமும் ஸமாச்ரயிக்கப்பெற்றோமேயென்று தம்முடைய ஹர்ஷத்தைப்பேசுகிறார். ௱௬௰

(நாமடைந்த) திருமோகூரே நமக்கெத்தைக்கும் ப்ராப்யமாக நாமடையப்பெறுவதேயென்று பின்னையும் ஸந்தோஷத்தைச் சொல்லி யநுஸந்தித்து ஆழ்வாருடைய விக்ரஹ ஸௌந்தர்யமான வடிவைக்கொண்டு அவர்களுடைய

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

இ— தடந்தோளென்னுமளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக தாதியால்) அசுரர்களைத் துணிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரித விரோதியால்) நணித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியால்) நம்முடை நல்லரணென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமப்ராப்யால்) நாமுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தால் கீழ் நாமுபதேசித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸமாச்ரயிக்கப்புகுகிறப்போலே நாமும் ஸமாச்ரயிக்கப்பெற்றோமென்கிறாரென்று ஸமுச்சயமாகையாலிப் பரோபதேசத்தாலே ஸந்தோஷத்தைப்பேசுகிறாரென். இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி ஸமுச்சயம். ௧௬௭

* பத்தாம்பாட்டு *

நாமடைந்தநல்லரணமக்கென்றும் என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமோகூரிலேயித்யாதியால்) அநுஸந்தித்தென்றவித்தால் பராங்குசவாக்யஜாதமாகிறது. இதுக்கு, உபக்ரமவாக்யத்தில் ஸ்ரீயப்பதியைப் பரமப்ராப்யம். நல்லமாரித்யாதியாக அதீதபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாருடைய

ஸா— மணித்தடத்தடி— நீலமணி தடாகம்போலேயிருக்கிற திருவடிகளையுடையவனான, மணியென்று நீலமும், தடம்போலிருக்குமது தடத்து, தடத்தடியென்று ஸமாஸம், நீலமணி தடாகம்போலே ஸந்தாபஹரங்களான திருவடிகளையுடையவனென்றபடி. மலர்க்கண்கள்— விகஸித பத்மஸத்ருசமான நயனங்களையுடையவனான; பவளச்செவ்வாய்— ப்ரவாளவர்ண விசாலமான, அணிக்கொள்— ஆபரணங்களைக்கொண்டிருக்கிற, அணி— ஆபரணம், கடகாங்கதாதி திவ்யாபரணங்களானவென்றபடி. நால்— சதுஸ்ஸங்க்யாகங்களான; தடந்தோள்— கல்பகவிருக்ஷங்கள்போலே பெரியவையான புஜங்களையுடையவனான, தெய்வம்— தேவமான, இவ்வழகுகளாலே தேவனென்றபடி. தேவயாநம் தேவமாதத்திலே யவன்வழித்துணையாக நாம்போம்பொழுது ஸுந்தரமானவடிவும் தன்னுகப்புத்தோற்றும்படியான வீக்ஷணவிசேஷங்களும் "நாஸாபதிஸுந்தரம் பரமபுருஷஸம்ப்ரீதா" என்கிறபடியே வழியிலே நமக்கவாப்யமாகக் கூட வருதிருந்தோள்களையு முடையவனென்று வடகாதந்யம். அசுரரை— ஆச்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களை, என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், ஸர்வ ஆச்ரிதர்க்கு ஆச்ரிதவிரோதத்தபோதெல்லாமென்றபடி. துணிக்கும்— வாசிக்குமவனான, வல் வலியனான; பெரிஷ்னனென்றபடி. அரட்டன்— மிடுக்கன், ஸாமர்த்யனென்றபடி. நம்க்கவிரோதிகளையெல்லாம் பலாத்கரிக்க வல்லவனென்று தாத்பர்யம். உறை— பொழில்— உந்யானங்களும், உறை— நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸம்பூர்ணமான, நணித்து— நணுகினதான, ஆஸந்நமானதென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டம்போலன்றிக்கே ஸந்நிஹிதமானதென்கை. நம்முடைய நல்லரண்— நமக்கு நல்ல ப்ராப்யமான; அரண்— ரக்ஷகஸ்தானம், பொழில்திருமோகூர்— உத்யானங்களையுடைத்தான திருமோகூரை— நாம்— அவ்வழித்துணையாக ஆச்ரயிக்கிறநாம் அடைந்தனமே— அடையப்பெற்றோமே. ௱௬௰

என்றும்— ஸர்வகாலத்திலும், இந்த க்ஷேத்ரவாஸ ஸௌந்தர்யம் பரமபுருஷனுக்கு— பரமபோக்யமான நமக்காக, நாமடைந்த— இந்தவிடத்துக்கு ஸமாச்ரயிப்பண்ணி நாமடைந்ததான, நல்லரண்— நல்ல ப்ராப்யமதி, திருமோகூர் ஸ்ரீராமாஷ்டம். இத்திசொன்னது ஆச்ரயத்தாலே அநுஸந்தித்தபடி. நல்லமரர்— ஸூரிகளான நித்யர்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு ப்ராப்யமானவிடமாக, அநுஸந்தித்ததுவும்

மூ — தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்* காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்திருமோகூர்*
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள்* ॥௰॥
ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு* கூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* வாய்த்தவா
யிரத்துள்ளிவைவண்டிருமோகூர்க்* கீத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே* ॥௧௧॥

ஆ — விரோதிகளை நிரஸித்து ரக்ஷித்தருளுமவனெழுந்தருளியிருந்த திருமோகூரினுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி யவனை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௰॥

(ஏத்துமின்) என்னுடைய திவ்யமான செவ்வி தங்களை புகழ்ந்திருப்பாரெல்லாம் வந்தேத்தி வாழுங்கோளென்று தானகுடமாடுகூத்தனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வாயிரத்தில் திருமோகூரைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைக்கொண்டவனை யேத்துங்கோளென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளே சரணம்.

இ — (தீமையால்) ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷத்தாலே நல்லவா சென்றடைந்தால என்கிறதின் தாத்பர்யமும் உபாஸநமான வடிவென்றததாலே காமரூபஸம்பந்தமும் விரோதிஸம்பந்தத்தாலே தீமைசெய்யினுடைய தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. (திருநாமத்தையிதுவால்) கீழேயவனைவந்து ஸேவியுங்கோளென்றவர் இப்பாட்டிலேயதற்கு ஸக்தியில்லாதார் ஆதின்திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸ்துதியுங்கோளென்கிறாரென்று ஸம்மதிஸாதிகை. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

எமர்காளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிதுவால்) ஸேஷிஸ்வம்ப ॥௧௧॥

ஶ — தேவர்களென்றபடி. இதுக்கு அடைந்தாலென்கிறத்தோடே யந்வயம். தீமைசெய்யும் - அபராதத்தைச் செய்கிறவர்களான, வீரகரரான வென்றபடி. வல - வலியரான, அசுரரையஞ்சி - அஸுரர்களுக்கு பயப்பட்டென்றபடி. சென்று - அவனிருந்தவிடத்திலேபோய், அடைந்தால் - ஶரணம்புக்கால், காமரூபங்கொண்டு - அவர்களுடைய அபேக்ஷாநுகுணமான விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு, எழுந்து - புறப்பட்டு, அளிப்பான் - ரக்ஷிக்குமவனுடைய, அஸுரர்களை நிரஸித்துத் தேவர்களை ரக்ஷிக்குமவனுடைய வென்றபடி. திருமோகூர் - அவனுக்கு திவ்யநகரியான திருமோகூருடைய வென்றபடி. நாமமே - திருநாமத்தையே, உச்சாரணத்தால் வளர்க்கவேண்டுங்கள் [illegible]. எமர்காள்? - அஸ்மதீயர்காள், நம்மோடே தேனுமோரனுபவமுடையவநாகர்களென்றபடி. நவின்று - வாயாலேசொல்லி, நவிலுகை - சொல்லுகை, எண்ணுமின் - நெஞ்சிலும் சிந்தியுங்கோள், ஏத்துமின் - அவ்வளவிலே பர்யவஸியாதே ப்ரீதியாலே ஸ்துதியுங்கோள். ॥௰॥

எமர்காள்? - அஸ்மதீயர்காள், நம்முடைய திவ்யசெவ்வி தங்களைபுகழ்ந்தநுபவிக்கும் அநுகூலஜநங்களான என்றபடி. ஏத்துமினென்று - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுங்கோளென்று, ஸ்வாதிகாரிகராயிருக்கிறீர்கள் இந்த விஷயத்து திவ்யசெவ்வி தங்களை ஸ்துதித்து ரக்ஷியுங்கோளென் றபிப்ராயமுடையனாயென்றபடி. தான் - ஸ்வயம், ஸர்வேஸ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும் நீர்மையின்மையன்றிகே பரஸ்வாவாதநெங்க லௌஜநனான தானென்றபடி. குடமாடு - குடத்தாலேயாடின, பால்க்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டாடின வென்றபடி. கூத்தனை - கூத்தையுடையவனைக்குறித்து, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஆழ்வார்திருநகரியிலே யிருக்கிற வாழ்வாருடைய, குற்றேவல்கள் - அந்தரங்ககைங்கர்யங்களான, வாசிககைங்கர்யங்களான வென்றபடி. வாய்த்த - வாய்த்தான, ஸர்வேஸ்வரனானவனுக்கு ஸேவித்ததானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இந்த பத்துப்பாட்டுக்குள், வண் - உதாரமான, ஸர்வஸேவ்யமான திருமோகூர்க்கு - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டவாகும், ஈத்த பத்து - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டவாகும், ஈகை - ஸமர்ப்பிக்கை, இவை - இந்தபாட்டுக்களை, ஏத்தவல்லார்க்கு ஸ்துதிக்கவல்லவர்களுக்கு, ப்ரீதியோடே சொல்லவல்லவர்களுக்கென்றபடி. இடர் - து:க்கமான து, ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே வழித்துணையில்லாத து:க்கமானதென்றபடி. கெடும் - நஷ்டமாம், அந்த காலத்தே வழித்துணையாமென்றபடி. ॥௧௧॥

[illegible]

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(தாளதாமரை.)

ஸேவ்யத்வாந்நாமகத்வாத் விப்ருததஜவிகாஸோல்லாஸாஜ்ஜயித்வாத்
ஸர்ப்பஶய்யாஶயத்வாந் நிரவதிகவரஜ்யோதிஷோ நாட்யஹாஸ்யாத் ।
லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத் ஶரணகதிதயா ஶ்ரீஸகித்வாச்ச தாத்ரா
நாகாதீஶைஸ்ஸ்துதத்வாத் ஸ்வாஜ்ஞகந்தாத்ருஶ்யம் ப்ரதிதிநாஹ்வயாயி ॥௧௦௨॥

(ஸேவ்யத்வாந்நாமகத்வாத்) நன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தார்க்கும்- விரோதிகளானவஸுரரை நிரஸிக்குமவனுகையாலும், (விப்ருததஜவிகாஸோல்லாஸாத்) ஈன்றண்டுழாய் அலங்கலங்கண்ணி- ஈஸ்த்ஸமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருத்துழாய்மாலையாலே திகழாநிற்கிற திருவபிஷேகத்தை யுடையனுகையாலும், (ஜயித்வாத்) தேவர்கள்நாடவென்றிம்மூவுலகு- தேவர்களாஶ்ரயிக்க ப்ரதிபக்ஷத்தை வெல்லுமவனுகையாலும், (ஸர்ப்பஶய்யாஶயத்வாத்) படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்- தன்னோட்டைஸம்ஶ்லேஷத்தாலே வளராநின்றுள்ள திருவனந்தாழ்வான்மேலே பள்ளிகொள்ளுமவனுகையாலும், (நிரவதிகவரஜ்யோதிஷ:) சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்- நிரவதிகமாய் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடையனுகையாலும், (நாட்யஹாஸ்யாத்) கூத்தன்கோவலன்- க்ருஷ்ணுபவதரித்து குடக்கூத்துமுதலான சேஷ்டிதங்களைப்பண்ணுமவனுகையாலும், (லோகஸ்ரஷ்ட்ருத்வயோகாத்) வான்பெரும்பாழ் தனிமுதலாவித்யாதி- ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி க்ரமேண ப்ரஹ்மாதிதேவர்களோடேகூட வெல்லாலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனுகையாலும், (ஶரணகதிதயா) தயாதன்பெற்ற- ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வஸுதேவர்க்குத்திருமகனுக அவதரிக்கையாலும், (ஶ்ரீஸகித்வாச்ச) மணித்தடம்- நீலரத்நமணிநிகரஸ்தடாகம்போலே ஶ்ரீமத்தான வடிவையுடையவனுகையாலும், சேஷ்டாஸ்வபாத்தாலே மேலிற்பாட்டில் 'காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்' என்றுசொல்லப்படுகிற வடிமதரத்வவஸ்துவும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. இப்படிகளாலே திருமோகூர் காளமேகப்பெருமாளே பிரபதநத்துக்கு வழித்துணையென்று "தாளதாமரை" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறூர். ௧௦௨

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேஶிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படிஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேகூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை யநுபவித்துத் திருவனந்தபுரத்திலேயு மவர்களோடேகூட வநுபவிக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டவிமாநத்துக் கெழுந்தருளவுபக்ரமிக்கிறான வாழ்வாரிங்குள்ள சிலதிருப்பதிகளை யநுபவிக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸ்தாவத்தில்சொன்னதாலே யித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதியிவ்வளவாயிற்றென்று ஸங்க்ரஹித்தருளிநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அநுபவிக்கைக்காக என்னுமளவும் ஸங்கதிஸங்க்ரஹாநுஸந்தாநம். *

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டர்வம்மினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸம்போதித்துக்கொண்டவனை யநுபவித்ததே யவர்களோடேகூட வநுபவித்ததென்றுகருத்து. அநுபவிக்கைக்காக என்கிறதற்கு ஸமாவாக்யார்த்தத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். ப்ரயாணவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறூர் (திருவனந்த

மூ—கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்* கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்*
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினன்சுரும்பலற்றுந்* தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே* ॥௧॥
இன்றுபோய்ப்புகுதராகிலெழுமையுமேதஞ்சாரா* குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை*

ஆ—போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேசவா என்னும் திருநாமத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்கிறார், ॥௧॥

(இன்றுபோய்) ப்ரதிபந்தகம்போகைக்கு கேசவாவென்றுந் திருநாமஞ்சொல்லவேணுமென்றும் நியமமுண்டோவென்றில் அதில்லை. அவனுடைய ஆயிரந்திருநாமத்திலே வேண்டித்தொருதிருநாமத்தை நினைக்க

இ—புரத்திலேயித்யாதியால) புகுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால) ௧

✷இரண்டாம்பாட்டு.✷

திருவனந்தபுரத்திலெம்பெருமானை யநுபவிக்கவந்த இவர் அவனுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதே மாயன்னுமித்யாதியாலே திருநாமமொன்றைச்சொல்லுகை பலமதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகமித்யாதியால்) திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றுப்போலே விசேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதில்லையித்யாதியால்)

வ்யா— கேசவாவென்ன- கேசவாவென்றுசொல்லவே, கேசிஹந்த்ருத்வப்ரதிபாதகமான கேசவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்- இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்- ப்ரதிபந்தகம், கெடும்- கெட்டுப்போம், போனவிடந்தெரியாதே நசித்துப்போமென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதினமும், கொடுவினை- க்ரூரகர்மங்களை, சேதநர்களுக்கு பாபாநுரூபமான யாதநாவ்யாபாரங்களையென்றபடி. செய்யும்- செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்- ம்ருத்யுவினுடைய ப்ருத்யர்களும், கூற்று- ம்ருத்யு, யமனென்றபடி. குறுக- கிட்டுகைக்கு. கில்லார்- மாட்டார்கள், "ஹரி ... ப்ரணதியம: ... ஜ்வலிதம்" என்கிறபடியே அக்நியைக்கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே ஸபந்தோடிப்போவரென்றபடி. விடமுடை- விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தையுடைத்தான, விடம்- விஷம், அரவில்- நாகத்திலே, திருவனந்தாழ்வான்மேலேயென்றபடி. பள்ளி- சயநத்தை, விரும்பினன்- விரும்பினவனுடைய, விரும்புகை- ஆதரிக்கை, ஆஸ்ரிதஸம்ஸ்லேஷரஸிகஸ்வாபாவ்யத்தாலே மிகவு மாதரித்திருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதற்கு அநந்தபுரத்தோடே அந்வயம். சுரும்பு- வண்டுகள், அலற்றும்- உச்சைஸ்ஸ்வரமாக கானம்பண்ணுமாப்போலே ஸ்வாபாவிகஸந்நிதியாலே ஒலிக்கும்படியான, தடமுடைவயல்- வாபீதடாகங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே- இன்றைக்குத்தானே, மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே உத்யோகம்பிறந்த இக்காலத்திலேயே யென்றபடி. புகுதும்- ப்ரவேசிப்போம், நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க் கூடப்போய்ப்புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ॥௧॥

குன்றுசேர்- உன்னதங்களான, மாடமாடே- ப்ராஸாதங்களுடைய பார்ஸ்வத்திலே, மாடம்- ப்ராஸாதம், மாடு- பார்ஸ்வம், குருந்துசேர்- குருந்தவ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து- குருந்தம், செருந்திபுன்னை- செருந்தியென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புன்னாகவ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில- பரிமளம்ப்ரஸரியாநிற்கிற உத்யாநங்களையுடைத்தான, மன்று- மன்றல், பரிமளமென்றபடி. இங்கு அலருகை- ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுரநகர்மாயன்- திருவனந்தபுரநகரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, "... ஸ்ரீரங்கமயாதி ...வே" என்கிறகணக்கிலே ... ஸ்தாநமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வெகுகாணத்திறகாட்டிலும் முகந்துவதிக்கிற ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதமுடையவனுடையவென்றபடி, நாமமொன்றும்- ஒருதிருநாமமென்றபடி, ஸஹஸ்ரமும் திருநாமமொன்றுமும் ஆயிரமாமென்கைக்காக,

மூ—மன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயனைம்* ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே* ௨
ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்* சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்*
தீருநோய்வினைகளெல்லாந் திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்* பேருமோராயிரத்து

ஆ—. வமையும், நினைக்கவே நிரஸ்தஸமஸ்த து:க்கராயினதேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேபுகுராலாம் ௨
போய்ப்புகுதிராகில் ஒருநாளுமொருது:க்கமுமில்லையென்கிறார்.
(ஊரும்புள்) ஸர்வகாரணங்களிலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவகாரணங்களிலும் வர்த்தியான ஸ்ரீயப்பதியிருந்த-
வெம்பெருமானுக்கு ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே யதாவதநுஸந்தானபரராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலு-
ங்களுடைய ஸகலது:க்கங்களும் இதுநிஶ்சிதம், இப்ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக்கும் ப்ரதிபந்தகம்போ
கைக்கு மாயிரந்திருநாமத்திலே யொருநாமத்தைச்சொல்லவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை, அவனுடைய

இ—ஆயிரந்திருநாமத்திலேயென்றது- ஓராயிரமாமென்கிற வசநஸஹிதமான ஸங்க்ஷிப்தமானவசனத்தைச்
சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பரூரே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவேயித்யாதியால்)
ஆதில் நிரஸ்தஸமஸ்த து:க்கரா யென்கிறவிதனாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்று-
யிற்று. ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போய்ப்புகுதிரித்யாதியால்) ௨

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உலகித்யாதி-
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஃபதித்யாதியால்) சேருமோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி-
றார், (ப்ராப்யமானவித்யாதியால்) சிக்கெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யதாவதித்யாதி-
யால்) தாத்பர்யவாக்யத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யத்தையித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்
தையுரைக்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ஆயிரத்துளென்றது— 'ஸஹஸ்ரநாமஸ் ஸங்க்ஷிப்தம் ஸஹஸ்ரநாம

மூ—ஓராயிரமாம்- ஒருஸஹஸ்ர நாமம், ஸஹஸ்ர ப்ரகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி. ஸகலப்ரதிபந்தகநிவர்த்த-
கமாமென்கை, உள்ளுவார்க்கு- ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு, உள்ளுகை- ஸ்மரிக்கை, ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை
ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்குமென்றபடி. உம்பரூரே- உபரிஸ்திதமானவூரே, உம்பரென்றது- உபரியென்றபடி.
ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாக்ஷாத்பரமமென்றபடி. இன்று- ஜன்மமுண்டாகப்போதே, போய்ப்பு-
குதிராகில்- போய் திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்- ஏழுஜந்மங்களிலும், இனியொருகாலத்திலு-
மென்றபடி. ஏதம்- தோஷமானது, து:க்கமானதென்றபடி. சாரா- சாராது, உங்களை ஸம்பந்திக்காதென்றபடி. ௨

புள்- பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி. ஊரும்- நடத்தாநிற்கும், வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து
நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும் விஶ்வரக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே- அதுவே, அந்த புள்
ளுதானே, என்றபடி, இது, ஸர்வகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்-
லாவற்றையும், உண்டு- ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்து, உமிழ்ந்தான் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உமிழ்ந்தருளிப்பண்-
ணின, ஸர்வேஶ்வரன், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, தனக்குங்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்துசேர்ந்திருக்கிற.
விடமான, வென்றபடி. தண்- ஸாத்விகமான ஸத்வஸம்ருத்தமான வென்றபடி. அனந்தபுரம்- திருவனந்
புரத்தை, சிக்கென- த்ருடமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யபேக்ஷித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலெ-
ன்றபடி, அநந்யப்ரயோஜநராயென்று பர்யவஸிதம். புகுதிராகில- போய் ப்ரவேசிப்பீர்களாகில், நோய்-
து:க்கங்களும், வினைகள்- து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும், எல்லாம்- நிஶ்ஶேஷமாக, தீரும்- நிவ்ரு
த்தங்களாம், திண்ணம்- த்ருடம், இது நிஶ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில மகாரத்துக்கு ஸம்ஹி
தாகார்யமாவை. அறிய- ஸர்வஸம்ப்ரதாயமான, விஶ்வாஸத்தை யெல்லாருமறியும்படி. நாம் சொன்னோம்-
ஸ்பஷ்டம், ஸம்ஸாரிகளாயிருப்பார் நாம்சொன்னவார்த்தையை அறியமாட்டாதே க்லேசப்படுகிறார்களத்தனை.
நம்மேல் குற்றமில்லாதபடி நாம், சொன்னோமென்று கருத்து. பேரும்- இத்தேஶப்ராப்திக்கும்- ப்ரதி
பந்தகநிவ்ருத்திக்கும்- சொல்லவேண்டும். திரு நாமமும், இங்கு உபாயம் ஸாம்ஸாரிகவஸ்து து:க்கநிவ்
ருத்திக்கு, தத்தேஶப்ராப்திக்கும் ஸாதநமானாப்போலே தத்தேஶப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கு ஸா
தநமான திருநாமமும் மேதேனுமொன்றுகவாமென்றிப்படி. ஸர்வப்ரகாரோபாயத்வம். ஓராயிரத்துள்-

மூ—ளொன்றுநீர்பேசுமினே* ।க।

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து* வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்* நேசஞ்செ
ய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கள்தூவி* பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியஞ்செய்தவாறே* ।௫।
புண்ணியஞ்செய்துநல்ல புனலொடுமலர்கடூவி*

ஆ—பவ்யமான திருநாமத்திலே வேண்டிற்றொரு திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்கிறார். ।க।

(பேசுமின்) நாம் நஞ்சரென்று கூசாதே அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோளென்று சொல்லி அடி
மைசெய்கையிலே அவர்களுக்கு ஸ்ப்ருஹையிறக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்தி லெம்பெருமானுக்கு ஸந்த்
ர்யொஜநராய்க்கொண் டடிமைசெய்கிறவர்க ளெனனபாக்யஞ்செய்தாரோவென் றவர்களுடைய ஸ்ரஹ
ஸாமாந்யத்தாலே ஸ்ரவ்யமான வடிமையினுடைய உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார். ।௨।

(புண்ணியஞ்செய்து) நீங்களுமங்ஙனே பாக்யரூபமான திருநாமத்தைச்சொல்லி நிரவதிக

இ—வாவக” மென்கிறபடியே ஸம்ப்ரயவாரமெனறுகருத்து. இததால கீழ்ப்பாட்டிறகாட்டிலும ஸாயநஸா
கடீஞ்சொலலுகிற திப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதமாயிற்று. ।௩।

✱ நாலாம்பாட்டு. ✱

கூசமின்றிஎன்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார (நாமிதயாதியால்) திருவனந்தபுரத்துக்குப்போ
வோம் வாருங்கோளென்று ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஹிதஞ்சொல்லாநிற்கிறவிவர் நடுவே நெறிமையாலித்யாதியா
லே வேறேகொண்டாடுகை பஸங்கமன்றோவென்ன ஸங்கமிப்பிக்கிறார் (அடிமைசெய்கையிலே பவர்க
ளுக்கு ஸ்ப்ருஹையிறக்கைக்காகவென்று) சொலலியென்கைக்கும் பிறக்கைக்காகவென்கிறதற்கும் சொல்லு
கிறாரெனகிறத்தோடே பாவம். நெறிமையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (ஸந்ந்ருத்யாதி
யால) மலர்கடூவியித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அடிமைசெய்கிறவர்களித்யாதியால்) ।௪।

✱ ஐந்தாம்பாட்டு ✱

புண்ணியஞ்செய்துஎனகிறதறகுத தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நீங்களுமென்கிற

ரு—கூசித்யமான ஸம்ஸாரத்தில ஸாதாரணவைஷம்யாதிகளாய் ஸந்தங்களான திருநாமங்களுக்குள்ளே
யென்றபடி ஒன்று- ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை, நீர்- திருவநந்தபுரத்தைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிறநீங்க
ள், பேசுமின்- பேசுங்கோள், உதவஸ்காரமில்லையாகிலும வாசாநுத்தாலே ஸந்தோஷியுங்கோளென்றபடி. ।
கூசமின்றி- ஸங்கோசமில்லாமல், நாம நஞ்சரென்று ஸங்கோசப்படாமலென்றபடி, பேசுமின்- அவ
ன்திருநாமத்தைஉதிசேஷ், பெரியநீர்- விசாலஜலமாயான; வேலை- ஸமுத்ரத்தாலே, சூழ்ந்து- சூழ
ப்பட்டு, சோலையின்வாசனையும் புறம்போகாதபடி மதிளிட்டாப்போலே ஸமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்டிருக்
கிறதென்றுகருத்து. வாசமேகமழும்- வாஸனையையே வாஸியாநிற்கிற, வாசம- வாஸனை, கமழுகை-
வாஸிக்கை, ஓதநவாஸாவதீதிவசஸ்வ்யுத்பத்தேயாம், வாஸனைதத ஸ்ரவணியாநிற்கிறவென்றபடி. வாசமே
என்கிறவிடத்தில ஏவகாரததாலே வாஸநயா ஸந்தர ஸஹமவிவக்ஷிதம், சோலை- உத்யாநங்களாலும், வயல-
கழனிகளாலும், அணி- ஸமருத்தமான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தை, நேசஞ்செய்து- மிகவும்
ஸ்நேஹித்து, நேசம- ஸ்நேஹம், உறைகின்றானை- நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகிற ஸ்ரீவநநாதனை, இதற்கு பூசனை
செய்கின்றார்களென்கிறத்தோடே பாவம் நெறிமையால- அவன்செஷி- இவ்வாதவஸாய அவனுக்குசேஷம-
என்கிறமுறைபாலே, நெறிமை- முறை, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, நிரவதிக-
ஸ்ரீதியாலே அவன் திருவடிகளிலே புஷ்பங்களைஸமர்ப்பித்து, பூசனைசெய்கின்றார்கள்- பூஜைபண்ணுகின்
றார்கள், கைங்கர்யம்பண்ணுகின்றார்களென்றபடி. அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிதிசேஷ. புண்ணியஞ்
செய்தவாறே! புண்யம்பண்ணினஸ்ரகாரமென்று வாக்யார்த்தம், ஆறென் றஸ்ரகாரம், ஏகாரமாஸ்சர்யார்த்தம்.
ஸ்வதந்த்ரகைங்கர்யம லபிக்கும்படி யிவர்கள்பண்ணின ஸாத்யஸ்வரூபமென்றபடி ।௫।

புண்ணியஞ்செய்து- பாக்யரூபமான நாமஸங்கீர்த்தனத்தைப்பண்ணி, திருவனந்தபுரத்தில் புகுகை
க்கு ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம்போகைக்குத் திருநாமத்தைசசொல்லியென்றபடி. நல்லபுனலொடு- ஸ்வ
த்மஸாஷ்டாங்கமாய் ஸ்வேதமயம் பொறைப்பதாமஸ்ரத்யஸ்ரபத்தி என்கிறபடியே ஸத்வஸஹமான ஸாத்விகத்
ரவ்யங்கொடே, மலர்கள்- புஷ்பங்களை, தூவி- விகிரணம்பண்ணி, திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தென்றபடி

மூ— எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்* திண்ணநாமறியச்சொன்னோம் செறிபொழி லனந்தபுரத்* தண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமரராவார்* ॥௫॥
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்* தமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்*
நமர்களோசொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும்*

ஆ— ஸாத்விகராய் திருவனந்தபுரத்திலேபோய்ப்புக்கு வாஹ்யாப்யந்தரகரணங்களாலும் எம்பெரு மானுக்கடிமைசெய்யுங்கோள் அவருங்களுடைய விந்த ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கும் இப்போது தன்திருவடிகளை யாச்ரயிக்கிற வுங்களைப்பின்னையுமமரராக்கும், இதற்குநிஸ்ஸம்சய முமக்குத்தெரியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥௫॥
(அமரராய்) திருநாட்டிலேபோய் எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்கையன்றோ புருஷார்த்தமென்றிங்குள்ளாரு ந்திருவனந்தபுரத்திலேவந்தன்றோ வடிமைசெய்கிறது, ஆதலாலிங்கே யடிமைசெய்யுமிதுவே புருஷார்த்தம். ஆன பின்பு நாமிங்கேபோ யடிமைசெய்யவேணுமென்கிறார். ॥௬॥

இ— யிடத்தில் வஸவர்த்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலுள்ளாரை ப்ரசம்ஸித்தது இப்பாட்டிலே நீங் களுமப்படி அடிமைசெய்யவாருங்கோளென்று ஸநகாதிகளுக்குபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமெ. இதற்கு புண்ணியஞ்செய்து என்கிறதற்குப் ஸமிதாயமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தத்யாதியால்) நல்லபு ஸவித்யாதிக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஹ்யத்யாதியால்) இப்பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுங்களுடையவித்யாதியால்) அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவார் அப்பால் அம ரராவாரென்றதைபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥

✱ ஆறாம்பாட்டு. ✱

பூசனைசெய்கின்றார்களித்யாதியாலே முன்பே ப்ரஸ்தாவநம்பண்ணியிருக்கையாலே விப்ரதிபத்தியை நிவர்த்திதவசநமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டிலேயித்யாதியால்) அனந்தபுரத்தினித்யாதி க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்குள்ளாருமித்யாதியால்) நாமும்போய் நணுகவேண்டுமென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) ॥௬॥

ப— எந்தைநாமம்- ஸ்வாமியினுடைய திருநாமங்களை, எண்ணுமின்- எண்ணுங்கோள், அப்யஸியுங்கோளென்றபடி. ஸவார ஸம்வ்யாநபாடமாக ஜபியுங்கோளென்றபடி. இப்பிறப்பு- இந்தஜந்மத்தை, ஜந்மாந்தரநிஷேதபா ராப்தக்ஷயஹேதுமான இந்த ஸம்ஸாரபந்தத்தையென்றபடி. அறுக்கும்- நிச்சேஷமாக நிவர்த்திப்பித்தரு ளுவன், செறிபொழில்- வாஸ்தவ்யவாஸிஸந்நிதங்களான உத்யாநங்களையுடைத்தான, செறிவு- ஸம்ருத்தி, அ னந்தபுரத்து- திருவனந்தபுரத்திலிருக்கிற, அண்ணலார்- ஸ்வாமியினுடைய, கமலபாதம்- கமலஸத்ருசங்க ளானதிருவடிகளை, அணுகுவார்- கிட்டுவார், ஆச்ரயிக்கிறவர்களென்றபடி. அப்பால்- ஆச்ரயணாநந்தரம், அமரராவார்- நித்யஸூரிகளைப்போலே பாவசுகாநுபவகைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யஸாலிகளாவார், திண்ணம்- த்ருடம் இதில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் மகாரத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாமபாவ: நாம்- இதில் ஸர்வஜ்ஞரானநாம், அறிய- உங்களுக்குத்தெரியும்படி, சொன்னோம்- ஸ்பஷ்டம். ॥௫॥
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு- தேவராய்த்திரிகின்றவர்களுக்கு, மநுஷ்யரில்க்காட்டில் நாலுநாள் ஜீவி க்கப்பெற்றவாறே தங்களை அயர்வறுமமரர்களோடொக்க வமரராகவபிமானித்துத் திரிகிறவர்களுக்கென்றபடி. ஆதி- காரணபூதனான ஸ்ரீபத்மநாபன், சேர்- வந்துசேர்ந்திருக்கிறவிடமான, அனந்தபுரத்து- திரு வனந்தபுரத்திலே, அமரர்கோன்- நித்யஸூரிகளுக் கதிபதியான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான், கோன்- அதிபதி அர்ச்சிக்கின்ற- ஸமர்ப்பிக்கிறவிடத்தில கைங்கர்யம்பண்ணும்போதென்றபடி. விண்ணோர்- ஸ்ரீ வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகள், அங்கு- அத்தேசத்தில், அகப்பணிசெய்வர்- அந்தரங்ககைங் கர்யம்பண்ணுவார்கள், அகம்- உள்ளு, பணி- கைங்கர்யம், உள்ளில் கைங்கர்யமாவது அந்தரங்ககைங் கர்யமென்றபடி. அந்தரங்ககைங்கர்யமாக எடுத்துக்கைநீட்டுவார்களென்கை. ஓ நமர்களென்றழைப்பது. ஊன்றது ஆஹ்லாதவாசனைவ்யம் ஹோ? அஸ்மதீயர்காளென்றபடி. சொல்லக்கேண்மின்- நான்சொல்லக்

மூ— குமரனார் தாதை துன்பந் துடைத்த கோவிந்தனாரே* ।அசு।

துடைத்த கோவிந்தனாரே யுலகுயிர் தேவும் மற்றும்* படைத்தவெம் பரமமூர்த்தி பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான்* மடைத்தலை வாளை பாயும் வயலணி யனந்தபுரம்* கடைத்தலை சீய்க்கப் பெற்றால் கடுவினை களையலாமே*॥
கடுவினை களையலாகுங் காமனைப் பயந்தகாளை*

ஆ—(துடைத்த) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஸஹாயனாய் ஸர்வகாரணமாகையாலே ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் நம்முடைய து:க்கமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப் போருங்கோளென்கிறார். ।எ।

இ— துடைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகஜேந்த்ராதியால்) உலகுயிரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாரணத்வாதியால்) பரமமூர்த்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனான வித்யாதியால்) கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றித்யாதியால்) கடுவினையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடைய வித்யாதியால்) து:க்கமெல்லாமென்றது ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான து:க்கமெல்லாமென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலே போயடிமைசெய்யவேணுமென்று சொன்னவர்த்தத்தை உபபத்தியோடே ஸ்வீகரிக்கிறதிப் பாட்டென்று ஸங்கதிஸித்திகை. ।எ।

ஈ—கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை- ஸநத்குமாரர்களுடைய, குமரன்- ஸநத்குமாரன், ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மபுத்ரர்களென்னும் ப்ரஹ்மாவினும், தாதை- பிதா, தேவஸேநாபதியாகையாலே தேவஸேநாபதி ஸ்ரீமானான ஸநத்குமாரனுக்குங்கூட ஜநகனான ருத்ரனுடையவென்றபடி. துன்பம்- ப்ரஹ்மஹத்யாது:க்கத்தை, துன்பம்- து:க்கம், துடைத்த- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தன்- கோவிந்தனை, மா: விந்ததீதி கோவிந்த:, பூர்ணகாமத்வமுமுண்டு. பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய் நணுகவேண்டும். நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை- கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ।அசு।

துடைத்த- ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய து:க்கங்களை துடைத்தவனான, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஸஹாயனானவனென்றபடி. கோவிந்தனார்- கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பூர்ணகாமனென்றபடி. ஏகாரம் வாக்யாலங்காரம். உலகு- லோகங்களையும், உயிர்- சேதநாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்- தேவஜாதியையும், மற்றும்- மற்றுமுள்ள ப்ருதிவ்யாதிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம்- அஸ்மத் ஸ்வாமியான, ஸ்ரீயப்பதியானவனென்றபடி. பரமமூர்த்தி- ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, மூர்த்திமயமானவகம், பாம்பணை- நாகஶயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே யந்வயம். மடைத்தலை- மடைகளுடைய ப்ரவேஶதேஶத்திலே, மடை- கேதாரத்வாரஜலப்ரவேஶமார்க்கம், வாளை- மத்ஸ்யங்கள், பாயும்- பாய்கிற, ஜலஸம்ருத்திஜநிதஹர்ஷாதிஶயத்தாலே உத்பதநம் பண்ணுகிறவென்றபடி. வயல்- கழனிகளை, அணி- அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை- தலைக்கடையிலே, வெளித்திருமுற்றத்திலேயென்றபடி. சீய்க்கப்பெற்றால்- திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்றால், சீய்க்கை- ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம், ஸம்மார்ஜநாதிஸேவாகைங்கர்யங்களைப் பண்ணப்பெற்றாலென்றபடி. கடுவினை- கடினமான து:க்கத்தை, வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா து:க்கபரம், ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான து:க்கத்தையென்றபடி. களையலாம்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், ப்ரார்த்தித்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. ।எ।

கடுவினை- கடினமான கர்மத்தை, ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும்- நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம், நாம்சொல்லுகிறத்தைச் செய்வீர்கோளாகிலென்று கருத்து. அதெதென்ன? சொல்லுகிறார்மேல். காமனை- ப்ரத்யும்நனை, பயந்த- பெற்றவனான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிஶயிதனான ப்ரத்யும்நனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதி நிதியானவென்றபடி. காளை- நித்யயுவாவான, காளையென்று யுவாவுக்குப்பேர், காமனைப்பெற்றிருந்தாலும் "ப்ரஸவாதநுபலவயஸம்"

மூ— இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்* படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன் பாதங்காண*
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்* ॥அ॥
நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களுநணியவான* சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரந்*

ஆ— (கடுவினை) ஸ்வாநுபவவிரோதிவர்க்கநாசகனாய் கல்யாணகுணநிதியான வெம்பெருமான், எல்லாருக்கும் ஸந்நிதா-நம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்றார்கள். நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிறவன் திருவடிகளைக் காணப்போமிகோள், இவ்வர்த்தத்தை நீங்களறியாமையாலே இழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். ॥அ॥

(நாமுமக்கு) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென்றெம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாநுபவ இத்யாதியால்) ஆதிமவா-க்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) படமுடையித்யாதி உள்ளீரென்னுமள-வுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமித்யாதியால்) காணப்போமினோளென்றது காணவாருங்கோ-ளென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாயுஜ்யத்தை யநுபவியுங்கோளெ-ன்றவ ரிப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதே. ஶே-ஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

தூபநல்லித்யாதி யத்தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) ; மாய்ந்தறுமித்யா-

தி— என்கிறநீதி கடுவினைகளாய் காரணவ்யக்திகளை நாஶகனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை- கொடுக்கை, ஆஶ்ரிதர்க்காக ஸந்நிதானம் பண்ணுகைக்காகவென்றபடி, வகை- வகையாக, உபாயமாகவென்றபடி. கொண்டது- பரிக்ரஹித்தருளினஸ்தலமென்றபடி. யத்வா- இடவகைகொண்டது- இடமாகக்கொண்டது, வகை- ப்ரகாரம், ஆஶ்ரிதர்க்கா ஸந்நிதானம்பண்ணுகைக் குசித்தமான ஸ்தலமென ஸ்வீகரித்தருளினதென்றபடி. எழிலணி- அழகாலேஅலங்க்ருதமான; எழில்- அழகு, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரம், என்பர்- என்றுசொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞாநஸம்பந்நர்களின் திருவுள்ளம். இது ஸுஸ்தாமஹிமம், ஆதலால் நடமினோவென்று மே-லோடேயந்வீதமாகிறது, படமுடை- பணங்களையுடைத்தான, ஸஹஸ்ரஶீர்ஷனாதிவ்யபரிமளஸம்பந்நமான ஸங்கத்தாலே விகஸிதமானவனாவென்றபடி. அரவில்- நாகத்தின்மேலே, ஶேஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி- ஶயநத்திலே, கண்வளருகையிலேயென்றபடி. பயின்றவன்- பரிசயம்பண்ணினவனுடைய, நிரந்தரமாகக் கண்வளர்ந்-தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடையவென்றபடி. பாதங்காண- திருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்-ளீர்- நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ- நடவுங்கோள், நாம். அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழ-கின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிற அபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறி-யச்சொன்னோம்- அறியும்படிசொன்னோம். ॥அ॥

செறிபொழில்- நிபிடங்களான வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம்- திருவனந்தபுரமானது, சேமம்- க்ஷேமத்தை, இங்கு வடிவதேஶமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபஃ. நன்கு- நன்றாக, உடை-த்துக்கண்டீர்- உடைத்தானது கிடிகோள், ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸர்வரக்ஷகமான ஸ்தலமும் கிடிகோளென்-றபடி. இது ஸ்தாமஹிமம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள் தானேமாய்ந்தறும் என்றநயிக்-கிறது, தூபம்- தூபத்தையும், இங்கும் வடிவதேஶமகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம் லோபஃ. நல்விரை-கந்தாத்யுபாதாநஸாமக்ரிகளான, மலர்கள்- புஷ்பங்களையும், துவளற- தோஷமில்லாதபடி, துவள்- தோ-ஷம், ஸ்நாநாதிகரணமஸாதிகளும் க்ருமிகீடாதிகளுமாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை. ப்ரயோஜநாந்-தரஸம்பந்தாதிதோஷமில்லாதபடி யென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு- ஸர்வேஶ்வரஸமாராதநோபயோகியாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று- தன்னுடைமைபெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனாய்ப்படி யாஶ்ரித-வாத்ஸல்யகனான ஸ்ரீவாமனன்திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த- ஸ்தோத்ரிக்க, த்ரைலோக்யா-க்ராந்தமாகவவனுடைய ஸ்ரீபாதரேணுக்களை ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வினைகள்- பாபங்கள், தானே- ஸ்வயமேவ,

மூ—தூ (ம)ப நல்விரைமலர்கள் துவளறவாய்ந்துகொண்டு* வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகடாமே ॥
மாய்ந்தறும்வினைகடாமேமா தவாவென்னநாளும்* ஏய்ந்தபொன் மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று*
சாந்தொடுவிளக்குந்தூபந்தாமரைமலர்கணல்ல* ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே* ௰॥

ஆ—உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம், ஆனபின்பு அடிமைசெய்கைக்கு வகாரணமான விப்ர
க்ருதி முடிவதற்குமுன்னே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங்கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னோமென்கிறார். ॥௯॥
(மாய்ந்தறும்) அவன்திருநாமங்களிலே பேதேனுமொருதிருநாமத்தைச்சொல்ல அடிமைசெய்கைக்கு
ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் தானேபோமென்று சொல்லிமுடித்து திருவனந்தபுரத்திலே போயெம்பெருமா
னுக்கடிமைசெய்யும் ஸமார்த்தர்களாரோதான், என்றுகொண்டு அவர்களைக்கொண்டாடுகிறார். ॥௰॥
(அந்தமில) ஸ்ரீபக்தர்களுக்கு ஸ்ரீயபதிகள் ஸௌஹார்த்தமாப்போலே திருநாட்டிலுள்ளாருக்கும்

இ—கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால) ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) முடிவதற்குமுன்னே யென்கிறவிதால கீழ்த் திருவனந்தபுரத்திலே போ
யடிமைசெய்யுங்கோள் என்றவரிப்பாட்டிலே ஸ்பஷ்டமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸம்மதி
ஸூசிதமிதி. ப்ரதமபாதத்தில் ஸாதாம்ர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதியால) ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருநாமங்களிலேயித்யாதியால்) சொல்லிமு
டித்தெனகிறவிதால் கீழ்ச்சொன்னவர்த்தங்களுக்கு எல்லாமுபஸம்ஹாரமிப்பாட்டென்று ஸம்மதியும்ஸூசி
தமிதி. முடித்துஎன்கிறதற்கு கொண்டாடுகிறாரென்கிறத்தோடே யந்வயம். மேல்பாதத்வயத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்) ॥௰॥

✱ நிகமனம். ✱

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபக்தர்களுக்கித்யாதியால்) அமரர்களில் பைந்தொடி

ஶ—மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிறவிதால் புழுக்
குடிக்கணேப்திருமாப்போலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யரஸத்திலே க்ஷபிக்கவே து:க்கங்கள்
தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆகலால் அங்கேபோ யடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி. நாமுமக்கறியச் சொன்
னனுள்களும் 'வைற்றனுள்வரையெல்லேதுறிகிச்சென்று' என்று பூர்வார்த்தம் நமுங்களுக்குத்தெரியச்சொன்ன
ஶரீரஸவஸாநனுள்களும், நணிய- கிட்டினவையாக, நணியவை- கிட்டினவை, ஆன- ஆய்த்தின, ஆதலாலீ
ண்டப்போ யடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரதமபாதாதிகளிலே மகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருக்க
த்ருதீயபாதத்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலு மிதுவும்ஓஷ்ட்யமாகையாலே
வர்ணாநுப்ராஸாலங்காரத்துக்குக் குறையில்லை. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொருபாடமுண்டு என்று
ரையில நிர்வாஹம். இப்பக்ஷத்தில் தூபஸஹபாடமான தூமஸஹமிங்கே தூபவாசம். ॥௯॥
மாதவாவென்ன- ஸ்ரீயவனென்கிறதிருநாமத்தைச்சொல்லவே, வினைகள்- கர்மங்கள், கைங்கர்யஸு
ப்ரதிபந்தககர்மங்களென்றபடி. தானே- ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து- நசித்து, அறும்- அற்றுப்போம், நிரவ
ஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. நாளும்- ஸர்வகாலமும், ஏய்ந்த- அநுரூபமான, பொன்மதிள்- கநகமய
ப்ராகாரத்தையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்தில், எந்தைக்கென்று-
ஸ்வாமிக்கென்றுஸங்கல்பித்து, இதுக்கு ஆய்ந்துகொண்டு என்கிறத்தோடே யந்வயம். சாந்தொடு- சந்தனத்
தோடேகூட, விளக்கும்- தீபத்தையும், தூபம்- தூபத்தையும், தாமரைமலர்கள்- தாமரைப்பூக்க
ளையும், நல்ல- நன்றாக, ஸமஸ்தகத்ருஷ்டிகளாகிற தோஷமில்லாமலென்றபடி. ஆய்ந்துகொண்டு- கெ
டுகீடாதிகளில்லாதபடி ஶோதநபூர்வகமாக ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, ஏத்தவல்லார்- தாங்கள் ஸம்பாதி
த்த தூபாதிகளை பகவத்ஸமர்ப்பித்தருளின ரீதியாலே யுவனிஸாதிக்கவல்லார்கள், அந்தமில்புகழினார்-
அந்தமில்லாதகீர்த்தியையுடையவர்கள், புகழுடையவர்- புகழினார், நிரவதிகஶேஷத்வகீர்த்திமான்களென்றபடி ॥

மூ—அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்* ஐந்து னோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்* பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—இத்திருவாய்மொழிவல்லார் ஸம்ருத்தராவரென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— மடந்தையரென்று நித்யஸூரிகளிலுள்ளார் நாயிகாஸ்தாநீயராகவுந் தோற்றும்படி யிப்பாட்டிலே நிர்தேசமிருந்ததேயாகிலு மவர்களுக்கு மிவர்களுக்கும் சேஷசேஷித்வத்தில் மாறாட்டமாகிற வநௌசித்யம் ஜநியாமைக்காக வத்ருப்தஸம்ருத்தபோக்த்ருத்வமாக வ்யவஹாரம்பண்ணுகை யுசிதமென்றுநினைத்து அவர்களை நாயகஸ்தாநீயராகவு மிவர்களை நாயிகாஸ்தாநீயராகவும் வ்யவஹாரத்திலே நிர்தேசித்தருளினார். ||கக||

ஸ— அந்தமில்புகழ்- அந்தமில்லாத புகழையுடையவனை, அநவதிக கல்யாணகுணநிதியான வென்றபடி. இது ஆதிக்குவிசேஷணம். அனந்தபுரநகர்- திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிறவனை, ஆதிதன்னை- ஸர்வகாரணபூதனை, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடே யந்வயம். கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, அநவரதவிகஸ்வரகுஸுமபுஞ்ஜவிராஜிதங்களானவென்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்- திருநகரியில், மாறன்- மாறனென்கிறகுடிப்பேரையுடையவரான வாழ்வார், சொல்- அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், ஐந்தினோடைந்தும் -கேவலபரோபதேசமான பூர்வதசகத்தோடேகூடத் தம்மையுங்கூட்டிக்கொண்டுபதேசித்த இத்தசகத்தை, வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், போய்- அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலேபோய், அமருலகில்- அமர்ந்தலோகத்திலே, காலக்ருதபரிணாமமில்லாமையாலே நித்யவிபூதிபூதமான ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்திலே யென்றபடி. பைந்தொடி- பசுத்ததொடியையுடையவர்களான, பசுத்தது- அழகியது, தொடி- ஹஸ்தாபரணம், ரமணீயஹஸ்தாபரணசாலிகளானவென்றபடி. மடந்தையர்தம்- ஸ்த்ரீகளுடைய, தம்- ஸ்வாபேக்ஷணீயமாம், வேய்மரு- வேயோடேமருவத்தக்கவையான, வேயென்று மூங்கில், மருவுகை- பரிசயம்பண்ணுகை, ஸௌந்தர்யாதிசயஸாதர்ச்யங்களால் வம்சதண்டங்களுக்கு ஸத்ருசங்களானவென்றபடி. தோளிணை- புஜங்களுடைய யுகளத்தை, அணைவர்- ஸம்ச்லேஷிப்பர், அவர்களுடைய புஜாலிங்கநஸௌச்லேஷத்தைப் பெறும்படிதாங்கள் அவர்களுக்கத்யந்தப்ரீதிவிஷயராவரென்றபடி. நாயிகாநாயகர்களுக்கு பரஸ்பரமுள்ள ப்ரணயாதிசயம்போலே அத்யந்தமாய் பரஸ்பரஸம்பந்தியான நித்யஸூரிகளுடைய ப்ரீதிக்கு பாத்ரபூதராவரென்று வாக்யார்த்தம், அவர்களுக்கத்யந்தஸம்ருத்தராவரென்று பர்யவஸிதார்த்தம். கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்னவென்று திவ்யதேசதர்சநஸம்பந்தங்களெல்லாம்போமென்று முற்பட ப்ரதிஜ்ஞைக்கையாலும் அணைவர்போயமருலகிலென்று, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே திவ்யதேசப்ராப்தியை ப்ரதிபாதிக்கையாலும் வ்யவதாநக்லேசாபாவம் ஸூசிதமாகையால் வ்யவதாநக்லேசாபாவமென்கிற ஸமுதாயார்த்தமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யார்த்தமென்றுஸூசிதம். ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்ணாதசேமுஷீ ஸ்ரீவேதவ்யாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோபநிஷத்ஸங்க்ரஹாவளி:.

(கெடுமிடராயவெல்லாம்.)

ஊசே ஸ்ரீகேசவக்யாதிசமநீயவிபோதநா
தாஸஜ்ஞாநாச்வஸக்யாதிபரிஷத்பரோக்ஷஸேவநம் ।
வ்யாபாரசேஷ்டிதாநேகவ்யவதிக ஸாஜநாயிகத்வேதேவர்ஷி தேவ்யபி
ஸத்க்லேசாபஹதா ஸஹிஷ்ணவாஸிந்த்ரு நந்தஸூரிபி:. ॥௭0௫॥

(ஸ்ரீகேசவக்யா)கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன- விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனாகையாலும், (சுபாதவசித) அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்- ஆச்ரிதவத்ஸல்யங்களையுடையவனாகையாலும், (ஸமாயேசகேதாக்யோதா)

ஈ—கா— ஊரும்புட்கொடியுமஃதே- பெரியதிருவடியை த்வஜமாகவுடையனானவனாகையாலும். (வாஸஸ்தானம்) வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரமித்யாதி- அணித்தான திருவனந்தபுரத்திலே வர்த்திக்கையாலும் (வர்த்தமானம்) அண்ணலார்கமலபாதம்- எல்லார்க்கும்ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வவிஷயாஸாதாரணஸம்பந்தம்) அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து- ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும், (ஸர்வாதிஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம்) துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும் மற்றும்படைத்த- ஸசராசரஜாதத்தோடேகூட விந்த லோகங்களையெல்லாமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்குமவனாகையாலும், (ஸர்வஜநஸம்ரக்ஷணம்) படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றவன்- தன்னோட்டைஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதபணங்களையுடையனான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஸம்பந்தத்தாலே வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே- மாதவாவென்ன என்று மேலிரண்டுபாட்டிற்சொல்லப்படுகிற வாமநகேசவாதிகள் ஸம்க்ருஹீதங்கள். இப்படிகளாலே திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் தன்னையாஶ்ரயித்த விச்வேதநருக்கு போம்வழியில்வரும் க்லேசங்களைப்போக்காநிற்கிறானென்று "கெடுமிடராய" என்கிறதசகத்திலே காரிகைமாக அருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௩௦௫

ஸ்ரீமதேரம்யஜாமாத்ருமுநயேநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வேய்மருதோளிணை) இப்படியெம்பெருமானோடுகலந்து பரிமாறிச்செல்லாநிற்கச்செய்தே இப்ப்ரக்ருதியிலே தாமிருந்தவிருப்பைக்கண்டு 'இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வெம்பெருமான்விடிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையாலே பயப்படுகிறார், வண்டுவரைப்பெருமாளோடே கலந்துபரிமாறச்செய்தே பசுமேய்க்கப்போங்காலம் ப்ராப்தமானவாறே 'இவனினிப்பசுமேய்க்கப்போகிலோ' என்றுள்ள அதிசங்கையினாலே அக்கோபிமாரவஸ்தைகளானப்போலே பயப்படுவராய் அவர்களுடையபாசுரத்தாலே பலற்றுகிறார், திருவாய்

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸந்தோஷராய்க்கொண்டு தத்ர்வ்யங்களி லெம்பெருமானை யநுபவியாநிற்கிற வாழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிதகோபிகாவிலாபோக்திகளைப் பேசிக்கொண் டவஸந்நராகை யஸங்கதமன்றோவென்ன? வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கண்டுஎன்கிறதற்கு அவஸந்நராகிறாரென்கிறதோடே யந்வயம். 'தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே' என்று தாமுபதேசித்தபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் தாமுமாகத் திருவனந்தபுரத்துக்குப்போக வுத்யோகித்து தத்க்ஷணத்திலே போகப்பெறாமையாலே இதற்கு ப்ரதிபந்தகமேதென்று விமர்சிக்கப்புக்கு தாமிந்தப்ரக்ருதியிலே யிருந்தவிருப்பைக் கண்டாரென்றுகருத்து. எம்பெருமான் விடிலோஎன்றது- இந்தப்ரக்ருதியில் இன்னமும் நம்மைவைத்தாலோவென்றபடி. இப்படி அநுபவம் நடவாநிற்கச்செய்தே அதிசங்காத்தாலே அவஸந்நராகிறாராகில் வண்டுவரைப்பெருமாளோடே ஸம்ஶ்லேஷியாநிற்கச்செய்தே ஏதேனுமோரதிசங்கையினாலே அவஸந்நையான பிராட்டியினுடைய பாசுரத்தைப்பேசுகை யுசிதமாமத்தைபோக்கி "வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ" இத்யாதியாலே விரஹிணியாய்த் தன்னுடைய ஸம்கடஸ்வதிகளைச்சொல்லி விலபிக்கிறவளுடைய பாசுரங்களைப்பேசுகை யுசிதமோவென்ன? வ்யதிரேகிக்கிறார் (வண்டுவரைப்பெருமாளோடேயித்யாதி) இப்படி கோபிமார்களவனோடேகூட விருக்கச்செய்தே அதிசங்காத்தாலே பயப்பட்டார்களாகில் வேய்மருதோளிணையித்யாதியாலே தங்களை விரஹிணிகளாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வ்யதிரேகிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) வருமளவில்லென்கிறதற்கு கொண்டுஎன்கிறத்தோடே யந்வயம். போனானாகக்கொண்டுஎன்றது- போனானாக ஸம்பாவித்துஎன்றபடி. அதாவது:— இனியிவன் பசுமேய்க்கப்போகிலோ

மூ— வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிமையும்யாதுநோக்காக்* காமருகுயில்களும் கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ*

ஆ— பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் வண்டுவரைப்பெருமாளோடேகூட வெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனானாகக்கொண்டு பிரிந்தார்படும் வ்யஸநமெல்லாம்பட்டு வ்யஸநத்தையும் பிரிந்தவவன்கொடுமையையும் தோழிமாருக்குச்சொல்லுமாப்போலே அவன்றன்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள், உன்னைப்பிரிகையாலே யென்னுடையதோள்கள் மெலியாநின்றன, இவற்றின்மெலிவு மென்தனிமையையு மொன்றும்பாராதே இக்குயில்களானவை உன்திருநாமங்களைக் கூவாநின்றன, அதின்மேலே மயில்களும்

இ—வென்று தங்களுக்குண்டான வத்யந்தஸம்ஶ்லேஷத்தாலே அவன்போனதாகவே தங்களுக்குத் தோற்றுகையாலே அவன்போனானாக ஹ்ருதித்துஎன்றபடி. இத்தால் ஸ்வாநுஸந்தாநஜநகமென்கிற ஸம்வத்ஸரமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ருதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படியவன் பசுமேய்க்கப்போனானாக ஹ்ருதித்தார்களாகில் “தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ” ஐத்யாதியாலே அவனைநோக்கி வாக்யம் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? வததரிப்பிக்கிறார் (தோழிமார்க்கித்யாதி) “தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே” என்று தாம்போகிறவர் தம்மையிங்கேவைத்தனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும் ப்ரக்ருதிகளான விவர்களுக்கிப்போது அவன்போனானாக நிரூபமிருக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸந்நிஹிதனாகவும் தோற்றக்கூடுகையாலும் லோகத்திலும் ஸ்வப்நத்தில் த்ருஷ்டவிஷயத்தைவேறிட்டுப்போலே யிதுவும் ப்ரேமகல்யம நிபந்தநமாக யிப்படியும் ஒருத்தவிஷயவிஶேஷ முண்டாகையாலும் அவனைநோக்கி வாக்யம்சொல்லக் கூடுமென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

வேய்மருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைவித்யாதியால்) மெலிவுமித்யாதியையுரைக்கிறார் (இவைத்தனித்யாதியால்) காமருவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்குயில்களித்யாதியால்) கோகிலமயூராதிகளான வுத்தீபகங்களைச் சொல்லியலற்றுகிறவிடத்திலே உத்தீபகமென்ன ப்ரஸித்தமல்லாத

ஶ— வேய்மரு- வேயோடேமருவுமவையான, வேய்- மூங்கில், மூங்கிலுக்குஸத்ருஶங்களானவென்றபடி. வர்த்தநவ்ருத்தாயதங்களாகையாலே வ்ருத்தாகாரஸம்ஸ்தாநஸத்ருஶங்களான வென்கை. ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடிக்கொண்டு ஸுகாநுபவிக்குமவையான வென்றுகருத்து. தோளிணை- என்னுடைய யுகளமானது, ஸௌந்தர்யமுண்டான சேர்த்திபழகைசொல்லி நீ வாய்வெருவுமபடி ஸம்பந்தமாயிருக்கிற வென்தோள்களானவை யென்றபடி. மெலியும்- ஸுவிரஹத்தாலே க்ருஶமாகாநின்றது, ஆல் ஓ- ஹா, கஷ்டம், அவ்யயபதத்தால் விஷாதாதிஶயம் ஸூசிதம் என் என்கிறவசநத்தை காகாக்ஷிந்யாயேந வசநவேத்தாங்களிலே யோஜிப்பது. என்மெலிவும்- காலஸாத்யஸாதகமோஹாதநமான வென்னுடைய காஶ்யத்தையும், என்தனிமையையும்- விரஹஸஹிஷ்ணுபல்லாத வென்னுடைய விரஹத்தையும், யாதும்- ஒன்றையும், நோக்கா- பார்க்கிறனவில்லை, விரஹிணியாய் அத்தாலே க்ருஶையாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய த்வநிகள் பாதகங்களென்று விமர்ஶிக்கிறனவில்லையென்றபடி. குயில்களுமென்றதை காகாக்ஷிந்யாயேந விங்குமயித்து இவ்வாக்யத்துக்கு ஶேஷபூரணம்பண்ணிக்கொள்வது, காமருகுயில்களும்- அழகிய கோகிலங்களும், காமருஎன்று அழகியது, யதா- காவென்று- உத்யாநமாய், உத்யாநத்திலே மருவியிருக்கிற கோகிலங்களுமென்னுமாம். கபவா- காமருவுதல்- ஸாதநமாய் பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷ த்ரவ்யங்களான கோகிலங்களுமென்றபடி. ஸஹஜத்தால் நீசரமன்யிக்கே யிவையும் பாதகங்களாகாநின்றதென்றபடி. கூவும்- கூவாநின்றன, ஆலோ- ஹா, கஷ்டம், என்தஶையைக்கண்டாகிலிவைத்துக்கு வாயைப்புதைக்கவேண்டாவோ என்றுகருத்து. அவைகணமயிலென்று மாறியயோஜிப்பது. அந்தகணமயிலானவை பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே மனம்மணமாயிருக்கிறவத்த ஸமூஹங்களானவையென்றபடி. “ஸமூஹ ஸஹ்ருதநம் ரக்ஷணஸாதநஸாத்யம்” என்கிறகணக்கிலே பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷரஸஸாதிகங்களானவைத்தைத்தான் கண்டுகொண்டு பாரககமாட்டாமையாலே ஸ்வபாவத்தைமாறிவைத்து அவையென்று பரோக்ஷமாக நிர்தேஶிக்கிறாள். கலந்து- பரஸ்பரஸ்பர்ஶியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஆலும்- ஸம்ஶ்லேஷித்தஹர்ஷத்தாலே ஸஹ்ருதம் ந்ருத்தம்பண்ணுகின்றன, ஆலுகை- நர்த்தநம்பண்ணுகை, ஆலோ- ஹா கஷ்டம், இவளுடைய

மூ— வாமருவிநிரைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமூழியாலோ* தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா* ||உ||
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காராச்*

ஆ— கலந்தாலாகின்றன. ஒருபகல்பிரியுமளவில் இங்ஙனேபடவேண்டுமோவென்னில்? நீ பசுமேய்க்கப்போனவாறே அவ்வொருபகற்றானாயிரமூழியாகாநிற்கும், அதின்மேலே நீயுமுன்னுடைய கண்களாலேயென்னையீராநின்றாய், உன்னைப்பிரிந்து நானிங்ஙனே படாநிற்கச்செய்தே எங்களைப்பிரிந்து நீயிருக்கவல்லையாவதே நீயிருந்தவிடத்திலுமில்லையாகாதேக்ருபை, லோகத்திலே சிறிதுக்ருபையுண்டாகிலு முனபக்கலிலொரு க்ருபையில்லையென்கிறாள். ||உ||

(தகவிலை) ஸம்ஶ்லேஷஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதி செல்லாநிற்கச்செய்தே யிப்படிபடுகிறதென்னென்ன?

இ— பகலைச்சொல்லுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஒருபகலித்யாதியால்) தகவிலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால) நீயேதகவிலையென்றநுபபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திலேசிறிதுவித்யாதியால்) ||உ||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ என்று விரஹஜநிதகார்ஶ்யத்தைச்சொன்னபோதே தனக்கு ஸம்ஶ்லேஷரஸவிச்சேதம் ஸௌகுமார்யஸஹமாயிருக்க தடமுலையென்றுதுடங்கி சுகவெள்ளம் என்றிப்பாட்டிலே யத்தைச்சொல்லுவானேனென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) தடமுலையித்யாதி சுகவெள்ள

ஶ— விரஹதஶையிலே நாம் ஸாவஸரஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கையும் ந்ருத்தம்பண்ணுகையும் ஸ்வபாவமென்றறிந்து மீளுகிறனவில்லையென்றுகருத்து. மருவினஆநிரையென்றந்வயிப்பது. மரு- உன்னோடேமருவினவையான, 'மேய்ந்தபுல்லும்கடைவாய்வழிசோர' என்கிறபடியே உன்பக்கலதிவ்யாஸக்திகளான வென்றபடி. இன- ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களான, ஶ்ரீநாதிரக்ஷணத்தாலே த்ருப்தைபாகாதவுன்னுடைய க்ருபைக்கு ஸதா விஷயமாம்படி யஸம்க்யங்களானவென்றபடி. ஆநிரை- ஆக்களுடையநிரையை, ஆஎன்று பசுக்கள், நிரை- வரிசை, மேய்க்க- ஸாரணம்பண்ணுகைக்காக, நீபோக்கொருபகல்- நீபோகிறஒருஅஹஸ்ஸானது, ஆயிரமூழி- ஸஹஸ்ரகல்பமாகாநின்றது, ஆலோ- ஹாகஷ்டம், எங்களைப்பிரிந்து உனக்கநேகக்ஷணமாயிருக்கிற பகலனங்களுக்கு ஶதகல்பமாவதென்றுகருத்து. தாமரைக்கண்கள்கொண்டு- தாமரஸஸத்ருஶங்களான வுன்னுடைய திருக்கண்களைக்கொண்டு, ஈர்தி- நீஈராநிற்புதி, நீபசுமேய்க்கப்போனு லென்னெஞ்சைவிட்டுப் போகாதேநிற்கிற வுன்னுடையகண்ணழகாலே யப்பகலெல்லாம் மென்னைநீ வீயிபாநின்றாயென்றபடி. ஆல் ஓ- ஹா கஷ்டம், நீபசுமேய்க்கப்போனு லுன்கண்ணழகை யென்னெஞ்சிலேவைத்துப் போகவேணுமோ வென்றுகருத்து. தகவிலை- க்ருபையில்லை, தகவு- க்ருபை, நீயெங்களைப்பிரிந்து பரிகலாவுதே நீயிருந்தவிடத்திலும் க்ருபையில்லையென்றபடி. கண்ணா- க்ருஷ்ண, நீயேதகவிலை- நீயேக்ருபையுடையையல்லை, அவதாரணத்தால் லோகத்திலேசிறிது க்ருபையுண்டானாலும் நீயொருவனுமே க்ருபையுடையவனல்லையென்றபடி. தகவிலாதவன்- தகவிலன், இச்ஶப்தத்தாலே ஸம்போதநத்தைச்சொலலும்போது தகவிலையென்றாரூபமாயிருக்கும். ||உ||

கண்ணா- பெண்பிறந்தார்க்கு ஸுலபனென்று ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ண?, நீ- பெண்களுக்கு ஸம்மாயிருக்கும் ஸ்வபாவனென்று ப்ரஸித்தனான நீ, தகவிலைதகவிலையே- க்ருபையுடையையல்லை, ஆவ்ருத்தியால் ஒருப்ரகாரத்தாலும் க்ருபையுடையையல்லையென்றபடி. அவதாரணத்தால் இது நிஶ்சிதமென்றபடி. தடமுலை- விஶாலங்களான ஸ்தநங்களுடைய, தடம்- விஶாலம், ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே விஶாலத்வம்ஸதாதி ஸௌகுமார்யங்களைச் சொலலிச்சொல்லி நீ யநுபவிக்கும்படியானவென் ஸ்தநங்களுடைய வென்றபடி. புணர்தொறும்- ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுந்தோறும், புணர்- ஸம்ஶ்லேஷம், நீ ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணும் க்ஷணந்தோறும் என்றபடி. புணர்ச்சிக்காரா- ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காததான, புணர்ச்சி- ஸம்ஶ்லேஷம், ஸம்ஶ்லேஷத்தினளவன்றிக்கே பரிபூர்ணமான வென்றபடி. அதாவது ஸம்ஶ்லேஷகாலத்தளவாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வகாலத்திலுமநுவர்த்திக்கும் ஸவாஸநமே ஸம்பந்தமான

மூ— சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்ததுகனவெனநீங்கியாங்கே* அகவுயிரகமகந்தோறுமுள் புக்காவிபின்பரமல்லவேட்கையந்தோ* மிகமிகவினியுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போகமே* ।௨॥

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால்*

ஆ— அந்தநிரதிஶயஸம்ஶ்லேஷமெல்லாம ஸ்வப்நகல்பமாய் உன்பக்கலிலுள்ள நிரதிஶயப்ரேமத்தினாலே பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீபிரிகிறாயென்று நான்முடியக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ।௨॥

(வீவநின், உன்பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நான்முடிவன், விரஹாக்நியாலே யென்னுத்தா உஷ்ணஸந

இ— விக்ருஜததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தநிரதிஶயேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால) ப்ரேமத்தினாலேஎன்றதற்கு முடியக்கிடாய்ப்புகுகிற தென்கிறத்தோடேயந்வயம். உன்னைப்பிரிவையாம நின்பசுநிரைமேய்க்கபோக்கு என்றந்வயிப்பது. இதற்குமேலி தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) வீவன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நான்முடிபவித்யாதியால்) ।௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

துணையிலேயென்கிறத்தோடு ஸகீவ்யாஹாரத்தால் யானிருந்துஎன்கிறதற்குப் ஸஹித்வபாவத்தை

ப— ஸூழும் ஸந்தவதிக்கும்படி யதிப்ரவ்ருத்தமான வென்கை. சுகவெள்ளம்- ஸுகஸாகரமானது, வெள்ளம்- ஸாகரம், விசும்பிறந்து- ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை- த்யஜிக்கையாயிங்கு அதிக்ரமணத் தைச்சொல்லுகிறது, நிரவதிகமாய் என்றபடி. அறிவை- என்னுடைய ஜ்ஞானத்தை, இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க- மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம்போய் நான் மோஹிக்கையாம் படியென்கை. சூழ்ந்து- வ்யாபித்து, அது- அந்த ஸுகஸாகரமானது, கனவென- ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி- நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற க்த்வாப்ரத்யயத்தாலே அநந்தரம்தோற்றுகையால் ஸுகாநுபவமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்விட்டதென்று ஶோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவுத்யோகித்தவாறே என்றுகருத்து. ஆங்கே- அவ்வவஸ்தையிலே இது க்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேழ்க்கை- ஆகிஞ்சந்யமானது, உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷாபிநி வேஶமான தென்றபடி. அகவுயிர்- அந்தரங்கமான ப்ராணனுடைய, அகமகந்தோறும்- அந்தரங்கப்ரதே ஶங்கள்தோறும், ப்ராணவ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராந்த: ப்ரதேஶங்களெங்குமென்று பர்யவஸாநம். உள் புக்கு- உள்ளேப்ரவேஶித்து, ஆவிபின்பரமல்ல- ஆத்மாவின்பாரமன்று, அதற்காஶ்ரயமான விஷ்வாத்ம வால்பொறுக்க முடிகிறதில்லையென்றபடி அந்தோ- அய்யோ! விரஹவ்யஸநமுனக்கு நானுபதேஶிக்க வேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷதுக்கவமெனக்கொருத்திக்குமேயாவதே என்று கருத்து. இனி- இதின்மேலே, இத்தனை க்லேஶாநுபவமொக்களுக்குமேலே யென்றபடி. மிகமிக- மேலமே லென, உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. உன்னைப்பிரிவையாம்- உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டாம்படியான, பிரி வை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யாலங்காரம். பிரிவு- விஶ்லேஷம, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமான கமநத்தாலே, போக்கென்று த்ருதீயாவிபக்தியர்த்தம். வீவன்- நான்முடிவன், வீவனென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்த்ருநகாரமொவ்வொரவ:. வீவுதல்- முடிதல், ஐகாந்திக ஶ்லேஷஸ்வபாவானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னை முடித்துவிடுமென்று பர்யவஸாநம். ஆதலால் காலு ருபத்திலும் எனக்கு ஸுகமுமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்- ஹா! ।௨॥

நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடையகோஸம்ரக்ஷணார்த்தகமநத்தாலே, த்ருதீயாவிபக் த்யர்த்தம், வீவன்- நான்முடிவன், பசுமேய்க்கை எனக்குஸ்வயமன்றோ அதெனக்குதவிரப்போமோ என் றிராதே அதுஉனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஸஹிக்கப்புகுகிறதென்றுகருத்து. அதெங்ஙனேயென்னவத்தை யுபபாதிக்கிறாள்மேல், எனதாவி- என்னாத்மாவானது, உன்னைப்போலே என்றிராதேகிடாய் யென்னையுமெ ன்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கொண்டு- உஷ்ணமானநிஶ்வாஸத்தையுடைத்தாய், வெவ்வியது- உஷ்ணமானது, உயிர்- நிஶ்வாஸம், விரஹதுக்கத்தாலே உஷ்ணமாகநிஶ்வஸித்துஎன்றபடி. வேம்- வேவாநின்றது, நிஶ்வாஸவாதவே ஷங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, துணை- இத்தஶையிலே

மூ—யாவருந்துணையில்லையானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்* போவதன்றொருபகனீயகன்றாற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச்* சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தையோர்தனிமைதானே* ॥௩॥
தொழுத்தையோந்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார் துயரமுநினைகிலை கோவிந்தாவுன்*

ஆ—மாகாநின்றது. பின்னையொருதுணையுமில்லை, உன்வரவுபார்த்துக்கொண்டு நான்தனியேயிருப்பன், என்துணையான உன்னைவரவுகாணேன், நீயகன்றால் யிப்பகலெல்லாம் போவதுஞ்செய்யாது, இக்கண்ணநீரும்நில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸ்நேஹமான்று சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ॥௩॥

இ—அருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவி த்யாதியால்) உன்னஞ்சனவி த்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்துணையி த்யாதியால்) தாஸீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவொருதலையி த்யாதியால்) ஒருதலைதாமானவென்றது— உனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹமன்றிக்கே யென்கொருத்திக்குமே யுண்டாயிருக்கிறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாதுஎன்றது— மிகவும்பொல்லாது என்றபடி. ப்ராணவ்யயஹேதுவாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடையபசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்றுசொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும்ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்கிறாளென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௩॥

ஶ—யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை- ஒருவருமில்லை, துணையானநீ கைவிட்டுப்போனாய், என்வ்யஸனத்தைப்பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் எனக்குமுன்னேமாய்ந்து கிடவாநின்றார்கள், குயில்மயில்துக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்றுகருத்து. யானிருந்து- நான்ஜீவித்திருந்து, நீபிரிந்தால் வரக்கடவ மரணத்தைத்தான் க்ஷணத்திலேயடையப்பெற்றேனோ, இன்னமொருக்கால் காணுமோவென்றுநசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷணந்தோறு முன்னைக்காணுமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே ஸ்நிக்தமான வுன்திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன்- ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், ஆட்டம்- ஸஞ்சாரம், கோபீஜநங்களோடே க்ருதஸஹவாஸவ்யாபாரவிசேஷம். உன்னழகியதிருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸஞ்சரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்- நீவிஶ்லேஷித்துப்போனால், ஒருபகல்- ஒருஸமயமாதானும், போவதன்று- போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல்- பொருகிறகயலைப்போலேயிருக்கிற, பொருகை- யுத்தம்பண்ணுகை, ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ப்ரஹ்ருஷ்டமாயிருக்கும் கயல்களைப்போலே விரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலே பக்ஷஸ்பந்தங்களாலவென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்தினுடைய, நீரும்- ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶயார்த்தத்தையுமூகாரஸ்யவை. நில்லா- நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகிறவுன்னைத்தகைய ஶக்யமானாலும் பெருகிறகண்ணீரைத்தகைய முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து- இந்தகோபகுலத்தில், ஆய்ச்சியோமாய்- இடைச்சிகளாய், ஆய்ச்சியர் இடைச்சியர், இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆய்ச்சியோமென்று ரூபமாயிருக்கும், பிறந்த- ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்- இந்ததொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை- கிங்கரீ, இச்ஶப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று ரூபமாயிருக்கும், கிங்கரிகளானவிந்த வெங்களுடையவென்றபடி. தனிமைதான்- தனிமையானது, தானென்றுஸ்வரூபகம், ஏகாகித்வமானதென்றபடி. அதாவது:— நீயெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்குண்டான முன்பக்கவுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது- நஶித்துப்போமது, மிகவும்பொல்லாததுஎன்றபடி. ஏதேனுமொன்றைபொல்லாதது என்றுசொல்லப்புக்கவர்கள் அதுயாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்றுசொல்லுகிறாள். ॥௩॥

தொழுத்தையோம்தனிமையும்- உன்னழகுக்குத்தோற்றுனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையான வுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிற வெங்களுடைய துக்கத்தையும், நினைகிலை- நினைக்கிறாயில்லை, பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற து:க்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதென்றும் பராமர்சிக்கிறாயில்லையென்றபடி. அதாவது:— க்ஷணஸம்ஶ்லேஷைக ஜீவிதஸ்வபாவைகளாகையாலே யுன்னைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கலாமோ "த்ருஷ்ட்யா மாயமிதக்ஷணாஞ்சஶ்வதாம்" என்னும்படி நீ நெஞ்சாலேதாஸ்தமாய்ப்பண்ணுகையால் யுன்னைப்பிரிந்தால்வரும் து:க்கமுமயவிலக்ஷணதியிலுந் தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா- கோவிந்த,

மூ.— தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை [விட்டிட்டி]பிட்டவைமேய்க்கப்போதி*பழுத்தநல் அமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன்மனமகந்தோறுமுள்புக்* கழுத்தநின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி மொழிநினைதொறுமாவிவேமால்* ‖௪‖

ஆ.—(தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள்தனிமையையும் உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொ ன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேய்க்கப்போகின்ன, உன்னுடையகடாக்ஷமே பாலகமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதென்' என்றாப்போலே ஸா நுராகமாய் வ்யாஜமாய் அதிமதுரமாயிருப்பன சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்தருள இவையி ே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ‖௪‖

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ.— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்) எங்க ளைத்துறந்தித்யாதியாலே ஸம்மதியும்ஸூசிதமென்கிற. எங்ஙனேயென்னில்? கீழொருதலைக்காமமென்று தான் சொன்னவர்த்தத்தை யிப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபேக்ஷிக்கிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி யாவவாதிக்கிறா ளென்று ஸூசிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிக ளநேகங்களிருக்கப் பணிமொழியை விஶேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்ன? வ்வதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடையகடாக்ஷமேயித்யாதியால்) ஸாநு ராகமாய் வ்யாஜமாய் அதிமதுரமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாதகாத்பர்யம் ஸம்ஸூசிதமாய்த்து. நினைதொறுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவையிறேயித்யாதியால்) ‖௪‖

ப.— இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், மொவிநாவிஶேஷகம்பண்ணினது மொமொவஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ? மொஜாதிரக்ஷணார்த்தக்கோ வென்றுகருத்து. உன்- உன்னுடைய, இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம். உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயநிர்தேஶம்; உனக்குரக்ஷ்ய வஸ்துவிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகை யுசிதமோவென்றபிப்ராயம் தொழுத்தனில்- தொழுவென்று மாட்டுத்தொழுவம், தன்என்றது ஸாயிம்கம், ஒருபாஷாவ்யதிதேஶத்திலே நீவளைத்துவைத்த ஜநங்களை யேரக்ஷிக்கலாவது, உன்தோளையே பலம்பநமாகப் பத்திவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்றுகருத்து. பசுக்களையே- மொக்களைத்தானே, அவதாரணம், தங்களையநுஷ்யபாமைப்பைக் காட்டுகைக்காக, உன்னைப் பிரிந்தால் வ்யஸநப்பட வறியாதவற்றையைபோ நீரக்ஷிப்பது, பிரிந்தால் வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலா காதோவென்றுகருத்து. விரும்பி- ஆதரித்து, எங்களையணைத்துக்கொண்டு கிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சுபசு க்களின்மேலேபாய்த்திருப்பது, இங்குள்ளது விஶ்வாஸபரிபாஷணமே யென்றுகருத்து. எம்மை- எங்களை, துறந்து- பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்மதத்தைவிட்டு என்று வடதா த்பர்யம். இட்டு- எறிந்துவிட்டு, த்ருணங்களைப்போகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்போகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை- அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி- மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக் காமத்தால் பரிதவியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களையொழிய வெனக்கார்யாரணமுண்டோ வென்றா ப்போலே சில விநயோக்திகளை யவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச் சொல்லுகிறாள்மேல், பழுத்த- பரி பக்வமான, பரிபக்வமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்- அ ம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம்- இனியசாற்றுவெள்ளம்போலேயிருக்கிற. இனியது- ஸ்வாதுவான து, ஸ்வாது ரஸோபரஸம்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விஶேஷணம். நின்- உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்- சிவந்தபவிழம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப் பணிமொழியோடே யந்வயம். கள்வ- க்ருத்ரிமங்களான, எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவெ ன்றபடி. பணிமொழி- தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி- தாழ்வு, மொழி- உக்தி; ஸவிநயோக்திகளை யென்றபடி. பாவியேன்- அநுபவிக்கும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனான வென்னுடைய, மனமக ந்தோறும், ஹ்ருதயப்ரதேஶங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த- உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, எனக்கு ம்றக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலேயென்றபடி. நினைதொறும்- நினைக் கும்க்ஷணங்களெல்லாவற்றிலும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேவாநின்றது, உக்ஷ்ணமாயாக

மூ—பணிமொழி நினைதொறுமாவிவேமாற்பகனிரை மேய்க்கப்போயகண்ணா* பிணி[மது]பவிழ்மல்லிகைவாடை-
தூவப்பெருமதமாலையும் வந்தின்றாலோ* மணிமிகுமார்பினின் முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமிழ்வித்துன்
வாயமுதந்தந்* தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்* ௫

ஆ—(பணிமொழி) 'பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதென்' என்ன பசுமேய்க்கப்போனாயே யல்லையோ பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம் முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப் பெருமதமாலையும் வந்ததுகிடாய் ஈண்டபகலெல்லா முன்னைப்பிரித்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாந்தீரும்படி என்னையொருக்கால்புல்கி உஜ்ஜீவநமாய் அம்ருதமுமான திருவாய்மொழிகளாலே யென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து என்னுடைய வாதியெல்லாம் போம்படி யுன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளா யென்கிறாள். ௫

✳ஐந்தாம்பாட்டு✳

இ— பசுக்களையே விரும்பி எங்களைவிட்டு 'அவ்வத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாய்' என்று கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்) பகல்நிரையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோவென்று) த்விதீயபாதத்திலர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப் பகலுமெல்லாம்முடிந்ததென்று) மணிமிகுவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்) உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜ்ஜீவநமித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ௫

ப—நின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா! | சா

பகல்- திவாவெல்லாம், நிரை- மொவஜ்ஜியை, நிரையென்று வஜி, இங்கே மொவஜாதிஸமவிவக்ஷிதம், மேய்க்கிய- மேய்க்கைக்காக, போய்- போய்விட்டவனை, கண்ணா- க்ருஷ்ண? பணிமொழி- உன்னுடைய வசநமொழிகளை, நினைதொறும்- நினைக்கிறக்ஷணந்தோறும், ஆவி- என்னுடையப்ராணனானது, வேம்- வேகாநின்றது, த்வஸ்ராநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்- ஹா, பிணியவிழ்- கட்டவிழ்கிற, பிணி- கட்டு, சூம்யவாயுஸஞ்சாரமான ஆகாசமென்றுபோய் விகஸிக்கிறவென்றபடி. மல்லிகை- ஜாதிகளை, ஜாதிகாவாஸனையெல்லாத்தையென்றபடி. வாடை- உதீசீநவாதமானது, தூவ- தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி. இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடே யந்வயம். பெருமதம்- மஹாதேபாக்ஷமான, உத்மஜம்போமாலையும்- ஸந்த்யையும்ராஷிபானவென்றபடி. தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே இப்படிசொல்லுகிறாள், மாலையும்- ஸாயங்காலமென்றும், வந்தின்று- வந்துவிட்டது, ஆலோ- ஹாஹா, மணிமிகு- மணியானது மிகுந்திருக்கிற, ஸ்ரீகௌஸ்துபமெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்- உன்னுடைய வக்ஷஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது- முல்லைமொட்டுக்களாலே, என்வனமுலை- என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று அழகியது, கமிழ்வித்து- வாஸிப்பித்து, கமிழ்விக்கை- வாஸிப்பிக்கை, உன்திருமார்பின் முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைப் வாஸிப்பிக்கவேணுமென்கையாலே ஸ்பர்சமன்றியே ஸம்ஸ்லேஷமும்... உன்வாயமுதம்- உன்னுடைய வாயம்ருதத்தை, உன்னுடைய அதரபானத்தையென்றபடி. தந்து எனக்குத்தந்தருளி, ஜீவநமான வுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையுஜ்ஜீவிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு- அணிகள் மிகுந்திருந்துள்ள, அணி- அலங்காரம், திவ்யாபரணஸோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்பூவைப்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். அடிச்சியோம- உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்- கிங்கரன், ஸ்த்ரீத்வாந்ததொவ அடிச்சியென்னுமாப்போலே அடிச்சியென்றால் ... வமாயிருக்கும், இச்ஸ்வபத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ... தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- எங்களுக்கு உஜ்ஜீவிப்பானான நீ, அணியாய்- அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும், அந்தோ- அய்யோ! இது க்ருபாசமான ... ௫

மூ— அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம்* பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்
பலராதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம்* வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லாமனமுநில்லாவெமக்கதுதன்னாலே*

ஆ—(அடிச்சியோம்) உன்னுடைய வழகியதிருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்ஙனேசொல்லுமளவில் 'ஒருபகல்மாத்திரமேயன்றோ பசுமேய்க்கப்போய் நான்பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்ஙனேபடவேணுமோ' என்று அவன்சொல்ல பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீகலந்து பரிமாறுகைபிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறே யுனக்கு, அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில நாங்கள்தரிக்கமாட்டோம் இக்கண்ணுநீரும்நில்லாது நெஞ்சுதளராநின்றது ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகிற தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ௬

✻ ஆறாம்பாட்டு.✻

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்) அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்குநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கரிவையரும் பலரித்யாதியாலே நாயிகாஸஹவாஸஹோமநிமித்தமாக வ்யஸநப்படுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங்ஙனேயித்யாதியால்) சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்லவென்கிறத்தோடே அந்வயம். அதுநடுவுனக்கரிவையரும்பலர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்) அதுநிற்க வெம்பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுநிற்கவித்யாதியால்) வெடிப்புஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால) வேமெமதித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்) ௬

ப— அடிச்சியோம்- தாஸிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை- தலைமேலே, நீ- ஸர்வேச்வரனான நீ, அணியாய்- அலங்காரமாகவைத்தருளவேணும், உன்தாமரைக்கையை இதி ஶேஷ:. ஆழியங்கண்ணா- ஸமுத்ரம்போலே அழகியகண்களையுடையவனே, ஆழி- ஸமுத்ரம், அம்- அழகியது, க்ஷீரஸமுத்ரம்போலே ஸுதீர்க்கவிஶால ஶீதலபாவந கம்பீர ரமணீயகாந்திகலோலாதிகங்களான திருக்கண்களையுடையவனே யென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன்திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம், அதுநடுவு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தின்நடுவே, உன்கோலப்பாதம்- உன்னுடைய அலங்காரஶாலியான திருவடியை, பிடித்து- அவலம்பித்து, தங்களுக்கு போக்யமாகப்பற்றியென்றபடி. உனக்கு- நிரதிஶயஸௌந்தர்யனான வுனக்கு, அரிவையரும்- அபிமதைகளாயிருப்பார்களும் அரிவையர்- அபிமதைகள், பலர்- அநேகருளர், யத்வா, அரிபர்- அருமையான யௌவநமுடையவர்கள், ஊர்வஶீமென்னலாம்படி ஶ்லாக்யமான யௌவநத்தையுடையவர்களானவென்றபடி. உனக்குப்பலர்- உனக்கநேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க- அதுகிடக்கிடு, நீமற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென்று அதுக்கு ஸம்ஶ்லேஷிப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ருதீயார்த்தே ப்ரதமா, நாங்கள் பெண்பிறவியில் பிறக்கையாலேயென்றபடி. ஆற்றோம்- பொறுக்கமாட்டோம், உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்குஸ்த்ரீத்வம் ஸாதாரணமானால் ஸ்வாமிஷன்வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன? எங்கள்நிலையைப் பார்க்கமாட்டாயோவென்கிறாள்மேல், வடி- கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது, ஆகர்ணாயத தீர்க்கங்களானவென்றபடி. யத்வா- நாடகஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தமாம்படி யத்தீக்ஷ்ணகடாக்ஷ வீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. தடம்- விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னாலிப்படி கொண்டாடுமவையானவென்றபடி. கண்ணிணை- லோசநங்களுடையயுகளத்தில், நீரும்- பாஷ்பஜலமும், உபலக்ஷணம் இதி ஶேஷ:. நில்லா- நில்லாது, மனமும்- எங்களுடையமநஸ்ஸும், ஸ்வாபாவிகஸ்தைர்யரஹிதமாயிருக்கும் இதி ஶேஷ:, நில்லாது- ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அதுதன்னாலே- இப்படிமநஸ்ஸாஞ்சல்யமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு- உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தகமனமானது, எமக்கு- எங்களுக்கு, வெடிப்பு- உபத்ரவம், துஸ்ஸ

மூ— வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்குவேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்கே* ||கூ||
வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ்* தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத்துணை
முலைபயந்தென்தோள்கள்வாட* மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமலவண்ண மென்மலரடிநோவநீபோ*

அ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ ஶூந்யம்முடிகையாலே வளைகளும் மேகலையும் கழன்றுவீழ உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கணித்தவென்கண்கள் அருவிசோர்ந்து துணைமுலைபயந்து என் தோள்கள்வாட அதின்மேலே உன்திருமேனியும் சுகுமாரமான வுன்திருவடிகளும்நோவ நீபோய்

✱ ஏழாம்பாட்டு ✱

இ— வேமெமதுயிரென்றுதொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநந்தரம்நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஶூந்யமித்யாதியால) கழன்றுவீழவென்றதுக்கு தோள்கள்வாடவென்கிறத்தோடே யந்வயம். தூமலரென்கிறவிஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) வாஸுதேவனுன்னைக்கண்டு ஸந்தோஷமாயிருந்தவையான வென்றபடி. அதன்மேலேஎன்கிறதற்கு நோவவென்கிறத்தோடே யந்வயம். மாமணிவண்ணவித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருமேனியுமித்யாதியால்) எவன்கொலாங்கே

ஸா— ஸமென்றபடி. வெடிப்பு என்று உஷ்ணகாலமானதுக்குப்பேர், எமதுயிர்- அஸ்மதீயமான ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமான மெழுகிலக்காட்டில், அழல்- அக்நி, உக்கு- உருகி, வேம்- விரஹாக்நியாலே தஹ்யமாய்விடும். ||கூ||

எமது- அஸ்மதீயமான, உயிர்- ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்- அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு- உருகி வேம்- விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெள்வளை- வெளுத்தவளைகளும், சங்குவளைகளுமென்றபடி. மேகலை- மேகலையும், காஞ்சீதாமமுமென்றபடி. கழன்று- தேஹத்துக்கு க்ருஶமாய்விடுமாகையாலே ஶிதிலங்களாய், வீழ- விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்- நிர்மலபுஷ்பம்போலிருந்ததான, தூ- நிர்மலம், வாஸுதேவனுன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸத்ருஶமாயிருந்ததான வென்றபடி. கண்ணிணை- நயநயுகளத்திலே, முத்தம்- முக்தாஸமமானது, ஸ்தூலமுக்தாஸத்ருஶமான பாஷ்பஜலபிந்துஸந்ததியானதென்றபடி. சோர- சோரும்படியாகவும், வ்யாபிக்கும்படியாகவுமென்றபடி. துணைமுலை- ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிறமுலைகள், பரஸ்பரஸாத்ருஶ்யத்தைக் கண்டு ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியான வென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து- விவர்ணமாய், பயக்கை- விவர்ணமாகை, எனதோள்கள்- என்னுடைய புஜங்களானவை, வாட- வாடும்படியாக வும், இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடே யந்வயம். மாமணிவண்ணா- நீலமணிவர்ணனே, மா என்று நீலம், இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம். இத்தனை ஸுகுமாரமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலே போனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்- உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடே யந்வயம். காட்டிலே போகவேணுமானால்த்தான் உனடியாலேபோகவேணுமோ. 'கரத்ரிஶிக்ஷ்யாதி ஶிகீ காமகண்டகாந்' என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிற வென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண- ஆரக்தவர்ணமான, மென்மலர்- ஸுகுமாரமாயிருக்கிற, மெல லென்று ஸௌகுமார்யம், மெலலென்கிறவிடத்தில ஏகாரஸ்யலோபோ நகாரஷ்ச. லோகத்தில் ஸௌகுமார்யமெல்லாம் வந்து ஸமிஶ்ரமங்களென்று தோற்றும்படி பதிவாஞ்சலஸ்ய ஸௌகுமார்யாவதியாய் எங்களுக்கு ரஸபோகத்துக்கு ஸம்ஸாரமாகப்பிறந்ததொரு போகவிஷயமாயிருக்கிறதான வென்றபடி. அடி- திருவடியானது, நோவ- நோவும்படியாகவும், உன்திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே! என்று கருத்து. "பதிஸௌகுமார்யதர்ஶநாத் ஸந்தேஹாதந்யது: தீப்த விஷ்லேஷவேலா ஸ்மர்யதே தப்யதே நகாபி: கண்டகா: பாதயோர்தவ" என்கிறஶ்லோகமிங்கே யநுஸந்தேயம், நீ- துருதுருக்கையானநீ, போய்- வநத்துக்குப்போனாலதான் நீபோகலாமோ, ப்ராணநாயகனான உனக்கு வசித்திருந்தாலே தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு, போன போனவிடமெங்கும் பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ- ஸர்வவிஷயமான நீ வநத்திலேபோனால் எங்களா

மூ—பாமகிழ்ந்து கந்தலை மேய்க்கின்றுன் மேடைசுரர் கடலைப்பெப்பிலெவன் கொலாக்கே* அசுரர்கடலைப்பெய்ப்பிலெவங்கொலாக்கென்றுழுமென்னுருயிரான்பின் போகேலக* கசிகையும் வேட்கைய முட்கலந் துகலவிநவிழுமென்கை கழிப்பேல்* வசிசெயுன்றமரைக்கணனும் வாயுங்கைகளும் ॥௭॥

ஆ—ஆமகிழ்ந்து கந்தலை மேய்க்கின்று உன் னேடசுராகளதலைப்பெய்ப்பிலெற்றாய் விளைபக்கடவதென்கிறுள் ॥௭॥ (அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைப்பெய்ப்பிலென்விளைகிறதென்று நடுங்காநின்றேன் பிரானே? ஆன்பி ன் போகேல் நீபோனால் அன்பக்கிள்ளவெவைமும் அந்தவிலைமூலமாய் யுன்னைகண்டல்லது யசிக்க

இ—பென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறா (என்னுப்பிளைபவிசுராயாக) இத்தால் கிருஷ்ணனுடைய விரஹத்தால் தன்திருமேனியில்வருகிற தாவங்களைச் சொல்லிபலபறினவளிப்பாட்டிலே பசிலாகாசமான வனுடைய திருமேனிக்குக்காட்டிலே பலசாரகளாலே பெனவருகிறதோவென்று விஷைவிகிறுளென்று வலஹ்கியும்வுதியிவிக.

॥௭॥

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

ஆழுமென்னுருயிரென்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நடுங்காநின்றேன்பிரானேயென்று) கசிகை யுமிசூரிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (நீபோனவிசுராயால) அதில் வேஷமுமளன்கிறதகாலே க சிகையுமவபரம் (அந்த வேஷவேஷவிசூராகி சுஷிதிவிசேஷமும் எனனுமனவாலே) வேழ்க்கையபரவசமும் சொல்லிற்றுயிற்று- நீபோனலென்கிறதாகு நவிபுமென்கிறத்தோட்ட யபயட ஆன்பின்போகேல என்கை கழிப்பேலென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடததிலே யவசார்களாலே என்வருகிற தோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப்போகவேண்டாவென்றுசொல்லுகை யபடவடைமன்றே வென்னில், 'தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரைபீரே' என்று தாய்போகிறவர் தம்மையிங் கேவைத்தன்றே போகக்கடவதென்று கலங்கும் ஸ்ருசியானவிவளுக்கு வெருகையுமதகாலே வ்யவஹி

ம—லாதிபிருக்கப்போமோ வென்றுகருத்து. ஆமகழ்ந்து- பசுக்களைமிகவும் விரும்பி, ஆவென்று பசுக்களுக் குப்போ, எங்களைபவேசுவித்தாப்போலே நீ புந்திருமேனியைமறந்து வருதத்தையேதேன்ன வந்தா கம் வருகிறதோவென்று நாங்கள் அஞ்சாநின்றோமே என்றுகருத்து. உகந்து- பசுக்களைமேய்க்கைபே வாவேவாஷாவ்யாமமாக வகிநடித்து, அவைமேய்க்கின்று- அந்தப்பசுக்களை மேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு- சுதிலாகாசோபதநவான வுன்னோடே, அசுரர்கள- வஜ்ரகடோரசரீரரான வலவார்கள, தலைப்பெய்யில்- தலைபடில், வந்துகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி. ஆங்கே- அவ்விடத்திலே, எதுகளுக் கோருகக்கால் கிட்டவொண்ணுதபடி கதஹடினமான ஆரணவதத்திலே பெனறபடி யவங்கொல்- லலைகளோ, என்னவநயப்ஙிகளுண்டாமோ வென்றபடி. அதுதன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவ ங்கொலென்கிறுள்

॥௭॥

ஆங்கு- அந்தப்பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே. அசுரர்கள்தலைப்பெப்பில்- சுலாவார்கள்வந்து தலைப்ப ட்டார்களாகில், யவங்கொல்லென்று- எவைகளோவென்று, என்னவநயப்ஙிகள் விளையுமோவென்று என் றபடி. என்னுருயிர்- என்னுடையப்ரியமான வாதாவானது ஆர்- பாவம், உனக்குப்ராவணபமான வென்னுதாவாந்து என்றபடி. ஆழும் ஆழாநிற்கிறது, ஆழ்கை- ஆழாநிற்கை, வ்யஸநமாக்ரமியாநிற்கி றதென்றபடி. ஆன்பின்- பசுக்களின்பின்னே, ஆமென்று பசுவுக்குப்போ, போகேல- போகாதேகொள், கசிகையும்- ஸ்நேஹிக்கையும், விதாதுஹேவகாரணமான வுன்பக்கலுள்ள வேஷமுமளன்றபடி. வேட் கையும்- கஷிதிவேசமும். கூடவிருக்கச்செய்தேயும் முதலோதமன்னே யகாமவிகதவேனுமென்கிற வகிதிவேசமுமென்றபடி. உள்கலந்து- சுகேவஹ்யவிசேடாய் எனக்கு வலஹ்ரோவாதிமேனாவாமபக்கோண டென்றபடி. கலவிமூலம் வஸ்யேஹஷமும், நலியும்- என்னைப்ஙீடிக்கும், என்னைக்கழிப்பேல- என்னையை விட்டுப்போகாதேகொள், நான்னேத்தனையை விட்டுப்போகாதிருகக்வேணும் மென்றபடி வசிசெய- வசத் தித்தச்செய்யாநிற்கிற, வசி- வஸ்யவிதே, வாஷிகுரபவிக்ஷுண்யாதசமிபாலே வல்லவசீகரமானவென்ற படி. உன்தாமரைக்கண்ணும்- உன்னுடைய தாமாலவஷ்யங்களான திருக்கண்களையும், வாயும்- அந்த விஷயநிஷ்பாதித்த பாவிஷிக்கும் முறுவலிப்புடைத்தான் திருப்பவளத்தையும், கைகளும்- அந்

மூ—பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து ... நீபுகத்தருவல்லவரோடு பூழிதரர் ...

ஆ—வெண்ணெய் களவுகண்டும் இப்போதுகலைக்கிற கலவிபுர்க்கியும் என்கைக்கழியேவேன்னை? பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் உன்னுடைய வளைப்பட்டுவிடாதொழிய உனக்கடிமைத்தொழில் புண்பேர் பாவர்களும் அவர்களும் நீபுகுந்து என்கண்வட்டத்திலே வரவேண்டும் என்கிறான்.

(உக்க்கும்) உனக்கடிமைசெய்தகளாய் விளங்குகளைகொண்டுள்ளவர்க்கோடு இருந்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தை விடைகெடுமளவில் நாங்கள் அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிறகாட்டிலும் மிகவுமினியராவோம் செய்து

இ—யங்களான விதஹரங்கள் ஸம்ஸ்லேஷங்களைகயாலே இப்போதவன் போனைக நிரூபம் நக்கச்செய்தேயும் உத்தவனும் போகப்புகுகிறானாகவும் தேர்றக்கூடுகையர் எப்படிவ்யக்ஷேபிக்கை யாவனும் அவர் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன்போனைகலித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று, அப்படியல்லாத இன்துவிறாயமுண்டாவது, மற்றென்னையென்னில்? ராத்திபெல்லாம் கூட வெழுந்த நளியிருந்து ஏவலிக்கச்செய்தே ப்ராதஃகாலம்வந்தவாறே அவன்பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பன்மேட்ப்போதும்காலத்திலே விஸ்லேஷிக்கக்காண்கையாலே இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று வடிவாலே யவன்போன்தாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாமென்று வ்யக்ஷேபிக்கைப்பயில் ஆதாம், என்கைக்கழிபேலென்று வயாஜஸாக்ஷத்தைபண்ணிப் போநக்கமாட்டாதிருக்கிறவள் இவளிவாய்ப்பெரிதாகியாலே புனக்கடிமைகளான கோபிகளோடேகூட நீ வருகிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை பலமேதமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று) அவன்பேசாதிருந்தவாறே இவளுக்குப் பசுமேய்க்கைவ்யாஜீகரித்து ஸாதிக்கமோஷ்ஜீநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று உஹித்து நீயேதேனும்மாரு ப்ரகாரத்தாலேயாகிலும் கவலராவமான வநத்திலேபுகாதொழிகைபே யெனக்குமிக்கவும் வீப்தமும், ஆகயால்நீயும் உக வீங்கயகளோடேகூடவாகிலும் என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருள வமையுமென்கிறாளென்று ஸாதிக்கமாற்றாப்பின்னையுமென்றது அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு வேலாவகாசத்தில் கிரியைபோடேயநுபவம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய விதாகியால்) நீயுகக்கும் த்ருதீக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமைசெய்தகளாயிருக்கிபர்கள்) ...

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடர்கெடுமிதாகியால்) நாங்கள் வியக்கவின்புறுதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நங்களெங்களோடேயிதாகியால்) எம்பெண் ...

ஸ—ஓயோலவீக்ஷணத்திலும், மூலவிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வீரிடைபாலே வணங்கினவர்களை வெத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளும், பீதகவாடையும் திருப்பீதாம்பரத்தையும், காட்டி ப்ரகாசிப்பித்தருளி, இதுசுது நீபுகக்குமென்கிறதோடேயநுபவம் உன்னழகுகளைக்காட்டி வசீகரித்து ஸாதரனாவாறே நீபுகந்தருளும்படி யிருக்குமவர்களானவென்று வடகாதயர்மம். ஒழிச்செய் ஒழிவின்றிச் செய்கிற, ஒசினை அவள்ச்செய்பண்டியபடி. ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும், ஸம்ப்ரேஷணத்தாலும், அவனுக்குநிறைவாறபடி. நா வலமிக்ஷரான, இடை ... உகந்ததைப்புடையவர்களான், இவ்வாய்ச்சியர் ... ளான, உனக்கு காலவப்பெண்களாய் மொழிகளாகையாலே தமது ... நீபுக்கும் நீயுகந்தருளுமடியிருக்குமவர்களான உகக்குமென்கிறவிடத்தில் ... எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கடிமைசெய்கனானவென்றபடி. நல்லவுரோடும், ... நாயில்லைக்கவோடேகூடவாகிலும், வமலைம் நீவநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெறுமோமாகில் ... களோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளி நக்கலமையும், அத்தாலேங்கணுக்காரு ... உழிதராய் வரைமூத்தருளவேணும், உழிதருகை ... ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை.

மூ— உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறுநாங்கள்* வியக்கவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப்போகேல்* மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்கஞ்சனேவ* அகப்படிலவரொடுநின்னொடாங்கேயவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோ ॥௯॥

ஆ— சிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாத பெண்மைவேண்டோம், பலவசுரர் கம்ஸப்ரேரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார், அவர்கள்கையிலேயகப்படில் அவர்களோடுன்னோடேயவிடத்தில் பொல்லாங்குகளாவிளையும், ஐயோ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறாள். ॥௯॥

இ— பெண்மையாற்றோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறுசிலரோடேயித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப் பாட்டிலே நீயுகக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன் திருவுள்ளத்திலே கலிதமாயிருந் தவஸரத்தை யவனுக்கு விஶ்லேஷஜநநாஸஹத்வம் காரணமாகியாலே வெளியிடுகிறாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதிஸூ சிதமாயிற்று கஞ்சனேவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) உழிதருவாரென் கிறத்தையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரியாநிற்பரென்று) அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (பொல்லாங்கென்று) ॥௯॥

வ— உனக்குநல்லவரோடும்- நீயுகக்கும்படி நல்லவராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கிற விடத்தில் மகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோபஃ, நீயுகந்தருளும்படி ரக்ஷணீயமாத்ரஸாரிகளான கோபிகளோடேகூடவாகிலுமென்றபடி. ஸஹவாஸம் நீவநத்திலே புகாதொழியப்பெற்றோமாகில் இதரகோபிகளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் பரமோஷாஸஹமென்கைக்காக, உழிதந்து- ஸஞ்சரித்தருளி, உன்திருவுள்ளமிடர்- உன்னுடைய திருவுள்ளத்தில் துக்கமானது, தன்னென்று ஸ்வார்த்திகம், இப்போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறாமையால் உன்திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற துக்கமெல்லாமென்றபடி. கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்று உன்திருவுள்ளத்தில் துக்கமெல்லாந்தீர்ந்து நீவீதனும்போதெல்லாமென்று பாடாஸஹம். இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்தோடே யந்வயம். நாங்கள்- உன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டாதநாங்கள், வியக்க- மிகவும், இங்கு வியப்பு- மிகுதி, எங்களோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்திற்காட்டிலும் அதிகமாகவென்றபடி. இன்பு- ரஸத்தை, இன்பு- ரஸம், ஆநந்தத்தை யென்றபடி. உறுதும்- அடைவுதோம், உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்சொல்லுகிறது, உறுதுமென்று விபக்திவ்யத்யயோ மஃ, உத்தமபுருஷபஹுவசநம், எம்பெண்மை- எங்களுடையஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸபத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வெங்களுடைய ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஆற்றோம்- ஸஹிப்போம், அந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவென்றபடி. நீயுகந்த ஜநங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களெல்லோம் காண்நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்பார் ஜீவிக்கறச்சி (ஶாஸ்த்ரவசநம்) யன்றேவென்றுகருத்து, எம்பெருமான்- எங்களுக்குஸ்வாமியானவனே, உனக்கு நித்யகிங்கரிக ளாயிருக்கிறோம், நீபசுமேய்க்கப்போகா திருக்கவல்லையேயென்றுகருத்து. நீபசுமேய்க்கப்போகேல்- நீபசு மேய்க்கப்போகாதேகொள், பலவசுரர்கள்- அநேகஸஸுரர்கள், கஞ்சனேவ- கம்ஸன்ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி. இதுக்கு உழிதருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையா லெ ங்கேதப்பிப்போனாலு மவன்தண்டிக்குமென்று பயத்தாலே ப்ராணனுக்குத்துணிந்துன்மேல் விழுவரென்றஞ் சாநின்றோமென்றுகருத்து. வேண்டுருவங்கொண்டு- வேண்டினரூபங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு, காம ரூபதாரிகளாய்க்கொண்டென்றபடி. நின்று- ஸித்ரப்ரதீக்ஷராய்க்கொண்டுநின்று, மிகஉழிதருவர்- மிக வும்ஸஞ்சரிப்பார்கள், வநத்திலேஉதிஶேஷஃ, அகப்படில்- அவர்கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர் கள்கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென்னுமாம், ஆங்கே- அந்தவநத்திலே, அவரோடு- ஶகடகோடிஶகடா ஸுரரான வந்தவஸுரர்களோடும், நின்னோடு- நவநீதஸுகுமாரதரமான வுன்னோடுங்கூட, அ வத்தங்கள்- அநர்த்தங்கள், அவத்தம்- அநர்த்தம், பாஷாருமாம், விளையும்- ப்ராதுர்ப்பூதமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் யசோதையைக் குப்பாடிறப்போலே பவநாடிரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறாள்மேல், என்சொல்- என்னுடையசொல்லை, கொள்- க்ரஹித்தருளு, பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நான்சொ ல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. அந்தோ- அய்யோ, எங்கள்ஸௌகுமார்யத்தைய றியாவிட்டால் உன்னுடையஸௌகுமார்யத்தையும் நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னே யநர்த்தங்கள்

ம — அவத்தங்கள்விளையுமென் சொற்கொளந்தோ அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ* தவத்தவர்மறுகநின்றுழி
தருவர்தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும்* உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றூடுறவென்னுடையாவி

ஆ—(அவத்தங்கள்) ப்ரபலர்களானஅஸுரரை கம்ஸனேவ 'உனக்கென்வருகிறதோ' என்று ரிஷிகளுங் கூடக்கலங்குவர்கள் அவன்ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணாதென்று இராமனோடேகூட திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று மிகவுமனஞ்ஞாதமாவேவாநின்றது, 'நாம்போகிலன்றோ ஸப்படவேண்டுவது இதென்னவொ ஹந்தான்' என்று முறைவல்செய்ய திருநாட்டிலும் பசுநிரைமேப்புகத்தி ஆயர்தேவே? ஆனபின்பு போனபே

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

இ— தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதிபால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றஞ்சிநின்றவளைக்குறித்து ஜநகஜைத்துக்கு ஈகங்களாலென்வருகிறதோவென்றஞ்சுவாரைப்போலே யெனக்கஸுரர்களா லென்வருகிறதோவென்ற ஞ்சுகை யபேக்ஷாஸ்யமன்றோவென் றருளிச்செய்யவதற குத்தரஞ்சொல்லுகிறா ளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாகிறது. தனிமையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸந்நிதியிலித்யாதிபால்) அவன் ஸந்நிதியிலென்றது- அந்தராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. அநந்தரமேவ வக்ஷ்யமாணதயா ப்ராஸித்தியுனைகை யாலே அவனென்று ஸ்வரூபத்தாலே நிர்த்தேசித்தது; தீமை- தௌஷ்ட்யத்தனம், ஊடுறவென்னுடையாவியோமா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதிபால்) நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்க வதுசெய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க் கை விபரீதமானபடியைச் சொல்லுவானேனென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக் கிறார் (நாம்போகிலன்றோவித்யாதிபால்) அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலுமித்யாதிபால்) ॥ய॥

ஸ—சொல்லும் வார்த்தையைக் கேளாதபடி யுனக்குகப்பார்க்குண்டாவதே என்றுகருத்து. ॥௯॥

அவத்தங்கள்விளையும்- நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள் ப்ராசுர்யமாயுண்டாய்விடும், என் சொல்கொள்- என்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரித்தருளு, அநர்த்தநிவ்ருத்யுபாயமொன்றில்லை யென்னுடைய வுக்தியை அங்கீகரிக்கிறதொழிய வேண்டுவதென்று கருத்து. அந்தோ- அய்யோ! என்வார்த்தையைக்கேளா தொழிவதே; கஞ்சன்- கம்ஸனானவன், ஏவ- ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலே யென்றபடி. இதுக்கு உழி தருவரென்கிறத்தோடே யந்வயம். வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான, அசுரர்- அஸுரரானவர் கள், தவத்தவர்மறுக- தபஸ்விகள் வ்யதிகுலிக்கும்படி, தவம்- தபஸ், தவத்தையுடையவர்- தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதிகுலிக்கும்படியென்கை. நின்று- வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொ ண்டு, உழிதருவர்- ஸஞ்சரியாநிற்பார்கள், உனக்கு- ப்ராப்தஸஹாயனானவுனக்கு; தனிமையும்- ஏகாகித்வமும், பெரிது- ப்ரசுரம், தனிமையுமென்கிறவிடத்தில உம்மையாலே அஸுரர்கள் ப்ரபல ரிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத் தனிமையுண்டாவதேயென்றபடி. இராமனையும்- ஸ்ரீபலராம னையும், உவத்தலை- அங்கீகரிக்கிறவனல்லை, உவக்குமது- உவத்து, உவக்கை- அங்கீகரிக்கை, உவந் தவுள்ளத்தனாயென்றும், பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்று சொல்லித்திறே! உவக்குமவனல்லாதவன், உவ த்தலன், இச்ஸ்வபத்தாலே அஸிதாவனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும். ஸ்ரீபல ராமன்ஸந்நிதியிலே தௌராத்ம்யாசரணங்களைச் செய்யவொண்ணாதென்று மதியம்பாலே அ வனோடு ஸஹாயனாயிருக்கிறா யில்லையென்றபடி. இராமனையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மையாலே நீயங்க ளைக்கைவிட நினைக்கிறவனன்றிக்கே விதேயனை யுன்முகத்திரானைய முகவாதொழிவதே, இதென்ன வு ன்னுடைய வதிசாஹஸங்களிருக்கும்படியென்று கருத்து. உடனும்திரிகிலையென்று உம்மையத்தை நிழ்வகஷி ப்பது அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையென்றபடி. உம்மையத்தால் வநத்திலே யதிராதியில்லாதொழிந்தா லும் அஸுரப்ரக்ருதிகளான சத்ருக்கள் உபத்ரத்திலேபுகுகைக்கண்டா லிவர்களிருவராகத் திரிகிறாரென் றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் செய்கிறாயில்லையென்று ஸூசிதமா கிறது, என்றென்று- இப்படிபலகாலம் விசாரப்பட்டு, என்னுடையாவி- என்னுடைய ஆத்மாவானது, ஊடுறட உள்ளிலும்ஸம்பவிக்கும்படி, ஊடு- உள்ளு, உறுகை- ஸம்பவிக்கை, ஸர்வாத்மநாநுதாபமாகவென்றபடி.

மூ—வேமால்* திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே* ॥௰॥

செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்* சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்* மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கித்தையல்*

ஆ—பல்லையோ வென்கிறாள். ॥௰॥

(செங்கனிவாய்) செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல் பொருநல்சங்கணி துறைவனாயிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபனசொன்ன வாயிரத்துள் மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த மாலையவனோடும் பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன்திருவடிகளைச்சேர்விக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அவைத்தின்சார்வுஎன்கைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையிதார்த்தியால்) ॥௧௧॥

மூ—வேம்- ஸந்தாபமாகாநின்றது, ஆல்- ஹா, பசுமேய்க்கப்போகையிலே நினைவுங்கூட நமக்கில்லாதிருக்க. வுங்களுக்கு இதென்னவகாரம்வ்யாபாரமென்று அவன் ப்ரவ்ருத்திசெய்தருளினவாறே யத்திருப்பவளத்திலழகிலேயகப்பட்டு ஸம்போதிக்கிறாள், செங்கனிவாய்- ஸாமாந்யவாயாரனை, எங்களாயர்தேவே- எங்கள்கோபாலர்க்கு தெய்வதமே, எங்கள்குலத்தில கோபாலர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணமாயிருக்கிறவனேயென்றபடி, திவத்திலும்- திவதத்திற்காட்டிலும், பரமபதத்திற்காட்டிலுமென்றபடி. பசுநிரைமேய்ப்பு- கோவங்களைமேய்க்கையை, உகத்தி- உகந்தருளுவதி, ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனையேயல்லையோ திருநாட்டிலுள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப் பசுமேய்க்கையிலே ஸாதாரணமியான நீ எங்களையுமுபேக்ஷிப்புதி என்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ- வென்றாகருத்து. ॥௰॥

செங்கனிவாய்- ஸாமாந்யவாயாரனை, எங்கள்- எங்களுடையவனை, தன்திருப்பவளத்தினழகாலே, "வசோபிருத்தமப்ரதீதயா" மென்கிறபடியே எங்களை வசீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி. ஆயர்தேவ- கோபாலர்க்குதெய்வதையானதன்னுடைய ஸௌலப்யகௌரவத்தாலே யெங்கள் நெஞ்சையபஹரித்தாப்போலே, தனக்கு ஸஜாதீயரான கோபாலர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர்களுக்கு ஸர்வஸ்வாமித்வமுடைய ஸ்வாமியானவென்றபடி. திருவடி- ஸ்ரீமானைஸ்வாமியுடைய, அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர், திருவடிமேல்- ஸ்ரீபாதாரவிந்தவிஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொல்லென்கிறதோடே யன்வயம். பொருநல்- தாம்ரபர்ணியினுடைய, இதுக்குத் துறையோடேயன்வயம். சங்கணி- சங்குகளாலேயணியப்பட்ட ஸம்வங்களினாலே சுலங்க்ருதமானவென்றபடி. துறைவன்- துறையையுடையவரான, ஸோமநாதாதிநதாரான மளாரிவிஹாவிர்பாவஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி ஸாக்ஷாத்காரமாய்ப்போருகிற ப்ரஸாதவையத்தை நெஞ்சாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி பரமவிஷமாயதிரவணீய ஸம்வஸதஸோபிதமான தாம்ரபர்ணித்துறையே நிவாஸஸ்தானமாக தமக்கிருப்பிடமாயிருக்கப்பெற்றவரான வென்றபடி. யதா:- "கலௌ வணாஸவிஷ்ணுர் நாராயணபராயணா:। க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ராவிடேஷு ச பூரிஸ:। தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர" என்று மஹர்ஷிகளருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதானவிஷயமான தாம்ரபர்ணீயின் ஸம்பத்தையுடையவராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி, இத்தால் மஹர்ஷிகள்கொண்டாடும்படியான தம்முடைய வைபவத்தைச் சொல்லிற்றாயிற்று. வண்- ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமான, தென்- ஸுந்தரமான, குருகூர்- குருகாநகரியையுடையவரான, திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. வண்- உதாரரான, சடகோபன்சொல்- ஆழ்வாரருளிச்செய்த்தான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவைபும்பத்து என்கிறதோடேயன்வயம். மங்கையர்- பாலிகைகளான, மங்கையென்று பாலிகைக்குப்பேர், ஆய்ச்சியர்- இடைச்சிகள், ஆய்ந்தமாலை- விமர்சித்தஸர்வேச்வரனை, பிரமாணஸம்யமித்த ஸர்வேஸ்வரனையென்றபடி. அவர்கள் பிரமாணஸம்யமித்த ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஆஸ்ரிதஸ்வாமித்தானவென்கை, இது பத்துக்குவிசேஷணம், அவனொடும்பிரிவதற்கு- அந்தக்ருஷ்ணனோடு, விஸ்லேஷிக்கைக்கு, இரங்கி- நெஞ்சுருகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயையாயென்றபடி. தையல- பெணபிள்ளையானவள், * தையலென்றுபெண்பிள்ளைக்குப்பேர், ஸம்ஸ்லேஷதந்தளானவந்த ஸ்வவிஜநங்களும்

மூ—அங்கவன்பசுநிரை மேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே* ௧௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஈடு—குள்ளே ஸ்வஸ்மையாயிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்கு உரைத்தனவென்கிறத்தோடே அந்வயம். கோபிகளெல்லோருமாக ஸ்நேஹாநுஸந்தித்த வசனங்களை ஸமமேபோலே எல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ஸ்வஸ்மையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று ஸங்கதார்த்தமாயிற்று. ஆங்கு- அந்த ஸம்ஸ்லேஷதசையிலே, அவன்பசுநிரைமேய்ப்பு- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய கோஸம்ரக்ஷணவ்யாபாரத்தை, ஒழிப்பான்- நிவர்த்திப்பிப்பதாய், ஒழிப்பானென்றது ஸாத்யாபிப்ராயமன்று, ஸாத்யத்வாசமாய் ப்ரதிஷேதவ்யாபாரத்தாலே ஸம்ஸ்லேஷபர்யவஸாநமான ப்ரதிஷேதவசநம், உரைத்தன- சொன்னவையான, தையல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையான வென்றபடி. இவைபத்துமென்றவிப்பது, இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைத்தினசார்வு- அவைத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தையுடையனவை, சார்வு ஸ்வபாவம், அந்த கோபீஜநங்களுடைய ஸ்வபாவத்துக்கு ஸமானஸ்வபாவத்தை யுடையவையென்றபடி. அவர்களுடைய வாக்குகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப் போகாதொழியவத்தாலே யவர்களுக்கவனோடு ஸம்ஸ்லேஷமுண்டாய்த்தாப்போலே யிப்பதத்தை யப்யஸித்தார்க்கும் பகவதாநுகூல்யஸம்ஸ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநாஷாநகோவிஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(வேய்மருதோளிணை)

ஸம்போஜாக்ஷஸ்ஸகீக்ருத்யபதிகாஞ்ஜநதயாவாதந்ஸ்நிக்தகாத்ர:
கோவிந்தஸ்ஸாரஸ்ப்ரியோதாரவசநபரதயாசக்ராஜாயுதாக்ய: ।
ஸ்ரீநீலாஸ்ஸாருபஸ்ஸ்வஹிதஸாஹசதயாகோபநிர்வாஹகஸ்ஸ
ஸ்வாநந்தஸம்ஸ்காரஸ்வாஸஹதிதஸ்ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந: ॥ ௯௩ ॥

(ஸம்போஜாக்ஷஸ்ஸகீக்ருத்) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்திபரலேர்- ஸாரஸ்யஸ்வரூபநயநனானவனாலும், (படுகாஞ்ஜநதயா) தகவில்லைதகவில்லைபேசீர்கண்ணா- படுஸம்பத்திலே க்ருஷ்ணனுப்வந்தவதரிக்கையாலும், (ஸ்நிக்தகாத்ர:) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன்- மையைபோலேகறுத்து ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும், (கோவிந்தநாமா) நினைகில்லேகோவிந்தா- ஸ்ரீகோவிந்தனாகையாலும், (ப்ரியோதாரவசநபர) பணிமொழிநினைதொறும்- வாக்வைபவம்ஸீ ப்ரபஞ்சம்" என்கிறபடியே ப்ரியங்களான வசநங்களைச் சொல்லுகிறவனாகையாலும், (சக்ராஜாயுதாக்ய) ஆழியங்கண்ணா, திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஸ்ரீநீலாஸ்ஸாருபஸ்ஸ) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்னம்போலே ப்ரஜ்வலமானநிறத்தை யுடையவனாகையாலும் (ஸ்வஹிதஸாஹசதயா) வசிசெய்புன்தாமரைக்கண்ணும் வாயுமித்யாதி- ஸர்வதேஷயத்தை வசீகரியாநிற்கிற திருக்கண்மலர் ஈத்ருஸிதஸ்வரூபாதிகளாலே ஸநாதனனாயிருக்கையாலும், (கோபநிர்வாஹகஸ்ஸ) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல்- திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திச் செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே- கோகாலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ரக்ஷகனாயிருந்து அவர்கள் காரியமெல்லாஞ்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும், வண்டுவரைப்பெருமாள் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நத்தாலே ஸ்வாநந்தஸம்ஸ்கிதக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ௰௩

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சார்வே) இப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸ்துதமான பக்தியோகஸௌலப்ய

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—தமக்குள்ளவிருந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத் தம்மை யெம்பெருமான்விடிலோவென்றுண்டான அதிசங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஷண்ணராய் அநந்தரத்திலே சார்வேதவநெறிக்கு த்யாதியாலே தபோரூபத்துக்கு அவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்று சொல்லத்தொடங்குகை ஸங்கதமன்றேயென்ன? வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடியவரில் ப்ரஸ்துதமான பக்தியோகஸௌலப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற இவ்வநுவ்ருத்தியாலே பத்துடையடிவர்க்கு மெளிதுக்குக் கீழ்ப்ராஸங்கிகமென்று தோற்றுகையால் இப்படியென்றது- அஞ்சிறையமடநாரைத்தொடங்கி வேய்மருதோளிணையளவாகக் கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலேயென்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது- பத்துடையடியவரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்தவாறே யிப்படி ஸுலபனானவனோடு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷைபிறந்து அதுகைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையிலே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கி யவனெழுந்தருளினவாறே யவனுடைய ப்ரகர்ஷத்தைக்கண்டு வளவேழுலகிலே ஸாநுதாபாநுஸந்தாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக வவன் தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌசீல்யகுணாநுபவஜநித நிரவதிகஹர்ஷத்தியாலே பரிவதில்லீசனிலே யவனுடைய ஸ்வாராத்யத்தை யுபதேசிக்கையுமா யிப்படிகளிலே உத்தரோத்தரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகல்யாணகுணாநுபவ ப்ரதிபாதநத்தையென்றபடி. பத்துடையடியவரில ப்ரஸ்துதமானென்றது- நாளுநின்றடுநம்பழமை யென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைவில்லையென்கிறவாக்யத்திலே ஸாபேக்ஷ ஸாவகாசமான என்றபடி. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்திலுபக்ராந்தமான ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்னக்கூடாதிறே, அது பக்தியோகஸௌலப்ய மன்றிறே! காணவேணுமென்றபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸுலபனானவனென்றிறே, பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப் பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளித்து இத்தால் 'பக்த்யாத்வநந்யயா சக்ய'னென்று சொல்லப்பட்டதாய் பக்தியோகலப்யமான வவதாரஸௌலப்யம் பத்துடையடியவர்க்கு ப்ரதிபாத்யமென்றும் பக்தியோகத்தாலே நிச்சேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஸ்வப்ராப்யம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று மிவ்விரண்டுதிருவாய்மொழிகளுக்கு முண்டுசொல்லிற்றாயிற்று. நிகமிக்கிறாரென்றது- ஓர்குறைவில்லையென்று ஸாபேக்ஷ ஸாவகாசித்தவத்தை யவஸரஸங்கதியாக விசேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்கிறாரென்றபடி. இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாக வவன் நம்மைவிடிலோவென்கிறவதிசங்கையாலே யநுதாபசோகத்தோடே வேய்மருதோளிணையிலே விஷண்ணராகின்ற தம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளு மும்மைப்பிரியேனென்று ஸமாச்வஸிப்பித்தருளுகைத்தாலே யாச்வஸ்தராயினியொரு உபேக்ஷமுமில்லாமையாலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய்நின்று வாழ்வாரிவ்வளவாக ப்ராஸங்கிகங்களாய்ப்போந்த ஹர்ஷசோகவ்யாமோஹங்களெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடியவரில் ஸாபேக்ஷ ஸாவகாசமாயிருந்த பக்தியோகஸௌலப்யத்தை விசேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக வவஸரம் ப்ராப்தமானவாறே யத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறாரென்று ஸங்கதார்த்தம். உயர்வறவென்கிற முதலத்திருவாய்மொழியிலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷாநுபவஜநித நிரவதிகஹர்ஷத்தியானது ஸம்ஸாரிகளோராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஸம்ஸாரிகணங்களைச்சொல்லியும் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைப்பிறக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஸம்ஸாரிகளோராகக்கிறாலு மவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஸம்ஸாரிக ஸமபேக்ஷவேயமான பக்தியோகத்தையும் ஸாவம்ஸ்ய பக்திலப்யமாகப் பத்துடையடியவரிலே யவனுடைய ஸௌலப்யத்தையு முபதேசித்துப்போந்த விவர்க்கு அந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையாலே அப்போதேயநுசிதமா யஞ்சிறையமடநாரைதொடங்கி யிவ்வளவாக நாநாவிதஸாவிசே

மூ—சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்* கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்* நீர்வானமண்ணெரி
காலாய்நின்றநேமியான்* பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே* ॥௧॥
பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்* கருமையனே யாகத்தணையாதார்க்கென்றும்* திருமெய்

ஆ—ஸகலத்தை நிகமிக்கிறார், ஸௌலப்யத்தினாலும், ஸௌந்தர்யத்தினாலும் ஐஶ்வர்யாதிகளாலும் வாத்ஸல்யகு
ணத்தைப்பிரிந்துவைத்து ஶ்ருதிஸாரஸங்க்ரஹமாக ஸஜாதீயனாயவதீர்ணனான வெம்பெருமானுடைய
திருவடிகள் பக்தியோகத்தாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ॥௧॥
(பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமீஶ்வரனைப் ஆஶ்ரிதற்குக்ஷமனைப் பெரியபிராட்டியாரோடு

இ—ஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவ்வவேக்ஷாம்ஶமுமில்லாமையால் அவரந்த பக்தியோ
கத்தைஸ்வீகரிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும் தாமிப்போது ஆஸ்ரிதரிந்நெனாயரராய் ஸஹ்ருதயரானவா
றே 'ஸர்வதோபாவநஶேஷவைஷ்ணவம்ஶ' மென்கிறகணக்கிலே தாம்பெற்ற வைராக்ஷ்யத்தை யெல்
லாரும் பெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்ருத்திராஜஸுவுண்டாயத்தாலே பண்டுநாமிச்செவத
ார்க்கு வைராக்ஷ்யஸாதநமாக பத்துடையடியவரிலே யாவிஷ்கரித்துவைத்த பக்தியோகத்தை வி
ஶேஷித்துச்சொல்லி யதினுடைய ப்ரகாரங்களையு மிவர்களுக்குநன்றாக வுபதேஶித்துத் தலைக்கட்டிக்கொ
டுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்றுகருத்து. *

முதற்பாட்டு.

த்விதீயவாக்யத்துக்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று) த்ருதீயவாக்யத்துக்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்தினாலுமென்று) சதுர்த்தவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதியால்) தாமோதரன்தாள்களென்று உபாயஸ்வரூபநிர்த்தேஶத்தை யருளிச்செய்
ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிஸாரஸங்க்ரஹமித்யாதியால்) சார்வேதவநெறிக்கு என்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தியாதியால்) ॥௧॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதற்குஎன்று) இப்பாட்டுக்கு

ஈடு— கார்மேகவண்ணன்- காளமேகவண்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றதை
ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி. கமலநயனத்தன்- கமலநயநனை, வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்த்தாதிவ்யஞ்ஜ
கங்களாய்க்கொண்டு ஆகர்ஷணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனையென்றபடி. நீர்வானமண்ணெரிகா
லாய்நின்ற- ஸமஸ்தகார்யஶரீரதயா ஸ்வரூபேண நின்றவனை, தத்ஸமஸ்தஶரீரகதயா வ்யாபித்துநின்ற
வனையென்றபடி, யாவையும் யாவரும் தானாய் அமைவுடைநாரணனென்றதைஸ்மரிப்பிக்கிறபடி. நேமியான்—
சக்ரத்தையுடையவனை, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபகரணமான திருவாழியையுடைய
வனையென்றபடி. பேர்வானவர்கள்- பெரியவானவர்கள், ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே
ஸர்வப்ரகாரஶேஷபூதரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்- ப்ரீதி
ப்ரகர்ஷத்தாலே யக்ரமமாகப்பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை, தாமோதரன்தாள்கள்- தாமோ
தரனுடையதிருவடிகள், எற்றுமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிமே என்கிறதை ஸ்மரிப்பித்தருளுகிற
படி. தவநெறிக்கு- தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்கானற
படி. சார்வே- ப்ராப்யமே, ஸாதநமேயென்றபடி. அவதாரணத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக, ॥௧॥
வானத்து- வ்யோமத்தில், ஊர்த்வலோகத்திலென்றபடி. இமையோர்க்கும்- தேவர்களுக்கும், ப்ரஹ்மரு
த்ராதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத் தங்களுடைய ப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி ஊர்த்வலோகவா
ஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி. அமைவுடைமுதல்கெடவொடிவிடையித்யாதியை ஸ்ம
ரிப்பிக்கிறபடி பெருமையனே- பெரியவனை, நிரதிஶயஸர்வப்ரகாரரக்ஷகத்வோபேதனனையெ
ன்றபடி. ஏகாரமிவ்வவதாரணத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக ஆகத்து- ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, அணையா
தார்க்கு- அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, த்யேயவஸ்துவாய்க்கொண்டு நெஞ்சிலே யநுஸந்தியாதார்க்கென்ற
படி. காண்டற்கு- காண்கைக்கு, அருமையனே- ஸுலபனல்லாதவனை, பிறர்களுக்கரியவித்தகன் என்றத்
தை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி. ஏகாரம் உக்தார்த்தத்ருடீகரணார்த்தம், திரு- பெரியபிராட்டியானவள்,

மூ—யுறைகின்ற செங்கண் மாலும்* இருமை வினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே* ‖௨‖
ஆள்கின்றாழியானால் ஆரால் குறைவுடையம்* மீள்கின்றதில்லை பிறவித்துயர் கடிந்தோம்* வாள்கெண்டையொண்-

ஆ—நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நானும் இருமைவினை கடிந்திங்கென்னை யாள்கின்றானென்று கொண்டு, தம்முடைய ஹர்ஷத்தைக் கொண்டு பேசுகிறார். ‖௨‖

(ஆள்கின்றாழியான்) ஆள்கின்றாழியான் ஆரால் குறைவுடையம் இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கட வதன்று எங்ஙனேயென்னில்? இந்த ஸம்ஸாரது:க்கத்தைக் கடிந்தோம் வாள்கொண்டையொண்கண் மடப்பி ன்னை தன் கேள்வனுடைய திருவடிகளைக் கண்டுகொண்டு என் தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ‖௩‖

இ—ஸங்கதி காட்டுகிறார் (தம்முடைய வி த்ருஷ்டியால) கீழ்ப்பாட்டிலே ஸக்தியோகத்தாலே யவன் ஸர்வஜ்ஞனெ ன்றருளிச்செய்தவர் ஸக்தியோகாரணவமான த்ரோவாயமில்லாத வெனக்குங்கூட வவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்க ஸக்தியோகமுடையார்க்கு, ஸர்வஜ்ஞனுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று கைங்கர்யத்தாலேயத்தை ஸூசிக்கைக்காக தம்முடைய ஹர்ஷத்தைப் பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ‖௨‖

✻மூன்றாம்பாட்டு✻

மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியி த்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினை கடிந்தென்று ஸம்ஸார நிவ்ருத்திரூபவஸ்துஹத்தை யருளிச்செய்தவர் இப்பாட்டிலே வந்து வேட்கையை கைங்கர்யஸ்ரீ காரணமாகவே ஸ்துஹவிஶேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது. ஆள்கின்றாழியானென்று தமக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் ஸித்தபடி சொல்லியிருக்க இவ்வுத்தரார்த்தத்திலே தலைமேல் புனைந்தேனென்றொரு கைங்கர்யவிஶேஷத்தைத் தனித்துச் சொல்லுவானே னென்ன? ஸமதிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நிரூ பித்தபடி யெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இசைங்கைக்குத்தாராச்சொல்லுகைக்காக என் தலைமேல் புனைந்தே னென்று விசேஷித்துச் சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ‖௩‖

மூ—மெய், தன் திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு, என்றும். ஸர்வகாலமும், உறைகின்ற வஸியாநிற்கிற, அகலகில்லேனிறையுமென்று கொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணும்படி யவளுக்குங்கூட நிரதிஶய போக்ய ரூபனாயிருக்கிறவனான வென்றபடி. மலர்மகள் விரும்பு, நமரும் பெறலென்னத்தை யருளிச்செய்தபடி. செ ங்கண்- ஸகதியோடு நிரந்தரஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸூர்யனக்ஷத்ரங்களைப்போலே ஶோபாஹிதங்களான தி ருக்கண்களையுடையவனை, மால்- பெரியவன்; 'ஸர்வேஶ்வரம் ஸர்வதேஜஸம் யஸ்யாஜநகாத்மஜா' என்கிற படியே ஸகதீவதிஸநிஷ்ட்யனமான ஶோபாஸக்தியையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி. இருமை- புண்யபாபரூபமான இவ்விருவகைகளான, வினை- கர்மங்களை; கடிந்து- நிரஸித்து, இங்கு- இந்த லோகத்தில், நானும்- ஜீவிநமும், என்னை- ஸக்தியோகாரணவமான த்ரோவாயரூபநனாயிருக்கிறவென்னை, ஆ ள்கின்றான்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், பரமபதமான தேஶத்திலே போனாலல்லது கிடையாதவை யான நிரந்தரகைங்கர்யங்களை யிந்த ப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறானென்று, வாக்யார்த்தம், இப்படியானபின்பு, ஸக்தியோகமுடையார்க்கவன் ஸர்வஜ்ஞனென்னுமிடம் சொல்லவே ணுமோவென்று கருத்து. ‖௨‖

ஆழியான்- ஸர்வாயுதனவன், ஆள்கின்றான்- நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், "கைகழலா நேமியான் நம்மேல் வினைகடிவான்"னென்கிறபடியே கையுமதிருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி. ஆரால்குறைவுடையம்- ஆ ராலே குறைவுடையோம், குறைவு- கலவைக்கு, ஸர்வேஶ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொரு வராலும் நமக்கலவைக்கு யில்லையென்றபடி. மீள்கின்றதில்லை- இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாமமீளுவதில்லை, இனி நாம் ஸம்ஸாரிகளாகப் புகுகிறதில்லையென்றபடி. பிறவித்துயர்- ஜந்ம து:க்கத்தை, இது உபலக்ஷணம் ஜந்மஜராமரணாதி து:க்கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. கடிந்தோம்- நிரஸித்தோம், வாள்கெண்டை யொண்கண்- வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒள்ளியவையான கண்களையுடையவளான, வாள்- ஸஸ்த்ரம், கெண்டை- மத்ஸ்யம், கூர்மையாலும் தைவர்ணத்தாலும் ஸஸ்த்ரங்கள்போலவும் சாஞ்சல்யாதிஶயத்தாலும்

மூ— கண்மடப்பின்னைதன் கேள்வன்* தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே* ॥௩॥
தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்களாவின்* இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க* மலைமேற்றானின்றென்
மனத்துளிருந்தானை* நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே* ॥௪॥

ஆ—(தலைமேல) இனியிவனையென்தலையிலநின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ।௪।
(நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவோஎன்றிறத்திலவன் செய்பதினைத்திருக்கிறான்,

---

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— இப்பாட்டுகளெல்லாம் ஹ்ருதயத்தையாகாசமாக்கிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இனியிவனை
யித்யாதியால்) ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவோவித்யாதியால்) தமக்க
வனத்ருஷ்டமானாரென்று சொல்லுகிறவிதுக்கு. மெச்சப்படாநித்யாதியாலே யவனுடைய வநாஸ்ரித

ஐ—வடிவுவிசாலங்களாலும் உத்பலங்கள்போலவும் உஜ்ஜ்வலரிகளான திருக்கண்களையுடையவளான வென்
றபடி. மடப்பின்னைதன்- ஸௌஸீல்யத்தையுடையவளானநப்பின்னை பிராட்டியுடைய, மடப்பம்- ஸௌ
ஶீல்யம், தன்னென்று ஸ்வாமித்வம், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஶ்லேஷவிரோதிகாரிகளான வ்ருஷபங்
களைப் பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிரோதிகாரிகளைத்தா னிழந்துபோக
ஹ்ருஷ்டமிக்குமாகையால் எனக்குஸ்வாநாவ்ருத்தியை யுண்டாக்கவல்லனே வென்றுகருத்து. கேள்வன்-
உனுடைய, தாள்- திருவடிகளை, கண்டுகொண்டு- ஜந்மஸ்வானவன் உஜ்ஜீவியைப்பெற்றுப்போலே
ஸாக்ஷாத்காரமாகக்காணப்பெற்று என்தலைமேல்- ஸ்வமூர்த்தம், புனைந்தேன்- யாசிக்கப்பெற்றேன், புனைகை- தொ
டுக்கை, இங்கு யாசிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஸதிஶயங்களான வ்ருஷங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே
யாசிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யாஜபதிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ஹ்ருதயமித்தது. நின்செம்மாபாதபற்பு
த்தலைசேர்த்து என்றும், பாதபங்கயமேதலைக்கணியாயென்றும், நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட வாவாஷ்ட
ஸம்பத்தையடையப்பெற்று வாசிவஸ்தையொராய ஞானனென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ஸாக்ஷா
த்காரமாகக்கண்டு ஶிரஸ்ஸிலேயாசிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே வாஸநாவ்ருத்தியிலலையென்னுமிடம்
ஸாத்யமன்றோவென்றுகருத்து. ॥௩॥

சரணங்கள்- அவனுடையசரணங்களை; தல்மேல்- என்ஶிரஸ்ஸின்மேலே, புனைந்தேன்- வ்ருஷங்களை
த்தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே யாசித்துக்கொண்டேன், நிரதிஶயபோக்யமாக யாசிக்கப்பெற்றே
னென்றபடி. கீழ்ச்சொன்னத்தை யநுவதித்தபடி. இதுக்கினிச் ஸம்ஶயமில்லையென்று சொல்லவருகைக்கா
க விவக்ஷிதம், இலோகராதிஶயமும் ஸகிதம். இப்பேறிவர்பெருகைக்கு அவன்க்ருஷிபண்ணினபடி
சொல்லுகிறதுமேல், ஆலினிலைமேல்- வடவதளத்தின்மேலே, துயின்றான்- கணவளர்ந்தவனுன; ப்ரளயத்தி
லே ஸமஸ்தவிஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸமஸ்தஜீவஜாதங்களை காரணஸ்வரூபமாய் ...
உதரமாய்க்கொண்டு தபஸ்ஸமாகக் "கோரமாதவஞ்செய்தனன் கொல்"லென்கிறபடியே ஸங்கல்பம்பண்ணு
கிறவன்போலே உபாசனைஸ்வரூபமாய் ஒருவடவதளத்திலே நெடுங்காலங்கிடந்தவனுன வென்றபடி. இ
மையோர்- ஸம்ஸாரிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. வணங்க- வணங்குமபடி, இந்தஜீவஜாதங்களுக்கா
கத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிவ்யாபாரங்களைக்கண்டு விஸ்மயமாய்க்கொண்டு ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரணி
பதநவ்யாபாரம்படியென்கை மலைமேல்- திருமலையின்மேலே, தானின்று- தானுநின்று,- ஸமாஶ்ரயணம்
பண்ணியறியாதிருக்கத்தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்தஸ்தானவிஶேஷத்திலேபண்ணின தபஸ்ஸுமுடிந்த
வாறே நம்மைப்பெறுகைக்காக வடவேங்கடத்தில நிற்கையாகிற உபாஸனஸ்வரூபத்தைப் பண்ணியென்றபடி.
என்மனத்துள்ளிருந்தானை- இப்படிதான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஸபலமாக வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே
ஸாவதாநதியோடுமாகவிருந்தவனை, நிலைபேர்க்கலாகாமை- என்தலையில்நின்றும் அகற்றவொண்ணாமை
நிச்சித்து- நிஶ்சயித்து, இருந்தேன்- அத்தாலேக்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ॥௪॥

மூ—நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை* கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்* மெச்சப்படான்பிறர்க்கும் மெய்போலும்பொய்வல்லன்* நச்சப்படுநமக்கு நாகத்தணையானே* ||௫||

நாகத்தணையானை நாடோறு ஞானத்தால்* ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை* மாகத்திளமதியஞ்

ஆ—இப்படி பெரியனாவனென்னில்? ஆஸ்திகருக்குக்காணவரியன் நமக்கெளியன்காணென்கிறார் ||௫||

(நாகத்தணையானை) ஆஸ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக் கருள்செய்யுமாப்போலே

இ—உத்கர்ஷத்தைச்சொல்லுகை ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன வ்யதிரேகிக்கிறார் (இப்படியிதுசொல்ல) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் ஸ்வரூபாதிகளானவை ஸாதாரணமாகச்சொல்லுகிறதில்லையோவென்றபடி. த்ருஷ்டாந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகருக்கித்யாதியால) நச்சப்படுமநமக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால) ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

மாகத்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்) நாகத்தணையானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்) ஶேஷம்

ப—என்னெஞ்சங்கழியாமை- அவனை நெஞ்சுவிட்டுப்போகாமையை, நிச்சித்திருந்தேன்- நிஶ்சயித்திருந்தேன், தவஸ்ஸு பண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் வைகுண்டத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம்வருந்தி என்னெஞ்சிலே யிருக்கப்பெற்றானாகையாலே இனியொருக்காலும் விடப்போகானென்று நிஶ்சயித்து ஸாஸ்திரவித்தனானேனென்றபடி. கைச்சக்கரத்தண்ணல்- கையிலே சக்ரத்தையுடையவனான ஸ்வாமி, கைகழலாநேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருகாலும் கைவிடாதாப்போலே யாஸ்ரிதரையொருகாலும் கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி. பெரிது- பெரியதான, கள்வம்- கபடநாடகாவாரத்தை, உடையன்- உடையவன், என்னெஞ்சைக் கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றிக்கே என்னெஞ்சிலே தானிருக்கச்செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத பஹுவிதரக்ஷண ஸாமர்த்யத்தையுடையவனென்று பாவம். பிறர்க்கு- ஆஸ்திகருக்கு, மெச்சப்படான்- கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களையறிந்து கொண்டாடும்படியிரானென்றபடி. அவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கானென்கை. மெய்போலும்- மெய்போலேயிருக்கிற, பொய்வல்லன்- பொய்களைச்செய்யவல்லன், அநாஸ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிருந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவன், நாகத்தினுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்தையுடையனென்றபடி, ஶேஷனுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்கை. திருவனந்தாழ்வானோடேபோலே யாஸ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரவதிகஸம்ஶ்லேஷரஸிகனானவனென்று தாத்பர்யம். நமக்கு- ஆஸ்ரிதரான நமக்கு, நச்சப்படும்- ஆசைப்படும், நச்சுகை- ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸுலபஸ்வபாவனாயிருக்குமென்றபடி. ||௫||

மாகத்து- ஆகாஶத்திலே, மா- ஆகாசம், கம்- வம், ஆகாஶமென்றபடி. இளமதியம்- பாலசந்த்ரனானவன், மதிஸ்வத்தின்மேலே கந்த்ரயக ஸாமாந்யாகாரம், நவாம்ஶகநிகேதம் ஸைத்யாதிஸ்வபாவஸ்வபாவம், சேரும்- சேர்ந்திருக்கிற, சடையானை- ஜடையையுடையவனான ருத்ரனை, விஸ்தாரமான ஆகாஶத்திலேயிருக்கையாலே ஸஞ்சாரிகளான நக்ஷத்ராதிகளோடு ஸஹசாரிகளான தேவதைகளோடு வாசியற எல்லாரும் ஸேவிக்கும்படியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக்கொருவனுக்குமே ஸேவ்யனாம்படி தன்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயஸேவைதத்திலே சந்த்ராஸக்தனும் தாவஸ்வேஷமான ஜடையையணிக்கையாலே கர்மவஸ்யனும் வ்யக்தமாயிருக்கிற ருத்ரனையென்று பாவம். பாகத்து- பார்ஶ்வத்திலே, தன்திருமேனியிலேயொரு பார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. வைத்தான்தன்- அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனான, தன்னென்றது ஸ்வாமித்வம், ஆஸ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனானவனென்று கருத்து. நாகத்தணையான்- நாகத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனான, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸம்ஶ்லேஷத்தைப் படுக்கையாகவுடையவனானவென்றபடி. ஞானத்தால்- ஸக்ரஹவாஸநாஜ்ஞாநத்தாலே, ஆகத்து- தங்கள் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்- உள்ளு, அணைப்பார்க்கு- ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு, ப்ரீதியாலே ஆஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே

மூ—சே நஞ்சடையானைப்* பாகத்து வைத்தான்றன் பாதம்பணிந்தேனே* ॥௬॥
பணிநெஞ்சே நாளும் பரமபரம்பரனைப்* பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்* மணிநின்றசோதி
மதுசூதனென்னம்மான்* அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே* ॥௭॥

ஆ—அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றன்பாதம் பணியப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥

(பணி) ஆஶ்ரிதஸுலபனைப் தத்விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனைப் தத்நாஶநவ்யாபாரவைதகனுப் ஸர்வேஶ்வரனுமிருந்த வெம்பெருமானை நெஞ்சேவணங்கு, வணங்கில் பின்னைபெருநாளுமொரு துக்கமும் வாராது துக்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளுமென்கிறார். ॥௭॥

இ—ஸ்வாபதேஶம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஸமஸ்தாஶ்ரயணத்தைத் தமக்கவாந்த ஸர்வவிஷயமாகவநுஸந்தித்தவ ரிப்பாட்டிலே யத்தையே ப்ரயோஜநமாக வநுஸந்திக்கிறாராகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

மணிநின்றசோதியென்கிறவிடத்தில் உண்டுக்ருஷ்டாஶதத்தாலே யுதிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) மதுசூதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதீத்யாதியால்) அடலாழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்நாஶநேத்யாதியால்) பரமபரம்பரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பணிஎன்கிறத்தையுரைக்கிறார் (வணங்குஎன்று) பிணியொன்றுஞ்சாராஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கிலித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டு ஆஶ்ரயஸௌகர்யமென்றுகருத்து. ॥௭॥

ப—நிரஹங்காரராய் நம்பன்னி யநுஸந்திப்பார்க்கென்றபடி. நாடோறும்- நாளதோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி. அருள்செய்யும்- நிரவதிகஸௌஹார்த்தனாயிருந் தவர்களிக்குமவனை, திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் அத்யாஸக்தனாயிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலு மத்யாஸக்திபண்ணும் ஸ்வபாவனனென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். அம்மான்- ஸ்வாமியினுடைய. அனையானை அம்மானை என்கிறவிடத்தில ஐகாரங்கள் விபக்திப்ரதிரூபங்களான ஶப்தங்கள், இது உரையிற்சொன்னநிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஶேஷ்யவிஶேஷணங்களாதலாகக்கடவன. பாதம்- திருவடிகளை, பணிந்தேன்- ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ॥௬॥

நெஞ்சே- என்னுடையநெஞ்சே. பரமபரம்பரனை- பரரெல்லார்க்கும் பரராயிருப்பார்க்குப் பரனானவனை, இந்த்ராதிஸர்வேஶ்வரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரதரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரஸமதிகனானவனையென்றபடி. நாளும்- ப்ரதிதிநமும், பணி- ப்ரணாமம்பண்ணும், ப்ரீதியாலே நிரந்தரமாகஸேவித் தநுபவியென்றபடி. பிணி- வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கங்களுமென்றபடி. ஒன்றும்- ஏகதேஶத்தும், சாரா- நம்மைபாதியா, மணிநின்றசோதி- நீலரத்நத்திலே ஸ்திரமாயிருந்த ஜ்யோதிஸ்ஸைப் போலிருக்கிற ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, ஜேவாதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணி போலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படியாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது, மதுசூதன்- மதுவாஸுரநிஷூதனனை, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனனையென்றபடி. அணிநின்ற- அணியாநின்றதான, அணி- ஆபரணம், வலத்திருக்கைக்காபரணமாக நின்றதானவென்றபடி. செம்பொன்- சிவந்தபொன் போலிருக்கிற, கையுந்திருவாழியுமான அழகையநுபவிக்கவல்லார்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி. அடலாழி யான்- பராக்ரமஶாலியான திருவாழியையுடையவனை, அடல- பராக்ரமம், ஶாத்ரவாதிஸர்வஸம்ஹாரஸமர்த்தம், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸாதநமான திருவாழியையுடையவனை யென்றபடி. ஆஶ்ரிதருடைய ஸௌஹ்ருதத்துக்குத் தானேயாய் தத்விரோதிநிரஸநத்துக்குந் தானேயான திருவாழியையுடையவனையென்று ஸ்பஷ்டதாத்பர்யம். என்னம்மான்- என்னுடையஸ்வாமியானவன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. கெடுத்து- நஶிப்பித்து, ஆளும்- நம்மையடிமைகொண்டருளுவன். நமக்குமயிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங் கொண்டருளுவானென்றபடி. ॥௭॥

மூ—ஆழியானாழியமரர்க்குமப்பாலான்* ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்த்தான* பாழியந்தோளால்வரை யெடுத்தான்பாதங்கள்* வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய்* ॥அ॥

கண்டேன்கமலமலற்பாதங்காண்டலுமே* விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாந்* தொண்டேசெய்

ஆ—(ஆழியான்) அபர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஸஜாதீயமான ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையுடையனாய் நித்யஸித்தனாய் காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமாக தத்ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய் தத்ஸமானசேஷ்டிதனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலேவரையையெடுத்து ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். ॥அ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ—ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்) ஊழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸித்தனாயென்று) ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வேத்யாதியால்), நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யேத்யாதியால்) நிரைமேய்த்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸமானேத்யாதியால்) பாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதியால்) மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனைவலியென் றநுசாஸநமருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே மறவாதித்யாதியாலே வ்யதிரேகத்தை ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாம். ॥அ॥

மூ—ஆழியான்- திருவாழியையுடையவனாய், திருவாழியாழ்வான்முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. ஆழி- கம்பீரமான், ஆழி- கம்பீரம், அதிகம்பீரஸ்வபாவனானவனென்றபடி. அமரர்க்கும்- நித்யஸூரிகளுக்கும், அப்பாலான்- அப்பால்பட்டவனாய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலே யதேஷ்ட விலஜாதீயமான, ஊழியான்- ஊழியிலேயிருக்குமவனாய், ஊழி- காலம், ஸர்வபதார்த்தங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்வாமியாயிருக்குமவனாய என்றபடி. ஊழி- காலத்தை, இதுஉபலக்ஷணம் காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையு மென்றபடி. படைத்தான்- ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், நிரைமேய்த்தான்- க்ருஷ்ணனாய் வதரித்துப் பசுக்களைமேய்த்தவனாய, பாழி- விசாலமான, பாழியென்று விசாலம், சௌசௌலிகளெல்லார்க்கும் வ்யாஷ்டியத்துக்கொதுங்கியிருக்கலாம்படி யதிவிசாலமானதென்றபடி. அந்தோளால்- அழகியதிருத்தோள்களாலே, வரையெடுத்தான்- கோவர்த்தநபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகளை, இதுக்கு மறவாதென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னெஞ்சே- என்னுடையமநஸ்ஸே, "ஏகோநாஸ்தி த்ருடமஸம்" மென்கிறபடியே விஷயவிஷயங்களிலே மூண்டுபிறகு ஸம்ஸாரமோசகமாகிறப்போலன்றிக்கே பின்னை ஆநுகூல்யமாயிருக்கிற மநஸ்ஸேயென்றபடி. வாழி- உனக்குமங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாஸாஸநம்பண்ணுகிறார், மேற்சொல்லப்புகுகிறவார்த்தையை நன்றாயாதரிக்கைக்காக, மறவாதுவாழ்கண்டாய்- ஒருக்காலும் மறவாதேயநுஸந்தித்து வாழப்பார்கிடாய்? கண்டாயென்றது கவர்ப்யதயா ப்ரார்த்தநாயாம். ॥அ॥

பண்டே- ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேதானே, பரமன்- பரமசேஷியானவன், பணித்த- அருளிச்செய்தான பணிவகையே- ஸாஸ்த்ரப்ரகாரத்திலே, நீதாவதாரனருளிச்செய்த, வர்ணாஸ்ரமாசாரப்ரகாரத்திலே யென்றபடி வர்ணாஸ்ரமவிஹிதமான ஸாமான்யமேயாலேயென்கை. இதுக்கு கண்டேனென்கிறதோடே யந்வயம், தொண்டேசெய்து- தன்பக்கல ப்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு- ஸ்வரூபம், இங்கு ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறது, காரணத்தால் ப்ரீதியினுடைய வைராக்யம் விவக்ஷிதம். என்றும்- ஸர்வகாலமும், தேர்ந்து- ஸேவித்து, ஸமசேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி. வழிபோரு- வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த நிர்ஹேதுகசேஷவ்ருத்திரூபவ்யாபாரத்திலே யாதொரு தடையுமின்றியே நடக்கும்படியென்கை வீழ்

மூ—தென்னுந்தொழுதுவழியொழுகப்* பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே* ॥௯॥
வகையான்மனமொன்றி மாதவனைநாளும்* புகையால்விளக்காற்புதுமலரால்நீரால்*

ஆ—(கண்டேன்) என்னை ஸாரணாமதராதருடைய கலெவக்ஷிதமெல்லாம் நானேசெய்வேனென்று எம்பெருமான் பண்டே பநிநசெப்தநிந்தபடியே அவனுடையப்ரஸாதத்தாலே நிரவதிகஹர்ஷகாரிதமான ஸஹஸ்ரமெஷவ்ருத்தியையும் ஸவகாலமும்பண்ணலாம்படி யவன்திருவடிமலர்களைக்கண்டேன், கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுக்கங்களும் போயினவென்கிறார். ॥௯॥

(வகையான்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிஷேதகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமை செய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தமமுடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி பின்னையும் கரணத்தையியத்து ஸமவேதகவிஷயமாக்கி தத்ஸாராயநோசிதமான த்ரவ்யவிமெஷங்களைக்கொண்டு

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தாரீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்ரத்யக்ஷிபால்) ப்ரஸாதத்தாலேஎன்கிறத் தோடேயபயம். இத்தால்கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய ஐஷ்வர்யாஷ்ருநிஷ்டநிவ்ருத்திகளெல்லாம் ஸ்ரீதாவரபன் ஷாத்ஸ்ரூாகத்திலருளிச்செய்தருளின ப்ரவத்தியால் ஸகஶ்சனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸஹித்ததென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸமதிஷ்டிரிவித்தெ, இத்தால் பத்துடையடியவரில் மாளுமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமொள்வதுவல் மென்று ஸாரோபேதநஸாவகர்ஷமாயிருந்த ப்ரவத்திஸாதனத்தை யிங்கேவ்யாநாஷ்டாநராஸ்வேண விமெஷித்துச்சொல்லி நிபந்தித்ததாயிற்று. த்ருதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதிபால்) வாமயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடியேத்யாதியால்) ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

தகையான்சரணமித்யாதியாலே ஸக்தர்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டிற் சொல்லுகிறவித்து சார்வேதவநெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு ஸாதநாந்தரபன்றோவென்ன வததரிப்பிக்கிறார் (ஸக்தியோகத்தையித்யாதியால்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்ல ஸவகரித்துஎன்றது- ஸக்தியோகத்திற்கவன் ஸாத்யாவனென்னுமிடத்தைச் சொல்லவுபக்ரமித்துஎன்றபடி. இவ்வளவிலும் பத்துடையடியவரில் ஸாத்ராமான ஸக்தியோகஸாதநத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச்செய்திருக்க இத்திருவாய்மொழிலே உபக்ரமித்ததாக விங்குசொல்லுகை விரோதமன்றோவென்னில்? இங்கு உபக்ரமித்துஎன்றது- பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாதோநுபக்ரமித்தத்தை ஸக்தியோகத்துக்கு ஸமவதாரணம் ஸாத்யாவமென்றிங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியிலே விமெஷித்துச்சொல்ல ஸவகரித்துஎன்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராபயமென்று கீழ்ச்சொன்னதற்கு மித்திருவாய்மொழியிலுபக்ரமித்ததாக விங்குசொன்னதற்கும் விரோதமில்லை, நிஷேதகமாகஎன்றது- ஸக்தியோகரூப ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷமன்றிக்கே யென்றபடி. நடுவேயித்யாதி ஸக்தியோகரூப ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷமில்லாதவெனக்குங்கூட விப்ராப்யானுபவம் ஸித்தமாகையாலே யக்ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷருடையார்க்கு இது ஸுலபமென்று ஸூசிப்பிக்கவேணுமென்கிற அபிப்ராயமாலிப்படி ஸமாப்யாஸமான ஸமாநாதிகரணத்தை அநுபதத்தாலே பெற்றேனென்கிற ஸம்ருத்தியாலும் நடுவேதம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசியென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடேயபயம். வகையால்மனமொன்றிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரணத்தையித்யாதியால்) த்ரிதீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸாராயநேத்யாதியால்) த்ருதீபவா

ஸ—மலர்ப்பாதம்- ஸ்வபாஷப்போலே நிரதிஶயபோக்யமானதிருவடியை, கண்டேன்- காணப்பெற்றேன், தமக்கு வரிவுடைத்தாஸ்பம் ஸத்ரூபமாகையாலே கண்டேனென்று விஸப்ராயமாக நிஷேதிக்கிறார். காண்டலுமே- கண்டவளவிலேதானே, வினையாயினவெல்லாம்- ஸகலங்களாயுள்ளவையெல்லாம், விண்டேயொழிந்த- விட்டுநீங்களாய்ப்போயிற்றின ॥௯॥

(வகையால்- ஸாவேஸ்ரதுத்க்ரத்திலே, ஆநுகூல்யாதி ஸகஸங்கரியத்தோடேயென்றபடி. தங்கள்ச்சிங்கஸ் ஸமவமனம். ஒன்றி- ஒன்றி- வகைமாய், ஸமவேதகவிஷயமாயென்றபடி. தங்கள் ஸமவேதகவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று வபவஸிதம். அதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறதோடே அந்வயம். மாதவனை- மாதவன்றன்னை, ஸ்ரீயப்பதியை, பெரியபிராட்டியாரோடே கூடினவனை

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற* தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே* ।௰।
பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரனை* மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன்* சொற்றொடையந்தாதி
யோராயிரத்துளிப்பத்தும்* கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே* ।௧௧।

ஆ— ஸந்த்யாகாலமாக ஸங்கல்பாதிகளவனை பாஸ்ரயிக்க அவர்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளுகிறவன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே அதிலொரு ஸம்ஶயமில்லை யென்று கொண்டு அந்த ஸக்தியோகத்தினாலே ஸாத்யஸாதனமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். ।௰।
(பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு எம்பெருமான்றிருவடிகள் ஸாதனமாமென்கிறார். ।௧௧।
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— உத்துக்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்த்யாகாலமாகவித்யாதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரகாலமாக என்றபடி. ஸந்த்யாகாலமாகவென்றது- அமரருடைய ஸகலஸம்ஸார வ்யாபாரகாலம், த்ருதீயபாதத்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) தமர்களுக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளேயித்யாதியால்) தன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸக்தியோகநிஷ்டருடையவென்றபடி. ஓர்பற்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமித்யாதியால) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பற்றாகுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதனமாமென்று) ॥௧௧॥

கையாலே ஸாராயஞனதன்னை யென்றபடி. இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். நாளும்- ப்ரதிதிநமும், அமரர்கள்- ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், திசைதோறு- திக்குகள்தோறும், க்ஷீராணவ- வைகுண்ட ஸாகேத ஸாரஸ்வத- ஸ்ரீரங்க, வ்ருஷகிரி- ஸத்யவ்ரத, பக்தவத்ஸல ப்ரப்ருதிகளான திவ்யதேஶங்கள்தோறுமென்றபடி. சென்று- பெரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய், புகையால்- தூபத்தாலும், விளக்கால்- தீபத்தாலும், புதுமலரால்- அபிநவபுஷ்பங்களாலும், நீரால்- அர்க்யாதிஜலங்களாலும், இறைஞ்சநின்றதகையான்- ஆஸ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்- ஆஸ்ரயிக்கை, தகை- ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்- தகையான், தேவர்கள் ஸ்வஸ்வப்ரயோஜநஸித்த்யர்த்தமாக வாஸ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌஹார்தஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணஸ்வபாவஸாகரனான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. சரணம்- திருவடிகள், தமர்கட்கு- ஸ்வகீயர்க்கு, தமர்கள்- ஸ்வகீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரவிமுகராய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தையே ப்ராப்யமாகப்பற்றின ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு என்றபடி. ஓர்பற்று- அத்விதீயமான ஆஸ்ரயம்- அவர்களுடைய ப்ராப்யமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணப்ராப்திக்கு அத்விதீயஸாதனமென்றபடி. ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸக்தியோகத்தாலே பரமபுருஷப்ரஸாதரூப ப்ரயோஜநாவாப்தி தான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸாத்யஸாதனங்களென்று தாத்பர்யம். ।௰।

பரமபரம்பரனை- பரேப்ய: பரர்க்கும் பரரான ஸங்கல்பாதிப்ய: பரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கு மேலானவனையென்றபடி. மல்- மல்லபர்வதத்திலே; மல்லென்று மல்லபர்வதத்துக்குப்பேர், திண்- த்ருடங்களான, சாணூரமுஷ்டிகாதிமல்லநிரஸந ஸமர்த்தங்களானவென்றபடி. தோள்- புஜங்களையுடையவனை, மாலை- ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனான க்ருஷ்ணனை, மால்- வ்யாமோஹன், பற்றென்றுபற்றி- ப்ராப்யமென்றவலம்பித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம். வழுதிவளநாடன்- திருவழுதியென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், ஸம்பத்ஸம்ருத்தமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம்- ஸம்பத்து, வளநாடென்று பாகவாயிவைபவஸம்ஸர்க்கம். நாடுடையவன்-நாடன், அந்ததேஶத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி. சொல்- சொன்னதான, தொடை- ஸம்பந்தமான, 'பாதபத்தாக்ஷரஸம' என்கிறபடியே ஸாவயாவஸம்பந்தமானவென்றபடி. அந்தாதி- அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்தமெல்லாப்பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகிற ஸ்வபாவத்தையுடைத்தானவென்றபடி. ஓர்- லோகவிலக்ஷணமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்- இந்தபத்துப்பாட்டுக்களையும், கற்றார்க்கு- அப்யஸித்தவர்களுக்கு, கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடையசரணாரவிந்தமானது, ஓர்பற்றாகும்- அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பற்று- அவலம்பநீயம் ப்ராப்யமென்றபடி.
॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்ந ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(சார்வேதவநெறி.)

ஸ்ரீதாமோதராக்யாதாம வரிஷ்டதநுஸம்வேஷ்டிதோ
சக்ராயீசாயாக்யாவடதளஶயநாம்நாகராஜஶயநாக்யா:।
ஸத்ஸம்ஸேவ்யாக்யா: பரமபதாஷ்டா சாயகாஞ்சிவேமாஶ்ச
தாஷ்ட்ர்யாபேயாம்ஸஜ்ஜிவாதஜ்ஞதிஷ்டாம் சாயஸம்ஷோஹ்யஸ்து ॥௧௦௭॥

(ஸ்ரீதாமோதராக்யா:) தாமோதரன்றாள்கள்- ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனுபவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலேகட்டுண்டு அவற்றையேநிரூபகமாக வுடையவனுகையாலும், (ஸுதாமவரிஷ்டதநுஸம்வேஷ்டிதோ) பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும்- அப்படி கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானை நிலும் எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்' என்னும்படியிற்கையாலும், (சக்ராயீசாயாக்யா:) ஆள்கின்றாழியான்- திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனுகையாலும், (வடதளஶயநா:) ஆலினிலைமேல்துயின்றான்- ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (நாகராஜஶயநாக்யா:) நாகத்தணையானே- திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுகையாகவுடையனுகையாலும், (ஸத்ஸம்ஸேவ்யாக்யா:) நாடோறும்ஞானத்தாலாகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யும்- தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு ஸாக்ஷாத்தாவனுப் க்ருபைபண்ணுமவனுகையாலும், (பரமபதாஷ்டா) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம்· பரமபரம்பரனை- அமரர்க்குமப்பாலான்- பண்டேபரமன்பணித்த- ஸ்மருத்யாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிற்காட்டிலும் பரனுகையாலும், (சாயகாஞ்சிவேமாஶ்ச) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமித்யாதி- ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸர்வதோபாதிக்கமாகவந்து ஸேவிக்கும்படியிற்கையாலும், எம்பெருமான் எத்தனையேனு மகிமையிதஜ்ஞரானாலும் த்ரஷ்டாவனுயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்திபண்ணினபேர்களாலே ஸாத்யாவனுகிறானென்று "சார்வேதவநெறிக்கு" என்கிறதசகத்திலே ஸம்க்ஷேபமருளிச்செய்தாரென்கிறார். ௧௦௭

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧ ✳ ❧

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(கண்ணன்) பக்திமார்க்கத்தைச்சொல்லுகிறது, எம்பெருமான்திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்றிருப்பார்

❧ ஐந்தாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ— இப்படி பக்திமார்க்கத்தாலே ஸம்ஸாரிகள் ஸாத்யாவங்களென் றுபதேசித்தவநந்தரமந்த பக்திமார்க்கப்ரகாரத்தை யுபதேசிக்கவேண்டியிருக்க 'எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே' என்றும் 'பாடீரவன்னாம' மென்றும் 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீர்' ரென்னும் 'பேராரோதுவார்' ரென்னுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தை யுபதேசிக்கை யபம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பக்த்யாதியால்) பக்திமார்க்கப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமேத்யாதிகளும் 'ஸத்ராஜீராணாம்ஸாமா' என்கிற யஜநநமநாதிகளைப்போலே 'ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்' கிருஷ்ணஸம ஸமேத்ரித்ய தேஜஸாமொஹ்ஷஸம்பதம்' இத்யாதிகளிற்படியே பக்திமார்க்கஸ்வரூபவிஷயமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், பக்திமார்க்கப்ரகாரமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் சொல்லுகிறவாகையாலே யதுவும் பக்திமார்க்கத்தினுடைய ஒருப்ரகாரவிசேஷமென்றுகருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விஷயஜநப்ரத்யக்ஷமென்கிற ஸமக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றுபலித்ததாயிற்று.

மூ.— கண்ணன்கழலிணை* நண்ணும்மனமுடையீர்* எண்ணுந்திருநாமம்* திண்ணம்நாரணமே* ||க||

ஆ.— திருமந்த்ரத்தையேசொல்லுங்கள் அவன்திருவடிகளைப்பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். ||க||

(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தினால் ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனாகிறானென்னில்? ஸர்வேஶ்வரனாய்.

முதற்பாட்டு.

இ.— வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) எண்ணுமித்யாதிக்கு, த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்) இங்குதிருமந்த்ரத்தையென்றது- நாராயண என்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமமித்தே பாட்டிற்சொல்லிற்று, இது திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதானமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரதானமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இதுதன்னையே திருமந்த்ரமாக உபசரித்தருளினார். இதுதன்னையே, ஸ்வரவ்யஞ்ஜநபேதத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாகவாவிக்க திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று பாஷ்யகாரரும் வாயாரருளிச்செய்தருளினாரிறே. ஸர்வ திருமந்த்ரத்தையென்றது- ஸாக்ஷாந்திருமந்த்ரத்தையேசொன்னபடி. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டிலேதிருநாமமென்றது- திருமந்த்ரத்துக்கு தௌர்வல்யவைவர்ண்யாதிகளாலே சிலநியமங்கள் குறைந்தாலும் நிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன்ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஶப்தத்தாலே உபசரித்தருளிச்செய்தபடியென்றுகருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும்குறைந்தாலு மவைகூடினவுள்ளப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லையென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம் ப்ரதமபக்ஷத்திற்கு, பாட்டில் ஶப்தஸாரஸ்யமும் 'நாமஸங்கீர்த்தநே' என்கிற தாத்பர்யார்த்தவஶ வாக்யார்த்தாந்வயமுமுண்டு, த்விதீயபக்ஷத்திற்கு ஆறாயிரப்படி திருமந்த்ரஶப்தஸாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறாயிரப்படிகளோடே ஐகரஸ்யமுமுண்டு. ||க||

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸக்தியோமப்ரகாரஞ்சொல்வந்த விப்ரகாரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே- க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப்பற்றுகை யஸாமகமன்றோவென்ன பதறிப்பிக்கிறார் (திருமந்த்ரேத்யாதியால்) ஆரென்றது- க்ஷேமஸமானப்ரஶம், க்ருஷ்ணன்றோ என்றபடி. திருமந்த்ர ப்ரதிபாத்யம் பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணத்வத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரம் ஸாதநமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க, திருமந்த்ரவிக்ரஹத்திலே விஶேஷித்து விஷயமாயிருந்தாலுமிது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே க்ருஷ்ணத்வவாதமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று, கீழ்ப்பாட்டுத் திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானபக்ஷத்தில் திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன்திருவடிகளன்றோ. ஸாதகர்களுக்குப்ராப்யம், கண்ணன்கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று, கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யன், கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லையென் றுத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ப.— கண்ணன்கழலிணை- க்ருஷ்ணனுடைய சரணாரவிந்தத்தை, சார்வேதவனெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்களென்று. ஸக்தியோமத்துக்கு ப்ராப்யமாக நாம்கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி. நண்ணும்மனமுடையீர்- சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடையஜநங்காள், நண்ணுகை- சேருகை, ஸக்தியோமத்திலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய ஸாதகர்காளென்றபடி திருநாமம்- திருநாமமான, அவனுக்கு ப்ரதாநநாமதேயமானவென்றபடி, நாரணம்- நாராயணஶப்தத்தை, யதா, நாரணமே- நாராயணஶப்தமான அவதாரணத்தால், ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் வ்யவச்சேதங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்குக் குறையில்லையென்றுகருத்து. திருநாமம் திருநாமத்தை, மாணவகத்ரா திருமந்த்ரத்தையென்றபடி, எண்ணும்- எண்ணுங்கோள், அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி, திண்ணம்- த்ருடம், ஸர்வஜ்ஞ ப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி.

மூ—நாரணனெம்மான்* பாரணங்காளன்* வாரணந்தொலைத்த* காரணந்தானே* ॥௨॥
தானேயுலகெல்லாம்* தானேபடைத்திடந்து* தானேயுண்டுமிழ்ந்து* தானேயாள்வானே* ॥௩॥

ஆ—ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன் அவனேயென்கிறார். ॥௨॥
(தானே) நிகிலஜகத்துக்கும் ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுமவனும் அந்த வாரணந்தொலைத்தருளினவன் அவனேயென்கிறார். ॥௩॥

இ—ஸர்வேச்வரனை ஸம்பந்தித்துக்கொள்வது, எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரனென்று) பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதிபால்) ஸர்வஜகதித்யாதி ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

மூன்றாம்பாட்டு.

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதிபால்) படைத்தென்கிறதின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிசப்தத்தாலே) ஆள்வானென்பதின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ரக்ஷணசப்தத்தாலே) ஆதிசப்தத்தாலே இடந்துஉண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தாரணஸம்ஹாராதிகள் விவக்ஷிதங்கள், தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாரணமித்யாதிபால்) இத்தால் திருமந்த்ரம் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான காரணகார்யங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காரணத்வவிசிஷ்டமான வஸ்துவைப் பரத்வாதிமாகக் கூறுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஆக்ஷேபம்பிறக்க ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரணம் ஸர்வகாரணவிசிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் சவி ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்தாவான ப்ரதிபாத்யனான பரமாத்மாவானவன் க்ருஷ்ணனாகத் தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ॥௩॥

ப— நாரணன்- திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்த காரணந்தானே-யென்கிறதோடே அந்வயம். எம்மான்- ஸர்வஸ்வாமியானவன், ஸ்வாமியாகிய ஸர்வவேதநாவேதநங்களுக்கு சேஷியானவனென்றபடி, பாரணங்கு- பூமிப்பிராட்டியை, பார்- பூமி, அணங்கு- பெண், இங்குபூமியைச்சொன்னது ஸ்ரீபூமிமுதல்களெல்லா நாச்சிமார்க்கும் உபலக்ஷணார்த்தம், அதில்பாரென்று பூமியைமாத்ரம்சொல்லாதே பாரணங்கென்று பூமிப்ரதானியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், ஆளன்- ரக்ஷிக்குமவனான, ஸர்வலோகரக்ஷகனானவனென்றபடி. வாரணந்தொலைத்த- கஜத்தைஸம்ஹாரம்பண்ணினவனான, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனானவனென்றபடி. காரணந்தானே- ஜகத்காரணபூதன்தானே க்ருஷ்ணாவதாரம்பண்ணினவன் தானேயென்றபடி. ஸர்வகாரணத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ॥௨॥

உலகெல்லாம்- ஸர்வலோகங்களும்; இச்சப்தமிங்கே ஸர்வத்ரஅந்வயிக்கக்கடவது, தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, இந்த ஸர்வகாரணத்வமும் க்ருஷ்ணனுக்கே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே ஸர்வலோகங்களுக்கும் அந்த க்ருஷ்ணன்தானேயென்று அபதேசிதார்த்தம், ஸர்வகாரணத்தாலவன் ஸர்வஜ்ஞனானவனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. தானேபடைத்து- ஸர்வமும் ப்ரளயதசையிலே விபக்திசூன்யமாய்த் தன்னையபேக்ஷிக்கவுமறியாதேகிடக்க அசேதநமாய்க்கொண்டுதான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து- இதிலுந்தானேயென்கிறபதம் அந்வயிக்கிறது, ப்ரளயார்ணவமக்நமாய்க்கிடக்க அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாய் உத்தரித்து, இந்த உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் பூமியாயிருந்தாலும் 'ஸா ஸர்வஜகதாம் ஸமுத்ராவஸீம்னாம்' என்கிறவிடத்தில் ஸர்வலோகங்களும் உபலக்ஷிதமாகிற ப்ரகாரத்திலே அந்வயிக்கிறாப்போலே இடந்தென்கிறது பூலோகமாத்ரத்திலே அந்வயிக்கிறது, தானேயுண்டு- எங்களையும் உன்வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத் தான்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயிற்றிலேவைத்துக்கொண்டு, உமிழ்ந்து- பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே காரணங்களை உபாதாநமாக ஸ்ருஷ்டித்து, ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வஸம்ஹாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன், தானே- கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, ஸகலஜகத்காரணவிசிஷ்டனாகையாலே திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன்தானேயென்று அபதேசிதார்த்தம். ॥௩॥

மூ—ஆள்வானாழிநீர்* கோள்வாயரவணையான்* தாள்வாய்மலரிட்டு* நாள்வாய்நாடீரே* ௪

நாடீர்நாடோறும்* வாடாமலர்கொண்டு* பாடீரவர்நாமம்* வீடேபெறலாமே* ௫

ஆ—(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற வெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருநாமத்தைக்கொண்டு நாடோறும்மலரிட் டவன்திருவடிகளைப் பெறுங்கோளென் கிறார். ௪

(நாடீர்) திருநாமத்தைச்சொல்லி யவன்திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாற வவன்திருவடிமலர்களைப்பெறலா மிதுநிச்சிதமென்கிறார். ௫

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆள்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) ஆழிநீரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்) தாள்வாய்மலரிட்டென்றநபித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) திருநாமத்தைக்கொண்டென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யாத்த்யாஹாரம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸங்க்ஷேபமாகமுக்தமான திருநாமஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையாதல் அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸங்கங்களான சங்கைகளை யிரண்டுபாட்டாலே பரிஹரித்து சுநகோரம் இப்பாட்டில் 'கேசவ' என்ற ஸங்க்ஷேபமாகமுக்தமாக விபக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாத்யாராதனத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, நாடீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால் ௪

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

பாதாவதாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாமத்தையித்யாதியால்) இங்கும் திருநாமத்தையென்றது- ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யாத்த்யாஹாரம், த்ரயீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் திருவடியித்யாதியால்) இதுநிச்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரமென் றபிப்ராயத்தாலே யத்தையே யநுவதிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ௫

ஈ— ஆள்வான்- ஆளுகைக்கிச்சையுடையவனாய், ஆளுகை- ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸம்ப்ரத்யயார்த்தம், ரக்ஷித்ருத்வாய்க்கொண்டு என்றபடி. ஆழிநீர்- க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி- ஸமுத்ரம், கோள்வாய்- காந்திமான்களான தேவங்களையுடையவனை, கோள்- காந்தி, ஷணாமணி ப்ராதுர்பாவஸம்பந்திகளான ஸஹஸ்ரதேவங்களை யுடையவனையென்றபடி. அரவு- நாகத்தை, திருவனந்தாழ்வானை யென்றபடி. அணையான்- சயனமாகவுடையவனுடைய, அணை- சயனம், தாள்வாய்- திருவடிகளிலே, தாள்கள்- திருவடிகள், வாயென்பது- இடம், நாள்வாய்- நாளிடத்திலே, தினங்களிலேயென்றபடி. ப்ரதிதினமுமென்கை. மலரிட்டு- புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பித்து, நாடீர்- தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப் பாருங்கோளென்றபடி. ௪

நாடோறும்- நாள்தோறும், க்ஷீரஸாகரத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீதிசயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார், வாடாமலர்கொண்டு- வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு, ப்ரீதிபூர்வகராய் சுகந்தஸாரஸ்யஸௌகுமார்யங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி. நாடீர்- தேடுங்கோள், அக ப்ராப்யவைசிஷ்ட்யராய்க்கொண்டவனை யாச்ரயியுங்கோளென்றபடி. அவர்நாமம்- அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை, பாடீர்- பாடுங்கோள், 'வஸுதேவஸுதம் தேவம்' என்று தேவர் ஸங்கீர்த்தனம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதியுக்தராய் நாமம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, அவன்திருவடிகளையேயென்றபடி. இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறதோடே யநுயிப்பது, த்ரயீபவாதத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ச்ருதிஸ்வபாவத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றுகையாலே பதுவாக்யாலங்காரார்த்தமிறே, பெறலாமே- நிச்சயஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகயுடை [illegible] பாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ௫

மூ— மேயான்வேங்கடம்* காயாமலர்வண்ணன்* பேயார்முலையுண்ட* வாயான்மாதவனே* ॥௬॥
மாதவனென்றென்* றோதவல்லீரேல்* தீதொன்றுமடையா* ஏதஞ்சாராவே* ॥௭॥

ஆ— (மேயான்) ஸகலஸமாஶ்ரயணீயராய் ஸ்ரீயபதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான் நம்முடைய ஸகலார்த்திகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்? அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய் ஸந்நிதிபண்ணிக்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்து நின்றருளுகிறானென்கிறார் ॥௬॥

(மாதவன்) இந்தபக்தியோகத்தில நதிகாரிகள் மாதவனென்றுந் திருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள். சொல்லுமிடத்தில வரவெருப்தராயச் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தரல்லீராகிலும் (?) ...

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

இ— பக்தியோகமொன்றுஞ்சொல்லாத விப்பாட்டு இப்ப்ரகரணத்திலே யென்றே வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸகலஸமாஶ்ரயணீய) இவ்வவதாரிகையிலே ஸகலஸமாஶ்ரயணீயராலே விதீயவாக்யமும் ஸ்ரீயபதித்வத்தாலே மாதவனென்றதும் வ்யாக்யாதம், இப்பாட்டுக்கு ப்ரதமவாக்யார்த்தமொன்றுமே விஷயமென்றுகாட்டுகைக்காக கதிதவாக்யரூபதையை யிச்ஸங்காவாக்யத்திலே சேர்த்தருளிற்று, ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றோவித்யாதியால) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

வாக்யார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பக்தீத்யாதியால்) ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலுங்கூட ஸாமர்த்யத்தை யபேக்ஷிதமாய் நிர்த்தேசிக்கையாலே பக்தியோகத்தில நதிகாரிகளும் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இங்கு அநதிகாரிகளென்றது- வர்ணவிஶேஷத்தாலே பக்தியோகத்தில நதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால கீழ்பக்தியோகப்ரகாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில வர்ணாதிகாரிகளல்லாதார்க்கு ஸுலபோபாயத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகத. பேசவல்லீரென்னாதே ஓதவல்லீரென்று நிர்தேசித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலித்யாதியால) ஓதுகையாவது- வாக்கொழுக்கமாக ஆவர்த்திக்கையாலே வரவெருப்திதமத்வநிர்த்தேசமாகிறது என்றுகருத்து. இங்கு வரவெருப்தராய்ச்சொல்லுகையாவது- ஸ்வாஸ்வாதகமான வர்ணக்கிரமத்தில தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் ஶக்திவெருப்தராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ஶக்தர்களாயிருக்கத் தயாவிஷ்டர்களான சிலர்சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடேகூடி யவர்களை யநுகரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஸமர்த்த

ஶ— காயாமலர்வண்ணன்- ஸகலஸௌந்தர்யவர்ணனான, காயாவென்று ஸகலீ, மாதவன- ஸ்ரீயபதியான நீலமேகவர்ணமான திருமேனிகறுப் வரமாமுண்டாமபடி விலக்ஷணரஸஸ்வரூபன் லக்ஷ்மியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாய் தீபகநனனவென்றபடி. தீப்தநமாத்ரேண நிரவதிகஸௌந்தர்யஸம்பன்னனவென்கிறது, பேய்- வஞ்சகியினுடைய, ஆர்- வஞ்சனமான, விஷவஞ்சனமானவென்றபடி. முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைபானம்பண்ணின வாயையுடையவன், வஞ்சகியினுடைய விஷவஞ்சனமான ஸ்தநத்தை நிவீர்யமாக்கினாப்போலே பக்திப்ரதிபந்தகமான ப்ரக்ருதியை நிவர்த்திப்பிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. வேங்கடம்- ஸ்ரீவேங்கடகிரியிலே, மேயான்- மேவியிருக்கிறவன், மேவுகை- ஆஶ்ரிதரை, எல்லாரையும் தன் திருவடிகளை யாஶ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப் பொருந்தியிருக்கின்றானென்றபடி இப்படி க்ருஷ்ணன் ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிஶய பக்தியுக்தராக வுங்களுக்கு அவன் திருவடிகளிலே யடிமைசெய்யக் குறையில்லையென்றுகருத்து. ॥௬॥

மாதவனென்றென்று- மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக, ஓதுதல்- ஓதுகைக்கு, ஓதுகை- வர்ணாநுபூர்வீ ஸஹிதமாக சொல்லமாட்டீர்களாகில வரவெருப்தராயாகிலும் சொல்லுகைக்கு என்றபடி. வல்லீரேல- வல்லீர்களாகில, யதிஶூத்ரால வர்ணக்ரமத்தில பக்தியோகத்திலுங்களுக்கதிகாரமில்லையாகில அவ்வநாமத்தையாகிலும நிரந்தரமாகச்சொல்ல வல்லீர்களாகிலென்றபடி. தீது- பாவங்கள், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை ஸ்வயம் ஸ்வாத்ம ஸ்தானத்தில ப்ரதிபந்தங்களான பாவங்களென்றபடி. ஒன்றும்- ஸமஸ்தமும், அடையா- உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமென்றபடி. ஏதம்- பாவங்கள்

மூ—சாரார்வேதங்கள், நீரார்முகில்வண்ணன்* பேர்ஓதுவார்* ஆரார்அமரரே* ।அ।

ஆ— ஸர்வஜ்ஞராயுமான ஸம்ஸாரிகளும் நமக்குச் சேஷிகளென்கிறார். ।எ।

(சாரா) ஸகல ஜ்ஞானாதிக ளதிகாரிகளோவென்னில்? யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார், அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸ்வதந்த்ரராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச் சொல்லுவார் யாவர்சிலர் அவர்கள், நித்யஸூரிகளோடொத்த திவ்யபுருஷராய் என்னுமவன்திருவடிகளிலே அடிமைசெய்யப் பெறுவாரென்றுமாம். ।அ।

இ—வெங்கடேசஶ்யாதிபால்) வெங்கடேசத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையாலும் ஹேதுவுமான வெங்கடேசத்துக்கு பரிஹாரமாகியபோக ஹேதுபூதமாயும் வெங்கடேசவிரோதியாயென்றது. ஸம்ஸாரத்தின் பரிஹாரமாகிய போகஹேதுபூதமான சோகவிரோதியாயென்றபடி. பஞ்ச- இங்கு ஸாக்ஷாத்ஹேதுவான பரிஹாரமாகியபோகம் ஹேது வெங்கடேசத்துக்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரையில் ஹேதுவுமான வெங்கடேசத்துக்கு பரிஹாரமாகியபோக ஹேதுபூதமாயும் விரோதியாயென்றபடி: பரிஹாரமாகியபோக ஸாதனமாயுள்ள பரம்பராஸாத்யமாயிருக்கிற ஸ்வரூபமாகையாலே அதுவும் வெங்கடேசஹேதுவாயுமாகக் குறையில்லையிறே, ஸர்வஸ்வரூபம் என்றது- பரிஹாரமாகிய ஸ்வதந்த்ரபூதங்களாக ஜ்ஞானபூதமாகிய ஸர்வஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரூபங்களாயும் காரணமாகிய ஸ்வரூபங்களாயுமுள்ளவையான என்றபடி. ।அ।

✽ எட்டாம்பாட்டு. ✽

பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச் சொல்லுகை ப்ரஸ்துதமாகியன் றோவென்ன வ்யக்தீகரிக்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரீத்யாதியால்) திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிற ஸம்சயத்தைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலேயஞ்சவேண்டுவதில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்ற ப்ரதீகத்தைக்கொண்டு உதாஹரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாவர்சிலரீத்யாதியால்) இதுயோஜனையில் ஸ்வயம்போக்தாக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யோஜனையருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால) ஸ்வயம்போக்தாக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யஸூரீத்யாதியால) ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபம் பரிஹாரமாகிய ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபமாகும் அமரரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றுமவனித்யாதியால்). ।அ।

மூ— ஸமாஸ்யமாய் நிற்பபோது ஸர்வஜ்ஞர்களென்றிகழ்கே ஸம்ஸாரத்திலே ஸர்வஜ்ஞர்களைப்பாவங்களென்றபடி. சாரா- உங்களைப்பாரியக்கமாட்டார், நிச்சயமாக நம்பித்துப்போமென்றபடி. ।எ।

ஆர்- யாவர், சிலஜநங்கள், நீரார்முகிலவண்ணன்- ஸர்வஜ்ஞமான தேஜஸ்ஸின்ஸ்வபாவமுடைய, வுண்மை- ஸ்வபாவம், ஜலஸம்பந்தமுடைய வர்ஷிக்கும்மேகம்போலே உபகாரகனாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞநாயம் ஸேவ்யமான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி. பேர்- திருநாமத்தை, ஓதுவார்- ஓதவல்லவர்கள், ஸர்வஜ்ஞராயினும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி. உச்சாரணத்திலே திருநாமஞ்சொல்லும்படி ஸர்வஜ்ஞஸ்வரூபமுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றுமவன்திருவடிகளிலேயாமிருப்பர். அவர்கள்- அந்தத்திருநாமமோதவல்லஜநங்கள், ஆரார்- எவர்களெவர்களாகிலும், எத்தனையவ் ஸ்வபாவமான ஜந்மஜாதிகளையுடையவர்களானாலுமென்றபடி. அமரரே- தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப் பரிபூர்ணாதிகாரிகளான ஸ்வதந்த்ரரே என்றபடி. ஏதங்கள்- தோஷங்கள், ஒருநாளும் வருவதில்லையென்றபடி. சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, ஸித்திப்ரயோஜனத்துக்கு ஸம்பந்தம். நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்- வர்ஷிக்கிற, ஓதுவார்ஆர்- ஸர்வஜ்ஞராயினும் சொல்லுவாராவார்சிலர், அவர்களித்தன்மையும், ஆரார்- வருகிறவர்கள், அமரரே- நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸ்வரூபவெங்கடேசங்களையும் ஸம்பந்திக்கும்படியைப்பெறுவாரென்றபடி. ஏதங்கள்- அந்த வெங்கடேசஹேதுபூதங்களாயுள்ள பாவங்கள், சாரா- அவர்களைக்கிட்டமாட்டா; அவர்களுக்கு வெங்கடேசபூதமாகிய ஸம்ஸாரதோஷமெல்லாம் நிச்சயமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. ।அ।

மூ — அமரர்க்கரியானைத்* தமர்கட்கெளியானை* அமரத்தொழுவார்கட்* கமரா வினைகளே* ௧௬௯
வினைவல்லிருளென்னு* முனைகள்வெருவிப்போம்* சுனைநன்மலரிட்டு* நினைமின்னெடியானே* ௰௯

ஆ — (அமரர்க்கு) ஸ்நாத்ரிதரான தேவாதிகளுக்குங்கூடவரியனாய் பாச்ரிதர்க்கெளியனாயிருக்குமவனை ஸநாதநப்ரயோஜநராய்க்கொண்டோ ரூஜஸாத்ரம பண்ணவமையும், லௌகிகப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் போமென்கிறார். ௧௬௧

(வினை). திருவாத்தைச்சொல்லி அழகியமலர்களைக்கொண்டவன்திருவடிகளிலே பரிமாறி யவனை லோகஸாக்ஷ்யமாகநினையுங்கோளென்று ஸ்வஸாசமான ஸங்க்ஷேபமத்தைச்சொல்லிமுடிக்கிறார். ௰௨

✱ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✱

இ — அமரத்தொழுவார்களுக்குளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநந்யதாதிபால்) இத்தால் இமே வரிவர்ண்யகத்வத்துவாயமாகத் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்தவரிபாட்டிலே ப்ர ந்யப்ரயோஜநப்ரவர்த்திகளை தத்ஸ்வயம்மாக வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்திஸாக்ஷிதெ. அமரா வினைகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லௌகிகப்ரதிபந்தாதிபால்) இங்கும் வரிவர்ணக ஸந்தி ப்ரதிபந்தகாரணங்கள் ஸம்யக்ஸ்ரோத்ஸ் ஸாதிவைம்மைகளான என்றபடி. லௌகிகம்வஸ்துதம். ௧௬௨

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

சுனைநன்மலரிட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாத்தைபிரத்யாதிபால்) திருவாத்தையென்றது- ஸ்வகாரணவ்யூஹகமந்தம், த்ரீபவாதநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைஸேஸதாதிபால்) நாடீரென்கிறபாட்டைக்கொண்டு இப்பாட்டு ஸாதாரணபன்றோவென்ன வித்திருவாய்மொழியை நிகமிக்கிறதாகையால் ஸாதாரணமிலக்ஷணமில்லையென்று காட்டுகிறார் (ஸ்வஸாதமானவிதாதிபால்). ௰௩

✱ நிகமனம் ✱

அடியார்க்கருள்பேறென்கிறதற்கு சடகோபனருள்சூடுமபடியானென்கிற விசேஷணத்தோடு ஸங்கதி

ஸ — அமரர்க்கு- தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களென்கையாலே இங்கு ஸநாச்ரிதரான தேவர்களுக்கென்று விவக்ஷிதம், அரியானை- ஸமாச்ரயணீயன் ஸநாச்ரிதராகில் "யஜ்ஞபவாஹ ப்ரஹ்மாதீநாதிவாதிதேவதாநாம்" என்கிறபடியே ஸதிசயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துர்ஜ்ஞேயனானவனென்றபடி. தமர்களுக்கு- ஸக்தர்க்கு, ஆச்ரிதருக்கென்றபடி. எளியானை- ஸுலபனை, ஆச்ரயிக்குமவர்களாகில் ஸௌசீல்ய ஸமாச்ரயணம் தர், லோகஸம்ஹாரகஜர், ஐளவஸம்நிஸாதி இவை என்கிறபடியே உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை, அமர- ஸ்வகீயதமாக, ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே ஸநாதநப்ரயோஜநமாக என்றபடி. தொழுவார்கட்கு- ப்ரணாமம்பண்ணுவார்க்கு, வினைகள் கர்மங்களானவை, வரிவர்ணகப்ரதிபந்தகங்களான பாவங்களென்றபடி. அமரா- கில்லா ஸதிமிலமாக நசித்துப்போமென்றபடி. ௧௬௫

வினை- பாஷாவதாரகங்கள், வல்- ப்ரபலமான, இருள்- அஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநாந்யாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி. என்னும்- என்றுசொல்லப்படுமவையான, கர்மாதிதோஷங்களைச்சொன்னவிது வாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், முனைகள்- கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம், வெருவிப்போம்- பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே ஸதிசயமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. இதுவேதாந்தம், ஆதலால் நினைமினென்று மேலேயந்வயிக்கிறது, சுனைநன்மலர்- ஸரஸ்ஸுக்களிலுண்டான நல்லவாஸநைகளை, சுனை- ஸரஸ், ஸரஸிஜவளஸாயிகாதிகளான கந்தபுஷ்பங்களையென்றபடி. இட்டு- ஸமர்ப்பித்து, நெடியானை- தேவதேவாதிவாஸனவனை, ஸர்வதேவதாமயனை, நீங்களொருக்கால்நினைத்தால் பின்னை பாவங்காளும்மறவாதே யுங்களை நினைத்தபடியேயிருக்குமவனாவனையென்றபடி. நினைமின்- லோகஸாக்ஷ்யமாகநினையுங்கோள், ப்ரீதிபூர்வகமாக த்யாநம்பண்ணுங்கோளென்றபடி. ௧௬௬

மூ—நெடியானருள்சூடும்* படியான்சடகோபன்* நொடியாயிரத்திப்பத்* தடியார்க்கருள்பேறே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நெடியான்) இத்திருவாய்மொழிவல்லா ராழ்வாரைப்போலே நெடியானருள்சூடும்படி பாவரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— அப்யாஸமாத்ரத்தால ஸித்தவஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரைப்போலேயித்யாதியால) ॥கக॥

ஈ— நெடியான்- ஸர்வேச்வரனுடைய ப்ரீதிவிஷயியினுடைய, அருள்சூடும்படியான்- க்ருபையை ஸிரஸா வஹிக்குமஸ்வபாவரான, படி- ஸ்வபாவம், அவனுடையக்ருபையைப்பெற்று அதுதன்னையே பூஷணாதிகளை ஸிரஸா வஹித்துக்கொண்டு அநுபவிக்குமாப்போலே நிரதிசயபோக்யமாக அநுபவிக்கும் ஸ்வபாவரானவென்றபடி. சடகோபன்- ஆழ்வாருடைய, நொடி- உக்தியான, நொடியென்று உக்திக்குப்பேர், ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தஶகம், அடியார்க்கு- இதைப்யஸித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, அருளபேறு- க்ருபாலப்தி, இப்பத்தால் பகவத்ப்ரஸாதலப்தி பலஸ்வாமித்வமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக் காக ஸஹகாரஸஹகாரிகாரணோக்ஷாவஸாநம், இது ஸஹஸ்வீகாரம், 'ஸஹகாரஸஹகாரிகாரணோக்ஷம் ஸஹகாம்கேஷிஸப்ரவக்ஷத' இதி லக்ஷணாத். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதயே ஸ்ரீவேதவ்யாஸாசார்யாநுஜஸஹோதராய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கண்ணன்கழலிணை.)

நாம்நாம் ஸங்கீர்த்தநேந ஸ்வபரிஷ்வஜ்ய ஸ்வாஸ்வாநந்தாநுபவம்

ஸம்ஸ்த்ரவ்யோஷ்டாக்ஷ்ய நிவஹநைஸ்ஸாத்ருத்யாதிக்ருதை: ।

பத்ரைர்வர்ணைர்ப்ரஸோதைர்ப்ரபத்ரஸாவிபஜநப்ரக்ரியோத்ஸவைஸ்ஸ:

ஸ்ரீநாராயணஸ்ஸ்துக்யபத்விநஶ்வரத்வப்ரஷ்டத்வம் ॥௧0௦॥

(நாம்நாம் ஸங்கீர்த்தநேநேத்யாதி) எண்ணுந்திருநாமம்- நாரணனென்னம்மான்- தானேயுலகெல்லாம்- தாள்வாய்மலரிட்டு- வாடாமலர்கொண்டுபாடிரவன்றமம்- பேயார்முலையுண்டவாயான்மாதவனே- மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்- பேராதோதுவார், அமரத்தொழுவார்கட்கு- சுனைநன்மலரிட்டுநினைமின்- நாராயணாதி திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தாலும், ஸர்வஸ்வாமித்வஸம்பந்தத்தாலும், ப்ரதிக்ஷணஸ்மரணத்தாலும், பாதாரவிந்தஸேவனத்தாலும், திருநாமங்களுடைய வஸ்யநத்தாலும், ஸேவநத்தாலும், ஸாத்ருத்யாதிகளாலும், மற்றும் நித்யநைமித்திகாதி வர்ணாஸ்ரமபேதங்களாலும், ஸமஸ்தங்களிலே சிலவற்றையருளிச்செய்தது மற்றுமுண்டான பதங்களுக்கு முமுக்ஷுமென்று திருவுள்ளம், இவைகளிலே எம்பெருமான்தன்னை பஜிக்கைக்கு ஸஹகாரிகளை யுடையனாயிருக்கிறானென்று "கண்ணன்கழலிணை" என்கிறதசகத்திலே த்ராவிடவேதஶிர யருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧0௦॥

ஸ்ரீவேதநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்* அருடருவானமைகின்றானதுநமதுவிதிவகையே*

ஆ—(அருள்பெறுவார்) இனிதன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியைத் தன்றிருவுள்ளத்தோடேகூட

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஆழ்வார் அஞ்சிறையமடநாரைதொடங்கி ப்ரஸ்தாவித்த ஸங்கங்களைப்போந்த ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்ஸாரஸம்பந்தமெல்லாம் நீங்கி ஸம்ஸ்ருதராய் தாம் பரிபூர்ணப்ரீதராய் அவ்வளவிலேநில்லாதே முன்புதான் வீடுமின்முற்றிலே பாவத்துக்கு விட்டுவைத்த ஸக்தியோகத்தினுடைய ப்ரகாரவிஶேஷங்களை ஸம்பந்தஜீவநாஸம்பமாக தம்முடைய கௌரவத்தாலே விஸ்தாரமாக அருளிப்பதும் செய்தருளின பின்பு மேற்சொல்லவேண்டுவதொன்றுமில்லாமையாலே யிவ்வளவிலே 'யிப்ப்ரபந்தம் தலைக்கட்டலா'யிருக்க; அருள்பெறுவாரித்யாதியாலே பின்னையுஞ்சிலவற்றைப் பேசவுபக்ரமிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்றிறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளுகிறபடியையென்றது) தம்மைத்திருநாட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஸ்வீகரிக்கிறபடியையு மிப்படி தான் ஸ்வீகரிக்கிறபடியும் 'குஹ்யாஷ்டாக்ஷரே ஸ்வீகாரம்' என்கிறபடியே யிவர்தாமாக தன்னையாஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று தம்முடைய குஹ்யாநுஷ்டானுங் கொண்டு வாஸநாநுபிருக்கிறபடியையு மென்றபடி. கிழ ஸக்தியோகப்ரகாரங்களை பாவபுஷ்பித்துக்கை யொழிந்து ஸம்ஸாரஸாகரதிர்ந்தவர்களா மாழ்வாருக்குத்தம்பக்கல் விடாய்மிஞ்சிவருகிறபடியைக்கண்டு ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்ஶ்லேஷவிரிற்காட்டிலும் தான்விடாயுடையனாய் யிவரையிப்போதே திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வேணுமென்றுபதறி யிப்படிதான் ஸ்வீகரித்துவும் யிவராகத்தன்னை யாஜ்ஞாபித்தபின்பு தானிவரைக் கண்டுகொண்டு போகவேணுமென்றிங்ஙனே யிவர்பக்கலிலே தனக்கொரு கிங்கரவ்ருத்தியத்தை யாசைப்பட்டவஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிறபடியைக்கண்டு மிகவும்ப்ரீதராய் இப்படியவன் தன்றிறத்தில்செய்தருளுகிற வ்யாபாரங்களையெல்லா மந்தர்ப்ரீதி யுள்ளடங்காமையாலே தம்திருவுள்ளத்தோடேபோ யநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸம்பந்தி ப்ராஶஸ்த்யமென்கிற ஸங்க்ரஹணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ஸ— அருள்பெறுவார்- க்ருபையைப்பெறுமவர்களான, ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரவதிகக்ருபையைப்பெறுகையே தங்களுக்கு நிரூபகமாகவுடையவர்களான வென்றபடி. அடியார்- ஶேஷஸ்வரூபர் விகரான ஸாமாந்யவர்க்கு, தம்மடியனேற்கு- தங்களுடைய ஶேஷமூர்த்தனான வெனக்கு, தங்களுக்கே யஸாதாரண ஶேஷபூதனான வெனக்குஎன்றபடி. அடியேனென்கிற ஸமுத்துக்கு அடியனேனென்று ரூபமுண்டு, ததீயஶேஷத்வமே நிரூபகமாகவுடையனாயிருக்கிற வெனக்குஎன்றபடி. அருள்தருவானென்று மேல் வக்ஷ்யமாணமானாத்துக்கு ஸார்த்தமாக தம்பக்கலுள்ள ஶேஷத்வத்தைச்சொன்னபடி, "நீக்கமில்லாவடியார் தம்மடியார் அடியாரடியாரெங்கோக்கள்" என்றும், "தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்க", என்றும், நான்சொன்னவற்றையே நினைத்திருக்கிறானவனென்றுகருத்து. ஆழியான்- திருவாழியாழ்வானை தனக்குநிரூபகமாகவுடையவன், திருவாழியாழ்வானைக் கைவிடிலன்றோ ஆஶ்ரிதரைநான் கைவிடுவதென்று காட்டுமாப்போலே கையுந்திருவாழியுமாய்நிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. அருள்தருவான்- ஸ்வஸ்வாமித்வபத்தைத் தரக்கடவனாக, திருநாட்டில் ஸ்வாநுபவிநுமாகிற கைங்கர்யஸம்பத்தைத் தந்தருளக் கடவனாகவென்று பர்யவஸிதார்த்தம், அமைகின்றான்- பர்யாப்தனாகாநின்றான், பரிபூர்ணனாகாநின்றானென்றபடி. அருள்பெறுவார் தம்மடியனேற்கென்று ஸாமாந்யர்களை யருள்பெறுவாராகச்சொல்லி யவர்களுக்குமடியேனானவெனக்கு அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறவித்தால் என்னுடைய ஸ்வாமிகள்பக்கலவன்செய்தருளின க்ருபையை யென்னளவாக வெள்ளமிடாநின்றதென்று கருத்து. அதிலடியாரென்கிற ஸமுதாயத்தா லவர்களெல்லார்பக்கலும் பண்ணுமருளை யென்னொருவன்பக்கலிலே செய்தருளாநின்றானென்றபடி. அது- அந்தஸம்பத்தைத் தந்தருளுகையானது, நமதுவிதிவகையே- நம்முடைய பாக்யப்ரகாரமே,

மூ— இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன் மருளொழிநீமடநெஞ்சே வாட்டாற்றானடிவணங்கே॥

ஆ—வநுஸந்திக்கிறார், எம்பெருமான்றன்னருள்பெறும்படியான வடியார்க்கடியேனாயிருக்குமதுவே படியாயிருந்தவெனக்கு ஆழியான் நிரவதிகஸம்ருத்தியைத்தருகையிலே சமைந்திராநின்றான், அதுவும் நான்சொன்னபடியே செய்தருளக்கடவனாயிராநின்றான், ஆனபின்பு இனியிந்தஸம்ஸாரத்தை நான்வேண்டேன், நீயுமிந்தஸம்ஸாரத்தைவிட்டு அவன்நமக்குத்தந்தருளுகிற தன்திருவடிகளாகிற ஸம்ருத்தியைக்கொண்டு அந்தஸம்ருத்தியையநுஸந்தியென்று தம்முடையநெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறார். ௧௬

(வாட்டாற்றான்) வாட்டாற்றானுடைய திருவடிகளையநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸாம்ஸாரிகத்தைப்போக்

முதற்பாட்டு

இ— ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (எம்பெருமான்றன்னித்யாதியால்) இங்குத்தனனென்றது ஸ்வாமித்வம், இதுவேபடியாயிருந்தவென்றது- இதுவே ஸ்வபாவமாயிருந்ததென்றபடி அருள்தருவானமைகின்றானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) சமைந்திராநின்றானென்றது- வரிவக்ஷவ்ருதபனாயிராநின்றானென்றபடி. அதுநமதுவிதிவகையே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (ஆனபின்பித்யாதியால்) மருளொழிநீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) வாட்டாற்றானடிவணங்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்நமக்கித்யாதியால்) ௰௦

* இரண்டாம்பாட்டு *

வாட்டாற்றானடிவணங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டாற்றானுடையவித்யாதியால்) மாஞாலப்பிறப்பறுப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகத்தைபித்யாதியால்)

ஈ— நமது- அஸ்மதீயம், விதி:- ஆஜ்ஞாவசனம், ஸங்கல்பமானதான் நினைத்தபடியன்றியே நாமாஜ்ஞாபித்தபடியே செய்தருள்வானாயிராநின்றானென்றபடி. நமதுசொல்வகையே யென்னாதே நமதுவிதிவகையே யென்றத்தால் "ஐச்வர்யத்ராதிராஜேந்த்ர கிங்கரஸ்தாவவஸ்திதே । ஆஜ்ஞாபய்யாஹம் கவவஸ்திதம்" என்கிறகணக்கிலே நம்பக்கல் வாராதந்த்ர்யவஸ்தனாய்க்கொண்டு ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென்றுகருத்து. இனி- அவனிப்படி நமக்கத்ருஷ்டவனானபின்பு, இருள்தரு- அஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளுமதான, இருக்கவிருக்க அஜ்ஞாநத்தைப்புண்டாக்குமதான வென்றபடி இது ஹேதுகர்ப்பவிசேஷணம் இது உத்தராத்தஜ்ஞா ஸாதகமாகையாலே இதில் பிறவிவேண்டேனென்றதாக்கிறது, மா- மஹத்தான, ஸகலாதிகளுக்கொதுங்கி வசிக்கும்படியாப்போலே பிதுல்லாதவிடம் பார்த்தொதுங்கி வசிக்கவொண்ணாதபடி பரந்தாயாதவிஸ்தாரமானவென்றபடி. ஞாலத்துள்- ஜகத்திலே, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்திலே யென்றபடி. பிறவி ஜந்மத்தை, இந்த ஸம்ஸாரத்தில் இருப்பையென்றபடி. யான்- அவனுடையவஸீகரணத்தையறிந்த நான், வேண்டேன்- அபேக்ஷியேன், 'இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீரையான்கற்று' என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யாந்வேஷணத்திலே முன்பிறந்த ஸம்ஸாரத்திலிருப்பை யபேக்ஷித்திருந்தேயகிலும் ஸம்ஸாரம் ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸ்யத்துக்குறுப்பாகாதே யதாவிரோதிஜ்ஞாநத்தையும் ப்ரபோதாரதம்யாவணத்தையுமுண்டாக்குவதொன்றாகையாலே இனியிதிலிருப்பை யபேக்ஷியேனென்றபடி. மடநெஞ்சே- எனக்குவச்யமானமனஸ்ஸே, மடம்- வச்யம், நீமருளொழி- நீ அஜ்ஞாநத்தையொழித்துவிடு, மருள்- அஜ்ஞாநம், 'தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், திருவாறன்விளையதனை மேவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலென்றுமென்சிந்தனை" என்றுனக்கஸாதாரணமாகவுள்ள ஸம்ஸாரஸாமாந்யமான அஜ்ஞாநத்தை யினியொழிந்துவிடென்றபடி. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானைப்புக்கடமைப்பத்தின்னாதானைபாலே த்ருஷ்யமான விஷயாந்தரத்திலே ஸம்ஸாரஸம்ஸ்மருதியாகவிருக்கையாலே ஸம்பிக்ருதமன்றெனாகருத்து வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாறென்கிற திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, அடி- திருவடிகளை, வணங்கு- ப்ரதக்ஷிணித்துஸேவிக்கப்பார், அதாவது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைவிட்டவன்திருவுள்ளத்தை யநுஸரித்தவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. நம்மை திருநாட்டிலேகொண்டுபோகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறவன்திருவடிகளை யநுஸந்திக்கப்பாரென்றபடி. ௧௬௧

மூ—வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்* கேட்டாயே மடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானை*
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து* நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினமே* ॥௨॥
நண்ணினம் நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி* மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று*

ஆ—குணைக்காக அவனையபேக்ஷித்தும் அபேக்ஷிதப்படியே ப்ராப்யத்தைப்பெறாதே அஜ்ஞாநாதிகளா கராயிருந்த நாட்டாருடைய ஸ்வபாவத்தைவொழிந்து ஸம்ஸாரிகளுமானாய் அவனைவந்து ப்ராபிக்கப் பெற்றோமே நெஞ்சே, நமக்குவினைகள்தவிர்ந்தன கண்டாயேயென்கிறார். ॥௨॥

(நண்ணினம்) நாமங்களபலசொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்து நாராயணனை ப்ராபிக்கப்பெற்றோம்

இ—பாட்டாயபலபாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையபேக்ஷித்ததுஎன்று) பழவினைகள் பற்றறுத்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷிதப்படியேபெறுகையாலே) நாட்டாரோடியல் வொழிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஜ்ஞாநத்வாதிகளாலே) நாரணனை நண்ணினமே என்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளுமாய்) இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே கேசிஹந்தாவை காரணங்களைச்சொல்லி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே கீழ்வந்தவைத்திருவுளத்திலே ப்ரபந்நாரபவானமை கிளை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகிறது. ॥௨॥

❋ மூன்றாம்பாட்டு ❋

சொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லிக்கொண்டபேக்ஷித்தென்று) இன்றுஎன்கிற

ஸ—வாட்டாற்றானடிவணங்கி- திருவாட்டாற்றிலெம்பெருமானுடையதிருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு, அவன் திருவடிகளை யநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி. மாஞாலப்பிறப்பு- மஹாப்ருதிவியிலே ஜந்மத்தை, ஸம் ஸாரஸமுத்ரத்தில் ஸ்திதியை என்றபடி. அறுப்பான்- போக்கைக்கடவனுமுடையவனும், அறுப்பானென்றது ஸாமர்த்யாநுஸந்தாநம். இதற்குப்பாடியென்கிறதோடே அந்வயம். கேசவன்- கேசிஹந்தாவான, கேசியை நிரஸித்தாப்போலே நம்முடைய விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனென்று கருத்து. எம்பெருமானை- ஸ்வஸ்வாமியை, பாட்டாயபலபாடி- பாட்டாயுள்ளவை யநேகங்கள்பாடி, ஸ்ருஷ்டித்தாலும் ஸம்ஹரித்தாலும் பலஸாதனங்களாக ஸ்வகாரிகஸ்வரூபங்களான பாட்டுகளநேகங்களைப்பாடியென்றபடி. ஸ்ரு ஷ்டிக்கு ஸாதநம்பண்ணியென்னுமாப்போலே யெம்பெருமானை பாட்டாயபல்பாடியென்று த்விதீயைக்கும் த்ருதீயார்த்தவவஸ்தை, எம்பெருமானை பாட்டுகளாலே ஸ்தோத்ரித்துஎன்றபடி. ஸதணீயங்களானவஸ்து க்களாலே யவன்நம்முடைய வபேக்ஷிதமெல்லாஞ்செய்கையிலே அபிநிவேசம்படி பண்ணியென்கை. பழவினைகள்- அநாதிகர்மங்களை, பற்றறுத்து- ஸம்பந்தமறும்படிபண்ணி, பற்று- ஸம்பந்தம், ஸவாஸநமாகப்போகவென்றபடி. நாட்டாரோடு- ஸம்ஸாரிகளாயுள்ளவர்களான லௌகிகரோடு, இயல்பு- ப்ரவ்ருத்தி யை அவர்களோடேகூடத்தானும் ஸம்ஸாரிகளோடேகூட ப்ரயோஜநமாக் ஸ்வீகரிக்கையை யென்றபடி. ஒழிந்து- மறுவிடாதபடி கைவிட்டு, நாரணனை- நாரங்களுக்கெல்லாம் நிரவதிகமான உபாயமும் மாயுமாயிருக்கிற ஸ்ரீயபதியை, நண்ணினம்- சேர்ந்தோம் ஸம்ஸாரிகளெதிரிலதட்டாதே ஸுத்தரைப்போலே நிரவதிகமாக வநுபவிக்கப்பெற்றோம். மடநெஞ்சே- எனக்குஸவ்யமான ஹ்ருதயமே, கேட்டாயே. அவன்செய்தருளின விலக்ஷணமான ஸம்வாதமிருந்தபடி கேட்டாயோ, அங்கு கேட்டாயேயென்றது கேட்டாயோ வென்றபடி. இது தாம்சொல்லுகிற வஸ்துவின் மஹத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக வருளி ச்செய்கிறபடி. ॥௨॥

நாமங்கள்பலசொல்லி- வாக்ஸ்வபாவஸம்பந்நர்களைப்போலிகளுக்கு ப்ரகாசகங்களான திரு நாமங்களநேகங்களைச்சொல்லி, தத்குணாநுபவாதிகளுக்கங்களைச் சொல்லியபேக்ஷித்தென்று தாத் பர்யம், நாராயணனை- ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனான ஸ்ரீயபதியை, நண்ணினம்- சேரப்பெற்றோம் கண்டநுபவிக்கப்பெற்றோமென்றபடி. மண்ணுலகில் ஸம்ஸாரத்திலே, வளம்மிக்க ஸம்பத்துமிக்கு இருக்கிற, வளம்- ஸம்பத்து, ஸம்ஸாரமாகையாலே திருநாட்டிற்காட்டிலும் ஸம்பத்துமிக்கு ஸ்ரீ ஜநார்த்தனைத்து மிகுந்திருக்குமதானவென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றைத்தனக்கு நிரதிசய போகஸ்தாநமாகவுடைய ஸர்வேஸ்வரன், வந்து- நாம்கடந்துபோகவேண்டும். தேசமெல்லாம் தாம்கடந்துவந்து

மூ—விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே* யெண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே*॥
என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து*

ஆ—அதின்மேலே அவன்தானேவந்து நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு திருநாட்டைத்தருகையிலே விரையாநின்றான், நாம் 'இத்தைச்செய்' என்றுசொல்லுமிதுவே தாழ்வாகவிருக்கிறனததனே, ஆனபின்பு இனியவனை நண்ணினோமேயல்லேலாமோ நெஞ்சே இங்ஙனேயிருப்பதொரு ஸம்ருத்தி நமக்கு விளையக்கடவதாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நினைவுண்டோவென்கிறார். ௩

(என்னெஞ்சத்துள்) ஸநகாதிவாரமொதிவர்த்தநஸ்வாமிஸ்ரேஷ்டமான திருநாட்டை நம்முடையசிறுமைபாராதே நமக்குத்தந்தருளுமோவென்னில? என்னுடைய நிகர்ஷத்தையும் சிறுமையும்பாராதே யென்னெஞ்சுள்

இ—வடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகமாகவென்று) ஸக்தியொமாதிமாதமாயாவாயமன்றிக்கே யென்றபடி. விரையாநின்றானென்றது- த்வரியாநின்றானென்றபடி. இத்தால் முதற்பாட்டிலே திருநாட்டைத்தருகையிலே வரிவஸ்யனானென்றவரிப்பாட்டிலேயதற்கு த்வரியாநிற்கிறாரென்று ஸூசிராகிறாரென்று ஸம்மதிஸூசிமெத. விதிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமித்தையிதர்யாதியால்) இதுக்கு ஸ்ரீதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதர்யாதியால்) தாத்பர்யவாடித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேயிங்ஙனேயிதர்யாதியால்) ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நமக்கருடான்செய்வானே என்றிப்பாட்டிலேசொல்லுகிறவித்தை அருள்தருவானமைகின்றான் என்று முதற்பாட்டிற்சொன்னத்தைக்கொண்டு வ்யாக்யாபன்னுவென்ன இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (ஸநகேதர்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய ஐதர்யாதியால்) இங்கு என் என்கிறவிடம் ஸ்நிகர்ஷாநுஸந்தாநமென்று கருத்து, நிகர்ஷம்- தோஷபூயஸ்த்வம், சிறுமை- ஸாதநாதிகத்வம், இங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து

ஈ—இன்று- இதுக்குமுன்பு நாம்ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானம்பண்ணியறியாதிருக்க ஸஹஸாஸமாக விண்ணைக்கு, விண்ணுலகம்- பரமபதத்தை, அங்கேயொரு குடியிருப்புமாத்திரத்தையன்றிக்கே அந்தலோகத்தை யெல்லாமென்றபடி. விதிவகையே- விதிப்ரகாரமாக, நம்முடைய பாக்யாநுகாரத்திலேயென்றபடி. தருவானாய்- தாதாவாய், விரைகின்றான்- த்வரியாநின்றான், விரைதல்- த்வரிக்கை, என்னெஞ்சே- எனக்கநாதிவொவகாரணமானநெஞ்சே, நீயெனக்குவகாரணமாயிருந் தநாசுகுமிக்கையால்வந்த ஸம்ருத்தியன்றேயிதெல்லாமென்றுகருத்து. இக்கருமங்கள்- இந்தகார்யங்கள், நாமவனையிங்கே நிரந்தரமாக வநுபவிக்கப்பெறுகையும் நாம்செல்லவேண்டும் தேசமெல்லாமவன்கடந்துவருகையும் திருநாட்டைத்தருகையிலே த்வரிக்கையும் அதுநம்முடைய பாக்யாநுகாரமாகையுமாகிற விகாரங்களென்றபடி. எண்ணினவாறு- நாமெண்ணினப்ரகாரமாக, ஆறு- ப்ரகாரம், ஆகா- ஆகிறனவல்ல, நாமெண்ணின்படி வருகிறனவல்ல என்கை- இக்கார்யங்களிங்ஙனே ஸித்திப்பனவாக ஸங்கல்பத்திலேதான் நமக்குநினைவுண்டோவென்றுகருத்து. ௩

என்னெஞ்சத்து- ஸர்வேஶ்வரஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வத்ரஸர்வஸம்பந்நனாயிருந்த என்நெஞ்சினுடைய, கவாக்ஷஸம்பந்தத்தால் ராஜாபோலே என்ஸம்பந்தத்தால் என்னெஞ்சவனுக்கு ராஜ்யமென்றுநானிருக்க அவன் என்ஸம்பந்தமேஹேதுவாக என்னெஞ்சை குடியாகின்றானென்று கருத்து. உள- உள்ளுக்குள்ளே, விடாய்ப்பட்டவன் சுரயமானஸரஸ்ஸிலே மேல்நீரைநீக்கி ஆழமுழுகிக்கிடக்குமாப்போலே என்னெஞ்சினுள்ளுக்குள்ளே புகுந்தானென்றுகருத்து. இருந்து- ஸ்திதனாய், தன்ஸோபாவ்ருத்தியையும்நினையாதே இங்கே ஸ்திரவாஸியாயிருந்து என்றபடி. இதுக்கு மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயன்வயம், வாக்யகிரணஸு வாக்யகாதூணிஸம்வதமே தத்த்வஸீதாபரஜநநஹேதுவானுப்போலே அவன் எனனெஞ்சுள்ளிருந்தே என்னைக்கொண்டு தான்கவிபாடுகைக்கு ஹேதுவாய்விட்டதென்றுகருத்து, இங்கு- இந்தலோகத்திலே, இதற்கும் மொழிந்துஎன்கிறத்தோடேயன்வயம், திருநாட்டிலும் இல்லாததான திருவாய்மொழியாகிற ஸம்பத்தை இங்குண்டாக்கினானென்று கருத்து. இரும்- விபுலங்களான, கேட்டாரார் வானவர்களென்னும்படி நித்யஸூரிகளுமடங்காததான வைபவத்தை யுடையவனானவென்றபடி. தமிழ்நூல்- த்ரமிடஶாஸ்த்ரங்களான, நூல்- ஶாஸ்த்ரம், 'வேதவேத்யே பரே பும்ஸி'- என்கிற

மூ— வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்விடந்தவாட்டாற்றான்* மன்னஞ்சப்பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படை தொட்டான்* நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருள்தான்செய்வானே* ॥௪॥

ஆ— புகுந்திருந்து என்னையுபகரணமாகக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லி ஸூரிகவிப்ரீயிகளான ஹிரண்யவதப்ரப்ருதிநிரஸநத்தையும் எனக்கு ஸாத்ம்யமாகச்செய்தருளின நிரவதிகவாத்ஸல்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களையுடையவனாயிருந்தவன் இனித்திருநாட்டை நமக்குத்தந்தருளுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ என்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழியைச்சொல்லுவிக்கையாகிற இந்தஸௌஹார்த்தத்திற்காட்டிலும்

இ— என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) த்விதீயத்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூரிகவிப்ரீயிகளித்யாதியால்) நம்பெருமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஸாத்ம்யமித்யாதியால்) என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து என்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யஸௌசீல்யத்தாலே) இருந்தமிழ்நூலித்யாதி நம்பெருமானித்யந்தமாக ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யௌதார்யாதியால்) நமக்கருள்தான்செய்வானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனித்திருநாட்டையித்யாதியால்) பாட்டுக்கு பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னைக்கொண்டித்யாதியால்)

ஈ— கணக்கிலே பின்புள்ளகவிகளுக்கெல்லாம் இத்தைக்கொண்டு லக்ஷணம்காட்டலாம்படி ஸ்ருதிகவிதைகளுக்கு உபப்ருஹ்மணரூபங்களானவென்றபடி. நானென்னாற்றாமையாலே யலற்றுகிறத் தானந்தபாசுரங்களை ஸர்வலக்ஷணோபேதங்களாம்படி பேசுவிக்கிறானென்றுகருத்து. பதா- தமிழ்நூலென்றது- ஸ்ருதிஸாரபூதங்களாய் ஸகலவேததாத்பர்யநிர்ணயகஸாஸ்த்ரரூபங்களானவென்றபடி. இவை- இப்பாட்டுக்களை. இவற்றின்ஸாத்ம்யஸௌகுமார்யமாயிருக்கையாலே மேற்போகமாட்டாதே தம்மாலும் விசேஷித்துச் சொல்லவொண்ணாதபடியான ஸாத்ம்யஸௌந்தர்யநுடைய ஆநந்தவைலக்ஷண்யமும் தோற்றும்படி யிவையென்று ஸாமாந்யநிர்தேசம்பண்ணித்தக்கொண்டு அநுபவிக்கும்படி மொழிந்து தானருளிச்செய்த "பரிவ்ராஜகவேஷேண ஸீதேஷா தேஷா தேஷா ஸர்வதோ ஜநா: । ஆநந்த மோக்ஷகாரணே தேயாஸ்ஸீதிதஸேஷ்டித:" என்கிறபடியே இப்ப்ரபந்தமருளிச்செய்தவனவனே, நானவனுடைய ஆநந்தப்ரகாசத்துக்கு விஷயமாயிருந்தேனத்தனையென்று பாவார்த்தம். இதில் நம்முடைய வ்யாபாரமும் ஸாதநமாயிருக்கிறதேயாகிலும் அதெல்லாம் ப்ரயோஜகதாவான அவனுடைய தாமோதரவத்வ்யாபாரதந்த்ர்யமென்றுகருத்து. "ப்ராவ்ருஷஜலஸ:" மென்கிறவிடத்தில் ப்ராவ்ருஷென்றது ப்ராவ்ருஷகாலோதித:, என்று வ்யாவ்யாதமானாற்போலே இவ்விடத்திலும் மொழிந்தது என்றது மொழிந்திருக்கிறவனை என்றபடி. வல்- வலியதான, வல்லென்றுவலியது, லகாரஸ்யநகாரேரேணே நகாராதேசஸ:. ஸூக்ஷ்மம்வ்யமில்லாதவளவன்றிக்கே ப்ரஹ்லாதவத்ஸ்வபாவஸம்பந்தமான என்றபடி. நெஞ்சத்து- உசஸ்ஸையுடையவனான, நெஞ்சையுடையவன் நெஞ்சத்தான், நெஞ்சத்திரணியனென்று ஸமாஸம், இரணியனை- ஹிரண்யாஸுரனை, மார்விடந்த- வக்ஷஸ்ஸை நகங்களாலே கீண்டவனை அகப்பக்கவலம்ந்ருதிம்வலஸமாவ்ருதவளமும், அந்த வன்னெஞ்சுகிடக்கிறவிடமான வக்ஷஸ்தலத்தை விதாரணம்பண்ணினவனைவென்றுகருத்து. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸ்தம்பத்திலே ஒளிந்திருந்துதவினாற்போலன்றிக்கே நித்யம்ப்ரத்யக்ஷிதனுயிருந்தெல்லாற்குமாவத்திலே யுதவுகைக்காக திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவனைனென்றபடி. மன்- க்ஷத்ரஜாதிடனது, மன்- க்ஷத்ரஜாதிக்குப்பேர், ஸாரதவாஸரஸமித்தஸூர்யஸேநஸமித்ர ஸமாஜலோகமுமென்றபடி. அஞ்ச- அஞ்சும்படி, கௌரயஸம்ரம்பஸிம்ஹஷண்டத்தைக்கண்ட நரிக்கூட்டம் போலே வ்யதித்துஸமாம்படியென்கை. இதற்கு தொட்டானென்கிறத்தோடே யந்வயம். பாரதத்து- பாரதத்திலே, பாரதயுத்தத்திலேயென்றபடி. பாண்டவர்க்காய்- பாண்டவர்களுக்காக, படை- ஆயுதத்தை, தொட்டான்- தொட்டவனை, ஆயுதந்தொடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக தன்ப்ரதிஜ்ஞையைக்குலைத்து வக்த்ரத்தையெடுத்தவனை வென்றபடி. நம்பெருமான்- நம்முடையஸ்வாமியானவன், இந்தசரித்ரங்களையெல்லாம் நமக்கு ஸாத்ம்யமாய்ச்செய்தருளின ஸவேஸ்வரனனவனென்றபடி நல்- நல்லதான, லகாரஸ்யநகாரேரேணே நகாராதேசஸ:. ஸம்பந்தவிஷயமென்று ஸத்ஸ்வரூபணைதகஸ்வமாவனை வென்றபடி. நெஞ்சே- என்நெஞ்சே நமக்கு-இப்படி திருவாய்மொழிபாடும்படி தான்விஷயீகரித்தருளினநமக்கு, தான்- நம்பக்கலித்தனை பாவஸ்தம்பண்ணினதான், அருள்செ

மூ— வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றானபணிவகையே* நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே* தேனேறு மலர்த்துளவந்திகழ்பாதன்செழும்பறவை* தானேறித்திரிவானதாளிணையென்றலைமேலே* ||ரு||

ஆ— சீரியதோ திருநாடென்கிறார். ||௪||

(வானேற) திருநாடுபெறவேணுமென்ற அபேக்ஷையுடையார்க்கெல்லார்க்கும் வானேறுகைக்கீடான உபாயத்தைக்கொடுத்தருளினான், அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே தேனேறுமலர்த்துளவத்தினாலே பரிஷ்க்ருதமாயிருந்தவனுடைய தாளிணை பெரியதிருவடிமேலேறுமாப்போலே என்தலைமேலே நானேறப்பெறுகின்றேன், இனியவனைப்பிரிந்திருக்கையாகிற நரகத்தை வென்றிருப்பேனென்கிறார். ||ரு||

இ— சீரியதோ என்றது- ச்லாக்யமானதோ என்றபடி. ||௪||

* ஐந்தாம்பாட்டு *

வானேறவழிதந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாடு இத்யாதியால்) வாட்டாற்றான் பணிவகையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய இத்யாதியால) துளவந்திகழ்என்றது தாளிணையென்கிறதற்கு விசேஷணமன்றிக்கே பாதமென்கிறதற்கு விசேஷணமாயிருந்தாலும் உக்தவிசேஷணவிசிஷ்டமான பாதத்தையே அத்தாளிணையென் றநுவதிக்கிறதாகையாலே இவ்விசேஷணம் அதுக்கும் அந்வயிக்குமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தேனேறி இத்யாதியால்) செழும்பறவைஇத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியஇத்யாதியால்) தாளிணையென்தலைமேலேற நான்பெறுகின்றேனென்றநவயம், நரகத்தைநகுநெஞ்சேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியவனைஇத்யாதியால்) இத்தால மூன்றாம்பாட்டிலே நமக்குத் திருநாட்டைத்தருகையிலே கூசியாநின்றானென்றவ ரிப்பாட்டிலே பெரியதிருவடிக்குஸமமாக நம்மை பக்ஷபாதியாநின்றானென்று ஹ்ருஷ்டராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ||ரு||

ப்ர- ய்வான்- க்ருபைசெய்தருளுவான், பரமபோமிச்ராஞ்சநலா ஸர்வச்ரேஷ்டமான திருநாட்டையுந்தருமவன், இத்திருவாய்மொழிப்பிற்காட்டில் அதிகமோ திருநாடென்றுகருத்து. ||௪||

வானேற- பரமபதத்தைப்பெறுகைக்கு, வழி- உபாயத்தை, ஸித்தஸாதனங்களையென்றபடி தந்த- அபேக்ஷிப்பாரெல்லார்க்கும் கொடுத்தருளினவனை, உபதேசாதிமுகத்தாலே அறிவித்து அநுஷ்டாநதசையிலே ஸஹகாரியாயிருந்து ஸத்ருஷ்டிநிஷ்டநம் பண்ணிக்கொடுத்தவனான வென்றபடி. வாட்டாற்றான், திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய, பணிவகையே- அருளிச்செயல்படியே, அவனுடைய ஸ்வஸங்கல்பாநுஸாரமாக என்றபடி. நான்- அவனுக்கு க்ருபாவிஷயபூதனான நான், இதற்கு தலைமேலே பேறப்பெறுகின்றேனென்று மேலேயந்வயமாகிறது. தேனேறு- தேன் ஏறுகிற்கிற, பரமபவித்ரஸம்ஸர்க்கஸம்பந்தத்தாலே நாள்செல்லநாள்செல்ல ஸ்ப்ருஹணீயங்கள் வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. மலர்துளபந்திகழ பாதம்- புஷ்பங்களோடேகூடின திருத்துழாய்விளங்காநிற்கிற (திருவடிகளையுடையவனை, திகழ்பாதமென் று வாரொனாலும் இதுவேபொருள்) இதற்கு திரிவானென்கிறதோடே அந்வயம், செழும்பறவை- செழித்த பக்ஷியை, பறவை- பக்ஷி, ஸர்வஜ்ஞவஸ்துஸம்பந்தமுண்டான ஸம்ஸ்லேஷபாவத்தாலே குளுந்து உபசீந மானவேஷத்தைபுடையவனான ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி, தானேறி- தானதானேயேறி, ஸ்ரீவைந தேயனுகப்புக்காக வேறுகையன்றிக்கே யவனுடைய ஸம்யோகமாத்ரம் தனக்கு நிரதிசய ஸுகமா யிருக்கையாலே ஸ்வபாவஸ்வாமியாய்க்கொண் டேறியென்றபடி, திரிவான்- ஸர்வஜ்ஞமாகஸஞ்சரிக்கிற ஸ்வாமியுடைய, அத்தாளிணை- அந்தசரணயுகளமானது, அ என்றது தத்வஸ்வரூபீயா, கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவினுடைய க்ஷேமஸம்ரக்ஷணார்த்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதியுக்த சரணஸரோருஹமான தென்றபடி. என்தலைமேலே- ஸ்வயம், ஏறப்பெறுகின்றேன்- ஏறியிருக்கப்பெறுகின்றேன், நெஞ்சே- என்னுடைய மநஸ்ஸே, நரகத்தை- நரகத்தை, அவனை விச்லேஷித்திருக்கையாகிற நரகத்தையென்றபடி. நகு- பரி ஹஸி. நகுகை- பரிஹஸிக்கை இத்தனைகாலமும் நம்மைப்பீடித்த இந்த விச்லேஷநரகமினி நம்மைக்கிட் டமாட்டாமையாலே நாம் ஜயித்தோமாகையா லத்தை நீ பரிஹாஸம்பண்ணிக்கொண்டு ஹ்ருஷ்டமாயி ரு என்றபடி. ||ரு||

அ-தலைமேலதாளிணைகள்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான் * நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதமிக்க * கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே ॥
குரைகழல்கள் குறுகின நங்கோவிந்தன் குடிகொண்டான் *

ஆ—(தலைமேல) திருவடிகளை என்தலைமேலேவைத்தருளினன், அழகியதிருக்கண்களாலே என்னைக்குளிரப் பார்த்தருளாநின்றான், ஒருக்காலும் என்னெஞ்சிலநின்றும் நிலைபேரான், இங்ஙனே அவன்திருவடிகளை நாம் குறுகப்பெற்றோமென்கிறார். ॥ அ ॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

இ— தாமரைக்கண்ணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதிபால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்பாட்டில் பெரியதிருவடிக்குஸமமாக தன்னையாதரியாநின்றானென்றவர் இப்பாட்டிலே தம்மை குளிரநோக்காநின்றுகொண்டு தம்நெஞ்சைவிடாதே எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று ஸ்ரீத்தராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥ அ ॥

ஸ— அத்தாளிணைகள்- அந்த உபாயபூதமானது, அ என்று அழகியதாகவுமாம, இணைகளென்று ஜாபாம்பத்வம், தலைமேல்- என்தலைமேலே, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஶ்ரீபாதத்தாலே தலையிலிராநின்றதென்று ஆழ்வார், “நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைச்சேர்த்”தென்றும், “பாதபங்கயமே தலைக்கணியா”யென்றும், நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே தன்னுடையவழகிய பாதபத்மங்களாலே என்தலையை அலங்கரித்தருளினனென்று கருத்து. தாமரைக்கண்- அத்தால்வந்தவுகப்புத்தன்னதாகையாலே விகஸிதஸரஸிஜ விலோசனனானவன், என்னம்மான்- அக்கண்ணழகாலேயென்னை வஶீகரித்தெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்னெஞ்சத்து- என் ஹ்ருதயத்திலே, எப்பொழுதும்- ஸர்வகாலமும், நிலைபேரான்- ஸ்திரமாயிருப்பான், என்னெஞ்சில்தான் நின்றநிலையையொருக்காலும் விடுகிறானில்லையென்றபடி. அநேகம்பெண்களுக்காக ஸௌபரி பலரூபம் வடிவுகொண்டாப்போலே என்னுடைய ஶ்ரீபாதஸம்பந்திகளான பலகாலபயங்களுக்காகத்தானும் அநேகம் வடிவு கொண்டானென்று கருத்து. எம்பெருமான்— என்னெஞ்சிலிருக்கப்பெற்றபெருமையாலே ஸர்வாதிகனானை, இது மருப்பொசித்தானுக்கு விஶேஷணம். மலைமாடத்து- பர்வதம்போலே உன்னதமான கோயில், மாடம்- ப்ராஸாதம், இங்கு கோயிலை விவக்ஷிதம். அரவணைமேல- ஸ்ரீ ஶேஷஶயநத்தின்மேலே, அரவு- ஸர்ப்பம், வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனை, உன்னதமான கோயிலில் ஶேஷஶயநத்தினமேலே, திருவாட்டாற்றிலிருக்கிறவனுவது- திருவாட்டாற்றில கோயிலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனை வென்றபடி. அவ்வூரிற்காட்டிலும் கோயிலழகும் விஞ்சியிருக்கிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக மலைமாடத்து உத்யாகியாலே வருக்குமுன்னே கோயிலையும் திருவனந்தாழ்வானையும் நிர்தேஶித்தது, மதமிக்க- அதிமாத்ரமதமாயிருக்கிற, கொலையானை- ஸம்ஹாரஶீலமான கஜத்தினுடைய, கொலை- ஸம்ஹாரம், யானை- கஜம், ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. கம்ஸப்ரேரிதத்தினுடைய வென்றபடி. மருப்பு- தந்தங்களை, ஒசித்தான்- முறித்தவனுடைய, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தாப்போலே என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் நஶிப்பித்தவனுடையவென்று கருத்து. குரைகழல்கள், ஶிஞ்ஜிதாபரணங்களாலே ஶப்திக்கிறதிருவடிகளை, குரையென்று ஶப்திக்குமதுக்குப்பேர், ஆபரணஶப்திகள் தமக்குப்போது செவிப்படுகையாலே யருளிச்செய்தபடி. குறுகினம்- கிட்டப்பெற்றோம, ‘தடந்தாமரைகட்கே கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ’ என்று ப்ரார்த்தித்தபடியே பெற்றோமென்றுகருத்து. ॥ அ ॥

குரைகழல்கள்- சிறுசதங்கைகளாலும் கடகநூபுராதி ஆபரணங்களாலும் ஶப்திக்கிறவன் திருவடிகளை, குறுகினம்- கிட்டிவிட்டோம், ஆஶ்சர்யத்தை அதிஶயோக்தியாலே விஸ்தரித்துச்சொல்லுகிறேனல்லேன், யதார்த்தத்தையே சொல்லுகிறேனென்று கருத்து. இது கீழ்ப்பாட்டில்ச்சொன்னத்தையே இப்பாட்டிலனுபவித்ததற்கு ப்ரயோஜநம், நங்கோவிந்தன்— நம்முடைய கோவிந்தனானவன், ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக ப்ரஸித்தனான க்ருஷ்ணனென்றபடி. குடிகொண்டான்- தனக்கு ஸகலஸம்பந்தமாக ஸர்வஸ்வமாக ஸ்வீகரித்தருளினன், என்னெஞ்சைஎன்றுவிஶேஷ:. குடியென்று ஸகலஸம்பந்தமாக ஸ்வீகரிக்கும் ஸ்தானத்துக்குப்பேர். தாஞ்ஜாதிமன்றிக்கே- தன்னுடைய ஸம்பந்திகளான ஸம்பந்திகளும்

மூ—திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன* வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்*
விரைகுழுவுநறுந்துளபமெய்ந்நின்றுகமழுமே* ।எ।

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளபவிரையேறுதிருமுடியன்* கைந்நின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்*

ஆ—(குரைகழல்கள்) இப்படிநெஞ்சே நாம் குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன் ஸர்வஸ்வாமியாக வந்தென்னுள்ளே புகுந்தருளினான், இதுக்கடையாளமென்னென்னில்? வாட்டாற்றான்திருவடிகள் திருத்துழாய் என்னுடம்பெல்லாம் கமழ்கிறபடியாராயென்கிறார். ।எ।

(மெய்ந்நின்று) திருத்துழாய்தொடக்கமாக வ்யாவர்த்தகசிஹ்நங்களையுடையவனுக்ஸேநாபதியாயிஸ்ராங

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— குடிகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரஸ்வமித்யாதியால்) அவனே ஸர்வேஸ்வரனாகவந்து தம்நெஞ்சிலே புகுந்திருக்கச்செய்தே சரணஸம்ஸ்ரயத்தில்வரக்கூடுமோ தமக்கொருவரூபமில்லாமையாலென்றும் தானவமித்யாதியாலே யத்தை யொருமோசமாகச்சொல்லுகை யஸம்மதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இதுக்கடையாளமென்னென்னிலென்று) தாளிணையென்தலைமேலேயித்யாதியாலே சொன்னவிவையெல்லாம் ஞானவிஷயதாவிஶேஷமாத்ரமன்றோ அவனும்முடையவுடம்பிலே ஸந்நிஹிதனானென்னக்கூடுமோவென்று ஶங்காஸ்பதத்துக்கு அபிப்ராயம், இத்தால் கீழ்சொன்ன ஶ்லோகங்களையெல்லாம் ஸத்யஸித்தானுபவமாக ஊஹித்துக்கொண்டநுஸந்திக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸம்ஶயமுத்தரம்போதமாயிற்று. இங்கு ஞானவிஷயமாத்ரமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்ஸந்நிஹிதனானவனுடைய திவ்யஸம்பந்தமிருக்கை தாம்வார்திருமேனியிலேவந்து ஸந்நிஹிதமாயிருக்குமென்றும் இப்படி ஸந்நிஹிதமானுமது வக்ஷஸ்தலாதிகளோடன்றிக்கே யொருவ்யக்த்யக்ஷவிஷயமாயே யிருக்குமென்றும் திருவுள்ளம். ஆனாலும் பரிமளாதிகளிவயவிஷயமாத்ரம் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகக் குறையில்லையிறே. ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।எ।

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸ்வயஸேவாக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருத்துழாயித்யாதியால்) கருதுமிடம்பொருது கைந்நின்றசக்கரத்தனென்று கூட்டித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேநேத்யாதியால்) புனலித்யாதிக்குத்

ஶ— ஸாயாதிகளோடே வந்து என்னெஞ்சிலே நிலைநின்றருளினானென்றபடி. திரைகுழுவு- தரங்கபங்க்திகளையுடைத்தான, திரை- தரங்கம், குழுவு- பங்க்தி, திரைகுழுவு கடலென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸ:. ஸமுத்ரஶயனஸந்நிதியாக ஸ்தஸஞ்சிதஸமஷ்டி தாமரைகம்போலே வஹாஸஹஸ்ரஶாயியான வென்றபடி. கடல்- ஸமுத்ரத்தாலே, புடை- பார்ஶ்வங்களிலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, இது வாட்டாத்துக்கு விஶேஷணம். தென்னாட்டுத்திலதமன்ன- தக்ஷிணதேஶத்துக்கு திலகம்போலேயிருக்கிற, அன்ன என்று உபமாவாசகம். வரைகுழுவுமணிமாட- கநககிரிபங்க்திபோலிருக்கிற ரத்நமயமந்தங்களையுடைத்தான, வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபுருஷனுடைய, மலரடிமேல்- பத்மஸத்ருஶங்களான திருவடிகள்மேலே, விரைகுழுவுநறுந்துளபம்- பரிமளஸமூஹஸஹிதமாய் பரிமளியாநிற்கிற திருத்துழாயானது, விரையென்று பரிமளம், ஸ்வரூபஸம்பந்தத்தாலே யதிஶயிதபரிமளமாய்க்கொண்டு பரிமளிக்கிற திருத்துழாயானதென்றபடி. மெய்- என்ஶரீரத்திலே, மெய்யென்று ஶரீரம், நின்றுகமழும்- ஸ்திரமாகநின்று பரிமளியாநின்றது, ஆதலால்அவன்ஶரீரத்திலே ஸந்நிஹிதனென்றிடத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றுகருத்து. ।எ।

மெய்- திருமேனியிலே, நின்றுகமழ்- ஸ்திரமாய்நின்று பரிமளியாநிற்கிற, துளபவிரை- தாஸீபரிமளமானது, ஏறுதிருமுடியன்- ஏறுகிற்கிற திருமுடியையுடையவனான, ஸம்ஸர்க்கத்தாலே திருத்துழாய்க்குங்கூட பரிமளாதிஶயித்துவருகிற திருவபிஷேகத்தை யுடையவனானவென்று பாவம். கருதுமிடம்- தான்நினைக்கிறவிடத்திலே, பொருது- யுத்தம்பண்ணி, தான்நினைத்து ப்ரேரிதவிடத்திலே போய் ஶத்ருக்களை நிரஸ்தாக்கியென்றபடி. கைநின்ற- 'ஸுதர்ஶநம்ஸநாதநம்' என்னுமாப்போலே மீண்டு திருக்கையிலேவந்துநின்றதான, ஸேநாபதியாயியானவென்று தாத்பர்யம், சக்கரத்தன்- சக்ரத்தையுடையவனான, புனல்- ஜலமென்ன, மைந்நின்றவரை- நீலம் ஸ்திரமாய்நின்ற பர்வதமென்ன,

மூ— மைந்தின்றவரைபோலுந் திருவுருவ வாட்டாற்றாற்கு* என்னன்றிசெய்தேனோவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே*॥
திகழ்கின்றதிருமார்பிற் றிருமங்கைதன்னோடும்* திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு* புகழ்கின்ற

ஆ— ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷ திவ்யாபரணையொவைகளைப் நிரவதிகஸௌந்தர்யவிசிஷ்டனாயிருந்த வாட்டாற்றார்க்கு நானென்ன ஆநுகூல்யவ்ருத்தி பண்ணினேனாகக்கொண்டு தானென்னுள்ளே புகுந்து திகழ்கிறதென்கிறார். ௮॥

(திகழ்கின்ற) தனக்கு திவ்யமஹிஷீ ஸமஸ்தைகேஸ்வரியான பெரியபிராட்டி, சேர்விடந்திருவாட்டாறு, தன்திருவடிகளில் கைங்கர்யைகரஸ்ஸமே புகழாகவுடையனாயிருந்த பெரியதிருவடி தனக்கு திவ்யவாஹநமும் ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநைகபரணமும், இங்ஙனேயிருந்துவைத் தென்னுடைய நிகஷத்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானென்னவித்யாதியால்) பண்ணினேனாகக்கொண்டென்றது- பண்ணினேனாக ஆரோபித்துஎன்றபடி. நான்ப ண்ணினதாகவோர் ஆநுகூல்யவ்ருத்தியையுங் காணேனென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்தம்முடைய ஸங்கதிகளைச் சொல்லியிருந்தவ ரிப்பாட்டிலே யவற்றுக்கநாரூபமான ஹேதுவென்பக்கல் காணேனென்றுகொண்டு அவற்றினுடைய நிரதிசயஸ்வாரஸ்யத்தைப் யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி என்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளித்யாதியால்) போரரக்கர்குலங்கெடுத்தானென்கிறதற்குப் புள்ளூர்தியென்கிறதோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்திக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதவிரோ தீத்யாதியால்) இகழ்வின்றியென்கிறதற்கு இப்பாததுயத்தோடு ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் ஸித்தவர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயிருந்துவைத்தித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே என்பக்கல் ஆநு ரூபஹேதுவின்றியே யிருக்கச்செய்தே யெனக்கு மஹாஸங்கதியையுண்டாக்கினானென்று ப்ரீதரானவ ரிப்பாட்டிலே தனக்கு நிரதிசயகல்யாணங்களான விபூதிகளிருக்கச்செய்தே யதிமோஹனனவென்

ப—ஸ்ரீபநேத்யாதியான் வ்யக்தமென்றபடி. போலும்- ஸத்ருஸமாகாநின்றுள்ள. நீலாரத்நமஹாமேகவர் ணமென்ன, ஜம்பூநதாபவர்ணமென்ன, இவைகளுக்கு ஸத்ருஸமாகாநின்றுள்ள என்று வர்த்தம், திருவுருவு- திவ்யரூபத்தையுடையவனான, வாட்டாற்றார்க்கு- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிற வெம்பெருமா னுக்கு, என்னன்றிசெய்தேனோ - என்னநன்மைசெய்தேனாக, என்னவாநுகூல்யாசரணம் பண்ணினேனாக, பெரியவுடையாரைப்போலே ப்ராணவர்ப்பணமாக வடிமைசெய்தேனாகவோ சிறுத்திருவடியைப்போலே 'த்ருஷ்டா ஸீதா'வென்று வந்தேனாகவோஎன்றுகருத்து. என்னெஞ்சிற்றிகழ்வது- என்னுடைய நெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகிறது, திகழுகை- விளங்குகை, இப்படி என்னெஞ்சிலேதான் வந்துவிளங்குகைக்கநுரூபமாக நான்தனக்குப்பண்ணின வாநுகூல்யாசரணம் ஒன்றுங்காணேனென்றபடி. ௮॥

திகழ்கின்ற- ஸாமாதிகஸௌந்தர்யத்தாலே விளங்காநின்றுள்ள, திருமார்பில்- வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், திருமங்கை தன்னோடும்- லக்ஷ்மீயாகிற யுவதியோடேயுங்கூட, மங்கை- யுவதி, தன்னென்றுஸ்வாமித்வம், திகழ்கின்ற- விளங்காநிற்கிறவனான, திருமங்கைதன்னோடுமென்கிறவிடத்தில் உபஸ்வபத்தால் 'ஆஸ்ரிதவத்ஸலோஹமனை நாவி ஸ்ரேயாதநந்தநர் ஸ்தனாய' என்கிறகணக்கிலே ஸ்வஸௌந்தர்யாதிஸகிதாய்த்திருக்கிறவன் லக்ஷ்மீஸாஹி த்யத்தாலும் விளங்காநிற்கிறானென்றுகருத்து. திருமாலார்- லக்ஷ்மீவிஷயத்தில் வ்யாமோஹனான வாஸுதேவா ஷன், மாலென்றுவ்யாமோஹன், சேர்விடம்- சேர்ந்திருக்கிறஸ்தலம், நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்தலமென்றபடி. தண்வாட்டாறு- ஸீதளமான திருவாட்டாறு, ஆதிரமணீயமான திருவாட்டாறென்றபடி. சேர்விடமாவது தண்வாட்டாறுஎன்று காரகக்ரியாக்ரமமாக விங்கு வாக்யஸேஷமாகிறது, லக்ஷ்மீஸாஹித்யஸம்பந்நனானவ னுக்கு நித்யவாஸம்பண்ணும்படி ப்ரமாணயோக்யமாயிருக்கிறது திருவாட்டாறென்கையாலே லக்ஷ்மீபதி யத்தோடு ஸாதநபாவாஷாணமாயிருக்கிறது அவனுக்குத் திருவாட்டாற்றிலிருப்புமென்று கருத்து. இப்படி காரகக்ரியாக்ரமமாக ஸமஸ்தவஸ்துமான விபவாதிவைபவ ஸ்தித்யாதிமாயிப்படி தனக்கு கல்யா ணகுணவிபூதிகளிருக்கச்செய்தே ஹேயனானவென்னெஞ்சிலே ரஸிபாகின்றானென் றுதாரதையத்தோடு ஸம்யிக்கிறது, புகழ்கின்ற- கீர்த்திகளெல்லாம் தன்னிடத்திலே நின்றிருக்கிறவனான 'ஜாஸஸவாஸதநந்'

மூ—புள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்* இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே* ௯॥
பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத் தாளறக்கொண்டான்* அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று*

ஆ—த்தைப் பார்த்தென்னை யிகழாதே ஒருக்ஷண மென்னைப்பிரியில தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவத்தையுடையனாய்க்கொண் டென்னெஞ்சுக்குள்ளே புகுந்தருளினான், ஒருவனுடைய [illegible]த்தை யிருக்கும்படியே யிது வென்கிறார். ௯॥

(பிரியாது) இனியொருக்காலமும் தன்னைப்பிரியாதே ஸர்வ்வசேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணென்றுகொண் டென்னை யநந்யார்ஹசேஷமாகக் கொண்டானின்று, அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று, பெரி யார் தங்களை யாச்ரயித்தவர்களுடைய சிறுமையையுங் கொடுக்கப்படுகிறபொருளினசீர்மையையும் பாராதே

இ—பக்கல் இத்தனைபவ்யனுமாகின்றானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸமுதாயார்த்தம். இகழாதே என்றது- உபேக்ஷியாதே யென்றபடி. என்னெஞ்சித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்). ௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு ✱

ஆளறக்கொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையநந்யார்ஹசேஷமித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியாரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தனக்குப் பெரியபிராட்டியார்முதலான நிரதிசயகல்யாணதிவ்யவிக்ரஹங்களிருக்கச்செய்தே சுசிலையமானவென் னெஞ்சிலே பவ்யனாகின்றானென்றுகொண்டு ஸௌசீல்யத்தைப்பேசி யநுபவித்தவிப்பாட்டிலே 'ஸோஹாத்தாவ ஸம்ப்ரபந்நஸ்யாவதேவா தேநவாகஸ்ஸீதக்ருதிரூபம்தோவடி' என்று விரகாமமாக ச்ருதிசமாயிருந்த ஸோஹா

ஈ—தித்யாதிகளிற்படியே பௌகேவேலேகாசிகர்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமானவென்றபடி. புள்ளூ- வக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊர்தி- ஊரப்பண்ணுமவனான, நடத்துமவனானவென்றபடி. அவ னே திவ்யவாஹநமாகவுடையவனான என்கை, போரரக்கர்- யுத்தோத்யுக்தரான ராக்ஷஸர்களுடைய, போர்- ப்ரதர்ஸம், ப்ரகாசமாயிருக்கைக்கவசமான குலம் ஸமுதாயத்தை, கெடுத்தான- நசிப்பித்தவன், அந்த ஸாமர்த்யஸம்பாயிராத்வஜனுப்பக்கொண்டு யுத்தமாக்கினவனென்றபடி. இகழ்வின்றி- உபேக்ஷயில்லாமல். இகழ்வு- உபேக்ஷை, என்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பார்த்து உபேக்ஷியாதானென்றபடி. எப்பொழுதும்- ஸர்வ்வகாலமும், என்னெஞ்சத்து- என்ஹ்ருதயத்திலே, பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை. ௯॥

பிரியாது- இனியொருகாலமுமென்னைப்பிரியாமல், ஆட்செய்யென்று- எனக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணென் றருளிச்செய்து, எனக்கே ஆட்செய்யென்றருளிச்செய்ய வேணுமென்று எம்மாவீட்டிலே நான் ப்ரார்த்தி த்தபடியே செய்தருளினானென்றுகருத்து. பிறப்பு- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரபந்தத்தை யென்றபடி. அறுத்து- சேதித்து, என்பக்கல் ஸம்பந்தமில்லாதபடி பண்ணியென்றபடி ஆளறக்கொண்டான்- மிகவுமடிமைகொண் டான், அநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண்டானென்றபடி. எனையதிசேஷ:. "தனக்கேயாக வெனைக் கொள்ளு"மென்று எம்மாவீட்டில் நாம் ப்ரார்த்தித்தபடி தலைக்கட்டினானென்றுகருத்து. அரியாகி- நரஸிம்ஹமா ய், நரஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. இரணியனை- ஹிரண்யனை, ஆகங்கீண்டான்- தேஹத்தைப்பிளந்தான், [illegible], கீண்டானென்றது நகங்களாலே பிளந்தானென்றபடி. அன்று- ப்ரஹ்லாதகாலத்திலே, அன் றென்றிங்குசொல்லுகையாலே ஆளறக்கொண்டானென்கிறவிடத்திலே இன்றென்றொருபதாத்யாஹாரம், இன்றைக்கு என்னை யநந்யார்ஹசேஷமாக்கிக்கொண் டருளினான், அன்றைக்கு ஹிரண்யனைப்பிளந்தருளி னான் இப்படி ஸர்வ்வகாலத்திலும் எனக்குபகாரங்களை யுண்டாக்கினானென்று வாக்யதாத்பர்யம், இன்றைக் கென்னை சேஷமாகக்கொண்டருளினான் அன்றைக்கு ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்தருளினானென்கிற விஷ யவைலக்ஷண்யாதிசயத்தாலே ஹிரண்யஸம்ஹாரமும் தமக்காகச்செய்தருளினதென்று அநுஸந்தித் தபடி தோற்றுகிறது, இவர் ப்ரஹ்லாதஸௌசீல்யத்தை ஸ்வஸௌசீல்யமாயிருக்குமவராகையாலே ஸ்ரீப்ரஹ்லா தாழ்வானுக்காகச்செய்ததே தமக்குச்செய்ததாகவிருக்கக் குறையில்லையிறே, இப்ப்ரதிபாதநாயம் ஆகவும், ஆதலால் வாட்டாற்றுங்காட்டினானென்று உதாரபாத்தோடே யுவயிக்கிறது,

மூ-பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறுதபயன்பெறுமாறு* வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே*
காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த* வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்* கேட்டாரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே*।௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — பவர்களுக்கினியில்லையென்றுஞ் சிறியபேறுகளைக் கொடுப்பனென்னுமிடம் வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றிலெண்பக்கலிலே காட்டியருளினனென்கிறார். ।ம।

(காட்டி) அபூர்வருமமரர்களித்திருவாய்மொழியைக்கேட்டா லென்படுவாரோவென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ — பாகவதர்களுடைய ஸ்வாமித்வத்தை யறிந்தால் ஸம்ஸாரத்திலே யெனக்கிப்போது க்ருதக்ருத்யனாயிற்றேன் றுவீதராகிறாரென்று ஸமாப்தியும் ஸம்பூர்ணமாயிற்று. விரக்தப்ராப்திகமாயிருந்த ஸாக்ஷாத்காரம் க்ருதக்ருத்ய திகளாலே ஸந்தோஷமாரம்பத்துகை ஸ்வாமிபக்ஷபாதம் பண்ணுகிறது. ॥யு॥

✻ நிகமனம். ✻

தாஸீபவாத்துக்குத் தாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அபூர்வரும் த்ருதீயால்) ॥௧௧॥

ஈ — பெரியார்க்கு- பாகவதர்களுக்கு, ஆட்பட்டக்கால்- சேஷபூதரானால், பெறுதபயன்பெறுமாறு- துர்லபமானஸுகத்தைப்பெறும்ப்ரகாரத்தை, பாகவதர்களுக்கு அடிமைப்பட்டால் துர்லபமான ஸுகத்தை யெல்லாம் பெறுவாரென்று சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிற வசனத்தையென்றபடி. இதற்குக் காட்டினனென்கிறதோடே யன்வயம். வரிவாள்வாயரவணைமேல்- வரியையும் வாளையுமுடைத்தான நாமசயனத்தின்மேலே, வரி- ரேகை, வாள்- காந்தி, வரிவாள்வாயென்று அம்சஸ்தானமாய் இதுக்கு ஆவுஸவத்தோடே ஸாகல்யவிசேஷணமாயிருக்கிறது, ஸ்வஜாத்யநுகுணமாகத் திருவுடலிலே ரேகைபரேகை ஒங்களையும் ஜ்யோத்ஸ்நாவிதானதநீய தீப்திஸம்பத்தையுமநேகமணங்களையுமுடைத்தான திருவனந்தாழ்வானுகிற சயனத்தின்மேலேயென்றபடி. வாட்டாற்றான்- திருவாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவன், அரவணைமேலே வாட்டாற்றிலேயிருக்கிறவனுவது- திருவாட்டாற்றிலே அரவணைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனென்றபடி. காட்டினன்- என்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளினன், ॥ய॥

தன்கனைகழல்கள்- தன்னுடைய கனைக்கிறகழல்களை, கனைக்கை- த்வனிக்கை, கழல்- திருவடி, நூபுராதிபூஷணசோபிதமான தன் திருவடிகளை யென்றபடி. காட்டி- எனக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி, கடுநரகம்- கடுநரகத்தை, விவேகிகளுக்கு ஸாதகஸஜாதீயவஸ்துஸமான ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்தையென்றபடி. புகல்- ப்ரவேசிக்கையை, ஒழித்த- உபஸம்ஹரித்தவனை, எனக்கு ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியை நிவர்த்திப்பித்தவனை யென்றபடி. வாட்டாற்றெம்பெருமானை- திருவாட்டாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமியைக்குறித்து, இதுக்குப் பாட்டாயவென்கிறத்தோடே யன்வயம். வளங்குருகூர்- அழகிய திருநகரியையுடையவரான, வளம்- அழகியது; திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி. சடகோபன்பாட்டாய- ஆழ்வாருடையபாட்டுக்களான, அவருடைய வசனத்திலே திவ்யஸமாய்க்கொண்டு மாநஸாக்ஷமாயாரூபங்களாய் 'வாக்யமேவதூபாரம்' என்னும்படி யிருக்குமவையானவென்றபடி. தமிழ்மாலை- த்ராவிடஸந்தர்ப்பரூபமான, ஆயிரத்துள்- ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, செவிக்கினிய- கர்ணாம்ருதங்களான, இனியது- மதுரமானது, செஞ்சொல்- செவ்வியசொல்லான, காரணரூபமும் ஸகாரணமாய்ச்சொன்னவையானவையாலே ஸுஜஸப்தஸங்க்ரஹங்களான என்றபடி. ஸாவயவத்வமான என்கை, இப்பத்தும்- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வானவர்கள்- நித்யஸூரிகள், கேட்டாரார்- கேட்டு த்ருப்தராகார், இத்தையவர்கள் கேட்கத்தொடங்கின் இன்னஞ்சொல்லின்னஞ்சொல்லென்னை யிருப்பாரத்தனை- யொழிய ஒருக்காலும் த்ருப்தராகாரென்றபடி. ॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்யநிஷ்டாநிஸேவதி ஸ்ரீவேதவ்யாஸராமாநுஜதேசிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளீ.

(அருள்பெறுவார்.)

சக்ராங்க: கேசவாக்யோ நிரவதிகதய: ஸ்ரீமந் நாராயணாக்ய:
ஸேநாங்கோ பாரதாஜௌ ஸுரபிததுளஸீ வாஸநீயாங்க்ரிபத்ம: ।
அம்போஜாக்ஷோ கோவிந்த: ததுளஸீ ஸ்ரக்ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா:
ஸ்ரீவாட்டார் தீர்த்தே ஸ்வபக்ஷ ஸத்வதவிதரணே தக்ஷிணோ நாதோஹமாஷீத் ॥ ௬௰௱

(சக்ராங்க:) ஆழியான் அருள்தருவான் - திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனாகையாலும், (கேசவாக்யோ நிரவதிகதய:) கேசவனெம்பெருமானை - நிரவதிகதயனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே ஸ்வாமித்வம் ஸங்க்ருஹீதம், (ஸ்ரீமந் நாராயணாக்ய:) நண்ணினம் நாராயணனை - கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கு விவரணம், ஸ்ரீமானாய் ஸர்வாதாரனாய் ஸர்வநியந்தாவுமாகையாலும், (ஸேநாங்கோ பாரதாஜௌ) பாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப் படைதொட்டான் - பாரதயுத்தத்திலே ஆயுதமெடேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினவன் ஆஸ்ரிதரான பாண்டவர்களிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞையையழித்து ஆயுதமெடுக்கையாலும், (ஸுரபிததுளஸீ வாஸநீயாங்க்ரிபத்ம:) தேனேறுமலர்துளவந்திகழ்பாதன் - தயாஸம்பந்தியான திருத்துழாய்மலராலே விளங்காநிற்கிற திருவடிகளையுடையவனாகையாலும், (அம்போஜாக்ஷ:) தாமரைக்கணனென்னம்மான் - ஸர்வஜநஸ்ப்ருஹங்களான திருக்கண்மலரையுடையனாகையாலும், (கோவிந்த:) கோவிந்தன்குடிகொண்டான் - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனாகையாலும், (ஸாயக:) துளப்விரையேறுதிருமுடியன் - ஸுரபிததுளஸீதாமாலங்க்ருத கிரீடத்தாலே ஸுசிதமான ஸௌஸீல்யத்தையுடையனாகையாலும் (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் - பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையனாகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலே 'வரிவாள்வாயரவணைமேல்' என்று மேலிற்பாட்டிற்சொல்லுகிற ஸேஷஸாயித்வம் ஸங்க்ருஹிக்கப்படுகிறது, இப்படிகளாலே திருவாட்டாற்றெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸ்வபதப்ரதானத்திலே மிகவும் ஸமர்த்தனையுடையனாயிருக்கிறானென்று "அருள்பெறுவார்" என்கிற தஸகத்திலே ஆழ்வாராலே யறுதியிடப்பட்டதென்கிறார். ॥௬௰௱

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

அ— (செஞ்சொற்கவிகாள்) தான்சொன்னபடிசெய்யக்கடவனாகச் சமைந்துகொண்டு தம்முடையதிருவுள்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸர்வேஸ்வரன் தமக்குத்திருநாட்டைத்தந்தருளுகையிலே க்ருதஸங்கல்பனாய்த் தமக்கு வாரதிருப்பத் தம்முடைய வாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிராநின்றானென் றவனுடைய ஸம்விதான தீவ்ரதரத்தை யநுஸந்தித்தவாழ்வார் தமக்கு அபேக்ஷிதமாயிருந்த மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தை யாத்ருக்ஷணத்திலே கைகொண்டவிளம்பிதமத்திலே புறப்படுகை யுசிதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே செஞ்சொற்கவிகாளித்யாதியாலே கவிகளைக்குறித்துச் சிலவுபதேஸம்பண்ணுகை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸ்தரிப்பிக்கிறார் (தான்சொன்னபடியேபித்யாதியால்) சமைந்துகொண்டுஎன்றது - ஸர்வஜ்ஞயனாய்க்கொண்டென்றபடி. தம்மோடுகலந்தகலவியாலேயென்றது - இவர்திருமுடியிலே தன்திருவடிகளைவைத்துத் திருவுள்ளத்திலே வாஸமாகப்புகுந்திருந்து 'விரைகுழுவநறுந்துளபம்மெய்நின்றுகமழு'மென்னும்படி இவருடைய ஸரீரத்தோடு அந்த:கரணத்தோடு மற்றுமுள்ளவவயவங்களோடு வாசியற வத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய்க்கலந்த விலக்ஷணஸம்ஸ்லேஷத்தாலேயென்றபடி. ஸர்வேஸ்வரன்தனக்குச் அபேக்ஷிதமான பரமபோக்யதாமத்தைத்

மூ—செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்

ஆ—ளத்திலே புகுந்தருளினவெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்தகலவியாலே தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகப்ரீத்யதி சயத்தாலே எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவரைக்குறித்து நீங்களவனுக்கடிமைசெய்யுமிடத்தி லுங்களுயிரைக் காத்துக்கொண்டு அடிமைசெய்யுங்கோள், அவன் தனக்கடிமைசெய்வாரை யபஹரிக்குமாம்படியதிசாதுர்யமுடையனென்கிறார்.

இ—தருகையிலே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸர்வஸ்வதானமாய் இருந்தானேயாகிலு மிவ்வதிசாதுர்யஸம்ச்லேஷஜனித நிரவதிகப்ரீதியாலே யிப்போது சிலவற்றைப்பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாதவரா யிவ்வதிசாதுர்யஸம்ச்லேஷ ப்ரகாரத்தை யெம்பெருமானுக்குக் கவிகளாயிருப்பாரைக்குறித்துப் பேசத்துடங்குகிறாரென்றுகருத்து. ஆனால் இவ்வதிஸம்ச்லேஷாதிசயத்தை வானேறவழிதந்தவித்யாதிபாக மூன்றுபாட்டாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பேசி யநுஸந்தித்தாரேயென்னில்? அதிற்காட்டிலிதற்கு விசேஷமுண்டு, எங்ஙனேயென்னில்? தாளிணையென் தலைமேலே” யென்றும், நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும் என்றும், ‘நறுந்துளவம்மெய்ந்நின்றுகமழு’ மென்று, மவனுடைய திருமேனி தம்முடையதிருமுடியிலும் திருவுள்ளத்திலும் திருவுடம்பிலும் ஸம்ச்லேஷமாயிருக்கப்பெற்றபடியை ஸாமான்யமாகப்பேசி யநுஸந்தித்தார்கீழ், இத்திருவாய்மொழியிலே ‘என்னெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு’ என்றும் ‘என்னைமுற்றுமுயிருண்டென் மாயவாக்கையிதனுள்புகுந்து’ என்றும் ‘நன்கென்னுடலங்கைவிடா’ னென்னுமிப்புடைகளிலே தம்முடையவாத்மாவையும் நெஞ்சையும் திருமேனியையுமவன் நிரவதிகப்ரீதிபான விசேஷத்தைப்பெற்றாப்போலே சுகிக்கவனுக்கு ஸம்ச்லேஷிக்கிறபடியைக்கொண்டு யநுஸந்தியாநின்றுகொண்டிங்ஙனே யவனுடைய ஸாமர்த்யத்தைப்பேசி ப்ரீதராகிறாரென்றுகருத்து. இவரைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸமஸ்தா த்மாக்கள்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே யிவருடையதிருமேனியிலு மத்யந்தவ்யாமோஹத்தாலே இவரையித்திருமேனியோடேகூடத் திருநாட்டிலே கொண்டுபோகையிலே மிகவு மபேக்ஷிக்கைபித்தை யறியிவரிசையாரென்று பார்த்திவரைகொண்டு திருவாய்மொழிபாடுவிப்பாரைப்போலே புகுந்திவர்திருமேனியிலே யத்யந்தாபிநிவேசத்துடன் அவன்படுகிற க்லேசங்களைக்கண்டு இதென்னவாச்சர்யமென்றத்தை யவராய்ப்பேசி யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம், இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸாஜாத்யபுத்திரதேஹத்யாக ரக்ஷமென்கிற ஸமஸ்தலக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ப்ரீத்யதிசயத்தாலே என்கிறதற்கும் குறித்து என்கிறதற்கும் உபஸாதாரணத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்.

முதற்பாட்டு.

உயிர்காத்தாட்செய்மின் என்கிறவிடத்தில உயிர்காத்துஎன்கிற ஸம்சயவிசேஷமென்றுகாட்டுகிறார் (நீங்களித்யாதியால) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் தனக்கித்யாதியால்) செய்வாரையென்கிறதற்கு வாயிக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், அவனுடைய வாச்ரிதவ்யாமோஹஸ்வபாவ ஸாமர்த்யத்

மூ— செஞ்சொல்– செவ்வையான ஸூக்திகளையுடையவர்களான, ப்ரயோஜநாந்தராபிஸந்தியாகிற கள்ளமின்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநர்களான ஸமவிஷயஸூக்திகளை யுடையவர்களான என்றபடி. கவிகாள்?– எம்பெருமானுக்குக் கவிபாடுகிறவர்காள்? “மாயவனையல்லது வாழ்த்தா”தென்று அநந்யப்ரயோஜநர விதாரஸிகரான முதலாழ்வார்களுள்ளிட்டாரை நினைத்தருளிச்செய்கிறபடி. உயிர்காத்து– உங்களாத்மாவைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்செய்மின்– கைங்கர்யம்பண்ணுங்கோள், இங்கு கைங்கர்யம்பண்ணுகையாவது– கவிபாடுகையைச்சொன்னபடி. உங்களாத்மஸ்வரூபம் மாறுபட்டுத்தாவாய்ப்போகாதே ரக்ஷித்துக் கொண்டடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி அவனடிமைகொள்ளுவானைப்போலேவந்து ஸ்வரூபத்தையழித்துவிடும், அதாவது:— சேஷியைப்போலேவந்து தான் சேஷபூதனுப்நின்றுங்களைத்தனக்கு சேஷிகளாக்கி சேஷத்வைகநிரூபணீயமாகிறவுங்களுடைய ஸ்வரூபத்தையிங்கனேயழித்துவிடும், அப்படியழிந்துபோகாதே யுங்களைரக்ஷித்துக்கொண்டு கவிபாடுங்கோளென்கை. அதாவது:—அவன் தன்னுடைய சீலாதிகுணங்களிலே யீடுபட்டாரையாய்த்திங்ஙனே படுத்துவது, நீங்களிதிலேயீடுபடாதே அவனுடைய பரத்வத்தையே யநுஸந்தித்துப் போருங்கோளென்றபடி. யதா– உயிர்காத்தாட்செய்மின்– தன் சீலாதிகுணங்களை யநுஸந்திப்பார்பக்கலிலே யவனதிசாதுர்யஸம்ச்லேஷத்தைப்பண்ணித்தன்னுடைய சீலாதிகுணங்களையும் அதிசாதுர்யமாக ப்ரகாசிப்

மூ—திருமாலிருஞ்சோலை* வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்தென்* நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணமென்* நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே*. ॥ கா

ஆ—ஷத்தைப்பண்ணி, வாயிக்குமே, அவர்களுடைய விஷானுமானமாக. வடிமைசெய்வித்துக்கொளளும் ஸ்வாமியன்றோவென்னில்? அவன் வாயிக்கும் ஸ்வாமியாயிருந்துவைத்தே வாயியாதானைப்போலேயிருக்கும் வஞ்சகனுக்கிடிசொள், எங்ஙனேயென்னில்? பென்னையுவகரணமாகக்கொண்டு கவிசொல்லுகையெ, ன்னும் வ்யாஜத்தினாலே, யென்னுள்ளேவந்துபுகுந்து கலந்து "இன்னபடிசெய்தருளினான்" என்றயர்வறும மரர்க்குமறிய நிலமல்லாததொருபடி யென்னெஞ்சையுமுயிரையுந் தன்னுள்ளேயடக்கித்தானேயாம்படி யுளனாஜித்து, வரிவாக்கிணாயனென்கிறார். ॥ கூ

இ—தைச்சொல்லவந்த விவகாரணத்திலே வஞ்சக்கள்வனென்றவனை வனுசனைச்சொல்லுகை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன வதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அவர்களுடையவிஷேஷத்வாதியால்). ஆச்ரிதவிஷானுமானஸமவஹிதனுகை வ்யவஸனன்றோவென்று ஸங்காவிஷயம், வஞ்சக்கள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்வாயிக்குமித்யாதியால்) கவிகளாயிருப்பார்க்கு ஸமீசஞ்சொல்ல வுவகரித்து. மாயக்கவியாயித்யாதியாலே தன்பக்கலவன் ஸம்ஶ்லேஷித்தபடியைப்பேசி யநுஸந்திக்கை யஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்ன, வவதாரிப்பிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலென்று) இப்படியவன் வாயிக்குமென்னுமிடம் எங்கேகண்டதென்னிலென்றபடி. மாயக்கவியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னை உபகரணமித்யாதியால்) கலந்துஎன்கிறதற்கு அடக்கியென்கிறததோடே யன்வயம், நின்றாரறியாவண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதியால்) மாளஎன்றது- நிஶ்ஶேஷமாகவென்றபடி.

ஸு—பித்தருளி "நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தோறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையர்"யென்றும்படிசெய்து நீராயுருக்கியாத்மாவை யழியும்படிசெய்துவிடும். நீங்களந்த ஸௌந்தர்யத்தில் அகப்படாதே வரவஸரதத்தைப்பாடி, யநுபவியுங்கோளென்றபடி, இப்படி நீர்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன? அந்தஹேதுவைச்சொல்லுகிறார்மேல். திருமாலிருஞ்சோலைவஞ்சக்கள்வன்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலிருக்கிற, வஞ்சக்கள்வனை- வஞ்சித்துக்கள்வஞ்செய்யுமவனை வென்றபடி. வாயியாதே ஆநுகூல்யம்பண்ணுவானைப்போலேவந்து வாயிக்கும்ஸ்வாமனை என்கை, மாமாயன்- ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், ஞானானந்தாவயவிகர்பக்கல் தான்-ஶேஷஶேஷிதனும்பின்றும் தன்ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களையாவிஷ்கரித்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு பவ்யனாம்படி யதிமாத்ரஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணுமவனென வாஸுதேவனென்றபடி. மாயக்கவியாய்வந்து- ஆஶ்சர்யமான. கவியாய்வந்து, உம்மையுவகரணமாக்கிக்கொண்டு நான்சிலகவிகள்பாட நினையாநின்றேனென்றிப்படி யொருவ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு. என்பக்கலிலேவந்தென்றபடி. தண்ணீர்வேணுமென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுக்கொண்டு தாரணியிருந்தவிடத்திலே தாரணன்வந்து புகுமாப்போலே, வந்துபுகுந்தானென்றுகருத்து. என்னெஞ்சுமுயிருமுள்- என்கிறத்தை என்னெஞ்சுள்ளும் என்னுயிருள்ளுமென்றநயிப்பது, என்மனஸ்ஸினுள்ளேயு மென்னாத்மாவினுள்ளேயுமென்றபடி. நெஞ்சைச்சொன்னது, தேஹத்துக்குமுபலக்ஷணம், கலந்து- ஸம்ஸ்ருஷ்டனாய். நீரத்தில்கலந்த க்ஷீரம்போலே ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயென்றபடி. திவ்யாத்மாவிவ்யாவ்ருத்தாத்மன்றிக்கே. தன்வரவனாதிஶயத்தாலே திவ்யஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்தாலு மென்தேஹத்திலு மென்னாத்மாவிலு, மஹாபூர்வமிஶ்ரநீரக்ஷீரங்கள்போலே ஏகத்வவ ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயென்கை, அவை- அந்தவென்னுடைய மனோதேஹாத்மாதிகளை, உண்டு- ஸாஜித்து, தனக்கு நிரதிஶயபோக்யமாக வநுபவித்துஎன்றபடி. நின்றாரறியாவண்ணம்- தன்வரிஸரத்திலேநின்ற பெரியபிராட்டியார் திருவனந்தாழ்வானுள்ளிட்டாருமறியாதபடி. தன்னோடு ஸவாவிபஸம்ஶ்லேஷரஸங்களையும் நித்யமாக வநுபவித்துக்கொண்டு நிற்கிறவர்களு மென்பக்கல் தான்பண்ணுகிற ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரத்தை இதென்னபடிசெய்தானென்றறியமாட்டாதே. விஸ்மிதராய்நிற்கும்படியாக, என்றபடி. என்னெஞ்சுமுயிருந்தானேயாகி- க்ஷீரத்திலேகலந்தநீரத்தை, வேறுகாணவொண்ணாமையாலே க்ஷீரமேயாயிருக்குமாப்போலே தன்பக்கவப்படிகலந்தவென் தேஹமநோவ்ருத்யாதிகளை, வேறுகாணவொண்ணாதபடி இவையெல்லாந்தானேயாய், நிறைந்தான்- வரிவாக்கிணானென், என்னோடேப்படிகரைகடந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெத்தவரஸவஸாவங்காரனு

மூ— தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்* தானேயானென்பானாகித்தன்னைத்தானேதுதித்தெனக்குத்* தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாலிருஞ்சோலைக்* கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னைமுற்றுமுயிருண்டே* ॥௨॥

ஆ—(தானேயாகி) இப்படியென்னுயிரைமுற்றுமுண்டு தானேயாகி ஸர்வஸ்வதானேயாய்த் திருமலே ஸர்வேஶ்வரனுமாபென்னுயிரை மாளஸாஜித்தும் த்ருப்தனாகாதே நான்சொல்லுஞ்சொற்களைக்கொண்டநுபவிக்கைக்காக வென்னைக்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடச்சொல்லுவித்து இப்படியேயன்றேயுள்ள ஸம்ஶ்லேஷந்தனக்கினிதாகைக்காக வெனக்குத்தன்னையே நிரவதிகபோக்யமாக்கியருளினான், திருமாலிருஞ்சோலைமலை நாயனாய் நின்ற நிலையவனுக்கு ஸஹஜமாயிற்றென்றுகொண்டு ப்ரீதிப்ராசுர்யத்தாலே சொல்லுகிறார். ॥௨॥

(என்னைமுற்றும்) என்னைஸாஜித்தருளுகிறானிந்த வைபமான ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்து

இ—அதாவது:— என்னுடைய தேஹேந்த்ரியமந:ப்ராணாதிகளிலே ஓரவயவமும்விடாதென்றபடி. ॥௧॥

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்கிறத்தை அடியிலே பணிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதியால்) எல்லாவுலகும் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதனாலே இத்யாதியால்) அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரை இத்யாதியால்) எனக்குத்தேனே இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியன்றேயுள்ள இத்யாதியால்) ஒருத்தனை ஸம்ஶ்லேஷமாய்விட்டால் தனக்கு ரஸாவஹமாகாதொழியுமென்று பார்த்து அதற்காகவெனக்கும் தன்பக்கலிலே நிரவதிகஸ்நேஹமுண்டாம்படி தன்னையெனக்கு நிரவதிகபோக்யமாக்கினானென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைநாயனாய் இத்யாதியால்) நாயன்- நாயகன். ப்ரீதிப்ராசுர்யத்தாலேயென்றது- ஸமதிப்ராசுர்யத்தாலேயென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மோடுகலந்தகலவியைப்பேசி யநுபவித்தவரிப்பாட்டிலே தம்மோடு கலந்தவநந்தரம் தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்து க்ருதக்ருத்யனாயிராநின்றானென்று ப்ரீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௨॥

✳மூன்றாம்பாட்டு.✳

என்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு (புகுந்து) என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸாஜித்தருளுகி

ஈ—றானென்றபடி. ஆதலால் உயிகாத்தாட்செய்மினென்று கீழோடே ப்ரஸங்கிக்கிறது. ॥௩॥

என்னை- தனக்கு நிரதிஶயபோக்யனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, அகரேகவசனம். என்னாத்மாவையென்றபடி. யதா- "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்" மென்கிறபடியே தனக்குப்ராணமாயிருக்கிறவென்னையென்றபடியாகவுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, விஸ்வாஸபாத்ரத்வக்ருத்தாவான இவர் ஸ்வரூபமும் போக்யதாதிஶயத்தாலே ஸர்வஸ்வமாய்க்கொண்டு, தன் ஸ்வரூபத்திற்காட்டிலு மேன்மைப்பட்டதோற்றுகிறதென்று கருத்தாலே முற்றுமென்கிறபடிம். உண்டு- அநுபவித்து, தானேயாகி- ஸம்ஶ்லேஷம் அதிஶயமாயிருக்கச்செய்தேயும் தானேயிதற்கு போக்தாவாய் ஸம்ஶ்லேஷம்தனக்கே ஸுகமென்றிருக்குமவனேயென்றபடி. நிறைந்து- அத்தாலே பரிபூர்ணனாய், ஸர்வஸ்வதாயகனாயென்றபடி. எல்லாவுலகும்- ஸகலலோகங்களும், உயிரும்- சேதநாசேதநப்ராணிகளும், தானேயாய்- ஸர்வஸ்வஶரீரகனாயென்றபடி. என்னைய நுபவிக்கப்பெறுகையாலேயிப்போது ஸர்வேஶ்வரனானவனென்றபடி. யானென்பான்- நானென்றுசொல்லப்படுகிறவன், தானேயாகி- தான்தானேயாய், ஸஹஸம்பந்தஸம்வதமநபதி தானேயாம்படி ஶரீரகனாயென்றபடி. தன்னை- உபயவிபூதிவிஶிஷ்டனான தன்னை, தானேதுதித்து- ஶரீரகனான தானேஸ்துதித்து, வேதநர்செய்கிறவ்யாபாரத்திலும் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் இவனேயிறே. எனக்கு- தன்னாலே விஷயீகரிக்கப்பட்டவெனக்கு, தேனே- தேனாகவே. இதற்கு ஆகியென்கிறத்தோடே அந்வயம். ஸ்வகாரணத்தால் தேன்போலேயிருக்கையன்றிக்கே தேன்தானேயாய் என்றபடி. பாலே- பாலாகவே, கன்னலே- இக்ஷுஸாரமாகவே, அமுதே- அம்ருதமாகவே, ஆகி என்றநுஷங்கித்தநுப்பது. திருமாலிருஞ்சோலைக்கோனேயாகி- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலைக்கு நாயனேயாகி, நின்றொழிந்தான்- நிலைநின்றுவிட்டான், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு நாயனாய்நின்றநிலை ஸஹஜமாய் க்ருதக்ருத்யனானானென்றபடி. ॥௨॥

மூ—என்னைமுற்றுமுயிருண்டே னென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்கு[புகுந்து]* என்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாயவம்மான் சேர்* தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்* இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்திருவருளே* ‖ க ‖

ஆ—என்னை ஸ்ருஜித்து என்னைமுற்றவுந்தானேயானவன், இப்பேறுபெறுகைக்கு ஹேதுவென்னவென்னில்? அவன்சேர்தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலைத்திசை கைகூப்பப்பெற்றேன், என்னுடனிப்படியே கலந்துபரிமாறியும் பின்னையுங்கலந்து பரிமாறுதானாயடிதொட்டுங்கலந்து பரிமாறுகையிலே பாரித்தநாளாநின்றான், இன்னமிதற்குமேலொருஸம்ஶ்லேஷமுண்டோ திருவுள்ளமென்தானென்கிறார். ‖ க ‖

இ—(ஈனிதவாக்யால்)ப்ரக்ருதயினுள்ளேயென்கிறது-ப்ரக்ருதிபரிணாமமான ஶரீரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. என்னைமுற்றுமுயிருண்டேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைஸ்ருஜித்துஎன்று) கீழ்மேலுள்ள பாட்டுகளில்போலே யிப்பாட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையிலே நின்றருளுகிறானவனென்றிவ்வளவும் சொல்லாதே திசைகைகூப்பினதைச் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்பேறிதவாக்யால) சேர்ந்தயானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடனிப்படியிதவாக்யால்) இன்னம்போவேனேகொலோ வென்கொல்லென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமிதவாக்யால) அடிதொட்டுமென்றது- அடிதொடங்கியென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைக்கொண்டு கவிபாடுவித்துக்கொண்டு க்ருதக்ருத்யனானென்று வீற்றிருந்தவரிப்பாட்டிலே பின்னையுமுத்தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ப்ரார்த்திக்கிறானென்று வீற்றிருக்கிறானென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. தாரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமிதற்குமேலுமிதவாக்யால்) ‖ க ‖

ஈ— என்- தன்னுடையதான, எனக்கு ஜ்ஞாநாதிகளையுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவான வென்றபடி. மாயமாயாமயமான, ப்ரக்ருதிபரிணாமரூபமான என்றபடி. ஆக்கையிதனுள்- இந்த ஶரீரத்துக்குள்ளே, ஆக்கை- ஶரீரம், ப்ரத்யக்ஷஸித்தஸ்வதோஷமலிநமான ஶரீரத்துக்குள்ளே என்றபடி. புகுந்து- விடாய்த்தவன் அம்ருதஸரஸ்ஸைக்கண்டால் ப்ரவேசிக்குமாப்போலே ப்ரவேசித்து. என்னை- தனக்குஶேஷபூதனானவென்னை, உயிர்- ஆத்மாவை, என்னுடைய வாத்மாவையென்றபடி. "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்"மென்கிறபடியே தனக்குயிரானவென்னை யென்றுமாம். முற்றும்- நிஶ்ஶேஷமாக, உண்டு- அநுபவித்து, என்னை- வதஶரீரஸம்பந்தியானவென்னையும், முற்றவும்- ஸ்வஸத்தையும், யென்னதென்றபிமானிக்கப்படுகிற தேஹாதிகளையும், குறித்து என்றொருவஸ்துஸாமாந்யமாத்ரம். தானேயாய்- தானே அபிமானியாய், இவ்விரண்டையும் தான் ஸ்வாதீநமாகஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே தன்னில்காட்டில் ப்ருதக்காகக்காண வொண்ணாமையாலிவையிரண்டும் தானேயாயென்றபடி. நின்ற- இத்தாலே விடாய்கெட்டு ஸுஸ்தனான, மாயவம்மான்- இப்படியாஶ்சர்யசேஷ்டிதனான ஸர்வேஶ்வரன், சேர்- தனக்கு வாஸஸ்தானமாகவந்து சேர்ந்திருக்கிற, தென்னன்- தக்ஷிணதேஶத்துக்குநல்லதான, தக்ஷிணதேஶாலங்காரபூதமான என்றபடி. நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரலோபமும் னகாரதேஶமும். யத்வா—தென்னனென்று தக்ஷிணதேஶத்து ராஜாவைச்சொன்னபடி. தென்னன் திருமாலிருஞ்சோலை- தக்ஷிணதேஶராஜாவினுடைய திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அவனாலே பரிபாலி[வாஹி]தமான திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய என்றபடி. திசை- திக்கைக்குறித்து, கைகூப்பி- அஞ்ஜலிபண்ணி, சேர்ந்தயான்- அவனையிப்படிக்கிட்டப்பெற்ற நான், இன்னம்போவேனேகொலோ- இதற்கு மேலும்போவேனேபோ? நானிவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இதற்குமேலுஞ்சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவு ப்ரார்த்திக்கிறவன்தானேயோ இதற்குமேலுமொரு ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரமுண்டோ என்று கருத்து. அவதாரணத்தால் என்னையெம்பெருமானிதுக்குமேலும் சில ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெறவு ப்ரார்த்திக்கிறவனாயே நிர்மித்தானோ என்றபடி. இதுக்குமேலில்லாதபடியான ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பெற்று நான் பரிபூர்ணனாயிருக்க விவனிதற்காகவிங்ஙனே யாத்ரோத்தரம்ஹிமிவேசிக்கிறானென்கிறார்மேல். அம்மான்திருவருள்- ஸர்வஸ்வாமியானவனுடைய க்ருபையானது, அவனுடையவபிநிவேசமானதென்றபடி. என்கொல்- என்னவாயிருக்கிறது, இனியெதற்காக விவ்வபிநிவேசமென்றபடி. ‖ க ‖

மூ—என்கொலம்மான்றிருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்* நன்கென்னுடலங்கைவிடான் ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கித்* தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை* நங்கள்குன்றங்கைவிடா னண்ணாவசுரர்நலியவே* ॥ச॥

ஆ—(என்கொல்) என்னுடைய ப்ரக்ருதியினுள்ளேபுகுந்து இவ்வாத்மாவை ஸ்ருஜித்தருளுகையுமன்றியே ஸர்வேஶ்வரனுமிருந்தான், என்னுடைய ப்ரக்ருதிதன்னையுங்கூட தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டொருக்ஷணம் கைவிடுகிறிலன், இப்படியென்னோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷம்பெறுகைக்கீடான தேஶமேதோவென்று தேடிக்கொண்டு திருமலையிலேவந்துபுகுந்துதான் கருதினபடியே யங்கே ஸம்ஶ்லேஷித்து ஸ்ரீதனு யிந்த ஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைவித்தது திருமலையிறேயென்றுகொண்டு திருமலையையு மென்னுயிருமுடலும்போலே தனக்கு போக்யமாகக்கொண்டு கைவிடுகிறிலன், என்னுயிரையுமுடலையுந் திருமலையையுமநுபவித்தது ஸ்ரீதனுனன் ப்ரதிகூலரிந்த ஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே தரைப்படும்படி ஸ்ரீதனுனென்கிறார். ॥ச॥

நாலாம்பாட்டு.

இ—உலகுமுயிருந்தானேயாய் நன்கென்னுடலங்கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அன்றியேயென்கிறதற்கு விடுகிறிலனென்கிறத்தோடே பர்யம், இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே யோக்யமான தம்முடையஶரீரத்திலே புகுந்தானென்று ஸ்ரீதரானவரிப்பாட்டிலே யப்படியதிலேபுகுந்த மாத்ரமன்றிக்கே யதைத்தனக்கு போக்யமாகப்பத்திபொருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் ஸ்தலஸம்ஸர்க்கத்துக்கு நிதாநமாயிற்றென்கிற ஸ்ரீதியாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையையும் விடமாட்டுகிறிலனென்றும் சொல்லியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸமுச்சயமாயிற்று. ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஎன்னோடுள்ளவித்யாதியால்) நங்கள்குன்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்கருதினபடியேவித்யாதியால்) கைவிடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) வாக்யத்வயத்துக்கும் ஸமுசித தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுயிரையுமித்யாதியால்) நண்ணாவசுரர்நலிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) ।ச।

ஶ—உலகும்- லோகங்களும், உயிரும்- அந்தலோகங்களிலேயிருக்கிற ப்ராணிகளும், தானேயாய்- தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களுக்குத்தானே ப்ரயோஜனவிஷயனும்படி தத்ஸப்ரகாரகனுமென்றபடி. ஸர்வகாரணத்தாலவனுக்கு ப்ராயோஜ்யவிவக்ஷிதம், ஸர்வேஶ்வரனு யிருந்துவைத்துஎன்றபடி. நன்கு- நன்மையான, ஸர்வஸ்வாஸ்ய போக்யமானவென்றபடி. என்னுடலம்- என்ஶரீரத்தை, கைவிடான்- விடமாட்டுகிறிலன், ஞாலத்தூடே- ஸம்ஸ்த்ருத்திலே, நடந்து- ஸஞ்சரித்து, உழக்கி- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்த்து, உழக்குகை- எங்குமொக்கமிதித்துப்பார்க்கை, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கீடான தேஶமேதோவென்று தேடிப்பார்த்துஎன்று வ்யாக்யானம், இதுக்கு நங்கள்குன்னங் கைவிடானென்கிறத்தோடே பர்யம். த்ரிவிக்ரமனுப் ஸம்ஶ்லேஷங்களைத் தம்மைப்பெறுகைக்கீடான தேஶமெதோவென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்மிதித்துப்பார்த்தபடியாகவினைத்தருளிச்செய்தபடி. தென்கொள்- தெற்காகக்கொள்ளப்படுகிறதான, திசைக்கு- திக்குக்கு, தெற்கென்று ப்ரஸித்தமானதிக்குக்குஎன்று வ்யாக்யானம், திலதமாய்நின்ற- திலகமாய்நின்றதான, நித்யாலங்காரபூதமானஎன்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையாகிற, நங்கள்குன்றம்- நம்முடைய ஸம்பந்தத்தை, அவன்கருதினபடியே அவனுக்கு நம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தையுண்டாக்கினதான திருமலையையென்றபடி. நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், நண்ணுகை- கிட்டுகை, தன்பக்கல்விமுகரான ப்ரதிகூலஜநங்களென்றபடி. நலிய- நஶிக்கும்படி, நலிகை- நஶிக்கை, இவனுடைய ஸம்ருத்திகளைக் (கண்டு) கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே துக்கவாஹுல்யாலே துஸ்ஸஹம்படியென்கை, கைவிடான்- ஒருக்ஷணமும் விடமாட்டுகிறானில்லை, ஆழ்வார்திருமேனிதனக்கு ப்ராப்யமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன், திருமாலிருஞ்சோலையதுக்கு ப்ராபகமாகையாலே விடமாட்டுகிறிலன் என்றதாயிற்று, அம்மான்திருவருள்- ஸ்வாமியினுடைய க்ருபையானது அவனுடையஸௌஶீல்யமானதென்றபடி, என்கொல்?- என்னாயிருக்கிறது, என்னவாஶ்சர்யமாயிருக்கிறது வென்றபடி. ।ச।

மூ.—நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த* வெண்ணாதன [ளை] களெண்ணும்நன்முனிவரின்பந் தலைச்சிறப்பப்* பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த் தன்னைத்தான்பாடித* தென்னாவென்னுமென்னம்மான்

ஆ.—(நண்ணாவசுரர்) ப்ரதிகூலர் தறைப்படும்படியாகவுந் தனக்குநல்லரானவமரர்கள் ஸம்ருத்தராம்படியாகவும் சிந்தாவிஷயமாயும் ஸ்தோத்ரவிஷயமாயுமிருந்த நிரவதிகஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாயிருக்கச்செய்தே, யிவையொழியவேயதின்மேலே ஸத்ஸங்கலுமிருந்த தெம்பெருமான்றன்னுடைய ஸம்ருத்திக்கவொண்ணாதே வாங்மநஸாகோசரமான வைபவஸம்ருத்திக ளெம்பெருமானுக்குளவாகவேணுமென்று. த்யானம்பண்ணாநிற்கும் நன்முனிவர் நம்முடைய த்யானவிஷயபூதமான நிரவதிகஸம்ருத்திகளெம்பெருமானுக்கு விளையப்பெற்றோ மினிநமக்கொருகுறையில்லையென்றுகொண்டு நிரவதிகப்ரீதியை யுடையராம்படியாகவும் பண்ணார்பாடலான வின்கவிகளை யென்னையிட்டுப்பாடுவித்து இக்கவிகளாகிற ஸம்ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ.—ஸம்ருத்தராம்படியாகவுமென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம். எண்ணாதனகளெண்ணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தோத்ரவிஷயமாயுமிருந்தவென்று) இருக்கச்செய்தேயென்கிறதற்கு த்யானம்பண்ணாநிற்குமென்கிறத்தோடே யந்வயம். இவையொழியவென்றது- நிரதிசயகல்யாணதைசயமாலே இவற்றிற்காட்டிலும் விலக்ஷணங்களாக வென்றபடி. இதின்மேலேயென்கிறதற்கு உளவாகவேணுமென்கிறத்தோடே யந்வயம், நன்முனிவரென்கிறதற்கு உடையராம்படியாகவு மென்கிறத்தோடே யந்வயம், இன்பந்தலைச்சிறப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையத்யானவிஷயபூதமான வென்று) யானாய்த்தன் னைத்தான்பாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிட்டுப்பாடுவித்துவென்று) தென்னாவென் னுமென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (இக்கவிகளாகிறவித்யாதிபால்) பருகிஎன்றது

ப.—நண்ணாவசுரர்- நண்ணாதவர்களான அஸுரர்கள், பரமபாகவதஸம்ருத்திவிஷயராயிருக்கிற ஆஸுரப்ரக்ருதிகள், நலிவு- நாசத்தை, எய்த- அடையும்படியாக, பகவத்பக்தர்களுக்குண்டான திருவாய் மொழியாகிறவிந்த நிரவதிகஸம்ருத்தியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே, நசித்துப்போம்படியாக என்கை. இதற்குப் பாடியென்கிறதோடே யந்வயம். நல்லவமரர்- பகவத்பக்தரான தேவப்ரக்ருதிகள், பொலிவு- ஸம்ருத்தியை, ஜ்ஞாநவைராக்யபகவத்பக்த்யாதிரூப வைகைங்கர்யாதி ஸம்ருத்திகளை யென்றபடி. எய்த- அடையும்படியாகவும், இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். 'ஸர்வதா சுபாய நாசாய ச துஷ்க்ருதாம்' மென்கிறபடி ஸாதுக்களுடைய அவதாரம்போலே ஸூக்தியினுடைய அவதாரமுமென்றுவங் காதாத்பர்யமாயிற்று. எண்ணாதனகள்- கீழைக்கொருவரு மெண்ணாதவைகளை, ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வ ரனாலும் ஸங்கல்பிக்கவொண்ணாமையாலே பொருவாலும் த்யானவிஷயீக்கப்படாதவைகளை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண விசிஷ்டதயா ஜகத்பதியான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஐச்வர்யாதிசயாநந்த கல்யாணகுணவிசிஷ்டஸம்ருத்திகளையென்றபடி. எண் ணும், பேராதிசயத்தாலே நித்யம் த்யானம்பண்ணிக்குமவர்களான, நன்முனிவர்- நல்லமுநிகள், சுந் தர்யபோஜந லோலுபராகிகளாய் பகவத்குணத்யாநபரராயிருக்கிற திவ்யயோகிகளென்றபடி. இன் பந்தலைச்சிறப்ப- ஆநந்தாதிசயயுக்தமாயிருக்கப்பெறும்படியாக, இன்பம்- ஆநந்தம், தலைச்சிறக்கை- அதிசய யுக்தமாகை, எம்பெருமானுக்குத்தாங்கள் த்யானித்த ஸம்ருத்திகளெல்லாம் பரிபூர்ணமாகப்பெற் றோமென்று ஆநந்திப்பாரம்படியென்கை, இதற்கும் பாடியென்கிறத்தோடே யந்வயம். ஸ்ரீராமாயணம்போலே ப்ரபந்தமுண்டானதே எம்பெருமானுக்கு ஷாட்குண்யம், நிரதிசயகல்யாணகுணகண ஸமாவிஷ்டத்வாதிகஸம்பத், ஸம்ருத்திகளிற்காட்டிலும் அதிசயிதமஹாஸம்ருத்தியென்று. திவ்யயோகிகளானந்திப்பாராகிறார் களென்றுகருத்து. பண்ணார்பாடல்- ஸ்ரீதிபரிபூர்ணமானவைகளான, பண்- ஸ்ரீதி, ஆர- பூர்ணம், பேராதிபரிவாஹமாய் ஜநிக்கையாலே ஜநிக்கச்செய்தே ஸ்ரீதிவிசிஷ்டமாய் ஜநித்தவையானவென்றபடி. இன் பகவிகள்- இனியகவிகளை, இன்- போக்யம், 'வாக்யமேமதுரம்' மென்கிறபடியே ஸ்ரீசாஸ்த்ரத்திலன்றி க்கே கேவலம்வசநத்திலும் போக்யங்களான கவிகளையென்றபடி. யானாய்- ஆழ்வாரையும், தன்னைத தான்பாடி- ஸ்வயம் ஸ்வஸ்வரூபனை தன்னைக்குறித்துத்தானே, ஸ்தோத்ரவாய்நின்றுபாடி. திருமாலிருஞ்சோலை

மூ—திருமாலிருஞ்சோலையானே* ॥௫॥

திருமாலிருஞ்சோலையானே யாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்* ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்கும்* திருமாலென்னையாளுமாற் சிவனும்பிரமனுங்காணாது* அருமாலெய்தியடிபரவ வருளையீந்தவம்மானே*॥

ஆ— இத்தைப் பருகிக்களித்து அம்ருதபானம்பண்ணின வண்டுகள்போலே தென்னாதெனாவென்று திருமலையிலே நின்றுபாடியருளாநின்றானென்கிறார். ॥௫॥

(திருமாலிருஞ்சோலையானை) ஸமஸ்தலோகமெல்லாந் தன்சிறுவயிற்றிலேவைத்து யுகந்தோறும் ரக்ஷித்தருளும்ஸ்வாமியைப் ஸ்ரீயபதியைப் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளால் அநவதாரிதஸ்வரூபஸ்வபாவனைப் ஸுசீலைகஸமுத்ரனைப் ஸர்வேச்வரனையிருந்த திருமாலிருஞ்சோலையானெனக்குப்பித்தனை யென்னையறிகிறிலனென்கிறார். ॥௬॥

இ—அம்ருதபானம்பண்ணியென்றபடி. களித்துஎன்கிறதற்குப் பாடியருளாநின்றானென்கிறத்தோடே அந்வயம், த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அம்ருதபானத்தாலே) இத்தாலிப்பாட்டிலே தம்முடைய திருவுடம்பை விடமாட்டாதிருக்கிறாரென்று ஸ்வீகாராநந்தரப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரத்தாலே உத்தேச்யதமனாய் ஹ்ருஷ்டனாய்க்கொண்டு பாடியருளினானென்று ஸந்தோஷவிஷயமாகிறாரென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

ஒருமாவயிற்றிலென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (சிறுவயிற்றிலென்று) ஊழியூழிதலையளிக்குமென்கிறத்தையுரைக்கிறார் (யுகந்தோறும் ரக்ஷித்யால்) காணாதருமாலெய்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநவதாரிதயால்) அருளையீந்தவம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுசீலைகயால்) திருமாலிருஞ்சோலையான் யாலாகியென்னையாளுமென்றநுபவித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யால்), நான்தனக்கு அநந்யனென்றறியமாட்டுகிறிலனென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஸர்வஸர்வஸ்வீகாரத்தாலே ஹ்ருஷ்டனாய்ப்பாடத்துடங்கினானென்று ஸ்வீகாராநந்தரப்பாட்டிலே தன்பக்கலுத்தஸ்தனைய்விட்டானென்று மிகவும் ஸ்வீகாராகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

ம—லையான்- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே நின்றவனைக்கொண்டு, என்னம்மான்- என்னுடைய ஸ்வாமியானவன், தென்னாவென்னும்- தென்னாவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும், இந்த ஸர்வஸ்வாம்ருதபாநத்தைப் அநுஸந்தித்து ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமையாலே தென்னாதெனாவென்று பாடத்துடங்காநிற்குமென்றபடி. ॥௫॥

செழு அழகியதான, விஸ்தீர்ணமானவென்றபடி. மூவுலகும்- லோகத்ரயத்தையும், தன்- ஸுப்ரஸித்தவடதளசயனனான தன்னுடைய, ஒருமாவயிற்றினுள்ளே- ஒருக்ஷுத்ரமான ஜடரத்துக்குள்ளே, அத்யல்பபரிமாணமான ஜடரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. மா என்று அத்யல்பபரிமாணத்துக்குப்பேர், வைத்து- ப்ரளயாபத்திலே ஸாவகாசமாயிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டு, வடதளசாயியான தன்வயிற்றிலே வைத்து என்று தாத்பர்யம், ஊழியூழி- கல்பந்தோறும், தலை- தலையாக, உத்க்ருஷ்டமாகவென்றபடி. பரிபூர்ணமாகவென்கை, அளிக்கும்- ரக்ஷிக்குமவனை, திருமால்- ஸ்ரீயினிடத்திலே வ்யாமோஹனை, இந்த ஸர்வரக்ஷணயஜ்ஞதீக்ஷையில் ஸஹதர்மிணீ விசிஷ்டனையென்றபடி. பிரமனும்- ப்ரஹ்மாவும், சிவனும்- ருத்ரனும், காணாது- காணாதே, தன்னைக்காணமாட்டாமலென்றபடி. அருமால்- அருமையான வ்யாமோஹத்தை, துர்லபமான ப்ரேமத்தையென்றபடி ஒருவருக்குங்கிடையாத நிரதிசயபக்தியையென்கை, எய்தி- அடைந்து, நிரதிசயபக்தியுக்தராயென்றபடி. அடி- தன்திருவடிகளை, பரவ- ஸ்தோத்ரிக்க, ஸ்தோத்ரித்தவாறேயென்றபடி பரவுதல்- ஸ்தோத்ரித்தல், அருளையீந்த- க்ருபையைக்கொடுத்தவனை, ஈதல்- கொடுத்தல், அவர்கள்பக்கல் க்ருபைசெய்தருளினவனையென்றபடி. அவர்களபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளினவனையென்கை, அம்மான்- ஸர்வலோகேச்வரனை, திருமாலிருஞ்சோலையான்- அந்த திருமலைக்கு நாயனை ஸர்வேச்வரன்; இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு மாலேயாகியென்றநுவிப்பது, என்பக்கல் வ்யாமோஹமுடையனாய் ஸம்பாரணத்தால் என்பக்கலிவன் பித்தேறினானென்னுமிடத்தில் ஸம்சயமில்லையென்று கருத்து. என்னை- அத்யந்தநிக்ருஷ்டனானவென்னை, ஆளும்- அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஆளுமென்கிறவிடத்தில் [illegible]. ॥௬॥

மூ— அருளாயேயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்* நருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந் தேவரும்* இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான் றிருமலை* மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ் சோலைமலையே* ௭

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யென்றலையே* திருமால்வைகுந்தமே தண்டிருவேங்கடமே

ஆ— (அருளாயே) இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலையையாச்ரயித்தன்றே வந்ததென்றுகொண்டு திருமலையைக்கொண்டாடுகிறார். ௭

(திருமாலிருஞ்சோலைமலையே) விளைந்தஸம்ருத்திதானே தென்னிலென்கிறார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை- திருப்பாற்கடல்- திருநாடு- திருமலைத்தொடக்கமாகத் தானெழுந்தருளியிருக்குந் திருநகரிகளெல்லாவற்றிலுமுள்ள

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— தம்மோடவன் ஸம்ச்லேஷித்தவாஸ்யங்களைச் சொல்லியநுபவியாநின்றவ ரிப்பாட்டிலே திருமாலிருஞ்சோலையை யேத்துகை பரமப்ரயோஜனமென்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸம்ருத்தியெல்லாமித்யாதியால்) ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அவன்றமமுடைய திருமேனியில்பண்ணும வ்யாமோஹாதிசயங்களை யநுபவிக்கவந்தவ ரிப்பாட்டிலே ப்ராப்யஸ்தலங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தை யநுஸந்திக்கை பரமப்ரயோஜனமன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (விளைந்தவித்யாதியால) இப்படி நீர் திருமலையைக்கொண்டாடுகைக்கு அததால்விளைந்த ஸம்ருத்திதானேதென்னிலென்றபடி. இது-என்று ஸம்வாதத்தை நிகமிப்பித்தபடி, ப்ராப்யஸ்தலங்களில் அவனுடைய வ்யாமோஹாதிசயத்தைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதியால) பாட்டிலே ப்ராப்யஸ்தலங்களைக்

ம— என்னம்மானே- என்னுடையநாயகனே, அருளாயே- க்ருபையைத்தந்தருளும், ஈகை- தருகை, என் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணியருளுமென்றபடி. என்னும்முக்கணம்மானும்- இப்படிச்சொல்லி ஆச்ரயிக்குமவனான ருத்ரனாகியும், இப்படி ஸர்வேச்வரனையாச்ரயித்து தத்ப்ரஸாதத்தாலே ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான ருத்ரனுமென்றபடி. நருள்கொள்- ஜ்ஞானத்தைக்கொண்டிருக்கிற, ருத்ராதிகளுக்கும் ஜ்ஞானப்ரதனும் படி ஜ்ஞாநாதிகனானவென்றபடி. ஒருஸமயத்திலேகலங்கி ஸர்வேச்வரனோடே எதிராடும் ருத்ரனைப் போலன்றிக்கே "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" என்கிறபடியே ஸதாஸர்வகாலமாத்ருஜ்ஞாநமுடையானென்கை. பிரமனம்மானும்- ப்ரஹ்மாவாகிற ஜகத்கர்த்தாவும், தேவர்கோனும்- தேவேந்த்ரனும், தேவரும் - த்ரயஸ்த்ரிம்சத்கோடிஸங்க்யரான தேவர்களும், இருள்கள்- ஸம்சயங்களை, ஸம்சயவிபர்யயரூபமான அஜ்ஞானம், அந்யதாஜ்ஞானம், விபரீதஜ்ஞானம், மிவையாகிற ஸம்சயங்களை யென்றபடி. கடியும்முனிவரும்- ஸ்வாத்மாநுபவத்தாலே நிரஸிக்குமவரான ஸ்ரீவைகுந்தர் ஸம்ப்ருதிகளான திவ்யஸூரிகளும், கடிகை- நிரஸிக்கை, ஏத்துமம்மான்திருமலை- ஸ்துதிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வாமியுடையதிருமலையான, அவனுக்கு ஸ்ரீபோகஸ்தானமானவென்றபடி. மருள்கள்- அஜ்ஞானங்களை, ஸம்ஸாரபாவகங்களாய் தேஹாத்மாபிமானங்களான விரோதிகளையென்றபடி. கடியும்மணிமலை- நிரஸிக்குமதாய் அதிசயபோக்யமானமலை, திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்கிற திவ்யதேசமே, ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாதலால் ஸர்வப்ராப்யமானமற்றுள்ளவைகளொன்றுக்கு மில்லாதிசயமிலலையென்றபடி.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையைத்தானே, திருப்பாற்கடலே- க்ஷீராப்தியைத்தானே, என்தலையே- என்னுடையசிரஸ்ஸைத்தானே, ஒருமாநொடியும்- ஒருக்ஷணமும் ப்ரமாணத்தில ஸம்சயவிபர்யயஸம்பாவனைகளுக்குப்பேர், நொடி- க்ஷணம், க்ஷணத்திலொரு ஸம்சய விபர்யயங்களுமென்றபடி. பிரியான்- விச்லேஷிக்கிறானில்லை, இங்குமுதல்ஸ்தலங்களால ஸம்ஸாரஸம்பந்தரான திவ்யஸூரிகளுடைய திருமாளிகைகளிற்போலே தத்தத்ஸ்தலங்களிலே ப்ராப்ய விசேஷமாய்விட்ட நவஸிக்கினறானென்றுதோற்றும்படி ஸந்நிதிபண்ணி தத்தத்ஸ்தானங்களில் வாஸம்பண்ணுகிறானென்றபடி. இப்படி மேலுங்கண்டுகொள்வது, திருமால்வைகுந்தமே- ச்ரிய:பதியினுடைய வைகுண்டத்தைத்தானே, "ச்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:" என்கிறபடியே பெரியபிராட்டியாரும்தானுமாக நித்யமாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டத்தைத்தானே யென்றபடி. தண்டிருவேங்கடமே- சீதளமான

மே—யெனதுடலே* அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமே வாக்கே கருமமே* ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழி முதல்வனொருவனே* ॥ அ ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்* ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளே படைத்துக்காத்துக்

ஆ— ஸம்ஶ்லேஷத்தினால் ஸ்ரீ தனுமாப்போலே யென்னுடையவவயவங்களிலே யோரோரவயவத்தோடுள்ள ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீ தனுப் என்னை யொருக்ஷணம்பிரிவில் ஸஹிக்கமாட்டுகிறிலன், ஒருவனுடைய ஸந்நிவேஶம் இருக்கும்படியே யிதுவென்கிறார். ॥ அ ॥

(ஊழிமுதல்வன்) நமக்கிந்தஸம்ருத்தியெல்லாந் திருமலைபாலேவந்த ஸம்ருத்திகிடாய்நெஞ்சே? இனித்திருமலையைக் கைவிடாதேகிடாயென்று நெஞ்சைக்குறித்துச்சொல்லி யிவ்வாழ்வாருடைய நிகமனம்

இ— கணாரவெணத்ருஷ்டாந்தமாக நிர்தேஶித்ததாலே த்ருஷ்டாந்திகத்துக்கு அநந்யகாரித்வம் தோற்றி யத்தாலே ஸாத்ருஶ்யத்ருஷ்டாந்தங்களிற்போலே த்ருஷ்டாந்தாபேக்ஷயா கிஞ்சித்வைலக்ஷண்யம் தோற்றுமென்றுபார்த்து அப்படி வைலக்ஷண்யம்தோற்றாமே யதாஸாத்ருஶ்யம் தோற்றுகைக்காக "ஜானகீக்லேஶஸந்தப்தா ஸமானாத்யந்தயோஷிதா । லோகவிலோபஸ்ஸௌஶ்ரீ ஶ்ரீதேஹஸ்வர்க்கே ஸமாநவி" என்கிற அர்த்தயோஜனா தாலங்காரப்ரகாரத்தாலே த்ருஷ்டாந்தத்ருஷ்டாந்திகங்களை ஸமானமாக நிர்தேஶித்திருக்கிறதென்று கருத்து. இப்பாஸுரத்திலே திவ்யதேஶங்களிரண்டையும் தம்மவயவங்களிலொன்றையும் நிர்தேஶிக்கையாலே பவைமகங்களிலுண்டாம் ஸ்ரீதிவ்யதேஶங்களொன்றிலே யுண்டாகிறதாக விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ஒருமாநொடியும் பிரியானென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தவிஶேஷிக்கிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தினாலே ஸ்ரீ தனுவென்று) தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

என்னம்மான்தண்டிருமாலிருஞ்சோலையென்கிற ஸங்க்ஷேபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) உடலுமுயிருமங்கவொட்டேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாழ்வாருடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யவனுக்குத்தம்முடைய திருவுடம்பிலுள்ள வ்யாமோஹத்தை யநுஸந்தித்தவரிவன் நம்முடையவிஷயத்திலே இத்தனைவ்யாமோஹமுடையனாயிருக்கையாலே நம்மையிந்தவிஷயத்தோடே

ஈ— ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே, ஸம்ஸாரபந்தமோசகமான ஸ்ரீவேங்கடகிரியைத்தானே யென்றபடி, எனது- ஸ்வீயமான, உடலே- ஶரீரத்தைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியானென்று பரத்வஸந்நிதிப்பது அரு- அருமையான, "ஸுதுர்லப:" என்கிறபடியே துர்லபமானவென்றபடி, மா- மஹத்தான், அநந்தபாஶவிஸ்தாரமான, மாயத்து- ப்ரக்ருதியில், எனதுயிரே- ஸ்வீயாத்மாவையே, திருமேனிவஸந்தவஸ்தி வஸந்திவைபவமாய்க்கொண்டநாதியாக ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து அஹங்காரமமகாராதிதூஷிதமாயிருந்த வென்னுடையஸ்வரூபத்தைத்தானே என்றபடி. மனமே- என்னெஞ்சைத்தானே, வாக்கே- என்வாக்கைத்தானே கருமமே- என்க்ரியையைத்தானே, ஒருமாநொடியும்பிரியான்- இவ்வெம்பேவிருத்தவிஶிஷ்டவேஷணவென்கிரியைகளுக்கு நிர்ஹேதுக விஷயமாயிராநின்றானென்றபடி. என்னூழிமுதல்வன்- என்னுடையவனான ஸத்தைக்கு காரணபூதனானவன், ஊழி- காலம், இது ஸகலபதார்த்தோபலக்ஷணம், என்னைப்பெறுகைக்காக காலாதிஷ்டாத்ருத்வாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனான ஸர்வேஶ்வரனென்று தாத்பர்யம், ஒருவன், லோகவிலக்ஷணன், அத்யாஶ்சர்யமான வாத்ரிதஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶத்தை யுடையவனென்றபடி. ॥ அ ॥

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்றும்- காலோபலக்ஷிதஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனொருவனேயென்று "ஏகமேவாத்விதீயம்" இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுமவனான, ஒருவன்- விஶ்வவிலக்ஷணனான, காரணாவஸ்தையில் விஷவித்துக்களுடைய ஸத்தைத்தன்னபிநமாம்படி யிருக்குமவனிப்போது ஸஸத்தையென்னபிநமாம்படி யிரானின்றானென்று கருத்து. உலகெல்லாம்- லோகங்களெல்லாவற்றையும், ஊழிதோறும்- கல்பங்கள்தோறும், தன்னுள்ளே- ஸ்வஸங்கல்பைகதேஶத்துக்குள்ளே, படைத்துக்காத்துக்கெடுத்

மூ—கெடுத்துழலும்* ஆழிவண்ணனென்னம்மான் தண்திருமாலிருஞ்சோலை* வாழிமனமே கைவிடேலுடலு ‖௯‖
முயிருமங்கவொட்டே*
மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய [வ]* நங்கள்கோனேயானே நீயாகியென்னையளித்
தானே* பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்* இங்கிவ்வுயிரேய்

ஆ—பாராதே யித்தோடே கலந்தருளினாயேயாகிலுமென்னுடைய ஹேயமானவிந்த ப்ரக்ருதியிலபிநிவேசத்
தை விட்டருளவேணுமென்றெம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கிறார். ‖௰‖

(மங்கவொட்டு) தாமிப்படி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும் தம்முடைய ப்ரக்ருதியிலுள்ள மோஹத்தினாலெம்
பெருமான் தம்முடைய சொல்லை யாதரியாதிருக்கவவனுக்கிதினுடைய ஹேயதையை ப்ரகாசிப்பித்திந்த

இ— திருநாட்டிலே கொண்டுபோகப் பார்த்தருளுகிறானென்றவனுடைய ஔத்ஸுக்யத்தையறிந்து இவ
ரிப்படி இச்சரீரத்திலே அபிநிவேசிக்கில் நமக்கிந்த ஹேயஸம்பந்தம் ஒருக்காலும் நிவர்த்தியாதொழியு
மென்று பார்த்ததற்காகவவனை நீயிந்தவபிநிவேசத்தை விட்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று
ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ‖௰‖

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

மங்கவொட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரார்த்தித்தவத்தையே இப்பாட்டிலும் ப்ரார்த்திப்பானேனென்
னுமவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமிப்படியித்யாதியால்) இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின்வ்யாவ்ருத்தமுமுக்தம்,
ஆறிலிதினுடைய வித்யாதியாலே உத்தராயத்தின் தாத்பர்யமிந்த ஹேயமானவித்யாதியாலே வர்ணிதா

ப—துழலும்- ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷித்து ஸம்ஹரித்து இதுவே யாத்ரையாய் நடக்குமவனான, ஆழிவண்ணன்-
ஸமுத்ரஸ்வபாவனான, ஆழி- ஸமுத்ரம், வண்ணம்- ஸ்வபாவம், ஸமுத்ரம்போலே கம்பீரஸ்வபாவனானவென்
றபடி. என்னம்மான்- என்னோடிப்படி பஹுப்ரகாரமாக ஸம்ச்லேஷித்தருளின ஸ்வாமியுடைய, இதற்குத்
திருமாலிருஞ்சோலையோடே பர்யாயம். அம்- அழகியதான, தண்- சீதளமான, அவனுக்குங்கூட நிரதி
சயபோக்யமானவென்று விசேஷணம். திருமாலிருஞ்சோலை- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையை, ம
னமே- என்னுடைய மனஸ்ஸே, கைவிடேல் - ஒருநாளும் கைவிடாதேகொள், நித்யமாக அநுஸந்தி என்றபடி. வா
ழி- உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேணும், இத்திருமலையை அநுஸந்திக்கையாகிற ஸம்பத்தியே உனக்கு நித்யமா
யிருக்கவேணும், இப்படி நெஞ்சைக்குறித்து அருளிச்செய்து ஸர்வேச்வரனைப்பார்த்து, விண்ணப்பஞ்செய்கி
றார், உடலும்- என் சரீரத்தையும், உயிரும்- என் ப்ராணனையும், மங்கவொட்டு- நசிக்கும்படி நீ ஸம
கரித்தருளவேணும், என் தேஹத்திலுனக்குள்ள அபிநிவேசத்தாலே இத்தை நசிக்கவொட்டவொண்
ணாதே யென்கிற அபிநிவேசத்தைவிட்டு தேஹப்ராணாதிஸம்பந்தரூபமான விந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிநா
சத்தை நீ ஸம்கரித்தருளவேணுமென்றபடி. ‖௰‖

• திருமாலிருஞ்சோலைமேய- திருமாலிருஞ்சோலைமேவாநின்ற, மேவுகை- பொருந்துகை, திருமாலிருஞ்சோலை
யிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனான என்றபடி. நங்கள்கோனே- எங்களுடைய நாயகனே, பரமபதத்தை விட்டு
நீ திருமாலிருஞ்சோலையிலே வந்து நின்றருளுகிறது நாங்கள் பாவித்தபடி செய்கைக்காகவன்றோவென்று க
ருத்து. நீயேயானாகி- என் ரக்ஷணத்திற்கு நான் யத்னிக்கவேண்டாதபடி, நீயே நானாய் என் ரக்ஷணத்துக்கு
நான் பண்ணவேண்டும் யத்னங்களையெல்லாம் நீயே பண்ணினவனாயென்றபடி, என்னையளித்தானே- என்னை
ரக்ஷித்தருளினவனே, நான் வெறுக்கவறியாதிருக்கச்செய்தே அநாதியாகத்துடங்கி ஸ்வயமேவ யத்னம்
பண்ணி என்னை இவ்வளவாக ரக்ஷித்தருளின நீ இப்போதென்ன வேக்ஷையை ப்ரதீக்ஷித்திருக்கவேணு
மெம்பிரானே என்று கருத்து. பொங்கு- பொங்காநிற்கிற, ஸ்வஸ்வகார்யாநுகூலதை. நானாவித ப்ரவ்ருத்திகளாய்
க்கொண்டு விஜ்ரும்பிதங்களாயிருக்குமவையான என்றபடி. ஐம்புலனும்- சப்தாதிகளான பஞ்சவிஷயங்
களும், புலன்- விஷயம், பொறியைந்தும்- அவ்விஷயங்களிலே பாகவிக்கத்து ஸம்பவிக்கும் ஜ்ஞானேந்த்ரிய
பஞ்சகமும், பொறி- இந்த்ரியம், கருமேந்திரியம்- அவ்விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸாதனங்களான கர்மேந்
த்ரியங்களும், ஐம்பூதம்- இந்தசப்தாதிவிஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுக்கு ஆச்ரயமாய் சரீராரம்பண
ஸமர்த்தங்களாயிருக்கிற பஞ்சமஹாபூதங்களும், இங்கு- இந்த ஸம்ஸாரதேசத்திலே, இவ்வுயிரேய்- இவ்வுயிரை

மூ— பிரகிருதிமானாங்காரமனங்களே* ।௰௧

மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்கத்* தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை*
தேனாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்*

ஆ—ஹேயமான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை ஸவாஸநமாக விட்டருளவேணுமென்று பின்னையும் வேண்டிக்கொள்கிறார். ௰

(மானாங்கார) நான்சொன்னபடியே செய்தருளும் ஸ்வபாவனானவாறே தனக்கு த்யாஜ்யமாயிருந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைவிட்டருளிப் பெரியசெருக்கோடேகூட என்னுள்ளே புகுந்து கலந்தருளின எம்பெருமானென்னோடே கலந்து பரிமாறுகையாலவனுக்குள்ள மஹத்த்வத்தைச்சொல்லுகிறதாயெம்பெருமானை ப்ரகாசித்த வாயிரந்திருவாய்மொழியிலும் பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். ।௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— பத்தின் தாத்பர்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. ।௰

✳நிகமனம்.✳

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாம்சொன்னவித்யாதியால்) ஸ்வபாவனானவாறேயென்றது- ஸ்வபாவனாகையாலே என்றபடி. தானாங்காரமாய்ப்புக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியசெருக்கோடேயித்யாதியால்) செருக்கு- மஹத்த்வம், தானேதானேயானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேகலந்தித்யாதியால்) சொல்லுகிறதாயென்கிறதற்கு எழுந்த என்கிறதோடே அந்வயம். மானாங்காரத்திவையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியகிளர்த்தியோடே யெழுந்தவென்று) ।௧௧

ஶ—யேய்ந்திருக்கிற, ஏய்கை- சேருகை, தேஹவியோகதசையிலும் இவ்வாத்மாவைவிடாமல் தொத்திக்கிடக்கிறவென்றபடி, இது ப்ரக்ருத்யாதி த்ரயத்துக்கும் விசேஷணம். பிரகிருதி- மூலப்ரக்ருதியும், மான்- மஹாந், மஹத்தத்த்வமென்றபடி. ஆங்காரமனங்கள்- அநர்த்தஹேதுவான அஹங்காரத்தைப்பிறப்பிக்கும் அஹங்காரதத்த்வமும் மநஸ்ஸும், உன்மாமாயை- இவையித்தனையுமாகிற வுன்னுடைய மஹாமாயையானது 'மம மாயா துரத்யயா' என்கிறபடியே ஸர்வஸக்தனான வுன்னாலே ப்ரவர்த்திதமாய் துஸ்தரமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியானதென்றபடி, காரணத்ரவ்யமே அவஸ்தாந்தரமாய்க்கொண்டு கார்யமென்றுசொல்லப்படுமத்தனையாகையாலே இவையித்தனையையும் ப்ரக்ருதியென்னக்குறையில்லையிறே, மங்க- நசிக்கும்படி, ஒட்டு- நீ ஸங்கல்பம்பண்ணியருளவேணும். ।௰

மான்- மஹானும், என்னைப்பற்றிக்கிடக்கிற மஹத்தத்த்வமென்றபடி. ஆங்காரமனம்- அஹங்காரதத்த்வமும் மநஸ்ஸும், கெட- நசித்துப்போம்படி, ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராத்யஷ்டத்ரவ்யாரப்தமான சரீரமென்னைவிட்டுப்போம்படியென்று. வன்கையர்- வலியகையையுடையவரான, அதிபலிஷ்டங்களானவென்றபடி. ஐவர்- பஞ்சேந்த்ரியங்களும், சோரரைப்போலே அபஹாரகங்களாயிருக்கிறவென்று வ்யஞ்சிப்பிக்கைக்காக சேதநஸமாகாரேண நிர்தேசித்தபடி, மங்க- மங்கிப்போம்படி, என்னைவிட்டுப் போம்படியென்கை; இதற்குப் புக்கென்கிறதோடே அந்வயம், தானாங்காரமாய்- ஸ்வயமஹங்காரமாய், ஆழ்வார் நெஞ்சிலே புகப்பெற்றோமென்று மஹாபிமாநமுடையனாயிருக்கிற வளவன்றிக்கே மஹத்தானொரு வடிவுகொண்டாப்போலேயாயென்றபடி, புக்கு- என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளி, என்னுடைய தேஹேந்த்ரியஸம்பந்தம் நசிக்கும்படி. புகுருகையாவது- தானவற்றில்பண்ணின ஸங்கல்பத்தைவிட்டவனைப்பற்றிக்கொண்டு புகுந்தென்றபடி. தானேதானேயானானை- தானேதானாயிருக்குமவனாகவேயானவனை, புகுந்தவநந்தரமென்னோடே கலந்தகலவியாலே அத்யந்தஸம்ருத்தனேயானவனைக்குறித்து என்றபடி, அவயவாரணத்தாலிந்தஸம்ருத்திக்கு இனி யாதொருவ்யயமில்லையென்றுகருத்து, இதற்குச் சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம், தேனாங்காரப்பொழில்- ஸ்வரஸங்காரமாதிகளான வண்டுநாதங்களையுடைத்தான, தேனென்று ப்ரமரத்துக்குப்பேர், தேன்- ப்ரமரவிஷ்டங்களுடைய ஶ்ரவணாநந்தகரமான விராஜிதங்களான வண்டுநாதங்களையுடைத்தானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல்- அருளிச்செய்ததான, இது பத்துக்குவிசேஷணம், ஆயிரத்துள்-

மூ—மானுங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ம— ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, மானுங்காரத்திவைபத்தும்- ஓஹஸஹஸ்ரத்திலிப் பத்துப்பாட்டுகளும், மான்- ஓஹத்து, இங்கு ஸஹஸ்ரமென்றது- ஸஹஸ்த்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண்ணின நிர்ஹேதுகஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே யாழ்வாருக்குப்பிறந்த ஓஹஸஹஸ்த்திலுண்டான விப்பத்துப் பாட்டுக்களுமென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கேயென்னுமாப்போலே மலைக்கேயென்றது ஸப்தம்யர்த்தம், திருமாலிருஞ்சோலைமலைவிஷயமாகச்சொன்னவையென்றபடி. ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும்ப்ரியங்களாயிருக்குமென்றுகருத்து. தல்லக்ஷணஶ்ருதித்தை யஹ்ருஸியுங்கோளென்று வாக்யார்த்தம், இத்திருவாய்மொழியிற்சொன்ன ஸம்ஶ்லேஷங்களெல்லாமெம் பெருமானுக்குத் திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையாயித்திருவாய்மொழியிலவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷங்களைச்சொன்னவிடமெல்லாம் 'தஸ்மாத்ஸம்ஸாரஹ்ருணீஜமள' என்கிறகணக்கிலேதிருமாலிருஞ்சோலையிலே வ்யக்தமென்றுகருத்தாலே யித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைவிஷயமென்கிறார். ॥௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்ய நிஷ்டாநவமஸ்ரீ வேதாந்தாசார்ய ராமானுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(செஞ்சொற்கவிகாள்.)

சித்ரஸ்வாத்மானுபூதிப்ரதமுநிஹ்ருதய: ஸ்வஸ்துதிவ்யாஜஶாலீ

ஸர்வாத்மா ஸர்வஸம்ஸ்தோத்ருதிஸ்வகவிதா நஸ்வதுஷ்டிர்வதாத்மா ।

ஸ்வஸம்பந்தஸ்யபோத ஸ்வஹ்ருதயஸவிதா ஞானவேத்யோநகேஶ:

ஸ்ரீராஷ்ட்ராதேர்ஸ்வராஜநவரிதஸ்வாத்மஸ்வம்ஜதேர் ॥௧௧0॥

(சித்ரஸ்வாத்மானுபூதிப்ரத) மாமாயன்மாயக்கவியாய் வந்தென்னெஞ்சுமுயிரு முள்கலந்து- ஸ்வரூபவைஷ்ட்யங்களை யுடையவனைக்கொண்டு ஸ்ரீகருடைய ஹ்ருதயத்தனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வஸ்துதிவ்யாஜஶாலீ) தானேயானென்பானாகித் தானே துதித்து- ஸ்வவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ஸ்ரீகரைப்ரேரிக்குமவனுகையாலும், (ஸர்வாத்மா) நின்றமாயவம்மான்சேர்- எல்லாருக்கும் நிராவாயிகஸ்வாமியாகையாலும், (ஸர்வஸம்ஸ்தோத்ருதிஸ்வ) உலகுமுயிரும்தானேயாய்- ஸர்வஸம்ஸ்துதங்களுக்கு ஓஜோதாரவாய்நிற்கையாலும், (ஸ்வகவிதாஸ்வகவிதா) யானுப்த்தன்னைத்தான்பாடி- அப்படியே ஸ்ரீகற்கு மஹாதாதயாயிருந்து தன்னைத்தானே ஸ்துதிக்குமவனுகையாலும், (ஸ்வஸம்பந்தஸ்யபோத) செழுமூவுலகும் தன்னொருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்- ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷிக்குமவனுகையாலும், (ஸ்வஹ்ருதயஸவிதாஞானவேத்ய) அம்மான்திருமலை மருள்கள்கடியும் மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே- திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேயித்யாதி- ஸஹவியங்களான ஸ்ரீவநாத்ரி க்ஷீராப்தி வைகுண்டவேங்கடாசல ஸ்ரீமதிரஸ்ரீராத்ரநாகங்களிலே ஸவஸதிக்குமவனுகையாலும், மேலிரண்டுபாட்டிலும் 'ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும் தன்னுள்ளேயடைத்துக்காத்து' என்றும் 'நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே' என்றும் ரக்ஷகஸ்வாமிகளைத்தானே யருளிச்செய்கையாலே இவைகீழ்வ்யூஹமாகையாலே ஸம்ஹ்ருதீகமாயிற்றென்று திருவுள்ளம், ஸகலஸம்பந்தனை ஸ்ரீவநாத்ரியிலெம்பெருமான் ஸ்ரீகருடைய ஶரீரஸம்பந்திகளிலும் ஸங்கோசாரம்பண்ணுகின்றானென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧0॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி பக்திவிஷ்டனைக்கொண்டென்னோடுகலந்து பரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன, எம்பெருமானைக் கேட்டால் அங்ஙனே பக்திவிஷ்டனாயிருந்த வஸனும் வஸிகளவுமான ஹேதுக்களில் ஒரு ஹேதுவுமென்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனி என்பக்கலில்லாதஹேதுவை யென்பக்கலிலே யத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று மிச்சொல்லைச்சொன்னேனென்று மேற்பட்டச்சொல்லாவதொரு ஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை, இச்சொல்லித்தனையு

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி த்யாதிசொல்லப்பார்க்கிலென்னுமளவாலே) அதிலிப்படி பக்திவிஷ்டனைக்கொண்டென்னோடுகலந்துபரிமாறுகைக்கு ஹேதுவென்கிறவளவாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸம்பந்தமும்ஸங்கதியுமிதை. எங்ஙனேயென்னில்? அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே த்வரிதனாயிருக்கிறபடியையும் தான்த்வரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'ஆஜ்ஞாப்யாஸம் தவஸ்ரீநாம்' என்கிறபடியே தமக்குப்ராப்தாஜ்ஞனைக்கொண்டு தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும் செஞ்சொற்கவியிலே தன்திறத்தில் ஸ்நேகாதிசயத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும் நிரதிசயமாக க்கலந்தருளித் தம்மை இத்தேஹத்தோடே திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுமபேக்ஷிக்கிற வ்யாமோஹாதிசயத்தையும் தானித்தனை பக்திவிஷ்டனாயிருக்கச்செய்தேயும் 'மங்கவொட்டுன்மாமாயை' யென்று தாமபேக்ஷித்தவாறே தன்னபிநிவேசத்தைத்தவிர்ந்து தாமருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயப்ராவண்யத்தையு மநுஸந்தித்து மிகவும் விஸ்மிதரானவாழ்வார் ஸநாதிபாக ஸர்வேச்வரனாய் ஸம்ஸாரிகஸ்பரிதஸஹஸ்ர ஶீர்ஷனாய்க்கிடந்த என்திறத்திலே ஸர்வேச்வரனான ஸர்வேச்வரன் ஷனித்தனை பக்திவிஷ்டனாயிப்படி கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விஸ்மயாதிசயத்தாலே நிரூபித்துப்பார்த்தவிடத்தில தம்பக்கலுள்ள ஸாதனாநுஷ்டாநத்தாலே யாத்ருச்சிக மாயிருப்பதொரு ஸாதனகணிகாஸூத்ரமாய் மேலுள்ள ஸாதனஸம்பத்தெல்லாமித்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு உத்தரோத்தரஹேதுஹேதுவேந அவன்தானேயுண்டாக்கினவையாய்ந்த யாத்ருச்சிக ஸாதனந்தானும் 'ஸர்வஸ்வ ஸாதநம் யத்ருச்சாஸாதநம்' என்கிறபடியே தம்முடைய அநாதிஸம்ஸாரத்தில் ஸம்ஸாரப்ரதீக்ஷனாயிருந்த அவனுடைய கேவலஸாதனத்தாலே ஜநிதமாயிருந்தபடியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொரு தோஷமென்னும்படி பகவத்ப்ரஸாத விஷயமான கைங்கர்யநிஷ்டராய் பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி இவ்வளவாகத்தன்பக்கலவன்செய்தருளின ஸாதனாதிசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸாதனத்தாலே செய்தருளினானித்தன்ன வாத்ஸல்யமெ ன்றந்த விஸ்மயாதிசயமுள்ளடங்காமையாலே பாவித்துக்கொண்டு அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸங்கதியிதை யாகிறது. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு யத்ருச்சாஸாதநமென்கிற ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது என்பது- 'யத்ருச்சாஸாதநம் விஷ்ணோ கடாக்ஷ' மென்கிற வாக்யகடாக்ஷத்துக்கு முந்தினகாலத்திலே என்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச் சொல்லவொண்ணாதென்றபடி. என்பக்கல் கர்மயோகாதிகள் ஸாதநமேயில்லை யாத்ருச்சிகஸாதனாதிகள். ஸ்வ ஸ்நேஹமாகவில்லையென்றுகருத்து. அத்யாரோபித்துச் சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது- 'மேஷமேனுவாஸ்த்ரம்' மென்கிறபடியே அஜ்ஞானீகனை வென்றுமாநகதர்வாணகயாலே உச்சிஷ்டனை அவன்பக்கலிலே ஜநித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷஸாதனை அவன்பக்கல் தாத்பர்யமன்றிக்கே விசேஷண ஸாதனனை என்பக்கலிலே அத்யாரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வவிசேஷத்தாலே ஸஞ்ஜிக்கிற ஸந்தர்ப்பத்தையரு ளிச்செய்கிறார் இதற்குமேலப்பட்டவித்யாதியால்) என்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இச் சொல்லித்தனையும்ப்ரத்யாதியால்) சொன்னேனென்றது- சொன்னேனாகவென்றபடி. தான்ஹேதுவாயென்றது-

மூ—திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன* திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்* திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்திருப்பேரே* ॥௧॥

ஆ—மெய்யேசொன்னேனு தான் ஸதாரனா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரை

இ—தான் ஸதாரனாகவென்றபடி. இந்த ஸதாரனானது உபாஸ்யவிஷயமின்றிக்கே ஸ்வாரஸ்யாதிக ஸௌலப்யாவஹமாயிருக்கை லவமாத்ர ஸ்ரீஸூக்தியை தன்னோலவந்தவென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் ஸ்வாநிவ்ருத்தியில்தானே உபாயமாயிருக்கையாகவென்றபடி. யதா— ததென்கிறவிடத்தில் ஸ்வீகாரவிஷயனானது வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கவேண்டுமாகையால் தான் ஸதாரனாயென்று, வாஸமாகக்கடவது, அப்போது தாமென்னெஞ்சு நிறையப்புகுருகைக்கு இந்த யாத்ருச்சிகஸாத்யம் விஶேஷஸதாரனாகையாலே தனக்கு வைஶேஷ்யதோஷம் ஸம்பவியாதபடி. தான்ஸ்வயம்வரணஸதாரனாயிருக்கிறவத்தனைபோக்கி ஸத்ருக்தகாரணவிஷயம் விஶ்லேஷகாரணவ்யயம் என்கிறபடியே இதில்விஶேஷஸதாரனல்லாதவனாகவென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல்

ப—திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்- திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸர்வஸ்வாமியான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி. இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஸாத்ராகாரம் விஶ்ரமித்திவ்வாக்யத்தை பாவிசித்தால் அந்த ஸ்வரவிஶேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழிப்பதின்னையொன்றும். செய்திலேனென்றுஸூசிகரும் என்னென்றவாறே- இப்படிநான் யாத்ருச்சிகமாகச் சொன்னவாறேயென்றபடி. இதற்குப் புகுந்தானென்கிறத்தோடேயந்வயம். திருமால்- ஸ்ரீயிடத்திலேவ்யாமோஹனானவன், திரு- ஸ்ரீ, மால்-வ்யாமோஹன், இதுஸாபிப்ராயவிஶேஷணம், ஸ்ரீவிஶிஷ்டனைப்பக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றபிப்ராயம், வந்து- வருகிறக்ஷத்திலேவந்து, அதாவது:- இந்த வ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டுமுதாரங்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி. என்னெஞ்சுநிறைய- ஸர்வஸ்வாமீஸ்வரனைப்பயின்றிக்கே அநாதிபாகப்பாழ்கிடந்த என்னுடைய நெஞ்செங்கும்நிறையும்படி, புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினார், அதிஸம்வாதநாஶத்தில் நான்பரமன். இவள்மெய்யீ இவன்ஸ்ரீவணனென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு 'ஶோகபயந்தஶாஶரண்யம் ஸீதேவ நஷ்டமிதஜஸா' என்கிறதுணக்கிலே ஶாஶரண்யத்தில் பாழெல்லாம்திரும்படி வந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம் தீர்ந்து தங்களிருவருடைய திருவழகாலும் என்னெஞ்சு, வசீகரணமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று பாவம், திருமால்- ஸ்ரீவ்யாமோஹனவன், வசனத்திலே ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது திவ்யதம்பதிகளிருவரும் வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில ஸ்ரீஸ்வாமிஸ்வாஸம் கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இந்தஸூத்ரத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது. 'த்ருஷ்ட்வாபிஜநகாத்மஜாம் ஹர்ஷமீயுஸ் ஸ்ரீராமவைதேஹ்யௌ' என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும், மணவாளப்பிள்ளையையுங்கண்டு ஸந்தோஷத்தாலே திருக்காவேரி கரைபுரளுகிறதென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, யதா- ஶாஸ்த்ரத்திலேபோலே உபாயதஶையிலும் ப்ராப்யதஶையிலுமுள்ள ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யத்தை இப்பதினெட்டாவதங்களிலே பட்டேவயருளிச்செய்தபடி, சென்றுசேர்விடம்- ஸர்வேஶ்வரனானவன்தானும் பிராட்டியுமாய் ஸமணீயதேஶந்தேடிக்கொண்டுபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறவிடம், இதற்குத் திருப்பேரென்று மேலசொல்லுகிறதோடேயந்வயம். குரு- ஶ்ரேஷ்டங்களான, ஸஹாவந்தங்களானவென்றபடி. மா- ஸஹத்துக்களான, விஶாலங்களானவைகளானவென்றபடி. மணி- ரத்னங்களை, உந்துபுனல்- உந்துகிற்கிற புனலையுடைத்தான, உந்துகை- ஊடியவு: மாசுகத்தள்ளுகை, புனல்- ஜலம், 'ரத்னாநிக்ஷிபதாகரா காவேரீ ஸ்வாமிகவிரோதிநீ' என்கிறபடியே தன்பெண்ணைரக்ஷிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று ரத்னங்களைச் கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிற ஜலங்களையுடைத்தானவென்றபடி. பொன்னி- கநகாவதியினுடைய, தென்பால்- தக்ஷிணபாகத்தில், பாலென்று பாகம், தென்- ஸௌந்தர்யமான. திருப்பேர்- திருப்பேரென்கிறதிவ்யதேஶம், இவ்வாக்யத்தால் அபிப்ராயம், தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனை ஸமணீயமாயிருக்கச்செய்தே கிடீரவென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீயோடேயந்வயிக்கிறது.

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து* பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்* காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்* ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே* ||௨||
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்*

ஆ— த்திருநகரியாக வுடையனுக்கிருந்த வெம்பெருமான் பெரியபிராட்டியாரோடே கூட வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்து இப்படியென்னோடே கலந்துபரிமாறுவதே யென்னுடைய பாக்யமிருக்கும்படியென்கிறார். ||
(பேரே) ஸகாரணமாகநின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்று நெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான், இதற்குமுன்னி ப்படி என்னெஞ்சில் புகுந்தநாள்பெறாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவ னின்றென்றனுள்ளப்புகப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ||௨||

இ— வேண்டினநன்மைகளெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்றுகருத்து. பாட்டுக் குப் வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியென்னோடே பிக்ருதிகளால) ||௩||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இன்றுவந்துஎன்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸகாரணமாகவென்று) ஸகாரணமாக வென்றது- ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபையாலே தன்காருண்யமொழிய வேறொரு வ்யாஜகாரணமின்றிகளே என்றபடி. இப்ப்ரவாஹத்தோடு ஸம்ஸாரஹாரத்தா லுத்தாரணத்திலபிப்ராயமான வாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமுன்னிக்ருதிபால்) பெறாமையாலேயென்கிறதற்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென் கிறத்தோடே யவயும் உலகுண்டும் த்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்ருதியால்) ஆரா வயிற்றானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று) அடங்கப்பிடித்தே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றென்றனுள்ளேயிக்ருதிபால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யெ ன்பக்கலுள்ள ஸவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே என்னெஞ்சுநிறையப் புகு ந்தருளினானென்றவ ரிப்பாட்டிலே யப்படிச்செய்தருளினவதுவும் ஸஹஜமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனுபிரானின் றானென்ற ஸங்கதியும்ஸூசிதம். ||௨||

ஸ—பேரேயுறைகின்ற- திருப்பேரிலேதானே வஸியாநிற்கிற, ஸகாரணத்தாலத்யந்தாநுகூலமாகையாலே யங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி. பிரான்- ஸர்வோபகாரகன், இன்றுவந்து- நான நாதியாக ஸம்ஸாரியாயிருக்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குஎன்றது யாத்ருச்சிகஸாத்ருக்த்துகக்கிப்பால்பட்ட காலத்திலேயென்றபடி. பேரேனென்று இந்த நெஞ்சைவிட்டினிச்ச லியேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்குமிகவும் ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுச் சலிக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி. அகலகில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன் விஷ யத்திலசொல்லும் வார்த்தையை இவனென் விஷயத்திலே சொல்லாநின்றானென்று கருத்து, என்னெஞ்சு நிறைய- விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாசமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம் தானேயாய் நிறையும்படி. புகுந்தான்- ப்ரவேசித்தருளினான், காரேழ்- ஸப்தாவரணங்களோடே ஸப்தகத்தையும், காரென்று- மேகம், கடலேழ்- ஸமுத்ரஸப்தகத்தையும், மலையேழ- குலாசலஸப்தகத்தையும். உலகு- ஸர்வலோகங்களை யும், உண்டும்- ப்ரளயத்திலே வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும், ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்து வைத்துமெ ன்றபடி; ஆராவயிற்றானை- த்ருப்தமாகாத ஜடரத்தையுடையவனை, என்பக்கல் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணு வதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலே புகரப்பெறாமையாலே க்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வ ரக்ஷகனைகளை யென்றபடி. அடங்கப்பிடித்தேன்- ஸர்வாத்மனாயும்படிபற்றினேன், அடங்குகை- ஸர்வாத்ம ஞகை, ஸர்வசேஷியான ஸர்வதனையும்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற் றேனென்றபடி. விரகாலமாக வத்யந்தனாயிருந்தவென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸர்வர க்ஷகனானவனானென்று தாத்பர்யம். ||௨||

பிடித்தேன்- எம்பெருமானையினியொருநாளும் விச்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாக ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெற்றேன், பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸாதநாதிபர்யாய நாநாவித தேஹப்ரவேச ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. கெடு த்தேன்- நசிப்பித்தேன், இனியெனக்குதவாதபடி பண்ணினேனென்றபடி. பிணிசாரேன்- ஸர்வஜ்ஞ

மூ—மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோர்மாயையை* கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே* ௪
எளிதாயினவாறென்றென்

ஆ—(பிடித்தேன்) எம்பெருமானையினியொருநாளும் பிரியாதபடிபற்றினேன், ஸாம்ஸாரிகமாகிய நாநாவிதஜந்மஸம்பந்தத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதுக்கத்தையும் போக்கினேன், த்ருஷ்ணாதிகளாகிய ஸாஸநாதிகளுந்துடங்கி பின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன், இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கெளிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ௪

(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானைப் பெறுகிறேன்னுடைய ஸர்வகரணங்களோடுங்கூட நான்களிக்கின்

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ—பிடித்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) பிணிசாரேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்மநிபந்தநேத்யாதியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருஷ்ணேத்யாதியால்) மாயைமடித்தேனென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தப்ரக்ருதீத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பகவந்நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையும் அத்தையவன்தன்னுடைய லாபமாகவுகந்திருக்கிறபடியையும் பேசியநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகவந்து புகுந்தவனாலே தாமனுபவம்பெற்ற ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிவ்ருத்தியாதிகளைப்பேசியநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதமாகை. ௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எளிதாயினவாறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பேரித்யாதியால்) என்கண்களித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) எளிதாயினவென்கிறதோடு ஸம்பந்தவ்யவஹாரத்தால்

ஸ—வைஶிஷ்டயநமான வ்யாதியை பிணியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி, 'நசோரம்ஶோநா த்ருக்கதா' மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி, மனைவாழ்க்கையுள்- மனையில்வாழ்க்கையிலே, மனை- க்ருஹம், வாழ்க்கை- ஹோமங்களைஸேவிக்கை, ஒருக்ருஹஸ்தஸ்ஸங்கத்திலேகிடந்து ஸந்துஷ்டாத்ருஷ்ட ஹேதுத்ருஷ்டாவிஶேஷகவ்ருத்திபனுப்பக்கொண்டு ஜாஹ்ஸ்வநீயங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களை ஸம்ஸாரஸம்பந்திபாலே யநுபவிக்கையிலேயென்றபடி. நிற்பது- நிற்பதான, அநாதிக்குமதானவென்றபடி. வைஷயிகஸம்ஸாரமாகத்திலே ஹேதுகாரணமாகக்கொண்டு கேஷத்ரஜ்ஞனைவிடாதே அநாதிக்குமதானவென்றபடி. ஓர்- விலக்ஷணமான, அஸங்க்யேயஜ்ஞாநாநந்த நித்யநிர்மலஸ்வரூபரான வரர்க்களை யத்யாகரிக்கும்படியான விசித்ரஶோபநஶக்தியை யுடைத்தானவென்றபடி. மாயை- த்ரிகுண ப்ரக்ருதியை, மடித்தேன்- என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்வநிஷ்டநிவர்த்தநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யமுடையாரைப்போலே, மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேஶித்தது 'அதுனமதுவிதிவகைபே' என்கிறபடியே தாம்ப்ரயோஜநகர்த்தாவாம்படி 'க்ருஷ்ணாஶ்ரயவ்யஹகாவதீநா' மென்கிறகணக்கிலே அவன்தமக்கு கிங்கரீஸுத்தனாயிருக்கிறானென்று ஹ்ருஷ்டித்தாலே அருளிச்செய்தபடி. கொடிக்கோபுரமாடங்கள்- த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடி- த்வஜம், கொடிக்கோபுரமென்று ஶாகபார்த்திவவதஸமாஸம், சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அடிச்சேர்வது- திருவடிகளையடைவது, எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு, எளிதாயினவாறே- ஸாக்ஷாத்ப்ரகாரமே, ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகாரஶ்ஶ்லாக்ய்தேதகம், இப்படி ஸர்வநிதிங்களும் தோயாவஹநிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்குஸாக்ஷாத்காரமாய் விட்டதே இதென்னவாஶ்சர்யமென்று ஸந்தோஷாதிராயங்களுக்கு விஷயம். ௪

எளிதாயினவாறென்று- ஸாஶ்சர்யமானப்ரகாரமென்று, இங்குஎளிது- ஸுலபம், ஸாத்யமான விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதேயென்று விஸ்மிதனென்றபடி. இதற்குக் களித்தேனென்கிறத்தோடேயந்வயம்;

மூ—கண்கள்களிப்பக்* களிதாகியசிந்தையனுக்களிக்கின்றேன்* இளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்*
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே* ||௪||
வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி* ஊனேய்குரம்பையிதனுள்—

ஆ—மேறன், இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக்காட்டித்தந்தருளின விவனினி திருநாட்டையுந் தந்தருளுமென்கிறார். ||௪||

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத்தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ வென்னில்? திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானைப் "நானுன்னையொட்டேன்" என்னிலுமென்னைவென்று

இ— த்ருதீயபாதத்தில்அபிக்கிற தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்படி திருப்பேரி த்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியி த்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குபாதப்ரவ்ருத்திகமாகப் பிறந்த வநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை யநுஸந்தித்து விஸ்தரித்தார் இப்பாட்டிலே யப்படி பாதப்ரவ்ருத்திகமாகவருகிற விஷ்டப்ராப்திகளையநுஸந்தித்துவிஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமாகை. ||௪||

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷையன்றோ வென்னப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (நமக்கவனி த்யாதியால்) இத்தால் த்ருதீயபாதஸ்வாரஸ்யத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வ்யாக்யாநாபேக்ஷையில்லையென்றதாயிற்று. என்னோடொட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்னையொட்டேனி த்யாதியால்) நான்தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி. வென்றுஎன்றது- ஜயித்துஎன்றபடி. ஒட்டிக்கொண்டுஎன்றது- ப்ரதி

ப— என்கண்கள்- "காணக்கருதுமென்கண்ணே" யென்று விடாய்த்தவையான வென்கண்கள்; களிப்ப- ஆநந்திக்கும்படி, களிதாகியசிந்தையனைப்- களித்ததான சித்தத்தையுடையவனைப், "நெடியானேயென்று கிடக்குமென்னெஞ்சம்" என்கிறபடியே விடாய்த்திருந்தவென் ஹ்ருதயமானந்திக்கும்படி பெற்றவனையென்றபடி. களிக்கின்றேன்- "கூவியுங்காணப்பெறேனென்று விடாய்த்தநான் ஆநந்தியாநின்றேன், முடியானிலே கரணங்களுந்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங் கதேகரணங்களும் தாமுமாய்க் களியாநின்றோமென் றருளிச்செய்கிறபடி, இளிதாவிய- இளிகள்தாவாநின்றுள்ள, ஸஹவாஸஸ்தோகஸ்வரூபி ஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஶா காவிகள் உத்பதந்த்யோவாஸ ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளவென்றபடி. சோலைகள்சூழ்- உத்யாநங்களால் வரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், தெளிதாகிய- ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஶுத்தஸத்வமயமாகையாலே தெளிந்ததான, இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தான்ஸ்வப்ரகாஶமாய்த தன்னையடைந்தார்க்கு நிரங்குஶஜ்ஞாநப்ரஸாரணஹேதுவானவென்றபடி. சேண்- அத்யுந்நதமான, 'வ்ருஹஸ்பதிஸதநாதூர்த்வம் தஸ்மின்ஷ்ணோர்பரமம்பதம்' என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கெல்லா மூர்த்வஸ்திதமானவென்றபடி. விசும்பு- ஆகாஶத்தை, பரமவ்யோமத்தையென்றபடி. தருவான்- இனிதந்தருளுவான். ||௪||

தேனேய்- மதுக்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம். ஏய்கை- சேருகை, மகரந்தபரிபூர்ணங்களான என்றபடி. பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான, தென்- ஸுந்தரமான, திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், எனக்கு- அநாதிஸம்ஸாரியான்வென்க்கு, வானேதருவானாயென்றுமயிபபது. பரமபதத்தையே தரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி. அவதாரணம் ஸம்ஸாரத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய லோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னை ஸம்ஸாரத்திலே வைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸமேதமேவ நிரய ஸ்வர்க" என்றும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவிதங் களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையே தந்தருளக்கடவனாயென்றபடி. என்னோடொட்டி- என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒட்டுகை- ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலே யுன்னைப்புகரவொட்டேனென்று நான் ப்ரதிஷேதித்தாலும் நான் புகராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி. ஊனேய்- ஊன்கள் ஏய்ந்திருக்கிற, ஊன்- மாம்ஸம், மாம்ஸஜாலஶ்லிஷ்டமான வென்றபடி. குரும்பையிதனுள்- இந்தக்குரும்பைக்குள்ளே,

மூ—புகுந்தின்று* தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்* தேனேய்பொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே* ॥௫॥.
திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப்*. பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்* திருப்பேனென்றென்

ஆ—ஸர்வஜ்ஞனாகிலும், புகிரக்கடவனாயொட்டிக்கொண்டகு ஹ்ருதயமான வென்னுடையவிந்த ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து, தானேயந்த ஸ்ருத்யங்கங்களையும் போக்கியருளினனென்கிறார். ॥௫॥

(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையையுந் தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன் தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே இன்றுவந் திருப்பேனென்றென்னை யிரந்துகொண்டென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான், பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய். நாளுமவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தைப்பாஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௬॥

இ—ஜேஜப்பண்ணிக்கொண்டுளனென்றபடி. த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதயமயி-த்யாதியால்) ஹ்ருதயத்திலேயென்றது- ஹ்ருதயவரிணாமமான ஶரீரத்திலேயென்றபடி, த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானேயநதவித்யாதியால்) ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே. யுறைகின்றபிரானின்றுவந்து என்கிறவதிஸாதராபூர்வகவ்யாபாரத்தால் தோற்றுகிறவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதியால்), இத்தால், என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று. முதற்பாட்டில ஸூசித்தவர்த்தத்தை- ஸிம்ஹாவலோகிதந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விஷ்லிகராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லதாரைப்போலே என்னையிரந்துகொண்டு வந்தென்னெஞ்சுநிறையப் புகுந்தானிதென்னவாஸ்சர்யமென்று வீதராகிறாரென்று ஸமஸ்தமும் ஸங்க்ஷிப்தமாயிற்று. திருப்பேயென்கிறவிடத்தி லவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) திருப்புப்பெற்று என்கிறவதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்குமித்யாதியால்) அமுதமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥௬॥

ஶ—குரும்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ஹ்ருதயவிஷயமாய்க் கூண்டுபோலேயிருக்கிற வென்னுடைய, தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி. இன்று: அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே, நடுவே இன்றைக்கு, அதாவது:— யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்றபடி. புகுந்து- ப்ரவேசித்தருளி, தானே- திருநாட்டத்தரக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே, தடுமாற்றவினைகள்- தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை- வ்யாகுலப்படுத்துகை, அதவாஸ்வரூபஸ்ருத்யங்கங்களாய்க்கொண்டு க்லேசப்படுத்துகை, வாணாவிவாதிவ லகலகர்மங்களையுமென்றபடி, தவிர்த்தான்- நிவர்த்திப்பித்தருளினான், தானேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் பரஹேதுவாக நிவர்த்திக்கடவனாயிருக்கிறவன்தானே தனஸ்ருத்யங்கங்களையும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானாகையாலே நமக்கிதில் விதேயமில்லையென்று கருத்து. ॥௫॥

திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்தையுடையவனான, திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு- மலை, ஸப்தம்யேகவசனம், உறைகின்ற- வஸியாநிற்கிறவனான, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் தாஸநிர்வாஹவ்யவஹாரம் தோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவயோத்யைபோலேயாய்'சயிகம்வா பரவாஸாஸ்கவேபா. ஜவநதுமெ' என்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும். திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்குமிகவும் ப்ரியதமமான திவ்யதேசமென்று தோற்றுகிறது. பிரான்- உபகாரகனானவன், இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை யநாதியாகவுடையவனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே, ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து, இருப்பேனென்று- நானிங்கேயிருக்கப்பெறவேணுமென்று 'ஜஹஸ்த்ராதிவனாதிதே ஸர்வமேதெநவதஸிநா' என்கிறபடியே நம்மய்யர்தாள் நிழலின்கீழே வர்த்திக்கப்பெறாதவிழவேல் நீர்ந்திருப்படி இனிமேலுள்ளனுள் இவர் சிறகின்கீழேயொதுங்கி வர்த்திக்கப்பார்த்திருந்தேனென்று பெரியவுடை

மூ—நெஞ்சு நிறையப் புகுந்தான்* விருப்பே பெற்று அமுத முண்டுகளித்தேனே* ௧௬-௧
உண்டுகளித்தேற்கு உம்பரென் குறை மேலைத்* தொண்டுகளித்து அந்தித் தொழுஞ்சொல்லுப் பெற்றேனே*

ஆ—(உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப் புறப்படுகிற பரமானந்த ஸந்தோஷமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபானுரூபமான திருமந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த ஸர்வ சேஷத்வ கைங்கர்யத்தைப் பெற்ற நான் கண்களாரவுண்ணின்று கண்டுகளிக்கும்படியாக இருப்பேனானேன்

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— மேலைத்தொண்டு உகளித்து என்று வடிவிலாமுறாக உகளித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எனுள்ளிக்ரியையால்) மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (பரமஹம்ஸ ஸூக்தாலே) அநுஸந்தித்தைப் புரைக்கிறார் (ஸ்வஸ்வாநுபவமாய் என்று) பரமானந்த ஸந்தோஷமாயென்றது- பரமஹம்ஸ வ்யவஸ்தாபனமாயென்றபடி. பாட்டில் தொண்டென்றது- தாஸ்யரஸத்தைச் சொன்னது சகலஸம்பந்தமான பரமஹம்ஸக்கு லக்ஷணமென்று கருத்து. அதாவது:— பரமஹம்ஸியினுடைய ஸம்பந்த ஸ்வரூபபரிணாமமெய்யில பரிபாஷா ஸ்வரூபமாயென்றபடி. இதனால் ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த என்கிறத்தோடே யன்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடையவிக்ரியையால்) தொழுஞ்சொல்லென்றது- நமஸ்ஸ்வரூபமாகையால திருமந்த்ரத்தால ப்ரதிபாத்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஸ்ஸுத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றபடி. நமஸ்ஸுத்தால் தீபேஷா சேஷத்வ ப்ரதிபாத்யமாகையாலத்தலேயாத்மாவுக்கு ஸர்வசேஷத்வ கைங்கர்யம் ப்ரதிபாத்யமென்னக் குறையில்லையிறே! பாட்டிலே மேலைத்தொண்டென்று தொடங்கி சொல்லப்பெற்றேனென்றுமளவாலே ஸர்வசேஷத்வ கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வரூபமாய் 'நம இத்யேவவாதிந:' என்று சொல்லப்பட்டதான நமஸ்ஸுவ்யாஹரணத்தைப் பெற்றேனென்று ஸ்வரூபஸித்தியாகிறது. கைங்கர்யத்தைப் பெற்ற நானென்றிங்ஙனே வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினது பரஸ்யமான வாசிகவ்யாபாரஸாத்யத்திற்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான மாநஸிகவ்யாபாரஸாத்யம் ப்ரதானமாகையால். வாசிகஸ்வரூபமாய்வரும்படி பரிணாமமான ஸகலவ்யாபாரஸாத்யத்திலே இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று கருத்தாலே. ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்

ஜனபாரீரம் தாம் வாழ்ந்துகொடியாய்க் கொண்டு வதிக்கையை நிரூபித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானுமுடைய நெஞ்சிலேயிருக்க வேணுமென்றென்று பேறுகைபாகவென்னை பாவித்துக்கொண்டு என்றபடி. என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்- நெடுங்காலம் வெறுப்பாய்ப்போந்தவனுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளையுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்தானென்று ஸ்வஸம்ஶ்லேஷஸ்வாதிஶயத்தாலேயருளிச் செய்கிறபடி. விருப்பே பெற்று- விரும்பப்படுகையைத்தானே பெற்று, விருமபப்படுகை- ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, சுவயாரணத்தால் ஒருவனும் வெறுஸ்யமின்றிக்கே யொருநாளைக்கொருவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையே பெற்றேனென்றபடி. அமுதமுண்டு- அவனுடைய குணங்களாகிற அம்ருதத்தை ஸாஜித்து, களித்தேன்- ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "பத்தம் ருதம் திவ்யவிஷாபஹம் விஷாணம்" என்கிறபடியே உலகத்தில் ஜாயமான ப்ரதிபாதனவேதத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதமருதம்போலே தோற்றினாலிக்கிற க்ஷுத்ர விஷயங்களை ஸாஜித்துகளிக்கும் ஸம்ஸாரிப்போலன்றிக்கே உலகத்தில் நிரதிஶயஸ்வாதுவாதகமாயிப்போதும் நிரதிஶயஸ்வாதுவமான பரமபோக்ய குணாம்ருதத்தை ஸாஜித்துக் களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ௧௬-௨

மேலை- மேலப்பட்டதான, அதிப்ராப்யமானவென்றபடி தொண்டு- தாஸ்யரஸமானது, உகளித்து- உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை- உபரகிளம்புகை, அந்தி அந்தத்தில், அந்ததாஸ்யரஸோஜ்ஜ்ரும்பண வ்யவஸா நத்திலேயென்றபடி. தொழுஞ்சொல்லு- தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை, நம: என்கிற உக்தியை என்றபடி, அந்ததாஸ்யரஸோஜ்ஜ்ரும்பண வ்யவஸாநவாசீ வாசகமாகப்பிறக்கும் நம உக்தியையென்று வசனம், பெற்றேன்- அடைந்தேன், ஸர்வசேஷத்வ கைங்கர்ய ப்ரதிபாத்யமாயுள்ளடங்காமையாலே அநந்யஸர்வசேஷத்வ கைங்கர்ய ப்ரதிபாதகமான நம உக்தியை வாசிகஸ்வரூபமாகச் சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நம உக்தியானது வாசிகஸ்வரூபம், வாசிகவ்யாபாரமான ஸர்வசேஷத்வ கைங்கர்ய

மூ—வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்* கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே* ||எ||
கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்* எண்ணிலுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே* வண்ண
நன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்* திண்ணமென்

ஆ—கண்ணுள்நின்றகலான், இப்படியவனை ஸாக்ஷாத்கரித்துக் களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமே லவாப்தவ்யமாயிருப்பதொரு புருஷார்த்தமுண்டோவென்கிறார். ||எ||

(கண்ணுள்நின்றகலான்) [illegible] பரமபோக்யனாயிருந்த திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான், தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாததொருபடி என்னெஞ்சிலே புகுந்துசெறிந்தான்,

இ—(இப்படியித்யாதியால்) ஶரீரவியோகமடியாக பரமபதப்ராப்தி [illegible] பரிபூர்ணா[illegible] ஸ்வாத்ம்யமாயிருந்தாலும் "[illegible]" என்கிறகணக்கிலே அந்தரங்கமெல்லாமிப்போதுள்ள அநுபவத்திலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தரோத்தரம் ப்ராப்யமில்லையென்கிறாரென்று கருத்து. இதனால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே ப்ரத்யக்ஷமாகவவன் தமக்குச்செய்தருளின ஸம்ஶ்லேஷங்களை யநுபவித்தவரிப்படி தாம் பரிபூர்ணாநந்தராகையால் வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ||எ||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எண்ணிலுண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாதித்யாதியால்) ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவேதித்யாதியால்) திண்ணமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமித்யாதியால்) '[illegible]' என்கிறவிடத்தில் 'வ்யாஜ' என்று ஶப்தமாயிருந்தாலும் [illegible] பரமாநந்தராவியாயிருக்கிறாப்போலே புகுந்தான், செறிந்தானென்கிறவிடத்தில செறிந்தானென்றதும் ஶப்தமாத்ர [illegible] தத்தாலே [illegible] ஸாம்ஸாரிகதாபாநதராவியான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்று நினைத்தருளுகிறார் (புகுந்துசெறிந்

ஶ—ஸ்வரஸத்தைப் பெற்றேனென்று உபலக்ஷணம், வண்டுகளிக்கும்- [illegible] ஸௌரபங்களாலே ப்ருங்கங்களாநந்திக்கும்படியான, பொழில்- உத்யானங்களாலே, சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- அவ்வூரிலிருக்கிற பரமபுருஷன், கண்டுகளிப்ப- நான்தன்னை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டாநந்திக்கும்படி, கண்ணுள்நின்று- கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்தென்றபடி. அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விச்சேதமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று பாவம், "[illegible]" என்று ஸ்ரீயபதிஸூக்தியிலருளிச்செய்தபடியே பாழ்வாருடைய திருக்கண்கள் [illegible] தங்களாகையாலே [illegible] தங்களாகையால் திருநகரியிலிருக்கிற தம்கண்கள்நின்றும திருப்பேர்நகரான் விஶ்லேஷிப்பனென்னக்குறையில்லையிறே. உண்டு- இப்படிதன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்து, களித்தேற்கு- ஆநந்தித்தவெனக்கு, உம்பர்- உபரி, இதுக்குமேலென்றபடி. என்குறை- என்னகுறை, ஒருகுறையுமில்லையென்றபடி. ||எ||

எண்ணில்- எண்ணப்பார்க்கில், ஸங்கல்பத்தாலே யவனைப பிடிநினைத்தாலென்றபடி. இங்கு [illegible] [illegible], நுண்பொருள்- ஸூக்ஷ்மபதார்த்தமான, நுண்- ஸூக்ஷ்மம், [illegible] லாதவனென்றபடி. தானேஏழிசையின்சுவை- தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனென, சுவை- ரஸம், ஸப்தஸ்வரரஸம்போலே ஸ்வபாவகவச நிரதிஶயபோக்யனென்றபடி. வண்ணநன்மணி- வர்ணராஶிகளாய் நல்லவையான மணிகளையுடையவையான, நாநாவர்ணங்களாய் ஶ்ரேஷ்டங்களான ரத்னங்களையுடையவையானவென்றபடி. மாடங்கள்சூழ்- ஸௌதங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமபுருஷன், கண்ணுள்- என்னுடையகண்ணுக்குள்ளே, நின்று- ஸ்திரமாயிருந்து, அகலான்- விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை, ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயமாகாநின்றானென்றபடி. திண்ணம்- த்ருடமாக, இனி

ஈ—மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே* ௪௮
இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்*

—

ஆ— இன்னமிவ்வளவன்றவனுடைய பாரிப்பென்கிறார். ௪௯
(இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸவிஷயதிவ்யஜ்ஞானவானாக்கித் தன்னையென்னுள்ளேவை

இ—த்தானென்று) கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) பாரிப்பு- ஸம்ரம்பம், இத்தாலகீழ்ப்பாட்டிலே பாஹ்யவிஷயமாகத்தாமவனுமேல பவாவஸ்தைஸ்ஸே நாரயானபடியை பநைஸம்யித்தவரிப்பாட்டிலே தாயிப்படி நிரவகாசராயிருக்கச்செய்தேயு மவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்களடங்கங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீதராகிறாரென்று ஸமதியும்ஸூசிதிகை. ௫௰

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொருளாக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேத்யாதியால்) 'அஸந்நேவ ஸ பவதி அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேத சேத், அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறவாக்யார்த்தமிங்கே பவிஷ்யதமென்றுகருத்து. ப்ரஸ்தாவத்தில் இன்றுஎன்கிறவடித்துக்கு நானநாதியாக ஸம்ஸாரியாகிறக்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கென்றர்த்தமாகையாலே என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நானொருஹேதுவை க்காணேனென்று ஹேதுவையபேக்ஷிக்கிறதாக ஸங்கதையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவித்யாதியாலே இதுக்கொருத்தர மருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்னம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலு மிவ்வஸ்தையாகம் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நமபேக்ஷவுமென்று நினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னை

ஈ—தன்னாலும் நிரூபிக்கமுடியாதபடியாக வென்றபடி. என்மனத்து- என்னுடையஹ்ருதயத்திலே, இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸாரியாகிறக்கச்செய்தே நடுவேயின்றைக்கு, செறிந்துபுகுந்தான்- ஸவிபூதியோடேகொண்டு புகுந்தான், செறிவு- ஸம்ச்லேஷம், என்ஹ்ருதயத்தில் புகுறத்துடங்கினவாறே ஸவிபூதிமான ஸஹாயபூதரானவர்களுமாகதிகளையுடையவனுக்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி. கருத்தின்கண்- ஸங்கல்பங்களிலே, கண்ணென்று ஸங்கல்பம், பெரியன்- அதிகனானவன், என்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாதிஸங்கல்பங்களை யுடையவனாயிருக்கின்றானென்றபடி. ௫௧

குன்றென்ன- உபமேயங்களென்றுசொல்லலாம்படி, திகழ்- விளங்காநிற்கிற, மாடங்கள்- திவ்யமாளிகைகளாலே, சூழ- வரிவுறதமான, திருப்பேரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன், இன்று- அநாதியாகநான் ஸம்ஸாரியாகிறக்கச்செய்தேநடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கு, பாஹ்யவிஷயப்ரவணனாய் தத்திற கிப்பாலப்பட்டகாலத்திலென்றபடி. என்னை- 'அஸந்நேவஸ பவதி' என்கிறபடியே ஜ்ஞானமுமில்லாமையாலே பதார்த்தமாய்க்கிடந்தவென்னை, பொருளாக்கி- வஸ்துவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறபடியே ஸவிஷயதிவ்யஜ்ஞானப்ரதானத்தாலே வஸ்துவாக்கியென்றபடி. தன்னை- ஸர்வர்க்கும் நிரவத்யஸமீபனான தன்னை. என்னுள்- அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள்- ஸ்தானம், வைத்தான், 'யேத்ர நவிந்தேவிநிவேசயந்தி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாராதி ஸாதனங்கள்பண்ணுகிறாப்போலே நானொன்றும்பண்ணாதே அஹங்காரமாய்க்கிடக்கச்செய்தே தான்தானே கொண்டுவந்துவைத்தருளினான், தான்புகுந்தானென்னாதே தான்வைத்தானென்கிறவித்தால் ஸ்வாமியை நல்லவிடந்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குக்ஷேமமாக நினைத்திருந்தானென்றபடி. பொருளாக்கியென்கிறவிடத்தில் ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானப்ரதானமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயபோக்யமான நிர்ஹேதுகஸாக்ஷாத்காரமும் விவக்ஷிதமாகையால வாநரா-ர்த்திபில்லை, இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினனாதலேபோகி யிதுக்கு நானொருஹேதுவும் காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம், என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிற வசநவ்யக்தியாலே ஸர்வேச்வரனுடைய உபகாரங்களைச் சொல்லித்தாய்த்தரகையாலே யவனுடைய உபகாரகத்வமான கார்யம்மொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பர்யவஸிதார்த்தம், இக்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்

மூ— அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான் *

ஆ—க்குகைக்கு ஹேதுவென்? இதற்குமுன்பிப்படிச் செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்றவனை நான் கேட்கிறேன், இதற்கோருத்தரம் வல்லனாகில்சொல்லுவானென்கிறார், ஒருக்ஷணம்பிரியில்தரிக்கமாட்டாதே-

இ—ப்ரீதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிச்செய்யாதிருக்கையால) உணர்த்துலுத்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைநான்கேட்கிறேனென்று) ஒன்றெனக்கருள்செய்ய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதற்கொருத்தரதீக்ஷியால்) வல்லனாகிலென்கிறவிததால ஸர்வஜ்ஞனானவனாலு மதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று. இந்த ஹேதுவென்னென்றது- வ்யாஜஹேதுவென்னென்றபடி. இங்ஙனன்றிகே ஹேதுஶாஸ்த்ரமாகில பாட்டிலே ஸம்ஸாரவ்ருத்திரிக்தஸர்வஹேதுக்களையும் வ்யதிரேகித்ததாக வ்யவஸிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ற திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தானென்கிற வாக்யத்தோடு விரோதமும் ஸம்ஸாரிக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே, ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாஜஹேது ஸம்ஸாரியுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸர்வரையும் ஸம்ஸரிப்பிக்கைக்கு வ்யாஜஹேது அவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞானவானாக்கி தன்னையென்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு, தன்காருண்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேதுவேது முன்பிப்படிச்செய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறுவ்யாஜஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம், இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுகளிலே பாஹ்யஸூக்ஷ்மமாகவவன் தம்பக்கலபண்ணின வாத்ஸல்யங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மயப்பட்டுநின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம்ஸம்ஸரித்து தம்முடையகர்மங்களாலே வந்ததானப்போலே யிப்போதுமக்குண்டான ஸம்ருத்திகளும்முடைய ஸுக்ருதங்களால் வந்தவையத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரவைத்துக்கு ஸாதாரணகாரணஶாஸ்த்ரமன்றோ, ததங்காங்கவைவிதிகள், ததங்கவீஜஸஹாயவிஶேஷ வ்யாஜங்களாகையாலே அவைத்தில ஸாதாரணகாரணமான ஜ்ஞாதத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே யிங்கும் காரணஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இதத்தைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே. யிங்கும் காரணஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற ஸாதாரணனான ஈஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கிக்க வென்பக்கலுள்ள ஸுக்ருதஜாதங்கள் வைதிகஸாமக்ரிகளல்லாமையாலே ஹேதுவ்யாஜஶங்கைகளலலாமையாலும் காரணத்துக்கவஸ்திகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின் ஸ்வாபாவிகஸ்திகளலவா ஈஶ்வரஸங்கல்பாயத்தங்களாகையாலு மிவை யத்ருச்சாவகாரணஶாஸ்த்ரமாகையால்ப் பண்டென்னை வாராதிருக்குகைக்கு மின்றென்னை சஹிஷ்ணுவனாக்கி யித்தனைஸம்ருத்திகளை யெனக்குத்தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணங்கண்டிலேன், எனக்குக்காட்டாதே ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதியுமபிப்ராயமாயிற்று, அன்றென்னைப்புறம்போகப் புணர்த்ததென் செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது என்னசெய்யக்கடவனென்று ரஸமாயிருக்க பண்டென்னை ஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவெனனவென்று ரஸம்பண்ணுமபோது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் க்லிஷ்டமாகிறதென்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷண

ஈ—ந்தேனென்கிற வாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் ஸஹஜமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரஶாதாத்பர்யம், அன்று- இந்த யாஹ்யஸூக்ஷ்மஸாக்ஷாத்காரஶக்திக்கு முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்துஎன்கிறத்தோடே யன்வயம். என்னை- தனக்கு நித்யஸாதந்த்ரனனவனை, புறம்போக- ஸம்ஸாரவ்ருத்தியத்திலேபோம்படி, ஸவிஷயஜ்ஞானமின்றிக்கே ப்ராக்ருதவிஷயாநுபவமேவக நிரதனும்படியென்கை, புணர்த்தது- ப்ராக்ருதயோடே ஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹாத்மாபிமானவ ப்ராக்ருதவாஸனைக்கிவைத்தது என்றபடி, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவனாய், என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி. புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸஹாயமாகக்குகைக்காக என்றுவ்யாக்யானம், இது க்ஷேபஸந்தர்ப்பமனவ்ருத்தம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று ஸித்தம், என்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும் கண்டிலேனென்று ஸித்தம். என்னைபுறம்போக புணர்த்தது என்கிற வாக்ய-

மூ—குன்றென்னத் திகழ்மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்* ஒன்றெனக்கருள்செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே* ॥௯॥
உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்* பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்*

ஆ— உக்ஷமதவுடாணனாயிருக்கிற விவனிதுக்கு முன்பனாதியான காலமெல்லா மென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று கேழ்க்கிறாரென்றபமாம். ॥௯॥
(உற்றேன்) எம்பெருமானொருத்தரக்காணாமை உம்முடையதிறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்

இ—தித்ருஷியால்) அதில் யாரகனாயிருக்கிறவிவனென்னுமளவாலே வஹ்யவோக்ஷமிதுக்குமுன்பித்ருஷியாலே அதீயவாக்ஷமும் கேழ்க்கிறேனென்கிறவித்தாலே தாரீபவாக்ஷமும் வ்யாவ்ருதம், இந்தயோஜனையில் கீழ்ப் பாட்டுக்களிலே யாக்ஷுஷிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின ஸஹ்ருத்கதைய தாஹவித்துவிலயித்தவரிப்பாட்டிலே யென்பக்கலிதத்தை யாவஸ்கனாயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமெல்லாமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாறியிருந்தானென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. ॥௯॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

இப்படியவனுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே ஸகலஸாத்ருஷ்யங்களையும்பெற்றேனென்று தாம்போது வரிவருணஸ்நோரராயிருக்கச்செய்தே 'ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்' என்றும் ப்ரார்த்திக்கை ய ஸம்ருதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்ருஷியால்), காணாமையென்றது- காணாமையாலே

ஈ—வருக்ஷிபாலே யவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லிற்றாகிறதாகையாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொரு காரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யார்த்தம், தமோற்றவினைகளென்கிற ஸஹகாரத்தாலே யவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொரு காரணஸத்பாவமாகையாலே யவனுடையஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணம் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்குப் பரமார்த்தம், எனக்கு- இப்படிச்சொல்லாநிற்கிறவெனக்கு, ஒன்றுஅருள்செய்ய- ஒருஉத்தர மருளிச்செய்கைக்காக, உணர்த்தல்- விஜ்ஞாபநத்தை, உற்றேன்- கிட்டினேன், உறுகை- கிட்டுகை, விஜ்ஞாபநம்பண்ண வத்யவஸிதனாகின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒருஉத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென் றவனைக்கேழ்க்க வத்யவஸிதனாகின்றேனென்கை. விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகிறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ண வத்யவஸிதனாகின்றேனென்றது இப்ப்ரச்நம் ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஶக்யமல்லாததாகையாலே யிதையவன்ஸந்நிதியிலே கேளாவென சொல்லுகை யஸாத்யமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படிநான் ப்ரச்நம்பண்ணினால் ஸர்வஜ்ஞனானவனும் இதுக்குத்தரமருளிச்செய்ய முடியாதென்றபிப்ராயம். இதுப்ரதமயோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸமுதாயார்த்தம், குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்- வருவல்லவக, இன்று- யாத்ருச்சிகஸாக்ருதத்துககப்பால்பட்ட விக்காலத்திலே; என்னைப்பொருளாக்கி- வருவல்லவக; தன்னையென்னுள்வைத்- தான்- தானென்னுள்புகுந்தானென்னாதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போகிடத்திலும் ஸ்திதியற்றுத்தடுமாறுகிறதன்னை யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து கிலேநிறுத்தினானென்றபடி- என்னையொருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதவனைப் என்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்து ஸாவ்ஸ்தானானென்கை, அன்று- முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்குப் புணர்த்ததென்கிறத்தோடே ஸம்பந்தம். என்னை- இப்படிதனக்கத்யஸுவிபனாயிருக்கிறவென்னை, புறம்போகப்புணர்த்தது- தன்னோடுகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலே போம்படி பண்ணிவைத்தது. புணருகை- ஸேர்க்கை, என்செய்வான்- என்னசெய்யக்கடவானாய், எப்படி பாத்யாரணம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி. என்னோடுதான்ஸம்ச்லேஷியாதே என்னைவிஶ்லேஷனாக்கி எங்ஙனேயாறியிருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி, தாரீபவாக்ஷவேருவல்லவக. ॥௯॥

உற்றேன்- கிட்டினேன், உன்திருவடிகளை யநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. உகந்துபணிசெய்து- ப்ரீதியாகதராய் கைங்கர்யம்பண்ணி, ப்ரீதிவரதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிக கைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி. உனபாதம்- உன்திருவடிகளை, பெற்றேன்- அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், ஈதே- இதுவே, இத்தவுன்திருவடிகளை யநுபவிக்கையேயென்றபடி. இன்னம்- மேல்யாவதாத்மபாவியும், வேண்டுவது- எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் அவ

மூ—கற்றார்மறைவாணர்கள் வாழ்திருப்பேரற்கு* அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே* ௰௧
நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்* நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்* சொல்லார்தமிழாயிரத்

ஆ—னபடியே நிர்ஹேதுகமாகவேசெய்தேன், அதுநிற்க இனிநான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன் திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன், இன்னமுன்திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதென்றாயென் றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியே செய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய ஆழ்வாருந் திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப் பற்றினார்க்கொரு து:க்கமில்லையாகாதேயென்கிறார். ௰௧

(நில்லாவல்லல்) அவன் திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இதுநிச்சிதமென்றுகொண்டு இத்

இ—என்றபடி. இதற்குவேண்டுவதென்னென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- என்காரணமும் ஸாதநாநுஷ்டானமுமொழிய வேறுவ்யாஜகாரணமன்றிக்கேயென்றபடி. உற்றேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவித்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையுஞ்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ஸ்ரீகைங்கர்யத்வ விஷயானுஷ்டானாதிமென்றுகாட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்) பெறுகிறேனென்றது- க்ருபாவசமன்று பெறுகிறநானென்றபடி. என்தாயென்றுஸம்போதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கிறதாயிருக்கையாலே யுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்றுநிர்தேசிக்கை யுசிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்று பரோக்ஷமாகநிர்தேசிக்கை யஸங்கதமன்றோவென்ன வஸங்கதிபரிஹரிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்) இப்படிநிர்தேசிக்க அவனப்படிச்செய்கிறோமென்றவாறே மிகவும்ஸ்ரீதராயந்த ஸந்த்ருப்தத்தாலே யவனுடையகுணத்தை ஸ்மதிமாக வநுஸந்திக்கிறாராகையாலே பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாரென்றதாயிற்று. இல்லையாகாதேயென்றது- இல்லையன்றோவென்றபடி. ௰௧

✳ நிகமனம். ✳

அநுஸந்தித்துஎன்கிறதற்கு உபாவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம். திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு

ஈ—பாரணத்தால் மற்றொரு ஸாதநாநுஷ்டானமும்வேண்டா என்றபடி. அப்படியே செய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ஸ்ரீதராயவனுடைய கல்யாணகுணத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுஸந்திக்கிறார்மேல், கற்றார்- அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையு மப்யஸித்தவரானவென்றபடி. மறைவாணர்கள்- வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை- வேதம், வாணர்- நிர்வாஹகர், ப்ராப்தங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் தகாததாக தூஷிதங்களாகாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வாழ்- வாழாநிற்கிற, பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்திபாநிற்கிற என்றபடி. திருப்பேரற்கு- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுக்கு, அற்றார்- அற்றவர்களான. அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்களையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே சேஷமென்று தீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி. அடியார்தமக்கு- ஆச்ரிதஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸாபேக்ஷம். அல்லல்- து:க்கங்கள், பகவதநுபவாபாவ து:க்கங்களென்றபடி. நில்லாவே- நிற்கமாட்டாவே, அவதாரணத்தாலிதில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ௧௦

அல்லல்- து:க்கங்கள், ஸர்வேச்வரவிரஹாநுபவாபாவநிமித்த து:க்கங்களென்றபடி. நில்லா- நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளை யாச்ரயித்தார்க்கிதிசேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ஸந்த்ருப்தியத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி. நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே. அதிசயிதமான தர்சநீயங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி. சூழ்- வலிவுதமான, திருப்பேர்மேல்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின்விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம். நல்லார்- கல்யாணகுணாபிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பலர்- அநேகம்பேர், வாழ்- வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக் கேட்டநுஸந்தித்தாநந்திபாநிற்கிற என்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரியையுடையவரான ஆழ்வாருடைய, சொல்- உக்தியான, இது பத்துக்குவிசேஷணம். ஆர்- பூர்ணமான, ரஸவ்ருத்தியையுடைத்தான என்றபடி. தமிழாயிரத்து- த்ராவிடவேமான

மூ— துளிப்பத்தும்* வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— தையே பின்னையும் அநுபாஷித்துத் திருப்பேரை ப்ரதிபாதித்தவித்திருவாய்மொழி வல்லாரிட்டவழக்கு திருநாடென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— சொல்லென்கிறத்தோடேயங்கமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைப்ரதிபாதித்தவென்று) தாத்பர்ய வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லாரித்யாதியால்) ||௧௧||

ஈ— ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்-அப்யஸிக்கவல்லவர்களான, தொண்டர்-ஶ்ரமவதிகளானவர்கள், ஆள்வது- அநுபவம்பண்ணுமது, சூழ்- வ்யாப்தமான, அபரிச்சின்னமான என்றபடி. பொன்- அப்ராக்ருதமான, பொன்போலிருக்கு மஹத்வர்த்த உஜ்ஜ்வலம். விசும்பு- ஆகாசம், பரமவ்யோமஸ்வயமான பரமபதமென்றபடி. இந்த ப்ரக்ருதஸம்பந்தத்தை த்ருணீகரித்து பரமபதத்தை அநுபவம்பண்ணும்படி பரமாத்மானுக்கு அந்தரங்கராய் ஸ்வதந்த்ரராவாரென்று பூர்வ தாத்பர்யம். ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்ந ஶ்ரீவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(திருமாலிருஞ்சோலைமலை.)

ஶ்ரீகாந்தத்வேந பூர்வாம்புதிஸவிதயா திவ்யதேஶஸ்திதத்வாத்
ஶ்ரேயோதேஶாத் அதிதஸம்பந்தஸம்பந்தயாஸ்தர்த்தஸந்நிதாநாத் |
த்ருஷ்ட்யுத்ஸந்நிவாஸாதிதிவிதரண த:ஸ்வஸ்வஹாவப்ரகாஶாத்
ஸாத்யாபாவாத்ருஷ்டீ அஸம்ஸ்வயமநாவயி தச்ச்ரீவதிஸ்தோத்ரமாயி ||௧௧||

(ஶ்ரீகாந்தத்வேநாஸ) திருமால்வந்து- பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும், (ஸவிதஸவிதயா) காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்- ஆஶ்ரயவத்ஸலனாகையாலும், (திவ்யதேஶஸ்திதத்வாத்) கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்- கொடிகளாலே மங்களங்களான கோபுரப்ராஸாதங்களாலேசூழப்பட்ட திருப்பேரிலே யெழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஶ்ரேயோதேஶாத்) சேண்விசும்புதருவானே- பரமபதத்தைத்தர வாத்ஸல்யனாயிருக்கையாலும், (அதிதஸம்பந்தயா) வானேதருவானெனக்காயென்னொடொட்டி- தனித்துபரக ஸம்பந்தம்பண்ணுமவனாகையாலும், (ஸந்நிதாநாத்) திருப்பேர்நகராநித்யாதி- திருப்பேர் திருமாலிருஞ்சோலை ஆதிகதுண்டீய இதுகளிலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலும், (த்ருஷ்ட்யுத்ஸந்நிவாஸாத்) கண்ணுள்நின்றகலானே- அவர்களுடைய கண்வட்டத்திலேநின்றும் பேரமாட்டாமையாலும், (அதிவிதரணத:) கருத்தின்கட்பெரியன்- அவர்களுக்குவாஞ்சாயிகமாகத்தன்னை பநாவிக்கக்கொடுக்குமவனாகையாலும் (ஸ்வஸ்வஹாவப்ரகாஶாத்) இன்றென்னைப்பொருளாக்கியித்யாதி- இஸம்ஸாரிவேதநனை தானநாதிகாலமநாதரித்து இன்றுதரிக்கைக்குத் தன்னுடைய ஸாதந்த்ர்யகாருண்யங்களொழிய வேறு ப்ரயாநகாரணமில்லையென்று தன்ஸ்வபாவத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமவனாகையாலும், (ஸாத்யாபாவாத்) ஈதேயின்னும்வேண்டுவதெந்தாய்- ஸவர்க்கும் நிரவதிகஸாத்யமாகையாலும், திருப்பேர்நகரானிச் வேதநவிஷயத்திலே ஸ்வஸ்வேஷ்டபாலே தானேஸந்துஷ்டனாகிறானென்று "திருமாலிருஞ்சோலைமலை" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாராலே தெளிவிக்கப்பட்டதென்கிறார். ||௧௧௧||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சூழ்விசும்பு) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டரான ஆழ்வார் தாம் திருநாட்டேற வெழுந்தருளும்படியையுந் தாமெழுந்தருளும்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக் கொண்டாடும்

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி யாத்ருச்சிகமாக எம்பெருமான் தம்மோடு கலந்தருளினபடிகளைக் கண்டு பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே யத்தைப் பேசிக்கொண்டு அநுபவித்த ஆழ்வார் அநந்தரமித் திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டு தேவஸ்த்ர்யாதிகளும் ஸர்வலோகங்களும் அவர்களுடைய ஸத்காரமாக பூஜித்தார்களென றிப்புடைகளிலே விசித்ரமாகச் சிலவற்றை அருளிச்செய்து அடங்குகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன [illegible] (இப்பால்) திருநாட்டேறவிருக்கிற தாமினி அநந்தரகாலத்திலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புகுகிறபடியையு மப்போது ஸர்வலோகங்களும் தம்மைக் கொண்டாடப் புகுகிறபடியையு மப்போது தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்னபடி. இப்படி ஸவிஷயத்துக்களான விஷயங்களை 'தூரியமுழக்கின' என்றும் 'தொழுதனருலகர்களென்றும் இருப்பிடம் வகுத்தனரென்றும் கீதங்கள் பாடினரென்றும் வியந்தனரென்றும் ஏந்தினரென்றும் இப்புடைகளிலே ஸம்ஹிதாஸங்களாக நிர்தேஶித்தது தமக்கிவைற்றிலே பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரவைஶத்யப்ரகர்ஷத்தாலே யிவையித்தனையு மிப்போதே தாம்பெறுகிறதாகவே தமக்குத் தோற்றுகையாலே சொன்னதென்றுகருத்து. அநந்தரவிஶேஷத்தாலேயென்றது- தம்மைவிஶேஷித்து நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்ருஶியாகச் சொன்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமாநந் நிர்தேஶத்தாலேயென்றபடி. இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற கல்யாணவர்மபரிகரிதற்குக்கீழ் தமக்கு நடந்த நாநாகேஶவநாமநீதவிஶேஷங்கள் போலே தமக்கொருவருக்கே நியதங்களாயிருக்கையன்றிக்கே தம்முடைய ஸம்பந்திகளுக்குங்கூட ஸாதிகளாயிருக்கிறபடியை தாமிப்போது ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலே தம்மையொருவரையே நிர்தேஶியாதே நாரணன்தமரையித்ருஶியாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமுதாயத்தை நிர்தேஶித்தருளுகிறாரென்றுகருத்து. செஞ்சொற்கவியிலே பேசியல்லது அரிக்கவொண்ணாதபடி தமக்குப் பிறந்த நிரவதிகப்ரீதியாலேயவன் தம்முடைய திருமேனியிலுங்கூட வத்ஸலனைக்கொண்டு கலந்தருளினபடியையும் திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருவாய்மொழியில் அர்ச்சிராதிகளுக்கு ஸம்பவிக்குமவையான ஸமதர்ஶநஸமாநந் கல்யாணவர்மவரைகள் தமக்கவனுடைய ஸஹஜகாருண்யோத்ருத்தாலே ஸுலபங்களாயிருக்கிறபடியையும் பேசி யத்தாலே அரித்துகின்ற ஆழ்வாரருள்பெறுவாரில்ப்படியே தமக்குத் திருநாட்டைத் தந்தருளுகையிலே கரிசனாய் தம்முடைய ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கநுகுணமாகத் தாமினிப்போதே திருநாட்டேப்போகவேணுமென்று ஸங்கல்பிக்கவத்தாலே [illegible] ஸர்வேஶ்வரன் திருநாட்டிலுள்ள ஸமாநவத்திற்கீடாக அவர்க்குமிகவும் விடாய்பிறக்கைக்காக ஸத்ராய்ப்பர்வதத்திற்கு எழுந்தருளுகிற ஸமயத்துக்கு மங்களமாக [illegible] ப்ரத்யக்ஷமாய் அர்ச்சிராதி ஸமாநமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தையு மங்குள்ள ஆதிவாஹிகஸத்காரப்ரகாரங்களையு மந்தரமத்தாலேபோனார்க்கு ப்ராப்யமாய் '[illegible]' மென்னும்படியான [illegible] நித்யஸூரிகள் வந்தாதரிக்கும்படியையும் பிராட்டிமாரும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனும் எதிரேவந்தாதரிக்கும்படியையும் "[illegible]" என்கிற வ்யாக்யாநத்திலே அதிஸம்ஸ்தாரமான [illegible] ராஜதர்பியின்மேலே [illegible] ஏழுலகுந்தனிக்கோலச் செல்ல வீற்றிருந்தருளி [illegible] ஸ்ரீ[illegible] தமக்கு ப்ராப்யனைப் புகுகிறபடியையும் "அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்த்யரான நித்யஸூரிகள் நடுவே தாமாநந்திநிராயிருக்கப் புகுகிறபடியையும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ப்ரத்யக்ஷமாம்படி ப்ரகாஶிப்பித்தருளக்கண்டு மிகவும் ப்ரீதராய் அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே அந்த அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திலுள்ள கல்யாணவர்மபரிகளைப்பேசி அநுபவிக்கிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் அர்ச்சிராதிகதிப்ரகாஶகமென்கிற ஸமஸ்தகுணமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமாயிற்று.

மூ— சூழ்விசும்பணிமுகிற்றூரியமுழக்கின* வாழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின* ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்* வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே* ||௧||

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்* பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்*

ஆ—படியைப்பற்ற திருவுள்ளத்தாலே ஸத்காரத்தை உச்சரித்தல் பேசுகிறார், திருநாட்டேறப்போகையிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டுகந்து ஸம்ஸாரநாமஜேயங்களுங்கூட விவர்கள்போகக்கடவிய ஆகாசத்தையெல்லாம் அலங்கரித்துக்கொண்டுநின்று அநுபவத்தைப்பண்ணித்தன, கடல்களாகிறவை திரைகளாகிற கைகளை யெடுத்தாடின, இப்படி ஸ்தாவரஜங்கமங்களும் உபகாரமான செயல்களை செய்தனவென்கிறார். ||௧||

முதற்பாட்டு.

இ—நாரணன்றமரைக்கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டேறவிருக்கிறவர்கள்) வழிபோகுமவர்க்குள்ளென்று மேலேசொல்லுகையாலே திருநாட்டேறப்போக ப்ரவ்ருத்தரென்றவிடமிங்கு உசிதமென்றுகருத்து. சூழ்விசும்பணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களைவிட்டதுபோல்) தூரியமுழக்கினவென்னத்தையுரைக்கிறார் (தம்மையுயர்த்தியால்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்திய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) ||௧||

ப— என்னப்பன்- எனக்கு உபகாரகனான, வாழ்புகழ்- வாழ்விக்கும்புகழுடையவனான, ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிப்பிக்கும் கல்யாணகுணங்களை யுடையவனென்றபடி. நாரணன் தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய அஸாதாரணசேஷபூதரைக்கண்டு, தமரென்று- ஸ்வகீயர், பரமபதத்திற்குப் போகவுபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டு என்றபடி. ராஜபுத்ரன்புறப்பட்டால் ராஜகீயரெல்லாருமாதரிக்குமாப்போலே இவர்கள் நாராயணனுக்கு அஸாதாரணசேஷபூதராகையாலே யிவர்களைக்கண்டால் ஸமஸ்தமான ஸ்தாவரஜங்கமத்திற்குமாதரிக்கவுசிதமிறே என்று கருத்து. உகந்து- மிகவும் ஸந்தோஷித்து, இதற்கு முழக்கின என்கிறத்தோடே அந்வயம். ஆதிபாதொழியில் நம்மை ஸம்ஸாரம் கொல்லுமென்றும் பீதியாலே செய்தனவல்ல, இவர்கள் ஸம்ருத்தியைக்கண்டவர்களென்று மிகவுமுகந்துசெய்தனவென்று கருத்து. சூழ்விசும்பணி- வ்யாப்தமான ஆகாசத்திற்காபரணங்களான, விசும்பு- ஆகாசம், அணி- ஆபரணம், இந்த ஸமஸ்தரைக்கண்டுகப்பாலே பக்வமானவாகாசமெங்கும் மேகங்கள் அலங்கரித்துக்கொண்டு நிற்கிறனவென்று கருத்து. முகில்- மேகங்கள், தூரியம் வாத்யங்களை, இங்கு பஹுவசனமாகாரத்திற்கு ஸம்ஹிதாயாம்லோபம். படஹாதிவாத்யங்களை யென்றபடி. முழக்கின- த்வனிகரித்தன, முழக்குகை- த்வனிகரிக்கை, படஹாதிவாத்யங்களின் கோஷத்தைத் தாங்கள்பண்ணித்தின வென்றபடி. ஆழ்- அகாதங்களான, கடல்- ஸமுத்ரங்கள், அலைதிரை- ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேயலையாநிற்கிற தரங்கங்களாகிற, திரை- தரங்கம், அகாதங்களான ஸமுத்ரங்களுமிந்த ஸமஸ்தரைக்கண்டு ஹர்ஷத்தாலே கைகளை யுயர்த்தினவென்று கருத்து. கையெடுத்து- ஹஸ்தங்களை பத்ரமாக ப்ரஸாரித்துக்கொண்டு, ஆடின- நர்த்தனம்பண்ணினவை, ஏழ்பொழிலும்- ஸப்தத்வீபங்களும், பொழில்- த்வீபம், வளம்- ஸம்பத்தை, உபஹாரவஸ்துக்களான ஸம்ருத்தவஸ்துக்களையென்றபடி. ஏந்திய- ஏந்தின, இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக தரித்துக்கொண்டுநின்றன என்றபடி. "ஸநாதநாஸ்ரயம் ஸாதுவதம் ஸதாஸதீ" என்கிறகணக்கிலே இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட சேதநங்களுங்கூட ஹர்ஷவிகாரங்களையுடைத்தனவென்று கருத்து. பொழிலென்று த்வீபவாஸிஜநங்களை லக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ||௧||

நாரணன்தமரைக்கண்டு- நாராயணனுடைய ஸ்வகீயரைக்கண்டு, நிருபாதிகசேஷியான பரமாத்மாவினுக் கஸாதாரணசேஷபூதரானவர்களைக் கண்டென்றபடி, இங்கும் பரமபதத்துக்கெழுந்தருளவுபக்ரமித்தவர்களையென்று விவக்ஷிதம், நல்- நல்லவையான, ஆகாரஸ்வரூபஸௌரபாதிகளாலே ஸ்லாக்யங்களானவென்றபடி. நீர்முகில்- ஸஜலங்களான மேகங்கள், பூர்ணகும்பஸ்தாநீயங்கள்,. உகந்து- மிகவும்ஸந்தோஷித்து, இதற்குப் பூரித்தனவென்கிறத்தோடே அந்வயம், ஒருக்கால் தூரியமுழக்கினதோடொழியில்லை, உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷியாநின்றனவென்று கருத்து. உயர்- உன்னதமான, மேகஸஞ்சாரத்திற்கு மேல்பட்டதானவென்றபடி, விண்ணில்- ஆகாசத்திலே, பூரண- பூர்ணங்களான, தீர்த்தங்களுக்கு

மூ—நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்* தோரணநிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே* ॥உ॥
தொழுதனருலகர்கள் தூபநன்மலர்மழைப்* பொழிவனர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே*

ஆ—(நாரணன்) நாரணன்தமரைக்கண்டு மேகங்களுகந்தன, ஆகாசவாஸரான தேவாதிகளாகாசத்திலே பூர்ணகும்பங்களைப் பூரித்தார்கள், நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தன, நெடுவரைப்போலேயிருந்த தோரணந்நிரைத்தெங்கும் தொழுதனருலகர்களென்கிறார். ॥உ॥

(தொழுதனர்) பூமியன்றளந்தவன்தமர்முன்னே தூபநன்மலர்மழைபொழிவனர், ஸ்ரீவைகுண்டத்தேறப்போவார்க்கு வழிவிடுமென்று எதிர்வந்து இங்ஙனேயெழுந்தருளவொண்ணாதோ வென்றிருமருங்கும்

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

இ— உகந்துநன்னீர்முகிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மேகங்களுகந்தனவென்று) த்விதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகாசேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியாக ஸ்வேதநாசேதநங்கள்செய்யு முபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயமேந்நோக்கா யிப்பாட்டுக்கணவி ஷயாரிகளான சேதநாசேதநங்கள்செய்யுமுபசாரத்தைச்சொல்லுகையிலே ந்யாயமேந்நோக்கென் றுஸங்கதிதமாயிற்று, இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥உ॥

✱ மூன்றாம்பாட்டு. ✱

பொழிவனரென்றது- பொழிவனராய்க்கொண்டென்றபடி. எழுமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனேயித்யாதியால்) முனிவர்களித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே அந்தரிக்ஷவாஸிகள்செய்யும்

ஸ—பூர்ணங்களானவென்றபடி. பொற்குடம்- கநககும்பங்கள், இங்கு குடமென்கிறவசனம் ஜாத்யேகவசநம், பூரித்தது- பூரிக்கப்பட்டன, எங்கும் நிறைக்கப்பட்டனவென்றபடி. அநேகதேசங்களிலும்போலே ஆகாசதேசத்திலெங்கும் நிவேசங்களாக வைக்கப்பட்டனவென்கை. ஆகாசவாஸிகளான தேவாதிகளாலென்றுகருத்து. இங்கு பூரித்ததுஎன்கிறக்ரியையை உகந்துஎன்கிறத்தோடு ஸமாநகர்த்ருகமல்லாமை யாலே உகந்துஎன்று க்த்வாப்ரத்யயாந்தமாயிருக்கக்கூடாதாகிலும் த்ராவிடத்தில்ஸ்திதிப்படி பிந்நகர்த்ருகஸ் தலத்திலும் க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டாகையாலே இங்குமிந்த க்த்வாப்ரத்யயப்ரயோகமுண்டு, 'ஊரெல் லாந்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் நீரெல்லாந்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்' என்று த்ராவிடத்தில் பிந்நகர்த்ருகஸ்தலத்திலும் க்த்வாப்ரயோகமுண்டிறே, நீரணி- நீராலேயணியப்பட்டவையான, அணிகை- அலங்கரிக்கை, ஸமுத்ராதிவஸ்துக்களை ஸம்பந்தத்தாலே ஸ்லாகநீயங்களானவென்றபடி, கடல்கள்- ஸமுத்ரங்கள், நின்று- ஸ்திரமாக, அவிச்சிந்நமாகவென்றபடி. ஆர்த்தன- கோஷித்தன, ஆர்த்தல்- கோஷித்தல், உலகு- லோகங்கள், லக்ஷணயாலோகஸ்தரான தேவர்களென்றபடி. நெடுவரைத்தோரணம்- உத்துங்கபர்வதங்கள்போலிருக்கிற தோரணங்களை, நெடியது- உத்துங்கம், வரை- பர்வதம், உத்துங்கபர்வ தங்கள்போலே பத்ரஸ்தம்பாதிஸம்ஸோபிதங்களான தோரணங்களையென்றபடி. நிரைத்து- பங்க்திசோநிவேசித்து, எங்கும்- ஸர்வதேசத்திலும், உபயலோகங்களெங்குமென்றபடி. தொழு தனர்- ப்ரணாமம்பண்ணினார்கள். ॥உ॥

உலகர்கள்- லோகஸ்தஜநங்கள், அந்தரிக்ஷவாஸிலோகங்களிலுள்ள ஜநங்களென்றபடி. தொழுதனர்- தங்களுடைய சேஷத்வாநுரூபமாக வந்தனம்பண்ணினார்கள், அன்று- அவதாரகாலத்திலே, என் னதென்று ஸ்ருஷ்டியை மஹாபலிபலாத்கரித்தகாலத்திலே யென்றபடி. பூமி- ஸ்ருஷ்டியை, அளந்தவன்றமர் முன்னே- த்ரிவிக்ரமனாயளந்துகொண்டவனுடைய ஸ்வகீயர்முன்னே, ஸ்ரீவாமநவேஷதாரியாய்ப்போய் மஹா பலியைவஞ்சித்து ஸ்ருஷ்டியையளந்துகொண்டுவந்த விசித்ரசரித்ரத்தாலே வசீக்ருதசித்தராய்க் கொண்ட வனுக்கஸாதாரணசேஷபூதராயிருந்துவைத்து திருநாட்டுக்குநடவாநிற்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுடைய ஸந்நிதானத்திலே என்றபடி. தூபநன்மலர்மழை- தூபத்தையும் நல்ல புஷ்பங்களுடைய வ்ருஷ்டித்தையும், நல் என்கிறவிடத்தில் லகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் னகாராதேசஃ. நல்ல புஷ்பங்களாவன ஜாதிபாரிஜாதாதி திவ்யபுஷ்பங்கள், பொழிவனர்- வர்ஷியாநிற்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, இங்ஙனே எழுமி

மூ—எழுமினென் றிருமருங்கிசைத்தனர் முனிவர்கள்* வழியிதுவைகுந்தற்கென்றுவந்தெதிரே* ॥ரு॥
எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்* கதிரவரவரவர்கைநிரைக்காட்டினர்* அதிர்குரல்முரசங்களலை
கடல்முழக்கொத்த* மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்றமர்க்கே* ॥ச॥

ஆ—முனிவர்களின்றிசைத்தனரென்கிறார். ॥ரு॥
(எதிரெதிர்) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன் தமர்க்கிவர்களொருகாலிங்கே வஸிக்கப்பெறுவது
காணென்றுமாசையாலே யிமையவரெதிரெதிரிருப்பிடம்வகுத்தனர், ஸூர்யாதித்யர்கள் பார்த்

இ—ஸத்காரங்களைப் பண்ணியிருந்தவரிப்பாட்டிலே தத்ஸூத்வாஹிகர்கள் உள்ளார் செய்யும் ஸத்காரங்
களைப் பண்ணுகிறாரென்றுமென்று ஸாமதியும்ஸுப்ரஹை. ॥ரு॥

நாலாம்பாட்டு.

தமர்க்கு என்கிறதற்கு வகுத்தனர் என்கிறத்தோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்தில ஸ்வேதாஸ்வம்முருளி
ச்செய்கிறார் (இவர்களொருகாலிங்ஙாதியால்) வஸிக்கவஸிக்கவென்றது- விஸ்ரமிக்கவென்றபடி. த்விதீயபாதத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யாதித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகலோகத்திலுள்

ஈ—வந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். பரமபதத்தைவஸிக்கையாவது வஸிக்கும்போலே ஆகாசாவகாசமெல்
லாம்ஸூசிக்கும்படி பக்ஷிஸமூஹமாக ப்ரவேசிக்கை வைகுந்தற்கு- வைகுண்டத்தார்க்கு, ஸ்ரீவைகுண்டத்தைப்
பெறப்போகிறவர்க்கு என்னுதே ஸ்ரீவைகுண்டத்தார்க்கு என்றத்தால் ஸாரணத்தில் பிறந்துவளர்ந்து பாமனுஷி
ருந்த காலம் அவர்கள் ப்ரபந்நர்களாய் பெருமாளறிந்தபின்பு வாஸம்தாங்கள் நெடுங்காலமிருந்தவிட
மானவரணமும் வாஸஸமாய் திருவயோத்யை தங்களுக்கு ஸதேசமாயிருக்குமாப்போலே யிவர்களுக்கு
மனாதிவஸதியாயிருந்த விஷ்வக்ஸேநம் தாங்கள்வழிதப்பிப் புதுந்திரிந்த ஸீஷணாரணமாய் ஸ்ரீவை
குண்டமேதங்களுக்கு ஸ்வதேசமாய்போருகிறார்களென்று கருத்து. வழியிதுஎன்று- ஸமர்ப்பிதுவாயிருக்கு
மென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்தையேறப்போகுகைக்கு ஸமர்த்தம் வஸிஷ்டஸ்யமானதாயிருக்கிறவிந்த ஸமர்த்தமன்றோ
வென்று ஸநஸ்ஸிலநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. ஸாமவதவிஷயத்தில் ஸஞ்சரித்து நாம் க்ருதார்த்
ராகவேணுமென்றுமாசையாலே அவர்கள்போம்வழியைப்படி ஸநஸ்ஸாலே வாரஸஸித்துக்கொண்டு என்
கை. எதிரேவந்து- தந்தாமுடையவெல்லைகளைக்கடந்து எதிரேவந்து, முனிவர்கள்- ஸநநிஷ்டர்களான ஸஹ
ஷிகள், இதற்கு இசைத்தனர் என்கிறத்தோடேயந்வயம். ஸநிகளாயிருப்பாருமிந்த ஸாமவதார்திறத்தில்
ஸாரவத்தாலேபந்த ஸநநியமத்தை தவிர்ந்தார்களென்றுகருத்து. எழுமினென்று- இங்ஙனேயெழுந்தரு
ளவேணுமென்று, இருமருங்கு- உபயபார்ச்வத்திலும், மருங்கு- பார்ச்வம், இசைத்தனர்- பாடினார்கள்,
பாடினாற்போலே உபசாரமாகச்சொன்னார்களென்றபடி. ॥ரு॥

மதுவிரி- உபாவான து விஷ்ஸ்தமாகாநிற்கிற, ஸேகநூஉத்தரோத்தரம் வஸிப்பாதிற்கிறவென்றபடி. துழா
ய்முடி- திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவனான, மாதவன்- ஸ்ரீபதியினுடைய, இவர்களையெதிர்கொள்
ளுகைக்காக பெரியபிராட்டியாரோடே திருத்துழாய்முதலான அலங்காரங்களாலே தன்னையலங்கரித்
துக்கொண்டிருக்கிறவனுடையவென்றபடி. தமர்க்கு- பக்தர்க்கு, அஸாதாரணசேஷபூதரான ஸ்ரீ
வைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. இதற்கு வகுத்தனரென்கிறத்தோடே அந்வயம், இமையவர்- அநிமிஷரானதேவர்
கள், இங்கு அநிமிஷரென்றது ஸாஹவிக்யஸமன்று, இவர்களை ஸத்கரிக்கையிலுள்ள வைகாக்ர்யத்தைப்
பற்றச்சொன்னபடி, எதிரெதிர்- இவர்கள்போகிறவழிக்கு முன்னேமுன்னே, இருப்பிடம்- விடுதிகளை,வகுத்த
னர்- தனித்தனியே நிர்மித்தார்கள், கதிரவர்- கிரணவான்களான, கதிர்- கிரணம், கதிருடையவர்- கதிரவர்,
அவரவர்- அந்தந்ததேவர்கள், கிரணஸாலிகளான த்வாதசாதித்யாதிதேவர்களென்று வ்யாக்யானம், இதுக்கு
திவாஹிகரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம், அதவா- கதிரவர்- ஆதித்யாதித்யர்கள், கதிரவரென்று ஆதித்
ருக்கும்பேர், அவரவர்- தாங்கள்தாங்கள், தனித்தனியேஎன்றபடி. கை- ஹஸ்தங்களை, நிரைகாட்டினர்-
பங்க்தியாகக்காட்டினர், பார்த்தெழுந்தருளவேணும் பார்த்தெழுந்தருளவேணுமென்றடைவடைவே வழியிலே
கைகாட்டினார்களென்றபடி. அதிர்குரல- அதிராநிற்கிற குரலையுடையவையான, அதிகம்பீரமாகத்வநிக்கிற
த்வநியையுடைத்தானவென்றபடி. முரசங்கள்- பேரிகைகள், ஸம்ஹங்களென்றபடி. அலைகடல்முழக்கு- அலையெறி
க்கிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, கோஷத்திற்கு, முழக்கு- கோஷம், ஒத்த- ஸத்ருசங்களாயிற்றன, ஸகோஷ

மூ—மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்* போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்* கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்* வேதநல்வாயவர்வேள்வியுளமடுத்தே* ||ரு||

ஆ—தருளீர்பார்த்தருளீரென்று கைநிரைகாட்டினர், கடலிரைத்தாப்போலே ஊர்ஜஸ்வலவாதிவாத்யங்கள் ஸர்வலோகங்களுமதிவ்யாப்திகமாம்படி முழக்கப்பட்டனவென்கிறார். ||சு||

(மாதவன்றமர்) இவர்கள்போகிறவழியில் வஸிக்கும்தேவர்களிவர்களை மாதவன்றமரென்றுகந்து தந்தாமுடையஸ்தானங்களையும் ஐஶ்வர்யங்களையும் இவர்களுக்கிவைத்தைகொள்ளவேணுமென்று ஸமர்ப்பித்தார்கள், கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கருடர்கள் வேதநல்வாயவர் ஜ்யோதிஷ்டோமாத்யாகவிஶேஷமான தங்கள்ஸம்ருத்தியைக்கொடுத்தார்களென்கிறார். ||ரு||

இ—ளார்செய்யும் ஸத்காரங்களைப்ரஸாதித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர் தாங்கள்செய்யும்ஸத்காரங்களை ப்ரஸாதிக்கிறாரென்று. ஸாமர்த்யம்ஸங்கதி. ||சு||

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

வாசலில்வானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களித்யாதியால்) 'வைகுந்தநெந்தவஸ்துரைதே' என்கிறபடியே வைகுந்தன் வழிநடத்த வத்தாலே மேலேபோகிறவிவர்களுடைய ஸஹகாரிகளாய்வருகைக்கு வஸிக்கும் தேவர்களென்றபடி. அவர்களாகிறார் ஸாமந்தாதிதேவதைகள். இத்தால் விஷ்ணுபாதாஶ்ரயரான ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களைப்ரஸாதித்தவ ரிப்பாட்டிலே யவர்களுக்குமேல்வருகிற ஸாமந்தாதிதேவதைகள்செய்யும் ஸத்காரங்களைப்ரஸாதிக்கிறாரென்று ஸாமர்த்யம்ஸங்கதி. எமதிடமென்று ஸ்தானத்தைச்சொன்னது ஐஶ்வர்யத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இவர்களுக்கென்கிறதற்கு ஸமர்ப்பித்தார்களென்கிறதோடே யன்வயம். எமதிடம்புகுதுகவென்னலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றைக்கொள்ளவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ||ரு||

பன்—ஆராதனஸ்வரூபங்களாயிற்றனவென்றபடி. க்ஷீராப்திமதனகோலாஹலஸத்ருஶமாக வாத்யங்களுண்டாயிற்றனவென்று வடதாத்பர்யம். ||சு||

வாசலில்வானவர்- வழியில்தேவர்கள், வாசல்- வழி, ஸம்ஸாரத்துக்குமேல் வைகுந்தன்வழிநடத்தவத்தாலே ஸஹாயராயிவர்கள்போகிறவழியில் தாங்களும் ஸஹகாரிகளாய் வழிநடத்துகைக்குநிற்கிற ஸாமந்தாதிதேவதைகளென்றபடி. இதற்கு என்னலுமென்கிறத்தோடே யன்வயம். மாதவந்தமரென்று- ஶ்ரியபதியுக்கு ஸமீபரென்று, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குப்போகிறவிவர்கள் லக்ஷ்மீநாதனுக் கஸாதாரணஶேஷபூதரென்று மிகவும்ப்ரீதராயென்றபடி. இதற்கும் என்றலுமென்கிறத்தோடே யன்வயம், போதுமின்- வாருங்கோள், இங்கே நீங்கள் எழுந்தருளவேணுமென்றபடி. எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, ஸத்யலோகாதி ஸ்தானத்தையென்றபடி, புகுதுக- தேவர்கள்ப்ரவேஶித்தருள, இந்தஸத்யலோகாதிபதத்தை தேவர்கள்ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. என்றலும்- என்றுநிற்குமளவில், இப்படி ப்ரார்த்திப்பாநிற்கசெய்தே யென்றபடி: இதற்கு மடுத்துப்பாடினரென்கிறத்தோடே யன்வயம், வேதநல்வாயவர்- வேதோச்சாரணத்தாலே நல்லதானவாயையுடையவர்கள், ஸ்வர்க்காதிலோகங்களிலே வைதிகராய்க்கொண்டு யாகாதிநிரதரானவென்றபடி. வேள்வி- யாகங்களை, தாங்கள் தத்ஸமாராதனமாக அநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகர்மங்களையென்றபடி. உள்மடுத்து- உள்ளாலேஸமர்ப்பித்து, உளளென்று ஸ்தானம், மடுக்கை- ஸமர்ப்பிக்கை, உபஹாரமாக ஸமர்ப்பித்துவென்றபடி. ஆதரத்தோடே திருவடிகளிலேஸமர்ப்பித்தென்கை, இவர்கள் நிரபேக்ஷராய்ப்போகச்செய்தேயும் 'ஸீதந்தி [illegible]' என்கிறகணக்கிலே யிவர்களிவர்பக்கல [illegible] தமக்குள்ளவித்தை ஸமர்ப்பித்தார்களென்றுகருத்து. இங்கு யாகங்களைஸமர்ப்பிக்கையாவது- யாகஃலங்களாக ஸாதிகளான [illegible] ஸமர்ப்பிக்கை, கின்னரர்கெருடர்கள்- கின்னரர்களும்கருடர்களும், கீதங்கள்- கீதங்கள், பாடினர்- பாடினார்கள், மாநவிதெய்யில் நிவஸரராயிருக்கிறவர்களாகையாலே கின்னரமராதிகள்மானங்களாலேஇவர்களுக்கு ஸத்காரம்பண்ணினார்களென்றபடி இங்கு, [illegible]னரென்கிறகிரியை பின்னுக்கும்ருக்கமாயிருந்தாலும் உள்மடுத்துஎன்கிறவிடத்தில் [illegible]

மூ— வேள்வியுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை* காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்* ஆண்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று* வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே* ॥க௦॥

மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருத்தருமவசுக்களும்* தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்* கிடந்த

ஆ—(வேள்வியுள்) இவர்சிலர் ஸூக்ஷ்மமான பரமஹம்ஸத்தைச் சொல்லுகிறவில வேறேசிலர் யஜ்ஞவர்ணங்களாலே யஜ்ஞவர்த்தனம் பண்ணினார்கள். சிலர் காளங்கள் வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர், வாளொண்கண்மடந்தையரிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீஸ்வாமிபத்தாலேயிவர்கள் தாங்கள்பெறப்புகுகிற ஐச்வர்யத்திற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு ஐச்வர்யமில்லாமையாலே ஆழியான்தமரானீங்கள் ஆண்மின்கள்வானகமென்று இதுதன்னையே ஐச்வர்யமாக வாசாஸித்தார்களென்கிறார். ॥க௦॥

✳ ஆரம்பாட்டு. ✳

இ— வேள்விபுள்மடுத்தலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்சிலரித்யாதியால்) விரைகமழ்நறும்புகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறேசிலரித்யாதியால்) ஸ்ரீஸ்வாமிபத்தாலேயென்கிறதற்கு ஆசாஸித்தார்களென்கிறத்தோடே யந்வயம். சேஷவஸ்தும், வாளொண்கண்மடந்தையரித்யாதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகர்செய்யும் ஸத்காரங்களை அநுஸந்தித்தவ ரிப்பாட்டிலே ஆதிவாஹிகஸ்த்ரீகள்செய்யும் ஸத்காரங்களையநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியுமநுஸந்தேயம். ॥க௦॥

ஸ—எல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நல்லிருளாயித்யாதியிலேபோலே ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரபரமாக ஸ்வாபதேசம்.

வேள்வி- யாகங்களை, தாங்களநுஷ்டித்த யாகங்களுடைய ஸங்கங்களையென்றபடி. உள்மடுத்தலும்- உள்ளாலே ஸ்வீகரிக்குமளவில் உபசாரமாக ஸ்ரீயோடே ஸ்வீகரிக்குமளவிலென்றபடி. இதற்கு நறும்புகையென்கிறத்தோடே யந்வயம். விரைகமழ்- பரிமளம் பரிமளமாகிற, விரை- பரிமளம், கமழ்- பரிமளிக்கை, பரிமளம் ப்ரவஹியாநிற்கிற என்றபடி. நறும்புகை- ஸாமயிகமான யஜ்ஞதூபங்கள், வேள்வியுள்மடுத்தலும் நறும்புகையென்கிற ஸமுதாயத்தில ஸாரவிசேஷத்தாலே யாகஸாதனங்களை ஸமர்ப்பித்தவளவிலே வேறேசிலர் யஜ்ஞவர்த்தனங்களுண்டாயிற்றன வென்றுஸூசிக்கும், ஸமர்ப்பித்தவளவிலே யஜ்ஞவங்களுண்டாயிற்றன என்று தாத்பர்யம். காளங்கள்- காஹளங்களையும், வலம்புரிகளைக்கொண்டஸ்வஸ்திக ஸங்கீர்த்தனம் பண்ணினார்களென்று தாத்பர்யம். கலந்து- ஸம்வேதாபூர்வகமாக ஸம்வங்களையும், இதற்கு இசைத்தனரென்கிறத்தோடே யந்வயம். கலந்து- ஸம்ஸ்ருஷ்டமாகவிப்படிகலந்து என்றபடி. எங்கும் ஸகலதிக்குகளிலும், இசைத்த ஸங்கீதம் தந்தநதாம ஸம்ஸ்ருஷ்டமாக ஒள்ளியவாளைகண்களையுடையவர்களான, சிலரித்யாதி. வாளொண்கண்- காந்தியையுடையவையாய் ஒள்ளியவானகண்களை ஸூசிப்பித்தார்கள், சிலரித்யாதி. வாள்- காந்தி, இந்த ஸாமவதர்களைக்கண்ட ஸ்ரீஸ்வாமிபத்தாலே உத்தாஹஸ்ரஷ்டமயுடையவர்களான, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்னவர்களாய் உபஸம்பந்நமானயௌவநங்களை யுடையவர்களானவென்றபடி, மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கீழ்ச்சொன்னவர்களாய் ஸமாகமம்போயிருந்துவந்த வாத்ஸல்யத்தால் ஆதிவாஹிகர்களுடைய உபஸ்திகளென்றபடி. மகிழ்ந்து- ஸந்தோஷம்போயிருந்துவந்த வாத்ஸல்யத்தால் ஆழியாந்தமர்- ஜநநிகளைப்போலே மிகவுமாநந்திகளாய், இதற்கு வாழ்த்தினரென்கிறத்தோடேயந்வயம். ஆழியாந்தமர்- ஸுதர்சனமாகிற திருவாழியையுடையவனுக்கு ஸமாசரணசேஷபூதரான நீங்கள், வானகம்- பரமபதமாகிற ஸ்தானத்தை. அகம்- ஸ்தானம், ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்கு ஸ்வாயத்தமான பரமபதத்தையென்றபடி. ஆண்மின்களென்று- ஆளுங்கோளும், ஸ்தானம்போலேயுங்களுக்கு ஸ்வாதீநமான பரமபதத்தையென்றபடி. வாழ்த்தினர்- ஐச்வர்யமாக பாவநாதிகளான நீங்கள் ஸுகமாக ஸம்பந்நியருளவேணுமென்று வாழ்த்தினர்- மங்களாசாஸநம்பண்ணினார்கள். ॥க௦॥

தொடுகடல்- ஸமாயமானக்ஷீரஸாகரத்திலே. தொடுஎன்றுதோண்டுதலாய் ஸமாயத்தைலக்ஷிக்கிறது, கிடந்த- கண்வளர்ந்தருளினவனான, எம்கேசவன்- நம்முடையகேசவனான, ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்திற்காக கிடந்து- கண்வளர்ந்தருளினவனான, கிளரொளி- ஜ்வலிக்குமான ப்ரகாசமான, மணிமுடி- கேசியை ஸம்ஹரித்தவனானவென்றபடி. கிளரொளி- ஜ்வலனமான ப்ரகாசமான, மணிமுடி- ரத்நகிரீடத்தையுடையவனான, குடந்தையெங்கோவலன்- திருக்குடந்தையில் நம்முடையகோபாலனுக்கு, கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைச் சேவிக்க க்ஷீரஸாகரத்தளவும் செல்லமாட்டாத நமக்காகத்திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனைச் சேவிக்க குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்குமவர்களோடும் மருவும்படி பத்தஸாமீப்யமுடையவனுக்கென்றபடி. குடியடியார்க்கு- குடியோடேயடியாயிருக்குமவர்களோடும் மருவும்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீகரிக்கிற, நமக்குங்கூடஸாக்ஷாத்தம்படி திருக்குடந்தையில் கண்வளர்ந்தருளின இந்த ஸாமவதர்களுக்கென்றபடி. இவர்களைக்குறித்து ஸ்துதிராய்க்கொண்டு, ஸத்கிமாகவடிமையாயிருக்கிற இந்த ஸாமவதர்களுக்கென்றபடி.

மூ—வெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக* குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே* ॥எ॥
குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று* முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள* கொடியணி
நெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்* வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே* ॥அ॥

ஆ—(மடந்தையர்) ஸ்ரீகவரிதாரணாதிமாகத் திருப்பாற்கடல திருக்குடந்தைதுடக்கமாகவுள்ள தேசங்களிலேவந்து திருவவதாரம்பண்ணியருளின வெம்பெருமானுக்குக்குடியடியான விவர்களைமடந்தையர்வாழ்த்துமளவிலே மருத்துக்களும்வஸுக்களும் தந்தாமுடையலோகங்களன்றியே லோகாந்தரங்களிலுந்தொடர்ந்து தொடர்ந்து ஸ்துதித்தார்களென்கிறார். ॥எ॥

(குடியடியார்) குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்தனக்கென்று இவரை பரமபதத்திலே யதிஷ்டித்தராயதுக்குமுடி சூடியிருந்தவயர்வருமமரர்கள் முறைமுறையெதிரெதிர்கொள்ள வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகுவதிற்காட்டில் மேலப்பட்டதொரு ஸம்ருத்தியில்லாமையாலே யாழியான்தமரான நீங்களாள்மின்களை

✻ஏழாம்பாட்டு.✻

இ—என்கேசவனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதத்யாதியால்) கேசவன்கோவலனென்று க்ருஷ்ணவதாரத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீபராதிதேசங்களும் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளுகிறார் (துடக்கமாகவுள்ளவித்யாதியால்) எங்குந்தொடர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தாமுடையவித்யாதியால்) இதுவேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாகிறது. ॥எ॥

✻எட்டாம்பாட்டு.✻

இவரையென்கிறதற்கு எதிர்கொள்ளவென்கிறதோடே யந்வயம். முடியுடைவானவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்யாதியால) இவர்களென்கிறதற்கு குறுகினார்களென்கிறத்தோடே யந்வயம்.

ஸ—என்று தாத்பர்யம், மடந்தையர்- ஸ்த்ரீகள், கூட்டவஸாக்ருஷ்டிதேவர்களுடைய ஸம்ருத்திகளென்றபடி. வாழ்த்தலும்- மங்களாசாஸநம்பண்ணுமளவில், மருதரும்- ஸப்தமருத்துக்களும், வசுக்களும்- அஷ்டவஸுக்களும், எங்கும்- ஸகலலோகங்களிலும், தங்களெல்லையளவேயன்றிக்கே தத்வவரிதநலோகங்களிலுமென்றபடி. துடர்ந்து- 'காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ' என்று விரோதக்ஞராயிருந்தவர்களாகையாலே யிவர்கள் நிர்கமநகாலத்திலே ஸ்வநகமலோகங்களை யதிக்ரமித்துப்போவார்களாகையாலே தங்களெல்லைக்குள்ளே ஸ்துதித்தவளவால தங்களுக்கு பர்யாப்திபிறவாமையாலே உவரிதநலோகங்களிலும் துடர்ந்துஎன்றபடி. தோத்திரம்- ஸ்தோத்ரங்களை, சொல்லினர்- சொன்னார்கள். ॥எ॥

இவர்- இநதவதாரமானவர்கள், கோவிந்தன் தனக்கு- க்ருஷ்ணயவதரித்து மொக்களாரக்ஷித்தருளினவனுக்கு, கோவிந்தனுக்கு என்றுதே கோவிந்தன்தனக்கு என்றது தனக்கேயல்லது மற்றொருவனுக்குமின்றியே யென்றநந்யார்ஹஸ்வம் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக, குடியடியாரென்று- காலக்ரமத்தாலே சேஷபூதராயிருக்கிறவர்களென்று மிகவுமுகந்தென்றபடி. இதற்கு எதிர்கொள்ள என்கிறத்தோடே யந்வயம். முடியுடை- கிரீடங்களை யுடையவர்களான, பரமபதராஜ்யாபிஷேகஸூசகதிவ்யகிரீடமோஹிதாரணமென்றபடி. வானவர்- பரமவ்யோமவாஸிகள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. முறைமுறை- பர்யாயம்பர்யாயமாக, எதிர்கொள்ள- ஸ்வீக்ருதிமயத்தாலே ப்ரத்யுத்கமம்பண்ணினவளவிலே, இதற்குகுறுகினர் என்கிறத்தோடே யந்வயம். வடிவுடை- வடிவையுடையவனான, ப்ரஸம்ஸாயாம் ஸதாவீப்ரத்யயம் இவர்கள் வருகிறார்களென்கிற ஹர்ஷத்தாலே ஸ்வஸ்வநீலோத்பலதளஸமச்யாமஸுந்தரஸுந்தர ஸம்ஸ்லேஷவக்ஷஸ்ஸமான என்றபடி. மாதவன்வைகுந்தம்- ஸ்வயவனுடையவைகுண்டத்தை, முலைபிரியமாட்டாத ஸம்ச்லேஷிக்காணுமாயபோலே நிரவதிகஸ்நேஹத்தோடே யிவர்களைக்காண்கையி லுக்கண்டித்தறுப்க்கொண்டு தன்னிறகாட்டிலும் வக்ஷஸ்தலமாயான லக்ஷ்மியுந்தானுமாயிருக்கிறவனுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை யென்றபடி. ஸ்ரீவைகுண்டமென்று திவ்யநகரத்துக்கும திருநாமமுண்டிறே, புக- ப்ரவேசிக்கைக்காக, இதுக்கும் குறுகினரென்கிறத்தோடே யந்வயம், கொடியணி- கொடிகளாலேயலங்க்ருதமான, இவர்கள்வருகிறார்களென்று முன்னமேயுஜாதிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதான வென்றபடி. நெடு- உத்துங்கதரமான, மதிள்கோபுரம்- ப்ராகாரத்தில் கோபுரத்தை, திவ்யநகரத்வாரகோபுரத்தையென்றபடி. குறுகினர்- கிட்டினார்கள், 'இது

மூ— வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்* வைகுந்தன்றமரெமரெமதிடம்புகுதென்று* வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்* வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே* ॥௯॥

ஆ— வானகமென்று இதுதன்னையே ஸம்ரக்ஷமாகவாஸ்வதிக்கைக்காக விவர்கள்முன்னமே யுஜவதாகாதிகளாலேபஹுமாநிதமான பெரியதிருமேவோரத்தைசசென்று குறுகினார்களென்கிறார். ॥அ॥

(வைகுந்தம்) வைகுந்தம்புகுமளவில் வாசலில்வானவர்வைகுந்தன்தமராகையாலே எங்களுக்கு ஸ்வாமிகளானீங்கள் எங்களுடைய ஸம்ஸத்கெங்கர்யேகார்யமான ஸந்நிதிகளைக்கைக்கொள்ளவேணுமென்று ஸவி்த்து ஸம்ஸ்ஸாரஸாதநாஜநித நிரதிஶயப்ரீதிகாரித ஸவ்யவ்ருவியேகஹோஜரான வமரரும் ஸம்ஸஸாரஸாதநாஜநித நிரதிஶயப்ரீதியாலே ஸக்ருத்ரமதாய் ஒருப்ரவ்ருத்திபண்ணுகைக்கு ஸமர்த்தரன்றியேயிருக்கும் முனிவரும் ஸந்நிதியுள்ளேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டிலேவருகைக்கு நாமெந்தஸாதநம் பண்ணினோமோவென்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார். ॥௯॥

இ— கொடியணியென்கிறதைப்புணர்க்கிறார் (முன்னமேயிதயாதியால்) இத்தாவிவ்வளவாக ஸக்ருத்ஸமஸத்தினுண்டாம் ஸத்காரங்களையருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸக்ருத்ஸமஸத்தையதிக்ரமித்து பரமவேதத்திலேபுகுந்தவநந்தரம் நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களையுமவ்வுபசாரங்களோடே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தைப்போய்க் கிட்டினபடியையுமருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸந்நிவிகை. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வைகுந்தன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைகுந்தன்தமராலேயிதயாதியால்) எமதிடம்புகுதென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்களுடையவிதயாதியால்) ஸவிநித்தென்கிறதற்கு விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறதோடே பாவம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரகோபுரத்வாரத்தில் நடந்தவுபசாரங்களை யநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே திவ்யநகரப்ரவேஶாநந்தரம் ஆஸ்தானமண்டபாதிகளான நித்யஸூரிகள்செய்தருளும் உபசாரங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை, முனிவருமென்று உபாஸகரைச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாநுஷ்டானதஶையில் தத்ப்ரவணராய் நிஷ்டரானவமரர் கைங்கர்யாதிகாரிகளாகை யுசிதமென்று நினைத்தருளுகிறார் (ஸம்ஸத்ஸாதநதயாதியால்) மண்ணவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நிதியுள்ளேயிதயாதியால்) விதியேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாமெந்தஸாதநமிதயாதியால்) ॥௯॥

ப— பரமவைஷ்ணவாநந்தலருளிச்செய்தநிர்வாஹம், ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யஜநபதத்தெல்லையில்த் திருமேவாரதைதக்கிட்டினார்களென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. ॥அ॥

வைகுந்தம்- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்தை, புகுதலும்- ப்ரவேஶித்தவளவிலே, வாசலில்வானவர்- அந்ததிவ்யநகரத்வாரத்தில் தேவர்கள், த்வாரபாலகராகவுள்ள நித்யஸூரிகளென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்கிறதோடே யந்வயம், வைகுந்தந்தமர்- வைகுண்டநாதனுடையவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக் கநந்யார்ஹஶேஷபூதரானவர்களென்றபடி, எமர்- ஸ்வகீயர், நமக்குஸ்வாமிகளென்றபடி, எமது- ஸ்வகீயமான, இடம்- ஸ்தானத்தை, புகுதென்று- தேவர்கள்ப்ரவேஶித்தருளவென்று, புகுதுஎன்றது புகுதுகவென்றபடி. எங்களுடையவிந்த ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆராதகத்வாதிகாரத்தை நீங்களங்கீகரித்தருளவேணுமென்று ஸவிநித்துஎன்று வாக்யஶேஷம், வியந்தனரென்கிறபதத்தை யிங்கேயநுஷங்கிப்பது, வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள், வைகுந்தத்து- ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலே, அமரரும்- ஸம்ஸதநாவஸ்தாநாதிகரும், கைங்கர்யபரநிரதரான ஸூரிகளென்றபடி, முனிவரும்- உபாஸகரும், ஸம்ஸத்ஸாதநாநுஷ்டானவைகல்யரான ஸூரிகளுமென்றபடி. இதற்கு வியந்தனரென்று மேலேசொல்லப்புகிறதோடேயந்வயம், மண்ணவர்- மண்ணிலேயிருக்குமவர், ஸம்ஸாரத்திலேயுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. வைகுந்தம்புகுவது- ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவந்து ப்ரவேஶிப்பது, விதி- ஸாதநம், என்றுஎன்றொருவாக்யஶேஷம், நாமபண்ணின்ஸாதநமெதுஎன்றபடி. வியந்தனர்- விஸ்மயப்பட்டார்கள். ॥௯॥

மூ— விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர்* பதியினிற்பாங்கினிற் பாதங்கள் கழுவினர்* நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்* மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே* ।௰।

ஆ—(விதிவகை) நம்முடையபாக்யத்தினாலே இங்கேபுகுந்தனரென்று ஸ்வாமிதஜ்ஞரான வைதிகருமமரர்கள் தங்கள்திருமாளிகையிலே யதாவிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள், விரகாதுவிரஹிதவாத்ஸல்யத்தினாலே ஜநநீஸ்த்ரீகள்போலே இவர்களைக்கண்டு ஸ்த்ரீகளாயந்த ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தினாலே ப்ரகாசத்தில் வரிவர்ணஸம்ஸ்ருஷ்டபாவஸ்வரூபமான திருமேனியையுடையரான. பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நப்பின்னைபிராட்டியுந் தன்னுடைய திவ்யவரிவாரிகைகளோடேகூட தங்களுக்குவாஸயோக்யமான ஸ்ரீகோசம் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் மற்றும் மங்களமான உபகரணங்களையெல்லா மேந்திக்கொண்டுவந்தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார். ।௰।

(வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனைப் ப்ரியஞ்செய்யாயிருந்தவெம்பெருமான்தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணி

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— நல்லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமிதஜ்ஞரிதியால்) பதியினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆகாரவாஹகர்செய்யு உபசாரங்களை யருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர ஆகாரவாடத்தைக்கடந்து, மாளிகைப்பெருந்தெருவீதி நடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யு உபசாரங்களைச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிவிதை, பாங்கினிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செப்கிறார் (யதாவிதமாகவென்று) மதிமுகமென்கிற விசேஷணத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செப்கிறார் (விரகாதேத்யாதியால்) மடந்தையரென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமித்யாதியால்) நிதியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (தங்களுக்குமித்யாதியால்) சேஷம்ஸ்பஷ்டம். ।௰।

✳ நிகமனம். ✳

அவரென்கிற ஸர்வநிர்தேசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) அந்தமில்பே,

---

ஈடு— விதிவகை- ஸௌஹார்த்ரகாரத்தாலே, நம்முடையபாக்யவைபவத்தாலே யென்றபடி. புகுந்தனரென்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிங்கே வந்துபுகுந்தார்களென்று இருள்தருமாஞாலமாய் விஷயங்கள்நடையாடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்துவைத்து க்ருதக்ருத்யபோஜநராய் ஸமவஸ்தாநாஸனம் பண்ணப்பெற்றவர்களாய் விண்ணுளாரிலும் சீரியரென்கிறவிவர்களிங்கேவந்து புகப்பெற்றது நம்முடையபாக்யமன்றோவென்று க்ருதார்த்தராய்ப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. இதற்குக் கழுவினரென்கிறத்தோடே யன்வயம். நல்- நல்லவர்களான, ஸ்வாமிதஜ்ஞரானவென்றபடி. வேதியர்- வேதவேத்யவிதரர், 'யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜாயேபுராணா:, யத்ரஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா: । தத்ராவோவிவந்யவ:, ஸாதவஸ்யஸ்திஸாத்யா:" இத்யாதிவேதவாக்ய ப்ரதிபாத்யரான நித்யஸூரிகளென்றபடி. பதியினில்- தங்கள்திருமாளிகையிலே, பதி- வாஸஸ்தாநம், பாங்கினில்- உசிதக்ரமத்திலே, அதாவது:— இவனொருவஸஸாரியாய்க்கிடந்த வேதநன் நாமநாரியாக வ. ஸ்ருஷ்ட ஸம்ஸாரமாயென்று தாரதம்யமையாதே இவனைஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்சேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி. ஸாமவேதவிதமான க்ரமத்திலேயென்றபடி. பாதங்கள்- இவர்களுடையதிருவடிகளை, கழுவினர்- திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள், மதிமுக- உதக்ருஷ்டவிகளான, மதிவக்த்ரன், மடந்தையர்- பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தக்ஷவரிவாரிகைகளும், மடந்தை- ஸ்த்ரீ, வந்து- விரஹாஷிதனாயிருந்துவருகிற வாத்ருணுக்கெதிர்வருமாப்போலே உத்ஸாகிகைகளாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து, நிதியும்- நிதியையும், தங்களுக்குவாஸயோக்யமான ஸ்ரீகோசத்தையும், நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்ஸம்ஹிதாயாம்லோப:, நற்சுண்ணமும்- நல்லசூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய திருமேனியோட்டைஸம்ஸர்க்கத்தினாலே நிரதிசயபோக்யமான திவ்யசூர்ணரூபாகாரத்தையுமென்றபடி. நிறைகுடவிளக்கமும்- பூர்ணகும்பங்களோடே கூடின தீபங்களையும், ஜ்யோதிர்மயவர்ணங்களான கநககும்பங்களையும், மங்களதீபங்களையுமென்றபடி. ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்தினின்றார்கள். ।௰।

மூ—வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து* அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை* கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே* ॥கக॥

ஆ—மண்டபத்திலேசென்று ... பேரின்பம்விளையும்படியாக அடியார்களோடேகூடத் தாமிருந்தமையைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழியைவல்லாரந்தமின்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கப்பெறுவாரென்கிறார். ॥

...நகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— ரின்பத்தடியரோடிருக்க ... ஷ்ருளிச்செய்கிறார் (அந்தமில்... பால) ॥கக॥

ஸ—அவர்- அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாயகன். வந்து இவர்களைக்காண்கையில் ஔத்ஸுக்யாதிசயத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து எதிர்கொள்ள- இவர்களையெதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்கு இருந்தமையென்கிறத்தோடே அந்வயம், மா- மஹத்தான, "தஸ்யாஸ்ஸு மஹாவைஸ்வாநரவயிஜ்நதஸ்ஸிஸ்ஹாஸநகாஸ" மென்கிறபடியே அவரிச்சேதவிஸ்தாரமான வென்றபடி. மணிமண்டபத்து- ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதி வாக்யங்களாலே போதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே, அந்தமில்- அந்தமில்லாததான, உத்தரவதியில்லாததானவென்றபடி. பேரின்பத்து- பெரியவின்பத்தையுடையவர்களான, ஆநந்தோ ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் என்கிறதற்கு எதிர்த்தட்டாக வந்தஸம்வாதஸாமிகளான வென்றபடி. அடியரோடு- ஸர்வதாஸத்வாதிசயத்தையுடையரான நித்யஸூரிகளோடு, இருந்தமை- 'அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று ஆசைப்பட்டபடியே யிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து இதற்குச் சொல்லென்கிறத்தோடே அந்வயம், கொந்தலர்- கொத்துக்களலருகிற, வ்ருக்ஷஜாதிகள் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி. பொழில்- உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்- குருநகரியையுடையவரான, சடகோபன்சொல்- ஸ்ரீஶடகோபனுடைய ஸூக்திகளான, இது இவையென்கிறதற்குவிசேஷணம். * சந்தங்கள்- ஸந்தோருபங்களான, ஸர்வரூபங்கள் நிற்கிற 'வேதவேதாக்ஷரவிதோ' என்கிறபடியே வேதரூபங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்தில், இவை- இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும், வல்லார்- அப்யஸித்தவர்கள், முனிவர்- மநநசீலர், அந்த நித்யஸூரிகளோடேகூட வரிவருணம் ஸம்ஸ்லேஷாநுபவம் பண்ணுமவர்களாவாரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதேவேங்கடார்யாய நம:.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(சூழ்விசும்பு.)

ஸார்வஜ்ஞ்யாத் ஸ்ரீஸநாராயணத்வாத் அபயவிக்ராந்தி ஸம்பந்நா

ஸ்ரீவத்ஸாங்கத்வ பத்மாக்ஷத்வ பந்நகதல்பத்வ தம்ருதவாஹனத்வாத் ।

வைகுண்டஸ்வாமிபாவாத் வைதிகஜநவிஸ்ராந்தி ஸர்வாத்மந்த்வ

ஸம்ப்ராப்த்யாஸ்ரீபதித்வம் ஸ்ரீஸநாதிபாத்தஸ்ஹவ ॥ககஉ॥

(ஸார்வஜ்ஞ்யாத்) ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்- ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் (ஸ்ரீஸநாராயணத்வாத்) நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்து- ஸர்வநியந்தாவாகையாலும், (விக்ராந்தி ஸம்பந்நா) பூமியளந்தவன்- திவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டுலோகங்களைப் பளக்கையாலும், (ஸ்ரீவத்ஸாங்க) மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்- மாதவன்றமரென்று ஸ்ரீய:பதியாகையாலும், (பத்மாக்ஷத்வ) ஆழியான்தமரென்று திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையவனாகையாலும், (பந்நகதல்பத்வ) தொடுகடல்கிடந்த- கம்பீரமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (தம்ருதவாஹனத்வாத்) கோவிந்தன்றனக்கென்று- எல்லார்க்கும் ஸுலபனாய்ப்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரிக்கையாலும், (வைகுண்டஸ்வாமிபாவாத்) வைகுந்தன்றமரெமர்- விதிவகைபுகுந்தனரென்று- வைதிகத்துக்கும் அவற்றிலுள்ள ஸூரிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாகையாலும்- எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதஜநங்களை ஸர்வாத்மபாவத்தாலே தன்னுடைச்சோதியை யடைவிப்பிக்கிறானென்று "சூழ்விசும்பணிமுகிலிலே" ஸ்ரீசடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥ககஉ॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (முனியேநான்முகனே) இப்படி அந்தமில்லாப்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தவாழ்வார் தாமிந்தப்ரக்ருதியிலேயிருந்தவிருப்பைக் கண்டுமென்றுமேயகிக கூப்பிடுகிறார், நிவிஶேஷநமிஶேஷணஜ்ஞான ஸம்ஹாரண

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படித்தமக்கு ஸூரிகளாயிருந்த கல்யாணஸம்பந்தங்களையெல்லா மிப்போது ஸாக்ஷாத்கரித்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே மாயஞ்செய்யேலென்னையென்றும் கூவிக்கொள்ளாய் வந்தந்தோவென்றும், உன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோஎன்றும், உன்னையென்னுள்வந்து கூடுவனோ, என்று மிப்புடைகளிலே மிகவுமார்த்தராய்க்கூப்பிடுகை யஸம்கதமன்றோவென்ன ஸங்கதிபபிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) இப்படி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்த வாழ்வாரென்றது— கீழ்த்திருவாய்மொழியின்படியே ஸூரிகல்யாணஸம்பந்தங்களில தமக்குப்பிறந்த ஸாக்ஷாத்காரமெவ்வளவு ப்ரதிஸந்தானபர்த்தாலும இந்த கல்யாணகுணங்களிலகப்பட்டாலும 'நவிலெலாம் மெனாமது' மென்கிறக ணக்கிலே தாமிப்ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கிற விருப்பைமறந்த தவ்வஸ்தாவிஶேஷமதியாலே யந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்ததாகவே தம்மையெண்ணியிருந்த வாழ்வாரென்றபடி. கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே யதிஶ்ரேஷ்ட ரமான வஸ்துவிஶேஷத்தையும் ஜ்ஞானவிகாஸங்கள் ஸகலஸம்பத்தி வஶிஷ்டஸந்தித விஷயம் மஹாவைபவங்களையும் ஞானப்ரகாஶத்தை யதிகரித்து ஶ்ரீவைகுண்டநாதத்தைக் கிட்டினவாறே நித்யஸூரிஸம்பந்தங்கள் எதிர்கொண்டுவந்து செய்தருளும்உபசாரங்களையு மதிவ்ய நகரவைபவங்கள் மங்குள்ள நித்யஸூரிகளாதரிக்கும்படிகளையும் ஶ்ரீஸேனாபதிகளும் ஶ்ரீவைகுண்டநாதனுமெழுந்தருளி யுபசரித்தருளும்படிகளையு மத்திருமாமணிமண்டபத்திலே அந்தமில்பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளுடைய வழக்காலக்கத்திலே தாமநுபவிப்பவராயிருக்கும்படியையு மதிவ்யமாநஸ நிரதிஶயஸ்திரம்வதாவஸ ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே யநுபவித்து பரவஶராய்த தாமிந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்குமிருப்பைமறந்து நித்யஸூரிகள்நடுவே யிருக்கிறதாகவே தம்மையநுஸந்தித்திருந்த வாழ்வார் தாமுமவர்களைப்போலே ஸூக்ஷ்மஸங்கல்பங்களிலே அநுஸந்தாரயதுகைவாராமையாலே வகித ராய்த்தமைப வாராஶம்ஸித்துத் தாமப்ரக்ருதிவஶராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஸம்ஸாரத்திலேயொருவன் நிகூசீவனுப் ஸம்போகத்தானுமிருந்துவைத்து உடம்பவஸாநமாய் உறக்கமாய் ஓரிடத்திலுமிங்கிலலாதபடி யத்யந்தமாயமான ஸம்ஸாரமத்திலேதள்ளுண்டால் நோவுபடுமாப்போலே மிகவுமவஸன்னராய் பரமபதாஷ்டான் நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்ய ஸுகஸாதகமித நிவிஶேஷதஜாதயா ந்ருணப் ஸுவஸ்வனுப் ஸர்வஜ்ஞனுப் ஸத்யஸங்கல்பனுப் ஸர்வஶக்திகனுப் நிவிஶேஷஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமிருக்கத்தன் திருவடிகளொழிய வேறுமதியிலலாதநம்மை யிங்ஙனே ப்ராக்ருதமெவ்வுடைய ப்ரக்ருதியின்கையிலே காட்டிக்கொடுத்துவைப்பதேயென்று மிகவுமார்த்தராய் பசியாலும் தாஹத்தாலும் வருந்தமாய ஶரீரத்தைப் பெறமாட்டாத ஸந்தானப்ரஜையார்த்திஸம்பந்தாலே கதறுமாப்போலே நிவ்ருத்திணமாயிருப்பாருடைய ஹ்ருதயங்களுங்கூட விரங்குப்படியாகவு மவனுக்குத்தம்மைரக்ஷித்தல்லது பரமபதத்திருப்ப தரிதாம்படியாகவு மதிஶயமநீபமாயதின்மேலே முன்பு பலவிடங்களில தன்னுடைய கல்யாணகுணவிஶேஷாதிகளாலே இவர்திருவுள்ளத்தைத் தேறப்பண்ணி யநுபவமாக்கி உவித் தாபபோமேல யினியவனுக்குத்தம்மை வஞ்சிக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிட்டுக் காட்டித்தீர்க்கப்பட்டாரைப்போலே போக்கடியறும் 'ஸர்வாத்மஶரணவமெலநிகாதிர ஜ்ஞானஶ்ரணஞ் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே' எனகிறகணக்கிலே அவனதிருவடிகளைப்பூண்டுகொண்டிப்படி நான்மெய்யுணுப் ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற விருப்பைப்பார்த்து பரமதயாளுவானநீ இனியிப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாகநிவர்த்திப்பித்தென்னைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோ யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்றேங்கிக் கூப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து.

*

முதற்பாட்டு.

கருமாணிக்கமேனென்னுமிளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஶேஷத்யாதியால்) அதில் என்பொ

மூ— முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்*

ஆ— திருமேனியை நிரவதிகஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளையுடையனாய் ஸமாஶ்ரயணீயனாயிரு
ந்தவுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களைக்காட்டி என்னைத்தோற்பித்தடிமைபாக்கி எனக்கொருவனுக்குமுன்

இ— ல்லாவித்யாதிவிஶேஷணங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) என்கள்வா
வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைத்தோற்பித்தித்யாதியால்) தனியேனாருயிரேஎன்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கொருவனுக்குமித்யாதியால்) என்தலைமிசையாய் வந்திட்டுஎன்கிறதற்குத்

ஈ— முனியே- ஸங்கல்பம் பண்ணுமவனே, "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்,
ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ நநக்ஷத்ராணி நாபோ
நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய:, ஆஸீதிதம் தமோபூதமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸு
ப்தமிவ ஸர்வத:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸம்ஹாரகாலத்திலேமுன்பு ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிருந்த
ப்ரஜைகளையிழந்து மூச்சடங்க ப்ரஸுப்தனைப் போலே நாமரூபவ்யாவ்ருத்திகளுக்கு அர்ஹமில்லாதபடி
கரணகளேபரங்களையிழந்து "ஆத்மவத்யதாஸம்" என்னும்படியாய்த்தங்களுக்கு விஶேஷித்தொரு
பேரிடவொண்ணாதபடி ஸம்ஹாரதஶையிலே இரும்புண்ட நீர்போலேயிருக்கச்செய்தே ப்ரவிஷ்டமாகிச் சீக்களாய்க்கிடக்கிற
சேதநரைக்கண்டு தயமாநமநாவாய் இவர்களுக்கு கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணுகைக்காக "ஸதேவ
ஸோம்ய! ஸதேவஸோம்யா! இதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம், ததைக்ஷத, பஹுஸ்யாம்,
ப்ரஜாயேயேதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்ருஷ்டிஸங்கல்பம் பண்ணினவனே ... ஜகத்ஸ்ருஷ்டி
ப்ரகாரத்தை ஸங்கல்பம்பண்ணுமவனான பரமேஶ்வரனேயென்றபடி. சேதநாசேதநங்களுக்கிடந்தவன்றைக்கு
இவற்றை ஸ்ருஜிக்கவேண்டுமென்று பக்கலிலே தயைபண்ணி இவ்வளவாக வரும்படியென்னையுண்டாக்கின நீ இப்போது நா
னுள்ளவுன்னையபேக்ஷித்து நோவுபடாநின்றால் உதவலாகாதோ பிரானே? நீ நினைத்தவன்றே உதவலாவது நான்
நினைத்தவின்று உதவலாகாதோவென்று கருத்து. நான்முகனே- சதுர்முகனைஶரீரமாகவுடையவனே, ஸ்ருஷ்
டிவ்யஷ்டிகளான ஶரீரவிஶேஷங்கள் ஶரீரிபர்யந்தங்களாகையாலே இங்கு சதுர்முகனுடைய ஶரீரத்
த்தாலே தத்பர்யாயமான பரமேஶ்வரனை ஸம்போதிக்கிறது, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிபண்ணியுபகரித்தாருமுண்
டாயிருக்க ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவானவென்னை கூப்பிடுகிறதென்னென்ன? ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றி
க்கே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியாலேயுபகரித்தவனும் ஶரீரகனாய் நீயேயன்றோ சதுர்முகனும் உனக்கு காரணாதி
பதிகாரணமாத்ரமன்றோ பிரானே என்றுகருத்தாலே இப்படி ஸம்போதித்தது. முக்கண்ணப்பா- த்ரி
நேத்ரனைஶரீரமாகவுடையவனே, இங்கும் ருத்ரனைஶரீரகமாகவுடையவன் தத்பர்யாயமான ஸர்வேஶ்வரனை ஸம்
போதிக்கிறது, அப்பன்- உபகாரகன், ஸ்ருஷ்டிமாத்ரத்தாலன்றிக்கே ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி யுபகரிப்
பவனும் நீயேயல்லையோவென்றுகருத்து. "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம் ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தன:" என்கிறபடியே உத்பத்தியாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸம்ஸார
ஶரீரமாகையாலே ஸ்ருஷ்டியிற்காட்டில் உபகாரகமிறே ஸம்ஹாரம், என்- என்னுடைய, எனக்கு
நிரதிஶயபோக்யமானவனென்று தாத்பர்யம், இதுக்குக் கருமாணிக்கமென்கிறதோடே அந்வயம், கீழ் வென்
ஶப்தம் அந்வயியாதே யிங்கு அந்வயித்தருளினமைத்தால் நான்முகனேமுக்கண்ணப்பா என்கிறவிடத்தில் வி
ஶேஷணங்களாய்த்தோற்றின ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் தமக்கநிஷ்டரென்றும் கருமாணிக்கமே என்கிறவிட
த்தில் விஶேஷணமாய்த்தோற்றுகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹமே முனியேயென்றுசொல்லப்பட்ட திவ்யாத்மஸ்வ
ரூபத்திற்காட்டிலும் நிரதிஶயபோக்யதமமென்றும் திருவுள்ளமென்று தோ
ற்றுகிறது, கனிவாய்- பிம்பம்போலிருக்கிற அதரத்தையுடையதான, "பிம்போஷ்ட:" என்றுசொல்
லப்படுகிற அதரம் கனிந்ததுபோலேயிருக்கண்டால் ஸ்ரீயாலே ஸம்ஶ்லிஷ்டப்பண்ணிகிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது,
தாமரைக்கண்- தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களையுடைத்தான, "புண்டரீகாக்ஷ: தேநவ" ... "கப்யாஸம்
புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்றிருக்குமவர்களை பரமபதத்தில் ப்ரஹ்மாதிகள் பண்ணும் திரு
க்கண்களைச்சொன்னபடி, கண்கருமாணிக்கமே என்கிறவிடத்தில் ஶ்யாமளமான ப்ரகாரமே
ஸம், பொல்லாக்கருமாணிக்கமேயென்றழைப்பது, பொல்லா- பொல்லாததான, பொல்லுதல்- துளைத்தல்

மூ— கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா* தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு* இனிநான்போகலொட்டே

ஆ— னுடைய குணங்களையே யாராகமாக்கி என்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனிநான்போகவொட்டேன்; இனிப்பண்டுபோலே உன்னுடைய குணசேஷ்டிதாதிகளை யென்னெஞ்சிலேகாட்டி வஞ்சித்தென்னையொன்றும் மறப்பிக்கவொண்ணாது இனிமெய்யேவந்து கலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூட விருக்கவொண்ணாததொருபடி பெரியவார்த்தியோடே

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிப்பண்டுபோலேயித்யாதியால்) இதுக்குப் பாவதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஈ— துளையாமையாலே யொருவராலுமுபயோகிக்கப்படாமல நித்யநூதனமாயிருக்குமதானதென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலமாணிக்கமே, 'ஸகலஸ்வஸ்ரூபதேஹ விசிஷ்டமேகநீலம்' என்றுஸ்ரீதர்க்கு ஸகலஸ்வரூபவிசிஷ்டமஹாயியான திருமேனியையுடையவனே யென்றபடி, தாமரைப்பூத்தாப்போலே ஸுந்தரமாயிருப்பதொரு நீலரத்நம் ஸுந்தரம்பண்ணினாப்போலே யிருக்கிறது திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்று பட்டர் தாத்பர்யம், இங்கு ப்ரஹ்மாதிஸஹவாஸத்தால் 'ஸம்ஸ்ருதிவிஷ்ணுவிசேஷ்யஸ்வதாரா:' என்கிற விஷ்ணுவுதாரவிக்ரஹத்தைச்சொன்னபடி, 'ரக்ஷாத்யந்தஸகலதாநம் விஷ்ணுநக்ஷத்ரவஜ்ஜ்வரம்' என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கே யிட்டுப்பிறந்திருக்கிறநீ நிர்ஹேதுகஸ்வநசாதாரணஸமிஹேதுனை வென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து. திரிமூர்த்திஸாம்யமான இவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவே பநாஸம்யபாதொழிந்தது ப்ரஹ்மாதிமூர்த்திகளில்போலே இந்தமூர்த்தியில் ஜீவஸம்பந்தமில்லாமையாலும் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவாகையாலும் அதனால நமக்கு நிரதிசயபோக்யத்வமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது, என்கள்வா- என்னுடையகளவனே, உனக்குநித்யமாயிருக்கிற இவ்வாத்மாவை யநாதியாக வபஹரித்தவனாயிருக்கிறவென்னை யபஹரித்தவனேயென்றபடி கருமாணிக்கமேயென்கள்வாயென்கிற ஸாஹித்யாஹாரத்தால 'பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்' மென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னையபஹரித்தவனே யென்றுகருத்து உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸம்மாயிருக்கிறவாத்மாவை 'தமசோபஹாரவத்வ' தெனகிறபடியே அநாதிஸம்ஸாராந்தகாரத்திலே யொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தவபஹரித்தேன் நான், நீயங்ஙனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி ஸர்வேச்வரனை வென்னையுங்கூட வபஹரித்தாயென்கை, உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவசீகரித்துனக் கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே யென்று,தாத்பர்யம், இப்படிஎன்னைவசீகரித்தாகிலு முனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப்ப்ரக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோ வென்றுகருத்து, தனியேனாருயிரே- அஸஹாயனாயிருக்கிற வெனக்கு ப்ராணப்ராணனே, ஆர்- ப்ராணம், உயிர்- ப்ராணன், ஸ்வரூபாநுபவத்தி லொருதுணையன்றியே யேகாகியாயிருக்கிற வெனக்குன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்கு ப்ராணப்ராணகனானவனே யென்றபடி. நாட்டார்களிங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்கு முன்னுடையகுணங்களையே யாராகமாக்கினவனையென்கை, தமக்கு ஸம்ஸாரிவிரோதிகளான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கசோக வநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவிலிருப்புப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னை யறியாதே வஞ்சித்துவசீகரித்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே யுன்குணங்களிலே யெனக்கு ருசாதிசயத்தை, யுண்டாக்கினநீ இப்போது வசிதவிக்கிறவென்னை யுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு- எனக்குத்தலைமிசையாக வந்துவைத்து, தலை- ச்ரேஷ்ட, மிசை- மேல், இங்கு அதிகமென்றபடி. ச்ரேஷ்டமான அதிகமாயென்றதாயிற்று, அதாவது:— அத்யந்தாதிகமாயென்றபடி. வசீகரணமாகவென்கை, என்னெஞ்சிலே வசீகரணமாக வந்திருந்தருளிவைத்து என்று பட்டர்பக்ஷம், இனி- உன்னைக்கிட்டினபின்பு மன்றிக்கே கவிராதிப்ரதியினழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ரஸாதிசயங்களையு மெனக்குக்காட்டினபின்பு, போகல்- போகைக்கு, நீஎன்னை விச்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி. நான்- கவிராதிஸமுத்ரஸத்தைக்கண்டநான், ஒட்டேன்- ஸம்மதியேன், 'சேஷ்யவாஸாவாஸயுக்த

மூ—ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே* ௧௨॥
மாயஞ்செய்யேலென்னை யுன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை* வாசஞ்செய் பூங்குழலாள்திருவாணை நின்னாணை
கண்டாய்* நேசஞ்செய்துன்னோடென்னை யுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே*

ஆ—பெருங்கூப்பாடாகக் கூப்பிடுகிறார். ௧௨॥
(மாயஞ்செய்யேல்) பண்டென்னைக் காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸனப்படுமளவில கண்ணுற்கண்டாப்போலே விசதமாகப்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக் காணவேணுமென்றவபேக்ஷையைப்பிறப்பித் தென்னுடைய வ்யஸனத்தை ஸஹ்யாஸஹ்யம்பண்ணினாப்போலே செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே வஞ்சித்தொளிக்கி லுனக்கு நிரவதிகஸம்பத்தாய் நிரவதிகஸௌந்த்ய

இ—(இனிமெய்யேயிதுரஹியால) ௧௩॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டுன்னையிதுரஹியால்) உன்திருமார்வத்திதுரஹிவாக்கியத்திலே ஸுஹ்ருத்ஸமானவயத்தைய நுளிச்செய்கிறார் (இனியுன்னையிதுரஹியால) உன்திருவென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கிதுரஹியால்) மார்வத்துமாலை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டையான்று) நங்கை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ—யாவதேநவ்ருஸிஷ்க்' என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன், 'ஹாதாஸ்மிஷ்யஸ்யுஷஸஸ்' என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறிததா லுனக்கென்னை யதிகர்ஷித்துப்போக முடியுமோவென்றுகருத்து. என்னை- இப்படி விரஹஜ்வரவீயிதனாய் ஊயநீபடிஶாவஞனுய்க்கிடக்கிற வென்னை, 'வஹிவஶ்யமாரணீ' என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்ற தம்முடம்பைக்காட்டி ஸூசிக்கிறவென்றபடி. ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்- ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு அிகஶக்கஸம் ஆஸ்ரிதஸாமாந்யஉவவஞம், ஸங்ஶேஷம்போலே யன்னுடைய விவிதமானவைஷிதாஸ் ஸங்காஶநத்தாலே யென்னை ஸாவிதனுக்கு யின்னமிஸம்ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும் பிராணேயென்றபடி. ௧௨॥
என்னை- முன்புபலவிடங்களிலுண்டான வாதிபோலன்றிக்கே யிப்போதொருக்ஷண- முன்னேப்பிரியிலும் முடியும்படியையுடையவனுனவென்னை, மாயஞ்செய்யேல்- வஞ்சனம்பண்ணுதேகிடாய், சதுர்ப்ஸ்வமான ஒருகல்யாணகுணத்தைக்காட்டி யாஹ்லாதிப்பித்துப் ப்ரக்ருதியைவிட்டுப் போகவேணுமென்கிற வவேக்ஷையை மறக்கப்பண்ணி என்னை மோஹிப்பாதே பிராணேயென்றபடி. இப்படிகீழ்ப்பாட்டில் தாம்ப்ரார்த்தவிடத்தில அவனொன்று மருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருககாலததையே யநுவதித்தபடி. இதின்மேலுமொன்று மருளிசசெய்யாதிருந்தவாறே ஶபதத்தாலே யாணையிடுகிறார்மேல், உன்திரு- 'விஷ்ணோஸ்ஸ்ரீ:' என்கிறபடியே உனக்கு ஸ்ரீயாய் 'அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ' மென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸம்பத்தாயிருக்கிற உமக்குங்கூட ஸஸாதாரணநிரதிஶயஸம்பத்தானவென்றபடி. 'ஸம்வஹிவ்யாஹிவிஜயிநீ:' என்னக்கடவதிறே!' மார்வத்துமாலை- வக்ஷஸ்ஸ்தலமாலையான, ஐஶ்வர்யநீலஶ்யாமளகோமளமான உன்வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்கு அநுகுலாலங்காரமாயிருக்கிறவென்றபடி. உனக்கு சேஷஸம்பத்தாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே 'அகலகில்லேனிறையு' மென்கிறபடியே யவளுக்குங்கூட ஸ்தாநமாயிருக்கிற உன்திருமார்விலே யநவரதம் ஸேவிக்கும்படி. யுனக்குங்கூட நிரவதிகஸௌந்தர்யமான திவ்யஶரீரமுடையவளென்கை, நங்கை- பூர்ணையான, ஸகலஸ்த்ரீகுணபூர்ணையான ஸ்வாபாவிகநிரதிஶயஸௌந்தர்ய கல்யாணகுணகண வரிபூர்ணையானவென்றபடி. வாசஞ்செய்- வாஸனையைச்செய்யாநிற்கிற, மார்வத்துமாலையென்று திருமேனியிற்கு ஸம்ஸ்லேஷமாயிருக்கையாலே 'ஸர்வகந்த:' என்னும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகாதிஶய திவ்யஸௌரபஸம்பத்ஜநகங்களானவென்றபடி, பூம்- ஶோபநீயங்களான, குழல்- குழற்றொகைகளான கேஶபாஶங்களானவென்றபடி. குழலாள்- கூந்தல்களையுடையவளான, திருவாணை- ஶபதமான, நின்னாணைகண்டாய்- உன்னாணைகிடாய், கண்டாய்என்றது இவ்வாணைகள் தோற்றக்காட்டுகிறது, 'ஶபாவஸீதயா' 'மேவ ஶயோஹிரவாநந' என்று ஸாதாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்த வுந்திருவுள்ளமேபற்றிப்பிறே!யென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று பிரோட்டஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடைய யோக்யதையை

மூ— கூசஞ்செய்யாது கொண்டாயென்னைக் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ* ॥௨॥

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே* ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறிகின்றிலேனான்* மேவித்தொழும்பிரமன் சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்*

ஆ— ஸர்வேச்வரனாயுள்ளனும் ஸௌலப்யமே வடிவாயுன் திருமேனிக்கு ஸாம்யஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழல்களையுடையவளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின் திருவாணைகண்டாய், ஸர்வஸ்வாமியாயிருந்த வென்னை யருவராதேயென்பக்கலிலே யதிஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலால் துன்பெருவாணையென்று இனிச்செய்கிறோமென்னப்பெற்றது கண்டேன் வந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். ॥௨॥

(கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸாம்ஸாரிக ஐச்வர்யாதிகளும் ஸ்வ

இ— செய்கிறார் (உன்னொடுமி த்யாதியால்) இத்தால கீழ்ப்பாட்டிலே மாயஞ்செய்யேலென்றதாம் ப்ரார்த்திக்கச் செய்தேயும் எம்பெருமான் „ஜாதஹாஸ:” என்றாப்போலே ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யக்காணாமையாலே இப்பாட்டிலே இனிதம்முடையவலேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிர்க்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு வல்லபையான பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்னு ஸங்கதியும் ஸூசிதை; கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வத்யாதியால்) அருவராதே என்றது ஜுகுப்ஸைப்படாதே என்றபடி. நேசஞ்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயி த்யாதியால்) உயிர்வேறின்றி உன்னோடு ஒன்றாகவென்னைக்கொண்டாயென்றதயித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடி த்யாதியால்) இப்ப்ரகரணத்திலே தம்முடையகார்பண்யங்களைச் சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்தி த்யாதியாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச் சொல்லுகையஸங்கதமன்றோவென்ன விதுக்குப்பரிஹாரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலி த்யாதியால்) திருவாணையென்றது ப்ராப்தமல்லாதவாணையென்றபடி. அதாவது ஸம்ஸாரிகளானவன்தன்னை உபாதாநத்திலே உபேக்ஷிக்கப்பண்ணவேணுமென்று ஸாவதானரானை யாணையிட்டாலது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை. இத்தால் தாமவனைக்குறித்திட்டவாணை ப்ராப்தமென்கிறஸம்சைமுன்பு தமக்கவன்செய்தருளின வதிசயங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாகை யாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. அந்தோவென்கிறதற்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்) மேவித்தொழுமென்று ப்ரஸாத

ஸ— ப்பாராதே நீரென்னையிப்படி யாணையிட்டுவளைக்கை யுசிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்மேல, கூசஞ்செய்யாது- ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸர்வஸ்வாமியானவென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸைப்படாதேயென்றபடி. நேசஞ்செய்து- ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம்- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணியென்று வசிஷ்டவாக்யஸஹிஷ்ணுஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்குக் கொண்டாயென்கிறத்தோடே யந்வயம், உயிர்வேறின்றி- ஆத்மாவேறில்லாமல், என்னுடைய வாத்மாவானது உனக்கு ப்ரகாரமாகவெனக்குத்தோற்றாமலென்றபடி. உன்னோடு சுவிஷ்ணுமயவ்ருத்திகளான வுன்னோடு, ஒன்றாகவே- ஐக்யவிஷயமாலே ஸகலதிவ்யவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி, என்னை- ஸர்வஸ்வாமியானவென்னை, கொண்டாய்- ஸங்க்ரஹித்தருளினாய், உன்னுடைய ஐக்யஸ்திதி ஸாக்ஷாத்காரத்தை எனக்குண்டாக்கி என்னை யங்கீகரித்தருளினாயே? யென்றுவபாரார்த்தம், இப்படி நீயென்னைப் ஸங்க்ரஹித்தருளுகையால் நானே ஸ்வே நிவ்ருத்தஸ்வார்த்தமாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துக்கூப்பிடுகை யநுசிதமன்றென்றுகருத்து. அந்தோ- அய்யோ! நீ தானே ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமகார்யத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதேயென்றுகருத்து. வந்து- ஸீக்ரமாக வந்து, என்னை- என்பக்கலநீபண்ணின வங்கீகாரப்ரகாரங்களையெல்லா மறிந்திருக்கிறவெனனை, கூவிக்கொள்ளாய்- ஆழ்வீர் வாரீர்? ரென்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீயென்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும்.॥

மேவி- ஆச்ரயித்து, உன்னைவந்துகிட்டிஎன்றபடி. தொழும்- ஸேவிக்குமவர்களான, தந்தாமபேக்ஷிதங்கள் ஸாதகங்களாகைக்காக உன்னை ஆராதிக்குமவர்களானவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவென்ன, சிவன்- ருத்ரனென்ன, இந்திரன்- இந்த்ரனென்ன, ஆதிக்கெல்லாம்- இவர்கள்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம்

மூ—நாபிக்கமல முதற்கிழங்கே யும்பரந்ததுவே* ௧௩
உம்பர்ந்தண்பாழேயோ

ஆ—ஸர்வாதிகம் ஆதலாலென்னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குபாயமும் நீயல்லது மற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன் நீயேயுன் திருவடிகளின் மேலே யென்னைவாங்கியருளி பிரானே? யுன்திருவழகைக் காட்டியருளாயென்கிறார். ௧௩

(உம்பர்) ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டிக்கு ஹேதுவான ... தேவாதி ஸ்தாவராந்த சேதநாசேதநங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாராதிகளுக்குள் நீயே

இ—ஜகத்வ்யாபாரத்துக்கு ப்ரதாநமாகையாலே ஸர்வாதிகத்வம் ஸித்தமென்றுகருத்து. அதீயவாத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய ஆர்த்தி ப்ரபத்தாலே யவனையாணையிட்டு கூக்குரல் பண்ணினவிப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளுமிருக்க வென்னையாணையிடுகை யநுசிதமன்றோவென்ன அதுக்குத்தாருசொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய அநந்ய கதித்வமான அநந்யஸாத்யத்வத்தையும் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ... பிற்று. கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயுன் திருவடிகளிலேயித்யாதியால்) என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிரானேயித்யாதியால்) ௧௩

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

உம்பரந்தண்பாழேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஶப்தத்தாலே) அதனுள்மிசையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹதஶப்தத்தாலே) அம்பரநற்சோதிஎன்கிறவிடத்தில் ... அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரமென்று) அம்பரநற்சோதிஎன்றது ... ஸமஷ்டியென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியென்று) அவனென்கிறபதத்தைப் மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஶப்தத்தாலே) உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதி ஸ்தாவராந்தாதியால்) இச்ஶப்தங்களுக்கு நீயென்கிறஶப்தங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ஸித்தமர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யாதியால்) எம்பரஞ்சோதிக்கதுற்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—முதலென்கிறபதத்தை யிங்கேயமைப்பது, முதல்- காரணமான, ஸம்ஸ்த தேவஜநக்காரா ... தேவஜநகமானவென்றபடி. நாபிக்கமலக்கிழங்கேஎன்றுகூட்டுவது- நாபீகமலத்துக்கு கந்தஸ்தனே, அவர்களுடைய ஸத்தாஸ்திஸ்த்யாதிநிர்வாஹகனேஎன்று ஸட் தாத்பர்யம், உம்பர்- உபரிவர்த்திகளான்த்து, ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிஸர்வஸ்ருஷ்டருக்கு ஸ்ருஷ்டிகளான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை, அந்ததுவே- அந்தக்ரதமானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்திஸ்த்யாதி நிர்வாஹகனானவனேயென்றபடி. ஆவிக்கு- என்னுத்மாவுக்கு, ஓர்பற்றுக்கொம்பு- ஓராலம்பநமானதென்பதை, ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி. பற்றுக்கொம்புஎன்கிறவிதத்தால் கொடியானது உபஷ்டம்பகமில்லாவிட்டால் வ்ருத்திபடமாட்டாதாப்போலே இவ்வாத்மாவு மொருஉபாயமானவாஶ்ரயமில்லாவிட்டா லுஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்றுகருத்து. நின்னல்லால்- உன்னையொழிய, யான் அறிகின்றிலேன்- நான்காண்கிறேனில்லை, என்- என்னுடைய, எனக்கு அநந்யஸாத்யமானவென்றபடி. பொல்லா- பொல்லாததான், துளைப்பாததானவென்றபடி. பொல்லுதல்- துளைத்தல். ஆவிதமானவென்றபடி. கருமாணிக்கமே- இந்த்ரநீலரத்நமே, இந்த்ரநீலரத்நம்போலே ஶ்யாமமான திருமேனியையுடையவனேஎன்றபடி. வந்து- நீதானேவந்தருளி, கூவிக்கொள்ளாய்- என்னையுன் திருவடிகளின்கீழே யழைத்துக்கொண்டருளவேணும், அந்தோ- அப்பா! உன்காருண்யம் நான்சொல்லவேண்டுவதேஎன்றுகருத்து. ௪௩

உம்பர்- உபரிவர்த்திநமான மஹதஹங்காராதி கார்யவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகையாலே எல்லாவற்றிலும் மேல்ப்பட்டதானவென்றபடி. உபாதானகாரணத்வ ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான வென்கை அம்- அழகியதான, உனக்கு க்ரீடோபகரணமாம்படி விசித்ரபரிணாமஶக்தியுக்தமானவென்றபடி. தண்- தணிந்ததான, ஸாத்விகமான ... ஸத்த்வத்துக்கு ... ஸத்த்வஸம்ப்ரதாய ... பாதகங்கள் ... தவிர்ந்திருப்பதானவென்றபடி. பாழ்- ஸம்ஸ்காரத்தாலே சொல்லும்படி தேவாதிநாமரூப விபாகரஹிதமான ... ப்ரக்ருதி, பாழ்-

மூ—வதனுள்மிசைநீயேயோ* அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமன்நீ* உபரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவநீ*
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே* ॥ ௫ ॥
போரவிட்டிட்டென்னை நீபுறம்போக்கலுற்றாற் பின்னையான்*

ஆ—நிவர்த்தகனுயிருந்துவைத் தென்னுடையபாரமத்தனையும் நானேநிவர்த்திக்கக்கடவேனுகப் பார்த்தரு ளினுயாகில் என்னைக்கைவிடாயென்கிறுர். ॥ ௫ ॥

இ—ச்செய்கிறுர் (என்னுடையஸ்வாமிச்வரிபால்) இத்தால்கீழே தாமாணையிட்டவநன்தரமே யவன்வுரிதனுய் த்தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோக வாஷேத்ரமிபாதிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பமும்பொறுக்கமாட் டாதபடியான தம்முடையவாத்ருத்திசயத்தாலே தம்மையவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்து முறையிடுகிறுனென்று ஸங்கதியும்ஸூசிவிகை. ॥ ௫ ॥

ஸ—பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே ஐதம்ஸாரம் க்ருஷிபண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிருக்கும் நிலத்துக்குப் பேராகையாலே காரணகலேபராதி காயவைலக்ஷண்யத்தாலே சேதநர்க்கு மோக்ஷங்களை விளைத்துக்கொடு க்கவற்றன காரணாவஸ்தப்ரக்ருதியென்றபடி. இச்சப்தமிங்கு அசேதநத்தைத் தெரிவிக்கும் வாசகம், நீயென்கிறவுக்த் தை யநுஷங்கித்து இங்குள்ளவகாரத்தை யத்தோடேயன்வயிப்பது, நீயே- நீதானே, ப்ரக்ருதிசரீரகன் நீதானேயென்றபடி. ஓ!என்றது சூசித்தோலேகூப்பிடுகிறபடி. க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸம்ஸாரவிஷ்டாநமான ப்ரக்ருதியுன்னையதீநமாயிருக்க வென்தலைமேலே பாரத்தைச்சுமத்தி நீயென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோ பிரானே? என்றுகருத்து. அதனுள்- அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளான, 'த்ரிகுணமய்யேஷா' என்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியி லக்ஷ்யவிசிஷ்டமாயிருக்கிறவென்றபடி. மிசை- மேலானது, 'ஐதத்ஸ்ந்யாஸம்ப்ரக்ருதிம்வித்தே வா' மென்கிறபடியே கர்மவிசேஷாதிகளாலே யந்தப்ரக்ருதியில்காட்டிலு முத்க்ருஷ்டமான ஜீவ தத்துவமென்றபடி. நீயே- நீதானே, தச்சரீரகனும் நீதானேயென்றபடி. ஓ- அய்யய்யோ! ஸர்வஜீவஸ்வ ரூபஸ்தித்யாதிகளும் உன்னதீநமாயிருக்க நீயென்தலையிலே பாரத்தைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே யென்றுகரு த்து. அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜோதிஸ்ஸும், ஆகாசமும் ப்ரகாசமாதிஸர்வகாரகமான தேஜஸ் ஸுமென்றபடி. இது ஸமஸ்தபூதங்களுக்குமுபலக்ஷணம், இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்ன காரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் காயாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் ஆஹங்காராதிகளையெடாதே முற்படவாகாசத்தையெடுத்ததும் அநந்தரம் வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூத:' 'தத்தேஜோஸ்ருஜத' என்று சுருதிப்ரஸித்தங்களில் ப்ரஸித்தமான விவைத்திஸுக்ஷ்மத்தை நினை த்தெடுத்தபடி. நீ- தச்சரீரகன் நீயென்றபடி, அதனுள்- அந்தபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிற, வானுஸ தீகமான ஸம்பத்துக்குள்ளிருக்கிறவனுனவென்றபடி. பிரமன்- ப்ரஹ்மாவும், அவன்- ஸ்ருஷ்டிஜனவந்த ருத்ரனும், நீ- தச்சரீரகன்நீயென்றபடி, உம்பரும்- மேலானவர்களும், இந்த்ராதிகளுக்குமேல்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி. யாதவரும்- ஸகலரையும், இந்த்ராதிகளான ஸகலசேதநர்களையுமென்றபடி. படைத்த- ஸ்ருஷ்டித்தவனுன, முனிவனவன்நீ- முனியாகஸ்ருஷ்டிஜனவன், நீதானே 'ஸதேவோ தத்ர' இத்யாதிகளிற்படியே தத்தத்ஸ்ருஷ்டியோக்யமாக தத்தத்கர்மங்களுடைய வாஸநைகளை இந்த்ரப்ப ண்ணுமவனுக வேதாந்தங்களிலே ஸ்ருஷ்டிஜனவன் நீதானேயென்றபடி. எம்பரம்- சுமஸ்பாரத்தை, சாதிக் கல்- ஸாதித்துக்கொள்ளுகை, நானேஸாதித்துக்கொள்ளுவதாகவென்றபடி. உற்று- நினைத்து, உறுகை- இ ட்டுகை, இங்குநினைவையுக்ஷிக்கிறது, என்னை- உனக்கத்யந்தபாரதந்த்ரனவென்னை, போர- போயபடி என்னைச்சேராதேபின்னும் ஸம்ஸாரத்திலேபோம்படி த்யஜித்துவிட்டிட்டாயே, சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது- சாதிக்கலுற்றுயாகில் விட்டுவிட்டாயல்லையோவென்றபடி. ॥ ௫ ॥

நீ- ஜ்ஞாநசக்திகளால் பரிபூர்ணனநீ, என்னை- அஜ்ஞாநசக்திகளில் பரசுபியானவென்னை, போர விட்டு- உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, த்ருணவதநாதரித்து, புறம்போக்கல்- வைஷயிகவிஷயத்திலே போகைக்கு, உற்றால்- ஸங்கல்பித்தால், அதாவது:— என்காரியம்நானேசெய்வேனுகப்பார்த்து நீயென்னையு பேக்ஷித்தாலென்றபடி. பின்னை- ஸர்வசக்தியானநீ அநாதரித்தபின்பு, யான்- அசக்தனுனநான், ஆரைக்

மூ— ஆரைக்கொண்டெற்றையந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென்* தீரவிரும்புண்ட நீரதுபோல வென்னாருயிரை* ஆரப்பருக வெனக்காராவமுதானாயே* ௫

ஆ—(பேராவிட்டிட்டு) உம்முடையஸாரத்தை நான்நிஷேவிக்கத்தவிர்ந்தால் அந்தஸாரத்தைநீரே நிஷேவித்துக் கொள்ளலாகாதோவென்னில் நீயென்னைக்கைவிட்டு வெகுத்தால் பின்னையாரைக்கொண் டெத்தைச்செய்வது நானென்றொன்றுண்டோ என்னுடைதென்றொன்றுண்டோ அடையமுடிந்ததிறே; ஆனபின்பு ஸந்தப்தமான விரும்பு தாபந்தீரும்படி நீரைப்பருகுமாப்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படி

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ— ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பித்யாதியாலே கீழேப்ரகாஶிப்பித்த தம்முடைய அநந்யஶரணத்வத்தை யாரைக்கொண்டித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே சூழ்ந்தாய்முறையிட்டவ ரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வாத்ஸல்யத்தாலேகலங்கி யவனும்முடையஸாரத்தை நீரேநிஷேவித்துக்கொள்ளுமென் றெண்ணியிருக்கி றானாகஶங்கித்து விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. போக்கலுற்றவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ என்னையித்யாதியால்) எனதித்யாதிவாக்யத்துக்கு வாக்யார்த்தரூப விஶேஷமானதாத்பர்யத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) அடையஎன்றது- க்ருத்ஸ்நமென்றபடி. ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளாயென்கிறத்தோடே யந்வயம். இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தி லக்ஷிதலக்ஷணத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ஸந்தப்தமானவென்று) தீரஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாபந்தீரும்படி யென்று) என்னாருயிரையாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தவித்யாதியால்)

ஸ—கொண்டு- எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று ஸாமாந்யமாக நிர்தேஶித்தது- ஒருவனாலேயாகி லல்லது ஸாதநாநுஷ்டானஸித்தியில்லையென்கிறகருத்தாலே இதுவொருசேதநனுக்கு ஶக்தியில்லையென் று உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தியை நிர்தேஶித்தபடி. எத்தை- எந்தஸாதநாநுஷ்டானத்தை, அந்தோ- அய்யோ! ‘மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ’ என்றுபதேஶித்தவுனக்கு ஸர்வஜ்ஞனவென்வ்யாபாரங்கள் காதாசித்கங்களென்று நானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்றுகருத்து. ஆரைக்கொண்டெத்தை யென்கிறவசிஷ்டியாலே மேல்சொ ல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி. ஆதலால் க்ரியாபதமின்றிக்கே இருக்கிறது. ஆரைக்கொண்டெத்தைஸா திப்பதென்று வாக்யஶேஷம். ஒருகாலும் ஸாதிக்கமாட்டாதவனவேயோ, யானென்பதென்- நானென் கிறவஸ்துவேது, எனதென்பதென்- என்னுதென்கிறவஸ்துவேது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞனான நீயொ ன்றுஞ்செய்யமாட்டாமையாலே உன்னையுடையப்பெறுத ஸர்வஶேஷத்வநிஷ்டையாலே என்னுடைய ஸா தாதீபங்களெல்லாம் முடியுமிறேயென்றுகருத்து. தீர- தீரும்படி, ஸந்தாபவசத்தால்வந்த தாபந்தீரும் படியென்கை. இரும்புண்ட- ஸ்வபாவஸித்தமான, ஸந்தப்தமான ஸ்வபாவஸித்தமானவென்றபடி. நீரது போல- ஜலத்தைப்போல, அதுஎன்றது ஸ்வாமிகம், இதுக்குப் பருகவென்கிறத்தோடே யந்வயம். என்னா ருயிர்- என்னுடையஸூக்ஷ்மமான வஸ்துவானது, ஆர்- ஸூக்ஷ்மம், ஸர்வஸ்வமானவுள்ளதெல்லாமு மான வென்னுயிரானது என்றபடி. இவ்விடத்திலேகாரம் வாக்யபூரணமாதல் விஶேஷ்யத்வேந ஸூக ரமெலஷ்மீதீயையாதலாகக்கடவது. ஆர- த்ருப்தமாம்படி, உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஸாவிதமாம்படியென்கை. பருக- ஸாதம்பண்ணும்படி, எனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடே [illegible] வ்யாபாரத்தால நானுன்னைப் ஸாதம்பண்ணும்படியென்று தாத்பர்யம். இரும்புண்டநீரால் [illegible] ஸந் தாபம்போமாப்போலே என்னுடைய ஸந்தாபம்போம்படி யுன்னைநான் அநுபவிக்கும்படியாகவென்று வாக்ய தாத்பர்யம், எனக்கு- ஸர்வஜ்ஞனான வெனக்கு, ஆரா- ஆராததான. எத்தனைகாலமநுப வித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான வென்றபடி. அமுது- ஸ்வாதுவாக, நிரதிஶயபோக்யமானவென்ற படி. ஆனாய்- ஆனவனே, இதுஸாவதாரணஸம்போதநம், இது எனதென்பதென் யானென்பதென்னென்கிறத் தோடே ஸம்பந்திக்கிறது. யாத்ருச்சிகமாக நீயேவந்து எனக்கித்தனை போக்யனானாப்போலே யின்னமுங்குறையும் நீயேசெய்தருளவேணுமென்றபிப்ராயம். ௬

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையினுயிரை*மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்*

ஆ—புன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேசெய்தருளாய்? யென்கிறார். ௬

(எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதிஸகலகுணங்களிலும் முனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு போக்யமானாப்போலே எனக்குபோக்யமாயிருந்துவைத்தாயே யன்றியே யென்னுடைய ஸ்வரூபத்தையு மென்னுடைய காத்ரத்தையும் நிரவதிகமான அபிநிவேசத்தோடே புஜித்தருளினாய் பிரானேயென்னைப்போகடாதேகொள்ளாய்? யென்கிறார். ௬

இ—அமுதானாயென்றது- க்ரியாபதமன்று, ஸம்போதநம்; அமுதானவனேயென்றபடி. பாட்டுக்குப் பரதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௬

ஆறும்பாட்டு.

அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போக்யமானாப்போலேயித்யாதியால்) இருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்றது- நீஇருந்துவைத்தமாத்ரமன்றியே யென்றபடி. இருந்துவைத்தானென்கிறசப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்று பாடமாம், எனதாவியையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸ்வரூபத்தையுமென்று) ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமான ஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. மனக்காராமை மன்னியுண்டிட்டாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகவித்யாதியால்) இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) போகடாதேயென்றது- உபேக்ஷியாதேயென்றபடி. இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவன்தம்மையுபேக்ஷிக்கிறானாக சங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தாலென்னாத்மாத்மீயங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்தவரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி என்னைபுஜித்தருளினாய் இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கை யுசிதமோபிரானே? யென்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ௬

ஸ— புனக்காயா- புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம்- க்ஷேத்ரம், காயாஎன்று அதஸீ, க்ஷேத்ரஸ்தயா அத்யுஜ்ஜ்வலமாயிருந்த அதஸீகுஸுமத்தினுடைய வென்றபடி. நிறத்த- காந்தியையுடையவனான, நிறத்தையுடையவன்- நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணனென்று ஸமஸ்தபதம். புண்டரீகக்கண்ணன்- புண்டரீகலோசனனான, கணணனென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசம். செங்கனிவாயுனக்கு- அருணபிம்பாதரனானவுனக்கு, ஏற்கும்- அநுரூபையாகாநிற்கிறவளான, ‘‘துல்யசீலவயோவ்ருத்தா’’மென்கிறபடியே ஸௌந்தர்யலாவண்யஸௌசீல்யகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களாலே அத்யந்தஸத்ருசையான என்றபடி. கோல- கோலமாயிருக்கிற, கோலம்- ஸௌந்தர்யம், ஸௌந்தர்யாச்ரயமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்தர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி. மலர்பாவைக்கு- பத்மத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை- ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலே யத்யுஜ்ஜ்வலஸ்வபாவையான பெண்ணென்றபடி. ஸர்வஸ்வாமிநியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை. அன்பா- ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்- ஸ்நேஹீ, என்னன்பே- என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு- ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென்பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே? என்றபடி. ஓ! என்று விஷயாதிசயத்யோதகம். இத்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தென்னையிங்ஙனே யுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்றுகருத்து. எனக்காராவமுதாய்- எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவம்ருதமாய், நிரதிசயபோக்யனாயென்றபடி. எனது- மதீயமான, ஆவியை- ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமான வென்னுடையஸ்வரூபத்தை என்றபடி. இன்- போக்யமான, உன் ஸ்வஸ்ய உனக்குமிகவும்போக்யமான என்றபடி. உயிரை- என்னாத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறதோடே அந்வயம். மனக்கு- மனஸ்ஸுக்கு, ஆராமை- ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலும் முன்னபிநிவேசாதிசயத்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி. மன்னி- ஸ்திரனாய், நிரந்தரம்வஸனனாயென்றபடி. உண்டிட்டாய்- புஜித்தருளினாய்,

மூ— புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கட் செங்கனிவாய்* உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன்பேயோ* ॥கூ॥

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என் அன்பேயோ* நீலவரை இரண்டு பிறை கவ்வி நிமிர்ந்ததொப்பக்* கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைக்கொண்ட எந்தாய்* நீலக்கடல் கடைந்தாய் உன்னைப்பெற்றினிப்

ஆ—(கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டி பக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி பக்கலிலும் பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை என் பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு என்னை ஸ்வீகரித்தருளின உன்னைப்பெற்று இனி விடுவேனோ வென்கிறார். ॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— நீலக்கடல் கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறவைகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபிராட்டியால்) நித்யஸூரிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியால்) என் அன்பேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என் பக்கலிலே ப்ரீதியால்) விடுவேனோ என்றது- இனி நானிழந்துபோமிதனைப் போவென்று சொல்லுகிறது, இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே நீ என்னை யுபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்று தாம் சொல்லுகிறவந்த க்ஷணத்திலே தாமே அவன் வரக்காணுகையாலே மிக

ஸா— ந்தோஷமாக ஸம்பாவித்தருளினுரென்றபடி. இட்டாலென்று ஸாபேக்ஷ சகாரம் பொருமம். இனி- ஈதொப்பும், உன்பொழியாய்- நீ ஸ்வீகரித்துவிடவேணும், முனபு ஸ்வீகரித்ததொடங்கின நீ உதாஸீநமுபேக்ஷியாதே ஸ்வீகரித்திடவேணுமென்றபடி. ॥கூ॥

நீலக்கடல்- நீலமானஸமுத்ரத்தை, 'ஸ்ரீ தகடகதரமெதுதெலகஷிகி:' என்கிறபடியே க்ஷீரஸமுத்ர ஸம்பவடிாலதா ஸதகஜணிஸரூஉ தவ்யஸம்பவிர ஸகீரண ஜகாஸீவாஸவாஸ ஸம்பந்தத்தாலே கவி ரலெலாநீலமுடிநவ கூவலயதள நீலவர்ண வாஸம்விதமஹாமாணுப்போலே ஸவர்ணமான க்ஷீராணவத்தையென்றபடி. பதா- ரத்நாகரமாகையாலே நீலரத்னங்களையுடைத்தான க்ஷீராணவத்தைபென்றபடி. ஸாகவாஸிஸைலஸலைஸ, கடைந்தாய்- ஸமெத ஷிஷிகதயொனமே தவஸ்ரூத' என்கிறபடியே பிராட்டிலுகைக்காக மதனம்பண்ணினவனே? நீலவரை- ஊசூ நீலாசலமானது, இரண்டுபிறை- இரண்டுவம்ஷ்ட்ரங்களை, கவ்வி- வாயிலே கவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவாராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ரயுகஸமுத்ர தத்வாலிங்கனமாயிருப்பது. நிமிர்ந்தது எழுந்திருந்தது, ஒப்ப- ஸத்ருசமாம்படியாக, ஒரு நீலகிரியைக இரண்டுவம்ஷ்ட்ரங்களைக் கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலது தன்திருமேனிக்கு ஸத்ருசமாம்படியாகவென்று தாத்பர்யம். 'ஸச்ருங்கமிவ நீலாத்ரிம்' என்று ஸ்ரீவராஹபுராணம் அத்புதோபமாநமாக அருளிச்செய்ததைத் தாழ்வார் ஸம்பாவிதத்தாக்கியமாகத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்தாராயிற்று இதற்குக் கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறதோடே யன்வயம். கோல- கமனீயமான, கோலமென்று- அழகியது, வராகமொன்றாய்- ஒருவிலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில் வராஹம்போலன்றிக்கே கூர்மாதி திவ்யஸம்ஸ்தானவிக்ரஹமாய் ஸகலபூஜ்யமாய் சதுர்புஜ யுக்தமாயிருக்கும் வைபவங்களையுடைத்தான ஸ்வாவதாரதுபவதரித்து என்றபடி. நிலம்- ஸமிதியை, கோட்டிடை- தம்ஷ்ட்ரயிலே, கோடு- தம்ஷ்ட்ரை, இடையென்று ஸப்தமீ, கொண்ட- உத்தரித்தவனை, மஹாப்ரளயார்ணவத்திலே முழுகி ஸ்வீகரித்தவனைவென்றபடி. எந்தாய்- ஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில் முழுகிக்கிடந்த என்னையும் வ்வளவாக ஸ்வீகரித்தவனேயென்றுகருத்து கோல- நிரதிசயஸௌந்தர்யமாயி யான, மலர்ப்பாவைக்கு- லக்ஷ்மிக்கு. 'ஸஹஸ்ரவைபவஸ்யேஜா தாஸ்ய ப்ரேயஸீ' என்கிறபடியே வக்ஷஸ்தலவாஸமும் கௌஸ்துபம் ஸமானஸ்தானமாய்க்கொண்டொருபெண்ணைப் ஸங்கதித்தாப்போலேயிருக்கிற லக்ஷ்மிக்குளென்றபடி. அன்பாகிய- ஸ்நேஹியான. என்னன்பே- என்பக்கலில் ஸ்நேஹமே, அவள் பக்கலுனக்குள்ள ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே தத்ஸம்பந்த ஸம்பந்தியான என்பக்கலும் ஸ்நேஹத்தொடுவடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிறவனேயென்றபடி. ஓன்று ஸர்வலோகஸாதகம், என்பக்கலித்தனை ஸ்நேஹியாயிருந்தவுன்னை யினியிழந்துவிடுவேனோ என்றுகருத்து உன்னை- இப்படி பிராட்டிபக்கல் லீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ப்ரீதிபண்ணின உன்னை. பெற்று- அடைந்துவைத்து, ஸநாதநஸ்வாஸ்ரயஸ்வரூபமாகக் கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி. இனி- நீஷ

மூ— போக்குவனோ* ॥௭॥

பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை* உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனுமவையாய்*
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு* முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதல்தனிவித்தேயோ. ௮

ஆ—(பெற்றினி) புண்யபாபரூபகர்ம தத்பலஸுகதுக்க ஶரீரவைதநக கர்மஸமாஶ்ரயகாரண ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்லிஷ்டாத்மாக்களுக்கு ஸமஸ்தகாரணமாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற விருப்பையுங்கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு யாவகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோ வென்கிறார். ॥௮॥

வ்யாகுலராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே யினி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஆஶங்கிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. ॥௰॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ— இருவினையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புண்யாத்யாதியால்) உயிராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்பந்த்யாதியால) பயனுமவையா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகதுக்க என்று) முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரத்யாதியால்) ஸுகதுக்க தத்ஸம்பந்த வேதநா ஸுகதுக்க ஸமாஶ்ரயகாரணமென்றுகிராக; ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஶரீரஸம்பந்த ஸம்ப்ரயோகதுக்கண, முதலதனிவித்தேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகாரணமாயென்று) தூற்றிலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாந்தரித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கலேபோலே யென்டகதல்வீர்சிபணணின வுன்னையினியிழக்கவோவென்று ஶங்கித்தவரிப்பாட்டிலே ஸமஸ்தஸ்வரூபாத்மாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்கு ஶக்யனல்லாத உன்னை நிரவதிகமான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கப்பெற்று வைத்தினியிழக்கவோவென்று ஶங்கிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும்ஸூசிதை. என்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குபாவகனாயிருந்தவென்று) ॥௮॥

மூ— ஸ்வரூபானுபவம்பின்பு, போக்குவனோ- நானிழந்துபோமித்தனையோ, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாநுபவமன்றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோவென்றபடி. ॥௭॥

உற்ற- ஸம்பந்தித்ததான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதே ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதான வென்றபடி. இரு- புண்யபாபரூபமான த்விவிதமான, வினையாய்- கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸாத்யஸித்த்யாதிகள் ஸ்வாதீநங்களாம்படி யத்தைத்தனக் கப்ருதக்ஸித்தவிஶேஷணமாக வுடையவனென்றபடி. உயிராய்- கர்மஶோதகராயிருக்கிற ஆத்மாவாய், பயனுமவையாய்- ஃபலமானவையெல்லாமாய்- ஸாவதாநேவரூபமான கர்மஃபலமாயிருந்துள்ள ஸகலமுமாமென்றபடி. சேதநாசேதநஶரீரகனென்கை. முற்ற உக்தாநுக்தஸமஸ்தபதார்த்தரூபமாயிருக்கிற, இம்மூவுலகும்- இந்த த்ரைலோக்யமாயிருக்கிற. பெருந்தூறாய்- ஸம்ஸாரஸாகரமாய், இந்த ஸம்ஸாரஸாகரத்திலின்றும் தம்மைப்பனின்று யெடுத்துவிடாத ஸம்ஸாரத்தாலேயித்தைத் தூறாக்கிவைக்கிறார், தந்ஶரீரகனென்றபடி. தூற்றில்- தூறுக்குள்ளே, சேதநர்க்கு ஸம்ஸாரமானவிந்த ஜகத்தாகிற தூறுக்குள்ளேயென்றபடி. புக்கு- ப்ரவிஷ்டனாய், முற்ற- ஸகலப்ரகாரத்தாலும், ஸர்வஸமான விரிஞ்சாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி. கரந்து- ஸந்நிஹிதனாய். ஶரீராந்தர்யாமியென்றபடி. ஒளித்தாய்- 'யம் ஸர்வாணி பூதாநி ந விது:' வென்கிறபடியே யொருவருக்குந் தெரியாதபடி மறைந்திருக்கிறவனே, என்- என்னுடையவனான, இப்படி நீ ஶரீராத்மாவாயிருக்கு மிருப்பையுங்கூட வெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவனான வென்றபடி. முதல்- ப்ரதாநமான, தனிவித்தே- அத்விதீயோபாதாநகாரணமே, வித்து- பீஜம், நிமித்தஸஹகாரிகமான ஜகதுபாதாநகாரணமே யென்றபடி. ஓஎன்றது ஶோகாதிஶயத்தாலே முறையிடுகிறபடி. என்- எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறதோடே யந்வயம். தனி- அத்விதீயமான, நிரவதிகமானவென்றபடி. பேருயிரை- பெரியவாத்மாவான, அபரிச்சேத்யமான யாவகமானவென்றபடி. அத்யந்தஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே எனக்கு யாவகனானவென்று வடயாய், உன்னை- நிரதிஶயபோக்யஸ்வரூபனான வுன்னை, பெற்று- அடைந்துவைத்து, பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷங்களாலே கிட்டியநுபவித்து என்றபடி. இனி- இப்படி நீயெனக்கு ஸமஸ்தமாயிருந்தபின்பு, போக்குவனோ-

மூ— முதற்றனி வித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் முதற்றனியுன்னை யுன்னை யெனைநாள்வந்து கூடுவன் நாயான் முதற்றனி யங்கும் இங்கும் முழுமுற்றுறுவாய் பூவாய் முதற்றனி சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ

அ— (முதற்றனி) நான் ஜகத்காரணனுமிருக்கிற வுன்னுடைய ஸம்பந்தத்தின் மறவைகள் ஸமேதனன்னில்; எனக்கதுவமையாது; நீ ஜகத்காரணனுமிருக்கிற வுன்னை அனுபவிக்கப் பெற்றேனில்லேன் நாள்தோறும் ரசனை பிரானைக்காட்டி

✳ ஒன்பதாம் பாட்டு. ✳

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்தையும் ஜகதாகாரவிசிஷ்டத்வத்தையுமிப்பாட்டாலே சொல்லிக் கூப்பிடுகை யஸம்பந்தமன்றோ வென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (நானி ஸ்வாதீனை, உன்னுடைய ஜகதாகாரவிசிஷ்டத்வாநுஸந்தாநமெனக்கமையாதென்னைக்கிகாக வநுஸந்திக்கிறதாகையாலே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. முதற்றனியுன்னையென்று ஜகத்காரணத்வாதிவிசிஷ்ட வேஷண வநுஸந்தித்துவைத்து மேல்திரவியவஷம்க உன்னையென்று நிஷேதித்தயிந்தவஸ்துக்கத்தைக் காட்டுமெருமச்சொல்கிறார் (அதுவனக்கமையாதிகாதி யால்) இரண்டாந்தர முன்னையென்றது- விஷயவிசேஷணமென்றதாகுக்கு. பதா- முதற்றனியுன்னையென் றவநுஸரம் அன்றியென்றொருவகத்தை யப்யாஸித்துக்கொண்டு உஸாவாக்யாதூபத்தைச் சொல்லுகிறோரு

ஸ— நானிழந்துபோகவோ, பெண்பக்கல் உம்மைசெப்த நாளாமோ பிரானையென்று வாபகவிக்கிறபடி. ॥அ॥

முழு- முழுமனன, ஏகதேசமும்விகலமாகாதே வஸ்துக்களானவென்றபடி. இதுஸஸஹிதமான மூவுலகிலேயநமிக்கிறது, மூவுலகாதிக்கெல்லாம்- ஜகத்துடம்முதலான ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஜகத்தூபம்முதலான மற்றுமுள்ள விசேஷகொட்யங்களுக்கும் தத்த்வாவரணங்களுக்குமென்றபடி. முறபடமூமூவென்றது- ஓரோருகோணங்களிலே ஏகதேசமும் விடாதேயென்றபடி. பின்பெல்லாமென்றது- ஸம்ஸங்களிலும் தத்த்வாவரணங்களிலும் ஒரொன்றும்விடாதேயென்றபடி. முதல்- உபாதானகாரணமான, கர்த்தாகாரணமானவென்றபடி. தனி- அத்விதீயமான, ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமானவென்றபடி. வித்தே- உபாதானகாரணஸ்தனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனேயென்று வடாக்யம், அங்குமிங்கும்- ஸம்ஸார ஸ்வர்க்கதேசத்திலும் ஸம்ஸாரதேசத்திலும், முழுமுற்று- முழுமனன ஸகலபதார்த்தங்களையும், ஸம்ஸாரதேசவர்த்திகளாய் ஏகதேசமும்விகலமாகாதே வஸ்துக்களான பதார்த்தங்களை வ்யாபிக்கிறவையுமென்றபடி. உறு- வ்யாபியாநிற்கிற, வ்யாபியாநிற்கிறவென்றபடி. முதல்- உபாதானகாரணமான, தனி- உபாதானரஹிதமான. வாழ்- வாழ்விக்குமதான, காரணகாரணாதி ரக்ஷகத்வத்தாலே வெளுக்குவகரித்து ஸம்ஹாரவாஸவங்களைப் பூண்டாக்குமதானவென்றபடி பாழாய் உபாதானகாரணமாய் பாழென்று ஸமஷ்டிமாய் மேல் வ்யஷ்டித்வயோக்யமான நிலத்துக்குப் போகைபா லிந்த காரணகாரணாதிவர்த்தியான வெதநர்த்த ஸம்ஹாரஸம்ஸாரவபோஷிக டாக்கடவ உபாதானத்தைச்சொல்லுகிறது, தயாசிரணையென்றபடி முதல்- உபாதானமான, நிபந்த ஸம்ஹாரஸமஸ்தரூபா ப்ரக்ருதியிலக்காட்டில வ்யாபகமானவென்றபடி. தனி- ஸ்விஸஹாவஸ்தாவஸ்தா உபாதானரஹிதமான, இது ஜீவதத்த்வத்துக்குவிசேஷணம், சூழ்ந்து- ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதபதார்த்தங்களை யதார்த்தஜ்ஞானத்தாலே வ்யாபித்து, அகன்று- திரயக்தேசத்திலே விஸ்த்ருதமாய், ஆழ்ந்து- அதோதேசத்திலே வ்யாப்தமாய், உயர்ந்து- ஊர்த்வதேசத்திலே விஸ்த்ருதமான, யதார்த்தஜ்ஞாநத்வாரா ஸர்வத்துக்களிலும் வ்யாப்தமானவென்று வடாக்யம், முடிவிலீ- முடிவில்லாத வஸ்தோ; நித்யமான ஜீவதத்த்வத்தை ஸ்வயம்விஸரகாரமாக வுடையவனேயென்றபடி. இவ்விடத்திலும் ப்ரயோ வாதந்தனூர் ஒன்றது உபாதிபத்தாலே யாகந்தம்பண்ணுகிறபடி. முதல்- இப்படி ஜகத்காரண த்வத்தாலும் தயாசிரணத்தாலும் வ்யாபகனான, தனி- நிரவதிகான. உன்னை- ஜகஜ்ஜந்மாதிஸகலனான வுன்னை இதற்குக் கூடுவதென்கிறத்தோடே யமபம், உன்னை- இதுவிஷயவிசேஷணம், உன்னுடைய ஜகதுபாரணசரீரகனுமிருக்கிற வாகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகாரவிசிஷ்டனை யென்றபடி. அதாவது:— ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் பரிக்ஷணமாயுளள விவக்ஷிதவிசிஷ்டனைச்செக்கை. நான்- ஸம்ஸாரவிஷயவாஸியாகிறவன் உன்னைக்காணப்பெறுமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிறநான், எனைநாள்- எந்நாளிலே, வந்து- ஸம்ஸாரகாராகாரத்தில்நின்று முன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகரத்திலேவந்

மூ— சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதியோ* சூழ்

ஆ— லே நீயாயிருக்குமிருப்பைக்காண வேணுமென்கிறார் ॥ கூ ॥

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படிப்பெரியபெருமானுக்கு மறுக்கநாளவொண்ணாததொருபடி பிராட்டிதிருவாணையையுந் தன்திருவாணையையுமிட்டு நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டா கல்யாணத்தாலே கூப்பிடுமளவில தாமபேக்ஷித்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள அவனைக்கண்டு ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதிகளெல்லாவற்றையும் வ்யாபிக்கு மத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான ப்ரக்ருதிதத்வத்தைக்காட்டிலும் அதனையும் வ்யாபித்ததிலும்பெரிதான ஆத்மதத்வத்துக்கும் அதிலும்பெரிதான வுன்னுடைய ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்துக்கும் அதாவாயிருந்ததீ

இ— ன்னவுமாய். என்னுள்வந்து கூடுவனோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணவேணுமென்று) ॥ கூ ॥

பத்தாம்பாட்டு.*

இப்படி ஆர்த்தராய்க்கூப்பிடாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயென்று ஸந்தோஷிப்பதென்னென்னவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிப்பெருமானுக்கு த்ராதியால்) மறுக்கருளமென்றது- இவர் வக்ஷஸ்தஞ்செய்யாதிருந்தருளவென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்தபடியேயென்றது- தம்மைப்போலே திருநாட்டிலேயெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போம்படியாகவேயென்றபடி. எழுந்தருளவென்றது- தமக்குத்தத்க்ஷணத்திலே ஸாயுஜ்யப்ரதானம்பண்ணுவதாக ஸங்கல்பித்தாக்வாஹிக்கணத்தையும் ஸந்நாஹிப்பித்துக் கொண்டு ஸாவயாரண திவ்யாபரணவஸ்த்ரபூஷணாயாய உபஸ்ஸ்ரீவரிஜநஸ்தாநவிஶிஷ்டனை தன்னைப்ரகாஶிப்பித்தொரு திவ்யதேஜஸ்ஸமயிஶிஷ்டனுப்பக்கொண்டு ஸந்நிதானஞ்செய்தருளவென்றபடி கண்டுவென்கிறதற்கு உபாயவ்யாஜத்திலகிலையேபோமேயம். சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்தித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மஹதித்யாதியால) பெரும்பாழேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்திறகாட்டிலுமித்யாதியால) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதனையும்வ்யாபித்தித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிலும்பெரிதானவுன்னுடையவித்யாதியால்) ஸங்கல்பஜ்ஞானத்துக்குமென்றது- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞானத்துக்குமென்றபடி. யதார்த்தஜ்ஞானத்துக்குளன்கை, ஆத்மாவாயென்றது- சரீரிக்ஸிதவிஶேஷ்யமாத்மனென்றபடி. ஸ்வயதார்த்தஜ்ஞானத்தைக்குறித்து ஸ்வஸ்வரூப வத்துக்காத்மத்வம் லோகவேதங்களில் ப்ரஸித்தமன்றிறே, ஸஜ்ஞானமஸ்வகரஸங்கல்ப திவ்யஶரீரகமென்றிறே ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்தி ஸ்ரீஸ்வாமிமருளிச்செய்தது, ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையுமபற்ற ஸ்வரூபனுக்காத்மத்வமுண்டேயாகிலும் விஶேஷணவாசிஶப்தத்துக்கு விஶேஷ்யவாசிஶப்தத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தி லசரீரக்ஸிதமே ப்ரயோஜநமாகையா லிங்கவைற்றைப்பற்றவு மசரீரக்ஸிதவிஶேஷ்யமே

ஶ— து, கூடுவன- க்ட்டியமாஸவிக்கடபுகிறேன். ॥ கூ ॥

சூழ்ந்து- மஹதஹங்காராதிஸகலபதார்த்தங்களை எல்லாம்வ்யாபித்து, அகன்று- விஸ்த்ருதமாய், சூழ்ந்து- ஸமஸ்தப்ரதேஶமெங்குமவ்யாபித்து, உயர்ந்த ஊர்த்வப்ரதேஶத்திலும் வ்யாப்தமாயிருந்ததான, முடிவில- முடிவில்லாததான, ஸ்வரூபவைபவமிலலாததானவென்றபடி. பெரும்- பெரியதான, ஈவரிஷ்டமானவென்றபடி, கீழே த்யாதிப்ரதேஶங்களிலே வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொல்லிற்று, இங்கத்வ்யாப்தியினுடைய ஈவிஷ்டஞ்சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை ஆயதுப்ரக்ருதிக்கு ஊர்த்வப்ரதேஶத்தில வ்யாப்திசொன்னது தீபதிஸ்தம்பங்களிற்போலே பாதஸ்திதமானவ்யாப்தி சொன்னபடியன்று வ்யாப்திமாத்ரஞ்சொன்னபடி. 'கபோலஸ்வ்ராஸ்த' தென்கையாலே ஊர்த்வலோகவிஷ்டத்வமும் ஸ்ரீயிறே ப்ரக்ருதியிருப்பது, பாழே- வைதர்க்கு மோக்ஷபிளைக்கடவிலமான த்ரிகுணப்ரக்ருதியை சரீரக்ஸிதவிஶேஷணமாகவுடையவனே, சூழ்ந்து- அந்தப்ரக்ருதியும் பதார்த்தஜ்ஞாநத்வாரா வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தப்ரக்ருதியிற்காட்டில, பெரிய- ப்ருஹத்தான, யதார்த்தஜ்ஞாநத்வாரா நித்யவிஷ்டஞ்சையம வ்யாபிக்கையாலே விஶாலமானவென்றபடி, பர- உத்க்ருஷ்டமான, ஈத்யாக்யோக்யஸாதி ஶக்திதயா ப்ரக்ருதியிற்காட்டி லுத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி. நல்- நல்லதான, ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமானவென்றபடி. இதுக்கு ஸம்யக்தியாநகாராதேஶஶ், மலர்ச்சோதி- விகாஸஸ்வபாவமான ஜ்ஞாநப்ரபையையுடையதான ஆத்மதத்வமே, வஸம்ஸ்ருதஆத்மதத்வத்தை ஶரீரக்ஸிதவிஶேஷணமாக வுடையவனே,

சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ* சூழ்ந்ததனிற்பெரிய வென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே* ௰௦
அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி*

ஆ— அந்த ஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்திற்காட்டிலும்பெரிதாயிருந்தவென்னுடைய விடாய்பெல்லாந்தீரும்படி அந்தஜ்ஞாநாகாரனுனபடியன்றியே நீயானபடியேவந்துசூழ்ந்தாய், என்னுடைய மநோரதமும் ஒருபடியேமுடிந்ததென்கிறார். ॥

(அவாவறச்சூழரியை) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஆஸ்ரயணீயனைப் ஸம்ஸ்லேஷப்ராப்த்ய

இ— ஊர்த்வமே விலக்ஷணமென்னக்குறையில்லையிறே! சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவாவற என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தஸங்கல்ப ஜ்ஞானத்திற்காட்டிலும் பெரியதென்றது- ஆத்மயோக்யம், இதில் ஆத்மவிஷயத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தஜ்ஞாநாகாரனித்யாதியால்) பாட்டுக்குப் பூர்த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய மநோரதமுமித்யாதியால்) முடிந்ததேயென்றது- நிறைவேறித் தென்றபடி. இவ்வாஸம்ஸாரவைலக்ஷ்ணத்தை வித்திருவாய்மொழிக்கு ஸஹாயாஜ்ஞப்ரஹ்மமென்கிற ஸமாஸ ப்ரமாணம் ப்ரகிர்தமென்றதாயிற்று. ௰௦

✻ நிகமனம். ✻

அயனையரனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) அயனையரனையென்று ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தில் ஜ்யேஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகளையெடுத்தது, ஜ்யேஷ்டபுத்ரஸங்கல்பமாத்ரஹேதுவென்று ஸ்வதேவதாந்தரங்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, அவாவறச்சூழ்ந்து ஸம்ஸ்லேஷப்ராப்த்யதிகளைஞ் சொல்லுகிறவிதி லக்ஷ்யவிஷயங்களான ஹேயப்ரத்யநீகங்களைகளை யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால்) அயனையரனையென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீஸாமாநாதிகரண்யமஞ்சொல்

ஸ— யென்றபடி. சூழ்ந்து- அந்தஸங்கல்பத்தையும் வ்யாபித்து, அதனிற்பெரிய- ஸ்வாநந்த்யாதிகந்தே' என்றிருக்கிற ஸங்கல்பஸஹஸ்ரத்திலக்காட்டிற்ப் பெரியதான, அதற்குங்கூட மிகமேன்மையாய்க்கொண்டு விஸ்தாரமானவென்றபடி, சுடர்- ப்ரகாசமான, ஞானவின்பமே- ஜ்ஞாநாநந்தமே, இன்பம்- ஆநந்தம், ஆநந்தஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. 'ஆநந்தவயாதத்வ்யவகேவல்' என்கிறந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்தை யபரிச்சின்னவிசேஷணமாகவுடையவனே யென்றபடி. இக்குவாக்யந்தோறும் ஓவென்றது '.ஹாவுஹாவு ஹாவு' என்று ஸாமகானம்பண்ணுமாப்போலே பரமசேதநாநுபவஹர்ஷத்தாலே பண்ணுகிற கனம்பண்ணுகிறவென்றபடி, சூழ்ந்து- உன்னுடைய பரமஜ்ஞாநத்தையும்வ்யாபித்து, அதனில்- அந்தஜ்ஞாநத்திற்காட்டில், பெரிய- பெரியதான, அத்தைவ்யாபித்துக்கொண்டதோடு ஸமமாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே அதெல்லாமொருமூலையிலாம்படி அதிகமானவென்றபடி, என்னவா- என்னுடைய ஆசையானது, அவாவென்றுஆசையை, அற- அற்றுப்போம்படி, அவிவேகஸமூஹத்தாலே ஸமுத்ரம்போலே யென்கை, சூழ்ந்தாயே- வ்யாபித்தாயே, அபரிமிதாநந்தஸ்வரூபனான வுன்னுள்ளே நானடங்கும்படி ஸமுத்ரஜலம் அபரிமிதமான ஜலத்தை வைப்போலே, யதாக்ரமம் அனும்படி நிரதிசயகல்யாணகுணமான 'வரிஷ்டம் தன்னை வுன்னை யெனக்கத்யவிசத்மாக ப்ரகாசிப்பித்தருளிக்கொண்டென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினுயென்றபடி. ௧௦௦

அயனை- சதுர்முகனை, சுக்ரதேவராஜனென்றபடி. அரனை- ஹரனை, ஹரஸரீரகனை என்றபடி. இது ஸாமாநாதிகரண்யத்திலுள்ள ஸகலதேவதைகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயன் என்கைக்கு ப்ரதர்சனம், இது அரியை என்கிறதற்கு விசேஷணம். அவா- அபிநிவேசமானது, அற- அறும்படி, சூழ்ந்து- சூழுமவனை, தன்திருவடிகளை யடையவேணுமென்றுநினைத்தான் ஸர்வருடையவும் ஆசையெல்லாம் ஸ்வாதீனமத்தாலே ஸமிக்கும்படியவர்களோடு ஸம்ஸ்லேஷமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை என்றபடி. அரியை- ஹரியை, ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் நிரதிசயஜ்ஞாநானந்த ஸமாநாதிகரண்யஸ்வரூபனாய் நிரவதிகஸ்வரூபனாய் திவ்யாத்மஸ்வரூபனாய் ஸ்வஸம்பந்திஜ்ஞானவிகாஸனாய் திவ்யமங்கள விக்ரஹனாய் நிரதிசயகல்யாண திவ்யாபரணபூஷிதனாய் ஸர்வசேஷிபூதமான ஸ்வதந்த்ர நாநாவிதாநந்தவிபவஸம்ஜ்ஞ பரிபூர்ணபரமனாய் ஸர்வ பரிபூர்ணதாகாரமானஸ்வரூபனாயிருந்த பரமபுருஷனையென்றபடி. அலற்றி- இப்போதே ஸங்கல்பனை

மூ— அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த*
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே* ॥௧௧॥

திருவாய்மொழிமுற்றிற்று
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— நிகமனப் ப்ரணயிகாதிஶயாஸ்ஸெவ்ய கல்யாணகுணநிபிடாய ஸகல ஜகத் ஸ்ரஷ்டா ஸம்ஹாரண ஶிவ்யாரண ப்ரவ;
ப்ரணிஷணாய ஸ்வஹிதஸ்வாமிஜநஸ்ய ஸவிஸ்லேஷணம் இருந்த எம்பெருமானை யலற்றியவாவற்று நிரவத்ய ஸுக
ஸம்ருத்திவம்பகராயவனைப்பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன அவாவிலந்தாதிகளான இவையாயிரமும் அவ
ற்றிலே தம்முடையவபேக்ஷிதம்பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்திவற்றையறிந்தார் பிறந்துவைத்தே அயர்வறும
மரர்களுக்கும் மேல்பட்டாரென்கிறார். ॥௧௧॥

ஆறாயிரப்படிமுற்றிற்று.
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

இ— விற்றூக்கையாலே அரியையென்கிறவிடத்திலே நித்யவிஹரித்யோகம் விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செ
ய்கிறார், (ஸவ்யாக்ரத்யாதியால்) வீடுபெற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யாதியா
ல்) இவையாயிரமுமென்கிறதற்கு அவாவிலந்தாதிகளாலென்று கீழோடேயந்வயம். இவையாயிரமும் அவாவி
லந்தாதிகளுண்டாயிற்றனவென்று தாத்பர்யம், இப்பத்திலென்கிறவிடத்தி விஶேஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அவற்றிலேயித்யாதியால்) பிறந்தாருயர்ந்தேயென்கிறதற்குத், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (பிறந்
துவைத்தேயித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஈ— பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கவேணுமென்கிறவுபக்ரமதஶபத்தாலே நிரவத்யமாகக்கூப்பிட்டு, அவா
வற்று அந்தவுபக்ரமத்தெணதீர்ந்து "விஸ்ருஷ்டபூர்ணேஹலோகே நாராயண:" என்கிறபடியே தம்முடைய ஸம்ஸா
ரமொழிப்போது பரிபூர்ணமாகையாலே ஸாக்ஷாத்கரராயென்றபடி. வீடு- மோக்ஷத்தை, ஸகலதுக்க
நிவ்ருத்திபூர்வகநிரதிஶயாநந்த ப்ரஹ்மாநுபவத்தை என்றபடி. பெற்ற- அடைந்த.
வரான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாரென்றபடி. சொன்ன- அருளிச்செய்
ததான, இவையாயிரமும்- இந்தப்பாட்டுக்களாயிரமும், அவாவிலந்தாதிகளால்- அவாவில்ப்பிறந்தவையான
அந்தாதிஸந்தர்பங்களால், அவா என்று ஸாக்ஷாத், பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளென்றபடி.
உள்ளடங்காதபடி நிரதிஶயமான பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தியாலே "ஶோகஶ்ஶோகாஸ்ஸமாகத:" என்கிறக்ரம
த்திலே, பரிவாஹங்களாய்க்கொண்டுபிறந்தவையாய் அந்தாதிரூபங்களான ஸந்தர்பங்களாலே என்றபடி.
இது காரககிரியாபதம். இப்பாட்டுக்களாயிரமும், பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி பரிவாஹங்க
ளாய்ப்பிறந்த ஸந்தர்பங்களாலேயுண்டானவையென்று வாக்யதாத்பர்யம். ஆகவிவைபஹுமுகத்வாரே
ஸம்பாதிகளாய் ஸத்வோத்தரநிஷ்டிதாஜ்ஞகதேஹங்களாகையாலே பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்தி
ஸ்வரூபரான முமுக்ஷுக்களுக்கவஶ்யாபேக்ஷிதங்களென்று பரதாத்பர்யம். முடிந்தவவாவில்- ஸம்பூர்
ணமான உபக்ரமத்தில், முடிந்தது- ஸம்பூர்ணமானது, கீழ்ப்பலவிடங்களிலுண்டானவுபக்ரமங்கள்போலன்றி
த்தே யிதுக்குமேலுபக்ரமிக்கவேண்டாதே உத்தரக்ஷணத்திலே பரிபூர்ணஸாயுஜ்யம் ஸாத்யமாம்படி
ப்ரத்யக்ஷமாய்ப்பரிணமித்த உபக்ரமத்திலேயென்றபடி. அதீவஶோகத்திலேப்பிறந்ததான
அந்தாதி, ஶோகாதிஶயபரிவாஹமாய்ப்பிறந்ததான என்று தாத்பர்யம், அந்தாதி- அந்தாதிரூப
மான, இப்பத்து- இத்தஶகத்தை, அறிந்தார்- அறிந்தவர்கள், அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக அப்யஸித்தவர்க
ளென்றபடி. உயர்ந்தேபிறந்தார்- உத்கர்ஷராயேபிறந்தவர்கள், நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் அதிகமான வைப
வத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டே பிறந்தவர்களென்றபடி. உயர்ந்தே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்
தால்பிறந்து, சிலநாளைக்குப்பின்பன்றிக்கே "ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந:" என்
கிறக்ரமத்திலேபிறக்கச்செய்தேயே யிவ்வைபவத்தையுடையராய்க்கொண்டு பிறந்தவர்களென்றபடி, இத்திரு
வாய்மொழியப்யஸிக்குமவர் பகவத் கடாக்ஷவிஷயத்திலேதானே ஸாமாந்யபுருஷர்களுக்கு நித்ய
ஸூரிகளிற்காட்டிலும் அதிகவைபவராயிருக்கையாகிற உத்கர்ஷத்தையுடையவர்களாய்த் தோன்று

ஸூ—வதரித்த நளின ஊஹாவ ாஷர்களென்று திருவுள்ளம். ௧௧

மதிம்வ்யூஹ ஷாஜீய ஊஷபாவ ஊஜஞ்ஸ்யா ஸ்ரவம் விஷயஜநவர் க்யதிஹ । ஸமொதீ வெரம்ஷ்யா விஷயகர்தா தர்ஹரமொஷ்யு வரதம் ஸஜஸணி ஸாநஜநுஸமாஜம் ॥ உஷமப ஸ்யாநாகம்வா மரிவாஷணிதிவ்யக்ரிபாஷ்டஷஸீ வ்யாவ்யாரஜநவகெ ஷஹஹ ஜஹிநய ந்யாத்தநாஜெ । ஜீபாநாகஷுவஷ்கூஜநஜநு நுமஜஷம் ஷுகம் வெஸபம்ஸ்ராம நாமெம நிஷ்ஜநி யெஃ வாணநவ்யம்ஷ்ர யதீக்ஷ ॥

இருபத்திஞலாயிரப்படி முற்றிற்று.

ஜூநமெவாமாஹ நாஷா நமெஸவயெய ஸ்ரீமெதிதநாஜ நாஜஷஹா தெஸிகாய நமஃ.

ஸ்ரீ:

க்ருஷ்ணவதிஷ த்நதுபரு தாவலீ:

(முனியேநான் முகனே.)

ஸு ஹுராஷஃவ் வெஸாஜஹ ஜியிஸ்ஷதயாஸ்ஸி ரோஷ்வு ஷாவா·

தீவ்யஸ்ரீவிரு ஹஷாலிஷதநாகயாஜ க்ருதுஷவிபாஷஷாவாக ।

வஷாவம் ஸாவர்மாஸரணகரணதஃவணவ்யாவெஸிக்குவா

நாநெஷஷக தாஜநாஷமவெ ஷாஸிஷிஸஜிஷ ஸ்பநுக்ஷிஷவ ॥ ௧௧௧ ॥

(ஸு ஹுராஷஃவ் வெஸாக) முனியேநான்முகனே முக்கணப்பா - ஸுஹுராஜர்களுக்காதாரமாய் நிற்கையாலும், (ஜஹியிஸ்ஷதயாஸ்ஸி ரோஷவு ஷாவாக) திருமார்வத்துமாலைநங்கைவாசஞ்செய் பூங்குழலாள் திருவாணை - திருமார்வுக்கலங்காரமாய் ஸவஜ்ஞனுதனக்கும் வாஸனைபுண்டாக்கும்படியான திருக்குழற்கற்றைபுடையவளாகையாலே தனக்குத்தாஜிதெயான பெரியபிராட்டியார்மேலே மறுக்கவொண்ணாவாணையிட்டு இச்சேதநனுலே வளைக்கப்படுமவனாகையாலும், (திவ்யஸ்ரீவிரு ஹஷாக) என்பொலாக்கருமாணிக்கமே - விலக்ஷணமான நீலரத்நம்போலேயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனாகையாலும், (நவிஷதநாகயா) உம்பரந்தணபாழேயோவித்யாதி - ஸாக்ஷாதிஷ்வஞுஷ்கதஷாராஷ்யஷ்வஷதஷதமதனு ஹுராதிஷ்தேவ திதாவதாரங்களெல்லாம் சரீரமாகவுடையனுகையாலும், (க்ருதுஷவிபாஷஷாவாக) எனக்காராவமுதாய்ஞுபே - அநுபவிக்கவநுபவிக்க தெவிட்டாதபடி நிரதிசயபோக்யனாயிருக்கையாலும், (வஷாவம் ஸாவ) உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா - ஸுவவெரஷாதிமெவெஷிம் தனுயவிதெக்ஷணா என்கிறபடியே ஸவஜ்ஞநாதாலும் தனக்குமேற்றுரான பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனாகையாலும் (ஸாவர்மாஸரணகரணதஃ) கோலவராகமொன்றாய் நிலங்கோட்டிடைகொண்டவெந்தாய் - உபநீபமான வராஹமாவத்தைக்கொண்டு ஸ்திதியைபுஸ்த்தருளுகையாலும், (வாணவ்யாவெஸிக்குவாக) உற்றவிருவினையாயுபிராப்பயனும் - வாணவ்யவாணவ்யகதநக ஜெஸ்த்ரஜீவநகலவரங்களுக்கு நிவர்த்தகனுகையாலும், ஸவெஸிக்குவாக என்கிறவித்தாலேதானே மேவிநிராட்டில் 'முதலதனிவிததேயோ' என்றுசொல்லுகிறகாரணத்வமும் ஸம்ஜுஹீதமாகிறது, (நாநெஷஷக தா) என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே - ஸம்ஜெஷாதவெரோவ்ய ஜஷிதஃஷஸிஷஷஜெ என்கிறபடியே ஸ்ரீஸாதாழ்வானே மடியிலேவைத்து உச்சிமோந்துகொண்டுகந்தணைத்தாப்போலே தம்முடையமேனியமும் வாணமாம்படிவந்துகலந்த வெம்பெருமான்தானே மேக்ஷஷுதனுமாய் ஜக்ஷவ்யாவ்யுனுமாகிறானென்னுமிவ்வாத்தை ''முனியேநான்முகனிலே'' ஜநிஷ்ஞுராளவாழ்வார் வெளியிட்டாரென்றுகொண்டு ''ஷெஷெ காணேநாவபெமேஷ்கெ ஸ்ரியஸவாயஜஸக்ஷவக்ஃ । க்ருஷவிஷணவிஷ்யா தா ஷமெஷஷஷாமவமெத ஷஷ்'' என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் ஸ்ரீஸதிநீமெஷகளோடேகூட ஷெஷஷெஷாஸநஸவபு ஷுஜஷவநாநாவிபவாிஜநவிவாிகா வரிவாிசவணபாஷஞைபுகொண்டு ஏழுலகம்தனிக்கோல்செலவீற்றிருந்தருளுகிற வெம்பெருமான்திருவடிகளிலே ''ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்'' என்றுமேநோரதித்தபடியே ஸவஜெஸஷஜகாஷஷநவஷாவித ஷஷவிய கைங்கர்யங்களையும்பெற்று க்ருதார்த்தரானொன்றிரர். ௧௧௧௨

ஸ்வாவாஸ்யாநந்தத்வம் ஸ்வஜனத்ருதிமத்ஸ்வார்த்தஸ்வானுஸங்கல்பஸாரம்
ஸாத்யம் ஸக்தம் ஸுஜாதம் பஜநவிஷயஜநப்ரீதியம் ஶ்ரீஶடாரிஃ ।
தீவ்ரே த்ருஷ்ணாம் ஸ்வதத்வே ஸ்வஜனதனக்ருதாத்ருஶ்யஸம்ப்ராப்தவாஞ்சே
ஸேவ்யாதத்ருஷ்டம் ஸ்வாதீநத்வே வரணீஸ்வம் ஸம்ஸாரஸ்யம் உத்க்லேஶப்ரக்ருதிம் ॥௧௧௪॥

ஏகம் ஸர்வம் ஸர்வேஶ்வரம் ஸாக்ஷாத் ஸமஸ்தஸமந்தாஸ்வஸ்தே ஸர்வஶ்ரேஷ்ட்யம்
ப்ரபந்நே ஸத்யமுக்தம் ப்ரபத்யநஸாக்ஷம் ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்டஜிஷ்ணும் ।
ஸ்வதந்த்ர ஸர்வஸ்வம் நித்யவிஷய ஸத்யஸங்கல்ப ஸர்வாஶ்ரயம்
ஶ்ரீஶம் ப்ராஹ ஸர்வஸ்வதேஹம் ஸகலஜனஸ்வபாவம் ஶ்ரீஶடாரிஃ ॥௧௧௫॥

க்லேஶ்யஸ்வீபப்ரபந்தம் யஶமஜிதஹிதயஸம்ஸத்ய க்ஷேத்ராஸ்யமம்
மேதிநீயீகேஸ்வர ப்ரவாஹ்யவிஷயமமோ ரமஸ்வஶ்ரேஷ்டத்ருஷ்டம் ।
தத்த்வீயீகேஸ்வகீய மயவஷநம் ஸவேஷ்ஸாரயாதாஸதீவ்ர
தாஸதாமேபஷ்டம் மயவஷநம் ஸ்வாவதாவர்க்கம் ஶடாரிஃ ॥௧௧௬॥

ஶ்ரீமாந்வேதாந்ததேஶிகவிஷ்ணுஸ்தோத்ரகாரண்ய ஸர்வவிஶேஷஸம்ஶக்திஃ
ஸ்வாமீஸர்வஸ்வஜனநோஃஸ்வசரணயோருத ஸ்வீக்ருதா ஸ்வாத்மநாஃ ।

இப்படி ஶதகத்திலே பத்து தஶகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.

ஆஶ்ரிதர்க்கு நல்லதுணையாகவும் பொல்லாவழியில்வரும் க்லேஶங்களைப்போக்குமவனும் ஸ்வாமிநெஞ்சிலே ஶங்கிக்கப்படுமவனும் தன்னை ஸேவித்தவர்களாலே ஸேவ்யனும் பஹுவிதபஜநப்ரீதியுடையனும், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாதீநத்திலே ஸத்வரையையுடையனும் அவர்களுடைய [...]த்திலே பக்ஷபாதத்தையும் அவர்கள்விஷயத்திலே ஸௌஹார்தத்தையும் ஆஶ்ரிதரை ஶிக்ஷணத்தாலே நயிப்பிக்குமவனும் மோக்ஷப்ரதனும் ஸத்யஸங்கல்பனுமான எம்பெருமானை உபாஸ்யனாக ஶதகத்திலே ஶடகோபர் ஸ்தாபித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧௪॥

இப்ப்ரபந்தத்தில பத்துஶதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான ப்ரதாநார்த்தங்களை ப்ரதர்ஶித்தருளுகிறார்.

ஸர்வேஶ்வரனும், ஸேவிக்குமளவில த்ருப்தியின்றியனும், திவ்யமங்களவிக்ரஹயுக்தனும், ஸர்வஸௌஹார்தஶாலியாயும், ஸர்வாபராதக்ஷமனும், ப்ரபந்நஸாக்ஷியும், ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகனும், ஆஶ்ரிதஸ்வாதந்த்ர்யாயும், ஸர்வருக்கும் நிர்வாஹகஸாக்ஷாத்தாயும், ஸகலஜநஸேவ்யனுமான எம்பெருமானை ஸர்வஸ்வாமியிலே ஸர்வஶேஷாவதாரதனாக ஸர்வப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியிலே யாழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௧௧௫॥

இவ்வாழ்வாரருளிச்செய்த நாலுதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் தாத்பர்யத்தை ஒருஶ்லோகத்தினாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஆழ்வார் ப்ரதமப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தோஷத்தையருளிச்செய்தார், த்விதீயமான திருவாசிரியத்திலே எம்பெருமானுடைய ஸர்வாதிகத்வத்தை ஸ்பஷ்டமாகக்கண்டநுஸந்தித்தருளினார், த்ருதீயமான திருவந்தாதியிலே எம்பெருமானுடையவநுபவத்தில் தமக்குண்டான ஸம்ஸார மாதிர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார், சதுர்த்தமான திருவாய்மொழியிலே தாமபேக்ஷித்தபடியே அநுபவித்து மோக்ஷத்தையும் பெற்றாரென்கிறார். ॥௧௧௬॥

மேல் இரண்டுஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்த அர்த்தவிஶேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

ஶ்ரிய:பதியாய ஸர்வஸ்வாமியாய் நிரவதிககாருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய எம்பெருமான திருவடிகளிலே ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்பண்ணின நமக்கினி கர்த்தவ்யாம்ஶ

[illegible]

[illegible] இனிவரப்புகுற் [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] இவ்வ[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] ஆழ்வாருடைய [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ[illegible]கும்

[illegible]கிறார்கள்.

[illegible]

[illegible] செவியாரா[illegible] [illegible]

[illegible] என்றிருப்பி[illegible] [illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ:

முற்றிற்று.